

TRUYỆN ĐĂNG TẢI TẠI
DIỄN ĐÀN CUNG QUẢNG HẰNG

109 LAM

Mộ
Anh
Lạc

Cực phẩm Thiên Kiêu

Editor: Sally

Mục lục

- Chương 1: Đau Thấu Xương
- Chương 2: Ánh Sáng Quý Dị
- Chương 3: Hình Xăm Kỳ Quái
- Chương 4: Cải Tạo Thân Thể
- Chương 5: Hoa Lệ Lột Xác
- Chương 6: Khảo Sát Tiếng Anh
- Chương 7: Khí Truyền Trí Nhớ
- Chương 8: Tháo Kính Mắt
- Chương 9: Bộc Lộ Tài Năng
- Chương 10: Dương Hiếu Đồng Đáp Lễ
- Chương 11: New Jazz
- Chương 12: Về Nhà
- Chương 13: Vật Lộn
- Chương 14: Thành Bà Mới
- Chương 15: Tìm Tra
- Chương 16: Lập Uy
- Chương 17: Vườn Trường
- Chương 18: Hoa Hậu Giảng Đường
- Chương 19: Xã Đoàn Phố Vũ
- Chương 20: Một Cái Tát Hoa Lệ
- Chương 21: Tốc Độ Học Tập Khủng Bố
- Chương 22: Biến Thân Thành Cô Giáo Dạy Tiếng Anh
- Chương 23: Hàng Len Dạ?
- Chương 24: Cuộc Thi Phố Vũ
- Chương 25: Hào Mã Bất Cập Hội Đầu Thảo (*).
- Chương 26: Cuộc Thi Bắt Đầu
- Chương 27: Đều Là Cao Thủ.
- Chương 28: Cục Diện Xấu Hổ.
- Chương 29: Rung Động Tuyệt Đối.
- Chương 30: Hoàng Hậu Phố Vũ
- Chương 31: Tiểu Mẫn Nhập Đội
- Chương 32: Âm Mưu
- Chương 33: Nghiêm Tuấn Trạch
- Chương 34: Lâm Tử Di Hưng Ác
- Chương 35: Hoa Hậu Giảng Đường Bảo Tọa
- Chương 36: Lâm Tử Di Khủng Hoàng
- Chương 37: Doãn Lăng Hạo
- Chương 38: Đột Phá

Chương 39: Vay Tiền?
Chương 40: Giả Làm Bạn Gái
Chương 41: Nghiêm Hình Bức Cung
Chương 42: Tiện Sát Người Ngoài
Chương 43: Đại Biến Thân!
Chương 44: Thán Phục
Chương 45: Gặp Lại Nghiêm Tuấn Trạch
Chương 46: Doãn Ngạo Thiên
Chương 47: Thiệu Vi Nhi
Chương 48: Trương Doãn Kiệt
Chương 49: Đối Chọi Gay Gắt
Chương 50: Chuẩn Bị Sắp Xếp
Chương 51: Lăn Đầu Đổ Thạch
Chương 52: Đổ Tăng
Chương 53: Bảy Trăm Năm Mười Vạn
Chương 54: Bị Theo Dõi
Chương 55: Tức Giận.
Chương 56: Giáo Huấn
Chương 57: Thằng Thẩn
Chương 58: Mua Được Liệu
Chương 59: Lại Đổ Thạch Lăn Nữa
Chương 60: Mễ Tu
Chương 61: Phi Thúy
Chương 62: Nghiêm Tuấn Trạch Áp Lực
Chương 63: Biệt Thự Xa Hoa
Chương 64: Spyker C8
Chương 65: Mua Quần Áo
Chương 66: Siêu Cao Quay Đầu Lại Suất
Chương 67: Cảm Giác Được Bảo Hộ
Chương 68: Há Giận
Chương 69: Bắt Đầu Luyện Đan!
Chương 70: Tư Đồ Dương
Chương 71: Luyện Đan
Chương 72: Jenny
Chương 73: Thử!
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80

Chương 81: Bị Cướp Ba Mẹ
Chương 82: Xử Lý Lâm Hoàn
Chương 83: Nhờ!!!
Chương 84: Công Viên Giải Trí
Chương 85: Quá Khứ Đau Thương – Bày Tô
Chương 86: Súng!!!
Chương 87: Lại Tới Đồ Thạch Tràng
Chương 88: Chọn Thạch
Chương 89: Chọn Thạch
Chương 90: Đánh Cuộc, Giải Thạch
Chương 91: Kết Quả
Chương 92: Nữ Nhân Ngu Ngốc
Chương 93: Đến Chơi Nhà Nghiêm Tuấn Trạch
Chương 94: Buổi Cơm Gia Đình Ấm Áp
Chương 95: Lập Kế Hoạch
Chương 96: Bạn Tốt
Chương 97: Va Chạm
Chương 98: Gặp Lại Vương Nhược Tịch
Chương 99: Biến Đổi Phong Cách
Chương 100: Ấm Áp
Chương 101: Thách Thức
Chương 102: Thu Phục
Chương 103: Chi Điểm
Chương 104: Trương Doãn Kiệt Ấm Áp
Chương 105: Luyện Chế Dược Mới
Chương 106: Nghi Vấn, Bước Đầu Khởi Nghiệp
Chương 107: Ghen – Nhận Ra
Chương 108: Chọn Trang Phục
Chương 109: Ngắm Sao
Chương 110: Nghiêm Tuấn Trạch Thổ Lộ
Chương 111: Vũ Hội Hóa Trang
Chương 112: Nụ Hôn Bất Ngờ
Chương 113: Học Bệnh Lý
Chương 114
Chương 115: Thanh Linh Đan
Chương 116: Thiết Kế Công Ty
Chương 117: Thăng Cấp Thành Công
Chương 118: Thử Nghiệm Mỹ Dung Đan
Chương 119: Tuyên Truyền
Chương 120: Tuyển Người – Khai Trương
Chương 121: Khởi Đầu Thành Công
Chương 122: Âm Mưu – Chợ Đen

Chương 123: Giao Phong – Chấp Nhận Lời Yêu
Chương 124: Cạnh Tranh
Chương 125: Hạ Sát
Chương 126: Ngọt Ngào
Chương 127: Thương Tâm
Chương 128: Gây Chuyện
Chương 129
Chương 130: Hứa Phương Tới
Chương 131
Chương 132: Quá Hứ Tổng Nhã Thiến
Chương 133: Cảnh Sát Triệu Tập
Chương 134: Cảnh Cáo
Chương 135: Ấu Đả
Chương 136: Nịnh Hót – Oan Gia Ngõ Hẹp
Chương 137: Kết Cục Ngô Đại Hải
Chương 138: “Ngô Chí Thiên Tìm Tới”
Chương 139: “Đánh Bại Ngô Chí Thiên”
Chương 140: Tiếp Thu Hải Diễm Bang
Chương 141: Thu Phục Nhân Tâm
Chương 142: Người Thần Bí
Chương 143
Chương 144
Chương 145: Nghiêm Tuấn Thanh
Chương 146: Tác Hợp
Chương 147: Trò Chơi Bắt Đầu
Chương 148
Chương 149: Nghi Ngờ
Chương 150: “Doãn Lăng Hạo Trở Về”
Chương 151
Chương 152
Chương 153
Chương 154
Chương 155
Chương 156
Chương 157
Chương 158
Chương 159
Chương 160
Chương 161
Chương 162
Chương 163
Chương 164

Chương 165: Tìm Tra
Chương 166
Chương 167: Chiến
Chương 168
Chương 169
Chương 170: Tâm Ý
Chương 171: Diệt Tuyệt Hiện Thân
Chương 172: Cô Là Thứ Gì?
Chương 173: Huyết Châu Quý Dị
Chương 174: Nguy Hiểm
Chương 175: Rung Động Khó Hiểu
Chương 176: Chủ Nhân Huyết Châu
Chương 177: Hành Động
Chương 178: Tiếp Thu Toàn Bộ
Chương 179: Nhà Kho Phong Ba
Chương 180: Bí Mật Diệt Gia
Chương 181
Chương 182
Chương 183
Chương 184
Chương 185
Chương 186
Chương 187: Đắc Tội Hiếu Đồng Phải Trả Đại Giới
Chương 188
Chương 189: Bái Phỏng
Chương 190
Chương 191: Ôn Nhu
Chương 192: Về Nhà
Chương 193: Thái Độ Gia Tộc
Chương 194: Bi Kịch Của Nghiêm Gia
Chương 195: Gia Tộc Tỷ Vô
Chương 196: Thực Lực Của Dương Hiếu Đồng
Chương 197: Tài Nguyên Tu Luyện
Chương 198: Hòa Nhau?
Chương 199: Trở Lại
Chương 200: Đêm Giáng Sinh
Chương 201: Hạnh Phúc
Chương 202: Chuẩn Bị Thủ Tục

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Đau Thấu Xương

Trong phòng ngủ 4 người, 4 chiếc giường đều ngăn nắp, sạch sẽ, vừa nhìn là có thể biết đây là phòng ngủ của nữ sinh, nắng tháng tư xuyên qua ô cửa kính chiếu vào phòng ngủ, ánh nắng vàng ươm chiếu lên người Hiếu Đồng, không khỏi làm cô nheo mắt lại. Lấy tay che thái dương che chắn tia nắng chói mắt, nâng tay nhìn đồng hồ chỉ thời gian 11:30am, trên mặt mang theo tia cười ngọt ngào, đã sắp đến giờ cơm trưa a.

Động tác nhanh chóng như cái máy, thay quần áo ngủ, sửa sang một phen, mang theo cặp mắt kính dày cộm, vẻ mặt tươi cười tiêu sái ra khỏi phòng ngủ. Bọn chị em trong phòng đã sớm đi ăn cơm, chỉ có mình cô bây giờ mới ra khỏi cửa, bởi vì cô phải đợi bạn trai mình, Trình Thiên Lỗi!

Một năm nay, mỗi ngày cô đều cùng y ăn cơm, hiện tại cô rất muốn mau chóng được nhìn thấy hắn. Không giống như những đôi tình nhân bình thường, qua thời gian dài liền mệt mỏi, chán nhau, nhưng Dương Hiếu Đồng lại phát hiện, theo thời gian càng tăng, cô càng thích Trình Thiên Lỗi nhiều hơn, đem hết toàn bộ tâm tư của cô đặt trên người hắn.

Nữ nhân, luôn như vậy, một khi chân chính yêu thương một người, sẽ một mực yêu hắn.

Cô, Dương Hiếu Đồng, năm nay 20 tuổi, là sinh viên năm hai trường Đại Thụy. Cô là một sinh viên bình thường, diện mạo bình thường, cô học tập cũng tương đối, cho nên sau khi vào năm hai không chút do dự chuyển vào nơi này, vào môi trường mới, đối với cô mà nói cũng chưa có thay đổi gì quá lớn.

Trong nhà khó khăn, khiến cuộc sống của cô túng quẫn, vì không muốn để cho ba mẹ có thêm áp lực, nên cô vừa làm vừa học, chỉ cần có thời gian rảnh sẽ đi làm thêm tại một quán ăn, tuy không có thời gian rảnh rỗi, nhưng cô thấy cuộc sống thật phong phú.

Một năm trước, vô tình cô phát hiện mình không phải con ruột của ba mẹ mình, về phần ba mẹ ruột của mình là ai cô cũng không biết, cũng không có thắc mắc hay tìm hiểu.

Nhiều năm qua, cô đã sớm coi họ như ba mẹ ruột của mình, họ đối xử với cô không khác gì so với em trai mình, sau khi biết được sự thật này, cô đối với ba mẹ càng thêm cảm kích, đồng thời cũng biết rõ họ vì cô mà đã đánh đổi rất nhiều, cô cần tự lực của mình mà báo đáp họ.

Cuộc sống vốn khó khăn, nếu không có cô cuộc sống của họ sẽ không giống như bây giờ, cho nên quyết định tương lai cô nhất định phải hiếu thuận với bọn họ. Thời gian học đại học, niềm vui lớn nhất của cô chính là quen biết Trình Thiên Lỗi (Sally: chị đã vui mừng quá sớm).

Trong một lần tình cờ, tại quán ăn cô đã quen biết hẳn, sau lại phát hiện hai người cùng học chung trường, cảm thấy hữu duyên. Cứ như vậy, hai người dần dần thân nhau, hai ba tháng sau hai người xác lập quan hệ.

Đây là mối tình đầu của Dương Hiểu Đồng, cô vẫn rất quý trọng nó, cô luôn cố gắng hết sức để làm mình có đủ tư cách làm bạn gái hẳn, Trình Thiên Lỗi đối với cô cũng rất tốt, cứ như vậy mà kéo dài tới bây giờ, đối với cô mà nói đây chính là hạnh phúc.

Đứng ngoài cửa ký túc xá đợi một hồi, đã hơn 11:45am, như thế nào còn chưa thấy hẳn tới? Hiểu Đồng nhíu mày, bình thường giờ này hẳn đã sớm tới đây rồi mà!

Lấy di động ra, qua một hồi đổ chuông cuối cùng cũng có người trả lời: “Thiên Lỗi, anh đang ở đâu?”

Bên kia thanh âm có chút ồn ào, hẳn là đang bên ngoài. “Hiếu Đồng à, hiện tại anh bận một số việc, hôm nay không đi ăn trưa được. Ngược ngược, em đi ăn trước đi” Nghe Trình Thiên Lỗi giễu thích, cô ôn nhu nói: “Không có việc gì, anh làm gì làm đi, em đi ăn cơm trước vậy”.

Thiên Lỗi là sinh viên năm ba, gần đây cũng bắt đầu đi thực tập, cho nên có đôi khi bận nhiều việc. Nếu Trình Thiên Lỗi không đi ăn cơm chung, cô cũng không có hứng hủ đi ăn, ngược lại nghĩ hiện tại cũng không có bận việc gì không bằng đi dạo một vòng dưới căn tin, hiện tại đám Nhược Nhược cũng đang ở đó.

Thời điểm đi cùng Trình Thiên Lỗi vì không thích ồn ào nên hai người không đi ăn cơm ở căn tin mà tìm chỗ yên tĩnh.

Lúc này, ngay giờ ăn trưa căn tin rất nhiều người, Dương Hiếu Đồng phải chen chút, nhìn xung quanh tìm bọn người Nhược Nhược, ánh mắt đảo qua thấy được một màn khiến cô không thể tin được.

Bạn trai của cô, đúng là bạn trai của cô, đang cùng Lâm Tử Di bạn thân cùng phòng với cô, ngồi chung, cử chỉ thận mật, ngọt ngào gấp thức ăn cho nhau. Lâm Tử Di cùng Trình Thiên Lỗi dùng bữa, hành động thân mật giống như đã cả trăm ngàn lần.

Dương Hiếu Đồng kinh ngạc nhìn hết thấy, sắc mặt trắng bệ!

Không! Bạn trai cô yêu thương cư nhiên phản bội vô, những lời hằn nói vẫn còn vang lên bên tai cô.

Không! Nổi thống khổ như xé rách trái tim Hiếu Đồng, đối với nam nhân này, cô đã thật lòng 100% mà.

Nổi thống khổ đã làm Hiếu Đồng mất đi lý trí, không suy nghĩ gì liền chạy tới trước mặt hai người.

“Hai người các người đang làm cái gì?”Trình Thiên Lỗi cùng Lâm Tử Di đang ngọt ngào ăn cơm, đột nghe nghe thanh âm quen thuộc, cả hai nhất thời kinh ngạc ngẩn đầu lên.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng sắc mặt tái nhợt nhìn y, vồn gương mặt nhỏ nhắn đã không xinh đẹp, giờ phút này nhìn thảm hại cực điểm.Gương mặt tuấn tú của Thiên Lỗi phút chốc hiện lên tia kinh hoảng, nhưng rất nhanh liền trấn định lại. Cảm thấy nữ nhân này cũng chỉ là đùa giỡn, nếu hiện tại cô ta đã phát hiện, y cũng lười phí sức đi giải thích!

“Làm cái gì? Người mù hay sao mà không nhìn thấy?” Lâm Tử Di khinh miệt cười cười, vẻ mặt kiêu ngạo. Cố ý đem khuôn mặt nhỏ nhắn của mình cọ cọ vào ngực Thiên Lỗi.

Nhìn nữ nhân quê mùa trước mặt cùng người trong ngực mình, y cảm thấy không hiểu khẩu vị trước khi của mình có vấn đề gì mà lại chấp nhận cùng cô ta quen nhau.

“Dương Hiểu Đồng, cô có biết hay người khác hỏi ta như thế nào có thể quen một người quê mùa rách nát như cô, muốn đáng không có đáng, muốn gương mặt không có gương mặt, cũng chỉ là loại hạ đẳng! Cô nhìn cô xem có chỗ nào xứng với tôi?” Trình Thiên Lỗi ngoan tuyệt nói, vẻ mặt chán ghét. Hôm nay hẳn muốn cùng cô ta cắt đứt quan hệ, để tránh cho bạn gái Tử Di của mình sinh khí.

Nghe Trình Thiên Lỗi nói xong, Dương Hiểu Đồng liền ngây dại ra.

Đúng vậy!!! Cô không xứng với y!!!

Trình Thiên Lỗi trước mắt mặt quần áo trắng loáng, cử chỉ phong độ, tuấn tú lịch sự. Mà Tử Di bên cạnh hẳn cũng một thân váy tím xinh đẹp, hai người đứng cạnh nhau giống như Kim Đồng Ngọc Nữ. Mà cô mặt mày xám tro, bộ dáng khó coi như vậy. (Sally: hix tội nghiệp chị, sau này hành hạ lại chúng sau a)

“Người như thế nào có thể nói như vậy? Chẳng lẽ những lời nói trước kia đều là giả sao?” Dương Hiểu Đồng cắn chặt môi, từng chữ từng chữ phải cố hết sức mới có thể phát ra. Cô cảm thấy tâm của mình, bị những lời y nói hung hang bóp nát, bị giẫm lên.

Đúng vậy! Cô không xứng với y!

Cô không phải không tự mình hiểu lấy, nhưng cô không xứng với y thì cô sẽ không phải là con người sao?

Không có tôn nghiêm của mình sao? Y lừa gạt cô như vậy, thương tổn cô như vậy y vui vẻ lắm sao?

“Trước kia? Cái gì trước kia? Trước kia ta căn bản là bị mù, bị ma quỷ ám ảnh mới coi trọng một cục đất như cô! Cô cũng không tự mình về soi gương đi, Tử Di so với cô xinh đẹp bao nhiêu? Vĩ đại bao nhiêu? Cô còn đứng ở chỗ này làm gì? Chẳng lẽ còn muốn tôi gọi người tới đuổi đi sao?” (Sally: Ta muốn đá chết tên chết bầm này a).

Vốn Hiểu Đồng chạy tới đây mọi người đã chú ý, giờ phút này nghe 3 người nói chuyện, ánh mắt mọi người đều tập trung lên bọn họ. Đủ loại ánh mắt khác nhau, họ lạnh lùng nhìn Dương Hiểu Đồng, mang theo ánh mắt chán ghét cùng hèn mọn nhìn cô, nữ nhân này xấu xí như vậy a.

Gia cảnh Trình Thiên Lỗi trong trường là thượng đẳng, Tử Di cũng là hoa hậu giảng đường. Trong mắt bọn họ, Tử Di và Hiểu Đồng chênh lệch quá lớn, đổi lại dù là bất kỳ nam nhân nào cũng sẽ chọn Tử Di, bọn họ nhìn một màn này giống như xem hài, ánh mắt lạnh lúng nhìn bộ dạng thống khổ của Hiểu Đồng.

Trên mặt lộ ra trào phúng cùng châm chọc, nữ nhân như vậy, căn bản là không biết tự lượng sức mình!

Thấy Dương Hiếu Đồng vẫn còn ngơ ngác đứng đó, trên mặt Tử Di hiện lên chút không kiên nhẫn, hoàn toàn không còn vẻ ôn nhu như trước, “Dương Hiếu Đồng, kính nhờ người nhanh chút lặn đi chỗ khác được không? Người muốn dọa người thì đi ra đường mà dọa, chúng ta không có can đảm này! Ta nhìn bộ dáng nhu nhược này của người mà chịu không nổi, thật sự đáng thương a! Người như vậy, ta thấy người nhìn trúng Thiên Lôi cũng là vì gia thế nhà hắn đi? Thật ghê tởm, nữ nhân bên ngoài ôn nhu, nhưng nội tâm lại ác độc như vậy.” Lâm Tử Di đặc ý nhìn Dương Hiếu Đồng, ánh mắt kia sắc như dao, nói ra những lời ác độc này làm Hiếu Đồng run sợ không thôi.

Nghe Lâm Tử Di nói như vậy, mọi người trong nhà ăn đều lộ ra ánh mắt hèn mọn, chán ghét, hoặc chằm chọc nhìn cô. Tư sắc như vậy mà muốn chen vào hào môn gia thế?

Nữ nhân này quả nhiên là bị điên.

“Có nghe hay không, gọi người mau chóng lặn chỗ khác” Trình Thiên Lôi cảm thấy càng ngày càng có nhiều ánh mắt nhìn về đây, trong lòng cảm thấy phiền chán, gặp gỡ Dương Hiếu Đồng này thật sự làm cho y mất mặt.

CỰC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Ánh Sáng Quý Dị

Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn đang ăn cơm, đột nhiên nghe được thanh âm âm ỉ bên cạnh, mọi người tại thành một vòng tròn, cảm thấy tò mò liền nhìn qua xem, nhìn thấy Dương Hiểu Đồng một mình đứng ở nơi đó nghe Trình Thiên Lỗi cùng Lâm Tử Di chửi bới.

“Nữ nhân này thật không biết tự lượng sức mình, nàng nghĩ bộ dáng của mình có thể so với Lâm Tử Di sao, lại còn muốn đến chất vấn người khác, bị như vậy cũng đáng!”

“Đúng vậy, người này không tự biết thân biết phận mình, thật sự mất mặt” Một nữ sinh khác cũng vẻ mặt khinh thường.

Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn sắc mặt xanh mét vọt tới trước, nhìn sắc mặt Dương Hiểu Đồng tái nhợt, đau lòng không thôi, “Hai người các người còn là người sao? Rõ ràng là người phản bội, hiện tại nói giống như người đúng là mình, quả thật chưa từng thấy qua người nào không biết xấu hổ như vậy.”

“Trình Thiên Lỗi, Lâm Tử Di, thật sự ta nhìn lầm các người! Sớm hay muộn cũng sẽ có báo ứng!” Mặt Nhược Nhược cũng đỏ lên, bọn họ làm sao có thể đối xử với Hiểu Đồng như vậy chứ, lại trước mặt nhiều người như vậy.

Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn hai người không thèm để ý đến ánh mắt của mọi người, các nàng hiện tại chỉ thấy đau lòng vì Tiểu Đồng, nhìn hai người trước mặt đầy hèn mọn. Có tiền, bộ dạng xinh đẹp thì như thế nào?

Tâm địa lại ác độc như vậy (Sally: Tiểu Đồng rất may mắn khi có những người bạn như vậy nha).

“Hiếu Đồng, mày không sao chứ?” Nhược Nhược lo lắng hỏi, cô thật sự không biết Tiểu Đồng có chịu đựng được hay không đả kích này, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đã trắng bệch kia mà đau lòng. Dương Hiếu Đồng khoát tay áo, ý bảo mình không có chuyện gì, cố gắng trấn định xuống, vô luận như thế nào cô cũng không muốn biểu hiện ra trước mặt mọi người rằng mình đau lòng, “Việc đã đến nước này, vậy ta chúc các người vĩnh viễn cũng không hạnh phúc, haha” Dương Hiếu Đồng không để ý ánh mắt kinh ngạc của mọi người, tiếng cười kia mang theo tuyệt vọng rời khỏi căn tin. (Sally: cái mặt phúc hắc của chị đã được khởi động a)

Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn theo sát phía sau Tiểu Đồng, để lại ánh mắt kinh ngạc cùng xanh mét nhìn hai người.

“Hiếu Đồng...” Hai người cùng mở miệng, trong giọng nói mang theo sự lo lắng không nói nên lời, Đồng Đồng là người kiên cường, vô luận gặp bất cứ chuyện gì cũng sẽ không biểu hiện ra trước mặt người khác, điểm này hai người các cô biết rõ.

“Ta không sao, ta muốn yên lặng một chút, các người không cần lo lắng” Không ai có thể hiểu rõ được tâm trạng của cô lúc này, thậm chí mình thật ngốc, cố gắng trấn định lại cảm xúc của mình một chút.

Chia tay hai người bạn, đi ngang qua một con đường lớn, không để ý có một chiếc xe đang lao tới, kèn xe không ngừng vang lên, người lái xe tức giận hét lên, Dương Hiếu Đồng hoàn toàn không nghe thấy, cô chỉ cảm thấy mình đã chạy thật lâu thật lâu, chân cũng dần mất cảm giác, rốt cuộc không chạy được nữa mới ngừng lại.

Bất tri bất giác cô đã chạy tới công viên, ngồi trên ghế lạnh lẽo, nước mắt cứ thi nhau chảy xuống, quả thật bị hai người mình tin tưởng phản bội là

một đả kích quá lớn đối với cô, trong lúc nhất thời không thể chấp nhận được. Hai mắt mông lung nhìn khoảng không tối đen trước mặt, không khí đột nhiên giảm xuống, càng ngày càng giảm xuống, càng ngày càng lạnh lẽo.

Vốn cô vẫn nghĩ Trình Thiên Lỗi yêu mình thật lòng, sau khi bị phản bội cô mới biết mình yêu y nhiều đến thế nào, nhưng hiện tại phát hiện này có tác dụng gì nữa chứ? Y đối với cô căn bản không phải yêu, trước mắt nhiều người lại hung hang chà đạp lên tôn nghiêm của cô!

Hồi lâu, nước mắt đã không còn chảy xuống nữa, nỗi đau thấu xương này giúp cô hiểu được, vì những thứ này, hết thảy đều không đáng. Hai người kia không đáng để cô phải khổ sở vì họ, cô nhất định sẽ gặp được người khiến cô hạnh phúc hơn!

Cô sẽ khiến cho họ biết tôn nghiêm bị giẫm đạp có tư vị như thế nào! Cô sẽ khiến cho họ tất cả mọi thứ đều bị hủy diệt!

Lúc này, trong công viên đã không còn một bóng người, đêm nay so với những đêm trước càng thêm thâm trầm, tối đen không thấy rõ được thứ gì, Dương Hiểu Đồng đứng lên lớn tiếng kêu “Trình Thiên Lỗi, Lâm Tử Di, các người nhất định sẽ hối hận, nhất định!”

Nhưng ngay khi suy nghĩ của Hiểu Đồng thay đổi, thời điểm nói xong câu đó, chuyện tình quý dị đã xảy ra!

Một ánh sáng hào quang nhiều màu chợt lóe lên. Dãy ánh sáng nhiều màu, quý dị, đem bóng đêm tối đen chiếu sáng mọi thứ. Bởi vì công viên này nằm ở ngoại thành, cho nên một màn quý dị này ngoài Dương Hiểu Đồng ra không có một ai chứng kiến được. Mà dãy ánh sáng quý dị này lại bay đến trước mặt Dương Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng ngay ngẩn cả người, như thế nào lại xuất hiện một màn quý dị như vậy?

Dãy ánh sáng này là cái gì?

Vì sao xuất hiện trước mặt cô, sáng đến nỗi cô không thể nào mở mắt ra nổi, rất đẹp mắt, không khỏi cảm thấy ngây người, rốt cuộc đây là cái gì? Không phải là gặp quỷ chứ?

Vận khí của cô không tốt đến như vậy sao? (Sally: rất tốt là đằng khác a)

Theo bản năng cô muốn bỏ chạy, nhưng vô luận chạy thế nào cũng không thể nhất nổi chân lên, chỉ có thể trơ mắt nhìn dãy ánh sáng lạ kia tiến càng gần lại mình, hoảng thần cô chỉ có thể nhắm mắt lại. Cường độ hào quang không ngừng tỏa sáng, dù nhắm chặt hai mắt cô vẫn có thể cảm giác được, cô cảm giác ngực của mình nóng lên, sau đó hôn mê bất tỉnh. T

Trong mộng, Dương Hiểu Đồng mơ thấy một quyển bảo điển lớn nhiều màu, cô đứng trước mặt bảo điển, nó tồn tại giống như một thế giới riêng, cô nhất chân muốn đi vào đó, nhưng bị ngăn cản trở về, chỉ có thể ngây ngốc nhìn bảo điển thần kỳ trước mắt.

Trong bảo điển giống như một thế giới của tiên sinh sống, cô có thể nhìn rõ ràng, một trận cuồng phong kéo đến, thấy số trang bảo điển không ngừng lật qua, một cảnh tượng bất đồng xảy ra trước mắt Dương Hiểu Đồng.

Đó là phòng khiêu vũ, một đám người hư ảo, không ngừng tạo ra những vũ điệu động tác khó khác nhau, thậm chí có một số động tác trong mắt Dương Hiểu Đồng cảm thấy không thể nào có khả năng thực hiện, nhưng họ lại có thể hoàn thiện, làm người ta kinh ngạc vạn phần. Tuy rằng Hiểu Đồng đối với vũ đạo không có nghiên cứu kỹ, nhưng cô thật sự bị những vũ đạo này làm rung động, như si như túy.

Một trang khác nhanh chóng bay qua, một cảnh tượng vật lộn trên đài, một đám bóng đáng hư ảo đang vật nhau. Nhìn kỹ cũng không phải vật lộn đơn giản, bởi vì giống như sinh mệnh, hai bóng người kia đều đã có nhiều

kinh nghiệm chiến đấu, kinh nghiệm phong phú, khiến Dương Hiểu Đồng nhiệt huyết sôi trào, hận không thể lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Trang giấy lại được chuyển, một đám khói trắng được toát ra từ đan lô luyện dược, cả đan lô đều màu vàng, bốn hướng đều là rồng canh giữ, mắt long màu đỏ sậm, phảng phất như có sinh mệnh. Một viên khóa đan tỏa ra mùi hương nồng đậm được luyện chế thành công.

Nhìn biểu tình lạnh nhạt của người luyện đan kia. Dương Hiểu Đồng đột nhiên cảm khái vạn phần, phải làm sao mới có thể đạt được trình độ lạnh nhạt như vậy?

Cô nhìn thấy một đám người bệnh bất trị sau khi ăn đan dược vào, thế nhưng nhanh chóng khôi phục, khỏe mạnh, một bà lão sau khi ăn đan dược vào lại trở nên xinh đẹp như thiếu nữ thanh xuân, cô như trầm mê vào trong đó, hết thảy thật sự quá thần kỳ.

Cô không biết chính mình rốt cuộc là nằm mơ hay hiện thực, bởi vì hết thảy những thứ trước mắt đều quá mức chân thật, vẻ mặt của mọi người cùng đời thực giống nhau như đúc, nhưng những thứ này quá mức khó tin, cô chưa bao giờ nhìn thấy qua.

Đột nhiên, cô phát hiện, hình ảnh cô trông bảo điển, người đó là cô nhưng cũng không phải là cô, bởi vì cô trong đó so với cô hiện tại đẹp hơn rất nhiều, đã không còn đeo cặp kính dày cộm, dáng người giống nhau, nhưng lại rất hấp dẫn ánh nhìn của người khác (Sally: hehe tương lai của chị đó a).

Dương Hiểu Đồng thấy mình khiêu vũ, vòng eo thon mềm mại, ánh mắt quyến rũ, tuyệt đối là một bảo vật, khiến cô bị hấp dẫn nhất là cô đang không ngừng học tập, không ngừng tiến bộ, không ngừng lột xác, mị lực phát ra kinh người. Dần dần, ánh sáng của bảo điển càng mờ nhạt, bảo điển không ngừng thối lui về sau, cuối cùng biến mất trước mắt Hiểu Đồng.

“Haiz...” Dương Hiểu Đồng phát ra một tiếng than nhẹ, mở mắt ra, nơi này là??

Ý nghĩ nháy mắt thanh tỉnh, cô đang ở trong công viên, cũng đang nằm trên đất. Đứng lên nhìn thân mình, cũng không có cái gì không bình thường, cũng tỉnh tâm lại đi về hướng trường học.

Ngày hôm qua đến tột cùng là làm sao vậy?

Chẳng lẽ tất cả đều là mộng sao?

Vậy cái hào quang nhiều màu kia rốt cuộc có thật sự tồn tại không? Hay hết thảy quý dị đó đều là do cô nằm mộng?

Nghĩ nghĩ, cuối cùng kết luận mình nằm mơ. Làm gì có thể phát sinh chuyện kỳ quái như vậy? Bất quá giấc mộng tối qua rất chân thật, cuối cùng cô kết luận là do mình quá thương tâm nên tinh thần hỗn loạn, té xỉu sau đó nằm mộng kì quái như vậy.

Nghĩ đến hôm qua, hai người phải bội cô, lòng cô lại thấy đau đớn, cô không muốn về trường học, cô muốn trốn tránh hết thảy, thậm chí cô sợ nhìn thấy ánh mắt cười nhạo của người khác. Dương Hiểu Đồng không phải người có mục tiêu lớn, nhưng là người có lý trí, cô không có khả năng tha cho hai người đó, không muốn buông tay cuộc sống của mình, cho nên dù không muốn đối mặt, nhưng cô vẫn kiên định bước chân về phía trước.

Một đường trở về phòng ngủ, cũng không biết Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn hiện tại như thế nào, nhất định rất lo lắng cho cô.

“Làm sao bây giờ, Tiểu Đồng đến bây giờ còn chưa trở về, sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?” Nhược Nhược sốt ruột nói.

“Ta nghĩ tới Lâm Tử Di kia liền khó chịu, cô ta đúng là không phải thứ tốt lành gì. Còn không phải do Hiểu Đồng hiền lành đem ả thành bạn tốt,

nhìn xem cô ta hiện tại làm ra cái gì, ta thật muốn đi đánh cái tiện nhân kia” Thanh âm Tiêm Mẫn phần nộ truyền đến, Hiếu Đồng đứng ngoài cửa có thể tưởng tượng ra biểu cảm của Tiểu Mẫn. Tuy lúc này trong lòng cô rất đau, nhưng nghe thấy bạn bè vì mình mà lo lắng, cô cảm thấy tốt hơn rất nhiều, ít nhất cô có hai người bạn thật tâm đôi đũa với mình.

“Như thế nào còn chưa về, Hiếu Đồng chưa bao giờ đi cả đêm mà không về như vậy, di động cũng không liên lạc được, ngày hôm qua bị đã kích lớn như vậy, nó không phải nghĩ quẩn trong lòng chứ? Thật sự là lo muốn chết” Nhược Nhược lo lắng đi lòng vòng trong phòng

“Không bằng chúng ta đi thông báo thử xem sao?” Đúng lúc này, Hiếu Đồng đẩy cửa bước vào. Nhìn hai người bạn vì mình lo lắng, trên mặt lộ chút tươi cười, nhưng nhìn như thế nào cũng thấy thật gượng ép.

“Hiếu Đồng, người về rồi” Nhược Nhược vui sướng chạy tới trước mặt Hiếu Đồng, kéo cô qua trái qua phải xác định không có vấn đề gì mới yên lòng.

“Hiếu Đồng, hai tiện nhân kia không đang để người thương tâm, bất quá nếu người muốn, chúng ta đi tìm chúng tính số thế nào?” Tiểu Mẫn đề nghị, cô hề nghĩ tới hai người kia là trong lòng phát hỏa Dương Hiếu Đồng khoát tay.

“Quên đi, mọi chuyện đều đã qua. Các người yên tâm, ta không có gì lẩn quẩn trong lòng, cũng không phải người yếu ớt như vậy” Tiểu Mẫn khó tin nhìn Hiếu Đồng, “Người nói thật?”

“Ừ, ta nói thật” Hiếu Đồng đối với Tiểu Mẫn trình trọng gật đầu, “Aiz, ta đi tắm một cái a” Tối hôm qua đến giờ ngủ bên ngoài, cảm thấy cả người không được thoải mái, cho nên trở về chuyện đầu tiên cô muốn làm là đi tắm.

Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn nhìn Hiếu Đồng tựa hồ tâm trạng đã tốt lên, nhìn lẫn nhau, cũng không nói gì. Nhưng, thời điểm Hiếu Đồng vào phòng tắm, lại phát hiện thân thể mình có một chút biết hóa!

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Hình Xăm Kỳ Quái

Khi tắm, Dương Hiếu Đồng đột nhiên phát hiện bên ngực phải của mình có thêm một hình xăm màu đen, trừ bỏ màu sắc không giống bình thường ra, hình dạng này so với bảo điển trong mộng nàng gặp giống nhau như đúc!

Hình xăm màu đen xinh đẹp, trên mặt xuất hiện hình ảnh của bảo điển, một hoa văn tinh xảo trông rất sống động, thần bí tao nhã, làm nổi bật da thịt của Hiếu Đồng, thế nhưng lại làm cho khí chất của Hiếu Đồng biến hóa nghiêng trời, lệch đất, cao quý, dụ hoặc, giống như một nữ vương, giống như ma chú câu đoạt hồn người, giống như nhìn trong giấy tiếp theo sẽ hãm vào vực sâu nhưng vẫn vui vẻ chấp nhận.

Cô hoàn toàn dại ra, tại sao có thể như vậy?

Đột nhiên hồi tưởng tới hào quang quý dị tối hôm qua, khi hào quang cánh cô càng gần, ngực cô lúc đó tự nhiên nóng lên, hẳn là khi đó trên ngực cô xuất hiện hình xăm này đi!

Như vậy, tối hôm qua chứng kiến một màn kia trong bảo điển tội cùng là cái gì? Hết thầy chúng đại biểu cho cái gì?

Cô thật sự cảm thấy kinh hoàng, nhìn chăm chăm vào hình xăm trước ngực, sau khi chạm vào trừ bỏ xuất hiện cái hình xăm này trên cơ thể cô cũng không có gì khác thường. Nhưng cô chưa bao giờ gặp tình huống như hiện tại, nhất là nó còn xảy ra trên cơ thể mình, thực sự làm cô cảm thấy sợ

hãi, mà hết thấy nếu nói ra cũng không có ai tin, cô cuộn mình trong phòng tắm, cố gắng bình phục tâm tình.

Hồi lâu, xác định hình xăm thật không có gì đặc thù, tâm tình cũng bình phục rất nhiều, ra khỏi phòng tắm, phát hiện Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn hai người nhìn cô chăm chăm, thời gian cô vào phòng tắm dường như cũng khá lâu thì phải. Hiếu Đồng khước miệng nở nụ cười, Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn cũng thức thòi không nói cái gì hết, cũng cho rằng do cô quá thương tâm nên mới như vậy, nên ở bên trong bình phục vết thương.

Sau khi phát sinh chuyện kì quái trên người mình, Hiếu Đồng đối với việc bị phản bội cũng tốt hơn rất nhiều, bởi vì trong đầu cô không ngừng suy nghĩ về bảo điển cùng hình xăm xuất hiện quý dị, ngẫu nhiên cũng nhìn xem hình xăm có hay không biến mất, hay cô nhìn nhầm, nhưng nhìn như thế nào hình xăm đó vẫn như trước tồn tại.

Hai ngày sau, Dương Hiếu Đồng xin phép không đi học, ạm thời cô chưa có chuẩn bị sẵn tâm lý đối mặt với hai người kia, mà cảnh tượng xuất hiện trong mơ ngày đó cũng không xuất hiện nữa.

Dương Hiếu Đồng đi tới bên hồ ở sau trường, nhìn hồ nước êm ả, thăm thở dài một hơi, trong lòng ngủ quả thật cảm thấy còn áp lực, cô cảm thấy chính mình như bị móc meo, đi ra ngoài một chút tâm tình cũng thoải mái không ít, cô tận lực cố gắng không nhớ tới những người kia. Kỳ thực, cô vẫn chưa quen, đã cùng y một năm, mỗi ngày cùng nhau ăn cơm, cùng nhau nói chuyện điện thoại đã thành thói quen, nhưng hiện tại hết thấy đều không còn, cô cảm thấy cuộc sống thật trống trải, mất đi cái gì đó. Nhưng khi nhớ tới người đó, trước kia cũng không phải yêu cô, tình yêu mà Trình Thiên Lỗi nói với cô, nay cũng dần dần tiêu tán. Chỉ là vấn đề thời gian, sẽ không bao lâu, cô có thể quên y, cô luôn tin tưởng y như vậy, nay cảm thấy mình trước đây bị mù, cuộc sống hiện tại thật ra rất tốt.

Dương Hiếu Đồng nhìn hồ nước nở nụ cười, trong mắt một lần nữa lộ ra ánh sáng, vì cái gì cô phải chạy trốn?

Vì cái gì cô không thề đổi mặt với hai người kia?

Bởi vì bọn họ phản bội sao?

Nhưng vậy, ngại gặp người khác phải là bọn họ mới đúng chứ?

Cô muốn sống tự tin hơn trước! Cuộc sống không có y, cô vẫn sống rất tốt!

Ngay tại lúc, Dương Hiếu Đồng suy nghĩ thấu triệt, cô cảm thấy ánh sáng rộng mở.

“Nghĩ được như vậy là tốt rồi” Một thanh âm lạ vang lên, truyền vào tai Hiếu Đồng.

Dương Hiếu Đồng kinh ngạc nhìn bốn phía, cũng không thấy người nào a! Hơn nữa, lúc này cô cũng không có nói gì, cũng chỉ là suy nghĩ, như thế nào lại có người nói chuyện? Chẳng lẽ nghe lầm, Dương Hiếu Đồng gãi gãi lỗ tai.

“Người không có nghe nhầm, là thật có người nói chuyện” Thanh âm đó lại vang lên. Cả người Dương Hiếu Đồng đều nổi da gà lên, bước lui về sau vài bước, ban ngày có thể gặp quỷ sao? Cô bất quá cũng chỉ bị phản bội thôi, như thế nào lại nghiêm trọng như vậy? Mấy ngày nay đều gặp chuyện kỳ quái.

“Haha trên đời này làm gì có quỷ a! Ta không phải quỷ, ta là người thủ hộ Thiên Hàng Bảo Điện” Đối phương giải thích

“Bảo điện?” Nghe hai chữ bảo điện, trong lòng Dương Hiếu Đồng tràn đầy kinh ngạc.

“Người nói hình xăm trên ngực ta là bảo điển sao?” Mấy ngày trước xuất hiện hình xăm cũng không có cái gì khác thường, cô cũng không tiếp tục để ý, nhưng hiện tại lại xuất hiện người thủ hộ bảo điển?

“Người không cần kinh ngạc, hết thảy đều là sự thật. Ta là người thủ hộ để từ một thời không khác, buổi tối hôm đó hình ảnh người nhìn thấy trong mộng là Thiên Hàng Bảo Điển”

“Vậy người vì cái gì liên hệ cùng trên người ta?” Dương Hiểu Đồng đối với vấn đề này cảm thấy nghi vấn. Nghe đối phương không có ác ý với mình, cô cũng không sợ hãi nữa, có cũng chỉ là tò mò. Chuyện này cho tới bây giờ cô cũng chưa từng nghe nói qua.

“Bởi vì người là người ký chủ đời thứ ba của Thiên Hàng Bảo Điển, ngày đó ban đêm ở công viên những lời người nói đã thu hút ta, cho nên ta liền buông xuống trên người người” Người thủ hộ bảo điển kiên nhẫn giải thích

“Buông xuống trên người ta sẽ phát sinh chuyện gì?” Khó có thể tin bảo điển kia lại rơi xuống trên người mình, cũng không biết đây là vận may hay xui xẻo nữa.

“Ta có thể giúp người tiến hành cải tạo, không phải người muốn Trình Thiên Lỗi cùng Lâm Tử Di hối hận sao? Chỉ cần người nhận cải tạo của ta, hết thảy những chuyện đó sẽ không còn là mộng nữa, hơn nữa hai người kia căn bản không tính là cái gì, người hoàn toàn có thể giỏi hơn bọn họ” Người thủ hộ nói những lời này, khẩu khí mang theo tự hào không nói nên lời.

“Người vì cái gì lại giúp ta?” Dương Hiểu Đồng thấy khó hiểu rất nhiều

“Bởi vì Thiên Hàng Bảo Điển buông xuống, giúp mọi người thay đổi vận mệnh của họ, ta đến từ siêu cấp tinh cầu, một nơi khoa học kỹ thuật siêu hiện đại, vốn không nên xuất hiện tại đây, nhưng lần trước thời điểm buông

xuống, không gian xuất hiện một khe hở đem ta quấn vào thời không này, Người có thể lựa chọn nhận hoặc không nhận, bảo điển chưa bao giờ rơi xuống trên người không có ý chí chiến đấu, nếu như lựa chọn bình thường như trước cả đời, như vậy ta sẽ đi tìm một kí chủ khác”

Nghe mấy lời này, trong lòng Dương Hiểu Đồng vui sướng vạn phần, cô không có mục tiêu gì, chỉ vì cô không có cái năng lực gì lớn, chỉ là một người bình thường, nhưng nếu có cơ hội, ai lại không hy vọng mình có cơ hội thay đổi cuộc sống khác?

“Như vậy, người sẽ giúp ta cải tạo cái gì?”

“Thiên Hàng Bảo Điển cải tạo con người thành người toàn tài, những thứ ngày đó người thấy trong mộng chính là những thứ người sẽ học”

“Như vậy cái luyện đan kia, dược đó có thể chữa bệnh nan y, biến già thành trẻ tuổi thật sao? Hiện tại căn bản không có tồn tại cái đan dược như vậy a” Nếu thực sự có đan dược như vậy tồn tại, vậy cũng sẽ không còn người chết. Đối với chuyện này, người thủ hộ tỏ vẻ khinh thường.

“Thế giới này của các người thật lạc hậu, tại thế giới chúng ta những căn bệnh như vậy có thể chữa trị dễ dàng như chữa cảm mạo” Hãn đến từ siêu cấp tinh cầu, tuyệt đối toàn năng.

“Như vậy người nguyện ý trở thành ký chủ đời thứ ba của Thiên Hàng Bảo Điển sao?”

“Ta nguyện ý” Dương Hiểu Đồng kích động trả lời, nàng xác định vận may của mình thật tốt (Sally: hix e cũng thấy vậy, e cũng muốn như chị a).

Nếu có thể học những kỹ năng đó, như vậy tuyệt đối không tầm thường? Đan dược này xuất hiện thì gia đình cô tuyệt đối không phải lo sinh kế, ba mẹ cùng em trai nhất định có thể sống cuộc sống giàu có.

“Định...kí chủ xác định thành công” Dương Hiểu Đồng cảm thấy ngực cô nóng lên, “Hiện tại đã xác lập thành công, người có thể kêu ta là Từ Từ”

“Từ Từ? Tên này...” Cô nghĩ hẳn là nam, như thế nào lại có tên như vậy, thật lò mò.

Từ Từ cảm nhận trong lời nói của Dương Hiểu Đồng có gì đó không đúng, “Có cái gì không đúng sao? Người đầu tiên nhận ký chủ đặt tên này cho ta, người nếu không thích có thể đặt lại tên cho ta”

“Không cần, Từ Từ thì Từ Từ, người là nam hay là nữ?” Dương Hiểu Đồng hỏi vấn đề mình muốn biết nhất.

“Ta hữu tính, người thủ hộ Thiên Hàng Bảo Điển chỉ là hệ thống bắt chước con người mà thôi, có thể thay đổi hình tượng, ta cũng không phải người”

“Giống như người máy?” Dương Hiểu Đồng chỉ có thể nghĩ đến người máy

Từ Từ cân nhắc một lát, “Người có thể cho là như vậy, nhưng ta so với người máy cao cấp, đa năng hơn”

Thời khắc này bắt đầu, Dương Hiểu Đồng đã không còn là Dương Hiểu Đồng bình thường trước kia.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Cải Tạo Thân Thể

Hôm nay, cuối cùng Dương Hiểu Đồng cũng không có tới trường. Về tới phòng, lúc này Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn đã đi học, dựa theo cách nói của Từ Từ, tố chất thân thể của cô quá kém, có thể nói là vô cùng thể thảm. Dương Hiểu Đồng chỉ biết cười xấu hổ, thân thể của cô xem như không tệ, rất ít khi sinh bệnh, những ngày trở trời bạn bè cô thường bị cảm nhưng cô thì không bị gì hết. Vì thế, trước đây cô thực buồn bực, bởi vì người khác bị bệnh có thể trở về nghỉ ngơi, không cần đi học, nhưng cô luận làm như thế nào cũng không bị lây bệnh, cho nên hời hững mọi người nghỉ ngơi, cô vẫn phải đi học bình thường, không nghĩ tới thể chất như vậy trong mắt Từ Từ lại tệ hại đến như vậy.

“Một hồi thời điểm ta giúp người cải tạo thân thể, sẽ có chút đau, người cần phải kiên nhẫn một chút. Cái này chỉ là cải tạo sơ cấp, với thể chất hiện tại của người có thể vượt qua, về sau thực lực người tăng lên, thể chất sẽ tiếp tục nhận cải tạo” Vừa nói, Từ Từ vừa lắc đầu, “Quá kém, quá kém”

Theo chỉ dẫn của Từ Từ, Dương Hiểu Đồng lâm vào mê man, cảm nhận thân thể của mình thật khó chịu, giống như các tế bào của mình đều bị nổ tung thành ổ lớn, nhưng mắt cô vẫn không mở, vẫn cố gắng duy trì trạng thái như vậy. Cảm giác cơ thể bị sưng thật không thoải mái, cảm thấy vết sưng dần dần tiêu thất, đang lúc cô cảm thấy thoải mái, đột nhiên cảm thấy một trận đau đớn truyền đến, loại thống khổ này đau đến thiên dờn địa chuyển, thậm chí cảm thấy ruột gan như bị đảo lộn, cô cảm giác có cái gì đó theo da của cô chảy ra ngoài.

Trong lòng thâm mắng, thế nhưng nói là chỉ đau một chút? Đây là đau một chút? Đã muốn đau đến chết rồi.

Dương Hiểu Đồng đau đớn lặn lộn trên giường, qua một thời gian, đau nhứt không còn nữa cả người đầy mồ hôi. Đau nhứt đi qua, Dương Hiểu Đồng cảm thấy thân thể ngứa ngáy, cảm giác tê dại, mở mắt ra phát hiện thân thể mình dính đầy chất dính màu xám, mồ hôi hỗn loạn, thập phần khó chịu, còn tản ra mùi khó ngửi. Dương Hiểu Đồng đứng lên, không nói hai lời trực tiếp chạy vào phòng tắm.

Bộ dáng này không thể chịu nổi nữa, thời điểm tắm rửa cô phát hiện hình xăm trước ngực thay đổi, không còn là màu đen nữa, mà pha lẫn màu đỏ như máu, so với màu thuần đen hiện tại càng thêm phần quý dị, phát ra càng thêm mỉa mai. Nhanh chóng tắm rửa, đi trở ra đem quần áo giặt sạch sẽ, trên sàn đầy chất nhờn bóng loáng, có thể thấy vừa rồi cô thừa nhận thống khổ cỡ nào.

“Cải tạo xong rồi?” Dương Hiểu Đồng mở miệng hỏi, trừ bỏ trận thống khổ vừa rồi, cô tựa hồ không cảm thấy có cái gì thay đổi hết.

Từ Từ gật đầu, “Đúng vậy, người không cảm thấy thân thể mình có cái gì bất đồng hay sao? Tỷ như thị lực, hay diện mạo của người” Từ Từ nói phi thường lạnh nhạt, giống như hết thấy căn bản không tính là cái gì, nhưng nghe vào trong tai Dương Hiểu Đồng lại là chuyện khó tin cỡ nào.

Vốn không có phát hiện, sau được Từ Từ nhắc nhở cô đột nhiên phát hiện thị lực mình đã khôi phục bình thường, cho dù không có mắt kính cũng có thể nhìn rõ ràng, thậm chí so với trước khi cận còn nhìn rõ hơn. Cô rốt cuộc có thể không cần mang kính nữa, không cần bị Lâm Tử Di cười nhạo nữa, phải biết rằng cô lúc trước cận rất nặng, không nghĩ tới qua lần cải tạo này lại có thể chữa hết cận thị. Cái này, cô hiện tại đã hoàn toàn tin phục, Thiên Hàng Bảo Điển thật sự rất thần kỳ, đan dược thật sự cũng có thể chế tạo ra!

Nhớ đến bộ dạng của mình cô vội vàng chạy vội đến gương nhìn. Nháy mắt nhìn thấy mình trong gương, trái tim cô như ngừng đập, da cô trở nên trắng mịn hơn, cho dù dùng sữa tắm hằng ngày cũng không thể đẹp được như vậy, mắt do thời gian dài dùng kính tạo thành vết sâu cũng đã biến mất không còn, hai mắt sáng như hồ nước, long lanh sáng mê người, tinh xảo, toàn thân tràn đầy sức sống, mị lực, tuy rằng hình dáng không thay đổi nhưng nhìn qua cũng biến hóa nghiêng trời lệch đất, nàng cứ như vậy nhìn không hề chớp mắt!

Làn da mịn màng, thịt thừa (chắc là mỡ thừa) trên cánh tay cũng biến mất không còn, chợt phát hiện đêm đó hình ảnh nữ sinh mình nhìn thấy trong bảo điển chính là mình hiện tại sao?

Tâm tình của cô phi thường tốt, cô hiện tại giống như vệt hóa thánh thiên nga sao? Khóe miệng tươi cười, cô bắt đầu đối với chính mình tràn ngập tin tưởng, “Từ Từ, cảm ơn người” Dương Hiểu Đồng nhiệt tình nói cảm ơn, hết thấy thay đổi này đều nhờ Từ Từ, xem ra khoảng cách để họ hồi hận không còn bao xa!

Từ Từ khoát tay, “Với ta cần gì phải nói cảm ơn? Người là ký chủ đời thứ ba, hết thấy đều là chuyện ta phải làm. Hiện tại chỉ là cải tạo bước đầu, về sau có thể tiếp tục cải tạo, bất quá thời gian cải tạo phải dựa theo tốc độ tu luyện của người”

Dương Hiểu Đồng nghe Từ Từ nói, hỏi chuyện trọng điểm, “Tu luyện?? Ta cần tu luyện sao? Tu luyện như thế nào?” Từ tu luyện này khiến cho Dương Hiểu Đồng nghĩ tới người cổ đại tu luyện nội lực, không biết tu luyện này là cái gì?

“Ừ, người xem đi” Từ Từ nói rồi lấy ra quyển sách kinh mạch đồ tới trước mặt Dương Hiểu Đồng, sau đó Từ Từ chỉ từng chi tiết, sau đó lấy ra dây đỏ buộc vòng quanh nó, “Người tập trung cảm nhận chân khí trong đan điền, sau đó di động lên trên, dựa theo tơ hồng này tạo thành tuyến lộ chu

kỳ vận hành là được, như vậy chân khí trong cơ thể người sẽ dần dần lớn mạnh, thực lực của người sẽ tăng lên”

Nghe Từ Từ nói Dương Hiểu Đồng cảm thấy giống như tu luyện nội lực, tuy rằng cô chưa tiếp xúc qua nội công, nhưng trên cơ bản nó cũng giống như vậy, nghi hoặc hỏi “Từ Từ đây là tu luyện nội lực sao?”

Từ Từ nghe vậy nhướn mày “Nội lực??? Các người nơi này gọi cái này là nội lực sao? Chờ một chút ta tra thử xem sao?”

Sau đó Dương Hiểu Đồng nghe thấy “Hệ thống tuần tra đã khởi động, chờ 3 giây 3,2,1, đình, đã tra xong kết quả”

Từ Từ đem kết quả cười cười nói “Đúng vậy, các người đem tu luyện chân khí này gọi là tu luyện nội lực” Hẳn đến thế giới này không lâu, rất nhiều thông tin chưa thua thấp tốt.

“A...như vậy sao?” Không nghĩ tới cái này chính là tu luyện nội lực. Trước kia cô nghĩ cái này cũng chỉ có trong tiểu thuyết được người ta bịa ra mà thôi. Sau này tu luyện cô có phải hay không cũng trở thành cao thủ võ lâm? Nghĩ tới đây, Dương Hiểu Đồng cảm thấy thập phần kích động.

“Kỹ năng người học tập cùng cấp bậc tu luyện của người có quan hệ với nhau, cấp bậc càng cao, khả năng học tập kỹ năng càng nhiều, tỷ như người cảm thấy hứng thú với luyện đan, nếu thực lực người thấp, vậy chỉ có thể luyện chế ra đan dược cấp thấp, cao cấp cũng đứng mơ tới. Hơn nữa việc ta xuất hiện đối với năng lượng của người cũng liên quan, người muốn vào bảo điển học tập, nhất định phải dự trữ năng lượng, nói cách khác không có thì vào không được”

Nguyên lai chính mình vào bảo điển học tập cùng tu luyện có liên quan, cô muốn nhanh đề cao chính mình

“Ừ, hôm nay tới đây đi, cho người cải tạo một chút, năng lượng chứa đựng trước kia hầu như tiêu hao hết, cho nên người mau chóng tu luyện đi, như vậy cải tạo đối với người rất tốt cho việc học tập tài năng” Nói xong Từ Từ tiêu thất.

Dương Hiểu Đồng nhìn gương mặt xác định mình không có năm mơ, rất cuộc nhẹn không được haha cười lên!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Hoa Lệ Lộ Xác

Dương Hiếu Đồng nhìn đồng hồ, hiện tại với thời gian tan học cũng còn khá lâu, cô cũng không có gì làm, nhớ tới Từ Từ nói tu luyện chân khí, Dương Hiếu Đồng nhanh chóng ngồi xuống, nhắm hai mắt lại, cảm thụ khí chuyển xung quanh đan điền.

[Đông y bảo giám]

Não vì tủy hải, thượng đan điền

Tâm vì giáng hỏa, rung đan điền

Tề hạ tam tất, hạ đang điền

Hạ đan điền, tạng tinh chi phủ

Trung đan điền, tàng khí chi phủ

Thượng đan điền, tàng thần chi phủ

Nhân có ba chỗ đan điền, nhưng tu luyện cơ sở chỉ có hạ đang điền.

Vừa rồi, Từ Từ cấp Dương Hiếu Đồng sơ đồ kinh mạch chính là cái đan điền này. Dương Hiếu Đồng nhắm mắt ngưng thần, cũng hoàn toàn không có cảm giác đan điền có cái gì đặc thù, bất quá cô không nóng vội. Chuyện gì cũng không thể nhanh chóng mà có thể thành công, cô lại là người chưa bao giờ tu luyện, nhất thời tìm không thấy cũng là chuyện bình thường.

Cứ như vậy thời gian trôi qua, Dương Hiếu Đồng không ngừng thăm dò, rốt cục, cô cũng tìm được! Cô cảm giác rõ ràng được vị trí khí hải, quả thật có một dòng khí kỳ dị giấu ở nơi đó, theo chính mình khởi động, nó cũng chậm rãi lưu động.

Nghĩ đến sơ đồ Từ Từ đưa lúc nãy, Dương Hiếu Đồng bắt đầu thử, thôi động cỗ khí lưu dọc theo kinh mạch cái này gọi là nhện mạch nhâm đốc, bắt đầu chậm rãi đẩy mạnh. Bất quá, việc lưu chuyển này có chút khó khăn, Dương Hiếu Đồng toàn lực đẩy cỗ khí lưu này, tựa hồ như gặp lực cản rất lớn, lấy tốc độ cực kỳ thong thả đi tới. Dương Hiếu Đồng mất sức chin trâu hai hồ mới đưa được dòng khí lưu này đi dọc theo lộ tuyến vận hành được 1 vòng, bất quá sau khi vận hành một vòng, cảm thấy cả người thoải mái hơn rất nhiều, hơn nữa trong lúc vận hành có thể cảm giác được từng đợt thanh lương.

Dương Hiếu Đồng vận hành chân khí tuần hoàn như vậy, vô số hào quang tỏa ra mà mắt thường không thể thấy được, bắt đầu hướng cơ thể Dương Hiếu Đồng hội tụ mà vào, xuyên qua cơ thể, hòa vào tế bào tựa hồ có tia biến hóa cực kì nhỏ, cường độ so với trước được tăng cường...

Cứ như vậy, Dương Hiếu Đồng cố gắng vận hành cỗ khí lưu, tuy nhiên không có vận hành bao lâu đã nghe được tiếng bước chân, Dương Hiếu Đồng biết là Nhược Nhược và Tiểu Mẫn đã trở lại.

Thời gian như vậy trôi qua, thế nhưng đã qua hai giờ trôi qua?

Này cũng quá khoa trương đi?

Cô dường như cảm giác chỉ vài phút trôi qua, không ngờ nháy mắt hai giờ đã nhanh chóng trôi qua như vậy. Xem ra việc tu luyện thật còn rất xa xôi. Sau một lúc lâu, Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn mới đẩy cửa bước vào, Dương Hiếu Đồng vừa rồi nghe được tiếng bước chân, hơn nữa lại cảm giác gần như vậy, vì cái gì mà lâu như vậy mới đến?

Chẳng lẽ thính lực của mình cũng trở nên tin hơn?

Ngoài mấy chục thước cũng có thể nghe được?

Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn vừa bước vào phát hiện Dương Hiểu Đồng đưa lưng về phía mình, nhẹ giọng nói, “Hiểu Đồng, chúng ta cùng đi ăn cơm trưa đi” mấy ngày nay cô cùng Nhược Nhược và Tiểu Mẫn đều mua cơm về ăn mà không đi ra ngoài. Hai người đều hi vọng Hiểu Đồng có thể thoát khỏi nỗi đau thất tình kia, chào đón cuộc sống mới.

Dương Hiểu Đồng xoay người, cười nói, “Tốt, chúng ta cùng đi”

Sau cải tạo, không chỉ cải tạo thân thể mà còn cải tạo cả tinh thần!

Hiện tại, cô không còn là Dương Hiểu Đồng bình thường lúc trước, có Từ Từ giúp, cô cũng phi thường cố gắng, điều đầu tiên cần nhất chính là nhìn thẳng vào bản thân mình, thản nhiên đối mặt mọi chuyện không cần trốn tránh nữa.

Ngay lúc Dương Hiểu Đồng xoay người, hai người Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn đồng thời há to miệng, to đến nỗi có thể nhét lọt 2 quả trứng gà, đồng dạng với ánh mắt khiếp sợ nhìn, nhìn kỹ mới xác định mình không có hoa mắt.

Nhược Nhược chạy tới bên cạnh Hiểu Đồng, vể mặt kinh ngạc, “Hiểu Đồng, người làm sao vậy? Mới có nửa ngày không gặp, người như thế nào lại biến hóa lớn như vậy?”

“Ách....Này ta cũng không rõ nữa, sau khi tắm xong liền biến thành như vậy, chỉ là da có chút trắng lên mà thôi, có lẽ mấy ngày nay không ra ngoài, hơn nữa trạng thái tinh thần có vẻ kém đi” (Sally: nếu ai cũng với lý do này mà đẹp lên người ta chắc đua nhau mà thất tình dài dài).

Vấn đề này cô quả thật không thể giải thích rõ được, cho nên cũng chỉ có thể nói đại như vậy.

Tiểu Mẫn có chút đăm chiêu gật đầu, “Ừ, cũng có khả năng! Hiểu Đồng người hiện tại đẹp lên rất nhiều a! Lâm Tử Di kia cũng so ra kém người đi” nghĩ đến cái người kia, trong đầu Tiểu Mẫn xuất hiện hình ảnh gương mặt tái nhợt, gầy yếu, cho nên có biến hóa này cũng là có khả năng đi. Trong lòng thầm nghĩ, về sau chính mình có nên hay không cũng thất tình để chịu đã kích một lần, như vậy có phải hay không da của mình cũng sẽ trắng lên không ít? (Sally: haha ta chết cười với chị này mất)

Dương Hiểu Đồng nếu biết suy nghĩ này của Tiểu Mẫn nhất định sẽ cười chết.

“Hiểu Đồng, người như vậy thật tốt! Mắt cũng không cần đeo kính, cùng lắm thì đi sắm kính áp tròng mang. Hừ, Lâm Tử Di kia nói người bộ dáng không xinh đẹp, hiện tại a, cô ta không thể sánh bằng người đâu! Phải thật cao hứng uất hiện trước mặt bọn họ, nhìn xem Lâm Tử Di kia còn có cái gì kiêu ngạo” Nhược Nhược kích động giơ tay lên nói, giống như người bị khi dễ là mình, cuối cùng có cơ hội hãnh diện.

Tiểu Mẫn hiển nhiên đối với suy nghĩ của Nhược Nhược tràn đầy tán thưởng, “Đúng vậy! Sau đó làm cho tên Trình Thiên Lỗi kia hối hận chết luôn. Trước kia hắn nói bạn bè hắn chê mình không có mắt nhìn, tìm bạn gái quá mức bình thường, hiện tại cho hắn thấy mắt hắn là bị mù, bạn gái xinh đẹp như vậy lại không cần, chạy đi tìm người kém hơn, haha!!!” Tiểu Mẫn tựa hồ nghĩ tới biểu tình hối hận của Trình Thiên Lỗi, không khỏi cười phá lên.

Dương Hiểu Đồng nhìn hai người, trong lòng cảm thấy ấm áp, bạn bè như vậy mới là bạn tốt!

Cứ như vậy ba nữ sinh trong phòng ngủ vui vẻ cười. Ba người cùng nhau rời khỏi phòng, hướng căn tin mà đi, ánh mặt trời chiếu vào ba người, Dương Hiếu Đồng cảm thấy vô cùng ấm áp.

Đã hơn một năm, cô luôn đem tâm mình đặt lên người Trình Thiên Lỗi, dường như đã bỏ lỡ rất nhiều, mà cái giá phải trả kia tự hồ không đáng, cô hiện tại nên cảm tạ Trình Thiên Lỗi sao?

Bởi vì y cô mới có cơ hội lộ xác. Tại căn tin, Dương Hiếu Đồng cùng Tiểu Mẫn ngồi xuống, còn Nhược Nhược chạy đi gọi cơm, trong căn tin lúc này không ít người, các nam sinh thấy Dương Hiếu Đồng đột nhiên xuất hiện, hai mắt liên tục sáng lên. Đây là mỹ nữ mới tới sao?

Bạn học của Dương Hiếu Đồng là Diêu Thành Hạo chạy tới, ngồi bên cạnh Tiểu Mẫn, dung ánh mắt liếc nhìn Dương Hiếu Đồng một cái, nhẹ giọng hỏi, “Lý Hi Mẫn, vị mỹ nữ này là bạn của người sao?” Thực rõ ràng là hi vọng thông qua Tiểu Mẫn có thể làm quen mỹ nữ bên cạnh, ở trường Thụy Đại này, mỹ nữ như vậy cũng không nhiều cơ hội được gặp nha!

Trong nhà ăn nhóm người Lý Lang Hữu cũng chú ý tới, hẳn có vận khí tốt, Lý Hi Mẫn là bạn học của hẳn, cái gọi là gần quan được ban lộc, hẳn nhanh chạy tới nhận thức một chút.

Nghe Diêu Thành Hạo nói, Lý Hi Mẫn đột nhiên ngẩn ra, chột cười haha, cười tới nước mắt sắp rơi ra tạo thành bão lớn, rất khôi hài. Bộ dáng này, Dương Hiếu Đồng bên cạnh cũng nhìn không được mà cười.

Diêu Thành Hạo nhìn hai người, không rõ chuyện này có gì buồn cười, Lý Hi Mẫn trực tiếp vỗ lên người hẳn, “Mới tới cái đầu người, Dương Hiếu Đồng người cũng không nhận ra?” Học chung hai năm, thế nhưng nghĩ cô mới tới, còn nhờ cô giới thiệu giúp, chết cười mất.

“Dương Hiếu Đồng???” Diêu Thành Hạo choáng váng, phản ứng không thể nào tin được, “Người là Dương Hiếu Đồng?” Cẩn thận nhìn chăm chăm

Dương Hiếu Đồng một hồi, cuối cùng xác nhận thật là Dương Hiếu Đồng cùng học chung với mình, da của cô hình như trắng lên không ít, hơn nữa không mang mắt kính, thế mới phát hiện, nguyên lai ánh mắt Dương Hiếu Đồng lại đẹp như vậy.

Trước kia Dương Hiếu Đồng không có xinh đẹp như vậy, Trình Thiên Lỗi không phải vì vậy mới chia tay sao?

Cái này, Trình Thiên Lỗi quả thật mắt bị mù, mỹ nữ như vậy nếu so với Lâm Tử Di còn đẹp hơn. Kia không phải hẳn muốn xinh đẹp sao?

Một phần cười nhạo Trình Thiên Lỗi, đồng thời lại muốn cảm tạ Trình Thiên Lỗi.

Sau khi Diêu Thành Hạo đi rồi, hai người nhìn nhau cười. Dương Hiếu Đồng xác định, cô thật sự cải biến, thật sự không còn giống lúc trước, trong biển người hoàn toàn không thể tìm ra cô.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Khảo Sát Tiếng Anh

Sau khi ăn cơm trưa xong, Dương Hiếu Đồng vẫn đi làm thêm như trước, hai ngày nay vì tâm trạng không tốt nên xin phép bà chủ cho nghỉ, bà chủ tính tình rất tốt, cũng rất quan tâm Dương Hiếu Đồng. Cho nên, thời điểm đi làm Dương Hiếu Đồng không hề cảm thấy mình đi là công, ngược lại cảm thấy rất ấm áp.

“Từ tỷ, ta đến đây” Dương Hiếu Đồng cười hướng chị chủ quán chào hỏi, Từ tỷ khoảng 30 tuổi, khi cười để lộ ra hai lúm đồng tiền, tóc dài cột sau đầu, thoạt nhìn có thể thấy được mỹ lực nữ nhân thành thực toát ra, lại rất giỏi giang. Lúc này, đang gói bánh ngọt.

Từ tỷ nghe tiếng, ngẩng đầu cười nói, “Hiếu Đồng, người đã trở lại a” Nhưng mà, lúc cô nhìn thấy Dương Hiếu Đồng thì hoàn toàn ngây ngẩn, nếu không phải tiếng nói giống nhau, cô xác thực khẳng định đó không phải Dương Hiếu Đồng.

Buông bánh ngọt trong tay xuống, đi đến bên cạnh Dương Hiếu Đồng, “Hiếu Đồng, hai ngày nay không thấy nhu thế nào lại biến hóa lớn như vậy?”

Lúc trước Dương Hiếu Đồng nói không khỏe nên xin nghỉ không nghĩ tới lần gặp lại này lại thay đổi lớn như vậy “Đi chinh dung?” Nghĩ tới nghĩ lui chỉ có thể nghĩ tới việc này, tựa hồ trừ bỏ việc này cũng không có chuyện gì khác làm người ta biến hóa lớn như vậy đi?

Bộ dáng của Từ tử làm Dương Hiểu Đồng bật cười, “Từ tử, làm gì mà khoa trương như chị nói vậy, chinh dung có thể nhanh như vậy liền chinh xong sao?”

Nghe vậy Từ tử gật đầu, “Kia quả thật chưa từng thấy qua chinh dung có thể chinh ra làn da trắng đẹp như vậy. Trước kia nghe Khắc Kiệt đi chinh da nguyên lai là chữa lang ben, người...” Từ tử kỳ quái nhìn Dương Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng nhìn biểu hiện kỳ quái của chị Từ, lập tức giải thích, “Từ tử, người không cần suy nghĩ loạn. Hai ngày nay ta luôn ở trong phòng, tâm trạng không tốt, không thể tin được liền biến thành bộ dáng như vậy, tuyệt đối không phải đi chinh da như người nghĩ”

Bị Dương Hiểu Đồng vạch trần suy nghĩ của mình, Từ tử có chút ngượng ngùng, “Hắc hắc, ta không có cái ý tứ kia. Người hai ngày nay sao vậy? Như thế nào lại tâm trạng không tốt?”

Dương Hiểu Đồng lạnh nhạt nói, “Không có gì, cùng Trình Thiên Lỗi chia tay” Nói ra cái này, tuy rằng trong lòng khó chịu, nhưng so với lúc trước vẫn tốt hơn rất nhiều, quả nhiên đã dời đi lực chú ý của chị Từ, thật ra thất tình làm người ta thương tâm a.

“Nga, cùng Trình Thiên Lỗi chia tay” Từ tử không chút để ý nói, vừa mới chuẩn bị về gói bánh tiếp, đột nhiên phản ứng lại, “Cái gì? Người nói cái gì? Người cùng Trình Thiên Lỗi chia tay?” Vừa rồi nghe Dương Hiểu Đồng nói với ngữ khí bình thản còn tưởng rằng không có chuyện đại sự gì, thế nhưng cùng Trình Thiên Lỗi chia tay? Đây chính là đại sự khó tin a, lâu như vậy cho tới tay, cô luôn rõ tình cảm Dương Hiểu Đồng đối với Trình Thiên Lỗi.

“Ừ” Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Từ tử, để ta gói cho” Đi đến bên cạnh chiếc bánh ngọt, bắt đầu gói bánh một cách thuần thực.

Chị Từ cũng không duy trì được bình tĩnh, “Vì cái gì?” Bọn họ tình cảm rất tốt, như thế nào đột nhiên chia tay? Điểm ấy quả thật nghĩ không thông, theo lý thuyết, Dương Hiếu Đồng làm bạn gái quả thật rất tốt mà.

“Hắn cùng Lâm Tử Du tốt hơn, việc này cũng không có gì hay ho, cũng đã qua rồi, ta không phải hiện tại rất tốt sao?” Vừa nói, Dương Hiếu Đồng nhanh chóng đem bánh ngọt gói xong.

Chị Từ biết tuy rằng ngoài mặt Dương Hiếu Đồng tỏ như không có việc gì, nhưng trong lòng khẳng định khổ sở, dù sao cũng đã quen nhau lâu như vậy, nhưng lại còn bị chính bạn thân của mình phản bội, Dương Hiếu Đồng hiển nhiên không muốn nhắc lại chuyện này, cô tự nhiên cũng không hỏi nữa, “Hiếu Đồng, nghĩ thông suốt là tốt rồi, thế giới này nam nhân tốt không khó tìm, người tốt như người tìm mới khó”

Biết Từ tử đang an ủi mình, Dương Hiếu Đồng cũng nói giỡn theo “Đúng vậy, không quen ta chính là thiệt thòi của hắn đúng hay không a?”

“Đúng vậy” Hai người cùng tâm sự, cuối cùng đều nhìn nhau cười, Dương Hiếu Đồng thay đồ bán hàng, chuẩn bị làm việc.

Chị Từ bên cạnh nhìn một hồi, phát hiện thần sắc Dương Hiếu Đồng rất tốt, cũng thấy được sự quyết tâm, theo như cô nghĩ, có lẽ Dương Hiếu Đồng không chấp nhận được bởi vì lúc trước Dương Hiếu Đồng đều đặt hết tình cảm của mình lên Trình Thiên Lỗi, bất quá, Dương Hiếu Đồng so với cô nghĩ càng kiên cường hơn.

Sau khi từ nơi làm thêm trở về, Dương Hiếu Đồng về phòng, lúc này hai đứa kia đã ở trong phòng, Dương Hiếu Đồng vừa vào liền thấy hai người vẻ mặt buồn rầu, tò mò hỏi “Hai người làm sao vậy? Vẻ mặt buồn bực như vậy?”

Nhược Nhược vẻ mặt oán giận nói “Hiếu Đồng, cô nói tháng sau tiến hành thi Tiếng Anh cấp 4, ông trời của ta, bạn bè của ta a, ta khẳng định

mình qua không được” Trời mới biết Nhược Nhược vì quá yêu tổ quốc, cho nên trừ bỏ tiếng Trung ra, cô chính là người ngu ngoại ngữ

Tiểu Mẫn cũng rất buồn bực “Đúng vậy, Đi học, cô đã nói lúc tốt nghiệp học kỳ, nhưng ta đã sớm quên mất, chỉ còn lại một tháng, ta xong rồi, chỉ có thể đợi thi lại lần sau, aizz thật là bi kịch a”

Dương Hiểu Đồng quả thật cũng quên mất chuyện này, nói thật Tiếng Anh là thứ khiến cô rất đau đầu, nhiều từ vựng như vậy, muốn nhớ hết cũng thành choáng váng, vẫn là học quốc văn tốt hơn. Nhưng thi lại cũng phải đóng tiền, Dương Hiểu Đồng có nguyện tắc không phí tiền nếu có thể tiết kiệm, bất luận như thế nào, lần thi này cũng phải qua.

“Chúng ta một tháng này tranh thủ ôn thi đi, ta cũng không muốn thi lại a” Dương Hiểu Đồng nghĩ, nếu thế giới này không tồn tại Tiếng Anh thì tốt biết mấy.....Cuốn cùng, ba người chụm đầu trong ký túc xá làm sói tru (Sally: haha các chị học bài mà thành tiếng sói tru trong mắt tác giả a), cuộc sống như vậy, mặc dù có chút phiền não, nhưng bởi vì có bạn bè nên cũng rất vui vẻ

Ăn xong cơm chiều, ba người liền mỗi người cầm một quyển Tiếng Anh học tiếp, tuy rằng không cách nào nhớ hết nhưng vẫn rất cố gắng, kiên trì. Về phần Lâm Tử Di, từ sau chuyện kia phát sinh trừ bỏ ba người Dương Hiểu Đồng, thì cô ta cũng đã dọn đồ ra ngoài, vốn bớt thêm được một người nên ba người lại có thêm không gian, rộng rãi thoải mái hơn, Dương Hiểu Đồng đã chuẩn bị tốt, đối mắt với hai người đã tổn thương mình, không biết khi đó họ có biểu cảm như thế nào?

Ban đêm, Dương Hiểu Đồng nằm trên giường, thanh âm Từ Từ vang lên, “Hiện tại theo ta cùng tiến vào bảo điển đi” Dương Hiểu Đồng cảm thấy hoa mắt, thấy chính mình về lại nơi lần trước thấy trong giấc mơ, nhưng lần này thoi điểm đi đến cửa cũng không còn bị ngăn trở như trước.

“Từ Từ, ta đây thể xác có thể vào được sao?” Sờ tay mình, thử các xúc giác, cùng hiện thật rất giống nhau, nhưng hết thảy những điều này không thể nào thật sự tồn tại được.

“Hiện tại những thứ này chỉ là trong suy nghĩ, người cũng có thể cho là người đang nằm mơ, cũng có thể nghĩ đây là một không gian khác, người ở trong này học tập kỹ năng, trở về có thể sử dụng là được rồi. Năng lượng hôm nay người dự trữ lại miễn cưỡng đủ để người học tập hôm nay, người a, có thời gian rảnh thì tranh thủ tu luyện nhiều hơn đi, nói cách khác, một tháng này không biết người có thể đi vào đây bao nhiêu lần đây?” Lúc Từ Từ nói những lời này giọng điệu thật bất đắc dĩ.

Dương Hiểu Đồng xấu hổ cười cười, “Đã biết, nhưng ta gần đây chuyện quan trọng nhất là phải qua được khảo sát Tiếng Anh a”, Nếu dùng thời gian tu luyện vậy thời gian để ôn bài thật sự không còn nha.

Nghe Dương Hiểu Đồng nói vậy, Từ Từ khinh thương nói, “Chỉ là khảo sát Tiếng Anh đơn giản, vẫn còn một tháng thời gian, quên đi, hôm nay người chắc cũng không muốn học, vậy đi theo ta đến chỗ học Tiếng Anh đi, ta cam đoan không quá ba ngày, Tiếng Anh đối với người mà nói chỉ là một bữa ăn sáng”

“Thật sự?” Ba ngày? Không phải quá khoa trương rồi không?

“Đương nhiên là thật, không cần coi thường Thiên Hàng Bảo Điện, cũng không được coi thường ta, chờ mà xem” Từ Từ khoe miệng lộ ra nụ cười tự tin

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Khí Truyền Trí Nhớ

Dương Hiểu Đồng nhìn bảo điển trước mặt, cùng trong một đêm đó rất giống nhau, khác biệt duy nhất đó là, ngày đó nhìn thấy số trang trong bảo điển rất nhiều, mà hiện tại trước mặt cô chỉ có vòn vẹn có ba trang?

“Từ Từ, bảo điển như thế nào chỉ có ba trang?” Đây cũng quá ít đi.

Nghe Dương Hiểu Đồng nói, Từ Từ oán giận nói, “Còn không phải bởi vì ngươi? Số trang trong bảo điển rất nhiều, cho dù hai ký chủ trước thật cường hãn, nhưng những thứ trong bảo điển cũng chưa có học hết, về phần đến tột cùng có bao nhiêu trang, ta cũng không biết. Số trang căn cứ vào thực lực của ký chủ mà quyết định. Thực lực càng cao, số trang càng nhiều, người hiện tại cái dạng này, có được ba trang đã không tệ rồi”.

Dương Hiểu Đồng xấu hổ cười cười, nguyên lai là vì nguyên nhân này a! “VẬY theo thời gian ta tu luyện càng dài, thực lực càng tăng lên, số trang của Thiên Hàng Bảo Điển sẽ tăng lên?”

Từ Từ gật đầu “Chính là dạng này, ngươi hôm nay mới vận hành một vòng, phỏng chừng, thời điểm ngươi vận hành được ba vòng, chắc sẽ nhiều hơn được 1 tờ đi! Theo ta ngươi vận hành chu kỳ ngày càng nhiều, số trang bảo điển ngày càng đa dạng, cho nên hiện tại ngươi đã hiểu được việc tu luyện rất quan trọng.”

“Ừ, hiểu được, ta sẽ dùng nhiều thời gian để tu luyện” thái độ Dương Hiểu Đồng cực thành khẩn, cô thật sự rất chờ mong thời điểm mình chuyển biến, âm thầm hạ quyết tâm, về sau có thời gian nhất định sẽ tu luyện.

“Đúng rồi, người mỗi ngày chỉ có thể vào bảo điển khoảng 7 tiếng, hơn nữa trong bảo điển 3 tiếng tương đương với 1 tiếng bên ngoài, hiểu chưa?”

Nghe vậy, Dương Hiểu Đồng kinh ngạc vạn phần, “Bên trong 3 tiếng tương đương với 1 tiếng bên ngoài? Ta đây không phải chiếm đại tiên nghi sao? Một ngày thời gian sẽ có tiến bộ rất nhiều nha”

Hai tay Từ Từ khuaanh trước ngực, đặc ý nói, “Kia là đương nhiên, người có thể trở thành ký chủ của Thiên Hàng Bảo Điển tuyệt đối là đại may mắn. Tốt lắm, không nói nữa, hiện tại vào đi thôi”

Dương Hiểu Đồng bước vào, hiện tại bảo điển không giống như trong mộng lúc trước, ngăn cản không cho cô vào, mà nay có thể thoải mái tiêu sái bước vào, ở bên ngoài xem ra giống như là trang bìa của bảo điển đi.

Trở ra, phát hiện đây là một phòng ước chừng 200 thước vuông, hoặc có thể nói là một phòng học, bởi vì phía trước nó có bảng đen, trừ bỏ có cái bàn thì không còn gì khác.

Lúc này, một nữ nhân mặc tây trang màu đen xuất hiện trước mặt Dương Hiểu Đồng, mang kính đen tạo nên bộ dáng nghiêm cẩn lạ thường, tóc được buộc cao sau đầu, Dương Hiểu Đồng cảm thấy người trước mắt nhất định là một giáo viên vô cùng nghiêm khắc, nhưng lại là một nữ giáo viên. Khẽ bĩu môi, không phải như vậy chứ?

Cô đã làm học sinh rất nhiều năm rồi, đương nhiên đối với giáo viên theo bản năng vẫn có cảm giác kính sợ.

“Hiểu Đồng, hình tượng này chỉ là huyền hóa mà thôi, người không cần nghĩ nhiều, người nếu không thích ta có thể đổi” Giáo viên không khác biệt lắm cũng có tạo hình như vậy, nên hẳn tự tiện biến ra một người như vậy.

“A, cứ như vậy đi, không quan hệ!” Dương Hiểu Đồng khoát tay, dù sao cũng không ảnh hưởng, chỉ cần có thể đem Tiếng Anh học tốt, như thế nào

cũng được, cứ gọi một người nào dạy cũng không vấn đề.

Từ Từ giơ tay, liền xuất hiện trên tay một vật hình vuông nhiều màu, dài khoảng 10cm, rộng chừng 5cm. Dương Hiểu Đồng phát hiện có ần ần quang hoa lưu chuyển, bên ngoài bao trùm một lớp sương mù, cùng ngũ loại sắc thái hòa lẫn, trông rất đẹp mắt.

Dương Hiểu Đồng ngạc nhiên nhìn Từ Từ, hiển nhiên đối với vật này cảm thấy rất hứng thú, Từ Từ lấy ra vậy nó có tác dụng gì?

“Từ Từ, cái này là cái gì?”

“Đây là khí truyền trí nhớ” Nhìn Dương Hiểu Đồng thần sắc mê man, Từ Từ giải thích, “Hai vị ký chủ trước, thời điểm học tập đều có lưu lại trí nhớ, người đem tay người đặt lên trên, hấp thu trí nhớ của bọn họ, như vậy giúp người học tập có hiệu quả hơn rất nhiều”

Dương Hiểu Đồng mở to mắt nhìn, như vậy cũng có thể? Đây có phải là hành vi đi cửa sau không? Bất quá cô thích đi cửa sau nha, haha!!

“Vậy không phải ký chủ thứ nhất rất thiệt thòi?”

“Ừ, cho nên thời điểm người đó học tập mất rất nhiều thời gian, người so với họ thời gian học sẽ ít hơn, ký chủ thứ hai nhận được ký ức của ký chủ đầu còn sót lại, như người lại có thể hấp thu của cả hai người, cho nên không quá ba ngày, Tiếng Anh của người không còn là vấn đề”.

“Hắc hắc, vậy thật tốt” Dương Hiểu Đồng đưa tay lên khí truyền trí nhớ nhắm hai mắt lại, rất nhanh, một đám trí nhớ kỳ dị khởi động tiến vào đầu Dương Hiểu Đồng, qua chừng 5 phút, Dương Hiểu Đồng mở mắt ra.

Thấy Dương Hiểu Đồng mở mắt, Từ Từ thu hồi khí truyền trí nhớ, “Hiện tại, hãy điều chỉnh lại một chút, bởi vì khoảng cách của ký chủ trước tới bây giờ đã qua rất lâu rồi, cho nên không có khả năng lập tức quen thuộc

được, đợi Lâm Tây đến dạy người Tiếng Anh, chỉ cần trong trí nhớ có người sẽ cảm thấy quen thuộc và làm quen dần.”

Dương Hiểu Đồng quả thật cảm thấy trong đầu có Tiếng Anh quen thuộc, chính là kí ức của người đầu tiên, nhưng rất nhiều năm chưa có dùng qua nên có chút mới lạ và phai nhạt, nhưng so với trước đây đã tốt hơn rất nhiều, có bước đệm vững chắc như vậy, nói không chừng chưa tới ba ngày là có thể làm tốt hết thảy.

Học tập như vậy quả thật rất đơn giản, Dương Hiểu Đồng cảm thấy rất hưng phấn, khảo nghiệp Tiếng Anh của cô có thể qua nha, hơn nữa bình thường nhìn thấy người khác trao đổi Tiếng Anh lưu loát cô cảm thấy thật hâm mộ, hiện tại thật tốt, cô cũng có thể làm được.

Kế tiếp, Dương Hiểu Đồng an vị trên ghế, nghe Lâm Tây giảng bài, bên ngoài Lâm Tây tuy rằng là người Trung Quốc, a, không đúng, cô ấy không phải người, bất quá cô ta nói Tiếng Anh phi thường tốt, rất chuẩn, chính tông giọng Luân Đôn, khóa học rất tốt, ít nhất so với cô giáo dạy Anh của cô vẫn tốt hơn rất nhiều.

Trong quá trình học với Lâm Tây, Dương Hiểu Đồng cảm thấy khoảng tri thức bên trong não dần dần tỉnh lại, đối với nội dung Lâm Tây dạy cô rất nhanh nắm chắc, trong lòng cảm thấy, ta quả thật cũng là một thiên tài nha!
(Sally: Chị quá tự kỷ rồi)

Thời gian nhanh chóng trôi qua, nháy mắt 7 tiếng đã trôi qua, Dương Hiểu Đồng không cảm thấy mệt mỏi dù chỉ một chút, Từ Từ bảo cô trở về lại cảm thấy có cảm giác khó tả không thể tin được. Tuy rằng thời gian học không nhiều, nhưng Dương Hiểu Đồng đã nắm vững hơn một nửa kiến thức Tiếng Anh, từ vựng cũng đã khắc sâu vào trong trí nhớ của cô.

Đi ra, Từ Từ lại cường điệu nói, “Người hôm nay nhất định phải tu luyện, có thể nói nếu hôm nay người không tu luyện người sẽ không thể

vào đây nữa, bởi vì năng lượng tiêu hao hầu như không còn, biết không?”

Biểu tình kia, giống như hôm nay nếu Dương Hiểu Đồng không tu luyện, cô nhất định sẽ chết.

Dương Hiểu Đồng không nói gì, chỉ gật đầu, trịnh trọng vỗ vai Từ Từ, “Từ Từ, người cứ yên tâm, ta hôm nay nếu không tu luyện, ta nhất định sẽ không còn mặt mũi gặp người”

Từ Từ vốn nghe cảm thấy an ủi, đột nhiên phải ứng lại mắng, “Người nha, người hôm nay mà không tu luyện cho dù muốn gặp ta cũng không gặp được”

Dương Hiểu Đồng cười haha rồi khỏi bảo điển, về thế giới thật của mình.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Tháo Kính Mắt

Dương Hiếu Đồng từ giường đứng lên, nhìn trời hiện tại đã là buổi sáng, Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn còn chưa có dậy, ngày hôm qua tuy rằng cả đêm không ngủ, nhưng hiện tại tinh thần của cô rất tốt, không một chút mệt mỏi. Dù sao cũng ngủ không được, liền nhanh chóng rời giường, sau khi rửa mặt chải đầu liền rời khỏi phòng.

Vườn trường sáng sớm yên tĩnh dị thường, mọi người vẫn còn đang ngủ, Dương Hiếu Đồng hít sâu một hơi bầu không khí mới mẻ buổi sáng, đem qua hết thảy đều khó mà tin được, tâm tình đặc biệt tốt. Vòng quanh vườn trường chạy một vòng, xem như biểu đạt tâm tình vui vẻ của mình, Thiên Hàng Bảo Điểm là bí mật của cô, sẽ không một ai có thể biết được bí mật này, cho nên chỉ có thể thông qua hành động như vậy mới có thể biểu đạt được cảm xúc của mình hiện tại.

Trở lại phòng ngủ, hai người kia cũng đã dậy, đang rửa mặt chải đầu, Dương Hiếu Đồng đem đồ ăn sáng đặt lên bàn, “Điểm tâm đã mua rồi, nhanh ăn đi! Ta vừa đi ra ngoài đã ăn thử” Khó có được một lần hào phóng mời họ ăn, xem như đây là bí mật chúc mừng mình thay đổi đi.

Tiểu Mẫn kinh ngạc tới gần Dương Hiếu Đồng, giơ tay sờ trán của cô “Hử? không có sốt, hôm nay xảy ra chuyện gì sao?”

Dương Hiếu Đồng cười cười, đem tay của Tiểu Mẫn vỗ vỗ, “Muốn ăn đánh có phải hay không?”

Tiểu Mẫn cười hắc hắc vừa lấy đồ ăn Dương Hiếu Đồng mua, đi đến bên cạnh Nhược Nhược đang thay quần áo nói, “Nhược Nhược người nói có phải hay không? Hiếu Đồng hôm nay phá lệ thức sớm như vậy, hơn nữa còn mua đồ ăn sáng cho chúng ta, có phải hay không kỳ tích buông xuông?”

Nhược Nhược thay xong quần áo. Vừa ăn điểm tâm vừa nói, “Đúng vậy, Hiếu Đồng trước kia không phải như vậy, hiện tại biến hóa thật lớn, bắt lại lại làm hai người chúng ta chiếm tiện nghi a.”

“Ha ha, đúng vậy” Không phải nói Dương Hiếu Đồng trước kia keo kiệt, mà nhà cô cuộc sống rất khó khăn, cho nên bình thường rất tiết kiệm, nhưng khi đối với bạn bè Dương Hiếu Đồng luôn hào phóng, chỉ là đối với bản thân mình có chút hà khắc mà thôi.

Ăn sáng xong ba người cùng nhau đến lớp học, sáng hôm nay có hai tiết, hơn nữa đều là tiết Anh Văn, nghĩ đến Tiếng Anh, Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn cái mặt lại biến thành trái khổ qua, nếu tối hôm qua không tiến vào bảo điển học tập, tin tưởng Dương Hiếu Đồng hiện tại cũng không khác gì, hiện tại cô đã không còn lo lắng.

Tối hôm qua tuy rằng chỉ học không được bao lâu nhưng đối với lần khảo sát Tiếng Anh cấp 4 lần này đương nhiên không có vấn đề gì, Từ Từ đã nói không phải chỉ học để đối phó kỳ khảo sát, mà đã học thì phải học cho tốt.

Đi vào phòng học, các sinh viên đã vào hơn phân nửa, Dương Hiếu Đồng giương mắt đảo qua, cùng lúc này bên kia hai người Trình Thiên Lỗi cùng Lâm Tử Di hai người đang nói chuyện ngọt ngào với nhau, cũng không có chú ý Dương Hiếu Đồng đã tới, cho dù thấy chắc cũng không nhận ra.

Sáng hôm nay, Trình Thiên Lỗi không có tiết học, lâu như vậy cô đối với giờ học của Trình Thiên Lỗi vẫn nắm rõ trong lòng bàn tay, chắc là hôm

nay tới bồi Lâm Tử Di, thật đúng là ngọt ngào nha, tách ra một chút cũng luyến tiếc không muốn.

Cô muốn chứng minh rằng dù không có hẳn, cô cũng có thể sống rất tốt!

Nghĩ như vậy trên mặt Dương Hiểu Đồng nở một nụ cười tự tin, hiện tại cô không còn là Dương Hiểu Đồng bình thường trước kia, hiện tại cô có thể tự tin tươi cười. Nụ cười này có thể nói là một cái nhếch miệng mỉa mai hoặc chúng sinh, làm chon am sinh trong lớn nhìn đến ngây người, mỹ nữ a, này tuyệt đối là mỹ nữ!

Trước kia nữ sinh xinh đẹp nhất trong ban bọn họ là Lâm Tử Di, bất quá hiện tại Lâm Tử Di đã có bạn trai, mà mỹ nhân này so với Lâm Tử Di còn đẹp hơn nhiều.

Hồ Tĩnh Dương nhìn mỹ nữ ngồi bên cạnh mình tràn đầy nghi hoặc, mỹ nữ này như thế nào lại ngồi chỗ của Dương Hiểu Đồng?

Tuy rằng Dương Hiểu Đồng hai ngày nay xin phép nghỉ không đi học nhưng không có nghĩa là hôm nay sẽ không đến, bất quá nếu có mỹ nhân ngồi bên cạnh như vậy, thật là tốt!

Y chạy đến bên cạnh Nhược Nhược nhẹ giọng hỏi, “Aiz, Giang Oánh Nhược, cái mỹ nữ ngồi chỗ của Dương Hiểu Đồng là ai?”

Nhược Nhược nhất thời không có phản ứng, “Nào có mỹ nữ nào?”

Hồ Tĩnh Dương nhất thời bĩu môi, “Chính là cô ấy a!” nói xong ngón tay hướng Dương Hiểu Đồng chỉ, “Mỹ nữ đó là ai? Như thế nào chạy đến ban chúng ta?”

Nhược Nhược ngẩn đầu nhìn hướng y chỉ vừa nhìn, nhất thời hiểu đây là do Hiểu Đồng biến hóa quá lớn, mọi người cũng không nhận ra, lập tức

thần thần bí bí nói, “Người nói như thế nào đây? Có thể đi cùng ta với Tiểu Mẫn thì có thể là ai?”

Sau khi nói xong hai tay khoanh trước ngực vẻ mặt đặc ý nhìn y.

Mọi người đối với vấn đề nay thật quan tâm, cho nên, lúc này trước mặt Nhược Nhược tụ tập một đám con trai, các nam sinh nhìn nhau, rớt cuộc trong đầu hiện lên hình ảnh một người, lại không thể tin được, cuối cùng đồng loạt vươn ngón trỏ chỉ về phía Hiếu Đồng, lớn tiếng hỏi “Dương Hiếu Đồng???” Ngỡ khí phi thường khó tin, nhưng trừ bỏ cô thì không còn ai khác.

Dương Hiếu Đồng đang mở cặp lấy sách vở ra, chợt nghe phía sau có tiếng một đám người gọi tên mình với giọng điệu khiếp sợ, khó tin, quay đầu nghi hoặc hỏi, “Có chuyện gì sao?” Tuy rằng ngoài mặt thực nghi hoặc, nhưng trong lòng đã cười thành tiếng, cô làm sao mà không biết bọn họ đang nghĩ gì được? Đừng nói chỉ bọn họ kinh ngạc, mà ngay cả cô mỗi lần soi gương vẫn cảm thấy chưa quen với diện mạo hiện tại.

“A, không thể nào!” Mọi người đều xua tay, trong lòng khiếp sợ vô cùng, Dương Hiếu Đồng làm sao có thể trở nên xinh đẹp như vậy được?

Trình Thiên Lỗi cùng Lâm Tử Di nghe mọi người trăm miệng một lời gọi tên Dương Hiếu Đồng, liền hướng bên này nhìn qua, vừa lúc nhìn thấy Dương Hiếu Đồng. Trình Thiên Lỗi đột nhiên cảm thấy choáng váng (Sally: ngu chưa, bây giờ thì tới lúc anh nên hối hận rồi a).

Nhưng dù ai có không tin cỡ nào nhưng không bao gồm y, bạn gái y quen hơn một năm trời, ngũ quan linh động, cũng nhiều lần cô đã tháo kính xuống lộ ra đôi mắt to đen sáng lấp lánh như ánh sao, cái mũi khéo léo, khuôn mặt phấn nộn, tuy rằng không đẹp diễm lệ như Lâm Tử Di, nhưng lại có một vẻ đẹp khác, phi thường linh động. (Sally: Có lẽ trước đây chị đẹp kính và da đen nên không thấy được vẻ đẹp trong chị nha).

Lại nhìn Lâm Tử Di bên cạnh, đem so sánh hai người với nhau, lập tức trong lòng phức tạp vô cùng, hiện tại Tử Di không còn xinh đẹp bằng Dương Hiểu Đồng, sau khi Lâm Tử Di nhìn Dương Hiểu Đồng lại nhìn ánh mắt Trình Thiên Lỗi, liền hiểu được suy nghĩ của hắn. Trong lòng phần hận, mấy ngày nay rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì?

Dương Hiểu Đồng rốt cuộc như thế nào lại thay đổi nhiều như vậy?

Vốn so với mình khó coi hơn, chính mình vẫn tự hào sắc đẹp của mình, đột nhiên bây giờ đối phương còn xinh đẹp hơn mình, cái cảm giác này thật không thể nghi ngờ là tuyệt đối khó chấp nhận. Không có khả năng, chuyện này khẳng định là giả, Dương Hiểu Đồng khẳng định là trang điểm.

Hiện tại, Trình Thiên Lỗi chỉ có thể đem mật vàng nuốt xuống bụng, không có biện pháp, chia tay Dương Hiểu Đồng là quyết định của hắn. Nói thật, Lâm Tử Di trừ bỏ bộ dáng bên ngoài xinh đẹp hơn Dương Hiểu Đồng, những thứ khác so ra đều kém hơn cô, sau khi cùng Lâm Tử Di quen nhau, hắn mới nhận ra điều này.

Cô ta luôn kiêu ngạo, luôn cố tình gây sự, không giống như Dương Hiểu Đồng rất hiểu chuyện, luôn quana tâm hắn, mà Lâm Tử Di thì luôn nghĩ cho bản thân mình, chính hắn là người chăm sóc cho Lâm Tử Di lại luôn không hợp ý của hắn, bất quá cô ta là mỹ nữ trong trường, nếu như vậy cũng là chuyện bình thường. Như vậy, hiện tại Dương Hiểu Đồng thì tình là cái gì?

Hồ Tĩnh Dương ngồi lại vị trí của mình, “Dương Hiểu Đồng, hai ngày nay không gặp, người thay đổi thật lớn, không đeo kính nữa xinh đẹp hơn rất nhiều, hắc hắc” (Sally: con đường trồng hoa đào của chị đã bắt đầu).

“Đúng vậy, đúng vậy!” Nhưng nam sinh khác cũng chạy đến bên cạnh Hồ Tĩnh Dương phụ họa.

“Haha, đột nhiên tháo kính xuống là muốn thay đổi hình tượng một chút, cũng đã đủ đeo lâu rồi” Dương Hiểu Đồng ôn nhu nói, cho dù lúc trước cô

rất bình thường nhưng mọi người đối với cô cũng rất thích.

Hai ngày nay, Dương Hiếu Đồng không tới trường lại nhìn thấy hai người Trình Thiên Lôi luôn cùng một chỗ, bọn họ đương nhiên hiểu được chuyện gì xảy ra, hiện tại Dương Hiếu Đồng xinh đẹp như vậy, phỏng chừng ruột gan cũng đã muốn lộn lên vì hối hận.

Phải biết rằng tình cách của Lâm Tử Di không thể nào so được với Dương Hiếu Đồng.

“Khụ khụ” Cô giáo dạy Tiếng Anh đã đến, thấy mọi người đang tụm lại với nhau liền ho khan nhắc nhở, bất quá khi nhìn thấy Dương Hiếu Đồng cũng trợn to mắt, kinh ngạc.

Mọi người đều nở nụ cười “Cười cái gì? Khảo cấp còn chưa có biết như thế nào?” Cô giáo nghiêm mặt nói, trong lòng lại suy nghĩ, Dương Hiếu Đồng như thế nào lại thay đổi nhiều như vậy? Con gái 18 thay đổi cũng quá nhanh rồi.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Bộc Lộ Tài Năng

Tiếng Anh trong đầu Dương Hiểu Đồng vốn hỗn độn vô cùng, nhưng hiện tại trở nên vô cùng đơn giản, đem qua nội dung Lâm Tây dạy so với hiện tại chính yếu hơn rất nhiều, trí nhớ trong đầu đã sống lại hơn một nửa, hiện tại nghe giảng cô đã hiểu được toàn bộ.

So với việc Dương Hiểu Đồng thoải mái bao nhiêu thì Tiểu Mẫn bên cạnh khổ sở bấy nhiêu, nhẹ giọng nói, “Hiểu Đồng, người nói người ngoại quốc làm sao mà biết tiếng anh? Trong đầu ta hiện tại chính là một đám nòng nọc đang chạy loạn a”

Tiểu Mẫn nói như vậy làm Hiểu Đồng bật cười, “Chạy loạn tìm mẹ có phải hay không?” người Trung Quốc nghe không hiểu tiếng anh, người ngoại quốc nghe cũng không hiểu tiếng Trung không phải sao?

“Nó muốn tìm ta cũng không để ý, ta chỉ để ý nó đang chuyển động trước mặt ta” Nhìn chữ tiếng anh bay đầy trời đầu cô muốn hỏng mất, lại nghĩ tới khảo sát sắp tới mà cảm thấy da đầu rung lên.

Dương Hiểu Đồng nhìn thần sắc Tiểu Mẫn, nói lờ thăm thía, “Hài tử, bình tĩnh nha” Cô rất hiểu nỗi thống khổ của Tiểu Mẫn, cô vừa thoát ly khỏi khổ ải, Tiểu Mẫn vẫn còn chìm nổi trong đó.

Ngay thời điểm hai người nói nhỏ, cô giáo liền sinh khí. Tại trường bà là người dạy đã hơn 20 năm, xem như là người có quyền uy, qua vài năm nữa cũng đến tuổi nghỉ hưu. Cho tới nay, đều đi dạy nghiêm túc, không ai trong

lớp học của bà mà dám đi muộn, hay trốn học, nhưng hai người này lại không chút cố kỵ nào, trong lớp của bà ngồi nói chuyện?

“Dương Hiếu Đồng, mới em dùng một đoạn tiếng anh tả trường học của chúng ta, nhìn bộ dáng vừa rồi của em, hẳn là tự tin tràn đầy” Nếu không nói được, về sau còn dám trong giờ học của bà mà có thể nói chuyện?

“A?” Dương Hiếu Đồng cùng Tiểu Mẫn đang nói chuyện khí thế ngất trời, đột nhiên phát hiện mình bị điểm danh, xấu hổ đứng lên, cô như thế nào lại quên đây là tiết của bà cô này? Ai đều biết người này rất ghét ai đi học mà không nghe giảng, cho nên mọi người đều tặng cho bà biệt danh_Lão Vu bà.

Tiểu Mẫn vẻ mặt bất lực nhìn Dương Hiếu Đồng, mà Lâm Tử Di thì vẻ mặt kích động nhìn cô, hừ, Dương Hiếu Đồng chuẩn bị xấu mặt đi.

Đối hình tượng?

Lâm Tử Di tin tưởng vững chắc, Dương Hiếu Đồng nhất định dùng mỹ phẩm hàng hiệu trang điểm, bằng không không có khả năng có biến hóa lớn như vậy, sau khi tan học nhất định sẽ vạch trần cô ta, hiện tại bị mất mặt cũng không tệ, tựa hồ người không vừa mắt lão vu bà có rất nhiều.

“Nếu không nói được thì....” Bà vừa định nói, nếu đã không nói được thì về sau không được nói chuyện trong lớp, thì Dương Hiếu Đồng đã đánh gãy lời bà.

“Được” Thời điểm nói xong, Dương Hiếu Đồng thực tự tin, mọi người luôn nói, nữ nhân sinh đẹp nhất là lúc học tự tin, giống như Dương Hiếu Đồng lúc này.

Một mảnh ồ lên, trình độ tiếng anh của Dương Hiếu Đồng bọn họ cũng biết được, như thế nào là có thể? Nhưng bộ dáng của cô lúc này cũng

không phải giả. Thời điểm mọi người còn nghi hoặc, Dương Hiểu Đồng đã làm nghi hoặc của mọi người biến mất, mà biến thành khiếp sợ.

“*^@@#%^&*(^%*” Một tràng tiếng anh lưu loát, đúng theo giọng điệu Luân Đôn từ miệng Dương Hiểu Đồng phát ra, nếu không phải mọi người tận mắt nhìn thấy, cũng không ai có thể tin tưởng. Ngay cả lão vu bà cũng mở to hai mắt nhìn, thành tích tiếng anh của Dương Hiểu Đồng lúc trước không xuất sắc, như thế nào hiện tại lại trở nên giỏi như vậy? Phát âm này so với bà còn muốn chuẩn hơn.

Lâm Tử Di đang chuẩn bị chế giễu nghe Dương Hiểu Đồng nói một tràng như vậy, làm những lời muốn nói ra bị nghẹn lại cổ họng, Trình Thiên Lỗi cũng ngây ngẩn nhìn Dương Hiểu Đồng, hôm nay, Dương Hiểu Đồng gây cho hấn quá nhiều khiếp sợ.

Mọi người đầu tiên là sửng sốt, sau đó một tràng pháo tay như sấm vang lên, mọi người đề vì Dương Hiểu Đồng vỗ tay, lúc này đây đối chiến với lão vu bà, Dương Hiểu Đồng thắng.

Trên mặt Dương Hiểu Đồng nở nụ cười, có chút ngượng ngùng, nhưng càng nhiều phần tự tin, trong cô càng ngày càng cảm thấy tự tin tràn đầy.

“Khụ khụ, nói tốt lắm, mời ngồi” Lão vu bà cười nói, cũng không vì mình vừa rồi làm khó Dương Hiểu Đồng mà cảm thấy xấu hổ. Bà dạy học lâu như vậy, đối với một số học trò giỏi vẫn rất ưu ái, quan tâm, tỷ như Dương Hiểu Đồng hiện tại, trong mắt bà chính là một học sinh giỏi.

Trước kia như thế nào lại không phát hiện bà lại có một học trò xuất sắc như vậy? Về sau, cần phải chú ý nhiều hơn, hảo hảo dạy mới được, bà không thể nhìn nhân tài cứ như vậy bị mai một, bà cảm thấy ý tưởng muốn làm giáo viên lúc trước giờ đã quay trở lại!

Thời gian tới, Dương Hiểu Đồng kinh ngạc phát hiện, lão vu bà luôn nhìn về phía cô với ánh mắt tràn đầy từ ái? Không thể tin được, cô nhìn

một hồi mới xác định mình không nhìn nhầm. Được lão vu bà chú ý, đối với Dương Hiểu Đồng mà nói là chuyện bất đắc dĩ, tỷ như lúc bà giảng bài sẽ luôn chú ý tới cô, đến khi nhìn thấy Dương Hiểu Đồng gật đầu chứng minh mình đã hiểu mới được. Cho nên, lực tinh thần của Dương Hiểu Đồng dù không tập trung cũng phải kéo tinh thần thời thời khắc khắc chú ý lão sư, bởi vì nếu không có phản ứng, hoặc mịt mờ nhìn bà, thì cô sẽ liên tục giảng vấn đề đó cho đến khi nào Dương Hiểu Đồng biểu hiện mình đã hiểu mới thôi (Sally: học trò cứng cũng khổ nhỉ?)

Tiếng chuông tan học vang lên, Dương Hiểu Đồng như được giải phóng, có trời mới biết tiết học này cô mệt mỏi bao nhiêu a, nhưng lão vu bà không có rời đi mà hướng Dương Hiểu Đồng đi tới

“Dương Hiểu Đồng, về sau nếu có cái gì không hiểu cứ tới tìm cô, nếu có thể giúp cô sẽ cố hết sức”

Dương Hiểu Đồng có chút kinh ngạc, gật đầu “Cám ơn cô, em sẽ” Thái độ rất lễ phép giống như một học trò ngoan. Biểu cảm này làm cho lão vu bà rất hài lòng, cười nói “Tốt, tốt, hãy cố lên” nói xong liền rời đi.

Dương Hiểu Đồng nhìn bóng dáng bà rời đi, rơi vào trầm tư, bà thật sự cũng là một người thầy tốt, tuy rằng luôn nghiêm khắc nhưng chỉ khi nào trong tiết học, đây là việc mà bọn họ không thể không thừa nhận, hơn nữa, bởi vì vừa rời cô biểu hiện xuất sắc nên làm bà quan tâm, cho nên mới cố ý dặn dò như vậy.

Dương Hiểu Đồng cũng hiểu được nỗi khổ của bà, quyết định từ nay về sau tuyệt đối sẽ không để bà thất vọng, hình tượng cô dạy tiếng anh trong mắt Dương Hiểu Đồng đột nhiên cao lớn hơn.

Cô giáo đi rồi, Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn chạy đến cạnh Dương Hiểu Đồng, “Hiểu Đồng, khi nào thì tiếng anh của người trở nên tốt như vậy?”

Đối với vấn đề này, Dương Hiếu Đồng chỉ biết xấu hổ cười, thật sự không biết giải thích như thế nào, đúng lúc này, Lâm Tử Di chạy tới trước mặt Dương Hiếu Đồng, vẻ mặt như muốn phát điên.

“Dương Hiếu Đồng, mặt ngươi là dùng phấn gì trang điểm thành? Hiệu quả thật không tệ” Lâm Tử Di nhìn Dương Hiếu Đồng vẻ mặt khinh thường.

“Lâm Tử Di, ngươi thật không biết xấu hổ sao?” Tiểu Mẫn nhìn không được hỏi, vốn trước đã khiến cô rất khó chịu rồi, thời gian qua cũng dần quên đi không ngờ bây giờ lại chủ động tìm tới cửa?

Thật đúng là không hiểu nổi cái con người này?

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Dương Hiếu Đồng Đáp Lễ

Lâm Tử Di nhìn Tiểu Mẫn nói, “Ta cùng Dương Hiếu Đồng nói chuyện, người xem vào làm gì? Không có việc gì làm cũng không cần xem vào chuyện của người khác được không?” Dựa vào cái gì mọi người đều bênh Dương Hiếu Đồng? Cô có gì so ra kém Dương Hiếu Đồng?

“Ta chính là thích xem vào việc của người khác thì như thế nào?” Tiểu Mẫn bước về phía trước từng bước, tức giận nhìn cô ta, Lâm Tử Di bây giờ lại còn ý muốn ganh đua với Dương Hiếu Đồng tới cùng.

Hừ, vốn nhìn thấy Lâm Tử Di dựa vào bề ngoài hơn người một chút thì tỏ ra mình xinh đẹp tài trí hơn người, luôn thích sai bảo người khác, hiện tại ngay cả bạn trai của bạn cũng cướp mất, TMD (đại khái là...em hèm... ‘mẹ nó’), thật chưa từng thấy qua người nào vô sỉ như vậy.

Lâm Tử Di thật không ngờ Tiểu Mẫn thế nhưng dám nói chuyện với mình như vậy, phải biết rằng cô tuy rằng quan hệ cùng Tiểu Mẫn không tốt, nhưng Tiểu Mẫn chưa từng nói những lời như vậy.

“Người...” nhất thời không biết dùng từ gì để nói lại

“Người cái gì mà người, không nói được thì đừng nói, ở đây không ai chào đón người, sớm biến nhanh chút” Tiểu Mẫn hướng Lâm Tử Di khoát khoát tay, bộ dáng rất giống đang đuổi ruồi bọ.

Các sinh viên trong phòng học nhìn chăm chú một màn này, bọn họ vốn nghĩ rằng Lâm Tử Di cùng Dương Hiếu Đồng sẽ phát sinh một hồi chiến,

dù sao Lâm Tử Di cũng cướp bạn trai của Dương Hiểu Đồng, không nghĩ tới người cùng tranh cãi lại là Tiểu Mẫn.

Đầu năm nay, người thích xem náo nhiệt chiếm đa số, cho nên đại bộ phận đều ở lại xem, cũng không có ý khuyên can, bình ổn chiến hỏa kinh tinh gì đó.

Lâm Tử Di giận quá không làm gì được đành đem mũi tên chĩa vào Dương Hiểu Đồng, Dương Hiểu Đồng cho tới nay luôn là người ôn hòa, tốt tính, cô nghĩ chắc sẽ không giống Tiểu Mẫn mà lập tức phản kích mình .

“Người nói đi, hai ngày nay làm gì? Người nghèo như vậy làm sao có tiền mua đồ trang điểm? Người cho là người có thể đem Thiên Lôi đoạt đi sao? Bớt nằm mơ đi!” Nghĩ đến vừa rồi Thiên Lôi nhìn cô ta mà cô chịu không nổi. (Sally: chưa thấy ai mặt dày như bà này, cướp của người ta mà còn làm như của mình rồi sợ bị cướp)

“Người cho là ai cũng đều giống như người? Thích giành bạn trai của người khác?” Nhược Nhược đứng bên cạnh này giờ cũng nhìn không được, không nghĩ tới Lâm Tử Di lại nói chuyện khó nghe như vậy, làm tổn thương người khác mà lại trơ trẽn như vậy.

Dương Hiểu Đồng cười tươi, nhìn Tiểu Mẫn cùng Nhược Nhược khoát tay, ý bảo hai người không cần lo lắng, từ chỗ ngồi đứng dậy, nhìn thẳng vào Lâm Tử Di, trong mắt không hề chứa một tia tình cảm nào. Lâm Tử Di nhìn gương mặt tươi cười của Dương Hiểu Đồng, trong lòng thấy kích động khó hiểu, đây là làm sao vậy? Vì sao mình lại kích động? Trước kia Dương Hiểu Đồng không phải như vậy, hai ngày qua rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì?

Dương Hiểu Đồng đạm mạc cười, môi khẽ động, “Lâm Tử Di, người thích Trình Thiên Lôi là chuyện của người, cùng ta không quan hệ, không cần nghĩ ai cũng giống như mình, người đem hấn làm trân bảo nhưng trong

mắt của ta hẳn cũng chỉ là cọng cỏ dại mà thôi, phiền người thu hồi bộ dáng của mình, bởi vì người hiện tại trước mặt ta giống như đang làm hề vậy.” Câu cuối cùng Dương Hiểu Đồng nói nhấn mạnh từng chữ từng chữ một. (Sally: chị quá phúc hắc rồi...nhưng mà e thích...haha).

Cô từng xem Trình Thiên Lỗi là tất cả của mình, nhưng hiện tại không phải, nam nhân này căn bản không đáng để cô làm vậy, thậm chí cô còn cảm thấy mình trước kia thật ngu xuẩn và buồn cười không thể tả. Dương Hiểu Đồng vừa nói xong, giống như một đạo thiên lôi đánh xuống nổ tung, mọi người đều không nghĩ Dương Hiểu Đồng sẽ nói ra những lời như vậy, rất không phù hợp với tính cách của cô, nhưng không thể nghi ngờ lời này của cô làm cho người nghe thật sững tai, cô thật sự đã thay đổi.

Lâm Tử Di kinh ngạc nhìn Dương Hiểu Đồng, thật không hiểu tại sao Dương Hiểu Đồng lại có thể nói như vậy, trước kia thời điểm còn là bạn tốt, thời điểm nhắc tới Trình Thiên Lỗi, Dương Hiểu Đồng luôn lộ ra gương mặt tươi cười hạnh phúc tuyệt không giả, dựa theo tính tình của cô ta vì chịu đã kích của bọn họ đáng lẽ phải trốn tránh gặp mặt họ mới đúng, như thế nào lại không giống như mình nghĩ?

“Dương Hiểu Đồng người không cần mạnh miệng, trong lòng người nghĩ gì ta không rõ ràng sao?” Cô căn bản không tin một người có thể trong một thời gian ngắn vài ngày như vậy có thể thay đổi lớn như vậy, nhất định là giả bộ trước mặt mọi người.

Khóe miệng Dương Hiểu Đồng gợi lên nụ cười lạnh lùng mà trong trẻo “Người biết ta nghĩ gì? Lâm Tử Di không phải người quá đề cao chính mình?” Cô hoàn toàn nhìn thấu Lâm Tử Di, cho dù trước đây cô ngu xuẩn không nhận ra, nhưng lần trước những lời Lâm Tử Di nói đã làm cho cô thức tỉnh.

Lâm Tử Di nhìn biểu hiện của Dương Hiểu Đồng tuyệt không phải giả, giống như những lời cô ta nói đều là thật, tại trước mặt mọi người không

thể nói làm Dương Hiểu Đồng mất mặt được, liền nhanh chóng vọt tới trước mặt Dương Hiểu Đồng sờ soạng, “Người cho ta xem, người rất cuộc trang điểm như thế nào?” Cô muốn kéo lớp trang điểm ngay trang xuống, muốn nhìn thấy Dương Hiểu Đồng tầm thương kia (Sally: mẹ này bị điên)

Tốc độ của Lâm Tử Di rất nhanh, nhất là thời điểm mọi người chưa kịp phản ứng, tay đã chạm tới mặt Dương Hiểu Đồng, cảm xúc trong tay....Không có một chút phấn son nào? Tại sao có thể như vậy?

Khi tay Lâm Tử Di chạm tới mặt mình, cô liền lấy tay Lâm Tử Di hất ra, cho dù thời điểm Lâm Tử Di động cô cũng cảm nhận được, qua lần cải tạo thân thể phản ứng của cô cũng mạnh hơn rất nhiều, về phần vì sao không tránh né, vì cô muốn cho cô ta thấy được.

“Hiện tại xác định? Có thể đi rồi” Chuyện đã xong, Dương Hiểu Đồng đột nhiên phát hiện, với những người này cô đã không còn bất kỳ cảm xúc dao động nào nữa, Lâm Tử Di là người nông cạn, cô hiện tại có Thiên Hàng Bảo Điển với những chuyện như thế này, hết thảy cô đều không thèm để ý.

“Không có khả năng, không có khả năng!” Lâm Tử Di phát điên hô, cô rất cuộc trang điểm như thế nào? Như thế nào lại biến hóa lớn như vậy? Lâm Tử Di điên cuồng nhào vào Dương Hiểu Đồng, muốn xác định lại, có lẽ vừa rồi nhìn không kĩ.

Tiểu Mẫn trực tiếp đem Lâm Tử Di hất ra “Người điên ư? Người muốn nháo nhưng chúng ta không muốn cùng người nháo” Tiểu Mẫn hung hăng nói, nhìn bộ dáng Lâm Tử Di thật lòng rất thỏa mãn, cô ta vốn là người như vậy, bất quá hôm nay Dương Hiểu Đồng thật làm cho cô giật mình, bất quá như vậy sẽ không bị người khác khi dễ làm thương tổn như trước nữa. Nếu Lâm Tử Di nháo như vậy, cô cũng không khách khí.

Ngay lúc Lâm Tử Di không muốn bỏ qua, Trình Thiên Lỗi đã đi tới, ngăn Lâm Tử Di lại, ý bảo an tĩnh một chút, lại nhìn gương mặt quen thuộc kia, giờ khắc này nhìn mình xa lạ như vậy.

“Hiểu Đồng chuyện này ta thay Tử Di xin lỗi, quên đi có thể chứ?” Hãn không biết Dương Hiểu Đồng sẽ phản ứng như thế nào.

Dương Hiểu Đồng nhìn hãn, đạ mạp nói “Người đem cô ta đi đi, về sau không cần để chuyện này lại diễn ra” Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng, giống như nói chuyện với người xa lạ. Xác thực, hiện tại Dương Hiểu Đồng coi hãn như người xa lạ, cô biết trong lòng hãn hiện tại có chuyển biến, nhưng cô muốn hãn hiểu được, cô cũng là một nữ nhân có tôn nghiêm, buông tay chính là buông tay, rõ ràng dứt khoát!

Mặc dù đã có chuẩn bị, nhưng Trình Thiên Lỗi vẫn cảm thấy có chút khó chấp nhận, chỉ hai ngày thời gian, cô lại biến hóa lớn như vậy, thời điểm cô cùng Tử Di nói chuyện, bộ dáng so với trước kia đã thay đổi, có lẽ là đối với chính hãn.

Lâm Tử Di vẫn không cam lòng, nhưng nhìn thấy Trình Thiên Lỗi tức giận cũng liền ngoan ngoãn theo hãn rời đi.

Phòng học lại khôi phục yên tĩnh như trước, chỉ là mọi chuyện có chút thay đổi. Tin tức Dương Hiểu Đồng biến thành mỹ nhân lan rộng khắp trường

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 11: New Jazz

Sau chuyện nhào loạn đó, Lâm Tử Di không có tiếp tục đi học, mà luôn ở cùng Trình Thiên Lỗi, cô Anh Văn phát hiện Lâm Tử Di trốn học tiết mình cũng thực không hài lòng làm cho cô ta rớt môn của mình, làm Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cười trộm.

Khóa học buổi sáng rất nhanh trôi qua, sau khi cơm nước xong xuôi Dương Hiểu Đồng được hai đứa bạn rủ đi dạo phố, bất quá Dương Hiểu Đồng không có hứng thú đi nên từ chối, một mình về phòng. Hiện tại, điều cần thiết nhất của cô là việc tu luyện, trừ bỏ việc này cô đều không có hứng thú với thứ gì, nếu hôm nay tuy luyện không đủ năng lượng, sẽ không thể học tập. Cô rất chờ mong mình có thể nhanh chóng chuyển biến.

Dương Hiểu Đồng ngồi trên giường bắt đầu tu luyện, chân khí trong đan điền vừa mới bắt đầu thì tràn ra mạnh mẽ nhưng về sau lại như hòa trở lại, khống chế tinh thần đem chân khí theo kinh mạch vận hành, hiện tại Dương Hiểu Đồng cảm thấy so với lần đầu tiên đơn giản hơn rất nhiều, thời gian tiêu hao cũng ngắn đi không ít.

Tuy nhiên, cũng chỉ có thể vận hành được 1 vòng mà thôi, đến vòng thứ 2 một lần nữa cảm giác khó khăn lại xuất hiện, Dương Hiểu Đồng chỉ có thể chậm rãi đẩy mạnh chân khí, bất quá cô cũng không nóng vội. Cứ như vậy, có vô số hạt năng lượng li ti quanh xung quanh hội tụ hướng có thể Dương Hiểu Đồng tiến vào, khí những hạt năng lượng này tiến vào cơ thể, chân khí trong cơ thể cô càng lớn mạnh.

Hồi lâu, vòng thứ 2 rốt cuộc cũng vận hành thành công, tại một khắc vận hành thành công, Dương Hiểu Đồng cảm thấy thoải mái mà trước nay chưa từng có, một cảm giác dễ chịu truyền từ bên trong truyền ra, mệt mỏi lúc trước nháy mắt biến mất không còn.

Tiếp tục đẩy mạnh vòng thứ ba, nhưng vòng thứ ba này so với hai vòng trước mất rất nhiều sức lực, lúc sau trên trán Dương Hiểu Đồng đã xuất hiện lấm tấm mồ hôi, mỗi một lần cố gắng thúc đẩy đều là một lần khó khăn, khi đến cực hạn, chân khí kia vẫn không có tiến triển lấy 1 phần, vẫn duy trì ở vị trí cũ.

Dương Hiểu Đồng cô cũng không phải là người nóng vội, xem ra trước mắt cô cũng chỉ có thể vận hành 2 vòng chu kỳ, nên cũng không ép buộc bản thân vận hành thêm vòng thứ ba, chỉ vận hành hia vòng chu kỳ trước lập đi lập lại nhiều lần. Trong quá trình tu luyện, Dương Hiểu Đồng phát hiện chỉ cần có thể vận hành thành công 1 vòng chu kỳ, như vậy vòng thứ hai vận hành lại tương đối dễ dàng.

Cứ như vậy, Dương Hiểu Đồng lập đi lập lại hai vòng chu kỳ đã thông, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh. Từ Từ trong Thiên Hàng Bảo Điện nhìn thấy năng lượng càng ngày càng nhiều lên, trên mặt cũng tươi cười càng nồng đậm.

Lúc Dương Hiểu Đồng kết thúc tu luyện, chậm rãi mở mắt ra, đã là chạng vạng “Từ Từ hôm nay ta tu luyện thế nào? Đủ năng lượng để ta học tập tối nay không?” Cô dường như rất chú ý đến vấn đề này.

“Ừ, miễn cưỡng đủ” Từ Từ gật đầu, biểu tình cũng cực miễn cưỡng, nhưng kỳ thật Dương Hiểu Đồng tu luyện cũng đủ để học tập trong ba ngày, bất quá năng lượng như vậy, Từ Từ vẫn chê ít, như vậy sẽ làm cho cô cố gắng tu luyện hơn, như vậy nếu có xuất hiện cái vấn đề gì cũng có thể xử lý tốt.

Nghe Từ Từ nói như vậy, Dương Hiểu Đồng nhất thời bĩu môi, “Như vậy chỉ miễn cưỡng đủ? Ta đây mỗi ngày phải tu luyện bao lâu a” Cô cũng không phải ngày nào cũng có nhiều thời gian như vậy mà tu luyện cả ngày a.

“Lúc này chỉ có thể dựa vào tốc độ người tu luyện mà định thôi! Người hôm nay tu luyện không phát hiện số lần mình vận hành và tốc độ ngày càng nhanh sao?”

Dương Hiểu Đồng khẽ gật đầu, “Phát hiện, càng về sau tốc độ càng nhanh có phải hay không thời gian tu luyện cũng không mất nhiều như vậy”

“Có thể nói là như vậy, bất quá, chờ thực lực người cao lên, vận kỹ năng người học tập khẳng định cũng nhanh hơn, cho nên cũng không sai biệt lắm” Thời điểm nói lên vấn đề này, Từ Từ có điểm xấu hổ, bất quá chính là như vậy, cấp bậc kỹ năng càng cao, năng lượng tiêu hao càng nhiều.

“Như vậy a, ta đã biết, aizz về sau phải tu luyện nhiều hơn a”

...

Buổi tối, Dương Hiểu Đồng lại tiến vào Bảo Điện, khi nhìn thấy Bảo Điện lại rung động như trước, nhưng càng vui sướng hơn, những thay đổi của nàng đều nhờ nó mà ra.

Dương Hiểu Đồng nghĩ hôm nay sẽ học tiếng anh như trước, đem nó hoàn toàn thu phục, ai ngờ Từ Từ nói, “Đêm nay, người học tiếng Anh ba giờ, bốn giờ sau đó thì học phổ vũ (vũ đạo) đi.”

“Học phổ vũ?” Dương Hiểu Đồng nhăn tình sáng lên, cô luôn cảm thấy học phổ vũ thật soái, tuy rằng cô từng nghĩ muốn học, bất quá phí học quá thực dọa người.

“Ừ, chỉ học tiếng Anh thôi có chút buồn tẻ, thời gian học hia ra có khả năng sẽ học được nhiều hơn” Hôm nay, khi tre tư liệu về Thụy Đại, trong lúc vô tình hẳn nghe được trong phòng học hiệu trưởng bàn bạc tổ chức cuộc thi võ đạo, vì vậy hẳn mới quyết định cho Dương Hiểu Đồng học tập võ kỹ trước.

Bất luận như thế nào, cô cũng là chủ nhân của Thiên Hàng Bảo Điện, hoạt động như vậy tự nhiên phải tham gia, hơn nữa phải đoạt được giải nhất, nếu không, thanh danh của hẳn sẽ bị hủy đi, Từ Từ sẽ có thêm ngạo khí mười phần. Chủ nhân của hẳn, nhất định luôn là người ưu tú nhất!

Sau khi học tiếng Anh ba giờ, nói đúng hơn là chín giờ, Dương Hiểu Đồng đối với tiếng anh nắm chắc hơn phân nửa, xem ra ngày mai học tiếp liền không còn vấn đề gì nữa.

Học tiếng Anh xong, Từ Từ lại xuất ra khí truyền trí nhớ, Dương Hiểu Đồng cũng liền hiểu, lập tức đưa tay ra tiếp nhận trí nhớ, như vậy tốc độ học tập sẽ nhanh hơn.

Nhận trí nhớ xong, Từ Từ vung tay lên, trước mắt Dương Hiểu Đồng xuất hiện 1 vị hai mươi mất tuổi, cả người tản ra hơi thở thanh xuân nữ tử

“Người theo nàng học tập đi!” Nói xong, Từ Từ cũng không ở lại thêm.

“Xin chào, ta là giáo viên dạy phổ võ cho cô. Hiện tại chúng ta bắt đầu học những động tác cơ bản của phổ võ” Sân Đế cười nói

“Phiền toái người” Dương Hiểu Đồng thời điểm nói những lời này cảm thấy có chút kỳ quái, dù sao nàng cũng là tử huyên huyễn hóa thành hình tượng mà thôi, bất quá nói chuyện, bộ dáng với người thật cũng rất giống nhau, cho nên cô liền đem nàng trở thành người thật.

“Newjazz là một loại vũ kỹ từ Jazz mà phát triển thành, chuyên dành cho nữ sinh khiêu vũ, trong ôn hòa có bùng nổ. Lấy động tác ta làm chủ, động

tác lắc hông, mông là phụ. Đối với dáng người cũng yêu cầu rất cao, tại Âu Mỹ cùng Hàn Quốc rất lưu hành. Phổ nhạc tiết tấu tạo ra nhạc jazz” Sân Đế phụ trách dạy, đầu tiên đem những thứ cơ bản giới thiệu một chút.

Vì để cho Dương Hiểu Đồng chân chính cảm nhận được đặc điểm của nó, Sân Đế trước làm mẫu một lần, vòng eo ưỡn ra, cái mông lắc lắc, hòa cùng âm nhạc vô cùng sống động, Dương Hiểu Đồng nhìn không được đong đưa thân thể, trí nhớ trong đầu sống lại.

Làm mẫu xong, Sân Đế bắt đầu triển khai vũ đạo, đem từng động tác dạy Dương Hiểu Đồng. Dương Hiểu Đồng tuy rằng tiếp nhận trí nhớ của hai vị tiền chủ trước, nhưng thao tác vẫn chưa được thuần thục, bất quá thân thể cô đã được cải tạo qua, độ mềm dẻo cơ thể rất tốt. hơn nữa cô cảm thấy rất hứng thú, cố gắng học tập nghiêm túc cho nên tiến bộ rất nhanh.

Dương Hiểu Đồng thích cảm giác mồ hôi rơi ra do tập luyện, bốn giờ trôi qua, trên người cô đã ướt đẫm mồ hôi, bất quá trong mắt không che giấu được sự hưng phấn.

Rời khỏi Bảo Điện, Dương Hiểu Đồng trên người tràn đầy mồ hôi, Tiểu Mẫn cùng Nhược Nhược vẫn chưa tỉnh, cô trước hết vào nhà tắm tắm rửa, cảm giác thoải mái không nói nên lời

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Về Nhà

Đảo mắt cũng đã tới cuối tháng, Dương Hiếu Đồng sáng sớm thức dậy chuẩn bị mọi thứ trở về nhà.

Nhà cô cách Thụy Đại cũng không xa, ngồi xe khoảng 1 giờ là có thể về tới nhà, bất quá bình thường Dương Hiếu Đồng luôn đạp xe về, bởi vì chi tiêu ở Thụy thành có vẻ cao ngồi xe cũng phải mất hai mươi mấy đồng.

Lúc này đây đạp xe cùng so với trước kia có điểm bất đồng, trước đi đạp xe đi được nửa đường cô đã thấy mệt mỏi, phải dừng xe nghỉ ngơi một hồi mới có thể tiếp tục, nhưng hiện tại cô chạy một quãng xa như vậy cũng không thấy mệt có thể thấy việc cải tạo thân thể đối với cô có ảnh hưởng lớn như thế nào.

Nhà ba mẹ Dương Hiếu Đồng mở một cửa hàng nhỏ, ngày thường buôn bán cũng không tệ, giá cả hợp lý, nguyên tắc kinh doanh của nhà cô là lãi ít nhưng nhờ số lượng tiêu thụ mạnh, tuy rằng chính mình mệt mỏi bất quá thu vào cũng không tệ lắm. Nhưng hiện tại Dương Hiếu Đồng học đại học và Dương Hiếu Trí học trung học, chi phí không ít nên vẫn thực túng quẫn.

Dương Hiếu Đồng thực hy vọng mình mau chóng tốt nghiệp, như vậy có thể giảm bớt gánh nặng cho gia đình, cô thậm chí không dám tưởng tượng đến thời điểm em trai mình vào đại học, gánh nặng gia đình không biết lại tăng lên bao nhiêu, mỗi lần cô nói lên những lời này, ba mẹ cô chỉ cười nói, “Chuyện này không cần con quan tâm, giao cho chúng ta là được”.

Thời điểm về nhà bởi vì là buổi sáng, cho nên cũng không có nhiều khách, nhà hàng thời điểm hoạt động chính là buổi trưa và buổi tối. Vừa vào cửa liền thấy mẹ cô đang ngồi bếp chuẩn bị làm đồ ăn cho hôm nay.

“Mẹ con đã trở về” Dương Hiểu Đồng cao hứng nói, vô luận bên ngoài như thế nào, thời điểm về nhà cô đều vui vẻ.

Bà Dương nghe thấy tiếng con gái liền đứng lên, nhìn thân ảnh đứng ngoài cửa, “Hiểu Đồng, con đã về a! Tại trường học tập như thế nào?” Mẹ luôn lo lắng cho con gái bên ngoài chịu nhiều cực khổ.

Dương Hiểu Đồng buông túi đồ xuống, đi vào phòng bếp, “Rất tốt, Mẹ, ba đâu?” Trước kia buổi sáng ba mẹ đều cùng làm việc, hôm nay lại không thấy người đâu.

“Ba con đi lấy hàng, một lát nữa sẽ trở về” Bà Dương đem đồ ăn đã rửa sạch cho vào rổ, lúc này mới nhìn kỹ con gái của mình, “Ai nha, Hiểu Đồng con mau tới đây để mẹ nhìn xem, như thế nào lại thay đổi như vậy a!” Vừa rồi nói chuyện, nhưng không có chú ý, hiện tại nhìn thấy con gái biến hóa không nhỏ a.

Dương Hiểu Đồng đã sớm chuẩn bị tốt, lúc này trở về đây khẳng định sẽ làm mọi người kinh ngạc một phen, “Không có gì, trong khoảng thời gian này con sống có vẻ tốt, không chú ý mấy liền thay đổi thành như vậy. Kỳ thật chủ yếu cũng là do con tháo kính xuống không đeo nữa”.

Bà Dương tươi cười vượt khuôn mặt con gái, “Đeo kính lâu như vậy, nay con tháo xuống mẹ nhìn còn chút không quen, nhưng tháo xuống cũng tốt, liền biến thành mỹ nữ a” Nhìn con gái mình trở nên xinh đẹp, cha mẹ cũng tự nhiên trở nên vui vẻ, vỗ vỗ vai con gái, “Con gái của ta chính là đại mỹ nhân a, haha”.

“Mẹ thật là, để con tới phụ mẹ” Dương Hiểu Đồng nhìn thấy nhiều đồ ăn như vậy, mẹ một mình bận việc không biết làm tới khi nào.

Bà Dương khoát tay, “Không cần, con mới về hẳn mệt mỏi, đi nghỉ ngơi đi. Việc này một mình mẹ làm cũng xong nhanh thôi”. Đạp xe đạp xa như vậy, không mệt mới là lạ. Nhìn đứa nhỏ này làm bà thấy đau lòng, tuy rằng không phải con gái ruột do bà sinh ra, nhưng bà vẫn luôn xem nó chính là con gái ruột của mình.

“Con thấy cứ để con tới phụ vẫn hơn, con không thấy mệt, mẹ cứ yên tâm, thật lâu lắm mới có thể trở về đương nhiên con phải giúp chứ, nếu không phải phương tiện về nhà có chút không tiện, con mỗi ngày đều sẽ trở về, haha”. Nói xong Dương Hiếu Đồng nhanh chóng mang ba lô lên lầu.

Nhìn phòng mình một chút cũng không có gì thay đổi, Dương Hiếu Đồng cảm thấy vô cùng thoải mái, nhà sang cửa rộng cũng không bằng ổ chó của chính mình (Sally: ta xin thề, tác giả thật sự nói là ổ chó a), những lời này nói thật không sai, nhà của mình vĩnh viễn là thoải mái nhất.

Xuống lầu giúp đỡ mẹ, hai mẹ con nhà này giống như hai chị em, quan hệ đặc biệt tốt, có chuyện gì Dương Hiếu Đồng đều kể cho mẹ giống như tri âm vậy, hai người vừa làm vừa nói chuyện phiếm rất vui vẻ.

Đời ông Dương trở về, đồ ăn cũng đã chuẩn bị tốt. “Ba đã trở về a!” Dương Hiếu Đồng mở miện kêu lên.

“Ấy, Hiếu Đồng đã trở về à, mẹ con suốt ngày nhắc tới con, nhớ con” Trên mặt ông Dương tràn đầy tươi cười, đồng thời đem đồ ăn vừa lấy về cho vào kho hàng.

“Hiếu Đồng, con đem mắt kính tháo xuống sao? Nhìn như vậy có vẻ đẹp hơn a” Ông Dương thấy Dương Hiếu Đồng thay đổi cũng không có kinh ngạc mấy, ông chỉ phát hiện việc Dương Hiếu Đồng không mang kính nữa mà thôi.

“Dạ, đúng vậy, kính đeo lâu như vậy, đột nhiên cũng muốn tháo xuống. Con đi nấu cơm, tranh thủ ăn sớm một chút, bằng không đến giữa trưa cần

bản không có thời gian để ăn.” Giữa trưa khách đên nhiều như vậy, lúc đó ba mẹ bận việc như vậy làm gì có thời gian mà ăn cơm.

“Để mẹ đi làm, không dễ dàng gì mới trở về một chuyến, nghỉ ngơi đi” Bà Dương mặc tạp dề vào chuẩn bị nấu cơm

Dương Hiếu Đồng ngăn cản lại, “Ai nha, để cho con thể hiện hiếu tâm a, mẹ đi nghỉ ngơi đi. Nhìn xem tay nghề của con có hay không tiến bộ” Người ta đều nói con nhà nghèo thường hay trưởng thành sớm, Dương Hiếu Đồng lúc còn nhỏ đã học cách nấu cơm, giặt quần áo rồi.

Chỉ chốc lát, Dương Hiếu Đồng liền làm xong đồ ăn, chỉ là những món ăn đơn giản của gia đình, nhưng có đầy đủ sắc hương vị, ba người cũng ngồi ăn cơm rất ấm áp.

“Hiếu Đồng tay nghề có tiến bộ a, so với mẹ còn ngon hơn, xem ra ba phải ăn thêm một chén nữa” Ông Dương nói xong, bà Dương liếc mắt trừng ông một cái, “Kia cũng là do ta dạy, trò giỏi hơn thầy cũng là chuyện hiển nhiên, đúng không?”

“Đúng vậy, tay nghề của mẹ là tốt nhất, ba ăn nhiều một chút”

.....

Giữa trưa, nhà hàng trở nên rất náo nhiệt, Dương Hiếu Đồng cũng ở lại phụ giúp , bởi vì Dương Hiếu Đồng xinh đẹp giống như mỹ nhân, nên hôm nay nhà hàng hoạt động còn tốt hơn mọi khi, có rất nhiều con trai hướng về nhà hàng ăn cơm. Thời điểm tính tiền, bà Dương cũng kinh ngạc, hôm nay kinh doanh ước chừng gấp hai lần bình thường.

Sau khi thu dọn xong, Dương Hiếu Đồng trở về phòng mình nghỉ ngơi. Nhìn ba mẹ như vậy Dương Hiếu Đồng cảm thấy ấm áp và cũng hy vọng mình có thể nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, như vậy có thể giảm bớt gánh

nặng của gia đình, nhưng để biến cường thì việc quan trọng nhất chính là tu luyện!

Cho nên, cô liền ở trong phòng mình bắt đầu tu luyện. Hôm nay tu luyện cùng dĩ vãng bất đồng, bởi vì cô có thể cảm nhận được những điểm nhỏ lục sắc ở thế giới bên ngoài không ngừng tiến vào cơ thể mình trong quá trình tu luyện, mà cũng nhờ vậy tốc độ tu luyện của cô càng ngày càng nhanh.

Hôm nay tu luyện so với dĩ vãng, Dương Hiểu Đồng dụng tâm có thể phát hiện những điểm nhỏ lục quang có rất nhiều trong rừng cây, bởi vì nhà cô ở nông thôn, hơn nữa ở phía sau có rừng cây, cho nên hôm nay tu luyện mới có hiệu quả tốt như vậy.

Điểm này làm cho Dương Hiểu Đồng hiểu được, tại địa phương khác nhau thì hiệu quả tu luyện cũng khác nhau, về sau cô phải tận lực tìm địa phương tốt để tu luyện.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Vật Lộn

Mấy ngày nay, Dương Hiểu Đồng đã hoàn toàn học xong kỹ năng tiếng anh, hiện tại cô có thể đi làm kiểm tra một cách hoàn hảo, tuyệt đối đạt tiêu chuẩn cao!

Sau khi đã kết thúc học tiếng anh, Dương Hiểu Đồng lại thêm một nhiệm vụ, chính là học tập đánh võ. Tuy nói hiện tại là thời đại hòa bình, nhưng những lúc cần động thủ cũng không ít, có một số thời điểm nói lý không được, thì nắm đấm chính là đạo lý.

Kỳ thật, Dương Hiểu Đồng đối với phương diện này, cảm thấy cực kỳ hứng thú, cũng không biết là bị ai ảnh hưởng, lúc trước cô đã rất muốn đi học Taekwondo, bất quá cô lại không có thời gian rảnh.

Trước kia khi nhìn hỗn độn trong trường học, luôn nghĩ, không phải là đánh nhau chứ? Cô cũng rất hi vọng, một ngày nào đó, cô có thể trở thành cao thủ, gặp chuyện bất bình ra tay tương trợ.

Dù cho mệt mỏi cũng không sao cả, đa nghệ không áp thân (Sally: ta ko hiểu đoạn này, có lẽ nói là muốn có tài thì phải bỏ sức ra thì phải?), điều này Dương Hiểu Đồng đương nhiên hiểu rõ, 7 giờ thời gian, 4 giờ trước Dương Hiểu Đồng đã dùng để học phổ vũ, Dương Hiểu Đồng cũng đã có được một chút thành tựu, nhảy không còn cảm thấy cơ thể cứng ngắt nữa, cơ thể ngày càng mềm mại, dẻo dai, tại đây phổ vũ Dương Hiểu Đồng được dạy rất tốt, dáng người cũng đã cải biến rất nhiều.

Nhìn vòng eo của mình càng ngày càng nhỏ, trong lòng cô tự nhiên rất cao hứng, người phụ nữ nào cũng hi vọng mình có một dáng người xinh đẹp, Dương Hiếu Đồng đối với bản thân càng ngày càng vừa lòng, trên mặt nụ cười tự tin cũng ngày càng một nhiều lên.

Dưới sự chờ mong của Dương Hiếu Đồng, thân ảnh Từ Từ nhoáng lên một cái, người dạy vật lộn cũng theo ra, Dương Hiếu Đồng trợn mắt, há hốc mồm nhìn huấn luyện viên trước mắt, cô cảm thấy người này thật cường hãn.

Huấn luyện viên được Từ Từ biến ra là một nữ huấn luyện, trong đầu Dương Hiếu Đồng luôn nghĩ, huấn luyện viên dạy vật lộn là hình tượng nam nhân, bất quá, người trước mắt so ra với nam nhân tuyệt đối không thua kém.

Cô ta là một người da đen, hàm rang có thể nói là trắng noãn, toàn thân đều tràn đầy một cỗ năng lượng, thoát nhìn giống như lô nhân. Nhìn theo góc độ nữ nhân, là một người không đẹp, nhưng theo góc độ huấn luyện vật lộn, cũng là một người có thực lực.

“Từ Từ, huấn luyện viên vật lộn, không phải đều là nam sao?” Nói thật, cô nhìn vị huấn luyện trước mắt này, nhìn sao cũng giống lô nhân.

“Là nam a, nhưng người là nữ! Một hồi, thời điểm dạy người vật lộn, ta sợ người không quen, liền biến ra một huấn luyện nữ, người không cần coi khinh cô ấy, cô ấy rất mạnh, nhiều huấn luyện nam đều so ra kém hơn. Ta căn cứ vào huấn luyện viên tối cao siêu cấp của tinh cầu chúng ta mà biến ra, bằng không ta đổi cho người cái khác?” Từ từ giải thích

Nghe Từ Từ nói như vậy, Dương Hiếu Đồng khiếp sợ nhìn huấn luyện trước mặt mình, thật đúng là nhìn không ra thực lực cô ấy mạnh như vậy a! “A, không cần, thực lực cường là được!” Lão sư cường, đệ tử học tập cũng tốt hơn không phải sao?

Nhìn bộ dáng Dương Hiểu Đồng, khóe miệng Từ Từ gọi lên một chút tươi cười giảo hoạt, “Người tốt nhất nên tập luyện đi”, nói xong câu đó liền rời đi.

Nữ huấn luyện đột nhiên lộ ra hàm răng trắng nõn, nhìn Dương Hiểu Đồng tươi cười, tự giới thiệu nói, “Phất Lan Ny thượng tá, là đệ nhất huấn luyện vật lộn siêu cấp quân đội, từng bồi dưỡng ra 7 tên quán quân siêu cấp quân đội, hoan nghênh người tham gia huấn luyện vật lộn thực chiến...”

Nghe lời nói của cô ta, Dương Hiểu Đồng cảm thấy kích động a, dạy ra 7 tên quán quân siêu cấp, nói không chừng cô chính là người thứ tám a! Hơn nữa, Từ Từ nói tiêu chuẩn ở đây so ra kém ở siêu cấp tinh cầu, như vậy, cô không phải ở đây xưng bá sao? Haha (Sally: Chị cũng quá tự kỷ rồi)

Làm cho người ta nhớ tới một câu, ‘lão hồ không ở nhà, hầu tử xưng đại vương’...

Dương Hiểu Đồng hứng trí bừng bừng, rất hứng thú nhìn Phất Lan Ny, đến từ tương lai, các hạng toàn năng, dưới sự trợ giúp của Phất Lan Ny thượng tá vĩ đại, trở thành một vị cường giả.

Bất quá, rất nhanh, Dương Hiểu Đồng liền hiểu được, mọi chuyện đều không đơn giản, tốt đẹp giống như cô nghĩ vậy, sự thật và tưởng tượng luôn rất khác nhau, sau nửa giờ đồng hồ cô liền cảm nhận được cái gì mới được gọi là bí hiểm.

“Vật lộn thực chiến không câu nệ chiêu thức hoa lệ hay chiêu thức cố định nào, mà là căn cứ vào tình hình chiến đấu mà tự do phát huy, linh hoạt thi triển quyền cước, chân, khữu tay, đều thắng tất cả các kỹ thuật lập thể, bao gồm nhiều mặt, thi triển toàn diện, đánh bại hoặc chiến thắng đối thủ làm mục đích.”

“Người chỉ cần nắm giữ những vị trí cơ bản, bộ pháp, thủ pháp, tất pháp, suất pháp, sau đó linh hoạt vận dụng, chú ý dụng lực, cố rèn luyện sự mềm

dẻo cùng linh hoạt, trong thực chiến có thể tùy thời áp dụng”

Phất Lan Ny trước làm mất một số kỹ xảo cơ bản, sau liền trực tiếp hướng Dương Hiểu Đồng huấn luyện. Nói, chỉ cần thông qua thực chiến là có thể đề cao thực lực rất nhanh, cho nên Dương Hiểu Đồng liền gặp bị kịch.

Thời gian kế tiếp, toàn bộ không gian đều tràn ngập tiếng thở dốc thê thảm của Dương Hiểu Đồng, không nghĩ tới Phất Lan Ny vừa rồi mới mỉm cười hòa ái như thế, bây giờ lại hạ thủ ngoan độc như vậy, Dương Hiểu Đồng chỉ thiếu kêu thảm nữa mà thôi.

Vốn 4 tiếng trước học phổ vũ đã rất mệt, bây giờ liền học vật lộn, nhưng thật sự vẫn là chịu không nổi, hiện tại cô thuần túy chỉ là chịu bị ngược mà thôi, cô chưa từng đánh nhau lần nào, lần này thế như bị đánh đủ

Đối với việc này, Phất Lan Ny chỉ tặng cho cô một câu nói kinh điển, “Muốn học đánh người, trước hết phải học bị người đánh”

Từ Từ ở một bên nhìn lén, khẽ cười, nhìn Dương Hiểu Đồng bộ dáng đang thương, âm thầm nói, “Hiểu Đồng thân ái, thỉnh tha thứ cho ta, vốn định để thực lực của ngươi mạnh lên chút mới bắt đầu huấn luyện, nhưng ngươi hiện tại ở trường đã trở thành tâm điểm, cũng không biết có hay không xuất hiện cái tình huống đặc thù nào đó, dù sao có quyền cước bảo vệ bản thân càng thêm bảo đảm, Lâm Tử Di kia cũng không phải tử tốt đẹp gì, vạn nhất hạ độc thủ không phải liền xong rồi? Nếu bị người khác chiếm tiện nghi thì sao giờ?” (Sally: Quả nhiên Từ Từ có tài bói toán ghê, nếu ko được học cái này, chị ấy đã bị người ta...)

Nói tới đây, Từ Từ đột nhiên đỏ mặt cười trộm nói, “Hắc hắc...Đương nhiên chính yếu là, trở thành chủ nhân siêu cấp vô địch của thiên hàng bảo điển, chủ nhân đệ nhất thiên tài của Từ Từ, dù thế nào cũng không thể bị

người khác tùy tiện khi dễ có phải hay không? Bằng không nếu bị truyền ra, còn thể diện gì mà tồn tại trên đời, người nói đúng hay không?”

Cho nên, bất luận Dương Hiểu Đồng chịu thảm như thế nào, Từ Từ cũng làm như không thấy, ở trong này bị đánh so với bên ngoài cái nào tốt hơn a?

Bất quá, Dương Hiểu Đồng cũng thực thông minh, vốn vẫn bị huấn luyện viên đánh, lại có thể thụ giáo, áp dụng được một số phương pháp, dần dần ít bị đánh hơn.

Từ Từ xem liên tiếp gặt đầu, nha đầu này quả nhiên thông minh. Xem ra, không bao lâu nữa, thân thủ của cô cũng sẽ tăng lên, hẳn đối với Phất Lan Ny tin tưởng, đối với Dương Hiểu Đồng cũng rất tin tưởng.

Hắn phát hiện, thời điểm Phất Lan Ny vật lộn, hoàn toàn không theo kết cấu nào, không phải phương pháp cố định, mà là nghĩ thế nào làm thế đó, ngay cả ám chiêu cũng không bỏ qua, hẳn nhìn Dương Hiểu Đồng cảm thấy có chút xấu hổ, nhưng không thể không thừa nhận phương pháp này rất hữu hiệu, Lan Ny luôn lunh hoạt chuyển đổi phương thức, sử dụng phương thức đối với mình có lợi nhất.

Ba giờ trôi qua, Dương Hiểu Đồng hoàn toàn muốn chết vì mệt, ngồi bệch dưới đất, động một chút cũng không muốn động, nhìn Từ Từ nói, “Từ Từ người cũng quá ngoan độc đi! Ta bị đánh rất đau có biết không?”

Từ Từ bĩu môi, “Người bớt giả bộ với ta đi, ở trong bảo điển cảm giác so với bên ngoài nhẹ hơn mấy chục lần, tuy cũng cảm nhận sâu sắc nhưng cũng rất mỏng manh”

Biết nói gì cũng vô dụng, Dương Hiểu Đồng bĩu môi, nhắc tới để tìm một chút đồng tình cũng không có, thế này mới theo từ thiên hàng bảo điển ra ngoài.

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Thành Bà Mới

Cuối tháng nghỉ lần này, Dương Hiếu Đồng sẽ ở lại nhà tổng cộng ba ngày, ngày thường trừ bỏ thời gian phụ giúp gia đình thời gian còn lại cô đều dành cho tu luyện.

Dưới sự giúp đỡ của Dương Hiếu Đồng, hàng hàng Dương gia hoạt động càng ngày càng náo nhiệt, mỗi ngày trên mặt bà Dương đều tươi cười, vì vậy Dương Hiếu Đồng cũng cảm thấy thật cao hứng. Mọi người đều hưởng về nhà hàng Dương gia, vì có Dương Hiếu Đồng, một mỹ nữ như vậy nên mới có nhiều tới ăn cơm, hàng xóm cũng rất ngạc nhiên, không biết nhà hàng Dương gia tại sao lại hoạt động phát lên như thế, cho nên đều chạy tới xem.

Dợi đến khi mọi người đến nhà hàng, nhìn thấy bóng dáng xinh đẹp kia đều hiểu được nguyên do, một đám người đều bàn tán, thảo luận Dương Hiếu Đồng như thế nào đột nhiên lại trở nên xuất chúng như vậy, bọn họ trước kia thật đúng là không có mặt nhìn, không nhận ra Dương Hiếu Đồng là một mỹ nữ lung linh như vậy.

Ngày thứ hai, Ông Dương thân thể có chút không khỏe, bất quá cũng không vướng bận, Dương Hiếu Đồng nói để cô đi nhập hàng cũng tốt, vốn ông Dương không đồng ý nói chính ông có thể tự đi, nhưng Dương Hiếu Đồng cố ý muốn ông ở nhà nghỉ ngơi, cuối cùng ông cũng vui vẻ chấp nhận.

Thời điểm Dương Hiếu Đồng đi nhập hàng, hàng xóm cũng đi theo cùng, như vậy cũng có điểm thuận tiện, đồng thời mọi người thời điểm mọi người

cùng mua đồ có thể hỗ trợ trả giá giúp nhau, Dương Hiếu Đồng trước kia cũng có đi theo ba mình tới vài lần nên cũng hiểu biết đôi chút.

Nhóm đại thẩm, đại thúc cách vách thuê xe cùng đi, tuy cô là người nhỏ tuổi đi theo bọn họ thật đúng là không có gì để nói, bất quá với cô cũng không ảnh hưởng, chính mình ngồi một bên ngăn người, cân nhắc lại động tác vũ đạo hôm qua, cùng với phương thức vật lộn với Phất Lan Ny.

Nhưng mà, tuy rằng Dương Hiếu Đồng không nói, nhưng bọn họ thì không a! Không những bọn họ ngồi hàn huyên một hồi, liền hướng về phía Dương Hiếu Đồng, “Hiếu Đồng a, ở trường học có bạn trai chưa?” Lý thẩm mở miệng hỏi, trong giọng nói mang theo ý dò hỏi.

Dương Hiếu Đồng còn đang đắm chìm trong suy nghĩ của mình, đột nhiên có người hỏi mình phục hồi tinh thần lại, “Không có, con vẫn còn một mình” Nếu câu hỏi này hỏi vào tuần trước, thì câu trả lời chắc chắn sẽ khác.

Quả nhiên, vừa nghe Dương Hiếu Đồng nói mình hiện tại còn chưa có ai, trên mặt Lý thẩm cười tươi, “Bây giờ còn không tìm bạn trai? Con của ta hiện tại 22 tuổi, học đại học cũng sắp tốt nghiệp rồi, trước đây cháu cũng nhận thức, cháu cảm thấy nó thế nào?”

Dương Hiếu Đồng sửng sốt, không nghĩ tới Lý thẩm đột nhiên lại nhắc tới vấn đề này, chỉ biết xấu hổ không biết phải trả lời như thế nào, Vương đại thúc bên cạnh mở miệng, “Lý thẩm, bà cũng không nhìn lại con của bà, thời gian mới vừa rồi chia tay còn đòi sống đòi chết, hiện tại liền giúp hẳn xem xét? Hiếu Đồng một đại mỹ nữ như vậy, con người không xứng với nó a!”

Lý thẩm vừa nghe lời này liền nóng nảy, “Vương thúc, ông nói những lời này là ý gì? Con tôi thì làm sao? Như thế nào không xứng với Hiếu Đồng?”

Ông nói như vậy dụng ý gì tôi còn không biết sao, không phải ông muốn giới thiệu Hiếu Đồng cho cháu ông thì là gì?”

Suy nghĩ của Vương thú bị Lý thẩm phát hiện, cũng không phản bác chỉ cười cười nói, “Cháu của ta lớn lên rất tuấn tú, nam nay học năm ba, bằng không lần sau ta giới thiệu cho các con nhận thức một chút”

“Thôi đi, bộ dáng kia của cháu ông cũng được cho là tuấn tú? Nếu vậy con của ta cũng trở thành Phan An” Lý thẩm phản bác, Vương thú thề nhưng muốn dành với bà. Đừng nói, Dương Hiếu Đồng hiện tại xinh đẹp như vậy, nếu thật sự có thể cùng con bà một chỗ thật sự quá tốt, con bé không chỉ lớn lên xinh đẹp, còn là người nấu ăn giỏi, hơn nữa phẩm chất cũng rất tốt.

Điểm này bọn họ ai cũng biết (Sally: chị ấy nhiều điểm tốt thật, nên các thúc, các thẩm mới không có cơ hội có nàng dâu này a, cô ấy phải làm vợ anh...toàn diện rồi...hehe).

Tiếp theo, hai người này liền cứ thế tranh cãi nhau, Dương Hiếu Đồng nghe mà đầu đầy hắc tuyến, đầu năm nay làm sao vậy? Một đám đều thành bà mối? Tranh nhau làm mối a...

“Cái kia... Lý thẩm, Vương thú, việc này không vội a, tạm thời trước hết như vậy. Cháu hiện tại chỉ muốn chú tâm học, cứ thuận theo tự nhiên đi” Dương Hiếu Đồng lời nói dịu dàng, đề là hàng xóm, ngại đầu không thấy cúi đầu cũng gặp, nói chuyện cần chú ý chút a.

Nghe Dương Hiếu Đồng nói vậy, bọn họ rốt cuộc cũng im lặng, xem ra Dương Hiếu Đồng chướng mắt a. Không có việc gì, đến lúc đó cho bọn chúng gặp nhau tiếp xúc sẽ thân, dù sao hiện tại Hiếu Đồng còn chưa có bạn trai, bọn họ cũng không cần phải sốt ruột không phải sao?

Đến chợ rau, chợ sáng đều là nhập hàng, dựa theo những thứ ba viết trên giấy cô cũng nhớ kỹ nhưng thứ cần mua, Dương Hiếu Đồng đi mua đồ,

quan trọng không phải trọng lượng mà là túi đóng gói gọn gang.

Thời điểm Dương Hiếu Đồng mua đồ ăn, đối phương bán đồ vừa nhìn liền biết là một tiểu tử còn trẻ tuổi, thời điểm nhìn thấy Dương Hiếu Đồng, nhãn tình liền sáng lên, từ lúc sinh ra đến giờ hẳn chưa bao giờ thấy được một cô gái nào xinh đẹp như vậy, dù sao nhìn thấy cũng chỉ là các đại thúc, đại thẩm, khi nhìn thấy Dương Hiếu Đồng liền trở nên ân cần.

Quả thực chính là bán nhưng lại cứ đưa đồ mà thôi, khiến cho Dương Hiếu Đồng cảm thấy có chút xấu hổ, tình trạng này khiến cho nhóm đại thúc, đại thẩm bên cạnh cười trộm, Dương Hiếu Đồng thoáng cái cũng ngượng ngùng xấu hổ, không nghĩ tới xinh đẹp cũng có chỗ dùng như vậy a.

Thời điểm đóng hàng, tiểu tử kia đem những thứ Dương Hiếu Đồng mua chất lên xe, cười nhìn cô nói, “Về sau, mua đồ cứ đến chỗ ta”

Dương Hiếu Đồng cũng trả lời, “Ừ, hôm nay thật sự rất cảm ơn anh” loại đãi ngộ này cũng là lần đầu tiên cô gặp được, thật sự cảm thấy ngượng ngùng, bất quá những cô gái xinh đẹp như cô hiện tại phỏng chừng đều thoả mái nhận.

Tuy nói như vậy, nhưng Dương Hiếu Đồng đại khái có rất ít cơ hội đến chợ rau, cô thường ở lại trường học, huống hồ cũng không dám thường xuyên đến mua đồ ăn, bán như vậy giống như cho không vậy, không phải khiến hăn lỗ vốn chết sao?

Về tới nhà, Dương Hiếu Đồng đem đồ mang vào, ông Dương vốn chuẩn bị đi ra hỗ trợ, thời điểm nhìn thấy Dương Hiếu Đồng hai tay xách hai túi lớn mấy chục kí, trên vai con vác túi đồ tiến vào, phải biết rằng những thứ này bình thường ông cũng phải cố hết sức cũng miễn cưỡng khiên được, mà Dương Hiếu Đồng biểu tình thoạt nhìn thoả mái như vậy?

Vừa thấy màn này khiến cho ông bị dọa, con gái ông khi nào trở nên mạnh như vậy? Ông thật đúng là không biết a.

Thân thể Dương Hiểu Đồng sau khi trải qua cải tạo, tính năng đề cao không ít, nhân tiện sức lực cũng tăng lên không ít, hiện tại một tên con trai bình thường sức lực cũng không bằng cô, Dương Hiểu Đồng vốn không có phát hiện điểm này, nhưng hôm nay cũng đã biết được. Chuyện này cũng rất tốt, cô thậm chí có một ý tưởng thú vị, thời điểm cải tạo lần nữa có phải hay không cô có thể cử tạ?

“Hiểu Đồng a, con đừng làm ra vẻ, ba tới giúp.” Ông Dương mở miệng nói, tuy vậy ông vẫn ông thể tin được.

“Ba nghĩ ngợi đi, con tự mình làm là được” Đem đồ ăn vào trong, lại khiến cho bà Dương kinh ngạc, “Hiểu Đồng a, hôm nay bác họ con bao nhiêu tiền đi nhập hàng? Như thế nào hôm nay mang về nhiều hơn bình thường gấp đôi a?”

“Ta chỉ đưa nó tiền như bình thường nhập hàng thôi” Ông Dương mở miệng, “Di, hôm nay so với trước kia nhiều hơn rất nhiều nha. Đây là có chuyện gì?”

Dương Hiểu Đồng xấu hổ, chuyện này thật đúng là khó nói, kết quả Lý thẩm đi qua, “Haha, còn không phải do Hiểu Đồng nhà người xinh đẹp, mua đồ so với chúng ta giá tiện nghi hơn, lão Dương a, thật sự hảo phúc khí nha”

Cuối cùng, dưới sự trêu chọc của mọi người, Dương Hiểu Đồng ngượng ngùng trốn về phòng.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Tìm Tra

Như trước, Dương Hiếu Đồng tu luyện tốt sau đó tiến vào bảo điển học tập, vũ đạo sau buổi học tập hôm nay, đã hoàn toàn nắm bắt hết, ngay cả Dương Hiếu Đồng cũng cảnh thấy học ở đây quả thật thần tốc, Tuy nói điệu jazz là vũ đạo phổ vũ cấp bậc trung, nhưng trong ngắn ngủn vài ngày có thể học tập xong vẫn là bất khả tư nghị.

Nhìn Dương Hiếu Đồng biểu tình sợ hãi than, Từ Từ đặc ý dào dạt, giống như mọi chuyện đều là chuyện đương nhiên, Dương Hiếu Đồng nhìn biểu tình của Từ Từ cũng không nói được gì, ai biểu hết thầy những thứ mình đạt được như hiện tại đều là nhờ Từ Từ kia chứ? Khiến cho hấn dặt ý chút cũng không sao, dù sao chiếm tiện nghi vẫn là mình.

Thời gian bốn giờ tiếp theo là thời gian Dương Hiếu Đồng bị đánh, là thời gian thực tập vật chiến. Trải qua ba canh giờ bị đánh ngày hôm qua, Dương Hiếu Đồng nghĩ lại rất nhiều tình cảnh lúc đó, cũng đặt ra rất nhiều nghi vấn, cũng tự suy nghĩ một phen.

Thời điểm thực chiến hôm nay, cô cũng áp dụng vào quả nhiên có hiệu quả, hai giờ sau, đối mặt với Phất Lan Ny cô cũng miễn cưỡng có thể bảo vệ chính mình, điểm này làm Dương Hiếu Đồng thật cao hứng, ngắn ngủn trong khoảng thời gian thế nhưng cô cố thể đạt được trình độ như vậy.

Ba buổi gần đây, Dương Hiếu Đồng có thể ngẫu nhiên tiến hành phản kích, tuy nói khoảng cách đạt đến trình độ như Lan Ny còn chênh lệch rất lớn, nhưng tiến bộ cũng không nhỏ, Phất Lan Ny cũng là huấn luyện ưu tú và quyền uy a.

Dù sao ở bên ngoài cô cũng gặp không ít người cậy mạnh, hoặc cũng có chút chút ít kinh nghiệm đánh nhau, nhưng người chân chính học qua không nhiều lắm, cho dù học qua cũng không thể so sánh với Phát Lan Ny, nghĩ vậy Dương Hiểu Đồng lên trần định xuống.

Cô hiện tại có thể hay không đánh thắng người bình thường? Không thể khẳng định, nhưng một mình đấu với một nam nhân chắc có thể a. Dương Hiểu Đồng suy tư nghĩ, nữ nhân không đánh lại nam nhân không thể nghi ngờ chính là vì khí lực so với nam nhân yếu hơn rất nhiều, nhưng khí lực của cô hiện tại so với nam nhân bình thường có thể nói là lớn hơn, cho nên... Dương Hiểu Đồng có chút nóng lòng muốn thử.

Biết được suy nghĩ của Dương Hiểu Đồng, Từ Từ một bên cười trộm, người này chính là thành thật như vậy a, bảo thủ như vậy a. Kỳ thật lúc Từ Từ giúp Dương Hiểu Đồng cải tạo thân thể, cơ thể của cô so với người thường mạnh hơn rất nhiều, hiện tại đi theo học Lan Ny tốt xấu gì cũng có thêm chút kinh nghiệm.

Sau khi kết thúc đấu thực chiến, Dương Hiểu Đồng mệt mỏi ngồi dưới đất một chút cũng không muốn động, này thực sự tiêu hao thể lực rất nhiều a. Mặc dù ở trong Thiên Hàng Bảo Điện cảm quan tính năng đã giảm xuống không ít, bất quá tiêu hao sức lực là sự thật a, mỗi lần từ bảo điện đi ra chuyện cô muốn làm đầu tiên chính là đi tắm rửa.

“Hắc hắc, Từ Từ, người nói hiện tại ở bên ngoài có phải hay không ta đánh nhau rất giỏi?” Có được Thiên Hàng Bảo Điện cùng Từ Từ thật tốt. trước kia muốn học cái gì đều học không được, hiện tại muốn học cái gì thì học cái đó, không nghĩ tới cái gì cũng học...

Trước kia nhìn thấy những kẻ có tiền luôn trau chuốt bản thân, làm những chuyện họ thích làm khiến cô rất ngưỡng mộ, chỉ là hâm mộ cũng không làm được gì, cho nên cô cũng chỉ đành chấp nhận đi học bình thường ở trường, nay cô có cơ hội tất nhiên không thể bỏ qua được, không

ai có thể trải qua cảm giác giống như cô trải qua vậy, có lẽ hai ký chủ trước có thể hiểu được đi!

Từ Từ nhìn vẻ mặt tươi cười hung phấn của Dương Hiểu Đồng, thật không tương đồng với bộ dáng chật vật của cô lúc này, nhất thời cảm thấy buồn cười, “Như người hiện giờ đi ra bên ngoài cũng chỉ có thể so với những tên lưu manh du côn mà thôi, nhưng nếu đụng tới những người luyện võ chân chính, người chịu thiệt chính là người.”

“Nhưng Phất Lan Ny không phải là người quyền uy trong giới vật lộn sao? Đánh nhau với nàng ta, ta có thể tự bảo vệ mình a” Dương Hiểu Đồng nghi hoặc, dựa theo cô phỏng đoán, cô đối phó người bình thường là dư thừa, nhưng thực lực Phất Lan Ny mạnh như vậy, dưới đòn của nàng ta cô có thể tự bảo vệ mình, vậy chẳng lẽ thực lực của Lan Ny cũng không có bao nhiêu cường hãn sao? Tinh toán như vậy là không đúng rồi!

Nghe Dương Hiểu Đồng nghi vấn, Từ Từ khoát tay chặn lại, “Người hiện tại kiến thức cũng không phải toàn bộ thực lực của Lan Ny, nhiều lắm cũng chỉ có ba phần lực mà thôi, biết không?”

“Chỉ có ba phần thực lực?” Dương Hiểu Đồng kinh ngạc, chỉ mới ba phần lực mà đã cường hãn như vậy, vậy nếu dùng toàn bộ thì sao? Quả nhiên không hổ là huấn luyện trong giới vật lộn.

“Bằng không người cho là như thế nào? Nếu nàng dùng toàn bộ thực lực, không, chỉ cần năm phần thực lực thôi, cũng đủ để giết chết người trong một giây rồi, biết không? Thực lực hiện tại của người như vậy, nên nàng chỉ có thể phát thực lực như vậy để người thí luyện, về sau thực lực tăng lên, cường độ thân thể tăng lên, nàng cũng sẽ đẩy thực lực của mình lên”

Dương Hiểu Đồng bất đắc dĩ bĩu môi, “Thì ra thực lực ta càng mạnh, thực lực của nàng ta sẽ tăng theo, vận mệnh của ta không phải vẫn chịu bị

đánh sao?” Vốn nghĩ mình thấy được ánh sáng rạng đông, không bao lâu cô có thể đánh bại Lan Ny, kết quả của cô chỉ có như vậy.

“Cũng không hẳn, về sau nếu người có thể đả bại thực lực toàn bộ của nàng, vậy sẽ không bị đánh” (Sally: Từ Từ nói chuyện thật huề vốn)

Dương Hiểu Đồng cũng chỉ có thể bắt đầu dĩ gặt đầu, khoảng cách tới thời điểm kia thật xa xôi a. Tắm rửa xong, Dương Hiểu Đồng ra khỏi phòng, ngày mai phải quay về trường, aiz, ở nhà vẫn là tốt nhất.

Giữa trưa việc kinh doanh của nhà hàng vẫn rất tốt, cho dù có Dương Hiểu Đồng giúp đỡ vẫn bận tối mắt, chuẩn bị đồ ăn, bưng lên cho khách, tính tiền, Dương Hiểu Đồng trở thành người chạy chân. Đến chiều mới có thể yên tĩnh một chút, tuy buổi trưa thật bận nhưng cũng không cảm thấy mệt mỏi.

Nhưng mà, ngay tại thời điểm nghỉ ngơi, đột nhiên truyền đến thanh âm phần nộ, “Nhà hàng các người làm ăn như thế nào vậy hả? Trong canh có con gián đây.”

Dương Hiểu Đồng nhanh chạy ra, ông bà Dương cũng nhanh đi tới, làm ăn lâu như vậy, hoàn toàn chưa từng xuất hiện vấn đề như vậy. Thời điểm làm đồ ăn, họ tuyệt đối chế biến sạch sẽ, cả nhà bọn họ tâm địa đều hiền lành, rửa thức ăn chưa bao giờ qua loa, con gián lớn như vậy là không có khả năng a.

Vừa tới, quả nhiên nhìn thấy có gián trong canh, bà Dương kinh ngạc “Điều đó không có khả năng, ta chế biến tương đối sạch sẽ, làm sao có thể có gián”

Người nó nghe vậy tức giận, “Không có gián vậy đây là cái gì?”

Trên mặt ông Dương mang theo tươi cười lấy lòng, “Bữa cơm này chúng ta mời, đem thêm một bát canh khác tới có được không?” Chuyện này nếu

truyền ra ngoài, đối với việc làm ăn của bọn họ không phải ảnh hưởng nhỏ, tuy rằng ông tin vợ mình tuyệt không sai lầm, nhưng hiện tại không phải thời điểm bàn ai đúng ai sai.

“Chỉ một bữa cơm muốn đem ta đuổi đi? Đây chính là nhà hàng các người, có con gián lớn như vậy trong canh, ta còn khẩu vị sao? Bồi tiền”

Người này không chịu từ bỏ ý đồ làm ông bà Dương cũng trầm xuống, hai ngày nay bọn họ cũng nghe nói qua có một đám người chuyên như vậy đi móc tiền người khác, mọi người đều là người buôn bán, tự nhiên không muốn cùng bọn họ nháo cũng chỉ có thể nhẫn, không nghĩ tới hôm nay rơi xuống đầu bọn họ.

Dương Hiểu Đồng nhìn ra đám người này muốn kiếm chuyện, lập tức không cho bọn họ thỏa hiệp cái gì, nháo loạn đến nhà hàng, nếu bồi tiền vậy về sau sẽ không xảy ra nữa sao?

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Lập Uy

“Là bồi thường tiền cơm này cho các người?” Dương Hiểu Đồng tiến lên nhìn ba tên to cao trước mặt, bộ dạng khỏe mạnh hiện tại trong mắt của cô căn bản cũng không tính cái gì, nhưng lời Từ Từ nói cô đều để trong lòng, đối phó với bọn họ tuyệt không thảnh vãn đề.

Lý Cường nhìn mỹ nữ trước mặt, ánh mắt hiện lên tia tham lam, chột nghiêm mặt nói “Bồi tiền bữa cơm này? Lão tử hôm nay mời ban bè ăn cơm, kết quả làm hỏng khẩu vị của mọi người, nghĩ bồi thường bữa cơm liền xong? Nói như thế nào cũng phải bồi thường 1000 tiền phí tổn thất tinh thần của chúng ta”

Dương Hiểu Đồng biết đản này chỉ là du côn bình thường đi moi tiền người khác, con gián cái gì chứ? Đều do bọn chúng bỏ vào đi. Ông Dương sinh khí chuẩn bị tiến lên lý luận, bất quá Dương Hiểu Đồng kéo ông lại, ý bảo chuyện này cứ giao cho cô. Ông Dương nhìn Dương Hiểu Đồng một hồi, nhìn thấy bộ dáng tràn đầy tin tưởng cũng quyết tâm để cho cô giải quyết.

“Nếu chỉ bồi bữa cơm này chúng tôi cũng chấp nhận cho qua, về phần tổn thất tinh thần cái gì đó, nhìn bộ dáng của người một chút tổ thất cũng không có, chúng ta đều là người sáng mắt không nói tiếng long, sự tình đến tốt cùng như thế nào trong lòng mọi người hiểu rõ” Dương Hiểu Đồng tươi cười nhìn bọn họ, cô không có gì phải sợ bọn họ, nói chuyện cũng không cần khách khí.

Không biết vì sao, Lí Cường nhìn nụ cười của Dương Hiểu Đồng làm hắn có chút sợ hãi, đây là chuyện gì a? Trước kia đối mặt với đám đại hán cũng không còn cảm giác này, chỉ là một nữ nhân thì nhưng làm cho hắn có cảm giác như vậy?

Người phía sau thôi đẩy Lí Cường, hắn phục hồi tinh thần lại, “Người lời này là có ý từ gì? Người nói là nói láo moi tiền các người?” Bộ dáng có ý tứ nháo sự.

Dương Hiểu Đồng hừ lạnh một tiếng, “Có phải hay không chính người không phải rất rõ ràng sao? Người nếu cho rằng nhà họ Dương chúng ta dễ khi dễ, vậy người sai lầm rồi”

“Mẹ nó, người MD dám cùng tao lý sự? Hôm nay vốn chính là đồ ăn các người có vấn đề, các người như vậy là không muốn bồi tiền đi? Hừ, các anh em đập phá cho ta” Thanh Lạc, Lí Cường vỗ bàn, người phía sau chuẩn bị đập đồ, hiển nhiên chuyện bọn họ làm không chỉ một hai thứ. (MD: câu chửi thề của người TQ)

“Ai, các người không thể như vậy...” Bà Dương nói, bọn chúng nháo như vậy về sau kinh doanh sẽ ảnh hưởng nha.

Ngay tại thời điểm Lí Cường chuẩn bị lật một bàn, Dương Hiểu Đồng một cước hướng Lí Cường đá, tư thế sắc bén, lực đạo mạnh mẽ đem Lí Cường trực tiếp đá ra khỏi cửa.

“Oanh” một tiếng trọng vật rơi, khiến mọi người chú ý lại, nhìn thấy Lí Cường ôm ngực hừ hừ, vừa rồi thật là bị một cước Dương Hiểu Đồng đá bay, Dương Hiểu Đồng hiện tại lực đạo không cần phải nói, chiêu này hôm qua Phát Lan Ny mới dùng qua.

“Anh Cường” đám đàn em của Lí Cường nhìn thấy hắn bị ngã đều chạy đến nâng dậy, “Anh Cường, anh không sao chứ?” Lí Cường không nghĩ tới

hôm nay bị một đứa con gái đập bay như vậy, hẳn bị mất mặt không phải nhỏ a, sắc mặt hă đỏ lên, “Hôm nay đụng tới kẻ luyện công phu?”

Hắn đi ra ngoài làm nhiều việc như vậy, việc này vẫn có thể nhận ra, dù sao lực đạo này tuyệt đối không phải một nữ sinh bình thường có thể có được, khó trách vừa rồi cô không chút lo lắng nào.

Nghe lời này, ông bà Dương thật phần kinh ngạc, bọn họ cho tới bây giờ chưa từng nghe nói Dương Hiểu Đồng có học công phu. Bất quá, một cước vừa rồi xác thực lợi hại, cho dù bọn họ không biết, nhưng có thể cảm thụ được, đổi lại Dương Hiểu Đồng tuyệt đối làm không được! Con gái bọn họ lần này trở về thế nào biến hóa lớn như vậy? Bộ dạng cũng càng ngày càng hấp dẫn hơn.

“Biết vậy là tốt rồi, không muốn bị đánh thì rút nhanh một chút” Chuyện lần này nếu không xử lý tốt, về sau loại tình huống nào xuất hiện còn không biết được, cũng may hôm nay cô ở nhà, lần này vừa đúng cơ hội lập uy, như vậy về sau bọn lưu manh không dám tìm tới nữa, nếu muốn tới cũng phải suy nghĩ trước.

Người chung quanh nghe động tĩnh bên này, đều nahngh chạy tới, rất nahngh tạo thành một vòng tròn, gặp được đám người Lí Cường đều bộ dáng xem náo nhiệt, cũng có phần nộ.

Lí Cường thật không ngờ nhìn Dương Hiểu Đồng, một cước vừa rồi thực rất mạnh, nhưng có phải hay không chỉ có một chiêu này? Hiện tại nơi này nhiều người như vậy, cứ như vậy rời đi về sau hẳn làm sao còn làm ăn được nữa? Đây chính là vấn đề tôn nghiêm a.

Suy nghĩ nửa ngày, Lí Cường vẫn không tin một cô bé tuổi nhỏ như vậy có thể có nhiều bản sự như vậy? Khả năng chắc cũng chỉ một hai chiêu hừ người mà thôi, “Các anh em, lên cho ta”

Dám đàn em nghe vậy không biết Dương Hiếu Đồng có bao nhiêu lợi hại, nghĩ vừa rời chắc do anh Cường không kịp phòng bị nên bị ngã, nên hiên nganh vọt lên.

Dương Hiếu Đồng nhìn cả đám cùng nhau tiến lên, ông bà Dương sắc mặt thay đổi, một đám nam nhân như vậy, chỉ một mình Dương Hiếu Đồng làm sao có thể được? Ông Dương cũng liền dừng ra hỗ trợ. Dương Hiếu Đồng mặt không đổi sắc nhìn đám người vọt tới trước mặt, trong mắt tràn đầy khinh thường, thẳng một quyền hướng mặt đối phương, tên đó nghiêng đầu né tránh, Dương Hiếu Đồng nhanh chóng chuyển hướng, một trái một phải hướng quyền thẳng cầm đối phương đánh tới, tên đó tránh không kịp, bị Dương Hiếu Đồng cho ăn một đá...

Sau một hồi, ngoài cửa một đám mặt méo mó nằm một đống, đều là thủ hạ của Lí Cường, Lí Cường hiện tại cũng bị dọa sợ, hấn lẩn lộn nhiều năm như vậy cũng là lần đầu tiên cảnh đánh nhau như vậy, lần này chân chính gặp hạn a. Sớm biết kết quả như vậy đã sớm rời đi.

Dương Hiếu Đồng vỗ vỗ tay, không thèm để ý ánh mắt kinh ngạc của mọi người, cô bị Phát Lan Ny ngược đã lâu như vậy, cuối cùng cũng có cơ hội ngược lại người khác, cảm giác cũng không tệ lắm. Mắt lạnh nhìn lướt qua đám người, “Cảm giác như thế nào?”

“Đại tỷ, chúng ta biết sai rồi, chúng ta là có mắt như mù, ngày đại nhân đại lượng bỏ qua cho chúng ta đi, về sau không dám như vậy nữa” Lí Cường nịnh nọt nói, khi nào thì nên nói cái gì hấn dung hiểu rõ. (Sally: haha giống như em bé làm sai xin mẹ tha lỗi lần sau con không dám nữa a)

“Người nói ai là đại tỷ? Ta có đệ đệ như các người sao?” Thanh âm Dương Hiếu Đồng đề cao lên, người như thế thật ra gặp không ít a.

“Không dám, không dám, ta sai lầm rồi, mỹ nữ, hãy bỏ qua cho chúng ta lần này đi được không?”

Dương Hiếu Đồng nhìn thoáng về phía ông Dương, thấy ông gật đầu ý cho qua. “Các người nhớ kỹ cho ta, nếu chuyện này phát sinh, cũng đừng trách ta không khách khí”

“Dạ dạ dạ” Đám người Lí Cường đều lên tiếng, bộ dáng giống như một đám chó Nhật.

“Các người trợn mắt để làm gì? Lăn!” Dương Hiếu Đồng lớn tiếng hét

Lúc này từ ‘lăn’ rơi vào tai đám người Lí Cường sao nghe êm tai như vậy, bằng tốc độ nhanh nhất rời khỏi nhà hàng Dương gia. Thấy bọn họ thâm rời đi, mọi người đều trầm trồ khen ngợi, lúc trước có vài cửa hàng cũng bị chèn ép, nhưng không có ai có thể giông Dương gia cưỡng chế họ rời đi như vậy.

Cái này coi như hãnh diện một phen, dưới sự kinh ngạc của mọi người, sau một đoạn thời gian không gặp Dương Hiếu Đồng thế nhưng trở nên lợi hại như vậy, Dương gia thật sự có con gái tốt như vậy a. Còn có một vài đứa trẻ đem Dương Hiếu Đồng trở thành thần tượng.

Lần này, mọi người đều biết nhà họ Dương không phải dễ khi dễ!!!

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Vườn Trường

Dưới sự truy vấn của ông bà Dương, Dương Hiếu Đồng cuối cùng đành phải nói rằng, mấy ngày nay cô ở công viên gặp được một vị lão nhân đánh thái cực, sau nhận thức mới biết nguyên lai vị lão nhân kia công phu rất lợi hại, nhân tiện cũng dạy một ít cho cô, cho nên hôm nay mới có tài năng hôm nay.

Về phần bộ dáng bên ngoài của cô, tinh thần của cô vì sao lại biến hóa nhiều như vậy, cô cũng chỉ nói do rèn luyện nhiều, sau thân thể cường kiện lên rất nhiều, cho nên nhìn qua rất có tinh thần.

Qua nhiều lần Dương Hiếu Đồng cam đoan, ba mẹ Dương mới dần dần tin. Dù sao, Dương Hiếu Đồng biến hóa thất sự rất lớn, mà theo như những lời cô nói thật ra rất hợp lý, từ nhỏ đến lớn, Dương Hiếu Đồng luôn là một đứa con ngoan, sẽ không nói dối lừa gạt người nhà.

Nghi đến cô có thể có thân thủ như vậy, bọn họ cũng thật cao hứng, cái này ít nhất không bị người khác khi dễ.

Đem chuyện ‘Thiên hàng bảo điển’ giấu diếm đi, vô luận như thế nào, chuyện này cô cũng sẽ không nói cho bất luận kẻ nào biết được, đó là bí mật lớn nhất của cô, cần cả đời tử thủ bí mật.

Thời gian ở nhà trôi qua thật mau, ba ngày nghỉ rất nhanh đã hết, Dương Hiếu Đồng đạp xe đạp về trường học. Không ngừng tu luyện, khiến cô càng ngày càng trở nên tràn ngập sức sống, cho dù mặc đồ rất đổi bình thường, nhưng lại trở thành phụ trợ tăng lên vẻ thanh lệ thoát tục của cô.

Dương Hiếu Đồng thay đổi cơ bản toàn trường đều biết, cho nên thời điểm cô tiến vào vườn trường có rất nhiều người chăm chú nhìn cô, cô đối với chuyện này cũng không mất bận tâm, trước kia có lẽ như vậy cô sẽ ngượng ngùng, nhưng hiện tại hết thảy đều bình thường, Dương Hiếu Đồng cô hiện tại đương nhiên có thể được mọi người chú ý.

“Nhìn kìa, cô ấy chính là Dương Hiếu Đồng, biến hóa này cũng quá lớn đi! Mấy ngày hôm trước tại căn tin nhìn cô ấy còn trong bộ dáng thê thảm đi, nhưng bây giờ, quả thực không thể tin được!”

“Đúng vậy, quần áo này cùng với ngày đó mặc giống nhau, bất quá cảm giác lại khác xa nhau như vậy, Lâm Tử Di còn không xinh đẹp bằng cô ấy”

“Ừ, ta nghe nói thời điểm Lâm Tử Di nhìn thấy cô ấy trong lớp học liền phát điên, cũng xứng đáng, đoạt ban trai người khác, hiện tại chính mình so ra kém người ta, cũng quá châm chọc đi, haha” (Sall: đúng là con người luôn thích cái đẹp, lúc người ta còn chưa đẹp thì chỉ trích, hiện tại thì bênh vực...)

.....

Khóe mắt gợi lên một chút châm chọc, người xem náo nhiệt đúng là rất nhiều a, Trình Thiên Lỗi người không phải rất hối hận? Lâm Tử Di người không phải phát điên sao? Trong hay còn ở phía sau, ta sẽ đem những khuất nhục các người dành cho ta, hết thảy trả lại cho các người.

Trong phòng ngủ, Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn vừa ăn bánh khoai vừa nói chuyện phiếm.

“Hiếu Đồng, người mau tới đây xem, người nay đã trở thành tiêu đề bàn luận của toàn trường” Nhược Nhược nhìn dòng chữ màu đỏ sẫm trên máy tính, ‘Dương Hiếu Đồng cùng Lâm Tử Di đại chiến’, thiếu chút nữa, bị kích thích mà kêu to.

“Cái gì?” Ba người cùng nhau tiến đến trước máy tính nhìn tiêu đề bắt mắt kia, phát hiện mặt sau còn có một lượt bình luận, không cần phải khoa trương như vậy đi!

Bên trên đem chuyện ngày ấy Dương Hiểu Đồng bị nhục mạ ở căn tin, miêu tả thái độ Lâm Tử Di cao ngạo vô cùng nhuần nhuyễn, sau đó, việc Lâm Tử Di điên cuồng trong lớp học, Dương Hiểu Đồng lại biểu tình hoàn toàn lạnh nhạt, mọi người đều nói cái nhìn, suy nghĩ của mình, cuối cùng kéo dài một vấn đề, Lâm Tử Di cùng Dương Hiểu Đồng tốt cùng ai xinh đẹp hơn, Trình Thiên Lỗi có phải hay không mắt bị mù...

Xem phía dưới bài viết, đại bộ phận mọi người đều cho rằng Lâm Tử Di hành động cướp bạn trai của bạn tốt, hành vi rất đáng xấu hổ, bị chửi rủa một mảnh, đương nhiên có một bộ phận nhỏ là người ái mộ Lâm Tử Di, đều ca ngợi cô ta, cứ như vậy tranh luận qua lại, cuối cùng làm ra cái tiêu đề như vậy.

Chuyện này thật đúng là nổi danh, Dương Hiểu Đồng thực không nói gì, những đồng học này dường như rất quan tâm bọn họ a?

“Quá sung sướng, ta cũng nên lên chửi mắng Lâm Tử Di một phen, haha!!!” Về mặt Tiểu Mẫn hưng phấn, chuyện náo lớn như vậy, thanh danh Lâm Tử Di hoàn toàn bị sụp đổ a.

“Đợi lát nữa, còn có vài bài viết nói về chuyện này a, nhìn xem” Nhược Nhược nhìn mục lục tin tức, phát hiện có rất nhiều bài viết quay chung quanh chuyện này.

“Dương Hiểu Đồng, có hay không chính dung?” Một vị đồng học đem ảnh Dương Hiểu Đồng trước và sau khi thay đổi đăng lên, thảo luận việc Dương Hiểu Đồng biến hóa, mục đề tài này cũng hưởng ứng rất nhiệt tình, kết quả đại bộ phận cho rằng Dương Hiểu Đồng chính dung...Cuối cùng, bọn họ nói hy vọng Dương Hiểu Đồng có thể nói rõ chuyện này.

“Dương Hiểu Đồng có thể hay không nên làm rõ chuyện này?”

....

Những bài viết này đều quay chung quanh Dương Hiểu Đồng cùng Lâm Tử Di, so với việc Lâm Tử Di mà nói, hình tượng Dương Hiểu Đồng tốt lên rất nhiều, dù sao việc cướp bạn trai của bạn là chuyện vô cùng hèn hạ.

Không thể phủ nhận một chuyện, Dương Hiểu Đồng hiện tại trường học hoàn toàn nổi danh, không ai không biết Dương Hiểu Đồng.

So với việc Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn kích động, Dương Hiểu Đồng biểu hiện cực lạnh nhạt. Cô hiện tại từng chút một cải biến, cho nên khi Nhược Nhược và Tiểu Mẫn còn đang điên cuồng vì những bài viết, cô đã nằm trên giường bắt đầu tu luyện.

Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn cũng không nghĩ đến, mấy ngày nay Hiểu Đồng tựa hồ rất thích ngủ, cũng dần quen. Dương Hiểu Đồng hiện tại tu luyện đã đến vòng thứ bảy, dựa theo cách nói của Từ Từ, một mười hai vòng sẽ tiến lên 1 cấp, tổng có 9 cấp, cô hiện tại cách khoảng cách tiến cấp còn một đoạn thời gian.

Nếu đột phá cấp 9, đến tốt cùng đạt được trình độ gì, Từ Từ cũng không biết bởi vì hai âm ký chủ trước đột phá cao nhất cũng chỉ là cấp 7, khoảng cách đột phá cấp 8 còn một đường, nhưng ở siêu cấp tinh cầu đã oai phong một cõi, đó là tại siêu cấp tinh cầu, vậy, ở địa cầu thì càng không cần bàn tới.

Dương Hiểu Đồng có thể đột phá đến cấp nào, cô không thể đoán được, hiện tại việc cô có thể làm chính là ra sức tu luyện thật tốt, ai cũng không biết trong nội tâm của cô có bao nhiêu khát vọng lực lượng, khát vọng chính mình trở nên cường đại, như vậy sẽ không có người khi dễ cô, cô chán ghét cảm giác bị động, cô cũng có năng lực bảo hộ chính mình và người thân.

Mỗi một lần đột phá Dương Hiểu Đồng sẽ tiến hành một lần cải tạo cơ thể, hơn nữa số trang trong bảo điểm cũng sẽ tăng lên, về phần đan dược mà cô cảm thấy hứng thú nhất phải đợi đến khi cô tiến vào giai đoạn cấp 2 mới có thể luyện chế, hơn nữa luyện chế chỉ có thể luyện chế dược đơn giản nhất mà thôi.

Dược phẩm chữa các bệnh cô phải tiến vào giai đoạn cấp 5 mới có thể tiến hành luyện chế, cho nên khoảng cách này còn rất xa. Nhưng Dương Hiểu Đồng cũng sẽ không để ý, cho dù trong mắt Từ Từ đan dược này là cấp thấp nhưng đối với Dương Hiểu Đồng mà nói có tác dụng rất nhiều.

Bệnh bình thường cô căn bản không cần đi bệnh viện, cô không thích mùi vị nơi bệnh viện. Cô đối với tương lai phát triển của mình có một ý tưởng khởi đầu, nhưng hết thảy những thứ này sẽ trở thành hiện thực khi lực lượng trụ cột của cô tăng lên.

Ngày kế, trường học tuyên bố cuộc thi phổ vũ sẽ được tiến hành vào tháng sau, hy vọng mọi người nhiệt tình tham dự, người đạt được thành tích trong ba thành tích tốt nhất sẽ được thưởng.

Điều này làm cho mọi người vô cùng kích động, hoạt động như vậy bọn họ tự nhiên thích, xã đoàn phổ vũ lúc này phi thường náo nhiệt.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Hoa Hậu Giảng Đường

Ngày thứ hai

Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn phá lệ dậy thật sớm, chuyện làm đầu tiên chính là mở máy tính vào trang web trường, xem mọi người tiếp tục bình luận, cuối cùng Tiểu Mẫn vô sỉ phát ra một ít tin tức thứ tự bảng xếp hạng hoa hậu giảng đường, làm cho mọi người sôi trào.

Bảng xếp thứ tự từ cao tới thấp, tổng cộng có mười người, Dương Hiểu Đồng cũng là một trong số đó, tiêu đề này khiến cho mọi người khắp nơi đáp lại, đều đề cử chính mình là nữ sinh xinh đẹp nhất, cục diện này có thể nói là rất sôi trào, lớn mạnh.

Dương Hiểu Đồng vẫn không biết chuyện này, tại Thiên Hàng Bảo Điện cô đã học xong Newjazz, hiện tại nhảy tuyệt đối gợi cảm, đổi lại là trước kia Dương Hiểu Đồng tuyệt đối sẽ không nghĩ mình có một ngày chói lọi như vậy. Tuy rằng những người khác không có nhìn tới, nhưng chính cô cũng rất cao hứng.

Những ngày kế tiếp cô theo Sân Đế tiếp tục học những vũ đạo khác, lần này chính là popping! Thời điểm nhìn thấy vũ đạo này, cô nhìn đến ngây người, thật soái a! Không nghĩ tới một ngày chính cô cũng có thể học, tự nhiên kích động vạn phần.

“Popping chính là loại vũ đạo vận dụng các động tác đồng bộ, chủ yếu dựa vào sự chuyển động các khớp, các bộ phận cơ thể đạt thành. Nó phi thường cần vận luật, hơn nữa cần phối hợp âm nhạc theo phong cách

Popping, có thể dựa vào trực tay làm popping, có thể đem bả vai làm popping, mà nhưng bộ phận khác trên cơ thể cần phải bảo trì đừng lỏng” Sân để mở miệng giới thiệu (Sall: Ta xin lỗi bạn nào rành về popping ta edit đoạn này rất rất chính xác, chỉ edit cho nó xuôi tai thôi ak, thông cảm cho ta).

Cái này đối với người mới học cơ bản là việc khó khăn nhất, bất quá đối với Dương Hiếu Đồng mà nói nhưng thật ra không khó, dựa theo thời gian cô học tập mà nói, bất quá chỉ cần ngăn ngụt vài ngày, nhưng thành quả lại phi thường xuất sắc, giống như Newjazz vậy.

Từ Từ từng đem huấn luyện dạy khiêu vũ các nơi nổi danh về vũ đạo newjazz trên thế giới cho cô xem qua, hiển nhiên cùng Sân Để không phải một trình độ, Sân Để trong thế giới vũ đạo có thể nói là nhân vật quyền uy trên địa cầu. Mà Dương Hiếu Đồng tuy rằng một chút vũ đạo cũng không biết, nhưng nay newjazz đã đạt tới tiêu chuẩn của Sân Để.

Đây là thần tốc cỡ nào, Dương Hiếu Đồng đối với chính mình hiện tại càng ngày càng có niềm tin, đối với popping hiện tại cô cũng tràn đầy nhiệt tình học tập, cuộc thi vũ đạo tại trường học cũng sắp bắt đầu, đến lúc đó cô hẳn có thể tham gia.

Tuy nói rằng đối với trận đấu đó cô cũng không mấy hứng thú, nhưng thứ khiến cô thập phần hứng thú chính là phần thưởng cho ba giải đứng đầu. Từ Từ từng cười cô, không nghĩ tới mục tiêu của cô chính là phần thưởng này, bất quá Dương Hiếu Đồng cũng chỉ lơ đãng đồng ý, hiện tại cuộc sống của cô nhất định như vậy.

Cô hi vọng tương lai của mình sẽ có thể tự kiếm tiền mà không cần đi làm công, đem thời gian còn lại để dành cho tu luyện thật tốt. Bất quá hiện tại những dự tính của cô còn chưa cho phép.

Buổi chiều, Dương Hiếu Đồng làm thêm trở về, Nhược Nhược liền kích động lôi kéo cô, “Hiếu Đồng, trường sắp tới tổ chức cuộc thi vũ đạo, mà

có biết không?”

“Biết” Chuyện trong trường thật ra cô không biết nhưng Từ Từ có báo cho cô biết.

“Mày không phải đi làm thêm sao, như thế nào biết được?” Nhược Nhược nhú mày, vốn nghĩ trực tiếp thông báo tin tức khiến cho Dương Hiểu Đồng kinh ngạc, không nghĩ tới cô đã biết trước, nhất thời như bóng hơi bị xì...

“A, thời điểm đi ngang qua nghe mọi người đàm luận, làm sao vậy?”

Nghe Dương Hiểu Đồng nói vậy, Nhược Nhược lấy lại tinh thần, “Người có hứng thú hay không? Chúng ta cùng nhau tham gia”. Lúc trước mỗi lần trường học có tổ chức hoạt động gì, Dương Hiểu Đồng cũng không bao giờ tham gia, nói muốn đi làm thêm, cho nên chỉ có Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn tham gia, cô vẫn thực hi vọng Hiểu Đồng có thể tham gia, dù sao ở đại học vất vả như vậy, cũng nên lưu lại một chút kỷ niệm.

Dương Hiểu Đồng nở nụ cười ấm áp, gật đầu, “Được, chúng ta cùng nhau tham gia”

Nhược Nhược sững sốt, không nghĩ tới Hiểu Đồng dễ dàng đáp ứng tham gia như vậy, còn tưởng rằng phải tốn một phen võ miệng. Lập tức có chút khó tin hỏi lại, “Người nói thật?”

“Đúng vậy” Dương Hiểu Đồng nắn nắn gương mặt nhỏ nhắn của Nhược Nhược, đúng là một nữ sinh đáng yêu a, da thịt mềm mại, mắt to sáng ngời, miệng anh đào nhỏ nhắn, khuôn mặt một năm bốn mùa đề hồng hồng, thoát nhìn rất đáng yêu, khuôn mặt rất cảm xúc, cô cùng Tiểu Mẫn rất thích chốc khuôn mặt của Nhược Nhược.

Tuy rằng mỗi lần như vậy Nhược Nhược đều bủi môi, vẻ mặt trông rất buồn cười, nhưng hai người các cô đều thực vui vẻ. Hôm nay, Dương Hiểu

Đồng đáp ứng cùng nhau tham gia, chuyện này khiến Nhược Nhược thực cao hứng, cho nên khi Dương Hiểu Đồng nắn nắn mặt cô, cô cũng không để ý, thế nhưng vui vẻ chạy đi tìm Tiểu Mẫn

Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn vốn là thành viên của tổ vũ đạo, đại đa số thời gian đều tham gia, lúc ấy các cô đều nghĩ kêu Dương Hiểu Đồng cùng tham gia, nhưng khi có cô không có thời gian, cho nên hia người chỉ có thể tiếc nuối tham gia, hiện tại cuối cùng cũng có cơ hội ba người cùng tham gia.

Sau khi trở về, tiểu Mẫn trực tiếp hướng Dương Hiểu Đồng giao nhiệm vụ, “Hiểu Đồng, trận đấu này còn một tháng sẽ bắt đầu, cho nên ngày mai người theo chúng ta tới xã đoàn luyện tập, bằng không sẽ không có thời gian thì làm sao” Vũ đạo cho tới bây giờ cô chưa từng học qua, muốn học trong thời gian ngắn là rất khó khăn.

“Được” Nhược Nhược một bên ồn ào, “Người ngày mai nhất định phải đến, một tháng tới mỗi ngày đều phải đến ít nhất hai tiếng, có bận gì cũng mặt kệ, người dám không đến, ta sẽ không để ý người”

Khóe miệng gợi lên nụ cười có chút xấu hổ, “Không đến mức như vậy đi...”

“Tất nhiên” Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn trừng mắt nhìn Dương Hiểu Đồng, bộ dáng giống như nếu Dương Hiểu Đồng thật sự không đáp ứng thì sẽ liều mạng cùng cô, hai mắt mở to cảnh cáo.

Cuối cùng dưới sự uy hiếp của hai người, Dương Hiểu Đồng chỉ có thể bất đắc dĩ đáp ứng, tại ‘bảo diễn’ học ba canh giờ, cũng tương đương 9 tiếng bên ngoài, ở bên ngoài còn học thêm hai tiếng, một ngày học mười một tiếng a! Bất quá cơ hội này vừa lúc, nếu không như vậy, cô đột nhiên biết nhảy, không phải khiến mọi người kinh ngạc sao, đến lúc đó còn phải lo lắng giải thích.

Thấy Dương Hiểu Đồng đáp ứng, Tiểu Mẫn mới đặc ý ngồi trước máy tính, cười một cái đáng khinh, chà chà tay nói, “Ta đến xem bảng hoa hậu giảng đường có hay không thay đổi”

“Bảng danh sách hoa hậu giảng đường? Người khi nào thì quan tâm những thứ này?” Phải biết rằng ững Tiểu Mẫn lúc trước đối với những chuyện này một chút cũng không có hứng thú, chuyện không liên quan đến mình mà cao hứng tuyệt không phải tác phong của Tiểu Mẫn.

“Hắc hắc, lần này không giống trước, ta cũng đem người để lên, nhìn xem người cùng Lâm Tử Di kia ai có mị lực hơn a! Ta muốn cho người đem vị trí của cô ta đoạt đi, như vậy mới giảm đi ác khí trong lòng ta”

“Đem ta đưa lên?” Dương Hiểu Đồng bước tới cạnh Tiểu Mẫn, thật sự là...

Sau một phút đồng hồ, Tiểu Mẫn đặc ý cười to, mọi người đều nghe thấy trong ký túc xá phòng 302 truyền ra một tiếng cười cực kỳ khủng bố.

“Ta đã nói rồi, Hiểu Đồng người mị lực hơn, trực tiếp đem Lâm Tử Di kéo xuống, vinh quang đăng vị trí thứ ba trong bảng hoa hậu giảng đường, haha! Nói xem mặt Lâm Tử Di có phải hay không tái đi vì tức a”

Dương Hiểu Đồng vừa thấy, mình đứng hàng thứ ba trong bảng xếp hạng, mà Lâm Tử Di vốn đứng thứ ba bị rớt xuống thứ bảy, xem ra lần này chuyện này ảnh hưởng không nhỏ tới cô ta, không nghĩ tới cô hiện tại cũng đứng trong danh sách hoa hậu giảng đường top đầu bảng.

Xếp trước cô có hai hoa hậu giảng đường khác, Vương Nhược Tịch cùng Tống Nhã Thiển.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Xã Đoàn Phố Vũ

Vương Nhược Tịch cùng Tống Nhã Thiên là sinh viên năm ba, so với Dương Hiếu Đồng lớn hơn một năm, lúc cô vừa mới nghe tên bọn họ, Dương Hiếu Đồng từng gặp họ trong tiệc tối dịp nguyên đán của trường tổ chức.

Trong trường học bọn họ cũng là những mỹ nữ, sau khi sinh viên mới vào trường liền xuất hiện bảng xếp hạng hoa hậu giảng đường, danh sách gồm mười người, nhưng hai người họ đã chiếm hai vị trí trong đó.

Lâm Tử Di đứng hàng thứ ba, đủ để cho thấy cô ta có bao nhiêu xinh đẹp. Lúc trước Lâm Tử Di còn cùng bọn họ ở chung một phòng, đối với hai người bọn họ thực bất mãn, bởi vì Lâm Tử Di muốn đứng vị trí đầu tiên nhưng không thành công, sau chuyện cùng Trình Thiên Lôi phát sinh, Lâm Tử Di đã rơi xuống hàng thứ bảy, xem ra đời này cô ta không có cơ hội xếp hàng thứ nhất.

Hiện tại Dương Hiếu Đồng chiếm vị trí thứ ba, theo cuộc thi vũ đạo lần này, bài danh hoa hậu giảng đường có khả năng sẽ thay đổi, bởi vì vị trí hoa hậu giảng đường căn cứ theo phiếu bầu mà quyết định.

Đương nhiên có bảng danh hoa hậu giảng đường cũng sẽ có hoa vương giảng đường, tuy rằng Dương Hiếu Đồng đối với phương diện này không mấy chú ý tới, nhưng luôn nghe mọi người bàn tán nên cũng biết một hai, ba người đầu bảng theo thứ tự gồm có: Thần Diệc Minh, Ngô Thụy Lâm, Trương Tiểu Thiên.

Trên cơ bản trong trường học, đa đa số các nữ sinh rất mê bọn họ, bất quá bị kích là Dương Hiểu Đồng căn bản không gặp qua bọn họ, cho nên dù đặt trước mặt cô cũng không nhận ra bọn họ là ai.

Ba vị này gia thế rất tuyệt, gia thế Trình Thiên Lỗi hoàn toàn kém xa bọn họ, nhưng cũng không tệ. Tuy rằng dựa theo Dương Hiểu Đồng nghĩ, người gia thế tốt lắm cũng chỉ là thượng đẳng mà thôi, nhưng thực hiển nhiên có một số việc cũng không phải vậy.

Một buổi chiều này, Dương Hiểu Đồng bị Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn lấy tốc độ nhanh nhất kéo tới xã đoàn phổ vũ, diện tích Thụy Đại rất lớn, cho nên nơi của các xã đoàn cũng không nhỏ.

Vừa tới cửa xã đoàn phổ vũ, Dương Hiểu Đồng thấy có nhiều người cảm thấy sững sốt, cảnh tượng báo danh khí thế ngút trời khiến cô sững sờ, Tiểu Mẫn nhìn Dương Hiểu Đồng bộ dáng kinh ngạc, ưỡn ngực đặc ý nói, “Cảm tạ chúng ta đi! Chúng ta nhập xã cũng đã hơn một năm, cho nên báo danh của người chúng ta đã làm xong, haha”.

Dương Hiểu Đồng nhìn Tiểu Mẫn đặc ý, chỉ biết thở dài, “Đại ân đại đức của người, tiểu sinh vô cùng cảm kích”.

Muốn cô đến đứng xếp hàng như vậy thật đúng là mệt chết. Không nghĩ tới chỉ một cuộc thi phổ vũ mà lại náo nhiệt như vậy, nghĩ tới tiền thưởng, trong mắt Dương Hiểu Đồng nở rộ quang thái.

Giải nhất nhận được ba vạn, giải nhì hai vạn, giải ba một vạn, nếu cô có thể đạt được giải kia, trong khoảng thời gian này cô không cần đi làm thêm nữa, có thể dùng thời gian còn lại để tu luyện.

Ba người vui cười đi vào xã đoàn, đi vào, Dương Hiểu Đồng thấy được Vương Nhược Tịch mặc một kiện đồ bó sát màu trắng, bên dưới là quần hiphop rộng thùng thình, đem dáng người hoàn mỹ của mình phô diễn ra,

bởi vì vừa rồi luyện tập nên mồ hôi khắp người, nhưng hết thấy càng làm cho cô ta thêm phần mịn lực.

Mái tóc xoăn nâu vàng, ôm lấy gương mặt nhỏ nhắn tinh xảo, đôi mắt nâu sáng ngời như bảo thạch tán ra mịn lực vô tận, thân nhiên như vậy làm cho người ta tự mình hãm vào vực sâu của cô, cái mũi khéo léo, cánh môi khô gợi, tương xứng với dáng người hoàn mỹ, tuyệt đối là vưu vật.

Khó trách có thể đứng trên ngai vàng hoa hậu giảng đường, cũng là lần đầu tiên nhìn Vương Nhược Tịch gần như vậy, quả nhiên bất phàm, Vương Nhược Tịch có một thân phận khác chính là xã trưởng xã đoàn phổ vũ.

Bên ngoài cửa xã đoàn nam sinh kích động nhìn, thấy bọn họ tiến đến, trên mặt Vương Nhược Tịch hiện lên tươi cười, ôn nhu nói, “Các người đến đây a, trước thay quần áo rồi bắt đầu đi. Hi Mẫn sẽ dạy các người”. Bộ dáng nói chuyện hòa thuận, Dương Hiểu Đồng nhìn cô ta nở nụ cười đáp ứng.

Cô cũng không biết Vương Nhược Tịch là người như thế nào, cũng không tính kết thân, cho nên chỉ cười xã giao mà thôi. Đi theo hai người Nhược Nhược vào thay quần áo thích hợp để luyện tập, cùng so với quần áo của Vương Nhược Tịch không có gì khác nhau, chỉ là bộ của cô mặc có màu đen, bó sát người.

“Oa, Hiểu Đồng dáng người của người khi nào thì trở nên tốt như vậy?” Nhược Nhược vẻ mặt hâm mộ nói.

Quần áo trên thân Dương Hiểu Đồng hoàn toàn bày ra hết vẻ đẹp bên ngoài của cô, hai tay mảnh khảnh, xương quai xanh tinh xảo, bụng bằng phẳng, chiếc eo thon nhỏ. Quần áo màu đen nên khiến cho nước da vốn trắng của cô càng thêm trắng nõn nà, chói lọi.

“Không có. Gần đây ăn không nhiều lắm, dáng người cũng tốt lên đôi chút mà thôi”.

Nhược Nhược thân không cao, khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu, dáng người cũng rất đẹp, nam sinh thích cô cũng không ít.

So sánh mà nói, Tiểu Mẫn so ra kém Nhược Nhược một bậc, nhưng cũng không tệ lắm, Tiểu Mẫn tính tình thẳng thắn, nói cái gì đều giấu không được, là người phi thường nghĩ khi.

Ba người thay đổi quần áo xong, đi ra ngoài để các cô dạy Dương Hiểu Đồng khiêu vũ, khi Dương Hiểu Đồng xuất hiện, trong nháy mắt, xung quanh đều yên tĩnh, rất nhiều nam sinh ánh mắt dừng lại trên người Dương Hiểu Đồng, bình thường cô ăn mặc mộc mạc thật nhìn không ra dáng người cô đẹp như vậy, hiện tại mới thấy rõ ràng.

Trong đầu đều có một suy nghĩ, nguyên lai bộ dạng Dương Hiểu Đồng sinh đẹp như vậy, dáng người cũng rất chuẩn! Trong mắt Vương Nhược Tịch tựa hồ chợt lóe cái gì đó, nhưng mọi người cũng không ai chú ý tới.

“Lần này ba người chúng ta chuẩn bị nhảy popping, popping đối với người mới mà nói rất khó khăn, người phải cố lên ak”. Tiểu Mẫn mở miệng nói.

“Ừ, bởi vì hiphop có vẻ được mọi người thích, cho nên mới lựa chọn thể loại này, người có biết bọn họ thực lực rất mạnh, nếu không chọn chút như vậy, rất khó thắng được.” Nhược Nhược giải thích, cô cũng biết cái này đối với Dương Hiểu Đồng khó khăn rất nhiều, nhưng trước mắt hai người cũng chỉ nghĩ ra được cái này, đổi lại cái khác cũng không quá hiệu quả.

“Không có việc gì, học cái này cũng rất tốt”. Biết họ lo lắng cái gì, Dương Hiểu Đồng tươi cười ấm áp, trong phút chốc chiếu sáng toàn bộ xã đoàn phổ vũ.

Thấy Dương Hiểu Đồng đáp ứng, Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn nhìn nhau cười, đây là hoạt động lần đầu tiên bọn họ cùng tham gia, đương nhiên phải làm hết sức.

“Chúng ta trước luyện tập tư thế thủ bộ, trước hai tay làm tư thế giống như cưỡi ngựa, ngón tay hướng xuống, tạo cảm giác thực nhẹ nhàng...”
Tiểu Mẫn dạy rất tận tình, một bên giới thiện một bên làm mẫu.

Cũng may Dương Hiểu Đồng hôm qua trong bảo điển đã được Sân Đế dạy động tác, cho nên trong thoáng chốc đã đạt tới tiêu chuẩn của Tiểu Mẫn.

Thấy Dương Hiểu Đồng tốc độ học tập rất nhanh, Tiểu Mẫn cùng Nhược Nhược vui vẻ không thôi, lập tức tận tình dạy thêm, Dương Hiểu Đồng cũng rất ra sức học tập.

Ba người trong phòng học rất bắt mắt, chính là ba người chìm đắm trong thế giới của mình căn bản không chú ý tới tình huống xung quanh, Dương Hiểu Đồng học tập tốc độ thực kinh người, người hiểu biết popping chú ý tới điểm này đều kinh ngạc.

Cục diện như vậy cứ kéo dài, đến khi có người nào đó tiến đến phá vỡ cục diện mới thôi.

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Một Cái Tát Hoa Lệ

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Tốc Độ Học Tập Khủng Bố

Phổ vũ xã đoàn ngày đầu tiên vì Lâm Tử Di xuất hiện mà đã xong, bất quá học tập cũng được hai tiếng, Dương Hiểu Đồng tặng một cái tát thật xinh đẹp khiến Tiểu Mẫn khen thật lâu, trong tư tưởng của cô hẳn là làm như vậy mới đúng.

Đối với tốc độ học tập của Dương Hiểu Đồng, Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn thực vừa lòng, thậm chí có thể nói so với các cô mong đợi còn hơn như vậy. Cho dù các cô trước kia có kinh nghiệm khiêu vũ, nhưng thời điểm học tập vẫn tốn hết hai ba ngày mới có thể làm được như Dương Hiểu Đồng.

Nhưng Dương Hiểu Đồng chỉ tốn có hai tiếng đồng hồ đã đạt thành quả, điều này làm cho trong đầu họ có một ý tưởng: Có khi nào cô chính là một thiên tài?

Chỉ có Dương Hiểu Đồng mới biết có chuyện gì xảy ra, những bước cơ bản này cùng với vũ bước ngày hôm qua trong bảo điển cô đã theo Sân Đế học qua, hôm nay chẳng qua là cố ý như chưa biết gì mà thôi. Bất quá cho dù cô chưa từng học qua, tốc độ học tập của cô cũng sẽ rất nhanh, đây chính là ưu việt nhờ cô đã cải tạo thân thể.

Ngày thứ hai, khi vào phổ vũ xã đoàn, phát hiện thấy ánh mắt mọi người nhìn mình có biến hóa, khóe mắt hiện lên chút ý cười, đối với sự thay đổi của cô, cô đã không còn là Dương Hiểu Đồng lúc trước luôn chịu thiệt thòi. Ngạo khí từ trong xương toát ra.

Thay đổi quân áo theo Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn tiếp tục học tập, học một ít động tác cơ bản, nguyên bản vũ đạo chính là từ một đám động tác cơ bản kết hợp lại. Nhưng Tiểu Mẫn sau khi đem động tác dạy cho cô, vốn rất lo lắng không biết nhiều động tác như vậy cô có thể nhớ hết hay không hay không tiếp thu được, nhưng lại phát hiện Dương Hiểu Đồng đem động tác của cô dạy, toàn bộ nhớ hết chỉ trong một lần.

Cảnh này khiến cho hai người vẻ mặt kinh ngạc, “Hiểu Đồng, người chính là thiên tài sao? Thế nào mới dạy không bao lâu người như thế nào có thể thực hiện hết?” Nhược Nhược kinh ngạc hỏi.

“Haha, không phải a, bởi vì các người dạy rất tốt thôi!”

...

Tại thiên hàng bảo điển, Dương Hiểu Đồng tốc độ học tập rất nhanh, trong trí nhớ lại bắt đầu sống lại hơn nữa Sơn Đế luôn ra sức dạy cô, ba ngày cô hoàn toàn đã học xong, đồng thời bắt đầu học tập những thể loại vũ đạo khác.

Ngày thứ ba, Tiểu Mẫn dạy động tác, Dương Hiểu Đồng đã biết kết hợp tất cả động tác lại, dựa theo vũ đạo Tiểu Mẫn bố trí cho cô trình diễn, không chút tổn sức.

Cái này không chỉ khiến hai người Tiểu Mẫn kinh ngạc, có lẽ đối với hai người bọn họ không phải kinh ngạc mà là kinh hách, tốc độ học tập khủng bố như vậy tuyệt đối người bình thường không thể làm được.

Thời điểm nhưng người khác trong phố vũ xã đoàn chú ý tới, khó khăn trong học vũ đạo bọn họ đương nhiên biết, mỗi một ngày Dương Hiểu Đồng lại biến hóa lớn như vậy, hiện tại trình độ khiêu vũ của cô thành thạo có thể sánh với một vũ đạo sơ học. Dưới sự bàn luận của mọi người, Dương Hiểu Đồng lại được gán thêm một tên hiệu ____ thiên tài vũ đạo

Sau khi bị Dương Hiểu Đồng tặng cho một bạt tay, Lâm Tử Di cũng không có xuất hiện qua trong phố vũ xã đoàn, cô lần đầu tiên mất mặt như vậy, bảo như thế nào có thể xuất hiện? Bất qua cô không phải người dễ dàng từ bỏ ý đồ, đối phương cho cô mất mặt như vậy, cô nhất định sẽ trả thù, đòi trở về.

Mỗi ngày đối mặt với ánh mắt kinh ngạc của bọn Tiểu Mẫn, Dương Hiểu Đồng có chút bất đắc dĩ, không cần như vậy chứ? Cuối cùng phải đánh lấy một lý do, trước kia đã từng học qua, nhưng không có chuyên tâm học, cho nên có chút mới lạ, hiện tại dưới sự chỉ dạy của bọn họ, rất nhanh đã cảm giác được cảm giác trước kia, cho nên mới có thể tiến bộ nhanh như vậy.

Giải thích như vậy, Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn thế nhưng tin tưởng, dù sao loại chuyện này rất có khả năng, loại lý do này so với việc Dương Hiểu Đồng là thiên tài dễ khiến cho người ta chấp nhận hơn, nhìn về mặt hai người chấp nhận lý do này, Dương Hiểu Đồng có chút bất đắc dĩ, cô là thiên tài không đáng tin như vậy sao?

Thời điểm tại phố vũ xã đoàn, Dương Hiểu Đồng ngoài ý muốn gặp được đệ nhất hoa vương giảng đường _ Thần Diệt Minh. Hắn là sinh viên năm ba, đến đây tìm Vương Nhược Tịch, quan hệ của hai người bọn họ thật ra rất bình thường, nếu hai người bọn họ sinh ra tình cảm lưu luyến cũng là chuyện đương nhiên.

Thời điểm nhìn thấy Dương Hiểu Đồng luyện vũ, hẳn thế nhưng cùng cô chào hỏi, đây là chuyện Dương Hiểu Đồng chưa từng nghĩ tới. Đối với nam sinh như ánh mặt trời này, Dương Hiểu Đồng cũng rất có hảo cảm, đương nhiên cũng chỉ là hảo cảm bằng hữu mà thôi.

Thời điểm hắn cười lộ lên lộ ra hai lúm đồng tiền, thoạt nhìn cực đáng yêu, cũng không hề ảnh hưởng đến khí chất nam sinh, vì hắn rất gần gũi nên càng tăng thêm vài phần mỉm lực. Nói chuyện rất ôn nhu, cảm giác giống như gió xuân. Thần Diệt Minh là xã trưởng xã đoàn bóng rổ, nghe nói thời

điểm hẵn đánh bóng rõ rất soái, mỗi lần thời điểm chơi bóng rõ rất nhiều nữ sinh vây xem, vì hẵn cổ vũ nhiệt tình.

Đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy hẵn, lúc ấy nếu không phải Nhược Nhược nhắc nhở, có lẽ cô còn không biết. Cứ như vậy, hai người bọn họ trở thành bạn bè, nói chuyện với nhau cũng không nhiều, nhưng cảm thấy đối phương đáng giá kết giao bằng hữu.

Càng kỳ quái là hoa hậu giảng đường Tống Nhã Thiên thế nhưng tới kiểm cô, nói muốn cùng cô kết giao, điều này làm cho cô cảm thấy kỳ quái, tựa hồ cuộc sống không có chuyện gì tiếp xúc nhau, đối phương vì cái gì muốn cùng cô kết giao?

Tống Nhã Thiên cùng Vương Nhược Tịch gây cho cô cảm giác bất đồng, cô là một nữ sinh xinh đẹp, mang kính mắt màu vàng, tóc dài phiêu dật, khóe miệng luôn nở nụ cười ôn nhu, giống như vô tranh. Có loại cảm giác giống như chị em, so với Dương Nhược Tịch càng sẽ thân cận hơn.

Cùng Dương Hiểu Đồng sở đoán có chút tương phản, Tống Nhã Thiên nói chuyện rất lễ phép, không có vì mình là hoa hậu giảng đường mà xem thường người khác, linh tinh, về phần vì sao cô ta muốn kết giao với cô, chính là cảm thấy cô thú vị, cũng có nguyên nhân xa xưa, theo lời nói thân nhiên của cô ấy, Dương Hiểu Đồng tựa hồ cũng hiểu mình của cô ấy tựa hồ đã từng gặp qua, chính là hai người có chút bất đồng mà thôi, cô ấy rời khỏi trường học đầu của mình đến trường Thụy Đại.

Đúng là trải qua có chút giống nhau, cho nên hai người mới có thể như vậy, qua một phen nói chuyện với nhau, Dương Hiểu Đồng có thể cảm giác Tống Nhã Thiên không có ác ý gì, tương phản giống như bạn bè tri âm, bởi vì cùng người không thích vô tranh này tiếp xúc cho nên cũng sẽ không có chuyện gì xảy ra, hơn nữa hai người cũng không có xung đột gì với nhau.

Cứ như vậy, Tống Nhã Thiến biến thành chị của Dương Hiếu Đồng, tuy ràng hiện tại không quá quen thuộc, nhưng tin tưởng về sau hai người quan hệ chắc chắn rất tốt.

Trong lần nói chuyện cuối cùng, Tống Nhã Thiến trịnh trọng nhắc nhở Dương Hiếu Đồng một chuyện __ cẩn thận Lâm Tử Di, cô ta không phải người dễ dàng bỏ qua mọi chuyện, nhất định sẽ nghĩ biện pháp trả thù.

Dương Hiếu Đồng chân thành hường cô ấy cảm ơn, đối với việc Lâm Tử Di trả thù cô thuyết không lo lắng, Lâm Tử Di là một người xinh đẹp nhưng tuyệt không phải là một người thông minh, đối phó với cô ta cô tuyệt đối tự tin.

Một cái tát mà thôi liền chịu không nổi? Lâm Tử Di cho cô đâu chỉ một cái tát, hết thấy mọi thứ cô đều sẽ đòi lại, nếu cô ta an phận cô còn có thể suy nghĩ lại, nhưng nếu không biết phân biệt phải trái, cô tuyệt đối không hạ thủ lưu tình.

Thời điểm tại phố vũ xã đoàn khí thế ngập trời, cuộc thi tiếng anh cấp 4 cũng chậm rãi tới gần...

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Biến Thân Thành Cô Giáo Dạy Tiếng Anh

Dương Hiểu Đồng đối với vũ đã không còn lo lắng gì, vốn hai người Tiểu Mẫn lo lắng trong một tháng có thể hay không học kịp, hiện tại lại cảm thấy xấu hổ vì một tháng thời gian quá dài...

Tuy rằng cuộc thi phổ vũ chưa tới, nhưng sắp đến khảo hạch tiếng anh cấp 4, không còn kịp rồi, Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn cả ngày oán giận. Tiếng anh hiện tại đối với Dương Hiểu Đồng mà nói chỉ như một bữa ăn sáng.

“Hiểu Đồng, sắp tới khảo hạch tiếng anh cấp 4 rồi, người không lo lắng hay sao?” Tiểu Mẫn tay gối đầu mở to hai mắt nhẹ giọng hỏi.

Dương Hiểu Đồng quay đầu, thế này mới thấy bộ dạng Tiểu Mẫn, hai mắt giống như đậy hồ, không có chút tinh thần, thanh âm khinh phiêu truyền ra, nếu là buổi tối có khi tưởng chừng gặp quỷ, trước kia như thế nào không phát hiện Tiểu Mẫn có thiên phú giả quỷ a?

“Đúng vậy a, căn bản tiếng anh vốn không tốt, học kỳ này ta nhất định không qua được a” Nhược Nhược một bên cũng oán hận.

Mặt Dương Hiểu Đồng có chút cứng ngắt, hai ngày trước còn vui vẻ lôi kéo cô học này học kia, như thế nào hiện tại biến thành như vậy? “Ta không có lo lắng, có thể qua được, hai người các người xem lại bài, không hiểu cái gì có thể tới hỏi cô”

Tiểu Mẫn nhăn tình sáng lên, chợt lắc lắc đầu, “Người nghĩ rằng chúng ta cùng người giống nhau sao? Lão vu bà đối với người tốt, đối lại hai người

chúng ta không có chuyện tốt như vậy, aiz, thật phiền a”

“Hiếu Đồng, tiếng anh của người như thế nào biến tốt như vậy? Chẳng lẽ cùng lão vu bà có gian tình?” Nhược Nhược ép hỏi, trong mắt thoáng hiện lên sắc bén.

“Đúng, có thể, sao?” Lời nói u oàn trong miệng Dương Hiếu Đồng truyền ra, thật làm khó cho bọn họ cũng có thể nghĩ ra lý do này, nhìn hai người suy sụp, Dương Hiếu Đồng hít sâu một hơi đề nghị, “Nếu hai người các người không ngại, ta sẽ làm người bố túc cho các người”

Một giây yên tĩnh...

“Người nói thật?” Nhược Nhược vẻ mặt kích động, tuy rằng thành tích của Dương Hiếu Đồng như thế nào hai người không rõ, bởi vì hai người vốn không hiểu gì, nhưng mỗi lần đến lớp tiếng anh, vấn đề cô đưa ra Hiếu Đồng luôn có thể trả lời được, hơn nữa biểu tình của cô giáo thực vừa lòng, nghĩ đến chắc là không kém.

Dương Hiếu Đồng gật gật đầu, “Ừ! Hiện tại chỉ có thể như vậy, bất quá ta không phải người dạy tốt, dạy không tốt chớ trách ta” Kỳ thật lời này cũng chỉ là khiêm tốn, nếu chỉ nghe thấy giọng cô nói, ai cũng sẽ nghĩ rằng cô chính là người Mỹ thật sự.

Về phương diện dạy, có Lâm Tây dạy, cô đối với phương pháp này cũng nhận thức qua, tin tưởng chỉ cần đem phương pháp Lâm Tây dạy dùng cho hai người bọn họ, nhất định có hiệu quả không tệ.

Tuy rằng hai người bọn họ tốc độ học cùng với trí nhớ tiếp thu rất ít, nhưng thời gian nửa tháng cũng không có gì khó khăn.

Nói liền làm, ba người ngay tại trong phòng ngủ bắt đầu học tập, Dương Hiếu Đồng dạy hai người rất chăm chỉ học, hai người kinh ngạc phát hiện, Dương Hiếu Đồng dạy so với cô giáo dễ hiểu hơn nhiều, làm học sinh

nhiều năm như vậy, lần đầu tiên họ cảm thấy đi học rất thú vị, hơn nữa nói cũng dễ dàng.

Buổi học chấm dứt hai người bọn họ cũng không nở, nếu cô dạy tiếng anh có thể đạt được hiệu quả như thế, bọn họ còn lo lắng như vậy sao? Hai người kích động lôi kéo mời Dương Hiểu Đồng ăn cơm chiều, do đó về sau việc dạy tiếng anh đều giao cho Dương Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng bên ngoài luôn làm vẻ buồn bực, kỳ thực trong lòng rất vui vẻ. Có thể giúp đỡ bạn bè, thể hiện giá trị của mình trong họ quả thật là chuyện tốt, đáng vui vẻ!

Hiện tại cô tu luyện cũng đã vận hành được 10 vòng, khoảng cách 12 vòng không còn xa, đợi lên cấp, cô có thể luyện chế một ít đan dược. Đây chính là chuyện cô rất chờ mong, cho nên thời gian dành cho tu luyện càng ngày càng nhiều.

“Hiểu Đồng, người điều chỉnh mọi thứ một chút đi” Từ Từ nhăn nhó sau khi Dương Hiểu Đồng học vật lộn xong.

“Vì cái gì?” Hiện tại Dương Hiểu Đồng cũng không có cần hấn thu vào, hơn nữa hiện tại mỗi ngày cô huấn luyện làm cho cô ăn càng nhiều hơn so với trước, nếu hiện tại càng tiếp tục thêm nữa, kia tháng ngày sau cô liền gian nan a.

“Người hiện tại cần nhiều thời gian tu luyện, mau chóng đột phá cấp một, như vậy tài năng của người mới phát triển tốt, sau khi đột phá, phương diện tiến bậc cũng không cần lo lắng, bởi vì có thực lực, tiền cũng kiếm rất dễ” Đây là chuyện khiến Từ Từ cảm thấy ghen ghét nhất, từ sau khi từ siêu cấp tinh cầu đến, ký chủ thiên hàng bảo điển toàn năng thế nhưng cả ngày phát sầu vì vấn đề này?

Phải biết rằng hai ký chủ trước kia, tiền có được tuyệt đối không phải người bình thường có thể tưởng tượng, từ phú khả địch quốc đã không còn

thể hình dung được, thân tài phú củ bọn họ có thể mua được vài quốc gia, mà quốc gia trên siêu cấp tinh cầu cũng không phải giống như quốc gia ở địa cầu này.

“Là chuyện chế dược sao?” Dương Hiểu Đồng hỏi, đột phá cấp một đại khái cũng chính là chuyện này, một tháng cô vẫn có thể nhẫn nại, trước vài tháng có điểm thừa, bất quá thời gian quá dài cũng không được.

Từ Từ gật đầu, “Đúng vậy, cấp một người tuy rằng không thể chế ra dược trị những bệnh bất trị, nhưng người có thể chế ra đan dược phụ trợ, đan dược phụ trợ đối với siêu cấp tinh cầu mà nói là vô dụng, nhưng trong xã hội này nhu cầu lại rất cao.” Đây là tin tình bào gần đây hẳn thu thập được.

“Đan dược hệ phụ trợ? Đó là cái gì?” Như thế nào có đan dược hệ phụ trợ?

“Đan dược hệ phụ trợ, tức không phải trị liệu bệnh chân chính như những bệnh bất trị, đan dược chữa khỏi thân thể, chỉ là giải quyết một số vấn đề ảnh hưởng không tốt đến sức khỏe.”

“Đó là vấn đề gì?” Lời giảng này thật sự nói công dụng của nó rất ít a! Cảm mạo cũng là vấn đề ảnh hưởng sức khỏe, không ảnh hưởng khỏe mạnh thì là cái gì...

Từ Từ tự nhiên biết Dương Hiểu Đồng đem vấn đề hiểu sai, giải thích thêm, “Thế giới của các người, người mập chiếm số đông. Vô luận là nam hay nữ, lớn hay nhỏ, đều hy vọng mình có bề ngoài xinh đẹp, không hy vọng chính mình là người mập mập. Đan dược hệ phụ trợ chính là một loại dược giảm béo, không có tác dụng phụ, không thống khổ, không cần ăn uống điều độ, ăn nó sẽ rơi vào trạng thái ngủ, ngủ dậy sẽ trở nên gầy đi”

Tại siêu cấp tinh cầu, mỗi người đều có dáng người tốt, chinh dung, giải phẫu linh tinh đã không có tồn tại, bởi vì đứa nhỏ sinh ra đã tiến hành cải

tạo gen, cho nên phụ trợ đan dược không chút tác dụng gì, nhưng nơi này là một thị trường rất lớn.

Khi nghe xong, Dương Hiểu Đồng kinh ngạc há to miệng, đa dược thần kỳ như vậy? Ở đây người béo muốn giảm cân rất nhiều, sản phẩm rất nhiều, nhưng làm gì có hiệu quả chứ? Kia chính cô cũng không cần lo lắng chuyện về sau mình sẽ béo lên, tối trọng yếu chính là, đến lúc đó việc kiếm tiền của cô sẽ hỏa bạo không tưởng tượng nổi.

“Từ Từ ta ngày mai phải đi đem mọi chuyện thu thập một chút, sau đó toàn tâm tu luyện” Hiện tại cô rất muốn mau chóng, thời gian phải mau lên, hiệu quả càng tốt, dược giảm béo mọi người tha thiết ước mơ a! Cô tựa hồ có thể nhìn thấy cảnh mình kiếm tiền nhiều đến đếm khiến tay bị rút gân a!!

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Hàng Len Dạ?

Nghe Từ Từ nói xong, ngày thứ hai Dương Hiếu Đồng liền đi thu xếp mọi việc nơi chị Từ (chị nơi làm thêm của N9), chị Từ có chút không nở bất quá Dương Hiếu Đồng có việc, cô cũng không thể lôi kéo không phải sao? Sau khi đáp ứng với chị về sau có thời gian rảnh đến chỗ chị chơi rồi mới trở về.

Hiện tại, mỗi ngày sau giờ lên lớp, lại bắt đầu dạy tiếng anh cho hai đứa bạn, dưới sự chỉ dạy của Dương Hiếu Đồng, trình độ tiếng anh của Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn đã tiến bộ lên không ít, không còn cảm thấy không hiểu gì như trước nữa.

Dương Hiếu Đồng cũng không tiếp tục tới phố vũ xã đoàn, bởi vì những thứ cần học cô đều đã học hết, Nhược Nhược cũng nói cô không cần đi nữa, như vậy mọi người sẽ không thể biết rõ năng lực của cô.

Sau khi khảo sát tiếng anh cấp 4 kết thúc, không hề ngoài ý muốn ba người đều thông qua, hai người Nhược Nhược rất vui vẻ, lại mang theo Dương Hiếu Đồng đi ra ngoài chơi, ăn uống rất vui vẻ.

Thời điểm trở về, bọn họ vô tình nhìn thấy một người đàn ông trung niên ở ngã tư đường với một sạp đồ, kỳ thật cái gì cũng không có, chỉ có một khối đá. Chung quanh có rất nhiều người vây xem, các cô cũng tiến lên nhìn xem góp vui.

Lúc này mới hiểu có chuyện gì xảy ra, người nọ là một gã đồ thạch (người bán những viên thạch nằm trong đá), nhưng cuối cùng đều thua lỗ,

cuối cùng rơi vào tình trạng nghèo rớt mồng tơi như hiện tại, hiện hẳn chỉ còn lại một khối hàng len dạ, chính là hẳn không dám mở ra, sợ lại không có gì trong đó lại tuyệt luôn đường sống.

Cho nên ở trên đường đen hàng len dạ đó bán đi, kỳ thật bán hàng len dạ đều có nơi chuyện môn bán, chính là thân hẳn hiện tại không có một đồng, làm gì có tiền nộp phí dụng, cho nên ở tại nơi này bán.

Đỗ thạch, tuy rằng Dương Hiểu Đồng chưa từng thử qua, nhưng cũng có hiểu biết nhất định. Đỗ thạch, cũng được gọi là đỗ hóa, chỉ khi thai thác bên trong, lấy đi lớp đá bên ngoài, không thể để bị hư nhân bên trong, lấy viên thạch phi thúy bên trong, như vậy được gọi là đỗ thạch.

Đá tạo phi thúy đều có lớp bọc bên ngoài, nhưng bên trong có phi thúy hay không cũng không biết được. Độ ta nhỏ của phi thúy sẽ quyết định phong hóa cao cấp của nó.

Khối phi thúy thường có lớp đá bọc bên ngoài có nhiều màu khác nhau, bên ngoài nhìn cũng rất đẹp, khi khai mở bên trong sẽ có phi thúy tùy theo có lớn có nhỏ, tuy nhiên có khi bên trong cũng không có gì cả, này cũng là thực sự. Rồi khỏi nơi mỏ phi thúy, đỗ trưởng chiếm 1 phần vạn, tại mỏ đỗ trưởng phi thúy (nơi bán các viên đá đỗ thạch, cũng như có người giúp đập viên đá lấy viên phi thúy bên trong mà không làm ảnh hưởng đến viên phi thúy) cơ hội may mắn hơn rất nhiều.

Đỗ trưởng ngọc đầu tiên, một đêm trôi qua rất nhanh, nhưng tuyệt đại đa số mọi người đều chấm dứt trong thất bại.

Hiển nhiên người lấy thất bại chấm dứt này, mọi người đều đang nhìn khối hàng len dạ, dù sao một đêm đỗ thẳng thì trong một đêm phát lên (giàu lên) rất nhanh, cho nên rất nhiều người đối với vấn đề này cảm thấy rất hứng thú, hàng len dạ này là hẳn lấy giá mười vạn mua được, nhưng vẫn không dám khai mở, hiện tại bán đi chỉ bán giá tám vạn mà thôi.

Dương Hiểu Đồng đánh giá khối hàng len dạ kia, cô thể nhưng cảm nhận được bên trong hàng len dạ này thể nhưng có hơi thở làm cho cô phi thường thoải mái, chậm rãi nhắm hai mắt lại, dùng tinh thần của mình đi cảm thụ khối len dạ này, dần dần, cô tựa hồ loáng thoáng thấy được bên trong khối hàng len dạ này có ánh sáng xanh biếc, tuy rằng chỉ nhỏ bằng lòng đỏ trứng, nhưng chính xác là phi thúy, quả thực rất đáng giá. (Sally: vâng, và từ đây, chị bắt đầu con đường làm giàu a).

Kinh ngạc nhìn về phía hàng len dạ, cô thật sự có thể cảm giác được phi thúy trong đó! CHuyện này thật sự bất khả tư nghị (khó tin). Chẳng lẽ là do cô tu luyện? Trở về hỏi Từ Từ sau đi.

Không khỏi lắc đầu cười khẽ, người này vận khí thật sự rất không tốt, nếu hấn dám đánh cược một keo nữa, đem hàng len dạ này mở khai, những tổn thất của hấn trước kia đều có thể thu hồi lại, còn có thể kiếm thêm chút đỉnh.

Cô vốn rất muốn mua, như vậy sau khi cô mở khai, được mấy chục vạn thật sự cô không dám tưởng tượng, như vậy, cuộc sống sau này của cô cung sẽ rất tốt, gánh nặng trong nhà cũng nhẹ đi rất nhiều, đáng tiếc tám vạn, cô căn bản không có.

Có chút hậm hực trở về phòng cùng hai người Tiểu Mẫn, trực tiếp nằm trên giường. Đồ thạch có phải hay không là một phương pháp khác giúp cô kiếm tiền?

Nếu lần nào cô cũng có thể cảm thụ được phi thúy bên trong, như vậy đồ thạch đối với cô không có chút phiêu lưu nào? Nếu thật như vậy, như vậy...

Tâm vừa động, tiến nhập vào thiên hàng bảo điển, nhìn thấy Từ Từ liền khẩn cấp hỏi, “Từ Từ, người đối với đồ thạch có hiểu biết không? Vì sao vừa rồi tại hàng len dạ ta có thể cảm nhận được phi thúy tồn tại?” Điểm này

khiến cô cảm thấy nghi hoặc, cảm giác như vậy đến tốt cùng là trong nhất thời hay là...?

Từ Từ nói, “Biết, trong thời gian ở đây, ta đã đen tư liệu hết thầy toàn bộ góp nhặt. Người có thể cảm nhận được phi thúy tồn tại là chuyện bình thường, bởi vì người tu luyện, có thể cảm giác được hơi thở mà người thường không thể. Phi thúy có thể phát ra một loại hơi thở kỳ lạ, thanh lương mà thoải mái, này cùng với tác dụng của nó có liên quan, cho nên người có thể cảm nhận được.”

Nghe vậy, Dương Hiểu Đồng mừng rỡ, “Ta đây về sau có phải hay không có thể đi đổ thạch phát triển?” Như vậy cách kiếm tiền này cũng rất trâu a.

“Có thể, nhưng hiện tại người còn không được, người hôm nay nhìn thấy hàng len dạ giá trị không cao, chỉ là tám vạn mà thôi, nhưng lấy tài lực của người hiện tại căn bản không thể trả, lần thi phổ vũ này thành công sẽ có được ba vạn, hơn nữa chính người tu luyện có thể chế đan dược, kiến được tiền cũng thật nhẹ nhàng, sau đó lại đi giới đổ thạch phát triển thì tốt rồi.”

“Ừ” Hiện tại, cô thật sự không thể mua nổi hàng len dạ, sau cuộc thi phổ vũ, cô phải tranh thủ tu luyện.

“Người luyện chế đan dược trước mắt mà nói, tốt nhất là mở trong phạm vi nhỏ, bởi vì thực lực của người chưa đủ, hơn nữa này đều là đan dược của siêu cấp tinh cầu chúng ta, nơi này các người căn bản không có. Nếu bị người khác phát hiện, nhất định sẽ đi nghiên cứu, cuối cùng tìm tới người, đến lúc đó càng phiền toái hơn.”

Từ Từ nhắc, cô mới chú ý tới điểm này, xác thực, dược giảm béo như vậy nếu ở trên thế giới này sẽ tạo oanh động rất lớn, “Thời điểm bán ta sẽ che giấu thân phận của mình, không cho người khác biết, muốn tìm cũng không tìm được ta”.

“Ừ, hiện tại chỉ có thể như vậy, chờ tương lai thực lực của người tăng lên, sẽ không cần lo lắng thêm những vấn đề này.” Từ Từ nói lên suy nghĩ trong lòng Dương Hiểu Đồng, hết thảy đều phải dựa vào thực lực làm trụ cột.

Cô thậm chí có thể nghĩ đến khi thực lực tăng lên, hết thảy, đều rất mộng ảo. Đến lúc đó, cô có thể có những thứ mà mọi người trên thế giới này không thể có được, cuộc sống trong nhà cũng sẽ thay đổi hết thảy.

Cuộc thi phổ vũ, cô đã chuẩn bị rất tốt, không cần lo lắng, cô tin tưởng nhất định mình sẽ đạt được quán quân. Sau khi hiểu được hết thảy, Dương Hiểu Đồng bắt đầu liêu mạng tu luyện. Hiện tại, không cần đi làm thêm, không cần luyện vũ đạo, cũng không cần dạy tiếng anh, cô liền có rất nhiều thời gian rảnh.

Mỗi lần đều đến vườn trường, nằm trên cỏ, bởi vì nơi đó có thể tăng lên thực lực rất nhanh, cứ như vậy, thực lực cô lại tăng lên rất nhanh, trong một tuần đã có thể vận hành được 11 vòng, khoảng cách đột phá cấp 1 càng ngày càng gần.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Cuộc Thi Phố Vũ

Rốt cuộc, cuộc thi phố vũ mọi người chờ mong cũng tổ chức, nơi tổ chức là vườn trường, vào lúc 6h tối chính thức bắt đầu. Nghe nói lần này người tham gia thi rất nhiều, cho nên cũng là một hoạt động tương đối long trọng trước giờ.

Sau khi cùng Nhược Nhược và Tiểu Mẫn chuẩn bị trang phục thật lâu, ba người thống nhất quần áo đều màu trắng bên trong, bên ngoài thêm áo khoác màu đen, quần short đen, dùng giày chuyên dụng cho popping, phục sức hết sức đơn giản nên thêm một số phụ kiện khác.

Quần áo Tiểu Mẫn trên hai vai có đính thêm kim tuyến, nhìn qua có vẻ rất quý giá, xinh đẹp, phí trước có thêm vài hoa văn trang trí nhìn rất cá tính.

Dương Hiểu Đồng thì chỗ đai lưng có thêm một dây xích nhỏ, quần có gắn thêm phụ kiện nhìn rất mạnh mẽ, nhưng vẫn rất mê người, vòng eo thon nhỏ như ẩn như hiện, làm cho người ta nhìn mãi không thôi, trên cổ cũng đeo thêm dây chuyền dạng xích kim loại.

Nhược Nhược, nơi cổ tay có may thêm ren, làm cho cô nhìn càng thêm đáng yêu, làm cho người ta thích.

Thay quần áo, Dương Hiểu Đồng thực vui vẻ, cô chưa từng mặc như vậy lên biểu diễn. Kỳ thật vũ đạo popping phần lớn đều là nam diễn, rất ít nữ học thể loại này, nhưng bọn họ hy vọng tạo ra một chút khác biệt, chứng minh nữ so với nam trong thể loại popping này cũng không hề kém phái nam.

Lần này cuộc thi chia làm hai phần, đây là sau khi lãnh đạo truyền nghị sự và ra quyết định, phần thứ nhất là cá nhân, bất luận nam hay nữ đều có thể ra trình diễn, sau đó giám khảo sẽ cùng mọi người chấm điểm.

Phần thứ hai, là thi toàn đội, là phần cho một đội biểu diễn, chia làm hai phần càng thêm hấp dẫn.

Trong phần thi cá nhân, Dương Hiểu Đồng trình diễn thứ 15, cũng khoảng giữa giữa, Tiểu Mẫn thứ 9, Nhược Nhược thứ 21. Thời điểm ba người đến hội trường, lúc này mọi thứ đã được bố trí hoàn toàn, chính giữa là vũ đài hình tròn, nhìn so với vũ đài chuyên nghiệp không kém nhau là mấy, bên trên thả đèn sáng rực, âm thanh đều đã chuẩn bị rất tốt.

Cuộc thi lần này, trường học cũng rất chịu khó bỏ vốn, làm như vậy, bất quá cũng do có nhà tài trợ, nghe nói nhà tài trợ lần này là tập đoàn của nhà Vương Nhược Tịch _ Vương thị xí nghiệp.

Bất qua chuyện này Dương Hiểu Đồng cũng không quan tâm, cô chỉ cần thắng, sau đó lấy tiền thưởng, chỉ đơn thuần như vậy a...

Sau hậu trường, gặp được không ít người, nhưng Dương Hiểu Đồng vẫn luôn rất ít ngoại giao, nên nhận thức bạn bè trên cơ bản cũng chỉ có người trong lớp, những người khác trên cơ bản không quen biết, bất quá Tiểu Mẫn thế nhưng nhận thức rất nhiều người, cho nên cùng Tiểu Mẫn chào hỏi đối phương.

Bọn họ ở hậu trường bắt đầu hóa trang, nhưng mà làm cho Dương Hiểu Đồng kinh ngạc nhất chính là người hóa trang cho cô không ngờ chính là hoa hậu giảng đường – Tống Nhã Thiển. Tống Nhã Thiển sau khi nhìn thấy Dương Hiểu Đồng thì ôn nhu mỉm cười.

“Học tử, sao người lại ở đây hỗ trợ hóa trang?”

“Người không biết đi! Ta là thành viên phụ trách hội biểu diễn, hóa trang do ta phụ trách” Vốn hóa trang cho người khác, bất quá khi nhìn thấy cô ở đây nên tiến lại giúp Dương Hiểu Đồng hóa trang, đối với nữ sinh gia thế bình thường, luôn thân nhiên này, trong lòng cô có hảo cảm khó hiểu, có lẽ do cô ấy có được dung khí mà chính cô không có được.

Dương Hiểu Đồng kinh ngạc nhìn Tống Nhã Thiển, hôm nay cô ấy mặc bộ váy màu vàng nhạt dài tới gối, mái tóc dài xỏa ngang ngực, kính mắt cũng đã tháo xuống, khiến cô tăng thêm vài phần mị lực, liếc mắt một cái liền có thể thấy được khí chất người thường khó có được, phi thường thoải mái.

“Nguyên lai như vậy a, ta cũng không biết. Ha ha, cũng không biết ta hai năm này học trong trường làm cái gì, như thế nào cái gì cũng không biết a.”

Dương Hiểu Đồng nói giỡn, hiện tại thực lực cô tăng lên, nên trước mặt mọi người nói cười cũng không thấy tự tin chút nào, cho nên tính cách cởi mở hơn rất nhiều,.

“Haha, thật đáng yêu a! Hôm nay quần áo rất đẹp, thiết kế sao?” Một thân trang phục đen mặt trên người Dương Hiểu Đồng tạo ra một loại khí chất chưa từng có, trở nên lạnh lùng, rất cá tính, nhưng cũng rất mị lực, ngồi trong góc dù không lên tiếng, nhưng vẫn hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Từ khi nào, cô ấy trở nên mị lực như vậy?

Dương Hiểu Đồng khẽ gật đầu, “Đúng vậy, là Tiểu Mẫn lấy đến, cụ thể như thế nào thì ta không biết.” Những việc gần đây đều do Tiểu Mẫn an bài, mà cô thì luôn dành thời gian đến bên hồ trong rừng cây tu luyện, cho nên cụ thể như thế nào thật đúng là không biết.

“Được rồi, theo bộ trang phục hôm nay của người, ta sẽ giúp người trang điểm cho phù hợp” Đối với hóa trang, cô như rất tự tin, bởi vì trong nhà

kinh doanh mỹ phẩm, từ lúc nhỏ cô đối với phương diện này biết rất rõ, hiện tại càng không cần phải nói.

“Vậy cảm ơn học tử” Dương Hiểu Đồng cho tới bây giờ chưa từng hoá trang, cho nên trong lòng rất chờ mong hiệu quả sau khi hóa trang.

Một bên, Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn cũng có người hỗ trợ hóa trang, không lâu, Dương Hiểu Đồng liền nghe thanh âm kích động của Tống Nhã Thiển, “Làm tốt lắm, không nghĩ tới người sau khi trang điểm lại hiệu quả như vậy, rất tuyệt a. Mở mắt ra, nhìn xem đi!”

Nghe vậy, Dương Hiểu Đồng kích động mở mắt nhìn chính mình trong gương, trong nháy mắt không thể tin tưởng, đó là chính mình sao? Mắt lấy màu bạc làm chủ, màu đen hun khói làm cho mắt càng to thêm, mi dài cong, hình bán cung, làm tăng thêm vài phần tà mị, dụ hoặc.

Lãnh khốc mà tà mị, tóc hơi xoắn gọn song, tương xứng với gương mặt, quả nhiên trông rất cá tính, xinh đẹp, cực phù hợp với trang phục ngày hôm nay.

Dương Hiểu Đồng cho tới bây giờ chưa từng nghĩ mình cũng có thể biến thành dạng này, trang điểm thật sự rất thần kỳ, thế như có thể biến cô thành người rất lãnh khốc, “Học tử, người trang điểm thật đẹp” Chân thành tán thưởng, bình thường hóa trang tất nhiên không tạo được hiệu quả như vậy.

Nghe Dương Hiểu Đồng ca ngợi, Tống Nhã Thiển rất cao hứng, “Người thích là tốt rồi, đêm nay người nhất định sẽ thành nữ vương.” Những lời này giống như có ma lực rót vào tai mọi người.

Người ở đây nghe đều nhìn về phía Dương Hiểu Đồng, nhưng thời điểm nhìn thấy đều đại ra, Dương Hiểu Đồng tựa như một thanh nam châm tràn đầy磁力, hấp dẫn ánh mắt mọi người mà không thể thu hồi, Trình Thiên Lôi thời điểm vừa mới tiến vào hậu trường nhìn thấy một màn này, làm hắn vô cùng khiếp sợ.

Nữ sinh hào quang bắn ra bốn phía, tràn ngập mị lực, thật sự là Dương Hiều Đồng sao? Quả thực không dám tưởng tượng, nhưng nó thật sự là như vậy, nữ sinh như vậy, ai có thể làm bạn bên cạnh cô thật sự làm vinh hạnh rất lớn đi! Như vậy hẳn thì sao?

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Hào Mã Bất Cật Hồi Đầu Thảo (*)

(*) Kẻ có năng lực, tài giỏi không nên luyện tiếc cái gì đã qua đi, hoặc không cần lưu luyện cái đã mất.

Trình Thiên Lỗi đứng tại chỗ nhìn Dương Hiếu Đồng hào quang bắn ra bốn phía, hồi tưởng lúc trước cô ấy đối tốt với mình như thế nào, cùng với ngày đó chia tay hẳn đối với cô châm chọc như thế nào, đột nhiên phát giác mình chính là tên ngốc. Quen nhau lâu như vậy nhưng hẳn cũng chưa từng phát hiện nguyên lai Dương Hiếu Đồng cũng có lúc xinh đẹp như vậy sao?

Lâm Tử Di là một người cực kỳ yêu hư vinh, khi cùng hẳn ở cùng một chỗ, không phải yêu cầu hẳn mua cái này cho cô ta thì chính là mua cái kia, mà quen Dương Hiếu Đồng trong suốt một năm, tựa hồ cô ấy chưa từng yêu cầu hẳn mua cái gì cho mình, đây chính là chênh lệch của hai người.

Nghĩ lúc trước, Dương Hiếu Đồng đối với hẳn có bao nhiêu tốt, khoe miệng gọi lên một nụ cười tự tin. Chia tay bất quá cũng chỉ mới một tháng, trước kia Dương Hiếu Đồng yêu hẳn nhiều như thế nào hẳn đương nhiên biết rõ, tuy rằng lần trước ở lớp học cô nói không cần hẳn, nhưng hẳn không tin a!

Cô chính là do trước mặt nhiều người nên ngượng ngùng, cô chính là một nữ sinh quật cường, hẳn tin tưởng chỉ cần hẳn hối hận, nói nguyện ý cùng cô tiếp tục chung một chỗ, cô nhất định sẽ rất vui vẻ!

Lâm Tử Du hẳn thật sự chịu đựng đã quá đủ. Hôm nay Trình Thiên Lỗi cũng tham gia cuộc thi phổ vũ, mặt một thân hiphop, tăng thêm một phần

tùy ý, khuôn mặt tuấn dật như trước, nhưng hiện tại đứng trước mặt Dương Hiểu Đồng hoàn toàn bất đồng.

“Hiểu Đồng, đã lâu không gặp” Trình Thiên Lỗi đi qua cười bắt chuyện, nhìn gần thấy cô càng đẹp hơn.

Dương Hiểu Đồng nhìn vẻ mặt mỉm cười chào hỏi của Trình Thiên Lỗi, khóe mắt hiện lên tia cười nhạt, hiện tại đến chào hỏi cô? Hẳn chẳng lẽ không biết cô căn bản là không muốn nhìn thấy hắn sao?

Cánh hoa hồng khẽ mở, thanh âm đậm mạc mang từ miệng truyền đến, “Không gặp mới tốt” Bộ mặt lạnh lùng cùng với lớp trang điểm, phi thường phù hợp, làm cho những nữ sinh ở đây một phen kinh diễm, thật sự soái a!

Nụ cười trên mặt Trình Thiên Lỗi cứng đờ. Cô như thế nào cố thể nói với hắn như vậy? Suy nghĩ, tiếp tục nói, “Hiện tại Lâm Tử Di không ở đây, em không cần cố ý đòi với anh lãnh đạm” Nhất định là như vậy, hiện tại cô ta không ở đây, cô cũng không tất yếu làm bộ như không quan tâm.

“Cố ý cái gì? Nếu không phải nghĩ tại trước mặt nhiều người như vậy làm cho anh mất mặt, tôi căn bản không cần cùng anh nói chuyện.” Lúc này phòng hóa trang một mảnh yên tĩnh, bởi vì Dương Hiểu Đồng gần đây trong trường rất nổi tiếng, cùng với bạn trai xuất hiện khiến mọi người chú ý, mà giờ phút này Dương Hiểu Đồng tuy chỉ nói nhỏ nhưng phòng rất yên tĩnh nên mọi người đều có thể nghe được rõ ràng.

Tiểu Mẫn ‘xì’ một tiếng, nở nụ cười, trước kia thế nào cô lại không phát hiện Hiểu Đồng khi châm chọc người khác lại có trình độ cường hãn như vậy? Nói không muốn tại trước mặt nhiều người làm cho hắn mất mặt, tựa hồ lời này nói ra càng làm cho hắn mất mặt hơn thế nữa, hơn nữa cũng không thể phản bác. Như vậy mới hả giận, lúc trước tại căn tin Trình Thiên Lỗi nói ra những lời là cho cô không còn chút mặt mũi nào, đến bây giờ cô

vẫn còn nhớ rất rõ ràng, nếu so sánh, Dương Hiếu Đồng đã rất nhân nhượng.

Trình Thiên Lỗi rất cuộc không thể bảo trì bộ dáng lạnh nhạt, hai tay kéo vai Dương Hiếu Đồng, nhìn cô nói, “Em có biết hay không em đang nói cái gì? Được rồi, anh đáp ứng trở lại bên cạnh em, em không cần ở đây nháo”. Thời điểm nói ra những lời này, trên mặt đặc ý nói không nên lời, tựa hồ trở lại bên Dương Hiếu Đồng, chính là hấn ban cho cô vinh quang. (Sally: tên này rất bệnh, hoang tưởng đến giai đoạn cuối hết thuốc chữa.)

Dương Hiếu Đồng nhìn tay hấn đặt trên vai mình, “Lấy tay bần của anh ra, dơ quần áo của tôi, tôi sẽ rất đau lòng a”. Giương mắt nhìn Trình Thiên Lỗi, liếc mắt một cái nhìn vào đáy mắt hấn, “‘Hảo mã bất cật hồi đầu thảo’ câu này anh có nghe qua chưa? Bốn tiểu thư nói qua, hiện tại trong mắt tôi anh cái gì cũng không phải, vì không để ảnh hưởng tâm tình của tôi, nhanh lẩn đi một chút.” Thật không hiểu rõ trước kia cô như thế nào yêu thương nam nhân này nhiều như vậy? Quả thực chính là một bao cỏ (vô dụng), trừ bỏ vẻ bề ngoài thì cái gì cũng không biết.

Lời nói của Dương Hiếu Đồng mạnh mẽ đập vào trong ngực Trình Thiên Lỗi, hấn không rõ tại sao như vậy? Trừ bỏ lần trước trong lớp gặp cô một lần cũng không có gặp qua lần nào nữa, hấn nghĩ cô nhất thời xúc động, cho nên mới tại trước mặt nhiều người nói hấn như vậy, nói không cần hấn, nhưng hiện tại đã qua lâu như vậy, cô ấy cũng nên suy nghĩ cẩn thận lại, chinh minh cho cô ấy một cơ hội, cô ấy sao có thể nói như vậy?

“Là vì do anh mua cho lâm Tử Di nhiều thứ như vậy nhưng không mua cho em nên như vậy sao? Em muốn cái gì có thể nói cho anh biết, anh lập tức mua cho em.”

Nghe nói như thế Dương Hiếu Đồng cười nhạt, “Anh cho là ai cũng giống như các người ham tiền như vậy sao? Lúc trước không phải nói tôi xấu xí khinh thường tôi sao? Hiện tại thì lại như thế nào? Tôi càng khinh

thường anh, bởi vì toàn thân anh không có gì đáng giá để tôi để vào mắt”
Thật không rõ hẳn cảm thấy mình ưu việt hơn người là từ do đâu mà có.

Tống Nhã Thiến đánh giá Trình Thiên Lỗi, trong mắt thoáng hiện lên hèn mọn, nam nhân này thật là cho người ta khinh thường, có lẽ cùng với Lâm Tử Di đều là loại người ham hư vinh ở chung một chỗ, chính là tuyệt phối.

“Người...” Trình Thiên Lỗi bị Dương Hiểu Đồng nói đến không biết nói gì, nhất là hiện tại ở đây nhiều người như vậy, nhất thời thẹn quá thành giận, “Tôi nói như vậy, em còn muốn thế nào?”

“Anh nghe không hiểu tiếng người sao? Ta nói anh mau lăn đi. Có phải hay không muốn tôi tìm người đuổi anh?” Đây là lời nói lúc trước hẳn ở căn tin nói với Dương Hiểu Đồng, hiện tại toàn bộ đều trả lại cho hẳn.

Hiện tại mọi người mới biết được Trình Thiên Lỗi có bao nhiêu vô sĩ!
Người ủng hộ Dương Hiểu Đồng càng ngày càng nhiều, cũng bởi vậy đã xuất hiện fan club của Dương Hiểu Đồng.

Trình Thiên Lỗi phần nộ xoay người rời đi, Dương Hiểu Đồng mới hướng mọi người xin lỗi, “Vừa rồi thật ngượng ngùng, ảnh hưởng đến mọi người rồi.”

Nhìn Dương Hiểu Đồng cười chân thành, mọi người cũng cười đáp lại, thật là một nữ sinh khiến người ta yêu thích. Nhất là vừa rồi, sau khi chứng kiến trình độ vô sĩ của Trình Thiên Lỗi.

“Hiểu Đồng, người vừa rồi rất soái a” Tống Nhã Thiến luôn luôn ôn như, thế nhưng nói ra những lời như vậy, dựng thẳng ngón tay cái lên, đôi mắt nghịch ngợm sáng lóng lánh, hng hăng phản kích như vậy, rất hả dạ a! Nếu lúc trước cô trước mặt mọi người cũng có dung khí như vậy thì tốt biết bao nhiêu!

Dương Hiểu Đồng sửng sốt, chột nở nụ cười, “Haha, như vậy thực sự hả giận a!” Tất cả phần nô tại căn tin ngày đó toàn bộ tiêu thất, đem tất cả của hắn trả lại cho hắn.

Sau khi mọi thứ khôi phục bình thường, Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn cũng đã trang điểm xong, chỉ chờ đến lượt biểu diễn, mà lúc này, Lâm Tử Di xuất hiện tại hậu trường, cô ta cũng đã trang điểm xong, thực thích hợp phong cách cô ta, quần áo hippop màu trắng, tăng thêm vài phần thanh thuần, lộ ra eo thon làm tăng thêm mấy phần gợi cảm, khóe mắt đánh máu đỏ, làm cho đôi mắt phượng càng thêm mị lực, đem toàn bộ những ưu điểm của cô ta đều hiện ra ngoài.

Nhưng mà, thời điểm Lâm Tử Di xuất hiện, cũng phát hiện những người ở đây nhìn cô với ánh mắt rất kỳ quái, không khỏi cảm thấy nghi hoặc, trong những anh mắt kia tựa hồ có châm biếm?

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Cuộc Thi Bắt Đầu

Lâm Tử Di nhìn ánh mắt kỳ quái của mọi người, không khỏi cảm thấy xấu hổ, con mắt không ngừng chuyển động, tự hỏi đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, cuối cùng chịu không nổi ánh mắt mọi người nhìn mình, liền tạm thời rời đi.

Khiến cho mọi người buồn cười, tựa hồ trong quan hệ với nữ sinh, Lâm Tử Di nhân duyên không tốt lắm. Rất nhanh, hội trường đảm đương chương trình, đứng trên vũ đài bắt đầu giới thiệu chương trình.

Dương Hiểu Đồng bên cạnh vũ đài nhìn ra ngoài, lập tức hoảng sợ, sinh viên toàn trường đều đến đây sao? Đông nghịch tất cả đều là người với người, bất quá trong buổi diễn thuyết mọi người đều im lặng xuống.

Cũng may hội trường đủ lớn, mọi người đều có chỗ ngồi. Nhược Nhược thấy nhiều người như vậy, vỗ vỗ ngực, mặc dù khi ở xã đoàn lâu lâu cũng sẽ ra ngoài trình diễn, bất quá nhiều người như vậy cũng là lần đầu tiên thấy.

“Nhiều người như vậy a! Nhìn như vậy ta sợ làm sao có thể nhảy được đây?” Nhược Nhược cảm khái.

“Haha, đúng vậy” Cũng có lúc nhìn thấy cô ấy hoảng hoảng a, cô vẫn là lần đầu tiên tham gia cuộc thi, hơn nữa nhiều người chú ý như vậy, nói ra cũng đủ dọa người a.

“Hiểu Đồng, không cần phải lo lắng, đem mọi người dưới đài trở thành củ cải, tram ngàn không cần lo lắng” Nhược Nhược chính mình khấn

trường muốn chết, nhưng vẫn an ủi Dương Hiếu Đồng. Cũng không biết đến tột cùng là an ủi cô hay là tự thôi miên chính mình...

Dương Hiếu Đồng gật gật đầu, vỗ vỗ lưng Nhược Nhược, “Nghĩ cũng vậy... Cùng lắm thì thua” Cô tuy rằng thời điểm nhìn thấy màn như vậy cũng lo lắng, nhưng phản ứng cũng không có cảm giác gì.

Bình thường trong ‘bảo điển’ học tập, sau khi học xong phổ vũ, sân để sẽ bắt chước tạo một sân khấu lớn, mà dưới đài rất nhiều người xem so với hiện tại còn nhiều hơn, lần đầu tiên có chút khẩn trương, sau lại lạnh nhạt, này cũng không có chuyện gì.

“Hoan nghênh các thí sinh đầu tiên của chúng ta, bạn Từ Mẫn sẽ lên trình diễn phần biểu diễn của mình”. Theo thanh âm vang lên, vũ đài lập tức tắt đèn, ngọn đèn đột nhiên chiếu sáng hội tụ một nơi trên vũ đài, một thân ảnh xinh đẹp xuất hiện, một thân trang phục màu đỏ, cả người thoát nhìn giống như mây trôi, nhiệt tình không bị cản trở, làm cho mọi người dưới đài xướng lên một trận tiếng hét.

Từ Mẫn, Dương Hiếu Đồng cũng không có nhận thức, bất quá hai người Tiểu Mẫn có quen, bởi vì hai người tiến vào xã đoàn nên quan hệ cũng không tệ, hơn nữa Từ Mẫn này nhảy cũng không tệ, cho nên ba người đều đứng xem cô ấy trình diễn.

Hậu trường, thí sinh tiếp theo chuẩn bị lên đài, Tống Nhã Thiến vẫn tiếp tục giúp mọi người trang điểm, trên mặt luôn cười ôn hòa, không ít người rất có hảo cảm với vị học tử này.

Thể loại Từ Mẫn nhảy, là loại vũ đạo ít người học tới, nhưng cô ấy biểu diễn rất tốt, làm cho mọi người cảm giác được tự do. Làm mọi người không tự chủ được muốn nhảy theo, không có cách nào cự tuyệt, âm nhạc thích hợp, cảm giác từng tế bào đều toát ra, mỗi một động tác, mỗi một cử chỉ đều tiêu sái như vậy, mồ hôi tùy ý rơi, tuyệt đối là màn vũ đạo huyền vũ.

Từ bài vũ đạo này, mọi người đều cảm nhận được Từ Mẫn thật sự đam mê vũ đạo, trong bài biểu diễn tràn đầy cảm xúc, khiến mọi người tràn đầy rung động...

Dương Hiểu Đồng thực kinh ngạc, không thể nghĩ thế nhưng có thể trình diễn phần kịch như vậy! Xem ra Từ Mẫn đối với phương diện này rất quan tâm, hơn nữa tuyệt đối nhiệt tình, cho nên mới biểu diễn tốt như vậy.

Xem ra, trong cuộc thi này cao thủ rất nhiều. Người đầu tiên đã mạnh như vậy, người thi ước chừng mấy chục người, này cạnh tranh thật đúng là kịch liệt. Tiểu Mẫn ở bên cạnh nhìn, trong mắt lóe lên tán thưởng, tại phương diện này cô thực ra rất bội phục Từ Mẫn, đương nhiên cô cũng rất tự tin mình không kém cô ấy.

Có lẽ bởi vì bị Từ Mẫn ảnh hưởng, cho nên ở phương diện này cô mới nỗ lực như vậy. Trong trận đấu lần này, cô muốn cùng Từ Mẫn nhất quyết cao thấp.

“Oa, Từ Mẫn nhảy thật đẹp, là phải làm sao bây giờ? Sẽ không giải là đứng nhất từ dưới lên chứ?” Nhược Nhược càng thêm khẩn trương, xem hoàn cảnh như vậy, thật sự là khảo nghiệm tốt chất bình tĩnh của cô. Nhược Nhược tuy rằng đã vào xã đoàn phổ vũ hơn một năm, nhưng tại phương diện này cô vẫn không thể so sánh với Tiểu Mẫn, bất quá trình độ cũng coi như thượng đẳng.

“Nhược Nhược người như thế nào có thể đứng nhất từ dưới đếm lên a! Phải tự tin! Cố lên, ta tin tưởng người!” Dương Hiểu Đồng vỗ bài vai Nhược Nhược, trên mặt mang theo ý cười.

Nhìn Dương Hiểu Đồng tươi cười, Nhược Nhược không hiểu tại sao lại bình tĩnh xuống, sau cũng mỉm cười đáp lại, tiếp tục nhìn về phía vũ đài, Không hề nghi ngờ, Từ Mẫn nhảy vô cùng phần kịch, bên dưới mọi người vỗ tay như sấm...

Từ Mẫn sau khi chào mọi người xong thì rời đài, giám khảo cùng các sinh viên khác cùng nhau chấm điểm, bất quá tựa hồ để không ảnh hưởng tới tâm trạng của những người dự thi, nên điểm tạm thời vẫn chưa công bố, đợi cho kết thúc mới bắt đầu công bố sau. Điều này mọi người thấy cũng không ý kiến gì, bất quá đồng thời cũng làm cho những người chưa tham gia thở phào nhẹ nhõm.

Sau khi Từ Mẫn biểu diễn xong, vài người kế tiếp lên đài biểu diễn, nhưng đều không có biểu diễn phần kịch như Từ Mẫn cho nên mọi người dưới khán đài im lặng đi rất nhiều không có nhiệt tình như vừa rồi. Nếu bọn họ biểu diễn trước có lẽ mọi người sẽ không biểu hiện lạnh lùng như vậy, nhưng sau khi xem Từ Mẫn biểu diễn đối với những màn biểu diễn như vậy thật không gọi lên nổi hứng thú.

Kỳ thật, những màn biểu diễn này cũng không kém, nhưng chỉ vì Từ Mẫn diễn úa tốt mà thôi, nhìn thấy mọi người thái độ lạnh nhạt như vậy, người biểu diễn đó cũng không khỏi cảm thấy uể oải, Nhược Nhược thấy vậy vừa thấy thoải mái vừa thấy lo lắng, bởi vì có thể nhìn thấy thực lực của mọi người, mọi người cũng không phải đều mạnh như Từ Mẫn.

Tiểu Mẫn biểu diễn thứ 9, rất nhanh đến phiên cô lên sân khấu, thâm hít sâu một hơi, hướng Dương Hiểu Đồng cùng Nhược Nhược làm động tác thẳng lợi sau đó lên đài. Sau khi lên đài, mọi người một lần nữa im lặng xuống, bởi vì một lát nữa là màn trình diễn đồng đội nên Tiểu Mẫn trang điểm có phần giống Dương Hiểu Đồng.

Bất quá cũng giống khí chất của Dương Hiểu Đồng, cũng không dụ hoặc như vậy bất quá cũng rất xinh đẹp, có lẽ vì nguyên nhân do Tổng Nhà Thiến trang điểm đẹp hơn. Nhưng trang điểm như vậy khiến Tiểu Mẫn cũng rất có mị lực, cùng Nhược Nhược và Dương Hiểu Đồng bất đồng, Tiểu Mẫn với mái tóc ngắn nhẹ nhàng, khoan khoái, có cảm giác giống phong cách tomboy nhưng cùng so với quần áo rất phù hợp, rất cá tính.

Thời điểm bọn họ tổ hợp cùng một chỗ, sẽ làm cho mọi người cảm giác là tổ hợp hai nữ một nam, đối với trên vũ đài hiệu quả thực không tệ. Tiểu Mẫn vừa lên, nữ theo phong cách nam nguyên lai bộ dáng rất tuấn tú, hơn nữa như vậy càng khiến cho mọi người chú ý tới Tiểu Mẫn hơn. So với những người dự thi trước, hiệu quả tốt hơn rất nhiều!

Như vậy, Tiểu Mẫn sẽ biểu hiện như thế nào?

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Đều Là Cao Thủ.

Sau khi Tiểu Mẫn lên sân khấu, mọi người rất nhanh trật tự lại, chờ mong biểu hiện của cô. Tiểu Mẫn biểu diễn không biết là vô tình hay cố ý, thế nhưng chọn cùng thể loại với Từ Mẫn, đều là house dance.

Đây là việc Dương Hiểu Đồng cũng không đoán được, nhìn thấy Tiểu Mẫn biểu diễn, Nhược Nhược cười nói, “Ta biết nó sẽ biểu diễn giống Từ Mẫn”.

Nghe vậy, Dương Hiểu Đồng kinh ngạc, “Vì cái gì?” Chẳng lẽ hai người trước đó có chuyện gì? Cho nên cố ý chọn thể loại giống nhau để phân thắng bại?

Nhược Nhược khoát tay áo, “Không cần nghĩ bậy! Hai người họ quan hệ không tệ, bất quá hai người ở phương diện này luôn để tâm, hơn nữa có khiêu trời cho, người cũng biết tiểu Mẫn là người rất hiểu thắng mà.” Nói đến đây, Nhược Nhược khẽ thở dài, cho tới giờ tính tình Tiểu Mẫn luôn như vậy, kì thật cô ấy làm như vậy cô cũng không thấy tệ lắm.

“Cho nên lần này Tiểu Mẫn cố ý biểu diễn cùng thể loại với Từ Mẫn, mượn cơ hội lần này để phân thắng bại” Nhược Nhược buông tay, trên mặt mang theo nụ cười bất đắc dĩ, ở chung lâu như vậy, cô đã sớm biết tâm tư của Tiểu Mẫn.

Dương Hiểu Đồng lúc này mới hiểu được, khó trách vừa rồi Từ Mẫn biểu diễn, Tiểu Mẫn nhìn chú tâm như vậy, “Bất quá hai người cũng thật có duyên. Hai người đều có khiêu phương diện này”

“Ừ, đúng vậy. Thật là có duyên, có lẽ vì vậy cho nên mới hữu duyên a.” Nhược Nhược để lại một câu thâm ý, rồi cũng không nói gì nữa mà tập trung nhìn Tiểu Mẫn.

Dưới ánh mắt của nhiều người như vậy, Tiểu Mẫn tuyệt không kích động, trên mặt tương phản mang theo nụ cười tự tin, cùng với bình thường chênh lệch rất lớn, có lẽ tại trên vũ đài khiêu vũ mới chính là nơi thích hợp dành cho Tiểu Mẫn.

Nhìn Tiểu Mẫn như vậy, trong lòng Dương Hiểu Đồng thực rung động, cô chưa bao giờ thấy qua một mặt như vậy của Tiểu Mẫn. bất quá không thể phủ nhận cô ấy bộ dáng tự tin như vậy, thật sự rất mị lực!

Âm nhạc vang lên, cơ thể Tiểu Mẫn cũng bắt đầu chuyển động. Phối hợp cùng âm nhạc, động tác lưu loát, cuồng dã nhưng không quá lỗ, vũ đạo mạnh mẽ, làm người xem giống như bị rơi vào thảo nguyên rộng lớn, mà Tiểu Mẫn lại giống như một con báo hoang dã, từng động tác đều phi thường dứt khoát.

Tiểu Mẫn biểu diễn khiến người xem từng trận hoang hô, giám khảo ngồi một bên cũng liên tục gật đầu. Tiểu Mẫn giống như tìm được nơi cho mình, đem chính mình đều hòa vào trong đó, dùng thân thể của mình thể hiện động tác vũ đạo thể hiện lên tình yêu của mình đối với nó.

Chính thể động tác hóa cùng tiết tấu đều phi thường xuất sắc, nhất là bộ dáng cá tính như vậy, khi ngọn đèn bùng sáng khiến người xem thấy cực chói mắt, có lẽ cho dù là nam sinh nhảy cũng không mạnh mẽ được như vậy. Tiết tấu âm nhạc càng nhanh, tiết tấu động tác cũng càng nhanh, làm cho trái tim mọi người cũng đập nhanh theo.

Dưới đài không khí đều sôi trào, đây là màn biểu diễn thứ hai sau Từ Mẫn khiến cho toàn trường sôi trào như vậy, nhưng mọi người kích động so với màn biểu diễn của Từ Mẫn càng thêm mãnh liệt, trên mặt Dương Hiểu

Đồng mang theo nụ cười hung phấn, lần đầu tiên nhìn Tiểu Mẫn nhảy không nghĩ tới rung động như vậy, kiềm lòng không được a.

Cuối cùng, âm nhạc cũng chấm dứt, Tiểu Mẫn cũng kết thúc động tác, mặt thanh tú hướng mọi người dưới đài, khóe miệng ần ần nụ cười, đầu cúi thấp khiến người ta không thấy rõ biểu tình, nhưng chính vì vậy càng thêm mê người, mọi người dưới đài hét lên giống như hồi trống chấn thiên, thậm chí có người đứng lên hô to tên Tiểu Mẫn.

Bọn họ thật không nghĩ tới, Tiểu Mẫn lại được mọi người tung hô như vậy, Dương Hiểu Đồng cùng Nhược Nhược ở phía sau cũng giơ tay lên vỗ, ba người nhìn nhau cười.

“Tiểu Mẫn, mi thật lợi hại! Trước kia ta thế nào không biết a, mi che giấu thật thâm!” Dương Hiểu Đồng trêu ghẹo nói, nhìn cô biểu hiện như vậy thật khiến người ta kinh ngạc, bất quá thực làm cho người ta cao hứng.

“Ha ha, cái gì bảo ta che giấu thâm? Trước đây ta tham gia biểu diễn người căn bản không có đến xem có được không?” Tiểu Mẫn phản bác nói, nha đầu kia thế nhưng còn dám nói như vậy, mắt chuyển hướng sang Nhược Nhược, “Nhược Nhược, người nói có phải hay không?”

Nghe vậy Nhược Nhược gật đầu nói, “Thật là như vậy.”

“Ách...cái kia...ta...” Nhìn ánh mắt sắc nhọn của Tiểu Mẫn, Dương Hiểu Đồng chuyển đề tài, cảm khái nói, “Hôm nay thời tiết thật tốt, mặt trời thật sáng lạng...”

“Mặt trời đã xuống núi...” Tiểu Mẫn thản nhiên nói.

...

Màn trình diễn kế tiếp cũng tương đối bình thường, cùng Tiểu Mẫn biểu diễn kém rất nhiều, cho nên dưới đài lại yên tĩnh, có thể biết được màn

trình diễn của Tiểu Mẫn có bao nhiêu hấp dẫn, mà lúc này, Dương Hiểu Đồng cũng chú ý Từ Mẫn đứng bên kia hậu trường nhìn Tiểu Mẫn, hai người cứ như vậy nhìn đối phương, hàm ý trong mắt cô đọc không hiểu.

Nếu không hiểu, cô cũng không tiếp tục tìm tòi nữa, cũng không còn bao lâu nữa là đến phiên cô, nói thật, cô đối với chính mình rất có tự tin, có lẽ vì lần đầu tiên biểu diễn trước mặt người khác, cho nên nội tâm có chút kích động.

Nhưng ngay lúc Dương Hiểu Đồng nghĩ kế tiếp là những người bình thường khác, lại đột nhiên phát hiện một người quan trọng, chính là hoa hậu giáng đường _ Vương Nhược Tịch.

Cô thật không biết nguyên lai người trình diễn trước mình là Vương Nhược Tịch, thứ tự xuất hiện của cô ta, kia chẳng phải nổi lên tác dụng rất lớn?

Nhìn thấy Vương Nhược Tịch xuất hiện, mặt Tiểu Mẫn có chút ngưng trọng, “Không đúng a, căn cứ theo thứ tự biểu diễn, Vương Nhược Tịch phải xếp thứ 40, như thế nào lại đột nhiên tay đổi?”

Nghe vậy, Dương Hiểu Đồng nhíu mày, lúc trước cô có chú ý tới thứ tự xuất hiện của ba người bọn họ, nhưng cũng không chú ý người khác, về phần Vương Nhược Tịch cô thật đúng là không chú ý.

“Đúng vậy, thật kỳ quái! Có thể là trước đó có thay đổi, không cần suy nghĩ nhiều, Hiểu Đồng, sắp đến người rồi, cố lên!”

“Ừ”

“Vương Nhược Tịch biểu diễn trước người, đối với người thật không tốt lắm. Cô ta là xã trưởng xã đoàn phổ vũ, phương diện phổ vũ không cần phải nói, khẳng định rất mạnh, ít nhất là so với ta cảm nhận, hơn nữa cô ta

còn là hoa hậu giảng đường, quan hệ rất tốt a...” Hiếu Đồng có thể so với cô ta sao? Nếu lúc trước có thể sẽ không tin tưởng nhưng hiện tại...

Nghe Tiểu Mẫn nói vậy, khóe miệng Dương Hiếu Đồng gợi lên tia cười ấm áp, thật là vì cô mà lo lắng. Bất quá, này cũng không có vấn đề gì, cô tin tưởng trình độ phổ vũ của mình sẽ không kém Vương Nhược Tịch, Từ Từ nếu đã nói lần này cô nhất định dành quán quân, bất quá nếu không thể lấy quán quân cũng đừng nói là đệ tử của Sân Đế, thật mất mặt, ...

“Tiểu Mẫn người yên tâm. Không có việc gì, mặc kệ cô ta như thế nào, ta cũng sẽ biểu diễn tốt! Không cần lo lắng.” Dương Hiếu Đồng vỗ bả vai Tiểu Mẫn, “Chúng ta nhìn xem phong thái của hoa hậu giảng đường đi. Haha”

Ai ngờ, lúc này Nhược Nhược lại nói một câu, “Hiếu Đồng, người đã quên người hiện tại cũng là hoa hậu giảng đường sao? So với cô ta người cũng không kém.”

“Đúng vậy, như thế nào lại quên chuyện này a, haha” Tiểu Mẫn nghe cậu liền vui vẻ cười, Hiếu Đồng là tân hoa hậu giảng đường, cô ấy cũng không thua kém, chính mình thật đúng là lo lắng nhiều.

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Cục Diện Xấu Hổ.

Quả nhiên, Vương Nhược Tịch vừa lên đài không khí đã bùng nổ, cùng với Tiểu Mẫn mà nói thật sự chênh lệch rất lớn, vừa mới lên đài, người xem dưới đài đều hô, “Nhược Tịch, ... Nhược Tịch”

Đương Nhiên, những người trong đó nam sinh chiếm đa số, nữ sinh thì rất ít, dù sao những nữ sinh dưới đều rất ưa nhìn, hơn nữa nữ sinh thường có tình ghen tị, cho nên nữ sinh ủng hộ không nhiều.

Trừ bỏ bạn bè của Vương Nhược Tịch ở xã đoàn thì bên ngoài không có ai, nhưng nam sinh thanh âm dị thường to, oanh động cả hội trường.

Vương Nhược Tịch mặc một thân váy ngắn màu đen, lộ ra hai chân trắng nõn không tì vết, vô cùng gợi cảm, lúc đi lại phong tình vô hạn, bất luận cô biểu diễn như thế nào, nhưng bộ dáng khiêu gợi đó làm cho nam sinh cảm thấy đi chuyển này coi như không tệ.

Nghe mọi người tung hô tên mình, Vương Nhược Tịch thật cao hứng, nhưng không thể hiện ra ngoài, tương phản chỉ thân nhiên nhìn mọi người tao nhã hành lễ, trong mắt tràn đầy vui sướng cùng cao ngạo đã tố cáo suy nghĩ của cô ta.

Dương Hiểu Đồng nhìn cảnh tượng này, cảm khái Vương Nhược Tịch quan hệ ngoại giao rất tốt, nhưng đồng thời cũng biết cô ta là kẻ xảo trá, lúc trước mặt và sau lưng là hai bộ dạng khác nhau, bởi vì bộ dạng xinh đẹp, gia thế tốt, cho nên lươn khiến cho rằng mình ưu việt, cho rằng người khác thích mình là chuyện đương nhiên.

Đúng là thêm một đại tiểu thư điển hình, trải qua nhiều chuyện như vậy, Dương Hiểu Đồng đối với phương diện nhìn người rất chuẩn, người như thế ít kết giao mới tốt.

Nhược Nhược nhưng thật ra không chú ý điểm này, ngược lại phi thường hưng phấn nhìn dưới đài, giống như Vương Nhược Tịch là công chúa, trong mắt lóe ra tia hâm mộ, cô cũng hi vọng một ngày cô cũng được như vậy, chỉ là có một số chuyện khi sinh ra đã định là như vậy.

Tiểu Mẫn nhú mày, đối với Vương Nhược Tịch cô tuy rằng không chán ghét, nhưng cũng không thích, cô thích kết giao với những người luôn nhiệt tình đối đãi với bạn bè, nhưng trong quá trình kết giao với Vương Nhược Tịch cô cảm nhận được trong mắt cô ta có sự khinh thường, cho nên đối với mối quan hệ này cũng chỉ là quen biết mà thôi.

Vương Nhược Tịch bắt đầu biểu diễn! Làm cho người ta kinh ngạc là cô ta biểu diễn thấ nhưng là ewjazz, cũng giống như thể lại Dương Hiểu Đồng chọn, này là trùng hợp sao? Dương Hiểu Đồng cũng không biết, bất quá những chuyện này hết thảy đều không chút ảnh hưởng tới cô, cô luôn đối với chính mình có tự tin, tin tưởng chính mình nhất định có thể.

Đặc điểm của Ewjazz chính là gợi cảm, mà Vương Nhược Tịch đứng ở đó bất động đã rất gợi cảm, nếu bắt đầu nhảy càng không cần phải nói.

Âm nhạc vang lên, ánh đèn chiếu vào thân ảnh xinh đẹp, trên mặt mang theo nụ cười tự tin.

Thân thể cô nhanh chóng đong đưa, nhìn vũ đạo có thể cảm nhận được theo từng động tác đều có phương thức nhất định, thời điểm tay cô làm động tác có vô vàng cảm giác, loại cảm giác này tựa như có người đang kéo tay cô.

Vòng eo non mềm, đôi môi khêu gợi, ánh mắt quyến rũ làm chon am sinh dưới đài toàn bộ sôi trào! Rất có lực mị hoặc, gặp qua nhiều vũ đạo

rồi, nhưng chưa từng nhìn thấy ai nhảy ra loại cảm giác như vậy, hơn nữa người này lại là hoa hậu giảng đường. Bọn họ như tình nhân trong mộng, thấ nhưng nhảy nhảy vũ đạo quyến rũ như vậy, này ai vó thể không phân chần?

Không thể không thừa nhận, Vương Nhược Tịch quả nhiên không hổ là xã trưởng xã đoàn phổ vũ, vũ đạo ewjazz này cô nhảy rất đẹp! Có lẽ bình thường lúc luyện tập không đạt hiệu quả như vậy, Dương Hiểu Đồng cũng liên tục gật đầu, thực sự không tệ a.

Tiểu Mẫn nhìn Dương Hiểu Đồng vẻ mặt vừa lòng liên tục gật đầu, ật không thể đưa cho cô một hạt dẻ, “Uy, Hiểu Đồng, người bây giờ còn tâm tình đi bình luận người khác sao? Kế tiếp chính là người a, cô ta biểu diễn hay như vậy, người không có một chút áp lực nào sao?” Đối thủ khủng bố như vậy, Hiểu Đồng thế nhưng...

Tuy rằng Hiểu Đồng trên phương diện này học không bao lâu, nhưng cô học rất tốt, hơn nữa cô biết Hiểu Đồng là vì giải quán quân lần này mới tham gia, nhưng mà Vương Nhược Tịch vừa biểu diễn trước hơn nữa lại cùng một thể loại, này không phải bất lợi sao? Không phải nói cô không tin thực lực của Hiểu Đồng mà là Vương Nhược Tịch thật sự rất lợi hại.

Thời điểm tại phổ vũ xã, từng có một huấn luyện uy quyền đến tìm cô ta nhận làm học trò, cái này đủ thuyết minh thực lực của cô ta.

“Đúng vậy, nếu ta là người, ta đã khẩn trương muốn chết, Hiểu Đồng nguôi thế nào một chút cảm giác cũng không có?” Nhược Nhược phụ họa theo, tựa hồ sau chuyện Trình Thiên Lỗi, Hiểu Đồng thật sự biến hóa rất lớn, đổi lại làm cô trước kia nhất định sẽ không bình tĩnh được như vậy, chuyện đó thật sự mang lại ảnh hưởng lớn như vậy sao? Bất quá như vậy tựa hồ cũng là việc tốt, cô ấy hiện tại cũng rất mị lực, làm cho người ta an tâm.

Nghe vậy, Dương Hiếu Đồng cười khẽ, “Ha ha, ta biết! Lo lắng cũng không phải chuyện tốt không phải sao? Hơn nữa ta tin tưởng chính mình. Cho dù thua cũng không ảnh hưởng gì.” Những lời này chỉ là an ủi họ, cô tuyệt đối sẽ không thể thua, đương nhiên, cũng tuyệt đối không thua.

Bằng không Từ Từ sẽ không tha cho cô, Sân Đế là một giáo viên giỏi, đương nhiên mấy ngày nay cô cũng không lười biếng.

Vương Nhược Tịch biểu diễn xong, dưới đài tiếng vỗ tay vẫn chưa dứt, năng lực biểu diễn như vậy cả đời có thể nhìn thấy vài lần? Thậm chí bọn họ cảm thấy sau khi xem màn biểu diễn này, kế tiếp chắc chắn không gì có thể lọt vào mắt được, bởi vì đối với bọn họ mà nói, màn biểu diễn này đã khắc sâu vào tâm bọn họ.

Tràn vỗ tay vang vọng toàn trường, tên Vương Nhược Tịch quanh quẩn toàn trường mà không tiêu tán, trên mặt giám khảo cũng tràn đầy tươi cười, trong mắt không hề che giấu sự tán thưởng.

Vương Nhược Tịch biểu diễn kết thúc, trên trán lấm tấm mồ hôi, khoe miệng không che giấu ý cười, cô, Vương Nhược Tịch vô luận ở nơi nào cũng sẽ trở thành tâm điểm chú ý của mọi người. (Sally: Lại thêm một em tự cho mình là lỗ rốn vũ trụ đây).

Hướng mọi người thi lễ, Vương Nhược Tịch trở về hậu trường, nhìn thấy Dương Hiếu Đồng lại cười thâm ý, ý cười khinh mạn ai cũng có thể cảm nhận rõ ràng. Dương Hiếu Đồng thực nghi hoặc, cô với cô ta tựa hồ không có cừu hận gì, vì cái gì lại như vậy?

Lắc lắc đầu, ‘binh đến tướng chặn, nước đến đất ngăn’, vô luận là cái gì cô cũng không lo lắng.

“Sau đây, chúng ta sẽ thưởng thức màn trình diễn của bạn học Dương Hiếu Đồng” Người chủ trì nói xong, hướng Dương Hiếu Đồng ý bảo cô lên đài.

Nhưng mà xấu hổ là, bởi vì Vương Nhược Tịch mang đến ảnh hưởng quá lớn, cho dù cô ta đã rời đi, nhưng dưới đài mọi người vẫn không ngừng kêu tên cô ta, không hề có ý định ngừng lại, điều này làm cho Dương Hiểu Đồng hiện tại rơi vào trạng thái xấu hổ, lên đài cũng không phải mà không lên cũng không phải.

Sắc mặt Tiểu Mẫn âm trầm, cô lo lắng chính là cục diện như vậy, vẻ mặt Nhược Nhược lo lắng, nên làm gì mới tốt bây giờ?

Nhìn một vòng, đem thần sắc mọi người thu vào đáy mắt, khóe miệng Dương Hiểu Đồng gợi lên nụ cười tự tin, cái này, cô sẽ sợ sao?

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Rung Động Tuyệt Đối.

Mấy ngày nay, vì cố thể cho cô ứng đối được với mọi trường hợp, Sân Đế đem tất cả các loại tình trạng khó khăn nhất cho cô bắt chước ứng đối một lần, tuy chỉ là bắt chước, nhưng bị vây trong những trường hợp như vậy thật sự rất giống nhau.

Như nhảy được một nửa, giày bị hỏng hoặc quần rách, hoặc dưới đài người xem ném mình trứng chim, tức giận mắng chính mình...Cái tình trạng gì cũng đã xuất hiện qua, ngay lúc đầu thì không biết phải làm sao nhưng bây giờ thì có thể thần nhiên ứng phó, cũng không hề có chút lo lắng nào, đó chính là nguyên nhân mặt cô luôn mang theo vẻ lạnh nhạt.

Cũng không biết có phải hay không nên khen Sân Đế đem tình huống làm đến như vậy, dưới tình huống này, thần kinh không vững không được, nếu không sẽ lo lắng chết.

Nhưng lời Sân Đế dạy, Dương Hiếu Đồng vẫn ghi tạc trong lòng, cũng hiểu được đạo lý, ‘Thân là một vũ công, trên vũ đài chính là nơi của người, cần phải đem hết tất cả vũ đạo hoàn mỹ nhất bày ra, bất luận bản thân phạm sai lầm gì, bại lộ ra cái gì, chỉ cần bản thân có thể thần nhiên khiêu vũ, sẽ không có bất luận kẻ nào cười nhạo mình’.

Nghĩ vậy, thật đúng là vậy. Nếu chính mình bối rối, người xem phía dưới càng cảm thấy không có hứng thú, tương phản nếu bản thân không thềm để ý, có thể thần nhiên đối mặt, chỉ như vậy, mọi người đối với mình sẽ có thêm vài phần kính trọng.

Tình huống hiện tại, tuy rằng không phải là tốt, nhưng đối với những tình huống Dương Hiểu Đồng trả qua đã tốt hơn rất nhiều.

Vẻ mặt bình tĩnh tiêu sái bước lên vũ đài, mọi người phía dưới nhìn thấy vậy, một bộ phận đã yên tĩnh lại, tân hoa hậu giáng đường bọn họ cũng biết tới, hơn nữa đứng dưới ngọn đèn càng làm cho cô thêm phần xinh đẹp nhưng lạnh lùng, giống như một đóa hoa mạn đà la nở rộ trong đêm, tỏa ra một mùi thơm tràn đầy mị hoặc mà quý dị.

Dưới tình cảnh này, thanh âm dưới đài đã im lặng đi không ít, nhưng vẫn có người vẫn kêu tên Vương Nhược Tịch như trước, các nữ sinh đã đành chỉ kêu la, nhìn nữ sinh hào quang nở rộ trên đài, cô ấy chính là một nữ sinh bình thường, cùng Vương Nhược Tịch không giống nhau, không có bối cảnh cưỡi đại, lại trải qua tổn thương lớn. Nhưng cô như vậy vẫn có thể thản nhiên đứng trên vũ đài, đối mặt tình huống như vậy, không chút hoảng hốt, tương phản có thể thấy được trên môi cô gợi lên một nụ cười dù chỉ là thoáng qua, nhưng cũng làm cho mọi người ấn tượng, khắc sâu trong trí nhớ.

Bởi vì cũng là người bình thường không bối cảnh tốt, nên mọi người ủng hộ cô cũng rất nhiều.

Các nữ sinh đều tán thưởng nhìn Dương Hiểu Đồng, mỗi người đều hi vọng chính mình có thể làm được như vậy, nhưng họ không thể làm được, nhưng cô cũng giống bọn họ có thể làm được, như vậy họ cũng tin tưởng mình có thể làm được. Đương nhiên, những nữ sinh này không bao gồm Lâm Tử Di.

Vừa rồi khi thấy mọi người nhìn mình với ánh mắt kỳ quái, không muốn ở nơi đó tự tìm phiền phức cho mình nên đến thính phòng, chờ đến thời điểm của mình lên đài. Nghe thấy Dương Hiểu Đồng lên đài, cô muốn mượn cơ hội này hạ bệ cô ấy! Chợt, cô kêu một số người thích mình kêu tên “Vương Nhược Tịch...”

Kêu như vậy, những người ái mộ Vương Nhược Tịch cũng sẽ kêu theo, cho nên liền tạo thành tình huống như vậy, cô muốn xem cô ta trên khán đài mất mặt như thế nào?

Lần trước tại xã đoàn phổ vũ, cô ta dám cho cô một cái tát, cô làm sao có thể bỏ qua? Dám đối với cô như vậy? Hãy chờ xem, hôm nay chính là tử kỳ của cô ta.

Nhưng mà, khi Lâm Tử Di nhìn thấy Dương Hiểu Đồng, trong lòng ghen tị càng ngày càng tăng! Tại sao có thể như vậy, đứa xấu xí như vậy thế nào lại trở nên nổi bật như vậy? này căn bản không có khả năng, không có khả năng là cô ta! Quả thực cùng trước kia không thể là cùng một người được, tư thái thanh nhã kia, giống như quý tộc tôn quý, mà cô lại giống như bình dân ti tiện.

“Các người hét lớn lên cho ta” Quay đầu nhìn nam sinh bên cạnh, “Đến lúc đó sẽ có chỗ tốt cho các người, hiện tại hét lớn lên cho ta”. Móng tay đã muốn cắm vào da thịt, nhưng không thấy đau chút nào, có chính là ghen tị trong mắt, cô nhất định phải phá hư hết thầy, cô sẽ khiến cho cô ta biến trở về bộ dáng trước kia, một người xấu xí như trước không ngần đầu lên nổi.

Hội trường vốn im lặng một ít, thanh âm lại bắt đầu lớn lên, không ít nữ sinh nhìn Dương Hiểu Đồng lo lắng cho cô, những nam sinh này thật quá đáng! Nhưng thế nào có thể như vậy?

Hội trường hội sinh viên vẻ mặt xấu hổ cùng lo lắng, “Mọi người yên lặng một chút, yên lặng một chút!” Không ngừng cầm microphone nói, đáng tiếc không khí dưới đài căn bản là không thể an tĩnh lại, vẻ mặt của hần cũng bất đắc dĩ, Dương Hiểu Đồng vận khí thật không tốt, nhưng thế nào lại có thứ tự xếp sau Vương Nhược Tịch chứ?

Lúc trước, Vương Nhược Tịch tìm hần xin đổi thi thứ 14, bất quá lần này là nhà cô ta tài trợ cho nhà trường, nên mọi người cũng không có ý kiến gì,

đáp ứng. Không nghĩ tới sẽ xuất hiện cục diện như vậy, chẳng lẽ Vương Nhược Tịch cùng Dương Hiểu Đồng có thù hằn gì với nhau? Nhưng dường như không hề nghe hai người có mâu thuẫn gì với nhau.

Nhìn vẻ mặt hội trường lo lắng, Dương Hiểu Đồng khước miệng gợi lên nụ cười, ý bảo hẳn có thể mở nhạc, chỉ có như vậy những người dưới đài mới có thể im miệng. Cô luôn rất tự tin như vậy.

Hội trường nhìn Dương Hiểu Đồng ra hiệu, kinh ngạc vạn phần, dưới tình trạng như vậy còn yêu cầu mở nhạc? Nếu như vậy cô ấy có thể biểu diễn tốt sao? Nhưng nhìn khuôn mặt tự tin của Dương Hiểu Đồng hẳn tìm lòng không đậu hướng phía trước ra hiệu.

Tuy rằng cái gì cũng chưa nói, nhưng hẳn lại cảm thấy Dương Hiểu Đồng sẽ thành công, cô tự hồ có loại mị lực khiến người ta tin phục, chỉ cần nhìn cô thì mọi lo lắng đều sẽ tan biến hết.

Âm nhạc vang lên, Dương Hiểu Đồng không hề quan tâm phía dưới đài mà bắt đầu biểu diễn, động tác uyển chuyển, khuôn mặt tà mị, thân ảnh dưới ánh đèn như tỏa hào quang chói mắt, giống như ngày thường, trên người cô tỏa ra mị lực không gì so sánh, cực kì dụ hoặc nhưng lại xa cách, vòng eo thon nhỏ khêu gợi, cái mộng uyển chuyển, ánh mắt câu người so với Vương Nhược Tịch có hơn chứ không kém.

Vương Nhược Tịch biểu diễn rất tốt, thực dụ hoặc, nhưng cô ta lại xem nhẹ một đặc điểm của ewjazz, đó chính là cuồng dã. Ewjazz thật ra không cần sự gợi cảm mà cái trọng yếu nhất chính là cuồng dã.

Mà hiện tại, Dương Hiểu Đồng lại có thể kết hợp hai cái với nhau, mị hoặc đồng thời mang theo sự cuồng dã, giống như tiểu mèo hoang không gì có thể chính phục, càng khiến người ta dâng lên ý muốn chính phục, mỗi một động tác đều khiến linh hồn bọn họ chấn động, hoàn toàn tạo ra chân lý của ewjazz.

Mái tóc dài phiêu động, vài sợi rơi vào miệng cô, càng phát ra mị lực vô hạn, mọi người dưới vũ đài không thể chuyển mắt mà theo dõi, thanh âm càng ngày càng nhỏ, mọi người đều chìm đắm trong vũ đạo của cô.

Bọn họ đã quên mất chính mình đang ở nơi nào, quên mất chính mình muốn làm gì, chỉ có thể si mê nhìn Dương Hiểu Đồng trên vũ đài, đây là đối với ewjazz hiểu có bao nhiêu sâu a, tài năng tạo ra vũ đạo hoàn mỹ? Đúng vậy, chính là hoàn mỹ!

Đây chính là vũ đạo vũ đạo hoàn mỹ duy nhất bọn họ có thể nhìn thấy trong đời.

Vương Nhược Tịch nếu so với Dương Hiểu Đồng, không biết kém xa bao nhiêu dặm? Này quả thật không phải ai cũng có thể làm được! Bọn họ hoàn toàn rung động!

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Hoàng Hậu Phố Vũ

Sau khi màn biểu diễn kết thúc, toàn trường lặng ngắt như tờ, im lặng đến cây kim rơi trên đất cũng có thể nghe được! Lâm Tử Di muốn nói gì đó nhưng mọi thứ đều bị ngăn lại nơi cổ họng, phát ra không được một chút âm thanh nào, trong mắt tràn đầy không thể tin nhìn Dương Hiếu Đồng.

Ngay cả nam sinh bên cạnh cũng ‘cấm thanh’, vũ đạo như vậy khiến bọn họ thật sự rung động, thế nào còn nhớ rõ mình muốn hét cái gì? Hơn nữa trong tình cảnh hiện tại, nếu tiếp tục kêu, mọi người không phải sẽ nói hấn là tên điên, cố ý gây chuyện sao?

Hội trưởng kinh ngạc nhìn Dương Hiếu Đồng, cô ấy làm thế nào có thể? Ở trường học lâu như vậy, hấn chưa từng nghe nói trên phương diện phố vũ Dương Hiếu Đồng lại là một nhân vật nổi bật như vậy, biết cô hay tới vườn trường, nhưng cũng không quan hệ gì tới phố vũ, nhưng vũ đạo của cô ấy, cho dù là giáo viên quốc tế cũng không thể biểu diễn hoàn mỹ như vậy.

Tuy rằng hấn đối với phương diện này không quá rõ, nhưng có thể cảm nhận được cô ấy biểu diễn so với Dương Hiếu Đồng giỏi hơn rất nhiều.

Tiểu Mẫn cùng Nhược Nhược há to miệng, Hiếu Đồng cũng quá mạnh mẽ rồi. Lúc trước, sau khi luyện tập xong cũng không thấy cô luyện tập qua lần nào, bọn họ chỉ biết rằng Dương Hiếu Đồng đơn giản biết biểu diễn ewjazz mà thôi, nhưng cụ thể không biết là như thế nào, không nghĩ tới lại mang tới cho bọn họ rung động lớn như vậy.

Này cũng quá khủng bố rồi, cô ấy hai năm nay chưa từng khiêu vũ a! Nhưng thế nào lại giỏi như vậy? Lâu không tập phải có chút xa lạ mới đúng, nhưng cô biểu diễn giống như bình thường hằng ngày đều luyện tập vậy.

Thật sự khiếp sợ, nhìn Dương Hiểu Đồng thân nhiên đứng trên đài, không lúc nào là không tỏa ra mị lực mê người, Tiểu Mẫn nở nụ cười, cô ấy như vậy mới chân chính là Dương Hiểu Đồng! Cô không biết cô ấy vì nguyên nhân gì mà tình nguyện làm người bình thường, nhưng từ giờ khắc này, cô ấy rất cuộc cũng đã không còn như lúc trước, bởi vì cô đã trở thành một vũ công, làm cho mọi người kính nể.

Tống Nhã Thiên khẽ nhếch cái miệng nhỏ nhắn, kinh ngạc nhìn Dương Hiểu Đồng, nhưng trên mặt dâng lên nụ cười làm người ta ấm áp, xem ra cô em gái này so với cô tưởng tượng còn mạnh mẽ hơn rất nhiều a! Nhưng vậy cô cũng có thể có thêm dung cảm đối mặt mọi chuyện a!

Giám khảo lúc này không biết nói cái gì, trong đầu không ngừng nhớ lại màn biểu diễn vừa rồi, thật lâu vẫn chưa bình tĩnh lại, thật sự rất rung động! Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ tuyệt đối không tin đây chính là màn biểu diễn của một sinh viên, thế nhưng còn là nghiệp dư.

Bậc thầy phổ vũ nổi danh thế giới – Tiểu Văn Nghi vẻ mặt kích động, cô từng thấy qua thiên tài phổ vũ đệ nhất Trung Quốc, nhưng hiện tại cảm thấy danh hào đó nên nhường lại cho nữ sinh trước mặt, lần này tham gia giống như cho cô thấy được bầu trời mới của phổ vũ.

Vũ công nổi tiếng thế giới sợ cũng không đạt được tiêu chuẩn như Dương Hiểu Đồng! Này quả thực là chuyện làm người ta không thể tin thế nhưng đã xảy ra, cô thật không chút để ý chính mình không bằng Dương Hiểu Đồng, ngược lại cảm thấy rất cao hứng, cô tựa hồ thấy được trong giới phổ vũ Trung Quốc nếu có nữ sinh này, như vậy sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Có lẽ, cuộc thi phổ vũ thế giới tiếp theo, bọn họ có thể lấy được hạng nhất! Không phải là khoa trương, cô thật sự cảm thấy như vậy, mặt dù trên phương diện thi đấu cô không bằng, nhưng có thể nhận ra, Dương Hiểu Đồng nhảy rất tốt, đó chân chính là dùng linh hồn khiêu vũ.

Cô kích động đứng lên, đến trước mặt Dương Hiểu Đồng đưa danh thiếp, “Xin chào, đây là danh thiếp của ta, không biết người có hay không hứng thú muốn cùng ta trong giới phổ vũ phát triển?” Cô nhất định phải tranh thủ, thiên tài như vậy không thể để mai một được.

Dương Hiểu Đồng nhìn nữ nhân vẻ mặt kích động trước mặt, cô ấy mặc một chiếc váy liền màu vàng nhạt, không tính là cao, ước chừng khoảng 1m6, mái tóc dài cột cao, mỗi cử chỉ đều lộ ra tao nhã cùng cao quý, trang phục kia cô biết, là một mới nhất của Pháp thương hiệu Mễ Lan, giá cả nói ra thật làm cho người ta lú lờ.

Không cần nhìn danh thiếp cô cũng biết cô ấy là ai. Những năm gần đây, cô ấy chính là tân tinh trong giới phổ vũ Trung Quốc, đang rất tỏa sáng, cô đã từng nhìn thấy cô ấy biểu diễn, trước kia cô từng nghĩ cô ấy thực giỏi, tuy rất nổi tiếng, nhưng không hề kiêu ngạo, là người nhiệt tình yêu thích phổ vũ, điểm này làm cho mọi người làm việc chung càng thêm yêu thích.

Cũng không ngờ, cô ấy thế nhưng đứng trước mặt mình, còn mời mình tham gia cùng?

Lời nói của Tiểu Văn Nghi giống như một đạo kinh lôi nổ vang toàn trường, giám khảo cùng các sinh viên đều đại ra, Tiểu Văn Nghi thế nhưng lấy tư thái hạ thấp mình mời Dương Hiểu Đồng? Này có bao nhiêu vinh dự, thật khiến cho mọi người hâm mộ, ghen tị!

Lâm Tử Di hiện tại sắc mặt xanh mét, gương mặt xinh đẹp kia hiện tại hoàn toàn vụn vẹo, vốn muốn cho cô ta xấu mặt, thấ nhưng lại cho cô ta cơ

hội nổi bật như vậy, còn được Tiểu Văn Nghi thưởng thức, nhỏ nhà quê này vận khí tại sao lại tốt như vậy?

Không công bằng, này hết thầy tất cả hẳn là của cô, cô mới là nhân vật chính, nhà quê này vĩnh viễn chỉ có thể đứng ở dưới lòng bàn chân cô ngưỡng vọng cô! Thế nhưng cục diện bây giờ đã không phải là cô có thể khống chế, hết thầy tất cả cũng đã chuyển biến. Cô không rõ, chưa Dương Hiểu Đồng từng nhảy qua vũ đạo, sao có thể nhảy ra vũ đạo như vậy? (Sally: nhỏ này thật hết thuốc chữa rồi, bệnh tự kỷ quá nặng).

Gần đây phát sinh tất cả sự tình thật quá kỳ quái, vượt ra khỏi phạm vi tiếp thu của cô, trong mắt nhanh thoáng qua một tia lo lắng, mà lúc này một âm mưu đã trong lòng của cô ta hình thành...

“Rất xin lỗi, ta không nghĩ sẽ không tham dự đi.” Dương Hiểu Đồng sau khi suy nghĩ một chút nói, nếu như tham dự, như vậy, cô hiện tại học nghiệp như thế nào? Cô đã tính toán tốt hết thầy, bán các loại đan dược cũng là đi làm, kiếm ra tiền.

Nhất định sẽ cùng Tiêu Văn Nghi như nhau, cho hào quang sáng chói rất cao, như vậy đối cuộc sống của cô sẽ có ảnh hưởng rất lớn, mặc dù vũ đạo cô cũng rất thích, thế nhưng cũng không có lấy đó làm việc chính để tính toán cho cuộc sống, Từ Từ dạy cô nhiều thứ đều chỉ là vì phong phú cuộc sống của cô, đề cao đẳng cấp của cô, để cô xứng chức chủ nhân cả thiên hàng bảo điển.

Bởi vì cho tới bây giờ, chủ nhân thiên hàng bảo điển đều là nhân tài toàn năng, không gì không giỏi, nếu như cô sau này phát triển theo con đường vũ đạo này, hiển nhiên không phù hợp điểm này, cô còn có bầu trời rộng lớn hơn, sẽ không vì vậy mà hạn chế mình.

Nụ cười tươi trên mặt Tiêu Văn Nghi bị kiềm hãm, cô cho rằng cô ấy nhất định sẽ đáp ứng, lại không nghĩ rằng lại bị cự tuyệt, lâu như vậy tới

nay có bao nhiêu người nghĩ muốn cơ hội này, cũng không có, mà cô ấy vậy mà chính mình buông tha cơ hội này?

“Ta đi xuống trước, cảm ơn cô thưởng thức.” Dương Hiểu Đồng cười nói, chợt xoay người chuẩn bị rời đi, hiện tại vũ đạo của nàng đã kết thúc, đương nhiên là muốn đi xuống.

Thấy cô muốn đi, Tiêu Văn Nghi đuổi theo theo ở phía sau, nói, “Chờ một chút, chờ một chút, người có cái gì không hài lòng chúng ta có thể thương lượng một chút a!” Cứ như vậy, Tiêu Văn Nghi theo Dương Hiểu Đồng cùng nhau xuống đài.

Đứng dưới đài các sinh viên sau khi kịp phản ứng, cùng nhau cao giọng hô “Dương Hiểu Đồng, Dương Hiểu Đồng...” Thanh âm cực lớn so với Vương Nhược Tịch, lớn hơn rất nhiều, vô luận là nam sinh hay là nữ sinh, lúc này đều nhất trí kêu tên Dương Hiểu Đồng, bởi vì cô, bọn họ kiếp này gặp được màn biểu diễn vũ đạo đặc sắc nhất!

Cứ như vậy, Dương Hiểu Đồng được mọi người phong xưng cho danh hiệu “Hoàng hậu phổ vũ”, toàn trường không người không biết, không người không hiểu...

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Tiểu Mẫn Nhập Đội

Lần này trận thi đấu phổ vũ nhân vật lớn nặng ký chính là Tiêu Văn Nghi, mà cô ấy lúc này vậy mà cứ theo Dương Hiếu Đồng cùng đi, điều này làm cho các giám khảo còn lại đưa mắt nhìn nhau, loại cục diện này là bọn họ chưa từng nghĩ tới.

Bất quá, đối phương rời đi bọn họ cũng bất lực, dù sao đối phương vô luận là quyền lực, địa vị, tài lực cũng cao hơn hẳn bọn họ, cho nên dù cho bọn họ có ý kiến cũng không có cách nào, dưới đài là tiếng la rung trời, tên Dương Hiếu Đồng vang vọng toàn trường, mà tất cả người xem trên mặt đều mang theo tươi cười hưng phấn.

Trận thi phổ vũ lại tiếp tục tiến hành, thế nhưng mọi người cũng đều hiểu vũ hội này cũng là biểu diễn của Dương Hiếu Đồng, bọn họ cũng không tin còn gặp được một biểu diễn có thể cùng cô cùng so sánh.

Hội trưởng hội học sinh, khóe miệng ở co quắp, vốn đang vì Dương Hiếu Đồng lo lắng, thế nhưng bây giờ là thật nên vì mười sáu thí sinh còn lại lo lắng! Hẳn những lời nói ra đều bị thanh âm dưới đài bao phủ, lần này thi đấu tuyệt đối là lần thi đấu tổ chức khó khăn nhất của hẳn từ trước tới nay.

Hậu trường.

Dương Hiếu Đồng nhìn Tiêu Văn Nghi ở sau lưng đuổi theo không bỏ, lộ ra tươi cười bất đắc dĩ “Tiêu tiểu thư, rất cảm tạ hảo ý của cô, thế nhưng ta thực sự sẽ không tham gia.”

Tiêu Văn Nghi đối với lời nói ra của Dương Hiếu Đồng làm như không thấy, “Dương tiểu thư, cô nghe tôi nói, cô vũ đạo thực sự rất có thiên phú, vừa rồi biểu diễn tôi thừa nhận mình nhảy không được cảm giác của cô, chỉ cần cô tham gia, đãi ngộ có thể thương lượng một chút, mọi chuyện đều tốt, cô nhất định sẽ trở thành sao sáng quốc gia chúng ta, nga, không, là vũ công siêu cấp thế giới!” Tiêu Văn Nghi càng nói càng kích động, tựa hồ đã nghĩ tới cảnh tượng sau này ở sân khấu quốc tế Dương Hiếu Đồng đại tỏa ánh sáng màu.

Nhìn cô ta vẻ mặt khát khao, Dương Hiếu Đồng chỉ có thể xấu hổ cười “Ừ... Ta không nghĩ ở phương diện này phát triển tiền đồ, ta còn có chuyện chính mình cần làm, vũ đạo chỉ là một yêu thích của ta mà thôi, tin tưởng so với ta nhảy tốt còn có rất nhiều, cho nên...”

Cô thật không nghĩ tới sẽ gặp phải Tiêu Văn Nghi a, hơn nữa cô cũng không phải người yêu thích vũ đạo như vậy, thậm chí thành si, kia... Bất quá loại người này là không có các loại tâm cơ gì, hoàn toàn là xuất phát từ lòng yêu tài, cho nên cô mặc dù sẽ không tiếp nhận thỉnh mời của Tiêu Văn Nghi, thế nhưng đối với cô ấy, người này có rất có thiện cảm !

“Sẽ không, vũ công ưu tú giống cô như vậy, tuyệt đối là trăm năm khó gặp được một! Cô nếu như không tham gia thì thật là đáng tiếc, có cô, đội quốc gia của chúng ta nhất định sẽ có học sinh trên diện rộng...”

Dương Hiếu Đồng lúc này mới chú ý tới Tiểu Mẫn bên cạnh trong mắt Tiêu Văn Nghi nhìn lóe ra kích động, quang mang, nhiều hơn là hâm mộ cùng với thần sắc khát vọng. Đúng rồi, Tiểu Mẫn là người nhiệt tình với vũ đạo như vậy, nếu như cô ấy có thể được Tiêu Văn Nghi thương thức, nàng ở trên con đường này sẽ có phát triển càng rộng thành ngôi cao, hoặc là sẽ thực hiện được mộng tưởng của cô ấy đi!

Nghĩ tới đây, Dương Hiếu Đồng vừa chuyển, nói, “Cô cảm thấy Lý Hi Mẫn biểu diễn thế nào?” Tiểu Mẫn là bạn tốt của cô, cô tự nhiên hy vọng

có thể dùng lực lượng của chính mình trợ giúp cho tiểu Mẫn.

Tiêu Văn Nghi nghe thấy Dương Hiểu Đồng nói, trong đầu hiện lên thân ảnh kia, chợt gật gật đầu “Không tệ, nhảy cũng rất tốt.” Tiểu Mẫn nhảy vũ đạo cũng có tiêu chuẩn nhất định, hơn nữa theo màn biểu diễn đó, cô có thể nhìn thấy Tiểu Mẫn đối với vũ đạo rất nhiệt tình, bất quá cùng Dương Hiểu Đồng so thì chênh lệch rất lớn “Cô hỏi cái này làm cái gì?”

“Làm cho cô ấy theo cô học tập thế nào?” Dương Hiểu Đồng tin chỉ cần cho Tiểu Mẫn cơ hội, cô ấy nhất định sẽ nỗ lực phi thường, tuyệt đối sẽ không làm cho bọn họ thất vọng!

“Vì sao?” Dương Hiểu Đồng tại sao muốn đề cử Tiểu Mẫn? Hơn nữa người cô muốn tham gia là Dương Hiểu Đồng a!

“Tiểu Mẫn rất có thiên phú phương diện này, hơn nữa đối với vũ đạo rất yêu thích, nếu cho cô ấy một cơ hội, Tiểu Mẫn nhất định sẽ không để cho cô thất vọng.” Dương Hiểu Đồng cười nói, cô đối với tiểu Mẫn có lòng tin.

Nghe nói, Tiêu Văn Nghi mày giác hơi chau lại, trong mắt lóe ra quang mang khác thường. Hỏi dò “Nếu như ta đáp ứng cho cô ấy một cơ hội, người có phải hay không liền tham gia?”

Dương Hiểu Đồng trên mặt nổi lên vài đường hắc tuyến “Ta nói ta sẽ không tham gia, bất quá nếu như Lý Hi Mẫn tham gia, ta có thể thảo luận với cô thảo luận về vũ đạo, cô cảm thấy thế nào? Cô là thiên tài vũ đạo điểm ấy không cần phải nói, ta đã xem qua cô biểu diễn, trong đó có một vài vấn đề cô không có chú ý tới, tin chắc nếu cô chỉ cần chú ý tới, liền nhất định sẽ đề cao rất nhiều, như vậy đội quốc gia có tinh anh như cô vậy cũng đủ rồi, huống chi còn có Lý Hi Mẫn a!”

Vì vinh dự quốc gia làm một chút cống hiến thôi, cô vẫn rất cam tâm tình nguyện, chỉ cần là người Trung Quốc, nhìn thấy đội ngũ quốc gia mình thắng lợi cũng sẽ rất cao hứng, cô đương nhiên cũng như vậy!

Tiêu Văn Nghi suy nghĩ chốc lát, đích xác vũ đạo của cô vẫn chưa đủ, cô vẫn đang tìm, thế nhưng không cách nào giải quyết, mà Dương Hiểu Đồng lại có thể nhìn ra, như vậy cũng đủ để chứng minh thực lực của cô ấy, có lẽ thực lực của chính mình có thể lại lần nữa có tăng lên! Ngẩng đầu lại một lần nữa hỏi “Cô thực sự không muốn tham gia?”

“Ừ” Dương Hiểu Đồng kiên định gật đầu.

Nhìn Dương Hiểu Đồng thái độ kiên định như vậy, Tiêu Văn Nghi cảm thấy đáng tiếc nhưng cũng thỏa hiệp, nữ sinh này là nữ sinh kỳ lạ nhất cho đến bây giờ cô thấy qua, vô luận là người Trung Quốc hay là người ngoại quốc, cô chưa từng có theo trên người người khác nhìn thấy phong thái như vậy.

Kia giữa trán toát ra vô cùng tự tin làm cho người tin phục, Dương Hiểu Đồng là một người ưu tú, ở phương diện vũ đạo ưu tú, có lẽ ở những phương diện khác càng thêm ưu tú đi! Cô chưa bao giờ bội phục người nào mà hiện tại cũng bắt đầu bội phục Dương Hiểu Đồng, hơn nữa người vì bằng hữu suy nghĩ như vậy, thật là một người rất tốt.

“Được rồi, vậy ta liền không miễn cưỡng, vậy cô nói thì phải giữ lời a” Tiêu Văn Nghi cười có chút nghịch ngợm, vì vậy trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo tăng thêm sức sống.

Dương Hiểu Đồng nhìn Tiêu Văn Nghi như vậy, sửng sốt, sau chột lộ ra nụ cười sang sảng, thật không nghĩ tới cô ấy còn có một mặt như vậy a “Yên tâm đi! Nhất định sẽ!” Dem bộ dáng Sơn Đế từng nói với cô, nói, lấy thiên phú trời cho của cô ấy, mọi thứ nhất định sẽ rất dễ dàng!

“Còn có, chúng ta có thể làm bằng hữu sao?” Tiêu Văn Nghi cười nói, cô hy vọng có thể cùng người như vậy kết giao bằng hữu, cô tin tưởng lai bọn họ còn có thể cùng xuất hiện, hơn nữa Dương Hiểu Đồng là người rất tốt.

“Chúng ta bây giờ đã là bằng hữu, không phải sao?” Dương Hiếu Đồng lông mày cau lại hỏi ngược lại.

Hai người nhìn nhau cười, “Như vậy, chúng ta đi tìm Lý Hi Mẫn đi.” Chợt, hai người liền hướng phía Nhược Nhược và tiểu Mẫn đi tới, Tiểu Mẫn nhìn Tiêu Văn Nghi đi tới, trên mặt tràn đầy vẻ kích động, có thể cùng thân tượng của mình gặp mặt này là sự tình làm cho người ta hưng phấn bậc nào!

“Xin chào, ta là Tiêu Văn Nghi.”

“A, xin chào.”

“Không biết người có hay không ý đồ tham gia đội võ đạo của chúng ta?” Lý Hi Mẫn, trên phương diện võ đạo cũng rất xuất chúng, nếu có Dương Hiếu Đồng hỗ trợ, cô ấy cũng nhất định có thể đạt được thành tựu rất cao, cô tin vậy, nhất là trong mắt Tiểu Mẫn luôn có khát vọng cường liệt, thật sâu đả động cô, trong mắt cô từng lộ ra loại này khát vọng...

...

Như vậy, dưới việc Tiểu Mẫn kích động không thôi, Tiểu Mẫn thành công gia nhập đội võ đạo.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Âm Mưu

Những màn biểu diễn sau liền yếu đi rất nhiều, Tiêu Văn Nghi cùng Tiểu Mẫn bàn tốt mọi việc sau đó cười ly khai, nhìn bộ dáng Tiểu Mẫn hài lòng, Dương Hiểu Đồng cũng rất vui vẻ.

Nhược Nhược lên đài biểu diễn, mặc dù chưa nói tới đặc biệt xuất chúng, lại cũng không kém, chỉ là cô hiện tại bởi vì sự tình Hiểu Đồng và Tiểu Mẫn cao hứng phi thường, cho nên đối với thành tích thi đấu cũng không để tâm quá nhiều.

Dương Hiểu Đồng nhìn Nhược Nhược biểu diễn, Tiểu Mẫn nhẹ giọng nói “Hiểu Đồng, cảm ơn người.” Đây một câu cảm ơn bao hàm quá nhiều cảm tạ cùng cảm động, thanh âm cùng thanh âm bình thường của Tiểu Mẫn có khác biệt rất lớn.

Dương Hiểu Đồng kinh ngạc quay đầu, nhìn Tiểu Mẫn bên cạnh, không ngờ Tiểu Mẫn cô ấy...”Tiểu Mẫn, hai chúng ta là quan hệ như thế nào, còn dùng cảm ơn để nói sao? Sau này người phát đạt đề bạt ta một chút là được, ha ha!” Cười nói, bạn bè hạnh phúc cũng là hạnh phúc của cô a!

Tiểu Mẫn ngẩng đầu, bình tĩnh nhìn Dương Hiểu Đồng, như mực trong mắt kia tràn đầy chân tình, ẩn ẩn lại có thể nhìn thấy hơi nước tràn ra “Hiểu Đồng, thực sự cảm ơn cậu. Ta kiếp này mộng tưởng chính là hy vọng có thể tiến vào đội quốc gia, bất quá cách quá xa xôi, trong lòng ta cũng biết căn bản là không có khả năng, nhưng bởi vì người, giấc mộng của ta thành thực hiện, cảm ơn.”

Tiểu Mẫn cúi đầu, mà Dương Hiểu Đồng lại nhìn thấy khóe mắt nàng lướt qua nước mắt, trong nháy mắt, nàng cảm giác mình làm bạn thật là rất không xứng chức, bởi vì trước đây cô vẫn không biết Tiểu Mẫn có ước mơ như vậy.

Mặc dù âm nhạc đang vang lên rung trời, thế nhưng thế giới hai người lại yên tĩnh như thế, Tiểu Mẫn vẫn tùy tiện lại lộ ra một mặt cho tâm linh cô xúc động lớn như vậy “Tiểu Mẫn...” Đi qua ôm Tiểu Mẫn, đúng vậy, cô xem nhẹ Tiểu Mẫn cũng có một mặt yếu đuối như vậy “Chúng ta là chị em tốt a! Giấc mộng của cậu chính là giấc mộng của tớ.” Lời nói này, Dương Hiểu Đồng nói vô cùng nghiêm túc.

Người khi còn sống, lại có thể có được mấy người bạn tốt? Đã có thể có bạn bè thật tình tương đãi, như vậy tự nhiên phải hảo hảo quý trọng! Ở căng tin, cô ấy không có vứt bỏ cô, lại không quan tâm ánh mắt mọi người, chần trước mặt cô, này, bản thân cô cũng nhớ...

...

Nhược Nhược sau khi biểu diễn chấm dứt, ba người liền ngồi ở hậu trường, chờ đợi tới khi đoàn thể thi đấu kết thúc, bất quá hiển nhiên đã không có mong đợi lớn như vậy. Đáng giá nhắc tới chính là, từ lúc Dương Hiểu Đồng danh tiếng nổi lên, Lâm Tử Di liền tuyên bố bỏ quyền, vốn cô ta tính toán cuộc thi này áp Dương Hiểu Đồng xuống một bậc, thế nhưng bây giờ là không thể nào, thẳng thắn liền trực tiếp bỏ quyền, nói là trong nhà có việc.

Cá nhân thi đấu thành tích là: Đứng nhất Dương Hiểu Đồng, thứ hai Vương Nhược Tịch, thứ ba Lý Hi Mẫn.

Tiểu Mẫn tâm tình rất tốt, bởi vì cô không những được tiến vào đội quốc gia, đồng thời cô có thể đánh bại Từ Mẫn! Dương Hiểu Đồng rất cao hứng, bởi vì ba vạn tiền thưởng tới tay (Sally: chị ấy xin ra là người yêu tiền hay

sao a?), Nhược Nhược cũng rất cao hứng, bởi vì Dương Hiểu Đồng và tiểu Mẫn đáp ứng mời cô một bữa cơm no đủ!

Cứ như vậy, ba người hoan hoan hi hi, mà Vương Nhược Tịch bên cạnh trong mắt thoáng qua một tia lo lắng, gương mặt vắn vẹo, cô một xã trưởng xã đoàn phổ vũ vậy mà thua, là công chúa được người nhà phụng trong lòng bàn tay, tại sao có thể chịu được? Cô chạy đến mấy giám khảo kia náo loạn một trận, đương nhiên, là giữa lúc nghỉ ngơi.

Lần này tổ chức trận thi đấu lớn, chính là vì Vương Nhược Tịch muốn thể hiện vũ đạo của mình giỏi, có thể được Tiêu Văn Nghi chọn, như vậy cô đã có thể càng được chú ý, cho nên trận thi đấu vũ đạo lần này chính là vì Vương Nhược Tịch mà tổ chức! Điều động nội bộ cô cũng người đứng đầu, nhưng mà lại không ngờ giữa đường xuất hiện Dương Hiểu Đồng một hắc mã này, đem tất cả tính toán toàn bộ làm rối loạn!

Còn có Lý Hi Mẫn được tiến đội quốc gia, đây không phải là bạch bạch vì người khác làm giá y sao? Cho nên, Vương đại tiểu thư của chúng ta lúc này đã tức giận đến không kiềm được, khuôn mặt diễm lệ lúc này đã tràn đầy lửa giận, cô chưa từng bị quá loại ủy khuất này! Lập tức nhìn ba người này càng khó chịu!

Vương Nhược Tịch ở Vương gia tuyệt đối là tâm can bảo bối, cho nên dưới sự tức giận của cô, ba ba của cô không thể làm hài lòng con gái, liền nói sẽ dẹp bỏ đoàn đội thi đấu, bởi vì lúc này Vương Nhược Tịch đã hận thấu trận thi đấu này, căn bản là không muốn lại ở chỗ này, cô cảm thấy mất hết thể diện!

Đối với cách làm lật lọng của Vương gia, trường học cũng rất phản cảm, thế nhưng bất đắc dĩ lần này chi phí toàn bộ đều là do Vương gia ra, cho nên bọn họ cũng liền không có cách nào cự tuyệt, đáp ứng yêu cầu của bọn họ, bất quá phương diện thi đấu cá nhân, chi phí Vương gia vẫn tài trợ.

Cứ như vậy, trận thi đấu cứ như vậy kết thúc, sau khi lễ trao giải diễn chấm dứt, Dương Hiểu Đồng lấy được ba vạn, theo Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cùng đi ăn chơi một trận.

Cũng không biết là ai truyền ra, nói là lần này đoàn thể thi đấu bị hủy đi nguyên nhân bởi vì Vương Nhược Tịch, người ủng hộ Vương Nhược Tịch tự nhiên là không tin, thế nhưng cũng có rất nhiều người tin, cho nên trong khoảng thời gian ngắn, tin đồn về Vương Nhược Tịch bay đầy trời, đối với thanh danh của cô ta là một ảnh hưởng rất lớn.

Nhưng mà, về sau thậm chí có người còn lấy ra đoạn ghi âm Vương Nhược Tịch đùa giỡn, lúc này mọi người đều tin, người ủng hộ Vương Nhược Tịch cũng rất thất vọng, Vương Nhược Tịch ở trường học địa vị có thể nói là xuống dốc không phanh, mà tương phản, người ủng hộ Dương Hiểu Đồng càng lúc càng lớn, giống như mặt trời ban trưa.

Dương Hiểu Đồng cùng Tiểu Mẫn bọn họ ăn cơm xong, lúc trở về, đột nhiên cảm thấy phía sau có người theo cô! Trải qua tu luyện, cảm quan của cô nhạy cảm hơn rất nhiều, cho nên trước tiên cô đã cảm nhận được, quay đầu vừa nhìn, người nọ cấp tốc núp vào, nhưng mà lại là chạy không khỏi mắt Dương Hiểu Đồng.

Xem ra, là có phiền phức tìm tới thân a! Không phải tìm Nhược Nhược hoặc là Tiểu Mẫn, như vậy nhất định là tìm chính mình, gần đây cô có đặc tội người sao, đơn giản chính là Lâm Tử Di, mặc dù Vương Nhược Tịch cũng có chút hiềm nghi, nhưng động tác của cô ta hẳn không có nhanh như vậy mới đúng.

Cười đối Nhược Nhược và tiểu Mẫn nói “Các người đi về trước đi, ta còn có một chút chuyện, sẽ trở lại sau.” Cô không thể đem hai người bọn họ dính dáng vào, trong khoảng thời gian này trình độ vật lộn của cô mạnh lên rất nhiều, cho nên đối phó mấy người không phải luyện công phu vẫn không có vấn đề.

“Hiếu Đồng, đã trẻ thế này, cậu còn có chuyện gì a?” Tiểu Mẫn kinh ngạc nói, bình thường người ít đi ra ngoài nhất chính là Hiếu Đồng, thế nào trẻ như thế còn muốn đi nơi nào khác?

Dương Hiếu Đồng cười khoát khoát tay, “Ô kìa, mi không nên hỏi nhiều như vậy a, ngoan ngoãn trở về trước đi!”

Nhược Nhược cùng Tiểu Mẫn nhìn Dương Hiếu Đồng lộ ra một nụ cười bí ối “Nga...” Lúc này mới đi về trước, mà Dương Hiếu Đồng thì lại đi lên một con đường khác, cô cũng muốn hảo hảo xem bọn hăn là muốn làm gì?

Lâm Tử Di, mới như vậy đã không thể chờ đợi được sao? Người đã vội vã như vậy, vậy ta liền phụng bồi đến cùng a! Nhìn nhìn rốt cuộc là người chết hay là ta sống? (Tác giả: Dù sao Lâm Tử Di đều là chết...)

Hôm nay cô ta bỏ quyền không ở đây, đại khái chính là vì chuẩn bị chuyện này đi, nghĩ tới đây, khóe miệng Dương Hiếu Đồng gợi lên một độ cong quý dị.

CỰC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Nghiêm Tuấn Trạch

Phía sau ba người nhìn đến lúc này chỉ còn lại Dương Hiểu Đồng một người, không khỏi cười trộm: Vừa rồi ba người cùng đi, bọn họ đang lo không có cơ hội, không ngờ cô ta đảo tự mình đưa tới cửa.

Vương Siêu có chút nghi hoặc “Cô ta có phải hay không đã phát hiện chúng ta?” Nếu như không phát hiện, vì sao lại lúc trễ như vậy cùng hai người bạn tách ra mà đi một con đường khác?

Bên cạnh một người lắc đầu nói “Sao có thể? Cô ta nếu như phát hiện chúng ta, hẳn là cùng hai nữ sinh kia đi nhanh mới đúng, làm sao hiện tại tự mình một người đi a?”

Nghe nói, Vương Siêu mặc dù vẫn còn có chút nghi hoặc, nhưng cũng gật gật đầu “Hẳn là vậy.” Chẳng lẽ cô ấy một nữ sinh lại có thể đánh thắng ba người đại nam nhân bọn họ? Nghĩ như thế nào cũng là chuyện không thể nào?

Dương Hiểu Đồng mang theo bọn họ đi vào một con hẻm nhỏ tối như mực, queo vào núp, khi bọn họ chạy tới lại phát hiện không có một ai “Người thế nào không thấy?”

“Không biết, đi phía trước nhìn xem?”

“Các người tìm ta có việc sao?” Bình thân mở miệng, ngữ khí đậm mặc yếu ớt trong miệng Dương Hiểu Đồng truyền ra.

Nhưng mà lời nói như vậy rơi vào trong tai ba người lại để cho bọn họ rung mình một cái, cô ta thực sự sớm đã phát hiện bọn họ! Quay đầu nhìn thân ảnh nổi bật dưới ánh trăng, cô đang cúi thấp đầu làm cho người ta thấy không rõ nét mặt của cô, y phục màu đen làm cho cô tựa hồ cùng màu đen này gắn thành một thể.

“Không, không làm gì.” Lời này nói ra, ngay cả Vương Siêu cũng hận không thể tự đánh chính mình một cái tát, không phải là một nữ sinh thôi sao? Bọn họ thế nhưng có ba đại nam nhân, hấn sợ cái gì?

Dương Hiểu Đồng khước miệng câu dẫn ra một tia cười khê “Không làm gì?”

Ngẩng đầu, con người nhìn thẳng Vương Siêu “Không làm gì mà từ lúc cuộc thi buổi tối vẫn đi theo phía sau ta?”

Vương Siêu ba người tựa hồ có thể cảm nhận được ánh mắt cô lộ ra hàn băng, dọa người như vậy, dường như bị báo săn nhìn chăm chăm, thậm chí thấu tâm như vậy, trong lúc nhất thời bọn họ quên mất động tác. Ba người nhìn nhau liếc mắt một cái, nhìn đây đó phản ứng, khê nhú mày.

Mặc dù trong lòng mình bạch bọn họ không nên sợ cô, thế nhưng chẳng biết tại sao bọn họ bây giờ chính là có loại cảm giác, tựa hồ nữ sinh trước mặt này là người họ không thể chiến thắng.

“Nói đi, mục đích là cái gì? Là Lâm Tử Di gọi các người tới sao?” Lật nhìn ngón tay của mình, căn bản không quan tâm biểu tình ba người, sự tình cô đã đoán được phần nào, hiện tại cần thiết chỉ là một xác định mà thôi.

Nghe thấy Dương Hiểu Đồng nói, ba người tâm thần rung mình, cô sao có thể biết? Bất quá chuyện này bọn họ sẽ không nói ra “Người ít tự cho là thông minh đi, bọn anh chính là muốn tìm cô em cùng đi chơi mà thôi.” Ba người đối diện, quyết định mọi việc, cùng tiến lên!

Khóe mắt hiện lên một tia cười chế nhạo “Đi chơi?” Lời này nói ra ai tin, nếu quả thật là như vậy, vừa rồi ba người bọn cô cùng một chỗ bọn họ nên xuất hiện a, thế nhưng vẫn đi theo phía sau cô.

Vương Siêu liếc mắt một cái nhìn đồng bọn, ba người cùng nhau hướng phía Dương Hiểu Đồng nhào tới, đẩy ngã cô, một nữ sinh còn có thể chống đỡ được hay sao?

Nhìn ba người xông lại, Dương Hiểu Đồng lắc lắc mái tóc, vừa lúc mượn cơ hội này hoạt động gân cốt, đem bọn họ đánh một trận sau hỏi lại hiệu quả sẽ tốt hơn nhiều, nhưng mà khi Dương Hiểu Đồng vẫn không có động thủ, trong bóng tối lao ra một nam sinh đã đem bọn họ toàn bộ đánh ngã!

Nghe bọn họ rên thảm, Dương Hiểu Đồng có chút kinh ngạc ngẩng đầu nhìn nam sinh trước mặt, khoảng chừng hai mươi hai tuổi, chiều cao chừng 1m8 trở lên, bóng đen phiêu dật hiện ra, hé lộ khuôn mặt, nam sinh này đặc điểm là có mắt một mí, sống mũi cao thẳng, môi mỏng khêu gợi, mà giờ khắc này mang theo vẻ mặt xán lạn tươi cười nhìn Dương Hiểu Đồng.

Nam sinh này giống như ánh mặt trời, cái này là cảm giác đầu tiên của Dương Hiểu Đồng, cô chưa từng gặp qua một người tươi cười xán lạn như thế, như gió xuân ấm áp nội tâm người, nhìn cười như vậy dung mạo liền khiến cho người khác không thể có được cảm xúc ghét bỏ nào.

Nhìn Dương Hiểu Đồng biểu tình ngờ ngẩn, hần cười càng thêm xán lạn, thanh âm có nhiều từ tính theo miệng của hắn truyền ra, có chút khàn khàn, lại mang theo mị hoặc nói không nên lời “Xin chào, tôi là Nghiêm Tuấn Trạch.”

Nghiêm Tuấn Trạch, giờ khắc này, Dương Hiểu Đồng nhớ kỹ tên này “Xin chào, tôi tên Dương Hiểu Đồng, vừa rồi cảm ơn anh.” Phục hồi tinh thần lại Dương Hiểu Đồng cười nói, không có chút nhả nhó nào, ngược lại có vẻ rất tự nhiên.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn Dương Hiểu Đồng bộ dáng thản nhiên như vậy, trái lại có chút kinh ngạc, nhìn về phía ba người trên mặt đất “Bọn họ là?” Vừa rồi ở một bên nghe thấy bọn họ nói chuyện, cũng chính bởi vì lời nói của Dương Hiểu Đồng hẳn mới ra tay giúp, dưới tình huống như vậy không phải sợ hãi thét chói tai như nữ sinh khác, mà là một bộ dáng tính trước kỹ càng, như vậy hẳn cảm thấy rất có ý tứ, nữ sinh này tuyệt đối không phải người thường.

Dương Hiểu Đồng khoát tay áo “Không phải người quen.” Cô xác thực không biết bọn họ, mặc dù vừa rồi bọn họ nói chuyện hẳn có khả năng nghe thấy, nhưng cho dù hẳn không nghe thấy đi nữa, loại chuyện này ít người biết vẫn tốt hơn.

Nghiêm Tuấn Trạch cũng không có bởi vì Dương Hiểu Đồng nói cho có lệ mà sinh ra bất luận cảm xúc không vui gì, tương phản hẳn cảm thấy nữ sinh này rất thông minh, “Rất hân hạnh được biết em, tôi còn có chút việc, liền đi trước.” Cô còn có chuyện cần phải xử lý, như vậy hẳn dĩ nhiên không cần ở chỗ này.

Dương Hiểu Đồng có chút kinh nghi ngẩng đầu nhìn Nghiêm Tuấn Trạch, hẳn nói như vậy là bởi vì hẳn thực sự nghe thấy bọn họ nói sao? Cho nên lúc này mới phải rời đi? Nhưng mà nhìn nụ cười sáng lạn trên mặt Nghiêm Tuấn Trạch, ánh mắt chân thành, nghi kỵ vừa rồi biến mất, có lẽ hẳn thật sự có chuyện cần đi.

“Rất hân hạnh được biết anh, hẹn gặp lại.” Nhìn thân ảnh cao ngất biến mất trong bóng đêm, Dương Hiểu Đồng cúi đầu nhìn ba người trên mặt đất, thực lực của hẳn rất mạnh, có thể trong thời gian ngắn ngủi đem bọn họ đánh không thể động đậy, cũng là một người luyện công phu, mặc dù trình độ như vậy cô cũng có thể làm được, chỉ là cô là người tu chân.

Dương Hiểu Đồng đối với địch nhân của mình chưa bao giờ nường tay, bởi vì trên người Trình Thiên Lỗi, Lâm Tử Di bọn họ, cô hiểu được một

đạo lý: Người thiện bị người lừa, mã thiện bị người ky.

Đã như vậy, cô cũng không cần những thứ thiện lương dư thừa ấy, một cước hung hăng giẫm nát ngực Vương Siêu, khiến Vương Siêu đau đớn kêu một tiếng “Nói, Lâm Tử Di gọi các người đến có mục đích gì?”

Vương Siêu coi như là tên có xương cứng, vậy mà không nói lời nào, Dương Hiểu Đồng khước miệng câu dẫn ra một nụ cười chế nhạo, vậy nhìn xem ai cứng hơn, tăng thêm lực đạo trên chân “Ta cũng không phải là người tốt lành gì, các người bây giờ không thể động đậy, không muốn thiếu cánh tay thiếu chân thì nhanh nói!”

Vương Siêu hô hấp tăng nhanh, ngực bị chân áp hấn không thể thở được, bất quá trong lòng cũng thầm cười nhạo, hấn thật không tin cô có thể để cho bọn họ thiếu cánh tay thiếu chân.

Dương Hiểu Đồng cũng biết ý nghĩ của Vương Siêu, tay trên người bên cạnh còn dùng lực, tay đó liền trật khớp, khiến người nọ kêu thảm thiết, “Nói hay không?”

Vương Siêu trái tim băng giá, nhìn nụ cười trên mặt cô, lại cảm thấy kinh khủng như vậy, Lâm Tử Di còn nói cô chỉ là một nữ sinh bình thường, hiện tại xem ra chỗ nào là bình thường a? Sớm biết như thế này, đánh chết hấn cũng không đến “Ta nói...”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Lâm Tử Di Hung Ác

Vương Siêu hiện tại thành thật rất nhiều, cũng đem sự tình một năm một mười nói cho Dương Hiểu Đồng “Lâm Tử Di nói, muốn chúng ta thưởng* cô rồi chụp hình giao cho cô ta.” Khi nói đến đây, ánh mắt Vương Siêu có chút né tránh.

(* Cưỡng hiếp

Vốn chuyện này không phải chuyện quanh mình chính đại gì, bây giờ còn ở trước mặt đương sự nói ra, kia đương nhiên là nói như thế nào cũng cảm thấy kỳ quái.

Dương Hiểu Đồng nghe được câu này, trong lòng xẹt qua một tia hàn ý, cô chưa từng nghĩ đến Lâm Tử Di là người độc ác như vậy. Trước đây cùng cô ta làm bạn bè, ở trước mặt cô luôn là một bộ dáng ôn nhu hiểu lòng người, bất quá từ sau sự tình phát sinh ở căng tin, cô ta liền thay đổi bộ mặt.

Mặc dù như vậy, thế nhưng chỉ cảm thấy cô ta không phải người tốt, có lẽ còn có chút ác độc, thích ở sau lưng hại người nhìn người khác chê cười, nhưng không có nghĩ đến cô ta ác độc tới trình độ như vậy!

Quả thực không còn là con người! Thân là một người nữ sinh, chẳng lẽ không biết thuần khiết quan trọng như thế nào sao? Không chỉ như vậy, còn muốn chụp hình, chuẩn bị cho tất cả mọi người biết, làm cho cô thật sự bị hủy?

Trong lòng ngày càng lạnh lẽo, khóe miệng Dương Hiểu Đồng tươi cười lại ngày càng xán lạn, vốn trước khi vào đại học mẹ cô đã từng nói, trên thế giới, nhân tâm khó lường, hiện thực quá mức tàn khốc, hiện tại cô chân chính hiểu, đã như vậy, giữa lựa chọn thương tổn và bị người thương tổn, cô lựa chọn mình là người thương tổn!

“Tôi rất hiếu kỳ, vì sao các anh lại nghe lời Lâm Tử Di như thế? Làm chuyện này là phạm pháp, các anh không biết sao?” Dương Hiểu Đồng khóe miệng câu ra độ cong quý dị.

Nhìn Dương Hiểu Đồng sau khi nghe đến chuyện này, hoàn toàn không có phần nộ, hoặc là không có bất kỳ cảm xúc, Vương Siêu cũng nuốt một ngụm nước bọt “Nếu như bọn này làm như vậy, cô ta sẽ cho chúng tôi năm vạn...” Vương Siêu khi nói những lời này hiển nhiên có chút do dự.

Dương Hiểu Đồng tự nhiên có thể cảm giác được, lông mày chau lại “Năm vạn? Nàng ta thật đúng là không tiếc a!” Dương Hiểu Đồng ngẩng đầu lên, nhìn màn đêm, đột nhiên nói tiếp “Thực sự cũng chỉ là năm vạn đơn giản như vậy sao? Ba người các người, chia đều một người cũng không hơn một vạn, mạo hiểm này có khả năng ngồi tù?” Dù là ai đi nữa, nếu như ngồi tù đây chính là chỗ bán một đời.

“Đúng, chỉ đơn giản như vậy.” Vương Siêu nói chuyện có chút nói lắp bắp.

Dương Hiểu Đồng vừa nghe liền khẳng định không phải đơn giản như vậy, một cước giẫm nát cổ tay của hắn, nghiến nghiến “Còn không thành thật? Cái tay này là không muốn sao?”

Vương Siêu trong lòng kinh định không nghi ngờ, hiện tại cái dạng này rồi hắn còn bị cô giẫm, nam nhân vừa rồi cũng không biết là người nào, đánh nhau mạnh như vậy! So với trước kia bị đánh thảm hại hơn nhiều,

cũng không có đau như lần này, căn bản là nhúc nhích không được, thực sự là xui xẻo cực độ!

Bây giờ hẳn là thịt cá, người ta là dao thớt, mặc người chà đạp, trước đây nhìn Dương Hiểu Đồng bộ dáng thanh thuần, thật không nghĩ tới cô hạ thủ ác như vậy, một chút cũng tâm mềm cũng không có, hơn nữa cô hẳn là có kinh nghiệm đánh nhau đi, nếu không, không thể nào thấy được ba người bọn họ mà một chút lo lắng cũng không có, ôi, hôm nay thực sự là xui xẻo a!

Nhìn thấy hẳn do dự, Dương Hiểu Đồng tăng thêm lực đạp, rốt cuộc còn có thể có chỗ tốt gì, cô cũng rất tò mò.

“Tê...” Dương Hiểu Đồng lực đạp tăng lên, Vương Siêu truyền đến tiếng hừ lạnh, thế nào hẳn xui xẻo như vậy, ở đây ba người, cô cũng chỉ truy hỏi một mình hẳn “Còn, còn có thân thể của cô ta...” (Sally: con này chắc cũng chẳng phải trinh tiết liệt nữ gì a).

Nghe được câu này, Dương Hiểu Đồng cũng ngây dại, Lâm Tử Di, một chiêu này quá độc ác đi! Vì hại cô thậm chí ngay cả tiền vốn cũng không tiếc hạ, chẳng lẽ nữ nhân này điên rồi?

Đích xác, Lâm Tử Di cũng sớm vì đồ kị mà nổi điên, cô ta là một người chỉ quan tâm đến tiền tài, hình tượng, ham hư vinh, cho dù khiến cho cuộc sống của người khác bị hủy, có thể sống như chó trâu cũng không bằng cô ta cũng không quan tâm, vì phá hủy Dương Hiểu Đồng mà làm tất cả.

Cô ta hi sinh nhiều như vậy, mới đổi được tất cả hiện tại, thế nhưng Dương Hiểu Đồng cái gì cũng không có trả giá, dựa vào cái gì có thể so với cô ta còn đẹp hơn? Trong lòng cô ta cực độ không phục, mới đem tất cả để hủy Dương Hiểu Đồng, như vậy nàng cô ta mới hài lòng.

Nhìn nam nhân trước mặt, phát giác nam sinh này thế nào lại như thế ... Chỉ dùng nửa thân dưới để tự hỏi sao? Cô thực sự là chịu không nổi, một là

được cô, thêm một Lâm Tử Di, còn được thêm năm vạn, nghĩ thật đúng là mỹ a!

Hiện tại tâm tình của cô rất phức tạp, Lâm Tử Di như vậy không biết nói là đáng trách hay là đáng buồn, cô cũng không biết, bất quá chợt nghĩ, nếu như cô hôm nay không có thiên hàng bảo điển, không có học tập đấu võ, Nghiêm Tuấn Trạch cũng không có xuất hiện, cô hiện tại thực sự xong, Lâm Tử Di mục tiêu liền đạt thành.

“Lâm Tử Di muốn thu hình là chuẩn bị làm cái gì?” Cô chỉ cần xác định điểm này, nếu như Lâm Tử Di không phải quá nhẫn tâm, cô cũng bỏ qua cho cô ta, ngược lại, nếu không cô cũng sẽ hạ ngoan tâm.

“Cô ta nói, có thể đăng lên trang web trường, cho cô bị mọi người phi nhổ...” Nói đến đây, ngay cả Vương Siêu hấn trái tim cũng cảm thấy có chút lạnh lẽo, thật đúng là độc phụ nhân tâm, điểm ấy nói đích thực là không tệ.

Dương Hiểu Đồng tươi cười ngày càng xán lạn, đối với loại người này, cô có cái gì phải băn khoăn, người hại chính mình, mà chính mình căn bản cũng không có làm gì thì cô cũng thật có lỗi với ‘tình cảm’ của cô ta a, cô ta chỉ vì muốn thương tổn cô, mà làm ra chuyện này lại khiến cho cô ta thấy khoái cảm, chuyện như vậy cũng quá tiện nghi một ít đi!

Dương Hiểu Đồng lấy ra mấy viên đan dược, đây là độc dược cấp thấp nhất, trên thế giới này không có, lần trước là cô vì muốn tận mắt nhìn thấy đan dược mới từ chỗ của Từ Từ lấy được, vốn tưởng rằng căn bản không dùng tới, chỉ là lấy nghiên cứu thôi, không nghĩ tới hôm nay vậy mà có công dụng, nắm cầm bọn họ, đem dược để vào trong miệng bọn họ, buộc bọn họ nuốt xuống.

“Nghe, sau khi trở về đem chiêu Lâm Tử Di chuẩn bị đối phó tôi dùng ở trên người Lâm Tử Di, thu hình đến lúc đó đem tới cho tôi.”

Vương Siêu vừa mới chuẩn bị cự tuyệt, lại nghe Dương Hiểu Đồng hạ một câu mà im lặng “Vừa rồi các người ăn chính là độc dược, trong vòng ba ngày không có thuốc giải, hẳn phải chết! Không cần cảm thấy tôi là ở hù các người, các người hiện tại có hay không cảm thấy huyết thái dương có chút ần ần đau? Tay trái ngón út có phải hay không có dấu hiệu biến hắc?”

Bọn họ nhìn nhìn, phát hiện thực sự giống như Dương Hiểu Đồng nói, lúc này mới thực sự lo lắng “Không cần đi bệnh viện, độc này bệnh viện căn bản tra không được cái gì, không tin thì cứ đi thử xem là được.” Dù sao cô cũng không lo lắng.

“Chỉ cần chúng tôi đem thu hình giao cho cô, cô liền cho bọn này thuốc giải sao?” Hiện tại thế nào còn có thể có loại độc này dược, thế nhưng cô ấy nói lại không giống như là giả, đến lúc đó đi bệnh viện kiểm tra một chút, có thể giải cũng không cần sợ nữ nhân này, không thể giải sẽ trở lại tìm cô ta.

“Ừ, đương nhiên, tôi cũng không hi vọng các người chết không phải sao?” Cô cần cho Lâm Tử Di một bài học nhớ đời, nếu không suốt ngày phòng ám toán cũng rất đáng ghét.

“Số của tôi, đến lúc đó tìm tôi thì gọi điện thoại là được, thành thật một chút!” Nói xong, Dương Hiểu Đồng bước đi thật nhanh ra ngoài...

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Hoa Hậu Giảng Đường Bảo Tọa

Giải quyết xong, tâm tình Dương Hiểu Đồng cũng không tệ lắm, chuyện này nếu như đối phó, sau này Lâm Tử Di sẽ không bao giờ ở trước mặt cô trở tài nổi nước bọt nữa, mỗi lần cùng nữ nhân này chơi đùa cũng đủ buồn chán.

Lâm Tử Di có thời gian như vậy, thế nhưng cô thì không có, cô cần nhanh hơn một chút đột phá nhất cấp a, thu hình tới tay sau liền không cần lo lắng vấn đề này.

Nghiêm Tuấn Trạch trên mặt mang theo tươi cười nghiền ngẫm, về tới Thụy thành nơi mình ở, nụ cười này rất có lực hấp dẫn, lại cùng với nụ cười như ánh mặt trời tuyệt nhiên bất đồng, cởi áo khoác, tùy ý đối Mễ Tu phía sau nói “Giúp ta tra xem thân phận nữ sinh kia.”

Mễ Tu lông mày chau lại, “Hôm nay là thế nào? Làm loại chuyện này không phù hợp phong cách của người a.” Nghiêm Tuấn Trạch là một người không làm chuyện không có lợi cho mình, cùng ở bên cạnh hắn ta lâu như vậy, hắn đã sớm thăm thiết hiểu biết điểm này, chỉ muốn cùng hắn ta không có quan hệ, vô luận là trạng huống gì hắn sẽ không xuất thủ, nhiên mà hôm nay đi cứu một người nữ sinh, hiển nhiên không phải là phong cách của hắn a.

Khóe miệng câu dẫn ra một độ cong, đem áo khoác thuận tay ném ở trên sofa, cầm chén nước “Có một số việc người không rõ, nhưng việc làm hôm nay cũng không vi phạm phong cách của ta.” Hôm nay nữ sinh rất kỳ

lạ, nhìn rất đẹp, nhưng đó cũng không phải trọng điểm hấp xuất thủ, mà là ở trên người của cô ấy hấp tựa hồ cảm thấy một loại khí tức bất thường.

Nhưng mà loại khí tức này, chỉ ở trên người Long thúc cảm giác được, mặc dù cô gái này khí tức muốn yếu ớt hơn, thế nhưng hấp có thể rõ ràng cảm giác được, cho nên hấp mới làm như vậy.

Mễ Tu bữu môi, cùng hấp biết lâu như vậy, phát hiện mình nhiều khi vẫn không thể hiểu cách làm của hấp, thế nhưng không thể phủ nhận chính là, Nghiêm Tuấn Trạch là một nam sinh rất ưu tú, tựa hồ đối với tất cả sự tình đều nắm vững phần thắng, ít nhất lâu như vậy tới nay, hấp chưa từng có nhìn hấp ta thất bại.

Đã nghĩ không ra, đơn giản liền không nghĩ nữa, dù sao hấp sẽ không thua.

Bên kia, Dương Hiểu Đồng trong đầu cũng nhớ lại Nghiêm Tuấn Trạch này, nụ cười kia sáng lạn cùng với thân thủ nhanh nhẹn, chẳng biết tại sao, mặc dù hấp biểu hiện cùng nam sinh bình thường không có gì sai, thế nhưng cô cảm thấy hấp bất bình thường, thân thủ như vậy tuyệt đối không phải người bình thường có, ít nhất cũng phải là công tử nhà giàu đi.

Công tử nhà giàu có giáo dưỡng như vậy sao? Có chút nghi hoặc, bất quá trừ này cũng nghĩ không ra những lý do khác, nhún vai, lo nghĩ vấn đề không đâu, căn bản không có tất yếu phải suy nghĩ, có lẽ tương lai căn bản cũng không có cùng xuất hiện cũng không chừng.

Trở lại phòng ngủ, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn đã ngủ, bởi vì trước lúc ăn cơm uống một ít rượu, cho nên hai người ngủ được phá lệ ngon giấc, Dương Hiểu Đồng nằm trên giường tiến vào thiên hàng bảo điển.

Vừa đi vào đó đã nhìn thấy Từ Từ mặt mang nụ cười thỏa mãn nhìn cô, “Vừa rồi làm không tệ.” Cô thân là chủ nhân Từ Từ, tự nhiên không thể để cho người khác khi dễ, nếu không hấp cũng sẽ không cam lòng.

Nghe nói vậy, Dương Hiểu Đồng cũng cười, cho tới bây giờ cô đối đãi mỗi người đều rất chân thành, thế nhưng cũng là bởi vì quá mức chân thành, nên thường bị thương tổn cũng quá trầm trọng. Cô bây giờ hẳn là phân rõ ràng người nào đáng giá cô thật tình đối đãi, mà người nào là không đáng.

“Trên thế giới này, mặc dù biểu hiện ra thoạt nhìn ôn hòa, thế nhưng phân tranh tính kế là không thể không có, thân là chủ nhân thiên hàng bảo điểm, người đã định trước sẽ đứng ở đỉnh thế giới, cho nên nhẫn tâm nhất định là tất yếu. Thực lực của người, tương lai tài lực là đối tượng người khác mơ ước, nếu như người không thể hạ ngoan tâm, người cả đời này sẽ sống trong phản bội.” Từ Từ rất nghiêm túc nói. (Sally: vì bản ta edit trước nằm trong Wattpad tên gọi người trong thiên hàng bảo điểm là Từ Từ, nhưng giờ tìm được bản Convert thì tên là Du Du nên ta sẽ đổi lại thành DU DU cho tiện việc edit, thân!)

Vốn cảm thấy Hiểu Đồng tâm địa quá mức thiện lương, nếu như chỉ là một người bình thường, như thế không có gì, thế nhưng bây giờ cô ấy đã định trước không tầm thường, hẳn hi vọng cô có thể tiếp thu tất cả, nhận thức hiện thực! Bất quá cách làm, đêm nay hiển nhiên cô ấy cũng đã chú ý tới vấn đề này, điều này làm cho hẳn rất hài lòng.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, cô biết Du Du là thật vì tốt cho mình “Du Du, ta biết, người yên tâm đi! Ta cũng không phải người dễ cho người khi dễ a, bạo phát cũng rất khủng bố, ha ha.” Cô điều tiết bầu không khí nghiêm túc giữa hai người, thế nhưng trong mắt lại rõ ràng ngưng trọng.

Cô cần điều chỉnh tốt tâm tính của mình, cô không còn là Dương Hiểu Đồng trước đây, cô hiểu được phản kích, sẽ không để cho bất luận kẻ nào bắt nạt mình! Đây không phải là lời lúc trước cô nói ở trong công viên sao?

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng rõ ràng đang suy tư vấn đề của mình, Du Du cũng biết không nên tiếp tục vấn đề này, có một số việc chỉ cần nhắc

nhờ một chút là được rồi, hẳn tin ánh mắt của mình!

Dương Hiểu Đồng tiếp tục tiến hành huấn luyện vật lộn, bởi vì Du Du nói hiện tại sau lưng người muốn hại cô rất nhiều, cô phải có đủ thực lực tự bảo vệ mình, Dương Hiểu Đồng cũng có cảm giác này, cho nên học tập càng thêm nghiêm túc.

Mấy ngày này, Dương Hiểu Đồng vật lộn có tiến bộ rất lớn, trước kia vẫn bị đánh, hiện tại đã có thể cùng Tân Đế chống lại, đó là một thành tựu rất kinh người, bất quá đợt được cô đột phá nhất cấp xong, thực lực Tân Đế cũng sẽ đề thăng rất lớn, cục diện bị đánh sẽ lần nữa lại trở về.

Mặc dù như vậy, Dương Hiểu Đồng tuyệt không phiền muộn, cô thích quá trình chính mình dần dần trở nên mạnh mẽ.

Ngày thứ hai, Dương Hiểu Đồng tỉnh lại rất sớm, thấy Nhược Nhược và Tiểu Mẫn còn đang ngủ cô liền đi đến bên hồ tu luyện, cách đột phá nhất cấp còn còn lại nửa vòng, liền mấy ngày nay có thể sẽ đột phá đi!

Nhất cấp, đối với cô mà nói tuyệt đối là bước chuyển rất quan trọng, chỉ cần đột phá, cuộc sống của cô sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, được giảm béo, đỡ thạch, cuộc sống của cô... Cô có thể thay đổi tình hình cuộc sống nhà mình, cha mẹ không cần khổ cực như vậy, cũng sẽ không có áp lực lớn như vậy.

Những thứ này đều là nguồn sống khiến cô phấn đấu, cho nên cho dù tu luyện rất khô khan, thế nhưng một chút cô cũng không để ý, bởi vì cô có thể có triển vọng trong tương lai, nhìn thấy khuôn mặt tươi cười của cha mẹ và em trai, có những thứ này như vậy đủ rồi!

Tu luyện hai tiếng đồng hồ, có một điểm nhỏ tiến bộ, nửa vòng này còn dư lại ba phần tư, tiếp ba ngày tới chỉ cần nỗ lực, nói không chừng đã đột phá, nghĩ tới đây, tâm tình của cô nhẹ nhõm nói không nên lời.

Trở lại phòng ngủ, Nhược Nhược đã mở máy vi tính ra, bởi vì hôm qua trận thi đấu phổ vũ lớn như vậy, hôm nay nhất định sẽ có đăng tin lên, kết quả phát hiện đầu đề lại là bảng xếp hạng hoa hậu giáng đường, nhưng mà kinh ngạc hơn chính là, Dương Hiếu Đồng đã ngồi lên vị trí hoa hậu giáng đường, đứng nhất bảng xếp hạng hoa hậu giáng đường, Tống Nhã Thiến thứ hai, Vương Nhược Tịch thứ ba, vị trí của cô cùng Vương Nhược Tịch đã đổi chỗ!

Phía dưới là những bình luận Dương Hiếu Đồng nhiều đếm không xuể, đều nói là vẫn sẽ ủng hộ cô, bình luận lên án công khai Lâm Tử Di càng nhiều như thủy triều, Dương Hiếu Đồng cũng có fanclub của chính mình, trong trường học là nhân vật mọi người đều biết đến.

Trên diễn đàn, ảnh chụp hôm qua thi đấu, video toàn bộ cũng có, hơn nữa còn có tin về việc Vương Nhược Tịch vì chính mình điều động nội bộ cho mình giải nhất mà nháo sự cũng truyền ra, trong lúc nhất thời, toàn bộ trường học phi thường náo nhiệt.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Lâm Tử Di Khủng Hoảng

Trong lúc nhất thời, Vương Siêu bọn họ đã trở về, rất nhanh chạy đi bệnh viện kiểm tra, nhìn chính mình trúng độc rốt cuộc có thể hay không giải. Bọn họ cũng không phải là không hoài nghi Dương Hiểu Đồng có lẽ là lừa bọn họ, thế nhưng vạn nhất là thật thì sao? Thà rằng tin có, không thể tin là không, nói chung vẫn là mệnh quan trọng nhất a!

Nhưng mà đang khi ba người cõi lòng đầy chờ mong chờ bác sĩ giải độc, bác sĩ lại nói cho bọn họ biết hoàn toàn tra không được cái gì, chỉ là có thể phát hiện có một loại chất gì đó tồn tại trong cơ thể bọn họ tụ tập ở ngón út, phá hư thần kinh bọn họ, nếu cắt bỏ có thể trị liệu.

Nghe nói như thế, ba người sửng sốt, thực sự không được? Một người lành lặn, ai muốn thiếu một ngón tay a! Cho nên nhao nhao chuẩn bị chạy trở về, hiện tại chỉ có thể dựa theo Dương Hiểu Đồng nói mà làm, nếu không bọn họ phải rơi vào cảnh tàn tật, so với Lâm Tử Di cũng không tính là cái gì.

Bọn họ còn muốn chạy, bác sĩ lại vẫn không chuẩn để cho bọn họ đi, bởi vì virus như vậy bọn họ chưa từng gặp qua, hơn nữa ba người này đồng thời bị bệnh, nói không chừng là bệnh truyền nhiễm, cho nên nghĩ ở trên người bọn họ nghiên cứu một chút loại bệnh này, vừa nghe lời này, ba người nhanh chân liền chạy, hiện tại làm gì còn thời gian a!

Mất một phen khí lực theo bệnh viện ra liền đi gọi điện thoại báo cho Lâm Tử Di nói cho cô ta mọi chuyện đã làm xong. Lâm Tử Di vốn rất tức

giận, thế nhưng khi nghe Vương Siêu bọn họ nói xong, tâm tình lập tức tốt lên rất nhiều, khóe miệng mang theo nụ cười chiến thắng.

Chỉ cần có này, những thứ này không tính cái gì, khiến cô ta mất mặt, chẳng lẽ không thể kéo cô ta xuống khỏi vị trí đầu bảng hoa hậu giảng đường được sao?

Dương Hiểu Đồng, người bây giờ cứ đặc ý một hồi đi, rất nhanh người liền không cười được, trên mặt Lâm Tử Di mang theo nụ cười tàn nhẫn.

Dựa theo địa điểm ước định, Lâm Tử Di gặp được ba người bọn họ “Băng ghi hình đâu?”

Vương Siêu mang trên mặt nụ cười bỉ ổi, mắt không ngừng ở trên người Lâm Tử Di dò quét, “Người yên tâm, ở chỗ này a, chạy không được, được người trước... Như vậy chúng ta mới có thể cho người.”

Băng ghi hình là bọn hăn tùy tiện lấy, bên trong chỉ là một bộ phim mà thôi, Lâm Tử Di cũng không có nghĩ đến kia có lẽ là giả, cô ta bây giờ đối Dương Hiểu Đồng đã đổ kị phát điên, nữ sinh đổ kị luôn luôn suy nghĩ không chu toàn toàn “Tốt, sau khi chấm dứt các người liền cho ta, nói định rồi!”

“Đây là đương nhiên!” Ba người cười cười gật đầu, nhìn thấy bọn họ đáp ứng, Lâm Tử Di ở trước mặt bọn họ bỏ đi quần áo của mình... (Sally: thật hết nói nổi).

Sau khi chấm dứt, Lâm Tử Di cầm lại quyển băng ghi hình kia, rất cao hứng đi trở về, như thế rất tốt! Nhưng mà nàng đi rồi, ba người lại lấy ra băng ghi hình vừa rồi của Lâm Tử Di.

“Chúng ta như vậy có phải hay không...” Vương Siêu có chút áy náy nhìn đĩa phim của Lâm Tử Di.

“Người còn quần quýt cái mao a, không giao thì mệnh chúng ta cũng bị mất!” Người còn lại nói.

Vương Siêu nhìn băng ghi hình trên tay, “Cũng đúng, nói như thế nào đều là mệnh quan trọng nhất, người gọi điện thoại cho Dương Hiểu Đồng đi, chúng ta đem thuốc giải lấy tới.”

“Các người có hay không nghĩ tốt, đến lúc đó Lâm Tử Di tìm tới cửa thì làm sao bây giờ?”

“Nghĩ cái rắm a! Lúc trước chúng ta chuẩn bị đối phó Dương Hiểu Đồng cũng không có nghĩ đến sẽ thế nào đối mặt cô ấy nếu tìm tới cửa a! Bất kể như thế nào. Loại chuyện này, Lâm Tử Di không dám làm lớn chuyện ra, chỉ có thể là ngậm bồ hòn, nói thật, lần này chúng ta xem như là bị Dương Hiểu Đồng lừa bỡn.”

Nghĩ đến bị Dương Hiểu Đồng một nữ sinh lừa bỡn như thế, trong lòng bọn họ cũng cực kỳ khó chịu, bất quá cũng không có biện pháp, ai kêu bọn họ mạng nhỏ hiện tại ở trong tay người khác nắm a!

Dương Hiểu Đồng nhận được điện thoại, khước miệng gọi lên một độ cong, Lâm Tử Di, người xui xẻo!

“Băng ghi hình.” Dương Hiểu Đồng vươn tay nhìn Vương Siêu.

“Thuốc giải, người phải đem thuốc giải cho chúng ta trước.” Vương Siêu cầm lấy ghi hình mang về mặt khăn trang, vạn nhất cô ta không cho thuốc giải hoặc là căn bản cũng không có giải thuốc, bọn họ liền thảm.

Dương Hiểu Đồng lông mày chau lại, thản nhiên nói “Người có hay không rõ ràng tình hình? Người bây giờ có tư cách gì cùng ta mặc cả? Mệnh quan trọng hay là băng ghi hình quan trọng, người lựa chọn đi!” Trước đây, quyền chủ động luôn luôn nắm giữ ở trong tay người khác, hiện tại không còn chuyện đó, cô mới là chúa tể!

Vương Siêu gắt gao nhìn chăm chăm Dương Hiếu Đồng, vẻ mặt khẩn trương cùng Dương Hiếu Đồng đăm nhiên hình thành so sánh rõ ràng, trong lòng vô cùng ngộp, ba nam nhân còn đấu không lại một nữ nhân, đừng nhắc tới làm chi để mà thêm bực bội.

Rơi vào đường cùng Vương Siêu chỉ có thể đem băng ghi hình cho Dương Hiếu Đồng, Dương Hiếu Đồng cầm băng ghi hình, nhờ Du Du kiểm tra xác định là thực sự xong, mới thu vào, thuận tay đem thuốc giải ném cho bọn hắn.

“Sau này không cần để cho ta nhìn thấy các người.” Thanh âm rơi xuống, chỉ để lại một bóng lưng tiêu sái.

Vương Siêu ba người đương nhiên là không thể chờ đợi được, vội ăn giải dược, nhìn thấy màu đen trên tay dần dần tan ra lúc này mới an tâm, hai ngày này quá thật là đủ loạn a.

Lâm Tử Di sau khi trở về không thể chờ đợi được mở thu hình, lại phát hiện thu hình chỉ là một bộ phim, cô ta quả thực muốn điên rồi! Phát điên kéo tóc của mình, trong miệng luôn nói, “Tại sao có thể như vậy, tại sao có thể như vậy...”

Chẳng lẽ bọn họ căn bản là không đi tìm Dương Hiếu Đồng? Vừa rồi chính mình... Bọn họ sẽ không...?

Nghĩ đến khả năng này trong lòng cô ta vô cùng kinh hoàng, an ủi chính mình không có khả năng, Dương Hiếu Đồng căn bản cũng không có thông minh như vậy, cũng không có can đảm này, điện thoại vang lên, nhìn thấy tên Dương Hiếu Đồng cô ta càng luống cuống.

Hoang mang cầm lên điện thoại “Dương Hiếu Đồng, người có chuyện gì?”

“Lâm đại tiểu thư, cùng Vương Siêu bọn họ đùa có hài lòng không?” Dương Hiểu Đồng một tay cầm băng ghi hình một bên cùng Lâm Tử Di nói điện thoại, cô muốn đem chuyện này giải quyết dứt điểm.

Lâm Tử Di đang cầm di động thiếu chút nữa rơi xuống, “Mày, mày nói cái gì? Vương Siêu là ai, ta căn bản không biết.”

“Không biết?” Dương Hiểu Đồng cười khê, “Thế nhưng trong tay ta có thêm băng ghi hình người và ba nam nhân cùng một chỗ a, chẳng lẽ ta nghĩ sai rồi? Nam sinh kia không gọi Vương Siêu? Ta xem mặt nữ sinh kia rõ ràng chính là người a!” Trong giọng nói mang theo một điểm mê hoặc.

“Mày, mày không nên nói bậy, căn bản là không thể nào là ta.” Lâm Tử Di giả trang trấn định, thế nhưng tay vẫn run rẩy.

“Băng không người đến xem thử? Ta thật không biết Lâm đại tiểu thư còn có một mặt như vậy a! Quả nhiên đủ bạo...”

“Câm miệng! Mày muốn thế nào? Thật không nghĩ tới mày ác độc như vậy!”

“Ta ác độc? Người quên việc này là ai làm trước sao? Ta chẳng qua là gậy ông đập lưng ông mà thôi, chúng ta hai thân phận chỉ đổi chỗ mà thôi! Lúc trước người là chuẩn bị đạt được băng ghi hình của ta sau, đó đăng tin lên mạng sao? Người cảm thấy ta nếu như đem quyển băng ghi hình này trên tay ta thả ra sẽ có bao nhiêu hiệu quả?” Dương Hiểu Đồng nói đến đây, trong lòng cũng tức giận, cô ta sao có thể nghĩ ra phương pháp ác độc như vậy.

Nghe nói như thế, Lâm Tử Di thực sự sợ, một khi truyền đi, cô ta liền triệt để xong “Hiểu Đồng, ta van cầu người, không cần công bố ra ngoài có được không, ta van cầu người ...”

“Hiện tại gọi vô cùng thân thiết như thế có ích lợi gì? Lâm Tử Di, không phải nói ta không cho người cơ hội, người tốt nhất ngoan một chút cho ta, nếu như ta phát hiện người làm lộn xộn cái gì nữa, liền chớ có trách ta không khách khí!” Nói xong, Dương Hiểu Đồng cúp điện thoại, nói đến đây cô ta cũng rõ ràng, tin chắc cô ta không dám nữa.

Nghe trong điện thoại truyền đến tiếng tí tí, Lâm Tử Di chán chường tê liệt ngồi trên giường, mặt xám như tro tàn...

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Doãn Lăng Hạo

Từ sau khi nói với Lâm Tử Di lời kia, Lâm Tử Di ngoan rất nhiều, từ lần đó cũng không có xuất hiện trước mặt Dương Hiếu Đồng. Đối với lần này Dương Hiếu Đồng cũng rất hài lòng, không có lo ngại những thứ không cần thiết trước đây, cuộc sống cũng dễ dàng rất nhiều.

Hôm nay, Dương Hiếu Đồng như trước nằm trên cỏ ở bên hồ tu luyện, người khác nhìn thấy sẽ cho rằng cô đang ngủ, nghe vị cỏ xanh trên mặt đất cảm giác rất thích, tựa như về với ôm ấp của thiên nhiên...

Mấy ngày này tới nay, mỗi ngày cô luôn tới chỗ này tu luyện, các sinh viên khác nhìn thấy nhiều cũng thành thói quen, chỉ cho rằng này là một trong những sở thích của Dương Hiếu Đồng.

Nghe đồn: Đệ nhất hoa hậu giảng đường Dương Hiếu Đồng thích nhất là nằm trên cỏ nghỉ ngơi ở bên hồ.

Rất nhiều nam sinh trong thời gian Dương Hiếu Đồng nằm trên cỏ, lén ở một bên nhìn, hoặc là cùng cô nằm ở trên cỏ, này cũng trở thành một cảnh tham quan của trường học.

Khi bọn họ tới, Dương Hiếu Đồng cũng có thể cảm giác được, không ngờ trở thành hoa hậu giảng đường còn có một vấn đề như thế, cho nên cho dù không ngủ cũng vờ như đang ngủ, như vậy sẽ không có người tới quấy rầy cô.

Ban đêm, cô tới nơi này tu luyện lần nữa, các sinh viên khác đi ăn cơm, cô lại một mình rất yên tĩnh.

Doãn Lăng Hạo đầu tiên nhìn thấy một nữ sinh, tướng mạo ngọt ngào như ngọc nằm trên thảm cỏ xanh, hai mắt nhắm nghiền, tựa hồ đã tiến vào mộng đẹp.

Một hình ảnh xinh đẹp, một nữ tử kỳ lạ, một lần trùng hợp tình cờ gặp gỡ, đây là ý nghĩ của Doãn Lăng Hạo hiện tại. Không khỏi hướng phía vị trí Dương Hiểu Đồng đi tới, ngồi ở bên cạnh cô, một câu cũng không nói, chỉ là nhìn cô.

Chẳng biết tại sao, hăn lại cảm thấy ở bên cạnh cô có loại cảm giác dị thường thư thái, mỗi tế bào trên cơ thể như được thả lỏng, loại cảm giác này hăn cho tới bây giờ cũng không có qua, đó cũng không phải ảo giác, cũng không phải bởi vì mỹ nữ mà có cảm giác, nó là chân thật tồn tại.

Khi hăn vừa tới, Dương Hiểu Đồng đã biết, không ngờ hăn vậy mà ở bên cạnh nhìn lâu như vậy, còn kém một phần tư liền có thể đột phá, Dương Hiểu Đồng tâm tình cũng cũng không tệ lắm.

Mở mắt ra, nhìn thấy một nam sinh đẹp trai. Anh khí bức người, ngũ quan rõ ràng lập thể, một đôi mắt màu râm nắng lóe ra quang mang không biết tên. Môi mỏng khêu gợi mím thật chặt, hợp với gương mặt ôn nhu xinh đẹp, đường cong làm cho người ta có xúc động muốn hôn. Tiếp cận đến gần làm người ta hâm mộ thân thể tinh tráng, tỉ lệ thật hoàn mỹ.

Mày tuấn lãng, mắt thanh lệ, sống mũi đỉnh trực, môi mỏng không chu mà cong. Trên mặt mang theo tươi cười mê người, hợp với ánh mắt mông lung kia của hăn, phi thường hấp dẫn người.

Tươi cười, Nghiêm Tuấn Trạch tươi cười rất có biểu tính, còn nụ cười của hăn xán lạn như vậy, dường như dương quang, luôn luôn khiến người khác cho hăn là một người tốt, do đó sinh không nổi bất luận tâm cự tuyệt gì.

Mà nam sinh trước mặt, tươi cười thì lại có một phong tình khác, mỉm cười nhàn nhạt hợp với bề ngoài anh tuấn kia, ngày càng hấp dẫn người, hơn mấy phần thành thực, mị lực nam nhân.

Cái nhìn đầu tiên, Dương Hiểu Đồng cảm thấy nam sinh này nhất định có rất nhiều nữ sinh theo đuổi! Đây là trực giác của cô.”Có việc gì thế?” Mặc dù đối phương tướng mạo mang cho Dương Hiểu Đồng rung động rất lớn, cô chưa từng thấy qua nam sinh đẹp trai như vậy, cho dù là minh tinh trong ti vi cũng so ra kém, bất quá cũng chỉ là thưởng thức mà thôi.

Nam sinh, đối với cô hiện tại mà nói, là động vật không thể tin. (Sally: tội mấy anh sau này bước trên con đường truy nữ 9).

Doãn Lăng Hạo nhìn cô gái này mở mắt ra, trong mắt lóe ra quang mang kinh diễm hẳn vô cùng quen thuộc, hẳn cho rằng lại là một nữ sinh chỉ nhìn bề ngoài, hảo cảm vừa rồi đối với cô biến mất không ít, không ngờ cô vậy mà ở trong nháy mắt đã bình phục lại bình thường, ngữ khí không có một điểm ba động, tựa hồ hẳn chỉ là một nam sinh bình thường vừa mới gặp mặt.

Đương nhiên, sự thực cũng đúng là như thế.

Tựa hồ hẳn đối với cô mà nói căn bản không tính là cái gì, điều này làm cho hẳn rất kinh ngạc. Nếu như là nữ sinh khác có thể nói là lạt mềm buộc chặt, thế nhưng theo trong mắt cô hẳn có thể nhìn thấy, cô thật biểu hiện không sao cả, ở trên thương trường lịch lãm lâu như vậy, điểm thủ đoạn nhìn người vẫn phải có.

“Không có việc gì.” Doãn Lăng Hạo theo thói quen tươi cười nói, tươi cười nhợt nhạt lại sâu nhập nhân tâm. Hẳn xác thực không có chuyện gì, hôm nay tới Thụy Đại là vì hiệp đàm một số chuyện, sau khi chấm dứt vừa lúc thấy một màn này cho nên mới có tình huống hiện tại.

“Nga, nếu không có việc gì ta đi trước.” Dương Hiểu Đồng có lẽ nói, có lẽ ngày mai sẽ có thể đột phá, cho nên tâm tình của cô rất không tệ.

Mặc dù đối phương vừa nhìn cô nửa ngày, thế nhưng cũng không có gì, hẳn không có gì ác ý, hơn nữa cô biết lúc mình tu luyện, người đứng ở bên cạnh cô sẽ có loại cảm giác rất thoải mái, lúc ở trong phòng ngủ tu luyện, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cũng có cảm giác tương đồng.

Về điểm này cô đã hỏi qua Du Du, đây là bởi vì lúc tu luyện hấp thu năng lượng đối với cơ thể người mới rất có lợi, thân thể của cô không ngừng tăng cường hấp thu, những người khác ở nàng bên cạnh hoặc nhiều hoặc ít có thể hấp thu một điểm, đối thân thể của bọn họ rất có lợi, đây cũng chính là nguyên nhân bọn họ cảm thấy thoải mái.

Vừa rồi cô rõ ràng cảm giác được nam sinh này lúc tới bên người cô cũng sững sốt, sau đó mới không có ly khai, biết nguyên nhân này cô cũng không để ý.

“Chờ một chút, chúng ta có thể kết giao bằng hữu không?” Không có nguyên nhân Doãn Lăng Hạo lại nghĩ muốn cùng cô ấy kết giao bằng hữu, có lẽ là bởi vì cô cùng với nữ sinh khác bất đồng.

Quay đầu nhìn nam sinh này, Dương Hiểu Đồng có chút kinh ngạc, chợt lộ ra tươi cười “Có thể a. Tôi kêu Dương Hiểu Đồng.” Mặc dù cô không tin tình yêu, thế nhưng cái này cũng không liên quan đến hữu tình (tình bạn bè, bằng hữu).

Du Du từng nói cho cô, tương lai muốn phát triển, nhận thức người nhất định là chuyện rất tất yếu, hơn nữa nam tử trước mặt vô luận từ góc độ nào nhìn qua cũng không phải là người bình thường, hẳn cũng không có ác ý, cô tự nhiên nguyện ý kết giao.

“Anh là Doãn Lăng Hạo.” Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng tươi cười, Doãn Lăng Hạo có trong nháy mắt thất thần, cô cười lộ lên bộ dáng rất đẹp mắt,

tựa hồ có thể trong nháy mắt khiến nội tâm hấn ấm áp.

“Em bình thường thích ở trong này nghỉ ngơi sao?” Doãn Lăng Hạo cười nói, lúc này rất ít có nữ sinh thích một người tĩnh lặng nằm trên cỏ, bất quá hấn trái lại thật thích.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Ừ, đúng vậy! Cũng không có địa phương nào tốt hơn đi, ở nơi này rất tốt a! Vừa thoải mái lại an nhàn, ha ha.” Mọi người đều cho rằng cô đang ngủ, cô cũng nói mình đang ngủ, nếu không thật không biết nên nói cái gì.

“Anh không phải học sinh nơi này đi?” Nhìn hấn mặc, hấn không phải là học sinh.

“Anh đích xác không phải học sinh nơi này, hôm nay tới ở đây tìm một người, không ngờ gặp được em a.” Bầu không khí rất hòa hợp, dường như hai người bạn thân đang trò chuyện.

“Anh bây giờ chuẩn bị trở về sao?”

“Em phải đi về?” Hấn còn nhớ vừa rồi cô ấy nói cô ấy phải đi về.

Doãn Lăng Hạo lời vừa nói ra khiến Dương Hiểu Đồng cười khẽ “Tôi ở trong này ngây người đã lâu rồi, nên quay về ăn cơm, anh còn không quay về sao?”

“Anh trở lại cũng một mình, không sao cả. Nếu không anh mời em ăn cơm, cũng không biết em có chịu hay không, rất hân hạnh được đón tiếp.” Doãn Lăng Hạo nói chuyện rất thú vị, Dương Hiểu Đồng vốn nhìn thấy người lạ nghĩ không thể nào nói chuyện, thế nhưng cùng hấn nói chuyện lại rất tự tại.

Lông mày hơi chau lại, “Đem mình nói thăm như vậy a? Vậy tôi không đi có phải hay không rất không nể mặt?”

Doãn Lăng Hạo miệng cười lên, bộ dáng thảm thương nhìn Dương Hiểu Đồng “Em nói xem?”

“Ha ha...” Một nam sinh đẹp trai như vậy lại giàu có, giả dạng làm cái dạng này thực sự rất thú vị, Dương Hiểu Đồng tâm tình vốn không tệ, hiện tại thì tốt hơn.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Đột Phá

Hôm qua cùng Doãn Lăng Hạo cùng nhau ăn cơm, Dương Hiểu Đồng rất vui vẻ, bởi vì Doãn Lăng Hạo là một người rất thú vị, nói với cô rất nhiều chuyện vui, bất quá theo hôm qua đi đến nhà hàng cao cấp cùng với thái độ người phục vụ liền biết thân phận của Doãn Lăng Hạo tất nhiên không tầm thường.

Bất quá chuyện này cô không có hỏi nhiều, dù sao chuyện này cũng không ảnh hưởng đến cô, theo nội dung hần nói chuyện, cô đại thể dự đoán ra hần hần là nhân tài về buôn bán.

“Hiểu Đồng, có muốn hay không ta giúp người tra một chút hai tư liệu người kia?” Du Du đề nghị, hai người kia cũng không phải là người bình thường, muốn cùng đối phương giao tiếp, hiểu biết bối cảnh đối phương là rất quan trọng.

“Hai người?” Dương Hiểu Đồng mày chau lại, nhìn Du Du.

“Nghiêm Tuấn Trạch và Doãn Lăng Hạo.”

“Tốt!” Vừa lúc hiểu biết thêm, đối với Nghiêm Tuấn Trạch cô vẫn rất tò mò, đêm đó rốt cuộc vì sao lại gặp phải hần? Còn có Doãn Lăng Hạo, không biết mình dự đoán có sai lầm hay không?

Chỉ thấy Du Du ấn mấy cái, nghe thấy thanh âm hệ thống “Hệ thống tuần tra đã khởi động, thời gian cần thiết là mười giây. 10, 9, 8,... 3, 2, 1, đình, kết quả tuần tra tương ứng đến.”

Du Du nhìn một phen cười nói “Hai người kia lai lịch thật không đơn giản, không ngờ hai ngày này người vậy mà có thể nhận thức nhân vật như vậy.”

Nghe Du Du vừa nói như thế, Dương Hiểu Đồng liền tò mò hơn “Là thân phận gì?”

“Doãn Lăng Hạo. Tuổi tác hai mươi ba, thành tích học tập ưu tú, thường xuyên nhảy lớp, cho nên khi mười tám tuổi hoàn thành chương trình đại học, ba năm tiếp theo ra sức học hành đạt học vị tiến sĩ, hai mươi hai tuổi tiến vào thương nghiệp, có gan lớn thử sức trong kinh doanh, đạt được khen ngợi lớn trong nghiệp giới, gần gũi trong một năm, hãn kinh doanh lợi nhuận kiếm được hơn một nghìn vạn. Đây vẫn là thành quả của chính hãn.

Bối cảnh: nhà giàu nhất Trung Quốc, ở thế giới là thương nhân nổi danh, có thể nói là thời đại kinh thương.

Tính cách: Bởi vì hồi bé mẹ hãn phản bội đi lầm đường, khiến cho tâm hồn hãn mang theo bóng mờ, không tin nữ nhân sẽ thực tâm, cho nên nữ sinh chung quanh hãn đông đảo, hãn không có động tâm một ai, lãng tử điển hình.”

Nghe nói, Dương Hiểu Đồng mở to hai mắt, không ngờ Doãn Lăng Hạo đã vậy còn quá lợi hại nga! Mặc dù thời điểm nhìn thấy hãn liền biết hãn nhất định rất ưu tú, thế nhưng ưu tú như vậy trái lại cho tới bây giờ cũng không dám nghĩ, từ nhỏ mang đến bóng mờ? Hôm qua thấy hãn hay nói như vậy thật là nhìn không ra, tung hoành thương trường, kinh nghiệm tràn đầy, cho nên cũng biết thế nào che giấu đi.

“Kia Nghiêm Tuấn Trạch thế nào?” Du Du nói hai người rất lợi hại, Doãn Lăng Hạo đã lợi hại như vậy, như vậy Nghiêm Tuấn Trạch lại là thân phận gì?

“Nghiêm Tuấn Trạch. Tuổi tác hai mươi hai, thành tích ưu tú, hiện nay đang theo đại học Kinh đại đứng nhất toàn quốc, học sinh ưu tú xếp thứ 4, tính tình cũng không cao điệu (không thích phô trương), thế nhưng ý nghĩ tuyệt đối không đơn giản.

Bối cảnh: Là hồ sơ bí mật quốc gia. Tra không được rồi cuộc là thân phận gì, căn cứ suy đoán của ta hẳn là gia đình quân đội, nói cách khác sẽ không xuất hiện thông tin bí mật hồ sơ quốc gia.”

“Bí mật hồ sơ Quốc gia? Còn có loại này a?” Dương Hiểu Đồng chưa từng nghe qua chuyện này, một người hồ sơ dán nhãn bí mật như vậy, dù sao cô chỉ là một người trong gia đình bình thường, đối với những chuyện này đương nhiên không biết.

Dương Hiểu Đồng đi tới bên người Du Du, nhìn màn hình thấy hồ sơ, phát hiện thực sự có dán nhãn như vậy, “Du Du, những thứ này có thể giải mã được hay không?”

Du Du nhìn một hồi, lắc lắc đầu “Sẽ không, mặc dù hồ sơ cơ mật này ở quốc gia các người bảo mật thủ đoạn xem như rất tân tiến, trên cơ bản không ai có thể mở, thế nhưng ta là ai chứ, ta đến từ siêu cấp tinh cầu ‘thiên hàng bảo điển’, này một ít chuyện sao có thể làm khó được ta a?”

Dương Hiểu Đồng bĩu môi, người này lại bắt đầu tự kỷ, mặc dù rất mạnh, thế nhưng cũng không cần khoe ra miệng như vậy a, bất quá nhìn bộ dáng hảnh đĩnh ý cũng rất khôi hài. “Vậy sao người còn chưa có điều tra ra?”

Tươi cười trên mặt Du Du cứng đờ, giải thích “Này phá giải là cần thời gian nhất định, mười giây đồng hồ nhất định là làm không được, để ta đến phá giải, phá giải xong sẽ nói cho người biết được chưa?”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Đi! Lão đại ngài lợi hại như vậy, khẳng định không bao lâu thời gian liền có thể làm được.”

Du Du đầu giường lên “Đây là đương nhiên.” Chợt khoát tay nói “Người nhanh lên một chút đi luyện vật lộn, vũ đạo tạm thời ngưng một đoạn thời gian cũng được, hiện tại người tạm thời chưa dùng tới, vẫn là học nhiều ngoại ngữ một chút, khẳng định có dùng!”

“Nói ngoại ngữ?” Dương Hiểu Đồng hai mày run lên, vốn kêu cô học tiếng Anh đã rất mệt rồi, bây giờ còn muốn cô học những ngoại ngữ khác?

Nhìn bộ dáng Dương Hiểu Đồng, Du Du liền biết ý tưởng của cô “Không có biện pháp, người liền nhận mệnh học đi, có ký ức truyền khí, học mau hơn. Sau này người muốn giao lưu, hiện người ngoại quốc đến Trung Quốc nhiều như vậy, người học đương nhiên là tốt!”

Nghe nói, Dương Hiểu Đồng chỉ có thể nhận mệnh đi, mà nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đi học tập, Du Du bận bắt đầu giải mã khóa mật, nói thật này kỹ thuật bảo mật thật đúng là khá tốt, hẳn cũng phải cần thời gian nhất định mới có thể đối phó a!

Dương Hiểu Đồng hôm nay học tập trước chính là tiếng Nhật, lão sư ra tới vẫn là Lâm Tây, Du Du trực tiếp nói cho cô biết, sau này chỉ cần học giao tiếp ngoại ngữ đều là Lâm Tây dạy cô, chỉ có thể cảm khái một câu tri thức của Lâm Tây thật quá rộng lớn.

Ngày thứ hai, Dương Hiểu Đồng dựa theo lệ cũ đi bên hồ tu luyện, theo tuần hoàn vận hành, bốn phía không gian, những thứ năng lượng kỳ diệu bắt đầu hướng trong cơ thể Dương Hiểu Đồng khí lưu tuần hoàn chậm rãi tụ tập mà đi, chỉ là khi đi qua bắp thịt cốt cách, đồng thời, lại chậm rãi tăng mạnh cường độ tế bào bắp thịt và cốt cách...

Hôm nay so với dĩ vãng có chút bất đồng, bởi vì cô chỉ cần vượt qua chướng ngại cuối là có thể đột phá, Dương Hiểu Đồng trán lúc này dần dần bắt đầu toát ra mồ hôi hột, vốn nhẹ gương mặt hiện nụ cười tùy ý, cũng dần dần bắt đầu ngưng trọng.

Lúc này năng lượng tuần hoàn, cỗ khí lưu kia vận hành tốc độ đang từ từ chậm lại, mà Dương Hiểu Đồng lúc này lại đang toàn lực ứng phó thôi động khí lưu tiếp tục vận hành.

Lúc này, Dương Hiểu Đồng đã thành công đem năng lượng thúc đẩy đến vòng thứ mười hai đạt được ba phần tư, muốn đẩy khoảng cách, nhu cầu năng lượng cũng tăng nhanh, cho nên vận hành cũng lại càng chậm, hôm qua khi vận hành đến này sau liền vô pháp đẩy động nữa, bất quá hôm nay cô đã hạ quyết tâm, nhất định phải đột phá!

Dương Hiểu Đồng hiện tại chính là muốn đánh vỡ giới hạn này, đem khí lưu vận hành quá đỉnh bách hội, chỉ cần qua bách hội, như vậy vòng thứ mười hai liền dễ dàng, qua vòng này sẽ trực tiếp chảy trở về nhập khí hải.

Lúc này năng lượng khí lưu, Dương Hiểu Đồng dưới toàn lực thúc đẩy, lấy quy tốc dọc theo hai mạch âm đốc đi lên, cơ hồ lấy mỗi phút không được 10 li tốc độ bay lên, mà lúc này cách đỉnh đầu bách hội, lại vẫn còn đang ở huyệt chuy xử.

Lúc này, mồ hôi hột ra càng nhiều trên trán trắng nõn tinh tế của Dương Hiểu Đồng, hai mắt đóng chặt, môi cắn chặt có thể thấy được cô bây giờ rất nỗ lực.

Dương Hiểu Đồng đau khổ chống đỡ, cái loại lực đẩy nghìn cân cảm giác thật sự quá cực khổ, cơ hồ mỗi lần tiến thêm một bước thì có cực đại trở lực (lực cản trở), bất quá cô tuyệt đối sẽ không buông tha, chỉ cần đột phá nhất cấp, cuộc sống của cô có thể phát sinh biến hóa lớn!

Kiên trì tất nhiên có thu hoạch, Dương Hiểu Đồng rất chân thực cảm nhận được điểm này, trên mặt của cô xuất hiện một tia hưng phấn, bởi vì cô cảm giác được mình sẽ đột phá, rốt cuộc, kèm theo âm một tiếng, năng lượng khí lưu trong nháy mắt đột phá bách hội, sau đó cấp tốc theo trên trán hướng lần tới lưu, năng lượng bốn phía theo bách hội lấy tốc độ nhanh

hơn bình thường mấy lần chen chúc mà vào, năng lượng khí lưu nhập vào trong, năng lượng khí lưu cấp tốc bành trướng, trong khí hải chậm rãi xoay khởi.

Cái này, Dương Hiếu Đồng nhìn thấy khí hải lớn ra hơn gấp đôi, cảm thụ nội lực so với trước đây tràn đầy rất nhiều, bị sợ ngây người, này một vòng sai biệt nguyên lai lớn như vậy a...

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Vay Tiền?

Dương Hiểu Đồng sau khi đột phá, không thể chờ đợi được hồi tức xá, qua lâu như vậy rốt cuộc đột phá a! Ở trong lòng hô “Du Du.”

“Chúc mừng chúc mừng, rốt cuộc đột phá nhất cấp a!” Du Du vẻ mặt cũng tràn đầy ý cười, Dương Hiểu Đồng thực lực đề cao hẳn tự nhiên rất cao hứng, như vậy hẳn mới có thể trở hết tài năng a!

“Ha ha, đúng vậy! Cái này được rồi, ta có phải có thể học tập luyện đan được?” Dương Hiểu Đồng quan tâm nhất chính là cái này, hiện tại cô cảm thấy hứng thú nhất cũng là này, bởi vì luyện đan được có thể kiếm nhiều tiền, ha ha!

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng vẻ mặt kích động, Du Du gật gật đầu “Đích xác có thể, quyền hạn nhất cấp đã mở ra, trang số bảo điển tăng tới chín, mà đan dược phụ trợ như giảm béo dược cũng ở trong đó, cho nên trong những ngày kế tiếp chỉ cần người luyện tập nhiều hơn, là có thể thành công luyện chế đan dược.”

Nghe nói, Dương Hiểu Đồng vẻ mặt nở nụ cười hạnh phúc “Ta rốt cuộc không cần nghèo như vậy.” Gia đình cuộc sống cũng có thể cải thiện, em trai cô vẫn muốn có một cái máy vi tính, cô cũng có thể mua được cho hẳn a. Dương Hiểu Đồng đột nhiên phát giác, cuộc sống nguyên lai là tốt đẹp như thế.

Du Du vỗ đầu Dương Hiểu Đồng “Hiện tại không cần quá hưng phấn, người cho là luyện đan đơn giản như vậy sao a? Liền người cho đến bây

giờ học tập gì đó, luyện đan là việc khó khăn nhất! Trong quá trình luyện đan hơi có một chút vô ý, người liền ngoạn hoàn, phải luyện tập nghiêm túc, ta không thể không nhắc nhở chuyện của người.”

Dương Hiểu Đồng sửng sốt, nhìn thấy bộ dáng Du Du nghiêm túc như thế, không khỏi tươi cười cũng phai nhạt “Chuyện gì?”

Du Du mặt một suy sụp “Ta quên mất luyện đan được cần có dược liệu a! Người bây giờ trên người trừ tiền kiếm trong trận thi đấu phổ vũ trước đó, cũng không có kiếm được tiền nữa. Luyện đan được người khẳng định không phải một hồi là có thể học được, tiêu hao dược liệu cũng rất nhiều, người phải làm sao?” Trước Du Du trái lại đem điểm này quên mất, bất quá làm cho cô đột phá nhanh hơn cũng không có lỗi, nếu như không có đem làm việc chuyên tâm tu luyện nói, cô ít nhất phải qua một tháng nữa mới có thể đột phá!

Dương Hiểu Đồng hé ra khuôn mặt khổ qua, “Không phải chứ? Vậy làm sao bây giờ a? Ba vạn tệ cầm đi mua dược liệu, ta có thể hay không cả một viên đan dược cũng luyện không được?” Nói thật, giảm béo dược hiệu quả tốt như vậy, tìm người có tài phú bán, tuyệt đối không chỉ kiếm được ba vạn.

Du Du suy tư một chút, thản nhiên nói “Có thể, này nói không chính xác, bởi vì luyện đan kỹ thuật rất khó, ở siêu cấp tinh cầu chúng ta người cũng không nhiều, đương nhiên người đều là ở siêu cấp tinh cầu như cá gặp nước, không người nào dám đắc tội. Về phần người sao, ta cũng không biết người ở phương diện này rốt cuộc thế nào, ba vạn tệ có thể mua được dược liệu không có kỷ phân, vạn nhất người không có thành công, vậy thảm...”

Dương Hiểu Đồng nuốt một ngụm nước bọt “Vậy làm sao bây giờ nga?” Tiền tiền tiền, đều là vấn đề tiền, có phương pháp kiếm tiền, lại không có tiền vốn, thực sự là số khổ a!

Du Du lông mày chau lại, nảy ra ý hay, nhìn Dương Hiểu Đồng mặt lộ vẻ cười xấu xa.

Nhìn vẻ mặt Du Du, Dương Hiểu Đồng cảm thấy một trận hàn khí mọc lên, không ngờ Du Du cười rộ lên khủng bố như thế, “Du Du, người đây là cái biểu tình gì a?” Khăng định không phải là cái ý kiến gì hay ho đi.

“Người cũng biết, chúng ta bây giờ tiền vốn bần cùng, ta xem Doãn Lăng Hạo kia đối với người vẫn tương đối có thiện cảm, bằng không người hỏi hẩn mượn mấy vạn đi? Có đủ mười vạn người cũng có thể đi đổ thạch, đổ thạch mặc dù có tiện nghi, thế nhưng người một tân nhân, cũng không thể luôn luôn đi đổ? Như vậy sẽ khiến người hoài nghi.” Du Du trong mắt lóe ra quang mang giáo hoạt.

Dương Hiểu Đồng khoát tay, “Như vậy sao được? Ta cùng hẩn mới nhận thức bao lâu a? Cũng không phải rất quen thuộc, hỏi vay tiền như vậy, người khác còn tưởng rằng ta có ý đồ gì!” Loại phương pháp này Du Du cũng nghĩ ra, thực sự là thẹn thùng.

Du Du khoát tay chặn lại “Không sao cả a, người nói với hẩn cần dùng khẩn cấp, trong vòng ba ngày liền trả lại, dù sao Doãn Lăng Hạo là một kẻ có tiền, mấy vạn tệ căn bản là không để vào mắt, chỉ cần người còn tiền liền không có vấn đề gì a. Người nếu như không đáp ứng vậy ta cũng không có cách nào, người thuật luyện đan đi học không được, cũng chỉ có thể duy trì tình hình hiện tại.”

Dương Hiểu Đồng có chút do dự, kêu cô như vậy mở miệng thật đúng là không phù hợp tính cách của cô, thế nhưng lại không có biện pháp nào khác, cũng không thể hướng trong nhà mở miệng, ba mẹ còn không biết loạn nghĩ thế nào?

Kêu cô buông tha thuật luyện đan là không thể nào, nên làm cái gì bây giờ?

Nhìn thấy Hiếu Đồng do dự, Du Du lại thêm một cây đuốc “Liền người như bây giờ, muốn kiếm tiền nói như thế nào cũng phải làm việc cái hai năm mới có như vậy gửi ngân hàng, kia phải đợi bao lâu a? Bọn người chờ được?” Cùng Dương Hiếu Đồng sống chung một chỗ thời gian cũng không chặt đứt, nội tâm của cô đối với trở nên mạnh mẽ khát vọng hẳn so với bất luận kẻ nào cũng rõ nhất, chờ hai năm? Hẳn tin Dương Hiếu Đồng là tuyệt đối sẽ không cam tâm.

Rốt cuộc, khi nghe Du Du nói như thế, Dương Hiếu Đồng hạ quyết tâm “Kia không có biện pháp, cũng chỉ có thể thử một lần, nếu như không thành công thì sao?”

“Không thành công chỉ có thể nghĩ những biện pháp khác.” Du Du làm bộ khổ não nói, kỳ thực trong lòng cười trộm. Mặc dù cùng Doãn Lăng Hạo tiếp xúc thời gian cũng không lâu, thế nhưng hẳn có lòng tin Doãn Lăng Hạo nhất định đáp ứng, dù sao Dương Hiếu Đồng điểm mị lực như thế vẫn phải có.

Bất đắc dĩ Dương Hiếu Đồng chỉ có thể thử một lần, trong lòng vẫn là rất thấp thỏm, qua nhiều năm như vậy cô đã không có hỏi những bạn học khác mượn tiền, bởi vì cảm thấy chuyện này rất khó mở miệng, hiện tại kêu cô hỏi một nam sinh mới nhận thức vay tiền, hơn nữa còn là mấy vạn tệ! Mặc dù mấy vạn với hẳn mà nói là chút lòng thành, thế nhưng đối với cô mà nói cũng không phải vậy a!

Cái này làm sao mở miệng a...

Tiếp đến, Du Du cũng rất không chịu trách nhiệm thêm đi trở về, giao cho Dương Hiếu Đồng là được, dù sao hẳn sẽ chờ Dương Hiếu Đồng có tiền mua dược liệu hẳn sẽ dạy cô luyện đan dược, nhìn thấy thái độ Du Du, Dương Hiếu Đồng chỉ có thể vẻ mặt bất đắc dĩ thêm phần hận chờ hẳn biến mất, làm bộ Du Du còn đang trước mặt.

Ngay lúc Dương Hiểu Đồng phiền não, đột nhiên nhận được điện thoại của Doãn Lăng Hạo, điều này làm cho Dương Hiểu Đồng rất kinh ngạc, vốn còn đang phiền não không biết làm sao tìm được Doãn Lăng Hạo, không ngờ Doãn Lăng Hạo vậy mà trước tìm cô, lập tức tiếp điện thoại “Uy?”

Doãn Lăng Hạo thanh âm tràn ngập từ tính truyền vào trong tai Dương Hiểu Đồng “Dương Hiểu Đồng sao? Ta là Doãn Lăng Hạo.”

“Nga, là người a! Có chuyện gì không?” Dương Hiểu Đồng trong lòng một bên suy nghĩ đến lúc đó thế nào mở miệng một bên trả lời nói.

Doãn Lăng Hạo trầm ngâm một lát sau, hơi có lúng túng nói “Là như vậy, ta nghĩ xin người giúp một chuyện, không biết được hay không?”

Nghe khẩu khí Doãn Lăng Hạo, tựa hồ chuyện này có chút khó? Sau khi biết Doãn Lăng Hạo lợi hại như vậy, Dương Hiểu Đồng liền cho là không có vấn đề gì có thể làm khó được Doãn Lăng Hạo, không ngờ vậy mà cần chính mình giúp, điều này thực có chút kỳ quái, cô lại có thể giúp đỡ cái gì?

“Ân... Nếu như là ta có thể giúp được, ta nhất định giúp.” Dương Hiểu Đồng cười trả lời, dù sao cô cũng có việc cầu người, giúp hẳn một bạn như vậy đến lúc đó mình cũng hào mở miệng một chút.

Nghe thấy Dương Hiểu Đồng đáp lời, Doãn Lăng Hạo thở phào nhẹ nhõm “Như vậy đêm nay cùng nhau ăn một bữa cơm đi, chuyện này trong điện thoại nói không rõ ràng, người có rảnh không?”

“Ân, có thể.” Cô bây giờ phi thường rảnh rỗi, buổi tối lại không có khóa, lại không cần làm công, hôm nay cũng đột phá thành công, cho nên tuyệt không bận!

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Giả Làm Bạn Gái

Buổi tối, dựa theo địa chỉ như lời Doãn Lăng Hạo, Dương Hiểu Đồng đi tới trước cửa một nhà hàng cao cấp, nhìn bố trí xa hoa này, Dương Hiểu Đồng không khỏi líu lười, sống nhiều năm như vậy, nhà hàng cao cấp như vậy thật đúng là lần đầu tiên đến.

Tại đây ăn một bữa cơm không biết hết bao nhiêu tiền, ôi, kè có tiền a! Biết Dương Hiểu Đồng ý nghĩ Du Du bĩu môi “Người có cái gì cảm khái? Không bao lâu nữa người cũng cùng hăn như nhau, không, càng giàu hơn đi!” Du Du trong giọng nói là tự hào không nên lời, chỉ cần cô có thể thành công luyện chế ra đan dược, kia kiếm tiền quả thực liền cùng nhật tiền đơn giản như nhau!

Dương Hiểu Đồng nghĩ nghĩ, khóe miệng không khỏi tươi cười, đích thực là như vậy, không bao lâu nữa nàng cũng sẽ thường thường tại đây dạng nơi này xuất nhập!

Nâng bước chân, chuẩn bị đẩy cửa vào, một vị nhân viên phục vụ đã lễ phép mở cửa, là người ngoại quốc! Hăn cười hoan nghênh Dương Hiểu Đồng đi vào, Dương Hiểu Đồng lễ phép tươi cười đáp lễ, quả nhiên không hổ là nhà hàng cao cấp, ngay cả nhân viên phục vụ tố chất cũng không bình thường a!

Ở nhà hàng cao cấp quốc gia, nhà hàng Pháp xem như là cao cấp nhất. Đây gian phòng ăn lấy màu vàng nhạt là chủ đạo, lấy kiến trúc cung điện châu Âu làm đặc sắc, trang sức xa hoa mà lại trang nhã.

Đi vào, Dương Hiểu Đồng phát hiện mọi người đều hướng mắt nhìn mình có chút quái dị, nhìn nhìn bản thân, lập tức minh bạch là chuyện gì xảy ra. Người tới chỗ này đều là phi phú tức quý, mặc cũng rất sang trọng, mà cô lại đang mặc một bộ quần áo giá chỉ mấy chục tệ, đến nhà hàng cao cấp này đích xác rất kỳ quái.

Nếu như đổi lại là trước đây, ở cục diện như thế cô nhất định sẽ rất quần bách, thế nhưng cô bây giờ không giống nhau, y phục là tiện nghi hóa thì thế nào?

Quan trọng là tự thân, hiện tại Dương Hiểu Đồng toàn thân tản ra một loại khí chất mê người, khuôn mặt xinh đẹp kia, vóc người hoàn mỹ, tuyệt đối là một cực phẩm!

Người ở chỗ này nhìn thấy Dương Hiểu Đồng tuyệt không cảm thấy không có ý tứ, trên mặt mang theo tươi cười đương nhiên, mỗi một người đều thu hồi ánh mắt, như vậy xem ra thì ngược lại chính mình không kiến thức. Khí chất như vậy, thế nào lại là người bình thường?

“Tiểu thư, xin hỏi người đã đặt chỗ rồi sao?” Nhân viên phục vụ có lẽ hỏi, nữ sinh xinh đẹp có khí chất như vậy cũng không thấy nhiều.

“Ta tới tìm người.” Dương Hiểu Đồng bốn phía nhìn nhìn, tìm kiếm thân ảnh Doãn Lăng Hạo.

“Xin hỏi người là tìm Doãn Lăng Hạo tiên sinh sao?”

Dương Hiểu Đồng sửng sốt, chột gật gật đầu “Đúng vậy.” Doãn Lăng Hạo đã dặn trước? Người nước ngoài này nói tiếng Trung cũng khá tốt a!

“Mời đi theo ta” chột nhân viên phục vụ đó là xoay người dẫn đường, Dương Hiểu Đồng cũng đi theo phía sau nhân viên phục vụ, rất nhanh, nhìn thấy Doãn Lăng Hạo.

Nhìn thấy Dương Hiếu Đồng tới, Doãn Lăng Hạo đi tới vị trí Dương Hiếu Đồng, vì cô rút ghế tựa ra, đợi Dương Hiếu Đồng ngồi xuống mới trở lại vị trí của mình.

Bộ dáng long trọng như vậy, khiến cho Dương Hiếu Đồng trong lòng cũng có chút khẩn trương, cục diện như thế cô chưa có tiếp xúc qua, món ăn Pháp cũng không có ăn qua, nếu như tạo ra bất cần gì sẽ không tốt.

Doãn Lăng Hạo nhìn thấy Dương Hiếu Đồng bộ dáng khẩn trương, trên mặt lộ ra nhàn nhạt tươi cười, “Thả lỏng chút, cùng anh ăn cơm cùng nhau mà thôi, không có việc gì!” Trong lòng hẳn cũng có chút ảo não, quen Dương Hiếu Đồng không có thói quen, sớm biết sẽ không đến nơi này.

Nhìn Doãn Lăng Hạo trên mặt kia tươi cười làm người ta an tâm, Dương Hiếu Đồng cũng yên lòng, Du Du nói “Đêm nay trở lại cần phải học tập thật giỏi một chút các lễ nghi quốc gia, còn có một ít thường thức ở nhà hàng cao cấp.”

“Được rồi! Ta biết!” Dương Hiếu Đồng nhẹ giọng nói

“Em nói cái gì?” Vừa mới nói nói thanh âm quá nhỏ, hẳn không có nghe rõ ràng.

“A?” Dương Hiếu Đồng khoát tay, “Không có gì, đúng rồi, anh là muốn tôi hỗ trợ cái gì a?” Cô tương đối hiếu kỳ điểm này.

Doãn Lăng Hạo có chút do dự nói “Đây cũng là một yêu cầu quá đáng, anh cũng vậy không có cách nào, cho nên mới cầu xin em.”

Dương Hiếu Đồng không nói gì, mà chờ Doãn Lăng Hạo nói, yêu cầu quá đáng có thể là cái gì?

“Ngày mai nhà anh sẽ cử hành tiệc sinh nhật, cũng không thể không cầu xin em tạm thời giả bộ một chút bạn gái của anh?” Lúc nói lời này, Doãn

Lăng Hạo trên mặt tươi cười cũng có chút cứng ngắc, xem ra những lời này hẳn cũng đích thực là rất khó mở miệng.

Nghe nói, Dương Hiểu Đồng hoảng sợ, nữ sinh thích Doãn Lăng Hạo nói như thế nào cũng phải có một đám đông đi! Còn cần chính mình đi trang bạn gái của hẳn?

“Vì sao?”

“Là như vậy. Ba anh hi vọng anh cùng một vị tiểu thư đính hôn, thế nhưng anh không thích cô ta, ba anh nói trừ phi anh mang bạn gái về, hẳn mới sẽ suy nghĩ không bức anh. Kỳ thực hẳn chính là liệu định anh không có bạn gái, anh hiện tại trừ em ra cũng tìm không được những người khác có thể giúp, những nữ sinh khác, vạn nhất lại thượng ta vậy cũng không tốt...” Doãn Lăng Hạo bộ dáng có chút quẫn bách, bất quá lời này thật không phải là hẳn tự kỷ.

Nữ sinh thích hẳn nhiều như biển, nếu để cho bọn họ giúp, đến lúc đó dứt không xong liền thực sự phiền toái. Chỉ có Dương Hiểu Đồng, cô ấy cũng không phải là một loại với những nữ sinh này.

“Đáp ứng hẳn đi! Dù sao người cũng không mất mát gì.” Du Du ở bên cạnh ồn ào, Doãn Lăng Hạo soái ca như vậy, nhìn cũng đẹp mắt a, tiếp xúc nhiều một chút cũng không thiệt.

“Ách... Vậy được rồi, kỳ thực tôi cũng có chuyện tình muốn tìm người giúp a.” Dương Hiểu Đồng hơi có xấu hổ mở miệng “Ta không phải có ý tứ cùng anh nói điều kiện.” Cô lo lắng hẳn sẽ cho rằng cô là bởi vì giúp hẳn mà muốn trả công.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng bộ dáng khẩn trương, Doãn Lăng Hạo cười nói “Anh không có nghĩ như vậy, em cần anh hỗ trợ cái gì?”

Dương Hiểu Đồng há miệng vẫn là không nói ra “Chờ sự tình của anh sau khi chấm dứt rồi tôi nói.”

“Vậy cũng tốt.” Doãn Lăng Hạo hướng phía nhân viên phục vụ bày cái thủ thế, nhân viên phục vụ đó qua, đem hai phân thực đơn đưa cho hai người “Chúng ta ăn cơm trước đi, em nghĩ muốn ăn gì?”

Dương Hiểu Đồng lật lật thực đơn, tuyệt không hiểu, “Anh chọn đi, tôi không có ăn món Pháp bao giờ, cái gì ăn ngon tôi cũng không biết.”

“Vậy anh giúp em chọn đi! Hai Bordeaux rượu gan ngỗng phê, hai bò bít tết cách thức tiêu chuẩn, bảy phần chín, lại thêm một phần rau dưa salad, một chai rượu đỏ năm 83.” Thanh âm rơi xuống, liền đem thực đơn giao cho nhân viên phục vụ.

Nhân viên phục vụ đáp một tiếng sau đó ly khai. Mặc dù Dương Hiểu Đồng đối với cách thức tiêu chuẩn thức ăn không biết, nhưng lại biết này giá trị tuyệt đối xa xỉ. Âm thầm lú lười, khó có được ăn được mặc thức ăn như vậy, hảo hảo ném một phen cũng không tệ.

“Anh có thể gọi em Hiểu Đồng không?” Doãn Lăng Hạo hỏi, vẫn kêu cả tên lẫn họ thật có chút kỳ quái, huống hồ ngày mai cô ấy còn giả làm bạn gái của mình. Kỳ thực hẳn thật thích cảm giác cùng Dương Hiểu Đồng cùng một chỗ, rất thoải mái cũng không có cái gánh nặng gì, bởi vì cô cũng không phải là những nữ sinh trăm phương ngàn kế muốn tiếp cận hẳn, theo trong mắt thuần khiết kia liền là có thể thấy được.

“Có thể a!” Đối với xưng hô các loại, Dương Hiểu Đồng cũng không quá để ý, dù sao chính là một danh hiệu.

“Em kêu anh Lăng Hạo là được.” Hai người vui vẻ ăn xong bữa tối, trên đường Doãn Lăng Hạo đưa Dương Hiểu Đồng trở về, Doãn Lăng Hạo đột nhiên nói “Hiểu Đồng, ngày mai anh phái người qua đây đón em, chuẩn bị một chút lễ phục dạ tiệc cần mặc đi.”

Dương Hiếu Đồng gật gật đầu, loại yến hội xã hội thượng lưu này, đối với ăn mặc có chú ý rất cao, cô không có trang phục loại đó, bất luận thế nào, ngày mai cô đại biểu tịnh không phải là mình, mà là bạn gái của Doãn Lăng Hạo, đây cũng là tất yếu.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Nghiêm Hình Bức Cung

Trở lại phòng ngủ, vốn chuẩn bị sớm một chút tiến bảo điển học tập, không ngờ vậy mà lại bị ‘nghiêm hình bức cung’! Vừa mới mở cửa phòng ngủ, đã nhìn thấy Nhược Nhược và Tiểu Mẫn hai người ngồi ở trên ghế, một người cầm chổi lông gà, một người cầm cái chổi, sắc mặt nghiêm túc nhìn Dương Hiểu Đồng.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đi vào cửa, Tiểu Mẫn nói “Thành thật khai báo, đêm nay đi làm gì? Soái ca vừa đưa mi trở về là ai?” Trong khoảng thời gian này, Hiểu Đồng cùng trước đây có bất đồng rất lớn, thời gian ra ngoài nhiều hơn trước, vốn liền khiến cho hai người bọn họ hoài nghi, nhưng mà vừa rồi bọn họ vậy mà nhìn thấy Dương Hiểu Đồng theo trên xe một vị soái ca xuống.

Mặc dù ánh sáng rất mờ, thấy không rõ lắm tình huống cụ thể, nhưng bọn họ quả thật có thể đủ xác định đó là một nam nhân! Hơn nữa còn là một nam nhân vóc người rất tốt! Tướng mạo thế nào cũng không biết, bất quá bọn họ chỉ cần biết rằng này đó là đủ rồi.

Nhìn hai người bọn họ làm bộ dáng hung thần ác sát, Dương Hiểu Đồng không khỏi cười ra tiếng.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng cười, hai người nghiêm mặt “Cười cái gì mà cười, nhanh lên một chút nói rõ! Nếu không đêm nay đừng mong ngủ.”

“Ta sợ đến lúc đó là hai người các ngươi nhịn không được muốn ngủ đi?” Hiện tại bởi vì duyên cố tu luyện, mấy ngày không ngủ đối với cô mà

nói căn là không có gì ảnh hưởng, bất quá hai người này mỗi ngày đều ngủ giống như heo vậy.

“Khụ khụ” Nhược Nhược ho nhẹ hai tiếng “Dù sao chính là nhanh lên một chút nói rõ, nếu không đại hình hầu hạ!” Đem Dương Hiểu Đồng đặt trên giường, đem chân của cô đặt ở trên đùi của mình, mặt lộ nụ cười bỉ ổi.

Dương Hiểu Đồng mặt co quắp, “Chẳng lẽ là chuẩn bị sử dụng quấy nhiễu công thất truyền đã lâu?”

“Hắc hắc, biết là được, nhanh lên một chút nói đi a.” Tiểu Mẫn hai tay khoanh trước ngực, biểu tình đặc ý! Bất quá ôm vào trong ngực cái chổi nhìn thế nào thế nào cũng thấy kỳ quái.

Dương Hiểu Đồng khoát tay, “Được rồi! Nói cho các người biết, kỳ thực ta cùng hãn cũng là mới quen, mới vừa rồi là hãn mới ta ăn cơm.”

“Hãn lớn lên đẹp trai hay không?” Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cùng nhau ngồi vào bên người Dương Hiểu Đồng nghe cô nói

“Rất đẹp, so với người trong trường học của chúng ta đẹp trai hơn nga!” Đúng là như thế, cô cảm thấy Doãn Lăng Hạo nhìn rất tuần tú điểm này Dương Hiểu Đồng cho tới bây giờ liền không phủ nhận, huống hồ sự thực chính là như vậy, ai nhìn thấy mà nói hãn không đẹp trai?

“Thực sự a? Hãn tên gọi là gì a? Ta nhìn vừa rồi hãn lái xe tới a, hãn là kẻ có tiền nga! Xe hiệu gì?” Nhược Nhược vẻ mặt hưng phấn hỏi

“Nhược Nhược, vấn đề của người cũng nhiều lắm đi! Hãn gọi Doãn Lăng Hạo, có tiền rất là có tiền (thật ra là phi thường có tiền), về phần xe, người cũng biết ta, đối với này một điểm nghiên cứu cũng không, ta cũng không nhận ra được a.”

“Thua người a, bình thường ta cùng Nhược Nhược lúc nghiên cứu người không để ý, hiện tại buồn bực đi, ha ha!” Tiểu Mẫn cười nói

“Hiếu Đồng, người phải nắm chắc, một thanh niên tốt như thế, bỏ lỡ đáng tiếc!”

Đem Nhược Nhược và tiểu Mẫn đẩy tới trên giường mỗi người “Được rồi được rồi, thời gian không còn sớm, đi ngủ sớm một chút đi!” Cô một hồi còn muốn tiến vào thiên hàng bảo điển học tập, hơn nữa đêm nay cần học tập rất nhiều thứ a!

Vô luận như thế nào, ngày mai ở Party cũng không thể xấu mặt, chính mình xuống đài không được không sao cả, dù sao bọn họ không biết cô, thế nhưng Doãn Lăng Hạo thì không như cô a.

Tiểu Mẫn bọn họ thấy mục đích đạt thành, cũng không dài dòng đi ngủ, kỳ thực hai người sớm liền mệt nhọc. Nhìn thấy hai người ngoan ngoãn đi ngủ, Dương Hiếu Đồng sau khi tắm xong nằm trên giường, tâm niệm vừa động tiến vào thiên hàng bảo điển.

Du Du đã chờ cô, “Hiếu Đồng, ngày mai chỉ cho phép thành công, không được thất bại nga!”

Không ngờ Du Du câu nói đầu tiên lại là này, Dương Hiếu Đồng không nói gì “Ta biết rồi! Đêm nay muốn ta học những gì? Lễ nghi sao? Bọn họ dạ tiệc danh môn là dạng gì a? Du Du, này cũng là người hiểu, giao cho người!” Dù sao chính mình chỉ cần học là được.

Du Du mở to hai mắt nói, “Người giả làm bạn gái Doãn Lăng Hạo, ba của hắn nhất định sẽ gây nhiều khó dễ, người phải chuẩn bị tâm lý thật tốt!”

Dương Hiếu Đồng khoát tay chặn lại “Ta cũng không phải bạn gái thực sự của hắn, lo lắng cái nhìn của ba hắn làm gì, không có việc gì a! Ngày

mai không gây chú ý là được, giúp hẳn bạn này, ta mới không biết xấu hổ bạn tâm những chuyện đó!”

“Người đêm nay trước theo Tân Đế học giao tiếp, khiêu vũ, đến lúc đó đại khái sẽ dùng đến, lại học tập dương cầm, luyện hai thủ khúc đi, sau đó sẽ có Lâm Tây dạy người phương diện lễ nghi. Đây là nhiệm vụ hôm nay của người!” Du Du đem nhiệm vụ bố trí tốt, hẳn là có chuẩn bị này liền không sai biệt lắm, ba ba Doãn Lăng Hạo lại không thể đem cô ấy cấp ăn.

“Đúng rồi, Du Du, người giúp ta tra tư liệu ba ba Doãn Lăng Hạo đi, biết người biết ta mới có thể bách chiến bách thắng a!”

“Biết rồi, người nhanh lên một chút đi học đi! Ngày mai nếu như làm không tốt, đừng nói người là ký chủ của thiên hàng bảo điển nữa a! Ta không nhận nổi người chủ như vậy a.” Lấy ra ký ức truyền khí giao cho Dương Hiểu Đồng truyền.

Nghe nói, Dương Hiểu Đồng liếc mắt nhìn hẳn một cái, “Người người này cũng quá vô sỉ đi.”

Không ngờ câu này vừa mới dứt lời, Du Du đã truyền xong, trực tiếp một cước đem cô đạp đi học tập!

“Xin chào, ta là lão sư phổ vũ của người, Tân Đế. Đêm nay người đi theo ta bắt đầu học tập —— khiêu vũ!” Tân Đế cười mở miệng nói

Dương Hiểu Đồng lông mày run lên, quả nhiên là bắt chước ra tới a, mỗi lần đổi cái nội dung học tập, lời này đều phải một lần nữa lặp lại lần nữa, hẳn tử.

Tân đế hoàn toàn không quan tâm phản ứng của Dương Hiểu Đồng, mở miệng nói “Điệu valse (Waltz) là một loại khiêu vũ. Nó xuất phát từ Đức, Áo biên cảnh vùng nông thôn. Kỳ chủ yếu đặc điểm là xoay tròn.” Giới thiệu khởi nguyên cùng đặc điểm điệu valse này.

“Chủ yếu là điệu valse chậm và điệu valse mau, điệu valse chậm phong cách trang nhã, nhiệt liệt hưng phấn, động tác lưu sướng, bước tiến nối liền, xoay tròn rất nhanh. Bởi vậy ở đương đại quốc tế tiêu chuẩn dạy khiêu vũ, thường lấy nó là là động tác thứ nhất, dùng nó làm cơ sở. Điệu valse chậm vũ khúc là 3/4 nhịp, mỗi phút ước ba mươi ~ ba mươi hai tiểu tiết. Căn bản là valse một bước, biến hóa cũng có mỗi tiểu tiết nhảy hai bước thậm chí là nhảy tứ bộ. Viên điệu valse (VienneseWaltz) tức mau điệu valse, khiêu vũ điệu valse này lịch sử dài lâu, thế kỷ mười chín liền trở thành thể loại khiêu vũ xã giao ‘vũ đạo chi vương’. Bước tiến của nó đơn giản, nhưng kỹ xảo rất cao. Phải bước nhanh theo âm nhạc, đem quay người, đong đưa, nghiêng, kỹ xảo động tác lên xuống hoàn thành. Vũ khúc cũng là nhịp 3/4, nhưng mỗi phút phải có năm mươi ~ sáu mươi tiểu tiết.” (Sally: đoạn này ta bản loạn)

Dương Hiểu Đồng nghiêm túc nghe, sau khi học phổ vũ, đối này cũng có một ít hiểu biết. Cùng bước dạy học trước như nhau, Tân Đế trước biểu diễn một lần, một lần biểu diễn một lần tự thuật đặc điểm và chú ý hạng mục, sau đó mang theo Dương Hiểu Đồng cùng nhau luyện.

Trong quá trình luyện tập, ký ức kèm theo cước bộ vận động mà từng chút sống lại, Dương Hiểu Đồng càng nhảy càng có cảm giác, Du Du ở một bên tra tư liệu nhìn Dương Hiểu Đồng tiến bộ, không khỏi gật gật đầu. Cô ấy trưởng thành tốc độ thực sự rất không tệ, cùng cô cùng một chỗ ngày qua ngày cũng rất vui vẻ a.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Tiện Sát Người Ngoài

Dương Hiểu Đồng trên phương diện khiêu vũ vẫn có thiên phú, bốn tiếng đồng hồ trước, đã học được bảy tám phần, đối phó vũ hội ngày mai hẳn không có vấn đề gì.

Tiếp đến liền bắt đầu luyện tập dương cầm, đối với nhạc khí Dương Hiểu Đồng vẫn rất mới lạ, nhìn những phím đen trắng kia, Dương Hiểu Đồng cảm thấy ngón tay nhấn loạn, thường xuyên làm lỗi.

Du Du lấy hai cục bông chần ở tai, đây tuyệt đối là tạp âm a! Sau nhiều lần đàn ra thanh âm khó nghe, Dương Hiểu Đồng cầm kỹ rất cuộc có một chút tiến bộ, dương cầm nói rất khá cũng không đúng, bất quá luyện hai thủ khúc vẫn có thể .

Trừ hai thủ khúc này, cái khác chính là một chút cũng sẽ không, Du Du nói cho cô sau khi buổi dạ tiệc này kết thúc sẽ tiếp tục học. Dương Hiểu Đồng cảm thấy đàn dương cầm rất ưu nhã, trước đây nhìn người khác đàn cô rất hâm mộ a, chân chính dương cầm vô cũng không có chạm qua.

Từ khi Du Du xuất hiện, tựa hồ thay đổi rất nhiều, từ không nhảy phổ vũ thành quán quân, không biết đánh nhau hiện giờ cô có thể nhẹ nhàng đánh ngã mười mấy người, chưa có tiếp xúc qua dương cầm hiện cũng bắt đầu biết đàn từ khúc, tiến bộ lớn như vậy a!

Đột nhiên phát hiện, cuộc sống của mình đặc sắc rất nhiều, rất nhiều...

Tiếp đến là do Lâm Tây dạy Dương Hiểu Đồng lễ nghi, loạn thất bát tao một đồng lớn, Dương Hiểu Đồng nghe mà thấy đau đầu, không rõ trong

đầu Lâm Tây là thế nào nhớ kỹ nhiều như vậy.

Trong khoảng thời gian ngắn, cô cũng không nhớ được, nhớ kỹ này đã quên cái kia, khi nghe xong Lâm Tây dạy tất cả, cô chỉ cảm thấy đầu choáng váng não trạng, kết quả lúc này, Du Du nói một câu làm cho cô càng muốn chết.

“Hiểu Đồng a, vừa rồi Lâm Tây dạy người đều là lễ nghi quý tộc chân chính, bất quá ngày mai người đại khái cũng không dùng được cái gì, tuy nói bọn họ là nhân sĩ thượng lưu, so với người bình thường luôn chú trọng lễ nghi hơn, thế nhưng quý tộc hoàng thất chân chính lễ nghi sợ là bọn họ cũng không biết, ngày mai lúc nào cần muốn làm gì, ta cho người biết là được.”

“Vậy người bắt ta nghe lâu như vậy để làm gì?”

“Ta xem người không có việc gì làm a, cho người nghe một chút cũng tốt không phải sao, sau này có thể chậm rãi học thôi! Chủ nhân thiên hàng bảo điển, người nào không phải chân chính, khí chất quý tộc là người khác không thể bắt chước được.”

“Một lần nói nhiều như vậy ta căn bản là không nhớ được a!”

Du Du tư thái nhàn nhã, “Cho nên mới cho người nghe một chút, ta cũng không trông chờ người nhớ kỹ.”

Dương Hiểu Đồng một bước xa vọt tới trước mặt Du Du “Vừa rồi chính là chọc ta chơi phải không?” Vươn tay liền hướng khuôn mặt Du Du niết. Cô vừa rồi còn bởi vì không nhớ được mà phiền muộn muốn chết, làm nửa ngày căn bản là không trông chờ cô nhớ kỹ, này chính là cái gì tội a!

“Buông tay, buông tay, ta cho người biết tư liệu ba ba Doãn Lăng Hạo, thế nào?” Du Du bất đắc dĩ cầu xin tha thứ, Dương Hiểu Đồng lúc nào thì đã biến thành người bạo lực như thế a...

Nghe nói, Dương Hiểu Đồng mới buông lỏng tay ra, dù sao cô cũng đã niết được rồi “Nói đi, tư liệu!”

Du Du xoa xoa mặt chính mình bị Dương Hiểu Đồng niết đến hồng, vẻ mặt tiểu tức phụ nói “Doãn Ngạo Thiên, bốn mươi lăm tuổi, ở trên thương trường hoạt động nhiều năm, tuyệt đối là ngôi sao sáng về buôn bán tại Trung Quốc. Tình huống của hắn so với Doãn Lăng Hạo cũng không khác nhau bao nhiêu, thật có thể nói là hổ phụ vô khuyển tử.

Bối cảnh: nhà giàu nhất Trung Quốc, kế thừa công ty của ba mình phát triển thêm chi của chính mình, mặng mọc qua tre, gần trong hai mươi năm đem tài lực lật mấy lần!

Tính cách: Trầm ổn, nội liễm. Sâu kín, hiểu rõ thời thế mới là người tài giỏi, chính là câu nói tâm đắc nhất, cũng chính là bởi vì điểm này, nhiều năm tranh đấu thương trường như vậy, trở thành người thắng cuối cùng.

Tình cảm: Một đoạn tình cảm hắn xem là sỉ nhục, chính là mẹ của Doãn Lăng Hạo, cô ta đi sai đường (ngoại tình) mang đến cho hắn sỉ nhục lớn, cho nên sau này cho dù hắn cũng có người tình mới, thế nhưng chưa từng có cho đối phương danh phận, bởi vì không tin ai. Doãn Lăng Hạo điểm này cùng ba hắn rất giống.

Quan hệ cha con: Quan hệ tương đối không tệ, Doãn Lăng Hạo được ba mình chỉ dạy nuôi lớn lên, đối với mẹ của mình xem thường, đối với ba luôn là sùng bái, hồi bé đem ba mình thành thần tượng, hiện tại là mục tiêu.”

Nghe nói, Dương Hiểu Đồng cảm khái muôn vàn, cuộc sống kinh nghiệm như thế đều có thể làm tự truyện, không ngờ lợi hại như vậy! Cô cũng muốn trở thành nhân vật như vậy!

“Vì sao Doãn Ngạo Thiên mình cũng không kết hôn, lại buộc Doãn Lăng Hạo đính hôn đây?” Đây là rất một điểm mâu thuẫn a!

“Đối phương đính hôn là con của bạn thân ông ấy, dù sao Doãn Lăng Hạo cũng sẽ không chân chính thích nữ nhân khác, chẳng thà cùng cô ta kết hôn, như vậy thương nghiệp có giúp đỡ, quan hệ bạn thân thêm bền chặt, trọng yếu nhất là, nữ nhân kia rất thích Doãn Lăng Hạo, cho nên yêu cầu.” Những tài liệu này hẳn cũng đã tra thanh thanh sở sở.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Nguyên lai là như thế này a, ôi, cũng bởi vì mẹ mình sai lầm, mà biến thành như bây giờ, thực sự là khó mà nói cái gì, cũng không phải là nữ nhân tất cả đều như vậy a! Người nói có đúng hay không?”

“Hồi bé bóng mờ quá sâu, chúng ta thân là người ngoài cuộc cũng không quản được, bất quá Hiểu Đồng người nếu như làm bạn gái của hắn thì có thể quản, ha ha!” Du Du vui đùa.

“Tìm đánh có phải hay không?”

...

Ngày thứ hai, buổi chiều, Doãn Lăng Hạo qua đón Dương Hiểu Đồng.

Mọi người từ thật xa đã nhìn thấy một chiếc Rolls-Royce lái vào vườn trường, vẫn lái đến phía dưới túc xá nữ sinh. Trong xe Doãn Lăng Hạo tâm tình rất tốt, trên mặt mang theo tươi cười mê người, bấm điện thoại của Dương Hiểu Đồng. “Hiểu Đồng, anh đã đến dưới lầu .”

“Tốt, tôi lập tức sẽ tới.”

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng ra cửa, Tiểu Mẫn cùng Nhược Nhược hai kẻ dở hơi này đương nhiên là nằm bò ở trên cửa sổ nhìn phía dưới, sau khi nhìn thấy chiếc Rolls-Royce, mắt trợn thật lớn, không thể tin tưởng liếc mắt nhìn “Ta là đang nằm mơ sao?”

“Chúng ta đang nằm mơ a...”

Doãn Lăng Hạo từ trên xe bước xuống, đứng ở bên cạnh xe chờ Dương Hiểu Đồng, một thân tây trang màu đen khiến hấn vóc người hoàn mỹ to lớn hiện ra, mái tóc màu nâu trong gió tung bay, trên mặt tươi cười mê người kia làm cho người ta say mê, phong độ nhẹ nhàng bộ dáng khiến tức xá nữ sinh điên cuồng!

Nam nhân đẹp trai lại nhiều tiền như vậy, là tới đón ai? Mọi người đều chờ xem ai có vận khí tốt như vậy.

Khi nhìn thấy Dương Hiểu Đồng xuất hiện, trong nháy mắt, vô số ánh mắt hâm mộ ghen ghét tụ tập ở trên người cô, Dương Hiểu Đồng cảm nhận được, lại không thèm để ý chút nào.

Doãn Lăng Hạo lịch thiệp mở cửa xe cho Dương Hiểu Đồng, tay đặt ở mui xe, tránh cho Dương Hiểu Đồng đụng đầu, khi cô đã ngồi tốt mới trở lại vị trí của mình, sau đó dưới ánh mắt cực kỳ hâm mộ của mọi người trong trường học ly khai.

Rất nhanh, trong trường học tất cả mọi người biết, hoa hậu giảng đường Dương Hiểu Đồng có một soái ca đẹp trai lại nhiều kim tệ a, dùng Rolls-Royce đến đón cô đi, đây là chuyện khiến bao nhiêu nữ sinh hâm mộ, khiến nam sinh đổ kị a.

Trình Thiên Lỗi sau khi nghe được, tức giận hét “Rolls-Royce? Thụy Đại ai có tiền như thế a?” Đây vốn là nữ nhân của hấn, cô cũng dám phản bội hấn? Đã vậy còn quá kiêu ngạo theo nam nhân khác đi rồi. (Sally: thằng cha này hết thuốc chữa, nói bệnh tự kỷ ta còn thấy tội cho mấy người tự kỷ đó nữa a)

Phần nộ, Trình Thiên Lỗi lúc này cái gì cũng không tự hỏi, một lòng chỉ nghĩ điểm này, lại quên lúc trước là hấn đem cô bỏ rơi.

Đích xác, trong trường học người nhìn Trình Thiên Lỗi cười nhạo rất nhiều, nữ sinh thấy qua Doãn Lăng Hạo đều biết, Doãn Lăng Hạo so với

Trình Thiên Lôi mạnh hơn rất nhiều!

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Đại Biến Thân!

Chỉ chốc lát, Doãn Lăng Hạo liền đem Dương Hiểu Đồng đến nơi cần đến. Salon make-up, tuyệt đối cao cấp!

Salon này Dương Hiểu Đồng từng thấy qua trong quảng cáo, từ chỉnh dung, dưỡng da, bảo dưỡng, trang điểm, mặc, một loạt toàn bộ đều có, từ bên trong ra tới không có một nữ nhân xấu!

Thật là chứng minh không có nữ nhân xấu, chỉ có nữ nhân lười làm những thứ này. Bất quá ở đây giá cũng trên trời, trước đây cô nhìn mà lười lười, không nghĩ tới hôm nay mình cũng tới.

Doãn Lăng Hạo thấy Dương Hiểu Đồng đứng ở nơi đó, đem xe giao cho nhân viên phục vụ, sau đó kéo Dương Hiểu Đồng tiến vào, phát hiện Doãn Lăng Hạo dắt tay của mình, Dương Hiểu Đồng sửng sốt, này, là tình huống gì a?

Du Du lúc này thấy Dương Hiểu Đồng đại ra, thì ở một bên cười trộm, xem ra vô luận là ký chủ hiện tại hay trước kia, đều là một gốc hoa đào không thay đổi được!

Sau khi đi vào, Doãn Lăng Hạo biểu tình rất tự nhiên, quay đầu nhìn thấy Dương Hiểu Đồng khuôn mặt kỳ quái nhìn hằm, lập tức chú ý tới bọn họ dắt tay, xấu hổ buông, giải thích “Cái kia, mới...”

Dương Hiểu Đồng khoát tay “Không có vấn đề gì.” Năm tay mà thôi, nhìn hằm bộ dáng quần bách cũng không phải cố ý sàm sỡ cô, huống hồ hằm

một nam nhân ưu tú như vậy, nữ nhân bên người thích hẳn rất nhiều, thật sự là không cần phải hành động như vậy.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng hiểu như vậy, Doãn Lăng Hạo cười cười, cô thực sự cùng những nữ sinh khác không đồng nhất, “Đêm nay dạ tiệc chính thức, cho nên liền trước tới nơi này làm chuẩn bị một chút.” Hẳn cũng không biết tại sao mình phải làm như vậy, khi kéo tay cô ấy, thật sự trong nháy mắt như vậy, hẳn hi vọng vĩnh viễn sẽ không buông ra.

“Ân, ta biết!” Xã hội thượng lưu là như thế này, mặc dù không có tham gia, bất quá trên tivi cũng đã gặp. “Tôi còn không có tham gia qua yến hội như vậy, nhờ phúc của anh!” Dương Hiểu Đồng trêu ghẹo nói, đây cũng là một loại kinh nghiệm không tệ!

Bị Dương Hiểu Đồng nói như thế, Doãn Lăng Hạo lông mày chau lại, cười nói “Khen anh hay là tổn hại anh đây?”

“Chính anh nghĩ a!” Dương Hiểu Đồng nhún vai một cái.

Doãn Lăng Hạo cũng không quần quýt vấn đề này, “Một hồi anh sẽ nhờ bạn của anh tới giúp em chuẩn bị, em liền nghe lời của cô ấy thay đổi quần áo là được.”

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng gật đầu, hẳn đánh cái thủ thế, nói “Mẽ Lai, cô ấy liền giao cho cậu! Tôi tin thực lực của cậu, không để cho ta thất vọng nga!”

Một cô gái vóc người ước chừng 1m75 cao gầy, nhìn thấy Doãn Lăng Hạo sau đó đi tới, cô ấy mặc một bộ váy ngắn màu đen, khoe đôi chân khêu gợi, đùi gợi cảm thon dài kia tràn đầy mị lực vô hạn.

Đến gần vừa nhìn, Dương Hiểu Đồng mới phát hiện cô ấy cũng không phải là người Trung Quốc, hẳn là là con lai đi! Tròng mắt màu râm nắng,

hốc mắt rất sâu, đặc điểm của người ngoại quốc chính cô có thể nhìn ra được.

Một đôi mắt hẹp dài, gợn cảm mà lại mê người, hợp với màu xanh kẻ mắt, có vẻ tự nhiên, ở trong này là cực kỳ hấp dẫn người chú ý.

Mễ Lai nhìn thấy Dương Hiểu Đồng, khóe miệng gợn lên một nụ cười khiêu gợn, nữ sinh này thật là một vưu vật, nói “Không ngờ người như cậu cũng có thể nhận thức loại mỹ nữ như vậy a! Ánh mắt thăm mỹ tăng lên rất nhiều rồi!”

Doãn Lăng Hạo khóe miệng co giật “Cô ấy là bạn của ta, hảo hảo giúp cô ấy trang điểm đi! Cậu là hâm mộ người ta nhìn so với cậu đẹp hơn đi!”

“Thiết, lừa với người nói, ta chính là thích nhìn mỹ nữ, ha ha!” Thanh âm rơi xuống, Mễ Lai liền kéo Dương Hiểu Đồng đi vào trong.

Nghe hai người nói, Dương Hiểu Đồng liền biết hai người quan hệ nhất định rất tốt, nếu không cũng sẽ không nhẹ nhàng trêu chọc đối phương như vậy.

Mễ Lai nhìn thấy Dương Hiểu Đồng không nói lời nào, “Cô tại sao biết Lăng Hạo? Tên kia cũng không có mang theo nữ nhân tới đây bao giờ! Xem ra cô không giống người khác a!”

Nhìn thấy Mễ Lai vẻ mặt biểu tình ái muội, Dương Hiểu Đồng không có ý tứ khoát tay áo “Không có gì! Chúng ta chỉ là bạn bè bình thường, bởi vì cần ta giúp nên mới mang ta tới nơi này.”

“Nga...” Mễ Lai mặc dù gật đầu, thế nhưng biểu tình kia rõ ràng là không tin “Được rồi! Không nói này nữa, tôi dẫn cô đi chọn một bộ quần áo đi!” Nhìn quần áo trên người Dương Hiểu Đồng, tuyệt đối là bình thường, bất quá mặc ở trên người của cô, lại rất có ý nhị.

Xem ra cô ấy đích thực là thiên sinh lệ chất a! Mặc quần áo bình thường như thế một điểm cũng không có che giấu mị lực được mị lực của cô, đổi một kiện quần áo thích hợp, như vậy sẽ càng mê người đi! Cô rất chờ mong một hồi lúc Dương Hiểu Đồng ra, xem biểu hiện Doãn Lăng Hạo, nhiều năm như vậy không nhìn thấy hẳn lộ ra biểu tình giật mình, lần này nhất định phải nhìn thấy!

Dương Hiểu Đồng không nói gì thêm, dù sao phương diện này nhất định là Mễ Lai hiểu biết nhiều, Doãn Lăng Hạo tin cô ấy như thế, cô tự nhiên cũng không có vấn đề. Nhưng mà khi đến nơi bày biện quần áo, Dương Hiểu Đồng cũng sửng sốt, thật nhiều quần áo xinh đẹp dưới ánh đèn vàng nhạt chiếu rọi xuống càng thêm mê người.

Nhìn vóc người Dương Hiểu Đồng một chút, Mễ Lai chọn lựa một bộ quần áo, đưa Dương Hiểu Đồng thử, chọn lựa thêm phụ kiện thích hợp nhất.

Một chiếc váy ngắn màu hồng nhạt, Dương Hiểu Đồng nhìn qua phi thường đáng yêu, mắt to linh động, khuôn mặt đỏ bừng kia, tràn ngập hoa hồng, môi anh đào sáng bóng, quả thực chính là một búp bê! Có thể kích thích người ý muốn bảo hộ.

Song khi Dương Hiểu Đồng thay một chiếc váy màu tím nhạt đường cong tinh xảo xuất hiện, liền ngay cả Mễ Lai cũng không khỏi cảm thán Dương Hiểu Đồng khí chất ưu nhã và cao quý. Đường cong như ẩn như hiện, tràn ngập nữ tính phương đông mê người hàm súc ý nhị nữ nhân, những viên trân châu càng tăng thêm phần khí chất trang nhã, thiên y vô phùng.

Cuối cùng còn có một chiếc váy dạ hội màu hồng linh lung thể hiện hết đường cong trên cơ thể, này vốn là thích hợp nữ nhân gợi cảm mặc, Dương Hiểu Đồng thoạt nhìn tựa hồ cũng không thuộc về loại hình này, thế nhưng

chẳng biết tại sao, giác quan thứ sáu của Mễ Lai cảm thấy Dương Hiểu Đồng mặc chiếc váy này định sẽ chấn động nhân tâm.

Quả nhiên, Dương Hiểu Đồng mặc lễ phục dạ hội hồng sắc này, đem vóc người hoàn mỹ kia thể hiện ra, trong lúc lơ đãng toát ra phong tình vạn chủng, cũng không có thể động tác gì, chỉ tĩnh tĩnh đứng ở nơi nhưng đều có thể cảm nhận được gợi cảm cùng mỹ hoặc của cô.

Loại cảm giác này quá kỳ lạ, Mễ Lai hóa trang nhiều nữ nhân như vậy thế nhưng chưa từng có một cô gái nào có thể giống như Dương Hiểu Đồng, vô luận mặc cái gì cũng thích hợp với cô ấy, liền giống như mỹ nhân thiên biến, tựa hồ bất luận trang phục đô thích gì cũng hợp với cô, cô gái như vậy, vậy mà thực sự tồn tại!

Doãn Lăng Hạo lần này thật là lợi hại, nữ nhân như vậy, tuyệt đối là cực phẩm a!

Đánh vang một cái, “Liền chọn cái này đi! Rất tuyệt! Cô cảm thấy thế nào?” Đây trang điểm cùng với trước đó, tuyệt đối là hai loại phong cách dị thường khác xa, gợi cảm lại không quá phản cảm, này là loại nam nhân cảm thấy hứng thú nhất!

Tin tưởng nếu ra như vậy, Doãn Lăng Hạo nhất định sẽ kinh ngạc đi!

Dương Hiểu Đồng nhìn chính mình trong gương, nhất thời cũng sửng sốt, một mặt như vậy thật đúng là chưa từng thấy qua a, bất quá thật thích chính mình như vậy, so với trước kia hoa lệ rất nhiều, y phục này vừa nhìn liền biết giá trị xa xỉ.

Cười gật gật đầu “Có thể, cảm ơn cô.” Coi như làm là vũ hội hóa trang đi, dạ tiệc rất thú vị, không phải sao?

“Được rồi, tiếp đến chúng ta đi làm make up đi.” Mễ Lai đi tới chuẩn bị nhìn xem làn da Dương Hiểu Đồng hợp với loại phấn nào, nhưng mà khi

đụng chạm đến làn da bóng loáng như trứng gà kia, vẻ mặt khiếp sợ nói
“Người không có trang điểm rồi? Da như thế nào mịn như vậy, người là thế
nào bảo dưỡng? Nói cho ta biết, nhất định phải nói cho ta biết!”

Mễ Lai chăm chú kéo tay Dương Hiểu Đồng, vẻ mặt khẩn trương, tựa hồ
là không biết không bỏ qua, giờ khắc này, Dương Hiểu Đồng mới biết
nguyên lai tất cả nữ nhân đều là như vậy...

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Thán Phục

Doãn Lăng Hạo ngồi ở bên ngoài, đợi ước chừng một giờ, Mễ Lai mới mang theo Dương Hiếu Đồng ra. Để chén trà trong tay xuống, ngược mắt lên nhìn, nhưng mà một khắc kia, khi nhìn rõ Dương Hiếu Đồng lại triệt để ngốc trệ.

Kinh diễm! Tuyệt đối kinh diễm! Khiếp sợ không ngừng, không chỉ riêng mình Doãn Lăng Hạo, ở đây tất cả các nam nhân đều chú ý đến Dương Hiếu Đồng, trong mắt đều viết lên hai chữ kinh diễm.

Hắn biết Dương Hiếu Đồng đẹp, trong lúc lơ đãng toát ra khí chất hấp dẫn hẳn thật sâu, mặc dù cô luôn ăn mặc rất mộc mạc, nhưng lại có thể làm cho người khác cảm nhận được sự cao quý của cô là xuất phát từ xương tủy, như nữ thần mọi người ngưỡng vọng, chói lọi như vậy.

Vốn là một nữ sinh thuần mỹ như vậy, đối lại một lễ phục dạ hội đỏ rực như vậy, khí chất cả người lại có thể phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Như nữ thần gợi cảm, giơ tay nhắc chân đều sinh ra mị hoặc, hấp dẫn tầm mắt người. Nhất là ánh mắt vô tội kia, càng làm cho người khác không thể chống cự.

Sánh hóa trang.

“Có ba loại trang điểm là nam nhân vô pháp chống cự, thứ nhất: Vô tội. Thứ hai: Cá tính. Thứ ba: Đáng yêu. Người hôm nay trang phục vẫn là thích hợp nhất với trang điểm vô tội, sở trường của ta, ha ha!” Đây là tác

phẩm Mễ Lai đặc ý nhất, khiến Dương Hiếu Đồng phát sinh biến hóa lớn như thế.

Mễ Lai nhìn bộ dáng Doãn Lăng Hạo sợ ngây người, kiêu ngạo ngẩng đầu, “Thế nào? Ta trang điểm rất tuyệt đi! Có phải hay không nhìn ngây người?”

Nghe nói, Doãn Lăng Hạo hồi thần, nhìn bộ dáng Mễ Lai đặc ý, không nói gì, chỉ nói, “Đó là do Hiếu Đồng đẹp, cùng thủ pháp của cậu không quan hệ nhiều lắm, nữ nhân bình thường tớ thế nào không gặp cậu trang điểm ra hiệu quả này?”

“Cậu...” Mễ Lai bị Doãn Lăng Hạo phản bác nói không nên lời, người này thật là! Mỗi lần tới đều thích cùng cô đấu võ mồm.

Ở đây, nam nhân nhìn thấy mỹ nhân như thế nhưng là của Doãn Lăng Hạo, vẻ mặt hâm mộ, nếu để cho bọn họ thay thế vị trí Doãn Lăng Hạo, cho dù có chết cũng cam nguyện a! Bất quá nhìn bộ dáng Doãn Lăng Hạo phong độ nhẹ nhàng, vừa nhìn cũng không phải là nhân vật đơn giản, chỉ có thể nuốt đặng vào bụng, len lén nhìn Dương Hiếu Đồng mấy lần.

Ở đây, nữ nhân đều là vẻ mặt bất mãn, ở trong lòng không ngừng chửi rủa: Hồ ly tinh, không có việc gì chạy tới đây làm gì? Khoe khoang sao? Trang điểm được rồi liền sớm một chút lách người a! Đem tất cả danh tiếng của bọn học đều cướp đi, cho nên ở đây nữ nhân khi nhìn Dương Hiếu Đồng trong ánh mắt đều có vẻ oán hận.

Cảm giác được ánh mắt này, Dương Hiếu Đồng khóe miệng gợi lên một nụ cười tươi, những ánh mắt chú mục này muốn cho cô sợ? Sau khi Du Du biết ý nghĩ Dương Hiếu Đồng, không khỏi cảm thán: Nha đầu kia không ngờ sau một khoảng thời gian, đối với phương diện này trái lại nhìn phai nhạt rất nhiều a! Có ngạo khí, hãnh thích!

“Em rất đẹp!” Doãn Lăng Hạo thật tình thờ dài nói, người như hấn mỗi ngày đều nhìn thấy rất nhiều người, danh viện quốc tế, minh tinh điện ảnh, tất cả nhân vật hầu hết đều gặp, thế nhưng không có một ai có mị lực như Dương Hiểu Đồng!

Giờ khắc này, hấn đột nhiên hi vọng, cô thật sự là bạn gái của hấn.

Rất nhanh kịp phản ứng lại, mình tại sao lại có suy nghĩ nghĩ như vậy? Thực sự buồn cười, nữ nhân kia lúc trước thoát nhìn cũng là chân thành như vậy, thế nhưng cũng không phải đã vứt bỏ hấn theo nam nhân khác sao? Bà là sĩ nhục của ba ba, làm sao không phải sĩ nhục của hấn? Chỉ là trong lòng còn có một thanh âm: Dương Hiểu Đồng không phải nữ nhân như thế...

“Cảm ơn.” Nghe nói, nụ cười trên mặt Dương Hiểu Đồng ngày càng xán lạn, cô cũng không có e thẹn nói không có, mà tiếp thu ca ngợi, ở loại địa phương này nếu như biểu hiện như vậy, như vậy có phần quá mức không phóng khoáng một ít.

Hôm qua Lâm Tây nói với cô về lễ nghi mặc dù không nhớ kỹ bao nhiêu, thế nhưng ở cái dạng trường hợp gì nên biểu hiện thế nào, thế nào mới có thể thể hiện hàm dưỡng của chính mình không giống người thường, điểm này cô trái lại nhớ rõ ràng.

“Mặc kệ thế nào, hôm nay cảm ơn người!” Doãn Lăng Hạo hướng phía Mễ Lai nói, mỗi lần nhìn thấy bộ dáng nha đầu kia trang điểm, hấn đều thích đả kích cô, coi như là một loại thú vui trong lúc hấn buồn chán mà đôi không khí.

“Thiết, tớ là thích Hiểu Đồng mới làm như vậy, không phải là vì giúp cậu.” Mễ Lai một bộ dáng không cảm kích, chỉ là khóe miệng lại nhin không được giương lên tươi cười.

“Cám ơn chị, Mễ Lai!” Dương Hiếu Đồng cười nói, hai người mặc dù chỉ là ở chung một giờ, thế nhưng đối với cô gái này thật tình cô cũng rất có thiện cảm.

Mễ Lai vỗ vỗ vai Dương Hiếu Đồng “Cũng đừng đem ta quên nga! Lúc rảnh rồi tới tìm ta chơi, ta mang người đi chơi!”

“Tốt.”

...

Từ salon đi ra, thời gian còn tương đối sớm, Dương Hiếu Đồng nhìn đồng hồ “Chúng ta bây giờ làm gì?” Nói thật, mặc y phục như thế tham gia dạ tiệc là rất bình thường, bất quá mặc nó đi ở trên đường cái liền có chút kỳ quái, ít nhất cô bây giờ phát hiện cô đứng ở trên đường cái xác suất khiến cho mọi người đều quay đầu lại là hai trăm phần trăm.

“Ha ha, vốn Mễ Lai trang điểm tốc độ tương đối chậm, không ngờ lần này nhanh như vậy.” Trước đây mỗi lần hấn đến đều thấy cô trang điểm cho người khác mất hơn hai giờ, thế nhưng lần này một giờ liền đi ra, đây là điểm hấn không nghĩ đến.

“Nga. Như vậy a.” Dương Hiếu Đồng đối với điểm này rất hiểu, vốn Mễ Lai là muốn mang cô đi làm một số chăm sóc dưỡng da, bất quá khi nhìn thấy làn da của cô liền trực tiếp tiết kiệm được một bước này, cho nên thời gian mới ngắn đi rất nhiều.

“Chúng ta trước tìm một chỗ ngồi một chút đi?” Doãn Lăng Hạo đề nghị

“Tốt!”

...

Buổi tối.

Dương Hiếu Đồng cùng Doãn Lăng Hạo cùng xuất hiện ở hội trường. Ngoài đại sảnh dùng đầy limousine các màu, mỗi một người đều mặc không chê vào đâu được, dùng tiền tài có khả năng mua được lễ phục dạ hội hoa lệ nhất, các nam nhân phần lớn là tây trang tinh xảo, các nữ nhân thì lại là váy phục ưu nhã đẹp đẽ quý giá được các nhà thiết kế thời trang giỏi nhất thế giới thiết kế, giơ tay nhắc chân đều lộ hào khí và kiêu diễm.

Dương Hiếu Đồng vô cùng thân thiết kéo tay Doãn Lăng Hạo, nhìn qua tựa như một đôi tình lữ cuồng nhiệt trong tình yêu. Đây cũng là Doãn Lăng Hạo yêu cầu, dù sao giả trang cũng phải giả cho giống một chút.

Dương Hiếu Đồng hôm nay mặc kiện váy dạ hội cũng là do nhà thiết kế thời trang giỏi nhất thế giới thiết kế, một kiện này, hợp với khí chất của cô, một chút liền là trở thành tiêu điểm mọi người chú mục, mà Doãn Lăng Hạo ở bên cạnh cũng không kém chút nào, tây trang thẳng thớm, trên mặt mang theo tươi cười thân sĩ, nhất cử nhất động đều thể hiện hàm dưỡng của hẳn, mọi người nhao nhao chú mục.

Hai người giống như tân tinh, hấp dẫn ánh mắt mọi người. Đây là Dương Hiếu Đồng lần đầu tiên tham gia yến hội như vậy, đối với những người khác mặc dù rất tò mò, nhưng là trên mặt của cô một chút cũng không có toát ra bộ dáng hiếu kỳ.

Ngược lại mang vẻ tự nhiên, trên mặt mang theo nụ cười ưu nhã, nhìn thẳng, đi theo bên người Doãn Lăng Hạo cùng những người khác chào hỏi. Lâm Tây đã nói: Khi người không rõ ràng lắm thân phận người khác, như vậy không nên mở miệng, chỉ cần mỉm cười, như vậy đã có thể hiện ra hàm dưỡng của người cũng sẽ không khiến bầu không khí trở nên xấu hổ.

Dương Hiếu Đồng cũng là cần tuân điểm này.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Gặp Lại Nghiêm Tuấn Trạch

Doãn Lăng Hạo thì mọi người đều biết, huống chi nhân vật chính yển hội lần này chính là Doãn Lăng Hạo, không biết trái lại quái! Bất quá bây giờ tất cả mọi người đều hiếu kỳ người bên cạnh Doãn Lăng Hạo là ai!

Cô gái toàn thân tản ra khí tức quý tộc như vậy, không nên là người nhà bình thường mới đúng, thế nhưng vì sao ở trong đầu bọn họ cũng không có biết đến người như vậy a? Trong mắt mỗi người đều tràn đầy nghi hoặc.

Đối với người khác dò hỏi, Doãn Lăng Hạo cũng cười không đáp, dù sao lần này Dương Hiếu Đồng đến chủ yếu là vì ứng phó ba của hắn, đối với những người khác liền không cần nói thân phận của cô, nếu như bởi vì như vậy mà mang đến quấy nhiễu cho Dương Hiếu Đồng, hắn sẽ rất áy náy.

Ở một cái hội trường, Nghiêm Tuấn Trạch nhìn Dương Hiếu Đồng bên cạnh Doãn Lăng Hạo, khóe miệng gợi lên một nụ cười thâm ý. Không nghĩ tới nhanh như vậy bọn họ liền tái kiến.

Lúc trước, điều tra bối cảnh Dương Hiếu Đồng, xuất thân bình thường không có gì lạ, nhưng mà mấy tháng này lại xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, quả thật làm cho người ta hiếu kỳ. Không ngờ ngay cả Doãn Lăng Hạo đều biết, thoạt nhìn quan hệ còn tốt như vậy, hắn xác định khi hắn điều tra tư liệu về cô, cô còn chưa biết Doãn Lăng Hạo.

Như vậy liền chỉ có một giải thích, cô cùng Doãn Lăng Hạo mới nhận thức không lâu. Doãn Lăng Hạo là một người như thế nào hắn biết rất rõ, chưa bao giờ tin nữ nhân, hắn có thể sẽ cùng nữ nhân chơi đùa, nhưng từ

đều không bao giờ thật tình. Mà quen biết Dương Hiểu Đồng chỉ ngắn ngủi mấy ngày, có thể đi đến một bước này, thật là làm cho hấn kinh ngạc.

Xem ra nữ nhân này hấn cảm thấy hứng thú, thật đúng là không phải có bản lĩnh bình thường! Sự tình, càng ngày càng hảo ngoạn a. Khí tức trên người cô, nếu như hấn có thể chứng minh cô cũng là đến từ một môn phái tu chân lánh đời, như vậy, ở trong nhà địa vị sẽ có đề thăng rất lớn đi!

Nghĩ đến người trong nhà kia luôn luôn che ở trước mặt hấn, hấn không khỏi nắm chặt hai tay, ba ba, vì sao đều không nhìn thấy ưu tú của hấn!

Đề cao chân ly thủy tinh, nhẹ lay động chốc lát, nghe tản mát ra hương vị nhỏ, Nghiêm Tuấn Trạch nheo mắt lại, chính mình cần cùng Doãn Lăng Hạo tạo quan hệ tốt a... Tập đoàn tài chính đứng đầu, con trai gia đình giàu nhất Trung Quốc, không phải là đời sau giàu nhất sao? Tạo quan hệ tốt tuyệt đối là trăm điều lợi mà không một điều hại!

Dương Hiểu Đồng theo Doãn Lăng Hạo cùng đi đến trung tâm hội trường, Doãn Lăng Hạo cười đưa cho cô một ly sâm panh “Em chưa từng uống rượu, liền ném thử này đi! Hương trái cây, nhưng uống nhiều chút cũng sẽ say nga!”

Khóe miệng cô dẫn ra một tia mỉm cười hấp dẫn, ném một ngụm, “Mùi vị không tệ, trường hợp như vậy anh chắc thường xuyên tham gia phải không?” Thân phận của hấn không đồng nhất như vậy, như vậy trường hợp xã giao hấn là thường xuất hiện đi, cho nên mới có thể biểu hiện thói quen như thế.

Doãn Lăng Hạo cầm một ly rượu nho, ném thử một miếng, nói, “Thường xuyên tham gia, cho nên thói quen không ít. Từ nhỏ chính là như vậy, nói thật, yến hội như vậy rất buồn chán đúng hay không? Còn không bằng chính mình tìm một nơi mà vui chơi, sinh nhật như vậy thế nhưng thú vị hơn.”

Nghe vậy, Dương Hiếu Đồng kinh ngạc nhìn Doãn Lăng Hạo, không ngờ hẳn sẽ có ý nghĩ như vậy, quét một vòng, đám người ăn mặc ngăn nắp xinh đẹp, trên mặt tươi cười lại có mấy phần chân thực? Không ngừng nói lời ca tụng, này, sợ là hẳn đã sớm nghe đến ghét đi.

Đúng vậy, người không cùng giai cấp có phiên não bất đồng, mặc dù cô cuộc sống rất tưng quăn, nhưng sinh nhật của cô đều cùng người nhà cùng nhau trải qua, thật ấm áp cũng rất vui vẻ. Tiệc sinh nhật Doãn Lăng Hạo, thoát nhìn hoa lệ mà lại xa xỉ, chỉ là ở trong này lại là không cảm giác được ấm áp này.

“Sau khi yến hội kết thúc chúng ta cùng đi chơi đi?” Nhìn Doãn Lăng Hạo như vậy, Dương Hiếu Đồng đột nhiên cảm thấy có chút đau lòng.

Doãn Lăng Hạo lông mày nhướng lên, “Em nói là sự thật?”

“Đây là đương nhiên, không đi xong rồi!” Bữu môi, còn chưa tin lời cô nói?

“Ha ha, tốt!” Doãn Lăng Hạo trên mặt tươi cười thật tình, không phải tươi cười nhợt nhạt luôn luôn câu ở khóe môi trước kia, mà là phát ra từ nội tâm, tươi cười chân thành nhất, Dương Hiếu Đồng nhìn ngẩn ra, cô chưa từng thấy Doãn Lăng Hạo cười như vậy.

Bình thường hẳn nhìn qua mê người mà lại có phong độ, mà hẳn hiện tại nhìn qua lại chân chính vui vẻ, tươi cười che giấu không được, giờ khắc này, cô tựa hồ nhìn thấy một mặt chân thật của hẳn khi bỏ xuống lớp nguy trang.

Doãn Lăng Hạo thu hồi tươi cười, nhìn Dương Hiếu Đồng ngơ ngẩn, ở trước mắt của cô hươ tay “Em làm sao vậy? Phát gốc sao?” Mặc dù là nói như vậy, thế nhưng trong lòng lại rất rõ ràng. Cùng cô cùng một chỗ, chính hẳn tựa hồ so với thay đổi rất nhiều, có bao nhiêu lâu không có cười qua như vậy?

Dương Hiểu Đồng phục hồi tinh thần lại, lúng túng nói “Không có gì, tôi đang nhìn bố trí phòng khách này, thực sự rất không tồi...” Mắt nhìn đông nhìn tây chính là không nhìn Doãn Lăng Hạo.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn thấy thời cơ không sai biệt lắm, giơ chén rượu hướng phía hai người đi tới “Doãn Lăng Hạo, đã lâu không gặp, càng lúc càng suýt a! Sinh nhật vui vẻ!” Mang theo tươi cười xán lạn trước sau như một, Nghiêm Tuấn Trạch cao hứng nói

Doãn Lăng Hạo xoay người, nhìn Nghiêm Tuấn Trạch “Nga! Người thế nào rảnh rỗi đến a! Thực sự là khách ít đến a!” Doãn Lăng Hạo trên mặt cũng mang theo tươi cười.

Dương Hiểu Đồng nhìn Nghiêm Tuấn Trạch sững sốt “Là anh?” Nghiêm Tuấn Trạch cô vẫn lưu tâm trong lòng, lần tình cờ gặp gỡ ban đêm kia, nam sinh cười vô cùng xán lạn như dương quang, giúp đỡ cô.

“Lại gặp mặt, không ngờ lại ở chỗ này nhìn thấy em.” Đối với Dương Hiểu Đồng phản ứng hần cũng sớm đã ngờ tới, mục đích hần tới nơi này một chính là vì cùng Doãn Lăng Hạo kéo gần quan hệ, hai chính là tiếp cận Dương Hiểu Đồng.

Nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch, Dương Hiểu Đồng có vẻ rất cao hứng “Tôi cũng không có nghĩ đến a! Lần trước thực sự là cảm ơn anh.” Du Du đã nói tư liệu về Nghiêm Tuấn Trạch, lấy thân phận của hần xuất hiện ở đây cũng là chuyện bình thường, chỉ là không ngờ Doãn Lăng Hạo cùng thế lực quân đội có quan hệ.

Doãn Lăng Hạo nhìn hai người, kinh ngạc nói, “Các người nhận thức?” Dương Hiểu Đồng trước vẫn luôn là ở Thụy Đại đọc sách, cũng không phải danh môn vọng tộc gì, giữa bọn họ sao có thể nhận thức?

“Ừ, lần trước anh ta đã giúp tôi.” Dương Hiểu Đồng cười giải thích

“Nga, thì ra là thế a!” Doãn Lăng Hạo lộ ra tươi cười minh bạch, chỉ là trong lòng lại có một ít phiền muộn, chẳng biết tại sao, nhìn hai người nói chuyện phiếm cao hứng như thế, hẳn vậy mà cảm thấy có chút cô đơn? Lắc lắc đầu, hẳn sao có thể xuất hiện cảm xúc như vậy? Cùng bình thường quá không hợp!

Ba người trò chuyện một chút, rất nhanh tới dạ tiệc bắt đầu! Ba ba Doãn Lăng Hạo cũng đi tới, mặc dù hơn bốn mươi tuổi, thế nhưng tuyệt không cảm thấy hẳn lớn tuổi, tương phản trên người của hẳn mỗi thời mỗi khắc đều thể hiện mị lực nam nhân thành thực.

Một thân tây trang màu đen, cổ thắt cà vạt, trên cổ tay mang theo đồng hồ đeo tay, một bộ này giá trị cũng rất xa xỉ a. Trong mắt của hẳn lộ ra cơ trí, có đặc điểm nhân sĩ thành công, tự tin của hẳn hiển lộ không thể nghi ngờ.

Nhìn Nghiêm Tuấn Trạch cũng ở đây, nói, “Tuấn Trạch cũng tới a! Ba cháu gần đây có khỏe không?”

Nghiêm Tuấn Trạch lễ phép thi lễ một cái “Bác trai, ba cháu mọi chuyện đều tốt, cảm ơn sự quan tâm của bác. Lăng Hạo sinh nhật cháu sao có thể không đến a.” Trên mặt như cũ là nụ cười sáng lạn kia, làm cho người ta nhìn tâm tình thật tốt.

“Nghiêm Nguyên có một hảo nhi tử a!” Doãn Ngạo Thiên tán thưởng nói, nhưng mà lúc đưa mắt chuyển tới Dương Hiểu Đồng bên người con mình, trong mắt tràn đầy sắc bén “Tiểu thư đây là?”

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Doãn Ngạo Thiên

Dương Hiểu Đồng chú ý tới ánh mắt Doãn Ngạo Thiên nhìn mình, lập tức cả kinh, ánh mắt sắc bén như thế, dường như có thể nhìn thấy đáy lòng của cô, làm cho cô không chỗ nào che giấu.

Lập tức cảm khái, quả nhiên không hổ là người từng trải, loại khí thế không giận tự uy này há là người bình thường có thể có? Dương Hiểu Đồng rất thông minh không nói gì, vấn đề này giao cho Doãn Lăng Hạo là được.

“Cô ấy là bạn gái của con —— Dương Hiểu Đồng.” Ánh mắt Doãn Lăng Hạo rất thản nhiên, đối với ba ba, hắn vẫn rất tôn kính, hơn nữa ba ba cũng là một người có mắt nhìn người, tin tưởng Hiểu Đồng sẽ không để cho hắn thất vọng mới đúng.

Nghe vậy, Doãn Ngạo Thiên quan sát kỹ Dương Hiểu Đồng một phen, đẹp! Đây chính là cảm giác đầu tiên đập vào mắt hắn, mái tóc đen nhánh như tơ, da thịt tuyết trắng không tỳ vết, hợp với lễ phục dạ hội sắc đỏ rực, vẻ đẹp động lòng nhân.

Nhìn kỹ, đôi mắt linh động sâu thẳm, sống mũi cao thẳng, môi anh đào hồng nhạt, khuôn mặt tinh xảo, một nữ sinh tươi đẹp động lòng người! Khi hắn nhìn kỹ, một điểm cũng không bị kinh sợ, ngược lại vẻ mặt bình thản, chỉ là phần tâm tình này để hắn thưởng thức.

Muốn biết, hắn đạt địa vị cao nhiều năm như vậy, khi nhìn người khác luôn luôn hội có một loại lực chấn nhiếp, rất nhiều người chấn áp không được, cho dù một số người ở bên cạnh hắn ngay người thật lâu, như trước

vẫn sẽ bị áp chế, thế nhưng cô gái này lại tuyệt không, đương thật khiến cho người ta kinh ngạc!

Mặc dù trong lòng đối với cô nữ sinh này rất tán thưởng, thế nhưng trên mặt Doãn Ngạo Thiên không có toát ra một điểm tình tự, như cũ là vẻ mặt nghiêm túc “Con thật là có bạn gái? Cô bé này không phải là con tìm đến lừa dối ta đi?” Đối với nữ nhân, hẳn vẫn không tin, đều là vì tiền mà thôi, nữ sinh này mặc dù cảm giác không giống người khác, thế nhưng bản tính nữ nhân chính là như vậy, cho nên cho dù hẳn cảm thấy nữ sinh này rất hơn người, thế nhưng như trước không coi trọng.

Nghe thấy Doãn Ngạo Thiên nói, Doãn Lăng Hạo một trận thẹn thùng, quả nhiên không hổ là cha của mình, việc này cũng có thể đoán được, đương nhiên, hẳn tuyệt đối sẽ không thừa nhận, “Sao có thể! Ba, ba cũng quá coi thường con đi!” Doãn Lăng Hạo bộ dáng thoát nhìn rất bình thường, tựa hồ đối với suy đoán của Doãn Ngạo Thiên không chút quan tâm.

Bên cạnh, Dương Hiếu Đồng ở trong lòng cười khẽ, ba hẳn thật đúng là hiểu biết hẳn a!

“Ba muốn biết, ba đã chuẩn bị cho con cùng Vi Nhi đính hôn, Vi Nhi rất tốt không phải sao? Học lực của con bé cũng không thua kém con!” Doãn Ngạo Thiên nói, Vi Nhi là hẳn từ nhỏ nhìn lớn lên, nói như thế nào coi như là hiểu rõ, từ nhỏ con bé đã thích Lăng Hạo, nó luôn bồi ở bên người Lăng Hạo, trong sự nghiệp cũng có thể vì Lăng Hạo giúp đỡ không ít.

“Ba, ba đã nói nếu con có bạn gái, ba sẽ không bức con, ba xem, Hiếu Đồng cũng không kém so với Vi Nhi a! Ba phải biết, con đối Vi Nhi căn bản cũng không có cảm giác.” Theo Doãn Ngạo Thiên nói, không có lập tức mắt lạnh nhìn Dương Hiếu Đồng, Doãn Lăng Hạo liền biết Doãn Ngạo Thiên cũng không có ghét Dương Hiếu Đồng, tương phản còn có một chút tán thưởng.

Chỉ là ba ba hăn căn bản cũng không tin nữ nhân, tất cả nữ nhân tiếp cận hăn đều là vì tiền, nhưng mà đây cũng là sự thực, chuyện như vậy hăn cũng đã biết không chỉ một lần, cho nên đối với Dương Hiểu Đồng hăn cũng không tin, thế nhưng đối với chính hăn mà nói, mặc dù vẫn cũng không tin nữ nhân, thế nhưng không biết vì sao, đối với cái loại chế nhạo nữ nhân, chính là chưa dùng tới trên người Dương Hiểu Đồng.

Ở trong mắt hăn, cảm giác Dương Hiểu Đồng không có một điểm tham tiền tài địa vị, huống hồ lúc nhận thức hăn, cô ấy cũng không biết mình là người nào, hăn chính là không muốn đem Dương Hiểu Đồng nghĩ tới phương diện này, chỉ cần biết rằng chính mình cùng cô một chỗ rất vui vẻ là đủ rồi. (Sally: ai nói chị ấy không tham a, quá tham nữa là đẳng khác. Nhưng có điều, chị ấy tham là tham tiền do mình kiếm ra thui ak)

Nghiêm Tuấn Trạch khi bọn họ bắt đầu đề cập cái đề tài này cũng đã thức thời ly khai, hăn luôn luôn biết mình lúc nào nên xuất hiện, lúc nào nên biến mất, đây là nhãn lực qua nhiều năm như vậy bồi dưỡng được, cũng chính là bởi vì điểm này, không ai cảm thấy ghét hăn, tương phản hăn luôn luôn có thể mang đến cho người khác thiện cảm.

“Vi Nhi có điểm nào không tốt? Con bé đối với con cũng thật tâm, dù sao thân phận của con bé cũng không kém, căn bản là không thiếu tiền.” Hăn cũng hi vọng con trai của mình không giống mình, đó là sỉ nhục một đời. Hăn từng rất tự trách, mang đến cho mình thương tổn thì thôi, nhưng con trai hăn con nhỏ như vậy đã có bóng mờ.

“Ba, là không có cảm giác a! Cùng một chỗ rất không thú vị thôi! Chuyện của con liền giao cho con đi! Hiểu Đồng cũng không có điểm nào không tốt a!” Doãn Lăng Hạo khó có được bộ dáng đứa nhỏ nói.

Dương Hiểu Đồng nghe hai người đối thoại, thở phào nhẹ nhõm, còn tưởng rằng ba của hăn là một nhân vật rất khủng bố, dù sao trên ti vi đều

không phải diễn như thế sao? Ném một tờ chi phiếu cho cô, sau đó kêu cô rời xa Doãn Lăng Hạo?

Bất quá ba của hắn mặc dù thoát nhìn rất có uy nghiêm, thế nhưng cô biết hắn là rất yêu Doãn Lăng Hạo, đứa con trai này.

“Chuyện của Vi Nhi con tự mình giải quyết, sự tình không nên náo quá lớn, con bây giờ mới lớn như vậy, ta cũng không ép con.” Doãn Ngạo Thiên thấy thái độ con trai lần này cũng không nói thêm nữa, dù sao cái tuổi này đối với phương diện hôn sự cũng không sốt ruột, hắn cần hảo hảo điều tra một chút nữ sinh này.

Nói thật, nhìn nữ sinh bộ dáng này, thật đúng là thích hợp làm vợ Lăng Hạo, gặp không sợ hãi, có khí chất, cũng không biết nữ sinh này có hay không có ý đồ, nếu như là có ý đồ, như vậy liền không nên trách hắn không khách khí.

Lăng Hạo bình thường cho tới bây giờ cũng không mang nữ nhân tham dự nơi công cộng, xem ra nữ sinh này thật đúng là đặc biệt, nghĩ tới đây, khóe miệng Doãn Ngạo Thiên gợi lên một tươi cười.

“Ha ha, đối phó xong!” Nhìn thấy Doãn Ngạo Thiên đi, Doãn Lăng Hạo thở phào nhẹ nhõm cười nói

Dương Hiểu Đồng nhìn bóng lưng Doãn Ngạo Thiên, “Ba của anh là người ba tốt.” Nhìn bộ dáng hắn cũng đoán được năm đó cũng là một soái ca đi.

Doãn Lăng Hạo sững sốt “Em nói ba anh là người tốt? Nhiều bạn bè anh khi thấy qua ba, cũng chỉ có một mình em nói như vậy!” Bình thường, các học sinh chỉ cần bị con mắt của ba hắn nhìn kỹ, đã sợ đến đứng ở đó không biết làm cái gì, bất quá Dương Hiểu Đồng thật đặc biệt a! Nhìn bộ dáng của cô cũng không phải quen nhìn những người như vậy, thế nào một chút cũng không khẩn trương?

“Vì sao a? Là bởi vì lúc ông nhìn người khác rất uy nghiêm?”

Doãn Lăng Hạo gật gật đầu, Dương Hiểu Đồng cười nói “Thực sự rất có uy nghiêm a, người bình thường căn bản làm không được nga! Vừa mới lúc mới bắt đầu ta cũng giật mình.” Nghĩ đến ánh mắt kia, Dương Hiểu Đồng lòng còn sợ hãi.

“Em cũng thật lợi hại, ha ha!” Doãn Lăng Hạo cười to, nhìn Dương Hiểu Đồng, trong lòng hấn mọc lên một cỗ khác thường, cô thực sự rất không bình thường a!

“Nga, đúng rồi, anh một hồi phải tới chỗ ba, mở màn nói những thứ buồn chán ấy, em cũng biết, hôm nay là sinh nhật anh mà! Em ở nơi này chờ anh một chút có thể chứ?” Doãn Lăng Hạo hỏi

“Tốt!” Đối với này, Dương Hiểu Đồng đương nhiên là không có ý kiến gì, cô hiện tại đối với Vi Nhi trong miệng bọn hấn rất hiếu kỳ, nghe lời này hấn là thanh mai trúc mã của Doãn Lăng Hạo a! Từ nhỏ liền thích, thật là khó có được a!

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến, Dương Hiểu Đồng vừa nghĩ đến Vi Nhi, sau một khắc cô ấy liền xuất hiện ở hội trường, nhưng mà ánh mắt của cô ta thì lại khóa định ở tại trên người Dương Hiểu Đồng!

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Thiệu Vi Nhi

Nhìn bóng lưng Doãn Lăng Hạo, Dương Hiếu Đồng chậm rãi thu hồi ánh mắt, nhìn sâm panh trong tay, vị này cũng không tệ lắm a! Nhưng mà, khi cô xoay người lại thì phát hiện một nữ nhân chắn ở trước mặt mình, mặt mang tươi cười nhìn cô.

Thiệu Vi Nhi mặc một chiếc váy liền màu trắng, thiết kế đặc biệt, thoải mái mà lại quý phái, vừa nhìn liền cảm thấy rất tự nhiên, nhưng mà nhìn kỹ lại là có thể phát hiện y phục này tốn rất nhiều tâm tư, trên y phục này thêu rất nhiều hoa văn chi tiết, dường như ánh trăng phản xạ một chút quang huy, đem vóc hoàn hảo phô bày ra, vừa nhìn cũng biết là nhà thiết kế nổi tiếng thiết kế.

Một đôi cao gót thủy tinh cao chừng 10 cm tinh xảo đặc sắc, gương mặt trang điểm tinh xảo, vẻ đẹp xinh xắn động lòng người, trên đầu đeo vương miện, ở ánh đèn chiếu rọi xuống, phản xạ tia sáng chói mắt, nhìn qua thực sự giống như một công chúa.

Da thịt trắng mịn, lông mi hơi xoắn vệt sáng, phía dưới là một đôi mắt chớp động óng ánh, mũi quỳnh tinh xảo, môi dày khêu gợi, thật là một tuyệt đại giai nhân.

Nhìn thấy cô ta nhìn mình như thế, trong mắt có ẩn ẩn tức giận, đầu tiên, Dương Hiếu Đồng đã biết cô gái này là Vi Nhi, có thể trở thành vị hôn thê tương lai của Doãn Lăng Hạo!

Du Du đã đem tư liệu Thiệu Vi Nhi tra xét ra “Thiệu Vi Nhi, hai mươi tuổi. Sinh viên học viện Harvard, thành tích loại ưu, coi như là một kỳ tài thương nghiệp. Thiệu thị tập đoàn, ở toàn quốc chiếm vị trí thứ 2, gần với tập đoàn Doãn thị. Ba cô cùng Doãn Ngạo Thiên là hảo hữu nhiều năm, cô cùng Doãn Lăng Hạo từ nhỏ cùng nhau lớn lên.

Tính cách: Trước mặt người khác là thiên sứ, thế nhưng sau lưng là ác ma. Tuyệt đối không phải một thiện tra, người phải cẩn thận một chút.“

Nhìn nữ sinh trước mặt chói mắt này, Dương Hiểu Đồng thầm nói: Nếu như không phải nhìn thấy lửa giận trong mắt cô ta cùng với hai tay nắm chặt kia, nhìn khuôn mặt mặt mang tươi cười ưu nhã, thật đúng là nhìn không ra cô ta là đến gây phiền toái.

Xã hội thượng lưu, làm ra vẻ bản lĩnh thực sự là cao a! Rõ ràng nội tâm vô cùng phần nộ, mặt ngoài lại cười đến thuần khiết, nhìn bộ dáng Thiệu Vi Nhi ưu nhã này, mọi người đều cười gật đầu, quả nhiên không hổ là đại tiểu thư tập đoàn Thiệu thị! Vừa nhìn liền biết không bình thường!

Dương Hiểu Đồng rất hứng thú nhìn cô ta, đối với phản ứng của cô ta cũng thật tò mò, kỳ thực cô rất ghét người dối trá, bất quá ở trong này lại có người nào không nguy trang chứ?

“Cô chính là bạn gái anh Lăng Hạo?” Thiệu Vi Nhi hỏi, mặc dù trên mặt mang theo tươi cười, thế nhưng đáy mắt lại là khinh thường, đem Dương Hiểu Đồng từ đầu đến chân quan sát một lần, nữ sinh này làn da thế nào tốt như vậy! Đáng ghét!

Dương Hiểu Đồng vừa mới chuẩn bị đáp lời, Thiệu Vi Nhi lại lên tiếng “Này một thân đều là anh Lăng Hạo mua cho cô đi, ham giàu sao? Đừng tưởng rằng hiện tại anh Lăng Hạo ca thích cô liền thật cho là mình bay lên đầu cành biển phượng hoàng, thức thời liền nhanh một chút tránh xa anh Lăng Hạo cho ta!“

Thời khắc đó lời nói cùng nụ cười ưu nhã trên mặt cô ta hình thành so sánh rõ ràng, thanh âm rất nhỏ, chỉ có một mình Dương Hiểu Đồng có thể nghe thấy, người bên cạnh còn cho là bọn họ trò chuyện rất vui vẻ.

Dương Hiểu Đồng trên mặt gợi lên một tia cười cười, muốn đe dọa cô? Cô không để mình bị đẩy vòng vòng a!

“Này cũng không là vấn đề ta rời đi hay không, những lời này cô nên nói với Lăng Hạo đi, nói với ta cụng không tác dụng gì.” Đưa mắt nhìn sang bên kia, Doãn Lăng Hạo đang theo khách nhân chào hỏi, Thiệu Vi Nhi một đại mỹ nữ như thế cũng chướng mắt, người này ánh mắt rất cao đi!

Nghe nói, Thiệu Vi Nhi sửng sốt, cô ta thật không nghĩ tới Dương Hiểu Đồng sẽ đáp lời như thế “Người ở đây quá nhiều, chúng ta đi một bên ngồi trò chuyện đi!” Trong mắt lại là thoáng qua vẻ hung ác, thời đại này, nữ nhân không biết phân biệt phải trái cũng thật nhiều! Anh Lăng Hạo chỉ có thể là của mình cô!

Dưới ánh nhìn của mọi người, kéo Dương Hiểu Đồng đi tới, Dương Hiểu Đồng cũng không giãy giụa, hai người cứ như vậy đi tới góc sofa ngồi, Dương Hiểu Đồng chau mày nói, “Muốn nói gì cứ nói đi!”

“Cô muốn bao nhiêu tiền mới bằng lòng ly khai Lrời khỏi anh Lăng Hạo?” Thiệu Vi Nhi lấy ra tấm chi phiếu và bút hỏi, nhìn bộ dáng kia chỉ cần Dương Hiểu Đồng mở miệng cô ta liền sẽ cho chi phiếu. (Sally: nhỏ này bị bại não, chưa chắc HĐ của ta thích LH kia ak. Muốn lấy tiền đê người)

Trong mắt hiện lên nụ cười chế nhạo, một bộ này thật đúng là lưu hành a! Ba Doãn Lăng Hạo không có làm, Thiệu Vi Nhi trái lại làm như vậy.

“Ta nói, ta không phải là vì tiền.”

Thiệu Vi Nhi cười chế nhạo nói, “Không phải là vì tiền? Cô là nhìn gia sản đồ sộ của anh Lăng Hạo đi? Ta cho cô biết, hẵn vĩnh viễn cũng không thể cưới cô, bởi vì có sự tồn tại của ta!” Trên mặt của cô ta có tự tin tuyệt đối.

Dương Hiểu Đồng khoát tay chặn lại “Ta nói rồi, chuyện này không quan hệ với ta, cô đi nói với Lăng Hạo thì tốt rồi.”

“Nha đầu chết tiệt kia, cô thật không biết xấu hổ, muốn bao nhiêu tiền cứ nói! Nếu không, ta sẽ khiến cô chết rất khó nhìn! Mấy năm nay ta đã thấy nữ sinh như cô cũng không ít, không có một ai có kết cục tốt!” Thiệu Vi Nhi trên mặt lộ ra thần sắc dữ tợn, dù sao ở trong này cũng không có người nào khác, cô ta cũng không cần có lo ngại cái gì.

“Cô cũng quá tự cho mình là đúng đi. Có tiền cũng không cần phải giống như cô khoe khoang vậy đi? Ta với cô, không có quan hệ gì, cho nên không cần đem những suy nghĩ của cô áp đặt trên người tôi, nếu như cô tìm tôi chỉ nói như thứ lời nói không dinh dưỡng này, tôi liền đi trước.” Dương Hiểu Đồng ngạo khí đứng lên, này trong nháy mắt lại cảm thấy chói lọi như vậy, trên người của cô tản ra tự tin không gì sánh kịp.

Lần đầu tiên, trong lòng Thiệu Vi Nhi xuất hiện bất an, nữ sinh này cùng nữ sinh dĩ vãng không đồng nhất, bề ngoài hấp dẫn, khí chất càng mê người, cùng cô so với chính mình vậy mà cảm thấy có chút tự ti mặc cảm? Điều này sao có thể?

Không tiếp thụ được cô ta đứng lên nói, “Không cho phép đi.”

Dương Hiểu Đồng nhíu mày, này là bệnh công chúa sao? Dựa vào cái gì không cho đi, lười nhìn Thiệu Vi Nhi, Dương Hiểu Đồng xoay người liền chuẩn bị ly khai, nhìn thấy Dương Hiểu Đồng vậy mà không nghe lời của mình, Thiệu Vi Nhi thở gấp, vươn bàn tay chuẩn bị nắm lấy cổ ta Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng lúc này tâm tình cũng rất không tốt, cô không thích nhất loại nữ sinh tự cho mình là tốt đẹp này, nếu như Doãn Lăng Hạo coi trọng cô ta, cô thật đúng là hoài nghi phẩm vị của Doãn Lăng Hạo, đúng lúc này, một người không tưởng được xuất hiện.

Trương Doãn Kiệt vốn an vị ở sofa nghỉ ngơi, đưa lưng về phía bọn họ, bởi vì rất thanh tĩnh, không ngờ hai người vậy mà xuất hiện ở đây, nội dung nói chuyện một chữ không sót lọt vào trong tai của hắn, Thiệu Vi Nhi tính nết hắn đã sớm rõ ràng, bất quá nữ sinh có thể từ chối Thiệu Vi Nhi như thế hắn cũng là lần đầu tiên thấy. (Sally: thêm một soái ca xuất hiện a, ta rất thích anh này)

Cho nên hắn ngẩng đầu nhìn Dương Hiểu Đồng đang chuẩn bị ly khai, nữ sinh này tản ra ánh sáng vạn trượng, chỉ liếc mắt một cái, tâm đã bị rung động, liền lập tức đi tới.

“Vi Nhi, em ở đây làm gì đó?” Trương Doãn Kiệt cười nói

Thiệu Vi Nhi thu hồi tay của mình, trên mặt tiếp tục mang theo nụ cười ưu nhã “Anh Doãn Kiệt, anh tại sao lại ở chỗ này? Là vừa đến sao?” Lời nói vừa rồi sẽ không phải đều nghe được đi?

“Ừ, đúng vậy!” Trương Doãn Kiệt biết ý nghĩ Thiệu Vi Nhi, vì để tránh cho xấu hổ đành phủ nhận “Sinh nhật Lăng Hạo, ta vừa lúc đến Thụy thành, tự nhiên không thể bỏ qua.”

Dương Hiểu Đồng nhìn nam nhân trước mặt này lại giật mình...

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Trương Doãn Kiệt

Lần đầu tiên, trong lòng Thiệu Vi Nhi xuất hiện bất an, nữ sinh này cùng nữ sinh dĩ vãng không đồng nhất, bề ngoài hấp dẫn, khí chất càng mê người, cùng cô so với chính mình vậy mà cảm thấy có chút tự ti mặc cảm? Điều này sao có thể?

Không tiếp thụ được cô ta đứng lên nói, “Không cho phép đi.”

Dương Hiểu Đồng nhíu mày, này là bệnh công chúa sao? Dựa vào cái gì không cho đi, lườm nhìn Thiệu Vi Nhi, Dương Hiểu Đồng xoay người liền chuẩn bị ly khai, nhìn thấy Dương Hiểu Đồng vậy mà không nghe lời của mình, Thiệu Vi Nhi thở gấp, vươn bàn tay chuẩn bị nắm lấy cổ ta Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng lúc này tâm tình cũng rất không tốt, cô không thích nhất loại nữ sinh tự cho mình là tốt đẹp này, nếu như Doãn Lăng Hạo coi trọng cô ta, cô thật đúng là hoài nghi phẩm vị của Doãn Lăng Hạo, đúng lúc này, một người không tưởng được xuất hiện.

Trương Doãn Kiệt vốn an vị ở sô pha nghỉ ngơi, đưa lưng về phía bọn họ, bởi vì rất thanh tĩnh, không ngờ hai người vậy mà xuất hiện ở đây, nội dung nói chuyện một chữ không sót lọt vào trong tai của hắn, Thiệu Vi Nhi tính nết hắn đã sớm rõ ràng, bất quá nữ sinh có thể từ chối Thiệu Vi Nhi như thế hắn cũng là lần đầu tiên thấy. (Sally: thêm một soái ca xuất hiện a, ta rất thích anh này)

Cho nên hẳn ngẩng đầu nhìn Dương Hiểu Đồng đang chuẩn bị ly khai, nữ sinh này tản ra ánh sáng vạn trượng, chỉ liếc mắt một cái, tâm đã bị rung động, liền lập tức đi tới.

“Vi Nhi, em ở đây làm gì đó?” Trương Doãn Kiệt cười nói

Thiệu Vi Nhi thu hồi tay của mình, trên mặt tiếp tục mang theo nụ cười ưu nhã “Anh Doãn Kiệt, anh tại sao lại ở chỗ này? Là vừa đến sao?” Lời nói vừa rồi sẽ không phải đều nghe được đi?

“Ừ, đúng vậy!” Trương Doãn Kiệt biết ý nghĩ Thiệu Vi Nhi, vì để tránh cho xấu hổ đành phủ nhận “Sinh nhật Lăng Hạo, ta vừa lúc đến Thụy thành, tự nhiên không thể bỏ qua.”

Dương Hiểu Đồng nhìn nam nhân trước mặt này lại giật mình...

Mày tuấn lãng, mắt thanh lệ, sống mũi đỉnh trực, môi hồng gợi cảm. Tóc đen phiêu dật rất hợp với khuôn mặt trắng nõn kia, càng khiến hẳn thêm anh tuấn mê người.

Một đôi con ngươi lam sắc ôn nhu trong suốt như nước, trên mặt hoàn mỹ tuấn dật, mũi quỳnh kiên quyết, môi hơi mỏng, đậm như nước. Một thân tây trang màu trắng, vóc người cao to mảnh khảnh. Nhất cử nhất động đều toát ra khí chất cao quý thanh nhã.

Dương Hiểu Đồng lần đầu tiên nhìn thấy nam sinh ôn nhu như nước như vậy, chỉ cần nhìn vào mắt, có thể cảm nhận được hẳn ôn nhu, tựa hồ nhìn thấy hẳn những chuyện không vui trước toàn bộ đều tan biến mất.

Trương Doãn Kiệt trên mặt nở một nụ cười ôn nhu, khiến cho đường nét trên mặt hẳn càng thêm nhu hòa, bề ngoài nhợt nhạt vẽ lên lại đem mị lực của hẳn toàn bộ phát ra, ở trước mặt người như vậy phát giận, tuyệt đối là làm chuyện có lỗi.

Thiệu Vi Nhi nhìn thấy Trương Doãn Kiệt, thái độ tốt hơn rất nhiều “Anh Doãn Kiệt tới, thế nào cũng không đến xem em a?”

“Ta là hôm nay mới đến, không có cơ hội a. Huống hồ em chỉ cần có Lăng Hạo là đủ rồi, ta có ở đó hay không không sao cả.” Trong trẻo nhưng lại có nhiều từ tính từ trong miệng Trương Doãn Kiệt truyền ra, như gió xuân ấm áp thấm vào ruột gan.

Nghe thấy Trương Doãn Kiệt trêu chọc, trên mặt Thiệu Vi Nhi vậy mà khó có được hiện đỏ bừng, “Anh chỉ biết cười người ta, thật là.”

“Vi Nhi...”

Thiệu Vi Nhi quay đầu nhìn lại, lại phát hiện mẹ mình đang gọi mình, thoáng xin lỗi nói “Anh Doãn Kiệt, mẹ em gọi, em đi trước a!”

Thấy Trương Doãn Kiệt gật đầu, Thiệu Vi Nhi mới cười ly khai, chỉ là đi ngang qua bên người Dương Hiểu Đồng, hung hăng trợn mắt nhìn cô liếc mắt một cái, nhẹ giọng nói “Cô chờ đó cho tôi!”

Dương Hiểu Đồng bĩu môi, “Phụng bồi đến cùng!” Nếu như nói trước là nghi hoặc, hiện tại cô đối với cách làm của Doãn Lăng Hạo thế nhưng trăm phần trăm hiểu, cô gái như vậy nếu cười về nhà, Doãn Lăng Hạo ngày lành cũng sẽ chấm dứt.

Nhìn bộ dáng Dương Hiểu Đồng bĩu môi, Trương Doãn Kiệt không khỏi cười khẽ “Em là bạn gái của Doãn Lăng Hạo?”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Hiện tại là vậy.” Sau này cũng không phải rồi, bất quá lời này hiện tại tuyệt đối không thể nói ra miệng “Anh là?”

“Anh là bạn thân của Lăng Hạo, anh kêu Trương Doãn Kiệt, rất hân hạnh được biết em.” Trương Doãn Kiệt hữu hảo đưa tay ra.

Dương Hiếu Đồng mỉm cười, bắt tay. Trương Doãn Kiệt tay cũng không giống tay nam sinh bình thường thô ráp, khi nắm rất thoải mái, ngón tay thon dài, hẳn là một đôi tay dùng đàn dương cầm.

“Tôi kêu Dương Hiếu Đồng.” Hai người nhìn nhau cười, cùng nhau ngồi trên sô pha trò chuyện.

Dương Hiếu Đồng thế mới biết Trương Doãn Kiệt là bạn thân nhiều năm của Doãn Lăng Hạo, nhà hẳn ở kinh đô, cũng không ở Thụy thành, lần này cũng chỉ là có việc đến mà thôi. Đối với gia thế của hẳn, Trương Doãn Kiệt không có nói, bất quá Dương Hiếu Đồng lại là có thể đoán được hẳn cũng tuyệt đối không phải một người đơn giản.

Có thể xuất hiện người ở chỗ này, lại có mấy người là nhân vật đơn giản, bất quá đối với Trương Doãn Kiệt, mặc dù mới nhận thức, nhưng đích xác có thể cảm giác được hẳn là nam sinh ôn nhu.

Hai người trò chuyện rất vui vẻ, Dương Hiếu Đồng phát hiện cùng Trương Doãn Kiệt rất nhiều đề tài chung để nói, vô luận người nói cái gì hẳn cũng có hiểu biết nhất định, có thể cùng người bàn luận.

“Cảm tạ mọi người đến tham gia sinh nhật của Lăng Hạo, cảm ơn mọi người.”

Thanh âm Doãn Ngạo Thiên từ micro truyền đến, nghe nói như thế mọi người đều đứng lên vỗ tay, Dương Hiếu Đồng tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Tại nơi đèn thủy tinh thật lớn chiếu rọi xuống, Doãn Lăng Hạo có vẻ càng thêm chói mắt “Phi thường cảm tạ các vị...” Doãn Lăng Hạo nói mở màn.

Không có một tia hoảng loạn, đầu vào đấy nói xong chính đoạn mở màn, đối mặt với ánh mắt nhiều người như vậy, không có chút, dường như

chuyện này đã tập qua rất nhiều lần nên hình thành thói quen, tựa hồ hẳn trời sinh nên ra trường hợp như bây giờ.

Dương Hiểu Đồng lúc nhìn hẳn nói chuyện, trong đầu xuất hiện cái ý nghĩ này, chuyển con người qua, nhìn Thiệu Vi Nhi phía xa, Thiệu Vi Nhi trên mặt tràn đầy mê muội, mặc dù cách rất xa, thế nhưng trên mặt cô ta hiện lên tình yêu lại rất rõ ràng, ở trong mắt của cô ta cũng chỉ có một mình Doãn Lăng Hạo tồn tại.

Đích xác, có một người chói mắt như vậy, người khác thật đúng là nhập không được mắt. Nhìn về phía Trương Doãn Kiệt bên cạnh, lúc này cô mới phát hiện bây giờ xung quanh bọn họ, có rất nhiều ánh mắt dừng lại ở trên người Trương Doãn Kiệt, xem ra hẳn cũng rất được mọi người hoan nghênh a!

Doãn Lăng Hạo, Nghiêm Tuấn Trạch, Trương Doãn Kiệt, mấy ngày nay người cô quen biết đều rất chói mắt a.

“Lăng Hạo rất lợi hại có phải hay không?” Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng bộ dáng ngẩn ra, Trương Doãn Kiệt cười nói, hẳn phát hiện Dương Hiểu Đồng cùng nữ sinh bình thường hẳn tiếp xúc rất khác nhau, tuyệt không kiêu căng, nhìn biểu tình cô ấy ngẩn ra, lại sẽ cảm thấy rất đáng yêu.

Dương Hiểu Đồng lấy lại tinh thần “Đúng vậy! Rất lợi hại.” Trương Doãn Kiệt người này tựa như anh trai, rất dễ làm cho người ta sản sinh cảm giác an toàn, cho nên cô mới có thể không có băn khoăn cùng hẳn tâm tình.

“Hắc, Doãn Kiệt, cậu đã đến rồi a!” Doãn Lăng Hạo nói xong đi tới, dù sao Dương Hiểu Đồng không có tham gia qua dạ tiệc như vậy, hẳn cần phải chiếu cố kỹ lưỡng cô, không ngờ cô vậy mà cùng bạn tốt của mình cùng một chỗ.

“Đúng vậy, đã lâu không gặp!” Trương Doãn Kiệt cũng rất vui vẻ, hai thiếu niên anh tuấn nói chuyện với nhau, bộ dáng khiến cho không ít người

nhìn kỹ, mà ánh mắt rơi ở trên người Dương Hiểu Đồng cũng không ít đi chút nào, có phần nộ, có đố kỵ, có hâm mộ...

“Cậu gần đây đều đang bận rộn cái gì? Về sau liên chưa gặp được cậu lần nào, thực sự là.” Doãn Lăng Hạo đối Trương Doãn Kiệt có vẻ rất thân, có chút oán giận nói

“Gần đây trong nhà có chút chuyện, đến bây giờ mới xử lý tốt.” Trương Doãn Kiệt giải thích

“Cậu còn nói, cậu không phải cũng là người bận rộn a!”

Bị Trương Doãn Kiệt nói, Doãn Lăng Hạo hắc hắc cười “Lần này tới có vội vã đi không?”

“Ừ, sẽ ngốc ở đây một thời gian, liền nhờ vào cậu.”

“Ha ha, không có vấn đề.”

Dương Hiểu Đồng nghe hai người đối thoại, thật là hảo huynh đệ a! Cho nên mới có thể trò chuyện vui vẻ như vậy, hai người đều ưu tú như vậy, hảo bằng hữu như vậy đương thật khiến cho người ta hâm mộ a.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Đối Chọi Gay Gắt

Ngay lúc ba người nói chuyện phiếm, đột nhiên một tiếng đàn dương cầm dễ nghe theo trung tâm hội trường truyền tới, ba người chuyển mắt qua lại nhìn thấy Thiệu Vi Nhi đang đàn đàn dương cầm.

Ánh đèn sáng ngời chiếu trên người của cô ta, phát ra một chút hào quang tỏa sáng, vương miện kim cương kia ở dưới ánh đèn phản xạ tia sáng chói mắt, khoe miệng cười dẫn ra độ cung thích hợp, đầu ngón tay ở dương cầm nhảy múa, nhìn như vậy thực sự như một nàng công chúa.

Nếu như Dương Hiếu Đồng chưa cùng cô ta nói chuyện sẽ cảm thấy như thế, thế nhưng bây giờ liền tuyệt đối sẽ không, bởi vì cô đã đầy đủ thấy rõ chân diện mục nữ nhân này.

“Vi Nhi dương cầm có tiến bộ.” Trương Doãn Kiệt cười nói

Doãn Lăng Hạo và Dương Hiếu Đồng đối với Thiệu Vi Nhi đều không có cảm giác, cho nên cũng không để ý “Chúng ta vẫn cần đợi đến yến hội kết thúc sao?” Dương Hiếu Đồng mở miệng hỏi

“Không cần, vấn đề về sau ba anh sẽ giải quyết, một hồi chúng ta có thể ly khai.” Doãn Lăng Hạo cười trả lời, hẳn cũng biết yến hội như vậy sẽ khiến cô phiền chán.

Ba người thương lượng một hồi lúc nào có thể rời đi, Thiệu Vi Nhi biểu diễn đã kết thúc, tiếng vỗ tay dường như Lôi Minh vang vọng toàn bộ hội trường, Thiệu Vi Nhi mặt mỉm cười đáp lễ, thoạt nhìn ngọt động lòng

người, thu được khen ngợi của mọi người, mỗi một người đều tán thưởng Thiệu Vi Nhi này.

Thiệu Vi Nhi nhìn Dương Hiểu Đồng đứng ở bên cạnh Doãn Lăng Hạo và Trương Doãn Kiệt trò chuyện bộ dáng hài lòng, nội tâm tràn đầy phần nộ, nữ nhân này có cái gì tốt, anh Lăng Hạo thích cô ta, liền ngay cả anh Doãn Kiệt cũng đối tốt với cô ta như vậy, mình ở đây đánh đàn ánh mắt hai người bọn họ vậy mà dừng lại ở trên người Dương Hiểu Đồng.

Cầm micro lên nói, “Bạn gái anh Lăng Hạo _ Dương Hiểu Đồng hẳn là cũng có tài nghệ biểu diễn đi? Liền đánh một bản cho mọi người chúng ta thưởng thức thế nào?” Một bình dân, cô cũng không tin cô ta sẽ biết đàn dương cầm, dù cho biết bất quá cũng là da lông mà thôi, dưới tiếng đàn chính mình, tiếng đàn của cô ta bất quá là tạp âm!

Doãn Lăng Hạo và Trương Doãn Kiệt đồng thời nhú mày, Thiệu Vi Nhi này rõ ràng là cố ý làm khó dễ, Thiệu Vi Nhi cầm kỹ là mọi người đều biết, mà Dương Hiểu Đồng lại không có kinh nghiệm phương diện này, này không phải rõ ràng muốn cho cô ấy xấu mặt sao?

Dương Hiểu Đồng khước miệng câu dẫn ra một nụ cười chế nhạo, liền biết nữ nhân này sẽ không chịu để yên, không ngờ sẽ ra một chiêu như thế!

“Du Du, thực sự là cảm ơn người, người thật là bảo bối của ta a!” Dương Hiểu Đồng ở trong lòng thì thầm, nếu như không phải Du Du nói cho cô, hôm nay thật là bị bêu xấu.

Du Du nghe thấy Dương Hiểu Đồng nói cười rất đặc ý “Ha ha, đấy là đương nhiên! Người sẽ không buồn nôn như vậy a, dù sao người luyện hai thủ khúc, làm được a.”

Lúc này tầm mắt mọi người toàn bộ đều tập trung ở trên người Dương Hiểu Đồng, nhìn thấy cô không có động tác, tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, nhìn thấy tình hình này, trong mắt Thiệu Vi Nhi vẻ đặc ý càng sâu, cô

ta biết cô nhất định không được, cô ấy nếu như thật có thể đánh đàn, thế giới này liền thực sự huyền huyền.

“Hiếu Đồng, em có thể không đi.” Doãn Lăng Hạo lo lắng nói, Vi Nhi này thực sự là, Hiếu Đồng từng học dương cầm sao? Cô cũng chỉ là xuất thân trong gia đình bình thường, dương cầm cũng chỉ ở trường học thấy qua, hẳn không nghĩ đến sẽ làm cô đối mặt cục diện xấu hổ như vậy.

Dương Hiếu Đồng chuyển mắt sang, cho hai người một nụ cười an tâm, “Yên tâm đi, ta không có vấn đề.”

Mặc dù hai người trong lòng đều rất lo lắng, nhưng nhìn cô cười như vậy lại cảm thấy rất an tâm, cho nên trong lúc nhất thời hai người cũng không có ngăn cô lại.

Dương Hiếu Đồng mặt mang theo tươi cười đi tới hội trường, nhìn vẻ mặt đặc ý của Thiệu Vi Nhi, trong mắt đều là vẻ khinh thường, cô ta cũng chỉ có thể nghĩ ra biện pháp như thế đi.

Nhìn thấy Dương Hiếu Đồng lên sân khấu, mọi người nhao nhao vỗ tay, muốn nhìn xem bạn gái Doãn Lăng Hạo có phải hay không rất ưu tú, mà lúc này, Nghiêm Tuấn Trạch lên tiếng “Khó có được cơ hội như vậy, ta liền cùng vị tiểu thư này hợp tấu đi.” Trên mặt như cũ là ki nụ cười sáng lạn, mê hoặc tâm trí mọi người.

Chuyện như vậy mọi người tự nhiên sẽ không cự tuyệt, mặc dù cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng bọn họ hợp tấu vẫn làm cho người ta chờ mong, nhìn thấy mọi người đều đồng ý, Nghiêm Tuấn Trạch đi tới bên người Dương Hiếu Đồng, cầm đàn violin để ở một bên lên.

Dương Hiếu Đồng rất kinh ngạc, không ngờ Nghiêm Tuấn Trạch sẽ tới, ai biết Nghiêm Tuấn Trạch nhìn thấy cô còn nháy nháy mắt, cái này cô liền hiểu hẳn là đến giúp cô, lập tức đáp lại một nụ cười cảm kích.

Hai người làm động tác mặc dù người khác nhìn không thấy, thế nhưng Thiệu Vi Nhi một bên lại thấy rõ, lập tức càng vô cùng phần nộ, vì sao bọn họ đều giúp đỡ Dương Hiểu Đồng? Liền ngay cả Nghiêm Tuấn Trạch cũng như vậy, thực sự là hỏa đại!

Tuấn nam, mỹ nữ tổ hợp một chỗ khiến mọi người càng tăng thêm hào cảm, tiếng đàn dương cầm ưu nhã từ đầu ngón tay Dương Hiểu Đồng vang lên, phi thường nổi liền, liền mạch lưu loát, dường như là do một nghệ sĩ dương cầm trứ danh vô cùng thành thạo đánh đàn, so với Thiệu Vi Nhi không kém chút nào, làm cho người ta nhắm mắt lại hưởng thụ âm nhạc tuyệt vời này.

Nghiêm Tuấn Trạch đàn violin càng hoàn mỹ, nhìn hẳn như vậy càng thêm thành thực, tràn ngập mị lực, hai người hợp tác thiên y vô phùng, bởi vì hai loại nhạc khí hợp lại, so với một loại nhạc khí điển tấu càng phong phú rất nhiều, hai loại thanh âm đan vào cùng một chỗ, tạo thành nhất thể, làm cho người ta dư vị vô hạn.

Thanh âm dễ nghe hội trường vang vọng, lần đầu tiên hợp tác lại có thể thành công như thế, xác thực làm cho người ta kinh ngạc. Điển tấu sau khi hoàn thành, hai người nhìn nhau cười.

Tiếng vỗ tay như sấm lại lần nữa vang lên, so với tiếng vỗ tay cho Thiệu Vi Nhi mạnh hơn rất nhiều, “Quá tuyệt vời, thực sự là quá tuyệt vời!” Các tân khách nhin không được nói

Người ở dưới đài cũng nhao nhao tán đồng, Dương Hiểu Đồng thi lễ một cái sau đó đi xuống, nhìn vẻ mặt phần nộ của Thiệu Vi Nhi, thản nhiên nói một câu “Rất thú vị?” Sau đó ly khai, cô ta rất muốn nhìn thấy cô bị người cười nhạo, hết thảy đều sẽ bị cô cười nhạo lại.

Chỉ để lại vẻ mặt phần nộ Thiệu Vi Nhi đứng ở tại chỗ, hai tay nắm chặt, móng tay đã cắm vào da thịt, lần đầu tiên bị một người nữ sinh chọc tức

thành như vậy!

Bình thường những nữ sinh như vậy, dưới thủ đoạn của cô ta không ai không bại trận chứ? Cô tại sao có thể?

“Vừa rồi cảm ơn anh, lần thứ hai giúp tôi.” Dương Hiểu Đồng thật tình nói cảm ơn.

Nghiêm Tuấn Trạch khoát tay nói, “Không cần, dù cho anh không lên đài, em cũng có thể đối phó, không phải sao?” Không ngờ cô còn có thể làm được chuyện này, cô thực sự khiến hắn kinh ngạc, bất quá lần này cơ hội vừa lúc để hắn tiến vào thế giới của cô, sau này tiếp xúc cũng dễ dàng.

“Thế nhưng dù sao anh cũng giúp tôi a, ha ha.”

“Hiện tại chúng ta là bạn sao?” Nghiêm Tuấn Trạch hỏi.

“Đương nhiên!” Cô không nghĩ đến tại đây, dưới dạng tình huống này hắn sẽ ra giúp, nam sinh này giúp cô hai lần, không phải không thừa nhận cho cô ấn tượng thật tốt.

Doãn Lăng Hạo và Trương Doãn Kiệt cũng đi tới “Không ngờ em có thể đàn dương cầm tốt như vậy?” Doãn Lăng Hạo than thở, chỉ là trong lòng càng thêm nghi hoặc, Hiểu Đồng sao có thể đàn đàn dương cầm a? Hơn nữa còn đàn tốt như vậy, không có trải qua huấn luyện chuyên nghiệp căn bản không đạt được trình độ này.

“Ha ha, may mắn mà thôi, kỳ thực ta nói cho các anh biết, ta chỉ biết đàn hai thủ khúc mà thôi a.” Dương Hiểu Đồng làm quái nói, không ngờ đến một chuyên viên còn biết nhiều thêm mấy bằng hữu, đáng giá!

“Ha ha ~” Dương Hiểu Đồng bộ dáng khiến ba người vui sướng cười, có thể khiến các tân khách nhao nhao nhìn kỹ, nhưng cũng lộ ra tươi cười, trẻ

tuổi chính là tốt! Chỉ có Thiệu Vi Nhi nhìn bọn họ, âm thầm nói “Dương Hiếu Đồng, ta sẽ không bỏ qua cho cô!”

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Chuẩn Bị Sắp Xếp

Sàn nhảy ánh đèn sáng lên, tiếng nhạc cũng vang lên theo, dạ tiệc vĩnh viễn cũng sẽ không bài trừ một hạng mục, đó chính là —— khiêu vũ.

Các tân khách nhao nhao thỉnh mời bạn nhảy tiến vào sàn nhảy, mặc hoa lệ không chê vào đâu được, phối hợp âm nhạc nhẹ nhàng chậm chạp, vũ bộ nổi bật, mặt mang nhè nhẹ tươi cười, đều chứng minh xã hội thượng lưu xa hoa.

Thiệu Vi Nhi ngồi trên sô pha, nhìn mọi người trên sàn nhảy, đưa mắt nhìn sang Doãn Lăng Hạo, lại phát hiện Doãn Lăng Hạo như trước đang cùng Dương Hiểu Đồng bọn họ nói chuyện, tựa hồ trò chuyện rất vui vẻ.

Trước đây, anh Lăng Hạo vô luận thế nào đều sẽ tới mời cô nhảy một điệu nhảy, thế nhưng bây giờ hăn căn bản nhìn cũng không liếc nhìn cô một cái, mà cô cũng không thể chính mình chạy tới.

Từng vị công tử nhà giàu nhìn Thiệu Vi Nhi một người ngồi ở chỗ kia, nhao nhao chạy đi mời, đều bị Thiệu Vi Nhi cự tuyệt, cô hiện tại nào có tâm tư này, đổ kị đã tràn đầy trái tim cô ta.

Doãn Lăng Hạo đột nhiên thi lễ, đem tay đưa tới trước mặt Dương Hiểu Đồng “Tiểu thư mỹ lệ, có vinh hạnh mời em nhảy một điệu không?” Kia bộ dáng đẹp trai dẫn tới các tiểu thư bên cạnh trong mắt cuồng mạo ái tâm.

Dương Hiểu Đồng nhìn Doãn Lăng Hạo, cười đem tay đặt ở trên tay của hăn, hai người cùng nhau tiến vào sàn nhảy, hai người vừa tiến vào sàn

nhảy đều được mọi người quan tâm, dù sao cũng là nhân vật chính hôm nay, điệu nhảy đầu tiên của hẳn càng quan trọng.

Trước nghe Thiệu Vi Nhi nói là bạn gái Doãn Lăng Hạo, bọn họ còn nửa tin nửa ngờ, hiện tại xem ra là sự thật. Hai người đứng chung một chỗ thực sự là rất xứng.

Sàn nhảy.

Màu đen cùng hồng sắc, hai loại màu sắc dung hợp cực hạn đoạt nhãn cầu mọi người, tựa hồ tất cả ánh sáng đều chiếu vào trên người của bọn họ, bọn họ khiêu vũ, mang theo kích tình, mang theo vui vẻ, bọn họ tùy ý rơi thanh xuân, hoặc là tình cảm của bọn họ...

Hai người dường như cùng một chỗ nhảy qua vô số điệu nhảy, phối hợp chính là phối hợp như vậy, không có mấy may sai lầm, trong sàn nhảy hai người phảng phất trời sinh vũ giả, chỉ một thoáng, tựa hồ toàn bộ thiên địa cũng chỉ còn lại có hai người bọn họ.

Tất cả các tân khách đều yên lặng rời khỏi sàn nhảy, nhìn hai người khiêu vũ, là hoàn mỹ như vậy, cảnh đẹp ý vui, thân sĩ cùng thực nữ tổ hợp, mang theo tất cả quý tộc cao quý cùng trang nhã, ánh đèn rơi vào trên người hai người, trở thành tiêu điểm mọi người chú mục.

Doãn Lăng Hạo lúc này trong mắt chỉ có Dương Hiểu Đồng, con người nhìn cô mê người, da thịt trắng nõn vô cùng mịn màng kia dường như da trẻ con, đột nhiên, phát hiện tựa hồ có những thứ gì bất đồng.

Hai người nhảy rất vui vẻ, không có để ý những người khác, chỉ là đơn thuần muốn nhảy tốt một điệu nhảy này, đợi đến lúc hai người dừng lại mới phát hiện nguyên lai lúc này sàn nhảy chỉ còn lại có hai người bọn họ...

Tiếng vỗ tay như sấm lại lần nữa vang lên, dành tặng riêng cho hai người, đích xác hai người vũ đạo làm cho người ta kinh diễm, mọi người

nhao nhao cảm khái hai người thực sự là tuyệt phối! Trai tài gái sắc tổ hợp bao nhiêu chọc người hâm mộ.

Thiệu Vi Nhi khóe miệng đều nhanh bị cắn xuất huyết, anh Lăng Hạo tại sao có thể làm như vậy! Vậy mà bỏ qua cô cùng Dương Hiếu Đồng nhảy điệu nhảy đầu tiên! Trước đây kia đều là của cô ta! Là của cô! Hiện tại đều bị hồ ly tinh này, nữ nhân thấp hèn đoạt đi rồi!

Cô tuyệt đối không thể để chuyện như vậy tiếp tục, nếu như anh Lăng Hạo thực sự yêu lời cô ta, cô nên làm cái gì bây giờ? Lắc lắc đầu, không có khả năng, đã nhiều năm như vậy, anh Lăng Hạo chưa từng có đối với nữ nhân thật tình, cho dù bên cạnh hắn luôn luôn có nữ nhân, thế nhưng đều quen không bao lâu liền chia tay.

Có thể bồi ở bên cạnh hắn cũng chỉ có một mình cô! Thiệu Vi Nhi không ngừng an ủi chính mình, thế nhưng đột nhiên nhớ tới vô luận Doãn Lăng Hạo cùng nữ sinh nào ngoạn, cũng không có giống trống khua chiêng như vậy mang tới tham gia yến hội!

Chẳng lẽ Dương Hiếu Đồng này đối với anh Lăng Hạo thật sự không đồng nhất?

Điều này sao có thể? Mặc dù không dám tin, thế nhưng trong lòng Thiệu Vi Nhi lại không ngăn được cái suy nghĩ này, Dương Hiếu Đồng là bất đồng, bởi vì cô ta, anh Lăng Hạo đã làm rất nhiều chuyện trước đây không làm.

Trong lòng cường liệt bất an, bất an này thậm chí vượt qua đố kỵ, trước đây Lăng Hạo ngoạn như thế nào cô cũng không để ý, bởi vì biết cuối cùng người đứng ở bên cạnh hắn sẽ chỉ là cô, nhưng bây giờ thì sao? Không được, cô nhất định phải làm cho nữ nhân này rời khỏi anh Lăng Hạo, bất luận dùng thủ đoạn gì!

Thiệu Vi Nhi lúc này đã hạ quyết tâm! Một nữ sinh bình thường mà thôi, còn có thể lật thiên không sao?

Sau khi Doãn Lăng Hạo cùng Dương Hiểu Đồng nhảy trở về, không lâu lắm, Trương Doãn Kiệt cũng mời Dương Hiểu Đồng khiêu vũ, cùng Trương Doãn Kiệt khiêu vũ lại là cảm thụ bất đồng, hẳn luôn luôn ôn nhu như vậy, chú ý các loại chi tiết, Dương Hiểu Đồng phát hiện cùng Trương Doãn Kiệt cùng một chỗ thật là một loại hưởng thụ. Trên đời tại sao có thể có nam sinh như thế?

Cùng Trương Doãn Kiệt nhảy xong, Nghiêm Tuấn Trạch cũng không cam rớt lại phía sau thỉnh mời Dương Hiểu Đồng khiêu vũ, cứ như vậy, Dương Hiểu Đồng cùng ba nam sinh đẹp trai nhất toàn trường khiêu vũ, rước lấy ánh mắt hâm mộ đố kỵ của những nữ nhân trẻ tuổi ở đây.

Cô là nữ sinh hạnh phúc nhất đêm nay, tất cả mọi người cảm thấy như thế, Dương Hiểu Đồng cũng rất vui vẻ, nói tóm lại, tối nay tới rất giá trị.

Mấy người ở yến hội tiến hành hơn phân nửa sau liền cùng nhau ly khai, do Doãn Lăng Hạo đưa Dương Hiểu Đồng về trường học, hẳn đương nhiên đảm nhận trọng trách này .

Trên xe.

“Hiểu Đồng, hôm nay thực sự là cảm ơn em.” Trương Doãn Kiệt trong mắt đều là chân thành, mặc dù ba hẳn phản đối như trước, thế nhưng không thể phủ nhận thái độ của ông cũng có một ít thay đổi.

Dương Hiểu Đồng khoát tay nói, “Không có gì, tôi cũng không có giúp anh được cái gì.” Ba của hẳn như trước không đồng ý a!

“Em giúp anh như vậy, thái độ ba anh so với trước kia có một ít thay đổi, em không biết ông ấy mà thôi, ha ha.”

“Ta cũng cảm ơn anh! Đêm nay có quần áo đẹp mặc như vậy, khiến ta thể nghiệm một phen cảm giác tiểu thư quý tộc, ha ha!” Dương Hiểu Đồng lúc này tâm tình rất tốt, cũng không biết là có phải hay không phải khi nhìn thấy bộ dáng Thiệu Vi Nhi tức chết đi được kia.

“Đúng rồi, Hiểu Đồng, anh nhớ em đã nói sau yến hội có chuyện tình cần anh giúp? Chuyện gì?” Chuyện này hẳn vẫn nhớ ở trong lòng, chỉ cần hẳn có thể làm được, hẳn sẽ giúp.

Dương Hiểu Đồng trong lòng do dự nên thế nào mở miệng, không ngờ Doãn Lăng Hạo trực tiếp mở miệng hỏi, “Cái kia...”

“Cái gì?”

Nhìn Doãn Lăng Hạo, Dương Hiểu Đồng không muốn nói, dù sao chuyện này cũng không thể kéo dài, không quan tâm Doãn Lăng Hạo nhìn thế nào, muốn phát triển chỉ có thể như vậy “Anh có thể cho ta mượn ít tiền được hay không?”

Doãn Lăng Hạo sững sốt, không ngờ sẽ là yêu cầu này.

“Ta rất nhanh liền sẽ trả lại cho anh, bởi vì cần làm một chút chuyện.” Dương Hiểu Đồng nói tiếp, hiện tại cũng chỉ có biện pháp này, hẳn hẳn là sẽ đáp ứng đi?

Ngay lúc Dương Hiểu Đồng khẩn trương nhìn Doãn Lăng Hạo, Doãn Lăng Hạo cười nói “Không có vấn đề, cần bao nhiêu? Ngày mai anh sẽ gửi qua tài khoản cho em.”

“Bảy vạn tệ, cảm ơn nhiều, ta rất nhanh liền trả lại.” Dương Hiểu Đồng cảm kích nói, có số tiền này với cô là đủ rồi! Như vậy kế hoạch của cô có thể bắt đầu thực thi, gia cảnh cũng sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

“Không có vấn đề gì, tùy tiện lúc nào đều được, ngày mai anh sẽ gửi sang cho em.” Doãn Lăng Hạo trước sau như một mang theo tươi cười, mặc dù không có nghĩ đến cô sẽ hỏi hắn vay tiền, thế nhưng hắn cảm thấy cô không phải là bởi vì này mà cùng hắn tiếp xúc, hắn tin tưởng!

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Làn Đầu Đổ Thạch

Ngày hôm sau, Dương Hiểu Đồng đi ngân hàng phát hiện tài khoản mình vậy mà hơn mười vạn, nghĩ đến chính là do Doãn Lăng Hạo gửi qua. Bĩu môi, quả nhiên là kẻ có tiền a, mười vạn căn bản là không để ý, đối với mình mà nói thế nhưng con số khổng lồ.

Chợt cười cười, như vậy rất tốt, gia tăng rồi tiền vốn của cô a! Hôm nay hẳn là có thể đem tiền trả lại cho hẳn.

“Du Du, chúng ta lên đường đi, ha ha!” Hôm nay Dương Hiểu Đồng tâm tình có thể nói là tốt vô cùng, bởi vì nhân sinh của cô sắp bắt đầu chuyển biến!

Dương Hiểu Đồng trực tiếp bắt xe đi tới hàng len dạ nguyên thạch lớn nhất Thụy thành.

Nơi như vậy tuyệt đối là một chỗ nhất náo nhiệt nhất Thụy thành, vô luận lúc nào ở đây đều có rất nhiều người, phi thường náo nhiệt, thế nhưng thời gian nhất náo nhiệt là đang buổi chiều.

Mà Dương Hiểu Đồng tới thời gian đúng là buổi chiều, còn chưa đi vào bên trong cũng đã nhìn thấy rất nhiều người ở sạp đi tới đi lui, thanh âm mặc cả giá cả truyền vào trong tai Dương Hiểu Đồng.

Mang theo mười ba vạn tới nơi này đổ thạch, cũng chỉ có thể xem như là đánh nhỏ, dù sao chuyện đổ thạch, động một tí cũng đã hơn mười vạn không nói chơi, mấy vạn chỉ là một chút quy mô rất nhỏ.

Nhìn giản lược, sạp bán như vậy cũng không ít, cô lúc này chỉ có nhiều tiền như vậy, đương nhiên là từ nơi này vào tay, này cũng đủ để đổ một lần!

Dương Hiểu Đồng một đường đi qua, phát hiện những thứ ấy cũng không có giải thạch cơ khí, thế nhưng ở một ít đại cửa hàng lớn thì có, cho nên đối với lần này Dương Hiểu Đồng không lo lắng, đến lúc đó mua xong đi vào trong đó giải thạch là được rồi.

“Tiểu thư, có muốn hay không mua hàng len dạ? Khối này thế nhưng từ hổ nguyên thạch Myanmar chọn ra, người xem phía trên lục văn này, nếu như bên trong so với này còn xanh hơn, có lẽ là ngọc lục bảo a!”

Một vẻ mặt trung niên rao hàng đầy mồ hôi nói, nhìn tiểu cô nương này bộ dáng hẳn là lần đầu tiên đến, như vậy người mới cái gì cũng không hiểu, kia dễ dàng nhất bị nói động liền mua.

Dương Hiểu Đồng nhìn trung niên nam tử này giới thiệu ngọc thạch, lông mày chau lại “Nếu quả thật tốt giống người nói như vậy, người thế nào không tự mình giải?” Cơ hội như vậy còn có thể để lại cho cô sao?

Này khối hàng len dạ, đích thực là theo Myanmar mua được, ngay lúc đó hẳn lấy tất cả tiền mình có mua, mua bốn khối nguyên thạch, thế nhưng giải ba khối đều thua thiệt, này một khối là khối nhìn không bắt mắt nhất trong 4 khối, hẳn đã không tiếp thụ được cái kích thích kia, nếu như vẫn là không có, liền thực sự thiệt a.

Còn không bằng đem nó bán đi, như vậy tốt xấu vẫn là không lời không lỗ, đồ thạch này thật đúng là phải xem vận khí, hẳn chỉ là biết vận khí của hẳn cũng không tốt, “Không nói gạt người, ta tổng cộng mua bốn khối, giải ba khối đều thua thiệt, khối này ta không dám giải, cho nên mới muốn bán đi.”

Dương Hiểu Đồng cảm thụ được nguyên thạch này, phát hiện từ nơi này nguyên thạch cô có thể cảm nhận được khí tức nhẹ nhàng khoan

khoái, rất thoải mái, hơn nữa trong đó càng nồng nặc, loáng thoáng cô phát hiện nguyên thạch này có ước chừng tiểu phi thúy to bằng trứng gà, đúng vậy, là phi thúy!

Cảm giác này tuyệt đối sẽ không sai, chỉ có phi thúy mới có thể phát tán ra khí tức thoải mái như vậy, hơn nữa lần này cảm giác so với lần trước còn muốn rõ ràng rất nhiều.

Du Du giải thích “Bởi vì thực lực người đề thăng, cảm thụ cũng sẽ càng lúc càng rõ ràng! Khối nguyên thạch này không tệ, bên trong phi thúy nếu như mở có thể kiếm một khoản.” Nghe thấy lời Du Du, Dương Hiểu Đồng lúc này cũng hiểu.

Trung niên nhân nhìn thấy Dương Hiểu Đồng cũng không có bỏ đi, mà vẫn nhìn nguyên thạch trên tay hắn, lập tức tâm tình cũng tương đối khá, xem ra cô là thật có chút tâm động!

“Nếu như người là thật tâm muốn mua, ta cũng không ra giá cao, liền mười lăm vạn cho người được rồi, thế nào?” Cái giá này so với hắn mua được cao hơn thượng ba vạn, bất quá lừa tới tay cũng không sai. Như vậy tổn thất của hắn có thể vẫn hồi không ít.

Dương Hiểu Đồng ngẩng đầu lên nói “Mười lăm vạn? Quá mắc. Ta đi tới đây nhìn thấy không ít nguyên thạch như vậy, giá nhưng cũng không có cao như vậy!” Đối với loại thủ pháp thương nghiệp này, cô cũng có hiểu biết nhất định, nhất định là nhìn cô là tay mới, cho nên mới muốn nhân cơ hội lừa cô một khoản.

Trung niên kia chỉ vào nguyên thạch của mình nói, “Tiểu thư, người nhìn chất lượng a! Ta khối này cùng những người khác cũng không như nhau, là chính tông nguyên thạch Myanmar a! Trung phi thúy tỷ lệ cũng lớn, bọn họ cũng không có, mười lăm vạn tuyệt đối không mắc!”

Dương Hiếu Đồng đang định mở miệng, bên cạnh một người nói, “Khối nguyên thạch của này người, còn dám lấy mười lăm vạn? Lừa người cũng không cần lừa ác như vậy đi!”

Chuyển mắt sang, Dương Hiếu Đồng phát hiện nguyên lai là một vị lão gia gia “Tiểu cô nương a, khối nguyên này cũng không đáng giá tiền này, hẳn lúc trước mua qua cũng bất quá mười hai vạn, vậy mà bán người mười lăm vạn, chớ có bị lừa!”

Dương Hiếu Đồng ngọt ngào cười “Cảm ơn gia gia nhắc nhở!” Không ngờ sẽ gặp người tốt như vậy, nhắc nhở giá cho cô. Bất quá mười lăm vạn cô tuyệt đối sẽ không mua, cô hiện tại tổng cộng cũng chỉ có mười ba vạn a.

Trung niên kia nhìn thấy lời của mình bị vạch trần, sắc mặt cũng không tốt, lúng túng nói “Ta đem giá nhớ lầm, kia mười một vạn thế nào?” Cũng không thể đem cuộc trao đổi này làm hỏng, nếu không dù một vạn bán đi cũng không có quan hệ gì.

Dương Hiếu Đồng giả vờ tức giận “Tám vạn, người bán không?” Vừa rồi chính là trung niên này đui lý, vào lúc này cùng hẳn trả giá là tốt nhất, nhìn bộ dáng hăng hăng là cũng nóng lòng muốn bán.

“Tám vạn? Đây cũng quá ít! Nói như thế nào ta cũng dùng mười hai vạn mua a!”

Trung niên kia cự tuyệt nói, giá như vậy khiến hẳn lỗ 4 vạn a!

“Không đồng ý thì thôi.” Dương Hiếu Đồng giả bộ chuẩn bị rời đi.

“Aiz, chờ một chút, người lại thêm một ít thế nào? Chín vạn, chín vạn có được không?” Hẳn cũng là không có biện pháp, hẳn ở trong này giải ba khối nguyên thạch cũng không có, mọi người đều biết, cho nên không có

người mua nguyên thạch của hắn, thật vất vả có người nguyện ý mua, hắn tự nhiên không thể bỏ qua.

Dương Hiểu Đồng quay đầu, cô cũng đồng tình người này, giải ba khối đều thua thiệt, mà khối này có thể kiếm tiền lại muốn bán ra, vận khí này cũng quá đen đủi, dù sao một hồi sau khi giải ra, tuyệt đối kiếm được không ít tiền, “Được rồi, vậy ta mua.”

Trả tiền xong, Dương Hiểu Đồng cầm nguyên thạch đi hướng một nhà giải nguyên thạch cỡ trung, chỉ có ở trong này giải thạch. Vừa đi vào, phát hiện bên trong đã đứng đầy người.

“Một trăm vạn, ta muốn!” Một tiếng hô to.

“Một trăm hai mươi vạn!” Người còn lại mở miệng nói

...

Dương Hiểu Đồng đi vào vừa nhìn, nguyên lai là ở giải thạch, thảo nào náo nhiệt như thế a, bất quá kêu được giá này thật đúng là đủ cao a! Không biết khối nguyên thạch của mình có thể có bao nhiêu tiền!

Cuối cùng tảng đá kia bị vị phú thương mua với giá một trăm năm mươi vạn, Dương Hiểu Đồng nhìn một trận líu lười, tiền này kiếm được, người khác ở bên ngoài một tháng cũng chỉ được mấy nghìn tệ a, ở trong này mấy phút đã giao dịch trên trăm vạn a!

Bất quá như vậy cũng rất tốt, thời gian giải thạch liền trực tiếp có người mua, trái lại tiết kiệm được không ít phiền phức!

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Đố Tăng

Dương Hiểu Đồng đi qua cũng không có lập tức giải thạch, mà nhìn người khác thế nào giải, dù sao cũng phải hiểu một chút. Cô cũng không biết khối nguyên thạch trong tay mình này là cái loại hình phi thúy gì, giá trị bao nhiêu tiền, bởi vì cô đối với phi thúy không có hiểu biết nhiều.

Mặc dù như vậy, thế nhưng cô có thể khẳng định phi thúy trong này tuyệt đối vượt xa giá cô mua nguyên thạch, nói như thế nào mấy chục vạn cũng phải có, mặc dù cũng không lớn, thế nhưng khí tức kia thoải mái đến cực điểm tuyệt đối không phải ngọc thạch bình thường có thể có.

Cô phát hiện người đến giải thạch trước đều đến quầy hàng kia đi làm thủ tục tốn hết một khoản phí, sau đó sẽ đem nguyên thạch giao cho vị lão nhân kia, do hẳn đến giải thạch. Nhìn bộ dáng lúc vị lão nhân kia giải thạch lão, mỗi lần giải đều rất chuẩn, cũng không có đem ngọc thạch làm hư, nhìn thấy Dương Hiểu Đồng một trận kinh ngạc.

Này nguyên thạch căn bản là nhìn không thấy bên trong, hẳn là như thế nào biết được mà giải chuẩn như thế a? Thực sự là nghề nào cũng có trạng nguyên a, người này bình thường căn bản là nhìn không đến. Dương Hiểu Đồng lại có thể nhìn ra được, mặc dù nhìn không thấy, thế nhưng bằng vào cảm giác của cô, cô cũng có thể tính chuẩn hẳn là theo địa phương nào hạ thủ, chẳng lẽ lão nhân này cũng là người tu chân?

Dương Hiểu Đồng trong lòng kinh định bất nghi, trên thế giới này vô kì bất hữu, nếu như đối lại trước đây, cô tuyệt không tin, nhưng từ khi Du Du

xuất hiện lại chứng minh điểm này, mặc dù Du Du là đến từ siêu cấp tinh cầu, thế nhưng cũng không bài trừ người khác có loại khả năng này a!

Biết được ý nghĩ Dương Hiểu Đồng, Du Du, quyết định đối lão giả kia tiến hành một lần hệ thống phân tích, “Hệ thống sự phân hình đã mở, lần này sự phân hình cần thiết tiêu hao thời gian là ba giây, 3, 2, 1... Đỉnh! Sự phân hình đã hoàn tất!”

Lập tức, từng tờ một về thân thể của vị lão nhân này đã trình hiện tại trước mặt Du Du, nhìn một chút, cùng người bình thường không khác, lại lần nữa mở ra sự phân hình “Sự phân hình trong cơ thể có hay không năng lượng đặc thù, sự phân hình đã mở, lần này sự phân hình cần thiết tiêu hao thời gian là 5 giây, 5, 4, 3, 2, 1... Đỉnh! Sự phân hình đã hoàn tất, không có phát hiện năng lượng đặc thù!”

“Hiểu Đồng, hẳn cũng không phải là một vị dị năng giả, người không cần lo lắng. Hẳn chẳng qua là bởi vì nhiều năm ở chỗ này hấp thu tinh hoa ngọc thạch, thân thể so với người bình thường tốt, hơn nữa đối ngọc thạch cũng có không ít hiểu biết, có trực quan trực giác mà thôi.” Du Du giải thích, trên thế giới này có hay không dị năng giả hẳn cũng không biết, thế nhưng liền cho đến bây giờ hẳn còn chưa có gặp phải qua.

Dương Hiểu Đồng lúc này mới yên tâm “Cám ơn người, Du Du.” Nếu như trên cái thế giới này thực sự còn có người tu chân khác, như vậy sẽ như thế nào đây? Cô cũng không biết sẽ gặp phải cái dạng sự tình gì.

Nhìn một hồi, Dương Hiểu Đồng cũng là không tiếp tục chờ đợi, đi tới trước quầy, hỏi “Ở trong này nộp phí thủ tục giải thạch sao?”

Nam tử mang theo một tia hiểu cười nói: “Ha ha, nhìn bộ dạng người này, cũng biết người là đến đồ vận khí, đi đi, có muốn hay không nhìn một chút, này chi phí thôi, nói tốt, nếu như người đồ thua thiệt, chi phí hai trăm tệ, nếu như đồ trúng, chi phí giải thạch một nghìn.”

Bọn họ chuyển đi này phí thủ tục đều là thu như thế, cùng mua vé số không sai biệt lắm, nhìn tiểu cô nương này bộ dáng trúc trắc, hẳn là lần đầu tiên đến, thái độ của hẳn tốt, hi vọng còn có hợp tác tiếp theo!

Dương Hiểu Đồng suy tư một chút, tràn đầy chờ mong nói: “Vậy được rồi, giải ra nhìn đi.”

“Sư phó, đem hai khối thạch đầu này giải đi.” Nam tử kia lúc này đã đi rồi, cầm nguyên thạch trong tay là của Dương Hiểu Đồng, nhìn thấy sư phó giải thạch tạm thời rất là nhàn nhã, bởi vậy lập tức nói.

Kia sư phó giải thạch là một lão già tuổi chừng thất tuần, tóc trắng xóa, một đôi tay gầy trơ xương thoạt nhìn phi thường hữu lực, đặc biệt mu bàn tay nổi nhiều gân xanh và bàn tay kia thô dày vết chai, càng làm cho người có chút kinh hãi.

Lão già ở tuổi này, thoạt nhìn lại tinh thần và khỏe mạnh, ánh mắt không hiện đục ngầu chút nào, trái lại trong suốt thấy đáy.

Ánh mắt sắc bén, mang theo vài phần uy nghiêm và bình tĩnh cơ trí, làm cho người ta không dám khinh thường.

Nhìn gần, Dương Hiểu Đồng càng kinh ngạc, xem ra ngọc thạch phi thúy này thật là đồ tốt a! Một thời gian dài cùng ngọc thạch giao tiếp thậm chí có chỗ tốt như vậy, cô còn suy nghĩ sau này có phải hay không cho mỗi người trong nhà một khối mang theo, đổi thân thể tốt!

Lão nhân kia nhìn nguyên thạch trước mắt, trong đó có một điều văn lục bích, thế nhưng những địa phương khác không có chỗ đặc thù gì. Xem như là một khối trung quy trung cự. Ngắm mấy lần, đã đổi ngọc thạch này hạ bình luận.

“Tiểu cô nương, tảng đá kia, người tính toán giải thế nào?” Lão giả kia lộ ra nụ cười mấy phần hiền lành, ôn hòa hỏi.

“Sư phó, ta là lần đầu tiên tới nơi này, nhìn náo nhiệt cũng tới học hỏi một phen mà thôi, đánh cuộc vận khí, đối với thạch đầu này cũng không hiểu, ngài kinh nghiệm phong phú, liền nhìn đi.” Dương Hiểu Đồng lộ ra mấy phần tôn kính nói.

Có lẽ ở những phương diện khác vị lão nhân này bình thân không có gì lạ, thế nhưng phương diện mở thạch này tuyệt đối là tốt tay, hướng hồ đối đãi lão nhân tôn kính, đây là lễ tiết xử thế cơ bản nhất, điểm này, Dương Hiểu Đồng tự nhiên sẽ không quên.

Lão nhân gật đầu cười, đối với Dương Hiểu Đồng thái độ rất là hài lòng. “Được rồi. Đây một khối thoát nhìn vẫn có hi vọng.”

Lão nhân điều chỉnh phương vị thạch đầu một chút, trước thử tính cắt một đao, địa phương thạch đầu bị cắt một mảnh xám trắng, cũng không có xuất hiện điểm lục, bất quá lão già cũng không gấp gáp, Dương Hiểu Đồng lại càng không sốt ruột, dù sao cô xác định nơi này khẳng định có ngọc thạch!

Lão nhân tinh tế nhìn ngọc thạch một chút, nói “Ân, khối ngọc này của người ở đây cũng không có lục văn, cho nên, ta liền cho người theo một cái phương hướng khác, xem trước một chút, nếu như tảng đá kia bên trong có lục, cái chỗ này bình thường đều hội có biểu hiện, nếu như ở đây vẫn là màu xám trắng, lại đổi cái phương vị nhìn xem.”

Dương Hiểu Đồng quét thạch đầu kia liếc mắt một cái, lão nhân kia nói một đao đi xuống, xác thực vừa vạt xuất hiện lục văn, công bằng vừa vạt!

“Đây lão sư phó, quả nhiên kinh nghiệm độc đáo, nơi này, vậy mà cũng nhìn chuẩn như thế!” Dương Hiểu Đồng một trận cảm khái, nếu không phải là chân thật định lời, cô thật đúng là cho rằng hẳn là người tu chân, đối với ngọc thạch có cảm giác a! Bất quá nếu quả thật chính là vậy, kia đã sớm kiểm ra, cũng là không cần ở chỗ này.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, cung kính nói “Ta dù sao cũng không hiểu, lão sư phó ngài liền lấy năm bắt mở đi, không cần để ý tới ý kiến của ta .”

“Ha ha, được rồi! Vậy cứ như thế cắt!”

Lão già mỉm cười, lập tức biểu tình nghiêm túc, ánh mắt thập phần ngưng tụ, lập tức đem thạch đầu điều chỉnh phương vị một chút, lại giật ma đao áp đặt đi xuống.

“A?”

Lão già sắc mặt hơi có chút kinh ngạc, một đao kia đi xuống, một đạo đại lục văn lập tức xuất hiện, lục văn này mặc dù không phải phi thường khả quan, thế nhưng cái loại nhu nhuận và thâm thấu đó, cũng rất là cường liệt.

Nhìn thấy biểu tình lão già, mọi người đều hơi rùng mình, lập tức liền có người ánh mắt sáng lên lớn tiếng nói: “A, đồ tăng, đồ tăng!”

(Đồ tăng: trúng)

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Bảy Trăm Năm Mười Vạn

Khi nhìn thấy lục văn kia xuất hiện, mọi người đều ý thức được Dương Hiểu Đồng đồ tăng, lập tức đều rất hâm mộ, cô gái này vận khí thật tốt, lần đầu tiên mua đã trúng!

“Mười vạn, ta ra mười vạn!” Một người dẫn đầu hô

Hắn vừa gọi, xung quanh liền lập tức yên tĩnh lại. Hắn là vị trước lấy một trăm năm mười vạn mua ngọc thạch, cho đến bây giờ chỉ xuất hiện một đạo lục văn kia, nguyên thạch này cũng không biết có còn hay không lục văn, có nguyên thạch trung chỉ có một chút, tiếp được đến chính là chỗ trống, đây cũng chính là đồ vận khí.

Nếu như trong nguyên thạch có ngọc thạch, hiện tại bán liền thua thiệt, tương phản nếu như không có như vậy chính là buôn bán lời.

“Tiểu cô nương, ý kiến người thế nào?” Lão già dừng lại, không có tiếp tục giải, mà dò hỏi ý kiến Dương Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng tự nhiên không có khả năng lấy mười vạn bán đi, chỉ kiếm lời một vạn, sao có thể? Hơn nữa cô biết nơi này có phi thúy.

“Ừ, vẫn là giải ra xem đi, lão sư phó ngài tiếp tục động thủ đi.” Dương Hiểu Đồng đối vị lão bản tây trang kia ra một ánh mắt áy náy, lập tức tiếp tục nói.

Mọi người lúc này cũng đều tinh thần, nghe nói muốn tiếp tục giải, đều ngưng thần nín hơi, toàn bộ phòng khách lập tức có vẻ thập phần yên tĩnh.

Lão già hơi trầm tư, nhìn chăm chăm khối nguyên thạch này nhìn nhìn, đã chọn phương hướng, ước chừng 10 cm cắt đi xuống. Căn cứ kinh nghiệm hãn nhiều năm, ở đây là có khả năng nhất, nếu như ở đây cũng xuất hiện lục văn, như vậy cái này thực sự đáng giá!

Động tác này, trái lại làm có chút hết hồn, đây cơ hồ chính là áp đặt rúng phân nửa, như vậy, bình thường trung gian có hảo lục sẽ bị trực tiếp hủy diệt.

Bất quá đối với động tác lão già, mọi người đều chăm chú thu nhiếp tâm thần, xem ra một đao kia, xác thực rất làm cho người ta chấn động!

Chỉ có Dương Hiểu Đồng trong lòng mới hiểu được, một đao kia, tuyệt đối là kinh nghiệm, ánh mắt cùng với kỹ thuật cao, bởi vì một đao kia, vừa cắt mép phi thúy, sâu một chút sẽ phá hủy kết cấu, thiếu một phân lại không có biện pháp nhìn thấy lục văn.

Bất quá, Dương Hiểu Đồng cũng biểu hiện ra lo lắng, lo ngại và bộ dáng lo lắng, cô là một tay mới, tại đây trước mắt mọi người không khẩn trương sao có thể? Đã muốn giải trang phải giả trang giống một chút, nhất là ở đồ thạch tràng địa phương phức tạp này, rất dễ liền bị người chú ý, chọc tới một ít phiền phức không nên dây vào sẽ không tốt.

Cô mặc dù cũng không sợ, thế nhưng cô bây giờ còn không có phát triển, thực lực hữu hạn, cho nên vẫn cần phải chú ý, huống hồ đồ thạch tràng này cô cũng không phải chỉ tới một lần, tương lai vẫn còn muốn tới.

Theo một đao kia đi xuống, ánh mắt lão già dừng lại ở đây một chút, lập tức dùng tay nhẹ nhàng tách đá.

“Ừ, xác thực đồ tăng!” Lão già mỉm cười nói.

Mà giờ khắc này, Dương Hiểu Đồng giống như người mới hoàn toàn không biết được, vẻ mặt vẻ kích động.

“A, như thế, giá tiền này, thoáng cái tuyệt đối có thể tăng lên gấp mấy chục lần a!”

Trong đại sảnh, lập tức có người dụ dỗ.

“A, này, ta ra ba trăm vạn!” Lập tức, có người thanh âm run rẩy nói.

Nhưng mà người này hô lên ba trăm vạn, bị ánh mắt mọi người xem thường, nhìn này, nói như thế nào cũng không chỉ ba trăm vạn a! Chẳng lẽ nhìn người ta là tay mới, hù người sao?

Nói thật, Dương Hiểu Đồng đối giá tiền này thật đúng là không biết, bất quá ở trong này giải thạch lại bán đi, tốt là được ở trong này, bởi vì bọn họ sẽ ra giá tương đối tốt, như vậy lấy được giá tiền cũng là đối với cô có lợi nhất .

“Ba trăm năm mươi vạn! Ta ra ba trăm năm mươi vạn!”

“Bốn trăm vạn! Bốn trăm vạn có thể lập tức chuyển khoản!”

Trong đại sảnh, mọi người vẫn náo loạn lên.

Mà lão giả kia, thì lập tức giơ tay lên báo cho biết một chút, lập tức, trong đại sảnh lại lại lần nữa yên tĩnh lại.

“Tiểu cô nương, một luồng lực này, thủy doanh sáng, sáng bóng thuần khiết, hơn nữa độ dày coi như là khá cao, xem ra cũng không phải là rất lớn, thế nhưng này là thượng hạng rồi. Chỉ bằng một luồng khí tức này, bốn trăm vạn cũng không phải cao! Người muốn bán, hay là tiếp tục mài nhìn phẩm chất? Nếu dùng đá mài sát thạch, sát thạch đối hàng len dạ, là thủ pháp an toàn nhất, chậm rãi theo bên cạnh mài, là không tổn hại đến phi thúy bên trong.” Lão giả giải thích một chút, lại đánh giá một chút, sau đó mới làm ra đề nghị.

Muốn bán lời, bốn trăm vạn có thể xuất thủ, muốn sát lời, bên trong lục bất thuận, liền sẽ xuống giá.

Dương Hiểu Đồng biết lão già hảo ý, lập tức đối lão già hảo cảm lại tăng lên, lập tức cảm kích nhìn lão già, nói, “Lại mài một chút xem đi.”

Dương Hiểu Đồng bộ dáng thoát nhìn rất là khẩn trương, ngay cả thanh âm kia cũng có chút run rẩy, người bên cạnh nhìn một trận buồn cười, quả nhiên là lần đầu tiên đến đồ thạch, bất quá loại chuyện này đối lại trên người của bọn họ hẳn là cũng kích động không kiềm chế được đi!

Lão già mỉm cười gật đầu, bắt đầu dùng đá mài nhẹ nhàng lau, mới lau mấy cái, lập tức một lục quang động lòng nhân lập tức xuất hiện.

Lão già sắc mặt hơi thả lỏng, lập tức lại chuyển động một cái thạch đầu, từ trên xuống dưới ma sát mấy cái, vẫn là lục ý động nhân.

Lúc này, hẳn lại lần nữa dừng tay.

“Tiểu cô nương, có thể khẳng định, tảng đá kia là phi thúy, hơn nữa ít nhất là phi thúy lục phẩm. Phi thúy lục sắc bình thường lấy ‘Nồng’, ‘Dương’, ‘Tiểu’, ‘Chính’, ‘Và’ vài loại sắc là thượng phẩm, nếu như có chứa tạp sắc hoặc là khoảng cách phân bố, đó chính là ‘Tà’, ‘Hoa’! Người khối này, cho tới bây giờ, lại đổ đi xuống, mặc dù không có gì nguy hiểm, thế nhưng cũng không thể khinh thường, bởi vì nếu như tầng dưới chót hoặc là trung gian tầng ra ‘Hoa’, như vậy giá trị phi thúy này, sẽ phải rơi xuống một cấp bậc.

Dựa theo này, độ dày cũng rất tốt, xem như là thượng phẩm, này cơ hồ có thể khẳng định! Hiện tại giá trị phi thúy này, hẳn là bảy trăm vạn trở lên. Người là muốn hoàn toàn giải ra, hay là có ý định xuất thủ bán đi?”

“Bảy trăm vạn, bảy trăm vạn bán cho ta thế nào?” Một vị phu nhân mở miệng nói

Xem ra loại phi thúy đẳng cấp này thực sự rất làm cho lòng người rung động a! Kỳ thực Dương Hiếu Đồng trong lòng tràn đầy chấn động, không ngờ như thế một hồi chính mình vậy mà kiếm nhiều tiền như vậy, này cũng quá kinh khủng đi, một hồi còn đến mức nào...

“Bảy trăm năm mươi vạn, tiểu cô nương, bán cho ta thế nào?” Vị tiên sinh tây trang kia lại một lần nữa ra giá.

Cuối cùng, Dương Hiếu Đồng vẫn là đem khối phi thúy này bán cho vị tiên sinh kia, người ra giá cao sẽ mua được, quy tắc này vô luận ở địa phương nào đều thể hiện rõ.

“Cho người chi phiếu!” Vị tiên sinh kia rất hài lòng đem chi phiếu viết xong giao cho Dương Hiếu Đồng, nhìn bộ dáng hảnh hảnh là thường tại đây đồ thạch, chắc hẳn không gạt người, nhìn thấy lão giả kia cũng gật gật đầu, Dương Hiếu Đồng lúc này mới yên tâm nhận chi phiếu, đem kia khối phi thúy giao cho hắn.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Bị Theo Dõi

Dương Hiểu Đồng từ trong tiệm nguyên thạch đi ra, nhận được chi phiếu rồi, trên mặt hiện đầy tươi cười, phải nói cô bây giờ tâm tình rất tốt a! Trước khi đến cô vẫn là một nha đầu nghèo, lúc trở về lại biến hóa nhanh chóng, biến thành tiểu thư giá trị trăm vạn.

Nếu như không phải là trong lòng của cô thừa thụ năng lực mạnh, đổi làm người bình thường nói không chừng cũng phải ngất đi, vô cùng cao hứng rồi đi, chuẩn bị nhanh lên một chút đi ngân hàng đem bảy trăm năm mươi vạn chi phiếu này vào trong tài khoản chính mình!

Bên kia.

“Lâm Hoàn a, người bán ra tảng đá kia đồ tặng a! Vị tiểu thư kia mua của thạch người bán lời bảy trăm năm mươi vạn a!” Một người vui sướng khi người gặp họa đi tới nói.

Hắn mới từ trong tiệm nguyên thạch đi tới, chỗ đó náo nhiệt vô cùng, nghe nói là một vị tiểu cô nương là tay mới, lần đầu tiên đồ thạch liền đồ trúng, hơn nữa còn là phi thúy thượng đẳng, buôn bán lời bảy trăm năm mươi vạn! Phải biết giá tiền này ở trong này cũng không phải thường thường xuất hiện! Nhưng mà hắn vừa rồi nhìn thấy tiểu cô nương mua thạch ở chỗ Lâm Hoàn vẻ mặt cao hứng dưới sự hoan hô của mọi người đi ra, lập tức hiểu rõ ra.

Vừa lúc thừa cơ hội này thả một quả thối cho Lâm Hoàn, người này cũng quá khôi hài, trước giải đều thua, một tảng đá này là thứ duy nhất có

thể kiếm tiền lại, còn bán đi, 9 vạn và bảy trăm năm mươi vạn thế nhưng kém cách xa vạn dặm a!

Lâm Hoàn vốn còn đang vì mình đem nguyên thạch kia bán đi mà cao hứng, giờ khắc này trái tim giống như rơi xuống đáy cốc. Bảy trăm năm mươi vạn? Sao có thể? Khối thạch kia không có khả năng giải ra phi thúy nhưng rốt cuộc ra phi thúy?

Nhìn đối phương hiện ra ánh mắt cười nhạt, trong lòng hấn đột nhiên dâng lên một cỗ hỏa đại vô danh. Tại sao mình muốn bán khối thạch kia? Thực sự là tiện nghi nữ sinh kia, không được, nói như thế nào nhiều tiền như vậy cũng phải phân một nửa, nếu như không phải là mình bán cô ta, cô ta làm sao có thể kiếm nhiều như vậy?

Trong này có một phần của mình, tuyệt đối không thể độc chiếm! Lúc này Lâm Hoàn đã bị tiền tài mê hoặc ý nghĩ, mang theo cường liệt không cam lòng, vô luận như thế nào cũng phải lấy về cho mình một phần! Cô ấy vẫn chưa đi xa, Lâm Hoàn thu thập một chút sau đó đi theo phía sau Dương Hiểu Đồng.

Đổ thạch tràng là một địa phương phức tạp, người nào cũng có, chuyện gì đều cũng sẽ phát sinh, mà loại tình huống này càng thấy nhiều, hấn không tin đối phương là một tiểu cô nương còn có thể làm gì được hấn hay sao?

Dương Hiểu Đồng một lòng đi về phía trước, thế nhưng đi tới đi lui phát hiện không bình thường, bởi vì cô cảm giác được phía sau có người theo mình!

“Hiểu Đồng, phía sau khoảng 6m, người trung niên bán nguyên thạch cho người đi theo người, xem ra là không có hảo ý.” Du Du trước tiên cũng cảm giác được, liền đem chuyện này nói cho Dương Hiểu Đồng.

“Ta biết.” Xem ra chính mình không muốn phiền phức, phiền phức lại càng muốn theo mình. Đã như vậy, cô cũng không khách khí, loại này người có lòng tham cũng sẽ không có cái kết quả tốt gì.

Dương Hiểu Đồng tốc độ chậm lại, chỉ có thể giải quyết ở đây, nếu như hần vẫn theo cô tới trường học bên kia mới là thật phiền phức. Dem Lâm Hoàn dẫn tới trong hẻm nhỏ, tựa hồ vô luận lúc nào cái hẻm nhỏ đều thích hợp là nơi giải quyết vài chuyện.

“Ra đi.” Dương Hiểu Đồng quay đầu bình tĩnh nói, vẻ mặt tự nhiên, chỉ là trong con ngươi nghiêm nghị chột lóe lên.

Lâm Hoàn cả kinh, không ngờ chính mình lại bị phát hiện, bất quá phát hiện cũng liền phát hiện, hần chậm rãi đi tới, nhìn thẳng Dương Hiểu Đồng. Chính là cô, buôn bán lời bảy trăm năm mươi vạn, nếu như chiếm được nhiều tiền như vậy, cuộc sống của hần cũng không cần sầu!

“Ta nhớ người hần không phải là người cuồng theo dõi, chưa bao giờ có loại ham mê đặc thù này đi?” Trong giọng nói mang theo châm chọc, Dương Hiểu Đồng khinh miệt nói, vốn cô còn cảm thấy đối phương đáng thương, hiện tại xem ra loại cảm tình đồng tình này là hoàn toàn không cần thiết!

Lâm Hoàn bị Dương Hiểu Đồng nói có chút xấu hổ, bất quá rất nhanh đã khôi phục trạng thái, hung thần ác sát nói “Ta có hay không loại ham này cũng không cần quản. Người bây giờ buôn bán lời bảy trăm năm mươi vạn, nói như thế nào cũng phải chia cho ta phân nửa đi!”

Dương Hiểu Đồng gãi gãi tai, vẻ mặt kinh ngạc nói, “Người xác định người không phải đang nói giỡn?” Mặc dù trên mặt lộ ra biểu tình kinh ngạc, thế nhưng trong mắt trong lòng lại tràn đầy xem thường.

Lâm Hoàn cũng nổi giận, này nói rõ liền là cười nhạo hần, mặc dù hần cũng biết chuyện này là vấn đề của hần, nhưng vì số tiền kia, đạo đức gì gì

đó đều không tính cái gì “Ít nói nhảm, hôm nay người cấp cũng phải cấp, không cho cũng phải cấp! Ta khuyên người vẫn là ngoan ngoãn giao ra đây, khỏi bị da thịt chịu khổ!”

“A, lời này người nói cũng rất giỏi a! Vậy thử thử rốt cuộc là da thịt người bị chịu khổ hay là da thịt ta chịu khổ a!” Nói xong, không chờ Lâm Hoàn đáp lời, Dương Hiểu Đồng lấy một quyền sét đánh không kịp phản ứng hung hăng công lên bụng của hắn, đồng thời khuỷu tay hướng về đầu Lâm Hoàn xả xuống, cường lực nhấn một cái, đem đầu Lâm Hoàn đánh vào đầu gối cô!

Động tác hành văn liền mạch lưu loát, đi theo Forlani thượng tá học tập lâu như vậy, Dương Hiểu Đồng thân thủ đã tăng lên một bậc, mặc dù sau khi đột phá nhất cấp lại tiếp tục bị cô ấy đánh, thế nhưng cô vẫn có tiến bộ.

Lâm Hoàn trợn tròn mắt, hắn còn chưa có kịp phản ứng đã nằm thảm trên mặt đất, ngay cả cổ cũng trật, máu mũi càng tuôn ra, hắn ôm bụng đau đớn, vẻ mặt không thể tin tưởng nhìn Dương Hiểu Đồng, cô ta sao có thể lợi hại như vậy?

Hôm nay thật là...

Dương Hiểu Đồng vỗ vỗ tay, nhìn Lâm Hoàn trên mặt đất cung như con tôm, trên trán lưu mồ hôi lạnh, nói “Sau này vẫn nên xem trọng thời cuộc lại nói, làm người vẫn nên không quá có lòng tham, lần sau nếu như tái phạm ở trong tay ta, cũng không phải là đơn giản như vậy!” Dương Hiểu Đồng nói mang theo vị uy hiếp.

Lâm Hoàn vội vàng gật đầu, hiện tại chỉ hi vọng ôn thần này nhanh một chút đi đi, nếu không hắn nhưng không chịu nổi!

Nhìn thấy bộ dáng Lâm Hoàn, Dương Hiểu Đồng tâm tình thật tốt xoay người rời đi, hôm nay kiếm tiền, đương nhiên phải cao hứng! Hơn nữa ở thiên hàng bảo điển mỗi ngày đều bị Forlani (Phất Lan Ny) ngược, ghen

khuất a, lần này vừa lúc làm cho cô phóng ra một chút, cũng có thể ngược người khác, đương nhiên là rất cao hứng.

Trên mặt đất Lâm Hoành nhìn bóng lưng Dương Hiểu Đồng, trong mắt vẻ oán độc càng sâu: Người chờ cho ta, sẽ không bao lâu người phải quỳ trên mặt đất giống ta mà dập đầu!

Dương Hiểu Đồng trước tiên là đi siêu thị, đem chi phiếu bỏ vào tài khoản mình, đồng thời đem mười vạn trả lại cho Doãn Lăng Hạo, cô không thích thiếu người khác cái gì, nhất là nợ tiền, bởi vì nợ tiền xấu hổ nhất.

Ngay lúc Dương Hiểu Đồng hoan thiên hỉ địa chuẩn bị đi mua đồ mang về nhà, lại nhận được điện thoại đến từ trong nhà, là bà Dương, lời nói hơi hoang mang “Hiểu Đồng a, con bây giờ ở đâu a?”

“Con ở trường học, mẹ, đã xảy ra chuyện gì?” Trước tiên, Dương Hiểu Đồng cảm thấy không bình thường.

“Con nếu rảnh rồi về nhà một chút đi, có một số việc.”

“Chuyện gì?”

“Một người tự xưng là bạn của con, đến nhà của chúng ta, con nhanh lên một chút trở về đi!” Bà Dương nói, nhìn ‘băng hữu’ bên cạnh của Hiểu Đồng, bà có dự cảm không tốt a...

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Tức Giận.

Sau khi nhận được điện thoại của bà Dương, Dương Hiếu Đồng trước đũa trở về nhà. Hiện tại có tiền, cũng không cần đạp xe đạp, trực tiếp ngồi taxi về, trái lại rất nhanh đã đến.

Nhưng mà Dương Hiếu Đồng vừa mới đi tới cửa liền phát hiện không thích hợp, bởi vì ở trước cửa tiệm cơm nhà cô, ngừng một chiếc Martha mới nhất của GranurismoS. Chiếc xe hơi này vẫn là mấy ngày hôm trước Dương Hiếu Đồng ở trên ti vi nhìn thấy trong cuộc triển lãm ô tô, không nghĩ tới nhanh như vậy liền nhìn thấy thực sự.

Nhìn Martha giá trị trăm vạn này, Dương Hiếu Đồng trong lòng thiên tư bách chuyển, tại đây hoàn toàn không có điều kiện có chiếc xe này, chạy đến nhà, Doãn Lăng Hạo bọn họ tuyệt đối không có khả năng, như vậy xuất hiện ở đây liền chỉ có một khả năng —— Thiệu Vi Nhi.

Nhớ tới ngày đó Thiệu Vi Nhi biểu hiện, nói rõ chính là sẽ không chịu để yên, bất quá cô thật không có nghĩ đến Thiệu Vi Nhi sẽ trực tiếp tìm đến nhà của mình, chuyện như vậy thực sự có chút phiền phức.

Bước nhanh vào, Thiệu Vi Nhi cùng tôn phật như nhau nghênh ngang ngồi, bên cạnh có 5 nam nhân thân mặc tây trang màu đen, thoạt nhìn cao to cường tráng, còn mang theo một cặp kính mát, vệ sĩ điển hình, nếu như không phải trước ngồi chính là Thiệu Vi Nhi, Dương Hiếu Đồng sẽ cho rằng hắc bang tìm tới nhà.

Thiệu Vi Nhi nhìn thấy Dương Hiếu Đồng trở về, trên dưới quan sát Dương Hiếu Đồng một chút, một thân y phục bình thường, từ đầu đến chân cộng lại, đại khái cũng là chừng một trăm vạn, loại nữ nhân này, anh Lăng Hạo vậy mà cũng thích?

Dương Hiếu Đồng nhìn khinh miệt trong ánh mắt Thiệu Vi Nhi, không thèm để ý chút nào, trên thế giới này, có vài người cần trải qua tận tâm đóng gói sau mới có thể có vẻ cao quý hoa lệ, song khi tất cả nguy trang này biến mất, liền hội nên không đáng một đồng, hiển nhiên, trước mắt cô, Thiệu Vi Nhi liền thuộc về loại người này.

Đến từ gia đình quý tộc luôn cảm giác về sự ưu việt, kỳ thực không có gì tốt để đặc ý, chỉ bất quá sinh ra trong gia đình so với người khác tốt một chút mà thôi, mà Dương Hiếu Đồng cô thì có thể từ hai tay của mình thay đổi tất cả chính mình, cũng bởi vậy, cô có thể cao ngạo cho rằng cô so với Thiệu Vi Nhi cao quý hơn!

Thiệu Vi Nhi trên cổ tay hôm nay mang là chiếc vòng vô số phú bà vọng tộc yêu thích —— bá tước PIAG, bởi vì vỏ cùng kiểu dáng vòng tay đều dùng vàng 18K hoặc bạch kim đúc, mà mặt ngoài thiết kế càng tinh xảo, dùng bảo thạch quý báu như thanh kim thạch, đá san hô, trân châu mẫu, thạch mắt hổ, mã não đẳng cấp, tạo hình mà thành trang sức mặt ngoài, hiệu quả hoa lệ lóa mắt, làm người ta xem thế là đủ rồi.

Một thân trang phục versace mới nhất màu vàng nhạt, trước đó không lâu mới vừa ở buổi trình diễn thời trang Italy Milan giới thiệu, xem ra nữ nhân này thực sự rất có tiền, loại xa hoa hưởng thụ này thật đúng là không phải người bình thường có thể tiêu thụ.

“Thiệu đại tiểu thư, không biết cô tới đây có chuyện gì phải làm sao?” Đối phương đã thế, cô cũng không cần khách khí làm gì, như vậy chính là đối trá a.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng nói chuyện, Thiệu Vi Nhi lông mày chau lại, nhìn ông bà Dương nói “Các người là cha mẹ của Dương Hiểu Đồng?” Kia bộ dáng tùy ý, phảng phất là đang nhìn chó trong nhà nàng.

Dương Hiểu Đồng nhìn Thiệu Vi Nhi ngồi ở đó, mà ba mẹ mình lại đứng ở một bên, lập tức nhíu mày “Ba mẹ, hai người ngồi đi!” Kỳ thực cô mình bạch, bởi vì cha mẹ chưa từng gặp quá Thiệu Vi Nhi loại người thượng tầng xã hội này, hơn nữa phía sau còn theo nhiều vệ sĩ thế này, thoát nhìn cùng muốn đập phá không khác là mấy, bọn họ đương nhiên rất lo lắng.

“Phiền cô đối trường bối nói chuyện khách khí một chút, cái các người gọi là lễ nghi quý tộc thế nào ở trên người của người một chút cũng thể hiện không được?” Đối với Thiệu Vi Nhi khiêu khích, ai sinh khí trước chính là người thua.

Ở trong lòng, cô đối với Thiệu Vi Nhi rất bất mãn, có chuyện gì tìm cô là được, tìm tới ba mẹ cô, điểm ấy cô cũng không thể tiếp thu.

Thiệu Vi Nhi không ngờ sẽ gặp đến Dương Hiểu Đồng chỉ trích, chưa từng có người dám nói chuyện với cô ta như thế, lập tức sinh khí “Cô là đang nói ta không giáo dưỡng sao?”

Đối với Thiệu Vi Nhi tức giận, Dương Hiểu Đồng khước miệng lộ ra một nụ cười chế nhạo, nữ nhân này còn thật là cái bình hoa “Cô cảm thấy cô rất có giáo dưỡng sao? Khi người khác không có thỉnh mời cô lại tự ý tiến vào, cô cảm thấy cô có giáo dưỡng? Chính mình một hậu bối nghênh ngang ngồi ở đây, mà để trường bối đứng, nói chuyện tuyệt không lễ phép, cô cũng không biết xấu hổ còn nói mình có giáo dưỡng?”

Dương Hiểu Đồng từng lời từng chữ châu ngọc, bức Thiệu Vi Nhi không có chỗ để phản bác, mà trên mặt cô hiện ra nụ cười chế nhạo càng thể hiện điểm này, không khỏi khiến Thiệu Vi Nhi thẹn quá hóa giận.

“Ta hôm nay tới, là kêu cô cách anh Lăng Hạo xa một chút!” Đã không thể nào nói nổi, thẳng thắn đi thẳng vào vấn đề.

“Những lời này cô đã nói qua, có chuyện gì cô cứ đi tìm anh Lăng Hạo của cô, đừng tới tìm ta, càng không nên quấy rầy ba mẹ ta, hiểu chưa?” Cô hiện tại xem như là triệt để kiến thức, có người thì hoàn toàn không cần mặt mũi gì a.

“Cô thật đúng là cho là mình rất giỏi có phải hay không? Cô có biết hay không chỉ cần ta nói một câu, thì có thể làm cho cửa hàng nhà các người không thể mở cửa?” Thiệu Vi Nhi cũng nổi giận, lần này tới rõ ràng quyền chủ động ở trên tay cô ta, thế nào vẫn bị Dương Hiểu Đồng nắm mũi dẫn đi?

Bà Dương không khỏi lo lắng nói “Không được a!” Cả nhà bọn họ đều không có thu nhập gì, chỉ dựa vào một cửa hàng này, nếu như quán này không hoạt động được, bọn họ nên sống sót thế nào? Bà không có hoài nghi năng lực Thiệu Vi Nhi, dù sao trang phục của cô ta, xe của cô ta nói rõ cũng không phải là người thường.

Thiệu Vi Nhi nghe thấy bà Dương nói, lập tức liền đặc ý “Muốn ta không làm như vậy, cũng có thể. Chỉ cần bà kêu con gái của bà ngoan ngoãn nghe lời, rời khỏi anh Lăng Hạo là có thể, ta có thể cho các người một khoản tiền, năm trăm vạn! Có đủ hay không, cầm số tiền kia các người chuyển đi là được, thế nào?”

Nghe thấy từ năm trăm vạn, ông bà Dương đều là hút một ngụm lãnh khí, tùy tiện vừa mở miệng chính là năm trăm vạn! Đây cả nhà bọn họ quá thực cũng không cần phấn đấu a! Bà Dương có chút động tâm, thế nhưng vẫn nhìn Dương Hiểu Đồng, dù sao chuyện này là chuyện của Hiểu Đồng.

Ông Dương vỗ vỗ vai bà Dương, đối với thái độ Thiệu Vi Nhi này hẳn rất không cao hứng, mặc dù bọn họ nghèo, nhưng bọn họ hẳn cũng có tôn

nghiêm, sẽ không vì tiền mà chuyển đi, huống hồ chuyện cụ thể bọn họ không rõ ràng lắm, hẳn chỉ biết là một tiểu cô nương điệu võ dương oai chạy đến nhà hẳn thị uy, thái độ Hiếu Đồng nói rõ chính là không đáp ứng.

“Chúng ta sẽ không đáp ứng, vị tiểu thư này, người nếu không có việc gì vẫn là đi thôi!” Ông Dương thái độ rất kiên quyết, cái gì đều so ra kém con gái của hẳn!

Thiệu Vi Nhi đứng lên, cô ta thật không nghĩ tới đám người kia ngoan cố như thế “Ta tới đây nói như thế với các người, là cho người mặt mũi, không muốn cấp mặt không biết xấu hổ a! Thật đúng là cho mình rất giỏi a? Các người chỉ là cỏ căn giai cấp, năm trăm vạn thấy đều chưa từng thấy đi? Người thật cho rằng anh Lăng Hạo thích con các người, chẳng qua là vui đùa một chút mà thôi, đặc ý thành cái dạng gì a?”

“Dương Hiếu Đồng nhìn cũng không phải chỉ như vậy sao? Một người nghèo kiệt hủ lậu, thật đúng cho rằng có thể bay lên đầu càn biến phượng hoàng a? Không cần mộng tưởng hảo huyền có được không? Cũng không nhìn một chút tư sắc chính mình, còn có, liền các người cái dạng này, có khả năng sao?”

Nghe thấy Thiệu Vi Nhi nói, bà Dương cũng tức giận, bọn họ nghèo thì làm sao?

Có tiền là có thể giẫm lên tôn nghiêm bọn họ như vậy sao? Lập tức cầm chai bột tiêu lên, mở nắp liền hướng phía trên người Thiệu Vi Nhi vẩy.

Thiệu Vi Nhi lập tức nhảy dựng lên “Các người cũng dám như thế với ta? Ta muốn cho các người trả giá thật nhiều.” Quay đầu nói “Mấy người các người đang làm gì?”

Dương Hiếu Đồng đối với thái độ ba mẹ Dương rất cao hứng, chột nói, “Trả giá thật nhiều? Ta xem là cô phải trả giá thật nhiều đi?”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Giáo Huấn

Các bảo tiêu khi nghe đến lời Thiệu Vi Nhi, năm người cùng nhau chặn trước mặt Thiệu Vi Nhi, nhìn ông bà Dương cùng với Dương Hiếu Đồng ba người, năm người này cao to uy mãnh, hơn nữa đều là luyện công phu, nhìn năm người này, bà Dương vậy mà lá gan rất lớn “Các người là muốn làm gì a? Đánh người sao? Ta báo cảnh sát a!”

“Người bà già này, cũng dám dùng bột tiêu hất ta? Người có biết hay không bộ y phục này của ta trị giá bao nhiêu tiền? Hơn vạn tệ a, người bồi nổi sao?” Bị hủy hình tượng Thiệu Vi Nhi lúc này cũng thể hiện ra tiềm lực người đàn bà chanh chua của cô ta, lớn tiếng la mắng

Chưa từng có người dám như thế đối với cô ta! Vậy mà hướng phía cô tát bột tiêu? Trên đầu trên y phục đều có, này muốn thế nào ra gặp người a! Bộ y phục này là cô ta mới mua, cô ta thích nhất, không ngờ lần đầu tiên mặt liền rơi vào cái kết quả như thế.

“Hơn vạn tệ? Nhà của chúng ta nghèo, thế nhưng mấy vạn vẫn phải có, đừng tưởng rằng có tiền liền rất giỏi, tiền của người có thể đè chết người a? Cũng không biết cha mẹ người là thế nào dạy người?” Ông Dương tức giận nói, nữ sinh không lễ phép như thế, thật đúng là lần đầu tiên thấy.

“Tốt, vậy người lấy đến bồi ta a!” Thiệu Vi Nhi ngẩng đầu lên cao ngạo nói, trước khi đến cô ta cũng sớm đã điều tra rõ nội tình trong nhà Dương Hiếu Đồng, tuyệt đối không có dư tiền, cho dù có, tiền y phục này bồi cũng có thể cho bọn hăn tăng không ít gánh nặng.

Dương Hiểu Đồng nghe thấy Thiệu Vi Nhi nói, trên mặt trước sau như một mang theo nụ cười cười chế nhạo “Thật không nghĩ tới, nguyên lai thiên kim đại tiểu thư Thiệu Vi Nhi công ty Thiệu thị cũng chỉ giá trị mấy vạn a! Ta xem, cùng người bình thường cũng không có gì sai biệt a!”

“Ta cùng người bình thường như nhau? Vậy người liền không giống nhau sao? Mấy vạn người không quan tâm?” Thiệu Vi Nhi cực đoan cười, Dương Hiểu Đồng này nói chuyện cũng quá khô hài, nói như vậy cô ta liền không bắt đền sao?

Dương Hiểu Đồng không để ý đến Thiệu Vi Nhi nói, mở túi sách của mình, từ trong lấy ra 5 vạn, hướng phía trên mặt Thiệu Vi Nhi đập qua, “Này 5 vạn, bồi y phục của cô dư dả, tiền còn lại, coi ta như bố thí cho cô!” Dương Hiểu Đồng nói ra lời này trong mắt toát ra không thềm đến từ đáy lòng.

Không có biểu hiện rõ ràng ra ngoài, thế nhưng ánh mắt kia tràn đầy không thềm, cộng thêm khéo miệng câu dẫn ra độ cong như có như không, thế nào nhìn đều là cười chế nhạo tới cực hạn! Nhất là khí chất cao quý kia trong lúc lơ đãng toát ra khiến Thiệu Vi Nhi triệt để phát cuồng! Tựa hồ ở trước mặt cô, cô ta cái gì cũng không phải, Dương Hiểu Đồng mới là công chúa chân chính, mà cô ta thì lại là một cái kẻ đáng thương!

Vì sao, vì sao ở trước mặt cô, cô ta sẽ có loại cảm giác này? Tựa hồ trong lúc lơ đãng chính mình cũng đã thấp hơn cô một đẳng cấp, điều này sao có thể? Cho tới bây giờ, đều là cô ta hướng phía trên mặt người khác đập tiền, hôm nay thậm chí có người dám hướng phía trên mặt của cô ta đập tiền? Dương Hiểu Đồng tại sao có thể có nhiều tiền như vậy?

“Cái gì bố thí ta, những thứ này đều là tiền anh Lăng Hạo đưa cho cô đi! Ta liền biết người nữ nhân này cùng anh Lăng Hạo cùng một chỗ không có ý tốt, vì chính là tiền của hắn, người thế nào không biết xấu hổ như thế a!” Trừ này, cô ta không nghĩ đến khả năng khác.

“Người nữ nhân này có xấu hổ hay không a! Người cút ra ngoài cho ta!” Ông Dương tức giận nói, đã vậy còn đối với con gái của hắn như vậy, đúng vậy, hắn nghèo, thế nhưng này không đại biểu con gái của hắn có thể tùy ý để cho người khác bắt nạt.

Nói xong, ông Dương liền đi lên phía trước, chuẩn bị đem Thiệu Vi Nhi đuổi ra, những người hộ vệ kia chặn phía trước, đẩy ông Dương ngã về phía sau, cũng may được Dương Hiểu Đồng đỡ, nhìn cha của mình thiếu chút nữa bị thương, cho dù tính tình tốt lúc này cũng bạo phát.

Dương Hiểu Đồng mặt âm trầm, trong tích tắc, tựa hồ toàn bộ nhiệt độ trong tiệm cơm đều hạ xuống âm độ, “Ta đếm ba giây, ngoan ngoãn cút ra ngoài cho ta, bằng không, tự gánh lấy hậu quả!” Thanh âm không có một tia nhiệt độ, dường như tới từ địa ngục, ánh mắt cũng hàn tới cực điểm.

“Cô cho là...” Thiệu Vi Nhi còn chuẩn bị nói tiếp

“3”

“Ta sẽ không ra!”

“2”

“Đếm nữa cũng không...”

“1”

“Cô có thể làm gì?”

“Cô tự tìm!”

Dương Hiểu Đồng gương mặt lạnh lùng đi hướng Thiệu Vi Nhi, nếu như cô tức giận phát hỏa hoặc là gì gì đó, Thiệu Vi Nhi còn không sợ, thế nhưng lúc này Dương Hiểu Đồng tựa hồ không có bất kỳ cảm xúc, theo

trên mặt của cô, nhìn không ra một tia dao động, thế nhưng trong mắt cô hàn quang mũi nhọn lại nhìn cô ta tóc dựng thẳng.

“Cô không được đi qua a! Các người lên cho ta a!” Thiệu Vi Nhi đối mấy vệ sĩ kia kêu lên, cô ta thật không nghĩ tới Dương Hiểu Đồng này khi phát hỏa lại khùng bố như thế, bất quá năm vệ sĩ này cũng không phải bất tài .

Năm vệ sĩ trước tiên hướng phía Dương Hiểu Đồng vọt tới, vô luận như thế nào bọn họ cũng không thể khiến Thiệu tiểu thư bị thương, nếu không bát cơm bọn họ liền giữ không được!

Dương Hiểu Đồng cười lạnh một tiếng, tiếp được tay một người đánh tới, trực tiếp quật qua vai ngã hung hăng đem ném tới bên cạnh Thiệu Vi Nhi, nhìn Thiệu Vi Nhi hoa dung thất sắc, Dương Hiểu Đồng vậy mà còn có thể đánh nhau? Cô ta không có tra được điểm này a!

Một quyền hung hăng đánh vào bụng một tên vệ sĩ, đối phương đau khom người xuống, Dương Hiểu Đồng trực tiếp một cước đưa hẳn đạp tới đã ngã xuống bên cạnh tên vừa rồi đi làm bạn .

Trái một quyền, phải một quyền, Dương Hiểu Đồng động tác nhanh như tia chớp, trực tiếp đem một người đánh thành mắt gấu mèo, người còn lại thì lại là bị đánh máu mũi chảy đầm đìa không ngừng, cuối cùng một người thì tay chân đều gãy xương! Năm người vệ sĩ ném chất thành đồng nằm bên cạnh Thiệu Vi Nhi, Dương Hiểu Đồng vỗ vỗ tay, không có một chút độ khó a!

Mấy ngày này luyện tập tóm lại là không có uống phí, chỉ có hạ thủ độc ác mới có tác dụng giết gà dọa khỉ, đối với Thiệu Vi Nhi loại nữ nhân này chưa thấy quan tài không rơi lệ, phải dùng loại phương pháp này, quả nhiên, nhìn thấy năm người tất cả đều ngã xuống, khuôn mặt nhỏ nhắn Thiệu Vi Nhi vốn cao ngạo đã trở nên tái nhợt, vẻ mặt kinh khủng nhìn Dương Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng hướng phía Thiệu Vi Nhi từng bước tới gần, mà Thiệu Vi Nhi thì lại lui về phía sau, thối lui đến góc tường, “Cô không được qua đây a! Ba ta sẽ không bỏ qua cô!”

“Cô trừ việc đem ba mình ra còn có thể làm được gì? Trước khi ba cô không buông tha ta, ta trước không buông tha cô!” Dương Hiểu Đồng tính tình ngoan tâm cũng bộc lộ, chẳng lẽ họ đều cho rằng cô là quả mềm hồng mà bọn họ muốn nắn muốn bóp sao cũng được sao?

“Người... Người...” Thiệu Vi Nhi kinh khủng nói không nên lời, chỉ có thể lặp lại một chữ này.

Dương Hiểu Đồng tay niết lên cổ Thiệu Vi Nhi! Cô liền như vậy đem nhắc Thiệu Vi Nhi lên! Từng chữ từng chữ nói “Nếu như lần sau cô còn dám tới quấy nhiễu ba mẹ ta, ta không để ý cô khi đó có là gì đi nữa! Không cần hoài nghi can đảm của ta!”

Thiệu Vi Nhi chỉ cảm giác mình thở không nổi, càng lúc càng suy yếu, muốn phản kháng lại nhưng không có khí lực, cô ta chưa từng gặp qua nữ nhân nào có thể dựa vào lực lượng một tay đem người khác giơ lên, đây là nữ nhân sao?

Khi sắc mặt Thiệu Vi Nhi mau biến thành xanh tím, Dương Hiểu Đồng mới buông xuống, Thiệu Vi Nhi như một con chó tham lam hô hấp không khí mới mẻ, vừa rồi trong nháy mắt cô ta thực sự cho rằng mình sẽ chết... Nữ nhân này quả thực chính là người điên!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Thăng Thấn

Thiệu Vi Nhi sau khi thoát khỏi “ma chưởng” của Dương Hiếu Đồng, vẻ mặt cực kỳ kinh hoàng. Cái chỗ này quá kinh khủng cô ta phải nhanh một chút rời đi, nếu tiếp tục ở lại cô ta cũng không biết sẽ phát sinh chuyện gì.

Năm vệ sĩ kia bị đánh rất thê thảm cũng rời đi, chỉ còn lại một nhà Dương Hiếu Đồng đứng tại chỗ. Dương Hiếu Đồng quay đầu nhìn ông bà Dương, trên mặt tươi cười ấm áp “Ba mẹ, cảm ơn hai người”.

Cô biết năm trăm vạn đối với gia đình cùng với đối với cha mẹ mà nói có hấp dẫn, nhưng vì cô bọn họ không chút nào dao động, hơn nữa còn đem Thiệu Vi Nhi đuổi đi. Cô không phải con ruột của họ nhưng họ lại có thể đối với cô tốt như vậy, cũng đã nói lên bọn họ thực sự xem cô là con ruột .

Dương Hiếu Đồng rất cảm động, quyết tâm càng kiên định sau này nhất định hiếu kính cha mẹ! Cô nhất định sẽ để họ sống cuộc đời an lành, cô tuyệt đối có năng lực làm được!

Tiền tài chỉ là một phương diện, quan trọng hơn chính là làm thế nào tìm kiếm thế lực đến bảo hộ họ. Dù sao bọn người Thiệu Vi Nhi cũng không phải tốt lành gì, cần phải có một thế lực lớn mạnh người khác không dám động, đây cũng là chuyện khiến cô phiền não.

Ông Dương khoát tay áo, trên mặt mang nụ cười từ ái “Hiếu Đồng a, đến đây nói cho chúng ta một chút, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Ông tin tưởng nhất đứa con gái này, từ nhỏ đến lớn đều rất ngoan không có chuyện

gì để cho bọn họ bận tâm, thế nhưng ông biết trong khoảng thời gian này con gái mình có thay đổi rất lớn.

Bà Dương cũng ngồi xuống, mặc dù không nói chuyện nhưng trên mặt của bà tràn đầy biểu tình dò hỏi, hiển nhiên đối với tất cả chuyện này cũng rất thắc mắc.

Dương Hiểu Đồng nhìn hai người, cô cần thẳng thắn một chút, dù sao cô bây giờ không còn là Dương Hiểu Đồng bình thường trước đây, muốn cải thiện hoàn cảnh trong nhà cũng phải nói rõ sự tình, như vậy bọn họ mới có thể yên lòng.

“Ba, mẹ, cô ta là tiểu thư của tập đoàn Thiệu thị, mà nam sinh cô ta thích là Doãn Lăng Hạo. Doãn Lăng Hạo là bạn của con mà Thiệu Vi Nhi nghĩ lầm con là bạn gái Doãn Lăng Hạo cho nên mới xuất hiện sự tình như vậy.”

Ngừng một chút, Dương Hiểu Đồng tiếp tục nói: “Con không nghĩ cô ta sẽ tìm đến nhà, khiến cho chuyện như vậy, con rất xin lỗi.”

“Nha đầu ngọc, với cha mẹ còn xin lỗi cái gì!” Bà Dương cười nói.

“Cô ta có tiền như thế, quyền lợi hẳn là cũng không nhỏ. Hiểu Đồng a, con có thể bị nguy hiểm hay không?” Ông Dương hỏi, ông hiện tại lo lắng nhất chính là vấn đề này. Đại tiểu thư của xã hội thượng lưu a, luôn luôn kiêu căng thô bạo, nói không chừng còn thủ đoạn độc ác.

“Ba, yên tâm đi! Con không có vấn đề, nhìn con liền biết! Trái lại con lo lắng ba mẹ a! Hiện tại con có tiền, đủ chúng ta một nhà tiêu dùng, hai người cũng không cần bận rộn như vậy.” Dương Hiểu Đồng đem chi phiếu năm trăm vạn đưa cho Ông Dương.

Ông Dương xem qua một lần, kinh ngạc nói “Năm trăm vạn? Con lấy ở đâu nhiều tiền như vậy?” Ngày hôm nay cũng quá kỳ lạ, năm trăm vạn a! Bọn họ một đời cũng kiếm không được!

Bà Dương nghe thấy lời Ông Dương, vội vàng cầm chi phiếu kia xem qua, sau lại xác định thật là năm trăm vạn, vẻ mặt không thể tưởng: “Tiền này làm sao kiếm được?”

Dương Hiểu Đồng cũng không có trực tiếp trả lời vấn đề của bọn họ “Ba mẹ, hai người tin con chứ?”

Ông Dương tất nhiên hiểu được ý tứ Dương Hiểu Đồng, không chút do dự gật gật đầu “Đương nhiên tin.” Con gái của mình sao lại có thể không tin đây? Đối với tính tình Hiểu Đồng hẳn trăm phần trăm tin.

“Tiền này là con đổ thạch kiếm được, đừng cảm thấy kinh ngạc, trong lúc đổ thạch, kiếm nhiều tiền như vậy cũng là chuyện rất bình thường.”

Mặc dù bản thân ông bà Dương cũng không có liên quan đến những chuyện này, thế nhưng việc này bọn họ vẫn hiểu biết, chỉ là không ngờ Hiểu Đồng vậy mà lại đi tham gia, hơn nữa còn buôn bán lời nhiều tiền như vậy, thực sự làm cho người ta kinh ngạc.

“Con kiếm kỳ thực không chỉ năm trăm vạn, tiền còn lại con lưu lại làm chút chuyện, các người không cần lo lắng, tin con là được rồi.” Về phần Thiên hàng bảo điển cô không thể nói ra, chính mình tương lai nhất định sẽ có một cuộc sống không bình thường, như vậy đầu tiên sẽ phải đối phó gia đình.

Ông Dương bình tĩnh nhìn Dương Hiểu Đồng một hồi, thấy tĩnh lặng trong mắt cô, gật gật đầu nói “Con là con gái của ta, ta đương nhiên tin con, mặc dù ta không biết con giờ bên ngoài bận những thứ gì, thế nhưng ta tin con sẽ không làm chuyện khác người, vạn sự phải cẩn thận, biết không?” Ông Dương trong mắt không có một chút hoài nghi, chỉ có nồng đậm quan tâm.

Nghe được lời nói của ông Dương, trên mặt Dương Hiểu Đồng lộ ra nụ cười sáng lạn, vô luận lúc nào người nhà của mình đều đối với mình tốt

nhất, cũng chỉ có người nhà là vô điều kiện tín nhiệm mình.

Bà Dương mặc dù không có nói chuyện, nhưng trong mắt đều là yêu thương, không cần phải nói cũng biết bà nhất định là ủng hộ Dương Hiếu Đồng.

“Chúng ta a, vẫn là ở chỗ này đi, bận rộn hơn nửa đời người, nếu như bảo chúng ta cái gì cũng không cần làm, hai người chúng ta thực không quen. Biết lòng hiếu thảo của con, chỉ cần con bình bình an an là được.” Bà Dương cười nói, tiền đồ của con gái, bà đương nhiên là vui vẻ nhất.

“Còn muốn tiếp tục bận rộn như thế? Ba mẹ có thể nghỉ ngơi cho tốt a, muốn đi chỗ nào du lịch cũng được, ở nhà hưởng phúc là được rồi!” Đây mới là ý muốn của Dương Hiếu Đồng, để cho cha mẹ trải qua cuộc sống an nhàn, những chuyện khác giao cho cô thì được rồi, cô bây giờ hoàn toàn có cái năng lực đó.

Ông Dương cũng khoát tay áo “Không sao, ta với mẹ con cũng không có chuyện gì. Nếu không có chuyện gì làm hai chúng ta thực chịu không nổi. Trước mắt cứ vậy đi, sau này nếu như hai chúng ta không muốn làm liên nghỉ ngơi có được không?”

Nghe lời cha mẹ, Dương Hiếu Đồng gật gật đầu “Như vậy cũng được, sau này mệt mỏi sẽ không làm, mỗi ngày cũng không cần bận quá, con hiện tại có thể dưỡng các người.”

“Ừ!” Ông bà Dương trên mặt đều là tươi cười, con gái hiếu chuyện như thế thật làm cho người hài lòng a!

Dương Hiếu Đồng cũng rất vui vẻ, có thể được cha mẹ thấu hiểu, tiếp theo cô có thể buông tay đi làm chuyện của mình. Ra khỏi nhà, lần nữa trở về trường học, hôm nay kiếm tiền, vẫn là mời Nhược Nhược và Tiểu Mẫn đi ăn cơm đi!

Buổi tối, Dương Hiểu Đồng nằm ở trên giường tiến vào thiên hàng bảo điển, nhìn mặt Du Du đáng yêu, Dương Hiểu Đồng lại bóp nhẹ một phen “Du Du, hiện tại đủ tiền vốn, chúng ta ngày mai có thể đi mua dược liệu chứ?” Cô bây giờ đã lên tới nhất cấp, hơn nữa lại có tiền vốn, rốt cuộc có thể bắt đầu luyện đan!

Du Du gật gật đầu “Có thể, ngày mai sẽ đi, lát nữa ta đem tên gọi dược liệu cần mua đưa cho người.” Du Du lấy giấy bút ra chuẩn bị bắt đầu viết, “Đúng rồi, hôm nay thật làm cho người ta thoải mái, Thiệu Vi Nhi kia cũng quá phiền, tạm thời cô ta sẽ không dám tới quấy rầy người.”

Dương Hiểu Đồng trên mặt cũng lộ ra nụ cười đắc ý, “Đúng vậy! Nhìn cô ta cũng đủ phiền.”

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Mua Dược Liệu

Thiệu Vi Nhi về đến nhà liền bệnh nặng một hồi, nằm trên giường không ngừng đổ mồ hôi lạnh, phát sốt, hiển nhiên là do khiếp sợ quá độ, xem ra lần này Dương Hiểu Đồng thực sự dọa cô ta.

Trong mộng, chỉ cảm thấy Dương Hiểu Đồng hóa thân thành sứ giả địa ngục, một tay kháp cổ của cô ta, cảm giác hít thở không thông, tựa hồ vẫn còn quanh quẩn, làm cho cô ta thở không nổi, rơi vào vô tận sợ hãi...

Dương Hiểu Đồng đang chuẩn bị một phen, đi chợ dược liệu lớn nhất Thụy thành, này vẫn là Du Du nói cho cô. Trước đây cô đổi dược liệu đốt đặc cán mai, ngay cả Thụy thành có chợ dược liệu cũng không biết.

Cũng may Du Du là một “bách khoa toàn thư”, mấy ngày này hẳn đem tình hình cùng tư liệu chung quanh đây hết thấy thu thập được, cơ hồ có thể nói là không gì không biết. Đối với điểm này, Dương Hiểu Đồng ở mừng rỡ đồng thời càng vạn phần bội phục, siêu cấp tinh cầu có khác a!

Chợ dược liệu Thụy thành cùng đô thị giống nhau, đều là người đến người đi, cả chợ đều bán dược liệu, có mở cửa tiệm bán, cũng có bày gian hàng bán. Đương nhiên, có thể ở trong này mở dược tiệm cũng không phải là người bình thường, tuyệt đối rất có tiền, mà bày gian hàng bán thì đại đa số đều là nông dân trên núi đào dược dược thảo, thông thường bán rẻ hơn một chút so với cửa hàng.

Dương Hiểu Đồng “cưỡi ngựa xem hoa” nhìn một chút, hiểu biết một ít phương pháp giao dịch cùng với quy củ ở đây, dựa theo danh sách dược

liệu Du Du cho cô mà mua.

Cô không có dừng lại ở những quán nhỏ, mặc dù những dược liệu này rẻ hơn nhưng mỗi sạp chỉ có vài thứ rất ít, như vậy một loạt dược liệu muốn mua không biết phải tìm bao lâu, cho nên cô trực tiếp tìm một nhà thoạt nhìn khá lớn, hơn nữa tựa hồ cũng là một tiệm thuốc lâu năm đi vào.

“Xin chào tiểu thư, xin hỏi muốn mua những dược liệu gì?” Chưởng quầy là một vị lão nhân khoảng sáu mươi tuổi, chòm râu hoa râm, da mặt có nhiều nếp nhăn, tuy nhiên đôi mắt lại lấp lánh hữu thần lộ ra tinh quang, trong lúc lơ đãng toát ra phong mang tuyệt đối không phải người bình thường có thể so sánh.

Cho dù là một nhân sĩ thành công cũng rất khó có ánh mắt như thế. Dương Hiểu Đồng quan sát vị lão nhân này, trong lòng âm thầm cảm khái, lại là một người không tầm thường a!

Tuy trong lòng cảm khái nhưng trên mặt của cô cũng không có toát ra bất luận cảm xúc gì “Dược liệu ở đây của các người có đầy đủ không?” Nhìn phòng khách đầy ngăn tủ, rất nhiều ngăn kéo nhỏ đựng dược liệu liền biết dược liệu tất nhiên rất nhiều, chỉ là dược liệu Du Du nói có chút khác biệt, không biết có hay không.

Lão giả kia vừa nghe, lập tức mắt càng sáng lên, hỏi ra vấn đề như vậy xem ra cũng không phải là mua dược liệu bình thường “Đó là tất nhiên, cửa hàng chúng ta đã có tám mươi năm lịch sử, dược liệu ở trong này tuyệt đối là số một số hai, lượng dược liệu tích lũy càng không cần phải nói!”

Lúc lão nói lời này, trong giọng nói có ẩn ẩn tự hào, hiển nhiên đối với điểm này rất tự tin, hoặc là hẳn rất yêu cửa hàng này, cho nên mới có cảm xúc như vậy.

Dương Hiểu Đồng khước miệng lộ ra vẻ tươi cười “Vậy thì tốt!“, thuận tay đem danh sách dược liệu lấy ra đưa cho lão “Lão tiên sinh, không biết

những dược liệu này các người có không?”

“Lưu ly thanh? Máu móng hồng? Người vậy mà cần hai vị dược tài này?” Lão giả kia nhìn danh sách một chút, chột mắt dừng ở trên hai vị dược tài, dược liệu này cũng không phải người bình thường có thể dùng.

Vừa nghe lời này, Dương Hiểu Đồng liền biết vị lão giả này là một hành gia. Quả thực, trong nhiều vị dược tài, khó nhất tìm chính là hai vị này. Không nói đến tác dụng kỳ lạ của hai vị dược tài tại này, mà là địa phương sinh trưởng của chúng có chút kỳ lạ, dường như khó tìm được mà thôi.

“Đúng vậy, không biết các người nơi này có hay không?” Dương Hiểu Đồng trong lòng có chút khó hiểu, lão giả này thái độ kinh ngạc như thế, không phải sẽ không có chứ...

Lão giả trên mặt lộ ra một mặt tươi cười “Coi như người vận khí tốt, dược liệu này ở chợ đại khái cũng cũng chỉ có nhà ta có, người muốn bao nhiêu?”

Dương Hiểu Đồng đại hỉ, đã nói như vậy mọi chuyện đều làm tốt, cô lo lắng nhất là không có “Có bao nhiêu ta sẽ lấy bấy nhiêu!” Dù sao cô muốn luyện tập chế tác đan dược, đây là bước đầu tiên, huống hồ giảm béo dược tuyệt đối không lo không ai mua, cô có tự tin tuyệt đối!

Đương nhiên, tự tin này cũng là do Du Du đem lại, nhìn Du Du tự tin cường liệt tới cực điểm, Dương Hiểu Đồng không tự tin cũng không được.

Việc này làm lão giả kinh ngạc hơn “Có bao nhiêu muốn bấy nhiêu? Chúng ta ở đây trữ hàng cũng không ít, tổng số tiền cũng không ít a!”

Dương Hiểu Đồng lắc lắc đầu “Không có vấn đề gì, dược liệu trên danh sách này ta đều cần.” Dược liệu này mặc dù quý, thế nhưng mấy trăm vạn nhất định có thể mua lại.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng nói muốn mua toàn bộ, lão giả tự nhiên cũng rất cao hứng, khách nhân hào phóng như vậy, bọn hắn cầu còn không được. “Được, ta hiện tại giúp người đóng gói, còn có phần ở nhà kho, thời gian ngắn gói không kịp, không bằng người nói cho ta biết điện thoại của người, ngày mai ta tìm người đưa qua cho người được không?”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, vốn cô cũng là nghĩ như vậy, dược liệu này tuyệt đối là một bọc lớn, chính mình khẳng định không có khả năng đem về “Được, vậy cảm ơn ông.” Đem số điện thoại di động viết trên giấy đưa cho lão giả, lão giả cười nhận lấy, cam kết ngày mai nhất định sẽ đưa đến.

Dương Hiểu Đồng lúc này mới chú ý tới lúc lão giả bốc thuốc rất chuẩn xác, tựa hồ bao nhiêu dược liệu bao nhiêu trọng lượng chỉ cần ở trên tay hắn vừa để xuống sẽ biết, quả nhiên không phải người bình thường, cô đối với vị lão giả này rất yên tâm.

Đi ra tiệm thuốc, Dương Hiểu Đồng đi tới một tiểu khu gần trường học, ở đây còn có rất nhiều nhà chưa có bán đi. Cô bây giờ muốn bắt đầu học tập luyện dược liệu, ở trong phòng ngủ đương nhiên là bất tiện, đến lúc đó căn bản cũng không biết giải thích thế nào, cho nên biện pháp duy nhất chính là chuyển ra bên ngoài, như vậy thì không còn gì phải lo lắng.

Bình thường tiêu dùng ít, cảm thấy tám trăm vạn rất lớn, thế nhưng tới lúc cần dùng mới phát hiện tiền này thực sự là không đủ, tại phụ cận trường học cũng chỉ có tiểu khu này tương đối khá, thuê là không thể nào, mua lại nói như thế nào cũng cần chừng một trăm vạn, năm trăm vạn cho người trong nhà, hơn nữa mua dược liệu, thật là có chút không đủ!

Xem ra cô vẫn phải đi đổ thạch kiếm tiền lời nhiều chút mới được. Nói cách khác, theo thực lực tăng trưởng của cô, rất có khả năng chi trả không nổi tiền chi tiêu.

Luyện chế dược liệu càng ngày càng cao cấp, tiêu phí cũng sẽ ngày càng nhiều, giảm bớt dược cũng không biết lúc nào mới có thể luyện chế thành công, cho nên vẫn là cần chuẩn bị sẵn sàng!

Du Du cũng rất tán đồng với ý nghĩ của Dương Hiểu Đồng. Cách lần đồ thạch trước cũng đã mấy ngày, lại đi hăn là không sao, chỉ cần lúc mua chú ý một chút, không xuất hiện vấn đề lớn gì là được. Về phần Lâm Hoàn kia, Du Du tra xét một chút thấy hăn không có bối cảnh cường đại gì, không cần lo lắng.

Nghĩ kỹ xong, Dương Hiểu Đồng liền chuẩn bị đến nơi đồ thạch, suy cho cùng cũng phải mua dược phòng ở.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Lại Đồ Thạch Lần Nữa

Buổi chiều, Dương Hiểu Đồng lần nữa đi tới đồ thạch tràng, đồ thạch tràng náo nhiệt trước sau như một, nhất là buổi chiều lại càng phi thường náo nhiệt. Dương Hiểu Đồng đi tới, vừa đi vừa quan sát, nhìn xem có loại đá thích hợp nào có thể mua.

“Nguyên thạch, nguyên thạch Myanmar chính tông a, tới đây, đều tới đây xem a!” Đi tới đi lui, đột nhiên nghe thấy có người rao hàng, Dương Hiểu Đồng hướng phía phát ra thanh âm nhìn lại, phát hiện một người cầm nguyên thạch Myanmar rao hàng.

Nghe lời của hắn, rất nhiều người đều đi tới, quả thật, trên sạp hắn bày rất nhiều nguyên thạch, về phần có phải Myanmar hay không Dương Hiểu Đồng cũng không biết.

Sau khi xem các loại nguyên thạch, vài người cũng bắt đầu dò hỏi giá của hắn, hiển nhiên là có chút động tâm, mà đây cũng là cơ hội không tệ, Dương Hiểu Đồng quyết định ở nơi này chọn thạch, một hồi cũng theo bọn họ đi giải thạch, như vậy sẽ không bị chú ý.

Cẩn thận quan sát vài loại, Dương Hiểu Đồng bắt đầu cảm thụ nguyên thạch, tính toán từ trong đó cảm nhận sự tồn tại phi thúy. Động tác của cô rất bí mật, người bên cạnh cũng không có chú ý. Sau khi quét mắt một vòng, Dương Hiểu Đồng phát hiện trong đó có một khối nguyên thạch không bắt mắt nhất, cô cảm nhận được khí tức phi thường thoải mái.

So với lần đầu tiên cô đồ thạch phi thúy, khí tức mạnh hơn rất nhiều, tất nhiên rất vui vẻ. Xem ra khối nguyên thạch này thật là khối bảo (đồ tốt)! Nguyên thạch này nhìn qua rất nhỏ, thông thường mọi người đều sẽ không mua, thật không ngờ trong nhiều nguyên thạch như vậy đáng giá nhất chính là một khối đó.

Dương Hiểu Đồng giả vờ giả vịt cầm lên một khối nguyên thạch khác hỏi “Ông chủ, khối nguyên thạch này bao nhiêu tiền?” Khối nguyên thạch này thoạt nhìn bề ngoài cũng không tệ lắm, người đồ thạch bình thường đều cho rằng sẽ kiếm được thứ tốt, nhưng thực chất trong đó chỉ có một khối ngọc thạch rất nhỏ, cho dù giải ra cũng kiếm không được mấy vạn.

Dù sao mục đích hiện tại của cô cũng không phải là khối nguyên thạch này. Cô là một tay mới, nếu như nhiều lần đều đổ trùng như vậy sẽ thực sự kỳ quái.

Ông chủ kia nghe thấy Dương Hiểu Đồng hỏi giá, nhiệt tình nói “Tiểu thư ánh mắt thật tốt nha! Trong nhiều tảng đá của ta đây tuyệt đối là thượng đẳng, cô xem màu sắc này, bên trái này ần ần lộ ra lục sắc, có khả năng ở trong là phi thúy rất lớn a!”

Hắn sờ sờ khóe miệng lại thoáng quan sát Dương Hiểu Đồng. Mặc dù động tác này rất bí mật, thế nhưng Dương Hiểu Đồng lại có thể cảm giác được rõ ràng “Nhìn dáng vẻ của cô là thật lòng muốn mua, vậy tôi cũng không nâng giá tiền, chắc giá ba mươi vạn, thế nào?”

“Ba mươi vạn? Ông chủ tính hơi đắt rồi!” Ngọc thạch này giải ra cũng chỉ khoảng mấy chục vạn “Cũng không nên thấy ta là người mới liền bắt nạt a!”

Ông chủ kia liên tục xua tay, đồng thời hướng về những người đang chọn nguyên thạch bên cạnh cười nói “Không phải như vậy! Ta buôn bán tuyệt

đổi công bằng, sẽ không nhìn cô là người mới liền bắt nạt, điếm ấy cô cứ yên tâm, yên tâm.”

Dương Hiểu Đồng giả vờ do dự nhìn nguyên thạch này, biểu tình muốn mua lại không biết có nên mua hay không. Nhìn thấy bộ dáng Dương Hiểu Đồng, ông chủ kia vội nói “Tiểu thư, giá tiền này rất phải chăng, cô xem nguyên thạch này, nếu như trúng phi thúy, đây chính là kiếm được một khoản lớn nha!”

“Ba mươi vạn quá đắt.” Dương Hiểu Đồng nhíu mày nói, chợt chỉ một ngón tay

“Nếu không người đem khối đá nhỏ kia cho ta, tính chung ba mươi vạn, thế nào?”

Ông chủ kia nhìn theo tay Dương Hiểu Đồng chỉ, khối nguyên thạch đó là hẳn nhìn không trúng, nhỏ như vậy có thể giải ra cái thứ gì? Nhìn hình dáng của nó hoàn toàn không nghĩ có khả năng ra ngọc thạch, xem ra người này thật là người mới, loại thạch này cũng muốn.

Mặc dù trong lòng nghĩ như vậy, nhưng hẳn lại bày ra vẻ mặt có chút không vui nói “Được rồi được rồi, coi như mở hàng, khối đá nhỏ coi như tặng cho cô, sau này mua thạch lại đến đây a!”

Vài người đang chọn nguyên thạch bên cạnh nhìn hòn đá nhỏ kia đều lắc lắc đầu, thật đúng là người mới, loại thạch này giải còn mệt, phải tốn hai trăm phí giải thạch!

Trong mắt Dương Hiểu Đồng có thần tình thắng lợi, mục đích của nàng đã đạt được, như vậy mới không bị người ta chú ý “Ông chủ, ông thật tốt, lần sau ta chắc chắn sẽ tới mua nữa!”

Ông chủ mỉm cười thu tiền, đem hai khối đá cho Dương Hiểu Đồng. Cầm hai khối đá, Dương Hiểu Đồng lại đi chỗ giải thạch lần trước. Nói

thật, cô có thiện cảm với cửa tiệm đó, nhất là lão giả giải thạch lợi hại kia đã làm cô rung động rất lớn.

Trước sau như một, vừa vào liền nghe thấy thanh âm đấu giá bên trong, thì ra là trước đó có một người giải ra phi thúy, mà kê giá lại là vị tiên sinh lần trước mua phi thúy của Dương Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng có chút kinh ngạc, người này thế nào mỗi lần đều ở trong này? Mua nhiều phi thúy như vậy rốt cuộc muốn làm gì đây? Kinh doanh phi thúy? Nhìn bộ dáng hăn cũng không giống a, hơn nữa ra tay rất hào phóng, thực sự là nghĩ không ra.

Dương Hiểu Đồng đi thẳng tới chỗ quầy hàng đó, “Ta đến giải thạch“, thuận tay giao chi phí giải thạch. Ông chủ kia thấy là Dương Hiểu Đồng liền cười nói “Tiểu thư người lại tới! Lần này hi vọng vẫn có thể đỗ trúng a!”

Dương Hiểu Đồng cũng cười “Hi vọng là vậy, tuy nhiên không phải lần nào cũng có vận khí tốt a!” Thoạt nhìn chính là bộ dạng của một tiểu cô nương thành thật.

“Được rồi, cái này ta nhờ sư phụ giúp người giải a!”

“Cám ơn nhiều.” Mộ hồi qua, hai hồi lại thật là có chuyện như vậy!

Đi tới nơi giải thạch, tiên sinh lần trước mua nguyên thạch nhìn thấy Dương Hiểu Đồng liền tươi cười thân mật “Lại gặp mặt“, thuận tay cầm danh thiếp đưa cho Dương Hiểu Đồng.

Khộng ngờ lại là tổng giám đốc tập đoàn Nghiêm thị, Trương Quốc Thanh, Dương Hiểu Đồng rất kinh ngạc, một giám đốc bình thường không cần làm những chuyện khác sao? Ông ta vẫn ở chỗ này, thật đúng là kỳ lạ. “Hóa ra là Trương tổng a! Ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu...”

“Ha ha, Dương tiểu thư sau này nếu có trúng phi thúy có thể liên hệ ta, ta tuyệt đối sẽ lấy giá tốt mua lại, sẽ không bạc đãi cô.”

“Vâng, được được. Không biết Trương tổng muốn nhiều phi thúy như vậy để làm gì?”

“À... Công ty chúng tôi kiêm kinh doanh phi thúy.” Trương Quốc Thanh chỉ nhàn nhạt nói những lời này, hiển nhiên sự thật cũng không đơn giản như vậy.

Nhìn thấy Trương Quốc Thanh không muốn nói tới phương diện này, Dương Hiểu Đồng cũng không hỏi nữa, chỉ là biết hẳn mua phi thúy tuyệt đối không phải là việc buôn bán đơn giản như vậy, nếu không, trực tiếp bán sỉ không phải là được rồi sao, còn cần ở chỗ này?

Nhưng mà lúc này, Dương Hiểu Đồng lại phát hiện một thân ảnh quen thuộc đi vào trong điểm, kinh ngạc nói “Nghiêm Tuấn Trạch?”

Nghiêm Tuấn Trạch cũng lộ ra biểu tình kinh ngạc “Dương Hiểu Đồng? Em tại sao lại ở chỗ này?” Mặc dù hẳn cũng tra được cô đã tới đồ thạch tràng, nhưng hôm nay gặp mặt chỉ là trùng hợp.

“Ừ, tôi tới thử tay nghề thôi, còn anh?” Mỗi lần gặp Nghiêm Tuấn Trạch đều là dưới tình huống không tưởng được, bây giờ mới thấy thân phận của hẳn thật đáng nghi hoặc, dường như luôn được che giấu dưới một tầng mặt nạ.

Mà Trương Quốc Thanh kia lúc gặp được Nghiêm Tuấn Trạch mặc dù không có biểu hiện gì, thế nhưng Dương Hiểu Đồng lại cảm thấy Trương Quốc Thanh này dường như rất tôn kính Nghiêm Tuấn Trạch, chuyện này cũng thật kỳ quái...

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Mễ Tu

“Tôi là tùy tiện qua đây nhìn xem, không ngờ vừa lúc gặp được em, thật trùng hợp a!” Nghiêm Tuấn Trạch tươi cười xán lạn trước sau như một, khiến người nhìn thấy tâm tình cũng thật tốt.

Dương Hiểu Đồng cũng cười “Ha hả, thực sự rất trùng hợp, a, vị bên cạnh anh là?” Dương Hiểu Đồng lúc này mới chú ý tới một người khác bên cạnh hắn, một thân Calvin Klein vàng nhạt, đường nét hoa văn làm nổi bật vóc người thon dài của hắn, chiều cao ước chừng 1m8, mắt màu xanh ngọc thoát nhìn trong suốt, nhưng sâu thẳm trong ánh mắt lại thể hiện thông minh cùng nội liễm, tóc màu vàng kim thoát nhìn giống như vương tử của hoàng thất Anh quốc.

Vừa nhìn liền biết là người ngoại quốc, làn da trắng tích, trên mặt mang theo tươi cười lễ phép, chỉ liếc mắt một cái liền khiến cho người ta cảm thấy hắn là một người có học thức chân chính. Hắn đứng sau Nghiêm Tuấn Trạch khoảng 5cm, từ vị trí này Dương Hiểu Đồng đoán được hắn hẳn là đi theo Nghiêm Tuấn Trạch làm việc.

Trước đây Lâm Tây có hướng dẫn Dương Hiểu Đồng phương diện lễ nghi này, theo tư thái động tác một người có thể nhìn ra. Nghe thấy câu hỏi của Dương Hiểu Đồng, Mễ Tu lộ ra tươi cười lễ phép. Bởi vì Nghiêm Tuấn Trạch, hắn đối Dương Hiểu Đồng cũng tò mò.

“Hắn là trợ thủ của tôi —— Mễ Tu.” Nghiêm Tuấn Trạch vươn tay hướng về Mễ Tu giới thiệu

“Xin chào tiểu thư xinh đẹp.” Mễ Tu thân thể hơi hướng về phía trước, đưa tay ra.

Hai người bắt tay “Xin chào, Mễ Tu, gọi ta Hiểu Đồng là được.” Mễ Tu nói tiếng Trung rất lưu loát, nếu như không phải bởi bề ngoài của hắn thì vừa nghe hắn nói tuyệt đối sẽ không nghĩ hắn là người ngoại quốc.

“Thiếu gia.” Trương Quốc Thanh cung kính nói, hắn thật không nghĩ tới vị tiểu thư này lại là bằng hữu của thiếu gia, trước cũng không biết mình có hay không đối với cô quá lãnh đạm.

Dương Hiểu Đồng kinh ngạc nhìn Trương Quốc Thanh “Thiếu gia?” Căn cứ theo giới thiệu của Du Du, gia đình Nghiêm Tuấn Trạch hẳn là có thể lực quân đội, làm sao lại có liên quan tới kinh doanh phi thúy?

Nghiêm Tuấn Trạch gật gật đầu “Người vất vả rồi.” Bộ dáng Nghiêm Tuấn Trạch nhìn qua rất chân thành, một chút cũng không có xem Trương Quốc Thanh như là thủ hạ, rất tôn trọng. Về điểm này Dương Hiểu Đồng đối với hắn rất có thiện cảm.

Ở trong lòng âm thầm nói với Du Du “Du Du, mau tra xem quan hệ của bọn họ là như thế nào!” Cô cảm thấy Nghiêm Tuấn Trạch rất khó hiểu, trên người của hắn có quá nhiều bí ẩn, không thể biết được nội tình rõ ràng như Doãn Lăng Hạo, loại cảm giác mờ mịt này làm cho cô ảo não đồng thời cũng có chút mê muội.

“Đừng sốt ruột! Ta đã tra xét, nhưng bây giờ không thích hợp, trở về rồi hãy nói!” Giọng Du Du rất bình tĩnh, tựa hồ trời sập xuống cũng sẽ không lo lắng.

Lúc này Dương Hiểu Đồng thật sự có loại cảm giác thái giám không vội, hoàng đế gấp. Du Du thấy ý nghĩ Dương Hiểu Đồng liền cãi lại “Người mới là thái giám!”

“Làm sao người biết ta nghĩ như vậy?” Dương Hiểu Đồng sửng sốt.

“Vô nghĩa, ta có thuật đọc tâm nha!” Du Du ngữ khí khôi phục tự hào, đường đường là người thủ hộ Thiên hàng bảo điển, sao có thể đơn giản được?

“Người có thuật đọc tâm? Shit, không được đọc!” Dương Hiểu Đồng thầm than, nếu vậy sau này mình nghĩ cái gì Du Du đều biết, vậy thật xấu hổ.

“Ha ha, xem tâm trạng của ta!” Du Du đem sự tình thái giám nói qua một lần, cảm giác đấu võ mồm với Dương Hiểu Đồng thật thú vị, không ngờ lúc cô kinh ngạc cũng thú vị như vậy.

“Tập đoàn Nghiêm thị là của gia đình ta, kiêm kinh doanh phi thúy. Sau này nếu như người có trứng ngọc thạch có thể tìm Trương quản lý, ha ha.” Nghiêm Tuấn Trạch thoát nhìn rất là thân mật, lại không phát hiện đáy mắt hẩn là một mặt trầm tư.

Xem gia thế của cô sao có thể có tiền đến đồ thạch? Huống chi lúc trước nàng còn lấy tiền đến phản kích Thiệu Vi Nhi, những việc này đều quá kỳ quái, chẳng lẽ... Chẳng lẽ cô ấy thực sự giống như Long thúc, có thể thấy rõ trong nguyên thạch có hay không có phi thúy?! Trong mắt chột lóe tia sáng, nếu quả thật là như vậy thì tốt quá!

Nghiêm Tuấn Trạch càng nghĩ càng thấy có khả năng, tuy nhiên lúc này không thể nói ra, hẩn phải quan sát nhiều hơn mới được. Xem ra hẩn nên tìm một cơ hội đi Thụy Đại tiếp xúc Dương Hiểu Đồng nhiều hơn, như vậy sẽ dễ dàng tìm ra sự thật.

Nghe thấy Nghiêm Tuấn Trạch thừa nhận, nghi hoặc trong lòng Dương Hiểu Đồng mới biến mất, nếu như hẩn ngược lại không thừa nhận mới khiến cô nghi hoặc “Đấy là đương nhiên! Vừa rồi Trương quản lý cũng đã nói với ta.”

“VẬY em giải thạch đi! Nói thật, quá trình giải thạch tôi còn chưa có xem qua, đúng lúc mượn cơ hội này đến nhìn xem.” Nhìn qua, Nghiêm Tuấn Trạch tựa hồ là lần đầu tiên đến thực sự rất tò mò, giống như Dương Hiểu Đồng lúc mới tới.

“Tôi đã giao thạch rồi, hẳn là sắp giải.” Dương Hiểu Đồng liếc mắt nhìn lão sư phụ, phát hiện lão bản kia đã đi đem thạch đầu giao cho hẳn cười nói.

“Sư phụ, người giúp giải tảng đá kia đi!” Ông chủ cười nói, trong mắt có thần sắc tôn kính, quả thật, ở phương diện giải thạch này lão giả khiến cho người ta phải kính trọng.

Lão sư phụ tiếp nhận khối thạch, nhìn nói “Được rồi, tảng đá kia nhìn qua cũng không tệ lắm, không lỗ vốn.” Lời nói lão giả rơi vào tai Dương Hiểu Đồng lại lần nữa khiến Dương Hiểu Đồng bội phục một phen. Đích xác, tảng đá kia mặc dù có thể lời không nhiều nhưng tuyệt đối sẽ không lỗ vốn!

Tính chất tảng đá kia không tệ lắm, cũng không lớn, bởi vậy lão giả cắt một lớp mỏng bên ngoài, cắt mất một góc, cũng không có phát hiện cái gì, lại thay đổi phương hướng của ngọc thạch, cắt xuống chừng 3cm, rốt cuộc, bên trong lộ ra lục sắc.

Mảnh lục sắc cũng không khả quan lắm, thế nhưng ưu điểm chính là độ lớn của nó. Lão giả không có tiếp tục cắt mà bắt đầu chuyển sang dùng đá mài lau, động tác nhỏ này khiến cho nhiều người chú ý.

Một người hô lên “Hai mươi vạn!”

Nghe thấy có người kêu giá, người còn lại cũng hô lên “Hai mươi lăm vạn!”

Dương Hiểu Đồng trong lòng âm thầm lắc đầu, lấy hình dáng ngọc thạch kia hẳn là khoảng tám mươi vạn. Đối với chuyện đồ thạch này, cô hiểu biết một ít phương diện chuyên môn, định giá tuy không phải cực kỳ tinh chuẩn, nhưng cũng không sai biệt lắm.

“Tiểu thư, ý kiến của cô thế nào, muốn tiếp tục giải không? Xem tảng đá hiện tại, độ lớn hẳn là còn không ít, tuy nhiên nếu như ở giữa xuất hiện hoa văn liền sẽ ảnh hưởng giá tiền.” Lão sư phụ nhắc nhở.

Dương Hiểu Đồng cũng sáng tỏ, nếu như tiếp tục thấy lục sắc giá của ngọc thạch này liền sẽ tăng lên, ngược lại, nếu như thấy hoa văn, giá sẽ rơi xuống thấp. Bất quá cô cũng rõ ràng tạm thời không có hoa văn nên nói “Tiếp tục giải đi!”

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, lão sư phụ gật gật đầu, tiếp tục cọ xát, như cũ lộ ra lục sắc, hơn nữa còn thấy có khuynh hướng đồng dạng. Thấy cảnh tượng này, giá kêu cũng được đề cao lên.

“Bảy mươi vạn!”

“Bảy mươi lăm vạn!”

“Tám mươi vạn!”

...

Bên cạnh, Trương Quốc Thanh cũng kêu lên “Tám mươi lăm vạn!”

“Tiểu thư, ý cô thế nào?” Lão sư phụ lại dò hỏi lần nữa, hiện tại đã không sai biệt lắm, nếu tiếp tục liền đem khối thạch đầu giải toàn bộ.

Dương Hiểu Đồng khoát tay áo nói “Cứ như vậy, không giải nữa.” Tiếp tục cũng không có đồ tốt gì, không bằng cứ như vậy còn đỡ hơn một chút. Khối đá nhỏ kia mới là thứ cô để ý nhất!

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Phi Thúy

Dương Hiếu Đồng lấy giá tám mươi lăm vạn đem phi thúy bán cho Trương Quốc Thanh. Tuy là giá thấp một chút, cô vẫn bán cho Trương Quốc Thanh, dù sao cũng là người quen.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn thấy phi thúy bình thường này, trong lòng lại bắt đầu nổi lên nghi ngờ. Nếu quả thật có năng lực tương tự với Long thúc thì chọn phi thúy không phải loại bình thường mới đúng, chẳng lẽ thực sự chỉ là vận khí? Vận khí của Dương Hiếu Đồng tốt như vậy sao?

“Dương tiểu thư, xem ra cô thật sự rất may mắn!” Vị lão bản kia cười nói. Một người mới, hai lần đổ thạch đều đổ trúng, vận khí này thật đúng là người bình thường không thể có, rất nhiều hành gia cũng không có.

Dương Hiếu Đồng cười cười vô ý “Có lẽ ông trời thấy ta là người mới cái gì cũng không hiểu cho nên giúp ta, ha ha.”

Nghe lời Dương Hiếu Đồng, mọi người đều lộ ra tươi cười thiện ý, bộ dáng giản dị như vậy quả thực rất dễ có được thiện cảm của người khác, cho dù trong lòng mỗi người đều rất hâm mộ vận khí của cô.

“Đại sư phụ, còn tảng đá kia cũng giải luôn đi!” Ông chủ đưa khối nguyên thạch nhỏ tới.

“Tiểu Chu a, loại hàng len dạ này căn bản là không thể ra phi thúy gì a, chắc không cần giải đâu.” Lão giả nhìn nhìn khối nguyên thạch màu xám trắng trước mắt không khỏi hơi nhíu cặp lông mày, một bộ không muốn giải, thạch đầu nhỏ như vậy có thể giải ra cái thứ gì.

“Đại sư phụ, đây cũng không phải là thạch đầu của ta, là của vị tiểu thư này mua, ngài mau giải ra xem đi.” Ngữ khí chủ quán mang theo vài phần tôn kính cùng lấy lòng.

Nghe lời chủ quán, hảo cảm Dương Hiểu Đồng đối ông ta lại tăng lên một tầng. Ông chủ thật đúng là một người tốt. Cô cũng minh bạch phản ứng của lão sư phụ là bình thường, dù sao nguyên thạch nhỏ như vậy đúng là không ai thèm giải. Khó có được một lần vị lão sư phụ này nhìn nhầm.

Dương Hiểu Đồng giải thích “Tảng đá đó là lúc ta mua khối kia được người nọ khuyến mãi, ta nghĩ đã tới thì cũng giải ra xem luôn.”

Nghe lời này, đa số cũng đều cười hiểu ý. Tặng kèm cũng là chuyện bình thường, dù sao cô hiện tại buôn bán lời, giải ra cùng lắm chỉ tốn hai trăm, căn bản không tính là gì.

“À, thì ra cũng là của vị tiểu thư này, vậy ta sẽ tới giải, tuy nhiên loại thạch này ta đúng là chưa từng giải qua, nói không chừng còn có thể ra phi thúy đây, ha ha.” Lão giả nói đùa.

Mọi người cũng nhao nhao cười, thạch đầu như vậy xác suất ra phi thúy thật sự là quá nhỏ. Tất cả trong lòng đều hiểu lão sư phụ nói như vậy giống như là an ủi, chỉ có Dương Hiểu Đồng trong lòng cười thầm, nói không chừng còn thật là phi thúy nha!

Bởi vì thể tích thực sự rất nhỏ cho nên lão sư phụ cũng không cắt sâu mà là khứa lớp mỏng, cho dù không nhìn ra lục sắc cũng tiếp tục chà xát. Nhìn lão giả động tác thành thạo, tâm tính bình tĩnh cùng với sự tự tin, Dương Hiểu Đồng rõ ràng có một loại cảm giác đặc biệt, là một loại niềm tin cùng cảm thụ, cảm thụ đặc thù!

Giống như khi học tiếng Anh hay học bóng rổ, loại cảm giác này hiểu được nhưng không giải thích được.

Cọ xát một hồi thế nhưng thế tích cũng không giảm bao nhiêu, đa phần mọi người cũng không thấy hứng thú gì. Xác suất đổ trúng quá nhỏ, trên cơ bản là không thể nào. Dương Hiểu Đồng cũng giả vờ không sao cả, tựa hồ đối với khối nguyên thạch này căn bản là không ôm hy vọng gì, chỉ là giải cho vui mà thôi.

Lau một hồi, ngay khi mọi người đều cho rằng không có cái gì, lập tức một mặt lục ý làm cho người ta kinh ngạc thoáng hiện ra, mặt lục ý vừa ra, toàn bộ phòng khách liền náo động!

Lão giả ánh mắt ngưng trọng, không có tạm nghỉ, cũng không có kêu giá, sau đó tốc độ cực nhanh bắt đầu ma sát, lập tức liền xuất hiện một phiến lục sắc lớn, quang mang rực rỡ so với ngọc bích đều sáng bóng, trong suốt như vậy. Mọi người kinh hô đồng thời cũng không khỏi ngưng thần nín thở.

Màu xanh lục đó làm cho người ta vừa liếc mắt nhìn trong lòng đều cảm thấy ôn nhuận mà yên tĩnh, tường hòa mà ấm áp, cho nên không cần phải nói, đây tuyệt đối là loại thượng đẳng! Ngọc này giá trị đã không phải là một hai trăm vạn, rất rõ ràng, ngọc bích này so với loại vừa rồi cao hơn sợ không chỉ một cấp bậc!

Dương Hiểu Đồng cũng khẩn trương nhìn khối đá kia, trên mặt lộ ra hưng phấn đỏ ửng, hai tay một mực nắm chặt với nhau, vô cùng khẩn trương, đương nhiên cô cũng chỉ là giả bộ cho người khác nhìn.

Lúc này, tay lão giả đều đã run, hiển nhiên mặt lục sắc này rất khả quan!

“Tiểu cô nương, vận khí lần này của cô xác thực vô cùng tốt, không ngờ khối đá như vậy lại có thể xuất hiện ngọc bích, làm ta cũng kinh ngạc một phen, ừm, không nói việc này, hiện tại muốn hoàn toàn giải ra hay không cũng phải cẩn thận, ta hiện sẽ không tiếp tục, cô mau nhìn xem, muốn tiếp tục hay là trực tiếp bán đi?”

Mặc dù phía trên có điểm bạch văn nhỏ, thế nhưng chỗ này đã rất thuận, cho nên dự đoán sơ bộ giá trị ở khoảng tám trăm vạn! Cô hãy suy nghĩ kỹ, nếu như giải ra phía dưới có bạch văn, giá trị cũng chỉ còn khoảng hai trăm vạn, còn nếu không có bạch văn, giá trị đại khái khoảng một nghìn năm trăm vạn. Hiển nhiên thứ này xác suất ra phi thúy tương đối lớn, hơn nữa nếu là phẩm chất tốt nhất thì giá kêu lúc đầu cũng chưa phải là cao, cô hãy quyết định cẩn thận.” (Derya: sẽ có phần giải thích về hai loại ngọc này cuối chương nha)

Dương Hiểu Đồng sửng sốt, cô cho rằng ngọc này có thể hơn một nghìn vạn đã không tệ, không ngờ không chỉ có vậy, xem ra nhà của mình, còn có xe đều không cần lo lắng a! (Sally: tính ham tiền của chị lại bộc lộ a.)

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn mặt lục ý khả quan này nội tâm càng nghi hoặc. Vận khí này có phần hơi bị lớn đi, dù sao tảng đá kia là được khuyến mãi, cũng không phải cô cố ý mua, đây rốt cuộc là sao? Hẳn phải quan sát nhiều hơn mới được.

“Tiểu thư, một nghìn hai trăm vạn, bán ta đi.” Một vị mỹ phu nhân cực kỳ khêu gợi nói.

“Dương tiểu thư, một nghìn ba trăm vạn, bán cho ta thế nào?” Trương Quốc Thanh lúc này cũng rất là kích động, lục ý khả quan như vậy hẳn đã thật lâu không nhìn thấy.

Bên cạnh, Nghiêm Tuấn Trạch cũng nhịn không được nữa mở miệng “Hiểu Đồng, bán cho chúng ta đi, nếu quả thật có phi thúy, ta vừa lúc có thể làm cho mẹ ta một cặp trang sức.”

Dương Hiểu Đồng có thể cảm nhận được, khí tức bên trong so với bên ngoài thoải mái hơn, như vậy hẳn đúng là phi thúy không sai, nếu tính ra giá trị chỉ sợ là đạt một nghìn sáu trăm vạn trở lên, bất quá bây giờ cô không có bối cảnh, không có thực lực, có thể có giá như vậy đã không tệ.

Cô xem Nghiêm Tuấn Trạch là bằng hữu, đối phương đã lên tiếng, cô cũng sẽ không do dự nữa, dù sao chỉ cần cô có thể luyện đan, tiền bạc, căn bản cũng không phải là vấn đề. Hơn nữa, bán cho anh ta có thể cho đối phương một nhân tình. Lấy thân phận của Nghiêm Tuấn Trạch, nhân tình như vậy tuyệt đối tốt!

Mặc dù nếu hoàn toàn giải ra giá trị khoảng một nghìn sáu trăm vạn, thế nhưng Nghiêm Tuấn Trạch bọn họ cũng không biết bên trong rốt cuộc thế nào, ra cái giá tiền này hoàn toàn là rất cao, dù sao cũng là bọn họ gánh chịu rủi ro!

“Được, vậy bán cho các người! Nói thật, ta căn bản cũng không nghĩ tới tảng đá kia có thể ra phi thúy như vậy, thật làm cho ta kinh ngạc giống như nằm mơ!” Dương Hiểu Đồng biểu tình quá thật, vẻ mặt vẻ kích động, đích xác, đối làm ai cũng sẽ rất kích động.

“Ha ha, cảm ơn Dương tiểu thư” Trương Quốc Thanh khách sáo một câu, sau đó chân mày cũng không có nhăn chút nào liền đưa ra chi phiếu một nghìn ba trăm vạn.

[Derya: giải thích một chút như đã nói nha]

Hai loại đá ở trên được gọi chung là cẩm thạch (Jade), phân biệt là ngọc phi thúy (Jadeite) và ngọc bích (Nephrite).

Cẩm thạch là loại đá quý đa khoáng, nghĩa là Jadeite hoặc Nephrite chỉ là một trong các thành phần tạo đá, tuy nhiên hàm lượng của chúng chiếm đa số nên tên của chúng được dùng để gọi tên đá, như cẩm thạch Jadeite hoặc cẩm thạch Nephrite. Hiện nay trên thị trường quốc tế, Jadeite được ưa chuộng và có giá trị cao hơn Nephrite vì thường có màu sắc đẹp hơn, trong và cứng chắc hơn.

Đá Jadeite đẹp nhất thế giới là từ Myanmar, chúng được bán vào Hồng Kông từ cuối thế kỷ 16.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Nghiêm Tuấn Trạch Áp Lực

Dương Hiếu Đồng nhìn Trương Quốc Thanh nhanh nhẹn lấy ra chi phiếu một nghìn ba trăm vạn, trong lòng rất chấn động, một nghìn ba trăm vạn cũng không phải là một số nhỏ, đối phương lại không thèm để ý chút nào đưa ra, xem ra tài lực công ty bọn họ thật là cường hãn a!

Vậy mà thật là phi thúy, mặc dù biết ngọc bích này không phải mặt hàng bình thường, thế nhưng cô cũng không có nghĩ đến sẽ là phi thúy, hiện tại tốt rồi, tất cả vấn đề đều giải quyết!

Nhận lấy chi phiếu, Dương Hiếu Đồng hướng phía bọn họ lên tiếng chào hỏi liền chuẩn bị ly khai. Cô còn có chuyện cần làm, chọn phòng ở, mua phòng ở, phải nhanh chút xử lý mới được.

“Hiếu Đồng, có thể cho tôi biết số điện thoại không?” Nhìn thấy Dương Hiếu Đồng chuẩn bị rời đi, Nghiêm Tuấn Trạch mở miệng hỏi, mặc dù hăn sớm đã tra được số của cô...

“À, được, 136... Sau này có thể tìm ta chơi ha! Ta còn có chút chuyện, đi trước nha!” Trên mặt mang theo tươi cười kích động, đương nhiên, đối làm ai đột nhiên có nhiều tiền như vậy đều sẽ rất kích động.

“Nhất định, hẹn gặp lại.” Nghiêm Tuấn Trạch phát phát tay, tươi cười trên mặt làm người ta an tâm, tựa như mặt trời mới mọc chiếu sáng nội tâm người, tâm Dương Hiếu Đồng không thể ức chế xúc động, một cái liền bị cô hoang mang che giấu đi.

Bước nhanh đi ra cửa hàng, vừa rồi chính mình làm sao vậy? Dương Hiểu Đồng lắc lắc đầu, nhất định là hôm nay quá kích động, tinh thần rối loạn, bình tĩnh, bình tĩnh, thở một hơi thật dài, lại mang trên mặt nụ cười tự tin không gì sánh kịp mà đi.

“Tuấn Trạch...” Mễ Tu nhìn thấy Dương Hiểu Đồng rời đi, nhẹ giọng hỏi, hẳn cũng không hiểu vì sao Nghiêm Tuấn Trạch để ý nữ sinh này như thế, tuy nhiên hẳn cũng có thể rõ ràng cảm giác được nữ sinh này không phải người bình thường, có lẽ có liên quan với bí mật Nghiêm gia.

Nghiêm Tuấn Trạch khoát tay áo “Không cần theo dõi, tin là không bao lâu ta liền rõ ràng.” Tươi cười xán lạn trên mặt làm cho người ta không phòng bị lúc này đã biến mất, thay vào đó là một tươi cười mỉa hoặc làm tất cả mọi người tâm động chỉ có nam nhân thành thực mới có.

Các nữ nhân ở đây ánh mắt đều sáng lên, sao lại có cực phẩm soái ca như vậy?

Mỗi người đều hướng phía Nghiêm Tuấn Trạch liếc mắt đưa tình, thậm chí có người cố ý đi tới muốn đụng chạm trên người hắn, dù vậy trên mặt Nghiêm Tuấn Trạch cũng không có bất kỳ dao động gì hướng phía Trương Quốc Thanh thân nhiên nói “Vất vả người tiếp tục ở chỗ này, nhìn xem khối ngọc này có phải là phi thúy hay không, ta còn có việc đi trước.”

Lúc Nghiêm Tuấn Trạch nói chuyện trong giọng nói mang theo một loại cảm giác áp bách cường hãn, nếu như Dương Hiểu Đồng ở đây sẽ phát hiện hắn cùng ba của Doãn Lăng Hạo nói chuyện giống nhau mang theo áp lực làm cho người ta thần phục, bất đồng chính là áp lực Nghiêm Tuấn Trạch đem đến càng thêm lợi hại.

Một người chừng hai mươi tuổi có thể có khí phách như vậy quả thực làm cho người ta cảm thấy không thể tưởng lúc này lại chân chân thật thật xuất hiện.

Lúc Dương Hiểu Đồng đi trở về ngang qua sạp bán ngọc thạch kia, chủ quán nhìn thấy liền mang trên mặt tươi cười “Chúc mừng tiểu thư a, vậy mà trúng phỉ thúy! Ta đã nói, ngọc này của ta tuyệt đối rất tốt!”

Nụ cười trên mặt hẳn cũng không dối trá, chân chính chúc mừng Dương Hiểu Đồng, trong mắt mặc dù có hâm mộ nhưng hoàn toàn không có thần sắc tham luyến. Điểm này làm Dương Hiểu Đồng rất thương thức. Thời đại bây giờ, thương nhân thành thật như hẳn còn có bao nhiêu? So với Lâm Hoành lần trước quả thật chính là cách biệt một trời!

“Này còn phải cảm ơn ông chủ a, nếu không ta sao có thể đỗ trúng!”

“Đó là tiểu thư vận khí tốt! Giống ta đánh cuộc lâu như vậy thạch đầu cũng không có vận khí tốt như vậy, thật đúng là mệnh a!” Lúc nói lời này, ông chủ vẻ mặt cảm khái, xem ra trước đây thật là thua thiệt không ít.

Dương Hiểu Đồng không nói gì, lấy ra mười vụn trong bao đưa cho lão bản “Đây coi như là thành ý! Nếu như không phải vận khí tốt ở sạp của ông mua hai khối thạch ta hiện tại cũng sẽ không có nhiều tiền như vậy.”

Cô chưa bao giờ là một người hẹp hòi, nếu như vị lão bản này giống Lâm Hoành xảo trá vợ vét tài sản, cô một phen tiền cũng sẽ không cho đối phương. Thế nhưng ngược lại, chủ quán thái độ như vậy khiến cô rất hài lòng, cũng nguyện ý lấy tiền ra.

Lão bản kia sửng sốt “Việc này... vốn chính là tiểu thư cô mua thạch đầu, đỗ trúng là vận khí của cô a!”

“Ông chủ không cần khách khí, coi như là ta vui vẻ được rồi, ha ha.”

“Vậy lần sau mua thạch cứ tới chỗ ta. Có thứ tốt ta đều để lại cho cô.” Ông chủ vui mừng nói, vị tiểu thư này người thật đúng là rất tốt.

“Được, vậy cảm ơn nhiều, ta đi trước a!” Dương Hiểu Đồng vui vẻ rời đi, nhưng phía sau của cô, Lâm Hoàn mang vẻ oán độc nhìn theo.

Vết thương vừa mới đỡ hơn một chút không ngờ lại gặp nữ nhân này. Mẹ nó, nữ nhân này vận khí thế nào tốt như vậy, lần nào cũng có thể kiếm tiền, nhất định phải nhanh chóng đánh cướp, như vậy kiếp này cũng không còn lo lắng!

Lâm Hoàn bắt đầu ôm mộng phát tài, đồng thời kế hoạch hung ác trong lòng hẳn hình thành...

Dương Hiểu Đồng ngồi trên xe taxi, Du Du bắt đầu nói đến Nghiêm Tuấn Trạch cùng Trương Quốc Thanh “Căn cứ theo tư liệu tra được, Nghiêm Tuấn Trạch là người con thứ ba của Nghiêm gia có thể lực quân đội, Nghiêm gia không có con gái, thế hệ này chỉ có ba người con trai, mà cả ba đều rất ưu tú. Nghiêm Tuấn Trạch các phương diện đều xuất sắc, nhưng anh của hắn luôn gây cản trở khiến hắn trên lưng đeo áp lực rất lớn.

Dưới áp lực lớn như vậy hẳn hẳn tới bây giờ ta chỉ có thể nói cho người biết hẳn tuyệt đối không phải một nhân vật đơn giản, tâm trí tuyệt đối không phải một người bình thường có thể có được.

Hắn luôn tính toán biểu hiện mình ưu tú, vượt lên anh của mình, thu được tán thưởng của cha hắn, quả thật những năm gần đây thành tựu của hắn cũng đích xác có thể làm cho ba hắn công nhận. Từ đứa nhỏ không được gia đình coi trọng phát triển đến trình độ hiện tại thực làm cho người ta kinh ngạc.

Nghiêm gia thế hệ này người cầm lái hẳn là sẽ hẳn và đại ca hẳn.“

Dương Hiểu Đồng ở trong lòng rung động một phen, không ngờ Nghiêm Tuấn Trạch cười xán lạn như vậy lại lớn lên trong hoàn cảnh đó. Cô vẫn cho là hắn quả thật vui vẻ, là công tử xã hội thượng lưu đó, không ngờ hẳn

vẫn luôn mang áp lực lớn như vậy, như vậy tất cả đều là hãn nguyệt trang sao? Đột nhiên, trong lòng cô thậm chí có một chút đau lòng?

“Vậy nhị ca hãn đâu?” Đại ca với hãn như vậy, còn nhị ca kia làm gì.

“Nhị ca hãn tựa hồ có bí ẩn gì đó, tuy nhiên bảo mật cực kỳ tốt, trên cơ bản không có ghi lại, ta cũng mất công sức rất lớn mới đạt được tin tức này, thế nhưng cụ thể là cái gì ta cũng không biết.” Lúc nói lời này, Du Du thậm chí có một chút xấu hổ.

Dương Hiểu Đồng cũng rõ ràng, Du Du tra không được, xem ra công việc này thực sự rất bí ẩn “Vậy còn Trương Quốc Thanh?”

“Trương Quốc Thanh là tổng giám đốc một công ty phụ thuộc Nghiêm gia, phụ trách phương diện ngọc thạch, bọn họ thu mua ngọc thạch số lượng lớn, cũng có vài cửa hàng ngọc thạch, tuy nhiên ta cảm thấy trong này có chút giả mạo, sau này ở cùng Nghiêm Tuấn Trạch người cẩn thận một chút là được.”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Biệt Thự Xa Hoa

Nghe xong lời Du Du, Dương Hiểu Đồng càng cảm thấy Nghiêm Tuấn Trạch không đơn giản, hẳn tiếp cận mình rốt cuộc có mục đích gì hay không? Cô nghĩ không thông, chỉ là quyết định sau này ở trước mặt hẳn nhất định phải che giấu chính mình, ít nhất trước khi chính mình có thực lực cường đại phải như vậy!

“Du Du, thế lực quân đội Nghiêm gia có phải rất mạnh hay không?” Đối với thế lực quân đội cô cũng không hiểu lắm, thế nhưng các loại thực quyền (thực lực + đặc quyền) quân đội cô vẫn biết một hai.

Du Du nói “Bài danh hàng đầu, trong quân đội có mấy thế lực mạnh nhất nhưng mấy thế lực này sẽ không có thứ tự trước sau. Nghiêm gia chính là một trong số đó, tương đồng còn có Tống gia và Trương gia! Phương diện quân đội này thôi, thực lực của bọn họ tuyệt đối là cường hãn, bọn họ không chỉ có tiền, trọng yếu nhất là có quyền! Liên quan tới này liền nghiêm trọng, một câu hình dung quân đội chính là ‘ăn tươi nuốt sống’, dù sao hiện nay người còn chưa có liên quan đến phương diện này, tới lúc đó ta sẽ nhắc nhở người, yên tâm đi!”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, phát hiện từ khi thực lực chính mình mạnh hơn, tất cả mọi việc xung quanh đều thay đổi “Ta biết, sau này ta sẽ cẩn thận, tu luyện mới là vương đạo đúng không?”

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, Du Du cũng rất hài lòng “Người biết là tốt! Hiện tại nhiều tiền như vậy, người mua đồng biệt thự giải sầu đi, ở cho thoải mái a!”

“Biệt thự? Vậy cũng không tệ!” Trước đây không đủ tiền, Dương Hiểu Đồng cũng không nghĩ tới phương diện này, bất quá bây giờ lại đủ rồi. Nếu thật có một đồng biệt thự, sau này ‘ngủm’ cũng đủ thoải mái.

“Chủ nhân của Thiên hàng bảo điển ta sao có thể là người bình thường được, ha ha ha ha” Du Du cười đắc ý, tựa hồ nhớ lại thời gian trước đây nó rung trời chuyển đất.

“Ha ha, Du Du, ký chủ trước đây của người như thế nào a?”

“Ký chủ thứ nhất là nữ nhân rất kiên nhẫn cũng rất có khả năng, Du Du ta bội phục người không nhiều, thế nhưng cô ấy tuyệt đối là một trong số đó, cô ấy là một lão đại hắc bang, có cơ trí và thủ đoạn tàn nhẫn, là chủ nhân mà ta thường thức, ha ha!”

Nghe xong lời Du Du, Dương Hiểu Đồng phát giác chính mình kém quá xa so với cô ấy. Lắc lắc đầu, không nên không nên, ta tuyệt đối không thể quá rác rưởi, nhất định phải đạt tới cảnh giới của cô ấy, cô ở trong lòng âm thầm hạ quyết tâm.

Rất nhanh, Dương Hiểu Đồng đi tới khu nhà giàu Thụy thành —— Bàn Đình khu. Có thể ở trong này mua nhà ở không có chỗ nào mà không phải là phú thương các loại, ở đây giá mỗi thước vuông là 1.5 vạn nguyên, này là giá cao cỡ nào, huống chi ở đây toàn bộ đều là biệt thự, diện tích một cái biệt thự nhân với 1.5 vạn nguyên, giá tiền này người bình thường sao có thể mua nổi?

Ở nơi này có thể thường xuyên nhìn thấy một ít minh tinh, người tai to mặt lớn, doanh nhân quốc tế thường lui tới. Nếu ăn cướp ở đây tuyệt đối là không sai, bởi vì tùy tiện lấy ra một người đều là giá trị hơn một nghìn vạn, đương nhiên, bởi vì có nhiều người giàu có cư trú như vậy nhân viên an ninh cùng hệ thống bảo vệ cũng tuyệt đối đứng đầu.

Nơi này Dương Hiếu Đồng và Du Du sau nửa ngày lựa chọn được. Cho đến bây giờ nó là khu biệt thự lâm hồ (cạnh, kế bên hồ) duy nhất ở Thụy thành, diện tích ước chừng một nghìn mẫu, phong cách kiến trúc hấp thụ tinh túy biệt thự Bắc Mỹ, chú trọng giản lược và hiện đại hóa, hoa mỹ nhưng không màu mè, đơn giản lại không đơn điệu là đặc điểm của biệt thự này.

Ngoại thất (bề ngoài), phần lớn dùng phong cách văn hóa cổ xưa, kiến trúc mặt chính tạo hình ngắn gọn đại phương, đồng thời chú trọng phần điêu tạc (điêu khắc, tạc tượng những kiến trúc cổ xưa), màu sắc biến hóa thể hiện sự cao quý, ưu nhã, khu sinh thái xanh cùng hồ nước hoàn toàn tương dung (tương hợp, hài hòa), phong cách tự nhiên, chất phác. Ở đây giao thông nhanh và tiện, tiến vào trong chỉ cần một phút đi xe. Đồng thời, con đường phía bắc, lân cận hồ Nhuế Thiên trực tiếp thông tới khu vực hồ Nhuế Thiên và trung tâm. Lấy Bàn Đỉnh khu làm trung tâm, đi 10 phút ra khu vực xung quanh là quảng trường Lỗ Hạng, Quang Cốc thư thành, đường đang quy hoạch dành riêng cho người đi bộ, ngân hàng và các đại thương nghiệp khác nhau!

Không chỉ vậy, ở đây còn tiếp giáp đại học Thụy thành, học viện thương mại quốc tế, đại học hàng không, học viện quản lý kinh tế cùng các trường cao đẳng xung quanh, tuyệt đối là địa phương tốt cho chuyện yêu đương, nhìn soái ca cùng với sống phóng túng!

Hơn nữa cách trường Thụy Đại của Dương Hiếu Đồng rất gần, này cũng rất tiện a! Sau này không cần trọ ở trường, ở trường tất nhiên là không thoải mái như ở nhà mình.

Hiện nay chỗ này còn đang kéo dài khai phá, tương lai tiền đồ có thể nói là bất khả hạn lượng, hiện tại mua biệt thự ở đây tuyệt đối sẽ không bị giảm giá trị!

Loại biệt thự phong cách kiểu Âu này nhìn qua hoa mỹ đại khí, rất phù hợp khiếu thẩm mỹ Dương Hiểu Đồng cho nên sau khi kiểm tra một phen thì không có gì bất mãn. Ở biệt thự nơi này tâm tình cũng sẽ tốt hơn rất nhiều.

Ở đây diện tích xanh hóa rất lớn, chính giữa Hoa Hải khu có một hoa viên lớn, trong đó trồng nhiều loại hoa rất mỹ lệ. Vì là biệt thự lâm hồ, đứng ở trong phòng của mình liền có thể nhìn thấy ánh sáng chiếu trên mặt hồ trong vắt, hoàn cảnh tốt như vậy đối với việc tu luyện của Dương Hiểu Đồng mà nói tuyệt đối là một đại trợ lực.

Cho nên Dương Hiểu Đồng cũng không do dự nhiều, liền trực tiếp liên lạc người phụ trách bán nhà, cô phải nhanh chút thu thập tất cả. Phòng ốc như vậy trước đây chỉ có thể nhìn thôi, bây giờ lại có thể chân chính thuộc về mình.

Sau khi điện thoại được chuyển tới, bên trong truyền tới một thanh âm rất lễ phép: “Kính chào quý khách, xin hỏi có thể giúp gì cho ngài không?” Tiếng phổ thông rất chuẩn, xem ra là được huấn luyện nghiêm chỉnh, tuy không nhìn thấy thế nhưng Dương Hiểu Đồng đã đoán ra bộ dáng của đối phương.

“Xin chào, ta muốn mua biệt thự Hoa Hải mà các người bán ra, tốt nhất là gần hội quán, biệt thự độc lập có 500 bình hoa viên và ga ra độc lập. Xin hỏi có còn hay không?” (Derya: ta tra thấy ‘bình’ là đơn vị đo của Nhật Bản, 1 bình = 36 mét vuông; sao nhiều vậy ta?? Ai rành mấy đơn vị này chỉ giáo với)

“Vâng, kính chào quý tiểu thư, biệt thự như vậy chính là loại biệt thự chính mấy ngày nay công ty chúng tôi bán, giá là 15500 nguyên mỗi bình, phù hợp tiểu thư ngài yêu cầu có tam bộ, xin hỏi ngài lúc nào có thể đến xem, nếu như ngài hài lòng, lúc nào cũng có thể mua.”

“Ta bây giờ đang ở chung quanh đây, cô có thì giờ rảnh không?” Dương Hiểu Đồng cười nói, hiện tại tâm tình của cô đặc biệt tốt! Đoán chừng mặc kệ người khác nói cái gì đều không ngừng được khoe miệng đang tươi cười.

“Được, tiểu thư. Xin người chờ ta một chút ở hoa viên kia được không? Ta lập tức đến mang người nhìn phòng ở.” Đối phương lời nói có chút mừng rỡ truyền đến, hiển nhiên là có chút kích động.

“Có thể.” Dương Hiểu Đồng trả lời, cô minh bạch người bán nhà này vì sao cao hứng như thế, bởi vì mỗi nhà bán ra bọn họ đều kiếm được tiền, mà một biệt thự đắt nhất họ trích phần trăm tuyệt đối không ít, như vậy cũng rất tốt, cô vui vẻ, đối phương cũng vui vẻ!

Dương Hiểu Đồng ở hoa viên bên cạnh đợi một hồi, hiện tại khí trời cũng không phải nóng lắm, ngửi hương hoa mê người kia thậm chí có một chút say mê, cô thích nhất chính là biệt thự như vậy a!

Không bao lâu, một chiếc xe hơi chạy qua đây, cửa xe mở ra, một cô gái mặc váy ngắn màu đỏ bó sát người, vóc người cực kỳ khêu gợi đi xuống, xe chở cô gái đó tới sau lên tiếng chào hỏi rồi rời đi, mà cô gái này cũng mỉm cười như mơ, hướng phía một nam nhân mặc âu phục trên xe ném ánh mắt nhìn nọt, lắc lắc eo thon nhỏ đi tới.

Cô ta hướng phía bốn phía nhìn một chút, phát hiện trừ Dương Hiểu Đồng ra không còn người nào, chẳng lẽ là nữ sinh này? Không thể nào, nhìn bộ dáng của cô, thậm chí ngay cả xe cũng không có sao có thể mua được loại biệt thự xa hoa này?

Mặc dù trong lòng cảm thấy không có khả năng, thế nhưng cô ta vẫn lễ phép hỏi “Xin hỏi tiểu thư ngài chính là vị gọi điện thoại cho ta nói muốn mua biệt thự kia sao?”

Nhìn kỹ, cô gái này bất quá cũng chừng hai mươi tuổi, chỉ là bộ dạng thành thực làm cho cô cảm thấy lớn không ít, trang điểm rực rỡ màu khói (Derya: ta nghĩ là trang điểm mắt), trang phục kêu gọi, đem toàn bộ đơn thuần giản dị che lấp, Dương Hiếu Đồng cũng không thích loại nữ sinh này.

“Phải, chính là ta.” Y theo trực giác của cô, cô ta là người phụ trách bán nhà sao có thể có xe đưa đón? Không thể nghi ngờ, cô ta hẳn là tình nhân của chủ nhân chiếc xe hơi sang trọng kia, bất quá đây cũng không phải chuyện của cô, cho nên cô cũng không cần để ý.

“Thật là người?” Nhân viên bán nhà kia rất kinh ngạc, vốn cô cũng không ôm hi vọng gì, cô cho rằng đến mua biệt thự nhất định là những tiểu thư có tiền, mua xe đua mấy trăm vạn, mặc trang phục hàng hiệu chứ không phải nữ sinh trước mặt một thân mộc mạc, đi bộ này.

Dương Hiếu Đồng không có phát hiện có cái gì không đúng “Chẳng lẽ không thể là ta sao?” Tại đáy mắt cô gái này, cô nhìn thấy một tia khinh miệt, lập tức cũng hiểu ý nghĩ của đối phương, không ngờ một cô gái bán nhà cũng phách lối như thế “Mang ta đi xem phòng ốc đi, thời gian của ta có hạn.”

Nữ nhân kia bĩu môi sau đó mang Dương Hiếu Đồng đi, tam tràng biệt thự đều rất ổn, trong đó một dãy biệt thự có hậu hoa viên và hồ bơi, giá muốn lớn hơn mười điểm, bất quá bây giờ trưng thu thuế bất động sản nên nhà đất tạm thời có chút hạ xuống, biệt thự này tính ra giá rất ưu đãi, là thời điểm tốt để mua.

“Căn này cũng không tệ lắm...” Dương Hiếu Đồng hài lòng gật gật đầu.

Nữ nhân kia nhìn Dương Hiếu Đồng bộ dáng xoi mói trong lòng rất khó chịu, trong mắt cô ta, nhà này nhất định không phải Dương Hiếu Đồng ở mà là cô đến giúp ông chủ mua, hoặc là cô là tình nhân của ông chủ, mua kim ốc tàng kiều. Càng nghĩ càng không thoải mái, biệt thự như vậy mà để

loại nữ nhân này ở? Cô ta tự hỏi so ra không hề thua kém Dương Hiểu Đồng, dựa vào cái gì cô ta không có được đãi ngộ này?

“Người có thể làm chủ mua nhà này sao?” Cô ta hỏi.

Dương Hiểu Đồng khẽ nhíu lông mày “Nhà của ta, ta đương nhiên có thể làm chủ, người có ý kiến?” Loại nữ nhân háms lợi này thật đúng là không phải phiến bình thường, giới thiệu thì lo giới thiệu cho tốt đi, lại lăm lờ giống coi thường cô, cô nhìn trái nhìn phải, nhìn từ trên xuống cũng không cảm thấy cô gái này có tư cách gì coi thường cô.

“Nhà của người? Là nhà ông chủ mua cho người đi?” Nữ nhân hỏi dò, đây là ông chủ nào a, có tiền như thế, một tiểu tình nhân lại muốn mua nhà ở lớn như vậy, thật làm cho người ta hâm mộ.

Dương Hiểu Đồng bình tĩnh nhìn nữ nhân này, gằn từng chữ một “Ta nói, đây là nhà của ta, ta không có ông chủ, chính ta dùng tiền mua nhà ở, người hiểu?”

Nữ nhân kia không ngờ Dương Hiểu Đồng vậy mà dám nói chuyện lớn tiếng với cô ta, mặc dù ở đây cô ta là nhân viên bán nhà, thế nhưng cùng chủ quản phòng có quan hệ, khi nào thì có người dám nói chuyện như thế với cô ta “Người có ý gì? Người cái dạng này có thể mua được nhà mấy trăm vạn? Xe cũng không có, y phục cũng bình thường như vậy, nói ra ai tin a?”

Dương Hiểu Đồng nhìn nhìn quần áo chính mình, nguyên lai bởi vì như vậy nên mới bị coi khinh a, cô mấy ngày nay thật đúng là không có thời gian đi mua quần áo, xem ra sau khi xong chuyện nhà ở phải lo mua vài món đồ. “Vậy ý của người là, đổi làm người, người khác sẽ tin? Ta cho người biết, ta như thế nào là chuyện của ta, ta thích như vậy thì thế nào, người ít dong dài cho ta, nếu không lát nữa ta khiếu nại người, không tin người cứ thử?”

“Ta dựa vào, người tử tam bát*, người khiếu nại ta có ích gì? Quản lý căn bản sẽ không tiếp nhận!” (*từ ngữ khó nghe, dùng để mắng một người)

“Hử. Như vậy a, vậy chúng ta cứ thử xem.” Mua cái nhà còn bị người xem thường, Dương Hiểu Đồng trong lòng không thoải mái đương nhiên không cần nhiều lời, bất quá nữ nhân này cô nhất định chinh rồi!

Sau khi quyết định muốn mua, Dương Hiểu Đồng không để ý đến nữ nhân này liền trực tiếp đi tìm quản lý Bàn Đình khu, sau đó chuyển tiền, khoảng hai tiếng đồng hồ bất động sản đã được sang tên, các loại giấy chứng nhận cũng xử lý xong.

Biệt thự bốn trăm bình chỗ ở sáu trăm bình hoa viên, cùng với hồ bơi loại nhỏ mười thước, Dương Hiểu Đồng bất quá cũng mới tốn bảy trăm vạn! Nhìn chung cô rất hài lòng.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng thực sự đem biệt thự này mua lại, hơn nữa chủ hộ là bản thân cô, nữ nhân kia cũng sửng sốt. Vị quản lý cười nói “Cảm ơn ngài đã mua, nếu sau này có vấn đề gì tùy thời có thể liên hệ chúng tôi, thỉnh ngài để phục vụ tiện về!” Quản lý là một nam nhân chừng ba mươi tuổi, trên mặt luôn luôn mang theo tươi cười lễ phép, khiến người ta cảm thấy rất tốt.

“Không biết các người ở đây có tiếp thu khiếu nại hay không?” Dương Hiểu Đồng hỏi.

“Khiếu nại?” Người nọ sửng sốt “Xin hỏi chúng ta có chỗ nào làm không chu toàn sao?” Mặc dù vị tiểu thư này ăn mặc rất giản dị, thế nhưng có thể mua được nhà ở đây làm sao lại có thể là nhân vật đơn giản? Có kẻ có tiền rất thích giả nghèo, cho nên vô luận đối phương mặc thế nào hẳn đều chiêu đãi thật tốt.

“Ừ, ta muốn khiếu nại cô ta.” ánh mắt Dương Hiểu Đồng chỉ vào nữ nhân kia.

Nữ nhân kia gắt gao trừng mắt Dương Hiểu Đồng, nhưng mà lúc chuyển hướng quản lý kia trên mặt lại là tươi cười nịnh nọt “Quản lý...”

“Tiểu thư, xin hỏi cô ấy có chỗ nào làm không tốt sao?”

“Cô ta đặc tội ta.” Dương Hiểu Đồng hiện tại phát giác, đối với người đặc tội cô phải hạ thủ có phần ngoan độc, chỉ có như vậy người khác mới không dám cười trên đầu của cô!

Dương Hiểu Đồng không đợi quản lý đáp lời, một xấp tiền đập lên trên bàn “Sa thải cô ta, OK?”

Nữ nhân kia thật sợ choáng váng, sa thải? Công việc này cô thật vất vả mới tìm được, như vậy liền sa thải, nếu quản lý tiếp nhận phải làm sao bây giờ? Người yêu của cô vừa mới ly khai, hiện tại muốn tìm người giúp là không có khả năng.

“Tiểu thư, chuyện này cần quản lý của ta đến làm chủ.” Bộ dáng quản lý nhìn qua có chút khó xử, nhân viên bán nhà này xảy ra chuyện gì, cũng dám đặc tội với người có thể mua được loại biệt thự này, thực là không có mắt!

“Người là một quản lý, chuyện nhỏ này cũng không giải quyết được sao?” Lại một khoản tiền đập lên trên bàn “Sa thải cô ta, đừng để cô ta xuất hiện ở trước mặt ta, nếu không, nhà này ta không mua, người xem rồi làm.”

Quản lý kia sau khi nhìn thấy tình hình này nói “Như vậy liền y theo phân phó của ngài, Lâm Giai, người bị sa thải, hiện tại thu dọn đồ đạc rời đi!”

Khóe miệng Dương Hiểu Đồng gợi lên nụ cười thỏa mãn, cô ghét nhất người khác coi thường cô, loại ánh mắt này giống như của Thiệu Vi Nhi, đối với loại nữ nhân này cô căn bản là không thể có chút hảo cảm nào.

“Quản lý...”

“Không cần nhiều lời, rời đi đi.”

Dương Hiểu Đồng rất hài lòng biệt thự kia, cô quan sát hoàn cảnh ở đây, tròng biệt thự này thiết kế theo phong cách châu Âu, đồ gia dụng thiết bị điện đều đầy đủ, thiết bị lắp đặt bên trong đã cực kỳ tốt, không cần lắp đặt gì thêm có thể trực tiếp vào ở.

Loại biệt thự này đã được xếp đặt đầy đủ nội thất, không cần tu bổ, rất phù hợp tình hình hiện tại của cô!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Spyker C8

Sau khi quyết định chỗ ở xong, Dương Hiểu Đồng lại đi một chuyến nữa, lần này là bị nữ nhân kia ảnh hưởng, xem ra cô còn phải đi mua chiếc xe, đổi một bộ quần áo mới được.

Mặc dù lấy thực lực bây giờ, tốc độ bước đi rất nhanh, thế nhưng nếu không có xe, cùng nhà ở này có phần không tương xứng, huống hồ cô cũng muốn có xe, mấy ngày nay vì để cho cô thích ứng tất cả những chuyện này Du Du đã bắt đầu ở thiên hàng bảo điển bắt cô học tập lái xe.

Xúc cảm kia rất chân thật, cùng thực tế không có gì khác biệt, hơn nữa trong thiên hàng bảo điển cô đã đem các loại hình dáng xe nổi tiếng đều xem một lần, mặc kệ trong hiện thực có hay không, lúc quá rãnh tay trong thiên hàng bảo điển cô thế nhưng liền nghiệm.

Dương Hiểu Đồng rất nhanh bắt xe tới sảnh triển lãm 4S Thiên Xiết, đó là sảnh triển lãm lớn nhất ở Thụy thành.

Cửa hàng 4S là lấy “Bốn vị nhất thể” làm một loại hình thức kinh doanh ô tô đặc biệt, bao gồm tiêu thụ xe (Sale), linh kiện (Sparepart), dịch vụ hậu mãi (Service), khảo sát khách hàng (Survey). Nó có hình tượng thống nhất, ký hiệu thống nhất, tiêu chuẩn quản lý thống nhất, chỉ kinh doanh một thương hiệu. Nó là một loại hình đặc biệt trên thị trường, có chiến lược riêng biệt và thống nhất, hình tượng cửa hàng 4S trong các thương hiệu ô tô, công ty sản xuất ô tô có ưu thế rất rõ ràng. (Derya: edit khúc này loạn xà ngầu hahahuhu)

4S chiếm ưu thế cực kỳ rõ ràng! Vô luận là danh tiếng, độ chuyên nghiệp, dịch vụ hậu mãi hay bảo hành, còn có nhân viên phục vụ đẳng cấp chuyên nghiệp đều cực kỳ tốt. Dương Hiểu Đồng vốn đang vội, hi vọng trong ngày hôm nay triệt để làm xong cho nên ở đây mua xe là tiện nhất.

Dương Hiểu Đồng vừa đi vào, một cô gái xinh đẹp mặc đồng phục váy đen bó sát người liền đi qua đây, ở đây, loại đồng phục này xác thực đủ gợi cảm, các nam nhân không có việc gì nói không chừng cũng sẽ chạy tới đây dạo.

“Tiểu thư, hoan nghênh quang lâm sảnh triển lãm 4S Thiên Xiết, xin hỏi ngài muốn xem xe sao?”

Cô gái này vóc người cao gầy chừng 1m75, thái độ thập phần ưu nhã và ôn nhu, không có nửa phần khinh thường và không kiên nhẫn. Nhìn thân thể cao lớn của cô ấy, Dương Hiểu Đồng đột nhiên nhớ lại Mễ Lai, nữ sinh có tướng mạo kia tính cách rất hào sảng, cô thích loại người có tính cách này, tin là sau này bọn họ sẽ trở thành bạn bè tốt.

“Ừ, ta muốn mua Spyker C8, không biết các người có loại xe này hay không?” Dương Hiểu Đồng hơi trầm ngâm rồi nói.

Ánh mắt của cô đã dạo qua một vòng trong sảnh, tuy nhiên không nhìn thấy nó, cô cũng biết loại xe đua xa hoa bậc nhất này rất ít nơi bán, thế nhưng cô vẫn rất thích chiếc xe này, mua xe thì mua cái mình thích thôi! Huống hồ hiện tại cô còn có thể mua được.

Cô vốn thích Rolls-Royce Phantom, thế nhưng lần trước lúc Doãn Lăng Hạo đón cô chính là chiếc đó, nếu như mình cũng mua giống vậy có thể khiến hiểu lầm, Spyker C8 cũng không tệ, mua nó là được.

Spyker là thương hiệu xe sang trọng đẳng cấp quốc tế của Hà Lan, đã có hơn 100 năm lịch sử. C8 là chiếc xe thể thao hai chỗ ngồi được trang bị động cơ V8, cho phép gia tốc từ 0-100km/h trong vòng 4 giây, từ 100km/h

ít hơn 4.5 giây, cực nhanh từ 300km/h trở lên. Spyker C8 có trọng lượng nhẹ và thiết kế đặc sắc thuần túy đồng thời công năng kỹ thuật tiên tiến càng không cần phải nói.

Nữ sinh kia sững sốt, nhìn Dương Hiếu Đồng ăn mặc dù rất đơn giản thế nhưng khí chất kia cũng không phải người bình thường có thể có được, cho nên thái độ đối đãi của cô rất khách khí. Thế nhưng cô cho rằng cô ấy có thể mua được xe chừng trăm vạn là tối đa, không ngờ lại muốn mua Spyker C8, loại xe đua xa hoa bậc nhất “A, tiểu thư, xe này chúng ta hiện không có, muốn mua cần đặt trước.”

Dương Hiếu Đồng nghĩ nghĩ, vẻ mặt không sao cả “VẬY ĐẶT MỘT CHIẾC LÀ ĐƯỢC.”

Nữ sinh kia không ngờ Dương Hiếu Đồng đã vậy còn quá thống khoái, đây là Spyker C8 giá trị mấy trăm vạn a không phải tiền trả cho mấy quán lẻ đường, bất quá bọn họ thích nhất khách hàng như vậy “Tiểu thư, thỉnh ngài chờ, quản lý ở bên kia, ta mang cô ấy đến cho ngài nói chuyện.”

Dương Hiếu Đồng gật gật đầu, cô gái kia lập tức lấy điện thoại di động ra cấp tốc bấm số điện thoại. Chỉ chốc lát, từ một phía sảnh triển lãm, một nữ tử trung niên mặc đồ công sở màu trắng mang theo kính gọng đen đi qua đây.

Nữ tử kia vô ý thức nhìn Dương Hiếu Đồng liếc mắt một cái, nhìn đến cô gái bên người Dương Hiếu Đồng tức thì trong mắt chợt lóe kinh ngạc.

Lập tức, cô rất nhanh đi tới bên người Dương Hiếu Đồng.”Tiểu thư, ngài muốn mua Spyker C8 sao?”

“Ừ, đúng vậy. Lúc nào có thể?” Dương Hiếu Đồng hỏi, chọn xe này đi, mua là được, hiện nay cũng không phải rất gấp, cô hiện tại cũng không có tính lái xe tới trường học.

“Đại khái khoảng một tuần.” Quản lý kia chỉ trầm ngâm chốc lát, sợ Dương Hiểu Đồng ngại thời gian chậm liền giải thích “Spyker này ở thị trường Trung Quốc người có thể mua nổi không nhiều, chúng tôi phải đi Hà Lan đặt làm, sau đó chở tới đây nên cần thời gian nhất định.”

Dương Hiểu Đồng khoát tay áo “Không thành vấn đề, chở tới đây sau đó gọi điện thoại cho ta, được chứ?”

Nữ tử kia vốn còn chuẩn bị một loạt lí do thoái thác lại bị lời nói Dương Hiểu Đồng cắm ở cổ họng, như thế có thể so sánh với đại sinh ý ai lại muốn ném a, năng lực tiêu thụ của cô được đề cao không ít đâu, khách hàng này thật dễ nói chuyện!

“Vâng, khi nào chuyển đến ta lập tức liên hệ ngài.” Quản lý ghi nhớ số điện thoại Dương Hiểu Đồng, cung kính đưa cho đối phương một tấm danh thiếp. Người biết dùng có thể mua nổi loại xe này há lại là người bình thường? Có hơn năm trăm vạn gửi ngân hàng và có thể mua được xe hơn năm trăm vạn tuyệt đối không phải cùng một khái niệm, kẻ có tiền cô đã thấy không ít, thế nhưng người có tiền như vậy vẫn không nhiều.

Dương Hiểu Đồng nhìn nhìn tên, Vương Tư Giai, tên này thật có ý tứ, “Như vậy ta sẽ chờ điện thoại của người, ta còn có việc, đi trước.”

Rời sảnh triển lãm ô tô, Dương Hiểu Đồng không có dừng lại mà trực tiếp đi mua sắm, cô cần phải mua một vài bộ quần áo đổi một chút, trang phục và đạo cụ, oa, ngày này chính mình tiêu tiền thật đúng là không ít.

Loại cảm giác điên cuồng mua sắm này, hai chữ —— thoải mái! Hôm nay cô mua hai thứ mà mỗi người muốn mua nhất, nhà ở và xe! Những thứ này cô trước đây nghĩ cũng không dám nghĩ, hiện tại liền mua đơn giản như vậy.

“Du Du, ta thật vui vẻ nga!” Dương Hiểu Đồng khoe miệng mở lớn, hiện tại tâm tình thật sự quá tốt! Đi một mình ở trên đường cái, không chút nào

đếm xia ánh mắt của người khác, bước đi, lên tiếng cười, giờ khắc này, trừ Du Du, không người nào có thể hiểu tâm tình hiện tại của cô.

“Ha ha.” Nhìn thấy bộ dáng này của Dương Hiểu Đồng, Du Du cũng cười rất vui vẻ, rất ít khi nhìn thấy cái dạng này của Dương Hiểu Đồng.

“Du Du, ta yêu ngươi, ha ha. Ngươi nếu có thể xuất hiện ở trước mặt ta, ta nhất định gặt gao ôm ngươi.” Lúc nói lời này, trong mắt Dương Hiểu Đồng có nước mắt lưng tròng, nếu như không phải là Du Du, tất cả căn bản là không có khả năng, có lẽ cô còn chìm đắm trong thống khổ việc Lâm Tử Di và Trình Thiên Lỗi cùng một chỗ, có lẽ trong nhà bị hắc bang xảo trá, có lẽ cô vẫn là vẹt con xấu xí kia.

Tất cả những thứ này đều là Du Du cho, ở trong lòng của cô, cô không phải là chủ nhân của Du Du, Du Du là bằng hữu cô quan tâm nhất, bằng hữu một đời vĩnh viễn sẽ không phản bội.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Mua Quần Áo

Nghe thấy lời Dương Hiếu Đồng, Du Du trong lòng cũng rất cảm động, mặc dù trên danh nghĩa Dương Hiếu Đồng bây giờ là chủ nhân của cô, thế nhưng cô biết Hiếu Đồng chưa từng nghĩ như vậy, bọn họ giống như tỷ muội tốt, nhất là mỗi lần nhìn thấy Hiếu Đồng vì thay đổi chính mình mà kinh ngạc, trong lòng cô cũng rất vui vẻ, bởi vì có thể giúp Hiếu Đồng đạt thành mộng tưởng chính là mộng tưởng của cô.

Trước đây cùng hai ký chủ trước kề vai chiến đấu, mà giờ là cùng Hiếu Đồng là giống tỷ muội ở chung, không như trước, thời thời khắc khắc căng thẳng làm cho cô cảm nhận được sự thanh thản, rất an nhàn, cảm giác nhẹ nhõm trước nay chưa từng có.

Mặc dù hai người các cô đều không có thói quen bộc lộ bằng lời nói, nhưng bọn họ đều hiểu, trong lòng của mình đối phương chiếm vị trí quan trọng cỡ nào.

Du Du thậm chí cảm thấy, mình bị cơn lốc đưa đến nơi này có lẽ là thiên định, bởi vì đến đây mới có thể gặp được Hiếu Đồng.

“Được rồi, nhanh chút đi mua quần áo, mua vài y phục hàng hiệu, chạy xe, ở biệt thự, đến lúc đó đem Thiệu Vi Nhi tức chết, ha ha!” Du Du cười đắc ý, tỷ muội của cô như thế nào sẽ bị Thiệu Vi Nhi tùy ý bắt nạt chứ?

“Vâng, tuân lệnh, ta lập tức đi mua!” Dương Hiếu Đồng cười nói, ngày hôm nay cảm giác giống như nằm mơ, cảm khái cũng rất nhiều. Vốn cảm thấy hơn một ngàn vạn thật là rất nhiều tiền, tiêu xài một đời cũng không

hết, thế nhưng mới dùng một lát, không được bao lâu liền đem tiền tiêu sạch, tốc độ này thật đúng là làm cho người ta thẹn thùng.

Hắn là ngày mai có thể bắt đầu luyện chế đan dược, nếu cô có thể thành công thì rất tốt! Cô tin tưởng mình luyện chế đan dược tuyệt đối có thể nhắc lên một trận thủy triều, đến lúc đó chính là tài nguyên cuồn cuộn a!

Dương Hiểu Đồng không dừng lại ở mặt tiền cửa hàng bình thường mà trực tiếp đi thương hiệu LouisVuitton. Thụy Thành coi như là một đại thành thị ở Trung Quốc, gần với kinh đô, cho nên tiệm bán quần áo thương hiệu xa hoa là rất nhiều, thị trường cũng rất lớn. Trước đây cô tối đa cũng chỉ hướng bên trong cửa tiệm nhìn nhìn, tiến cũng không dám tiến vào, y phục bên trong đều là thiên giới!

Đi làm bình thường sợ là một năm cũng không thể mua được. Nơi này là thiên đường của người giàu có, luyện ngục của người nghèo. Y phục, trang sức ở đây đối với người nghèo mà nói chính là xa xỉ phẩm, đối với Dương Hiểu Đồng trước đây cũng là như thế, bất quá bây giờ, tất cả đều thay đổi!

Được tủ kính bao lấy cẩn thận, sau lưng cùng hai bên hoàn toàn bị phong bế là trang phục xa hoa. Đây là phương thức lắp đặt thiết bị đặc biệt của trang phục hàng hiệu, tủ kính che lại nội bộ cửa hàng, đi qua tủ kính chính là trang phục trưng bày được thiết kế hoàn mỹ hấp dẫn khách hàng.

Tủ kính thiết kế rất đặc biệt, có tính nghệ thuật. Dương Hiểu Đồng đối với một ít hàng hiệu cũng không phải rất am hiểu, tuy nhiên Du Du đã đem thế giới hàng hiệu này điều tra thanh thanh sở sở, dựa theo lời Du Du đi là được. Dương Hiểu Đồng lại lần nữa cảm khái, Du Du thực sự là vô địch a!

Đẩy cửa ra, nhân viên phục vụ bên trong mặt mang tươi cười tiến lên đón, chỉ là khi nhìn thấy trang phục Dương Hiểu Đồng, nụ cười trên mặt lập tức phai nhạt rất nhiều, đoán lại là loại người không có tiền chỉ có thể nhìn, cho nên thái độ của cô cũng kém một ít.

Dương Hiểu Đồng nhìn thấy bộ dáng này, trong lòng cũng cảm khái rất nhiều. Ở loại địa phương này, tuy rằng không nói ra thế nhưng những chên lệch này vẫn rất rõ ràng. Nếu như mình mặc một bộ hàng hiệu qua đây, như vậy mọi chuyện liền khác.

Bất quá cô cũng hiểu cho nên không cùng nhân viên cửa hàng này chấp nhật, dù sao không có như người bán nhà kia nói chuyện không khách khí như vậy.

“Tiểu thư, ngài muốn mua quần áo luôn hay muốn xem trước?”

“Ta xem trước một chút.” Cô cả y phục hay kiểu dáng còn chưa có nhìn như thế nào quyết định có mua hay không chứ.

“Vâng, vậy ngài xem trước đi.” Nhân viên phục vụ sớm đoán được Dương Hiểu Đồng trả lời như vậy, cho nên liền đi qua một khách nhân khác bên cạnh.

“A, Lý tiểu thư, đã lâu không gặp.” Nhân viên phục vụ kia trên mặt cười như hoa, hướng phía cô gái kia bước qua.

Dương Hiểu Đồng chuyển con người, phát hiện kia là một cô gái mặc Aquascutum mới nhất, vòng cổ kim cương trước ngực dưới ánh đèn chiếu rọi mà rực rỡ lấp lánh, thu hút ánh mắt của mọi người, mà vòng cổ kim cương kia giá tuyệt đối rất kinh người.

Tướng mạo của cô ấy cũng không phải rất xuất chúng nhưng trang điểm rất tinh xảo, cho nên nhìn qua cũng là bộ dáng thiên kim tiểu thư, chỉ là đáy mắt trong lúc lơ đãng toát ra ngạo mạn nói rõ cá tính của cô ta.

Dương Hiểu Đồng mắt dừng lại trên y phục, những việc này cùng cô không quan hệ, cô vẫn là lo chọn y phục thôi. Nói thật, cô thật đúng là chưa từng mặc qua váy, đột nhiên hứng khởi muốn mua một chiếc.

Nhìn một chút, cái này được, một chiếc váy màu đen vải chiffon ánh vào mắt Dương Hiểu Đồng. Chiếc váy này chế tác cần rất lớn công phu, có đơn sắc nước chảy sóng gợn, dưới ánh đèn chiếu rọi xuống là màu đen, đến khi đổi góc độ nhìn lại thì là màu trắng bạc, chút ngân sắc quang mang càng tăng thêm phần cao nhã xinh đẹp.

Tinh xảo mà không mất đi đại khí, hoa lệ mà không mất phần trang nhã, hai câu này hình dung chính xác đặc điểm bộ váy này. Chính giữa là thắt lưng bằng da có hoa văn chìm tôn lên phần eo thon, bên trên được đính ký hiệu LV, nhu hòa mà mạnh mẽ.

Lúc Dương Hiểu Đồng vừa cầm lên xem, một bàn tay khác cũng đặt trên váy, ngược mắt nhìn lại, lại là Lý tiểu thư kia, lập tức nhú mày.

“Bộ y phục này, ta muốn!” Lý tiểu thư trong giọng nói tràn đầy ngạo mạn.

“Bộ y phục này là ta coi trọng trước.” Bình thản, lại có không có ý cho phép cự tuyệt, nếu là thứ cô coi trọng, sẽ không cho phép người khác cướp đi!

“Người...” Lý tiểu thư không ngờ Dương Hiểu Đồng còn dám cùng cô tranh, lập tức sừng sốt, chột nói “Ta nói của ta chính là của ta, phục vụ, giúp ta bọc lại!”

Nhân viên phục vụ kia liếc mắt nhìn hai người, trong mắt có chút khó xử, thế nhưng rất nhanh hạ quyết định “Vị tiểu thư này, xin lỗi, y phục này Lý tiểu thư muốn.”

“Ta nói, bộ y phục này là ta coi trọng trước, ta mua!” Dương Hiểu Đồng kiên định nói, gần đây như thế nào từng người một đều có thói quen khinh thường cô?

“Tiểu thư...”

“Bộ y phục này là Dương tiểu thư coi trọng trước, không ngờ cửa hàng LV lại không phân biệt được thứ tự trước sau a.” Âm thanh ôn nhu nhưng lại tràn ngập từ tính theo phía sau Dương Hiểu Đồng truyền đến.

Vừa quay đầu lại chính là nhìn đến một đôi mắt màu lam khắc sâu ôn nhu tựa như mặt hồ, đúng vậy, người này không phải ai khác chính là lúc trước ở trên yến hội thấy, Trương Doãn Kiệt!

“Trương tiên sinh.” Nhân viên phục vụ thấy là Trương Doãn Kiệt, thái độ lập tức chuyển biến một trăm tám mươi độ đồng thời cúi đầu có vẻ rất khấn trương, mà Lý tiểu thư kia thì lại như si mê nhìn khuôn mặt đẹp trai của Trương Doãn Kiệt, vẻ mặt say mê.

“Trương Doãn Kiệt?” Dương Hiểu Đồng kinh ngạc nói, không ngờ lại gặp hắn ở chỗ này.

“Ha ha, lại gặp mặt. Đến mua quần áo sao?” Trên mặt của hắn mang theo tươi cười làm người ta say mê.

“Ừm, đúng vậy!” Dương Hiểu Đồng có chút xấu hổ, đến mua bộ y phục cũng gặp phải loại sự tình này, còn vừa lúc bị hắn thấy.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Siêu Cao Quay Đầu Lại Suất

Cùng Trương Doãn Kiệt từ trong tiệm đi ra, Dương Hiểu Đồng cầm trên tay y phục vừa nhìn trúng, soái ca chính là soái ca a, hắn còn chưa nói gì Lý tiểu thư kia lại chủ động nhường cho, biểu hiện rất thực nữ nhìn Dương Hiểu Đồng một trận then thùng, cũng không biết trẻ như vậy mới biểu hiện thực nữ có ích gì hay không.

Trương Doãn Kiệt mặc một chiếc áo màu vàng, quần màu trắng, kết hợp với một đôi giày thể thao, nhìn qua giống như nụ cười của hắn đều thoải mái như vậy, giống một người anh trai làm ấm áp nội tâm người.

Trang phục hữu nhân làm hắn thiếu mấy phần nghiêm cẩn, hơn mấy phần chân thực, mà hắn vóc người cao to thon dài cộng thêm tươi cười ôn nhu, đối với nữ nhân mà nói tuyệt đối là đại sát khí.

Mặc dù cô cùng Trương Doãn Kiệt cũng không quen, thế nhưng cô cảm thấy ở bên người Trương Doãn Kiệt rất tự tại, không có gì phải băn khoăn, hơn nữa tựa hồ lấy tính cách của hắn, một sự tình căn bản sẽ không đi để ý.

“Váy này em mặc vào nhất định rất đẹp.” Trương Doãn Kiệt cười nói.

Dương Hiểu Đồng nhìn nhìn y phục trên tay, cô cũng rất thích “Vẫn là nhờ phúc của anh a, nếu không tôi còn không mua được đâu, ha ha.”

“Chuyện của em và Lăng Hạo, anh đều biết.”

Dương Hiểu Đồng sửng sốt, chỉ là nhìn chân thành trong mắt Trương Doãn Kiệt, cô vốn có chút căng thẳng cũng buông lỏng xuống “Là anh ta

nói cho anh biết?”

Trương Doãn Kiệt gật gật đầu, “Đúng vậy. Thật không nhìn ra, loại chuyện này em cũng sẽ giúp hẳn, làm khó em, nghe nói Thiệu Vi Nhi đi tìm em gây phiền toái?”

Nghe Trương Doãn Kiệt lời nói mang theo quan tâm, trên mặt Dương Hiểu Đồng không khỏi nở ra một nụ cười “Đúng vậy, bất quá cô ta cũng không được cái gì tốt, ta rất lợi hại, ha ha.” Khó có được Dương Hiểu Đồng cùng Trương Doãn Kiệt đều vui đùa.

Trương Doãn Kiệt giả bộ bộ dáng rất ngưỡng mộ “Thật là làm cho anh bội phục. Bất quá em đối phó thế nào với Thiệu Vi Nhi? Từ nhỏ đến lớn anh chưa từng thấy cô ta như vậy, lần này trở lại vậy mà bệnh nặng một hồi, cho nên trong khoảng thời gian này cũng không có ra cửa.”

Lúc trước nghe thấy Thiệu Vi Nhi đi tìm Dương Hiểu Đồng gây phiền phức, trước tiên trong đầu của hẳn hiện lên nữ tử quang mang rực rỡ, mà ngay lúc đó hẳn đã biết cô chẳng qua là nữ sinh bình thường, cũng không phải là thiên kim nhà giàu, thế nhưng nếu không tính trang sức bên ngoài cô so với Thiệu Vi Nhi tuyệt không thua kém.

Ngay lúc hẳn chạy tới, nhìn thấy Thiệu Vi Nhi hoang mang chạy đến, theo phía sau năm là vệ sĩ bị thương nặng, một khắc kia, hẳn cười.

Rất không phù hợp tác phong bình thường của hẳn, loại chuyện này hẳn cho tới bây giờ sẽ không cười, thế nhưng một khắc kia, hẳn chân chính nở nụ cười từ đáy lòng, lại không rõ nguyên nhân.

Nữ tử quang mang rực rỡ, phong tư yếu điệu lại không phải vì bề ngoài hoa lệ, mà bởi tháo xuống tất cả ngụy trang, cô vẫn phong hoa tuyệt đại như vậy!

Dương Hiểu Đồng sửng sốt, chột cười nói “Thật sao? Cô ta sinh bệnh? Không ngờ lá gan của cô ta cũng không lớn!” Trước đây cô cảm thấy Thiệu Vi Nhi rất phiền, hiện tại tất cả đều xong, nếu sau này Thiệu Vi Nhi lại đến tìm cô phiền phức, để cô ôn lại hồi ức nghĩ một lần mà kinh hãi này là được.

Trương Doãn Kiệt xoa xoa tóc Dương Hiểu Đồng “Thật là, dù sao sau này cô ta cũng không dám nữa.” Động tác này tựa hồ rất bình thường, là tự nhiên như vậy, mà ánh mắt hân hoan hiện ra sùng nịch làm Dương Hiểu Đồng cảm giác mình tựa hồ có thêm một người anh trai. (Sally : vì lý do này mà con đường theo đuổi N9 của anh càng thêm gian khổ ak)

Cho nên cô cũng không chú ý động tác này, vì vậy, quan hệ của cô cùng Trương Doãn Kiệt kéo gần lại một chút “Em muốn chính là hiệu quả này! Đúng rồi, anh hôm nay tới đây làm gì vậy?”

“Anh mới từ chỗ bên kia qua đây, vốn dương cầm xảy ra một vài vấn đề, cho nên đến xem có thể sửa chữa hay không, không được cũng đành mua cái mới.”

“Anh cũng biết đàn dương cầm a?” Lúc trước kia khi nhìn đến tay Trương Doãn Kiệt, trong đầu Dương Hiểu Đồng liền thoáng qua một ý niệm, đôi tay này nếu như không đàn dương cầm, thực sự là uổng phí. Nam sinh đàn dương cầm bộ dáng luôn luôn rất có khí chất, mặc áo bành tô, ngồi trước dương cầm ba chân, ánh đèn bao lấy toàn thân, mộng ảo như vậy.

Mà khi một nam sinh hoàn mỹ như vậy ngồi ở chỗ đó, vậy càng thêm mộng ảo, mặc dù không thấy được thế nhưng cô có thể tưởng tượng ra.

“Đúng vậy, trong số nhạc khí anh tốt nhất chính là dương cầm, nhạc khí Lăng Hạo hân am hiểu nhất là đàn violin, Nghiêm Tuấn Trạch cũng vậy. Em cũng biết, bọn anh trên cơ bản mỗi người đều có nhạc khí mình am hiểu, không nhất định là mình muốn học, nhưng lại phải học, cũng may anh

cũng thích dương cầm.” Bộ dáng Trương Doãn Kiệt nhìn qua rất đạ
nhiên, chỉ là Dương Hiếu Đồng lại có thể nhìn thấy đáy mắt anh ta có vẻ cô
đơn.

Cô không biết dạng gia đình gì mới có thể bồi dưỡng được nam sinh ưu
tú như vậy, ba người bọn họ đều rất ưu tú, bề ngoài ngăn nắp xinh đẹp, mà
giá trị thì càng thêm kinh người đi.

“Sau này có cơ hội, tới nghe anh đàn dương cầm đi.” Tươi cười như gió
xuân ấm áp trên mặt Trương Doãn Kiệt, con ngươi màu lam trong suốt như
dòng suối.

Dương Hiếu Đồng gật gật đầu “Vâng!”

Đưa cho Dương Hiếu Đồng một danh thiếp “Nếu như sau này có gì khó
khăn có thể tới tìm anh, anh hi vọng chúng ta có thể làm bạn bè tốt.”
Trương Doãn Kiệt lại lần nữa xoa xoa tóc Dương Hiếu Đồng, tóc của cô rất
mềm mại, nhìn mắt cô hơi híp lại cùng với môi hơi cong cong, tim của hấn
trong nháy mắt rung động.

“Nhất định!” Dương Hiếu Đồng vẫy vẫy danh thiếp, nụ cười sáng lạn kia
không biết đã lung lay ánh mắt của ai.

Nam tuấn mỹ ôn nhu, nữ thanh xuân tịnh lệ, hai người đi ở trên đường
dành riêng cho người đi bộ đưa tới trăm phần trăm mọi người quay đầu lại,
vô luận là nam sinh hay là nữ sinh, đều là không chuyển mắt nhìn hai
người, thật sự là làm cho người ta hâm mộ ghen ghét!

Trương Doãn Kiệt đưa Dương Hiếu Đồng đến trường học, Trương Doãn
Kiệt lái xe là Ferrari, Dương Hiếu Đồng nhìn xe này, cảm giác chính là
không giống như xe đua hạng nhất, thoải mái, bình ổn, tốc độ lại nhanh,
không bao lâu nữa xe của cô tới, cũng có thể thoải mái căng gió như vậy!

Mấy ngày nay chính mình thấy rõ quen mắt cũng không ít, mua qua cũng không ít thứ hoa lệ!

Trình Thiên Lỗi mới từ cửa trường đi tới, nhìn thấy một chiếc Ferrari lái qua, mắt lập tức trợn thật lớn, Thụy Đại nhưng chưa từng có người có tiền có thể mua được xe sang quý như thế, lần trước Rolls-Royce Phantom làm hấn giật mình thật lâu, vậy mà lại tới thêm một xe như thế, chẳng lẽ trong trường học có thiếu gia nhà giàu mới tới?

Giữa lúc hấn chuẩn bị thấy rõ ràng là ai, lại phát hiện nam sinh một thân trang phục nhàn nhã đi xuống mở cửa xe, mà người xuống xe là Dương Hiểu Đồng, hấn không tin xoa xoa mắt. Ta dựa vào, dù cho nhà hấn coi như là của cải pha phong, loại xe này vẫn là không có, lần trước là Rolls-Royce, lần này là Ferrari, nữ nhân này gần đây nhận thức cũng đều là người có tiền sao?

Dù cho cô biến đẹp cũng không cần chênh lệch lớn như vậy đi? Mà so sánh cùng bọn họ, hấn phát hiện mình là kém nhất, sao có thể? Dương Hiểu Đồng loại nghèo kiệt hủ lậu này, hấn nguyện ý cùng cô cùng một chỗ đã là cho cô thiên đại mặt mũi, lần trước công khai châm chọc hấn, bây giờ còn nghênh ngang cùng nam nhân khác cùng một chỗ? Nếu như truyền đi hấn sẽ trở thành trò cười của toàn trường?

Nghĩ như vậy, Trình Thiên Lỗi bước nhanh đi tới, hấn trái lại muốn xem thật kỹ, mấy ngày không thấy, Dương Hiểu Đồng còn có thể ngông cuồng cỡ nào!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Cảm Giác Được Bảo Hộ

Dương Hiểu Đồng đang cùng Trương Doãn Kiệt cười nói, nghe thấy tiếng bước chân hai người cùng nhìn qua, thấy Trình Thiên Lỗi hùng hổ đi tới. Lập tức, Dương Hiểu Đồng nhú mày.

Cô bây giờ không muốn nhìn thấy nhất chính là Trình Thiên Lỗi, chia tay là chia tay, ban đầu là hẳn muốn chia tay với mình, hiện tại đây đưa như vậy quá mức vô sỉ.

“Người tiện nhân, vậy mà lại ở cùng nam nhân khác, lần trước là Rolls-Royce, lần này lại thay đổi, con mẹ nó người thế nào không biết xấu hổ như vậy a?”

Nghe xong lời này, Trương Doãn Kiệt cũng nhú mày, hẳn từ Doãn Lăng Hạo cũng biết Dương Hiểu Đồng có một bạn trai cũ vô sỉ, hơn nữa trước đây còn bị tổn thương. Đối với cô ở loại tình huống này có thể lột xác hoàn mỹ như vậy, hẳn cũng cảm thấy kinh diễm, Rolls-Royce, vậy hẳn là xe của Lăng Hạo đi, như vậy nam tử trước mặt này chính là bạn trai cũ không có mắt kia.

Dương Hiểu Đồng lúc nghe vậy không khỏi giương mắt nhìn Trương Doãn Kiệt, không biết nghe nói như thế hẳn sẽ có cảm tưởng thế nào, trong tiềm thức cũng không hy vọng hẳn hiểu lầm, bởi vì cô là thật nghĩ muốn cùng hẳn làm bằng hữu, nhưng dù là vậy, nếu như chỉ vì lời nói này liền khinh thường cô thì cũng không phải là bằng hữu đáng kết giao.

Không thèm nhìn Trình Thiên Lỗi, trên mặt là vẻ xem thường “Tôi không biết xấu hổ thế nào cũng hơn anh, bởi vì anh căn bản không có mặt! Huống hồ, tôi hiện tại thế nào không liên quan gì tới anh, trong trường học không biết lúc nào thêm một con chó điên, thực sự là chán ghét.” Dương Hiểu Đồng lúc này cao ngạo hiển lộ, trước mặt Trình Thiên Lỗi, cao ngạo cười, cô lúc này đã không còn là vệt con xấu xí trước đây, mà Trình Thiên Lỗi giống như bạch mã hoàng tử kia, lúc này một mảnh cũng không bằng.

Nếu như thời gian có thể quay lại, tuyệt đối sẽ không coi trọng loại người như Trình Thiên Lỗi, bởi vì cô cảm thấy đây là nhân sinh thất bại, cũng là một vết nhơ. Thì ra, thông suốt tất cả mới minh bạch, mọi thứ trước đây thật tồi tệ.

Mọi người đều nói, Lâm Tử Di ác độc nhất, ghê tởm nhất, kỳ thực không phải như vậy. Ghê tởm nhất là Trình Thiên Lỗi, hãn thương tổn tình cảm của cô, phá hủy tình bạn của cô, đập tự ái của cô, chỉ là, hiện tại hãn đã không có tư cách đối với cô như vậy.

Có lẽ, cô thực sự nên làm hãn rõ ràng, phạm phải đại giới của cô rồi cuộc có bao nhiêu trầm trọng!

Trình Thiên Lỗi nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, tức giận đi tới, trước đây cô ngoan ngoãn phục tùng, làm gì có kiểu nói chuyện như thế với hãn, không ngờ trong thời gian ngắn lại có biến hóa lớn như thế, nhất là ở trước mặt một nam sinh khác, chế nhạo hãn như thế, hãn càng hóa đại, đi tới liền chuẩn bị cho Dương Hiểu Đồng một bạt tay.

Thời điểm Dương Hiểu Đồng chuẩn bị phản kháng, một tay dẫn trước chặn tay Trình Thiên Lỗi. Là Trương Doãn Kiệt, hai tay kia tràn ngập cốt cảm lại phi thường hữu lực khóa trụ khuỷu tay Trình Thiên Lỗi.

“Mày buông ra cho lão tử!” Trình Thiên Lỗi không ngờ tay của mình sẽ bị hãn nắm lấy, dùng hết năng lực từ khi bú sữa cũng không thể gãy ra,

thực làm hấn mất mặt, không khỏi tức giận.

Nhìn Trình Thiên Lỗi ghen hồng mặt, Trương Doãn Kiệt đăm đăm mở miệng “Nếu còn có lần sau, ta sẽ để người chết rất khó nhìn!” Lần đầu tiên, Dương Hiếu Đồng nhìn thấy một mặt cường ngạnh của Trương Doãn Kiệt, là tuyệt đối không cho chống cự.

“Mày cho mày là ai a? Lão tử sợ mày sao?” Trình Thiên Lỗi mặc dù trong lòng có chút sợ hãi nhưng vẫn không phục nói, mẹ nó, nam nhân này ở đâu ra a, đẹp trai hơn hấn, vóc người tốt hơn hấn, nhà có tiền hơn hấn, càng nghĩ càng hóa đại, cô ta sao có thể quen biết nam nhân như vậy?

Trương Doãn Kiệt không nói gì, chỉ là tay càng siết chặt, Trình Thiên Lỗi trên mặt vận vẹo, cuối cùng nhịn không được cầu xin tha thứ “Buông tay, buông tay, tay ta gãy, ta không dám, không dám...”

Nhìn Trình Thiên Lỗi bộ dáng không cốt khí, xem thường trong mắt Dương Hiếu Đồng càng sâu, tuy nhiên lúc nhìn về phía Trương Doãn Kiệt, trong mắt nhiều hơn một phần cảm kích, anh ta không có hiểu lầm cô, ngược lại bảo vệ cô.

Câu “Nếu như còn có lần sau, ta sẽ để người chết rất khó nhìn!” cô khắc thật sâu ở đáy lòng, từ những lời này, anh ta chính là bạn tốt của cô. Nam tử ấm áp như gió xuân, nguyên lai cũng sẽ có lúc cường ngạnh như vậy.

Sau khi được thả ra, Trình Thiên Lỗi vẻ mặt phẫn nộ nói “Các người chờ cho ta!” rồi chạy rất nhanh, giống như phía sau có chó đuổi theo hấn.

Dương Hiếu Đồng bĩu môi, chỉ bằng Trình Thiên Lỗi có thể làm ra uy hiếp gì với bọn họ. Theo lời Trương Doãn Kiệt, sợ là âm mưu của hấn chưa có đạt thành mà chính hấn không xong trước.

“Vừa rồi cảm ơn anh.” Dương Hiếu Đồng thật tình nói, trên mặt cũng nở một nụ cười ấm áp như vậy.

“Không cần khách khí, có cần anh giúp em đem vấn đề này giải quyết triệt để hay không? Lời hăn nói rất khó nghe.” Trương Doãn Kiệt nhíu mày, nam sinh không có giáo dưỡng như vậy xác thực làm cho người ta chán ghét.

Dương Hiểu Đồng khoát tay áo “Không cần, em có thể đối phó.” Cô cần nhanh chút giải quyết cái phiền toái này, Trình Thiên Lỗi loại người này chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!

“Cần hỗ trợ cứ tìm anh, mấy ngày này anh đều ở Thụy thành.” Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, Trương Doãn Kiệt cũng không nói gì thêm.

“Được, nếu thật cần giúp đỡ em sẽ không khách khí, ha ha.”

“Thời gian không còn sớm, trở về đi!” Trương Doãn Kiệt nhìn đồng hồ, cười nói.

“Vâng, chào anh.”

Nhìn xe Trương Doãn Kiệt đi xa, Dương Hiểu Đồng đứng ở tại chỗ suy nghĩ chỉ chốc lát liền không do dự hướng tới chỗ ở Trình Thiên Lỗi. Không gõ cửa, mà trực tiếp đập cửa ra, đối với hăn, cô cần khách khí sao?

Mở cửa lại phát hiện Lâm Tử Di đã ở đây, đang giúp Trình Thiên Lỗi bôi thuốc, nhìn thấy tảng lớn sưng đỏ cùng xanh tím trên tay hăn, Dương Hiểu Đồng mới biết lực tay Trương Doãn Kiệt mạnh bao nhiêu, xem ra anh ta cũng không phải loại hình nhu nhược rồi! Lực tay như vậy, không có luyện qua căn bản là làm không được.

Lâm Tử Di nghe tiếng đập cửa liền kinh ngạc nhìn qua, lại phát hiện Dương Hiểu Đồng đứng ở cửa, lập tức cả kinh cúi đầu không biết suy nghĩ cái gì.

Mấy ngày này Dương Hiểu Đồng cũng không thấy Lâm Tử Di xuất hiện, còn tưởng rằng cô chuyển trường, không ngờ còn ở chỗ này. Trình Thiên Lỗi người này cũng quá vô sỉ, một bên cùng Lâm Tử Di một chỗ, một bên còn tới đây đưa cô, như thế nào tiện nghi như vậy!

Trình Thiên Lỗi vốn chính là một bụng khí, lại phát hiện Dương Hiểu Đồng đứng ở cửa, mà nam sinh vừa rồi đã không thấy, trong lòng đặc ý, không ngờ cô ta ngốc như vậy, vậy mà chính mình đưa tới cửa!

“Hiện tại hẵn đi rồi, ta xem người còn thế nào đặc ý!” Trình Thiên Lỗi từng bước một đi tới chỗ Dương Hiểu Đồng, mang trên mặt tươi cười của tiểu nhân hèn mọn, Dương Hiểu Đồng nhìn thấy liền muốn nôn.

Dương Hiểu Đồng cũng không để ý tới lời của hẵn “Trình Thiên Lỗi, tôi cho anh biết, anh thức thời thì sau này cách xa cho tôi, đừng xuất hiện trước mặt tôi, nếu không tôi sẽ để anh chết rất thảm!”

Trình Thiên Lỗi không giận mà cười “Người là đầu óc bị hư đi? Người có tư cách gì cảnh cáo ta? Ta con mẹ nó nói cho người biết, lão tử cứ tới đó! Lão tử không thoải mái, con mẹ nó người cũng đừng nghĩ dễ chịu!”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Hà Giận

Dương Hiếu Đồng cười chế nhạo “Tôi xem là anh đến bây giờ còn không rõ tình hình đi, anh còn tưởng rằng tôi là Dương Hiếu Đồng dễ khi dễ trước đây? Anh có tư cách gì làm tôi không dễ chịu? Cũng không nhìn một chút chính mình có năng lực đó hay không?”

Mắt nhìn lướt qua Lâm Tử Di, phát hiện Lâm Tử Di cũng không nói lời nào mà là trực tiếp trốn bên cạnh, hiển nhiên nội tâm đối với Dương Hiếu Đồng là có thêm sợ hãi, dù sao nếu như đoạn phim kia truyền đi, cô thực sự sống không nổi nữa.

“Con mẹ nó mày có ý gì? Tao sẽ cho mày biết tao có năng lực này hay không!”

Trình Thiên Lỗi vén tay áo lên hướng phía Dương Hiếu Đồng đi tới, trên mặt mang theo ác độc không bình thường.

Hôm nay làm việc gì cũng đều không thuận lợi, đầu tiên là tay bị bẻ gãy, bây giờ còn bị nữ nhân này mắng! Thật đúng là gan lớn, không phải chỉ quen biết mấy kẻ có tiền sao, có cái gì mà kiêu, không giáo huấn một chút cô ta còn không biết trời cao đất rộng!

Nhìn thấy động tác Trình Thiên Lỗi, vẻ châm chọc trên mặt Dương Hiếu Đồng càng sâu, chỉ bằng hăn có thể đấu với cô sao? Thực là buồn cười.

Trình Thiên Lỗi đi tới giương tay liền chuẩn bị cho Dương Hiếu Đồng một cái tát, hăn không muốn lại nhìn thấy tươi cười chế nhạo trên mặt cô, bởi vì hăn cảm giác mình giống như một trò hề!

Một cái tát của Dương Hiểu Đồng in trên mặt Trình Thiên Lỗi, mặt Trình Thiên Lỗi lập tức sưng lên nửa ngày, khóe miệng có máu chảy ra ngoài, một cái tát kia Dương Hiểu Đồng không nương tay chút nào mà dùng toàn lực đánh, đối với nam nhân cô từng rất yêu lại tổn thương cô sâu sắc này, cô thực sự muốn thống khoái phát tiết một hồi.

“Mày dám đánh lão tử? Lão tử liều mạng với mày!” Trình Thiên Lỗi vọt tới, giống như muốn cùng Dương Hiểu Đồng ra sức, bộ dáng dữ tợn kia nếu như là nữ nhân bình thường nhìn thấy đã sớm bị dọa hoa dung thất sắc, Lâm Tử Di cũng như thế, chỉ là Dương Hiểu Đồng cũng không phải là nữ sinh bình thường.

Cô không chút nào do dự mà trực tiếp nghênh đón.

“Cho người phản bội!”

“Cho người trước nhiều người như vậy châm chọc ta!”

“Ở trước mặt mọi người tổn hại ta!”

“Bây giờ còn trước mặt bằng hữu ta nói bậy!”

“Người nghĩ người là ai a, ta thực sự càng nhìn người càng khó chịu!”

...

Dương Hiểu Đồng vừa nói vừa đánh Trình Thiên Lỗi, tựa hồ đem nội tâm ghen ghét cùng ảo não nhiều ngày như vậy hết thảy phát tiết ra, cô nhìn đã lâu, chỉ là việc làm hôm nay của Trình Thiên Lỗi chính là mồi dẫn lửa, đem tức giận cô ẩn giấu thật lâu mà đốt!

Lúc trước cô nghĩ mình là nữ nhân hạnh phúc nhất vì nam nhân này có thể cho cô dựa vào, về sau tất cả đều là cái gì? Nếu như không có Du Du, cô bây giờ là cái dạng gì thật không dám tưởng tượng.

Hết thầy tất cả đều vì nam nhân này, là sĩ nhục của cô, lúc trước chính là mắt bị mù, cho nên cô hạ thủ tuyệt không nhẹ, xem Trình Thiên Lỗi là bao cát mà đánh, mà Trình Thiên Lỗi lại không có chút năng lực phản kháng nào!

Nhiều ngày như vậy, dưới sự ‘dạy bảo’ của Forlani, thân thủ Hiếu Đồng tuyệt đối không tệ! Huống chi, kẻ thù gặp mặt đặc biệt đỏ mắt, cho nên Dương Hiếu Đồng tiềm lực toàn bộ đều kích phát ra, lần này để cô tùy hứng một lần!

“Người dựa vào cái gì như thế với ta?”

“Trong nhà có tiền thì rất giỏi sao? Ta xem thường nhất loại người như người!”

“Trước đây ta chính là mắt bị mù!”

...

Dương Hiếu Đồng càng đánh càng hăng, mà Trình Thiên Lỗi thanh âm kêu gào càng khủng bố, càng về sau lại càng yếu ớt, Lâm Tử Di bên cạnh đã sớm sợ choáng váng. Cô vốn còn đang cao hứng, Dương Hiếu Đồng bị Trình Thiên Lỗi đánh một trận thì tốt rồi, không ngờ Trình Thiên Lỗi một nam nhân cao lớn như thế lại bị Dương Hiếu Đồng đánh cho thê thảm, một chút khả năng phản kháng cũng không có!

Dương Hiếu Đồng lúc nào trở nên mạnh mẽ như thế, trước đây cô ta hoàn toàn không phải vậy a, đoạn thời gian này rốt cuộc xảy ra chuyện gì làm cô ta có biến hóa lớn như thế! Cô quả thực không cách nào hiểu được, trước đây nhút nhát, cho dù sau lưng mình chính cô ta thế nào cô ta cũng không thể tránh được, thế nhưng bây giờ, tình thế hoàn toàn ngược lại a!

Dương Hiếu Đồng cho tới bây giờ cũng chưa từng có cảm giác vui sướng như thế! Nhìn đôi nam nữ này, cô đã muốn cuồng đánh bọn họ một trận,

hiện tại thực hiện, cảm giác thật đúng là không phải thoải mái bình thường! Nhớ tới một màn tại căng tin kia, cô liền hỏa đại!

“Hiếu Đồng, được rồi, nếu đánh tiếp, Trình Thiên Lỗi liền không xong.” Du Du nhắc nhở, biết trong nội tâm Dương Hiếu Đồng có bao nhiêu hận Trình Thiên Lỗi cho nên đối với cách làm của cô không có ý kiến, tuy nhiên đánh chết người sẽ không tốt, muốn thu thập loại người này phương pháp có rất nhiều!

Nghe lời Du Du Dương Hiếu Đồng mới dừng lại, phát hiện Trình Thiên Lỗi hiện tại mặt mũi bầm dập té trên mặt đất, tựa hồ một chút khí lực cũng không có, mắt cũng trực tiếp bị cô đánh thành mắt gấu mèo.

Dương Hiếu Đồng đứng lên vỗ vỗ tay “Trình Thiên Lỗi, ta cảnh cáo ngươi lần cuối, sau này không nên xuất hiện trước mặt ta, nếu không, sẽ không chỉ đơn giản như vậy!”

Trình Thiên Lỗi nghe nói như thế không khỏi run rẩy, từ nhỏ đến lớn chưa từng thảm như vậy, đây là nữ nhân trước đây hắn biết sao? Quá kinh khủng, hắn hiện tại hi vọng cô có thể nhanh đi đi!

“Nếu như ngươi còn tiếp tục tìm ta gây phiền phức, ta phụng bồi tới cùng. Thế nhưng, tốt nhất trước suy nghĩ thực lực của ngươi, bằng không đến lúc đó chết như thế nào cũng không biết!”

Lời nói Dương Hiếu Đồng không chút nhiệt độ, trong mắt cô sắc bén kinh người, khiến Trình Thiên Lỗi và Lâm Tử Di đáy lòng lạnh lẽo ý thức được, cô, cũng không phải đang nói đùa!

Thuận tiện nhìn lướt qua Lâm Tử Di, Lâm Tử Di vừa nhìn thấy ánh mắt ẩn ý của Dương Hiếu Đồng liền cúi đầu ngồi bất động ở chỗ kia, hiển nhiên đối với Dương Hiếu Đồng, cô hoàn toàn sợ hãi.

Sau khi ra khỏi chỗ ở của Trình Thiên Lỗi, Dương Hiểu Đồng không khỏi cảm thấy tâm tình thật tốt, cuối cùng cũng xả được giận. Sau này hẳn hẳn không dám tùy tiện xuất hiện trước mặt mình, bất quá ba ba của hẳn thì sao? Lắc lắc đầu, ba của hẳn dù sao cũng chỉ là nhà giàu mới nổi, không có thể lực gì, cũng không cần lo lắng quá mức.

Hiện tại cô nghĩ chính là rốt cuộc nên làm thế nào mới có thể lực của riêng mình. Tiền tài rất quan trọng, thế nhưng quyền lực trọng yếu hơn, chỉ có bối cảnh cường ngạnh người khác mới không dám động người nhà của cô!

Về tới phòng ngủ, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn liền cho cô một cái ôm thật chặt, sau đó bắt đầu phát khởi bức tức “Hiểu Đồng a, người gần đây đang bận rộn cái gì a, suốt ngày cũng không thấy!”

“Gần đây có chút sự tình bận rộn!” Dương Hiểu Đồng cười nói, lúc cùng bọn họ một chỗ, cô mới chân chính thả lỏng!

“Oa, Hiểu Đồng y phục này thật đẹp, LV a, này bao nhiêu tiền a, là soái ca lần trước cho người?” Nhược Nhược hỏi, y phục này bình thường cô cũng chỉ có thể nhìn, muốn có là không thể nào a! Gia cảnh của cô mặc dù khá hơn Dương Hiểu Đồng một chút, thế nhưng cũng không hơn bao nhiêu.

Dương Hiểu Đồng khoát tay áo “Không phải, là ta tự mình mua.”

Tiểu Mẫn kinh hô “Tự mua? Sao có thể?” Tình hình gia đình Dương Hiểu Đồng cô rất rõ ràng, y phục như thế sao có thể tự mua mua!

“Không lừa các người, mấy ngày nay ta có đi đồ thạch, buôn bán lời không ít tiền đâu.” Trừ Thiên hàng bảo điển, những chuyện khác cô cũng có thể nói với bọn họ, nếu không mang bọn họ cùng đi đồ thạch cũng không tệ!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Bắt Đầu Luyện Đan!

Nghe xong lời Dương Hiếu Đồng, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn hai người đồng thời mở to hai mắt nhìn Dương Hiếu Đồng “Đồ thạch, người không nói đùa chứ?”

Nhược Nhược vẻ mặt không dám tin tưởng hỏi, đồ chơi này mặc dù bọn họ nghe nói qua, lần trước ở trên đường còn nhìn thấy có người bán nguyên thạch, thế nhưng cho tới bây giờ đều chưa từng nghĩ sẽ tiếp xúc.

Huống hồ Hiếu Đồng cũng chưa từng nói muốn hưởng theo phương diện này phát triển a, thế nào đột nhiên lại đi đồ thạch? Còn buôn bán lời một khoản lớn, phải biết rằng đồ thạch thế nhưng đồ 10 thì đã thua 9 a!

“Ta không có nói đùa a! Là thật! Lần sau mang bọn người cùng đi, ha ha.” Dương Hiếu Đồng cười nói, tư tiền tưởng hậu, cô bây giờ vẫn không thích hợp, cô không có thể lực nhất định, đến lúc đó chính mình còn không quan hệ, nếu như liên lụy đến Nhược Nhược và Tiểu Mẫn, cô sẽ áy này chết mất, nếu có cơ hội cô nhất định sẽ dẫn bọn họ đi .

“Ha ha, tốt!” Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cười nói, mặc dù nói như vậy, nhưng trong lòng của bọn họ lại không có quá tin, đồ chơi này rất dễ thua, hai người bọn họ cũng không có tiền vốn a.

“Hiếu Đồng a, người kiếm được tiền, không phải nên mời chúng ta đi ăn một bữa cơm no đủ sao?” Nhược Nhược mặt lộ vẻ nụ cười bi ối, mấy ngày nay vẫn luôn không thấy người, không cho cô đào tiền túi sao được?

“Đúng vậy, đúng vậy!” Tiểu Mẫn cũng ở một bên ồn ào, thật vất vả kiếm tiền, ngay cả y phục mặc tiền như vậy cũng mua được, không hung hăng tể một trận sao được!

Dương Hiểu Đồng hào sảng nói “Không có vấn đề, đêm nay các người nghĩ ở đâu ăn thì đi đó, ăn nhiều ít đều không quan hệ! Sau đó chúng ta cùng đi mua một bộ quần áo. Ha ha!” Vừa vốn định giúp bọn họ hai người mua bộ quần áo làm lễ vật, bất quá không ngờ phát sinh chuyện như vậy, cái kế hoạch này liền ngâm nước nóng.

Bất quá bây giờ bọn họ cùng đi cũng không lỗi, cùng bạn bè cùng nhau đi dạo phố cảm giác là tốt nhất! Một người đi dạo đích thực là không có ý nghĩa gì!

Thấy Dương Hiểu Đồng hào sảng như thế, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn nhìn nhau cười, mặc dù gần đây Hiểu Đồng có hóa lớn rất biến, người quen biết cũng không giống nhau, trước bọn họ còn lo lắng, chỉ là hiện tại lại tuyệt không lo lắng, bởi vì vô luận lúc nào, cô cũng còn là Hiểu Đồng của bọn họ!

“Tốt a! Ra cửa đi!”

Ba thiếu nữ, mang theo kích tình đầy ngập, đi ăn uống, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn mặc dù ngoài miệng nói muốn ăn tổ yến, vây cá, tựa hồ muốn ăn cho Dương Hiểu Đồng nghèo luôn, thế nhưng thật đến lúc ăn cơm, bọn họ lại nói muốn đi cái quán cơm nhỏ, khiến Dương Hiểu Đồng thẹn thùng đồng thời nhiều hơn là cảm động.

Bởi vì thật tình đều vì cô, cho nên mới phải vì cô suy nghĩ như vậy, mà Dương Hiểu Đồng cô đối với bạn bè tuyệt đối không phải người hẹp hòi, kéo hai người đi Thụy thành nổi tiếng nhất cũng là quán cơm xa xỉ nhất đi ăn một bữa, thật vất vả kiếm tiền, có thể cùng bạn bè chia sẻ là chuyện vui vẻ nhất, để cô xa xỉ một lần đi!

Thụy Không quả nhiên không để cho bọn họ thất vọng, mặc dù giá rất đắt, thế nhưng món ăn gì làm đều rất tinh xảo, sắc hương vị đều đủ! Nhìn, ba người bọn họ nước bọt đều nhanh chảy xuống, cũng may điểm chính là ghế lô, không ai nhìn thấy, cho nên nhân viên phục vụ một đi khỏi, ba người nhanh chóng giải quyết bàn ăn, đều là người một nhà, kia còn quản hình tượng cái gì.

Vừa ăn một bên gật đầu, mùi vị này thực sự không tệ a, ba người ăn xong hết mới vui vẻ rời khỏi, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn nhìn thấy giá tiền kinh khủng kia cũng sững sờ, lại thấy Dương Hiểu Đồng mắt cũng không chớp trả tiền lúc này mới xác định, Hiểu Đồng thật là giàu có a!

Nhìn biểu tình Nhược Nhược và Tiểu Mẫn, Dương Hiểu Đồng cảm thấy buồn cười, đối với cô mà nói, cái gì cũng không có quan trọng bằng tình bạn bè giữa bọn họ! Sau hi trải qua chuyện kia, mới biết cái gì trân quý nhất!

Ba người cùng đi đường dành riêng cho người đi bộ mua quần áo, nữ nhân đi dạo vĩnh viễn không chê mệt, Dương Hiểu Đồng chính mình trái lại không mua cái gì, cấp Nhược Nhược và Tiểu Mẫn đều mua không ít y phục, nhìn thấy bọn họ tươi cười, cô cảm thấy cái gì đều giá trị!

Tách ra, Dương Hiểu Đồng cũng không có cùng bọn họ cùng nhau trở về phòng ngủ, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cũng không có nhiều lời, bọn họ biết Hiểu Đồng hiện tại có chuyện của mình muốn làm, cho nên cũng không quấy rầy cô.

Dương Hiểu Đồng về tới Hoa Hải thự, cô thực sự càng xem phòng này càng thuận mắt, đủ xa hoa, khá lớn, đủ thoải mái, quả thực chính là cô tha thiết ước mơ a! Ba mẹ và em trai nếu như cùng nhau chuyển qua đây ở thì tốt rồi! Bất quá bây giờ cô luyện đan, các loại sự tình vẫn không thể để cho người khác biết, thế nhưng cô tin không lâu sau liền là có thể!

Nhớ lại đứa em trai, Dương Hiếu Đồng mới phát hiện mấy ngày này chuyện đã xảy ra quá nhiều, cô cũng đã quên đi nhìn nó, hẳn muốn máy vi tính xách tay mình cũng nên cho hẳn, lập tức ảo não, mình đây là chị thế nào a! Ngày mai sẽ đến xem, có rảnh rồi liền đi trường học của bọn họ nhìn hẳn đi.

Em trai Dương Hiếu Đồng rất ngoan, cũng là chuyện đáng giá người nhà vui mừng.

Cao hứng ở trong phòng đi bộ một vòng, Dương Hiếu Đồng nằm ở trên giường Simmons cực lớn kia ngủ, tiến vào ‘thiên hàng bảo điển’, ngày hôm sau là cuối tuần cũng không cần đi học, sẽ chờ được liệu đưa tới cửa!

Trong thiên hàng bảo điển, Du Du cười nói “Hiếu Đồng, hôm nay có thể bắt đầu học tập luyện đan!” Bảo điển trang số vừa lộn, lúc trước Dương Hiếu Đồng nhìn thấy phòng luyện đan kia, lần nữa xuất hiện ở tại trước mặt cô.

Kia từng người một cả vật thể kim sắc, cự long nằm bốn phía, khói trắng trong lò luyện đan liền là xuất hiện ở trước mặt Dương Hiếu Đồng, lửa hồng sắc thoát nhìn dị thường yêu dị lại trông rất sống động, nhìn kỹ lại, lò luyện đan này cũng không phải là đơn giản như vậy, trên có khắc hoa văn rất phức tạp, nhìn qua có vẻ cổ xưa mà lại tràn ngập thần bí.

Kia trong nháy mắt, Dương Hiếu Đồng nhìn lò luyện đan này lại ngây dại, lò luyện đan như vậy nên trải qua quá trình chế tạo thế nào mới có thể tạo ra?

“Du Du, ta là ở trong này luyện đan sao? Nhưng được liệu của ta ở bên ngoài a! Hơn nữa, ta không có lò luyện đan...” Dương Hiếu Đồng có chút chột dạ, Du Du nên sẽ không nói muốn cô lại đi mua cái lò luyện đan đi? Hiện tại xã hội này, mua lò luyện đan hình như rất kỳ quái, hơn nữa có hay không có bán cũng là một vấn đề.

Du Du minh bạch ý nghĩ Dương Hiểu Đồng, cũng có chút chột dạ “Khụ khụ, Du Du ta sẽ là người không có kế hoạch như thế sao? Đã nói có thể bắt đầu, vậy dám chắc được! Nơi này là lò luyện đan, người ngày mai có thể chuyển một ra.”

Dương Hiểu Đồng mở to hai mắt nhìn “Chuyển một ra? Thế nào chuyển? Kia xe đưa gì có thể chuyển không?” Ngây người lâu như vậy, cô nhưng cho tới bây giờ không biết còn có thể chuyển ra .

“Cho người cái lò luyện đan chuyển ra đã không tệ, còn muốn chuyển thứ khác? Người nằm mộng sao? Xe gì gì đó người kiếm tiền chính mình mua là được, đây thiên hàng bảo điển a, cái khác đều là giả thuyết, bao gồm Lâm Tây bọn họ cũng chỉ là tồn để lại ký ức bọn họ, người là bắt chước ra, chỉ có lò luyện đan này là thật!”

“Kia luyện đan được ở đây cũng là thật sao?” Dương Hiểu Đồng mắt sáng chói có thể tích nổi trên mặt nước.

Du Du suy nghĩ chốc lát nói “Cái này là thực, bất quá người lấy không được.”

“Vì sao?”

“Người cho là thiên hàng bảo điển chuyện gì cũng không làm a, đan dược này là giao cho người sáng tạo thiên hàng bảo điển.”

“Thế nhưng, người bây giờ lại không ở siêu cấp tinh cầu, hình như cấp không được đi?”

“Vấn đề này còn chờ nghiên cứu, ta gần đây đang thử liên hệ bọn họ, bất quá tạm thời còn chưa có liên lạc được...”

Nghe nói, Dương Hiểu Đồng cười càng gian trá, liên lạc không được vậy tốt nhất!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Tư Đồ Dương

Du Du đối với biểu tình của Dương Hiểu Đồng làm như không thấy, nói thật nàng cũng không biết chính mình có thể hay không liên hệ, từ sau khi rơi đến nơi đây nàng vẫn thử cùng tổng bộ liên hệ, nhưng đến bây giờ cũng không có liên hệ được, mặc dù nàng cũng biết hi vọng xa vời, liền tiếp tục như vậy cũng rất tốt, thế nhưng vạn nhất đến lúc sau có liên lạc sẽ không hảo công đạo.

Dương Hiểu Đồng không có suy nghĩ nhiều như vậy, Du Du bị quán vào thời không này, đều như về quá khứ, như vậy nghĩ muốn liên lạc với tổng bộ cũng rất khó khăn, nói cách khác, Du Du khó có thể đi trở về?

Đi vào, lần này luyện đan cũng không phải tương tự với Lâm Tây a, Tân Đế, hoặc là Forlani thượng tá những thứ ấy tràn ngập sức sống người trẻ tuổi, mà là một vị lão già vẻ mặt có chòm râu màu trắng, thậm chí ngay cả lông mày của hắn đều là màu trắng, chợt vừa nhìn cảm thấy có chút giống Thái Thượng lão quân kia.

Bất quá, nhìn đến khí chất kia, giơ tay nhắc chân cùng thiên địa dung làm một thể, cùng với thân thể chấn hưng kia, ánh mắt tinh nhuệ, nàng cũng không có chút ý niệm vui cười nào, lão giả này vừa nhìn cũng không phải là người phàm, tựa như lão sư phó đồ thạch tràng kia, nhìn qua đều làm cho người ta rất kính phục.

Sau khi nghe Du Du giới thiệu, Dương Hiểu Đồng liền biết luyện đan này cùng các loại học tập khác không đồng dạng như vậy, ít nhất luyện đan

này quan trọng hơn, cái khác đều là bắt chước, mà cái này là thực sự, theo điểm này là có thể đã nhìn ra.

“Nữ oa oa, hôm nay lão phu dạy người luyện chế giảm béo dược đơn giản nhất, người phải nghiêm túc nghe cẩn thận, tuy nói là đơn giản nhất, nhưng cũng không phải dễ học, ta hi vọng người có thể kiên trì, không phải gặp phải một chút khó khăn liền do dự.”

Dương Hiểu Đồng tâm thần rùng mình, lời này theo như lời Tân Đế bọn họ hoàn toàn khác nhau, chẳng lẽ lão nhân này cũng là chân nhân, lập tức càng cung kính, “Đa tạ tiền bối chỉ dạy, văn bối nhất định sẽ nghiêm túc học tập, sẽ không bỏ dở nửa chừng!” Đôi mắt cô tràn đầy chân thành, không có mảy may gượng ép.

Này luyện đan vốn chính là ham thích của cô, mặc dù dược giảm béo này đối với cô mà nói tác dụng cũng không lớn, cô cũng không cần giảm béo, thế nhưng đây cũng là một bước rất quan trọng giúp cô đi lên thành công, hấp dẫn cô nhất chính là sau này có thể luyện chế ra đan dược trị liệu bệnh bất trị như ung thư, như vậy được càng được lợi.

Cũng sẽ không có nhiều thăng trầm như vậy, ba mẹ cô, thân nhân, bằng hữu có thể trường mệnh bách tuổi, đây mới là thức cô hy vọng nhất.

Thấy Dương Hiểu Đồng thái độ cung kính như vậy, lão giả hài lòng gật đầu “Người có thể gọi ta Tư Đồ gia gia, lấy tuổi của ta, người kêu ta một tiếng gia gia cũng không thiệt.”

Dương Hiểu Đồng đương nhiên là gật đầu, ngoan ngoãn kêu một tiếng Tư Đồ gia gia. Lão giả này nhìn qua niên kỷ rất lớn, nhưng trừ râu hoa râm kia, căn bản không thấy già, một tiếng gia gia này gọi là cam tâm tình nguyện.

“Tốt, trước chúng ta liền bắt đầu đi! Giảm béo dược sở dụng liệu cần thiết là: Thủy linh quả, lưu ly thanh, máu móng hồng, thương thuật, nhân

trần... Những dược liệu này.”

Dương Hiểu Đồng cẩn thận lắng nghe, ở trong lòng yên lặng ghi nhớ những dược liệu này, trải qua thân thể cải tạo cô không chỉ hình dạng biến dễ nhìn, trí nhớ ở mỗi phương diện cũng có đề thăng rất lớn, cho nên những dược liệu này mặc dù rất nhiều, thế nhưng chỉ cần dụng tâm nghi nhớ cũng là có thể nhớ kỹ.

Dược liệu chính là lúc trước Du Du giao cho của cô danh sách liệt kê ra, cho nên có ấn tượng, trái lại đem kỳ cấp nóng nảy, nhìn Dương Hiểu Đồng nghiêm túc bộ dáng, Tư Đồ Dương cũng là âm thầm gật đầu, Du Du mỗi lần lựa chọn ký chủ tố chất đều thật tốt, này cũng như vậy!

Tiếp dược đến chính là bước trọng yếu nhất, luyện đan, chỉ thấy Tư Đồ Dương đem một gốc cây dược liệu bỏ vào trong đó, phía dưới hỏa đã bắt đầu đốt lên, hẩn hai cái tay đặt ở lò luyện đan, nhắm mắt lại “Lò luyện đan là phong bế, người nhìn không thấy tình hình bên trong, cho nên người cần đem hai tay của mình đặt ở hai bên lò luyện đan, dùng tim của mình đi cảm thụ nhiệt độ bên trong có hay không thích hợp, không cần cảm thấy không có khả năng, chỉ cần người làm nhiều lần, người liền sẽ cảm giác được, người có thể dụng tâm thấy rõ tình hình bên trong.”

Dương Hiểu Đồng ở một bên kinh ngạc không ngớt, như vậy cũng có thể? Nhìn phía dưới hùng hực liệt hỏa, tay đặt ở mặt trên lò luyện đan, không nóng sao?

“Vừa mới bắt đầu người cần phải làm như vậy, bất quá sau này thủ pháp của người thành thạo, liền không cần như vậy, ở một bên cũng có thể nhận biết nhiệt độ, nếu như hỏa hầu không đúng, người cần thử dùng tim của mình đi cùng lò luyện đan câu thông, điều chỉnh hỏa hầu.”

“Đó cũng không phải lò luyện đan bình thường, nó có linh hồn của chính mình, chỉ là có thể hay không khiến nó nghe lời người nói, cái này phải

xem chính người .” Tư Đồ Dương đem bước luyện đan từng chút nói ra, chính mình làm mẫu cho Dương Hiểu Đồng hiểu.

“Khi người cảm giác được trong đó dược liệu tinh hoa đã lấy ra cho tới khi nào xong thôi, hỏa hầu này sẽ thay đổi trong nháy mắt, thừa dịp khi đó người có thể để vào những thứ dược liệu khác, từng bước một từ từ sẽ đến. Luyện đan quá trình tránh nôn nóng, dục tốc bất đạt, đạo lý này tin người minh bạch.”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, bước này lại nói tiếp cũng không quá phức tạp, chỉ cần quen thuộc sau đó là được rồi, nhìn lão già động tác cảm giác rất nhẹ nhàng, tựa hồ căn bản là không uổng lực, quá trình luyện đan dài dằng dặc, Dương Hiểu Đồng liền như vậy nhìn, tựa hồ thời gian đều dừng lại, lòng của cô chưa bao giờ có yên lặng, mỗi lò luyện đan đều luyện chế dược liệu, Tư Đồ gia gia vậy mà một người không chế nhiều dược lò như vậy, Dương Hiểu Đồng cũng bội phục không ngớt, này phải có công lực mới có thể làm được một bước này a!

Nghe mùi thuốc kia thấm vào ruột gan, Dương Hiểu Đồng cảm thấy tinh thần của mình đã khá nhiều, sắc mặt cũng liền hồng hào, không khỏi cảm khái đan dược thần kỳ, rốt cuộc, không bao lâu Tư Đồ Dương cuối cùng cho một gốc cây dược liệu cuối vào, một trận mùi thuốc nồng nặc truyền ra.

Tư Đồ Dương mở dược lò ra, Dương Hiểu Đồng nhìn thấy mấy chục đan dược đỏ rực phi thường, no đủ tinh tĩn nằm ở dược lò, lóe ra sáng bóng mê người “Đây là giảm béo dược hiệu quả thần kỳ sao?” Dương Hiểu Đồng cảm khái nói

Tư Đồ Dương trên mặt mang theo một tươi cười ấm áp “Đúng vậy, tiếp đến chính người thử cảm thụ đi, giảm béo dược chính là luyện chế như vậy, trong hiện thực người cần luyện tập nhiều hơn mới tốt.”

“Ta sẽ.” Dương Hiểu Đồng cũng là một bộ dáng nóng lòng muốn thử, bất quá cô cũng không có bắt tay vào làm luyện chế đan dược, bởi vì trong này dược liệu đều là người chế tạo bảo tồn trong thiên hàng bảo điển, không thể bị cô lấy đến lãng phí, cho nên vẫn là do Tư Đồ Dương luyện chế, mà cô thì lại là hai tay đặt ở trên cảm thụ lò luyện đan biến hóa.

Khi Dương Hiểu Đồng hai tay đặt trên lò luyện đan, hai mắt mở to, cô cho rằng nhiệt độ sẽ rất cao, không ngờ một chút cũng không nóng, mặc dù có chút ấm áp, cũng rất là thoải mái, nhắm mắt của mình lại, cô cảm thụ được tất cả lò luyện đan, thế nhưng lại không có chút cảm giác nào!

Dương Hiểu Đồng tự nhiên không phải một người dễ dàng bỏ cuộc, cho nên cô tiếp tục cảm thụ, đồng thời dùng tâm linh của mình đi cùng lò luyện đan câu thông, cô tin tưởng hẳn sẽ tiếp thu mình! Cô hi vọng lò luyện đan thần khí này có thể trở thành bạn tốt của cô, hảo đồng bọn, cùng nhau vượt qua ngày tương lai.

Nếu như nhanh như vậy thành công, vậy kỳ quái, cho nên cô từ từ sẽ đến, cô cần dùng thành ý của mình cảm động nó, cô tin tưởng vững chắc, cô nhất định sẽ thành công.

Tư Đồ Dương nhìn thấy bộ dáng Dương Hiểu Đồng, trong lòng cũng rất hài lòng, lão gia hỏa này cùng hẳn cùng một chỗ thời gian rất dài, muốn thuyết phục nó theo Hiểu Đồng là nhất định rất khó, thế nhưng đây cũng chỉ là vấn đề thời gian!

Dương Hiểu Đồng không chú ý tới thời gian Tư Đồ Dương luyện chế dược liệu, cũng không phải là giống vừa rồi cứ liên tục cho các loại dược vào liên tục, mà xem tình hình đương thuật luyện đan đạt được lô hỏa thuần thanh, tốc độ cũng khoái thượng rất nhiều, nhìn hẳn nhẹ nhõm, mà chính mình lại thế nào cũng không cảm giác được tình hình, lòng cô cũng tràn đầy hâm mộ.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Luyện Đan

Khi Dương Hiểu Đồng theo thiên hàng bảo điển đi ra, trời đã bắt đầu ló dạng, thân lười uốn thắt lưng, mặc dù cả đêm không ngủ, nhưng là tinh thần của cô rất tốt, không có một chút khó chịu và khốn ý.

Dương Hiểu Đồng rửa mặt chải đầu một phen xong đi thẳng tới ban công, ở đây đối diện hoa viên, cảm thụ được khí tức cỏ xanh cô thở một hơi thật dài, nhắm hai mắt bắt đầu tu luyện, ở hoàn cảnh như vậy tu luyện có thể hiệu quả làm ít công to.

Mấy ngày này, mặc dù so sánh bận rộn, thế nhưng chuyện tu luyện Dương Hiểu Đồng vẫn kiên trì, bởi vì chuyện gì cũng không có quan trọng bằng tu luyện, tu luyện của cô giúp có cơ sở học tập, hướng chỉ bảo điển trang số còn phải theo tu luyện của cô mà tăng nhanh lên.

Dựa theo tuyến đường trước chậm rãi thúc đẩy, trong cơ thể khối không khí đã cường đại rất nhiều, theo cô tu luyện, quanh thân vô số năng lượng lục sắc lấy tốc độ cực nhanh tiến vào trong cơ thể cô, nội lực lớn mạnh, cường hóa thân thể cường độ càng cao.

Vận hành mười chu kỳ sau, tiếng chuông cửa vang lên “Người đưa thuốc tới.” Du Du nói, nàng thói quen bảo hộ ký chủ, cho nên lúc Dương Hiểu Đồng tu luyện nàng vẫn chú ý tình hình xung quanh.

Dương Hiểu Đồng bước nhanh đi xuống, hôm nay mục đích chủ yếu chính là luyện đan a! Hoàn hảo được liệu này tới sớm, cho cô giảm đi thời gian!

Mở cửa, đưa thuốc tới là một thanh niên khoảng hai mươi ba tuổi, nhìn qua có chút giống thư sinh, bởi vì hăn lớn lên rất nhã nhặn, làn da trắng tích, lông mày rậm mắt to, trái lại rất khiến nữ sinh thích.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng, Đường Thanh sửng sốt, hăn cho rằng người mua nhiều dược liệu như vậy nhất định là một lão nhân gia, không ngờ đối phương lại là một thiếu nữ danh hoa dạng niên kỷ còn trẻ tuổi như vậy, một thiếu nữ với hai con người đen nhánh xinh đẹp lóng lánh ánh sáng, như kim cương chiếu lấp lánh xinh đẹp, mày cong cong lá liễu, mũi quỳnh xinh xắn tinh xảo, môi anh đào sáng bóng, này tất cả hoàn mỹ như vậy.

Thân mặc một bộ màu trắng, quần jean lam sắc, nhìn qua đơn giản lại xinh đẹp, mặc dù mặc tùy tiện, lại không che đậy được vóc người kia, cho dù hăn thấy qua mỹ nữ rất nhiều, thế nhưng mỹ nữ cực phẩm như vậy lại là lần đầu tiên nhìn thấy, giờ khắc này, lại nhìn ngây dại.

Dương Hiểu Đồng thấy nam tử đối diện nhìn thấy mình không nhúc nhích, không khỏi vươn tay ở trước mặt hăn lung lay, “Tiên sinh, người có khỏe không?”

Đường Thanh lúc này mới phản ứng, lập tức nói “Ta không sao, không có việc gì.” Trên mặt lại nổi lên một chút đỏ ửng, nhìn Dương Hiểu Đồng kinh ngạc không ngớt, hiện tại nam sinh ngây thơ như vậy rất hiếm a.

“Ta gọi Đường Thanh, tiểu thư, những dược liệu này là cô mua sao?” Thuận tay đem danh sách kia đưa cho Dương Hiểu Đồng, đưa cô xác nhận.

Dương Hiểu Đồng sau khi xem gật gật đầu “Ta gọi Dương Hiểu Đồng, là ta mua, phiền phức anh đưa tới.” Nhìn thấy những dược liệu này, Dương Hiểu Đồng dường như liền nhìn thấy vô số viên đan dược to tròn no đủ, cùng với tiền mặt bay khắp bầu trời, cho nên tâm tình của cô rất vui vẻ.

Trả tiền xong, Dương Hiểu Đồng cầm dược liệu tiến vào trong phòng, mà Đường Thanh thì lại cẩn thận mỗi bước đi rời khỏi, cũng may Dương Hiểu Đồng nói tương lai mua dược liệu còn có thể đi chỗ bọn họ, hẳn lập tức hưng khởi.

Dương Hiểu Đồng cũng không biết ý nghĩ của Đường Thanh, dược liệu này có chừng vài bao tải, trọng lượng tuyệt đối không nhẹ, bất quá Dương Hiểu Đồng cũng không phải tiểu nữ tử sức trói gà không chặt, cô hiện tại khí lực có thể cùng đại lực sĩ so sánh, nhẹ nhõm dời vào phòng.

Ở đây thiết kế chính là một gian phòng tạp vật, phạm vi cũng không nhỏ, ở trong này vừa lúc thích hợp luyện đan, cho dù tương lai có người đến phòng này chơi, cũng sẽ không chú ý tới ở đây.

Dương Hiểu Đồng đem dược liệu chuyển qua đây, lại phát hiện Du Du đã đem lò luyện đan đặt ở trong phòng, cũng không biết nàng là lúc nào lấy ra, Dương Hiểu Đồng một trận cảm khái, bất quá rất nhanh liền đem dược liệu từng nhóm lấy ra, ở đây chừng mấy trăm phân dược liệu, đủ cô tiêu xài một ít ngày.

Trong đầu tiếng vọng Tư Đồ gia gia tối hôm qua chỉ cô các bước luyện đan, nhớ thanh thanh sở sở, Dương Hiểu Đồng mới bắt đầu hành động. Cô biết quá trình này rất đơn giản, cho nên dược liệu đầu tiên cô thả vào chính là dược liệu phổ biến nhất, dược liệu này cho vào sớm nhất, cô trước cảm nhận được lò luyện đan biến hóa, đợi đặc điểm tinh luyện thành công mới được.

Một gốc cây dược liệu bị Dương Hiểu Đồng bỏ vào, mà phía dưới hỏa đã đốt, hai tay đặt ở hai bên lò luyện đan, dụng tâm đi cảm thụ lò luyện đan biến hóa, thử thấy rõ tình huống dược liệu trong lò luyện đan, bất quá ý nghĩ là tốt, nhưng để thành công lại hết sức khó khăn, cô một chút cũng không cảm giác được biến hóa trong đó.

Thiên hàng bảo điển quả nhiên không phải vật phàm, ngay cả lò luyện đan cũng đặc thù như thế, xem trên ti vi đều cần lấy quạt đến điều chỉnh lửa, ở đây không cần, sau khi thành công chỉ cần đem ý nghĩ của mình truyền ra là được, này thật là thần kỳ, thế nhưng, đối với người thành thạo mà nói, đây là phương tiện không thiếu được, đối với người không quen mà nói, cái này quá khó khăn!

Hiển nhiên, cô bây giờ chính là loại thứ hai! Du Du ở một bên nói mát “Luyện đan rất khó, không phải trong một khoảng thời gian là luyện chế được, đũa nhỏ, người liền bình tĩnh chậm rãi là được, ta trên tinh thần ủng hộ người!”

Dương Hiểu Đồng liếc mắt một cái “Tiểu sinh thực sự là cảm động không ngớt...” Du Du thì lại là ở một bên cười đắc ý.

Nói đùa thì nói đùa, Dương Hiểu Đồng đối với việc luyện đan thái độ tuyệt đối đơan chính, bất luận có bao nhiêu khó cô cũng nhất định phải thành công, huống còn có Tư Đồ gia gia dạy cô, cô tin không quá bao lâu cô nhất định sẽ thành công!

Cô dùng tâm linh của mình cùng lò luyện đan câu thông, nói cho nó biết mình cũng không có ác ý, chỉ là hi vọng bọn họ có thể trở thành bạn bè tốt...

Trạng thái này Du Du nhìn liên tiếp gật đầu, nàng luôn thích thái độ Hiểu Đồng làm việc kỹ lưỡng, cái gọi là nếu có chí nhất định thành thôi! Nàng chưa bao giờ hoài nghi Dương Hiểu Đồng không thành công.

Trong những ngày kế tiếp, cuộc sống Dương Hiểu Đồng có thể nói là phong phú tới cực hạn! Buổi tối tiến vào Thiên hàng bảo điển học tập luyện đan, đương nhiên cầm nã thuật các loại vẫn luôn luyện tập, ban ngày có khóa thì đi trường học, không khóa liền ở phòng luyện đan được, có thể nói công phụ không phụ lòng người!

Nửa tháng sau, Dương Hiểu Đồng rất cuộc thành công cảm nhận được biến hóa lò luyện đan hô hấp, cô có thể thấy rõ tình hình dược liệu trong lò luyện đan, nhìn một gốc cây cây dược liệu tinh hoa bị tinh luyện, sau đó thêm vào dược liệu mới, lại luyện, dung hợp...

Cô làm không biết mệt, cũng bởi vì này không ngừng nghỉ luyện tập, tu vi của cô có tiến triển rất lớn, đột phá tới trình độ mười lăm trang, nếu vận hành thêm được ba vòng là có thể đột phá cấp thứ hai!

Một tháng sau, một trận đan hương nồng nặc theo từ trong phòng truyền ra, mà Dương Hiểu Đồng thân ở trong phòng thì lại nhìn thấy nồng nặc khói trắng toát ra từ lò luyện đan, làm nổi bật toàn bộ gian phòng như tiên cảnh nhân gian, rất là đẹp.

Mở lò, mấy chục khóa đan dược đỏ rực rất tròn lạng yên ở đó, nhìn qua là đáng yêu như vậy, Dương Hiểu Đồng có thể nói là kích động vạn phần, lâu như vậy, rốt cục thành công luyện chế ra rồi sao? Dược giảm béo của cô a!

Kế tiếp kích động muốn ôm lấy Du Du đến bên cạnh một thân búp bê giống Du Du ôm lấy, bởi vì Dương Hiểu Đồng muốn ôm Du Du nhưng ôm không được, này coi như làm thế thân của Du Du, làm rất rất là thật, Dương Hiểu Đồng ôm Du Du xoay mấy vòng mới ngừng lại, trên mặt không ngừng được ý cười.

Du Du nhìn thấy tình hình này cũng rất hài lòng, lúc trước nhìn thấy búp bê này, nàng rất cảm động, đồng thời cũng thương cảm mình không thể xuất hiện ở hiện thực trong cuộc sống làm bạn Hiểu Đồng.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Jenny

Dương Hiếu Đồng lấy ra bình sứ sớm chuẩn bị trước đó, chai này từ một tháng trước liền đã chuẩn bị xong, cho tới bây giờ mới có công dụng, bất quá cũng may rốt cục dùng tới.

Đếm lại một chút, tổng cộng là ba mươi hai khóa giảm béo được, những đan dược này nếu như đổi lại là Tư Đồ Dương đến luyện chế, chỉ chốc lát là xong, mà Dương Hiếu Đồng thì lại hao tổn tròn một tháng, hơn nữa lãng phí dược liệu càng nhiều đếm không xuể, mấy trăm phân dược liệu, dược liệu đó không biết bị thiêu hủy bao nhiêu lần.

Đường Thanh một tháng này lại lần nữa đến đưa dược liệu, lúc này mới biết được Dương Hiếu Đồng đổi đan dược tiêu hao, lúc này cô mới hiểu lúc trước Du Du cho cô đi đồ thạch kiếm tiền trước, nếu như không có làm như vậy, lúc trước ba vạn tệ căn bản là cái gì cũng đủ! Có thể mua bao nhiêu phân dược liệu? Đan dược không luyện thành, còn một điểm để dành cũng không có.

Spyker C8 lúc này đã dừng ở bãi đỗ xe Hoa Hải thự, xe đua siêu hào hoa bậc nhất, thiết kế cá tính, dưới ánh mặt trời lóe ra sáng bóng hoàn mỹ, xe mặc dù tới thật lâu, bất quá Dương Hiếu Đồng lại một lần cũng không có lái qua, bởi vì gần đây căn bản cũng không có cơ hội, tâm tư của cô tất cả đều tập trung cho luyện đan, ngay cả tỉ mỉ thưởng thức một chút cũng không có.

Bằng lái Dương Hiếu Đồng đã thi thành công, đó là khẳng định, dù sao ở thiên hàng bảo điển, Dương Hiếu Đồng không biết lái qua bao nhiêu xe, gọi

cô đi đua xe đều được, thi bằng lái cũng không phải chỉ là một bữa ăn sáng sao?

Đổi lại bộ váy ngắn LV, vóc người xinh đẹp tiêu chuẩn ẩn hiện, đai lưng ôm lấy chiếc eo thon nhỏ, hai chân thon dài, cùng giày cao gót màu đen tinh tế, trong lúc lơ đãng toát ra phong tình hấp dẫn người như vậy, may mà ở trong này không có nam sinh, nếu không, thật đúng là không biết bọn họ sẽ như thế nào?

Trước, Dương Hiểu Đồng cũng không có thử quá trang phục như vậy, trừ lần trước ở tiệc sinh nhật Doãn Lăng, cô luôn luôn ăn mặc rất mộc mạc, nhưng hôm nay cô muốn hảo hảo thay đổi hình tượng một chút, phóng túng một lần.

Mở xe đua xa hoa ra, rời khỏi Hoa Hải thự, xe chạy nhanh trên đường cao tốc, gió thổi qua gương mặt cô, tóc dài bay lên, tùy ý phiêu động, mà kia kính mát Dior hàng hiệu phụ trợ tạo ra khí chất mê người kia, che đi đôi mắt mê người kia, mũi quỳnh tinh xảo kia, môi anh đào xinh xắn càng chọc người có ý nghĩ kỳ quái, nói chung một câu, tuyệt đối là cực phẩm nhân gian!

Thử tính năng xe sau, Dương Hiểu Đồng cảm giác chính là một chữ, bổng! Cùng ở thiên hàng bảo điển cảm giác không có chút nào sai biệt. Trên xa lộ cao tốc, mọi người chỉ thấy một chiếc Spyker C8 lấy tốc độ cực nhanh phi thiểm mà qua, mỗi một người đều hướng theo phía kia nhìn, loại xe đua này cũng không phải lúc nào cũng có thể nhìn thấy a, mỗi một người đều cảm khái, kẻ có tiền a!

Dương Hiểu Đồng một đường chạy tới Thụy thành—— Hồ Hoa Tình, mỗi ngày đều sẽ có rất nhiều người tới nơi này du ngoạn, có người Trung Quốc, cũng có người ngoại quốc, rất là náo nhiệt. Mặc dù cô ở Thụy thành sinh sống hai mươi năm, thế nhưng còn chưa từng có tới nơi này chơi, cô muốn tới nơi này tìm kiếm thương cơ, đem giảm béo dược này bán đi, mà

người ngoại quốc thì lại là tốt nhất, cô bây giờ còn chưa có thể lực, bán cho bọn họ, bọn họ rất khó tìm được chính mình, cho dù hiệu quả tốt, bọn họ cũng tuyên truyền không được, chờ cô có thực lực, này liền không cần lo lắng.

Tổ kiến thực lực của chính mình, tiền vốn là một điểm rất trọng yếu, trước tiên dùng mua xe, mua nhà, sau còn lại không có bao nhiêu, đan được là đáy lòng cô muốn thử.

Xe đua xa hoa hợp với mỹ nữ cực phẩm, tuyệt đối phi thường hấp dẫn ánh mắt người khác, Dương Hiểu Đồng đóng cửa xe, đứng ở trước xe quan sát các du khách đi qua, người quay đầu lại xác suất có thể nói là hai trăm phần trăm, vô luận nam nữ già trẻ mắt đều sẽ ở trên người của cô dừng lại chốc lát, đương nhiên, trong đó đương nhiên là ánh mắt nam sinh chiếm đa số!

Đem xe dừng, mua vé vào cửa, Dương Hiểu Đồng đi vào, không quan tâm ánh mắt người đi đường, tiếp phát hiện phía sau của mình hơn không ít người, hơn nữa đều là nam, mà nữ thì lại sau lưng cô chỉ trở, vô luận là hâm mộ, chiêm chọc hoặc là nói móc, kỳ thực nguyên nhân đều nguồn gốc từ việc đổ kị.

Ở chung quanh dạo qua một vòng, Dương Hiểu Đồng cũng không có phát hiện người thích hợp, lập tức cảm thấy có chút mất hứng, kế hoạch này cũng là cô tiên tưởng hậu quyết định (nghĩ trước, quyết định sau), Du Du cũng nói qua, thế nhưng vậy mà không có tìm được người thích hợp, cô cũng tùy ý nhìn lại.

Hồ Hoa Tình đích thực là rất tuyệt, tới nơi này phần lớn là cặp đôi chiêm đa số, Hồ Hoa Tình, một chữ tình khó biết bao nhiêu nam nữ si tình, ngay lúc Dương Hiểu Đồng chuẩn bị rời đi, lại phát hiện một vị nữ nhân người Mỹ mập mạp ngồi xổm ở một bên, trên mặt có lệ ngân, nhìn qua rất thương tâm.

Nữ nhân này vóc người mặc dù không tốt, thế nhưng y phục trên người cô ấy đều là hàng hiệu! đều là những thứ mới nhất, loại thời trang này vô cùng xa hoa, gia công tỉ mỉ, giá sang quý, là người bình thường căn bản vô pháp mua được, mà cô ấy có thể, như vậy thân phận của cô ấy giới nhất định cực cao.

Từ sau khi bắt đầu đi vào xã hội thượng tầng, Dương Hiểu Đồng liền đối với mỗi thời trang ký hiệu thế giới cùng với đặc điểm đều tìm hiểu rõ, này đối tượng lai nhìn người cũng nhất định có tác dụng, tỷ như, hiện tại liền có công dụng!

Chậm rãi đi tới, mặt mang vẻ lo lắng hỏi “Hello, are you OK?” Một ngụm khẩu âm lưu loát chính tông London từ trong miệng Dương Hiểu Đồng truyền ra, cô bây giờ đã đem tiếng Anh nói đến nhuần nhuyễn, so với người Mỹ chân chính cũng không khác chút nào, có lẽ càng tiêu chuẩn!

Nữ tử kia ngẩng đầu thấy rõ Dương Hiểu Đồng, khuôn mặt có chút kinh ngạc, hiển nhiên là không ngờ người lưu loát tiếng Anh như vậy là do một người nữ sinh Trung Quốc.

Bày tỏ “Cảm ơn, ta không sao.” Cổ ấy xoa xoa nước mắt trên mặt, khoe miệng gợi lên một tươi cười gượng ép, thản nhiên nói.

Dương Hiểu Đồng lúc này mới nhìn rõ diện mạo cô gái này, hai mắt xanh ngọc trong suốt mà lại sáng sủa, cao thẳng mũi, cánh môi mỏng mà có mị lực, nếu như không phải trên gương mặt thật nhiều nên ảnh hưởng ngũ quan xinh xắn kia, cô ấy cũng sẽ là một mỹ nữ! Chiều cao ước chừng 1m76, người ngoại quốc nhìn đều tương đối cao, thế nhưng nếu béo, như vậy liền có vẻ có chút lừng hùm vai gấu, cùng chim nhỏ nép vào người không tương xứng.

“Thực sự không có chuyện gì sao? Nhìn dáng vẻ của cô tựa hồ rất thương tâm a!” Dương Hiểu Đồng cũng không ngờ đối phương vậy mà có

thể nói tiếng phổ thông tiêu chuẩn như thế.

“Hiện tại tốt hơn rất nhiều, không có việc gì, xin hỏi một chút cửa ra ở đâu a? Ta lạc đường.”

“Nga, ta dẫn người đi được rồi.” Dương Hiểu Đồng vẻ mặt nở nụ cười sáng lạn, nhìn qua như một thiên sứ thuần khiết.

Nữ tử kia nhìn Dương Hiểu Đồng một hồi, ở trong mắt Dương Hiểu Đồng trừ chân thành ra cô ta không nhìn thấy những cái khác, cũng rất cao hứng đáp ứng, một đường trò chuyện, càng về sau hai người lại trò chuyện rất hợp duyên, có cảm giác tiếc rằng biết nhau chậm quá trễ.

Đọc theo đường đi, Dương Hiểu Đồng biết được tên của cô ấy gọi Jenny, là người Mỹ, trước đó không lâu vừa tới Trung Quốc, bất quá cô ấy hồi bé là vẫn ở Trung Quốc, cho nên tiếng phổ thông nói rất hay, gần đây vừa mới cùng bạn trai chia tay, cho nên một người đi tới Hồ Hoa Tình nhớ lại thời gian lúc trước hai người cùng một chỗ.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Thử!

“Hắn tại sao muốn chia tay với cô? Là phát sinh mâu thuẫn gì sao?”
Dương Hiếu Đồng nghi ngờ hỏi, tiếp xúc một hồi, biết được tính cách của Jenny rất vui vẻ, rất dễ thân cận, cô thích nhất loại người tính cách này, không bám vào một khuôn mẫu.

Nghe thấy Dương Hiếu Đồng hỏi, Jenny có vẻ có chút thương tâm nhìn vóc người mình, “Nam nhân, cũng không như vậy! Nhìn thấy nữ sinh khác so với ta đẹp liền thích người khác! Hắn nói hắn nhìn thấy ta mập như vậy đã nghĩ muốn ói! Hắn tại sao có thể nói như vậy với ta? Trước đây cùng một chỗ hắn cho tới bây giờ đều không để ý, mà sau khi hồ ly tinh kia tới hắn liền thay đổi, nói với ta lời nói cũng không khách khí, ta thật sự khó coi như vậy sao?” Jenny càng nói càng kích động, thậm chí khóe mắt cô ấy lại lần nữa nước mắt chảy xuống.

Dương Hiếu Đồng lắc lắc đầu “Người không khó nhìn, người rất đẹp, là nam nhân kia không có ánh mắt mà thôi!” Cái loại nam nhân đó không muốn cũng được, chỉ nhìn bề ngoài không nhìn bên trong, cùng Trình Thiên Lỗi cái loại rác rưởi đó có cái gì khác biệt?

“Sao có thể, ta nhìn mập như vậy! Ta cũng không muốn, thế nhưng khi đó ta sinh bệnh một hồi, nên lên cân rất nhiều, về sau liền gầy không được, ta rất đau khổ, quần áo xinh đẹp cũng không thể mặc chỉ có thể nhìn, Jack nói không sai, ta quá mập...” Nói đến đây, Jenny rốt cuộc nhịn không được khóc lên.

Nếu như nói Dương Hiểu Đồng trước là vì bán đan dược, hiện tại cô thì lại chân chính muốn giúp đỡ Jenny, cô có thể minh bạch cô ấy hiện tại thống khổ thế nào, bị chính nam nhân mình yêu nói mình như vậy, có thể không thống khổ sao? Thật giống như lúc trước cô ở trong nhà ăn bị bọn họ châm chọc, tâm khổ sở như vậy.

Dương Hiểu Đồng ôm Jenny, nhẹ nhàng vuốt phía sau lưng của cô ấy, giúp tâm tình của cô ấy bình phục lại, một lát, Jenny bình phục tâm tình, nói “Không có việc gì.”

“Không có vấn đề gì, ta cũng đi trở về, không thì ta đưa cô trở về đi, ở trong này không phải dễ bắt xe.”

“Vâng cảm ơn nhiều.”

Trên xe.

Jenny hâm mộ nhìn vóc người Dương Hiểu Đồng, đường cong hoàn mỹ kia, không có chút mỡ bụng, dáng người thon thả, này đều là mộng tưởng của mình a “Hiểu Đồng, ta thật hâm mộ vóc người của người, nếu có một ngày ta cũng có thể có được, ta nguyện ý dùng tất cả hết thân ta có để đổi!”

Nghe xong lời Jenny, Dương Hiểu Đồng cười nói “Nếu như ta nói, ta có biện pháp cho người thành công gầy xuống, có vóc người giống như ta, người tin tưởng sao?”

Jenny cho rằng Dương Hiểu Đồng đang nói đùa “Ít đùa ta, loại chuyện này sao có thể? Người giống như cô như vậy mỗi ngày đều tập thể dục để duy trì vóc dáng, ta rất khó kiên trì được, hơn nữa lấy tình hình ta hiện tại, cũng không biết cần tập bao lâu mới có thể thành công.” Nói đến đây, Jenny tâm tình lại lần nữa thấp xuống, cô thực sự cũng chỉ có thể như vậy quá một đời sao?

Cô không phải là không có thử quá tập thể dục giảm béo, thế nhưng không biết là chuyện gì xảy ra, cho dù là cô kiên trì để gầy xuống, thế nhưng chỉ cần một khoảng thời gian không tập lập tức liền béo trở lại, hơn nữa so với trước đây càng béo! Cô có sự nghiệp của mình, có đôi khi bận rộn nhiều việc, cũng không phải mỗi ngày đều có thời gian đến tập, cho nên cô cũng không dám lại tập thể dục nữa, lại béo nữa cô sẽ không tiếp thụ được.

Dương Hiểu Đồng lắc lắc đầu “Ta không lừa người, là thật, ta thật sự có biện pháp cho người gầy xuống, hơn nữa không cần tập thể dục khổ cực như vậy, thời gian rất ngắn người liền có thể gầy xuống, liền nhìn người có nguyện ý hay không thử.” Cô đối với giảm béo được này có lòng tin tuyệt đối, mặc dù cô không có thử qua, thế nhưng cô tin Du Du, Du Du tuyệt đối sẽ không hại cô!

Nghe nói vậy, Jenny kinh định không nghi ngờ nhìn Dương Hiểu Đồng “Người nói là sự thật? Phương pháp gì?”

Trong lòng cô rất mâu thuẫn, một mặt cô hi vọng Dương Hiểu Đồng nói là sự thật, như vậy mộng tưởng của cô có thể thực hiện! Về phương diện khác, cô không dám tin, trên đời này nào có chuyện tốt tiện nghi như vậy, nói không chừng là hố người a!

“Chỗ này của ta có một loại đan dược, chỉ cần người ăn, rất nhanh có thể gầy xuống.” Dương Hiểu Đồng nhìn Jenny nghiêm túc nói “Ta không có lừa người, không có tất yếu, ta thực sự muốn giúp người, hi vọng người có thể tự tin đứng ở trước mặt nam nhân kia, bởi vì ta cũng từng trải qua kinh nghiệm cùng người không sai biệt lắm, minh bạch cảm thụ của người.”

“Đan dược gì? Giảm béo được sao? Giảm béo sản phẩm ta ném thử qua rất nhiều loại, không chỉ không có hiệu quả gì, hơn nữa còn có tác dụng phụ, không ngờ người lại là chào hàng dược phẩm a!” Jenny có loại cảm giác bừng tỉnh đại ngộ, chẳng lẽ đối phương ngay từ đầu tiếp cận cô chính

là vì chào hàng được? Giờ khắc này, cô có một loại cảm giác bị lường gạt, vừa rồi cô thực sự cho rằng Dương Hiểu Đồng là thật quan tâm mình, thậm chí cô còn rất cao hứng có thể nhận thức một người bạn như vậy, thế nhưng không ngờ...

Dương Hiểu Đồng nhìn thấy xa lạ trong mắt kia, liền hiểu ý tưởng của cô ấy “Jenny, người cảm thấy ta có tất yếu kia sao? Nhìn xem ta lái xe, quần áo của ta, cần đi làm loại chuyện này?” Bình thường giảm béo được chào hàng đáng giá mấy đồng tiền? Mặc một thân như thế, vậy cũng quá xa xỉ đi? Khả năng sao?

Nghe thấy Dương Hiểu Đồng giải thích, Jenny cũng cảm thấy có chút không có khả năng, xe đua này cũng phải mấy trăm vạn, chào hàng được giảm béo sao có thể kiếm nhiều tiền như vậy, hơn nữa đối phương có khí chất như thế, đáng giá làm việc này sao?

“Vậy ý của người là?”

“Ta giảm béo được này cũng không phải là giảm béo được bình thường, hiệu quả tuyệt đối người nằm mộng cũng muốn không tưởng tượng được! Người ăn đi, ngủ một giấc, tỉnh lại người sẽ phát hiện người gầy đi, chân chính gầy, không có bất kỳ tác dụng phụ nào.”

“Thực sự?” Mặc dù Jenny tin Dương Hiểu Đồng không phải đến chào hàng giảm béo được, thế nhưng thế gian này nào có giảm béo được thần kỳ như vậy a!

“Ừ, không tin người có thể kêu bạn của người cùng nhau, người ăn xong nếu như xảy ra chuyện hoặc không có đạt được hiệu quả mong muốn, cũng có thể tìm ta, tổng ta đến trạm cảnh sát cũng không có vấn đề.” Nay cô thật đúng là không lo lắng, hưởng hồ cũng có thể bỏ lo ngại, nói không chừng bạn tốt của cô ta cũng sẽ coi trọng, thuận tiện giúp cô chào hàng khách hàng thứ hai cũng không thiệt a.

Jenny gật gật đầu, cô cũng cảm thấy phương pháp này được, Dương Hiểu Đồng có thể chính mình đưa ra một biện pháp như vậy đã nói lên cô ấy đối với lần này rất có lòng tin, nếu như cô ấy hại mình, kết quả nhất định sẽ rất thảm, cô tin Dương Hiểu Đồng sẽ không mạo lớn hiểm như vậy, nói thật, điều kiện như vậy thực sự rất mê người, nhẹ nhõm như vậy liền gãy xuống, nếu như là thực sự, như vậy nếu bỏ qua cô sẽ hối hận một đời!

“Được, kia cứ làm như thế! Nếu quả thật thành công, thù lao tuyệt đối sẽ không cho người thất vọng!” Mặc dù Dương Hiểu Đồng không có nói đến điểm này, thế nhưng có thể có giảm béo được hiệu quả như vậy, như thế nào cho mình tiện nghi không, bất quá nếu quả thật có thể gãy xuống, tiền căn bản không tính cái gì! Cô nhiều nhất là tiền!

Jenny rất nhanh gọi điện thoại cho bạn của cô —— Christine, làm cho cô bạn ấy ở khách sạn đợi các cô. Jenny ở lại tại khách sạn Thụy Không, nó là khách sạn sáu sao, Dương Hiểu Đồng lần trước đến ăn một bữa cơm tốn hết mất nghìn tệ, Jenny có thể ở được đây, cũng nói rõ tài lực của cô ấy.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 74

Khi Jenny và Dương Hiếu Đồng tới khách sạn, Chris đã ở bên trong chờ, cô ta có mái tóc quăn, khuôn mặt có đặc điểm nữ tử phương tây, chiều cao so với Jenny cao hơn, cùng bọn họ đứng chung một chỗ, Dương Hiếu Đồng là thấp nhất, bởi vì chiều cao của cô chỉ 1m68, mặc dù mang giày cao gót cũng chỉ được 1m7, thế nhưng Jenny bọn họ cũng mang giày cao gót...

Trong điện thoại sự tình nói không rõ ràng, cho nên Jenny kéo Chris đến bên cạnh đem sự tình nói rõ ràng, Dương Hiếu Đồng cũng rất tự giác tìm một chỗ ngồi, đối với nội dung bọn họ nói chuyện không nghe cô cũng biết đại khái.

Jenny phòng dành cho khách vip, sáu sao thật đúng là không đồng nhất, có đầy đủ sân gôn, bể bơi, hội trường tiệc đứng, phòng khiêu vũ,..., có thể nói là đầy đủ mọi thứ, phòng này cũng có thể nói như phòng của tổng thống ở, diện tích lớn ước chừng năm trăm m², ba gian phòng ngủ, hai phòng khách, phòng tắm, phòng bếp... bố trí như một căn nhà cho một gia đình, nhìn qua phi thường thoải mái.

Rất nhanh, Jenny và Chris đó nói xong, lúc Chris tiến vào nhìn Dương Hiếu Đồng trong mắt rõ ràng có tin tưởng, Dương Hiếu Đồng cũng không để ý, dù sao hiệu quả sau khi thấy, ánh mắt như thế cũng sẽ không tồn tại.

“Hiếu Đồng, cầu xin người, ta tin người, cũng hi vọng người không để cho ta thất vọng.” Jenny bình tĩnh nhìn Dương Hiếu Đồng nói, đối với người mới biết bắt quá một một ngày như thế, đơn giản ăn nó, vạn nhất là

thuốc độc cô liền chết, nhưng vì mộng tưởng của mình, cô vẫn quyết định muốn thử một lần, bởi vì cô thực sự quá khát vọng!

Dương Hiểu Đồng minh bạch ý nghĩ của Jenny, đồng thời cũng vì cô ấy đối với mình tín nhiệm cảm thấy cao hứng “Jenny, người yên tâm đi! Người làm tuyệt đối là một quyết định chính xác!” Trong mắt cô có khí chất làm cho người tin phục!

Chris có chút bất thiện nhìn Dương Hiểu Đồng “Ta cảnh cáo người, nếu như xảy ra bất luận cái gì ngoài ý muốn, người sẽ chết rất khó coi.” Làm sao mà có loại giảm béo dược hiệu quả này, nếu có thật, mọi người còn phí khí lực lớn như vậy đi phòng tập thể thao vận động làm gì? Thế nhưng nhìn ánh mắt Jenny tràn ngập hi vọng, cô lại không đành lòng, hơn nữa không ai tự dâng mạng của mình cho người khác.

Mặc dù Dương Hiểu Đồng đối với Chris rất có thể hiểu được, thế nhưng cô cũng không phải là thích nghe thấy người khác nói với mình như vậy. “Không cần cảnh cáo, bởi vì sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn.”

Jenny chuẩn bị xong, Dương Hiểu Đồng lấy ra một viên đan dược đưa cho Jenny “Chính là cái này, người ăn đi là được!” Nói thật, chính cô cũng còn rất tò mò hiệu quả của giảm béo dược, có thể có cái dạng trình độ gì, thế nào gây xuống, này cô cũng không biết, vừa lúc thừa dịp cơ hội lần này nhìn minh bạch.

Đan dược vừa ra, hương đan nồng nặc truyền khắp toàn bộ gian phòng, làm người ta tinh thần chấn động, Jenny và Chris đều khiếp sợ nhìn đan dược này, vậy mà lại có hương vị như vậy? Thật là làm cho người ta thán phục, trên mặt Jenny nhiều hơn một tia mừng rỡ mà Chris trong mắt thì lại thiếu một phần không tín nhiệm.

” Chris này thực sự là không biết tốt xấu, có thể đem thuốc bán cho bọn họ, bọn họ đã rất may mắn, còn nói như vậy, thực sự là!” Du Du bất mãn

nói, ở siêu cấp tinh cầu, chỉ cần đan dược vừa lấy ra, sẽ làm cho người ta điên cuồng tranh mua a! Hơn nữa khẳng định xem Dương Hiểu Đồng như thần mà cung kính, kia ở đây, còn phải có phiền toái nhiều như vậy!

“Bọn họ đều chưa từng thấy, cũng không có cách nào! Bi kịch a... Bất quá Du Du đan dược tốt như vậy, bọn họ khẳng định cảm động đến rơi nước mắt đúng không?”

Dương Hiểu Đồng tâm tình không có bởi vì Chris mà ảnh hưởng, hôm nay cô luyện thành đan dược còn thuận lợi bán ra một viên, cô đã rất vui vẻ, cô biết Du Du là vì cô bệnh vực kẻ yếu, bất quá cô cũng không hi vọng Du Du vì mình mà không vui.

Nghe xong lời Dương Hiểu Đồng, Du Du gật gật đầu, hai tay khoanh ở trước ngực “Đây là đương nhiên, chờ cô ta ngủ một giấc tỉnh lại nhìn thấy chính mình, khẳng định nhìn người mà bội phục, người tin hay không?” Đan dược hiệu quả nó thế nhưng rất rõ ràng!

Dương Hiểu Đồng cười nói “Tin tin tin, lời người còn có thể có giả sao, ta thế nhưng đem người bội phục như thần, ha ha!”

Ai biết Du Du vậy mà rất không biết xấu hổ nói “Ta vốn chính là thần, người bội phục ta là đương nhiên.”

Dương Hiểu Đồng trợn trắng mắt nhìn, thật đúng là cho Du Du mấy phần màu sắc thì nàng ấy liền tự nghĩ mở phùng nhuộm, Dương Hiểu Đồng cũng là nói đùa, nhưng thực ở trong lòng của cô, Du Du đích xác cùng thần không sai biệt lắm, nếu không nào có người nào có năng lực như thế, nó chính là thần may mắn thay đổi sinh mệnh của cô a.

Jenny ăn đan dược xong, chỉ cảm thấy miệng đầy tràn đầy thơm ngọt, nồng nặc hương vị kia tràn đầy cả người của cô, không qua một hồi cô lại cảm thấy rất buồn ngủ, nghĩ muốn ngủ, như lúc trước Dương Hiểu Đồng

nói, cho cô ăn xong sau sẽ muốn ngủ, cho nên cô liền an tâm nằm ở trên giường ngủ.

Cảm thấy vị thơm ngọt này chưa bao giờ có, cô tựa hồ cả người đều nằm trong đồng kẹo bông, trong mộng là hài lòng, thoải mái như vậy, không có chút nào phiền não.

Chris nhìn thấy Jenny ngủ, sau đó vẫn ở bên giường nhìn tình hình của cô ấy, rất sợ xuất hiện một điểm vấn đề, Dương Hiểu Đồng nhìn thấy, cũng biết Chris là thật chân chính quan tâm Jenny, cho nên mới khẩn trương như vậy, người bạn tốt như vậy thế nhưng không nhiều!

Chris cùng Hiểu Đồng ngồi ở bên giường quan sát Jenny, tình ngủ là sẽ gây xuống, quá trình rất cuộc là dạng gì đây?

Nửa ngày, bọn họ thấy trên người Jenny toát ra một chút mồ hôi, cuối cùng càng ngày càng đậm đặc, cơ hồ đem chặn thấm ướt, nhìn dạng này, Dương Hiểu Đồng đều lo lắng cô ấy có thể hay không mất nước.

“An tâm, cái này là hiện tượng bình thường, sẽ không mất nước, lượng nước này tùy thuộc mỗi người, cô ta rất béo, ra nhiều mồ hôi cũng bình thường, sau đó xem đi, phía dưới mới là trọng điểm.” Du Du giải thích

Dương Hiểu Đồng lúc này mới yên lòng lại, đối Chris đang rất lo lắng nói, “Yên tâm đi, cái này là hiện tượng bình thường.”

Chris nhìn Dương Hiểu Đồng cuối tin cô, tiếp tục canh Jenny, nhưng mà sau một khắc cô liền sửng sốt, trên người Jenny không có tiếp tục ra mồ hôi, mà những thứ ấy trầm tích mờ một chút rỉ ra, cùng mồ hôi như nhau, phương thức ôn hòa nhiều lắm, mà trên mặt Jenny không có chút nào khó chịu, tựa hồ rơi vào mộng đẹp ngọt ngào, căn bản cũng không biết tất cả đã phát sinh trên người!

Chris không khỏi bưng kín miệng mình, này quá không thể tin tưởng! Quá thần kỳ! Nếu như không phải chính mình chứng kiến, vẫn biết đau, cô nhất định sẽ nghĩ vì mình đang nằm mơ.

Không riêng gì cô, Dương Hiểu Đồng hiện tại cũng kinh ngạc tới cực điểm, quá trình đã vậy còn quá kinh điển, bất quá cô nhìn qua bộ dáng rất bình thản, tựa hồ là đương nhiên kia, cô cũng không thể bị bọn họ biết cô cũng chưa từng thấy qua.

Tiếp được đến chính là chờ đợi, bởi vì Jenny quá béo, mỡ nhiều, cho nên thời gian cũng tương đối dài, nhưng hai người bọn họ đều rất kiên trì chờ, chứng kiến kỳ tích phát sinh!

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, khi màn đêm buông xuống, Jenny mới yếu ớt chuyển tỉnh, vừa mới mở mắt ra nhìn thấy vẻ mặt kinh khủng của Chris, khiến cô hoảng sợ, lập tức từ trên giường nhảy xuống, trước đây trọng lượng của cô rất nặng, nhảy cần khí lực khá lớn, ai biết lần này nhảy một cái cũng quá cao, lần đầu tiên cô cảm thấy thân thể của mình thật nhẹ nhàng.

Hướng phía trên người của mình nhìn lại, những ngón mỡ dư thừa trên người tất cả đều biến mất không thấy, hiện tại là chiếc eo thon nhỏ, hai chân thon dài, nhìn cánh tay của mình, toàn bộ đều gầy!

Đứng trên mặt đất phát hiện cái giường mình ngủ lúc này đã là một mảnh bừa bãi, đều là dầu trơn, nhìn qua có chút buồn nôn, nhưng tâm tình của nàng lại vô cùng cao hứng, thậm chí còn không biết dùng cái ngôn ngữ gì để diễn tả lúc này chính mình hưng phấn, hài lòng...thế nào.

Cô lấy tốc độ nhanh nhất vọt vào phòng tắm, trong phòng tắm phát ra từng tiếng thét chói tai cùng với vui sướng cười to, ngoài cửa hai người cũng đều nhìn không được bật cười, bọn họ hoàn toàn có thể hiểu cách làm của Jenny hiện tại.

Chris đem y phục đưa tới cho Jenny, tắm sạch sẽ xong, Jenny đi ra, vừa lúc y phục lúc này liền mặc ở trên người của cô, rất giống tiểu hài tử trộm mặc y phục của mẹ, rất là khôi hài.

Tất cả tất cả đều là bởi vì Dương Hiểu Đồng, nếu như không phải cô ấy nói, giấc mộng của mình căn bản là không có khả năng thực hiện, nước mắt theo khước mắt Jenny chảy xuống, Hiểu Đồng không biết lần này ảnh hưởng thay đổi của cô, mà chính cô biết, hi vọng của mình có thể gãy xuống đã thành, “Hiểu Đồng, cảm ơn người, thực sự cảm ơn người!” Trừ hai chữ cảm ơn cô không biết nên nói cái gì.

Dương Hiểu Đồng cho cô một cái ôm, “Không cần cảm ơn, có thể giúp đến người ta rất cao hứng.” Vào lúc này, Dương Hiểu Đồng nói những lời này lại làm cho Jenny cảm thấy cảm động không ngớt, cô ấy giúp mình thực hiện một mộng tưởng không có khả năng thực hiện! Ý nghĩa cuộc sống tương lai của cô sẽ phát sinh thay đổi rất lớn, cô có thể tự tin mặc quần áo xinh đẹp đi ở trên đường cái mà không tự ti, cô có thể cao ngạo đứng ở trước mặt Jack nói cho hắn biết hắn căn bản cũng không có mặt!

Du Du ở một bên cười trộm “Dù sao cô ta cũng phải trả thù lao, có gì cảm tạ với không cảm tạ, việc buôn bán đều như vậy thôi!”

Dương Hiểu Đồng lông mày nhướng lên “Đó là ta nhân phẩm tốt, mua thuốc của ta còn muốn cùng ta nói cảm ơn, ha ha!”

Chris cũng đi tới xin lỗi “Hiểu Đồng, xin lỗi, trước ta vô lễ, thế nhưng ta không phải cố ý, ta chỉ lo lắng Jenny sẽ xảy ra chuyện, bởi vì ta chưa từng có nghe nói qua...”

Dương Hiểu Đồng hiểu gật gật đầu, dưng hiệu đi ra, thật là cái gì cũng dễ nói chuyện “Ta minh bạch, người là đều vì Jenny mới có thể như vậy thôi! Bạn tốt hẳn là như vậy, nếu như đổi làm ta, cũng sẽ làm như vậy.”

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, Chris vui vẻ nói, “Rất hân hạnh được biết người, chúng ta có thể làm bạn sao?”

Dương Hiểu Đồng hỏi ngược lại “Tại sao lại không chứ?”

Trên mặt mang theo tươi cười nhu hòa, nhìn qua thanh tú mà lại trang nhã, rất làm cho người ta không chút hoài nghi chân thành của cô.

Chris càng kích động “Này giảm béo được cũng không biết ta có thể mua 1 phần? Làm ơn, làm ơn!” Chris trên mặt xuất hiện thần sắc khẩn cầu, loại thứ tốt này nếu như xảy ra trước mặt cô mà bỏ lỡ, cô chính là ngu dại!

Dương Hiểu Đồng sửng sốt, chẳng lẽ Chris trước nói với cô làm bạn bè, vì chính là giảm béo được này sao? Trước sau tương phản thật lớn, trước không khác gì muốn giết cô, hiện tại hận không thể làm bạn tốt.

Thấy Dương Hiểu Đồng không nói gì, Chris đặc biệt sốt ruột “Ta tuyệt đối sẽ trả cho người thù lao hài lòng, ta có thể ra giá so với Jenny càng cao, cầu xin người, ta cũng muốn gãy xuống.” Trước đây cùng Jenny cùng một chỗ, đều là Jenny tự ti, thế nhưng bây giờ cùng Jenny đứng chung một chỗ, chính là cô tự ti a.

Jenny vốn có ngũ quan nhìn cũng rất tinh xảo, chỉ là bởi vì mập dẫn đến gương mặt có chút biến hình, phá hủy mỹ cảm, thế nhưng lúc này gãy xuống cô ấy biến thân thành một mỹ nữ chân chính!

Dương Hiểu Đồng nhìn Chris, vóc người của cô so với Jenny nguyên lai tốt hơn rất nhiều, thế nhưng cùng Jenny hiện tại so thì có khác biệt rất lớn, nữ sinh nào không hi vọng có vóc người hoàn mỹ đâu? Huống hồ cô vốn chuẩn bị muốn nhiều bán một chút.

“Tốt, không có vấn đề.” Dương Hiểu Đồng cười nói

“Cám ơn người!” Chris nghe thấy Dương Hiểu Đồng đáp ứng cảm thấy vô cùng vui vẻ.

Dương Hiểu Đồng lại lấy ra một viên giảm béo được đưa cho Chris định, nghe hương vị quen thuộc kia, Chris tâm liền trấn định xuống.

Jenny khóe miệng cười tươi nghĩ, cô kiếp này cho tới bây giờ cũng không có vui vẻ như vậy, đến lúc này trở lại còn không phải đem ba mẹ bọn họ giật mình a, muốn thấy biểu hiện mọi người nhìn thấy cô, liền cười toe toét “Hiểu Đồng, tài khoản ngân hàng của người là gì? Ngày mai ta đem tiền chuyển qua.”

Dương Hiểu Đồng đem tài khoản ngân hàng cho bọn họ, hai người đều bảo ngày mai sẽ gửi qua cho cô, cô không hỏi thù lao là bao nhiêu, thế nhưng lấy hai người bọn họ người có thân phận, tuyệt đối sẽ không ít! Cô tin tưởng bọn họ sẽ không không trả tiền.

Trong khoảng thời gian này Du Du đã đem thân phận hai người bọn họ tra xét một lần, mặc dù hai người quốc tịch đều là nước Mỹ, tra cũng bất quá hao tổn nhiều một ít thời gian.

Jenny: Con gái duy nhất của trùm dầu mỏ Blake Nước Mỹ, trong nhà đối với cô cực kỳ sủng ái, tuổi tác hai mươi ba, trong nhà tài sản có trên trăm tỷ, tương lai toàn là của cô!

Tính cách: Hào sảng, đối đãi bạn bè của mình thẳng thẳng tương đãi, giúp bạn không tiếc cả mạng sống, mà đối địch nhân thì lại thủ đoạn độc ác, không tử địa không bỏ qua, ghét nhất người phản bội mình.

Chris : Con gái lão đại hắc bang Hi Thụy của Nước Mỹ, hai mươi bốn tuổi, mặc dù là nữ nhân, thế nhưng cô ở nước Mỹ bên kia đã có danh tiếng không nhỏ, từng cầm súng bắn chết một cái chợ nâng lên danh tiếng của cô! Giá trị con người tự nhiên không cần nhiều lời, hắc bang tuyệt đối rất

dễ kiếm tiền, bất quá tài sản này rốt cuộc có bao nhiêu lại rất khó công thống kê.

Tính cách: Đối đãi bạn bè thân cận hài hước, tuyệt đối chân thành đối đãi, địch nhân tuyệt đối không nói nhiều, đặc tội người của cô chỉ có một kết quả —— chết!

Dương Hiểu Đồng làm rõ ràng thân phận hai người sau cũng giật mình, đây là cái vận khí gì a, tùy tiện ở Hồ Hoa Tình gặp được một người chính là con gái trùm đầu mỏ, bây giờ còn tới một hắc bang, thật không phải cường bình thường a! Thảo nào trước ánh mắt Chris làm cho cô cảm thấy có cỗ hàn ý.

Như vậy hai người, tiền đan dược có thể trả không nổi sao?

Hiện tại ba người tâm tình đều phi thường tốt, Jenny nói “Quần áo của ta cũng không mặc được, không bằng chúng ta cùng đi mua quần áo đi! Hôm nay ta mời khách, muốn mua cái gì thì mua cái đó a!”

Dương Hiểu Đồng dụ dàng cự tuyệt, mà Chris thì lại hướng vai cô ôm kéo đi. Ba người cùng nhau đi dạo phố, Dương Hiểu Đồng lại thành trung tâm ba người, bọn họ không ngừng hỏi về sự tình giảm béo dược, là thế nào tới, mua ở đâu đến các loại vấn đề, này Dương Hiểu Đồng như thế nào có thể tiết lộ ra ngoài?

Cho nên, mặc dù cô mỗi vấn đề đều rất nghiêm túc trả lời bọn họ, nhưng chờ bọn họ kịp phản ứng, lại phát hiện Dương Hiểu Đồng căn bản là không nói gì, then chốt một điểm chưa nói, sự tình không cần biết đến trái lại nói rất nhiều.

Bất đắc dĩ đồng thời bọn họ cũng bội phục Dương Hiểu Đồng khéo léo, muốn biết hai người bọn họ mặc dù niên kỷ không tính là lớn, nhưng là thấy quá bộ mặt thành phố tuyệt đối không ít, thế nào hỏi người vấn đề

cũng rất có kinh nghiệm, thế nhưng Dương Hiếu Đồng vậy mà có thể để cho bọn họ kinh ngạc, xác thực rất lợi hại.

Jenny hoàn toàn điên cuồng, cảm nhận được nữ sinh trên đường đối với vóc người của mình, ánh mắt hâm mộ cùng với các nam sinh như có như không nhìn, cô lấy lại được tự tin biến mất đã lâu, cô ưỡn ngực khoe miệng mang theo một độ cong đi ở trên đường cái, kéo Hiếu Đồng và Chris điên cuồng mua sắm!

Đi đều là hàng hiệu, chỉ cần cô thích không hỏi giá hết thấy đều mua, này giá y phục đều là hơn nghìn hơn vạn, cô liền một câu không nói quẹt thẻ liền kết thúc, trước đây những thứ y phục ấy cô chỉ có thể nhìn không thể mua, hiện tại đương nhiên là muốn mua đủ!

Chris cũng điên cuồng mua quần áo, mua toàn bộ đề là quần áo size nhỏ, nhân viên phục vụ rất kỳ quái vì sao cô ấy mua số nhỏ như vậy, căn bản là mặc không được a, chỉ có bà người bọn họ mới hiểu được, ngày mai Chris là có thể mặc vào.

Dương Hiếu Đồng y phục đều được Jenny trả tiền, lựa chọn, chỉ cần cô xem qua dù cô không nói câu nào, không để ý tới Dương Hiếu Đồng dụi dàng cự tuyệt trực tiếp mua, coi như là Dương Hiếu Đồng không có nhìn, chính cô ấy coi trọng cảm thấy thích hợp Hiếu Đồng cũng toàn bộ mua trở về!

Lần này, có thể nói là quả dày, cơ hồ đem cả con đường đều đi dạo một vòng, Dương Hiếu Đồng cũng chân chính thấy được thực lực Jenny bọn họ đi dạo phố, khi Dương Hiếu Đồng về đến nhà đã hơn mười một giờ, mặc dù đi rồi cả đêm, thế nhưng cô một chút cũng không mệt, nguyên nhân tu luyện khiến thân thể tố chất siêu bồng, dù là quân nhân nghiêm chỉnh huấn luyện sợ là cũng so ra kém cô đi!

Nói thật, ba người chơi rất thân, mặc dù bọn họ đến từ quốc gia bất đồng, nhưng bọn họ có tiếng nói chung, hơn nữa tính cách của Dương Hiểu Đồng cũng rất hợp ý bọn họ, cho nên ba người cứ như vậy quyết định làm bạn bè tốt!

Ở trên thiên hàng bảo điển tiếp tục học tập luyện đan, không riêng gì giảm béo được, bởi vì cô đã có thể vận hành tới mười lăm vòng, trang số lại tăng hơn, mà Dương Hiểu Đồng có thể học tập thứ mới, đó chính là tiềm lực khai phá, loại đan dược có thể duy trì thân thể cơ năng của mình ở vào trạng thái cực mạnh trong 3 tiếng đồng hồ mà không có tác dụng phụ, nghe ra tựa hồ cũng không có gì, thế nhưng hiệu quả lại là rất kinh người!

Một người tiềm lực có bao nhiêu, không có ai biết, thế nhưng không thể phủ nhận, nếu như đem tiềm lực trên người toàn bộ kích vọng, tuyệt đối là lực lượng khủng bố, mỗi người bình thường thân thể độ mạnh yếu cũng sẽ không có bao nhiêu khác biệt, vì sao bọn họ cơ năng lại có khác biệt đây? Cái này cho bọn họ khai phá tiềm lực lớn nhỏ.

Dương Hiểu Đồng đối đan dược cảm thấy rất hứng thú, nếu như tương lai cô gặp được phiền toái gì hơn nữa nhất thời không giải quyết được, nàng có thể dùng đan dược này, hẳn là có thể có giúp đỡ không nhỏ.

Ở thiên hàng bảo điển học tập bốn tiếng đồng hồ luyện đan, Tư Đồ gia gia vĩnh viễn đều là vân đạm phong khinh như vậy, tựa hồ bất kỳ vật gì cũng không thể kích thích tâm tình của hắn dù chỉ một tia dao động, hơi có chút vị đạo khám phá hồng trần, hiểu rõ cuộc đời ảo huyền.

Còn lại ba giờ sau Dương Hiểu Đồng theo Forlani thượng tá luyện tập tự do vật lộn, bọn họ bây giờ luyện tập đã tăng lên một cấp bậc, Forlani dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào Dương Hiểu Đồng lúc này cũng đều học được, hai người chênh lệch chỉ là ở chỗ thuần lực lượng cùng với phương diện tốc độ, chân chính lúc tác chiến những thứ này đều then chốt ảnh hưởng thắng

bại, thế nhưng này đó cũng không phải là nhất thời là có thể luyện thành, theo Dương Hiểu Đồng thực lực đề thăng, này đều sẽ có tiến bộ.

Sau khi đột phá nhất cấp, Dương Hiểu Đồng đã một khoảng thời gian bị đánh, hiện tại đã phá vỡ cục diện bị đánh, cùng Forlani thượng tá có thua có thắng tiến hành tranh đấu, đối với tiến bộ của cô, Forlani thượng tá rất tán thưởng, Dương Hiểu Đồng là một người thông minh, đối với chiêu thức Forlani có thể hiện học hiện dùng, hơn nữa bình thường không ngừng tỉ thí, do đó nghĩ ra biện pháp giải quyết, đây cũng là lí do có thể nhanh như vậy cùng Forlani bất phân thắng bại.

Bọn họ bây giờ đã bắt đầu từng lâm tác chiến, bởi vì thời gian vật lộn, ảnh hưởng nhân tố tịnh không chỉ là tự thân lực lượng, còn cùng hoàn cảnh chung quanh có quan hệ, một người thành công vật lộn phải học lợi dụng địa hình cùng tất cả hoàn cảnh giúp đỡ chính mình đạt được thắng lợi.

Theo tiến vào từng lâm tác chiến, Dương Hiểu Đồng lại tiếp tục về cục diện bị đánh, cây cối che chắn tầm nhìn, cô không thấy chỗ Forlani, mà Forlani ở trong rừng rậm lại có vẻ như cá gặp nước, vô luận Dương Hiểu Đồng ở địa phương nào nàng luôn luôn có thể trước tiên tìm được cô hơn nữa tiến hành trực tiếp công kích hữu hiệu.

“Từng lâm tác chiến, người phải hiểu được ẩn giấu chính mình, cây cối, bụi cỏ là vật che người, mà người chiếm cứ vị trí, phải tùy thời chú ý phương hướng địch nhân của người có khả năng xuất hiện...” Forlani đem kinh nghiệm chính mình cùng với phương pháp nói cho Dương Hiểu Đồng.

Như vậy, rất nhanh 7 tiếng đồng hồ liền qua, Dương Hiểu Đồng từ trên giường đứng dậy không khỏi buông lỏng gân cốt một chút, cảm giác trên người thật là có điểm đau, không biết là chính mình nếu chủ quan còn thăm tới thế nào?

Hôm nay lễ bái thiên, mượn cơ hội này vừa lúc đi xem Hiếu Thần, không biết hẳn gần đây thế nào? Đối với đứa em trai này, Dương Hiếu Đồng từ đáy lòng thương yêu, ba mẹ hiện tại có tiền, em trai cuộc sống cũng hẳn là tốt hơn nhiều mới đúng.

Nói làm liền làm, Dương Hiếu Đồng vừa mới chuẩn bị đi, di động vang lên, nguyên lai là tin nhắn nhắc nhở, Jenny và Chris đã đem tiền gửi vào tài khoản của cô, tám trăm ngàn! Bọn họ mỗi người cho cô tám trăm ngàn thù lao!

Mặc dù Dương Hiếu Đồng trước đã nghĩ qua bọn họ cấp thù lao tất nhiên sẽ không thấp, thế nhưng tám trăm ngàn này vẫn là đem cô làm hoảng sợ, như vậy cô bây giờ đã có giá trị con người hơn tỷ sao? Cảm giác này liền giống như chơi tàu lượn siêu tốc!

Mà giờ khắc này, chuông cửa cũng vang lên, hôm qua Jenny mua y phục cho cô quá nhiều, cho nên đêm đó cũng không có mang về, hôm nay có người chuyên môn giao hàng đưa tới, ngay cả giá áo (giá treo áo) đều chuẩn bị xong, Dương Hiếu Đồng liền mở cửa ra nhìn bọn họ nối liền không dứt mang đồ tiến vào, tủ quần áo vẫn không nhiều lúc này đã tràn đầy.

Các loại thương hiệu thời trang cao cấp cái gì cần có đều có, quần áo đơn giản hằng ngày, váy, lễ phục dạ hội... tất cả đầy đủ mọi thứ, nhìn này Dương Hiếu Đồng mới cảm giác mình chân chính thay đổi, lần này trở lại nên khuyên ba mẹ nghỉ ngơi, hai người cùng nhau du lịch nhìn ngắm phong cảnh cũng không tệ, em trai cuộc sống giao cho cô là được.

Nghĩ tới đây, Dương Hiếu Đồng khước miệng lộ ra tươi cười ấm áp, thời gian cùng người nhà cùng một chỗ thủy chung là thời khắc ấm áp nhất, lái xe nhanh chóng chạy hướng về phía trường học của Dương Hiếu Thần —— Thanh Đại, cùng Dương Hiếu Đồng không đồng nhất, Dương Hiếu Thần thành tích ưu tú hơn, từ nhỏ chính là học sinh giỏi!

Thanh Đại là đại học số một số hai toàn quốc số, gần với kinh đô Kinh Đại, chỉ là Kinh Đại học phí đắt, Dương Hiểu Thần biết được cuộc sống trong nhà mới không có đi Kinh Đại, điều này làm cho người trong nhà cảm thấy an ủi, đồng thời càng nhiều hơn là đau lòng, Dương Hiểu Đồng cũng cảm thấy em trai vì cô mà hi sinh rất nhiều, cho nên đối với đứa em trai này mà nói, cô thật là nguyện ý đem tất cả đều dành cho hắn.

Spyker c8 lái vào vườn trường Thanh Đại, khiến cho mọi người nhìn kỹ, dù sao xe đua đẳng cấp như vậy thế nhưng rất ít thấy, Dương Hiểu Đồng bộ dáng không sao cả, vừa mới chuẩn bị đem xe dừng lại đi tìm Dương Hiểu Thần, lại nhìn thấy Dương Hiểu Thần bị một đám nam sinh vây quanh.

“Con một sách, nhà mà nghèo thành như vậy, còn có mặt mũi tìm bạn gái?” Một nam sinh nhìn như là phú nhị đại nói, bởi vì hắn toàn thân cao thấp mặc đều là hàng hiệu, mặc dù so ra kém những thứ hàng hiệu trong nhà Dương Hiểu Đồng, thế nhưng tương đối mà nói vẫn là rất tốt.

Dương Hiểu Thần phản bác “Ta thế nào liên quan gì chuyện các người? Người có tiền, người rất giỏi, cũng không cần mỗi lần đều khoe khoan, tốt xấu ta là bằng chính mình.” (Tác giả: hình như học sinh tiểu học cãi nhau a, ta không có này, vậy người còn chưa có cái kia đâu, hừ)

Người nọ không ngờ Dương Hiểu Thần đã vậy còn dám nói hắn, bất quá đây cũng là sự thực, lấy thành tích của hắn căn bản là vào không được Thanh Đại, bất quá bỏ thêm rất nhiều tiền đưa hắn tiến vào “Lão tử chính là có tiền, người không có tiền liền đừng ở chỗ này cuồng.”

“Là người cuồng đi, ta đang đi, là các người một nhóm người ngăn lại, có chút tố chất được chứ?” Dương Hiểu Thần thản nhiên nói, bộ dáng này cùng Dương Hiểu Đồng nhìn qua có chút tương tự, vô luận như thế nào đều không cảm thấy chính mình kém một bậc.

“Con mẹ nó người muốn chết phải không?” Một nam sinh khác thấy thái độ Dương Hiểu Thành như vậy rất cuộc nhẹn không được mắng, cùng loại người này nói thật đúng là không dễ nói, mắng chửi người không mang theo chữ thô tục.

“Ta cảnh cáo người, cách Đường Linh Hi xa một chút, cô ấy là nữ nhân ta xem trọng!”

“Ta sẽ không ly khai cô ấy, bởi vì, cô ấy là bạn gái của ta!”

Dương Hiểu Thần tuyệt không do dự, cho dù hấn đánh không lại bọn hấn, hấn cũng sẽ không do dự, bởi vì kia là bạn gái của mình, nếu như ngay cả này cũng có thể do dự, như vậy hấn cũng không xứng là một nam nhân.

“Lão đại, hấn căn bản là không biết điều, không đánh hấn một trận hấn sẽ không biết trời cao đất rộng!” Một người kêu gào nói.

“Lên cho ta!”

Cả đám chen chúc xông về Dương Hiểu Thần, Dương Hiểu Đồng lập tức đuổi tới, Dương Hiểu Thần mặc dù rất ít đánh nhau, thế nhưng không tỏ vẻ hấn một chút thực lực cũng không có, là một người bị ép đều sẽ nổi điên, Dương Hiểu Đồng đích thực lực liền càng không cần phải nói, một phút đồng hồ sau, bảy tên đồng học trước kêu gào toàn bộ ngã trên mặt đất.

“Chị, sao chị lại tới đây?” Dương Hiểu Thần kinh ngạc nói, một đoạn ngày không thấy, thân thủ chị hai sao có thể lợi hại như vậy?

Dương Hiểu Đồng cười nói “Nhớ người liền tới thăm người một chút, có khỏe không?” Vừa rồi cuộc nói chuyện kia cô cũng nghe được, không ngờ em trai mình ở trong trường học vậy mà bởi vì nghèo mà bị coi thường, lập tức cũng hỏa đại, nhìn em mình chịu ủy khuất so với chính mình chịu ủy khuất còn khó chịu hơn.

“Ta không sao.” Dương Hiểu Thần cười nói, hiển nhiên không hi vọng chuyện mới vừa rồi bị Dương Hiểu Đồng biết.

Vị phú nhị đại kia ngã xuống cường chống đứng lên, vẻ mặt phẫn nộ nói “Người dám đánh ta? Ta muốn các người chịu không nổi!”

Dương Hiểu Đồng một cước trực tiếp đem hắc đạp tới trên mặt đất “Ta cũng muốn nhìn người thế nào khiến chúng ta chịu không nổi?” Loại người này thực sự là càng xem càng khó chịu, còn dám khi dễ em cô.

Học sinh vây quanh đã không ít, nhìn thấy bọn họ bị đánh cũng cảm thấy rất sung sướng, ở trong trường học bọn họ tác uy tác phúc thời gian cũng không ít, Dương Hiểu Đồng không hi vọng ảnh hưởng hình tượng Hiểu Thần ở trong trường học, vì loại bại hoại này, cô đi tới bên người phú nhị đại kia, kéo cổ áo của hắn nói, “Đồng học, chuyện này người nói giải quyết riêng có được không?”

“Hừ, không!”

Dương Hiểu Đồng ở sau lưng của hắn hung hăng vỗ một quyền, nhìn những người khác đều đáy lòng đầy hàn khí, cái này tuyệt đối thương không nhẹ, Dương Hiểu Đồng biểu tình lại hình như ở hảo hảo an ủi đối phương, “Có được không?”

“Được, được.” Phú nhị đại kia đã đau chết, hiện tại cũng không người đứng ra, không đáp ứng nữa, hắn còn không biết nữ nhân này sẽ thế nào với hắn!

Dương Hiểu Đồng buông cổ áo phú nhị đại xuống, nói, “Rất tốt, mọi người thêm ta cũng nghe được, vị bạn học này đáp ứng giải hòa, đều là đồng học, vừa rồi không có ý tứ, lúc tỷ thí hạ thủ nặng như vậy một chút, bất quá không bao lâu người sẽ tốt lên a, như vậy chúng ta liền đi trước!”

Mọi người thất kinh, vốn tưởng rằng cô sẽ bồi thường giải hòa các loại, không ngờ đối phương liền một câu nói như vậy nhẹ như lông thành không có, này còn không đem hấn tức chết đi? Mọi người nhìn nhị đại trong mắt cũng tràn đầy bộ dáng xem kịch vui, nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, liền ngay cả Dương Hiểu Thần cũng nhịn không được bật cười.

“Người...”

“Nga, đúng rồi, còn muốn nói cho người một việc, Hiểu Thần chúng ta không phải người nghèo, ít nhất so với người giàu có, biết không?” Nói xong, kéo Hiểu Thần lên xe, mà mọi người xem chiếc Spyker c8 kia sau, đối lời Dương Hiểu Đồng liền đã không có lo nghĩ, Dương Hiểu Đồng là chị hai của Dương Hiểu Thần, điểm ấy người biết không ít, cho nên chuyện Dương Hiểu Thần rất có tiền ở trường học rất nhanh truyền lưu.

Trên xe.

“Chị, xe này là?” Chị hai tại sao có thể có một chiếc xe như vậy? Spyker c8 a, trước đây cũng xem qua ở trên ti vi, bây giờ lại ngồi ở trong xe, cảm giác này cũng quá sung sướng!

“Là của chị người a.” Dương Hiểu Đồng cười trả lời, nhìn em trai mình đối xe này hiếu kỳ và thích, cô cũng lộ ra ý cười, từ nhỏ cô đã biết em trai thích nhất xe đua, mặc dù trước đây nghèo, căn bản là mua không nổi, thế nhưng mỗi lần có triển lãm ô tô các loại hấn đều sẽ đi nhìn, trong mắt bộc lộ thần sắc là thích.

“Xe này cũng hơn năm trăm vạn đi? Chị?” Dương Hiểu Thần cực kỳ kinh ngạc, sao có thể?

Dương Hiểu Đồng cũng có chút nghi hoặc, lần trước cho ba mẹ năm trăm vạn, theo lý thuyết cuộc sống Hiểu Thần hấn là đã khá nhiều, hơn nữa đối với tình hình cô hiện tại có một điểm hiểu biết mới đúng, thế nào một điểm cũng không biết? “Ba mẹ không có nói cho người biết sao?”

“Ba mẹ? Lần trước ba mẹ gọi điện thoại tới, nói cho ta biết trong nhà có tiền, không cần tiết kiệm như thế, cũng có gửi tiền cho, thế nhưng ta không có đi nhìn, trong nhà tình hình ta còn không rõ ràng lắm?” Nói đến đây, Dương Hiểu Thần lời đình chỉ, kinh ngạc chỉ vào xe này “Thật sự có tiền?”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, đứa nhỏ này thật đúng là...bất quá ba mẹ cũng không có nói rõ ràng “Được rồi, vậy trước tiên không nói này nữa, chị dẫn người đi mua đồ! Nhìn sau này những người đó còn dám châm chọc người không.”

“Chị, không cần, ta hiện tại rất tốt.” Dương Hiểu Thần cười nói, trong nhà người có thể sống tốt hẳn liền rất cao hứng, ít nhất hẳn không cần lo lắng tình hình trong nhà.

Dương Hiểu Đồng liếc mắt nhìn Dương Hiểu Thần “Người chỉ cần nghe lời! Thật vất vả ta có cơ hội mua đồ cho em trai, người coi như thỏa mãn một chút tâm nguyện của ta được hay không a?”

Nhìn bộ dáng Dương Hiểu Đồng, Dương Hiểu Thần cũng vui vẻ “Được được, tất cả nghe theo người, được chưa?” Theo từ nhỏ chị hai đối với hẳn rất tốt, cho nên bọn họ quan hệ vẫn rất không lỗi tốt.

“Này không tệ lắm!”

Dương Hiểu Đồng mang theo Dương Hiểu Thần mua quần áo, đều nói người dựa vào ăn mặc! Mặc một thân hàng hiệu ra, đám rác rưởi kia nhìn thấy không phục cũng không được, cô thật trông chờ làm cho em mình có thêm mị lực sớm ngày mang em dâu trở về a! Aiz, Đường Linh Hi, nữ sinh này là bạn gái của nó? Một hồi phải hỏi một chút.

Dương Hiểu Thần, chiều cao 1m82, bởi vì rất nhiều thời gian đều học tập, cho nên làn da trắng nõn. Nhìn qua rất là anh tuấn, ba mẹ vóc dáng

cũng không cao, Dương Hiếu Đồng cũng không biết Hiếu Thần thời gian ở cao trung thế nào lại đột nhiên cao như vậy.

Cũng không phải là cùng nam sinh bình thường như nhau có mắt một mí, tương phản, Dương Hiếu Thần mắt rất to, cơ hồ đều nhìn không thấy tròng trắng mắt, chỉ có màu đen kia con người tản ra quang mang mê người, đây là đôi mắt có thể làm cho nữ nhân đổ ky, sống mũi cao thẳng, môi hơi mỏng nhìn qua có vài phần gợi cảm.

Không phải bởi vậy cảm thấy Dương Hiếu Thần không có khí khái nam tử, nhưng nhìn cảm giác của hắn là tuần tú mà có thành thật, là một người dễ khiến nữ sinh sản sinh cảm giác an toàn, trên người của hắn có phong độ của người trí thức, rất dễ khiến nữ sinh sinh thiện cảm, đó là một loại thuộc về nam nhân thành thực, cơ trí và ổn trọng.

Hai người cùng nhau đi dạo tiệm bán quần áo nhìn như là người yêu, Dương Hiếu Đồng giúp Dương Hiếu Thần chọn y phục, cầm 3 bộ đơn giản, hai bộ quần áo thể thao, còn có hai bộ vest, Dương Hiếu Thần muốn nói không cần, lại nhìn thấy ánh mắt Dương Hiếu Đồng đành thu trở lại.

Đổi quần áo xong, Dương Hiếu Thần nhìn qua phong độ nhẹ nhàng, so với những công tử nhà giàu có giáo dưỡn cũng khác chút nào, dẫn nữ sinh tới tiệm bán quần áo đem ánh mắt liên tiếp rơi vào trên người của hắn, đồng thời còn có nói riêng, Dương Hiếu Đồng nhìn thấy dọc theo đường đi cười không ngừng.

“Hiếu Thần a, nghe nói người có bạn gái?”

“Dạ, là Linh Hi.”

“Gặp gỡ đã bao lâu?”

“Không lâu, hơn một tháng thôi! Linh Hi là một cô gái, cô ấy là phó chủ tịch hội học sinh, hai chúng ta cùng một chỗ thời gian lâu dài liền...” Nói

đến đây, Dương Hiểu Thần lại lộ ra thần sắc xấu hổ.

“Lâu ngày sinh tình phải không, ha ha! Chị tin ánh mắt em trai mình a! Kia một hồi đi vì cô ấy chọn vài lễ vật đi! Lần sau chị cần xem một chút, ha ha.” Nghe thấy em trai có bạn gái, cô rất cao hứng, xem ra đối phương tuyệt đối không phải người ngại bần yêu phú, quan trọng là em mình thích.

“Tốt.” Dương Hiểu Thần cũng hy vọng có thể mua cho Linh Hi lễ vật, mặc dù hẳn biết Linh Hi cũng không thèm để ý này, thế nhưng hẳn chính là muốn làm như vậy!

“Uy, sáng khoái như vậy a.” Dương Hiểu Đồng trêu ghẹo nói, “Được rồi, đi trước nhìn xe người thích, sau đó chúng ta đi giúp con bé chọn lễ vật được chứ?”

Dương Hiểu Thần cũng kích động đồng thời cũng có chút do dự, này xài hết bao nhiêu tiền a.

“Xe đua sao?” Phải biết hẳn yêu nhất chính là xe.

“Ừ, Hiểu Thần a, người nghe chị nói, chị hiện tại có tiền, chị có tiền chính là trong nhà có tiền, người nghĩ muốn cái gì chỉ cần chị có thể cho được đều sẽ cấp, hơn nữa người cũng không cần lo ngại, chúng ta là người một nhà đúng không, nếu như là người nói, chị có cái gì cần người cũng sẽ mua cho ta đúng không? Huống hồ sinh nhật của người cũng nhanh tới, coi như chị hai tặng lễ vật sinh nhật của người có được không?”

Nghe xong lời Dương Hiểu Đồng, Dương Hiểu Thần gật gật đầu, nhìn cô nghiêm túc nói “Chị hai, cảm ơn người!” Từ nhỏ đến lớn chị hai đều đối với hẳn tốt như vậy, hẳn vẫn luôn rất cảm kích.

“Cảm ơn cái gì!” Hai người đi đến nơi lần trước Dương Hiểu Đồng mua xe, mua một chiếc xe đua Mercedes mui trần, tốc độ cực nhanh, chiếc này do nhà thiết kế trứ danh George Armani người Italy tự mình thiết kế, ở toàn

cầu giới hạn lượng bán chỉ 100 xe, bọn họ cũng không suy nghĩ nhiều, đã thích, Dương Hiểu Đồng tự nhiên không nói hai lời liền mua!

Cũng may trường học của em trai cô, có thống nhất thi bằng lái, cho nên Dương Hiểu Thần rất nhanh có thể chạy, mua xe sau Dương Hiểu Thần thực sự rất vui vẻ, nam nhân đại thể đều yêu xe đua, chạy đến tiệm trang sức vì Linh Hi mua một sợi dây chuyền kim cương sau, Dương Hiểu Đồng mới đưa Dương Hiểu Thần đuổi về Thanh Đại, nói cho hẳn biết mình đã gửi tiền vào tài khoản tiết kiệm của nó, cho nên cuộc sống không cần quá tiết kiệm, thế nhưng cũng không thể quá lãng phí, cô không hi vọng em mình trở nên phú nhị đại cùng trước nhìn thấy như nhau.

Dương Hiểu Thần đương nhiên là miệng đáp ứng, mình tại sao có thể thành loại người làm chính mình ghét kia đây!

Nhìn thấy bộ dáng Dương Hiểu Thần, Dương Hiểu Đồng thực sự cảm thấy rất vui mừng, rất nhanh liền lần nữa trở lại Hoa Hải thự, bắt đầu suy nghĩ phải như thế nào phát triển thế lực của mình. Tốt nhất là có thế lực chính thức, dù sao ở trong này phương diện này thế lực là rất quan trọng, giống như vừa rồi, nếu như cô trên phương diện này có thế lực, nào đến phòng hiệu trưởng cũng không đáng kể chút nào.

Cô phải cẩn thận suy nghĩ một chút vấn đề này, nửa đêm, Dương Hiểu Đồng đột nhiên nhận được điện thoại đến từ trong nhà, mà điện thoại thanh âm cũng không phải thuộc về ba mẹ của cô!

“Uy, là Dương Hiểu Đồng đi! Ba mẹ người hiện tại ở trên tay chúng ta, thức thời thì nhanh chút mang theo tiền qua đây!”

Dương Hiểu Đồng sửng sốt, không ngờ sẽ phát sinh chuyện như vậy “Các người ở nhà ta đừng đi, ta lập tức tới!” Thì ra có người chạy đến nhà cô? Chuyện lần này sau khi chấm dứt, nhất định phải cho ba mẹ dọn nhà,

chỗ đó không an toàn, cũng không phải vấn đề tiền, hai người niên kỷ cũng đều không nhỏ, nếu như bị khiếp sợ đối thân thể không tốt.

Dương Hiểu Đồng lấy tốc độ nhanh nhất chạy về nhà, cô cũng không có thông tri Dương Hiểu Thần, cô không hi vọng em trai mình cũng cuốn vào trận phong ba này mà chịu ảnh hưởng, lúc này trong nhà sớm đã là một mảnh bừa bãi, mà ông bà Dương thì lại bị bọn họ cột sống ở đó, nhìn tư thế này Dương Hiểu Đồng mặt liền lạnh xuống...

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 75

Ông bà Dương nhìn Dương Hiếu Đồng tới rồi trong mắt tràn đầy lo lắng, bà Dương nhìn Dương Hiếu Đồng không ngừng lắc đầu, trong miệng phát ra thanh âm nức nở, bởi vì miệng bị băng dính dán, cho nên bà vốn là nói không nên lời.

Nhìn thấy Dương Hiếu Đồng tới, lão đại đối phương hướng phía tên đàn em phía sau đang trông giữ ông bà Dương cho một ánh mắt, tên đó lập tức lĩnh hội mở băng dính miệng ông bà Dương, bà Dương lập tức lớn tiếng nói “Hiếu Đồng, con tới đây làm chi, nhanh lên một chút rời đi!”

Dương Hiếu Đồng nhìn bộ dáng bà Dương vì mình mà lo lắng, cho bà một ánh mắt an tâm, sau đó nhìn về phía đại ca của đối phương “Tại sao làm như vậy? Ta không nhớ ta từng đắc tội quá các người.” Mấy ngày này tới nay, người cô đắc tội qua có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Lúc trước ở đồ thạch tràng đánh Lâm Hoàn, cô nhân viên bán nhà, còn có hôm nay cái phú nhị đại kia, trừ lần đó ra đã không có người khác, đối phương tuyệt đối không có khả năng tùy tiện tìm tới nhà cô!

“Lâm Hoàn, người qua đây, nhìn xem có phải hay không cô gái này?” Lão đại kia hướng phía phía sau rống lên một câu.

Một đại hán chừng bốn mươi tuổi đi tới, tại trước mặt lão đại khom người gật đầu nói “Ngô ca, không sai, chính là cô ta.”

Dương Hiếu Đồng lúc này mới nhìn rõ diện mạo nam tử này, không phải là Lâm Hoàn lúc trước bị cô giáo huấn qua sao, không ngờ hãn vậy mà có

thể tìm được đến nhà cô, còn tìm đến một đám người như thế.

“Hiếu Đồng, mấy người này không phải nhân vật đơn giản, là hắc bang lớn nhất Thụy thành —— người Hải Diễm bang, hơn nữa Ngô ca này vốn tên là Ngô Đại Hải, là nhị đương gia Hải Diễm bang, chết mạng người ở trên tay hẳn tuyệt đối không ít! Người phải cẩn thận, không phải đùa giỡn, chọc giận hẳn, hẳn thực sự giết người diệt khẩu cũng không chừng.” Du Du bộ dáng thoát nhìn có chút lo lắng.

Cũng không phải nói nàng lo lắng Hiếu Đồng đánh không lại bọn hẳn, nàng lo lắng chính là một loạt vấn đề tiếp sau đó, đối phương rõ không phải nhân vật dễ giải quyết, có khả năng bọn họ sẽ không buông, như vậy này đã thực sự phiền toái.

Lấy Dương Hiếu Đồng trạng thái hiện tại không có khả năng diệt toàn bộ bang phái bọn hẳn, như vậy phiền toái này vẫn tồn tại, đối với Hiếu Đồng có ảnh hưởng rất lớn, cô ấy cũng không là một người, thân thích, bằng hữu cũng còn tại đây, lấy tính tình Hiếu Đồng tuyệt đối không có khả năng mặc kệ cho bọn họ, cho nên vấn đề này rất khó giải quyết.

Nghe xong lời Du Du, Dương Hiếu Đồng nhíu mày, sớm biết lúc trước nên làm dứt khoát chút, Lâm Hoàn này thực sự đủ hèn hạ, vì tiền mà không từ thủ đoạn a, bất quá nhân vật hắc bang như vậy, Lâm Hoàn loại tiểu tôm này sao có thể nhận thức? Hắc bang tiền kiếm được không ít mới đúng, như thế nào sẽ vì mấy trăm vạn mà chạy đến nơi này?

“Du Du, giúp ta tra ra vì sao Ngô Đại Hải lại giúp Lâm Hoàn?”

“Được.”

“Tuần tra tư liệu đã bắt đầu, thời gian cần thiết là ba giây, 3, 2, 1, đình... Kết quả đã tra được.” Hệ thống thanh âm vang lên.

“Ngô Đại Hải giúp Lâm Hoàn nguyên nhân là bởi vì Ngô Đại Hải coi trọng con gái của Lâm Hoàn, rất khéo chính là, con gái của hắn chính là người bà nhà lúc trước người gặp ở Hoa Hải thụ—— Lâm Giai, chính bởi vì Ngô Đại Hải thích con gái của hắn, cho nên mới phải vì hắn đến đây một chuyến, nếu không lấy cá tính Ngô Đại Hải thì loại chuyện này hắn sẽ không làm.”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, thế cục bây giờ đích thực là xử lý không tốt, không ngờ sự tình đã vậy còn quá khéo, đích thực là cô không ngờ.

“Các người muốn thế nào?” Dương Hiểu Đồng cau mày hỏi, thế nhưng cô một chút cũng không hoảng hốt, tương phản, cô rất trấn định. Mặc dù trong lòng cô đã biết rõ ràng mục đích của bọn họ, hắn chính là vì tiền.

“Thức thời liền đem bảy trăm năm mươi vạn lần trước giao ra đây, nếu không tự gánh lấy hậu quả!” Lâm Hoàn quắc mắt nhìn trừng trừng nói, nghĩ đến lần trước không chỉ không bắt lấy được tiền còn bị đánh một trận trong lòng hắn rất không thoải mái, bảy trăm năm mươi vạn thế nhưng đủ hắn áo cơm không lo quá nửa đời sau.

Dương Hiểu Đồng vừa mới chuẩn bị đáp lời, nhưng không ngờ Ngô Đại Hải kia trực tiếp một chưởng vỗ vào trên đầu Lâm Hoàn “Mẹ nó, lão tử còn chưa nói xong, người liền nói cái gì?” Nếu nói đối phương không phải một mỹ nữ, Lâm Hoàn nói như thế nào hắn cũng không để ý, thế nhưng mới phát hiện đối phương lại là nữ nhân còn xinh đẹp hơn so với cái Lâm Giai kia, sắc tâm lập tức nổi lên.

Lâm Hoàn bị đánh, trong lòng tự nhiên cũng khó chịu, bất quá đối phương địa vị lớn như vậy hắn cũng chỉ có thể nhịn “Vâng vâng, ngài nói.”

Ngô Đại Hải lúc này mới hài lòng nói “Nếu như người không muốn trả bảy trăm năm mươi vạn này, còn có lựa chọn khác.” Vừa nói, Ngô Đại Hải mắt liền đại gái không ngừng ở trên người Dương Hiểu Đồng quan sát.

“Lựa chọn gì?”

“Làm bà xã của ta, như vậy này tất cả đều phủ nhận!” Nhìn tới nhìn lui, Dương Hiểu Đồng này đều so với Lâm Giai kia tốt hơn, vóc người đẹp, hình dạng đẹp, lại thuần khiết, nhất đẳng a!

Lâm Hoàn nóng nảy “Ngô ca, người cũng không thể như vậy a, kia chuyện người đáp ứng ta đều làm sao bây giờ?”

Không ngờ Ngô ca vậy mà lại coi trọng Dương Hiểu Đồng, cái này làm sao được, nếu như Dương Hiểu Đồng đáp ứng, như vậy hẳn không phải xui xẻo!

“Lão tử nói chuyện với cô ấy, người xía miệng cái gì?” Ngô Đại Hải một cước đem Lâm Hoàn đạp qua một bên, khiến hắn ngậm miệng.

Dương Hiểu Đồng châm chọc liếc mắt nhìn Lâm Hoàn, đây chính là kết quả hắn muốn? Ở trước mặt Ngô Đại Hải cùng con chó như nhau, vì bảy trăm năm mươi vạn, bán con gái của mình, loại người này cũng đáng đời! Nếu như sự tình giải quyết, cô tuyệt đối sẽ không buông tha Lâm Hoàn!

“Này hai lựa chọn, hai chọn một phải không?” Dương Hiểu Đồng hỏi, nếu như không có biện pháp, liền đem bảy trăm năm mươi vạn cho bọn hắn, dù sao hiện tại số tiền này với cô mà nói cũng không tính cái gì, quan trọng là người trong nhà không có việc gì, hưởng chi quân tử báo thù mười năm không muộn, đợi sau này cô có năng lực cùng nhau thu thập cũng không trễ!

Ngô Đại Hải vốn là chuẩn bị đáp ứng, bất quá hắn càng xem Dương Hiểu Đồng càng vui mừng, loại nữ nhân cực phẩm này mang ra ngoài tuyệt đối có mặt mũi a! Mấy anh em cùng hắn cùng với những người bang phái khác, người nào nữ nhân được như thế? So với mình tinh diện ảnh còn phải hơn không ít a!

“Không phải, người chỉ có một lựa chọn, chính là làm nữ nhân của ta.”

“Không có khả năng!” Ba thanh âm đồng thời vang lên, phân biệt là Dương Hiểu Đồng, ông Dương, bà Dương, điều kiện này hiển nhiên là bọn họ cũng không thể tiếp thu.

Ngô Đại Hải cũng nhíu mày, không ngờ ba người bọn họ vậy mà cùng nhau phản đối, “Người nghĩ kỹ, nếu như người không đáp ứng, cha mẹ người còn đang trên tay của ta a! Muốn bọn họ chết là chuyện dễ dàng, huống hồ, người cho là người ở trong này, còn chạy thoát được sao?”

Nói xong câu đó, Ngô Đại Hải hướng những tên đàn em khác trừ tên đang trông giữ ông bà Dương tiến lên, người khác đều đem Dương Hiểu Đồng vây lại, ý vị uy hiếp bộc lộ rõ ràng.

Dương Hiểu Đồng không thèm nhìn đám người kia “Vậy ý của người là, ta căn bản cũng không có quyền lợi cự tuyệt?”

“Phải, người nghĩ làm cũng phải làm, không muốn làm cũng phải làm! Ta khuyên người vẫn là ngoan ngoãn, khỏi bị da thịt chịu khổ.” Ngô Đại Hải đã bắt đầu ảo tưởng bộ dáng Dương Hiểu Đồng ở trong ngực hắn.

“Đã không có lựa chọn khác, vậy nhìn xem là quyền của các người cứng hay là quả đấm của ta cứng hơn!” Không quan tâm mọi việc, trước đem ba mẹ bọn họ cứu ra đi lại nói!

Nói xong, không để ý tới bọn họ, Dương Hiểu Đồng trực tiếp động tay, trước đây không học vật lộn thì không đánh nhau, từ sau khi Dương Hiểu Đồng học, cô phát hiện cô luôn luôn đánh nhau, bất quá cảm giác này cũng không tệ!

Thủ hạ của Ngô Đại Hải cũng không phải bất tài, theo Ngô Đại Hải đến mấy con phố trên đường lẩn lộn, khi nghe được lời Dương Hiểu Đồng, sau

đó chộp lấy một tên đánh tới, nghĩ rằng chế phục cô sau tất cả đều dễ phó sao?

Nhưng cũng ngay vào lúc này, Ngô Đại Hải lớn tiếng nói “Đều nhẹ tay một chút cho ta, cô ấy có lẽ là đại tẩu tương lai của các người a!”

Nghe được câu này, tất cả đàn em đều bỏ vũ khí xuống, liền ngay cả Dương Hiểu Đồng bọn họ cũng không dám đánh, đây không phải là lời vô ích sao? Có lẽ là đại tẩu tương lai, vậy bọn họ đắc tội, sau này còn không chết thảm?

Từng người một người nhìn ta, ta nhìn người, vây quanh Dương Hiểu Đồng, cũng không dám động thủ.

Thấy bọn họ bộ dáng này, Dương Hiểu Đồng nhìn Ngô Đại Hải trong mắt hiện lên một tia châm chọc, này là phóng thủy sao? Ngô Đại Hải thật đúng là tên không có não. Đàn em hẳn không dám động thủ, mà Dương Hiểu Đồng này “Có thể là đại tẩu tương lai” thế nhưng một điểm lo ngại cũng không có, quyền cước gia tăng, một đám loay hoay tránh lại không dám làm gì, kết quả kia đương nhiên là nhẹ nhõm lược lệ.

“Con mẹ nó, lão tử thế nào nuôi bang phế vật các người!” Ngô Đại Hải tức giận nói, nhiều người như vậy ngay cả một nữ nhân đều không làm gì được.

Bọn đàn em trong mắt đều rưng rưng a: Đại ca, điều này có thể trách chúng ta sao? Người nếu như không nói cô ấy có lẽ là đại tẩu chúng ta, kết cục cũng không đến mức thảm như vậy a, chúng ta quả thực chính là đến chịu đòn a, bị đánh còn bị chửi, đây cũng quá thảm...

Ngô Đại Hải nhìn Dương Hiểu Đồng trong mắt ngày càng tản ra quang mang “Không ngờ thân thủ của người cũng không tệ!” Con mẹ nó quả thực chính là trời sinh làm lão bà của hắn a, nhìn đẹp, con nhà lành, lại có thân

thủ, làm đại tỳ hắc bang đại thể thích hợp, đến lúc đó con mẹ nó tất cả nam nhân hắc đạo còn không hâm mộ tử ta!

Nghĩ tới đây, Ngô Đại Hải tâm tình cũng tốt hơn nhiều “Người vẫn là ngoan ngoãn nghe lời của ta đi!” Đám đàn em đánh không lại cũng không đại biểu hãn cũng đánh không lại, tốt xấu hãn cũng đã luyện qua, khí lực cũng so với nữ sinh lớn hơn, mặc dù cô có năng lực, thế nhưng hãn vẫn tin tưởng cô vẫn không làm gì được hãn, kỳ thực ở trong đầu Ngô Đại Hải căn bản cũng không có nghĩ tới hãn có thể sẽ thua.

“Chờ người thắng ta sau rồi nói đi!” Dương Hiểu Đồng lười nghe hãn nói lời vô ích, cô không tin Ngô Đại Hải có thực lực có thể so sánh với Forlani thượng tá còn mạnh hơn, huống hồ xuất kỳ bất ý tất nhiên có thể chiến thắng.

Vừa bởi vì những người đó cũng không dám chân chính xuất thủ, cho nên Dương Hiểu Đồng hạ thủ cũng không tính là nặng, có thể nói thật công phu còn chưa có hiển lộ ra.

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, Ngô Đại Hải cũng biết không cho Dương Hiểu Đồng điểm màu sắc nhìn xem, cô sẽ không ngoan ngoãn nghe lời, trong nháy mắt, Dương Hiểu Đồng chỉ cảm thấy Ngô Đại Hải khí thế thay đổi!

Không còn là đại ca xã hội đen dường như đơn giản trước kia, mà là nam nhân chân chém giết qua, kia một thân xơ xác tiêu điều làm người ta chấn động.

Giờ khắc này, Dương Hiểu Đồng mới thực sự tin mạng người chết ở trên tay hãn không ít, người bình thường cảm giác được luồng xơ xác tiêu điều này có thể sẽ cảm thấy rất khủng bố, thậm chí còn không sinh nổi lòng phản kháng, thế nhưng đối với Dương Hiểu Đồng mà nói này không tính cái gì, muốn nói điều khí xơ xác tiêu, Forlani thượng tá tẩm máu chiến đấu

hăng hái lâu như vậy, sát khí trên người tuyệt đối là chỉ có hơn chứ không kém.

Ông bà Dương thấy một màn như vậy đều khẩn trương, xem ra Ngô Đại Hải này không phải người bình thường a!

“Hiếu Đồng, mặc kệ chúng ta, con đi mau!” Ông Dương cất giọng nói

Muốn hấn một đại nam nhân, căn bản là cái gì đều không làm được, mỗi lần còn phải phiền con gái đến vì bọn họ bận tâm, hấn liền cảm giác mình uất ức, cái chỗ này thật là không thể tiếp tục ở.

Dương Hiếu Đồng lắc lắc đầu “Ba, chúng ta sẽ không có chuyện gì!”

Ngô Đại Hải bỗng hét lớn một tiếng, hai chân như gió xoăn tới.

“Hô...” Một con dao sắc bén gào thét phá không bổ về phía hai vai Dương Hiếu Đồng, hung mãnh dị thường, hiển nhiên không có lưu tình chút nào, người trên đều biết, Ngô Đại Hải bình thường không động thủ, vừa động thủ chính là sát chiêu, từng chiêu từng thức đều ẩn chứa lực phá hoại cực đại!

Dương Hiếu Đồng cảm thụ được khí thế sắc bén của Ngô Đại Hải, lại không động đậy, hai mắt đột nhiên sáng ngời, thân hình chợt lóe, chân phải nhanh như tia chớp xẹt qua con dao của Ngô Đại Hải, công hướng trước mặt hấn!

Thấy động tác Dương Hiếu Đồng, Ngô Đại Hải lập tức thay đổi thế công của mình, hấn không có khả năng hi sinh cái mũi của mình đi hoàn thành chiêu thức đao ấy, rất nhanh thoáng qua, đồng thời đùi phải quét ngang, sắc bén quét về phía thắt lưng Dương Hiếu Đồng.

Hấn lúc này đã cảm giác được Dương Hiếu Đồng tuyệt đối không phải luyện công phu bình thường, thực lực của cô rất mạnh, cho nên lúc này

trong mắt Ngô Đại Hải, Dương Hiểu Đồng cũng không phải là một nữ nhân, mà là một đối thủ, đám đàn em cũng đang nhìn, nếu như hấn thua ở trên tay một nữ nhân, vậy hấn cũng cũng không cần lăn lộn!

Dương Hiểu Đồng tâm ngoan nổi lên, vì nữ nhân, bắt cóc ba mẹ cô, thật cho rằng cô không còn cách nào khác?

Dương Hiểu Đồng không chút nương tay, hữu quyền như Thương Long rời bến, thiểm điện Lôi Minh đánh trên đầu gối trái của Ngô Đại Hải.

Một chiêu này hai người đều trên cục diện bị thương, “Răng rắc...” Một tiếng thấm thấu nhân tâm, tiếng xương gãy ở bên tai mọi người vang lên, đầu gối trái của Ngô Đại Hải bị một quyền Dương Hiểu Đồng cắt đứt...

Tương ứng, thất lực Dương Hiểu Đồng cũng bị trọng một kích, không khỏi rơi trên mặt đất, ai cũng biết, phần eo là rất yếu, hai người đồng thời té trên mặt đất.

“Hiểu Đồng...” Ông bà Dương kinh hô, lần đầu tiên nhìn thấy con gái té trên mặt đất như vậy, bà Dương nước mắt chảy ra, mà ông Dương thì tràn đầy phẫn nộ cùng ảo não, đáng tiếc trên tay của ông đang bị trói lại, vô luận giãy giụa như thế nào đều tránh không thoát, con gái của mình té trên mặt đất, chính mình lại bất lực, nội tâm ông phẫn nộ có ai biết?

“Lão đại...” Đám đàn em của Ngô Đại Hải lập tức xông về hướng Ngô Đại Hải, không ngờ nữ nhân này lợi hại như vậy, lại có thể để cho lão đại bọn họ bị thương, thanh âm mới rồi bọn họ thế nhưng nghe được rõ ràng, đầu gối đại ca tuyệt đối là chặt đứt!

“Ta không sao, các người lên cho ta! Ta muốn đem nữ nhân này bầm thây vạn đoạn!” Ngô Đại Hải giận dữ hét, trên người đau xa không có bằng đau trong lòng hấn, hấn lại bị một nữ nhân đánh bại! Này bảo hấn thế nào chịu được?

Mặc dù bề ngoài thoát nhìn hai người tựa hồ cũng bị thương, thế nhưng Dương Hiểu Đồng phần eo thụ đòn nghiêm trọng, vẫn có thể động, mà hẳn lại không được, người sáng suốt đều biết trận này là hẳn thua!

Hắn cần dùng máu tươi cọ rửa si nhục này, đem bọn họ toàn bộ đều giết diệt khẩu, chuyện này hẳn tuyệt đối không cho phép có người khác biết, tuyệt đối không cho phép!

Đám đàn em nghe thấy đại ca lên tiếng, dù sao bọn họ đều là đi theo phía sau Ngô Đại Hải lẫn lộn lâu như vậy, mặc dù nói Ngô Đại Hải người này không có tố chất gì, nhưng tuyệt đối đầy nghĩa khí, đối bọn hắn cũng rất tốt, ở trong lòng của bọn họ đã sớm đem Ngô Đại Hải xem như là đại ca chân chính, nhìn thấy Ngô Đại Hải bị thương, bọn họ đương nhiên là nên vì đại ca báo thù.

Cái gì nam nhân không đánh nữ nhân, quan niệm này ở trong đầu bọn họ đã không có, nữ nhân trước mặt này tuyệt đối không kém gì thực lực nam nhân, từng người một đều tức giận! Lấy khảm đao, lấy cương côn, này đều là thật, tuyệt đối không phải đùa!

Dương Hiểu Đồng nhìn thấy tư thế này, chống thân đứng lên, cô không nghĩ đến đuôi phải Ngô Đại Hải lực lượng cường như vậy, làm cho cô bị nội thương không nhỏ, bị đánh phần eo lúc này tuyệt đối là xanh tím một mảnh, đau đớn khó nhịn.

Bất quá, hiển nhiên hiện tại cũng không phải là thời gian lo ngại điều này, nếu như cô thua, như vậy khẳng định, hôm nay cả nhà bọn họ cũng phải chết ở chỗ này, cô tuyệt đối sẽ không để chuyện như vậy phát sinh, coi như là chính cô còn không có gì đáng ngại, thế nhưng cô tuyệt đối không thể liên lụy ba mẹ.

Chậm rãi đứng lên, trong mắt cô là hàn khí có thể đủ đóng băng tất cả cùng với một cỗ tức giận, dựa vào cái gì, cô không có chọc tới bọn họ, mà

bọn họ lại muốn đẩy vào chỗ chết!

Tránh thoát khỏi đao của một người, Dương Hiểu Đồng một quyền thẳng đánh mặt đối phương, đem đối phương đánh cho tê thảm kêu lên, sống mũi cũng bị gãy, máu mũi chảy đầm đìa ra ngoài, trọng trọng ngã nhào trên đất.

Người còn lại cương côn lập tức hướng phía ót Dương Hiểu Đồng đánh qua, bay nhanh xoay người tránh thoát, nắm ống tuýp đối phương, đầu gối hung hăng đá vào hạ bộ đối phương, không lưu tình chút nào, có thể nói là đem hiệu suất theo như lời Forlani phát triển tới cực hạn, đối phương kêu thảm nằm trên đất, đau đớn khó nhịn, tuyệt đối so với tên thứ nhất còn thống khổ hơn, lần này rất khả năng liền đoạn tử tuyệt tôn!

Bà Dương lúc này trừ sợ hãi kêu lên cũng không biết có thể làm gì, trận thế như vậy bà chưa từng gặp qua, đây chính là thực sự trí mạng a, này tất cả bà có đối tử vong sợ hãi, bà thậm chí đang suy nghĩ nếu như Hiểu Đồng mất, như vậy bà nên làm cái gì bây giờ, bà nên làm cái gì bây giờ?

Bà ảo não, vì sao mỗi lần đều liên lụy Hiểu Đồng, nếu như không phải vì bọn họ, Hiểu Đồng căn bản sẽ không gặp phải nguy hiểm như vậy!

Thuần thực, đàn đàn em té trên mặt đất đã chiếm hơn phân nửa, Dương Hiểu Đồng hạ thủ rất ngoan, đã công kích, như vậy sẽ không muốn cho đối phương cơ hội đứng lên lần nữa, cô mặt ngoài thoạt nhìn không có bất kỳ vết thương, thế nhưng chỉ có chính cô rõ, lúc này hông của cô đã đau đến trình độ nào, thậm chí nếu cứ còn như vậy dù đứng cũng khó khăn.

Huống chi trong quá trình tranh đấu nếu không dừng xoay, mỗi một lần đều là toàn tâm đau đớn, nếu như không có thêm một cỗ ý niệm ủng hộ, cô thực sự không biết sẽ phát sinh chuyện gì.

Nghe trên mặt đất tiếng la tê thảm, những những tên đàn em con đang đứng cũng yên tĩnh trở lại, không có động thủ, nữ nhân này thực lực quá

mạnh mẽ, đột nhiên, một tên rất thông minh cầm khảm đao liền đánh về phía cha mẹ Dương Hiểu Đồng, hẳn biết lúc này cô lo lắng nhất chính là bọn họ, cũng chỉ có lúc này cô mới có thể lộ ra kẻ hở.

Thấy người nọ cầm đao hướng về phía mẹ mình, Dương Hiểu Đồng lập tức vọt tới, cho đối phương một đấm, đem đối phương đá văng, bảo vệ bà Dương, nhưng cũng ngay vào lúc này, phía sau người nọ cương côn không lưu tình chút nào đập vào phía sau lưng Dương Hiểu Đồng “Thình thịch...” Một thanh âm vang lên, Dương Hiểu Đồng phun ra một ngụm máu tươi, xoay người dùng hết khí lực của mình đem đối phương đánh nằm bò, mà cô lại cảm giác mình đầu bắt đầu choáng, ngất đi.

Lắc lắc đầu, nháy nháy mắt muốn đem cảm giác choáng váng kia đuổi đi, mà sau một khắc một đao ở tại trên lưng bổ xuống “A...” Ông Bà Dương hét lên chói tai, Dương Hiểu Đồng chậm rãi ngã xuống, một khắc kia, dư quang ở khóe mắt, cô nhìn thấy một thân ảnh.

Thân ảnh kia như ông trời ảm áp chiếu sáng, một giây sau, cô ngã xuống một cái ôm ảm áp, cô mơ hồ nhìn thấy một khuôn mặt tuần tú, cô nỗ lực mở mắt ra nghĩ muốn thấy rõ ràng, lại phát hiện cô đã không có khí lực mở mắt ra, chỉ nghe thấy một tiếng la lên “Hiểu Đồng...” (Sally: anh tới cũng sớm ghê, con gái người ta thê thảm mới xuất hiện ak).

Khóe miệng câu dẫn ra một độ cong, cô thấy mệt mỏi, muốn hảo hảo mà nghỉ ngơi...

Nghe trong không khí vị thuốc sát trùng, Dương Hiểu Đồng chậm rãi mở mắt ra, đập vào mắt tất cả đều là màu trắng, nhìn một chút, nguyên lai chính mình ở bệnh viện.

Chính mình được cứu, cô còn nhớ khi đó nghe thấy thanh âm cha mẹ kêu, bọn họ hẳn là không có việc gì, như vậy, lúc đó cô nhìn thấy một thân

ảnh kia đến tột cùng là người nào vậy? Trong đầu nhớ lại hình ảnh lúc đó, lại thế nào cũng nghĩ không ra rốt cuộc là ai.

Ngay lúc Dương Hiểu Đồng khó hiểu, cửa mở ra, Trương Doãn Kiệt mang bình nước sôi đi đến, nhìn thấy Dương Hiểu Đồng khước miệng lộ ra một tươi cười ấm áp, nhẹ giọng nói “Em đã tỉnh, có hay không không thoải mái ở đâu?”

Nhìn thấy Trương Doãn Kiệt, Dương Hiểu Đồng rất kinh ngạc “Anh tại sao lại ở chỗ này?” Chẳng lẽ lúc đó người cô thấy là Trương Doãn Kiệt sao? Khí tức ấm áp kia làm cho người ta hoài niệm.

“Em không nhớ sao? Đó cũng phải, lúc đó em đã rơi vào hôn mê, ha ha.” Trương Doãn Kiệt ngồi ở bên cạnh Dương Hiểu Đồng, dùng tay dò xét trán Dương Hiểu Đồng, thấy không có lại phát sốt sau cũng yên tâm “Ba mẹ em hiện tại ở cùng chúng ta, em yên tâm đi.”

Dương Hiểu Đồng cười cười, Trương Doãn Kiệt luôn luôn ôn nhu như vậy lại thông cảm nhân tâm, hẳn biết lúc này chính mình lo lắng nhất nhất định là ba mẹ, “Vậy thì tốt, là anh cứu tôi sao? Thế nhưng anh sao có thể biết nhà tôi đã xảy ra chuyện?”

Cô chưa từng nghĩ đến, tại thời khắc này sẽ có người tới cứu mình, thật không có nghĩ đến, kia Hải Diễm bang cũng không là đùa giỡn, nàng cho rằng nàng chẳng qua là hẳn một bình thường bằng hữu, thậm chí còn sau này khả năng căn bản cũng không có cùng xuất hiện, lại không có nghĩ đến hẳn sẽ đi cứu nàng, giờ khắc này, trong lòng nàng tràn đầy đều là cảm động.

“Anh và Lăng Hạo sau khi nhận được thông tri của Nghiêm Tuấn Trạch liền chạy tới, Hiểu Đồng, không ngờ thân thủ của em tốt như vậy, thể chất cũng rất tuyệt, thông thường bị thương giống như em vậy, không qua ba bốn ngày là không thể nào tỉnh lại, không ngờ em ngày hôm sau liền đã

tình lại, bất quá chỉ cần tình lại thì tốt rồi, cần nghỉ ngơi thật tốt nga!”
Trương Doãn Kiệt gọt một trái táo đưa cho Dương Hiểu Đồng.

“Nghiêm Tuấn Trạch?” Dương Hiểu Đồng càng kinh ngạc hơn, thu được thông tri của Nghiêm Tuấn Trạch, như vậy cái ôm ấp kia là của Nghiêm Tuấn Trạch sao? (Sally: ta cảm thấy HIểu Đồng có cảm tình với NTT hơn hai anh kia, có lẽ vì nhiều lần được anh ấy anh hùng cứu mỹ nhân, tuy nhiên hai người không có duyên ak. Nhưng dù sao ta vẫn thích anh Kiệt của ta hơn a.)

Trương Doãn Kiệt gật gật đầu “Lúc đó chúng ta tới chỉ thấy nhà em một mảnh hỗn loạn, trên mặt đất một đám cuồn cuộn lệ nằm đầy đất, mà em đã ngất trong lòng Nghiêm Tuấn Trạch, nhìn trường hợp như vậy thật đúng là làm cho người ta giật mình.”

Ngay lúc hai người nói chuyện, Doãn Lăng Hạo đi đến “Hiểu Đồng, chúng ta tuy nói có một khoảng thời gian không gặp, nhưng em cũng không cần tại đây dưới tình huống giật gân như vậy xuất hiện a!” Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng không có việc gì, Doãn Lăng Hạo trêu ghẹo nói

Dương Hiểu Đồng trừng Doãn Lăng Hạo liếc mắt một cái “Anh nghĩ rằng ta rất thích phương thức lên sân khấu như vậy a?” Giờ khắc này, Dương Hiểu Đồng thật tình tiếp thu bọn họ, bởi vì thời điểm cô gặp khó khăn, bọn họ đến hỗ trợ, không phải không thừa nhận, qua sự tình lần này, tình bạn bè của bọn họ tăng lên một tầng.

Có người nói, ở thời điểm người gặp khó khăn bạn người như trước, tận lực lượng của chính mình giúp đỡ người, mới là bằng hữu chân chính!

Dương Hiểu Đồng cũng cho rằng này rất có đạo lý, hơn nữa mình bây giờ đối với bọn họ mà nói, không có bất kỳ giúp đỡ, bọn họ lại như vậy giúp cô, làm cho cô rất cảm động, cô quyết định, vô luận tương lai cô có

thể thu được cái dạng thành tựu gì, đối với tình cảm của bọn họ vĩnh viễn cũng sẽ không biến!

“Ha ha...” Doãn Lăng Hạo cười nói, “Nhìn thấy em sinh long hoạt hổ còn có thể cùng anh đấu võ mồm anh liền an tâm.”

“Nghiêm Tuấn Trạch đâu?” Dương Hiểu Đồng hỏi, vì sao đến bây giờ còn không nhìn thấy hắn? Cô cũng không biết vì sao, lúc này chính mình lại muốn nhìn thấy hắn, có lẽ là mình muốn nói cảm ơn đi.

“Đúng rồi, em như thế nào chọc người Hải Diễm bang?” Doãn Lăng Hạo hỏi, theo lý mà nói, Dương Hiểu Đồng không nên chọc đám người này mới đúng a, hơn nữa vậy mà làm cho nhị đương gia đối phương ra mặt đến nhà cô, này cũng không bình thường!

Dương Hiểu Đồng khoát tay áo, nhú mày nói “Nay là ta cảm giác mình xui xẻo, ta cùng người Hải Diễm bang kia không quen biết, bất quá cùng Lâm Hoàn kia từng có va chạm nhỏ mà thôi...” Dem sự tình cùng nhau nói xong, ngay lúc Dương Hiểu Đồng cảm thấy có chút khát nước, Trương Doãn Kiệt tri kỷ đưa cho cô một ly nước.

“Cảm ơn.” Dương Hiểu Đồng cười nói, thực sự là vô luận lúc nào, Trương Doãn Kiệt đều là luôn biết chiều cố người như thế.

Trương Doãn Kiệt nâng tay xoa xoa tóc Dương Hiểu Đồng, hắn tựa hồ thói quen động tác này, mỗi lần nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đều nhịn không được, cảm thụ được đầu ngón tay chạm vào tóc dài mềm mại kia, trong mắt lộ ra tình cảm khó nhìn thấy.

Dương Hiểu Đồng không có chú ý ánh mắt của Trương Doãn Kiệt, mà hết thấy này lại rơi vào trong mắt Doãn Lăng Hạo, lập tức cả kinh, chẳng lẽ Doãn Kiệt thích Hiểu Đồng? Hắn cùng Doãn Kiệt là bạn tốt nhiều năm, đối với Doãn Kiệt hắn rất rõ.

Qua nhiều năm như vậy, chưa từng có nữ sinh nào có thể được Doãn Kiệt đối đãi đặc biệt như vậy, mặc dù Doãn Kiệt đối đãi mỗi người đều rất tốt, nhưng có thể có người nhận không ra rốt cuộc có hay không thích, thế nhưng hẳn cũng tuyệt đối minh bạch. Doãn Kiệt mặc dù đối với đãi mỗi người đều rất tốt, thế nhưng đối với Dương Hiểu Đồng động tác vô cùng thân thiết tuyệt đối không phải đối với người bình thường làm được, nhất là đáy mắt kia hiện lên sự sùng nịch, dù là hẳn cũng chưa từng gặp qua!

Hẳn thích Hiểu Đồng? Như vậy chính mình nên làm cái gì bây giờ? Hẳn không biết, trong khoảng thời gian này, ai cũng không biết trong lòng hẳn suy nghĩ cái gì, hẳn vẫn luôn không có tới gặp Hiểu Đồng, cùng những nữ nhân khác cùng một chỗ, chỉ là trong đầu lại luôn luôn hiện lên bộ dáng Hiểu Đồng, hẳn mê man một khoảng thời gian, ở bên cạnh hẳn, hẳn kiến thức quá nhiều nữ nhân yêu tiền, vì lợi ích có thể bán tất cả, bao gồm mẹ của hẳn.

Đúng vậy, hẳn không tin nữ nhân, căn bản cũng không tin nữ nhân, nhưng hẳn cảm giác tự mình tin Hiểu Đồng, thậm chí đối với cô mọc lên tình cảm, hẳn lựa chọn trốn tránh, hẳn không dám tin, muốn làm cho mình quên cô, quên tình cảm này, thế nhưng cách càng xa, tâm lại càng là tưởng niệm. Chưa từng có một nữ nhân nào làm hẳn nóng ruột nóng gan, cho tới bây giờ cũng không có quá, cuối cùng hẳn vẫn quyết định trở về, bởi vì không hi vọng chính mình hối hận!

Mặc dù rất nhiều nữ nhân đều không thể tin, thế nhưng hẳn lại nguyện ý thử một lần, bởi vì Hiểu Đồng không đồng dạng như vậy. Doãn Kiệt cũng thích Hiểu Đồng, như vậy hẳn nên làm cái gì bây giờ? Hẳn mâu thuẫn...

Ở đây ba người, ba suy nghĩ khác nhau, đúng lúc này, y tá tới, nói là muốn giúp Dương Hiểu Đồng đổi nước truyền dịch, ngắt đầu nhìn, đích xác nước dịch đã không còn.

Dương Hiểu Đồng lại chú ý tới, y tá này tuy nói là giúp cô đổi được, thế nhưng ánh mắt lại vẫn nhìn Trương Doãn Kiệt và Doãn Lăng Hạo, vẻ mặt si mê, hiển nhiên mục đích căn bản cũng không phải là giúp cô đổi nước, mà là muốn nhìn hai người bọn họ, càng bất đắc dĩ chính là, đổi nước truyền mà thôi, có cần đến năm y tá không a? Đây cũng quá khoa trương, mị lực soái ca thực sự là không thể đỡ.

Dương Hiểu Đồng cảm khái nói, năm y tá cọ xát dài thời gian, hiển nhiên chính là không chịu đi “Bằng không hai người các anh đi về nghỉ trước đi?”

“Chúng ta không mệt” Doãn Lăng Hạo trả lời, hắn vừa mới qua lại đi nghỉ ngơi làm gì?

“Bụng em đói không? Chúng ta đi mua cơm trưa cho em!” Trương Doãn Kiệt nói, rất hiển nhiên hắn cũng minh bạch tình hình hiện tại, dự đoán hai người bọn họ không ra, các cô y tá này cũng không biết lúc nào mới chịu đi.

Dương Hiểu Đồng đương nhiên là gật đầu đồng ý “Mau đi đi, mau đi đi!” Vốn ba người bọn họ cùng một chỗ, cô còn cảm thấy phòng bệnh này rất rộng, một hồi lại tiến vào năm y tá, thoạt nhìn thật đúng là không rộng lắm.

Quả nhiên, nhìn thấy hai người bọn họ đi rồi, năm y tá phụ trách này nhìn như phi thường nhiệt tâm, sắc mặt lập tức lạnh xuống, trừng Dương Hiểu Đồng liếc mắt một cái sau đó đi ra ngoài, nhìn Dương Hiểu Đồng một trận bất đắc dĩ “Chênh lệch có cần lớn như vậy không a!”

Buồn chán nằm trên giường bệnh, Du Du oán giận nói “Hiểu Đồng a, lần này nguy hiểm thật may có bọn họ, nếu không liền thực sự thảm, người không nên cùng Ngô Đại Hải liều mạng a!”

Dương Hiểu Đồng có thể nghe ra Du Du lo lắng, cười nói “Ta biết sai rồi, sau này sẽ không, ô kìa, này bị chém một đao cảm giác thật đúng là

không sao.”

“Lời vô ích, tiếp tới một khoảng thời gian, người nắm chắc thời gian tu luyện cho ta, đi theo phía sau Forlani học tập cho thật giỏi, sau này gặp được loại chuyện này cũng sẽ không như vậy, quả thực hù chết người!”

“Được được” Dương Hiểu Đồng đương nhiên là miệng đầy đáp ứng, cô cũng biết mình lần này xem như là mạng lớn, tu luyện là vương đạo, chờ cô tới nhị cấp sau, gặp lại cục diện như thế hẳn là có thể nhẹ nhõm ứng đối đi! Bất quá Lâm Hoàn, Hải Diễm bang, cô đã xếp vào sổ đen của mình, đợi đến lúc cô có năng lực, nhất định sẽ diệt bọn hắn!

Tiếng đập cửa vang lên, Nghiêm Tuấn Trạch đi tới, hẳn trước sau như một mang theo tươi cười xán lạn, dường như hẳn ôm ấp ấm áp nhân tâm “Em đã tỉnh, thân thể có khỏe không?”

“Ân, ta rất tốt, hôm qua cảm ơn anh, nếu như không phải anh đúng lúc chạy tới, vậy ta...” Cô thật không biết hậu quả sẽ như thế nào.

Nghiêm Tuấn Trạch giả bộ tức giận “Em cũng biết nếu như anh không có đúng lúc đuổi đến, thì sẽ phát sinh chuyện gì, vậy mà còn dám làm như vậy? Em có biết hay không rất khả năng em không có đem cha mẹ của mình cứu ra, còn đem mình kéo đi vào?”

Dương Hiểu Đồng cúi đầu, thật sự chính mình không có suy nghĩ chu toàn, hậu quả như vậy cô thừa gánh không nổi, cho nên vẫn cúi đầu nghe Nghiêm Tuấn Trạch nói, lại hồi không ra nói ra lời, bởi vì hẳn nói đều là sự thật.

Nhìn thấy bộ dáng Dương Hiểu Đồng cúi đầu, Nghiêm Tuấn Trạch không hiểu sao muốn cười, khi hẳn vọt vào nhìn thấy cảnh tượng vô cùng thâm trầm, nam nhân ngã đầy đất, mà cô lại bị người chém một đao, vì cứu ba mẹ mình, này tất cả đích xác chấn động đến hẳn.

Một người nữ sinh, đôi mắt tất cả này thực sự không dễ dàng, nếu như không phải hẳn có sắp xếp người theo điều tra chuyện của cô ấy, căn bản là sẽ không phát hiện này, như vậy cô ấy rất có thể sẽ... Nghĩ tới hậu quả, hẳn có chút nghĩ mà sợ.

Đem suy nghĩ trong đầu đuổi đi, chính mình đây là thế nào, đối với một người mới nhận thức không lâu, vậy mà lại lo lắng cô ấy gặp chuyện không may, cũng thực kỳ quái.

“Cho nên, em sau này phải nhớ, nếu như muốn làm chuyện nguy hiểm gì, nhất định phải trước đó cho anh biết! Không đúng, không cho phép làm tiếp chuyện nguy hiểm!” Nghiêm Tuấn Trạch nghiêm túc nói

Nghe thấy lời Nghiêm Tuấn Trạch, Dương Hiểu Đồng ngẩng đầu cười, trước đây cô thật đúng là không phát hiện Nghiêm Tuấn Trạch còn có một mặt đáng yêu như thế, hẳn như vậy thật là nhìn không ra tại trong hoàn cảnh kia lớn lên, tựa hồ là một đứa nhỏ trưởng thành trong gia đình hạnh phúc.

“Cười cái gì mà cười, anh đang rất nghiêm túc nói chuyện với em!”

Dương Hiểu Đồng lại càng muốn cười, nhất là nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch cố ý nghiêm mặt “Vâng vâng vâng, ta biết.”

“Vậy mới tốt!”

“Hắc, Tuấn Trạch qua đây a!” Doãn Lăng Hạo cười nói, không ngờ đi ra ngoài một chuyến Nghiêm Tuấn Trạch đã tới rồi, Hiểu Đồng thật đúng là mị lực vô cùng, hẳn còn không biết Tuấn Trạch có bao nhiêu bạn sao? Vội vàng chuyện sự nghiệp gia tộc, vội vàng phần đấu chuyện của mình, nhưng vẫn rút ra thời gian đến xem cô ấy.

“Mua cái gì ăn ngon a?” Cả ngày không ăn cơm, Dương Hiểu Đồng thật có chút đói bụng “Đột nhiên phát giác ta thật có mặt mũi nga! Ba vị đại

soái ca đều đến xem ta a!”

“Ha ha, rất vinh hạnh đi?” Doãn Lăng Hạo cười nói

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Dự đoán có rất nhiều người không muốn ta xuất viện đâu!”

“Vì sao?” Nghiêm Tuấn Trạch nhíu mày nói, chẳng lẽ trừ Hải Diễm bang còn có địch nhân khác?

Dương Hiểu Đồng ý bảo bọn họ nhìn ngoài cửa, ngoài cửa một đám y tá chen lấn hướng bên trong nhìn, ba người vừa quay đầu lại nhìn thấy một đám y tá, lập tức có chút xấu hổ hiểu được.

“Ha ha ha!” Dương Hiểu Đồng cười thoải mái, đã lâu không cười vui vẻ như vậy!

Dương Hiểu Đồng thân thể tổ chất ngay cả bác sĩ cũng bội phục không ngờ, đối làm người khác bị chém một đao không dùng một tháng là tuyệt đối không xuất viện được, thế nhưng Dương Hiểu Đồng một tuần sau liền xuất viện!

Hôm nay, Trương Doãn Kiệt ba người bọn họ tới đón Dương Hiểu Đồng, mà ông bà Dương thì lại là ở một biệt thự khác của Trương Doãn Kiệt, mấy ngày nay ông bà Dương thế nhưng đem sở hữu đối Dương Hiểu Đồng thân thể tốt đều đưa tới cho cô ăn, Dương Hiểu Đồng cảm giác mình tuyệt đối bị dưỡng mập.

Nhược Nhược và Tiểu Mẫn sau khi nghe nói cô nằm viện giúp cô xin nghỉ, cũng trước tiên chạy đến bệnh viện đến thăm, tiện thể dò hỏi ba vị tuyệt thế đại soái ca này là ai, khiến cho Dương Hiểu Đồng một trận không nói gì, sau ở trong phòng bệnh của cô lại xuất hiện hai vị hoa si, rất buồn cười chính là cô làm hai tên này đem những y tá kia đuổi đi...

Tại đây thân tình và hữu tình vây quanh, Dương Hiếu Đồng thực sự cảm giác mình là người hạnh phúc nhất trên đời này, ở bên cạnh cô vẫn luôn có nhiều như vậy yêu thương mình, cô còn có cái gì cảm thấy chưa đủ đây?

Bởi vì Dương Hiếu Đồng đem nhị đương gia Hải Diễm bang đả thương, cho nên núi sống này coi như kết, ông bà ở tại chỗ của Trương Doãn Kiệt, bọn họ cũng không dám động, cho nên tạm thời cũng quấy rầy Trương Doãn Kiệt.

Trương Doãn Kiệt không những không ngại phiền phức, còn an ủi một nhà Dương Hiếu Đồng, hẳn nói đồng phòng ở kia dù sao cũng không ai ở, bọn họ muốn ở bao lâu cũng được, còn có thể giúp hẳn nhìn phòng ở. Mà hẳn và Doãn Lăng Hạo chỗ ở cách chỗ đó cũng không xa, có chuyện gì đều chiếu ứng tốt.

Trừ này cũng không có biện pháp nào khác, Dương Hiếu Đồng chỉ hi vọng thế lực của mình có thể bắt đầu phát triển. Bảy ngày này mặc dù không dài, thế nhưng Dương Hiếu Đồng, Trương Doãn Kiệt, Doãn Lăng Hạo, Nghiêm Tuấn Trạch quan hệ rất nhanh tốt lên, phảng phất như bạn bè nhận thức lâu, mà ông bà Dương đối với này ba tiểu tử này cũng rất thích!

Hôm nay, Dương Hiếu Đồng ra viện cùng ba người bọn họ cùng nhau trở lại trong nhà Trương Doãn Kiệt, biệt thự Trương Doãn Kiệt tuyệt đối không thua gì Hoa Hải thự, địa điểm càng không tệ, ông bà Dương đã chuẩn bị một bàn thức ăn lớn chúc mừng Dương Hiếu Đồng!

Đêm nay, bọn họ rất vui vẻ, đối với ba nam sinh này mà nói, đã lâu không có trải qua gia đình ấm áp, ngày này, dường như bọn họ chính là người một nhà, Dương Hiếu Đồng nhìn thấy ba người bọn họ phát ra tươi cười từ nội tâm, lập tức cảm thấy rất không dễ dàng.

“Sau này các cháu nếu như không có việc gì cứ tới nơi này ngồi một chút a! Cùng nhau ăn cơm!” Bà Dương nhiệt tình nói, những đứa nhỏ này bà là

từ đáy lòng thích!

Tương đối mà nói, Doãn Lăng Hạo người hoạt bát nhất, “Tốt lắm a, bác gái sau này cháu liền thường tới nơi này ăn chực, bác sẽ không đem cháu đuổi đi ra ngoài đi!”

Làm bộ dáng quái chọc bà Dương vui mừng cười to “Sao có thể a, ta ước gì a, còn có các cháu cũng thường đến a! Doãn Kiệt a, quấy rầy cháu.”

“Bác gái, đây là nói cái gì a, cháu không có vấn đề gì!”

“Cảm ơn.” Ông Dương mở miệng nói, lúc này trừ nói cảm ơn thật đúng là không có lời nào có thể thay thế. Cũng không biết Hiếu Đồng lúc nào, tại sao quen biết nhóm bạn đặc biệt này, đêm đó Hiếu Đồng té xỉu không biết, thế nhưng hẳn và mẹ nó thế nhưng tận mắt thấy ba người bọn họ đến, lấy tốc độ nhanh nhất đem một đám người toàn bộ đánh ngã.

Huống chi một cái nhà biệt thự lớn như vậy liền đơn giản để cho bọn họ ở, còn muốn ở bao lâu cũng được, này là bậc hào khí gì a! Mặc dù nhà trước đây không thể trở về, quán ăn cũng không còn, nhưng bọn họ vẫn rất hài lòng cuộc sống bây giờ, ở nơi đó luôn luôn gặp phải một chút phiền toái, còn khiến Hiếu Đồng bị thương là chuyện để cho bọn họ áy náy nhất.

Nói chung bất luận thế nào, bọn họ chỉ là biết con gái của mình có tiền đồ, con bé chỉ là nữ sinh bình thường, mà là có năng lực một mình đảm đương một phía, ngay cả bằng hữu nhận thức cũng không phải là người bình thường, có cha mẹ nào mà không hi vọng con gái mình có tiền đồ?

Cho nên ở trong lòng bọn họ vô cùng hài lòng, Nghiêm Tuấn Trạch bọn họ đi rồi, bà Dương thần bí hề hề đem Dương Hiếu Đồng gọi tiến trong phòng, rất hiển nhiên, đây là một gian phòng khách, lập tức gật gật đầu, chủ phòng kia nhất định là chỗ ở Trương Doãn Kiệt, vẫn là ở khách phòng tốt hơn nhiều.

Vừa nhìn gian phòng kia là có thể nhìn ra tính cách của Trương Doãn Kiệt, màu xám thêm màu trắng phối hợp, thoạt nhìn thoải mái lại có cảm giác gia đình, mà đồ vật bên trong nhìn thoải mái, ở càng

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 76

Bà Dương mấy ngày nay đều ở nơi này, lúc đầu khiếp sợ đến bây giờ cũng thói quen, vẻ mặt bà cười hì hì kéo Dương Hiếu Đồng ngồi xuống hỏi “Hiếu Đồng a, bọn họ với con đều là quan hệ như thế nào a?”

Dương Hiếu Đồng nghi hoặc nhìn bà Dương “Quan hệ bạn bè a!” Thế nào hỏi vấn đề kỳ quái như thế.

Bà Dương trừng Dương Hiếu Đồng liếc mắt một cái “Con biết ta không phải ý tứ này, cùng mẹ có cái gì không được, ba người bọn họ con thích ai?”

Dương Hiếu Đồng vẫn không nói gì, bà Dương tiếp tục nói “Trương Doãn Kiệt rất không tệ, con xem hẳn cả cái nhà biệt thự lớn như vậy không tiếc cho chúng ta ở, hơn nữa nhìn rất đẹp trai, lại biết quan tâm người, săn sóc chu đáo. Nếu như gả cho nam nhân này a, kiếp này thật là hưởng phúc a!” (Sally: bác có mắt nhìn người ghê ak, cháu cũng thích, hehe)

Nghĩ nghĩ, “Bất quá Doãn Lăng Hạo đứa nhỏ này cũng rất tốt, rất biết làm người khác vui vẻ, mỗi lần ta đều bị hấn chọc cho vui vẻ, so sánh hài hước, cùng hẳn cùng một chỗ, mỗi ngày hẳn là đều rất vui vẻ, mẹ cũng có thể nhìn ra hẳn đối với con rất tốt!”

“Ai, Nghiêm Tuấn Trạch kia cũng không tệ a, nụ cười kia a, hơn nữa đêm đó hẳn cứu con, ánh mắt kia là thật sốt ruột, còn đem người Hải Diễm bang đánh đến thảm, đối với con cũng tốt.”

“Ô kìa, ba người này đều tốt như vậy, thế nào chọn đây? Con gái a, con thích đứa nào?” Bà Dương lúc này mới nhớ tới lần này là dò hỏi ý kiến Hiếu Đồng.

Dương Hiếu Đồng một trận không nói gì, còn muốn cô nói cái gì sao? Mẹ cô hình như đối với ba người bọn họ hiểu biết so với cô còn thấu triệt a, “Mẹ a, mẹ suy nghĩ nhiều, chúng con chỉ là bạn bè a, không có như mẹ đâu!”

“Sao có thể, con đừng lừa mẹ , mẹ là người từng trải, ta nói khẳng định không sai!”

“Aiz, mẹ, con nói là sự thật a! Mẹ suy nghĩ nhiều!” Cô thế nào cũng không cảm giác, hơn nữa hiện tại cô còn không có thời gian nghĩ mấy thứ này, cô cần suy nghĩ thật kỹ nên thế nào mới có thể bảo vệ tốt người nhà của mình a!

Bà Dương nhìn Dương Hiếu Đồng, nhìn thấy thái độ của cô một trận không nói gì “Mẹ bây giờ là tùy tiện con, dù sao đến lúc đó sẽ biết, hiện tại cũng không gấp, nhưng ba người bọn họ đều là nam nhân tốt, con cần nắm chặt a!”

Không lay chuyển được bà Dương, Dương Hiếu Đồng chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu “Được rồi được rồi, con biết, thời gian không còn sớm, sớm một chút nghỉ ngơi.” Nói xong Dương Hiếu Đồng chạy đi, nói như vậy từ không có việc gì cũng có thể thành gặp chuyện không may a.

“Aiz...” Bà Dương nhìn bóng lưng Hiếu Đồng lắc lắc đầu, cuối cùng lại cười vui vẻ, con gái của bà a, hiện ưu tú như vậy, bà còn lo lắng cái gì? Là ba người bọn họ cần nắm chặt mới phải!

Dương Hiếu Đồng hôm nay tạm thời sẽ ở trong biệt thự của Trương Doãn Kiệt, ở đây hoàn cảnh thế nhưng không tệ, cô đứng ở trên ban công bắt đầu tu luyện, bởi vì thân thể trải qua cải tạo, năng lực khôi phục so với

trước kia cường không phải nửa điểm, cho nên tốc độ hồi phục mới nhanh như vậy, bất quá cô càng cần hảo hảo tu luyện, đến lúc đó thực lực chính thể đề thăng cũng có thể bảo hiểm một chút.

Một hơi vận hành mười lăm chu kỳ, Dương Hiểu Đồng sau đó hướng vận hành vòng thứ mười sáu, cảm giác kia thông thả thúc đẩy xuất hiện lần nữa, thời gian cảm ở mười lăm vòng cũng không ngắn, Dương Hiểu Đồng có lòng tin vào hôm nay đột phá đến vòng thứ mười sáu!

Vô số năng lượng hạt lúc Dương Hiểu Đồng tu luyện cuộn cuộn không ngừng từ không trung dung nhập trong cơ thể Dương Hiểu Đồng, nội bộ lớn mạnh, mà tương đồng thân thể của cô, cường độ năng lượng ở đây tham dự tăng mạnh bước tiếp theo, lấy mắt thường không thể nhận ra tình hình trở nên kiên cố...

Lúc này năng lượng tuần hoàn, cổ khí lưu kia vận hành tốc độ lúc này đang từ từ chậm lại, mà Dương Hiểu Đồng lúc này lại đang toàn lực ứng phó thôi động khí lưu tiếp tục vận hành.

Mặc dù thông thả, thế nhưng không thể phủ nhận đang tiếp tục vận hành, Dương Hiểu Đồng toàn lực thúc đẩy, lấy quy tốc dọc theo hai mạch nhâm đốc vận hành, khiến cả cái trán tinh tế kia đầy mồ hôi hột, trên mặt biểu tình kiên nghị lại hiển lộ ra quyết tâm của cô.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, hạt năng lượng tiến vào tốc độ càng lúc càng nhanh, kèm theo ầm một tiếng, năng lượng khí lưu trong nháy mắt đột phá bách hội, sau đó cấp tốc theo trên trán hướng lần tới lưu, năng lượng bốn phía theo bách hội lấy tốc độ gấp mấy lần chen chúc mà vào, năng lượng nhập khí lưu, nhượng năng lượng khí lưu cấp tốc bành trướng, trong khí hải chậm rãi xoay khởi.

Trên mặt lộ ra tươi cười nhẹ nhõm, rốt cuộc cách đột phá nhị cấp lại tiến gần một bước! Tắm rửa một cái sau cảm thấy vô cùng thoải mái, mà dấu

vết sẹo trên lưng kia vốn lưu lại, lúc này lại một mảnh bóng loáng, một đao kia không để lại chút dấu vết nào, đây cũng là chỗ tốt khi thân thể cường độ tốt.

Thiên giáng bảo điển, không chỉ là Forlani thượng tá, liền ngay cả Du Du đều trở nên nghiêm túc, huấn luyện cường độ tăng mạnh, trước đều là Dương Hiểu Đồng đối mặt Forlani thượng tá một người, bây giờ là đối mặt rất nhiều người. Đây là Du Du tổng kết ra phương pháp cũng thích hợp nhất để Hiểu Đồng có thể đề cao thực lực, bởi vì mỗi lần tỉ thí, Hiểu Đồng đều tự mình một người đối mặt một đám người.

Một người cùng một đám người đối chiến, liền cần phải có phương diện kỹ xảo, Forlani dạy vật lộn tính ngay thực dụng, hiện nay phương thức gì đối với Dương Hiểu Đồng mà nói thì có lợi liền dùng phương thức đó, Dương Hiểu Đồng cũng không có cơ hội cợt nhả, vẫn chìm đắm trong huấn luyện cường độ cao, bất quá cô cũng biết chuyện lần này đối với Du Du mà nói cũng là một cảnh báo.

Cho nên Du Du mới có thể như vậy kẹp chặt huấn luyện cô, mà cô tự nhiên cũng sẽ không cô phụ nỗi khổ tâm của Du Du, dù sao chỉ cần có thể làm được cô cũng sẽ cố gắng làm, vô luận đại giới là cái gì.

Lâm Hoành, sống núi (kết thù) này xem như là kết thành! Nghe nói, bởi vì chuyện lần này, Lâm Hoành cũng bị đánh rất thảm, mà Ngô Đại Hải đã hạ mệnh lệnh không thể đem việc này lưu truyền đi, cô cũng không biết Nghiêm Tuấn Trạch bọn họ là giải quyết như thế nào, thế nhưng lão đại Ngô Quốc Chí của Hải Diễm bang đã đáp ứng tạm thời không truy cứu việc này, đợi Ngô Đại Hải sau khi thương thế lành lại nói.

Cho nên, tại đây thời gian ngắn ngủi Dương Hiểu Đồng là an toàn, ngày thứ hai, Dương Hiểu Đồng đi đồ thạch tràng tính toán đi tìm Lâm Hoành, tra người này, không cho hấn chết khó nhìn cô căn bản là nuốt không trôi khẩu khí này!

Đi đổ thạch tràng, dùng ít tiền là đã hỏi được nơi Lâm Hoàn cư trú, ngay lúc Dương Hiểu Đồng chuẩn bị đi, lại nghe đến một tiếng thét chói tai truyền đến trong phòng giải thạch cùng với một đám người thán phục, điều này làm cho cô rất hiếu kỳ liền quyết định đi xem.

Nơi này quy mô so với cửa hàng trước kia Dương Hiểu Đồng giải thạch lớn hơn phân nửa, lúc này đã kín người hết chỗ, làm thành một vòng tròn, vây xem tâm lý vẫn là rất nặng, Dương Hiểu Đồng cũng không thể tránh được điểm này rất nhanh chen tới phía trước đi.

Giờ mới hiểu được nguyên lai là có hai người đổ thạch, mà người khác đều ở đây vây xem, mà có thể khiến cho nhiều như thế người vây xem nguyên nhân do bọn hắn mua thạch giải ra không có một khối nào không trúng, toàn bộ đều là đổ trúng.

Đây cũng quá làm cho người ta kinh ngạc, ở đây đại thể đều là tay già đời quanh năm ở trong này đổ thạch, loại chuyện này lại là lần đầu tiên nhìn thấy, xác thực làm cho người ta kinh ngạc, đây cũng không phải là vận khí có thể khái quát, nếu như không có kinh nghiệm là không thể, mọi người đều cảm thấy bọn họ có thể nhìn thấu thạch đầu kia rốt cuộc có hay không có phi thúy.

Dương Hiểu Đồng trong lòng cũng kinh định không nghi ngờ, cô đưa mắt hướng thạch đầu ở trên mặt đất, nội lực hướng phía thạch đầu đi vào, nhưng mà rất nhanh cô kinh ngạc phát hiện thạch đầu trên mặt đất kia mỗi một khối đều có phi thúy! Hơn nữa đều là phi thúy thượng đẳng không phải mặt hàng bình thường, cái này khiến cô khiếp sợ không thôi, đánh chết cô cũng không tin đây là vận khí, rất rõ ràng hai người kia cũng có thể nhìn thấu trong đó có hay không có phi thúy!

Liên cùng cô như nhau, có năng lực như vậy, ở trên đời này không ai hiện định chỉ có một mình cô có, cảm giác được nội tâm Dương Hiểu Đồng dao động, Du Du đã bắt đầu hành động.

“Sự phân hình trong cơ thể có vô tri năng lượng đặc thù, sự phân hình đã mở, lần này sự phân hình tiêu hao thời gian 5 giây, 5, 4, 3, 2, 1... Đỉnh! Sự phân hình đã hoàn tất, đối phương trong cơ thể có chứa năng lượng đặc thù!”

Dương Hiểu Đồng sau khi nghe được cả kinh, đem hai người đều phân hình một lần trong cơ thể đều có năng lượng, xem ra thật không phải là người bình thường mà là người tu luyện! Lâu như vậy rốt cuộc gặp người đồng đạo?

Gặp được bọn họ cảm giác rất mâu thuẫn, một mặt cô cảm thấy cô hiểu rõ hơn phương diện này, một mặt lại đối với tình hình của mình có chút lo lắng!

Dương Hiểu Đồng quan sát khiến cho hai người nhìn kỹ “Thái gia gia...” Trong đó một vị nam sĩ hơn bốn mươi tuổi nói, hảnh mặc thân tây trang, giày da vừa nhìn chính là giá trị con người bất phàm. Hai mắt lấp lánh hữu thần, trong lúc lơ đãng toát ra uy áp thượng vị giả (người có thân phận cao) đủ để biểu hiện hẳn không phải người bình thường, xem ra cũng là bối cảnh rất cường đại!

Suy nghĩ một chút cũng thấy đương nhiên, trên thế giới này có thể có bao nhiêu người tu chân? Mà một người tu chân có thể có được sức có thể đủ để khiến hẳn tại đây chiếm được mảnh thiên địa, thành tựu hẳn huy hoàng nhân sinh.

Khiến Dương Hiểu Đồng kinh ngạc là, ông lão kia thoạt nhìn chỉ có 60 mấy tuổi, lại bị một trung niên hơn bốn mươi tuổi kêu thái gia gia, đây cũng quá quái dị đi, hai người bọn họ quan hệ cha con cũng không khác lắm.

Dương Hiểu Đồng vừa mới thả nội lực ra, theo lý mà nói bọn họ tu luyện đều là nội lực hẳn là không sai biệt lắm mới đúng, không biết đối phương là

không phải, kết quả còn không nhìn ra người ta nông sâu thế nào, cũng cảm giác được một cỗ uy áp khổng lồ hướng chính mình đè ép, Dương Hiểu Đồng lập tức cảm thấy hô hấp cứng lại, cước bộ càng lão đảo một cái. Ngay lúc Dương Hiểu Đồng vì cái mạng nhỏ của mình muốn công đạo ở trong này, luồng uy áp kia lại đột nhiên biến mất vô tung, mà cô thì lui về phía sau vài bước, lúc này mới có thể đứng lại.

Người trung niên hung hăng trừng Dương Hiểu Đồng liếc mắt một cái, đang muốn răn dạy, lại bị lão nhân bên cạnh hấn ngăn cản.

“Tiểu hữu là môn phái nào, không biết tùy tiện thăm dò tu vi của người khác là tối kỵ giới tu chân sao?” Lão nhân một thân trắng xóa, hấn trên dưới quan sát Dương Hiểu Đồng một phen, lúc này mới cười híp mắt hỏi.

Vang lên bên tai thanh âm lão nhân yếu ớt vẫn minh, Dương Hiểu Đồng trong lòng kinh hãi, truyền âm lọt vào tai, đây là tu luyện tới trình độ nào mới có thể đạt tới cảnh giới? Không ngờ thực lực của đối phương đã vậy còn quá cường hấn, chính mình mặc dù mới nhất cấp, thế nhưng đến bây giờ còn chưa có đụng tới qua địch thủ, không ngờ đụng tới người tu chân thứ nhất đã cường như vậy! Xem ra cô đối với mình đã xác định được vị trí của bản thân một chút, lấy này xem ra trên địa cầu người tu chân thực lực tuyệt đối không thấp!

“Tiền bối thứ lỗi, vãn bối chỉ là một lúc kích động, cũng không phải là có ý định mạo phạm.” Giới tu chân là một địa phương chú ý thực lực, chính mình thực lực bây giờ so với người khác thấp, đương nhiên là phải thả thấp tư thái một chút, huống chi lấy niên kỷ đối phương kêu tiền bối cũng đương nhiên.

Lão nhân thấy Dương Hiểu Đồng nói vậy, nhú mày, bắt quá nhìn chăm chăm Dương Hiểu Đồng một lúc sau, phát hiện cô cũng không có khiếp đảm, chỉ là ánh mắt thản nhiên đang nhìn mình, hấn lại chậm rãi gật gật

đầu, “Không có việc gì, sau này không cần liều lĩnh như thế là được, nếu không có thể sẽ rước lấy họa sát thân.”

“Vãn bối cần tuân tiền bối chỉ điểm.” Dương Hiểu Đồng cung kính gật gật đầu, không ngờ giới tu chân còn có cái yêu cầu như thế, điều này cũng không thể trách cô a, cô đích thực là không biết a! Hơn nữa môn phái nào cô nghe đều chưa từng nghe nói, chẳng lẽ nói ta là thiên hàng bảo điển môn phái? Còn không phải đem hấn giật mình!

“Người tên là gì?” Lão nhân nhìn thấy Dương Hiểu Đồng thái độ cung kính cũng có chút hài lòng, xem ra là tiểu bối giới tu chân mới ra không lâu, không biết trời cao đất dày vì vậy thăm dò một phen đi, người trẻ tuổi cũng có lần này thử thử tâm tính hấn cũng có thể hiểu được.

“Vãn bối tên là Dương Hiểu Đồng.” Đối phương lai lịch không nhỏ, lấy thế lực của bọn họ tùy tiện tra một chút là có thể tra được tư liệu của mình, cần gì phải làm điều thừa chẳng thà nói thẳng ra, nếu không đến lúc đó càng nhiều phiền phức!

Nghe nói như thế, Tống Hào Lâm nhú mày, sao có thể họ Dương? Họ Dương tu chân thế gia hấn nhưng chưa từng có nghe nói qua, muốn nói là gần đây mới quật khởi kia là tuyệt đối không có khả năng, một tu chân thế gia cần thiết thời gian lắng đọng tuyệt đối không phải trong thời gian ngắn là có thể đạt thành, huống chi bọn họ đã mấy trăm năm không cùng môn phái tu chân liên hệ qua, lại sao có thể xuất hiện tân tu chân thế gia?

Vừa mới chuẩn bị giận mắng Dương Hiểu Đồng, lần đầu tiên phạm lỗi hấn đã tha thứ cô, không ngờ lại vẫn lừa hấn?

Thực sự là trẻ con không thể dạy! Không biết làm sao, lại nhìn thấy bộ dáng Dương Hiểu Đồng vẻ mặt chân thành tha thiết, tuyệt đối không giống lừa gạt, hấn sống lâu như vậy, đối với này nhìn người nhìn sự thế nhưng thanh thanh sở sở “Người quả thực họ Dương?”

“Vãn bối không dám lừa gạt tiền bối.” Dương Hiểu Đồng trong lòng cũng nghi hoặc, một dòng họ mà thôi có cái gì kinh ngạc? Chẳng lẽ không có thể họ Dương?

“Đi đi.” Tống Hào Lâm mặc dù trong lòng rất nghi hoặc, thế nhưng lúc này cũng không phải là thời cơ tốt truy cứu điều này, chẳng thà sau khi trở về làm thương nghị, hẳn xác định nữ sinh này là một người tu chân, nếu như họ Trương, họ Nghiêm,...hẳn đều có thể lý giải, thế nhưng họ Dương lời liền có huyền cơ!

Nghe thấy lời lão già, Dương Hiểu Đồng như được đại xá rất nhanh chạy đi, không ngờ đến nơi đây nhìn náo nhiệt một chút vậy mà gặp phải chuyện như vậy, xem ra thế giới này rất lớn a! Kia uy áp xác thực làm người ta sợ hãi, đi ra ngoài, Dương Hiểu Đồng lúc này mới phát giác sau lưng của mình đã ra một thân mồ hôi lạnh.

“Hiểu Đồng, hai người bọn họ thực lực thật không bình thường, Tống Dục Chính kia chừng bốn mươi tuổi thực lực cũng không phải rất mạnh, trình độ ba cấp, thế nhưng Tống Hào Lâm kia thì không đơn giản, đại thể dự đoán được cần đợi được người đột phá cấp năm sau mới có thể cùng hẳn bất phân thắng bại!” Du Du dò xét thực lực hai người nói, không ngờ vậy mà gặp phải dị năng giả, nàng hưng trí nói.

Trước đây nàng đi theo bên người ký chủ luôn luôn không ngừng thu thập tình báo, hết thảy tất cả đều chạy không khỏi tay của nàng, nhược điểm của đối phương các loại nàng hết thảy cũng có thể nắm giữ ở trong tay, mà từ sau khi cùng Hiểu Đồng một chỗ nàng trái lại buông lơ rất nhiều, bởi vì cuộc sống không giống như trước đây nơi chốn tràn đầy nguy cơ, thế nhưng liên tình hình hiện tại mà nói, không phải đơn giản như vậy.

Hiểu Đồng thực lực càng ngày càng cao, mà thứ cô ấy nắm giữ lại ở chỗ này khiến cho lốc xoáy nổi lên một phen, sao lại có thể không bị người

tránh thương? Như vậy nên Du Du cần làm tốt hết thầy chính mình nên làm!

Căn cứ hiểu biết hiện tại, nhân sĩ tu chân này đại thể đều tổ kiến ở thế lực quân đội, Tống gia này không hề nghi ngờ là một trong số đó, như vậy cái gọi là môn phái tu chân là cái nào lại có cái gì liên lụy, nàng cần hảo hảo hiểu biết một phen! Nàng sẽ không để cho Hiểu Đồng không hiểu bị cuốn vào vòng xoáy mà không biết.

Dương Hiểu Đồng nghe xong Du Du lời sau cũng tỉnh táo lại, từ lúc cô cùng Du Du cùng một chỗ sau, bên người tiếp xúc người cùng mọi chuyện cùng trước đây cũng không phải là như trước, tương ứng nguy hiểm cũng rất nhiều, thế nhưng cô tin tưởng vững chắc mình và Du Du hai người nhất định có thể khắc phục!

“Người nói bọn họ họ Tống? Là theo Nghiêm gia, Trương gia ở vào địa vị ngang nhau với Tống gia sao?” Càng nghĩ có một phen thế lực, mà ở đó thách tràng lại có thể không hề cố kỵ đồ thách, không sợ người khác nghi kỵ liền chứng minh bọn họ có đủ thực lực tự bảo hộ mình mà căn bản không lo lắng người khác uy hiếp, như vậy cũng cũng chỉ có Tống gia này có thể làm được!

Du Du cười gật gật đầu, Hiểu Đồng vẫn là rất thông minh, chỉ bất quá nói hai tên nàng chính là muốn nhắc tới, “Ân, đích thực là người của Tống gia, nhưng là bọn hăn lần này mục đích tới nơi này còn chờ khảo cứu.”

Xảy ra chuyện như vậy, sau, Dương Hiểu Đồng tất cả tâm tư đều tập trung vào phía trên này, cô cảm giác mình bị cuốn vào một vòng xoáy, Tống gia, Nghiêm gia, Trương gia, quân đội tam thế lực lớn, mà cô vậy mà đều tiếp xúc đến! Như vậy vì sao bọn họ tụ họp gom lại Thụy thành đây?

Nơi này rốt cuộc có thứ gì? Cô mê mang.

Dương Hiểu Đồng vừa đi vừa nghĩ sự tình, đột nhiên nghe phía sau có người gọi mình, quay đầu lại phát hiện là tổ tôn trước gặp ở đồ thạch, lập tức tâm tư lại lần nữa nghiêm nghị, “Thỉnh hỏi các người có chuyện gì không?” Chuyện mới vừa rồi đã xin lỗi, chẳng lẽ là tránh thương mình?

Dương Hiểu Đồng cảm thấy gần đây bên cạnh mình thật đúng là chuyện phiền toái không ngừng!

“Gia tổ ở hội giao dịch sau khi gặp mặt với người, vẫn đối với người nhớ mãi không quên, muốn mời người đến nhà của chúng ta đi một chuyến, còn xin người không cần chối từ.” Tống Dục Chính thấy Dương Hiểu Đồng nhận ra bọn họ, giả vờ khách khí thỉnh mời.

Dương Hiểu Đồng nhìn Tống Dục Chính trong lòng rất nghi hoặc, căn cứ trước phán đoán mà nói, bọn họ đối với người tu chân hẳn là tập mãi thành thói quen, dù cho rất ít có thể gặp được, thế nhưng ít nhất trước đây cũng gặp qua, như vậy vì sao lại vẫn dây dưa với cô? Cô cũng không có cái gì đặc thù, chẳng lẽ là bởi vì mình họ Dương?

Lúc đó hẳn nghe thấy chính mình họ Dương, biểu tình cũng rất kinh ngạc, xem ra vấn đề chính là ở trong này, trên địa cầu môn phái tu chân nhất định có một số việc, mà họ này cũng không đúng, cho nên mới phải dẫn phát vấn đề như vậy?

“Đa tạ tiên sinh hảo ý, chỉ là ta bây giờ còn có sự tình cần làm, tạm thời không thể đi, xin hãy tha thứ.” Cái gì đều không rõ ràng lắm tự nhiên không thể liên như vậy đơn giản đến, dựa theo dự đoán của cô, này trên cơ bản chính là một hồi Hồng Môn yến (thăm dò, không có ý tốt), về phần có hay không cơm điểm ấy cô cũng không rõ ràng lắm.

Tống Dục Chính nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, lập tức sắc mặt lạnh xuống, tiểu bối này ở trước mặt bọn họ căn bản không coi là cái gì, lại vẫn dám cự tuyệt hẳn thỉnh mời, Dương Hiểu Đồng rất rõ ràng cũng cảm thấy

Tổng Dục Chính tức giận, đang suy nghĩ một hồi có phải hay không muốn động thủ, Tổng Hào Lâm ngăn cản Tổng Dục Chính.

“Tiểu cô nương, ta nghĩ người hiểu lầm chúng ta. Cùng là người tu chân, chúng ta so với thường nhân quan hệ cũng tương đối thân thiết một ít, hưởng chi Tổng gia ta là giữa lúc tu chân thế gia cũng là gia đình quân đội, tuyệt đối sẽ không làm sự tình vi phạm đạo nghĩa, hi vọng người có thể tin!”

Dương Hiểu Đồng nghe lời Tổng Hào Lâm, trong lòng đã đem chuyện này suy tư một lần, Tổng Hào Lâm nhìn qua đích thực là bộ dáng chính phái, thoát nhìn tựa hồ cương trực công chính, có chút khí khái, nói chuyện cũng rất chân thành. Huống hồ hẳn nói là lời nói thật, đích thực là thế lực quân đội, bất quá chính mình một người tu vi như vậy vì gì có thể làm cho hẳn thỉnh mời như vậy đây?

“Lời nói dối kiểm tra đã mở, thời gian cần thiết một giây, 1... Đỉnh! Theo như lời là nói thật!”

Lúc Dương Hiểu Đồng trong lòng tính toán, Du Du kiểm tra trực tiếp bắt đầu phát hiện nghi thức nói dối, kết quả biểu hiện Tổng Hào Lâm đang nói lời nói này tuyệt đối không có giả bộ.

Điều này làm cho Dương Hiểu Đồng kinh ngạc còn có thể kiểm tra đo lường điểm này sao a, trong lòng cũng buông xuống rất nhiều.

Nhìn thấy thái độ Dương Hiểu Đồng trước khản trương đến bây giờ hòa hoãn, Tổng Hào Lâm cũng minh bạch nguyên do chuyển biến này, Dục Chính tính bướng bỉnh vẫn là sửa không được, đối đãi chuyện gì đều nhẫn nại không được, cũng là bởi vì điểm này hẳn mới có thể lo lắng! Hẳn đối với Dương Hiểu Đồng thái độ đầy rất là tán thưởng, hiển nhiên đối phương cũng là một người tâm tư kín đáo.

“Như vậy hôm nay ta cũng là không làm khó dễ người, ngày mai buổi chiều lúc rảnh rỗi hy vọng có thể đến một chuyến, có chút sự tình giới tu chân nghĩ muốn cùng người thương thảo một phen, đồng thời ta cũng còn có một chút vấn đề, tin ta không có ác ý.” Nói xong, Tống Hào Lâm liếc mắt nhìn Tống Dục Chính, Tống Dục Chính lập tức ngậm miệng đưa cho Dương Hiểu Đồng một danh thiếp.

“Đến lúc đó gọi điện thoại cho ta là được, ta sẽ gọi tài xế đi đón người.” Tống Dục Chính nói, thái gia gia đối với cô ấy có lẽ như thế, hẳn tự nhiên thái độ cũng khá nhiều.

Dương Hiểu Đồng thu danh thiếp, thi lễ một cái nói, “Tạ tiền bối, văn bối ngày mai nhất định sẽ đi quý phủ bái phỏng.”

“Tốt.”

Cùng Tống gia hai người chia tay, sau, Dương Hiểu Đồng rất nhanh về tới Hoa Hải thự, trước cũng đã gọi điện thoại cùng ba mẹ nói. Mà ông bà Dương cũng không có hỏi lý do nhiều, nói chung bọn họ tin con gái của mình nhất định là có việc bận, bọn họ tự nhiên sẽ không gây trở ngại nàg.

Về đến nhà Dương Hiểu Đồng ngồi ở trên sofa nhớ lại một loạt sự tình gần đây phát sinh, Du Du thì lại vội vàng sưu tập tư liệu, nàng phải tại đây tất cả sự tình đến trước đem tư liệu mọi người đều thu thập hoàn toàn! Như vậy mới có thể không rơi vào thế bị động, nguy hiểm, mà mục đích của bọn họ rốt cuộc là cái gì nàng cũng phải tra rõ!

“Rốt cuộc vì sao họ Dương thì không được a?”

“Tống gia, Trương gia, Nghiêm gia, đều đến Thụy thành mục đích là vì cái gì?”

“Ở đó thạch tràng gặp được Nghiêm gia và người của Tống gia, Tống gia nói rõ là đồ thạch, đồ thạch này là muốn kiếm tiền hay là muốn phỉ thúy

đây? Đây là một vấn đề, mà Nghiêm gia cũng rất rõ ràng muốn chính là phi thúy mà không phải tiền, như vậy muốn nhiều phi thúy như vậy là làm gì? Máy nghìn vạn căn bản là việc không đáng lo! Xem ra phi thúy này đối với bọn họ là có chuyện trọng dụng!”

“Cùng ta nói chuyện giới tu chân? Tu chân giới có chuyện gì a? Ta như thế một tiểu bối, lấy thân phận của hắn sẽ không như vậy thỉnh mời mới đúng a!” Tổng kết đến tổng kết đi, Dương Hiểu Đồng liền quần quýt ở tại mấy vấn đề này.

Đỗ thạch, tu chân, ba gia đình quân đội, liên hệ giữa, bất quá này rất cuộc cùng cô có quan hệ gì đâu? Dựa theo Dương Hiểu Đồng chính mình phán định tổng kết ra đại khái như thế, thế nhưng rất hiển nhiên này cô không cách nào suy đoán ra, ít nhất giúp cô rõ được một tia suy nghĩ.

Tống Hào Lâm gọi mình đi hắn là thật sự có chuyện muốn hỏi mình, nói cách khác lấy năng lực của bọn họ căn bản là không nên làm như vậy, đem chính mình diệt khẩu căn bản là chuyện dễ dàng, Dương Hiểu Đồng quyết định, ngày mai hay là trước đi làm rõ ràng.

Du Du còn chưa có tra xong, dù sao những tư liệu kia đều không đơn giản, thiên hàng bảo điển, Dương Hiểu Đồng nhìn Du Du ngồi ở một đài hình cơ khí, vẻ mặt ngưng trọng điều tra tư liệu các phương diện, hướng phía cơ khí hạ các loại mệnh lệnh, lúc này Du Du nhìn qua có một loại năng lực lãnh đạo trời sinh, trầm ổn, cơ trí, nghiêm cẩn, này đặc điểm lại đồng thời ở trên người của nàng hiển hiện ra.

Nhìn Dương Hiểu Đồng đều sửng sốt, Du Du nỗ lực như thế, chính mình làm sao có thể tiếp tục như vậy đây?

Dương Hiểu Đồng không nói hai lời bắt đầu tu luyện, nếu như thực lực của cô đủ mạnh, như vậy Tống Hào Lâm bọn họ, cô căn bản không cần lo lắng, cũng không cần như hiện tại nghĩ nhiều như vậy. Tứ cấp, cô hiện tại

mới nhất cấp, mặc dù nhanh sẽ đột phá nhị cấp, thế nhưng cách tứ cấp vẫn rất xa xôi.

Tổng Dục Chính cũng bất quá là thực lực nhị cấp? Thế nhưng Tổng Dục Chính đã hơn bốn mươi tuổi, nói cách khác chính mình so với hần muốn sớm hơn hai mươi mấy năm, hai mươi mấy năm thời gian cô tuyệt đối sẽ không dừng lại ở thực lực như Tổng Dục Chính!

Dương Hiểu Đồng thành công vận hành mười sáu vòng, thế nhưng vòng mười bảy bây giờ khó có thể thúc đẩy, thử một phen vô ích sau cô lại bắt đầu vận hành lại từ đầu, nói chung nhất định sẽ đột phá!

Khi Dương Hiểu Đồng vận hành đến vòng mười sáu ba lần, Du Du đã trở về, hiển nhiên nàng đem tư liệu tra được góp nhặt một lần.

“Cực khổ.” Dương Hiểu Đồng nói, trong mắt là nồng đậm quan tâm.

Du Du nhìn thấy bộ dáng Dương Hiểu Đồng, trong lòng ngọt nói không nên lời, có những lời này, cái gì đều đáng giá!

“Ta không sao, về tư liệu ta đã tra được, chỉ bất quá có chút đặc biệt cấp cơ mật tra không được, bởi vì ta giải mã sau lại phát hiện bên trong căn bản cái gì cũng không có.”

“Cái gì cũng không có?” Dương Hiểu Đồng cả kinh “Tại sao có thể như vậy? Là bị đào trộm sao?”

Du Du suy nghĩ một phen lắc lắc đầu “Ta cảm thấy không phải như thế, nếu là như vậy, bọn họ căn bản cũng không có tất yếu tiếp tục duy trì, chiếu suy đoán của ta bọn họ hẳn là đem tư liệu này tồn tại viết tay, trong máy vi tính thì căn bản không có lưu trữ.”

Dương Hiểu Đồng trong lòng nghiêm nghị, không ngờ bọn họ vậy mà nghiêm cẩn tới loại tình trạng này, xem ra tài liệu kia thật là rất quan trọng.

“Vậy người tra được cái tư liệu gì?”

“Trước nói Tống gia đi!”

“Tống gia gia chủ hiện nay là Tống Dục Triết, Tống Dục Triết đứng hàng thứ hai, mà trước người thấy Tống Dục Chính là lão đại, dựa theo nhà người bọn họ dự đoán, là hi vọng Tống Dục Chính tiếp thu sự nghiệp trong nhà ——điểm này theo tên của hắn là có thể đã nhìn ra, mà Tống Dục Triết thì lại là tu luyện, bất quá về sau bởi vì hai người hứng thú, thì ngược lại đảo lại.”

“Cho nên Tống Dục Triết quản sự nghiệp, ở quân đội quyền hắn phát ngôn là rất mạnh, mà Tống Dục Chính đối phương diện chính trị thì lại tuyệt không quan tâm, toàn thân tâm đầu nhập vào tu luyện, cả ngày đi theo bên người Tống Hào Lâm tu luyện.”

“Tống Hào Lâm, thực lực thế hệ trước là thuộc về thật cường hãn. Tống gia nếu như không có hắn chống đỡ cũng không có địa vị bây giờ, từng khai sáng kỷ nguyên mới của Trung Quốc, lúc ấy hắn làm ra cống hiến trác việt, cho nên qua nhiều năm như vậy Tống gia mới có thể ở quân đội đứng vững trở thành gia thế lớn nhất trong ba gia tộc! Tống Hào Lâm là một chân hán tử, tính tình chính trực, điểm này nổi danh, cho nên ta cảm thấy hắn không ám hại người, thế nhưng ngày mai vẫn phải cẩn thận một chút.”

Dương Hiểu Đồng trong lòng gật gật đầu, trong lòng đã có tính toán. So với việc Tống Hào Lâm, Tống Dục Chính tâm trí còn kém rất nhiều...

“Tống Dục Chính bởi vì một lòng si mê với tu chân, cho nên đối với những chuyện khác đều không để ý, đến nay độc thân, mà Tống Dục Triết thì có một trai một gái. Con trai là Tống Tín, con gái gọi Tống Nhị. Hiên nhiên, Tống Dục Chính hiện tại bồi dưỡng con của hắn ở quân đội, mà Tống Tín biểu hiện cũng không tệ, cùng Nghiêm Tuấn Trạch bọn họ như nhau, thế hệ kinh đại chính trị “

Dương Hiểu Đồng một bên nghe lời Du Du, ở trong lòng ghi nhớ tư liệu của bọn họ, cô tin không bao lâu nữa những người này cô cũng sẽ tiếp xúc được.

“Nghiêm gia.”

“Nghiêm gia cùng Tống gia, Trương gia xưng là tam đầu sỏ quân đội, thế lực ở quân đội ba gia tộc bọn họ lực ảnh hưởng lớn nhất! Nghiêm gia hiện nay đương gia gia chủ là Nghiêm Vành Nguyên. Nghiêm Vành Nguyên, làm việc cẩn thận tỉ mỉ, vô luận là chuyện gì đều có bài có bản, đối sự tình trong nhà cũng là như thế. Ở trong mắt của hắn, một việc cũng chỉ có thành công cùng không thành công hai đáp án, quá trình gì gì đó hắn căn bản là không quan tâm.”

“Quan điểm của hắn, thắng chính là thắng, chỉ cần người thắng, vô luận quá trình người dùng phương pháp gì, người đều là người thắng, không ai sỉ nhục một người thắng, tương phản nếu như người thất bại, vô luận người khác là bao nhiêu đồng tình người, người chính là thất bại, vĩnh viễn cũng sẽ không thu được người khác tôn kính. Cường thế thủ đoạn là đại biểu của hắn.”

“Mà Nghiêm gia cùng Tống Hào Lâm lão nhân đồng lứa chính là Nghiêm Túc, nghiêm túc, người cũng như tên, làm chuyện gì đều rất nghiêm túc, mà Nghiêm Vành Nguyên tính cách liền là theo chân Nghiêm Túc hình thành . Nghiêm Túc bình thường thật lâu không có ở trước mặt thế nhân xuất hiện qua, thế nhưng căn cứ ta điều tra, lúc này hắn đang ở trong nhà Nghiêm gia lão.”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, tên này đích thực là đủ kinh điển! Bất quá cô cũng minh bạch tại đây trong gia đình như vậy, cuộc sống Nghiêm Tuấn Trạch là thế nào, Dương Hiểu Đồng đối với Nghiêm Vành Nguyên vẫn còn có chút thương thức, mặc dù cách làm rất bất cận nhân tình, thế nhưng không thể phủ nhận, thực sự rất hữu hiệu!

“Nghiêm Vanh Nguyên không có con gái, có 3 người con trai. Con lớn nhất Nghiêm Tuấn Thanh, con thứ 2 Nghiêm Tuấn Minh, con thứ ba Nghiêm Tuấn Trạch. Giải mã sau, ta phát hiện Nghiêm Tuấn Minh hẳn là thân thể bị bệnh, mà cần năng lượng trong phi thúy đến giúp đỡ hẳn kéo dài tính mạng, cho nên nhà Nghiêm Tuấn Trạch, bọn họ mới có thể quan tâm tới ngọc thạch này như vậy!”

“Cần ngọc thạch đến kéo dài tính mạng? Thảo nào giá bao nhiêu đều không cần thiết, ngọc thạch độ tinh khiết càng cao càng tốt đi.” Dương Hiểu Đồng sửng sốt, không ngờ còn có bệnh cần ngọc thạch đến kéo dài tính mạng, nghĩ lại vừa nghĩ cũng hiểu “Là Nghiêm Túc nghĩ ra được biện pháp này?”

Du Du nghe xong lời Dương Hiểu Đồng sau, mặt mang tươi cười, Hiểu Đồng năng lực phân tích sự tình thật đúng là không tệ a!

“Ừ, nếu như Nghiêm Tuấn Minh sinh hoạt tại gia đình bình thường, sớm cũng đã chết rồi. Cũng may có Nghiêm Túc, hẳn là người tu chân, mượn ngọc thạch có thể vì Nghiêm Tuấn Minh kéo dài tính mạng, cho nên Nghiêm Tuấn Minh mới có thể sống tới ngày nay.”

“Nói như vậy đồ thạch tràng gặp được Nghiêm Tuấn Trạch, chuyện của bọn họ thì có giải thích...” Dương Hiểu Đồng cảm khái, Nghiêm Tuấn Minh này cũng thật đáng thương, là sinh bệnh gì mới có thể như vậy a! Bất quá hẳn vẫn rất may mắn, Nghiêm Túc này mặc dù rất nghiêm túc, thế nhưng đối đãi người trong nhà vẫn rất tốt!

“Ừ, tiếp đến nói một chút về Trương gia.”

“Trương gia thế hệ trước là Trương Quang Tổ, năm đó, Tống Hào Lâm, Nghiêm Túc, Trương Quang Tổ ba người đều là người có công lớn trong việc khai quốc, quan hệ cũng không tệ lắm, bất quá bọn họ, loại người này sống nhiều năm như vậy tính tình cũng có chút quái dị, đối với quan hệ

giữa bọn họ cũng không phải cần để ý tới, bởi vì bọn họ đã tránh tầm mắt của mọi người, quan trọng là bọn họ hiện tại là gia chủ mỗi một gia tộc.”

“Trương gia hiện tại, gia chủ là Trương Dật, Trương Dật là con trai duy nhất, tính cách tao nhã, cùng tính tình Trương Doãn Kiệt rất giống, có lẽ Trương Doãn Kiệt tính tình là bị Trương Dật ảnh hưởng. Bởi vì Trương Dật tính cách rất tốt, biết cách làm người, cho nên thanh danh của hắn rất tốt, thế nhưng có thể ổn cư là một trong 3 gia tộc đứng đầu trong quân đội, hắn cũng tuyệt đối không phải nhân vật đơn giản, đối với chuyện rất trọng yếu, hắn nho nhã một mặt liền không có tác dụng, thủ đoạn sắt máu cũng là có.”

“Trương Dật có hai con trai, một con gái. Con gái là con lớn nhất, tên là Trương Hinh, mà hai con trai phân biệt là Trương Doãn Kiệt, Trương Thuận. Con trai Trương Dật thích nhất chính là Trương Doãn Kiệt, bất quá Trương Doãn Kiệt cũng đích xác rất đáng giá hắn thích, rất ưu tú cũng rất giống hắn.”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, trong đầu nhớ tới nam tử như gió xuân ấm áp kia, đích xác, vô luận người nào nhìn thấy hắn cũng không thể ghét nổi! Hắn vĩnh viễn là ôn nhu như vậy, vì người khác suy nghĩ.

Khi Du Du đem tình hình 3 gia tộc này nói xong, Dương Hiểu Đồng lúc này mới phát hiện trước cô luôn cho rằng trên địa cầu không có người tu chân, hiện tại quan điểm này hoàn toàn bị đánh vỡ, tam gia này vậy mà cũng có người tu chân! Nhìn thực lực của chính mình vẫn là rất yếu a!

“Về giới tu chân, người có hay không tra được những thứ gì? Trên địa cầu này rốt cuộc có bao nhiêu người tu chân a?” Trong lòng cô sinh ra một loại cảm giác nguy cơ, vì mình đi vào một lĩnh vực hoàn toàn mới!

“Tu chân giới này thật là cơ mật, ta ở phương diện có thể tra được đều tra xét một lần, hoàn toàn không có tương quan ghi chép, tin tưởng ngày mai Tống Hào Lâm sẽ nói cho người biết những nội dung này đi! Về phần có

bao nhiêu người tu chân, này người không cần quá lo lắng, ta tra xét một chút, hiện nay trừ tam gia tộc của bọn họ ra, ta còn không tra được có người tu chân khác, số người tu chân chắc chắn sẽ không nhiều! Huống hồ chỉ cần người đột phá tới bốn, năm cấp, sau, liền không cần lo lắng cái gì nữa.” Du Du an ủi nói, nàng cũng minh bạch Hiếu Đồng lo lắng, bất quá căn cứ nàng đánh vào thế lực quân đội khác, cũng không có phát hiện có người ở phương diện này.

“Ừ.” Dương Hiếu Đồng mặc dù mặt ngoài không có việc gì, thế nhưng trong lòng đều là thiên tư bách chuyển, sau một lát lấy lại tinh thần, có bao nhiêu người tu chân cũng không quan trọng, quan trọng là thực lực của chính mình, nếu như thực lực của chính mình thực sự cường hãn, như vậy những thứ ấy, người tu chân cũng cùng người thường không có gì khác biệt!

Không nói thêm nữa, Dương Hiếu Đồng đi tới ban công bắt đầu tu luyện, cô tin tính tình Tống Hào Lâm, ngày mai qua sẽ không gặp được cái gì nguy hiểm, tình hình cô bây giờ căn bản cũng không đáng giá Tống Hào Lâm coi trọng, đồng thời cũng có thể theo Tống Hào Lâm nơi đó lý giải một ít, trái lại rất không tệ!

Du Du nhìn bóng lưng Dương Hiếu Đồng, giờ khắc này, nàng cảm thấy Hiếu Đồng thành thực rất nhiều, cái loại tính tình đó kiên nhẫn bắt đầu hiện ra, nàng tin cô ấy sẽ đứng ở đỉnh thế giới này!

Ngày thứ hai, sau khi gọi điện thoại không lâu lắm đã có xe qua đây đón cô, là Cadillac mới nhất, xe này nhìn qua đích xác rất khí phách, rất phù hợp hình tượng người nhà họ Tống, quả nhiên tùy tiện một chiếc xe đều là hàng hiệu, nghĩ đến hôm qua bọn họ không hề cố kỵ đồ thạch, Dương Hiếu Đồng liền cười, có thực lực như vậy, kiếm tiền không phải cùng nước chảy như nhau sao?

Nếu như cô có bối cảnh cường đại như bọn họ, như vậy rất nhiều chuyện đều không cần lo lắng!

Tống Trạch.

Biệt thự phương tây điển hình, có kiến trúc phương tây xa hoa cùng đại khí, dùng đặc điểm kiến trúc hình tròn, thoát nhìn êm dịu mà lại đồ sộ, thật hoa viên lớn, diện tích nơi này là biệt thự lớn nhất đến nay Dương Hiểu Đồng mới nhìn thấy.

Đi vào, Tống Hào Lâm và Tống Dục Chính đã chờ Dương Hiểu Đồng, việc này khiến Dương Hiểu Đồng có chút thụ sủng nhược kinh.

“Dương tiểu thư, người đã đến rồi, mời ngồi.” Tống Hào Lâm mặt mang nụ cười hiền lành, hãn giờ phút này thoát nhìn trái lại thân thiết giống như vị lão gia gia bình thường, bất quá Dương Hiểu Đồng tuyệt đối không nghĩ như vậy.

Mặc dù đối phương rất khách khí, thế nhưng cô rất rõ ràng chính mình cùng bọn họ chênh lệch, cho nên thái độ của cô rất cung kính “Cảm ơn Tống tiên sinh.”

Cô thông minh không nói gì, cô cũng không biết lần này Tống Hào Lâm rốt cuộc là muốn cùng mình nói cái gì, cứ như vậy chờ đợi Tống Hào Lâm mở miệng, tuyệt đối là lựa chọn sáng suốt.

Tống Hào Lâm nhìn Dương Hiểu Đồng, lúc đối mặt hãn, bất trắc bất kháng, khuôn mặt bình tĩnh, ánh mắt坦然 nhiên, cử chỉ đúng mực, không có một tia khiếp đảm, điểm này làm hãn rất thương thức, người bình thường căn bản không thể nào làm được điểm này.

“Ta là Tống Hào Lâm, đây là văn bối của ta Tống Dục Chính, một văn bối khác Tống Dục Triết thì là tinh trưởng của Thụy thành, chúng ta là gia

đình thuộc về quân đội.” Tống Hào Lâm sang sảng thừa nhận điểm này, cũng không nỡ điểm giấu giếm, cũng không cần giấu giếm.

“Ngưỡng mộ đã lâu, ngưỡng mộ đã lâu.” Dương Hiểu Đồng bày ra một bộ dáng kinh ngạc, nói thật cô đích thực là rất kinh ngạc, không ngờ Tống Hào Lâm nhẹ nhàng như vậy liền nói ra thân phận của hắn “Ta là một người trong tiểu gia đình, không có bối cảnh gì ở phương diện này.”

Tống Hào Lâm trong mắt tràn đầy tán thưởng, rất không tệ, hôm qua sau khi trở về hắn đã là phái người đi điều tra bối cảnh Dương Hiểu Đồng, có thể nói là nhất thanh nhị sở, cũng chính bởi vì này hắn liền càng nghi ngờ, một người bình thường sao lại có thể học được tu chân? Hắn cảm thấy đây mới thật là mấu chốt!

Dương Hiểu Đồng cũng minh bạch, chính mình hoàn toàn không có tất yếu giấu giếm, lấy thủ đoạn của bọn họ nhất định có thể tra được, mặc dù Du Du có thể dùng thủ đoạn để cho bọn họ tra không được, thế nhưng rất hiển nhiên đây không phải là cách làm sáng suốt, ngược lại càng sẽ kích thích bọn họ nghi hoặc.

“Lần này thỉnh mời Dương tiểu thư đến đây, là về một sự tình tu chân giới nghĩ muốn cùng người câu thông một phen.” Đối phương cũng là người thông minh, Tống Hào Lâm cũng cảm thấy không tất yếu phải lòng vòng, còn không bằng trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

“Thỉnh Tống tiên sinh chỉ giáo.” Dương Hiểu Đồng thấy trọng điểm tới, tinh thần cũng lên, cô quan tâm nhất là cái này!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 77

Edit: Sally

“Không biết Dương tiểu thư là theo môn phái tu chân nào học tập phương pháp tu chân?” Tống Hào Lâm thái độ cũng rất cung kính, tựa hồ đem Dương Hiểu Đồng cùng hãnh địa vị ngang nhau.

“Này...” Dương Hiểu Đồng không biết Tống Hào Lâm là có ý gì, chính mình lại không biết rốt cuộc có môn phái nào, này nếu như tùy tiện nói có thể hay không để cho bọn họ hoài nghi?

Đối với thái độ Dương Hiểu Đồng, Tống Hào Lâm tựa hồ sớm đã đoán được “Dương tiểu thư, không nói gạt người, hôm qua ta đã đem hồ sơ cá nhân của người điều tra nhất thanh nhị sở, người cũng không phải là người của mấy gia thế tu chân, như vậy người chính là người môn phái tu chân, không biết phái của quý môn là?”

Xem ra vấn đề này không trả lời không được “Ta là đệ tử phái thiên âm.” Dương Hiểu Đồng trong lòng rất thấp thỏm, không biết hẳn có phải hay không đối tất cả môn phái tu chân cũng có nhất hiểu biết định? Vậy lộ tẩy a.

“Thiên âm phái? Vì sao ta trước chưa từng nghe nói qua? Chẳng lẽ là môn phái gần trăm năm qua mới thành sao?” Tống Hào Lâm sững sốt, thế nhưng nghe thấy Dương Hiểu Đồng thật là đến từ môn phái tu chân, không biết trong lòng hẳn cao hứng biết bao nhiêu, chỉ là tin tức này, hẳn lần này tới Thụy thành liền đáng giá!

Xem ra Tống Hào Lâm không có hoài nghi, Dương Hiểu Đồng tâm cũng là trấn định xuống “Môn phái chúng ta cho tới bây giờ hành sự đều rất bí mật điều thấp, cho nên cũng không phải là rất nổi danh, thế nhưng tồn tại thời gian không ngắn.” (Sally: hiện tại phát hiện chị có tài làm diễn viên ak, nói dối mặt ko đỡ.)

“Lần này tiểu hữu là xuống núi lịch luyện sao?” Tống Hào Lâm tiếp tục hỏi, từ sau khi nghe thấy Dương Hiểu Đồng thừa nhận mình là người môn phái tu chân, Tống Hào Lâm đối với cô xưng hô liền biến thành tiểu hữu, đồng thời trong mắt của hắn không che giấu được hưng phấn, nhiều năm như vậy rốt cuộc lại lần nữa nhìn thấy tin tức môn phái tu chân!

Dương Hiểu Đồng không rõ vì sao Tống Hào Lâm nghe thấy lời của mình lại hưng phấn như vậy, bất quá cô cũng hiểu được lúc này Tống Hào Lâm đối với mình không có chút ác ý nào, “Àn, ta ở môn phái đã tu tập một đoạn thời gian rất dài, thừa cơ hội này xuống núi tu luyện một phen, vì là lần đầu xuống núi, cho nên rất nhiều phương diện vẫn không hiểu, lần đầu gặp mặt mạo phạm tiên bối, thực sự xin lỗi.”

“Tiểu hữu không cần như vậy a, đều là người trong đồng đạo, này cho là cái gì. Tiểu hữu có thể hay không nói cho ta biết 500 năm qua vì sao môn phái tu chân cũng chưa từng xuất sơn? Ta Tống gia đã tròn năm trăm năm chưa cùng Cuồng Minh phái tiếp xúc qua, từ 500 năm trước một lần tiếp xúc sau, bọn họ tựa như biến mất không còn tung tích.”

Nghe nói như thế, Dương Hiểu Đồng cũng sửng sờ, không ngờ còn có chuyện như vậy sao, cô luôn nghĩ nhưng thật đúng là không ngờ có loại khả năng này, “Cuồng Minh phái?”

“Đúng vậy, không biết tiểu hữu có từng nghe qua? Cuồng minh phái năm đó cũng là môn phái nổi tiếng, mà Tống gia ta đang theo phụ thuộc ở phía sau Cuồng Minh phái tu chân.”

“Ừ, này ta đương nhiên là nghe nói qua. Bất quá qua nhiều năm như vậy, ta là lần đầu tiên xuất sư môn, thật chưa từng thấy qua, chỉ là tin vĩa hè biết một chút, nhưng lại cũng không rõ ràng lắm. Chẳng lẽ chỉ là Cuồng Minh phái đã không có tin tức?” Thật không nghĩ tới chuyện thần thoại xưa của các môn phái tu chân thật đúng là tồn tại, mà Tổng gia là phụ thuộc ở bên người môn phái tu chân, tu chân thế gia?

Tin tức này thật đúng là kinh người! Chính là bởi vì phụ thuộc môn phái tu chân, cho nên bọn họ mới học phương pháp tu chân? Như vậy Trương gia, Nghiêm gia có phải hay không cũng như nhau là tu chân thế gia đây? Cũng bởi vậy bọn họ mới có thể tu luyện?

Dương Hiểu Đồng cảm giác mình nắm lấy ngọn nguồn vấn đề, vừa lúc mượn cơ hội này theo Tống Hào Lâm nơi này lý giải một phen.

“Người nghe nói qua vậy cũng tốt. Tự nhiên không phải Cuồng Minh phái không có tin tức, mà là tất cả môn phái tu chân đều mất đi tung tích, qua nhiều năm như vậy chưa từng có tái xuất qua, đây cũng là vì sao khi ta nhìn thấy tiểu hữu liền như vậy cấp thiết mời người qua đây, tu chân thế gia khác cũng không có cùng môn phái tu chân từng có liên lạc, không biết tiểu hữu biết không?”

Dương Hiểu Đồng giả vờ trầm mặc, suy nghĩ sâu xa một lát sau lại nói, “Đây là bởi vì giới tu chân xảy ra một sự kiện đại sự kinh thiên động địa, 500 năm trước, giới tu chân, mấy đại môn phái bởi vì ở chung không hợp mà xảy ra một hồi chiến đấu kinh thiên, cuối bị thương nặng nề, mà chuyện này nguyên do cũng là bởi vì cùng ngoại giới tu chân thế gia có một sự tình mà dẫn đến mâu thuẫn, vì không cho chuyện như vậy lại lần nữa phát sinh, cho nên chúng môn phái quyết định tạm thời không ra sơn, đến lúc này chính là 500 năm.”

“Môn phái của chúng ta bởi vì luôn luôn hành sự điệu thấp, không cùng những môn phái khác phát sinh tranh chấp, cho nên cũng không tệ lắm, lần

này ta ra đây nhưng về những môn phái khác cũng không biết, đối với thế gian tu chân thế gia ta thật không biết, không biết tại đây rốt cuộc có bao nhiêu tu chân thế gia?” Dương Hiểu Đồng tâm tình cũng căng thẳng, nếu như con số ít thì hoàn hảo, nếu như nhiều, vậy phiền phức cũng không nhỏ.

Tống Hào Lâm đối với lời của Dương Hiểu Đồng có chút nghi hoặc, thế nhưng ngược lại vừa nghĩ, lấy niên kỷ Dương Hiểu Đồng, 500 năm trước cô còn không biết ở đâu, không biết cũng bình thường, “Thì ra là thế, thật đúng là không ngờ trong khoảng thời gian này vậy mà xảy ra việc này, cho nên mới dẫn đến nhiều năm như vậy không có liên lạc. Ở trong này tu chân thế gia cũng không nhiều, chủ yếu chính là Tống gia ta, Trương gia, Nghiêm gia, cùng với hai thế gia bí ẩn khác, nhưng bọn hãn đã lánh đời thật lâu, nhiều năm như vậy cũng chưa từng tái kiến qua.”

“Nói như thế cũng chỉ có năm thế gia các người sao?”

Dương Hiểu Đồng trong lòng vui vẻ, người không nhiều là tốt rồi, nhất định dị năng giả cũng không ít, nhưng bọn hãn cũng đã 500 năm không có liên lạc với môn phái tu chân, nghĩ đến thực lực tinh tiến cũng không lớn.

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, Tống Hào Lâm có chút chần chừ, tựa hồ đang suy tư cái gì.

Dương Hiểu Đồng phát hiện điểm này nghi ngờ nói “Chẳng lẽ không đúng?”

“Còn có một gia tộc không thể nói a...” Tống Hào Lâm lúc nói lên gia tộc này có chút cảm khái, mà hãn một người tựa hồ luôn luôn sóng gợn không sợ hãi, giữa trán lại có một chút rung động, hiển nhiên cái gia tộc này với hãn mà nói rất không bình thường.

“Không thế? Đây là vì sao?” Dương Hiểu Đồng lòng hiếu kỳ đều bị treo lên, lấy thân phận của Tống Hào Lâm, vẫn còn có gia tộc hãn không thể nói? Như vậy cái gia tộc này cường hãn đến mức nào?

“Ha ha, gia tộc này thế lực rất cường đại, về phần rớt cuộc mạnh bao nhiêu, lão phu cũng không rõ ràng lắm, chỉ là vẫn không muốn liên quan đến bọn họ. Hiện tại tình trạng của chúng ta cũng cùng bọn họ không quan hệ, chỉ là bọn họ giống như một tổ ong vô vè, một khi chọc tới bọn họ, hậu họa vô cùng.” Tống Hào Lâm một bộ dáng sợ hãi.

“Nga, thì ra là thế.” Nhìn bộ dáng Tống Hào Lâm, cái thế gia kia tuyệt đối là tồn tại rất cường đại, Tống Hào Lâm cũng không muốn đề cập, cô cũng liền không cần phải hỏi, tin sau này sẽ biết.

“Dương tiểu thư, tại hạ có một yêu cầu quá đáng.” Tống Hào Lâm thi lễ một cái cung kính nói.

Dương Hiểu Đồng sửng sốt, bần thần cản Tống Hào Lâm “Tiền bối, có chuyện gì trực tiếp nói tốt thì tốt rồi, người như vậy ta không chịu nổi a!” Nếu như sau lưng cô thật có một môn phái tu chân như vậy làm chỗ dựa vững chắc thì thôi, hiện tại cô cũng không có a! Ở trong này thực lực của cô cùng người nhà họ Tống này chênh lệch rất lớn a!

“Không biết Dương tiểu thư có thể giúp chúng ta cùng Cuồng Minh phái cầu thông một phen? Nay hơn 500 năm qua, Cuồng Minh phái cho chúng ta đan dược lúc này đã gần như tiêu hao hầu như không còn, chỉ còn lại có rất ít tam khóa, nay như thế nào đủ? Tại hạ cùng với con cháu trong nhà đích thực lực vẫn đình trệ, vô pháp đi tới, chỉ có thể tìm xin giúp đỡ a!”

“Đan dược?” Dương Hiểu Đồng trong lòng bắt đầu nổi lên tính toán, không ngờ bọn họ cũng cần đan dược, bất quá rất hiển nhiên bọn họ cần thiết đan dược cùng mình bây giờ luyện chế không phải một cấp bậc.

“Du Du, bọn họ nói đan dược có thể giúp bọn họ đề thăng thực lực, chúng ta có thể hay không chế tác a?” Dương Hiểu Đồng có chút khẩn trương hỏi, nếu như có thể luyện chế, như vậy cô có thể đáp thuyên lớn lên

Tống gia này, nếu như không thể, kia cũng chỉ có thể đáng tiếc bỏ lỡ một cơ hội tuyệt hảo như vậy.

Du Du cười đắc ý, Dương Hiểu Đồng trong lòng bàn tính nàng thế nhưng thanh thanh sở sở, đây thật là một biện pháp tốt, mượn cơ hội này cùng Tống gia ngồi ở trên một thuyền, lấy quyền thế Tống gia, Hiểu Đồng làm rất nhiều chuyện đều sẽ tiện rất nhiều “Có! Người yên tâm đi! Trên cơ bản bọn họ cần thiết đan dược người cũng có thể luyện chế, dù sao thiên hàng bảo điển chứa đựng đan dược phối phương tuyệt đối là đệ nhất a! Vô luận đan dược gì, chỉ cần từng tồn tại trên đời, nơi này cũng có, bất quá rất hiển nhiên lấy thực lực của người bây giờ còn luyện chế không được.”

Dương Hiểu Đồng nghe thấy Du Du nói đan dược này có phối phương, hơn nữa mình cũng có thể luyện chế trong lòng mừng như điên, nhưng mà Du Du câu sau lại cho cô hắt một gáo nước lạnh, thực lực a thực lực, tất cả tất cả đều xây ở trên mặt thực lực, thật là một bi kịch!

“Vậy ta cần đạt được thực lực gì mới có thể luyện chế ra?”

“Ít nhất sau khi đột phá nhị cấp mới có thể thử luyện chế...” Du Du thoáng suy nghĩ một phen sau trả lời.

Nghe nói như thế Dương Hiểu Đồng mới thở phào nhẹ nhõm “Vậy thì tốt!” Cái gì môn phái tu chân hay không môn phái, đều đã 500 năm không xuất hiện, hiện tại hẳn là cũng sẽ không xuất hiện đi! Đan dược chính mình có thể luyện chế.

Dương Hiểu Đồng cùng Du Du đều là thông qua tâm niệm tiến hành câu thông, ở trong mắt Tống Hào Lâm và Tống Dục Chính, Dương Hiểu Đồng chẳng qua là thoáng suy tư chốc lát, loại phản ứng này lại bất quá bình thường, bọn họ cũng không có bức bách cô, dù sao hiện tại Dương Hiểu Đồng xuất hiện không khác rơm rạ cứu mạng bọn họ.

Đan dược lúc này cũng chỉ còn lại có 3 viên, nếu như lại liên lạc không được, không thể phủ nhận Tống gia bọn họ rất có thể sẽ suy sụp, mặc dù Trương gia, Nghiêm gia cũng giống như vậy, thế nhưng rất rõ ràng, địch nhân của bọn họ cũng không phải là Trương gia và Nghiêm gia hai nhà, cái thế lực kia không phải nhìn chằm chằm vị trí của bọn họ đỏ mắt đã lâu sao?

Trước là nhìn thực lực nhà bọn họ nên không dám động thủ, thế nhưng đời khi người của Tống gia không thể tu chân mà trở thành người bình thường, như vậy địa vị lại có thể đủ bảo đảm bao lâu? Điểm ấy không cần phải nói cũng minh bạch, cho nên trong khoảng thời gian này tới nay bọn họ mới có thể nhiều lần xuất động, tìm chung quanh, đổ thạch đối với bọn họ mà nói không tính cái gì, bởi vì bọn họ không thiếu nhất chính là tiền.

Thế nhưng ai cũng biết, hiện tại Trung Quốc, địa phương dị năng giả dễ dàng kiếm tiền nhất chính là đổ thạch tràng, cho nên bọn họ liền thường xuyên đi đổ thạch tràng chuyển động, nhìn xem có thể hay không gặp được người dị năng, mặc dù bình thường dị năng giả ở đổ thạch để tránh cho bị phát hiện, nhất định không có khả năng mỗi lần đổ đều trúng, cho nên bọn họ chỉ có thể lấy phương thức chính mình mỗi lần đều trúng đến hấp dẫn bọn họ chú ý.

Dù sao, nếu như dị năng giả hiểu biết điều này, phát hiện chuyện này sau nhất định sẽ nhịn không được đến xem, mà Dương Hiểu Đồng liền là một trong đó. Đến Thụy thành chỉ là một trùng hợp, chỉ là gần đây hai con trai của Trương gia, Nghiêm gia đều đến bên này, bọn họ cũng liền tới đây nhìn nhìn, thuận tiện điều tra mục đích bọn họ tới nơi này là cái gì.

Lần này ra, kinh hỉ lớn nhất chính là gặp Dương Hiểu Đồng, còn thoáng biết một ít sự tình tu chân giới.

Dương Hiểu Đồng mặt lộ vẻ khó xử, chần chừ nói “Này dự đoán rất khó khăn.” Dừng một chút, nhìn Tống Hào Lâm biểu tình vẻ mặt khẩn trương, Dương Hiểu Đồng đối với chuyện này liền có nắm chắc hơn!

“Bởi vì lần trước đại chiến, mà mấy môn phái kia đều quyết định không ra khỏi núi, cho nên khả năng tính rất nhỏ, huống chi ta một đệ tử thiên âm phái như thế, bọn họ có thể hay không gặp ta còn chưa nói.”

Nghe xong lời Dương Hiểu Đồng, Tống Hào Lâm biểu tình một chút cụt hứng “Chẳng lẽ thật là ông trời muốn diệt vong Tống gia ta?” Đánh mất hy vọng duy nhất này, Tống Hào Lâm tựa hồ trong chốc lát già hơn rất nhiều.

Nhìn Tống Hào Lâm vốn bộ dáng hăng hái biến thành vẻ mặt tang thương hiện tại, Dương Hiểu Đồng trong lòng cũng có chút cảm động, vị lão nhân này tung hoành Trung Quốc lâu như vậy, tất cả còn không phải đều là hậu nhân của mình sao, hãn sở tác tất cả đều là ở vì hậu nhân mình làm tính toán. Bởi vì nếu như hãn vì bản thân, này với hãn căn bản là râu ria.

Bởi vậy có thể thấy được Tống Hào Lâm là một hán tử hữu tình có nghĩa, hơn nữa đối với người trong nhà mà suy nghĩ chu đáo.

“Tống tiền bối lệ cũng không cần thương cảm như vậy, tiểu nữ có một biện pháp, chỉ là không biết các người tiếp hay không tiếp thụ.”

“Biện pháp gì?” Tống Hào Lâm vẫn không nói gì, Tống Dục Chính giành nói trước.

Từ khi Dương Hiểu Đồng thừa nhận mình là người đến từ môn phái tu chân, Tống Dục Chính thái độ liền thay đổi rất nhiều, người môn phái tu chân lại có mấy người là bình thường? Thảo nào trước thái gia gia muốn chính mình đối với cô ấy lễ phép một chút, cũng may đối phương đối với thái độ mình lúc trước cũng không có tính toán.

Muốn đi vào môn phái tu chân, quan trọng nhất là thiên tư tu luyện, nhớ năm đó hãn cũng từng phí lực muốn đi vào Cuồng Minh phái, không biết làm sao tư chất không đủ mà vô pháp tiến vào, muốn biết hãn thiên tư ở thế gia bọn họ coi như là thượng đẳng, thế nhưng ở môn phái tu chân lại không

là cái gì hết, điều này cũng chứng minh Dương Hiểu Đồng thiên tư so với hẳn cường hơn bao nhiêu.

Huống chi ở môn phái tu chân tu luyện, điều kiện so với thế gia bọn họ tu luyện cũng không phải là cường bình thường, bọn họ mỗi lần tu luyện đều thăng tu vi, đan dược giúp đỡ đột phá đều phải trả giá đại giới rất lớn mới từ môn phái tu chân đổi lấy, thế nhưng bình quân phân phối ở trên người người tu luyện trong nhà, lại có thể có bao nhiêu?

Mà ở môn phái tu chân tu luyện nói cũng sẽ không có vấn đề này, đây cũng là chuyện làm cho người ta hâm mộ nhất.

Khi nghe đến Dương Hiểu Đồng nói không có khả năng hẳn cũng đánh mất hi vọng, hẳn đã đình trệ tại tu vi này đã lâu rồi, nhưng trước sau vô pháp đột phá, nếu như có thể có một khóa đan dược giúp đỡ đột phá, hẳn căn bản không có vấn đề gì, nhất định có thể dễ dàng đột phá, cho nên khi nghe đến Dương Hiểu Đồng nói còn có một phương pháp khác, hẳn kích động hỏi.

Chỉ cần có thể giúp hẳn đột phá, vô luận muốn hẳn làm cái gì hẳn đều đáp ứng.

Dương Hiểu Đồng đối với thái độ Tống Dục Chính rất hài lòng, đảo mắt phát hiện Tống Hào Lâm mặc dù không có nói chuyện, thế nhưng trong mắt lại có một chút dò hỏi, hiển nhiên cũng rất hiếu kỳ.

Hăng giọng một cái, Dương Hiểu Đồng thản nhiên nói “Không đối gạt các người, ta ở thiên âm phái cũng là một danh đan đồng, vẫn đi theo bên người sư phụ học tập luyện đan, đến bây giờ tuy nói không đạt được thành tựu như sư phụ, thế nhưng một ít đan dược ta vẫn có thể đủ luyện chế ra.”

“Thật vậy chẳng?” Tống Dục Chính trong mắt khó có thể kích động, ẩn ẩn còn có lo lắng không dám tin.

Này tất cả như bánh nướng trên trời rơi xuống, đầu tiên là hủy diệt hi vọng của bọn hăn, mà bây giờ lại là để cho bọn họ tràn đầy hi vọng!

Dương Hiểu Đồng khẽ gật đầu, trên mặt mang tươi cười nhàn nhạt “Là thật.” Bình thản mở miệng, không có chút nào hoang mang, như vậy lại làm cho người tin phục.

“Tiểu hữu, không biết người có thể luyện chế đan dược gì?” Tống Hào Lâm hỏi, ánh mắt lợi hại tựa hồ muốn nhìn xoáy đáy lòng Dương Hiểu Đồng, có thể thấy rõ tất cả suy nghĩ của cô.

Tất cả tựa hồ cũng tới quá dễ dàng, thật sự có chuyện tốt như vậy sao? Lấy cuộc đời của hăn từng trải hăn đều không dám tin, đã tròn 500 năm không có tin tức môn phái tu chân, mà bọn họ lại có thể gặp được một người tu chân ra ngoài lịch lãm biết luyện đan, nếu như là thật, kia có thể nói là tổ tiên phù hộ, nhưng nếu như là giả, này rắc tâm liền khó lường.

Vấn đề này trái lại đem Dương Hiểu Đồng hỏi, nhắc tới đan dược thì tương lai cô đích thực là có thể luyện chế, thế nhưng đan dược này tên gọi là gì cô cũng không biết.

Đúng lúc này, Du Du nói “Tẩy tủy đan: Giúp đỡ người vừa mới bắt đầu học tập tu chân rửa gân phạt tủy, do đó đề cao tu luyện trời cho bọn họ, giúp tốc độ tu luyện nhanh hơn trong tương lai.

Phá minh đan: Giúp đỡ người tu chân tu luyện đạt được cố bình, để cho bọn họ có thể nhanh hơn đột phá.

Thanh linh đan: Giúp đỡ người tu chân đề thăng đẳng cấp, bất quá mỗi cấp bậc chỉ có thể đủ sử dụng một viên.”

Nghe thấy lời Du Du, Dương Hiểu Đồng cũng là không hề suy nghĩ nhiều, cô tin Du Du, nói không chừng phương diện này tư liệu nàng đã tra được cũng không nhất định “Ta biết phương pháp chế tác tẩy tủy đan, phá

minh đan, thanh linh đan cùng một ít đan dược.” Dương Hiểu Đồng ánh mắt rất thản nhiên, mặc dù trong lòng cô nhất định khẩn trương, thế nhưng trên mặt lại một chút cũng không có biểu hiện ra ngoài.

Thấy đối phương nói ra đan dược tự mình biết, Tống Hào Lâm thần tình cũng thoải mái một ít, nói không chừng thật là tổ tiên phù hộ “Không biết tiểu hữu người bây giờ có thể luyện chế ra?”

Dương Hiểu Đồng lắc lắc đầu “Lấy trạng thái ta hiện tại, tạm thời còn luyện chế không được, thế nhưng tin chắc không bao lâu liền có thể thành công.”

Phương diện này vẫn là thành thật thừa nhận tương đối tốt, cô bây giờ đích thực là luyện chế không được, bất quá đối phương đã chờ 500 năm, như vậy mấy năm hăn là không tính là gì, huống chi mình cũng không cần lâu như vậy.

Tống Hào Lâm nhú mày, hiện tại luyện chế không được vậy là có ý gì?

Nhìn bộ dáng Tống Hào Lâm, Dương Hiểu Đồng cũng minh bạch “Bởi vì tiểu nữ tu vi bây giờ còn không đạt được tiêu chuẩn luyện chế những đan dược này, được chờ ta đột phá sau mới có thể bắt đầu luyện chế. Mặc dù ta chưa từng luyện chế qua, thế nhưng thường xuyên nhìn sư phụ ta luyện chế, mà ta cũng ở một bên trợ thủ, phương diện này vẫn rất lý giải, ta có lòng tin có thể luyện chế thành công.”

Dương Hiểu Đồng lời nói ra khiến Tống Hào Lâm bưng tỉnh đại ngộ, kia vốn lo nghĩ cũng đã biến mất “Như vậy rất tốt, không biết tiểu hữu như vậy giúp chúng ta là vì sao?” Hăn ở trên đời này ngây người lâu như vậy, tự nhiên biết trên đời này không có chuyện tốt tới vô ích, như nếu như đối phương không có chuyện gì muốn bọn họ hỗ trợ, nghĩ đến cũng sẽ không giúp bọn hăn luyện chế đan dược.

Mặc dù là như vậy, thế nhưng hẳn không để ý, chỉ cần có đan dược, là có thể bảo đảm Tống gia bọn họ kéo dài bất suy, vì thế trả giá thật nhiều cũng là đương nhiên, đương nhiên, những thứ đại giới ấy phải ở trong phạm vi bọn họ thừa thụ, bằng không...

Dương Hiểu Đồng cảm khái, quả nhiên không hổ là người thông minh, mình đây chỉ nói một điểm, bọn họ lập tức có thể minh bạch ý của mình, nói như vậy đến cũng đích xác nhẹ nhõm “Tống tiền bối là người thông minh, văn bối cũng là không vòng vo, nói thẳng.”

Tống Hào Lâm gật gật đầu, Dương Hiểu Đồng sáng khoái trái lại khiến hẳn tăng thêm không ít thiện cảm.

“Là như vậy, ta lần đầu xuống núi lịch lãm, hơn nữa tại đây gốc không ít thời gian, thế nhưng sẽ gặp phải một chút phiền toái mà lại không có theo giải quyết...” Dương Hiểu Đồng nói được phân nửa dừng lại, ngược lại nhìn Tống Hào Lâm, cô tin, hẳn hiểu.

Cô bây giờ phát triển tất cả thủ đoạn cũng đã chuẩn bị xong, thế nhưng một điểm cuối cùng lại không có, đó chính là quyền lực, có một số việc tiền tài có thể giải quyết, có một số việc chỉ có quyền thế mới có thể giải quyết, không thể nghi ngờ, Tống gia này một khi cùng cô ở một tuyến, như vậy hết thảy tất cả đều không là vấn đề .

“Chỉ cần Dương tiểu thư nguyện ý luyện chế đan dược cho Tống gia chúng ta, người chính là thượng tôn Tống gia chúng ta, yêu cầu của người, Tống gia nghĩa bất dung từ! Chỉ cần chúng ta có thể làm được, nhất định sẽ đem hết toàn lực đi làm!” Tống Hào Lâm biết ý tứ Dương Hiểu Đồng, trong lòng trấn định xuống, đối phương cũng không có nói cái yêu cầu gì quá phận.

Yêu cầu như thế bọn hẳn có thể thừa thụ, hơn nữa, chuyện này cho dù Dương Hiểu Đồng không nói, bọn họ cũng sẽ làm, hiện tại Dương Hiểu

Đồng đối với bọn hăn mà nói cơ hồ có thể nói là ân nhân cứu mạng, chuyện của cô tự nhiên chính là chuyện Tống gia bọn họ!

Huống chi căn cứ tư liệu bọn họ tra được, Dương Hiểu Đồng đích xác không có bối cảnh gì, làm ra giao dịch như vậy cũng rất bình thường, hơn nữa như vậy có thể làm cho cô cùng bọn họ đứng ở trên một thuyền, tin tưởng Tống gia trên phương diện đan dược liền không cần lo lắng. Như vậy vấn đề quấy nhiễu bọn họ trăm năm qua cũng đều không tồn tại!

Dương Hiểu Đồng cười gật gật đầu “Như vậy liền cảm ơn Tống tiên bối!” Mục đích đạt thành, trong lòng cô đương nhiên mừng rỡ nở hoa, mặc dù giữa bọn họ cũng không đủ thực lực, thế nhưng đây chỉ là vấn đề thời gian.

“Nói chi vậy, là ta phải cảm tạ Dương tiểu thư mới phải.” Đã là người một nhà, Tống Hào Lâm tâm cũng buông xuống hơn phân nửa, cùng Dương Hiểu Đồng nói chuyện cũng ngày càng thân thiết.

Dương Hiểu Đồng có thể nhìn ra Tống Hào Lâm phát ra từ nội tâm nhẹ nhõm, như vậy một hòn đá vẫn áp ở trong lòng hăn đã giải quyết, cả người tự nhiên dễ dàng không ít, thoạt nhìn tinh thần phấn chấn liền nhìn như anh trai của Tống Dục Chính, dáng vẻ này là thái gia gia?

“Dương tiểu thư, không biết người khi nào có thể bắt đầu luyện chế đan dược?” Tống Dục Chính nhin không được mở miệng hỏi, hiện tại hăn lo lắng nhất chính là cái vấn đề này, tự nhiên hy vọng có thể thu được một tin chính xác, như vậy cũng có một hi vọng.

Dương Hiểu Đồng lược tác tự hỏi “Trong vòng một năm, tất nhiên có thể!” Hiện tại chính mình cách đột phá chỉ có hai vòng, tin tưởng không được bao lâu, thế nhưng bảo thủ nói vẫn là nói một năm, huống chi chính mình muốn học tập luyện chế những đan dược này cũng không phải một ngày hai ngày có thể hoàn thành.

“Như vậy rất tốt!” Khi nghe đến Dương Hiểu Đồng trả lời sau, Tống Dục Chính trên mặt ức chế không được mừng rỡ, thật sự làm cho hân cao hứng, hân cảm ở cửa đột phá đã nhiều năm, vẫn không thể đột phá, mà bây giờ cô trả lời không thể nghi ngờ là nói cho hân biết trong vòng một năm hân có thể đột phá, này sao có thể không cho hân cao hứng?

Tống Hào Lâm nghe nói như thế, cao hứng rất nhiều, nhiều hơn là khiếp sợ, đối với Dương Hiểu Đồng hiện tại trình độ hân có thể nói là lại rõ ràng, người tu chân, đối với với người tu vi thấp, chính mình cũng có thể đủ nhẹ nhõm nhìn thấu tu vi đối phương, Dương Hiểu Đồng hiện tại rất hiển nhiên vẫn còn hoàng cấp, muốn trong vòng một năm đột phá đến huyền cấp có phần quá khó khăn, thế nhưng theo thái độ của cô xem ra là có tự tin tuyệt đối, xem ra, tu luyện thiên phú của cô thực sự là không bình thường a!

Tống Hào Lâm cũng hâm mộ, bất quá đối phương tu luyện thiên phú cao, như vậy luyện chế đan dược hân cũng sẽ không kém, đối với Tống gia bọn họ tuyệt đối là thiên đại tin vui!

“Đúng rồi, không biết các người có thể giúp ta bán một ít đan dược?” Dương Hiểu Đồng nhìn Tống gia đột nhiên nghĩ đến điểm này, lấy nhân mạch của bọn họ, tuyệt đối là giao dịch tuyệt hảo, mình cũng không có nhiều cơ hội như vậy bán đan dược, giống như Jenny bọn họ còn phải chính mình đi tìm, xác thực quá mức phiền toái một ít, nếu có bọn họ hỗ trợ, hân là nhẹ nhõm rất nhiều.

Nghe đến lời Dương Hiểu Đồng sau, một tia lo lắng cuối cùng của Tống Hào Lâm tan mất, xem ra đối phương là thực sự biết luyện chế đan dược không thể nghi ngờ!

“Đan dược gì?”

“Ha ha, là một ít đan dược đối với các người không có tác dụng gì—— giảm béo dược!” Dương Hiểu Đồng cười nói, đan dược bọn họ cần thiết

đều là đề thăng tu vi các loại, phương diện này đương nhiên là không cần, thế nhưng không thể phủ nhận giảm béo được tuyệt đối là một đại lợi khí kiếm tiền! Bọn họ không rõ một nữ nhân vì mỹ lệ mà nguyện ý trả giá điên cuồng, mà cô cũng minh bạch, theo trên người Jenny là có thể biết.

Tống Hào Lâm lông mày chau lại, “Giảm béo được? Thế nào bây giờ còn có giảm béo đan được?” Đây có phần quá kỳ quái đi? Môn phái tu chân bình thường đều là luyện chế có thể đề thăng tu vi, hoặc là đan dược đối tu luyện có giúp đỡ, sao có thể luyện chế giảm béo được?

Dương Hiểu Đồng cũng biết đan dược này đích thực là có chút kỳ quái “Ha ha, là như vậy. Thiên âm phái nữ tử chiếm đa số, nữ tử thích đẹp là thiên tính, cho nên những năm gần đây phái của chúng ta cũng nghiên cứu ra loại đan dược này, là do một vị sư tỷ nghiên cứu ra, đương nhiên lão sư chúng ta là không tiết với luyện chế loại đan dược này, nhưng là chúng ta luyện chế những đan dược này.”

Dương Hiểu Đồng giải thích cũng hợp tình hợp lý, Tống Hào Lâm bọn họ cũng tin, đích xác, hiện tại thời đại này mập mập không ít người, mà nữ nhân là người không thể tiếp thu chính mình mập mập nhất, không ngờ môn phái tu chân nữ đối với bề ngoài cũng quan tâm như thế.

Nhìn Dương Hiểu Đồng lấy ra hai bình nguyên đan dược đồ rục kia, nghe mùi thuốc tươi mát, Tống gia hai người trên mặt đều lộ ra tươi cười, Tống bọn họ gia thật sự có cứu tin.

“Không biết hiệu quả này?” Tống Dục Chính nghi ngờ hỏi, không biết giảm béo được này có gì chỗ thần kỳ. Mấy vấn đề này đương nhiên là do văn bối dẫn đến nói.

Dương Hiểu Đồng nhìn Tống Dục Chính nghi hoặc, cười nói “Hiệu quả người yên tâm đi, người ăn đan dược này chỉ cảm thấy rất buồn ngủ, nhưng

mà ngủ một giấc tỉnh sau đó sẽ gầy xuống, không có chút nào thống khổ cùng với tác dụng phụ!“

Nhìn Dương Hiểu Đồng trên mặt nụ cười tự tin, Tống Dục Chính khiếp sợ, hẳn đã có thể thấy rõ thị trường đan dược này, tuyệt đối sẽ đại phát!

“Lại có hiệu quả như vậy, Dương tiểu thư người yên tâm đi, chuyện này liền giao cho chúng ta, tuyệt đối sẽ không cho người thất vọng!” Tống Dục Chính cười nói, đã bao nhiêu năm, hẳn cũng không có xem qua đan dược, mặc dù đan dược này với hẳn cũng không có dùng, thế nhưng những đan dược khác hữu dụng a!

“Vậy cảm ơn các người!” Dương Hiểu Đồng mang trên mặt tươi cười khiêm tốn, đối phương khinh địch đáp ứng yêu cầu như vậy, xác thực là không tệ, cô tin tưởng hẳn có thành ý, đương nhiên chính mình để cho bọn họ như vậy làm cũng bình thường.

“Có gì mà cảm ơn, là chúng ta cần cảm ơn Dương tiểu thư, đan dược này nếu như qua tay Tống gia chúng ta bán đi, sẽ giúp Tống gia chúng ta đề cao địa vị cùng với thiện cảm, thực sự là dính hết của Dương tiểu thư.” Tống Dục Chính thân thể hơi cúi xuống, ở trước mặt Dương Hiểu Đồng, hẳn xác thực không có bất kỳ sức mạnh kiêu ngạo, một người có thể luyện đan dược, đủ để thu được bất luận bội phục của người tu chân.

Nếu như cô không cùng gia tộc của chính mình hợp tác, mà cùng những gia tộc khác hợp tác, như vậy bọn họ gặp nạn a, cho nên ở trong lòng của hẳn rất cảm tạ Dương Hiểu Đồng.

Cảm thụ được thái độ Tống Dục Chính cùng trước khác nhau trời vực, Dương Hiểu Đồng cũng hiểu cười cười, có thực lực cùng không thực lực chênh lệch thật lớn, vì mình có thực lực, có để cho bọn họ tư cách nhìn thẳng vào, cho nên bọn họ đối thái độ của mình cũng tốt t rất nhiều.

“Cùng nhau hợp tác, các người có thể giúp ta ta đã rất cảm tạ, như vậy liền không quấy rầy, ta còn có chút chuyện đi về trước.”

“Tốt, hẹn gặp lại.”

Tống gia lại lần nữa chở Dương Hiểu Đồng về Hoa Hải thụ, mà cùng trước so sánh, Dương Hiểu Đồng tâm tình tuyệt nhiên bất đồng, trước là khẩn trương, mà bây giờ thì lại là vui mừng và kích động.

“Du Du, người là làm sao biết tên những đan dược kia?”

Lúc trước Du Du thế nhưng một chút cũng chưa nói nàng tra được tư liệu phương diện này, rõ ràng nói tra không được, thế nào khi đó lại biết đâu? Chẳng lẽ...

Du Du cười rất đắc ý, nhìn bộ dáng Hiểu Đồng thật muốn đùa, “Người đoán ! Ta chính là một thiên tài, có cái gì là ta không biết?”

Nhìn bộ dáng Du Du đắc ý, Dương Hiểu Đồng cũng cười thoải mái, để nàng đắc ý được rồi “Ta biết, người có thuật đọc tâm a! Có phải hay không khi đó Tống Hào Lâm trong đầu muốn những đan dược này cho nên người sẽ biết?”

Du Du có chút cẩn thận hư, nhưng vẫn cao hứng nói “No, no, no. Người đã đoán sai, ha ha!”

“Vậy là cái gì?” Trừ nguyên nhân này, cô không nghĩ ra cái khác .

“Là trong lòng Tống Dục Chính nghĩ, ha ha!” Du Du cười đắc ý hơn, không ngờ Hiểu Đồng hiện thông minh như vậy, đối với sự tình phân tích cũng rất thấu triệt, bất quá vẫn là sai 1 chiêu, xem ra chính mình vẫn lợi hại.

Dương Hiểu Đồng hết nói nổi, không ngờ vậy mà là như thế này, thực sự là quá kinh điển “Được rồi, ta thừa nhận lần này ta thua.” Mặc dù nói thua, nhưng trên mặt của cô hiện lên nụ cười chiến thắng, hôm nay thật vui!

Tìm được một hậu viên, hơn nữa thành lập quan hệ, về sau chính mình làm việc đều dễ dàng rất nhiều, 3 gia tộc đứng đầu quân đội, xem ra thực sự dễ dàng.

Nghiêm gia.

Mễ Tu một thân đồ thể thao màu trắng, lưỡi biếng ngồi ở trên sô pha, lồng ngực kia lộ ra tản ra mị lực nam tính cùng gợi cảm, cầm trên tay một chén rượu nho, nhẹ lắc lắc, ngửi hương thơm mê người kia phát ra từ rượu đỏ năm 83, trên mặt cậu nổi lên một nụ cười mê người.

Nghiêm Tuấn Trạch mặc sơ mi màu trắng, nằm ngã vào ghế sa lon mềm mại bằng da màu trắng kia, gối mềm màu trắng làm hiện rõ lên khuôn mặt trắng nõn kia của hắn, khóe miệng tươi cười nhợt nhạt, mặc dù không phải tươi cười ấm áp dương quang thường thấy nhưng lại có một phong vị khác.

Một Nghiêm Tuấn Trạch yên tĩnh tăng phần mị hoặc, lúc này Nghiêm Tuấn Trạch nhìn qua tựa hồ cách xa tất cả huyên náo, sạch sẽ, có lẽ hẳn lúc này mới là hắn chân thật nhất.

Dương quang xuyên qua cửa sổ chiếu vào trên người hai nam tử tuấn mỹ, hảo một bộ hình ảnh cảnh đẹp ý vui.

“Ta nói, một chén rượu đỏ mà thôi, người phải dùng tới bộ dáng say nặng như vậy sao?” Đối với bộ dáng Mễ Tu say mê, Nghiêm Tuấn Trạch không nói gì, người này thích rượu đỏ cũng không cần như vậy đi? Hình như so với nhìn thấy một cực phẩm mỹ nữ còn muốn say mê hơn.

Mễ Tu không có để ý lời Nghiêm Tuấn Trạch, mà lại lần nữa ngửi một cái rượu đào thảo nhiên nói “Trạch, rượu nho thơm như vậy chẳng lẽ không

đáng giá ta lộ ra biểu tình say mê sao? oh, my god, quả thực chính là hoàn mỹ! Người tới thử xem?”

“Thôi đi, ta đối rượu đỏ không nhiều cảm khái như vậy, người tự mình nghiên cứu cái kỳ quái đó đi!” Một ly rượu đỏ mà thôi, hẳn đang suy nghĩ mình đây lấy thứ rượu đỏ tới cho hẳn ta có phải hay không sai lầm, lại có thể dẫn phát hẳn nhiều cảm khái như vậy, người khác nói không chừng tưởng là biến thái.

“Tại sao là kỳ quái a, Trạch, người chỉ là còn chưa có cảm nhận được rượu đỏ mỹ, đến, ta dạy cho người, người nhất định sẽ giống như ta yêu nó!” Nói xong, Mễ Tu cầm rượu đỏ hướng phía Nghiêm Tuấn Trạch đi. (Sally: edit đoạn này ta tưởng hai này này yêu nhau mới chết chứ, có ai thấy giống ta ko?)

“Cấm đến, ta không muốn.”

Đúng lúc này, điện thoại của Mễ Tu vang lên, tiếp điện thoại sau, biểu tình say mê trên mặt Mễ Tu biến mất, thay vào đó là ngưng trọng.

Nhìn bộ dáng Mễ Tu, Nghiêm Tuấn Trạch cũng ngồi dậy “Đã xảy ra chuyện gì?” Vậy mà có thể làm cho Mễ Tu thay đổi sắc mặt, xem ra không phải chuyện bình thường.

“Trạch, Dương Hiểu Đồng cùng người của Tống gia tiếp xúc, thế nhưng cụ thể phát sinh chuyện gì còn không rõ ràng lắm. Hôm qua Dương Hiểu Đồng tựa hồ là dưới tình huống ngẫu nhiên gặp được bọn họ, nhưng hôm nay Dương Hiểu Đồng đi Tống Trạch, ở bên trong ngày người ước chừng một giờ, sau đó Tống gia rất khách khí tiễn Dương Hiểu Đồng trở lại, mà Tống gia này lại là Tống Hào Lâm và Tống Dục Chính!”

Mễ Tu cũng rất kinh ngạc, đối với người bình thường Tống Hào Lâm căn bản không để ý tới, nhất là loại văn bối bọn họ, căn bản là nhìn cũng không nhìn, nhưng mà hẳn lại gặp Dương Hiểu Đồng, càng về mặt khách khí đem

cô ấy đưa ra, theo điểm này chính là có thể nhìn ra chuyện này không đơn giản.

Nghiêm Tuấn Trạch sắc mặt cũng ngưng trọng, ánh nắng chiếu vào sau lưng hắn, bóng mờ kia làm cho người ta nhìn không ra vẻ mặt của hắn, xem ra hắn nghĩ đích thực không sai, trừ nguyên nhân này hắn thật nghĩ không ra nguyên nhân khác, không ngờ vậy mà thực sự xuất hiện, tin người của gia tộc còn không biết, hắn nghĩ chuyện này nhất định sẽ khiến cho gia tộc náo động, hắn muốn theo anh hai của hắn trước đem tất cả này làm tốt...

Doãn gia.

Trương Doãn Kiệt và Doãn Lăng Hạo đang ngồi ở trên sô pha đánh cờ vua, hai người bọn họ từ nhỏ đến lớn sở thích cũng chưa có biến, buổi chiều tại nơi yên tĩnh, cùng chơi cờ, tựa hồ là bọn họ nhiều năm qua dường thành ăn ý.

“Doãn Kiệt, có lầm hay không, người lại thắng!” Doãn Lăng Hạo vẻ mặt ảo não, buổi trưa hôm nay hắn cơ hồ cũng không có thắng qua, thế nào một khoảng thời gian không thấy, Doãn Kiệt kỳ nghệ tăng lên nhiều như vậy?

Nhìn thấy bộ dáng Doãn Lăng Hạo ảo não, Trương Doãn Kiệt trên mặt hiện lên tươi cười nhàn nhạt “Vận khí tốt mà thôi.” Hắn vĩnh viễn là ôn nhu, khiêm tốn như vậy.

“Ha ha, vận khí tốt gì? Cờ vua căn bản cũng không phải là dựa vào vận khí.” Vô luận phát sinh chuyện gì, Doãn Kiệt đều là bộ dáng như vậy, vĩnh viễn cũng không thể làm cho người ta nóng giận, điểm này khiến Doãn Lăng Hạo có chút thất bại.

Trước đây, cùng Trương Doãn Kiệt nhận thức không lâu, hắn chính là lấy danh vương tử ôn nhu ra, lúc đó ở trong trường học thích nữ nhân Trương Doãn Kiệt căn bản là nhiều đếm không xuể, đi học cũng có thể nghe thấy

trong miệng nữ sinh đàm luận hẵn, hẵn vĩnh viễn tính tình luôn tốt, tựa hồ đối với chuyện gì cũng không thể kích thích cơn giận của hẵn.

Tùng, hẵn cùng bằng hữu của hẵn ta nghĩ phải thử một chút hẵn ta điếm mấu chốt đến đâu, lại phát hiện tính tình của hẵn thật là tốt đến không nói gì được, cũng chính bởi vì như vậy, bọn họ mới có thể trở thành bạn tốt như vậy, nhiều năm như vậy cũng không có thay đổi, thế nhưng hẵn biết, Trương Doãn Kiệt mặc dù đối với sự tình bình thường đều là không quan tâm, thế nhưng nếu quả thật chọc tới nghịch lân của hẵn, đây tuyệt đối là một hồi tai nạn!

Bất luận cái gì cũng không phải người nào cũng sẽ tin tưởng điếm này, thế nhưng lúc trước phát sinh, ngay cả hẵn đều bị dọa, thật chính trong lòng chấn động, nam tử như vậy, đích xác làm cho người ta bội phục.

Điện thoại vang lên, Trương Doãn Kiệt nhận, “Thiếu gia, ta phát hiện Dương Hiểu Đồng cùng người của Tống gia liên lạc...”

Sắc mặt như thường cúp điện thoại, trên mặt lại hiện lên tươi cười, chợt vừa nhìn, tựa hồ so với ánh mặt trời con khiến cho người ta thấy ấm áp hơn. Xem ra thật là cô ấy, không ngờ lần này tới Thụy thành vậy mà có phát hiện lớn như vậy, xác thực khiến hẵn kinh ngạc.

Xem ra Nghiêm Tuấn Trạch là bởi vì điếm này cho nên mới tiếp xúc sao? Ngày vốn rất bí ẩn, tựa hồ vào giờ khắc này toàn bộ đều cởi ra.

Nếu như Dương Hiểu Đồng biết, nhất định sẽ khiếp sợ không thôi, hai người kia chỉ nhìn thấy một chút thông tin nho nhỏ là có thể phân tích ra toàn bộ đại khái, thật là làm cho người ta khiếp sợ! Quả nhiên không hổ là thiên chi kiêu tử, ở trên đời này lại có bao nhiêu người có thể làm được này?

Theo mới quen, cô ấy toát ra mị lực, cho thấy ánh sáng của mình, hẵn liền biết cô không phải một người bình thường, thế nhưng này với hẵn mà

nói đều không tính cái gì, bởi vì, hần chỉ cần biết rằng cô ấy là Dương Hiểu Đồng là đủ rồi.

Hần lần này tới Thụy thành thu hoạch lớn nhất không phải phát hiện tin tức này, thu hoạch lớn nhất chính là hần quen biết Dương Hiểu Đồng, biết nữ sinh không giống người thường này, biết này là đủ rồi!

“Doãn Kiệt, đã xảy ra chuyện gì sao?” Doãn Lăng Hạo mở miệng hỏi

“Không có gì, một chút chuyện trong nhà mà thôi.” Việc này không phải hần nên tiếp xúc, chẳng thà không nói trong lòng hần có mâu thuẫn, hần biết, hiện tại Doãn Lăng Hạo trong lòng đã phiền đến không được.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 78

Đúng như Trương Doãn Kiệt nói, Doãn Lăng Hạo hiện tại rất phiền, quả thực là phiền đến không chịu được, hãn căn bản không thích Thiệu Vi Nhi, thế nhưng ba hãn lại không để ý tới, luôn luôn nói cho hãn biết Vi Nhi có bao nhiêu tốt, bắt hãn cùng Vi Nhi Vi Nhi đính hôn.

“Vi Nhi thế nào? Từ lần trước Vi Nhi đi tìm Hiếu Đồng sau, ta liền chưa từng nghe qua về tin tức của cô ta.” Xem ra Hiếu Đồng lần trước đem cô ta sợ không nhẹ, lại có thể làm cho cô ta an phận lâu như vậy, đối lại là trước đây căn bản là không có khả năng.

Không đề cập tới cô ta thì hoàn hảo, nhắc tới Doãn Lăng Hạo mặt liền sụp xuống.

“Nhắc tới cô ta liền phiền muộn, người nói cô ta loại đại tiểu thư này, cao ngạo, đỏng đảnh, bá đạo, ta nếu như cùng cô ta cùng một chỗ, có thể có ngày lành sao?” Quan trọng là, đối làm trước đây còn dễ tiếp thu một chút, mà bây giờ một nữ sinh xuất hiện khiến hãn căn bản không có khả năng tiếp thu Vi Nhi

Trương Doãn Kiệt nhìn Doãn Lăng Hạo bày bộ mặt thối, trên mặt trước sau như nhàn nhạt cười khẽ, “Nếu như người vẫn là cùng trước đây, làm hoa hoa công tử, cùng Vi Nhi cùng một chỗ người liền thực sự không được ngày yên tĩnh. Lấy tính tình của cô ta, tuyệt đối sẽ không cho phép người cùng một người nữ sinh nào ngoại trừ cô ta có tiếng xúc.”

Biết lâu như vậy, hẳn đối với tình hình giữa hai người bọn họ lại rất rõ ràng, tự nhiên cũng minh bạch mấu chốt Doãn Lăng Hạo thống khổ.

“Cho nên dù cho phiền a, lần trước cô ta đi tìm Hiếu Đồng, mang phiền phức cho Hiếu Đồng lớn như vậy ta cũng rất áy náy, nếu như không phải Hiếu Đồng năng lực tốt, sợ là ăn mệt không nhỏ, vậy ta thật là không mặt mũi thấy Hiếu Đồng. Lần trước theo Hiếu Đồng chỗ đó sau khi trở về, cô ta không phải bệnh nặng một hồi sao? Về sau cơ hồ cũng không ra cửa, chỉ thường xuyên xuất hiện ở nhà của ta, ta ở nhà căn bản là ngốc không nổi nữa.”

Trương Doãn Kiệt nghe Doãn Lăng Hạo oán giận, tùy ý hẳn phát tiết tâm tình phiền muộn, nếu như không phải hẳn tâm tình không tốt, hôm nay chơi cờ cũng sẽ không mãi thua. Ở đây vấn đề thật đúng là rất vướng tay chân, hẳn cũng không thể tránh được.

“Gần đây cô ta lại phát ra tính tình đại tiểu thư, nói cái gì mà những hộ vệ kia đều không còn dùng được, đang tìm một ít vệ sĩ mạnh hơn, xem ra cô ta vẫn không buông tha tìm Hiếu Đồng gây phiền phức, mà ba cô ta, người cũng không phải không biết, tuyệt đối là đem cô ta sủng lên trời, căn bản là không nói lý a!” Doãn Lăng Hạo nhíu mày, một nữ nhân ngang ngược vô lý như thế thật là làm cho người phiền muộn, nói như thế nào đều nói không thông.

Nếu nói cô ta không nên làm như thế, cô ta liền được một tắc lại muốn tiến một thước càng cho là mình cùng Hiếu Đồng quan hệ không bình thường, lớn tiếng nói cô ta nói không được đi, tính tình của đại tiểu thư càng thiên phải làm như thế, mà hẳn lại không thể áp dụng thủ đoạn, nói cách khác ba hẳn còn phát tác, không cho hẳn thành thói, mấy ngày nay hẳn đều phiền đến chết.

Lúc nghe thấy Doãn Lăng Hạo nói Thiệu Vi Nhi vẫn là không chịu buông cô ấy, Trương Doãn Kiệt cũng không khỏi nhíu mày “Vi Nhi vẫn là

không chịu quên đi? Cô ta muốn thế nào?” (Sally: chưa là gì của người ta mà đã như vậy rồi ak, trông chờ con đường thê nô của anh sau này)

“Nàng cũng không phải nghĩ hảo hảo giáo huấn Hiếu Đồng một phen sao? Dem mặt mũi mình tìm về.”

“Người vẫn là hảo hảo giải quyết chuyện này đi, Hiếu Đồng không phải người đơn giản, ta nghĩ nếu như Vi Nhi đi tìm cô ấy gây phiền toái nữa, người chịu thiệt hại là Vi Nhi. Ta xem tình trạng của người bây giờ còn không bằng trực tiếp nói cho cô ta, nếu như cô ta lại đi tìm Hiếu Đồng, người liền sẽ không nhìn mặt cô ta nữa, ta nghĩ một chiêu này đối với cô ta hẳn là hữu dụng, sau này đành phải chú ý tránh cho bọn họ gặp nhau thì tốt rồi.” Hiện tại trừ việc này cũng không có biện pháp nào khác, hẳn sẽ không để cho người khác thương tổn Hiếu Đồng, ai cũng không thể.

Kỳ thực, hẳn biết, Thiệu Vi Nhi mặc dù từ nhỏ được nuông chiều, luôn thích thể hiện tính tình đại tiểu thư, rất khó hầu hạ, thế nhưng không thể phủ nhận, cô ta là thật thích Doãn Lăng Hạo. Là thích thật, từ nhỏ đến lớn, quay chung quanh bên người Thiệu Vi Nhi tuyệt đối không ít người, chỉ là trong mắt cô ta chỉ có một anh Lăng Hạo của cô.

Trừ Lăng Hạo ra, trong mắt cô ta nhìn không thấy người khác, chính là bởi vì điểm si tình này, cho nên hẳn không ghét Vi Nhi. Về chuyện này, nếu như không phải lo lắng Lăng Hạo bị người khác cướp đi, cô ta cũng sẽ không đi tìm Hiếu Đồng gây phiền phức, này tất cả căn nguyên đều ở trên người Lăng Hạo, mở khóa thì cần phải tìm người giữ chìa khóa, Lăng Hạo nhất định có thể giải quyết.

Nghe nói vậy, Doãn Lăng Hạo suy nghĩ một lược, tựa hồ phương pháp như vậy rất được, “Tốt lắm, ta trở lại thử thử xem. Bất luận thế nào, ta cũng sẽ không để cho cô ta đi tìm Hiếu Đồng gây phiền phức, nếu không bác Dương, chỗ đó ta thật không có mặt mũi đi, ha ha.”

Đang cùng Trương Doãn Kiệt nói chuyện một lúc, Doãn Lăng Hạo tâm tình cũng đã khá nhiều, tựa hồ không trở về nhà hẳn cũng sẽ không có nhiều phiền não như vậy.

Mấy ngày này bởi vì xảy ra rất nhiều chuyện, Dương Hiểu Đồng cũng không có đi trường học, cô cảm giác mình tựa hồ cũng thoát khỏi vườn trường, hồi tới trường học, nhìn tất cả quen thuộc kia, cảm khái muôn vàn.

Một ánh mắt kinh diễm chiếu trên người Dương Hiểu Đồng, mấy tháng trước, cô là một nữ sinh vô cùng bình thường, ném ở trong bể người căn bản không có người để ý, mấy tháng sau cô mỗi giờ mỗi khắc đều tản ra quang mang mê người, chỉ cần cô xuất hiện liền nhất định là tiêu điểm. Ngày cũng chứng minh cô biến hóa.

Trước đi tìm giáo viên, mấy ngày này chính mình xin nghỉ rất nhiều lần, chọc giận giáo viên kia sẽ không tốt, dù sao văn bằng đại học này cô vẫn muốn lấy. Cũng may giáo viên này tính tình cũng không tệ, trước Nhược Nhược bọn họ cũng có giúp cô xin nghỉ, cho nên rất nhẹ nhàng nói không có việc gì.

Dương Hiểu Đồng đeo túi xách đến phòng học, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn vừa nhìn Dương Hiểu Đồng tới, rất cao hứng chạy tới “Hiểu Đồng, người tốt cuộc đến trường a! Còn tưởng rằng người có soái ca liền đem chúng ta quên.” Nhược Nhược giả vờ u oán nói, bộ dáng kia cùng oán phụ thâm cung trong bị thất sủng không có gì khác nhau.

“Ha ha, ta làm sao a? Đây không phải đã trở lại rồi! Các người gần đây ở trong trường học vẫn khỏe chứ?” Dương Hiểu Đồng cười hỏi, nhìn thấy hai người bọn họ tâm tình luôn luôn đặc biệt vui vẻ.

Tiểu Mẫn đem Dương Hiểu Đồng kéo đến chỗ ngồi, có chút lo lắng nói “Ta cùng Nhược Nhược trái lại không có việc gì, bất quá người thật giống

như có chút phiền toái.” Tiểu Mẫn nhíu mày, trong mắt có nồng đậm lo lắng.

Dương Hiểu Đồng nhíu mày “Phiền toái gì?” Mình đây vẫn luôn ở bên ngoài, sẽ có phiền toái gì? Trong khoảng thời gian ngắn cô thật đúng là không nghĩ ra.

Nhược Nhược chuyển băng ghế ngồi ở bên cạnh Dương Hiểu Đồng, nhẹ giọng nói “Hiểu Đồng a, lần trước người có phải hay không đem Trình Thiên Lỗi đánh?”

“Ừ, đúng vậy! Chẳng lẽ hử?” Đánh qua rồi, cô trái lại đem người này quên mất, dù sao ở trong lòng của cô, hẳn chính là con rệp, nào có thời gian nhiều như vậy đi để ý đến hử?

Tiểu Mẫn gật gật đầu, vẻ mặt phẫn nộ “Chính là tên kia, đánh hử một trận đều là tiện nghi hử, người khi đó tại sao không gọi ta a? Thật không có suy nghĩ, ta cũng muốn đạp hai chân hử, khiến hử cùng tiện nhân kia chết đi!”

Nhìn Tiểu Mẫn bộ dáng phẫn nộ, Dương Hiểu Đồng cười mỉm, cô biết Tiểu Mẫn là thật vì tốt cho cô, cho nên muốn giúp cô trút giận “Đúng rồi, ta có phiền toái gì?”

“Chính là Trình Thiên Lỗi a! Lần trước người đem hử đánh nằm bệnh viện hơn nửa tháng, ba hử biết liền quyết định không buông tha người, bất quá người mấy ngày nay không ở trường học, hơn nữa ba mẹ người lại đổi chỗ ở, cho nên trong khoảng thời gian ngắn còn không tìm được người, bất quá người bây giờ tới trường học, chắc chắn sẽ không đơn giản buông tha người.” Nói đến đây, Nhược Nhược khẩn trương, cô thực sự rất lo lắng, tuy nói hiện tại Hiểu Đồng cùng trước đây không giống nhau, nhưng ba của Trình Thiên Lỗi cũng không phải tiểu nhân vật.

Nếu như Hiểu Đồng có chuyện gì, vậy phải làm thế nào?

Lấy tính cách vô sỉ của Trình Thiên Lỗi kia, nhất định sẽ không dễ dàng buông tha Hiếu Đồng, mà cô cùng Tiểu Mẫn lại không thể giúp cái gì, này nên làm thế nào cho phải? Lần đầu tiên, Nhược Nhược cảm giác mình rất không dùng được, cũng rất ảo não chính mình không giúp được Hiếu Đồng.

“Đúng vậy, Hiếu Đồng, tục ngữ nói hảo nữ không ăn mệ trước mắt, người bây giờ nhanh lên một chút trở về đi, thừa dịp bọn họ không có tới.” Tiểu Mẫn lúc này cũng không lại nhẹ nhõm như vậy, nghĩ tới nghĩ lui hiện tại cũng chỉ có biện pháp này.

Trên mặt hiện lên một tươi cười ấm áp, Dương Hiếu Đồng nhìn hai người bạn thân thật tình vì mình suy nghĩ, trong lòng tràn đầy cảm động cùng hạnh phúc, cô khi còn sống có thể có hai tri kỷ như vậy thì ông trời đã đãi cô không tệ, ngay lúc cô chuẩn bị an ủi bọn họ, nói mình không có chuyện gì, ngoài cửa vang lên một trận náo động.

Chợt một tiếng rít gào rống giận ở cửa vang lên “Dương Hiếu Đồng, ta xem người lại như thế nào trốn! Lâu như vậy vẫn luôn không hiện thân, ta còn tưởng rằng người vĩnh viễn đều không xuất hiện a!”

Chuyển con người, Dương Hiếu Đồng nhìn thấy Trình Thiên Lỗi đang phần nộ, trên mặt của hắn còn có vết bầm xanh, hiển nhiên là ký hiệu chính mình lần trước để lại cho hắn, mà trong mắt của hắn hừng hực lửa giận tựa hồ có thể đốt cháy cô.

Ở đây tất cả mọi người có thể cảm nhận được Trình Thiên Lỗi tức giận, đích xác, một người nam nhân bị một nữ nhân đánh đến nửa tháng ở bệnh viện, một nam nhân bình thường đều không muốn tiếp thu, đây tuyệt đối là giày xéo tôn nghiêm của hắn! Nếu như người khác cũng không biết thì dễ nói, thế nhưng trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, một khi truyền đi tất cả mọi người biết, cho nên hắn đã định trước không thể bỏ qua Dương Hiếu Đồng.

Bằng không, hẳn tại trường học làm sao có thể đủ ngẩng đầu làm người? Làm sao có thể bỏ qua được? Rất hiển nhiên, hiện tại trong trường học, có hẳn thì không thể có Dương Hiếu Đồng, có Dương Hiếu Đồng thì không thể có hẳn! (Sally: và ta đoán chắc chắn sẽ thành về sau ak)

Lần này đến đây cũng không phải là Trình Thiên Lỗi một người, đứng ở bên cạnh hẳn chính là ba hẳn, người mặc tây trang giày da, mà phía sau hai người bọn họ còn đứng một đám người, xem ra là hộ vệ.

Nhìn thấy trận thế này, Dương Hiếu Đồng khước mắt hiện lên một tia châm chọc, thật đúng là bị làm sợ a! Ở trước mặt nhiều người như vậy cũng phải mang theo vệ sĩ, như vậy uất ức người, cũng coi như chính là một nam nhân sao?

Nhìn ba của hẳn, hình tượng điển hình nhà giàu mới nổi, mặc dù trang phục nhân sĩ giày da nhìn qua tượng như danh giá, thế nhưng trước ngực hẳn mang dây chuyền vàng rất thô thì lại là hiện ra hẳn thô tục, dù cho có tiền cũng không cách nào cùng nhân sĩ chân chính có tu dưỡng hợp làm một thể.

“Trình Thiên Lỗi, người ít tại đây chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng, người có bản lĩnh một mình đấu a! Mang nhiều người như vậy còn giả trang cái gì a! Hiếu Đồng là trốn người sao? Chị đây sống đến lớn như vậy liền chưa từng thấy nam nhân không biết xấu hổ giống người như thế.” Tiểu Mẫn mở miệng trước, mặc dù đối phương tư thế thoạt nhìn rất khủng bố, thế nhưng như thế nào so được với bạn của cô ấy a.

Xem ra lần này thật đúng là huyền, bất quá mặc kệ thế nào cô cũng sẽ đem Hiếu Đồng đi ra, không cho cô ấy bị thương.

“Ta nói chuyện với người sao? Người tiện nhân kia thế nào thích xen vào việc của người khác như thế a? Đợi cho người đẹp mặt!” Trình Thiên Lỗi ỷ

có người, lúc này trái lại sức mạnh mười phần, hẳn cũng không tin Dương Hiếu Đồng còn có thể đem một nhóm người này đều đánh ngã.

Dương Hiếu Đồng đăm đăm nhìn Trình Thiên Lỗi, khóe mắt châm chọc tận hiển, phảng phất như đang xem truyện cười, đúng vậy, lúc này Trình Thiên Lỗi ở trước mặt cô chính là một truyện cười “Ta nói, người là bị đánh sợ sao? Cho nên nhất định phải tìm nhiều người như vậy mới dám ở trước mặt ta nói chuyện?”

Không có một chút lớn tiếng, thanh âm êm ái lại có thể truyền vào trong tai mỗi người, cùng Trình Thiên Lỗi rít gào hình thành so sánh rõ ràng, nhưng mà thanh âm này êm ái so với Trình Thiên Lỗi rất có sức cảm hóa, tất cả mọi người bị lời Dương Hiếu Đồng làm ảnh hưởng, nhìn Trình Thiên Lỗi trong mắt đều cười nhạo.

Đích xác, một nam nhân như vậy xuất hiện ở trước mặt một nữ sinh, không phải cường thế, mà là nhu nhược, này như thế nào không cho người cảm thấy buồn cười?

Một năm này, Trình Thiên Lỗi đã làm chuyện cho người ta cười nhạo đã không ít, đầu tiên là ở trước mặt mọi người nhục mạ Dương Hiếu Đồng, sau đó lại chạy đi truy Dương Hiếu Đồng, ở hậu trường trận thi đấu lớn vũ đạo bị Dương Hiếu Đồng châm chọc, về sau còn bị người theo đuổi Dương Hiếu Đồng giáo huấn, cuối cùng ở nửa tháng trước bị đánh năm viện, một nam nhân có thể làm đến loại trình độ này, cũng đích thực là “Cực phẩm”.

Nhìn trong mắt mọi người cười nhạo, Trình Thiên Lỗi càng thẹn quá hóa giận “Cái gì bị người đánh sợ? Người còn có xấu hổ hay không? Người có bản lĩnh người cũng gọi là nhiều người như vậy đến được rồi!”

“Người trừ ý vào nhiều người ngoài nên cái gì cũng không phải sợ. Có tư cách gì ở trước mặt ta kêu gào? Không cảm thấy rất buồn cười sao?” Khóe miệng câu dẫn ra một tươi cười, nhìn qua điềm tĩnh mà lại cao ngạo, dường

như ở trước mặt Trình Thiên Lôi cô chính là cao cao tại thượng, không cần làm bất luận tư thái gì, cũng đã giỏi hơn đối phương.

Nhìn Dương Hiểu Đồng bộ dáng tức đến giậm chân, mà cô lại có thể bảo trì tư thái thanh nhã? Hẳn hôm nay nhất định phải xé rách mặt nạ dối trá này.

“Người nói cái gì cũng vô dụng, hôm nay người xui xẻo, ta muốn người cho trả giá thật nhiều!” Tàn bạo nhìn Dương Hiểu Đồng, dường như nhìn một cừu nhân không đội trời chung.

Dương Hiểu Đồng không sao cả khoát khoát tay “Vậy nhìn người có hay không năng lực này.”

Trình Lôi nhìn con trai của mình vậy mà ở trước mặt một nữ nhân mất thể diện như vậy, sắc mặt lập tức cũng ngày càng khó coi, “Cô gái, không nên kiêu ngạo như vậy, lần này chuyện người đánh ta của con cũng không dễ dàng giải quyết như vậy, ta khuyên người bây giờ nên ngoan ngoãn nghe lời, nếu không, chính mình chịu thiệt.”

Nữ sinh này nhìn đích thực là đẹp, nhiều năm như vậy hẳn còn chưa từng thấy nữ nhân xinh đẹp như vậy, hơn nữa nhìn túc trí đa mưu, cũng không phải bình hoa, tuyệt đối là có giúp đỡ, nếu như con trai của mình đem cô ta cưới về, vậy cũng thật là kiếm lớn, thế nhưng một người vợ tốt như thế lại bị hãm buông tha.

Nghĩ tới đây, Trình Lôi nhìn Trình Thiên Lôi trong mắt cũng rất có ý vị chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, bất quá việc đã đến nước này, bỏ lỡ là bỏ lỡ, ở trong lòng của hắn cái gì đều so ra kém con hắn, huống chi đối phương lần này tạo thành thương tổn lớn như vậy cho trai của mình, trước đi bệnh viện nhìn thấy Trình Thiên Lôi, hắn cũng không dám nhận, quả thực bị đánh nhìn không ra bộ dáng.

Mọi người đều nói đánh nhau không vẽ mặt, cô ta thì tốt rồi, chuyên môn hướng trên mặt của hấn đánh, làm hại vợ của mình khóc hô nhất định phải trả thù, nếu không mình về nhà cũng không có ngày lành.

Dương Hiểu Đồng nhìn ba Trình Thiên Lôi, như trước không có bất kỳ biến hóa, loại tiểu lão nhân này đánh liền đánh, cô xem thường nói, “Người đang uy hiếp ta sao? Ta ghét nhất bị người uy hiếp.”

“Người tiểu nha đầu này thật đúng là cấp mặt không biết xấu hổ a! Các người lên cho ta, đánh một trận lại nói! Thực sự là không đánh không biết phải trái!” Dù sao lần này tới chính là vì con trai trút giận, làm cho con trai lấy lại mặt mũi, sau đó đem cô gái này khai trừ khỏi trường học là đủ rồi.

Nghe thấy lời Trình Lôi, phía sau một đám vệ sĩ nhao nhao vọt tới, lập tức, trừ Dương Hiểu Đồng, Nhược Nhược, tiểu Mẫn ba người, người khác đều trốn một bên, vây xem.

Dương Hiểu Đồng nhìn Nhược Nhược và Tiểu Mẫn đứng ở một bên không có chút nào do dự, cao hứng đồng thời cũng mở miệng nói “Hai người các người trước tới bên cạnh đi, ở đây giao cho ta là được.”

“Không được!” Dương Hiểu Đồng lời còn chưa nói hết, Tiểu Mẫn lập tức liền cự tuyệt “Bạn bè gặp nạn, ta trốn ở một bên còn là bạn bè sao?” Mặc kệ hôm nay thế nào, cô cũng sẽ vẫn bồi ở bên người Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng cười cười, đón nhận đám vệ sĩ, lấy thực lực hiện tại giáo huấn những người này liền không có vấn đề, hướng chi gần đây tăng mạnh huấn luyện a. Dương Hiểu Đồng như một con sói tiến vào, thân thủ nhanh nhẹn, tiếng rên thảm thiết xung quanh vang lên, đám vệ sĩ này chẳng qua là có một chút khí lực mà thôi, lại không có chân chính tập võ, nếu như đối phó người bình thường thì không có vấn đề gì, thế nhưng đối phó một người tập võ chân chính liền không có phần thắng!

Trình Thiên Lỗi vốn kiêu ngạo đứng ở đó chuẩn bị nhìn bộ dáng Dương Hiểu Đồng mặt mũi bầm dập, nhưng không nghĩ sự tình hoàn toàn phát triển ngược, nụ cười trên mặt hần dần dần biến mất, thay vào đó là tái nhợt, cuối cùng hần lớn tiếng nói “Bắt lấy hai nữ sinh bên cạnh cho ta, con nhỏ kia cũng sẽ không dám động thủ!”

Hiện nay chi kế, trừ biện pháp này ra, Trình Thiên Lỗi cũng nghĩ không ra biện pháp khác. Mặc dù đối với Dương Hiểu Đồng những chuyện khác không biết, thế nhưng đối với bạn bè, cô luôn nặng tình nghĩa, điểm này hần vẫn rất rõ ràng, nắm lấy uy hiếp cô là biện pháp tốt nhất.

Bọn vệ sĩ nghe thấy lời Trình Thiên Lỗi lập tức buông tha Dương Hiểu Đồng ngược lại đánh về phía Nhược Nhược và Tiểu Mẫn, Dương Hiểu Đồng mặc dù thân thủ rất không kém, thế nhưng lúc này lại chỉ có thể cứu người kế, một người khác tất rơi vào trong tay của bọn họ.

Dường như thanh âm tới từ địa ngục vang lên “Trình Thiên Lỗi, nếu như không muốn chết rất thảm, hiện tại liền dừng tay cho ta, bằng không, ta bảo đảm đại giới này là người chịu không nổi.”

Dương Hiểu Đồng thực sự nổi giận, nam nhân này lần lượt chạm đến điểm mấu chốt của cô, từng nhục mạ cô, châm chọc cô, này cô cũng quên đi, dù sao cũng là chuyện đã qua, cô cũng lười cùng tiểu nhân này tính toán, thế nhưng làm thương bạn bè của cô, điểm này tuyệt đối không thể tha thứ! Bạn bè của cô là cô để ý nhất, nếu để cho bạn bè vì mình mà bị thương, điểm này cô là tuyệt đối vô pháp tiếp thu.

Nghe thấy Dương Hiểu Đồng nói mọi người không khỏi đánh rùng mình một cái, những lời này làm cho người ta theo lòng bàn chân dâng lên hàn khí, Trình Thiên Lỗi muốn thốt ra tiếng kêu gào lại dường như kẹt lại cổ họng, bất quá rất nhanh khôi phục lại “Người ít giả trang cho ta, chỉ bằng người, có thể làm cho ta trả giá đại giới gì?”

Ngay lúc Trình Thiên Lỗi nói câu này, Dương Hiểu Đồng một bước xa vọt tới trước mặt Trình Thiên Lỗi, lấy thân thủ sét đánh không kịp bưng tai kháp ở cổ họng Trình Thiên Lỗi, trong mắt cô thoáng hiện lên khát máu, cô bây giờ thực sự hận không thể khiến người này đi tìm chết, người ngốc trên thế giới này cũng bất quá là tai họa cho nhiều hơn người mà thôi.

Trình Thiên Lỗi kinh khủng trừng lớn hai mắt, đây là cái tốc độ gì? Đã vậy còn quá mau liền đi tới trước mặt của hắn? Nhược Nhược và Tiểu Mẫn dám người kia nắm lấy, mà Trình Thiên Lỗi cũng bị Dương Hiểu Đồng khống chế.

“Để cho bọn họ buông tay.” Dương Hiểu Đồng đối Trình Thiên Lỗi hạ mệnh lệnh, phảng phất là một quân vương trời sinh, theo như lời nói là không cho chống cự.

Trình Thiên Lỗi lúc này cũng thật hỏa, hắn một nam nhân ba lần bốn lượt ở trước mặt mọi người bị một nữ nhân nhục nhã, trong lòng hắn không có nhiều thoải mái, vốn cho là mang theo nhiều người như vậy xuất hiện đối phó Dương Hiểu Đồng tuyệt đối không có vấn đề, thế nhưng lúc này chính mình lại bị Dương Hiểu Đồng bóp cổ họng, này cũng thật là châm chọc.

Hắn không nói gì, mắt nhìn thẳng Dương Hiểu Đồng, phẫn nộ nói, “Người có bản lĩnh thì giết ta, chỉ bằng người, có cái năng lực gì, a?” Ở trước mặt nhiều người như vậy, hắn thật đúng là không tin cô dám động thủ.

Dương Hiểu Đồng cũng đang suy tư vấn đề này, ở trong trường học ấu đã vốn sẽ không được phép, mà Trình Thiên Lỗi lại mang theo nhiều người như vậy giống trống khua chiêng đến trong phòng học đối phó cô, này có phần quá kỳ quái.

Chẳng lẽ hắn không sợ bị khai trừ học tịch sao? Nàng không tin Trình Thiên Lỗi sẽ vì trả thù mà tự nguyện bị khai trừ học tịch, như vậy liền chỉ

có một giải thích, trong trường học đã bị bọn họ chuẩn bị được rồi, cho nên bọn họ mới có thể không kiêng nể gì cả như vậy đến nửa ngày tìm cô tính sổ.

Trường học, ha ha, thật đúng là đủ hắc ám! Bất quá, thì tính sao, Dương Hiểu Đồng cô trước đây không có chỗ dựa, bị hấn bắt nạt, cô bây giờ chẳng lẽ còn là Dương Hiểu Đồng trước đây tùy ý để hấn bắt nạt mà không làm gì được sao?

Sẽ không! Dù cho bị khai trừ học tịch thì tính sao? Dù đã không có bằng cấp đại học, cô vẫn như cũ có thể ở trên đời này như cá gặp nước, cô có cái gì phải sợ.

“Người cho là ta không dám sao? Không thì thử xem a!”

Khóe miệng của cô xả ra một tia nụ cười quỷ dị, làm cho người ta phát lạnh, bọn họ chưa từng gặp quá bộ dáng Dương Hiểu Đồng như vậy, xác thực cho hấn rung động rất lớn.

Dương Hiểu Đồng lúc này mới phát hiện nguyên lai nội tâm của mình ở chỗ sâu cũng có một mặt phản nghịch, chỉ là trước đây không có biểu hiện ra ngoài mà thôi, đã đối phương không tin, như vậy liền hành động chứng minh là được! Cô trái lại muốn nhìn, rốt cuộc là cô nhát gan hay là Trình Thiên Lỗi nhát gan!

Trên tay lực đạo càng ngày càng mạnh, Trình Thiên Lỗi sắc mặt cũng thay đổi, hấn hô hấp trở ngại cực lớn, dần dần thấy hô hấp khó khăn, sắc mặt cũng càng lúc càng tái nhợt, hít thở không thông, thống khổ khiến hấn không khỏi huơ tay, hấn thật không có nghĩ đến ở trước mặt nhiều người như vậy, Dương Hiểu Đồng thực sự dám làm như thế!

Dựa vào tính tình trước đây của cô căn bản là không có khả năng làm ra chuyện như vậy, thế nhưng bây giờ lại...

“Người buông tay cho ta! Nhanh lên một chút!” Trình Lôi nhất thời cũng bị sợ choáng váng, loại quyết đoán này hẳn thật đúng là làm không được, hẳn có thể nhìn hiểu, Dương Hiểu Đồng trong mắt lóe ra chính là khát máu, nếu như mình không nhanh gọi dừng, cô ta thực sự sẽ nghĩ muốn giết Trình Thiên Lôi!

Nữ nhân như vậy, quá đáng sợ! Hẳn đến chẳng qua là vì giúp con trút giận, thế nhưng không ngờ vậy mà sẽ phát sinh sự tình như vậy, trước đó ai cũng chưa nói cho hẳn biết nữ nhân này khủng bố như thế.

Khóe miệng cười chế nhạo lại lần nữa câu dẫn ra, cô liền biết bọn họ không dám “Các người trước thu tay lại, nếu không, tự gánh lấy hậu quả!” Lời nói kiên định như vậy, không cho cự tuyệt.

Mệnh con mình ở trong tay đối phương, Trình Lôi làm sao còn có quyền mặc chứ, “Các người đều buông tay cho ta!”

Bọn vệ sĩ lập tức thả tay, nhìn thấy tình hình lần này, Dương Hiểu Đồng mới bỏ qua Trình Thiên Lôi, mà Trình Thiên Lôi thì lại xụi lơ ngã trên mặt đất, chân mềm thế nào cũng không đứng dậy nổi, vừa rồi hẳn cảm giác mình thực sự ngửi được khí tức tử vong, nữ nhân này quá kinh khủng...

Dương Hiểu Đồng đứng ở bên người Nhược Nhược và Tiểu Mẫn, nhìn thấy hai người không có việc gì cũng yên lòng, mà tất cả đồng học lúc này đã bị sợ choáng váng, loại cảnh tượng này trừ điện ảnh ra, bọn họ chưa từng có nghĩ tới sẽ ở hiện thực xuất hiện. Bất quá vừa rồi Dương Hiểu Đồng thật là lãnh khốc, quyết đoán như vậy há là người bình thường có thể có được?

Trình Lôi thấy một chiêu này không được, xem ra chỉ có nhờ người trong trường học đến đem ba người bọn họ đuổi khỏi trường, nhắm mắt làm ngơ!

Dương Hiểu Đồng thấy Trình Lôi gọi một cú điện thoại sau không mấy phút nữa, người phòng bảo vệ liền tới, kêu mấy người bọn họ đi lên phòng

làm việc của hiệu trưởng.

Nhìn một màn này, Dương Hiếu Đồng cười, cười châm chọc, ở trong mắt Trình Lôi và Trình Thiên Lỗi là chói mắt như vậy, quả nhiên không ngoài sở liệu của cô, bọn họ dám làm như thế cũng là bởi vì trong trường học có người, nếu không sao lại ở trong trường giống trống khua chiêng giáo huấn bọn họ như vậy? Như vậy nghiệp quan cấu kết, thật đúng là không tệ!

Sớm trước đó bọn họ liền chuẩn bị hai loại phương án, loại thứ nhất chính là ở trường gọi người đem cô dạy dỗ một trận, sau đó làm cho cô ở trước mặt mọi người chịu nhục giống Trình Thiên Lỗi, do đó Trình Thiên Lỗi vẫn hồi được mặt mũi.

Loại thứ hai thì lại là đem cô mang đi phòng hiệu trưởng, sự kiện đánh người nguyên nhân là bởi vì cô, trường học truy cứu trách nhiệm, dù sao bọn họ có người, nhất định đem tất cả sai lầm đều tìm hiểu và kiểm tra ở trên người cô, bị khai trừ học tịch không nói, nói không chừng hồ sơ của chính mình còn lưu lại một khoản như vậy, đối với tương lai của mình cũng sẽ tạo thành ảnh hưởng không nhỏ.

Nghĩ tới đây, Dương Hiếu Đồng trong lòng cũng là ngày càng phần nộ, bọn họ hạ thủ thật đúng là ngoan! Cô cảm giác mình lần trước đánh Trình Thiên Lỗi đánh thật là quá nhẹ! Cô nên trực tiếp đem Trình Thiên Lỗi đánh thành người thực vật, như vậy vấn đề tiếp theo cũng sẽ không tồn tại!

Nhìn người này đi ở phía trước cô liền cảm thấy khó chịu, cô sẽ làm cho những người bắt nạt cô đều trả giá thật nhiều! Sớm vừa rồi cô cũng đã nói, cô sẽ khiến Trình Thiên Lỗi trả giá đại giới mà chính hắn cũng chịu không nổi, cô nói được thì làm được! Không cho Trình Thiên Lỗi tự cho rằng ngạo tất cả hết thầy biến thành bọt nước thì cô không phải là Dương Hiếu Đồng!

Trình Thiên Lỗi chỉ cảm thấy sau lưng của mình bốc lên hàn khí, cảm thấy có chút khủng bố, nhưng cũng không nghĩ quá nhiều, hẳn chỉ biết là điều này lập tức làm cho ba nữ nhân hẳn ghét đều sẽ bị trục xuất khỏi trường học, không biết bọn họ có thể hay không vì không bị đuổi đi mà cầu chính mình đây? Ở trong tim của hắn đã bắt đầu ảo tưởng một màn này, trên mặt cũng xuất hiện nụ cười bí ối.

Nhược Nhược và Tiểu Mẫn bộ dáng là có chút thấp thỏm, dù sao ở trong trường là không cho phép đánh nhau, ấu đả, mà Trình Thiên Lỗi hẳn nhất định lộng thị phi, hai người bọn họ cũng không có bối cảnh, không biết sẽ như thế nào.

Dương Hiểu Đồng nắm chặt tay hai người bọn họ, cho họ một ánh mắt an tâm, ôn nhu nói “Tin ta, ta sẽ không cho các người có việc!”

...

Phòng hiệu trưởng.

Lúc này phòng hiệu trưởng cũng không phải chỉ có hiệu trưởng một người, những giáo viên, người có chức vụ trong trường đều ngồi ở chỗ này.

Nhìn thấy trận thế này, Dương Hiểu Đồng khóe miệng châm chọc càng sâu, này cùng Hồng Môn yến có cái gì khác? Đã sớm thiết kế để cho bọn họ chui a! Nếu như trước chưa cùng Tống gia liên hệ, cô trái lại sẽ lo lắng, chỉ là lúc này lại không hề lo lắng, cô tin tưởng điểm việc nhỏ ấy, Tống gia có thể giải quyết.

Chính cô bị đuổi ra trường trái lại không có quan hệ gì, thế nhưng cô không thể liên lụy Nhược Nhược và Tiểu Mẫn, bọn họ như vậy vì mình liều lĩnh, nếu để cho hai người bọn họ bị liên lụy, cô sẽ áy náy chết!

“Du Du.” Dương Hiểu Đồng nhẹ giọng nói.

Du Du không đợi Dương Hiểu Đồng nói chuyện “Yên tâm đi, đã đối phó.”

Dương Hiểu Đồng cười khẽ, Du Du luôn luôn có thể hiểu biết ý tưởng của cô, mặc dù Du Du có thuật đọc tâm, thế nhưng không thể phủ nhận, bọn họ mấy tháng nay đã rất ăn ý.

“Hiệu trưởng, nữ sinh này ấu đả con của ta, xin ngài nhất định phải công chính xử lý a! Nhất định phải cho chúng ta một cái công đạo! Cách làm của cô ta rất nghiêm trọng đã tổn hại thân tâm con ta.” Trình Lôi như một từ phụ lên án nói, còn kém than thở khóc lóc.

Người ở chỗ này cũng đều đưa mắt nhìn sang Dương Hiểu Đồng, không ngờ cô đã vậy còn quá lợi hại, đem con trai người ta đánh năm viện, nam sinh này thật đúng là đủ không tiền đồ.

Nghe thấy lời Trình Lôi, Trình Thiên Lỗi cũng xấu hổ cúi đầu, trước không muốn dùng phương thức này cũng là bởi vì sẽ bị mọi người chế nhạo, thế nhưng đúng là vẫn dùng phương thức này, ngón tay của hắn nắm chặt, xương ngón tay xanh trắng đủ để nhìn ra lúc này hắn sử dụng khí lực có bao nhiêu, hắn cảm thấy mình đời này mặt mũi mất hết vào hôm nay.

Hiệu trưởng trái lại cũng không phải một người tệ lắm, chuyện này lúc này ở trong trường đã náo sôi sùng sục, ngược lại nhìn về phía Dương Hiểu Đồng, cô gái này sinh thế nào nhìn cũng không giống như là người chính mình tìm tra, “Dương Hiểu Đồng đồng học, đối với chuyện này em giải thích thế nào?” Vô luận như thế nào, vẫn là nghe song phương nói xong mới quyết định.

Dương Hiểu Đồng nhàn nhạt nhìn lướt qua mọi người “Về chuyện này, là hắn ba lần bốn lượt quấy nhiễu ta, ta chỉ cho hắn một bài học mà thôi.”

“Quấy nhiễu? Người dựa vào cái gì nói con ta quấy nhiễu người ? Người có chứng cứ sao?” Trình Lôi phản bác.

Dương Hiểu Đồng cười khê “Chứng cứ? Người vậy mà cùng ta muốn chứng cứ? Như vậy người có thể lại lấy ra chứng cứ đến nói con trai của người bị ta đánh cho năm viện? Khôi hài, nhìn con của người, chiều cao, hình thể, ta như thế một nữ sinh có thể bắt hãn đánh thành như vậy sao?”

Người đang ngồi ở đây cũng chỉ là nghe nói qua chuyện này, lại không có tin, thế nhưng một nữ sinh có thể đem một nam sinh đánh tới năm viện lâu như vậy, vẫn là làm cho người ta không dám tin, hơn nữa Dương Hiểu Đồng nhìn qua ưu nhã, ôn hòa lại là một nữ sinh nhu nhược, nói như vậy đích xác làm cho người ta không tin!

“Hừ, người không phải mới vừa nói người cho con ta một bài học sao?” Trình Lô năm lấy lỗ thủng Dương Hiểu Đồng nói chuyện, thần tình đặc ý nhìn Dương Hiểu Đồng, ta xem người thế nào phản bác.

“Ta nói giáo huấn, ta có nói là giáo huấn thế nào sao? Ta chỉ bắt quá cùng hãn đấu võ miệng, ở trước mặt mọi người mắng hãn một chút mà thôi, làm sao vậy?” Muốn nói đến tài ăn nói, cô thật không tin chính mình nói không lại hãn.

Hiệu trưởng thấy hai người cãi cọ không ngớt, vỗ vỗ bàn nói “An tĩnh một chút” cau mày bắt đầu tự hỏi, chuyện này thật đúng là rất vướng tay chân.

“Không biết mọi người ý kiến là thế nào?” Mấy vị giáo viên đều ở trong này, một mình hãn cũng không làm được quyết định gì, chẳng thà hỏi một chút ý kiến của mọi người.

Trình Lô hướng phía một người bên cạnh hiệu trưởng nháy mắt ra dấu, người nọ lập tức đứng lên nói “Ta cho rằng chuyện này là Dương Hiểu Đồng sai lầm, dù sao chuyện này là cô ta động thủ trước, ta dạy là văn minh, sớm đã quy định không được ở trường học đánh nhau ẩu đả, ngược lại sẽ bị trục xuất khỏi trường. Mà Dương Hiểu Đồng đồng học biết rõ

điểm này lại vẫn như cũ làm, rất rõ ràng rất coi rẻ trường học, hơn nữa vừa ở trước mặt của chúng ta còn nguy hiểm, đối với học sinh này sẽ làm học sinh khác học xấu, chúng ta hẳn là khai trừ học tịch, để tránh làm cho cô ta phá hư phong cách trường học!”

Người nói chuyện không phải là người nào khác, chính là hiệu phó Trần Minh của Thụy Đại! Hẳn nói về mặt nghĩa chính ngôn từ, tựa hồ thật là đang vì trường học mà suy nghĩ!

Chỉ là hẳn cùng với Trình Lôi hổ động đã rơi vào trong mắt Dương Hiểu Đồng, lúc này thầy chủ nhiệm đứng lên nói, “Thế nhưng người cũng không có nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đồng học ấu đả Trình Thiên Lôi đồng học a! Huống chi coi như là thực sự, ta nghĩ Trình Thiên Lôi đồng học cũng hẳn là có nguyên nhân, dù sao một nữ sinh sẽ không vô duyên vô cớ đi đánh một nam sinh, trường học không ít người nhìn thấy, rất rõ ràng, Trình Thiên Lôi đồng học tính tình mọi người cũng đều rõ ràng.”

Dương Hiểu Đồng chuyển con người nhìn thầy chủ nhiệm, cô cũng không nghĩ tới thầy chủ nhiệm thật đúng là một người chính trực, lập tức thiện cảm dâng lên không ít.

“Ta nói, chủ nhiệm người lời này nói liền không đúng đi? Trình Thiên Lôi đồng học nhân phẩm thế nào? Ta là không biết có thể cho rằng người đối Trình Thiên Lôi đồng học tiến hành công kích?” Trần minh hỏi ngược lại.

Hẳn cùng thầy chủ nhiệm này không hợp đã lâu rồi, mỗi lần chính mình làm chuyện gì hẳn đều sẽ bàn ra, thực sự là nhìn khó chịu, nếu như không phải trên tay hẳn toàn lực không đủ, nhất định sẽ bắt hẳn ta cho khai trừ rồi!

“Hiệu phó người lời này nói liền lại càng kỳ quái, ta chỉ nói ra cái nhìn mà thôi, người vì sao che chở Trình Thiên Lôi như thế? Chẳng lẽ người

cùng hẳn có quan hệ đặc thù gì? Chuyện này còn chưa có điều tra rõ người liền gặp như vậy muốn khai trừ Dương Hiếu Đồng đồng học sao?” Đối với hiệu phó này, chỉ biết tham ô nhận hối lộ, đối với trường học lại không quan tâm, loại người này hẳn xem thường nhất!

Trần Minh dường như bị đâm đau tới chân, lập tức cũng kích động “Người lời này nói là ý gì? Ta có thể cùng bọn họ có quan hệ gì? Ta chỉ là đứng ra nói một câu công đạo! Trái lại người vẫn che chở Dương Hiếu Đồng, ta xem là giữa các người có quan hệ không thể nhận ra đi!” Trong mắt hẳn lóe ra quang mang hèn mọn.

Đối với Trần Minh loại hành vi trả đũa này, thầy chủ nhiệm càng phản cảm “Người nói vớ vẩn cái gì?”

Hiệu trưởng chân mày nhăn chặt hơn, “Hai người các người yên tĩnh một chút cho ta, mọi người ý kiến gì? Chuyện này mọi người cũng rõ ràng, một hồi bỏ phiếu quyết định đi!”

Dương Hiếu Đồng nhìn bọn họ cùng nhau thương nghị, trên mặt lại không có chút quan tâm, chỉ là Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cầm lấy tay cô ngày càng khẩn trương, nhìn hai người thần sắc khẩn trương, cô nhẹ giọng nói “Không có vấn đề gì, yên tâm đi.”

“Được rồi, mọi người cho là nên khai trừ Dương Hiếu Đồng thỉnh giơ tay!” Hiệu trưởng mở miệng nói.

Hiệu phó Trần Minh là người thứ nhất giơ lên tay, còn một đám người bên cạnh nhìn thấy Trần Minh nhắc tay sau cũng nhao nhao giơ tay lên, hiển nhiên bọn họ cùng Trần Minh là đứng ở trên một chiếc thuyền, hoặc là cách làm như thế là vì giành được hảo cảm của Trần Minh, mà chỉ có rất ít người là thật đối chuyện này không đồng ý.

Đối với loại thủ đoạn này bọn họ sớm đã quen thuộc, chỉ là không thể tránh được mà thôi, hiệu trưởng nhìn bỏ phiếu này, chỉ có thể bất đắc dĩ nói

“Như vậy liền quyết định lúc này khai trừ Dương Hiếu Đồng, từ giờ khắc này bắt đầu người liền không còn là học sinh Thụy Đại chúng ta.”

Dương Hiếu Đồng tự nhiên gật gật đầu, cô không sao cả, chỉ cần không liên lụy đến Nhược Nhược và Tiểu Mẫn là được rồi, vừa vặn cô có thể có bó lớn thời gian đi phát triển sự nghiệp của mình, mà lúc này, thanh âm Trình Thiên Lỗi lại lần nữa vang lên “Chuyện này chỉ đơn giản giải quyết như vậy? Vừa rồi hai nữ sinh này, bạn của Dương Hiếu Đồng cũng theo chúng ta động thủ! Các học sinh đều thấy được, bọn họ không phải cũng hẳn bị khai trừ học tịch?”

“Trình Thiên Lỗi, người không cần quá đáng!” Dương Hiếu Đồng hỏa đại nói, nam nhân này thực sự là cấp mặt còn không biết xấu hổ.

“Người muốn thế nào a? Muốn đánh ta? Đừng quên nơi này là trường học!”

Dương Hiếu Đồng không giận mà cười “Ta nói người là ngu ngốc sao? Chẳng lẽ người quên rồi, ta vừa bị khai trừ học tịch, cho nên trường học này cùng ta một chút quan hệ cũng không có, người nên chuẩn bị hưởng thụ đi!” Trên mặt của cô hiện lên mím cười nguy hiểm, cô nhất định phải để lại đại giới cho hẳn một đời đều nhớ kỹ, khiến hẳn hối hận một đời, khiến hẳn minh bạch, có vài người là hẳn đắc tội không nổi!

Hiệu phó cũng phát ngôn “Vừa rồi ta cũng có nghe đồng học nói này hai vị đồng học này cũng theo động thủ, cho bọn họ mang đến ảnh hưởng rất lớn, rất hiển nhiên bọn họ là vì Dương Hiếu Đồng mà làm như vậy, sự tình như vậy chúng ta không thể tiếp tục khoan dung, chẳng thà cùng nhau khai trừ học tịch!”

Nghe thấy lời Trần Minh, mấy người theo Trần Minh cũng nhao nhao phụ họa “Đúng vậy, đúng vậy!”

“Không thể để cho bọn họ ảnh hưởng trường học của chúng ta!”

“Này nếu truyền đi đối danh dự trường học của chúng ta nhất định sẽ tạo thành ảnh hưởng không nhỏ!”

...

Ngay lúc hiệu trưởng do dự, Dương Hiểu Đồng nhẹ giọng nói “Nếu như các người thực sự làm như vậy, ta sẽ khiến các người hối hận.”

“Ta nói Trần Minh, vị trí phó hiệu trưởng này của người có phải hay không ngồi quá lâu? Chuẩn bị thoái vị sao?” Cô cười nhìn Trần Minh, dường như nhìn một truyện cười, cô tuyệt đối sẽ không để cho bọn họ khai trừ Nhược Nhược và Tiểu Mẫn.

“Người là có ý gì? Các người cũng nghe được, cô ta đang uy hiếp ta, học sinh như vậy, tuyệt đối là bại hoại xã hội!”

Đúng lúc này, Tống Dục Triết đi đến, nói, “Ta xem người mới là bại hoại xã hội đi!” Thanh âm không lớn, lại mang theo uy nghiêm tuyệt đối, vừa đi vào liền mang theo khí tràng cường đại!

“Tống thị trưởng? Sao ngài lại tới đây?” Hiệu trưởng kinh ngạc nói, vậy mà có thể đem thị trưởng đều đưa tới, này có phần quá kinh khủng đi.

“Nếu như ta không đến, trong trường học này thật đúng là lật ngày, vốn ta cho rằng bầu không khí học tập của Thụy Đại không tệ, bất quá hôm nay vừa nhìn lại khiến ta rất thất vọng a!”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 79

Edit: Sally

Dương Hiểu Đồng chuyển mắt nhìn, nam tử vừa mới đi tới, theo trán giữa hăn ần ần có thể nhìn ra cùng Tống Dục Chính tương tự, cho nên chỉ liếc mắt một cái, Dương Hiểu Đồng đó là xác định hăn chính là Tống Dục Triết!

Sớm vừa rồi, cô theo Trình Thiên Lỗi bọn họ tới, cũng đã nhờ Du Du liên hệ người của Tống gia, dù sao loại chuyện này Tống gia chính thức ra mặt giải quyết là không thể tốt hơn.

Tống Dục Triết lúc này ánh mắt cũng dừng tại trên người Dương Hiểu Đồng, lúc trước hăn nghe thấy thái gia gia cùng với anh hai nói, một nữ sinh tên là Dương Hiểu Đồng vậy mà có thể luyện chế đan dược! Điểm này để cho Tống gia bọn họ kích động không thôi! Chỉ cần có đủ đan dược, gia tộc bọn họ, con cháu tu luyện cũng sẽ không có vấn đề gì.

Nói cách khác, chỉ cần gia tộc bọn họ không ngừng thêm mới vào, có thực lực như vậy, ai cũng không dám động nhà bọn họ, địa vị Tống gia chính là không thể lay động!

Trọng yếu nhất là, hiện tại chỉ có Tống gia bọn họ tìm được cô ấy, đối phương cũng đáp ứng sẽ giúp bọn hăn luyện chế đan dược, đây tuyệt đối là một thiên đại tin vui, cho nên người trong gia tộc ngàn căn vạn dặm nói cho hăn biết chỉ cần Dương Hiểu Đồng gặp vấn đề, chỉ cần là bọn họ có thể làm được nhất định phải làm!

Đương nhiên, cho dù là bọn họ làm không được, cũng sẽ hao hết tâm tư đi làm, tranh thủ làm cho cô hài lòng, dù sao cô hiện tại chính là hi vọng toàn gia bọn họ!

Ngay vừa rồi hẳn nhận được điện thoại từ đối phương, cũng nhanh chóng đuổi đến nơi này. Hiện tại đối với Tổng gia bọn họ nói, không có gì so với chuyện của cô quan trọng hơn.

Hiệu trưởng mang trên mặt tươi cười lấy lòng, bất quá trong lòng lại khẩn trương vô cùng, đây là thế nào? Thậm chí ngay cả thị trường đều bị làm kinh động đến! Ngày có phần quá kinh khủng đi.

Phải biết trước đây trường học của bọn họ dù là thỉnh mời Tổng thị trường thế nào hẳn cũng đều nói công vụ bề bộn chưa có thời gian, mà lần này vậy mà không mời mà tới!

Nói chuyện cũng không khách khí, trong lời nói mang châm chọc, hiển nhiên chính là vì chuyện Trình Thiên Lỗi bị đánh mà đến.

Chỉ là, Tổng thị trường rốt cuộc là bên Trình Thiên Lỗi hay là Dương Hiểu Đồng đây? Thật không nghĩ tới bọn họ vậy mà sẽ có bối cảnh lớn như vậy, nói cách khác mặc kệ thế nào hẳn đều sẽ hảo hảo xử lý chuyện này.

“Không biết Tổng thị trường nói như vậy nguyên nhân là?” Hiệu trưởng thăm dò hỏi, nếu như thật chọc tới thị trường, như vậy hẳn dự đoán vị trí hiệu trưởng này cũng không dễ làm bao nhiêu ngày.

Tổng thị trường hừ lạnh một tiếng “Đối với chuyện này các người cứ như vậy khinh suất quyết định sao? Các người có biết hay không khai trừ học tịch đối với một sinh viên mà nói có ảnh hưởng lớn bực nào?”

Tổng thị trường vừa nói sau, mọi người cũng đều hiểu ý tứ Tổng thị trường, hiển nhiên hẳn lần này đến đây là vì Dương Hiểu Đồng, này khiến

mọi người kinh ngạc không ngớt! Dương Hiểu Đồng là ai? Lại có thể khiến thị trưởng ra mặt! Cái này, Trần Minh sắc mặt cũng khó coi cực điểm.

Này nên làm thế nào cho phải? Hãn ngàn tính vạn tính cũng không có nghĩ đến Dương Hiểu Đồng sẽ có hậu trường mạnh như vậy a! Sau lưng bốc lên mồ hôi lạnh, trong đầu hồi tưởng lại trước theo như lời Dương Hiểu Đồng nói “Ta nói Trần Minh, vị trí của phó hiệu trưởng này người có phải hay không ngồi quá lâu? Chuẩn bị thoái vị sao?”

Nghĩ tới đây, hãn chỉ cảm thấy có một cỗ hàn ý theo lòng bàn chân lên tới đáy lòng, nếu như cô nói là sự thật, vậy phải làm thế nào mới tốt? Đây chính là thị trưởng a! Chính hãn một hiệu phó nho nhỏ ở trước mặt hãn căn bản là cái gì cũng không tính, hưởng chi không ít người mơ ước vị trí này của hãn, chỉ cần hãn nói một câu, chính mình lập tức đi xuống đài.

“Vâng vâng vâng, chuyện này là chúng ta xử lý không đủ thỏa đáng, chúng ta nhất định sẽ hảo hảo xử lý.” Hiệu trưởng xoa xoa mồ hôi trán, khẩn trương nói.

“Ta đối với thái độ các người làm việc rất hoài nghi!” Tống Dục Triết sắc mặt nghiêm túc, nhãn chân mày lại thể hiện ra hãn đối với lần này thật bất mãn, không chỉ là bởi vì đây là cùng Dương Hiểu Đồng có liên quan, chuyện này vốn chính là xử lý không tốt. Rất hiển nhiên, trong này có ẩn tình.

Đúng lúc này, tiếng đập cửa vang lên, một vị thanh niên hơn hai mươi tuổi đi đến, nhìn thấy Tống Dục Triết thi lễ một cái đạo “Thị trưởng, sự tình điều tra ra được.”

“Nói!” Nhàn nhạt một chữ lại mang theo uy nghiêm không cho cự tuyệt, hãn thân là một thị trưởng, đương nhiên là cần lấy đức thu phục người, chuyện này cũng phải xử lý thích đáng, một mặt khiến người khác không thể nói được gì.

Ở đây mọi người cũng đều đưa mắt nhìn nhau, không biết là tra được chuyện gì? Đều tò mò nhìn bọn họ, “Vừa rồi trong phòng học của Dương Hiếu Đồng, có đồng học ghi lại video, tin tưởng mọi người sau khi xem liền minh bạch nên xử lý như thế nào.”

Năm phút đồng hồ sau, một màn trình phát sinh hiện ra trước mặt mọi người, chỉ thấy Trình Lô và Trình Thiên Lỗi mang theo một đám người hùng hổ vọt vào phòng học tìm Dương Hiếu Đồng tính sổ, mà Dương Hiếu Đồng thì chỉ là tự vệ mà thôi.

Như vậy, trước bọn họ quyết định tuyệt đối là sai lầm, rất rõ ràng sai lầm là ở trên người Trình Thiên Lỗi.

Xem xong thu hình rồi, Tống Dục Triết, ánh mắt nhìn lướt qua mọi người đang ngồi “Thực sự là không ngờ, đại học Thụy Đại vậy mà sẽ phát sinh chuyện như vậy, tìm khắp trường để đi đánh người, này có phần quá không đem trường để vào mắt đi? Mà động tĩnh lớn như vậy các người cũng không biết?”

Lập tức, Trình Thiên Lỗi và Trình Lô sắc mặt tái nhợt “Tổng thị trưởng, người nghe chúng ta nói, đây là bởi vì trước Dương Hiếu Đồng động thủ đánh con ta trước, cho nên chúng ta...”

Trình Lô lời còn chưa nói xong, Tống Dục Triết trực tiếp cắt ngang lời hắn, “Lời này nói, coi như là như vậy, người cũng không thể như vậy không kiêng nể gì mà tìm người giúp đỡ đến trường học! Người đem trường học thành cái gì? Người đem chế độ trường học đặt chỗ nào? Người cho là người là xã hội đen a?”

Tống Dục Triết thực sự tức giận, vậy mà còn rờ tới loại trình độ này, này nếu như truyền đi không chỉ đối trường học ảnh hưởng rất lớn, đối với hắn thị trưởng này, cũng có ảnh hưởng rất lớn! Rất hiển nhiên sẽ nghĩ, hắn là

cùng người trường học có quan hệ, nếu không bọn họ cũng tuyệt đối sẽ không dám làm như vậy!

Trình Lôi lập tức im lặng, không biết nên nói cái gì. Mà lúc này những người cùng việc này dính dáng cũng đều sắc mặt trắng bệch, cái này thực sự xong đời! Nhìn thái độ Tống thị trưởng nói rõ liền sẽ không dễ dàng chấm dứt.

“Tống thị trưởng, vậy ngài nói chuyện này nên xử lý như thế nào?” Hiệu trưởng nơm nớp lo sợ hỏi, lần này không biết danh hiệu hiệu trưởng của hắn có thể hay không giữ được, thực sự là bị Trình Thiên Lôi bọn họ hại thảm.

Tống Dục Triết mặc dù đối với chuyện này đã có ý nghĩ nhất định, thế nhưng hắn vẫn là xoay người lại đối Dương Hiểu Đồng mỉm cười “Dương tiểu thư, không biết cái nhìn của người là?”

Mọi người nghe thấy Tống thị trưởng vậy mà dò hỏi Dương Hiểu Đồng, mỗi một người đều không thể tin tưởng mở to hai mắt, Dương Hiểu Đồng rốt cuộc là ai? Ngay cả thị trưởng cũng cùng cô khách khí? Xử lý sự tình còn muốn hỏi ý kiến của cô? Đây...

Trình Thiên Lôi trong mắt cũng tràn đầy không thể tin tưởng, sao có thể? Dương Hiểu Đồng bối cảnh hẳn thế nhưng rõ ràng, tại sao có thể có thị trưởng làm chỗ dựa vững chắc? Hơn nữa Tống thị trưởng tựa hồ còn đang lấy lòng Dương Hiểu Đồng? Đây trong nháy mắt, mọi người ở đây trừ Dương Hiểu Đồng và Tống Dục Triết đều cảm thấy thế giới này điên cuồng...

Đối với Tống Dục Triết dò hỏi ý kiến cái nhìn của mình, Dương Hiểu Đồng vẫn rất cao hứng, rất rõ ràng hẳn cho mình mặt mũi rất lớn, đồng thời cũng có tác dụng thị uy, hẳn làm như vậy, ở trong trường học cơ bản liền

không người nào dám động cô Cũng vì cô tương lai ở trong trường học an toàn làm một bảo đảm.

“Ta tin Tống thị trưởng người nhất định có thể làm ra quyết định công bình nhất!” Đã đối phương cho cô mặt mũi như vậy, cô cũng không thể khiến Tống Dục Triết thật mất mặt, dù sao Tống Dục Triết nhất định sẽ xử lý thích đáng.

“Tốt. Như vậy chuyện này mọi người đều thấy được, không đúng ở chỗ Trình Thiên Lỗi bọn họ, mà Dương tiểu thư bọn họ thì lại vô tội, nên xử lý như thế nào, hiệu trưởng người hẳn là rõ ràng mới đúng!” Mặc dù lời này cũng không có nói rõ ràng, thế nhưng người ở chỗ này toàn bộ đều hiểu ý tứ này.

Hiệu trưởng gật đầu lia lịa, chỉ cần không liên lụy đến hẳn là được “Dương Hiếu Đồng đồng học cùng với hai vị đồng học khác đều là tự vệ chính đáng mà thôi, không có bất kỳ sai lầm, đối với quyết định trước của chúng ta là sai lầm, ta xin lỗi các người, Trình Thiên Lỗi phá hư quy định trường học, khai trừ học tịch!”

“Hiệu phó, người giúp ta nói chuyện a!” Trình Lô nghe nói như thế căng thẳng la lớn, lần này thực sự là ăn trộm gà bất thành còn mất năm gạo, nếu như Thiên Lỗi học tịch bị khai trừ rồi, ở trong hồ sơ của hẳn nhất định sẽ lưu lại chỗ bẩn, đến lúc đó còn có trường nào thu hẳn?

Nghe nói, ánh mắt của mọi người nhao nhao chuyển hướng về phía Trần Minh, có khẩn trương, có oán giận, có vui sướng khi người gặp họa, “Đâu có chuyện gì liên quan tới ta! Sai lầm vốn ngay các người, trước còn lần lộn của chúng ta nghe nhìn, quả thực không thể tha thứ!” Trần Minh lập tức phủ nhận nói, lòng bàn tay của hẳn chảy ra mồ hôi hiện hẳn lúc này trong lòng khẩn trương vô cùng.

Hắn hận a! Trình Lôi lời này nói rõ, giữa bọn họ có quan hệ, sắp chết còn muốn kéo hắn xuống nước.

“Tổng thị trưởng, hiệu phó này khẳng định thu nhận hối lộ, cho nên Trình Thiên Lôi bọn họ mới dám ở trong trường học làm ra chuyện như lần này, ta hi vọng người có thể cho chúng ta một cái công đạo.” Dương Hiểu Đồng nghĩa chính ngôn từ nói, cô nói qua cô sẽ để cho bọn họ trả giá thật nhiều, không đem bọn hắn chính xuống đài đều xin lỗi lời nói trước kia cô nói.

Tổng Dục Triết lập tức gật gật đầu “Đích xác, chuyện này trong trường học nhất định có người nhận hối lộ! Ta sẽ hảo hảo tra rõ, Trần Minh, nếu như người thực sự làm việc này, vị trí hiệu phó này cũng là nên kết thúc rồi!”

“Thành thật...” Trần Minh sụi lơ ngồi ở băng ghế, trong mắt lóe ra tuyệt vọng, hắn nhào tới bên cạnh Tổng Dục Triết, cầu xin tha thứ nói, “Tổng thị trưởng, ta chỉ là một lúc bị ma quỷ ám ảnh, ta van cầu người cho ta một cơ hội a! Ta không dám!”

Tổng Dục Triết uy danh toàn bộ người của Thụy thành đều biết đến, một khi hắn quyết định tra rõ việc này, giấy không thể gói được lửa, hắn nhất định sẽ bị hạ xuống đài!

Nhìn thấy Trần Minh hiện tư thái này, Tổng Dục Triết khước miệng xé ra “Xem ra không cần tra xét, ta hi vọng ngày mai sẽ không sẽ nhìn thấy thân ảnh người ở trong trường học này, về sự tình người nhận hối lộ, ta sẽ tìm người đến xử lý. Làm việc trước nên suy nghĩ tốt hậu quả! Trình Lôi hối lộ trường học ý đồ thương tổn đồng học, chờ bị kiện đi.”

Tổng Dục Triết ngắn gọn mấy câu cũng đã đem mọi chuyện đều xử lý tốt, tốc độ này làm cho người ta thán phục, quả nhiên không hổ là một thị trưởng, làm việc mạnh mẽ vang dội, không chút nào ướm át bản thủ!

Đối với Tống Dục Triết sau khi rời khỏi, toàn bộ phòng hiệu trưởng rơi vào vắng vẻ, người ở chỗ này cũng không thể nói ra lời, mà Nhược Nhược và Tiểu Mẫn lúc này thì lại là vô cùng nhẹ nhõm, không ngờ Hiếu Đồng đã vậy còn quá lợi hại! Ngay cả thị trưởng cũng có thể đến giúp! Xem ra Trình Thiên Lỗi không ngã đau liền kỳ quái!

“Dương tiểu thư, ta cầu xin người đi giúp ta hướng Tống thị trưởng cầu tình có được không? Ta van người!” Trần Minh đi tới bên cạnh Dương Hiếu Đồng cuối thân xuống nói, tư thái cầu xin tình cảm, hẩn nhìn về phía Dương Hiếu Đồng ánh mắt giống như là nhìn rơm rạ cứu mạng!

Chỉ cần Tống thị trưởng sau khi trở về, chuyện này nhất định sẽ bị điều tra rõ, mà hẩn tham ô nhận hối lộ không ngừng sẽ làm vị trí phó hiệu trưởng của hẩn khó giữ được, thậm chí còn hẩn có thể sẽ ngồi tù! Như vậy hẩn cả đời này sẽ phá hủy! Đây hoàn toàn là từ thiên đường rơi xuống địa ngục!

Tống thị trưởng lần này đến đây hiển nhiên chính là vì Dương Hiếu Đồng, nếu không chuyện như vậy chỉ cần đến cái trợ thủ là được, như thế nào lại tự chính mình đến?

Huống hồ hẩn nói mỗi một câu nói đều vì Dương Hiếu Đồng, càng hỏi thăm ý kiến Dương Hiếu Đồng, này đủ để chứng minh Dương Hiếu Đồng cùng Tống thị trưởng quan hệ không phải là ít, hẩn tin chỉ cần cô chịu hỗ trợ, hẩn nhất định sẽ không quá tham.

Nhìn thấy Trần Minh trước sau tuyệt nhiên thái độ bất đồng, mọi người đều xem thường nhìn hẩn, lấy thái độ hẩn trước đối đãi Dương Hiếu Đồng, cũng không cần nghĩ, đối phương có thể sẽ đáp ứng sao? Căn bản là đang nằm mơ!

Nhược Nhược và Tiểu Mẫn càng cười nhạt, “Hiếu Đồng, người này người không cần để ý đến hẩn! Hẩn trước thế nhưng nghĩ hết biện pháp

muốn cho người bị khai trừ học tịch a!” Tiểu Mẫn phần nộ nói, hiện tại người không biết xấu hổ cũng thật nhiều! Hiệu phó trước đây một bộ ra vẻ đạo mạo, há mồm ngậm miệng đều là vì trường học, bất quá vừa rồi bọn họ thế nhưng kiến thức vị hiệu phó mặt người dạ thú không biết xấu hổ này.

“Dương tiểu thư, ta biết sai rồi, chỉ cần người chịu đáp ứng giúp ta, vô luận điều kiện gì ta đều đáp ứng người!” Trần Minh cấp thiết nói, chỉ cần không bị xử lý, đại giới gì hãn đều nguyện ý trả giá.

Nghe thấy lời Trần Minh, Dương Hiểu Đồng khóe miệng xả ra một nụ cười châm chọc, cúi đầu nhìn Trần Minh thản nhiên nói “Nếu như ta nói muốn người đi chết thì sao? Người có phải hay không cũng làm?”

Nghe nói như thế, Trần Minh buông lỏng ra tay đang kéo ống tay áo Dương Hiểu Đồng, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng, xem ra lần này mình thực sự xong!

Dương Hiểu Đồng nhìn thấy biểu tình Trần Minh, đậm đậm nhất tiếu, nhẹ giọng nói “Ta nói rồi, người đắc tội ta sẽ trả giá đại giới thảm thống, người chờ đi!” Lời nói vân đạm phong khinh, phảng phất ở tại trong không khí, lại truyền vào trong tai mỗi người, vào giờ khắc này, tất cả mọi người không lạnh mà run, nữ tử này chưa bao giờ nở rộ quang hoa đã vậy còn quá khủng bố!

Đảo mắt, nhìn về phía Trình Thiên Lỗi và Trình Lôi bên cạnh đang sửng sốt “Bao gồm hai người các người! Trình Thiên Lỗi, ta sẽ khiến người trả giá đại giới cả đời này người đều khắc ghi, bảo đảm người suốt đời khó quên...”

Nói xong, không hề để ý tới mọi người đang đại ra, Dương Hiểu Đồng mang theo Nhược Nhược và Tiểu Mẫn nghênh ngang đi ra khỏi phòng hiệu trưởng.

Hôm nay cũng không có tâm tình đi học, Dương Hiểu Đồng trực tiếp về tới Hoa Hải thự, Tống Dục Triết đã hướng trường học nói, sau này cô ở trong trường học không có vấn đề rồi! Coi như là một khoảng thời gian không đi học cũng sẽ không ai dám nói cái gì, chỉ cần cô bỏ thi là được!

Ở thiên hàng bảo điển học tập so với ở trong trường học tốc độ không phải nhanh hơn bình thường, dù sao cô có lòng tin tuyệt đối sẽ không bị nợ điểm, như vậy liền không có vấn đề.

Đang cùng Nhược Nhược bọn họ chia tay, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn thì lại vẫn chìm đắm trong kinh ngạc không kịp phản ứng, đây chính là thị trường a! Vậy mà vì Hiểu Đồng nói chuyện, thái độ kia còn giống như đem cô làm bề trên cung phụng, này thật là làm cho người ta kinh ngạc!

Bọn họ chỉ cảm thấy Hiểu Đồng càng lúc càng làm cho người ta nhìn không thấu, không chỉ gần đây nhiều chuyện đã xảy ra, mạc danh kỳ diệu xuất hiện hắc đạo, Hiểu Đồng lại biết nhiều người xã hội thượng lưu như vậy, hiện tại thị trường đều đã xuất hiện, biến hóa như thế đối lại làm ai đều không tiếp thụ được, thế nhưng không thể phủ nhận chính là Hiểu Đồng biến lợi hại!

Chỉ cần xác định điểm này bọn họ liền cao hứng, Hiểu Đồng tốt thì tốt rồi.

Hoa hải thự.

Dương Hiểu Đồng ngồi ở trên sofa, trong đầu nghĩ rất cuộc phải thế nào đối phó Trình Thiên Lỗi bọn họ mới tốt! Đánh một trận này, chính mình còn phải chọc kiện cáo, không dễ giải quyết! Đã làm tới, thì tới ngoan chút, để cho bọn họ không có cơ hội đánh trả.

Nghĩ tới đây, Dương Hiểu Đồng nảy ra ý hay “Du Du, người nói cả nhà Trình Thiên Lỗi bọn họ suốt ngày bữa bãi cũng là bởi vì nhà bọn họ có tiền

đúng không?” Cũng là bởi vì nhà hần có tiền, cho nên hần mới có thể tự cho là đúng như vậy.

Du Du gật gật đầu, trong mắt lộ ra tươi cười gian trá, hiển nhiên là không có ý tốt.

Dương Hiểu Đồng nhìn thấy bộ dáng Du Du càng cười càng ngoan, “Xem ra hai chúng ta nghĩ đến cùng chuyện đi! Đã hần quan tâm nhất chính là tiền, như vậy chúng ta liền theo điểm này lên đường đi! Ta xem nhà hần suy sụp sau biến thành kẻ nghèo hèn còn có cái gì bừa bãi!”

Nếu như không phải là bởi vì có tiền, Lâm Tử Di cũng sẽ không cùng Trình Thiên Lỗi cùng một chỗ, như vậy đến tiếp sau một loạt sự tình cũng sẽ không phát sinh, Trình Thiên Lỗi đã triệt để làm cô tức giận, cô muốn cho hần trả giá đại giới trầm trọng!

“Linh linh linh...” Tiếng chuông cửa vang lên, Dương Hiểu Đồng nhíu mày, đến biệt thự lâu như vậy lại không có người nào tới tìm cô, sẽ là ai chứ?

Mở cửa, là người Dương Hiểu Đồng không nghĩ đến —— Nghiêm Tuấn Trạch!

“Người sao có thể?” Dương Hiểu Đồng mở to hai mắt nhìn, thực sự là không ngờ hần sẽ đến!

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng biểu tình kinh ngạc, Nghiêm Tuấn Trạch cười càng vui vẻ, tươi cười xán lạn như dương quan chiếm hết mắt Dương Hiểu Đồng, “Anh thế nào thì không thể tới, anh còn chưa có nói đã tới, em không mời anh đi vào ngồi một chút sao?”

“Nga, mời vào.” Dương Hiểu Đồng lập tức tránh qua một bên, vừa rồi that rất kinh ngạc, trái lại đem chuyện này quên.

Nghiêm Tuấn Trạch mặc một bộ sơ mi màu vàng sáng tinh xảo, quần jean đơn giản, nhìn qua rất thoải mái tùy ý, ngồi ở trên sofa, Nghiêm Tuấn Trạch ở biệt thự quan sát một vòng “Bố trí không tệ! Một mình em ở nơi này rất thoải mái nga!”

Dương Hiểu Đồng liếc mắt một cái, “Lời này nói rất giống anh đang hâm mộ tôi a, biệt thự của anh cũng rất lớn có được không!” Mặc dù cô cũng không có đi qua, thế nhưng lấy thân phận của Nghiêm Tuấn Trạch, ở tại cái dạng địa phương gì không cần nhìn cũng biết sẽ không kém!

Nghiêm Tuấn Trạch chột nhịu mày “Đừng nói, anh thật đúng là hâm mộ em a. Em cái phòng ở này lớn như vậy chỉ có một người ở, mà chỗ anh thì lại là có hai người a, đây là khác biệt!” Phòng này cũng không có quá nhiều bày trí lại có vẻ gọn gàng, đơn giản, làm cho người ta có loại cảm giác thư thái.

“Mẽ Tu?” Trong đầu nhớ lại vị soái ca tóc vàng kia thấy qua ở đồ thạch trảng, nghĩ tới nghĩ lui hẳn là cũng cũng chỉ có hẳn.

“Không ngờ em còn nhớ, bất quá, chính là hẳn.”

“Đúng rồi, anh đến tìm tôi có chuyện gì? Vô sự không lên điện Tam Bảo, anh sẽ không mặc danh kỳ diệu tới tìm tôi đi!” Dương Hiểu Đồng cười hỏi, Nghiêm Tuấn Trạch như vậy đến tìm cô nhất định là có việc mới đúng.

Khẽ nhấp một ngụm trà, Nghiêm Tuấn Trạch sắc mặt cũng nghiêm túc mấy phần “Ừ, hôm nay ở trường học sự tình anh đều nghe nói, đối với Trình Thiên Lỗi em chuẩn bị làm sao bây giờ?”

“Anh lời này là có ý gì?” Hẳn sao có thể hỏi vấn đề này?

Chẳng lẽ hẳn cùng Trình Thiên Lỗi có quan hệ gì? Tới khuyên chính mình?

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng bộ dáng nghi hoặc, Nghiêm Tuấn Trạch vỗ vỗ vai Dương Hiểu Đồng “Em không cần hiểu sai! Anh là bạn của em a, Trình Thiên Lỗi này tính tình anh nhìn cực kỳ khó chịu, nếu như ở trong chuyện này em có cái gì cần giúp cứ việc nói, có thể giúp anh nhất định sẽ giúp!”

Nghe nói vậy, Dương Hiểu Đồng thở phào nhẹ nhõm, cô thật đúng là không muốn cùng Nghiêm Tuấn Trạch gây mâu thuẫn “Lần này tôi là thật cảm tức, cho nên tôi sẽ không dễ dàng buông tha Trình Thiên Lỗi, tôi nói rồi phải cho hắn trả giá giá thảm thống.”

“Rất tốt, anh cũng cảm thấy vậy. Đối với loại vô lại này, phải giải quyết 1 lần duy nhất, nếu không có thể hậu hoạn vô cùng, cho nên, em nghĩ tới biện pháp giải quyết rồi?” Hắn là thật hy vọng có thể giúp Hiểu Đồng giải cơn ác khí này, nghe thấy chuyện Trình Thiên Lỗi đã làm trước đây đối Hiểu Đồng, trong lòng hắn thật rất tức giận.

Người như vậy còn là nam nhân sao? Quả thực chính là vũ nhục nam nhân! Mặc dù lần này tới chủ yếu là vì cùng Dương Hiểu Đồng kéo khoảng cách gần, sau đó lý giải một sự tình, thế nhưng không thể phủ nhận, hắn cũng là thật tâm muốn giúp cô.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, nhìn vẻ mặt chân thành của Nghiêm Tuấn Trạch, cô vẫn tin tưởng hắn. Dù sao hắn từng đã cứu cô, “Ta đã nghĩ tới, đối phó hắn biện pháp tốt nhất chính là khiến hắn mất đi thứ hắn quan tâm nhất, cũng chính là điều cho hắn kiêu ngạo.”

Nghiêm Tuấn Trạch là một người thông minh, đương nhiên một thông tin liền hiểu, “Em là nói phá hủy sinh ý nhà hắn, chặt đứt tài lộ nhà hắn?” Loại nhà giàu mới nổi này, quan tâm nhất cũng bất quá chính là tiền.

Nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch nhanh như vậy liền phân tích ra, Dương Hiểu Đồng cũng có chút kinh ngạc, chợt nói, “Không sai, chính là như vậy!”

Ta xem đến lúc đó hẳn còn có thể bừa bãi thế nào, tìm vệ sĩ cũng cần tiền a.”

Trong mắt mũi nhọn chột lóe, tựa hồ là nghĩ tới tình hình sau này của Trình Thiên Lôi.

“Em tin anh không?” Nghiêm Tuấn Trạch nhìn Dương Hiểu Đồng phân nộ hỏi.

Dương Hiểu Đồng kinh ngạc ngẩng đầu lên, hẳn sao có thể hỏi cái vấn đề kỳ quái này? Cuối Dương Hiểu Đồng vẫn gật đầu “Tin.”

Hắn cũng không có lý do hại cô, lấy thế lực của hắn, muốn đối phó cô, căn bản là không cần phiền toái như vậy.

Nghe thấy Dương Hiểu Đồng trả lời, Nghiêm Tuấn Trạch cười, cười như đứa nhỏ vui vẻ như vậy, “Tốt, như vậy chuyện này liền giao cho anh giải quyết!” Ngữ khí của hắn có vị đạo không cho cự tuyệt, làm cho không người nào có thể chống cự.

Dương Hiểu Đồng sửng sốt “Vì sao anh phải giúp tôi?” Mặc dù bọn họ là bạn bè, là bạn tốt, thế nhưng tựa hồ không có lý do giúp như vậy a!

“Bởi vì em với anh mà nói có ý nghĩa đặc thù.” Nghiêm Tuấn Trạch nháy mắt một cái, giả vờ thần bí nói, em đối với anh thật sự có ý nghĩa bất thường, mặc dù ý nghĩa này rất phức tạp...

“Ý nghĩa đặc thù?” Dương Hiểu Đồng trong đầu hỗn loạn, đây là ý gì? Cô có thể có cái ý nghĩa đặc thù gì? Chẳng lẽ...

“Ừ, ý nghĩa đặc thù, cho nên tin anh, chuyện này giao cho anh đi!” Hắn mang cặp mắt mê người kia nhìn chằm chằm Dương Hiểu Đồng, trong mắt như đầm sâu, làm cho người ta mê hoặc.

Dương Hiếu Đồng chất phác gật gật đầu, biết Nghiêm Tuấn Trạch rời khỏi rồi, cũng nửa ngày sau mới có phản ứng, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Cô không biết, cô chỉ biết là ngày hôm sau, nhà Trình Thiên Lỗi thất bại, phá sản!

Nhà hãn sinh ý nguồn gốc bị ngăn cản chặt đứt, tất cả nhà máy hiệu buôn đều không cung cấp nguồn cho bọn hãn, hơn nữa cũng không có khách nhân đi mua hàng, để cho bọn họ phiền muộn nhất chính là, nhà bọn họ mua đại lượng cổ phiếu, căn bản là lấy không ra tiền...

Trong một đêm, nợ ngập đầu! Tin tức này lấy tốc độ nhanh nhất truyền khắp toàn bộ trường học Thụy Đại, thảo luận chuyện này vô số, tên Dương Hiếu Đồng xuất hiện lần nữa ở tại trước mắt mọi người.

Rất rõ ràng, chuyện này cùng Dương Hiếu Đồng có liên quan, một ngày trước đó nghe Dương Hiếu Đồng nói sẽ làm Trình Thiên Lỗi trả giá đại giới thảm thống, ngày hôm sau Trình Thiên Lỗi nhà tan phá sản, chuyện như vậy cần thế lực như thế nào mới có thể làm được? Mọi người cơ hồ không dám tưởng tượng! Quá mạnh mẽ!

Trần Minh, vị trí phó hiệu trưởng cũng không còn, trong nhà tài sản nhận hối lộ bị tịch biên, này cũng có thể nói Dương Hiếu Đồng thành đại danh toàn bộ trường học, này không người nào dám đắc tội cô, bởi vì đại giới như vậy thật sự là khủng bố, bất quá người ủng hộ Dương Hiếu Đồng càng nhiều, bởi vì mấy người này cũng không phải là người tốt, xem như là vì trường học trừ hại!

Chủ nhiệm thì lại là ngồi lên vị trí của phó hiệu trưởng, điểm này Dương Hiếu Đồng trái lại thật hài lòng, cô cảm thấy chủ nhiệm này tính tình không tệ, chủ nhiệm đang ngồi trên vị trí phó hiệu trưởng sau đối với Dương Hiếu Đồng cũng rất cảm tạ, nếu như không phải cô nói, hãn cũng không có cơ hội này, nói chung tên Dương Hiếu Đồng lúc này đã trong miệng mỗi người ở Thụy Đại truyền lưu.

Tan học, Dương Hiểu Đồng đi tới cửa trường học, đang chuẩn bị đi tìm Nghiêm Tuấn Trạch nói cảm ơn, chuyện này thật phải cảm tạ hẳn, nhưng mà lại không nghĩ rằng đi tới cửa liền bị một người ngăn cản.

“Hiểu Đồng, ta van cầu người, buông tha nhà của chúng ta có được không? Hiện tại nhà của chúng ta cái gì cũng không có, còn thiếu nợ nhiều như vậy, chúng ta muốn thế nào sống a?” Trình Thiên Lỗi kéo Dương Hiểu Đồng khẩn cầu nói.

Hắn hối hận, thực sự hối hận, đại giới này quá mức trầm trọng, hẳn căn bản không có nghĩ đến cần trả giá đại giới như vậy, nhà hẳn căn bản là xong, cái gì cũng bị mất, công ty đòi nợ đem nhà hẳn những thứ có thể sử dụng toàn bộ chuyển đi, ngay cả phòng ở cũng bị mượn nợ, bọn hắn bây giờ cùng dân chạy nạn không có gì khác nhau.

Dương Hiểu Đồng cau mày, lại vẫn xuất hiện ở trước mặt cô, “Người buông tay cho ta!”

“Ta van cầu người, ta biết này tất cả đều là người làm, ta quỳ xuống xin người, van cầu người bỏ qua cho ta đi! Nhìn phân tình trước đây chúng ta, ta thực sự biết sai rồi, cầu người.”

Trình Thiên Lỗi lúc này đã hoàn toàn không có tôn nghiêm, hẳn hiện tại đã không nhà để về, ba lại bị đồn công an tạm giữ, mà hẳn muốn đi tìm làm việc lại không có chỗ chịu mượn hẳn, thật là đi tới tuyệt lộ! Hẳn không nghĩ đến cô đã vậy còn quá ngoan, làm việc tuyệt tình như thế!

Dương Hiểu Đồng đẩy tay Trình Thiên Lỗi ra, từng chữ từng chữ nói “Ta nói rồi sẽ làm người trả giá đại giới trầm trọng, cho người một đời khắc ghi, ta nói được thì làm được!”

Tiếng nói rơi xuống, không mang theo một tia lưu luyến, Dương Hiểu Đồng tiêu sái ly khai, chỉ để lại Trình Thiên Lỗi vẻ mặt tuyệt vọng và một đám học sinh vây xem.

Trình Thiên Lỗi loại người không biết xấu hổ này không thể tha thứ, bởi vì hãn chưa bao giờ biết hai chữ ‘thấy thẹn’ viết như thế nào, cô không phải là không có cho hãn cơ hội, mà là chính hãn làm quá phận mà thôi. Cô sẽ không để cho hãn cơ hội Đông Sơn tái khởi! Cho mình lưu lại hậu hoạn!

Nghiêm Tuấn Trạch sau khi nhận được điện thoại của Dương Hiểu Đồng thì rất cao hứng “Nếu như em muốn cảm tạ anh, đêm nay bồi anh uống rượu có được không?” Điện thoại vang lên thanh âm Nghiêm Tuấn Trạch có chút trầm thấp và thương cảm.

“Được.” Dương Hiểu Đồng không có dò hỏi nguyên nhân, bởi vì cô biết lúc này Nghiêm Tuấn Trạch nhất định không muốn nói, cô chỉ cần đáp ứng là được, cô bây giờ trừ này ra cũng không thể vì hãn làm thứ gì.

Buổi tối, quán bar.

Âm hưởng đình tai nhức óc. Sàn nhảy cả trai lẫn gái điên cuồng vũ động, hình thành phong cảnh đặc hữu của quán bar.

Dương Hiểu Đồng vừa tiến đến nhìn thấy một màn như vậy, nói thật, cô sống lâu như vậy đây là lần đầu tiên đến quán bar, bởi vì Nghiêm Tuấn Trạch trước nói cho cô địa điểm cần tới, cho nên cô cũng mặc một thân y phục thích hợp, nếu không ở trong quán bar có vẻ rất quái dị.

Dương Hiểu Đồng mặc rất gợi cảm, váy ngắn đỏ thắm bó sát người, bao lấy vóc người tiêu chuẩn kia, nhìn qua không phản cảm mà lại tràn đầy hấp dẫn cực hạn, tóc uốn gợn sóng, ở quán bar quay đầu lại xác suất trái lại là hai trăm phần trăm.

Mỹ nữ cực phẩm như vậy xuất hiện số lần quá ít, ở đây vô luận trai gái ánh mắt đều dừng tại trên người của cô, cô thích màu đỏ mạnh mẽ mà lại quyến rũ, có lẽ tính cách của cô có một mặt phản nghịch đi.

Lúc cô tới, Nghiêm Tuấn Trạch đang uống rượu, một người ngồi ở trên quầy bar uống rượu, nhìn thấy Dương Hiểu Đồng tới lúc này mới cười vẫy tay.

“Em hôm nay rất đẹp.” Hắn từ đáy lòng ca ngợi.

“Anh hôm nay cũng rất tuấn tú.” Hơi có chút uống say, Nghiêm Tuấn Trạch nhìn qua có một loại yên tĩnh mà lại thành thực, mị lực, cùng bình thường cười như ánh mặt trời bất đồng, hắn hôm nay nhìn qua mang theo nhàn nhạt thương cảm.

Nghiêm Tuấn Trạch đưa cho Dương Hiểu Đồng một ly rượu “Ha ha, cảm ơn em hôm nay tới bởi anh uống rượu, không nên hỏi anh nguyên nhân, cho anh phóng túng cả đêm, ngày mai sẽ tốt!” Sắc mặt hắn hơi phiếm hồng, nói chuyện thanh âm cũng có chút khàn khàn, chỉ là biểu tình kia lại thoáng như cầu xin.

Nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch như vậy, Dương Hiểu Đồng sửng sốt, không ngờ hắn vậy mà sẽ có một mặt như vậy, cô chưa từng nghĩ tới hắn một mặt như vậy sẽ bày ra ở trước mặt mình.

“Tốt, hôm nay chỉ uống rượu, cái gì cũng không nói!” Đã là bạn tốt, vậy thì cái gì đều bất kể, chỉ cần hắn hôm nay vui vẻ là được rồi.

...

Cứ như vậy, hai người uống say mèm, đây là lần đầu tiên Dương Hiểu Đồng uống rượu, cũng là lần đầu tiên uống say, ở đây nam sinh đánh chủ ý lên Dương Hiểu Đồng cũng không ít, cũng may có Du Du ở đây, đem rượu giải giúp Dương Hiểu Đồng, cho nên hai người mới bình an rời khỏi quán bar.

Đây là đêm Nghiêm Tuấn Trạch phóng túng, cũng là đêm Dương Hiểu Đồng phóng túng.

Bọn họ cũng không có trực tiếp về nhà, mà đi tới công viên ngồi trên ghế dài, Dương Hiểu Đồng kinh ngạc phát hiện ở đây là công viên lần đầu tiên cô gặp được thiên hàng bảo điển, thật đúng là trùng hợp.

Nghiêm Tuấn Trạch ngồi ở chỗ kia, gió mát thổi một hồi, cảm thấy rượu cũng tỉnh không ít, hình như tự lẩm bẫm nói phiến não của chính mình, “Vì sao? Vì sao vô luận ta làm thật tốt, ba cũng không tán thưởng ta?”

Dương Hiểu Đồng chuyển mắt qua, lẳng lẳng nhìn Nghiêm Tuấn Trạch, hôm nay hẳn một câu không nói, chỉ uống rượu giải sầu cũng là bởi vì nguyên nhân này sao?

“A.” Nghiêm Tuấn Trạch cười chế nhạo “Từ nhỏ đến lớn, ta hy vọng nhất chính là được ba tán thưởng, song số lần này lại thật là ít ỏi, mỗi lần ba tán thưởng đều là anh hai, cũng không phải là ta!”

Hắn không ngừng nói mớ, tựa hồ muốn đem tất cả bất mãn trong nội tâm chính mình phát tiết “Ta nỗ lực làm, cho là mình làm so với anh hai tốt hơn, ba liền sẽ tán thưởng ta, thế nhưng vô luận ta làm thật tốt, trong mắt của hắn cũng chỉ có anh hai một người tồn tại! Hắn chưa bao giờ nguyện ý khen ta một câu!”

Nghiêm Tuấn Trạch nói thật nhỏ chính mình thống khổ, trên mặt lộ thần sắc thống khổ giãy giụa, tựa như một đứa nhỏ đơn thuần chỉ muốn muốn được ba ba tán thành, nhưng trước sau vô pháp thu được.

Dương Hiểu Đồng không nói gì, liền vậy nghe Nghiêm Tuấn Trạch nói hết, mặc dù theo Du Du chỗ đó cô liền nghe được một chút, thế nhưng này theo Nghiêm Tuấn Trạch trong miệng nói ra là hoàn toàn không giống nhau, hai loại cảm giác.

Cô không nghĩ đến Nghiêm Tuấn Trạch chuyện gì đều gắng đạt tới hoàn mỹ vì muốn được ba hắn tán thưởng, cũng không có nghĩ đến hắn có cười xán lạn như vậy kỳ thực cuộc sống không vui như thế! Cô gọi cha của mình

cho tới bây giờ đều là kêu ba ba, mà hẳn lại là gọi phụ thân, mặc dù chỉ là xưng hô không giống nhau, thế nhưng này lại là chênh lệch rất lớn.

Dương Hiểu Đồng cảm giác mình thật hạnh phúc, bởi vì cô mặc dù không phải con ruột của họ, nhưng quan hệ của bọn họ rất tốt, cùng thân sinh không có khác biệt, hơn nữa bọn họ vô cùng thân thiết, ba mẹ cô sẽ không tiếc rẻ bất luận cái gì khen một câu, cho nên cô có thể cảm nhận được Nghiêm Tuấn Trạch khổ não.

“Hồi bé, ta lúc nào cũng đi theo sau lưng anh, đuổi theo bước tiến của anh, bất luận là cái gì. Hẳn làm ta đều làm theo, thế nhưng chỉ có hẳn có thể được khen, mà ta cái gì cũng không có. Anh hai đá banh, ta cũng theo hẳn cùng nhau, so với hẳn nhỏ hơn năm tuổi, ta căn bản là theo không kịp, ngã, thất bại, phụ thân ngay cả liếc mắt nhìn ta đều lười nhìn, ha ha.”

“Trưởng thành, ta làm có thể so sánh anh hai còn mạnh hơn, ta vì nghĩ phụ thân sẽ xem trọng ta, thế nhưng vô luận chuyện gì, phụ thân luôn luôn trước hết để cho anh đi làm, đem cơ hội cho hẳn, vĩnh viễn đều không cho ta.” Nói phía sau Nghiêm Tuấn Trạch cơ hồ rống to. Không có người có thể minh bạch nội tâm hẳn thống khổ, hẳn rất không cam lòng, đồng dạng là con, vì sao có khác biệt lớn như vậy!

“Hình như ta căn bản cũng không phải là con hẳn, ta đâu kém, nhưng trong mắt của hẳn vì sao lại không thể có ta!”

Dương Hiểu Đồng vỗ vỗ vai Nghiêm Tuấn Trạch, cảm thấy hẳn hiện tại như đứa trẻ lạc đường, rất đáng yêu nhưng cũng rất làm cho người đau lòng “Ba ba anh nhất định sẽ thấy người tốt như thế nào, ông chỉ là ngoài miệng chưa nói mà thôi, thế nhưng ông nhất định có nhìn thấy anh làm tất cả!”

“Anh ưu tú, ba ba anh sẽ vì anh mà tự hào!” Cô mặc dù không biết phụ thân của hẳn là nghĩ thế nào, thế nhưng mỗi cha mẹ đều có cách riêng của

mình, Nghiêm Tuấn Trạch ưu tú như vậy, phụ thân của hắn cũng nhất định sẽ tán thưởng hắn!

“Hắn sẽ sao? Hắn sẽ thấy sao?” Nghiêm Tuấn Trạch há mồm hỏi, trong mắt lại mông lung hiển nhiên là sắp ngủ.

Dương Hiểu Đồng an ủi nói “Sẽ, hắn sẽ...”

Cô không biết chuyện này ở trong lòng Nghiêm Tuấn Trạch phiền muộn bao lâu, từ nhỏ đến lớn nhiều năm như vậy, chuyện này nhất định là khúc mắc của hắn đi! Trong ngày thường hắn nhìn qua tự tin vui vẻ, ai có thể nghĩ đến sau lưng hắn sẽ có một mặt yếu đuối như vậy?

Trừ cơ hội như vậy, hắn hẳn là sẽ không nói ra mới đúng, cô có thể nhìn thấy nội tâm hắn kiềm chế, để cô giúp hắn bảo vệ bí mật này đi, cô sẽ không nói ra.

Cô không biết vì sao hôm nay Nghiêm Tuấn Trạch kêu cô cùng đi uống rượu, có lẽ là bởi vì vừa lúc cô gọi điện thoại cho hắn, có lẽ là có ý tứ của hắn, cô không biết, hiện tại cũng không phải rất muốn biết.

Cô chỉ cần biết rằng, Nghiêm Tuấn Trạch cũng là một người sau lưng có cổ sự đáng thương là được, cô sẽ cùng bên cạnh hắn, bọn họ là bạn tốt không phải sao?

Nhìn Nghiêm Tuấn Trạch ngủ nghiêng mặt an nhàn, Dương Hiểu Đồng khóe miệng gợi lên một tia mỉm cười ngay cả cô cũng chưa từng chú ý, ngủ sau, Nghiêm Tuấn Trạch lại làm cho người ta một loại cảm giác khác, lông mi thật dài ở trên mặt tạo thành một bóng mờ hình quạt, da thịt nhẵn nhụi nhìn qua giống như nữ sinh bình, mặc dù cô biết hắn nhìn rất tuấn tú, lại chưa từng có nhìn dáng vẻ của hắn gần như vậy.

“Hôm nay, ta tựa hồ nhìn thấy bộ dáng của hắn mà bình thường nhìn không thấy.” Dương Hiểu Đồng lẩm bẩm, trước đây cô nhìn thấy Nghiêm

Tuấn Trạch vĩnh viễn đều là nam sinh dương quang, tự tin, tán ra mị lực, mà hôm nay cô nhìn thấy hấn thất bại, thương cảm thống khổ, ngủ thì lại yên tĩnh, này những người khác đều không thấy được đi...

Dương Hiểu Đồng mang theo Nghiêm Tuấn Trạch về tới Hoa Hải thự, lúc này đã là đêm khuya, nhà Nghiêm Tuấn Trạch cũng không biết Mễ Tu có ở đó hay không, thẳng thắn để hấn ở khách phòng ngủ một đêm được rồi.

Đêm nay, Nghiêm Tuấn Trạch ngủ rất an tường, mà Dương Hiểu Đồng lại mất ngủ.

Cô không biết tại sao mình mất ngủ, có lẽ là bởi vì gần đây chuyện đã xảy ra nhiều lắm, cô cần hảo hảo mà định hình cho chính mình con đường phát triển tương lai, có lẽ là bởi vì hôm nay nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch khác bình thường, mang đến cho cô cảm khái, có lẽ là bởi vì cô vô pháp bình tĩnh nội tâm trở lại, nói chung, một đêm này cô mất ngủ...

Du Du rất thức thời không có quấy rầy Dương Hiểu Đồng, cô ấy đích thực là cần hảo hảo tự hỏi một phen, hôm nay coi như nghỉ ngơi đi, tạm thời không học tập. Ngày thứ hai tỉnh lại, đêm nay tất cả coi như không có phát sinh qua!

Ngày hôm sau, Nghiêm Tuấn Trạch nhìn bữa sáng phong phú trên bàn, “Này... Là em làm?”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Có cái gì kỳ quái sao? Nhanh lên một chút, ăn đi.” Chỉnh nửa ngày mới đem vành mắt dày đặc quần thâm đánh tan.

“Anh hôm qua có nói cái gì không nên nói không?”

Nghiêm Tuấn Trạch xấu hổ thăm dò hỏi, chuyện tối ngày hôm qua hấn đều không nhớ rõ, thế nhưng lo lắng tự mình nói sai, hấn không biết mình

là làm thế nào, biết rất rõ ràng có khả năng nói chuyện không nên nói, nhưng vẫn là muốn gọi cô bồi mình đi uống rượu, chỉ là muốn cô ấy bồi...

Lắc lắc đầu, Dương Hiếu Đồng vẻ mặt đăm chiêu “Không có a, anh tối hôm qua về sau say bất tỉnh nhân sự, sau liền ngủ, say khướt, đem anh dời đến trên giường anh liền ngủ.”

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 80

Edit: Sally

Nghe xong lời Dương Hiếu Đồng, Nghiêm Tuấn Trạch hoài nghi liếc mắt nhìn cô, phát hiện nét mặt của cô rất tùy ý cùng bình thường không khác biệt, cũng liền yên lòng, chính mình còn chưa có uống say mềm như thế bao giờ, về sau xảy ra chuyện gì tuyệt không nhớ.

Hôm qua, hắn đem tin tức nói cho người trong nhà, cho bọn hắn mang đến kinh ngạc cực đại, đồng thời cũng làm cho người trong nhà dâng lên hi vọng, mỗi một người đều yêu cầu hắn cùng Dương Hiếu Đồng đánh quan hệ tốt, chỉ cần có thể giúp đỡ không cần hỏi điều kiện hết thầy đều giúp, lần này chuyện chinh Trình Thiên Lỗi, hắn cũng có sử dụng thế lực gia tộc.

Mặc dù bằng chính hắn những năm gần đây sáng tạo thế lực cũng có làm tất cả, thế nhưng những thứ ấy cũng không phải là lúc này nên hiển lộ ở trước mặt bọn họ, hắn biết, chính mình không phải vì đáp ứng yêu cầu trong nhà mới giúp Dương Hiếu Đồng, là trong lòng hắn, tự mình muốn giúp, nếu không, hắn cũng sẽ không tự mình đốc xúc tất cả.

Thế nhưng, hôm qua, phụ thân lại một lần nữa thương tổn hắn.

Từ nhỏ đến lớn, anh ba đối với hắn rất tốt, mặc dù anh thân thể không tốt, thế nhưng mỗi lần hắn gặp khó khăn gì, anh người anh.

Nếu như không có lời của hắn, hắn cũng không biết mình bây giờ sẽ là dạng gì, ở trong mắt phụ thân vĩnh viễn cũng không có sự tồn tại của hắn, ở trong mắt anh hai chính mình chẳng qua là một người vĩnh viễn cũng

không thể đuổi kịp và vượt qua hẳn, chỉ có ở trong mắt anh ba, hẳn là em trai anh quan tâm nhất.

Vì anh ba, hẳn theo kinh đô đi tới Thụy thành, kinh đô bên kia thị trường đồ thạch xảy ra một sự tình, người giám thị rất nhiều, cho nên hẳn chỉ có đưa mắt nhìn sang Thụy thành, đến đồ thạch tràng vì anh nhiều tìm phi thúy phẩm chất tốt, mà trước khi gặp được Dương Hiểu Đồng cũng chưa từng nghĩ đến.

Chỉ là mình vất vả tìm phi thúy liền bị anh hai cầm đi gia công, hoàn toàn cùng hẳn không có vấn đề gì, phụ thân còn khen anh hai có khả năng, lại quả trách hẳn không biết chính sự. Ha ha, thực sự là buồn cười! Anh hai làm cái gì đều là đúng, hẳn làm cái gì đều là sai.

Hẳn không rõ, có lẽ mình không phải là con trai ruột đi, cho nên hẳn mới có thể không quản mình tại sao làm đều không hài lòng, hẳn bắt đầu hoài nghi mình mấy năm nay nỗ lực làm tốt cuộc có hay không cần thiết?

Ngay lúc hẳn khó khăn nhất, Dương Hiểu Đồng gọi điện thoại cho hẳn , cho nên mới có sự tình đi quán bar, cùng cô cùng một chỗ hẳn tựa hồ có thể quên những phiền não ấy, mà hưởng thụ nhẹ nhõm ít có, trước đây, hẳn cho tới bây giờ cũng sẽ không uống say, bởi vì lấy tình hình hẳn hiện tại, sau lưng người muốn hại hẳn tuyệt đối không ít, cho nên hẳn phải bảo trì thời thời khắc khắc thanh tỉnh.

Tối hôm qua, hẳn tùy hứng, cái gì cũng không quản liền uống say, cụ thể là vì sao, hẳn không biết, là bởi vì tin cô ấy sao? Miệt mài theo đuổi không được.

Nếm thử một miếng sandwich, Nghiêm Tuấn Trạch sững sốt, chột cười nói “Làm ăn thật ngon a, thật đúng là nhìn không ra em có thể có tay nghề này.” Hẳn gặp được nữ sinh đều là xã hội thượng lưu, những đại tiểu thư

nữ nịu ấy, người biết làm bữa sáng cơ hồ đã tuyệt chủng đi, không ngờ Dương Hiếu Đồng lại biết.

Dương Hiếu Đồng đặc ý ngẩng đầu lên “Ta vốn liền rất lợi hại a! Có ăn anh liền cười trộm đi.” Từ nhỏ đến lớn ở quán cơm đảo quanh, không biết nấu ăn kia chính là ngu a.

“Thật lâu không có ăn sáng.” Nghiêm Tuấn Trạch nhìn bữa sáng trên tay, thở một hơi thật dài cảm khái.

“Thật lâu? Có ý gì a, anh sáng sớm không ăn điểm tâm a?” Ăn bữa sáng cũng có thể có hoài niệm như vậy nga, bất quá đã biết một mặt kia của Nghiêm Tuấn Trạch tối hôm qua, đối với tình hình hãn cũng nhất định có hiểu biết, cuộc sống của hãn cũng không như hãn bề ngoài nhìn qua như nhau ngăn nắp xinh đẹp, mà là tràn đầy cay đắng.

Nghiêm Tuấn Trạch trên mặt lại lần nữa hiện lên mím cười xán lạn kia, “Bởi vì anh cùng Mễ Tu hai người cũng không làm bữa sáng, cho nên chúng ta sáng sớm đều không ăn.”

Dương Hiếu Đồng trong mắt mọc lên một tia nghi hoặc, lấy biểu tình hãn vừa rồi tuyệt đối không phải đơn giản như vậy mới đúng, bất quá hãn đã không muốn nói, cô cũng sẽ không hỏi đến, hiện tại cô xem như là hiểu, Nghiêm Tuấn Trạch người này là chuyện gì đều giấu dưới đáy lòng sẽ không nói ra, cho nên không phải người thân cận nhất cũng sẽ không hiểu biết tính tình hãn. (Sally: tính anh ấy giống tính ta a)

Cho dù ai nhìn hãn, bề ngoài đều sẽ không cảm thấy cuộc sống của hãn có cái gì không tốt chứ, cũng sẽ không biết cuộc sống hãn có bao nhiêu kiểm chế, nếu như không phải tối hôm qua hãn uống rượu say phun lời chân ngôn (lời chân thật), cô liền tuyệt đối sẽ không minh bạch nội tâm hãn là buồn khổ như vậy.

Bởi vì Nghiêm Tuấn Trạch nói đùa, bầu không khí trái lại dễ dàng không ít.

“Hai người các anh thật đúng là đủ lười! Tìm người giúp việc cũng tốt a, làm cơm sáng, dù sao cơm sáng không ăn đối thân thể không tốt.” Dương Hiểu Đồng ngồi ở trên sofa nhàn nhã nói, không thể không nói, trải qua chuyện lần này, cô cảm thấy Nghiêm Tuấn Trạch chân thực không ít.

Trước đây hẳn nhìn qua rất hoàn mỹ, mỗi người đều sẽ hâm mộ, thế nhưng đồng thời cũng chứng minh giữa bọn họ cách rất xa, thế nhưng tối hôm qua lời của hắn cho cô rung động rất lớn, một hy vọng đạt được phụ thân thương yêu, bảo vệ huynh trưởng, lại chuyện gì cũng không nói ra.

Cho nên giữa bọn họ ở chung thời gian cũng không lâu, thế nhưng cô lại tin tưởng hắn là một người tốt.

...

Dương Hiểu Thần về tới Thanh Đại trước tiên là đi tìm Đường Linh Hi, hôm nay mang đến cho hắn chấn động quá lớn, hắn chưa từng nghĩ đến chị hai vậy mà sẽ phát sinh biến hóa lớn như thế, do đó cho bọn họ cả nhà cũng mang đến biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Nghĩ đến chị hai đối với hắn tốt, trên mặt hiện lên một tươi cười ôn hòa, mang theo một chút phong độ của người trí thức, nhìn qua mê người mà lại tràn ngập mị lực trí thức, từ nhỏ đến lớn chị đều đối hắn rất tốt, chỉ cần là hắn cần, chị hai liền sẽ hội tận lực đi giúp mình làm được, cho nên đối với người chị này hẳn là vạn phần yêu thích, cũng rất cảm tạ ông trời tặng cho hắn một người chị như thế.

Mặc dù hắn đối với trong nhà có tiền hay không cũng không thèm để ý, hẳn sau khi đi ra có thể dựa vào hai tay của mình dốc sức làm, thế nhưng không thể phủ nhận hẳn cũng hi vọng trong nhà mình có thể có một chút của cải, dù sao mỗi lần bị người ta nói, trong lòng cũng sẽ không dễ chịu.

Ở trong trường học đợi mấy ngày này, nữ sinh có ý định với hấn không ít, thế nhưng hấn chưa từng có nghĩ tới muốn gặp gỡ với ai, bởi vì mỗi lần bị những kẻ có tiền ấy nói sỉ nhục, hấn cảm thấy lấy hấn trạng thái hiện tại không thích hợp kết giao bạn gái, dù sao hấn chịu được, nữ sinh nhưng không nhất định chịu được.

Hấn chăm chỉ, hấn nỗ lực, cho nên hấn không cảm thấy hấn so với đám công tử kia kém. Đương nhiên đối với thời gian hấn gặp Đường Linh Hi liền thay đổi, nữ sinh này thanh nhã đi vào cuộc sống của hấn, đi vào nội tâm của hấn.

Cô cùng nữ sinh bình thường không giống nhau, cô đối với tất cả ngoại vật đều không quan tâm, là một nữ hài tốt chân chính, bọn họ một là chủ tịch hội học sinh, một là hội phó chủ tịch, ở chung cơ hội rất nhiều, Đường Linh Hi rất có tài hoa, cũng chính là bởi vậy hai người bọn họ mới hấp dẫn nhau ở cùng nhau.

Nam sinh truy cô ấy rất nhiều, thế nhưng cô lại chỉ đối một mình hấn ái mộ, cho dù hấn hiện tại cái gì cũng không thể cho cô, cô vẫn như cũ bồi ở bên cạnh hấn, cô ấy nói chỉ cần có hấn ở là được, cái khác cái gì đều không sao cả.

Linh Hi càng tốt với hấn, hấn lại càng hi vọng mình có thể cho cô nhiều thứ, hấn không hi vọng nghe thấy người khác nói Linh Hi không ánh mắt, thích một tiểu tử nghèo không có tiền đồ, hấn hi vọng hấn có thể trở thành bạn trai khiến Linh Hi tự hào, để cho người khác cũng không còn dám đánh chủ ý với cô ấy!

Nhưng mà Dương Hiểu Đồng đem tất cả này đều thay đổi, sau này hấn không còn là cái tiểu tử nghèo kia, hấn cùng Linh Hi cùng một chỗ cũng sẽ không bị nói thành tiểu thư nhà giàu yêu tiểu tử nghèo, hấn có thể cùng cô đứng ở địa vị ngang nhau, hấn có thể cho cô tương lai hạnh phúc!

Dương Hiểu Thần tìm được Đường Linh Hi, Đường Linh Hi đang ở thư viện, cô hôm nay mặc một váy màu trắng thanh lịch, cô ấy thích nhất màu trắng, nhưng mà hần cũng cảm thấy màu trắng là thích hợp nhất với cô.

Thuần khiết mà lại mộng ảo, là đặc điểm của cô. Màu trắng càng tôn lên da thịt trắng nõn nhẵn nhụi kia, mái tóc đen nhánh xinh đẹp cột đuôi ngựa đơn giản, lại tăng thêm một tia sức sống và thanh xuân, trên mặt tinh xảo mang mỉm cười điềm tĩnh, ngồi ở chỗ kia tĩnh tĩnh đọc sách, cũng đã hình thành một bức họa xinh đẹp.

“Linh Hi.” Dương Hiểu Thần cười đi tới, hần cố ý thay đổi một bộ quần áo, là trước Dương Hiểu Đồng mua cho hần.

Nghe thấy thanh âm quen thuộc, Đường Linh Hi cười ngẩng đầu lên, lúc nhìn thấy Dương Hiểu Thần, biểu tình lại ngốc trệ chốc lát, bất quá rất nhanh kịp phản ứng, đứng lên hướng phía hần đi tới “Hiểu thần, anh đã đến rồi a!”

“Ừ, đi hội học sinh không gặp được em, anh liền biết em nhất định ở thư viện, ha ha.” Mỗi lần nhìn thấy Linh Hi, hần cũng có loại cảm giác hạnh phúc, tựa hồ cả đời này chỉ cần cùng Linh Hi cùng một chỗ chính là tâm nguyện lớn nhất của hần.

Đường Linh Hi cười quay chung quanh Dương Hiểu Thần dạo qua một vòng “Hôm nay làm sao vậy? Ăn mặc đẹp trai như vậy?” Nhưng mà trong lòng cũng rất kỳ quái, y phục này đều là hàng hiệu rất sang quý, Hiểu Thần tại sao có thể có loại y phục này?

Đích xác, Dương Hiểu Thần mặc một bộ Prada mới nhất, kết hợp với tố chất, vừa đúng, tinh tế, tự nhiên, chất liệu đặc biệt, màu sắc tự nhiên, mang theo phong cách nghệ thuật, trái lại rất thích hợp Dương Hiểu Thần.

Sơ mi màu trắng, quần màu đen, trắng đen phối hợp giúp hình tượng thư sinh phụ trợ càng thêm rõ ràng, tràn ngập khí chất học thức, nhưng lại

không văn nhợc, trước ngực mở ra hai cúc áo lại ần ần có thể nhìn thấy độ cong hoàn mỹ, thoạt nhìn yên tĩnh nhưng lại có cảm giác an toàn.

Trước đây Dương Hiểu Thần mặc dù nhìn cũng rất suất, mặc quần áo cũng rất đẹp mắt, thế nhưng không thể phủ nhận người đẹp nhờ lụa, mặc bộ quần áo này Dương Hiểu Thần nhìn qua càng tuấn dật phi phàm, tựa như vương tử trong tiểu thuyết xuất hiện, trên mặt tươi cười nhợt nhạt nhưng lại ấm áp nhân tâm càng vì hấn tăng thêm lực tương tác, đối với nữ sinh tuyệt đối sát thương!

“Nga, vừa rồi chị hai của anh tới, mang theo anh đi mua quần áo.”
Dương Hiểu Thần cười nói, hấn phát giác hôm nay hai người bọn họ mặc trái lại rất hòa hợp, đều là màu trắng.

Đích xác, hai người đứng chung một chỗ tựa như một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ, thích hợp như thế, dương quang nhu hòa xuyên qua cửa sổ thủy tinh chiếu vào trên người hai người, trên mặt đất phóng ra bóng dáng, nhìn qua cực kỳ ấm áp.

“Chị hai của anh? Em cũng chưa nhìn thấy qua chị hai của anh a...”
Đường Linh Hi nhíu mày, cùng Dương Hiểu Thần cùng một chỗ lâu như vậy, đối với tình hình trong nhà hấn vẫn rất rõ, hơn nữa hấn cũng thường thường nhắc tới chị hai đối với hấn có bao nhiêu tốt, cho nên đối với người chị hai này, cô vẫn rất chờ mong gặp mặt, hơn nữa trong lòng còn rất lo lắng chị hấn đối với mình có ý kiến gì không.

Nghe thấy Đường Linh Hi có chút thất vọng, Dương Hiểu Thần vỗ nhẹ nhẹ sau lưng của cô an ủi nói, “Chị của anh hôm nay đến thăm anh, sau đó mang anh đi mua một ít đồ, lúc đó em không ở đó, chị hai cũng không có nhiều thời gian, cho nên không có gọi em, thế nhưng chị ấy nói lần sau nhất định sẽ tới. Cho nên đem anh biến thành bộ dạng đẹp trai này cho em nhìn a!”

Dương Hiểu Thần cũng nổi lên vui đùa, tựa hồ chỉ có ở trước mặt cùng người thân cận mình mới có thể như vậy, hẳn không hi vọng Linh Hi không vui.

Nghe nói vậy, Đường Linh Hi tâm tình mới khá lên nhiều “Anh đã nói cho chị ấy chuyện của em sao?” Trong mắt cô có chút nhảy nhót, dích xác, hẳn chịu đem chính mình giới thiệu cho người nhà của hẳn cũng là chứng minh chính mình ở trong lòng hẳn rốt cuộc có địa vị thế nào.

“Đương nhiên a! Anh nghĩ không bao lâu nữa hai người liền gặp mặt.”

“Chị ấy thật lợi hại, đem anh chinh thành đẹp trai như vậy, em không muốn nhìn anh cũng không được!” Đường Linh Hi cố ý trêu, ánh mắt ý bảo nữ sinh bên cạnh.

Từ sau khi Dương Hiểu Thần đi vào, ánh mắt những nữ sinh này không có rời hẳn, trong mắt toát ra cảm tình thân là nữ sinh cô có thể biết rõ, bất quá làm cho cô hài lòng là của trong mắt Dương Hiểu Thần chỉ có một mình cô, nữ sinh bên cạnh nbay cả nhìn cũng không có liếc mắt nhìn, như vậy hẳn yêu cô nhất!

“Ha ha” Dương Hiểu Thần sờ sờ mũi, cũng không nói rõ ràng nguyên nhân Đường Linh Hi như vậy là cái gì “Đúng rồi, gần đây chị anh phát đạt, cho nên tình hình nhà anh cũng đã khá nhiều, tin anh, anh sẽ cho em một tương lai hạnh phúc.” Ý tứ của hẳn cũng không phải là dựa vào tiền tài trong nhà, hẳn có thể chính mình phấn đấu, thế nhưng ít nhất hiện ở trong trường học những người đó đã không có tư cách mắng hẳn!

“Em cũng đã nhìn ra, trên người của anh, quần áo đều không tầm thường a!” Đường Linh Hi cảm khái nói, nhà cô mặc dù coi như là của cải không tệ, thế nhưng loại y phục này vẫn là có rất ít, mà chị ấy ra tay xa hoa như thế, xem ra thật là phát đạt.

Như vậy cũng tốt, như vậy đến lúc đó ba mẹ hẳn là cũng sẽ không, không đồng ý, cô vui vẻ nhất chính là điểm này, cô thích là Dương Hiểu Thần, cái khác đều không quan tâm.

“Đúng rồi, chị ấy còn mua lễ vật tặng em, nói là tặng em dâu tương lai làm quà gặp mặt, chẳng qua là anh chọn, cũng không biết em có thích hay không?” Dương Hiểu Thần lấy ra một chiếc hộp nhỏ rất là tinh xảo.

Khi nghe đến bốn chữ em dâu tương lai, Đường Linh Hi liền không tự giác đỏ mặt, không ngờ chị của hẳn tốt như vậy, nhìn vòng cổ tinh xảo kim cương trong hộp kia, dưới ánh mặt trời lóe ra sáng bóng chói mắt, cô không khỏi xoa xoa. Điều này đại biểu chị của hẳn tiếp thu chính mình đi, cô thực sự rất vui vẻ.

“Cảm ơn, thế nhưng này quá quý trọng.” Dây chuyền này có kim cương thật lớn, mặc dù cô cũng không biết vòng cổ kim cương này giá bao nhiêu, thế nhưng không cần phải nói này cũng tuyệt đối không rẻ.

Dương Hiểu Thần khoát tay áo “Chị của anh tặng cái gì cho ai, cái gì quý trọng đều không quan hệ, của anh cũng là của em, em cũng là bà xã của anh a.” Dương Hiểu Thần lần đầu tiên hiện bộ dáng da mặt dày, Linh Hi cảm giác thật đúng là không tệ.

Nghe nói như thế, Đường Linh Hi trên mặt đỏ hơn “Ghét, ai là bà xã của anh chứ?”

“Không phải em còn có thể là ai? Đến, anh giúp em mang.”

Ngay Dương Hiểu Thần chuẩn bị giúp Đường Linh Hi mang vòng cổ kim cương lên, một câu không hợp thời vang lên “Uy, đây không phải là cái kẻ họ Dương nghèo hèn kia a! Vậy mà cũng có tiền mua lễ vật? Loại hàng via hè này cũng dám lấy ra thật không biết xấu hổ đi!”

Dương Hiểu Thần cùng Đường Linh Hi đồng thời chuyển con người qua nhìn lại, thấy một thân hình phù phiếm đi đến, nam sinh thân thể gầy gò, trên mặt của hắn có bệnh trạng màu trắng, người này chính là nhị thế tổ nổi danh trong trường học, so với tên trước bị Dương Hiểu Đồng đánh muốn kêu ngạo hơn, còn muốn nổi danh —— Tiêu Vĩ!

Hắn ở trường này nổi danh, cơ hồ có thể nói là không người không biết không người không hiểu, nữ sinh hủy ở trên tay hắn nhiều không đếm hết, bộ dáng bệnh trạng kia hiển nhiên là hậu quả miệt mài quá độ, mà hắn đối với hoa hậu giảng đường Đường Linh Hi này thèm nhỏ dãi đã lâu, thế nhưng Đường Linh Hi ngay cả nhìn hắn cũng không thèm nhìn, vì thế trong lòng hắn cực kỳ khó chịu.

Bất quá ít nhất Đường Linh Hi vẫn độc thân, vậy hắn còn có hi vọng, thế nhưng không ngờ về sau Đường Linh Hi vậy mà cùng tiểu tử nghèo này cùng một chỗ, cái này khiến hắn cực kỳ khó chịu, tiểu tử nghèo như thế chẳng lẽ còn so với hắn cường hay sao? Hắn so với hắn ta suýt hơn, so với hắn có tiền, Đường Linh Hi này mắt cũng không biết là nhìn thế nào.

Bất đắc dĩ, Đường Linh Hi chính là không để ý tới hắn, cho nên hắn liền đem bất mãn phát tiết tới trên người Dương Hiểu Thần, chỉ muốn nhìn thấy Dương Hiểu Thần liền châm chọc, nói móc, tiểu tử nghèo ba chữ này mỗi ngày càng đọng ở bên miệng, trước đây bởi vì Đường Linh Hi cũng không hi vọng Dương Hiểu Thần vì loại người này mà tức giận, cho nên đối với hắn Dương Hiểu Thần đều không rảnh mà để ý, bất quá bây giờ không giống nhau, hắn ta không có tư cách nói hắn như vậy!

Thấy ánh mắt Đường Linh Hi cũng nhìn về phía chính mình, Tiêu Vĩ có vẻ rất cao hứng, vẻ mặt đắc ý đi tới, còn xem thường liếc mắt nhìn Dương Hiểu Thần “Linh Hi a, loại tiểu tử nghèo không tiền đồ này, người không bằng cùng ở bên cạnh ta a, ta bảo đảm người nghĩ muốn cái gì ta liền mua cho người cái đó!”

Đường Linh Hi lạnh lùng liếc mắt nhìn Tiêu Vĩ, đối với kẻ dai như kẹo dẻo này cô thật sự rất phiền chán, ý vào trong nhà mình có chút tiền liền suốt ngày ở bên ngoài bờ bãi, thực sự là càng xem càng khó chịu, một điểm bản lĩnh cũng không có, ở trong trường học ác danh lan xa, nhất là mỗi lần nghe thấy hãnh mǎng Dương Hiểu Thần, cô liền vô cùng hỏa đạ.

“Ta với người quan hệ không có tốt như vậy, vẫn là kêu cả tên họ đi.”

Đối với ngữ khí này Đường Linh Hi hoàn toàn không muốn để ý tới, tiêu vĩ dường như một chút cũng không nghe được, điên điên nói “Sao có thể a, chúng ta cũng nhận thức đã lâu rồi, quan hệ này sao có thể không tốt a!”

“Người nếu không có việc gì có thể đi rồi.” Cô thực sự là nghĩ không ra một người da mặt tại sao có thể dày đến loại trình độ này, căn bản cũng không có mặt a!

“Không cần vội vã đi a, người còn che chở tiểu tử nghèo này a?” Tiêu Vĩ quay mặt sang nhìn Dương Hiểu Thần phong lưu phóng khoáng, trong mắt dần hiện ra một tia đố kỵ, thế nào mấy ngày không gặp tiểu tử nghèo này nhìn qua còn đẹp trai không ít, ta dựa vào, hãnh dựa vào cái gì a “Ta nói, kẻ nghèo người, liền chỉ biết trốn ở phía sau nữ nhân sao? Người cũng không nhìn một chút người không xứng với cô ấy sao?”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Bị Cướp Ba Mẹ

Edit: Sally

Đường Linh Hi nghe Tiêu Vĩ nói lời sỉ nhục, sắc mặt ngày càng khó coi, chuyển con người nhìn Dương Hiếu Thần bên cạnh, nàng thật không rõ những người này thế nào vô sỉ như vậy, có chút tiền liền khoe khoang, nhìn bộ dáng cà lơ phất phơ này liền cảm thấy ghét.

Nếu như là ở trước mặt cô nói cũng không sao cả, thế nhưng hễ mỗi lần đều sỉ nhục Hiếu Thần, mặc dù Hiếu Thần nhìn qua không có biểu hiện gì, thế nhưng cô biết ở trong lòng Hiếu Thần rất để tâm, ai cũng không muốn mình ở trước mặt bạn gái bị người khác khinh thường.

Này tất cả đều là bởi vì cô, cô không hi vọng Hiếu Thần để tâm, thế nhưng mỗi lần đều khiến Hiếu Thần bị thương tổn, ngay lúc cô cho rằng Hiếu Thần sẽ kéo mình lúc rời đi, lại phát hiện hôm nay Hiếu Thần bất đồng.

Dương Hiếu Thần nghe lời Tiêu Vĩ nói, sắc mặt ngày càng âm trầm, trên mặt luôn mang theo tươi cười nhu hòa lúc này đã biến mất không còn, tương phản khéo miệng của hắn câu ra một mặt tươi cười tràn ngập châm chọc, nếu như người thấy qua Dương Hiếu Đồng nhìn đến sẽ kinh ngạc phát hiện hai người bọn họ tươi cười lại giống nhau như vậy.

Lạnh lùng âm điệu từ trong miệng Dương Hiếu Thần truyền vào, cùng thanh âm bình thường hiện ra ấm áp cùng hàm hậu hình thành tương phản to lớn “Ai vẫn trốn ở phía sau nữ nhân? Ta chỉ là lừa với loại người như

người này, miệng chó phun không ra ngà voi, chỉ có thể dựa vào trong nhà có tiền cường chống tôn nghiêm chính mình, nếu không còn bản thân cũng chẳng là cái gì.”

Lời của hắn vẫn đậm phong khinh, tựa như đang nói hôm nay khí trời rất tốt, nhưng mà này mấy câu rất ít lại đem tình hình của Tiêu Vĩ thuyết minh vô cùng nhuần nhuyễn, đưa gương mặt đối trá kia toàn bộ bại lộ dưới ánh mặt trời.

Dương Hiểu Thần lần đầu tiên lấy lời nói sắc bén như thế đến nói chuyện với một người, chủ yếu cũng là bởi vì hắn ta hết lần này đến lần khác nhục nhã khiến hắn căm tức, hắn thật không rõ loại người này cái gì nội hàm cũng không có, ngu ngốc có chỗ nào đáng giá kiêu ngạo?

“Người nói cái gì? Có ngon lặp lại lần nữa!” Tiêu Vĩ cũng ngốc lảng, trước đây lúc hắn bị mình châm chọc như vậy, Dương Hiểu Thần đều không rảnh mà để ý tới, vừa lúc khiến mình có cơ hội ra vẻ ta đây, không nghĩ tới hôm nay hắn vậy mà phản bác, còn phản bác mình một câu nói cũng nói không nên lời, biến hóa lớn như thế khiến hắn (Tiêu Vĩ) một chút cũng không tiếp thụ được, cho nên chỉ có thể nói ra một câu như vậy.

Nhìn thấy Tiêu Vĩ bộ dáng ngây người, Dương Hiểu Thần châm chọc cười “Nghe không hiểu thì thôi, ngễnh ngãng cũng không phải lỗi của người, ta rất bận, không giống như người nhàn như vậy, Linh Hi, chúng ta đi thôi!” Tại đây loại thời gian này, vậy mà gặp được loại bại hoại này, thực sự là phá hư tư tưởng.

Tiêu Vĩ sao có thể nguyện ý bỏ qua, lập tức nói “Thế nào? Hiện tại đã nghĩ chạy? Cho ta xem người vừa đưa cho Linh Hi là cái thứ đồ hư gì, lấy ra cũng mất mặt xấu hổ.”

Tiếng nói vừa rơi xuống, Tiêu Vĩ nịnh nọt cười đi tới bên cạnh Đường Linh Hi, cũng theo trong túi lấy ra một chiếc hộp nhỏ, sau khi mở ra cũng

là một vòng cổ kim cương tinh xảo, hẳn là giá trị xa xỉ.

Nhìn Tiêu Vĩ lấy vòng cổ ra, Dương Hiểu Thần nghĩ đến vòng cổ tỷ tỷ nhà mình mua cho, lập tức trong mắt lộ ra ý cười, mặc dù hai người cùng là vòng cổ kim cương, thế nhưng rất rõ ràng của hắn so với Tiêu Vĩ mạnh hơn không ít!

Đường Linh Hi tự nhiên cũng minh bạch, cho nên lúc thấy một màn như vậy, trên mặt của cô cũng không khỏi nhu hòa, bạn trai của cô như thế nào có thể so với loại này người kém hơn chứ?

Mà Tiêu Vĩ lại không rõ đây là có chuyện gì, chỉ nhìn thấy Đường Linh Hi trên mặt ần ần lộ ra tiểu ý nên cho rằng cô ấy cao hứng như thế là bởi vì mình tặng vòng cổ, lập tức cũng ưỡn ngực càng thêm đắc ý “Linh Hi a, em xem anh đưa cho em đây chuyện này chính là tuyệt đối trân phẩm a! Hộ kim cương này là từ mỏ châu Phi đào ra được một viên trân quý nhất, anh nhìn thấy đầu tiên liền cảm thấy thích hợp với em nhất, em cũng cảm thấy phải không? Anh mang cho em? Loại vòng cổ giá này trị này tiểu tử nghèo này cũng chỉ có thể cách màng thủy tinh nhìn một chút.”

Đường Linh Hi nhìn không không quan tâm, thực sự là cảm thấy rất không biết nói gì “Cầu xin người không cần tự cho mình là đúng như vậy có được không? Hiểu Thần tặng ta vòng cổ so với người giá trị hơn nhiều! Huống hồ dù cho hắn tặng ta chính là hàng vỉa hè, ở trong mắt của ta cũng so với vòng cổ kim cương của người tốt hơn vạn bội!”

Câu nói sau cùng Tiêu Vĩ trái lại không chú ý, hắn chỉ nhớ Đường Linh Hi nói vòng cổ mình tặng so ra kém Dương Hiểu Thần, điều này sao có thể “Sao có thể, loại vòng cổ giá trị này tiểu tử nghèo này đem gia sản nhà hắn toàn bán đi cũng không thể mua nổi!”

“Linh Hi, anh giúp em đeo.” Có vài người, không cho hắn tận mắt thấy hắn vĩnh viễn đều không thể tin sự thật này, vừa lúc mượn cơ hội này đem

miệng của hắn chặn lại, mỗi lần nhìn thấy loại người này đều khiến lòng của bọn họ lại khó chịu.

Đường Linh Hi gật gật đầu, ngoan ngoãn đứng ở trước mặt Dương Hiểu Thần, để hắn vì mình đeo dây chuyền, có thiếu nữ nào không có xuân, tình cảnh như thế cũng là Đường Linh Hi ảo tưởng qua rất nhiều lần, không phải không thừa nhận, cô hiện tại thực sự cảm giác mình rất hạnh phúc.

Lóng lánh kim cương hợp với mỹ nhân băng thanh ngọc khiết, tuyệt đối là cực phối, rất rõ ràng, dây chuyền này so với Tiêu Vĩ giá trị hơn không chỉ một i cấp bậc!

Vốn Tiêu Vĩ không để ý, thế nhưng khi tận mắt thấy lại sửng sốt, sợi dây chuyền kim cương này hắn từng thấy qua, đây chính là chi bảo trong cửa hàng kim cương lớn nhất trong thành phố a! Lúc trước hắn cũng từng nhìn mà thèm, bất quá kia giá lại khiến hắn hoảng sợ, này không phải chân chính kẻ có tiền sao có thể mua được?

Thế nhưng một tiểu tử nghèo như thế sao có thể sẽ có vòng cổ kim cương sang quý như thế? Dây tuyệt đối không có khả năng “Người đây nhất định là giả đi? Liệu người có thể mua nổi dây chuyền này?”

Đối với lời Tiêu Vĩ, Dương Hiểu Thần cười nhạt “Người không có là không có, không cần bởi vì không có liền nói người khác chính là giả, có chút đầu óc được chứ? Còn có, từ giờ trở đi người không có tư cách gọi ta kẻ nghèo hèn, nếu như ta là kẻ nghèo hèn, kia người chính là nghèo đến đô không có cơm ăn!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Hiểu Thần không hề để ý tới vẻ mặt đại ra của hắn, mà kéo Đường Linh Hi rời đi, cùng loại này người lý luận nói như thế nào đều nói không rõ ràng, dù sao người tới tiện thì không địch, lúc này chẳng thà mang theo Linh Hi cùng đi ra ngoài đi dạo còn hay hơn.

Đường Linh Hi nhìn mình bị Dương Hiểu Thần dắt tay, trên mặt mang theo tia tươi cười ngượng ngùng, lần này cô còn phải cảm tạ Tiêu Vĩ, trước đây cô cùng Dương Hiểu Thần cùng một chỗ, tuy cũng rất thân thiết, thế nhưng Dương Hiểu Thần là một người rất ngại ngùng, cũng không có chủ động kéo qua tay cô, bất quá hôm nay cũng không phải.

Hắn hôm nay so với trước kia có biến hóa không nhỏ, mặc dù như trước yên tĩnh mà lại tràn ngập cuốn hút, nhưng chỗ bất đồng chính là so với hắn trước kia, càng nhiều một phần tự tin cùng đường hoàng, cô thích hắn như vậy.

Sự tình vòng cổ kim cương rất nhanh ở trong trường học truyền ra ngoài, chủ yếu là bởi vì Tiêu Vĩ vậy mà ở Dương Hiểu Thần trước mặt kinh ngạc, cho nên mọi người đều ở trong tối tự cười trộm, thế nhưng đại bộ phận người cũng không tin vòng cổ kim cương kia là thật.

Bất quá cũng có không ít người thấy quá chị Dương Hiểu Thần lái Spyker c8, cho nên đối với chuyện này cũng rất tin, bất quá tất cả suy đoán ở hai ngày sau khi Dương Hiểu Thần lái một chiếc xe đua, mui trần – chạy nhanh clk500 đi tới trường học, toàn bộ tiêu tan ...

Dương Hiểu Thần có thể không hề cố kỵ cùng Đường Linh Hi ở trong đại học cùng nhau, không ai nói hai người bọn họ không hòa hợp. Trước đây Dương Hiểu Thần ở trong trường học chính là soái ca, chỉ là trong nhà quá nghèo, lúc này có rất nhiều nữ sinh chùn bước, bất quá từ ngày đó phát sinh sau, hắn ở trường học địa vị tăng vọt.

Dù sao, hắn học thức tốt, có năng lực, thái xử sự độ tốt, vừa suất vừa có kim (tiền), người như vậy có nữ sinh nào không t động tâm? Cho nên không qua mấy ngày Dương Hiểu Thần liền trở thành hotboy trường học, hoa hậu giảng đường với hotboy là một đôi cũng thực làm cho người ta hâm mộ.

...

Dương Hiểu Đồng hiện tại có thể nói là rất thoải mái, mỗi ngày tu luyện, học tập kỹ năng trong bảo điển, hơn nữa luyện đan, hôm nay, Dương Hiểu Đồng ở trong nhà tu luyện lại đột nhiên nhận được điện thoại đến từ Tống gia, “Dương tiểu thư, xin hỏi người bây giờ có rảnh không?” Tống Dục Chính thanh âm trầm thấp lại lại mang theo cung kính từ bên kia truyền tới.

“Ohm, cũng rảnh rồi, có chuyện gì không?” Chẳng lẽ là được giảm béo của mình đã thành công bán đi? Hiện nay hình như trừ việc này ra cũng không có chuyện khác a.

“Dương tiểu thư, lần trước người giao cho chúng ta giảm béo được, chúng ta đã toàn bộ bán đi, người có rảnh rồi hi vọng người có thể đến một chuyến, việc này hảo công đạo rõ ràng.”

“Tốt.” Dương Hiểu Đồng đương nhiên là gật đầu đáp ứng, không ngờ mới năm ngày bọn họ liền đem chuyện này làm thỏa đáng, xem ra Tống gia làm việc hiệu suất thật đúng là không tệ a! Vừa lúc cô cũng thật lâu không ra ngoài, không bằng đi ra một chút.

Tống Trạch.

Dương Hiểu Đồng lên Spyker c8 lấy tốc độ nhanh nhất đi tới Tống Trạch, tăng tốc độ cảm giác cũng không tệ lắm, lúc đi tới Tống Trạch, Tống Dục Chính đã ở ngoài cửa chờ, bởi vậy có thể thấy hiện tại Dương Hiểu Đồng ở trong lòng của bọn họ địa vị có bao nhiêu quan trọng.

“Dương tiểu thư, người đã đến rồi.” Tống Dục Chính trên mặt mang theo nhợt nhạt tươi cười, này bình thường làm hán tử luôn luôn không tùy tiện nói cười, như thế đột nhiên cười rộ lên thật đúng là làm cho người ta có chút vô pháp tiếp thu.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Ừ, đúng vậy, không ngờ tốc độ của các người nhanh như vậy, thật đúng là khiến ta kinh ngạc một phen.”

“Ha ha, kia là bởi vì đan dược của Dương tiểu thư hiệu quả tốt, cho nên mới có thể nhanh như vậy liền bán đi.”

Dương Hiểu Đồng ở bên trong phòng quan sát một vòng, phát hiện trừ Tổng Dục Chính ra cũng không có người khác, “Tổng tiền bối không ở sao?”

“Ừ, thái gia gia ở kinh đô có một số việc muốn làm, cho nên mấy ngày hôm trước liền đi trở về, Dương tiểu thư có cái gì cần cứ tìm ta là được.”

“Ha ha, kia không có, chỉ là không thấy có chút kinh ngạc mà thôi. Lần trước sự ở trường học tình cảm ơn các người.” Suy nghĩ một chút cũng là tất nhiên, Tổng gia người như vậy khẳng định rất bận, sao có thể vẫn ở chỗ này a!

“Đây là chúng ta phải làm. Dương tiểu thư, lần này đan dược chúng ta đầu tiên là đem tam khóa trong đó cho mấy vị phu nhân có quyền uy dùng, giảm bớt dược hiệu quả sau cũng là bán ra rất nhanh, kêu giá đều đều điên cuồng làm người ta thẹn thùng, hiện tại đã bán xong, bất quá người xin mua thuốc còn có rất nhiều. Trừ tam khóa trước dùng để quảng cáo không có kiếm tiền ra, giảm bớt dược khác tổng cộng bán ra hơn năm tỷ, đồng thời bởi vì thanh danh truyền xa, ngay cả một ít người ngoại quốc cũng bị hấp dẫn qua đây, chúc mừng Dương tiểu thư, sau này nếu có đan dược gì cần giúp bán chỉ cần tìm chúng ta là được.”

Nghe thấy lời nói Tổng Dục Chính, Dương Hiểu Đồng cũng sửng sờ, thật không nghĩ tới vậy mà có thể bán ra nhiều tiền như vậy, mặc dù so với trước Jenny bọn họ cấp ít hơn không ít, thế nhưng Jenny nhưng chân chính là kẻ có tiền, có thể ra nhiều như vậy cũng rất bình thường, thế nhưng hơn năm tỷ vẫn làm cho người ta chấn động, cô tìm đan dược luyện chế một tháng, thậm chí có thù lao năm tỷ, xem ra đan dược thật đúng phương tiện kiếm tiền a!

Hơn nữa người muốn mua còn nổi liền không dứt, bởi vậy có thể thấy được tiền cảnh giảm béo được, chỉ là một loại được này chính là có thể thu lại nhiều tiền tài như vậy, cái khác liền càng không cần phải nói, cho nên Du Du trước đây nói căn bản không cần lo lắng vấn đề tiền, ngày đếm tiền đếm tới tay rút gân thật đúng là sắp tới a!

“Phí thủ tục là bao nhiêu?” Dương Hiểu Đồng hỏi, bình thường tìm địa phương bán cũng phải cần phí thủ tục, mà lấy giá năm tỷ, phí thủ tục cũng tất nhiên không ít mới đúng.

Nghe nói, Tống Dục Chính cười nói “Dương tiểu thư chịu đem cơ hội như vậy nhượng chúng ta đi bán đã cho chúng ta thiên đại mặt mũi, như thế nào có thể thu phí thủ tục đây?”

“Như vậy sao được, làm ăn đều có một quy củ!”

“Dương tiểu thư, chính là bởi vì đơn được lần này, cho Tống gia chúng ta cực đại danh thanh, đối với Tống gia chúng ta có ảnh hưởng rất tốt, chỉ là điểm này như vậy đủ rồi, nếu như người thực sự nguyện ý, sau này có cơ hội như thế lại giao cho chúng ta đi làm liền vô cùng cảm kích.” Đích xác, chuyện lần này rất tốt, đại khai hỏa giúp Tống gia nổi tiếng!

Hơn nữa ở cũng biết không ít bạn bè có thân phận có địa vị nước ngoài, này để cho Tống gia bọn họ giao dịch lại xuất hiện một phần, chuyện tốt tuyệt đối không nhỏ!

Nghe nói như thế, Dương Hiểu Đồng cũng cười gật gật đầu “Vây cảm ơn các người, sau này loại chuyện này ta sẽ giao cho các người.” Đối với thái độ người Tống gia cô rất hài lòng, mặc dù nói giữa bọn họ chẳng qua quan hệ lợi ích, thế nhưng có thể làm được một bước này cũng là không dễ dàng.

Theo Tống gia trở về, Dương Hiểu Đồng không có về thẳng nhà, mà đi chỗ ba mẹ Dương, nghĩ tới nghĩ lui vẫn là ở địa phương có ba mẹ thoải mái hơn a!

Ai biết Dương Hiếu Đồng lúc trở lại lại phát hiện Doãn Lăng Hạo cũng ở nơi đây, mà Doãn Lăng Hạo hình như đem ở đây trở thành nhà mình, mẹ của mình càng làm cho hắn cười cười toe toét, ở trước mặt Doãn Lăng Hạo, chính cô là con gái đều buồn bã thất sắc.

Trên bàn cơm, Dương Hiếu Đồng nhìn một màn xấu hổ này, bốn người ngồi ở đây đều như là người một nhà, mờ mờ a...

“Lăng Hạo a, đến, ăn nhiều một chút, này thật kho tàu, cá trích là nấu riêng cho cháu, lần trước cháu nói thích ăn, lần này bác liền đi siêu thị chọn một mẻ mới, ném thử xem thế nào?” Bà Dương cười nói, ông Dương cũng cười gật gật đầu, mà Dương Hiếu Đồng thì lại trợn to mắt nhìn bọn họ.

“Mẹ Dương nấu cái gì cũng ngon hết, rất hợp khẩu vị của con, xem ra con đêm nay lại phải ăn thêm hai chén cơm!” Doãn Lăng Hạo vừa ăn cá, một bên tán thưởng “Ăn ngon thật a!”

Nghe được lời Doãn Lăng Hạo, bà Dương cười càng xán lạn, nhìn về phía Doãn Lăng Hạo, trong mắt tràn đầy mẫu tính quang huy a.

“Mẹ, con hoài nghi con có phải hay không con của mẹ, con trở về nửa ngày mẹ căn bản không để ý tới a, xem ra sau này con cũng không tất yếu trở về a.” Dương Hiếu Đồng có chút ghen tị cố ý trừng liếc Doãn Lăng Hạo một cái, trên đời thực sự là vô kì bất hữu, còn đến một tên cùng cô cướp mẹ, cô này nên nói cái gì cho phải đây?

“Hiếu Đồng a, con cũng tới ăn!” Bà Dương nghe thấy lời Dương Hiếu Đồng sau vội vàng cười nói ‘Có lệ.’ Dương Hiếu Đồng nói thật nhỏ một câu, cũng không khẩu vị ăn cơm, bất quá nhìn bộ dáng ba mẹ cao hứng cô cũng rất cao hứng, dù sao mình cùng Hiếu Thần hai người đều ở trường học, cơ hồ một tháng mới về một lần, có Doãn Lăng Hạo ở cùng cũng không tệ, bất quá cô khó chịu chính là, chuyện này cô thế nào trẻ như vậy mới biết?

Liền ở lúc ăn cơm, tiếng chuông cửa vang lên, Dương Hiểu Đồng kỳ quái chạy đi mở cửa, thế nào trong nhà mình náo nhiệt như thế? Kết quả mở cửa liền nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch và Trương Doãn Kiệt hai người cùng đi vào.

Mí mắt nhú nhú, Dương Hiểu Đồng nuốt từng ngụm nước bọt, cô hôm nay không có ở năm mơ sao?

“Hiểu Đồng? Em hôm nay thế nào tới?” Trương Doãn Kiệt hiện lên tươi cười ôn nhu, xoa xoa đầu Dương Hiểu Đồng đang phát ngốc, xúc cảm nhăn nhui kia khiến nụ cười trên mặt hắn càng sâu, cũng có chừng mấy ngày không có nhìn thấy cô, nói thật hắn rất nhớ cô a. (Sally: haha mấy anh là muốn tranh thủ dành tình cảm phụ huynh để có chị ấy, nhưng chị ấy lạ ghê tị nghĩ mình bị cướp ba mẹ a.)

Dương Hiểu Đồng giật giật khóe miệng, những lời này thế nào hình như cô nên nói a? Cô bây giờ cảm giác mình ở cái nhà này hình như là người ngoài a. “Doãn Kiệt, anh thường xuyên đến nơi đây sao?”

Mặc dù cô có chút buồn bực, nhưng nhìn Trương Doãn Kiệt ôn nhu như vậy thật đúng là phiền muộn không nổi, cho nên trên mặt cũng tươi cười, mặc dù nụ cười này có một chút kỳ quái.

“Ừ, gần đây thường tới, bất quá không có chịu khó như Doãn Lăng Hạo và Nghiêm Tuấn Trạch hai tiểu tử này.” Trương Doãn Kiệt bất đắc dĩ nhún nhún vai cười nói, gần đây hắn có một số việc bận, cho nên tốc độ không có mau như bọn họ.

Theo lý nói đến hai người bọn họ cũng hắn là người bạn rạn mới đúng, không ngờ vậy mà có thể mỗi ngày tới, khiến cho hiện tại, hình như ông bà Dương chưa gặp được bọn họ đều không có thói quen, hoặc là nói bọn họ hiện tại mỗi lần tới lúc ăn cơm đều thói quen đi đến nơi đây, này thật đúng là không biết nên nói như thế nào...

“Doãn Kiệt, Tuấn Trạch, các người đã tới a! Mau vào, vừa vặn có thể ăn cơm!” Bà Dương thấy bọn họ sau hài lòng gọi bọn họ tiến vào, kia gọi rất kích động a!

Nếu như hiện tại có thể ngồi xõm góc tường, Dương Hiểu Đồng nhất định sẽ đi, không được! Cô cũng không thể cứ như vậy để cho ba mẹ mình bị người khác đoạt đi! Nàng muốn triển khai hành động, đi thẳng tới toilet bấm điện thoại của Dương Hiểu Thần, “Em trai a, sau này phải thường thường về nhà a! Nếu không ba mẹ cũng không phải là của chúng ta nữa a!” Dương Hiểu Đồng thanh âm rất nghiêm túc, rất giống là đang làm việc đặc vụ ngầm.

Điện thoại bên kia, Dương Hiểu Thần hoàn toàn không hiểu gì, “Chị hai, chị đây là ý gì a? Ba mẹ sao có thể không phải ba mẹ chúng ta?”

“Ôi, trong điện thoại nói không rõ ràng, dù sao em trở về sẽ biết, hiện tại có xe cũng phương tiện, nói chung em nhớ nhất định phải thường trở về, hiện tại ba mẹ cũng không thèm quana tâm chị a, chị trông chờ em có thể có chút hiệu quả a!”

Một bên Dương Hiểu Thần nghe như lọt vào trong sương mù, bất quá n cũng hiểu trung tâm một chút —— ba mẹ bị đoạt đi rồi! Cho nên sau khi nhận điện thoại, Dương Hiểu Thần trực tiếp lái xe trở về nhà, hẳn cần làm cho rõ là chuyện gì xảy ra mới được.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Xử Lý Lâm Hoành

Edit: Sally

Khi Dương Hiểu Thần về đến nhà, phát hiện bầu không khí này thần kỳ quỷ dị, cha mẹ rất cao hứng kêu ba vị nam sinh đẹp trai ăn cơm, mà chị hai nhà mình thì vẻ mặt hậm hực ngồi ở trên sofa nhìn bọn họ ăn cơm, đây tuyệt đối là biểu tình hiếm thấy, nhiều năm như vậy, hẳn cho tới bây giờ chưa từng thấy chị hăn lộ ra vẻ mặt này, trái lại rất đáng yêu.

“Hiểu thần a, con thế nào cũng đã trở về? Nhanh lên một chút đi rửa tay sau đó cùng nhau ăn cơm!” Bà Dương nhìn thấy con trai đã trở về cũng có vẻ rất cao hứng cùng hăn nói một câu, sau liền tiếp tục ngồi xuống nghe Doãn Lăng Hạo bọn họ nói cười, kia gọi một kỳ lạc ấm áp a!

Dương Hiểu Thần nhìn thấy màn này sau cũng hiểu một ít, lập tức nhảy đến bên cạnh chị hai nhà mình nhỏ giọng nói “Chị, đây là có chuyện gì? Em hình như cũng không bao lâu không trở về a, thế nào cảm giác không giống nhau?”

Lần trước trong nhà dọn nhà sau hăn liền tới đây xem qua, nhưng thật cũng không có mấy ngày, thế nào biến hóa lớn như vậy?

Dương Hiểu Đồng vẻ mặt tối tăm nhìn năm người trên bàn kia hòa thuận vui vẻ ấm áp, chậm rãi nói “Nói chung chính là hai chúng ta mấy ngày không ở đây, mấy người này thừa dịp mà vào đem ba mẹ tẩy não, người thấy được không? Đối với bọn hăn so với đối hai chúng ta còn thân hơn.”

Dương Hiểu Thần xem xét cẩn thận liếc mắt một cái, trước đây lúc hẳn trở lại, ba mẹ đối với hẳn rất vui vẻ, hôm nay trở về liền nói một câu sau cái gì cũng không để ý nữa, “Đích xác a, bất quá chị hai, ba nam sinh này hình như là bạn của chị đi. Như thế lấy lòng ba mẹ vậy, nguyên nhân này không cần nói cũng biết a!” Trong mắt thoáng hiện ý cười hàm xúc, n ba nam sinhà lần trước lúc hẳn trở lại liền theo mẹ chỗ đó nghe nói.

Chỉ bất quá lúc trở lại cũng không đúng dịp, cho nên không nhìn thấy được ba người bọn họ, không nghĩ tới hôm nay trái lại nhìn thấy, rất hiển nhiên ba người này đều là nhân trung long phượng, nhìn suất lại kim, trọng điểm là ba người cùng đi lấy lòng ba mẹ nói rõ chính là đối chị hẳn có ý tứ, lấy lòng ba mẹ vợ tương lai, này vốn chính là rất quan trọng a!

Nghe nói vậy, Dương Hiểu Đồng sửng sốt, cô vẫn thật không nghĩ tới có một nguyên nhân như thế ở trong đó a.

Đích xác, bọn họ làm như vậy nguyên nhân là tại sao vậy chứ? Nghĩ nghĩ Dương Hiểu Đồng cảm giác mình bị Hiểu Thần trêu chọc, “Tiểu tử người nói cái gì kia? Còn không mau một chút đi rửa tay ăn cơm?”

Dương Hiểu Thần thấy Dương Hiểu Đồng bộ dáng kia, trên mặt rõ ràng mang nụ cười xấu xa liền đi ăn cơm, mà lúc này Trương Doãn Kiệt lại đi tới, ngồi ở bên cạnh Dương Hiểu Đồng, thanh âm ôn nhuận như ngọc truyền vào trong tai Dương Hiểu Đồng “Hiểu Đồng, em thế nào không ăn cơm?” (Sally: đó là lý do ta thích anh ấy, rất tâm lý, đôi khi những hành động nhỏ như vậy ko làm người ta cảm động liền, nhưng từng việc quan tâm nhỏ khiến đối phương thành thói quen, sau phát hiện bản thân mình thích người này lúc nào ko hay a.)

Thân hình cao lớn chặn dương quang kim sắc kia, bóng mờ phóng ở trên người nàng không chút nào không cho nàng cảm thấy tối tăm, có lẽ ở địa phương nào có Trương Doãn Kiệt luôn luôn tràn ngập ấm áp “Ta vừa ăn một ít, không thấy đói, anh ăn chưa?”

“Như nhau. Chuyện ở trường học anh có nghe nói, rất xin lỗi anh không thể đúng lúc đuổi tới, về sau không phiền toái gì đi?” Trương Doãn Kiệt lời nói lại có một chút tự trách và ảo não, tuấn dung kia luôn luôn mang theo tươi cười gió xuân lúc này cũng nhúu mày.

Chẳng biết tại sao, Dương Hiểu Đồng không thích bộ dáng Trương Doãn Kiệt cau mày, cô thích nhìn nụ cười của hắn, có lẽ loại người như hắn căn bản không thích hợp đau thương, tay không khỏi đem chân mày Trương Vân Kiệt hơi nhăn lại vuốt lên, cười nói “Ta không sao, dù cho bị đuổi khỏi trường học cũng không có vấn đề gì, không cần lo lắng!”

Nếu như là bởi vì mình mà làm cho hắn ưu sầu, cô sẽ cảm giác mình làm chuyện không đúng nhất trên thế giới, khiến nam sinh ôn nhu như thiên sứ phải ưu sầu, đây tuyệt đối là thiên đại quá sai trái.

Phát hiện động tác Dương Hiểu Đồng vô cùng thân thiết, Trương Doãn Kiệt cười “Sau này có chuyện gì, gọi điện thoại cho anh, anh nhất định sẽ ở trước chạy tới!” Không có thể bảo vệ tốt cô là sai lầm của hắn.

Nhìn vẻ mặt chân thành của Trương Doãn Kiệt, Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Được.” Mặc dù không biết Doãn Kiệt vì sao lại quan tâm chuyện này như thế, cũng hoặc là không rõ vì sao hắn muốn giúp cô như vậy, thế nhưng này đều không phải vấn đề, trọng điểm ở chỗ cô tin tưởng hắn.

Trương Doãn Kiệt theo trong khung chính là người có thể khiến cho người khác phải tin tưởng, từ lúc bọn họ nhận thức đến hiện tại hắn tựa hồ vẫn luôn giúp cô, ở vũ hội hắn giúp cô chặn Thiệu Vi Nhi, ở tiệm bán quần áo hắn giúp cô chặn Lý tiểu thư, ở trường học hắn giúp cô chặn Trình Thiên Lỗi, trong thời gian gặp mặt tựa hồ hắn vẫn luôn đang giúp cô.

Ngay hai người chuẩn bị tiếp tục nói chuyện, Doãn Lăng Hạo cũng đi tới “Hiểu Đồng a, hôm nay thế nào nói ít như vậy, một người ngồi ở đây a?”

Tròng mắt màu râm nắng như bảo thạch lóng lánh mê người, tươi cười kia nhợt nhạt như trước đọng ở môi hăn.

Vốn, Dương Hiểu Đồng phiến muộn với Doãn Lăng Hạo quá biết lấy lòng ba mẹ cô, thế nhưng nhìn hăn bộ dạng này, cô lại không biết nên nói cái gì cho phải, thực sự là thất bại. Mặc dù cô đối soái ca có lực miễn dịch, thế nhưng người ta vẻ mặt vô tội nhìn người, người cũng không biết phải nói gì a!

Dù sao hăn cũng không làm sai cái gì, chẳng qua là khiến ba mẹ hài lòng thuận tiện lại đến cạ bữa cơm mà thôi, lấy thân phận bọn họ ăn cơm cũng không đơn giản, bất quá. “Anh gần đây mỗi ngày đều tới đây sao?”

Đối với Dương Hiểu Đồng đáp phi sở vấn (không trả lời câu hỏi của đối phương, mà nói sang chuyện khác), Doãn Lăng Hạo cũng không để ý chút nào, ngồi ở bên cạnh Dương Hiểu Đồng nói, “Gần đây thường tại đây, ở nhà em so với ở nhà anh thoải mái hơn, cho nên vẫn ở nhà em, không để ý đi?”

Dương Hiểu Đồng lắc lắc đầu, trước cũng không phải thật phiến muộn, “Không có việc gì a! Dù sao nơi này là nhà anh Doãn Kiệt, anh hỏi hăn là được rồi, ta không ý kiến, vừa lúc ba mẹ ta cũng có bận không phải sao?”

“Doãn Kiệt khẳng định không ý kiến, em sau này cũng nên thường trở về đi, em xem ba mẹ em hai người cùng nhau rất cô đơn a!” Quan trọng là em không trở về anh thế nào thấy em a! Lại tìm không được cái lý do gì tốt đi tìm em...

Dương Hiểu Đồng lông mày chau lại, “Nhìn bộ dáng hai người bọn họ, hoàn toàn không cảm giác được cô đơn a, vừa lúc có các anh ở cùng thay ta liền càng không cần lo lắng.”

“Như vậy sao được, các người cũng phải trở về trường a, nếu không ba mẹ em sẽ bị chúng ta đoạt.” Doãn Lăng Hạo có chút cấp thiết nói, bây giờ

là đem ông bà Dương làm cho họ rất vui vẻ, nghĩ đến bọn họ tương lai đối với mình cũng sẽ không có ý kiến gì, thế nhưng chính chủ còn có vấn đề rất lớn a!

Thế nào cảm giác cô đối chuyện tình cảm phản ứng trì độn như vậy? Mình không phải là muốn chọn thời cơ tốt để biểu hiện sao? Nhưng mình trừ lần trước ở vũ hội và bệnh viện ra có thể cùng cô tiếp xúc thời gian rất ngắn a, có thể hay không ra vẻ mình rất tùy tiện? Ôi... Quấn quýt.

Dương Hiểu Đồng lại là không rõ ý tứ Doãn Lăng Hạo, nhìn bộ dáng hãnh hi vọng chính mình thường thường trở về khiến cô trái lại không lo lắng, ba mẹ nhà mình thế nào cũng sẽ không đem cô cùng Hiểu Thần cấp quên.

Nghiêm Tuấn Trạch ăn cơm xong cũng qua đây, nhìn thấy ba nam sinh cùng nhau vây quanh ở bên người Dương Hiểu Đồng, ông bà Dương và Dương Hiểu Thần đều vẻ mặt ái muội tươi cười, không ngờ Hiểu Đồng mị lực lớn như vậy, loại nam sinh cấp bậc có thể này có thể được một đả rất giỏi, kết quả liền có đến ba, không chỉ đối Dương Hiểu Đồng tốt, đối với bọn họ cũng tốt.

Một điểm làm cho người ta không nói được lời nào nhất, là Dương Hiểu Đồng còn giống như không có cảm giác? Điểm này thật là làm cho người hãn, chỉ có Dương Hiểu Thần có lẽ minh bạch, chị hai của mình cùng Trình Thiên Lỗi chia tay cũng không có mấy tháng, quan trọng là lần này cô tuyệt đối bị thương rất nặng, khi đó thời gian Dương Hiểu Đồng nhắc tới Trình Thiên Lỗi trên mặt lộ ra nụ cười hạnh phúc, thế nhưng về sau kết quả là cái gì?

Hoặc cũng không dễ dàng tin nữa, cho dù mấy nam sinh này có bao nhiêu ưu tú, cô cũng không có khả năng nhanh như vậy tiếp thu, xem ra mấy vị soái ca này đích tình lộ (con đường truy tìm tình yêu) gặp ghềnh a! Bất quá hãn cũng xác định anh rể tương lai của mình chính là một trong ba người bọn họ, đích xác bất luận là người nào hãn đều hài lòng.

Buổi chiều Dương Hiếu Đồng nói có việc đó là đi đồ thạch tràng, lần trước sự tình giáo huấn Lâm Hoàn gặp được Tống gia sau chết non, hôm nay mặc kệ thế nào cũng phải đem chuyện này đối phó, trên người bị kẻ này thống một đao vẫn là do hãn ban tặng, dù sao hãn cùng Trình Thiên Lỗi như nhau đều là nạn người, thù này bất báo phi nữ tử (thù này không báo không phải nữ nhân).

Nói tới Lâm Hoàn, Dương Hiếu Đồng trái lại nhớ lại Ngô Đại Hải, mấy ngày này đều không thấy bọn họ đến tìm cô gây phiền phức, thật là có chút kỳ quái. Theo lý thuyết bọn họ không nên buông tha cô mới đúng, dù sao lão đại hắc bang không phải đều rất quan tâm mặt mũi sao? Trong khoảng thời gian này hình như thần kỳ yên lặng a, có chút giống yên tĩnh trước cơn bão.

“Ta cũng cảm thấy có chút kỳ quái, một hồi ta nghiên cứu một chút, người bây giờ có Tống gia bọn họ đứng ở phía sau, nói như thế nào đều so với trước đây tốt hơn rất nhiều, mặc dù bọn họ hắc bang thế lực không nhỏ, thế nhưng dù gì cũng không thể bại lộ dưới ánh mặt trời, nếu như bọn họ biết Tống gia, chưa có tới tìm người phiền phức cũng bình thường, bất quá Ngô Đại Hải sẽ tới hay không cũng không biết.”

Dương Hiếu Đồng gật gật đầu “Ta biết.” Đích xác, lấy địa vị người nhà Tống gia, bọn họ không dám động chính mình, huống chi lần trước ở phút cuối cùng Nghiêm Tuấn Trạch, Trương Doãn Kiệt, Doãn Lăng Hạo tới cứu mình, nếu như bọn họ trở lại tra liền sẽ phát hiện thân phận của bọn họ cũng không bình thường, theo mà đối với mình cũng phải hảo hảo nghiên cứu một chút.

“Hiện tại người mỗi ngày phải tiếp tục theo Forlani luyện tập đi, thân thủ thật đúng là rất quan trọng.” Du Du thở dài một hơi nói, đề thăng năng lực tự bảo vệ mình quan trọng nhất, nó chính là lo lắng Hiếu Đồng bị thương.

Nghe thấy lời Du Du, Dương Hiểu Đồng cũng biết nàng quan tâm chính mình “Yên tâm đi! Ta biết, bọn hăn bây giờ dù cho muốn động thủ cũng phải suy nghĩ rất nhiều mới được.”

Hỏi thăm một phen sau, Dương Hiểu Đồng mới tìm được nơi ở của Lâm Hoành, chỗ ở của hăn cùng tiểu gia đình bình thường không sai biệt lắm, Dương Hiểu Đồng nghe thấy bên trong có tiếng vang liên tục tiếp phá cửa mà vào, Lâm Hoành nghe thấy trước cửa có động tĩnh lớn như vậy vội vàng chạy đến nhìn “Con mẹ nó đưa nào không có mắt a, đập phá cửa ta muốn người bồi!”

Nhưng mà lời này ngay khi Lâm Hoành gặp được người ngoài cửa lú lú chỉ tay, “Người... Sao người lại tới đây?”

Lâm Hoành sắc mặt cấp tốc tái nhợt, lần trước nữ nhân này khủng bố hăn thật đã kiến thức, ngay cả Ngô Đại Hải đều đánh không lại cô ta, nhất là chính mình lần trước còn hại cô bị thương, này cô ta chắc chắn sẽ không đơn giản buông tha chính mình ... Nghĩ đến khả năng hậu quả kia, tim của hăn liền rét lạnh.

Trước hăn chính là lo lắng vấn đề này cho nên vẫn trốn ở bên ngoài không trở về, thế nhưng mấy ngày này vẫn chưa gặp được Dương Hiểu Đồng đến tìm hăn gây phiền phức còn tưởng rằng cô không tìm, kết quả hăn vừa trở về Dương Hiểu Đồng đã tới rồi, không xui xẻo như vậy chứ?

“Ta thế nào tới? Người còn không rõ ràng lắm sao?” Dương Hiểu Đồng nhìn Lâm Hoành bộ dáng kinh khủng, cảm thấy có chút buồn cười, người luôn luôn đến cuối cùng mới biết sợ hãi, giống như trước cô đã cho hăn giáo huấn, hăn lại không thèm để ý chút nào, còn dẫn người tìm tới cửa.

Lâm Hoành nhìn bên người, phát hiện trừ Dương Hiểu Đồng ngăn trở cửa lớn liền không có chỗ có thể tránh né, lập tức sốt ruột, hôm nay mình không phải là chết chắc rồi, cho nên hăn lập tức làm ra một quyết định, tại

chỗ quỳ ở trên mặt đất “Dương tiểu thư, ta biết sai rồi, lần sau không dám, van cầu người phóng ta một con đường sống được không?”

Dương Hiểu Đồng nhìn thấy bộ dáng hăn quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, Dương Hiểu Đồng trong mắt xem thường càng sâu, người như vậy coi là một nam nhân sao? Quả thực chính là heo chó không bằng, vì tiền tài có thể bán con gái, hiện ở vì chính mình có thể quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, tựa hồ tôn nghiêm gì đó ở trên người của hăn căn bản là thể hiện không được.

“Lần sau? Người cho rằng còn có tiếp theo sao?”

Lâm Hoàn sững sốt, lập tức vội vàng nói “Không dám, không có lần sau, tuyệt đối không có.”

“Lần trước ta đã cảnh cáo người, bất quá người làm rất tốt, khiến ta hiểu được nhờ cỏ không nhờ tận gốc, gió xuân thổi lại sinh đạo lý, người nói phải không?” Trên mặt treo mỉm cười nhàn nhạt, lại như vậy càng làm người ta kinh sợ không thôi.

Lâm Hoàn vẻ mặt kinh khủng nhìn Dương Hiểu Đồng, lập tức dập đầu “Ta van người, phóng ta một con đường sống, ta không dám, ta biết sai rồi, sau này ta bảo đảm sẽ không xuất hiện ở trước mặt của người, van người...” Lần trước nhìn thấy Dương Hiểu Đồng té xỉu sau liền xuất hiện ba người mạnh mẽ thủ đoạn vang dội khiến hăn hiện hồi tưởng lại trong lòng còn sợ hãi.

Rất hiển nhiên bọn họ không phải người bình thường, nếu không Ngô Đại Hải bọn họ sao có thể đơn giản dừng tay?

Ngay cả Ngô Đại Hải thế lực hắc bang như vậy đều sợ hãi bọn họ, hăn chỉ là một người thường nho nhỏ bối cảnh cũng không có lại lấy thứ gì đến đến chống lại?

“Hãy bớt sàm ngôn đi, người loại tiểu nhân này hứa hẹn đối với người mà nói căn bản là không tính cái gì, trải qua một lần chẳng lẽ không có lần hai? Người thật coi ta là đồ ngốc a!” Người có đôi khi làm việc không thể nhân từ, giống như đối loại người này, cho dù người buông tha hãn hãn cũng sẽ không cảm thấy cảm kích, nói không chừng lúc nào đó thừa dịp người không chú ý nhảy ra cắn người một ngụm.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng thái độ cứng rắn như vậy, Lâm Hoàn cũng biết mình cầu xin tha thứ không có bất cứ hiệu quả nào, lập tức cầm lên một băng ghế liền hướng phía trên người Dương Hiểu Đồng “Người đã nhất định bức ta, vậy nhìn nhìn rốt cuộc là người chết hay là ta chết!”

Đối với bộ dáng Lâm Hoàn tựa hồ bị ép, Dương Hiểu Đồng khước mắt châm chọc càng sâu “Chỉ bằng người? Cũng muốn khiến ta chết sao? Con kiến cuối cùng vẫn là con kiến, ta để người biết cái gì gọi là không biết tự lượng sức mình!” Này trong nháy mắt, Dương Hiểu Đồng trong mắt tràn đầy ngoan sắc, lần này sự tình mang đến cho cô giáo huấn rất lớn, nếu như lần trước không phải Nghiêm Tuấn Trạch bọn họ tới cứu, cô có khả năng đã chết, thậm chí còn liên lụy ba mẹ!

Hậu quả như thế là cô vô pháp tiếp thu, trước ai sẽ nghĩ tới Lâm Hoàn một tiểu nhân vật như vậy có thể thỉnh động hắc bang đây? Điều này cũng nói cho Dương Hiểu Đồng biết không thể đơn giản coi khinh bất cứ người nào, đại giới như vậy là thật lớn.

Thà đắc tội quân tử cũng không thể đắc tội tiểu nhân, bởi vì tiểu nhân sẽ liều lĩnh trả thù, cho người trở tay không kịp, nếu như cô hôm nay không đem vấn đề Lâm Hoàn giải quyết, này sau của cô tuyệt không an ổn.

Thân thủ trực tiếp chặn băng ghế Lâm Hoàn đập tới, hiện tại khí lực của cô thể nhưng so với Lâm Hoàn lớn hơn, cầm một đầu khác của băng ghế bay thẳng đến trên đầu Lâm Hoàn đập xuống, Lâm Hoàn không ngờ Dương Hiểu Đồng khí lực đã vậy còn quá lớn, bị băng ghế đánh, Dương

Hiếu Đồng một chút cũng không có thu lại khí lực, kia một chút trực tiếp đem trên đầu Lâm Hoành đánh ra một lỗ thủng!

Lâm Hoành trực tiếp ngã trên mặt đất, Dương Hiếu Đồng cấp tốc đuổi tới, một cước giẫm nát ngực của hắn khiến hắn không thể động đậy. Bởi vì vẫn đi theo Forlani huấn luyện, Dương Hiếu Đồng cũng học được chiêu thích hợp đối phó Lâm Hoành nhất, muốn khiến một người vĩnh viễn trả thù không được người, trừ người chết ra còn có một loại —— người thực vật.

Xã hội bây giờ giết người phạm pháp, Dương Hiếu Đồng cũng không muốn tiếp xúc loại chuyện rắc rối này, như vậy người thực vật liền không có vấn đề, dù sao cũng không người nhìn thấy, cô đem đầu Lâm Hoành nâng lên, Lâm Hoành vẻ mặt kinh hoảng “Người muốn làm gì?”

“Cho người vĩnh viễn cũng không thể phản kháng, cúi chào!” Dương Hiếu Đồng mang trên mặt tươi cười gian trá, giải quyết một phiền não cảm giác thật đúng là không tệ, nhìn thấy Lâm Hoành cũng chướng mắt.

Một cây châm dài khoảng 5 cm trực tiếp theo xương cổ Lâm Hoành đâm xuống, không để lại dấu vết...

“A...” Lâm Hoành hét thảm một tiếng liền mất đi động tĩnh, tĩnh tĩnh nằm ở kia, Dương Hiếu Đồng nhìn Lâm Hoành như vậy nói, “Như vậy thoát nhìn thuận mắt hơn.”

Đem vân tay lưu hạ hết thảy tiêu trừ sau, Dương Hiếu Đồng mới nở nụ cười đi ra khỏi nhà Lâm Hoành, lúc cô tới đây Du Du cũng đã kiểm tra đo lường xung quanh không ai, cô mới yên tâm như vậy, Du Du đối với công nghệ cao này thật đúng là rất giỏi.

Toàn trường tình hình đã toàn bộ phân hình, không có để lại một điểm dấu vết, nghĩ đến bằng vào cảnh sát cơ khí cũng tra không ra nguyên cớ,

Forlani lúc trước dạy cho cô một chiêu này cô cảm thấy hứng thú nhất, đây tuyệt đối là phương pháp giải quyết vấn đề cần thiết a!

Dương Hiểu Đồng lúc trở về qua đồ thạch tràng, lại phát hiện Nghiêm Tuấn Trạch cũng ở nơi đây, kể từ khi biết anh của Nghiêm Tuấn Trạch cần phi thúy, nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch xuất hiện ở đây cô liền không cảm thấy kinh ngạc chút nào, hẳn đối đãi anh hẳn thật đúng là không tệ.

“Hiểu Đồng, hôm nay sao có thể đến nơi này? Đồ thạch sao?” Nghiêm Tuấn Trạch nhìn thấy Dương Hiểu Đồng xuất hiện ở nơi này có vẻ có chút kinh ngạc, dù sao từ lần trước nhìn thấy sau hẳn không thấy cô lại đến, không nghĩ tới hôm nay gặp phải.

Dương Hiểu Đồng cười cười, “Qua đây đi bộ một vòng, anh còn đang nhìn phi thúy a.”

“Đúng vậy, lúc rảnh rồi liền tới đây nhìn một cái, ha ha.”

Dương Hiểu Đồng đột nhiên kịp phản ứng, Nghiêm Tuấn Trạch tưởng bối là người tu chân, đối với đồ thạch điểm này hẳn là rất có kinh nghiệm mới đúng, vậy tại sao còn muốn giá cao như vậy thu mua phi thúy chứ? Chính mình đồ thạch không phải rất tốt sao? Làm như vậy có phần quá kỳ quái một ít...

Cô đột nhiên phát hiện mình còn có rất nhiều chuyện không biết, có lẽ là vấn đề giữa gia tộc bọn họ đi.

“Nga, kia rất tốt.” Không ra Dương Hiểu Đồng sở liệu, Trương Quốc Thanh lúc này cũng ở đây, nhìn thấy Dương Hiểu Đồng sau đối với cô gật gật đầu chào hỏi, cô cũng trở về một tia mỉm cười.

“Nếu như em có rảnh rồi, chúng ta tâm sự được không?” Nghiêm Tuấn Trạch tựa hồ hạ một quyết tâm, sắc mặt có chút không đúng mở miệng nói,

nghe thấy lời Nghiêm Tuấn Trạch, Dương Hiếu Đồng trong lòng cũng có chút kỳ quái “Được.”

Cô không có lý do gì cự tuyệt hẳn, Nghiêm Tuấn Trạch là bạn tốt của cô càng là ân nhân cứu mạng!

Sự tình lần trước cũng đã giúp cô, nếu như cô có thể đến giúp, cô tự nhiên sẽ không cự tuyệt!

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Nhờ!!!

Edit: Sally

Dương Hiểu Đồng theo Nghiêm Tuấn Trạch đi tới một quán cà phê rất có tư tưởng, dùng gỗ trang trí có kiểu bày trí giống phương tây, vừa nhìn để người cảm thấy tâm tình thật tốt.

Nhìn thấy hai người đến, nhân viên phục vụ cũng nhanh chóng đi tới, soái ca mỹ nữ tổ hợp làm cho ánh mắt người ta sáng lên, rất rõ ràng hai người bọn họ đã thành tiêu điểm của quán cà phê.

Nam dương quang đẹp trai, nữ diễm tinh đẹp, tuyệt đối đẹp mắt! Bởi vì hai người vóc dáng đều là tư sắc thượng đẳng, cho nên đối với hai người bọn họ cùng một chỗ mọi người đều cảm thấy đương nhiên, dù sao mỹ nữ phối soái ca này cũng rất bình thường.

“Xin hỏi quý khách muốn uống gì?” Nhân viên phục vụ mặt tại chức nghiệp mỉm cười ôn nhu hỏi, Nghiêm Tuấn Trạch nhìn Dương Hiểu Đồng hỏi “Nghĩ uống gì?”

Dương Hiểu Đồng đối với đồ uống này trái lại không có cảm giác quá lớn gì “Một tách cà phê đen, ít đường.” Trước đây thức đêm uống nâng cao tinh thần, cà phê đều là dùng loại hòa tan, loại quán cà phê xa hoa này chưa từng tới, ngay cả rót cuộc có loại cà phê gì cô cũng không rõ ràng lắm.

“Cũng vậy, không thêm đường.” Nghiêm Tuấn Trạch cười nói.

“Xin chờ một chút.” Thanh âm rơi xuống, nhân viên phục vụ đó là rất nhanh ly khai.

Tại dạng quán cà phê này rất tốt để đàm chuyện, dù sao hữu tình điều làm cho lòng người thả lỏng, hương nồng cà phê có thể làm cho tâm thần người thả lỏng, bất quá đối với Dương Hiểu Đồng gọi cà phê đen uống, Nghiêm Tuấn Trạch có chút kinh ngạc “Không ngờ em cũng thích uống cà phê đen, thông thường, nữ sinh đều sẽ cảm thấy nó rất đắng.”

Dương Hiểu Đồng chột nhú mày, cà phê đen này thật đúng là không uống qua, chỉ là lần trước lúc nghe Lâm Tây nói lễ nghi, nghe qua cà phê đen, cho nên thuận miệng liền gọi. Bởi vì cà phê đen rất đắng và hương nồng, người bình thường vô pháp phẩm vị, chỉ có người đối cà phê chân chính có một lần kiến giải, có phẩm vị mới thích vị đắng nhưng hương nồng này. Bởi vì bình thường người thích cà phê đen đều sẽ cảm thấy có hàm đường, đương nhiên đây cũng là tương đối mà nói.

“Ha ha, có khỏe không? Anh cũng thích uống cà phê đen sao? Không cảm thấy nó đắng?” Cô là đồ giả, thế nhưng đối phương cũng không phải, nghĩ tới đây cảm thấy vị đắng khẳng định không dễ uống.

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, Nghiêm Tuấn Trạch trên mặt hiện lên một tia cười khế, chỉ là chẳng biết tại sao Dương Hiểu Đồng nhìn liền cảm thấy nụ cười này mang theo một phen tự giễu nói, “Bởi vì trong lòng đắng, cho nên uống cà phê có dạng thế nào cũng không có cảm giác gì, tương phản, anh cảm thấy cà phê đen dường như thích hợp với mình.”

Quán cà phê tốc độ cũng không tệ lắm, không lâu lắm cà phê đã đưa đến, nhìn nhiệt khí cà phê màu đen tỏa ra, Dương Hiểu Đồng nhợt nhạt ném một ngụm, kia vào miệng vị đắng làm cho cô cảm thấy tựa hồ đắng tới đáy lòng, mình đây vẫn là bỏ thêm đường, mà Nghiêm Tuấn Trạch không thêm đường, vậy có bao nhiêu đắng a?

Dương Hiểu Đồng nâng mắt lên nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch vẻ mặt hưởng thụ, đối với vị đắng kia tựa hồ không có cảm giác gì, tương phản hẳn đối hương vị kia cảm thấy có chút hưởng thụ, Dương Hiểu Đồng nuốt nước miếng một cái, xem ra tầng xã hội thượng lưu gì đó cô cũng không rất thích ứng.

Nếm miệng đầy vị đắng, muốn Nghiêm Tuấn Trạch nói trước, Dương Hiểu Đồng thật cảm thấy gia đình của hắn cho hắn thương tổn rất lớn, một nam tử ưu tú như vậy ở gia đình không phải hẳn là vạn chúng chú mục sao? Là trong nhà hi vọng, cha mẹ kiêu ngạo mới đúng, thế nhưng hắn lại luôn luôn đã bị khi dễ, càng bị kịch chính là ở trong khung (xương) hắn chính là một nam tử thật mạnh mẽ, không muốn để cho người khác giỏi hơn trên đầu của hắn.

Cho nên này tất cả liền nhất định hẳn trải qua đều không vui, nhưng mà nhìn Nghiêm Tuấn Trạch trên mặt dường như dương quang xán lạn, tươi cười có thể ấm áp nhân tâm, Dương Hiểu Đồng cảm thấy có chút đau lòng, nụ cười của hắn có thể làm cho người khác cảm thấy ấm áp, như vậy chính hẳn tâm thế nào lại băng lãnh đây? Lúc nào mới có thể cảm nhận được ấm áp?

“Đúng rồi, anh có chuyện gì muốn cùng ta nói?” Theo hắn trước khẩu khí xem ra hẳn không phải là chuyện đơn giản mới đúng, hơn nữa ở đó thạch trảng không thể nói lại gọi mình đến nơi đây nói, đủ để chứng minh chuyện này quan trọng.

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, Nghiêm Tuấn Trạch buông cà phê trong tay xuống, ánh mắt dừng ở trên người Dương Hiểu Đồng, yên tĩnh một lát, Nghiêm Tuấn Trạch mới chậm rãi mở miệng nói “Hiểu Đồng, chúng ta là bạn tốt sao?”

Dương Hiểu Đồng tự nhiên gật đầu “Đương nhiên, chúng ta là bạn tốt.” Mặc dù bọn họ tiếp xúc thời gian cũng không lâu, thế nhưng không thể phủ

nhận mấy ngày này tới nay Nghiêm Tuấn Trạch giúp cô rất nhiều, cô cảm giác kinh nghiệm mình sống hai mươi năm qua cũng không có muôn màu muôn vẻ như mấy tháng này.

“Như vậy em sẽ tin tưởng anh đúng không?” Nghiêm Tuấn Trạch tiến thêm một bước hỏi.

Nghe hỏi, Dương Hiểu Đồng cảm thấy sự tình ngày càng không đơn giản “Đương nhiên, vấn đề này anh đã hỏi qua không phải sao? Ta đã nói cho anh biết ta tin anh.” Mặc dù không biết vì sao lại tín nhiệm hẳn như thế, thế nhưng ở trong lòng cũng đã phi thường tín nhiệm, hoặc là hẳn vốn chính là một người đáng giá tín nhiệm đi.

“Tốt! Như vậy anh sẽ không nói quanh co nữa. Hiểu Đồng, em là người tu chân đúng không?” Nghiêm Tuấn Trạch mắt nhìn chăm chăm Dương Hiểu Đồng, hẳn thực sự hi vọng tự mình có thể thu được tín nhiệm của cô, có lẽ không phải là bởi vì gia đình mà là bởi vì tâm mình mà thôi.

Dương Hiểu Đồng con người trong nháy mắt phóng đại, nhìn Nghiêm Tuấn Trạch ánh mắt cũng có chút bất đồng, bất quá vẫn gật đầu thừa nhận “Đúng vậy.” Chuyện này cũng không có tất yếu phải giấu giếm, bởi vì bọn họ đều sẽ biết, hướng chi hẳn và Doãn Kiệt đều là tu chân thế gia, đối với người tu chân càng dễ phát hiện.

“Cám ơn em chịu nói lời nói thật với anh.” Nghiêm Tuấn Trạch có vẻ rất cao hứng, nụ cười trên mặt trong nháy mắt phóng đại, giờ khắc này nụ cười của hẳn không giống với tươi cười bình thường, Dương Hiểu Đồng cảm thấy đây là thật đến từ đáy lòng.

Dương Hiểu Đồng không nói gì, cô biết Nghiêm Tuấn Trạch khẳng định còn có lời muốn nói “Anh cũng không có ác ý, anh nghĩ muốn xin em giúp đỡ một chút, đương nhiên nếu như không được cũng không có vấn đề gì.”

Nghe thấy giúp một lần, Dương Hiểu Đồng trong mắt nghi hoặc biến mất, “Giúp cái gì? Có thể giúp ta cũng sẽ giúp.”

Hắn giúp cô nhiều như vậy, cô có thể giúp đương nhiên là tốt nhất, dù sao cô cũng hi vọng chính mình ở trước mặt của hắn là một người hữu dụng, có thể giúp hắn những thứ gì giống như hắn đã giúp cô.

“Là như vậy. Anh nghĩ em đối với Nghiêm gia chúng ta cũng hẳn là có hiểu biết, đối với em cũng không có tất yếu giấu giếm, anh ba của anh sinh ra đã mắc bệnh, phải cần nhờ ngọc thạch đến duy trì sinh mệnh, cho nên Trương Quốc Thanh mới có thể vẫn đứng ở đống thạch tràng đến thu mua ngọc thạch.”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Kia có vấn đề gì không?”

“Vấn đề ở nơi này. Thông thường người tu chân đối với ngọc thạch cũng có cảm ứng, người Tống gia cũng vậy, điều này cũng làm cho đống thạch cung cấp đại phương tiện, nhưng gia tộc chúng ta lại không được, nguyên nhân là cái gì chúng ta cũng không biết, có lẽ là bởi vì anh ba bệnh, không muốn làm cho chúng ta quá đơn giản giải quyết vấn đề này đi. Cho nên người tu chân khác có thể nhìn thấy ngọc thạch trong khối nguyên thạch, nhưng chúng ta này một chút tác dụng cũng không có, chỉ có phái người mỗi ngày đứng ở đống thạch tràng đến thu mua ngọc thạch, như vậy thực sự rất phiền phức, dù sao cũng không biết lúc nào mới có thể ra một khối ngọc thạch.”

Dương Hiểu Đồng lúc này mới hiểu rõ ra, Nghiêm gia vậy mà nhìn không thấu ngọc thạch, điểm này thật đúng là kỳ lạ “Cho nên anh hi vọng ta có thể giúp đỡ tới nhìn thấu ngọc thạch có trong nguyên thạch?”

Nghiêm Tuấn Trạch âm thầm gật đầu, Dương Hiểu Đồng quả nhiên là người thông minh, một chút đã có thể nhìn thấu, “Ừ, đúng vậy. Đống trủng tiền như cũ là của em, chúng ta sẽ không chiếm tiện nghi này. Cầu xin em

giúp chủ yếu là bởi vì gần đây anh ba bệnh tình huống có chút chuyển biến xấu, thế nhưng ngọc thạch thượng đẳng rất lâu mới có thể ra một, như vậy ngọc thạch liền cung không đủ cầu, rơi vào đường cùng cũng chỉ có biện pháp này.”

Dương Hiểu Đồng biết Nghiêm Tuấn Trạch cùng anh ba của hắn quan hệ rất tốt, mà hắn lúc này trong mắt toát ra nồng đậm lo lắng cũng tuyệt đối không phải giả, xem ra anh hắn tình huống thực sự chuyển biến xấu “Ta đáp ứng người.” Loại tâm tình cấp thiết vì thân nhân, cô minh bạch, huống hồ chuyện này cũng sẽ không phí nhiều sức lực, đồng thời quan trọng một điểm là cô không hi vọng Nghiêm Tuấn Trạch không vui.

Trên mặt mang theo một mỉm cười nhàn nhạt, mà giờ khắc này nụ cười này ở trong mắt Nghiêm Tuấn Trạch lại như là thiên sứ.

“Em thực sự nguyện ý giúp anh?” Nghiêm Tuấn Trạch nhin không được hỏi lại lần nữa.

“Đương nhiên, này cũng không phải vấn đề lớn gì, chúng ta là bạn tốt a, một chút việc như thế ta nếu không hỗ trợ vậy ta cũng không xứng làm bạn tốt có phải hay không?”

“Cảm ơn.” Nghiêm Tuấn Trạch chân thành nói, như vậy vấn đề của hắn liền thực sự không cần lo lắng, nghĩ đến anh ba đối với mình vậy luôn tốt, bây giờ lại bị ốm đau dẫn vật trong lòng hắn liền khổ sở, bất quá bây giờ tốt xấu có hi vọng, cũng hi vọng tổ gia gia ở có ngọc thạch sau có thể giúp anh ba giải quyết thống khổ.

“Vậy chúng ta khi nào bắt đầu? Dù sao có cần thời gian trực tiếp gọi điện thoại cho ta là được.” Cô hiện tại cũng không lo lắng, dù sao là giúp Nghiêm gia làm việc, bọn họ khẳng định sẽ không để cho chính mình gặp chuyện không may, người Tống gia cũng không có ai dám nói cái gì, nghi

vấn cũng chỉ có thể để ở trong lòng không dám nói ra, đây là toàn lực vĩ đại.

“Tùy thời cũng có thể, kia nếu không hôm nay em trước nghỉ ngơi thật tốt để tinh thần ngày mai anh gọi điện thoại cho em?” Nghiêm Tuấn Trạch thăm dò hỏi, kỳ thực ở trong lòng của hắn là thoáng có chút cảm động, dù sao mỗi một người tu chân khi cảm thụ ngọc thạch đều cần tiêu phí nhiều nội lực, mà tiêu phí nhiều hơn thì sẽ tạo thành thân thể tiến vào kỳ suy yếu, thông thường trừ người của mình ra thì sẽ không muốn giúp đỡ người khác, mà Dương Hiểu Đồng lại không có chối từ, trực tiếp đáp ứng yêu cầu của hắn.

Phải biết, từ nhỏ đến lớn trừ anh ba của hắn ra, cũng không có người nào có thể vô điều kiện giúp hắn như thế, mà bây giờ Dương Hiểu Đồng tựa hồ cũng là một trong đó, nội tâm của hắn không khỏi nổi lên một tia dao động.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Được, ngày mai nhớ gọi điện thoại cho ta!” Đối với anh của Nghiêm Tuấn Trạch mặc dù cô không có thấy qua, nhưng vẫn có thiện cảm, tổng cảm thấy hắn cũng là một người vân đạm phong khinh, có chút bệnh trạng vẫn như cũ có thể sống vui vẻ.

Nhưng khi Dương Hiểu Đồng cùng Nghiêm Tuấn Trạch mỗi người đi một ngả lại nhận được điện thoại của Doãn Lăng Hạo, nói thật, cô gần đây thật đúng là không thể nào cùng Doãn Lăng Hạo tiếp xúc, có lẽ là bởi vì Thiệu Vi Nhi?

Lắc lắc đầu, kia không nên, dù sao Thiệu Vi Nhi là Thiệu Vi Nhi, Doãn Lăng Hạo là Doãn Lăng Hạo, chuyện này cũng không phải lỗi của Doãn Lăng Hạo, thời gian ở bệnh viện cô có nhìn thấy Doãn Lăng Hạo áy náy, cho nên đối với chuyện Thiệu Vi Nhi cô vẫn ngậm miệng không đề cập tới, đích xác, kia cũng không có gì, thế nhưng hắn gọi điện thoại cho cô là muốn làm cái gì đây?

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Công Viên Giải Trí

Edit: Sally

Dương Hiếu Đồng không chờ bao lâu, Doãn Lăng Hạo đã tới đón cô, đập vào mắt vẫn là chiếc Rolls-Royce kia, không thể không thừa nhận xe này nhìn qua thực sự rất đẹp, kết quả Doãn Lăng Hạo vừa xuất hiện, ánh mắt của những người ở đây đều bắt đầu bắn trên người hai người, kẻ có tiền a!

Săn sóc giúp Dương Hiếu Đồng mở cửa xe chờ cô lên xe, dưới ánh mắt cực kỳ hâm mộ của mọi người vội vã đi.

Trên xe.

“Tìm ta có chuyện gì không?” Nhìn Doãn Lăng Hạo bên cạnh này giờ không nói gì trên mặt lại treo tươi cười nhợt nhạt, Dương Hiếu Đồng nhìn không được hỏi.

Nghe hỏi như thế, Doãn Lăng Hạo hỏi lại “Nhất định phải có việc mới có thể tìm em sao?”

Chuyển mắt nhìn về cảnh sắc phía trước, Dương Hiếu Đồng thản nhiên nói “Ta nghĩ anh là người bận rộn, hẳn là rất bận, trừ có việc ra, không nên có cái lòng dạ thảnh thơi kia tìm ta đi chơi đi?”

Dương Hiếu Đồng nói ra khiến Doãn Lăng Hạo cười khẽ “Xem ra em đối với anh trước đây cũng rất hiểu biết a, bất quá lần này em đã đoán sai, anh tới chính là tìm em đi chơi mà thôi.” Thanh âm của hắn mang theo một

tia phật phồng không tự nhiên, mặc dù không biết là cái gì, thế nhưng rất hiển nhiên Doãn Lăng Hạo hiện tại tâm tình rất tốt.

“Ha ha, vậy ta nên cảm thấy vinh hạnh a, chuẩn bị mang ta ngoạn cái gì?” Có lẽ là bị hảo tâm tình của Doãn Lăng Hạo lây, Dương Hiểu Đồng tâm tình cũng thả lỏng không ít.

“Có phải hay không anh dẫn em đi nơi nào thì em sẽ động ý đi nơi đó?”

Dương Hiểu Đồng hoài nghi liếc mắt nhìn Doãn Lăng Hạo, lại thấy trên mặt của đối phương trừ mỉm cười ra cái gì cũng không có, chỉ đành phải gật gật đầu.

Thấy Dương Hiểu Đồng gật đầu, Doãn Lăng Hạo trên mặt tươi cười càng sâu “Dẫn em đi công viên giải trí chơi a.”

Nghe nói vậy, Dương Hiểu Đồng sửng sốt “Công viên giải trí?” Cô thật không nghĩ tới Doãn Lăng Hạo lại muốn mang cô đi chỗ đó chơi, cô cho rằng lấy hãn loại nam sinh luôn biểu hiện ra thành thực sẽ mang cô đi một địa phương xa hoa, bất quá những địa phương ấy thật đúng là không có tự tại như công viên giải trí.

“Không thích?”

“Không phải, chỉ là không ngờ anh sẽ mang ta đi nơi đó mà thôi. Nói thật, ta còn chưa có đi công viên giải trí chơi đùa a.” Bởi vì trong nhà không có dư thừa tiền, cho nên công viên giải trí này đó cô cùng Hiểu Thần cũng không có tới bao giờ, bất quá bọn họ đều không cảm thấy tiếc nuối cái gì, dù sao cũng chỉ là đi chơi, hà tất nói ra khiến ba mẹ khổ sở trong lòng chứ?

Nhưng hôm nay bất đồng, khó có được cơ hội này, ra ngoài vui đùa một chút cũng không tệ.

“Ha ha, từ nhỏ đến lớn anh cũng chỉ đi công viên giải trí một lần, vừa lúc lần này cùng đi chơi đi.” Trong đầu nhớ lại cảnh tượng lần đó tại công viên giải trí, lại cảm thấy trong lòng có chút ngăn cách, hãnh hạ quyết tâm thật lớn, lần này bất luận như thế nào hẳn đều phải đánh vỡ bóng ma trong lòng.

“Người chỉ đi qua một lần sao? Ta cho rằng giống thiếu gia có tiền giống như anh thì công viên giải trí từ nhỏ đến lớn hẳn là chơi đến chán rồi mới đúng.” Cô thế nào cảm thấy Doãn Lăng Hạo khi nói lời nói này có chút nhàn nhạt ưu thương? Thế nhưng nhìn nụ cười trên mặt hẳn lại không có, chẳng lẽ là mình ảo giác?

Du Du thấy sau liền hiểu, lúc điều tra tư liệu tra được thông tin hạng nhất này, bất quá bây giờ vẫn không nói cho Hiếu Đồng, chiếu của nàng dự đoán Doãn Lăng Hạo đại khái chính mình sẽ nói ra, xem ra Hiếu Đồng ở trong lòng của hẳn thật đúng là chiếm địa vị nhất định.

“Cái gì gọi chúng ta là loại này a, anh sẽ cảm thấy em đang kỳ thị anh a.” Doãn Lăng Hạo nổi lên vui đùa, xảo diệu chuyển đề tài.

Dương Hiếu Đồng cũng không để ý “Nào có!”

Nhìn Dương Hiếu Đồng thoáng chu cái miệng nhỏ nhắn, Doãn Lăng Hạo ngày càng cảm thấy Dương Hiếu Đồng đáng yêu, có lẽ cũng là bởi vì cô hoàn toàn khác với người khác, cho nên mình mới nguyện ý đi thử. Cô sẽ không giống như nữ nhân kia, hẳn nguyện ý tin một lần.

“Đúng rồi, về chuyện của Vi Nhi anh thật xin lỗi em, anh không ngờ cô ấy sẽ quá phận như vậy.” Đã xảy ra thì phải坦然 đối mặt, hẳn cũng không hy vọng chuyện này trở thành khúc mắc, mặc dù dựa theo cá tính Dương Hiếu Đồng mà nói sẽ không để ý chuyện này.

Dương Hiếu Đồng đương nhiên là cười lắc đầu “Không có chuyện gì. Ta đáp ứng giúp anh mà thôi! Đây chính là vấn đề của anh, huống hồ ta không có bị hại a, có hại chính là cô ta mới đúng, bất quá về sau cô ta thế

nào?” Thiệu Vi Nhi, người này ghét là ghét, thế nhưng cũng chính là tính tình trẻ con, nếu như không phải vũ nhục cha mẹ của cô, có lẽ cô sẽ không làm như vậy.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng tuyệt không để ý, Doãn Lăng Hạo ngày càng cảm thấy suy nghĩ của mình đúng “Cô ấy sau trở lại liền sinh bệnh một hồi, xem ra em thực sự đem cô ta sợ quá mức, về sau cơ bản sẽ không có chuyện gì, cô ta luôn kêu la muốn đi học taekwondo, bắt quá anh thấy này cũng khó a!”

Dương Hiểu Đồng cười mỉm, liền cô ta có thể nuốt trôi khổ kia? Trời biết cô bị Forlani ngược đãi hơn bao nhiêu lần, nếu như đổi làm Thiệu Vi Nhi, Dương Hiểu Đồng bảo đảm cô ta kiên trì không được bao lâu, xem ra cũng chính là ba phút nhiệt tâm, cô cũng đích xác không cần phải cùng loại người này tính toán “Ha ha, ý nghĩ này cũng tốt a. Bắt quá cô ta cũng là thật tâm thích anh, mặc dù phương thức thích không đúng.”

Thích một người, còn đối phương lại tuyệt không thích cô ta, từ góc độ này mà nói Thiệu Vi Nhi lại là người đáng thương, nếu như cô ta có thể thiện lương một chút, săn sóc một chút, có lẽ liền không phải như vậy.

Doãn Lăng Hạo trên mặt tươi cười cay đắng, bất đắc dĩ lắc lắc đầu “Anh chỉ coi cô ấy là em gái mà thôi, kiếp này tuyệt đối không có khả năng, đáng tiếc ba anh bọn họ không hiểu.”

Dương Hiểu Đồng cười vỗ vỗ vai Doãn Lăng Hạo “Đáng thương a...” Tựa hồ cùng Doãn Lăng Hạo cùng một chỗ vui đùa, cảm giác cũng không tệ, không có bất kỳ gánh nặng, liền giống như bạn tri kỉ đã nhiều năm.

Chính cái gọi là vui đùa, cuộc sống nhiều mỹ mãn.

Đối với lời Dương Hiểu Đồng, Doãn Lăng Hạo càng bất đắc dĩ, thế nào lại để cô nghĩ hẳn thành đáng thương a, ở bên ngoài ai sẽ nói hẳn đáng

thương? Rất nhanh, sân chơi đã tới. Sân chơi Phi Lâm là một chỗ chơi lớn nhất Thụy thành, mỗi ngày cơ hồ cũng có đại lượng du khách đến.

Đến công viên giải trí trừ các phụ huynh mang theo đứa nhỏ đến chơi, nhiều hơn là cặp đôi, công viên giải trí tuyệt đối là nơi tuyệt nhất để các cặp đôi hẹn hò, phóng mắt nhìn đều là cặp đôi nắm tay, ôm nhau mà đi dạo, nếu như một người kia đến nói đùa có lẽ còn có thể có chút xấu hổ.

Dương Hiểu Đồng nhìn công viên giải trí này hồi bé cô đều muốn tới, trên mặt tươi cười, trong nháy mắt, xung quanh tất cả buồn bã thất sắc, Doãn Lăng Hạo cũng ngỡ ngàng nhìn Dương Hiểu Đồng cười xán lạn như vậy, mặc dù mỗi lần cùng cô cùng một chỗ, mặt cô đều mang theo tươi cười, thế nhưng rất hiển nhiên tươi cười lần này là đến từ đáy lòng mà không phải tươi cười cho có lễ.

“Thoạt nhìn chơi rất vui, anh muốn chơi cái gì? Đi nhanh đi!” Dương Hiểu Đồng cười nói, hôm nay có cơ hội để vui vẻ một lần! Dem nhiều tiền thất năm như vậy chơi vui vẻ trở về, chơi cho đủ a!

Rất hiển nhiên, Doãn Lăng Hạo sớm có chuẩn bị, mặc một áo thun t-shirt màu trắng rộng rãi, quần jean, vô cùng đơn giản nhìn qua lại có cảm giác nam sinh, vườn trường trong tiểu thuyết thường xuất hiện bạch mã vương tử chính là loại hình này.

Mà Dương Hiểu Đồng cũng mặc tương tự, áo thun t-shirt đen, quần jean, đen trắng phối hợp thoạt nhìn giống như một đôi tình nhân. Mặc dù hai người mặc tựa hồ cũng rất đơn giản, thế nhưng nếu như nhìn thấy mặc trên người bọn họ, mọi người liền tuyệt đối sẽ không cho là như thế!

Hai người mặc dù mặc đơn giản, thế nhưng vô luận quần áo như thế nào, như trước không thể ngăn cản mỹ lực của hai người, có lẽ bọn họ vốn nên là nhân vật làm người khác chú ý, Dương Hiểu Đồng khí chất động nhân cùng

với gương mặt thiên sứ, hợp với quần áo đơn giản, trái lại có vẻ sức sống mườì phần, tuyệt đối là loại hình đại đa số nam sinh thích.

Doãn Lăng Hạo tự nhiên cũng không cần nói, vóc người hoàn mỹ cao trên 1m8 khiến nữ sinh có cảm giác an toàn, thân thể có nhiều lực lượng cũng tuyệt đối không phải kẻ cơ bắp, nhất là bề ngoài anh tuấn kia hợp với kia khí tức thành thực cùng tươi cười nhợt nhạt, tuyệt đối là sát thủ nữ sinh.

Cho nên cho dù hai người đứng ở nơi đó, cái gì cũng không làm, người chung quanh đã đem ánh mắt đều dừng tại trên người hai người, các nam sinh thì hận không thể thay thế Doãn Lăng Hạo đứng ở bên cạnh Dương Hiểu Đồng, mà nữ sinh đương nhiên là hận không thể đem Dương Hiểu Đồng tiêu diệt, loại đại soái ca tuyệt thế này thật đúng là khó tìm.

Cũng may hai người đều đã thói quen loại ánh mắt này, Dương Hiểu Đồng cũng cảm thấy buồn cười, vô luận là cùng Nghiêm Tuấn Trạch, Doãn Lăng Hạo, Trương Doãn Kiệt, bất kỳ người nào cùng một chỗ, ánh mắt giết người của các nữ sinh liền chưa từng có rời khỏi cô.

“Em muốn chơi cái gì? Hôm nay anh cùng em chơi vui vẻ!” Doãn Lăng Hạo tựa hồ tâm tình thật tốt, hào hùng vạn trượng nói “Đi! Vậy chúng ta đi chơi tàu thủy sơn đi!” Dương Hiểu Đồng kéo Doãn Lăng Hạo hướng phía địa phương sơn xe chạy đi, trước đây nhìn thấy trên ti vi chơi sơn xe tổng cảm thấy rất kích thích, cô muốn thử cái loại cảm giác gần như tử vong đó, là phi thường kích thích còn là sợ hãi.

Doãn Lăng Hạo có chút kinh ngạc “Thật không nghĩ tới em là người khẩu vị nặng như vậy a!” Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, bước chân của hắn một chút cũng không có chậm lại, hiển nhiên đối với lần này cũng là cảm thấy hứng thú.

“Ha ha, thử một chút cũng không tệ lắm!” Tiến cười như chuông bạc trong miệng Dương Hiểu Đồng truyền ra, nam sinh xung quanh ánh mắt

đều kinh diễm.

Dương Hiểu Đồng không biết công viên giải trí này cùng nhà Doãn Lăng Hạo có quan hệ gì, nói chung người khác xếp hàng gần chết mà hai người bọn họ lại là tuyệt không cần!

Trên tàu thủy sơn.

Mặc dù vẫn muốn thử, nhưng trong lòng Dương Hiểu Đồng vẫn có chút khẩn trương, đương nhiên, nhiều hơn là hưng phấn.

Doãn Lăng Hạo vẫn như cũ treo tươi cười nhợt nhạt kia, tựa hồ tuyệt không quan tâm.

Rốt cuộc, tàu rơi xuống nước. Gió điên cuồng gào thét thổi qua khuôn mặt Dương Hiểu Đồng, thổi bay mái tóc dài của cô, thổi khiến cô không mở mắt ra được, này cực hạn tốc độ làm cho cô theo mọi người cùng nhau lớn tiếng kêu lên, cảm thấy cách tử vong tới gần như vậy, trái tim nhảy lên cũng nhanh rất nhiều, bất quá lại làm cho cô có một loại cảm thụ rất kỳ lạ, không phải sợ hãi, mà là một loại cảm giác nói không nên lời làm cho người ta mê muội.

Ngắn ngủi trong mấy phút lại như là một thế kỷ, hạ tàu sau Dương Hiểu Đồng mới phát hiện thật nhiều người đều ói ra, thậm chí dọa khóc, mà cô mặc dù vẫn còn sợ hãi, thế nhưng hiển nhiên không đến mức như bọn họ vậy.

“Em có khỏe không?” Doãn Lăng Hạo lời quan tâm truyền đến.

Hai mắt nhìn về phía Doãn Lăng Hạo, khóe miệng vung lên một nụ cười tự tin “Ta rất tốt a! Mới không có việc gì đâu, bất quá anh một chút cũng không có việc gì a! Rất rất giỏi!”

Nghe nói như thế Doãn Lăng Hạo cười “Nếu như chính anh cũng không được, còn thế nào bảo hộ em?”

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Quá Khứ Đau Thương – Bày Tỏ

Edit: Sally

Ngay khi Dương Hiểu Đồng vui vẻ chuẩn bị chơi trò chơi mới, lại nhìn thấy con người Doãn Lăng Hạo tràn đầy nghiêm túc, kia nguyên bản nói đùa lại thế nào cũng nói không nên lời, là muốn bảo hộ cô sao?

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng hai mắt thoáng né tránh, Doãn Lăng Hạo tự mình phá vỡ cục diện bế tắc, “Tiếp đến chơi cái gì đây? Có thể chơi toàn bộ đều chơi hết đi, xem như là bổ khuyết trước đây.”

Dương Hiểu Đồng cười gật gật đầu, chỉ là nụ cười này có một chút kinh hoàng, có một chút xấu hổ “Tốt, kia chúng ta đi chơi thuyền hải tặc đi.” Hết thấy chơi đều chơi một lần. Chỉ là vừa rồi lời Doãn Lăng Hạo là có ý gì đây?

“Lá gan khá lớn a, kia đi mau!” Đối với chuyện mới vừa rồi Doãn Lăng Hạo ngậm miệng không đề cập tới, nếu như người khác nhìn thấy thế giới công tử nhà giàu, ở trên thương trường mạnh mẽ vang dội Doãn Lăng Hạo lúc này lại cùng một nữ sinh đi dạo công viên giải trí, đại khái mắt đều sẽ lồi ra a.

Ở trong mắt những người khác, Doãn Lăng Hạo là một người nam nhân trên mặt luôn luôn mang theo tươi cười, tràn đầy mị lực thành thực, ở mặt sự nghiệp, hẳn luôn luôn có thể lý trí xử lý mỗi một việc, chưa bao giờ bởi vì các loại tư tình ảnh hưởng phán đoán của mình, chính là bởi vì hẳn thủ

đoạn máu lạnh cùng với to gan cách tân, công ty Doãn thị mới có thể tại đây trong thời gian thật ngắn để thắng nhiều công trạng như vậy.

Đối đãi bạn bè là tuyệt đối chân thành, có thể nói là giúp bạn không tiếc cả mạng sống, bất quá đây cũng chỉ là những thứ có thể chân chính tiến vào nội tâm bạn bè hẳn, người bình thường cũng sẽ không. Duy chỉ có một phương diện là không tốt, đó chính là đối đãi nữ nhân!

Đối với hẳn loại nam nhân này, vừa suất lại kim, tuyệt đối là tình nhân trong mộng của đông đảo nữ nhân, cho nên quay chung quanh bên cạnh hẳn, quý tộc danh viện nhiều đếm không xuể, mà hẳn cũng vẫn chơi trò ở trong bụi hoa, nhưng chưa bao giờ trả giá thật tình. Đã từng có rất nhiều nữ nhân hi vọng nhờ mị lực của mình khiến Doãn Lăng Hạo quỳ gối ở dưới váy của mình, thế nhưng nhiều sự thực lại chứng minh, Doãn Lăng Hạo hẳn, cho tới bây giờ cũng sẽ không thua ở trên người nữ nhân.

Hai người cơ hồ đem tất cả trò chơi của công viên giải trí đều chơi qua một lần, lúc này mới mệt mỏi ngồi ở trên ghế dài, Dương Hiểu Đồng nhìn bóng lưng Doãn Lăng Hạo chạy đi mua nước, đột nhiên cảm khái mình trước kia.

Khi đó cùng Trình Thiên Lỗi cùng một chỗ, cô hi vọng mình có thể làm xứng chức một người bạn gái, cho nên dù cho ra ngoài đi chơi, cô cũng sẽ chính mình đi giúp Trình Thiên Lỗi mua nước, mà bây giờ lại có một nam sinh giúp mình đi làm này nọ, hơn nữa thân phận của hẳn không đồng nhất như vậy.

Theo như vậy tương phản, cô liền ý thức được mình trước kia có bao nhiêu ngốc, chỉ là nhìn Doãn Lăng Hạo trong mắt cũng nhiều mỉm cười.

Rất nhanh, Doãn Lăng Hạo chạy trở về, cầm trong tay hai bình nước khoáng, loại thời điểm này cũng chỉ có nước khoáng là giải khát nhất, nhìn

Doãn Lăng Hạo mồ hôi đầy trên trán, Dương Hiểu Đồng lấy ra khăn tay đến giúp hăn lau.

Doãn Lăng Hạo nhìn gương mặt Dương Hiểu Đồng gần trong gang tấc, trong mắt vẻ say mê càng sâu, chính là ôn nhu lại sẵn sóc như vậy càng làm cho hăn mê muội.

Dương Hiểu Đồng trái lại không nghĩ nhiều như vậy, có lẽ là trước đây chiếu cố người khác chiếu cố thành thói quen, chỉ là lúc nhìn thấy cảm tình trong mắt Doãn Lăng Hạo, cô thu tay về, ánh mắt đờ đẫn chuyển hướng phía trước, tâm lại phù phù phù phù nhảy dựng lên, vừa rồi cách tựa hồ gần quá...

Nhìn Dương Hiểu Đồng bộ dáng xấu hổ, Doãn Lăng Hạo trong lòng càng cao hứng, hiện tại thời đại phóng khoáng như thế, nữ sinh biết xấu hổ có thể có bao nhiêu? Đây cũng không phải hăn khoa trương, thật là như vậy, những nữ sinh vẫn quay chung quanh ở bên cạnh hăn, có người nào ngây thơ như vậy?

Cũng là bởi vì loại nữ nhân này hăn thấy rõ hơn, họ mượn phòng giống như dùng cơm, ở hoàn cảnh như vậy lại có ai sẽ tin tưởng chân tình? Không thể nghi ngờ chính là điều cần thiết mà thôi. Nếu như không có gặp được Dương Hiểu Đồng, vào hoàn cảnh như vậy hăn có lẽ thực sự liền cùng Thiệu Vi Nhi ở cùng một chỗ.

Mặc dù Thiệu Vi Nhi tùy tính không hiểu chuyện, thế nhưng cô ấy lại không có giống như những nữ sinh khác, cho nên cho dù hăn không thích, ít nhất cô ta không giống những nữ nhân kia, ham vinh hoa phú quý, muốn trên lưng bọn họ có một thanh danh như vậy. (Sally: ta đoán có khi sau này anh ấy với TVN ko chừng)

“Anh còn nhớ khi anh bảy tuổi, lần đầu tiên tới nơi này.” Doãn Lăng Hạo thanh âm trầm thấp mà lại có nhiều từ tính kia truyền vào trong tai Dương

Hiếu Đồng.

Cảm nhận được nhàn nhạt đau thương kia, Dương Hiếu Đồng cũng chuyển mắt nhìn Doãn Lăng Hạo, Doãn Lăng Hạo mắt lại nhìn dưới mặt đất, nhẹ giọng nói “Người phụ nữ kia lần đầu tiên dẫn anh tới sân chơi này, ba anh vô luận lúc nào đều bận rộn như vậy, cho nên chỉ có một mình bà dẫn anh tới đây chơi.”

“Ngày đó, anh rất vui vẻ, bởi vì rốt cuộc có thể tới chơi, thế nhưng người phụ nữ kia lại mất hứng, trên mặt của bà luôn luôn mang theo khuôn mặt u sầu, ngay cả khi nói chuyện với anh cũng rất tàn bạo, thế nhưng anh không để ý, bà có thể bồi anh cùng anh đi anh liền rất cao hứng.”

“Ngay khi anh chơi trò ngựa gỗ xoay tròn chuẩn bị cùng bà về nhà, lại nhìn thấy bà vẫn mang theo khuôn mặt u sầu, nét mặt biểu lộ tươi cười, anh lần đầu tiên nhìn thấy bà cười hài lòng như vậy, không phải đối ba anh, cũng không phải đối với anh, mà là đối với một nam nhân xa lạ, người đàn ông kia tuổi nhỏ hơn bà không ít, mặc dù chỉ có bảy tuổi, anh lại biết đây là cái gì, ở trước mặt của anh bọn họ ôm nhau, nhìn như là đôi tình nhân hạnh phúc nhất trên đời này, mà anh lại là người chứng kiến buồn cười kia.”

Dương Hiếu Đồng nhớ tới Du Du nói, mẹ Doãn Lăng Hạo đã làm ra chuyện khiến Doãn Lăng Hạo tạo thành thương tổn rất lớn, chỉ là cô không ngờ sự tình lại như thế này, đích xác, hẳn khi đó mới bảy tuổi, để lại cho hẳn bóng mờ rất lớn đi.

“Sau đó người đàn ông kia muốn dẫn bà đi, bà quay đầu lại nhìn anh liếc mắt một cái, anh kêu bà, kêu bà đừng đi, thế nhưng bà không có một tia lưu luyến rời đi, liền đem anh nhét vào công viên giải trí, ở nơi này, anh ở trong này một ngày trời, đợi đến khi ba anh tìm được anh...”

Dương Hiếu Đồng kinh ngạc, ở trong lòng của cô vẫn cho rằng người mẹ nào đều sẽ luôn quan tâm nhất là con của mình, vì sao mẹ của hẳn không

phải chứ? Vậy mà đem hẳn, nhỏ như vậy cứ như vậy bò tại một nơi có hoàn cảnh lạ lẫm, nếu như xảy ra điều gì nguy hiểm bà một chút cũng không quan tâm sao? Lúc này cô cũng không cách nào hiểu được.

Không khỏi đem tay vỗ lưng Doãn Lăng Hạo, nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng của hẳn, so sánh cô tựa hồ còn hạnh phúc một ít hơn sao? Mặc dù cô không biết cha mẹ thân sinh mình là ai, nhưng là ba mẹ nuôi của cô lại đối với cô rất tốt, cô hưởng đủ thân tình, cho nên cho dù không biết cha mẹ thân sinh, cô cũng không quan tâm.

Cảm nhận được động tác của Dương Hiểu Đồng, Doãn Lăng Hạo khước miệng câu dẫn ra một tươi cười tự giễu “Rất buồn cười đi. Hồi bé mỗi lần thầy giáo bảo chúng ta viết văn về tình thương của mẹ, ta liền cảm thấy rất buồn cười, nói cái gì tình thương của mẹ vĩ đại là vĩnh hằng trên cái thế giới này, ha ha.”

Dương Hiểu Đồng biết, mặc dù lúc này Doãn Lăng Hạo đang cười, nhưng trong lòng hẳn đang rơi lệ, cô cảm nhận được hẳn bị thương rất cuộc có bao nhiêu nặng, “Chuyện đã qua không nên để mãi trong lòng, anh bây giờ sống rất tốt không phải sao? Ba anh đối với anh rất tốt không phải sao, hưởng chi còn có chúng ta nhiều bạn bè tốt như vậy, những chuyện đó hãy để cho nó qua đi.”

“Ta a, ta còn không biết cha mẹ thân sinh chính mình là ai.” Dương Hiểu Đồng cũng nói đến cố sự chính mình, “Bởi vì ba mẹ đối ta rất tốt, cho nên ta cho tới bây giờ đều không có hoài nghi qua ta không phải con ruột, thế nhưng lại ngoài ý muốn biết được, một khắc kia bầu trời của ta như sụp đổ, bất quá nhớ tới ba mẹ đối với ta rất tốt, ta lại cảm thấy không có gì đáng ngại, ở trong lòng ta bọn họ chính là cha mẹ ruột của ta.”

Nghe nói vậy, Doãn Lăng Hạo khiếp sợ nhìn Dương Hiểu Đồng, hẳn thực sự không biết sự tình là như thế này, cô vậy mà không phải con ruột của ông bà Dương sinh? Điểm này thật làm cho người chấn động, mấy

ngày này hẳn cùng hai bác Dương quan hệ có thể nói là rất tốt, nhìn thấy bọn họ lúc nhắc tới Dương Hiểu Đồng ánh mắt mang yêu thương, bất cứ người nào cũng sẽ không hoài nghi bọn họ không phải cha mẹ thân sinh.

Cũng bởi vì bà Dương đối Dương Hiểu Đồng quan tâm cùng với thương yêu, cho nên hẳn cũng tin tình thương của mẹ tồn tại cùng với vô tư, chỉ là vận khí của hẳn không tốt, gặp được một người mẹ vô lương như vậy mà thôi, hẳn thà rằng mẹ hẳn chết, như vậy ít nhất có thể để lại cho hẳn một ấn tượng tương đối khá, thế nhưng bà lại vứt bỏ hẳn theo một người đàn ông khác, bóng dáng bỏ đi kia đã vĩnh viễn khắc vào trong đầu của hẳn, có lẽ cả đời này cũng không thể quên được.

“Rất kinh ngạc phải không? Ta cũng rất kinh ngạc, bất quá này cũng không là cái gì, ta vẫn là con gái của bọn họ, bọn họ vẫn là cha mẹ ta yêu thương sâu sắc. Cho nên, chúng ta phải sống thật vui vẻ, những sự tình không vui ấy không nên nhờ nữa, ta không nghĩ tới, như vậy mới có thể nhẹ nhõm a!”

“Nói như vậy anh còn không bằng em, không có lạc quan như thế, anh sau này sẽ không lại đi nghĩ việc này, em cũng như vậy.” Doãn Lăng Hạo cười nói.

Dương Hiểu Đồng khẽ gật đầu “Ừ!”

“Em biết anh hôm nay vì sao lại mang em tới đây không?”

Dương Hiểu Đồng nghi hoặc lắc lắc đầu, trước cô cho rằng Doãn Lăng Hạo chỉ nhất thời hứng thú, tới mang cô đi chơi, thế nhưng nghe xong cố sự của hẳn, sau, hiển nhiên không phải đơn giản như vậy, như vậy lại là tại sao vậy chứ?

“Không biết a...”

“Bởi vì anh muốn nhìn thẳng vào chính mình, trước đây anh cũng không dám tới công viên giải trí, bởi vì nhìn thấy này, tất cả tâm tình của anh liền sẽ rất tồi tệ, thế nhưng anh nghĩ muốn cùng đi với em, chứng kiến anh thay đổi, bởi vì em, khiến anh nguyện ý tin một ít chuyện trước đây anh căn bản không tin tưởng.”

“Ta?” Dương Hiểu Đồng có chút kinh ngạc, cô hình như cũng không làm cái gì a, sao có thể khiến Doãn Lăng Hạo có ý nghĩ như vậy? Bất quá có thể làm cho hắn đi ra khỏi thương cảm đó, cô vẫn rất cao hứng.

Doãn Lăng Hạo nhìn thẳng Dương Hiểu Đồng, tràn đầy thâm tình nói “Cũng là bởi vì em, trước đây anh cảm thấy nữ sinh đều là không thể tin, bọn họ chỉ chú trọng vật chất, nhìn trúng gia cảnh của anh, cho nên anh căn bản cũng không tin chân ái, chưa bao giờ tin. Anh từng cho rằng đây là chuyện buồn cười nhất trên thế giới này, thế nhưng từ khi em xuất hiện ý nghĩ của anh liền dao động.”

“Em là thật không giống người thường, em đối chuyện tình cảm nghiêm túc như vậy, không chứa bất luận vật chất, tạp niệm gì. Đối đãi mỗi người bên người em đều chân thành như vậy, vô luận ở địa phương nào, dạng trang phục gì, em vĩnh viễn đều làm cho người ta khắc sâu ấn tượng, khí chất, tính cách của em, tất cả của em đều hấp dẫn anh, anh chưa từng có nghĩ tới chuyện như vậy sẽ phát sinh ở trên người của mình.” (Sally: Anh nói anh chưa iu ai bao giờ, nhưng kỹ thuật tình tò của anh khiến em nổi da gà ak, wa cao tay rùi)

“Nhìn không thấy em, anh sẽ muốn gặp em, nghe thấy em có chuyện nguy hiểm, anh sẽ lo lắng đến không chịu được, hận không thể có thể thay thế em, nhìn thấy nam sinh khác tới gần em, tâm tình của anh sẽ...” Doãn Lăng Hạo trong mắt tràn đầy nghiêm túc, tay hắn cũng không khỏi nắm lấy hai tay Dương Hiểu Đồng, làm cho cô nhìn thẳng vào hai mắt của mình.

CỰC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Súng!!!

Edit: Sally

Dương Hiểu Đồng có chút thất kinh, hẳn là đang biểu lộ sao? Từ khi cùng Trình Thiên Lỗi chia tay sau đối với phương diện này cô nhìn phai nhạt rất nhiều, chẳng qua là thực sự nhìn phai nhạt còn là không dám đi thử, này cũng chỉ có cô tự mình biết.

Lần trước làm cho cô tổn thương quá sâu, trả giá nhiều như vậy, nhưng dường như tình cảm bị cười nhạo bị giảm lên, loại cảm giác này, loại nhục nhã này có lẽ là cô một đời đều không quên được, cho nên cô đem thời gian chính mình đều đặt ở phương diện tu luyện, đề thăng thực lực của chính mình, như vậy ít nhất làm cho cô có thủ đoạn bảo hộ mình.

Về phần Doãn Lăng Hạo, Nghiêm Tuấn Trạch, Trương Doãn Kiệt, cùng ba người bọn họ nhận thức không phải không thừa nhận thật là một hồi tình cờ gặp gỡ tốt đẹp, bọn họ cho cô rất nhiều giúp đỡ, làm cho cô ở trên con đường này đi càng thêm phong thuận, đồng thời cô cũng có thể cảm nhận được giữa bọn họ có tình tứ khó hiểu, mặc dù mọi người đều không có nói ra, thế nhưng loáng thoáng đều có một chút cảm thụ.

Huống chi nữ sinh cảm giác nhẫn nại, mà nghe qua lời Dương Hiểu Thần sau cô liền càng thêm hiểu, nhưng không dám xác nhận, thế nhưng nhanh như vậy Doãn Lăng Hạo vậy mà đến tỏ tình? Như vậy cô nên lựa chọn như thế nào đây?

“Hiếu Đồng, anh thích em, cho anh một cơ hội được không?” Doãn Lăng Hạo thở một hơi thật dài rồi cuộc đem trọng điểm nói ra, những lời này hẳn muốn nói đã lâu rồi, cảnh tượng cũng tưởng tượng ra vô số lần, cũng may rồi cuộc nói ra miệng.

Không phải không thừa nhận, thông báo như vậy đối với Doãn Lăng Hạo mà nói tuyệt đối là một khảo nghiệm rất lớn, phải biết trước đây lời như thế là tuyệt đối không có khả năng theo hẳn trong miệng bày tỏ, dù là nói mới cũng không có khả năng, thế nhưng lần này lại nghiêm túc như vậy nói ra, bởi vì hẳn không muốn chính mình hối hận, không hi vọng chính mình sai lầm bỏ qua một cô gái mê người như vậy.

Hắn thích cô không phải là bởi vì bề ngoài của cô, không phải là bởi vì tất cả điều kiện bên ngoài, mà bởi vì con người bên trong của Dương Hiếu Đồng, đó chính là điều hẳn thưởng thức, lạc quan của cô, kiêu ngạo của cô, kiên cường của cô, này tất cả làm cho hẳn cảm động, đồng thời, hẳn càng hy vọng chính hẳn có thể đứng ở bên cạnh cô, bảo hộ cô!

Nhìn đôi mắt tràn đầy thâm tình cùng thấp thỏm kia, cô chưa từng gặp quá Doãn Lăng Hạo như vậy, chưa từng nghĩ tới Doãn Lăng Hạo sẽ nói với cô như vậy, trong lúc nhất thời, cô không biết nên nói cái gì cho phải, trong đầu lại hiện lên tên làm tâm cô đau kia, miệng cười ảm áp kia làm người ta khấn trương.

“Lăng Hạo, ta cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới anh sẽ thích ta. Cám ơn anh thích ta, thế nhưng ta hiện tại... Ừ... Khả năng còn không thích hợp nói cảm tình.” Lời của cô ngữ điệu nói rất thông thả, tương đối cũng rất uyển chuyển, cô hiện tại sự nghiệp còn chưa có phát triển.

Chỉ là nghe đến lời Dương Hiếu Đồng nói này, Doãn Lăng Hạo tiện đà lên tiếng “Không có vấn đề gì, em có thể suy nghĩ một chút, anh sẽ vẫn chờ em, lúc nào cũng không quan trọng.” Trên mặt của hẳn như cũ là tươi cười nhàn nhạt kia, tràn ngập mị lực, chỉ là Dương Hiếu Đồng lúc này cảm thấy

hắn cùng người trước kia bộ dáng ngăn nắp xinh đẹp có khác biệt rất lớn, thế nhưng không thể phủ nhận như vậy cũng rất tuyệt.

“Ừ.” Cô cười gật gật đầu, vẫn là tiếp qua một khoảng thời gian đi, chờ cô nghĩ rõ ràng lại nói, cô hiện tại trong đầu rất hỗn loạn, đối với này cô còn không rõ ràng lắm.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng cũng không có minh xác cự tuyệt, tâm tình Doãn Lăng Hạo có chút thất lạc lại lần nữa tốt lên, như vậy cũng chứng minh lúc này trong lòng cô còn chưa có người khác, đối với hai nam tử ưu tú kia, nói thật không để ý là không thể nào.

Tục ngữ nói, nếu như đối mị lực của mình có đủ tự tin, như vậy những người khác đều không cần lo lắng, thế nhưng hai người kia so sánh cũng không có bất luận cái gì so với hắn kém, cho nên hắn vẫn lo lắng, cũng bởi vì này hắn mới có thể tại đây dạng thời gian này, đến biểu lộ, ít nhất có thể ở trong lòng Hiểu Đồng chiếm một vị trí.

Nếu như cô thực sự đáp ứng, như vậy đây chính là sự tình từng ấy năm tới nay khiến hắn muốn nhảy nhót nhất!

Trong nhà những thứ ấy hắn cũng không phải rất lo lắng, mặc dù có Thiệu Vi Nhi cản đường, thế nhưng hắn kiên quyết không đồng ý bọn họ cũng không thể làm gì được, huống hồ Hiểu Đồng mỗi phương diện cũng không kém Thiệu Vi Nhi, huống chi phương diện xử sự cô càng cường hơn rất nhiều!

Cô gái như vậy mới là người hắn thích, khiến hắn từ đáy lòng muốn một đời quý trọng, bất quá một nữ sinh hoàn mỹ như vậy, đối làm ai cũng muốn một đời quý trọng! Chỉ là không biết mình có hay không cơ hội kia mà thôi...

Doãn Lăng Hạo đưa Dương Hiểu Đồng về Hoa Hải thự, thẳng đến thân ảnh của cô biến mất ở tầm mắt mình mới ly khai, mà Dương Hiểu Đồng lại

đứng ở bên cửa sổ trên lầu nhìn thấy hãn ly khai mới ngồi xuống.

Doãn Lăng Hạo tâm tình rất phức tạp, có chút lo lắng, có chút thất lạc, nguyên nhân Hiếu Đồng cự tuyệt hãn rốt cuộc là cái gì hãn cũng không rõ ràng lắm, mặc dù Hiếu Đồng nói cô hiện tại không thích hợp gặp gỡ, có một phần nguyên nhân ở chỗ cô còn chưa thoát ra khỏi đả kích đoạn tình yêu thất bại lúc trước, mà một phần khác cũng làm cho người ta tìm tòi nghiên cứu.

Nếu như Hiếu Đồng thực sự rất thích hãn, cũng sẽ không có nhiều cố kỵ như vậy, cho nên chỉ có thể nói ở trong lòng Hiếu Đồng phân lượng của hãn còn không nặng, như vậy liền chỉ có một biện pháp, thường thường xuất hiện ở trước mặt cô, làm cho cô thói quen sự tồn tại của mình, như vậy mấy vấn đề này đều sẽ không tồn tại nữa.

Nghĩ tới đây, tâm tình của hãn lại phấn khởi, cao hứng hồi công ty...

Dương Hiếu Đồng ngồi ở trên sofa, muốn nghĩ tới chuyện đã xảy ra hôm nay, Nghiêm Tuấn Trạch đưa cố sự hãn nói cho mình, tìm kiếm mình giúp, hãn đối đãi cô càng lúc càng hiện rõ ràng, mà Doãn Lăng Hạo thì lại là xuất hồ ý liệu hướng cô nói ra, những thứ ấy trong trí nhớ hãn luôn không muốn nói ra, hãn nói cho cô biết, này đủ để chứng minh hãn đối với cô là thật thích, điều này, rốt cuộc phải làm sao?

Cô đối với bọn họ có thiện cảm, điểm này cô biết, thế nhưng thiện cảm cách tình yêu vẫn có chênh lệch không nhỏ, như vậy chính mình rốt cuộc là thế nào nghĩ đây?

“Không cần suy nghĩ quá nhiều, theo ý nghĩ của mình đi làm là được.” Du Du nhìn thấy Dương Hiếu Đồng bộ dáng có chút không biết phải làm sao, không khỏi mở miệng nói, loại vấn đề tình cảm này là khó xử lý nhất, nhớ ngày đó ký chủ cũng vậy, vô luận làm việc gì đều có bao nhiêu lợi hại, tới cảm tình này trở nên ngốc nghếch như vậy.

“Thế nhưng ta hiện tại ngay cả mình nghĩ như thế nào ta cũng không biết.” Cô tin nhiệm nhất chính là Du Du, tự nhiên cũng không hề cố kỵ nói với Du Du, nói không chừng Du Du sẽ cho cô một ít đề nghị “Đúng rồi, Du Du người không phải biết thuật đọc tâm sao? Người đem ý nghĩ trong lòng ta đọc lên cho ta biết a!” Dương Hiểu Đồng đột nhiên nói

Có lẽ đi qua phương thức như thế cô có thể biết ý nghĩ của mình!

Du Du lắc lắc đầu “Dưới tình huống chính người không rõ ràng, ta thấy không rõ suy nghĩ của người, rất hỗn loạn. Mặc dù thấy không rõ lắm suy nghĩ của người, thế nhưng với người cùng một chỗ lâu như vậy, rất nhiều chuyện ta vẫn biết.”

“Kỳ thực Trình Thiên Lỗi đối với người ảnh hưởng vẫn phải có, chỉ là người trong khung quật cường cho người không muốn đi thừa nhận này, ở trước mặt mọi người người đều là một bộ không sao cả, thế nhưng người cũng biết mình trả giá lâu như vậy, cảm tình đổi thành bị nhục nhã như vậy, trong lòng không có nhiều dễ chịu, thế nhưng người cũng là một người quật cường, cho nên cho dù nhớ thương tổn đó, ở trong lòng người cũng không mấy khổ sở.”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, lời Du Du nói rất đúng, mặc dù đối với sự tình Trình Thiên Lỗi cô đã không hề khổ sở, thế nhưng cảm xúc vẫn sẽ có.

“Ba nam sinh kia đều rất ưu tú, hơn nữa ta tiết lộ một chút, ba người bọn họ đối với người hẳn đều có ý tứ, về phần người chọn ai hay người thích người nào! Điểm này không nên hỏi ta, đây là người chính mình phải làm quyết định, huống hồ Doãn Lăng Hạo hẳn cũng không có bức người làm quyết định không phải sao? Cho nên không cần quẩn quýt, thuận theo tự nhiên đi, người sẽ tìm được người người thích nhất.” Du Du nét mặt biểu lộ chân thành mỉm cười, nàng muốn nhìn Hiểu Đồng có thể hạnh phúc.

Đương nhiên, nàng cũng tin Hiếu Đồng nhất định sẽ hạnh phúc! Thiên hàng bảo điển mỗi một chủ nhân đều là được hạnh phúc ở dưới ánh mắt cực kỳ hâm mộ của mọi người, Hiếu Đồng cũng không ngoại lệ, chỉ là phần hạnh phúc này sẽ do ai tới cho cô, nàng còn không biết...

“Vậy thuận theo tự nhiên đi!” Bọn họ quen biết thời gian đều rất ngắn, đợi thời gian dài sau mới biết có phải thật thích hợp hay không, hiện tại liền không cần phải suy nghĩ nhiều như vậy.

Đã nghĩ thông suốt, Dương Hiếu Đồng trong lòng cũng là không quẩn quýt vấn đề này nữa, dù sao lưu đến sau này lại đi quẩn quýt được rồi, hưởng hồ cô bây giờ cuộc sống rất tốt, hẳn phải sống rất vui vẻ mới đúng!

Đứng ở trên ban công bắt đầu tu luyện, cô phải nhanh đột phá nhị cấp, như vậy cũng có thể đi giúp Tống gia luyện chế đan dược, dù sao hiện tại đều là người Tống gia giúp cô, mà cô lại không giúp được họ cái gì, này suy nghĩ một chút vẫn là không tốt.

Trong Thiên hàng bảo điển, Dương Hiếu Đồng như trước học tập luyện đan và vật lộn. “Mỗi ngày học này cảm thấy buồn chán sao?” Du Du đột nhiên hỏi

Dương Hiếu Đồng nghĩ nghĩ nhưng vẫn là rất thành thực gật gật đầu “Có chút.” Dù sao mỗi ngày đều là này, mặc dù là mỗi ngày đều phải học, thế nhưng vẫn đối với hai thứ này cũng ngấy a.

“Vậy chúng ta hôm nay liền đổi một chút đi!” Du Du cười nói

Dương Hiếu Đồng hứng thú hỏi, “Đổi cái gì?” Thành thật mà nói lấy trạng thái hiện tại thật đúng là không có gì hay để học, mặc dù cảm giác cần học gì đó có rất nhiều, nhưng là từ địa phương nào bắt đầu học cô cũng không biết.

Du Du nhíu nhíu “Hôm nay chúng ta chơi một thứ kích thích đi, nghịch súng!”

“Súng?” Đồ chơi này cũng chính là ở trên ti vi xem qua bắn nhau, thế nhưng hình như cô tựa hồ không cơ hội tiếp xúc được?

“Ân, mặc kệ sau này có thể hay không tiếp xúc được, dù sao hiện tại học lại nói! Hiện tại học tập vật lộn, binh khí cũng là cần học thôi! Người bây giờ cùng trước đây cũng không như nhau, này đó có lẽ là người trước đây căn bản không có khả năng tiếp xúc, thế nhưng đối ở hiện tại liền không nhất định, người cũng biết những thứ ấy trong hắc đạo, buôn súng ống bom đạn được thế nhưng rất nhiều, người học tập cũng tốt, hoặc là Tổng gia bọn họ đều là quân đội có thực lực, súng ống cũng là một nguyên tố quan trọng không thể thay thế nga!”

Du Du nói mỗi câu nói tràn đầy lực hấp dẫn, Dương Hiểu Đồng cười gật đầu “Ta học là được.” Kỳ thực ở trong lòng của cô cũng cảm thấy rất hứng thú, súng a, người bình thường căn bản cũng không có cơ hội tiếp xúc được, bất quá cô liền không giống vậy.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng gật đầu, Du Du vẻ mặt hưng phấn đem Dương Hiểu Đồng kéo vào thiên hàng bảo điển tới trang mới nhất, Du Du không nói Dương Hiểu Đồng còn chưa có chú ý, nguyên lai hôm nay nhiều hơn một trang a! Một mặt có rất nhiều binh khí, thoạt nhìn rất là đẹp a.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Lại Tới Đổ Thạch Tràng

Edit: Sally

Bước nhanh đi vào, phát hiện ở bên trong vẫn là Forlani thượng tá, Dương Hiếu Đồng cười cười lắc lắc đầu, quả nhiên ở phương diện này nội dung đều là do Forlani thượng tá đến dạy.

“Xin chào, ta là Forlani thượng tá, tiếp đến ta đến dạy người phương diện tri thức về máy móc binh khí.” Forlani sắc mặt nghiêm túc nói.

Dương Hiếu Đồng nghe ngôn ngữ chuyên dụng này, cũng một trận bất đắc dĩ, nhìn Forlani vẻ mặt nghiêm túc cô cũng đã thói quen, lâu như vậy tới nay Forlani thượng tá liền luôn luôn bản cái mặt này, thoát nhìn vô cùng nghiêm túc, bất quá cũng may cô đã sớm quen rồi.

Tựa hồ làm thượng tá trong quân đội, làm việc đều là cẩn thận tỉ mỉ, vô cùng nghiêm cẩn, ngay cả bình thường cũng mặt căng thẳng, đến thể hiện của nàng cũng nghiêm túc, thế nhưng Dương Hiếu Đồng cũng đã gặp Forlani tươi cười, đó chính là thời gian cùng cô luyện tập vật lộn, lúc nhìn thấy cô tiến bộ trên mặt của nàng nhìn thấy được một tươi cười nhàn nhạt, thế nhưng thời gian nàng cười rục rịch nhất chính là khi cô bị nàng đánh bị thương, mặt nàng luôn luôn hội lộ ra nụ cười xán lạn mà lại quý dị, nhìn khiến người ta nổi cả da gà.

Thế nhưng mỗi khi nàng cười như vậy xong, độ ngoan tâm của nàng cũng tăng lên, lập tức liền trở nên lợi hại không ít, cũng bởi vậy khiến

Dương Hiếu Đồng cảm khái Forlani chính người biến thái, bất quá nàng ở phương diện này cố chấp vẫn rất làm cho người ta bội phục.

“Trước giới thiệu một chút từng trang bị binh sĩ, liền hiểu là chỉ binh sĩ mới sử dụng vũ khí trang bị. Vũ khí lạnh, thời đại đơn độc binh trang là đao, thương, kiếm, kích, mâu, lá chắn, khôi, giáp裳; vũ khí nóng thời đại đơn độc binh trang bị biểu hiện là các loại súng ống, lựu đạn, ống phóng rốc-két, thương mảnh đạn裳裳.”

Dương Hiếu Đồng gật gật đầu, ba Lanny (Forlani) chủ yếu nhậm chức tại quân đội, nên giới thiệu trang bị binh khí cũng là đến từ quân đội, này cũng có thể hiểu, quân đội máy móc đích thực là số một số hai, trong cuộc sống bình dân làm sao có thể có trang bị như vậy?

Forlani từ một bên giá vũ khí lấy ra một cái súng trường “Hiện nay thế giới sử dụng rộng rãi nhất. Số lượng tối đa là súng trường AK của Nga, này là súng trường AK—47, AK47 bầu thành thế kỷ hai mươi” thế giới lục đại danh thương “Đứng đầu.”

Sau đó, Forlani lại lấy ra một súng trường màu xám “Súng trường M16, trên thế giới là đệ nhất chi quân dụng súng trường có miệng súng với đường kính nhỏ, M16 xuất hiện đối trên thế giới nhắc lên trận sóng triều và kéo tác dụng theo. Nhưng thực sự mà nói M16 danh tiếng xa thua AK47, chủ yếu là lúc xạ kích thường xuyên kẹt, Việt Nam hoàn cảnh tác chiến ẩm ướt và điều kiện chiến đấu ác liệt, nên gia tăng năng suất trực trực.”

...

Forlani đem tên các loại thương (súng), đặc điểm cùng với phương pháp sử dụng đều dạy cho Dương Hiếu Đồng, nghe tri thức về máy móc, chẳng biết tại sao Dương Hiếu Đồng lại cảm thấy có chút nhiệt huyết sôi trào. Có lẽ cô từ trong khung liền hướng tới loại cuộc sống nhiệt huyết này cũng không nhất định.

Cứ như vậy, Dương Hiểu Đồng theo Forlani học tập phân biệt, lắp ráp, vận dụng các thiết bị vũ khí, từ lần đầu tiên nổ súng ù tai và run rẩy càng về sau càng bình tĩnh, không phải không thừa nhận là một tiến bộ rất lớn!

Thời gian trôi qua rất nhanh, khi Dương Hiểu Đồng mở mắt ra trời đã sáng hẳn! Cả đêm học tập không khiến cho cô cảm thấy chút mệt mỏi nào, tương phản trong mắt cô đều là hưng phấn, hiển nhiên một bộ dáng hưng phấn.

Ăn sớm một chút sau liền tiếp tục bắt đầu tu luyện, chờ điện thoại của Nghiêm Tuấn Trạch, đến lúc đó liền trực tiếp đi đổ thạch trảng giúp hẳn. Dự đoán một vòng này còn cần chừng mười ngày mới có thể đột phá, dù sao tu luyện càng đến hậu kỳ càng khó đột phá, thế nhưng chỉ cần tâm tính ôn hòa mỗi ngày kiên trì tu luyện liền nhất định sẽ đột phá.

Dương Hiểu Đồng tốc độ tu luyện so với Tống Dục Chính bọn họ tốc độ nhanh hơn rất nhiều, nguyên nhân là do cô tu luyện không có gì cái gọi là cổ bình (chướng ngại ngăn cản), giống như cô bây giờ là nhất cấp, như vậy nhất cấp trong đệ thập quyển và đệ thập bát quyển, mỗi một quyển đột phá độ khó đều là tương đồng, khi nội lực để dành tới trình độ nhất định sau, đột phá chính là sự tình nước chảy thành sông, mà sẽ không giống Tống Dục Chính bọn họ cắm ở cổ bình mấy năm cũng không thể đột phá.

Điểm này ưu thế mặc dù nói như vậy cũng không phải rất rõ ràng, thế nhưng tu luyện chênh lệch cũng rất lớn, cho nên đoạn đường tu luyện qua này cô cũng không có gì khó khăn. Nếu như bị Tống Dục Chính bọn họ đám người tu chân này đ biết cô không cần đột phá cổ bình nhất định sợ choáng váng, nào có loại chuyện tốt này? Bất quá điều này cũng chỉ có chủ nhân thiên hàng bảo điển có thể làm được điểm này, đối làm những người khác là không được.

Rất hiển nhiên, tại địa cầu cũng chỉ có Du Du một người này, cho nên những người khác đều không được, về điểm này Dương Hiểu Đồng có hỏi

qua Du Du, nếu như không phải như thế, như vậy Tiểu Mẫn bọn họ cũng có thể tu luyện, Hiếu Thần, ông bà Dương phụ đều có thể, như vậy không phải thật tốt sao?

Đáng tiếc lý tưởng đầy ắp, hiện thực rất cốt cảm (không như mong muốn), Du Du minh xác nói cho cô không thể. Thiên hàng bảo điển tác dụng ngay với một người thay đổi nội tâm bất khuất, mạnh mẽ, đương nhiên hết thảy tất cả cũng chỉ có thể đủ tác dụng tại nơi trên người một người, ở trên người những người khác cũng không thể dùng, dù cho nói cho người khác biết, bọn họ cũng làm không được, đây là một hạn chế của thiên hàng bảo điển.

Ước chừng 10 giờ, Nghiêm Tuấn Trạch gọi điện thoại qua đây, nhưng mà khi Dương Hiếu Đồng chuẩn bị mở cửa phòng lại phát hiện Nghiêm Tuấn Trạch một tay đập ở trên cửa, hai chân giao nhau tựa vào cạnh cửa, trên mặt mang theo chút biếng nhác lại có tươi cười mỉa mai.

Dương Hiếu Đồng sửng sốt, cô còn chuẩn bị chính mình qua, không ngờ hẳn cũng đã qua đây đón bắt quá hôm nay dáng vẻ của hắn nhìn qua tựa hồ không phải nhẹ nhõm bình thường, ngay cả nụ cười kia cũng xán lạn không ít, bộ dáng tựa vào cạnh cửa nhìn qua có chút biếng nhác, nhưng là lại có mỉa mai bình thường vô pháp thưởng thức được.

“Đến đây lúc nào?” Trên mặt hiện lên một tươi cười nhàn nhạt, nhìn qua ôn nhu nhưng lại âm áp, chỉ liếc mắt một cái liền để cho người cảm thấy cảnh đẹp ý vui. Dương Hiếu Đồng cùng nữ sinh khác bất đồng, cô luôn luôn để mặt mộc gặp người, lại có một loại thanh nhã và thuần khiết người khác vô pháp có, có lẽ đây cũng là đặc điểm khiến cô mê người nhất.

Trải qua thiên hàng bảo điển cải tạo, làn da của cô so với người mỗi ngày bảo dưỡng còn đẹp hơn, tuyệt đối là sở hữu làn da tất cả nữ nhân đều đố kỵ!

Nghiêm Tuấn Trạch câu dẫn ra một tươi cười trêu tức “Tối đã lâu rồi, vẫn ở ngoài cửa sổ nhìn lên em nga! Em phải cẩn thận, bị anh xem thì không có gì đáng ngại, nếu như bị người khác nhìn, kia có thể ảnh hưởng rất lớn a!”

Dương Hiếu Đồng trợn trắng liếc mắt một cái, đối ngược Nghiêm Tuấn Trạch đánh một quyền, “Làm trò, anh nhàm chán như vậy sao, ta có phải hay không nên hô to cửa nhà ta có một tên cuồng rình coi?”

“Ha ha.” Nghiêm Tuấn Trạch có lẽ là bởi vì vẫn áp vấn đề trọng bệnh của anh hẳn có hi vọng ở trong lòng, cho nên tâm tình đã khá nhiều, ngay cả trong giọng nói cũng là nhẹ nhõm.

“Đi thôi!” Dương Hiếu Đồng đem cái tay Nghiêm Tuấn Trạch chống đỡ cửa kia đẩy ra, để như thế cô cũng đi không được, bất quá tiểu ý trên mặt cô lại che giấu không được, nhìn Nghiêm Tuấn Trạch cao hứng như thế, trong lòng cô cũng rất cao hứng.

Nghiêm Tuấn Trạch chạy chiếc Bentley âu lục GTC, chiếc xe này Dương Hiếu Đồng cũng có hiểu biết nhất định, tuyệt đối là xe đua quý tộc!

Âu lục GTC mui thuyền, xe đua dùng kỹ thuật toàn luân thúc đẩy, sở hữu bánh xe thượng ứng dụng không khí huyền giá, hoàn toàn mới với 6 tầng W12 xi-lanh song, động cơ xoáy luân tăng áp bách gia tốc thời gian khoảng 4.8 giây/ km, tối cao thì tốc có thể đạt tới 318 km, là xe đua tốc độ nhanh nhất toàn cầu, không hơn không kém “Tốc độ chi vương”.

Ferrari, Rolls-Royce, Bentley âu lục GTC, Dương Hiếu Đồng cảm khái chính mình gần đây ngồi đều là xe đua thượng hạng a, xe này ở trên đường tuyệt đối đều khó gặp, chỉ là đặt trên đường cái tầm mắt mọi người trên cơ bản đều sẽ dừng lại ở trên xe này, chớ nói chi là ngồi.

Khiến Dương Hiếu Đồng kinh ngạc không phải ở chỗ Nghiêm Tuấn Trạch lái Bentley âu lục GTC, cô kinh ngạc hơn chính là bảng số xe của

Nghiêm Tuấn Trạch là 88888, biển số xe này cũng không phải đơn giản có thể lấy được như vậy, ngay cả thị trường cũng không có bảng số xe như vậy, từ bảng số xe này cũng có thể thấy được toàn lực của gia tộc Nghiêm Tuấn Trạch, quả nhiên không hổ là quân đội đứng đầu trong ba thế lực mạnh nhất quân đội a.

Dự đoán xe đua này đặt ở trên đường như vậy, coi như là vi quy điều khiển, cũng không có ai dám cản lại, bởi vì cản lại sau xui xẻo tuyệt đối không phải Nghiêm Tuấn Trạch mà là cảnh sát giao thông, đây là chỗ tốt khi có quyền lợi!

Cho tới bây giờ cô đều không có chú ý qua vấn đề này, không biết Trương Doãn Kiệt bảng số xe là cái gì, hẳn là cũng không kém! Nghiêm Tuấn Trạch lại không biết tâm tư Dương Hiểu Đồng đem đặt ở trên bảng số xe, bất quá mở cửa xe này đích thực là rất tiện nghi.

Rất nhanh, Dương Hiểu Đồng liền theo chân Nghiêm Tuấn Trạch cùng đi tới chỗ thạch tràng, như cũ náo nhiệt như vậy, chỉ là người ở trong đó mới biết náo nhiệt này cùng huyền náo sau lưng có bao nhiêu phiền não cùng nước mắt, đổ thạch, thập đổ cửu thiệt, người bao phủ ở trong đó có bao nhiêu, căn bản liền vô pháp đánh giá, chỉ là còn có rất nhiều người không buông tha đi thử.

Bọn họ tới, Trương Quốc Thanh đã đứng ở chỗ dễ thấy nhất chờ, liền ngay cả Mễ Tu cũng đứng ở đó, mặc dù đến chỗ thạch tràng đại thể đều là người niên kỷ không nhỏ, thế nhưng Mễ Tu một đại soái ca tóc vàng mắt xanh như vậy vẫn hấp dẫn tuyệt đại đa số ánh mắt các cô gái, mà người ngoại quốc vốn hào sảng, Mễ Tu đối với loại ánh mắt này không thèm để ý chút nào, hẳn có vẻ rất cao hứng còn có thể cùng bọn họ chào hỏi, này ở chỗ thạch tràng tạo thành một ngọn gió cảnh xuân.

Nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch bọn họ, hai người đó là lập tức đi tới “Dương tiểu thư, đã lâu không gặp.” Trương Quốc Thanh mặt lộ vẻ tươi

cười lễ phép, thế nhưng tương ứng vẫn có một ít câu nệ, mà thái độ thì rất là tôn kính, hiển nhiên hẳn đem Dương Hiểu Đồng cùng Nghiêm Tuấn Trạch đặt ở vị trí đồng nhất.

Tương phản, Mễ Tu thái độ không có khác lần trước, trên mặt của hẳn giương lên một tươi cười, tròn mắt màu lam nhạt kia nhìn qua rất là đẹp “Hiểu Đồng, lại gặp mặt.”

“Ha ha, đúng vậy!” Dương Hiểu Đồng cũng rất cao hứng, gần đây thấy soái ca thực sự là nhiều a! Nhìn Mễ Tu, cô không khỏi nhớ lại Mễ Lai, hai người kia tên cũng tương tự nhau a!

“Đã tới, chúng ta liền đi thôi!” Nghiêm Tuấn Trạch đối Mễ Tu với Trương Quốc Thanh nói, xoay người đối Dương Hiểu Đồng bên cạnh giới thiệu “Ở phía tây có một nhóm Myanmar chở nguyên thạch tới đây vừa mới vào, vị kia cũng coi như là Thạch vương của Thụy thành, không phải là bởi vì hẳn đồ thạch, mà là bởi vì hẳn làm buôn bán khá lớn! Đồ thạch tràng đại bộ phận nguyên thạch đều qua tay của hẳn.” Nghiêm Tuấn Trạch thấy Dương Hiểu Đồng có chút không hiểu liền giới thiệu.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Chọn Thạch

Dương Hiểu Đồng trong mắt hiện đầy kinh ngạc, Thạch vương! Cô là lần đầu tiên nghe nói, bất quá trọng điểm không ở chỗ này, trọng điểm ở chỗ đại bộ phận nguyên thạch đều đi qua trên tay hắn, như vậy hắn nguyên thạch sinh ý làm có bao nhiêu? Nhà kia tuyệt đối giàu đến vô pháp tưởng tượng!

“Vậy chúng ta lần này là đi chỗ đó của hắn mua nguyên thạch?” Đã đối phương là Thạch vương, nên là mua nguyên thạch a.

Nghiêm Tuấn Trạch gật gật đầu “Hắn lần này có rất nhiều nguyên thạch, đều để ở đó, chúng ta có thể trực tiếp qua chọn thì tốt rồi.”

Như vậy đích thực là tiện rất nhiều, dù sao từ chỗ đó mua thật phiền phức không ít, huống hồ Nghiêm Tuấn Trạch cần phi thúy tuyệt đối không phải nhỏ, ở nơi có nhiều nguyên thạch như vậy chọn liền phương tiện hơn!

Khi bọn hắn đi tới, chỗ đó đã tụ tập rất nhiều người, thoạt nhìn phi thường náo nhiệt, bất quá này cũng không có khiến Dương Hiểu Đồng ghé mắt, ánh mắt của nàng đã dừng tại mặt các nguyên thạch đầy đất kia, điều này giá trị tuyệt đối hơn triệu a!

Đổ thạch một khối nguyên thạch tốt là có thể bán trên mấy chục vạn hoặc trên trăm vạn, lại kém cũng có mấy vạn, mà trên mặt đất nhiều nguyên thạch như vậy cộng lại giá tuyệt đối là kinh người!

Nơi này là một mảnh trống trải, bên cạnh hai kiện nhà kho đều trống không, tựa hồ chính là chuyên môn làm sân bãi cung cấp nguyên thạch cho

nơi này, nghe mọi người đàm luận, Dương Hiểu Đồng minh bạch chuyện như vậy phát sinh không phải một lần hai lần, mà Thạch vương này cũng là trù đồ thạch, ở Thụy thành đồ thạch tràng có thể nói là nhân vật cấp ngôi sao sáng.

Nghiêm Tuấn Trạch tựa hồ cùng Thạch vương này cũng có một ít giao tình, Thạch vương kia gặp được Nghiêm Tuấn Trạch sau trên mặt cũng lộ ra tươi cười, Thạch vương nhìn rất phúc hậu, cái bụng tròn vo kia tựa như phụ nữ có thai sắp sinh, toàn thân đen thui, hăn là trường kỳ dưới ánh mặt trời bốn ba, mặc dù béo, thế nhưng hăn lại tuyệt không có vẻ ngu dốt hoặc là động tác bất tiện.

Hăn trên mặt bắt mắt nhất chính là hăn cặp tai vênh rất lớn kia, trong mắt tràn đầy tinh mang, đủ để thấy rõ hăn là một thương nhân khôn khéo, nếu như không phải như thế, hăn cũng không thể tại giữa ngành đồ thạch đã được nhiều năm như vậy.

“Nghiêm thiếu, hôm nay lại tới nhìn nguyên thạch? Vừa lúc, này đều là ta theo từ trong hầm nguyên thạch mới của Myanmar lấy về, người xem một chút?” Thạch vương chỉ vào nguyên thạch trên mặt đất kia cười nói, chợt lại duỗi tay giới thiệu một phen “Này chính là nguyên thạch tốt nhất trong đó, đương nhiên giá cũng là cao nhất, này liền không cần nói nhiều, trung gian thứ chi, bên phải thì lại là thứ chi. Ngài xem cái nào cứ nói thẳng là được.”

Nghiêm thiếu đối với hăn mà nói bất quá quen thuộc, lâu như vậy tới nay mặc dù hăn không phải thường thường tại đây, thế nhưng phía sau hăn Trương Quốc Thanh Trương lão bản lại luôn luôn ở trong này, cho hăn cũng mang đến một khoản sinh ý rất lớn, mặc dù không biết bọn họ muốn nhiều như vậy ngọc thạch làm cái gì, thế nhưng hăn chỉ cần biết rằng chính mình kiếm tiền là đủ rồi!

Nghiêm Tuấn Trạch cười gật gật đầu, Thạch vương này thái độ cũng không tệ lắm, mỗi lần đều khách khí, mua nguyên thạch cũng giúp bọn hắn chọn, cho nên bọn họ liền thường thường đến quang cố, đương nhiên, là trọng yếu hơn là hắn ở đây mua nguyên thạch tiện nhất.

Chào hỏi sau, Thạch vương đi chiêu đãi kỳ khách của hắn, Nghiêm Tuấn Trạch thì nhìn Dương Hiểu Đồng nói “Nguyên thạch đều ở nơi này, em giúp nhìn đi, bao nhiêu đều không quan hệ.”

“Tốt, vậy tôi đi.” Lần này hắn là không cần có cố kỵ, chỉ cần nhìn thấy trong đó có thượng đẳng phi thúy là mua lại, dù sao những thứ này đều là giao do Nghiêm Tuấn Trạch.

Ngay lúc Dương Hiểu Đồng bước đi một khắc kia, Nghiêm Tuấn Trạch nhẹ giọng nói “Cảm ơn.” Mặc dù thanh âm rất nhẹ, thế nhưng trong đó lại bao hàm thành ý, Dương Hiểu Đồng nghe thấy liền trực tiếp đi tìm nguyên thạch, có thể giúp đỡ bạn bè cô rất cao hứng, huống hồ là cứu mệnh anh hai của hắn, đương nhiên là nghĩa bất dung từ.

Dương Hiểu Đồng đến gần vừa nhìn, phát hiện quả nhiên như Thạch vương kia nói, bên trái nguyên thạch đại thể cũng có lục, phi thúy trung lục sắc bộ phận tập trung phân bố có giá trị, mà bên trái nguyên thạch kia lục sắc hiển lộ với biểu bì lúc thường cũng trình đoàn trạng hoặc tuyến trạng, cũng có đặc biệt trình phiến trạng.

Rất hiển nhiên, nguyên thạch như vậy đồ khả năng trúng tính rất lớn, cũng ổn thỏa nhất, bất quá rất rõ ràng, giá tiền của nó tuyệt đối sẽ không thấp, mà trung gian thì lại lược sai, đến bên phải thì nguyên thạch phần lớn là một chút bất quy tắc không phải rất có kỳ vọng.

Căn cứ nguyên tắc giúp Nghiêm Tuấn Trạch tiết kiệm tiền, Dương Hiểu Đồng cũng không có đi nhìn bên trái, mặc dù chỗ đó phi thúy số lượng

tuyệt đối không ít, nhưng từ trung gian và bên phải nguyên thạch trúng tuyển chọn không thể nghi ngờ có thể thu được lợi nhuận lớn nhất.

Nghiêm Tuấn Trạch và Mễ Tu bọn họ thì đứng ở phía sau nhìn Dương Hiểu Đồng, đối với việc này bọn họ cũng có hiểu biết, cho nên đối với Dương Hiểu Đồng bọn họ càng thêm cảm kích, dù sao bọn họ đều người làm việc cho Nghiêm gia.

Thông thường phi thúy đều hội theo nó phân “Loại”, “Thủy”, “Đế”, “Sắc”, “Công” ngũ phương diện đến so sánh giá trị nghệ thuật một phi thúy.”Thủy” “Loại” các gia thuyết pháp bất đồng, nhưng chúng ta ở đây thường xuyên dùng thuyết pháp nhất chính là: “Loại” phân “Nọa loại”, “Nọa băng loại”, “Băng loại” và “Thủy tinh loại”, chỉ chính là kết tinh khóa liệu phẩm chất đại hay tiểu. Nói chung, kết tinh khóa hạt càng nhỏ, tính chất tinh mịn, đại biểu cho loại càng tốt; ngược lại, kết tinh khóa hạt càng lớn, loại càng sai. “Thủy tinh loại” là loại phi thúy thượng phẩm nhất. (Sally: chỗ này rồi nên ta edit cho xuôi tai thui, Mn thông cảm)

“Thủy” thông thường có một phân thủy, nhị phân thủy và ba phần thủy chi phân. Thông thường dùng đèn pin chiếu xạ, nhìn quang năng xuyên qua kỷ li, li số càng cao thì nói rõ phi thúy chế phẩm “Thế thủy” càng cao.

Dương Hiểu Đồng nhìn từng cục nguyên thạch dùng năng lực của mình cảm ứng, yên lặng nhắm hai mắt, dùng tinh thần lực cảm thụ được tất cả, chợt cô phát hiện một màn thần kỳ, khi cô nhắm mắt lại thần thức của cô lại là có thể nhìn thấy óng ánh lục sắc kia khắp nơi đây, tỏa ra quang mang mê người.

Như đom đóm bay múa trong đêm hè vắng vẻ, nhìn qua yên tĩnh cùng mị lực như vậy, rất hiển nhiên này tản ra lục sắc quang mang đều là phi thúy, đã cảm nhận được, như vậy tiếp tới liền đơn giản.

Dương Hiểu Đồng đem phẩm chất phi thúy chính mình cảm nhận thấy tương đối khá hết thảy đều chọn ra, phẩm chất bình thường cô sẽ không đi chọn, dù sao đối với bệnh của anh Nghiêm Tuấn Trạch mà nói, đương nhiên là phi thúy phẩm chất thượng đẳng nhất hiệu quả lớn nhất, bình thường mặt hàng có thể tạo được tác dụng không lớn, hơn nữa bọn họ nếu như chọn nhiều nguyên thạch như vậy, có phần cũng quá làm cho người hiểu biết một ít.

Mặc dù lấy gia thế Nghiêm gia không quan tâm cái gì, thế nhưng cây to đón gió, Nghiêm Tuấn Trạch chỉ thấy Dương Hiểu Đồng ở nơi đó tĩnh tĩnh ngây người một lúc sau đó bắt đầu rất nhanh chọn lựa, tựa hồ chỉ là tùy tiện chọn, căn bản không có nhìn nhiều, bộ dáng kia thoải mái ở trong mắt người khác nghiêm nhiên chính là một tay mới, vẫn là một tay mới rất có tiền!

Phải biết thời gian bọn họ chọn nguyên thạch đều vô cùng cẩn thận, cầm lên một khối nguyên thạch thì không ngừng nghiên cứu lực vặn cùng với khả năng ra phi thúy, dáng vẻ này của cô như tùy tiện nhìn nhìn liền chọn.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn thấy Dương Hiểu Đồng bộ dáng này trong lòng cũng có chút hiếu kỳ, hẳn biết Dương Hiểu Đồng làm như vậy nhất định là định liệu trước, dù sao đối với với người tu chân mà nói nguyên thạch này bên ngoài tầng bao vây lấy thạch căn bản là không tính cái gì, quả thực chính là bọn họ đang nhặt phi thúy, đơn giản như vậy.

Hẳn mặc dù là người tu chân, nhưng Nghiêm gia bọn hắn đối với phương diện này cũng không thể nhận biết, mà những gia tộc khác cũng không muốn giúp, cho nên hẳn cũng không biết có thể nhìn đến rốt cuộc là thế nào, thế nhưng theo hẳn biết, coi như là năng lực có thể trực tiếp nhìn thấu, hình như cũng không có khinh địch như vậy liền chọn lựa ra đi?

Nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch đi tới bên cạnh mình, Dương Hiểu Đồng cười nói “Anh cảm thấy nhiều như vậy đủ rồi sao? Mua nhiều lắm có thể

hay không quá làm người khác chú ý?”

Nghiêm Tuấn Trạch lắc lắc đầu “Yên tâm đi, này không có vấn đề. Nếu như lo lắng bị người khác theo dõi, chúng ta có thể trước đem nhiều nguyên thạch đầu như vậy mang về, dù sao chúng ta nội bộ có người giải thạch, liền không cần lo lắng điểm này.” Bọn họ Nghiêm gia ở chỗ thạch tràng mua nguyên đầu là mua nổi danh, ai có thể giống bọn họ một lần mua là nhiều nguyên thạch như vậy?

Nghe nói như thế Dương Hiểu Đồng mới bừng tỉnh đại ngộ “Nguyên lai là như thế này a! Vậy dễ dàng! Ta chọn nhiều hơn một ít đi, đương nhiên là thượng đẳng ưu tiên a!”

“Bất quá người cứ như vậy tùy tiện vừa nhìn sẽ biết sao? Thông thường không phải nên cầm lên cảm ứng sao?” Hãn đem nghi hoặc chính mình nói ra, những tu chân thế gia khác cảm ứng thời gian đều là như thế này, sử dụng nội lực tiêu hao so sánh, thế nào Hiểu Đồng lại hoàn toàn khác nhau?

“A? Bọn họ là như vậy sao?” Lúc trước nhìn thấy người Tống gia bọn họ cũng chọn nguyên thạch thượng phẩm, cho nên bước chỗ thạch cô không có nhìn, vốn tới nơi này người tu chân chỗ thạch là như vậy a, so sánh với phương pháp của cô, bớt việc a! Nói cách khác từng khối từng khối thấy muốn nhìn tới khi nào, cô chinh thể một cảm ứng, tiết kiệm nhiều thời gian a!

Thế nhưng vấn đề này vẫn cần giải thích “Cái kia... Tôi cùng bọn họ có chút bất đồng, anh không phải mới vừa nhìn thấy tôi ở đó không có động tĩnh sao? Lúc đó tôi cũng đã cảm ứng, cũng là bởi vì cảm ứng được rồi tôi mới có động tác, tôi chọn anh yên tâm đi! Tuyệt đối đều là phi thúy thượng đẳng! Mặc dù cứ như vậy cảm ứng là dạng phi thúy gì tôi không biết, nhưng nhiều phi thúy như vậy tỏa ra năng lượng tối cao, hơn nữa khí tức thoải mái nhất, cho nên nhất định là thượng đẳng!”

Nhìn thấy Dương Hiếu Đồng bộ dáng tràn đầy tự tin, Nghiêm Tuấn Trạch cũng rất cao hứng, không ngờ Hiếu Đồng chọn thạch đầu phương pháp phương tiện nhiều như vậy, xem ra lần này mình thực sự là tìm đúng người!

Ở đây chọn nguyên thạch cũng không phải là một mình Dương Hiếu Đồng, còn có rất nhiều người chọn nguyên thạch, chỉ là nhìn thấy Dương Hiếu Đồng cầm nguyên thạch lên tựa hồ cũng không phải rất có thể đồ trúng, đều ở trong tối tự lắc đầu, thật đúng là một chút kinh nghiệm cũng không có a! Thậm chí có một vài người hảo tâm cũng nhin không được nhắc nhở Dương Hiếu Đồng những nguyên thạch này đồ có khả năng không thể thực hiện được, thế nhưng Dương Hiếu Đồng chỉ cười tạ ơn vẫn như cũ làm như vậy.

Cho nên mọi người cũng đều không nói gì, dù sao người ta nguyện ý mua như thế, người có thể có biện pháp nào?

Trương Quốc Thanh và Mễ Tu đứng ở phía sau nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch trở về không khỏi hỏi “Thế nào? Cô ấy thực sự có thể chứ?” Nghiêm gia đồ thạch không có năng lực phương diện này, mà Trương gia Tống gia cùng gia tộc bọn họ đều trong trạng thái so đấu, tự nhiên không có khả năng giúp bọn hắn, cho nên mới có Trương Quốc Thanh vẫn đứng ở đồ thạch tràng mua nguyên thạch của người khác, lại không nghĩ rằng sẽ có Dương Hiếu Đồng ra giúp, cho nên bọn họ cũng là rất yên tâm.

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Chọn Thạch

Nghiêm Tuấn Trạch vẻ mặt nhẹ nhõm làm bọn hăn cũng an tâm không ít “Yên tâm đi, Hiếu Đồng không có vấn đề.” Hăn tin cô, không có nguyên do tại sao tin!

Mễ Tu trên mặt không khỏi mọc lên một tươi cười, cùng Nghiêm Tuấn Trạch sống chung một chỗ lâu như vậy chưa từng thấy qua hăn với vẻ dạng này, mà từ khi Dương Hiếu Đồng xuất hiện, hiển nhiên Tuấn Trạch cùng trước đây có rất nhiều khác biệt.

Dựa theo cá tính hăn vô lợi không thêm để ý tới, sự tình bình thường căn bản là sẽ không nhúng tay, thế nhưng chỉ cần là sự tình về Dương Hiếu Đồng mỗi một kiện hăn đều nhúng tay, coi như là dựa theo như lời hăn nói là bởi vì Dương Hiếu Đồng đối với hăn có rất nhiều tác dụng, làm như vậy đơn giản là thu được Dương Hiếu Đồng tín nhiệm.

Thế nhưng thân là bạn tốt của hăn, hăn biết này tuyệt đối không chỉ là đơn giản như vậy! Có lẽ là bởi vì Tuấn Trạch thói quen hăn vẫn dĩ vãng tác phong, cho nên khi phát hiện mình cùng trước không đồng dạng như vậy, hăn cũng không muốn thừa nhận tất cả, lại có lẽ chính hăn còn chưa có nhận thức ra, thế nhưng thân là người ngoài nhìn hăn lại là biết Dương Hiếu Đồng đối với Nghiêm Tuấn Trạch mà nói là một tồn tại đặc thù!

Lúc trước khi biết Dương Hiếu Đồng có nguy hiểm, Nghiêm Tuấn Trạch trước tiên vọt tới trong nhà Dương Hiếu Đồng, cái gì cũng không có bản khoản, tự mình một người trước vọt tới, này quá không giống tác phong

của hắn! Hắn biết một khắc kia hắn cần bản cái gì cũng không có suy nghĩ, trong đầu nghĩ chính là Dương Hiểu Đồng, cho nên mới phải như vậy.

Đó là lần đầu tiên Mễ Tu nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch làm sự tình không lý trí, thậm chí vì cô mà cùng hắc bang lão đại đàm phán, nếu như đổi lại người khác Nghiêm Tuấn Trạch tuyệt đối sẽ không làm như vậy. Nếu như lúc trước, Mễ Tu còn cảm thấy Nghiêm Tuấn Trạch làm này không đáng, hiện tại hắn không cho là như vậy.

Mặc dù bọn hắn bây giờ hai người còn chưa có xác nhận quan hệ gì, thế nhưng hắn lại biết Dương Hiểu Đồng là một người tri ân báo đáp, đối đãi bạn bè cũng chịu trả giá, một người như vậy cũng đích xác đáng giá bằng hữu vì cô trả giá.

Thạch vương cùng người khác giới thiệu chọn nguyên thạch lần này sau liền đem ánh mắt quay lại đổ thạch tràng, lại phát hiện cô gái đi theo Nghiêm Tuấn Trạch tới, lúc này cũng rất là tùy tiện chọn nguyên thạch, tựa hồ căn bản đều nhìn thoáng qua liền chọn, bút tích như vậy khiến hắn kinh ngạc đồng thời nhiều hơn là không nói gì, chẳng lẽ Nghiêm thiếu lần này mang người tới là đùa?

Cô gái này trưởng thành đích thực là rất đẹp, hắn cả đời này thấy nhiều người như vậy, nghĩ nữ sinh đẹp lại linh khí như thế thật đúng là không thấy qua, lấy tướng mạo nữ sinh hợp với Nghiêm thiếu cũng đích thực là không tệ, có lẽ lần này Nghiêm thiếu chính là mang cô ấy đến đùa đi!

Vốn định ở nơi này sẽ không nói cái gì, thế nhưng nhìn cô ấy mua nhiều thạch đầu như vậy, lần này may bao nhiêu a?

Nghiêm thiếu cũng thật là, thế nào tuyệt không chỉ điểm, như vậy giải ra thạch đầu có thể có mấy đồ trúng? Tuyệt đối là buôn bán lỗ vốn a! Tuy nói với hắn mà nói không có chút nào thương tổn lợi ích, thế nhưng lâu hợp tác

quan hệ như vậy có thể dùng giao tình hãn và Nghiêm thiếu cũng không cạn, cũng không thể cứ như vậy nhìn hãn lỗ vốn a!

Thua một ít không tính cái gì, thế nhưng cô gái này lựa chọn thạch đầu cũng hơn một nghìn vạn, này thật có chút...

Căn cứ sau này muốn tiếp tục làm sinh ý cùng Nghiêm thiếu, Thạch vương nhện không được đi tới bên người Dương Hiểu Đồng “Tiểu thư xin chào.”

Dương Hiểu Đồng nghe thấy có người cùng mình nói chuyện cảm thấy kỳ quái, xoay người vừa nhìn lại nhìn thấy Thạch vương cười híp mắt cùng chính mình chào hỏi, kia vốn nụ cười của hãn trên cơ bản là có thể không đáng kể, nói chung Thạch vương người này nhìn vẫn rất có hỉ cảm.

“Xin chào, gọi ta Hiểu Đồng thì tốt rồi.”

Mặc dù Thạch vương người này thoát nhìn rất dễ ở chung, thế nhưng Dương Hiểu Đồng biết hãn nhất định có chỗ hơn người, cho nên đối với Thạch vương cô vẫn rất tôn kính, nói chuyện thái độ cũng rất là tôn trọng.

Nhìn thấy thái độ Dương Hiểu Đồng, Thạch vương cũng âm thầm gật đầu, hiện tại nữ hài xinh đẹp bình thường đều là ý vào chính mình đẹp liền không coi ai ra gì, căn bản cũng không biết hai chữ tôn trọng như thế nào, vốn hãn còn tưởng rằng vị tiểu thư này cũng sẽ là một nhân vật như vậy, không ngờ đối phương lại có lễ như thế, thật sự là càng xem càng thích, Nghiêm thiếu thành tựu không tầm thường, nữ nhân lại càng không bình thường a!

Hãn không khỏi bội phục ánh mắt Nghiêm thiếu, bất quá hãn không có quên hãn lần này tới mục đích là vì nói cho cô ấy nên thế nào mua thạch, không cần để quá thua thiệt.

“Hiếu Đồng a, người không như đi bên trái kia chọn nguyên thạch đi? Chỗ đó đồ trúng khả năng tính lớn hơn một chút a.” Lời này cũng không tốt để nói thẳng ra miệng, chỉ có thể nói như vậy, phải biết trước đây Nghiêm thiếu bọn họ đến mua thạch đều là ở bên trái chọn, hôm nay cô gái này lại thú vị, chọn trung gian và bên phải mà lại không nhìn bên trái, điều này có thể không cho người kỳ quái sao?

Nghe xong lời Thạch vương, Dương Hiếu Đồng cũng hiểu hảo ý Thạch vương, lập tức đối với Thạch vương hảo cảm cũng bay lên không ít, mặc dù giữa bọn họ chủ yếu chính là quan hệ lợi ích, thế nhưng ở sinh ý tràng người có thể làm được một bước này thực sự không nhiều “Cám ơn nhiều, ta biết a. Ta trước ở bên cạnh nhìn xem, một hồi lại đi bên trái.”

Đối với hảo ý của Thạch vương cô cũng không thể trực tiếp bác bỏ, huống hồ cô nhìn ở bên trái cũng cảm thấy không ít phi thúy thượng đẳng, đương nhiên là sẽ không bỏ qua!

Tin tưởng Nghiêm Tuấn Trạch cũng sẽ không dễ dàng buông tha.

Nghe thấy Dương Hiếu Đồng lời này, Thạch vương cũng không biết nên nói cái gì, xem ra cô ấy đối với nguyên thạch bên trái cũng có hiểu biết, như vậy tại sao tới bên này chọn hẳn cũng không biết “Ừ, nguyên thạch này a người nhìn được văn lộ của nó, lục sắc ở biểu bì lấy đại diện tích phiến trạng xuất hiện nhiều, bên trong thường không có gì; mà khi lục sắc ở biểu bì (bên ngoài) có xuất hiện tuyến trạng hoặc đoàn trạng, đặc biệt khi biểu bì lộ ra lục tuyến phân bố đối xứng, hướng vào phía trong kéo dài, thậm chí xỏ xuyên qua khối đá. Thứ hai giá trị tự nhiên so với trước cao, cho nên, đây là người trong nghề nói ‘ninh mua một đường, không mua một mảnh’.”

Thạch vương đem một ít kỹ xảo đồ thạch dạy cho Dương Hiếu Đồng, điều này làm cho Dương Hiếu Đồng càng kinh ngạc, Thạch vương này cùng Nghiêm Tuấn Trạch giao tình thật đúng là không phải tốt bình thường, bất quá thái độ của cô lại có vẻ rất thụ giáo “Cám ơn Thạch vương, không

ngờ đồ thạch còn có nhiều phương pháp như vậy, người không nói ta thật không biết a.”

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng bộ dáng khiêm tốn, Thạch vương cũng rất hài lòng “Như vậy người liền chậm rãi chọn đi, nhiều chú ý một ít, bên trái những thứ thạch đầu ấy cũng không tệ lắm, dù cho đồ thua cũng sẽ không thiệt bao nhiêu.” Hẳn có thể làm cũng chính là những thứ này, cũng không thể giúp bọn hắn chọn thạch! Huống hồ rất hiển nhiên đối phương lĩnh tình của hắn, còn lại sẽ không liên quan chuyện của hắn.

“Tốt, cảm ơn.” Dương Hiểu Đồng cười gật đầu, chỉ là động tác trên tay như trước không dừng lại, trung gian và bên phải này cũng có không ít phi thúy thượng đẳng, há có thể buông tha?

Thạch vương quay đầu lại nhìn thấy Dương Hiểu Đồng vẫn tiếp tục chọn chỉ có thể bất đắc dĩ lắc lắc đầu, chợt bật cười, có lẽ cô ấy làm như vậy chính là đang nhìn Nghiêm thiếu đối với mình thích hoặc là dung túng đến trình độ nào?

Nói như thế chính mình trái lại làm điều thừa.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn thấy Thạch vương nói với Dương Hiểu Đồng một phen lại trở về liền mở miệng hỏi “Thạch vương, không biết mới vừa rồi là?”

“Ha ha, ta chỉ là nhìn thấy cô ấy một người tại nơi này tựa hồ cũng không phải là rất biết chọn, cho nên đi chỉ điểm một chút mà thôi.” Thạch vương nói chuyện rất khách khí, cũng không có một tia muốn làm cho đối phương tiếp thu hảo ý chính mình.

Nghe vậy, Nghiêm Tuấn Trạch cười nói “Vậy cảm ơn Thạch vương !” Cùng Thạch vương giao tiếp lâu như vậy đối với tính tình Thạch vương vẫn biết sơ lược, cho nên hắn rất nhanh hiểu được Thạch vương suy nghĩ gì.

Dương Hiểu Đồng ở chính giữa và bên phải chọn không sai biệt lắm sau mới đi bên trái, đem những thứ phi thúy thượng đẳng ấy không chút nào nương tay hết thảy đều mua, nháy mắt, Dương Hiểu Đồng mua nguyên thạch cũng có thể xếp thành một tòa núi nhỏ, người bên cạnh nhìn thật cảm khái, thủ bút bậc này thật đúng là không phải người bình thường có thể có được!

Thạch vương nhìn thấy Dương Hiểu Đồng ở bên trái chọn đều là nguyên thạch thượng hạng, ra phi thúy khả năng tính rất lớn, lập tức cũng cao hứng, hiển nhiên cô ấy vừa rồi đem lời của mình nghe vào, đồng thời cũng ám đạo Dương Hiểu Đồng làm việc linh hoạt.

Lúc Dương Hiểu Đồng lại lần nữa trở lại bên cạnh Nghiêm Tuấn Trạch, thủ hạ Thạch vương đã đem nguyên thạch cô lựa chọn hết thảy mang tới, lập tức bọn họ thành tâm điểm mọi người chú ý.

“Nghiêm thiếu, nguyên thạch này không biết là chuẩn bị ở trong này giải hay là mang về giải?” Mặc dù biết kết quả không sai biệt lắm, Thạch vương vẫn lễ phép hỏi, dù sao hôm nay có Dương Hiểu Đồng làm một chuyện xấu như thế.

Nghiêm Tuấn Trạch cười khoát khoát tay “Hôm nay liền cảm ơn Thạch vương, nguyên thạch này vẫn là ta lấy về giải đi!”

Thạch vương hiểu ý cười, đích xác nhiều thạch đầu như vậy phải ở chỗ này giải cũng không biết muốn giải bao lâu, huống chi đồng nguyên thạch này rất nhiều đều không thể nào ra phi thúy, làm cho tiểu cô nương người ta ở trong này mất mặt mũi cũng không tốt.

Đúng lúc này, bên cạnh bọn họ có một vị tiểu cô nương cười nhạt “Có tiền cũng không cần khoe khoang như thế đi, mua thạch toàn bộ đều là thiệt, thật là đủ ngốc!”

Dương Hiểu Đồng chuyển mắt nhìn lại, cô gái nói chuyện kia cũng ước chừng chừng hai mươi tuổi, cùng cô không sai biệt lắm, nhìn mắt ngọc mày ngài, vóc người giáo hảo, mặc một váy ngắn màu tím, ở trong này cũng tuyệt đối hấp dẫn người, nhưng mà Dương Hiểu Đồng lại nhìn thấu trong mắt cô ta có đồ kị vố cô và lúc nhìn hướng Nghiêm Tuấn Trạch mang theo tia yêu say đắm.

Ở bên người cô gái này còn có một nam sinh tuổi tương đương, tướng mạo có chút tuấn tú, chỉ là trong mắt kia lỗ mãng lại che lấp không được, mà hẳn nhìn về phía nữ sinh bên cạnh trong mắt thềm nhỏ dải vô cùng rõ ràng, nghĩ đến theo đuổi cô ta cũng hẳn là có một khoảng thời gian.

Không ngờ Nghiêm Tuấn Trạch có mị lực như thế a! Dương Hiểu Đồng không khỏi cười khẽ, cũng chính bởi vì thích Nghiêm Tuấn Trạch cho nên mới đem mũi dùi nhắm ngay chính mình đi! Cô vốn chuẩn bị cứ như vậy không để ý tới cô ta, dù sao như vậy có vẻ mình rất không tiêu chuẩn, huống hồ nói như vậy cũng nói không nên lời cái nguyên cớ gì, cô biết mình mua nguyên thạch có phải thúy thì tốt rồi!

“Đúng vậy! Hiện tại người chính là như vậy, đi đâu khoe khoang không tốt, còn tới đồ thạch tràng khoe khoang, thực sự là đầu óc bã đậu!” Nam sinh kia cũng hợp thời mở miệng, hiển nhiên là vì lấy lòng nữ sinh kia, thế nhưng ngôn ngữ lại châm chọc Dương Hiểu Đồng và Nghiêm Tuấn Trạch, đương nhiên nam sinh này chủ yếu là đồ kị Nghiêm Tuấn Trạch cho nên mới nói chuyện như vậy.

“Kia thạch đầu vừa nhìn liền biết không có hi vọng ra phải thúy, còn mua, thực sự là một điểm thường thức cũng không có! Cũng không biết loại gối thêu hoa này tại sao có thể có người coi trọng!” Nữ sinh vẻ mặt không thềm nhìn Dương Hiểu Đồng, trong mắt ý vị khiêu khích rõ ràng dẫn đến người sáng suốt đều đã nhìn ra.

CỰC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Đánh Cuộc, Giải Thạch

Dương Hiếu Đồng nhàn nhạt liếc mắt nhìn nữ sinh kia, dù cho muốn ở trước mặt người mình biểu hiện mình cũng không cần làm thấp đi chính mình như vậy đi! Thật đúng là không biết gì a!

Nữ sinh kia thấy Dương Hiếu Đồng lại vẫn không nói trở về, lúc này cũng không ngờ, người bên cạnh đều nhìn cô ta, bởi vì từ thủy tới chung chỉ có một mình cô ta tại nơi này nói mà Dương Hiếu Đồng căn bản thờ ơ, này nhìn qua cô ta không phải đáng cười nhạo sao?

“Uy, ta nói chuyện với người a! Một điểm lễ phép cũng không có!” Trong khoảng thời gian ngắn cũng nghĩ không ra nói cái gì để bức Dương Hiếu Đồng mở miệng, cuối cùng liền bày tỏ một câu như vậy lời tỏ khí tới cực điểm.

Nghiêm Tuấn Trạch nghe cô gái này ngôn ngữ không tốt liền nhíu mày, nói chuyện không khách khí như thế! Cô ta đối Dương Hiếu Đồng sỉ nhục khiến tâm tình của hắn phi thường không tốt, huống chi lần này vốn là hắn xin nhờ Dương Hiếu Đồng tới, lại làm cho Dương Hiếu Đồng bị sỉ nhục, về tình về lý đều không thể nào nói nổi, vừa mới chuẩn bị mở miệng, Dương Hiếu Đồng lại mở miệng trước.

“Có phải hay không muốn ta học tập người một chút lễ phép? Ta chính là thích một ít thạch đầu đồ không trúng, ta thấy chơi thật khá có thể sao?” Dương Hiếu Đồng hỏi ngược lại, ngôn ngữ kia lại bức nữ sinh kia nói không nên lời, chợt nhìn nam sinh kia nói “Có tiền không cần huyễn phú cũng biết có tiền, huống hồ ta thích ở địa phương nào huyễn là sự lựa chọn

của ta, với người có quan hệ gì? Không muốn xem thì cứ quay đầu rời đi là được.“

Cô mặc kệ cũng sẽ không đại biểu cô sẽ tùy ý bọn họ nói cái thì nói, thực sự là buồn chán cực độ! Cô thích làm gì quan chuyện gì đến bọn họ, thích hẳn thì tìm hẳn là được, lấy mình là đá kê chân? Khôi hài! Sợ là cô ta té xuống trước đi!

Mễ Tu lần đầu tiên thấy được Dương Hiểu Đồng nói như vậy, vừa mới rồi nghe được lời nữ sinh kia hẳn cũng nhin không được muốn mở miệng, không ngờ Dương Hiểu Đồng nói chuyện lợi hại như vậy, vừa mới vừa nói như thế, đối phương liền nói không ra lời, nhìn thấy bộ dáng này của cô ấy thật đúng là cảm thấy rất thú vị a!

“Dù sao huyễn phú chính là không đúng! Thật chưa từng thấy huyễn phú cũng còn có đạo lý như thế!” Nữ sinh thở gấp muốn giậm chân, không biết làm sao còn muốn bảo vệ mặt mũi của mình.

Nghe nói vậy, Dương Hiểu Đồng cười, chỉ là nhìn về phía nữ sinh trong mắt có rất nhiều châm biếm “Đầu tiên, ta không phải huyễn phú, ta mua nguyên thạch với người có quan hệ gì? Người nhất định phải gán cho ta danh hiệu huyễn phú như thế ta cũng không có biện pháp, huyễn phú có nhiều người đi, người có phải hay không cùng mỗi người đều nói một lần? Có tiền người cũng huyễn được rồi a, ta không có thời gian cùng người ngoạn, đi trước.“

Dương Hiểu Đồng nhìn về mặt kính ngọc của Nghiêm Tuấn Trạch lộ ra một mặt tươi cười, nụ cười này mang theo vài phần nghịch ngợm làm cho người ta nhìn trước mắt sáng ngời, Nghiêm Tuấn Trạch đột nhiên phát hiện Dương Hiểu Đồng có rất nhiều mặt bất đồng, hẳn đến bây giờ vẫn không rõ cô rốt cuộc là như thế nào, ngay lúc người cho là người đem cô ấy xem thấu cô ấy lại cho thấy người thấy mặt khác chưa từng thấy qua làm cho người ta nghi hoặc.

Lần đầu tiên nhìn thấy cô, đối mặt kẻ bắt cóc cô luôn bình tĩnh, cơ trí của cô là nữ sinh bình thường vô pháp có.

Lần thứ hai nhìn thấy, trên vũ hội cô làm người khác chú ý như vậy, nữ sinh mỹ lệ như vậy mà lại có tài hoa là rất hiếm thấy.

Lần thứ ba nhìn thấy, vì bảo hộ người nhà cô ấy ngã xuống trong vũng máu, phần quan tâm thân tình này, phần dũng cảm này trân quý bao nhiêu.

Lần thứ tư...

Mỗi một lần đều là một loại cảm thụ, nói chung Dương Hiểu Đồng chính là một điều bí ẩn.

“Uy, người chờ một chút.” Nữ sinh kia kéo Dương Hiểu Đồng không cho cô đi, một bộ dáng không chịu bỏ qua đơn giản như vậy.

Dương Hiểu Đồng chợt nhíu mày không nói lời nào nhìn cô ta, thực sự là đi đến chỗ nào đều có phiền phức, nhìn thấy cô ta đầu tiên cảm thấy nhìn không tẻ, tĩnh tĩnh đứng ở nơi đó không nói lời nào lời vẫn chọc người yêu thích, thế nhưng vừa nói xong hoàn toàn phá hủy mỹ cảm a!

Nữ sinh kia hai tay chống nạnh nhìn nguyên thạch trên mặt đất nói, “Người phải làm rõ ràng, ta là hảo tâm nhắc nhở người! Đống nguyên thạch này vừa nhìn liền biết không mấy khối có thể trúng phi thúy, người mua nhiều như vậy trở lại không phải là đồ ngốc sao? Cho người điếm khuyến cáo còn nói ta không tốt? Thật chưa từng thấy loại người như người!”

Mọi người nhao nhao nhìn đống nguyên thạch trên mặt đất, đích thực là như vậy, nhiều thạch vừa nhìn thấy không hi vọng, mà cô lại là đều mua hết, trong khoảng thời gian ngắn tiếng nghị luận tăng vọt.

Dương Hiểu Đồng chỉ có thể bất đắc dĩ liếc mắt nhìn Nghiêm Tuấn Trạch, trong mắt có ý tứ dò hỏi, dù sao nguyên thạch này đều là của Nghiêm Tuấn Trạch, lại thấy Nghiêm Tuấn Trạch cười gật gật đầu, tựa hồ đã sớm biết suy nghĩ của cô, cũng ngầm hiểu.

“Người nói đồng nguyên thạch này không có khả năng trúng phi thúy phải không?”

“Đúng!” Nữ sinh cao ngạo gật đầu.

Thấy nữ sinh gật đầu, Dương Hiểu Đồng vẻ mặt đạm nhiên “Rất tốt, ý tứ của người chính là người so với ta biết đồ thạch, vậy chúng ta liền nhìn xem ta mua thạch tốt cuộc có hay không có khả năng đồ trúng đi!”

“Người nghĩ làm như thế nào?” Nhìn thấy bộ dáng Dương Hiểu Đồng đạm nhiên mà lại tự tin như vậy, nữ sinh trong lòng cảm thấy có chút thấp thỏm, tựa hồ phán đoán của mình là sai.

“Rất đơn giản, ta mua nhiều nguyên thạch như vậy, người ở trong đó tìm ra một khối người cho rằng là không có khả năng ra phi thúy, giao do người của Thạch vương giải, chúng ta nhìn xem tốt cuộc có hay không là được rồi.”

Nghe nói như thế, nữ sinh trên mặt lại lần nữa giương lên mỉm cười, chuyện này nói rõ chính là cô ta thắng! Cô ta tại đồ thạch tràng hỗn thời gian cũng không ngắn, cha của cô ta vẫn tại đồ thạch tràng đồ thạch, từ nhỏ nhìn thấy nhiều, tự nhiên cũng biết sơ lược.

Xem ra cô gái này lớn lên mặc dù nhìn đẹp mắt, cũng không có nào đi! Bị cô ta kích thích như thế tùy tiện liền thiếu kiên nhẫn, thật là một gổi thêu hoa a! Nam sinh đẹp trai như thế, thế nào liền coi trọng cô ta đây?

“Tốt, nếu như ta thắng có chỗ tốt gì?” Nữ sinh hỏi lại, nếu như không có chỗ tốt cô ta đồ này làm gì.

“Người thắng, những nguyên thạch trên mặt đất ta mua tất cả toàn bộ về người! Nếu như người thua thì sao?” Cô đối đồng đá kia có trăm phần trăm lòng tin! Bề ngoài thoạt nhìn không tốt, cô đều biết bên trong có phi thúy còn để ý bề ngoài làm gì? Đánh đổ này đơn giản liền muốn diệt kiêu ngạo của nữ sinh này mà thôi.

Nữ sinh cười nhạt hừ lạnh một tiếng “Ta thua mới là lạ! Nếu như ta thua, ta liền dập đầu xin lỗi!” Thái độ của cô ta phi thường kiêu ngạo, tựa hồ chính mình thắng định rồi, chỉ là lời này nói ra mọi người cũng nhìn không được cười rộ lên.

“Người ta chỗ đó có mấy nghìn vạn, người dập đầu xin lỗi có thể giá trị mấy nghìn vạn sao? Đây tính toán cũng thật tốt quá a!” Một vị nam sĩ chừng ba mươi tuổi nhìn xấu xí nói, chỉ là nhìn hăn bộ dáng tựa hồ cùng cô gái này có chút mâu thuẫn, cho nên mới nói chuyện như vậy.

Nghe thấy lời nam sĩ này mọi người cũng đều nhao nhao gật đầu, đích xác đối phương mua thạch đầu giá trị mấy nghìn vạn, dập đầu xin lỗi đáng giá mấy đồng tiền? Đối phương cũng rõ ràng không thiệt gì đi!

Nghe nói vậy, nữ sinh sắc mặt lập tức khó coi, “Hảo, kia nếu như ta thua, ta liền bồi người năm trăm ngàn hơn nữa dập đầu xin lỗi! Như vậy có thể đi?” Dù sao cô ta thắng định rồi, này nói hay không cũng không có gì sai biệt! Nhiều nguyên thạch như vậy, cô ta cũng có thể kiếm một khoản, buôn bán này kiếm lớn a! Trong mắt cô ta có quang mang hưng phấn.

Thấy nữ sinh bị một kích như thế liền lập tiền đặt cược, Dương Hiểu Đồng ở trong lòng âm thầm lắc đầu, tâm tính như vậy vẫn là không được a, chỉ cần gặp được một người hơi có lòng dạ là sẽ bị lừa không còn gì cả “Người xác định?” Cô thật cũng không có muốn đem cô ta ép vào tuyệt lộ, dù sao nuông chiều từ bé đều sẽ có chút cao ngạo, năm trăm ngàn đối với nhà cô ta dự đoán nhất định là còn không có nổi.

Nữ sinh lại tưởng là Dương Hiểu Đồng hối hận, này tiện nghi mấy nghìn vạn cơ hội cô ta như thế nào sẽ làm nó theo trước mặt mình trốn? “Thế nào, người sợ? Lá gan nhỏ như vậy người còn giả trang kẻ có tiền cái gì a!”

Dương Hiểu Đồng không sao cả nhún nhún vai “Vậy liền bắt đầu đi, ta mua nhiều nguyên thạch như vậy, người tùy tiện chọn một khối, chúng ta nhìn xem bên trong rốt cuộc có hay không có phi thúy!” Vốn cũng không tính đường hoàng, không biết làm sao sự tình đã đến nước như vậy.

Nữ sinh trên mặt lộ ra một nụ cười đặc ý, chỉ là nhìn ở trong mắt Dương Hiểu Đồng lại có chút dữ tợn, trên đời này tội ác lớn nhất nguồn gốc nằm ngay ở chữ ‘tham’, nữ sinh ở trong đồng nguyên thạch nhìn tới nhìn lui, một lát sau rốt cuộc đã chọn một tảng đá!

Tảng đá kia là Dương Hiểu Đồng theo bên phải nguyên thạch trúng tuyển ra một khối, cô cảm nhận được ngọc thạch năng lượng rất đầy đủ, cho nên dựa theo dự đoán của mình hẳn là phi thúy hàng thượng đẳng, có lẽ là ngọc lục bảo, thủy tinh những thứ ấy cũng không nhất định, không ngờ đối phương ánh mắt trái lại tốt, chọn một liền chọn trúng một khối này, chỉ là ánh mắt dùng sai địa phương rồi.

Khối nguyên thạch này kỳ mạo xấu xí, bình thường người có một chút kinh nghiệm cũng sẽ không chọn nó, bởi vì phi thúy da vỏ ở trình độ nhất định có thể phản ánh kết cấu nội bộ của nó, tình hình chung, nếu như da vỏ dày, kết tinh thô, bằng da thô ráp, kết cấu rời rạc, kẽ nứt tốt, phi thúy trong đó chất lượng cũng sẽ không tốt.

Mà khối nguyên thạch này da trắng đúng lúc ở vào loại tình huống này, cho nên đối người đồ thạch có nghiên cứu và kinh nghiệm cũng sẽ không tuyển mua nó, bởi vì trên cơ bản chính là cái bồi tiên hóa, mà Dương Hiểu Đồng lại mua.

Nữ sinh vẻ mặt khiêu khích nhìn Dương Hiểu Đồng, chép miệng noi, “Nặc, chính là tảng đá kia, nếu như ra phi thúy người thắng! Ngược lại người liền thua!”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Có thể.” Chuyển mắt qua nhìn về phía Thạch vương bên cạnh có lẽ nói, “Thạch vương, tảng đá kia liền phiền phức người của người nơi này giải giúp một chút.”

Thạch vương lúc chuyện này phát sinh liền lập tức chạy tới nhìn, cho nên đối với chuyện này nhìn từ đầu tới đuôi, nói thật, hẳn cũng không xem trọng tảng đá kia, bề ngoài thật là rất kém cỏi, tuy nói không hoàn toàn không có khả năng, thế nhưng khả năng tính cũng thấp tới trình độ nhất định, mấy nghìn vạn a, cho dù là hẳn cũng không thể làm được việc mắt không nháy mắt một chút cứ như vậy chọn.

Thế nhưng đối phương thoạt nhìn hoàn toàn không để ý, hẳn lại có thể nói cái gì? “Được, không có vấn đề, liền giao cho ta đến giải được rồi.” Mặc dù hẳn lần này tám chín phần mười là Dương Hiểu Đồng thua, thế nhưng nhìn trên mặt cô nụ cười tự tin kia hẳn lại có một chút hoài nghi, có lẽ thật sự có kỳ tích cũng không chừng!

Những người khác khi nhìn thấy nữ sinh kia cầm lên này khối nguyên thạch này cũng đã bắt đầu nhao nhao nghị luận, nhìn về phía nữ sinh trong mắt tràn đầy hâm mộ, bởi vì ở trong lòng của bọn họ đã xác định lần này nhất định là cô ta thắng, Dương Hiểu Đồng là nhất định phải thua!

Thạch đầu như vậy sẽ giải ra phi thúy? Nói ra ai tin? Mà ánh mắt nhìn về phía Dương Hiểu Đồng lại có một chút cười nhạt, nhiều mấy giống như ngu ngốc vậy thì tốt rồi, mấy nghìn vạn a! Cứ như vậy không có...

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Kết Quả

Mọi người đều theo Thạch vương đi nhìn tình hình giải thạch, mặc dù tảng đá kia kết quả trong lòng mọi người trên cơ bản đều rõ ràng, thế nhưng mấy nghìn vạn tiền đặt cược bọn họ thật đúng là không thấy qua, cho nên náo nhiệt này vô luận như thế nào cũng coi trọng!

Mễ Tu và Trương Quốc Thanh đối với chuyện này cũng phi thường cảm thấy hứng thú, mặc dù bọn họ đã sớm biết này đồ nhất định sẽ thắng, thế nhưng đối với bản lĩnh Dương Hiểu Đồng vẫn rất có hứng thú.

Mễ Tu là bởi vì hắn đến từ nước ngoài, đối với quỷ hút máu nước ngoài còn có chút hiểu biết, đối với Trung Quốc cái gọi là tu chân chính là một chút cũng không biết, nếu như không phải từ trên người Nghiêm Tuấn Trạch đã từng gặp người tu chân cường hãn, như vậy nói cho hắn biết dự đoán hắn là đánh chết cũng không có khả năng tin!

Hắn sờ dĩ theo Nghiêm Tuấn Trạch kỳ thực cũng là bởi vì một đánh cuộc, lúc trước Nghiêm Tuấn Trạch đến nước ngoài đi giao lưu vừa lúc gặp hắn, lúc đó hắn thế nào cũng không chịu tin Nghiêm Tuấn Trạch sẽ thắng hắn, kết quả Nghiêm Tuấn Trạch liền thực sự thắng, cho nên nguyện đồ chịu thua hắn vẫn đi theo bên người Nghiêm Tuấn Trạch, thế nhưng kỳ thực trong lòng hắn biết, hắn đi theo bên người Nghiêm Tuấn Trạch cũng không phải là chỉ là bởi vì đánh cuộc kia.

Chủ yếu là bởi vì Nghiêm Tuấn Trạch và tính cách hấp dẫn hắn, hắn cho rằng Nghiêm Tuấn Trạch chính là Bá Nhạc của hắn, đi theo bên người Nghiêm Tuấn Trạch tài năng của mình có thể phát huy, cho nên mới vẫn

theo bên người, càng tiếp xúc bọn hãn bây giờ hai người đã rất giống huynh đệ.

Hãn đã biết chỗ chân thần kỳ của người tu, cũng theo trong miệng Nghiêm Tuấn Trạch nghe nói qua bọn họ có thể nhìn thấu phi thúy, thế nhưng Nghiêm Tuấn Trạch cả nhà bọn họ không thể, cho nên hãn cũng chưa từng thấy qua, khó có được có một lần cơ hội đương nhiên là không thể bỏ qua!

Trương Quốc Thanh hiểu kỳ là bởi vì mặc dù nghe Nghiêm Tuấn Trạch nói tin Dương Hiếu Đồng đồ thạch cùng thường nhân không đồng nhất cùng với cô ấy đồ thạch khả năng trúng tính rất cao, mà khối nguyên thạch này ngay cả hãn cũng biết ra phi thúy khả năng tính cực thấp, mà thiếu gia và Dương Hiếu Đồng đều có lòng tin tràn đầy, này không hiểu kỳ lời mới là lạ, cô ấy đồ thạch rốt cuộc có chỗ kỳ lạ gì, hãn cũng muốn trông thấy.

Trương Quốc Thanh mặc dù cho tới bây giờ đều giúp đỡ Nghiêm gia làm việc, thế nhưng rất hiển nhiên là thuộc về người ngoại vi Nghiêm gia, nội bộ sự tình đương nhiên là sẽ không nói cho hãn biết, bất quá sự tình không nên biết hãn cũng sẽ không hỏi nhiều.

Rất nhanh, Thạch vương bày xong tư thế, ngồi ở chỗ kia hai mắt tràn đầy tinh mang quan sát khối nguyên thạch kia, bộ dáng này cảm giác này nhìn qua cùng vị lão giả trước giúp Dương Hiếu Đồng giải thạch bộ dáng kia thoát nhìn cực kỳ tương tự, lúc này Thạch vương không hề như trước hiền hòa có nhiều hi thái, tương phản hãn nhìn qua tràn ngập uy nghiêm, làm cho người ta có loại bội phục theo đáy lòng mọc lên!

Thạch vương cẩn thận xem tình hình nguyên thạch sau nghiên cứu một chút phương vị thạch đầu, trong lòng liền có đại khái, liếc mắt nhìn Nghiêm Tuấn Trạch và Dương Hiếu Đồng thăm dò hỏi “Vậy ta liền bắt đầu giải?”

Nghiêm Tuấn Trạch khẽ gật đầu ý bảo có thể, Dương Hiểu Đồng cũng cười gật đầu. Mặc dù cô đã cảm nhận được trong đó có phi thúy thượng đẳng, thế nhưng rốt cuộc là phi thúy đẳng cấp gì cô cũng rất tò mò.

Thạch vương xê dịch thạch đầu, ở bộ vị nhô ra thăm dò cắt một đao, mà địa phương da thạch đầu trắng bị cắt kia một mảnh xám trắng, cũng không có xuất hiện lục điểm, lúc này mọi người đều phi thường yên tĩnh, đối với một đao kia kết quả trong lòng mọi người cũng sớm đã không ôm chờ mong, cho nên ai cũng không gấp.

Dương Hiểu Đồng nghiêng mặt đi nhìn Nghiêm Tuấn Trạch phát hiện hẳn vẻ mặt ôn hòa, đạm nhiên, tựa hồ căn bản là không quan tâm, cũng hoặc là đây chính là hẳn đối với cô tin tưởng.

Thạch vương có vẻ rất cẩn thận, bất quá thủ pháp giải thạch lại cực kỳ lão đạo, hiển nhiên giải thạch cũng phải làm rất nhiều năm, đây là thời gian tôi luyện mới có thể đối thạch đầu có hiểu biết và ăn ý như vậy.

Đem thạch đầu lại lần nữa chuyển một phương hướng, hẳn cẩn thận nhìn, cuối cùng một đao thẳng cắt xuống, hạ thủ không run rẩy chút nào, kia thành thạo ổn trọng. Thủ pháp khiến nhìn người trước mắt sáng ngời, bất quá một đao kia như cũ không có ra lục, như cũ một mảnh xám trắng.

Nhìn thấy một màn này, người vốn còn ôm có một chút chờ mong cũng đều nao nao lắc lắc đầu, từ tình hình nơi này xem ra thực sự là nhất định phải thua, nếu như nói nữ sinh kia trước còn có chút khẩn trương, lúc này cảm xúc khẩn trương đã biến mất không còn, vẻ mặt nhẹ nhõm nhìn Dương Hiểu Đồng “Xem ra tảng đá kia thật đúng là không thể nào ra phi thúy, ta đã nói rồi, có vài người a chính là không đụng tường không chịu quay đầu lại, sống trên đời quả thực chính là lãng phí tài nguyên thôi!”

Dương Hiểu Đồng nhàn nhạt liếc mắt nhìn, đạm mạc mở miệng “Còn chưa có giải xong, không cần phải kích động như vậy đi! Dù cho người

muốn khoe khoang, xin nhờ cũng đợi được tất cả bụi trần lắng đọng có được không? Có chút tố chất ok?” Nghe thấy cô ta huyên náo như thế, Dương Hiểu Đồng cũng cảm thấy bực bội, chủ yếu vẫn là bởi vì cô nhìn thấy Thạch vương nhăn chân mày lại.

Rất hiển nhiên, Thạch vương không thích người khác trong lúc hãn giải thạch âm ỉ, giải thạch vốn cần cẩn thận, người khác huyên náo một tiếng liền có thể sẽ ảnh hưởng phán đoán của hãn.

“Người...” Nữ sinh bị Dương Hiểu Đồng nói làm tức giận, nhất thời hồi lâu nói không nên lời, phiền muộn, không biết làm sao vì Dương Hiểu Đồng nói lại là sự thực, chỉ có thể tạm thời nhịn! Dù sao đợi đến cuối cùng, thua vẫn là Dương Hiểu Đồng, đến lúc đó nhìn xem cô ta còn có cái gì để nói nữa, hừ!

“Đã giải hai bên này cũng không có ra lục, như vậy liền từ dưới khối nhô này thử xem, bình thường trừ hai bộ vị kia cũng chỉ có ở đây có khả năng nhất.” Thạch vương quan sát thạch đầu sau mở miệng nói.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Người xem rồi giải thì tốt rồi, đối với giải thạch chúng ta một chút cũng không hiểu.” Đối với Thạch vương lão đạo kinh nghiệm cô vẫn là rất tin, hưởng hồ liền theo như lời bộ vị Thạch vương nói liếc mắt nhìn, quả nhiên không ngoài sở liệu, một đao kia thiết xuống vừa lúc có thể nhìn thấy xuất hiện một điểm lục, mà không hủy hoại phi thúy trong đó!

Nhìn mọi người hơi hiện ra bộ dáng cười nhạt, khóe miệng của cô gợn lên một mặt tươi cười châm chọc, đợi sau một khắc cô sẽ để cho bọn họ hết thấy cảm miệng!

Khi được Dương Hiểu Đồng đồng ý sau, Thạch vương trực tiếp một đao liền cắt xuống, quyết đoán và nhanh nhẹn như vậy tuyệt đối không phải

người bình thường có thể làm được, đây là biểu hiện đối phán đoán của mình có tuyệt đối tự tin!

Nhưng mà một đao kia thiết hạ sau, mọi người vốn tràn ngập cười nhạo lúc này tràn đầy khiếp sợ và không thể tin tưởng, nữ sinh kia vốn nụ cười đắc ý lúc này cũng cương ở trên mặt, bộ dáng kia nhìn qua xác thực buồn cười.

Thạch vương nhìn lục sắc kia xuất hiện một tia khả quan, cười nói “Chúc mừng Nghiêm thiếu, chúc mừng Dương tiểu thư, tảng đá kia thật sự có phi thúy!” Không ngờ mình đây cũng sẽ nhìn nhầm, từ nơi này thoát nhìn tuyệt đối là thượng đẳng phi thúy a, nguyên thạch như vậy g vậy mà cũng sẽ có phi thúy như vậy, thật đúng là không gặp nhiều!

Dương tiểu thư ánh mắt quả nhiên thường nhân không thể so a! Bọn họ cái gọi là hạng người kinh nghiệm lão đạo còn bại bởi một tay mới, mặc dù như vậy nhưng tâm tình của hắn rất tốt, chỉ là trong lòng nghi hoặc cho tới bây giờ Dương tiểu thư và Nghiêm thiếu trên mặt liền mang theo tươi cười bình tĩnh, nhìn thấy xám trắng trước tuyệt không khẩn trương, mà bây giờ khi nhìn thấy ra lục sắc sau cũng không có đặc biệt hưng phấn, này là?

Đây tốt cùng là bởi vì trong mắt bọn họ mấy nghìn vạn không đáng kể chút nào, cho nên vẫn rất trấn định hay là bởi vì bọn họ đối việc có thể giải ra lục đã sớm biết? Nghĩ nghĩ hắn vẫn tin tưởng người trước, trước đây Nghiêm thiếu không phải là không có ở hắn ở đây mua qua phi thúy, nếu quả thật là như vậy, hắn như thế nào gặp phải tình hình đổ thua?

Niên kỷ như vậy có thể có được nh tâm tính ư vậy thật đúng là không dễ dàng, đại thế gia chính là đại thế gia a!

Vừa nhìn cũng không phải là người bình thường, tương lai nhất định có thể thành đại sự!

Nữ sinh khi nhìn thấy ra lục một khắc kia cũng đã mặt xám như tro tàn, tại sao có thể như vậy? Thạch đầu như vậy vừa nhìn cũng biết là không có khả năng ra lục, lại vẫn thực sự ra rồi, vận khí của cô ta thật sự tốt như vậy sao? Vì sao, vì sao?

Cô ta cái này thật là xong, hôm nay là triệt để đem mặt ném, đem kiêu ngạo tự tin trước đây, tôn nghiêm hết thảy đều bại bởi nữ sinh này, trong lúc nhất thời khiến cho cô ta đả kích cũng quá lớn, này còn không tính cái gì, trọng yếu nhất chính là năm trăm ngàn kia! Kia năm trăm ngàn cô ta muốn thế lấy ra? Cô ta lấy còn cái gì?

Nhà cô ta mặc dù vẫn hỗn với đồ thạch tràng, ở trong mắt người khác coi như là có chút tiền tài, thế nhưng năm trăm ngàn đối với nhà họ mà nói cũng là một con số thiên văn a, đem nhà tất cả mọi thứ trong nhà bán đi cũng không có nhiều tiền như vậy, này nên làm cái gì bây giờ? Cô ta hồi hận muốn chết, kiếp này còn không trả hết? Điều này làm cho cô thế nào trở lại? Thế nào cùng người trong nhà công đạo?

Những người khác khi nhìn thấy mặt lục ý khả quan kia sau đối với Dương Hiểu Đồng bọn họ cũng đã đổi mới, liền tình hình hiện tại mà nói, Dương Hiểu Đồng bọn họ đã sớm trong lòng đều biết thế ngoại cao nhân, để cho bọn họ bội phục không ngớt, đồng thời nhìn về phía nữ sinh kia trong mắt tràn đầy cười nhạt, trước cười chế nhạt người ta, hiện tại đến phiên chính mình xui xẻo đi! Năm trăm ngàn, còn phải dập đầu xin lỗi, hôm nay náo nhiệt này thật lớn a!

Mễ Tu hiện tại cũng mở to hai mắt, tất cả mọi người cho rằng một khối nguyên thạch kia không có khả năng ra phi thúy, không ngờ thật đúng là ra phi thúy, hơn nữa phi thúy này vừa nhìn chính hàng thượng đẳng, Dương Hiểu Đồng thời gian chọn thế nhưng như nhặt rau cải trắng, kia nhẹ nhõm tùy ý a! Không ngờ người tu chân đối với đồ thạch còn có thiên phú như vậy, thật là làm cho người hâm mộ a!

Nghĩ tới đây, Mã Tu không khỏi đưa mắt nhìn sang đồng nguyên thạch trên mặt đất bọn họ mua một nhóm lớn như vậy, lập tức trong mắt toàn bộ toát ra ký hiệu ¥ tiền, này trị giá bao nhiêu tiền a? Xem ra người tu chân mỗi một không ai có thể là người nghèo, những lời này thật là chân lý, trong lòng không khỏi hâm mộ.

Trương Quốc Thanh liền càng kinh ngạc, trước Dương Hiểu Đồng lần đầu đổ thạch liền đổ trúng hãn liền cảm thấy kỳ quái, lần thứ hai đổ thạch càng đổ trúng ngọc lục bảo, nếu như nói là vận khí của cô ấy tốt cũng tốt không đến như vậy đi? Bất quá về sau nghe thiếu gia nói cô ấy đối với phương diện này rất lý giải lúc này mới hiểu, mà một tảng đá như vậy cô ấy cũng có thể nhìn ra hơn nữa dám đổ, đây thật khiến hãn bội phục!

Này phải có năng lực được đồng thời còn cần có đảm lược, cũng chính là bởi vì chuyện này, Trương Quốc Thanh đối với Dương Hiểu Đồng bội phục lại tăng lên một tầng!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Nữ Nhân Ngụ Ngốc

“Dương tiểu thư, này đã ra ra rồi còn muốn tiếp tục sao?” Bọn họ đồ là có thể không thể ra lục, hiện tại rất rõ ràng đã ra rồi, lần này đánh đổ Dương tiểu thư thẳng.

Dương Hiểu Đồng nhìn Nghiêm Tuấn Trạch liếc mắt một cái, Nghiêm Tuấn Trạch cũng đang chuyển mắt qua nhìn Dương Hiểu Đồng “Tùy em.”

Nghe nói như thế Dương Hiểu Đồng cười nói “Cứ như vậy là được, chúng ta vẫn là trở lại giải thạch đi, cảm ơn anh.” Mục đích của cô đã đạt được sẽ không cần tiếp tục, hưởng hồ tiếp tới quá trình giải thạch cũng phiền phức, dự đoán cần phải mấy ngày, vẫn là mang về cho người của Nghiêm Tuấn Trạch giải tương đối dễ dàng!

Mễ Tu nhìn Dương Hiểu Đồng tràn đầy tự tin, hướng phía cô giơ một ngón tay cái, đối với Dương Hiểu Đồng, hãnh phục!

Nhìn thấy Mễ Tu thủ thế, Dương Hiểu Đồng trên mặt tươi cười càng sâu, cho tới bây giờ ở trong lòng của cô Mễ Tu đều là một người rất dễ thân cận, hôm nay Mễ Tu biểu hiện phá lệ đáng yêu.

“Đánh cuộc đã kết thúc, người có phải hay không nên thực hiện tiền đặt cược?” Dương Hiểu Đồng hỏi, vẫn là cùng trước như nhau vô cùng đăm đăm, nhưng mà rơi vào thời khắc này trong mắt cô gái này lại có vẻ cao cao tại thượng như vậy, cô ta cảm thấy tựa hồ từ vừa mới bắt đầu Dương Hiểu Đồng cũng đã biết tất cả, mà chính cô ta chẳng qua là một trò cười.

Nhớ tới chính mình trước nói những lời này, cô ta cũng cảm giác mình là một kẻ ngu ngốc, nói quá phận như thế, đối phương sao có thể tha thứ chính mình? Thế nhưng năm trăm ngàn, không phải năm nghìn a, này muốn cô ta từ nơi nào đi lấy ra? Cướp ngân hàng được không?

Nữ sinh nghe đến lời Dương Hiểu Đồng, sắc mặt càng trắng bệch, chân xụi lơ té trên mặt đất, kéo chân Dương Hiểu Đồng nói, “Tiểu thư, ta thua, ta van cầu người, phóng ta một con đường sống có được không? Năm trăm ngàn ta bồi không nổi a!”

Nhìn thấy bộ dáng nữ sinh này, Dương Hiểu Đồng nhú mày, gần đây người cùng cô cầu xin tha thứ thật đúng là không ít, bất quá những người này lại có cái nào là đáng giá tha thứ? Nếu như không phải đối phương trêu chọc cô trước, sẽ rước lấy tất cả hậu quả này sao?

Kỳ thực tại dưới tình huống này, Dương Hiểu Đồng cảm khái là may mắn hôm nay chính mình mặc chính là quần, nếu như mặc váy thật đúng là không tốt a, nếu như mọi người biết ý nghĩ Dương Hiểu Đồng lúc này lời nhất định sẽ phun ra hết, cường a, quá mạnh mẽ a!

“Người bồi không nổi còn đánh đố với ta? Chẳng lẽ từ vừa mới bắt đầu liền là muốn đùa giỡn ta sao?” Dương Hiểu Đồng hỏi ngược lại, nếu là đánh đố, trả không nổi tiền đặt cược thì không nên ngoạn, hiện tại xem như thế nào? Cô xem thường nhất loại người này.

Mọi người cũng nhao nhao phụ họa, không ngờ vậy mà trả không nổi tiền đặt cược, vậy còn đánh đố làm gì? Trung Quốc theo từ cổ xưa tới nay, nguyện đồ chịu thua thế nhưng mỹ đức, cô ta hiện tại cầu xin tha thứ đương nhiên là khiến mọi người xem thường.

“Đúng vậy, đố không nổi thì không nên đố, thực sự là không phẩm chất a...”

“Ôi, nhìn cô ta như vậy vừa nhìn sẽ biết, ta dự đoán a cô ta chính là đồ kị tiểu thư người ta nhìn đẹp, trong lòng không thẳng băng, cho nên mới như vậy!”

“Đúng vậy, trước cô ta còn bộ dáng đặc ý kia, chắc chắn, nhớ tới thực sự là buồn cười.”

Mọi người ngôn luận từng câu truyền vào trong tai hai người, nữ sinh sắc mặt càng lúc càng tái nhợt, ngay cả khí lực kéo ống quần Dương Hiểu Đồng đã tiêu tan, từ nhỏ đến lớn cô ta làm sao từng thụ quá nhục mạ như vậy? Trước cô ta xác thực không nghĩ đến nhiều như vậy, bởi vì lấy kinh nghiệm nhiều năm như thế đến xem, tảng đá kia căn bản là không có khả năng ra phi thúy!

Nhưng mà lại có ngoài ý muốn như thế, nếu như không phải cô ta nhất thời bị đồ kị xông hôn đầu, như thế nào sẽ nói ra năm trăm ngàn đây? Năm trăm ngàn a! Con số này chỉ có khi cô ta nằm mơ mà thôi.

Nữ sinh không có cách nào chỉ có đập đầu cầu xin tha thứ “Ta thua, đập đầu xin lỗi ta có thể làm được, thế nhưng năm trăm ngàn ta thực sự không có, ngài đại nhân bất kể tiểu nhân a, ta trước là nhìn nhầm, van cầu người tha ta một mạng được không?” Hôm nay tự ái của cô ta xem như triệt để bị giẫm lên dưới lòng bàn chân người này.

Nhìn thấy bộ dáng này của cô ta, Dương Hiểu Đồng cũng tâm sinh không đành lòng, bởi vì nhìn thấy tình hình này cô liền nhớ tới cảnh tượng lúc trước cô ở căng tin bị Trình Thiên Lỗi bọn họ sỉ nhục, lúc trước những thứ người ấy vây xem cũng không lưu tình chút nào châm chọc cô, bất quá lúc đó còn có Nhược Nhược và Tiểu Mẫn bồi ở bên cạnh, cho cô an ủi rất lớn, chỉ là lúc này cô ta tựa hồ so với chính mình còn muốn thảm, bởi vì chỉ có một mình lẻ loi.

Mà nam sinh trước bồi ở bên cạnh nữ sinh này, lúc này cũng sớm đã tự tránh qua một bên, tựa hồ chỉ sợ người khác đưa hấn và nữ sinh kia dĩnh dáng quan hệ, nhìn thấy động tác nam sinh kia, Dương Hiểu Đồng ám thối một ngụm, người như vậy coi như là nam nhân? Quá không có cốt khí...

Dù sao cô cũng không thiếu số tiền kia, cần gì phải đem người khác ép lên tuyệt lộ đây? Chỉ cần cô ta có thể hối cải là được, nhưng mà khi Dương Hiểu Đồng chuẩn bị định đoạt, nữ sinh kia thấy Dương Hiểu Đồng nửa ngày không nói gì, chỉ phải đưa mắt nhìn sang Nghiêm Tuấn Trạch ở một bên không nói gì.

Nhắc tới Nghiêm Tuấn Trạch, cô ta thế nhưng thầm mẩn hấn đã lâu rồi, từ lần đầu tiên ở đồ thạch tràng nhìn thấy hấn sau cô ta cũng đã tâm ám hứa, nam sinh đẹp trai như thế cô ta là lần đầu tiên nhìn thấy, hơn nữa hấn trong lúc lơ đãng toát ra khí chất càng làm cho cô ta mê muội, đây quả thực là tình nhân trong mộng của cô ta a! Nếu như có thể khiến hấn thích, vô luận làm cho cô ta trả giá đại giới gì cô ta cũng nguyện ý!

Mặc dù bên cạnh hấn soái ca ngoại quốc nhìn qua cũng rất tốt, nhưng từ hành vi cử chỉ giữa bọn họ có thể thấy được thân phận của Nghiêm Tuấn Trạch càng cao, cho nên cô ta đương nhiên là thích Nghiêm Tuấn Trạch hơn, chỉ cần có thể được hấn coi trọng, cô ta chính là bay lên đầu cành biển phượng hoàng! (Sally: Con này lại nằm mơ giữa ban ngày, hai anh kia cô ta cũng ko xứng với ai chứ đừng nói NTT ak)

Chỉ là đáng tiếc cho tới bây giờ số lần Nghiêm Tuấn Trạch xuất hiện ở đồ thạch tràng cũng không nhiều, nhưng bên cạnh hấn chưa từng có xuất hiện nữ nhân, cho nên cô ta cũng không vội, nhưng ai có thể tưởng cho tới hôm nay bên cạnh hấn vậy mà nhiều hơn một nữ nhân, trọng yếu nhất là nữ nhân này còn trưởng thành so với cô ta còn đẹp hơn rất nhiều, kia không phải cô ta không có cơ hội? Cho nên nhất thời sốt ruột mới làm chuyện như vậy.

Vốn định phá hư hình tượng cô gái này ở trước mặt hẳn, không ngờ ngược lại đem hình tượng của mình phá hư sạch sẽ! Cô ta từ vừa mới bắt đầu liền nhìn thấy, nữ nhân này tùy tiện chọn thạch đầu như vậy, vừa nhìn chính là người ngoài nghề cái gì cũng không hiểu, mà trả tiền lại là Nghiêm Tuấn Trạch, trên mặt hẳn tươi cười sủng nịch kia càng làm cho cô ta phát điên, nữ nhân này gốc không chịu nổi trừ nhìn so với cô ta đẹp một chút ra còn có chỗ nào so với cô ta hơn chứ?

Nữ sinh buông tha tay nắm lấy ống quần Dương Hiểu Đồng, đi tới bên người Nghiêm Tuấn Trạch, hai mắt mang theo ẩn ẩn lệ quang, bộ dáng diễm đạm đáng yêu trái lại dẫn tới không ít nam nhân quan tâm, “Ta van cầu ngài có được không? Năm trăm ngàn ta không lấy nổi, thế nhưng ta có thể ở bên cạnh ngài làm cái gì cũng được!”

Lời này vừa nói ra, mọi người đều hút một ngụm lạnh khí, lời này ý tứ ám chỉ chỉ cần là ai đều hiểu! Nữ nhân này cũng quá cường hãn đi, nghe nói như thế, Dương Hiểu Đồng cũng sửng sờ, thực sự là cánh rừng lớn điều gì cũng có a, nữ nhân này tựa hồ là nghĩ trực tiếp đem mình bán đi? Hơn nữa bán cam tâm tình nguyện, cầu còn không được?

Dù cho soái ca có mị lực nữa, tựa hồ cũng không nên làm như vậy đi? Đã bóng cao su đá hương về phía Nghiêm Tuấn Trạch, cô liền không cần làm cái gì, nữ sinh này trừ tính cách ra, nhìn cũng không tệ lắm, Nghiêm Tuấn Trạch sẽ thế nào chọn đây?

Nghiêm Tuấn Trạch vốn trái lại không có cảm giác gì, dù sao chuyện này giao cho Dương Hiểu Đồng thì tốt rồi, vô luận cô ấy làm như thế nào hẳn đều sẽ ủng hộ, không ngờ đối phương vậy mà sẽ nói với hẳn như thế, lập tức ánh mắt nhìn về phía nữ sinh đó đều là xem thường.

Nếu như lúc trước hẳn là cảm thấy nữ sinh này ấu trĩ và buồn chán i, hiện tại chính là khinh thường nữ sinh này, người khác không đem cô ta bán, cô ta tự bán chính mình?

Không biết nếu như cha mẹ của cô ta nghe những lời như thế sẽ có cảm tưởng thế nào, nữ sinh như vậy hẳn thấy rất rõ, nhìn thấy đối phương gia thế tốt, có tiền liền liều lĩnh nhào tới, thế nhưng bọn họ lại chưa từng có nghĩ tới có thích hợp hay không, chính mình có thể hay không hạnh phúc!

Mình cũng không quý trọng mình, làm sao có thể để cho người khác quý trọng? Hẳn thật không rõ ý nghĩ của bọn họ, nói chung nữ sinh như vậy hẳn là tuyệt đối sẽ không tiếp thu!

“Người đi theo phía sau ta là một trói buộc, ta không cần.” Nghiêm Tuấn Trạch lạnh lùng bày tỏ lời nói này, tựa hồ đối phương không phải là người, chỉ là một món hàng, hoàn toàn không cho đối phương mặt mũi, này cự tuyệt đủ triệt để!

Dương Hiểu Đồng cũng không khỏi ghé mắt, không ngờ Nghiêm Tuấn Trạch cự tuyệt quyết đoán như thế, trong lòng không biết vì sao lại có chút cao hứng? Bất quá suy nghĩ một chút cũng phải, lấy thân phận Nghiêm Tuấn Trạch như vậy, nữ sinh xinh đẹp quay chung quanh bên cạnh hẳn rất nhiều, những cô gái kia rất rõ ràng là xã hội thượng lưu, so với cô ta cao hơn không ít đẳng cấp, như thế nào sẽ chọn cô ta?

Nữ sinh nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch không nói chuyện trong lòng còn đang âm thầm cao hứng, cô ta liền biết mị lực của mình không thể đỡ! Hẳn nghe thấy chính mình nói như vậy như thế nào sẽ vô tâm động được? Nhưng mà khi nghe thấy Nghiêm Tuấn Trạch nói, cao hứng vừa mọc lên lúc này hoàn toàn biến mất không còn, hẳn thế nào sẽ nói như vậy? Cùng tưởng tượng trong đầu cô ta hoàn toàn khác nhau.

“Ta biết làm rất nhiều!”

“Vô luận người làm cái gì, ta đều nhìn không thuận mắt.”

Đối với chuyện nhàm chán đó, hẳn cho tới bây giờ cũng không có cái tâm tình và sự chịu đựng đi trả lời.

Nghiêm Tuấn Trạch liếc mắt nhìn Dương Hiếu Đồng, nhìn thấy bộ dáng Dương Hiếu Đồng không sao cả liền mở miệng nói, “Chuyện này đến đây là kết thúc, ta còn có việc.” Nói xong không thèm để ý chút nào xoay người rời đi, mục đích hôm nay đã đạt được.

Dương Hiếu Đồng bất đắc dĩ nhún nhún vai, cùng Mễ Tu nhìn nhau liếc mắt một cái đều nhìn thấy trong mắt đối phương mạt sát sủa kia, liền cùng nhau theo Nghiêm Tuấn Trạch rời đi.

Nữ sinh kia ngốc tại chỗ nghe thấy lời Nghiêm Tuấn Trạch lúc này vô cùng thương tâm, không ngờ đối phương vậy mà nói trắng ra như thế cự tuyệt cô ta, điều này làm cho cô ta thế nào tiếp thu? Cho tới bây giờ bên cạnh cô ta đều vây quanh rất nhiều nam sinh, cho tới bây giờ không ai nói cô ta một từ không!

Rốt cuộc cô ta nhìn theo bóng lưng Nghiêm Tuấn Trạch nhin không được lớn tiếng nói “Nếu như anh không thích em, vì sao không muốn em trả tiền?” Đây chính là năm trăm ngàn, nếu như không phải như vậy hẳn như thế nào chỉ một câu nói liền không làm khó cô ta nữa?

Nghe nói như thế Dương Hiếu Đồng hết nói nổi, nữ sinh này là đầu óc không tốt sao? Thật cho rằng người người đều sẽ thích mình, không biết là phải nói vô tri hay là buồn cười, cảm giác buồn cười kia thật sự ưu việt?

Nghiêm Tuấn Trạch lạnh lùng bỏ rơi một câu nói “Bởi vì người bồi không nổi!”

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Đến Chơi Nhà Nghiêm Tuấn Trạch

Trương Quốc Thanh đã tìm người đem nguyên thạch đã mua toàn bộ dùng xe chở về, cùng Nghiêm Tuấn Trạch bọn họ lên tiếng chào hỏi sau Trương Quốc Thanh đi về trước, mà Dương Hiếu Đồng thì là theo chân Nghiêm Tuấn Trạch và Mễ Tu đi tới chỗ ở biệt thự của bọn họ.

Đây là lần đầu tiên Dương Hiếu Đồng tới nhà Nghiêm Tuấn Trạch, hai đại nam nhân ở cùng chỗ ở nữ sinh vẫn có một ít khác nhau, thế nhưng Dương Hiếu Đồng tưởng tượng bất đồng, thông thường nơi ở nam sinh không phải là rất ngăn nắp sạch sẽ, bất quá chỗ của người hai bọn họ ở rất sạch sẽ.

“Tùy tiện ngồi.” Nghiêm Tuấn Trạch đối Dương Hiếu Đồng đứng ở tại chỗ nói, mà hắn thì đi gian phòng của mình thay đổi một bộ quần áo thoải mái một chút mới ra.

Ngồi ở ghế sa lon bằng da cực kỳ thoải mái, thuận mắt nhìn lại cơ hồ không có một là phạm phẩm, Dương Hiếu Đồng nhìn âm thầm lú lười, nhìn thấy Mễ Tu và Nghiêm Tuấn Trạch cùng nhau trở về phòng, cô cũng đứng lên quan sát phòng này.

So với biệt thự của cô lớn hơn nhiều a, hai tầng lầu, gian phòng lấy màu trắng là chủ đạo, nhìn qua sáng sủa mà lại rộng lớn. Không có trang trí vật dư thừa, tất cả đều có vẻ đơn giản, cơ hồ có thể liếc nhìn hết, đích xác rất phù hợp tác phong bọn họ.

Tùy tiện nhìn, phòng tập thể thao, phòng karaoke, thậm chí ngay cả phòng trò chơi cũng có, bên trong có rất nhiều máy chơi game, xem ra hai người bọn họ cũng hẳn là thường thường ngoạn đi.

Tục ngữ nói, nam nhân liền cùng đứa nhỏ như nhau, Dương Hiểu Đồng nhìn phòng trò chơi này cũng có loại cảm giác này, bất quá nhiều máy chơi game như vậy thoạt nhìn đích xác không tệ.

Nhà ở trên cơ bản đều ở lầu hai, cô sẽ không đi xem, này có hai phòng khách một lớn một nhỏ, phi thường rộng lớn, còn có một phòng bếp rất tân tiến, bất quá nhìn bộ dáng sạch sẽ kia cô liền biết bọn họ chưa từng có ở nhà nấu ăn.

Rất nhanh, Nghiêm Tuấn Trạch và Mễ Tu từ trên lầu đi xuống, Nghiêm Tuấn Trạch cùng Dương Hiểu Đồng cùng nhau ngồi ở trên sofa, Mễ Tu thì lại là đi tới phòng bếp hỏi “Uống chút gì không?”

“Tùy tiện.” Dương Hiểu Đồng tùy ý trả lời, theo hai đại nam sinh cùng nhau cảm giác thật đúng là có chút không bình thường.

Mễ Tu thò đầu ra nhìn chỗ hai người ngồi cùng, lúc này hẳn không đi làm bóng đèn “Không để ý ta liền pha cà phê, bất quá cần chờ một lát nga!”

“Không có quan hệ.” Dương Hiểu Đồng cất giọng trả lời, ở nhà người khác này đương nhiên là chủ nhân nói cái gì là làm cái đó.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn Dương Hiểu Đồng có chút câu nệ lập tức cảm thấy có chút buồn cười, mỗi lần nhìn thấy cô ấy đều là một bộ thần nhiên xử chi, bộ dáng tự nhiên phương đại, hôm nay như vậy vẫn là rất ít thấy a!

“Mặc dù đã nói qua, thế nhưng vẫn muốn nói một câu cảm ơn, hôm nay trò khôi hài thực sự là không có ý tứ.” Không ngờ kêu cô đi hỗ trợ còn có loại người như vậy xuất hiện gây giáo sự.

Dương Hiểu Đồng cười lắc lắc đầu “Đều là bạn bè có cái gì mà cảm ơn, có thể đến giúp anh tôi rất cao hứng! Về phần sự kiện kia, không có gì, cũng không phải anh có thể khống chế, bất quá cũng là bởi vì anh nhìn quá suất a, ha ha.” Nghĩ tới đây, Dương Hiểu Đồng không khỏi vui đùa.

Trước đây cô cảm thấy tướng mạo không có gì đáng ngại, mà bây giờ mới phát hiện tướng mạo vẫn có thể mang đến rất biến hóa lớn, ít nhất có thể cảnh đẹp ý vui, thế nhưng quá mức để ý sẽ không có cái tất yếu kia.

Nghe thấy Dương Hiểu Đồng trêu ghẹo, Nghiêm Tuấn Trạch cũng thật bất đắc dĩ cười “Em là đang nói móc anh hay là đang châm chọc anh đây?” Giải quyết phiền não lớn nhất Nghiêm Tuấn Trạch lúc này tâm tình không phải tốt bình thường, cũng cùng Dương Hiểu Đồng nổi lên vui đùa.

“Tôi là đang khen anh nga! Tuyệt đối không phải nói móc hoặc là châm chọc!” Dương Hiểu Đồng vươn ba ngón tay một bộ dáng muốn thề, bộ dáng làm quái kia Nghiêm Tuấn Trạch nhìn nhìn không được cười rộ lên.

“Được rồi, vậy anh miễn cưỡng tin em.” Nghiêm Tuấn Trạch một bộ dáng đại nhân bất kể tiểu nhân.

Nhìn thấy bộ dáng này Dương Hiểu Đồng mới phát hiện nguyên lai Nghiêm Tuấn Trạch cũng rất có khiếu diễn kịch trời cho “Bất quá hôm nay anh đối nữ sinh kia thái độ tôi thật đúng là không ngờ a! Rất giỏi.” Có lẽ là cô kinh nghiệm những chuyện đó, cho nên cảm thấy nam nhân đối với nữ nhân xinh đẹp cũng không có lực miễn dịch, dù cho không đáp ứng cũng sẽ uyển chuyển cự tuyệt, có thể như Nghiêm Tuấn Trạch làm được quyết đoán như thế cự tuyệt người thật đúng là số ít a!

“Kia nói cách khác em nghĩ rằng anh sẽ làm như thế nào?” Nghiêm Tuấn Trạch hỏi ngược lại, từ nhỏ đối với loại chuyện này hẳn cũng rất phản cảm, sự tình phát sinh ở bên cạnh hẳn hoặc là trên người hẳn cũng không ít, thế

nhưng đều không ngoại lệ đều là bị cự tuyệt, tựa hồ nam nhân Nghiêm gia bọn họ đều là như thế này.

Ở trong đầu người Nghiêm gia, trọng yếu nhất chính là sự nghiệp, nam nhân nên vì sự nghiệp mà phấn đấu, nam nữ tư tình các loại này không tính cái gì, nếu như hãm sâu trong đó là không tiền đồ, hãn được cha mẹ cùng một chỗ lâu như vậy cũng tương kính như tân, mặc dù giữa bọn họ có 3 đứa nhỏ, thế nhưng hãn lại chưa từng có cảm nhận được bọn họ trước có cảm tình nồng hậu.

Có lẽ là từ khi sinh ra liên tục sống ở hoàn cảnh như, cho nên đối với cảm tình hãn không có gì cảm thụ quá lớn. Chỉ là nhìn dung nhan cười tươi xinh đẹp trước mặt này, trong lòng hãn có một loại rung động lúc trước chưa từng có.

Dương Hiểu Đồng chép miệng, lược tác tự hỏi nói “Tôi cũng cảm thấy anh sẽ cự tuyệt, bất quá không ngờ anh sẽ cự tuyệt triệt để như thế.”

“Có một số việc vẫn là cự tuyệt triệt để một chút vẫn tốt hơn, như vậy cũng sẽ không có phiền phức đến tiếp theo.” Nghiêm Tuấn Trạch nói lời này tựa hồ rất có cảm ngộ.

Nghe vậy, Dương Hiểu Đồng có chút suy nghĩ gật đầu, cô làm việc có phải hay không không đủ quyết đoán đây?

Nghiêm Tuấn Trạch loại quyết đoán này mặc dù trong mắt nữ sinh kia rất vô tình, thế nhưng ở trong mắt đại đa số người lại rất đáng giá người tán thưởng “Anh nói rất đúng, tôi phải hướng anh học tập nha!”

Cùng Nghiêm Tuấn Trạch trò chuyện, Dương Hiểu Đồng cũng buông lỏng rất nhiều, không giống trước câu nệ như vậy “Nếu như vấn đề đồ thạch còn cần tôi hỗ trợ trực tiếp gọi tôi thì tốt rồi, tôi nghĩa bất dung từ nga!”

“VẬY anh liền trước tạ ơn.” Nhìn Dương Hiểu Đồng như vậy, Nghiêm Tuấn Trạch trong lòng có một loại cảm thụ bất đồng, nữ sinh bình thường tựa hồ cũng không có sáng khoái như vậy.

Dương Hiểu Đồng cười gật đầu, trong đầu lại nghĩ chính mình tiếp đến muốn thế nào phát triển, vẫn trì trệ như vậy không tiến cũng không được a! Có Tổng gia làm núi dựa, cô cũng không cần lo lắng, có thể chính mình phát triển sự nghiệp, như vậy phải làm những gì cho tốt đây?

Trong đầu hồi tưởng lại sự tình Ngô Đại Hải, sự tình hắc bang này vẫn trong lòng của cô, cũng không biết rốt cuộc là nên như thế nào giải quyết, cho nên đoạn thời gian này cô đều không có gì động tĩnh, ban đầu là Nghiêm Tuấn Trạch trước qua tới cứu mình, lấy tính tình Ngô Đại Hải tuyệt đối sẽ không chịu để yên, như vậy rất rõ ràng, nhất định là trong ba người bọn họ người nào đó giúp mình xử lý chuyện này, nói cách khác cũng sẽ không yên lặng lâu như vậy.

“Đúng rồi, tôi có một vấn đề.”

Nghiêm Tuấn Trạch chột nhú mày “Vấn đề gì?”

“Chính là sự tình Hải Diễm bang, xuất viện sau bọn họ không tới tìm gây phiền phức, lấy cá tính bọn họ tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha tôi như vậy, không phải là các anh giúp chứ?” lông mi rậm rạp chớp chớp, một đôi mắt óng ánh như nước suối trong suốt nhìn chăm chăm Nghiêm Tuấn Trạch.

Nhìn kia đôi mắt lóng lánh bảo thạch chói mắt kia, Nghiêm Tuấn Trạch nhất thời ngây dại, hẳn biết cô rất đẹp, từ lần đầu tiên nhìn thấy liền biết, thế nhưng vì sao hẳn cảm thấy cô ấy hôm nay phá lệ mỹ đây?

Nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch không nhúc nhích nhìn mình, Dương Hiểu Đồng cũng bị hẳn nhìn mà mất tự nhiên, không khỏi vương tay ở trước mắt hẳn hươ “Làm sao vậy? Anh đang suy nghĩ gì đấy?”

Nghiêm Tuấn Trạch lúc này mới hồi phục tinh thần lại “Nga, không có gì.”

Mễ Tu vốn pha xong cà phê rồi chuẩn bị qua đây, nhìn thấy một màn này dừng bước lại, mang theo vẻ mặt cười xấu xa tiếp tục đứng ở phòng bếp, xem ra lần này thật sự có hí a!

Cùng Nghiêm Tuấn Trạch nhận thức lâu như vậy, còn chưa từng gặp bộ dáng hăn thất thố, mỗi lần nhìn thấy hăn đều là vô cùng lý trí, dù cho thời gian hăn ở ngủ say nghe điện thoại, thanh âm kia cũng vô cùng thanh tỉnh, tựa hồ cho tới bây giờ không có lúc không tỉnh, nhưng hôm nay rõ ràng liền không giống.

Có thể có một nữ sinh khiến hăn chuyển biến cũng không tệ, dù cho hăn thích rượu gon còn hơn mỹ nữ đi, thế nhưng tốt xấu vẫn là thích mỹ nhân a! Thế nhưng Nghiêm Tuấn Trạch không như vậy, kêu hăn nhìn mỹ nữ hăn thà rằng nhìn công việc, cho nên dùng cuồng công việc để hình dung hăn lại thích hợp nhất, hăn còn tưởng rằng hăn ta sẽ một người cô độc sống quãng đời còn lại a, nhưng từ hôm nay tình hình xem ra tựa hồ sẽ không!

“Anh có đi tìm lão đại Hải Diễm bang thương lượng qua chuyện này, bọn họ sẽ không động em, em yên tâm đi.” Nghiêm Tuấn Trạch lúc nói lời này rất tùy ý, tựa hồ cùng người khác thương lượng rau cải trắng bao nhiêu tiền.

Nhìn kia khuôn mặt tuấn tú hình dáng rõ ràng kia, Dương Hiểu Đồng lại biết sự tình tuyệt đối không ngừng đơn giản như hăn nói, đây chính là lão đại hắc bang, trên tay người mệnh người tuyệt đối không ít, sự tình lần đó lại thương tổn đến tôn nghiêm nhị đương gia, truyền đi càng ảnh hưởng hình tượng Hải Diễm bang, bọn họ sẽ đơn giản quên đi như vậy?

Cho nên mặc dù nói vân đạm phong khinh, thế nhưng quá trình của nó nhất định là mạo hiểm vô cùng. Nếu như không phải quyền thế thân phận

Nghiêm Tuấn Trạch, có lẽ hẳn liền ra không được, thế nhưng mặc dù là như vậy, bọn họ nói chuyện cũng là tiểu lý tàng đao, đối chọi gay gắt đi.

Hắn đã nói như vậy, trong lòng cô cũng minh bạch thì tốt rồi.”Cám ơn anh, nếu như không phải anh, có lẽ tôi hiện tại còn không biết nên làm thế nào cho phải đây.” Hải Diễm bang giọng như tổ ong vò vẽ, nếu như không có lực lượng có thể kinh sợ bọn họ, bọn họ căn bản là sẽ không bỏ qua.

Này người bình thường căn bản là vô pháp chống đối, Dương Hiểu Đồng đột nhiên cảm thấy thượng thiên đối đãi mình không tệ, nhận thức những người bạn này đều là thật tâm đối với mình, điều này có thể không khiến cô hài lòng sao?

“Em không phải nói đều là bạn bè, không cần phải nói tạ sao?” Nghiêm Tuấn Trạch cười đem lời Dương Hiểu Đồng nói trước nói trả cho cô.

Nghe nói vậy, Dương Hiểu Đồng trái lại nói, “Được rồi, vậy sau này chúng ta cũng không nói tạ, có thể?”

“Đương nhiên!”

“Cà phê tới, ha ha, ném thử tay nghề pha cà phê của ta a!” Mễ Tu bưng cà phê đi tới, hẳn cũng rất vất vả a, này tuyệt cần năm bắt thời cơ!

“Mễ Tu, pha cà phê cần lâu như vậy nga?” Dương Hiểu Đồng có chút nghi hoặc, cô cũng đã pha qua cà phê hòa tan, cà phê lọc thì chưa từng, xem ra sau này có người tới, cà phê cần nấu sớm a.

“Khụ khụ...” Mễ Tu ho khan hai tiếng “Ha ha, trước ném thử, liền biết anh tốn thời gian dài như vậy nấu là rất đáng giá!” Lúc Mễ Tu nói lại vút cho Nghiêm Tuấn Trạch một nụ cười bí ối, lại trực tiếp bị Nghiêm Tuấn Trạch cấp không nhìn.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Buổi Cơm Gia Đình Ấm Áp

Dương Hiếu Đồng bán tén bán nghi cầm cà phê lên khởi, lập tức liền tràn đầy kinh ngạc nhìn Mễ Tu “Vị thực sự là không tệ a! Không ngờ anh pha cà phê thật có kinh nghiệm a!” Hướng phía Mễ Tu giơ ngón tay cái lên, cà phê này gửi hương vị xông vào mũi, hương vị hạt cà phê nồng nặc kia mang theo một chút cay đắng tan ở trong miệng, mang theo hương thơm càng làm cho người hồi vị.

Ở quán cà phê uống cà phê cũng không có uống ngon như vậy, đây coi như là cà phê ngon nhất Dương Hiếu Đồng được uống!

Nghe thấy Dương Hiếu Đồng khen, Mễ Tu trên mặt cũng thoáng giương lên nụ cười đắc ý, lộ ra hần hàm răng trắng nõn mà lại chỉnh tề kia, nhìn qua cũng là một dị vực dương quang nga! “Đây là đương nhiên, anh pha cà phê tay nghề cũng không là nói quá! Bất quá anh cảm thấy cà phê ở tất cả ẩm phẩm chỉ có thể đứng thứ hai!” Mễ Tu dựng thẳng hai ngón tay lên hơi thần bí nói.

Mễ Tu lời này vừa nói ra, Nghiêm Tuấn Trạch cũng đã biết Mễ Tu này là nói cái gì, cho nên cũng là lười nói lại, thẳng cầm cà phê nếm, người này thực sự là tam câu không ly khai rượu vang. Vốn nhận thức trước Mễ Tu, hần cất kỹ không ít rượu vang, thế nhưng nhận thức Mễ Tu sau, rượu đỏ này đó đều bị Mễ Tu đào đi rồi, cũng may hần cũng đã thói quen.

Nghe thẹn, Dương Hiếu Đồng trái lại hiếu kỳ, “Kia bài thứ nhất là cái gì?” Lấy tình hình bọn họ mà nói, tựa hồ thời gian uống cà phê là tối đa, nước trái cây gì đó tựa hồ không có khả năng a...

“Hắc hắc, đây là đương nhiên là rượu vang!” Nói đến đây, Mễ Tu tựa hồ nhớ lại rượu vang kia thơm nồng nặc và mê người, vẻ mặt say mê nói “Đương nó ở trong cốc có chân dài nhẹ nhàng lắc lư truyền ra mùi thơm mà lại bí ẩn, lúc nếm nó tại nơi môi vị đạo kia, quả thực chính là ẩm phẩm hoàn mỹ nhất trên thế giới này a!”

Nhìn thấy vẻ mặt say mê này của Mễ Tu, Dương Hiểu Đồng không khỏi líu lười, vẫn thật không nghĩ tới Mễ Tu lại người mê rượu vang đến như vậy, cô đối với rượu vang không có nhiều cảm thụ như hẳn vậy, thơm nồng nặc gì gì đó cũng không cảm giác quá lớn, nhưng hình tượng này của Mễ Tu lại làm cho cô khắc ấn tượng quá sâu.

Dự đoán nhận thức người của Mễ Tu chỉ cần nhìn thấy rượu vang là sẽ nhớ tới hẳn đi, thật đúng là rất giỏi. “Thì ra là thế, rượu vang đã vậy còn quá có mị lực, sau này tôi sẽ chú ý nhiều hơn.” Dương Hiểu Đồng thoáng lúng túng nói, cô cảm thấy Mễ Tu tựa hồ tiến vào một loại trạng thái thần kỳ, đã cùng cô không ở cùng một thế giới.

Uống xong cà phê, Mễ Tu vẻ mặt bất đắc dĩ nói “Ta đói bụng...” Hôm nay sớm không ăn cơm, bữa trưa cũng không ăn a, nam sinh vốn liền dễ đói a.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn lướt qua Mễ Tu, cho một ánh mắt bất lực “Kia nếu không người ra mua đồ, tiện thể mang một phần cho chúng ta.”

“Không phải chứ?” Mễ Tu nhăn mặt khổ qua lại, hẳn hôm nay cũng chạy không ít a, hiện tại hẳn cũng không muốn động a! Huống hồ bọn họ ở đây cách địa phương bán ăn còn có không ít lộ, ôi....

“Vậy ta cũng không có biện pháp.” Nghiêm Tuấn Trạch như cũ bộ dáng không sao cả, dù sao có ăn hẳn liền ăn, không ăn được thì thôi.

Đối với thái độ Nghiêm Tuấn Trạch, Mễ Tu cũng không thể tránh được, theo một màn này Dương Hiểu Đồng liền nhìn ra thời gian trước đây hai

người bọn họ cùng một chỗ, kinh ngạc khẳng định đều là Mễ Tu, ha ha, bộ dáng này thật thú vị.

“Nhà các người có đồ nấu không?” Dương Hiểu Đồng mở miệng hỏi, hai người kia cũng không biết nấu cơm, dự đoán cũng không có cái gì để nấu a.

Nghe nói như thế, Mễ Tu mãnh gật đầu “Có, có có có! Hôm qua vừa mới có người đến đem đặt ở trong tủ lạnh, em biết nấu ăn?” Mễ Tu một đôi mắt xanh ngọc kia lúc này tràn ngập hi vọng nhìn Dương Hiểu Đồng.

Nhìn thấy Mễ Tu kích động như vậy, Dương Hiểu Đồng cười gật đầu “Biết, không để ý thì để tôi đến nấu cơm đi, các anh chờ một chút thì tốt rồi.”

“Hiểu Đồng, em thật sự là quá tốt, hiện tại nữ sinh giống như em vậy có thể ra phòng vào phòng bếp thực sự là quá ít, em quả thực chính là ánh rạng đông của anh a!” Mễ Tu khoa trương tán thưởng nói.

Dương Hiểu Đồng bất đắc dĩ khoát khoát tay, “Được rồi được rồi, anh yên tâm đi, tôi cũng nên đi, chờ thì tốt rồi.” Không ngờ Mễ Tu còn có một mặt như vậy, hôm nay thật là làm cho cô mở rộng ra nhãn giới a, bất quá Mễ Tu như vậy tựa hồ càng thêm đáng yêu.

Trước đây nhìn Mễ Tu tĩnh tĩnh đứng ở nơi đó, thoát nhìn còn có chút không dễ tiếp cận, bất quá hẳn cười khoảng cách này sẽ không còn, nhưng hôm nay nhìn thấy này lại cảm thấy hẳn rất dễ ở chung, tựa hồ hẳn như vậy càng đáng yêu, cùng hẳn hình thể cao to này có chút không tương xứng, thế nhưng hẳn cùng hình dạng vương tử thoát nhìn lại rất không tệ, nói chung là một người không tệ.

Dưới sự thúc giục của Mễ Tu, Dương Hiểu Đồng rất nhanh tiến phòng bếp, cũng may hai người bọn họ mặc dù chưa bao giờ nấu ăn, thế nhưng tại trú phòng những gì cần thiết đều có đầy đủ, trong tủ lạnh nguyên liệu nấu ăn cũng rất phong phú, nhìn hai người ngồi ở trên sofa xem ti vi, Dương

Hiếu Đồng không khỏi nghi hoặc, chẳng lẽ nguyên liệu nấu ăn này là để ở chỗ này cũng được?

Dương Hiếu Đồng đối với việc làm cơm là sở trường, ba mẹ đều là người mở quán ăn, cô có thể kém sao? Vo gạo rồi để vào nồi cơm điện liền bắt đầu rửa rau, thái rau, nấu ăn, bận bất diệc nhạc hồ.

Mễ Tu và Nghiêm Tuấn Trạch hai người mặc dù xem tivi, thế nhưng rất hiển nhiên lòng của bọn họ cũng không ở trên ti vi, cho nên đối với trên ti vi chiếu cái gì hai người bọn hắn cũng không biết “Trạch, người biết Hiếu Đồng biết nấu ăn sao?” Không phải hắn khoa trương, hắn hiện tại tiếp xúc qua nữ sinh đại thể đều được nuông chiều từ bé, Thiệu Vi Nhi biết nấu ăn? Nói ra ai tin?

Cho nên hắn đối với nữ sinh biết nấu ăn cũng không ôm chờ mong, các tiểu thư gia tộc có người nào nguyện ý tiến phòng bếp, nói cái gì tiến phòng bếp là thiếu phụ luống tuổi có chồng, dù sao nhà của bọn họ đều có địa vị, đến lúc đó trực tiếp thỉnh bảo mẫu đến làm cơm thì tốt rồi, dù cho mỗi ngày ở quán cơm ăn đại tiệc bọn họ cũng là chuyện bình thường, kia nấu cơm còn có cái gì phải học.

Nhìn thấy vẻ mặt không tin của Mễ Tu, Nghiêm Tuấn Trạch trên mặt cũng nở một mặt tươi cười, hắn còn nhớ trước ở nhà Dương Hiếu Đồng ăn cơm, lúc trước hắn cũng không dám tin, bất quá trù nghệ của cô ấy thực sự rất tốt, “Người cảm thấy cô ấy có tất yếu vui đùa chuyện này sao? Cô ấy hiện tại đang nấu cơm a...”

Mễ Tu liếc mắt nhìn phòng bếp bên kia, xấu hổ cười nói, “Đích thực là vậy, Trạch, cố lên a! Loại nữ nhân tốt này không nhiều!” Nếu như Dương Hiếu Đồng không biết, cũng sẽ không nói muốn nấu cơm, bất quá đối với thủ nghệ của cô ấy hắn rất tò mò.

“Thêm cái dầu gì a, còn cố lên.”

“Nha, người biết, liền không cần ta nhiều lời, nói chung thêm sức lực, ta ủng hộ người!” Mễ Tu trong mắt mang theo tiểu ý, hẳn thật rất hi vọng bọn họ cùng một chỗ, Trạch cũng có thể có thay đổi không nhỏ, ít nhất sẽ không cả ngày cắm cúi vào làm việc, mà Dương Hiểu Đồng cũng có thể chiếu cố hẳn, tổ hợp thật tốt a! Nói không chừng đến lúc đó hẳn còn có thể mỗi ngày ăn chực a.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn lướt qua Mễ Tu, không nói gì, chỉ là tầm mắt cũng không khỏi chuyên hướng về phía Dương Hiểu Đồng, chỗ phòng bếp, bởi vì có chút khuất, cho nên hẳn thay đổi vị trí, đối diện ở trong phòng bếp Dương Hiểu Đồng đang bận rộn.

Dương Hiểu Đồng như vậy nhìn qua bình thường rất nhiều, bình thường lại không có mị lực, bộ dáng mang tạp dề ở trong phòng bếp kia bận rộn có bao nhiêu nam nhân ảo tưởng? Hẳn đột nhiên cảm thấy trong lòng có một loại yên lặng và tường hòa chưa bao giờ có, ánh mắt ngày càng nhu hòa, có lẽ tất cả này thật là bởi vì cô ấy đi...

Rất nhanh, mùi thơm thức ăn từ phòng bếp phát ra, gợi lên vị giác của hai vị nam nhân kia, cũng không chờ Dương Hiểu Đồng kêu, trực tiếp chạy đến bàn cơm ngồi, liền nhìn một bàn thức ăn đầy đủ sắc hương vị được Dương Hiểu Đồng bưng ra, bọn họ nhìn liền muốn ăn đại thịnh.

Sườn xào chua ngọt, thịt băm, cay sao ngũ đinh, cung bảo kê đinh, nấm hương rau xanh, dây mướp đậu tương, chỉ một thời gian ngắn, đã dọn lên đầy một bàn, nhìn qua ấm áp mà lại hạnh phúc, khi Dương Hiểu Đồng đem món canh rong biển cuối cùng ra, Mễ Tu và Nghiêm Tuấn Trạch đã triệt để phục!

Mặc dù còn chưa có ăn, thế nhưng vừa nhìn bộ dáng này liền cảm thấy siêu cấp ăn ngon!

“Hiếu Đồng, em rất lợi hại a! Như thế một hồi liền làm được nhiều món ăn như vậy, thoát nhìn so với trong tiệm cơm còn ăn ngon hơn a!” Mễ Tu cầm đũa cao hứng nói, dạng nữ nhân này thực sự là cực phẩm a, ở trong đầu lại âm thầm quyết định hẳn sau này nhất định phải tìm lão bà biết nấu ăn! Nếu như không phải Nghiêm Tuấn Trạch thích Dương Hiếu Đồng, hẳn cũng nhịn không được mà theo đuổi.

“Rất tuyệt nga!” Nghiêm Tuấn Trạch cũng nhịn không được nữa nói, từ nhỏ đến lớn, cơ hội vây quanh bàn ăn ăn cơm như vậy tựa hồ rất ít, chỉ có lúc xem truyền hình hẳn đều luôn hâm mộ ẩm áp trong truyền thuyết kia, trong cuộc sống hiện thực chưa bao giờ có, thấy một màn như vậy, đối cảm xúc nội tâm hẳn tuyệt đối không phải người bình thường có thể hiểu.

Dương Hiếu Đồng khoát khoát tay “Không có khoa trương như vậy đi! Đều là một vài món mà thôi, các anh nếm thử xem thế nào.” Trên mặt của cô mang theo một tia đỏ bừng, bị hai người khen như thế vẫn sẽ có một chút không được tự nhiên a.

Bởi vì cùng Nghiêm Tuấn Trạch bọn họ cuộc sống giai tầng bất đồng, cho nên Dương Hiếu Đồng cũng không có cảm khái nhiều như bọn họ vậy, dù sao đứa nhỏ nhà nghèo sớm trưởng thành, trước kia từ nhỏ cô đã biết cách nấu ăn, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cũng biết a! Cho nên cô cũng không cảm thấy có gì đáng khoe, còn cho là hai người bọn họ cố ý đùa giỡn mình!

“Vậy anh liền không khách khí!” Mễ Tu cười nói, cơm nước a, hẳn cảm thấy cơm Trung Quốc thật không tệ, mặc dù hẳn trước đây vẫn ăn bò bít tết gì đó, thế nhưng khi tới Trung Quốc liền phát hiện món ăn Trung không phải ngon bình thường hơn, việc nấu ăn trong gia đình cũng rất tuyệt, cho nên hẳn cũng đã yêu cái thành phố này, thế nhưng không thể phủ nhận, cùng Nghiêm Tuấn Trạch làm việc với nhau, hẳn trên cơ bản đều ở trong tiệm cơm ăn cơm, cơ hội ăn cơm nấu gia đình này rất ít, kỳ thực lại nói tiếp vẫn là cơm gia đình ăn ngon nhất, cũng tình vị nhất.

Vừa mới nếm thử một miếng, Mễ Tu đã khen không dứt miệng nói “Ăn rất ngon, lưỡi anh đều nhanh bị ăn đi a!” Tay nghề này thực sự là đỉnh cao a, quán cơm cũng không có ăn ngon như vậy a! Hôm nay thật là có lộc ăn.

“Nào có khoa trương như vậy, nếu thích liền ăn nhiều một chút.” Nghe thấy Mễ Tu thích cơm mình nấu, Dương Hiểu Đồng cũng từ đáy lòng cao hứng.

Nghiêm Tuấn Trạch nếm thử một miếng, cũng khen không dứt miệng, lần trước ăn sáng kia cũng rất ngon, không ngờ cơm cô ấy nấu càng ngon, “Xem ra anh hôm nay ăn nhiều thêm vài chén cơm a!”

Ba người lại giống như người nhà vô cùng ấm áp ăn dùng bữa cơm này...

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Lập Kế Hoạch

Edit: Andrea

Beta: Sally

Sau khi cơm nước xong, Dương Hiếu Đồng vui vẻ trở về Hoa Hải thự, đương nhiên vẫn là Nghiêm Tuấn Trạch đưa cô về, nằm trên giường lớn, Dương Hiếu Đồng tươi cười vui sướng, hôm nay thật sự là một ngày tốt lành, về phần tại sao vui vẻ như vậy, chính cô cũng không biết...

“Du Du, người nói xem bây giờ ta có thể làm được những thứ gì? Hiện tại đối với ta mà nói thì Hải Diễm bang không còn chút uy hiếp nào, ta muốn phát triển a!”

Từ Từ cười gật đầu “Vậy cô muốn phát triển lĩnh vực nào đây?” Cô cần phải xây dựng thế lực hoặc công ty của chính mình, như vậy cô mới có thể chân chính đại triển quyền cước, tiến vào xã hội thượng lưu.

“Để ta nghĩ kĩ đã!” Dương Hiếu Đồng nằm ở trên giường bắt đầu tự hỏi, hiện tại cô có Tổng gia nâng đỡ, coi như là có bối cảnh nhất định, người bình thường trên căn bản là không thể động vào cô, cho nên không cần lo lắng quá mức vấn đề này.

Như vậy, giờ nên phát triển thế lực trong lĩnh vực nào đây nhỉ? Hiện tại thứ cô am hiểu nhất là thuật luyện đan! Mặc dù không thể luyện chế quá nhiều, nhưng có lẽ cô nên bắt đầu trên con đường điều chế dược phẩm làm đẹp!

Nếu kinh doanh dịch vụ làm đẹp, đã có được giảm béo thì chắc cũng phải có mấy loại đan dược làm đẹp chứ! Có những đan dược này, cộng thêm trang phục hàng hiệu, thiết kế thay đổi kiểu tóc một chút là có thể khiến một nữ sinh bình thường hoa lệ biến thân? Cô chắc chắn phải xây dựng một salon cao cấp hơn thẩm mỹ viện Mễ Lai kia mới được?

“Du Du, trong số đan dược hệ phụ trợ có đan dược làm đẹp hay trắng da gì gì đó không?” Dương Hiểu Đồng hỏi, hai tay cô nắm chặt thể hiện nội tâm khẩn trương, nếu có thì thật là quá tuyệt vời! Suy nghĩ một chút thôi cô đã cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, nhưng nếu không có thì phải nghĩ biện pháp khác vậy.

Nghe Dương Hiểu Đồng hỏi, Từ Từ suy nghĩ một chút liền hiểu ý cô: “Cô nghĩ đến dịch vụ làm đẹp sao?” Trước đây sao cô không phát hiện ra Dương Hiểu Đồng có đầu óc buôn bán tốt như vậy nhỉ? Thật là quá tốt rồi! Ngay lúc này cô đã có thể tưởng tượng ra mức độ thịnh hành sau này, tuyệt đối sẽ gây ra một cơn sóng lớn ở Trung Quốc thậm chí có thể gây ảnh hưởng ra nước ngoài!

Làm đẹp bao gồm rất nhiều thứ, là một người phụ nữ, ai chẳng muốn mình đẹp hơn nữa, không một ai không muốn sắc đẹp của mình được bảo tồn vĩnh viễn, đây chính là một định luật không bao giờ thay đổi, chỉ nghĩ thôi cũng biết lợi nhuận trong lĩnh vực này chắc chắn vô cùng kinh người!

“Từ Từ thật thông minh! Ta mới nói mỗi thế mà ngươi đã hiểu rồi!” Dương Hiểu Đồng thật ra Từ Từ rất thông minh, dù cô nghĩ tới thứ gì, chỉ cần tùy tiện nói ra một câu hoặc một ý tưởng nhỏ thôi thì Từ Từ đã hiểu được dù cô chắc chắn rằng nó không có dùng thuật đọc tâm. “Nhưng mà đây không phải trọng điểm a! Rồi cuộc là có loại đan dược này hay không vậy?”

Đây là điều khiến cô buồn bực nhất, đường đường là chủ nhân của Thiên Hàng Bảo Điển nhưng lại không biết được trong đó có loại đan dược mình

cần hay không, hơn nữa còn không biết nên tìm kiếm như thế nào mà chỉ có thể hỏi Du Du.

Từ Từ nhìn bộ dáng khẩn trương kia, cười nói: “Tôi còn định đùa giỡn cô một chút, nhưng thôi, chắc cô không thể thừa nhận đả kích nữa đâu ha! Yên tâm đi, có! Những thứ này đều thuộc về đan dược hệ phụ trợ, cô có thể bắt đầu luyện chế ngay bây giờ.” Nó chưa từng nghĩ thứ này cũng có thể dùng để kinh doanh, không ngờ Hiếu Đồng có thể nghĩ đến, quả nhiên là chủ nhân của mình có khác!

Thấy Từ Từ khẳng định, Dương Hiếu Đồng thiếu chút nữa kích động nhảy dựng lên: “Người nói thật sao? Thật sự có sao? Ha ha ha, thật vui quá đi!” Đến lúc đó cô nhất định sẽ trở nên nổi tiếng, sau đó hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề việc làm cho Nhược Nhược và Tiểu Mẫn nữa, chỉ cần trực tiếp làm việc tại đó là được, thật tốt quá đi!

Từ Từ vui vẻ nhìn bộ dáng kích động của Dương Hiếu Đồng, rốt cuộc thì cũng có cơ hội triển khai một kế hoạch lớn a! Mặc dù không thể đi ra nhưng dù sao thì cũng có Hiếu Đồng, đều như nhau mà thôi! Từ Từ đặc ý nói: “Đương nhiên rồi, cô không nghĩ tới chúng ta là ai nào! Là Thiên hàng bảo điểm đấy! Đồ vật mà bảo điểm sở hữu là vô cùng tận, chỉ có cô không nghĩ ra chứ không có bảo điểm không làm được! Ha ha ha!!!”

Hai người ở trong phòng cười như điên, cũng may không có người nào chứng kiến, nếu không chắc chắn sẽ hóa đá tại chỗ.

Một lúc lâu sau Dương Hiếu Đồng mới có thể bình tĩnh lại, đã có kế hoạch bước đầu, có thời cơ, vậy hiện tại cô phải lên kế hoạch tỉ mỉ một chút, trong này có khá nhiều vấn đề à nha!

“Đầu tiên, sản phẩm giảm béo của chúng ta đã được quốc gia thử nghiệm hay chưa? Có được sản xuất đại trà hay không? Vấn đề này phải giải quyết trước đã!” Dương Hiếu Đồng cau mày, đây là một vấn đề rất lớn a!

“Đan dược của chúng ta không thể đưa cho họ đi kiểm nghiệm được! Nếu sau khi kiểm nghiệm lan truyền hiệu quả kia ra ngoài, chắc tôi sẽ bị bọn họ bắt đi nghiên cứu mất...” Dù sao thì hiệu quả của đan dược này quá mức kinh người, hoàn toàn vượt xa tiêu chuẩn y học hiện tại, phương thuốc này chắc chắn không thể giao ra.

Vì vậy, chuyện này nhìn qua có vẻ đơn giản, nhưng khi chính thức bắt đầu mới biết còn một đống vấn đề cần giải quyết.

Từ Từ nhíu mày: “Lấy tình trạng của cô hiện tại, nếu chỉ dựa vào chính mình chắc chắn không được, tốt nhất là cố gắng đột phá cấp hai đi đã, sau đó luyện chế mấy loại đan dược mà Tống gia cần, khiến bọn họ thiếu nhân tình của cô, càng tín nhiệm cô hơn nữa rồi mới bắt đầu phát triển, tin rằng khi đó Tống gia sẽ là một hầu thuần vững chắc.” Hiện tại chỉ có thể từ từ, đi bước nào tính bước ấy vậy.

Dương Hiểu Đồng gật đầu: “Hiện tại ta sẽ bế quan một thời gian, không chỉ tu luyện, ta còn phải luyện chế thêm một ít dược giảm béo và mỹ dung đan, đẳng nào cũng cần dùng! Bất luận xảy ra chuyện gì ta cũng không bỏ cuộc đâu!” Dương nhiên rồi, loại ý tưởng tuyệt diệu này đâu phải muốn là nghĩ ra được! Nếu như có thể thành công, tương lai của mình sẽ ngập tràn ánh sáng.

“Đúng rồi, Du Du, người nói Tống gia đã biết người tu chân có tồn tại, như vậy những cái gọi là tu chân thế gia đương nhiên cũng biết có đan dược, nếu nói ra rằng chúng ta là người tu chân, như vậy có đan dược không phải là rất bình thường sao? Huống hồ đan dược mà người tu chân luyện chế cũng không thể giải thích trên góc độ y học đấy chứ! Người nghĩ vậy có đúng không?” Dương Hiểu Đồng đột nhiên kích động nói, như vậy là chẳng phải có thể giải thích được rồi sao?

“Ý cô là những tồn tại đặc thù như người tu chân này căn bản là không thể nghiên cứu?”

“Thông minh!” Vẫn là nói chuyện với Từ Từ tiện nhất, tùy tiện vừa nói như thế Từ Từ đã hiểu được: “Trước tiên ta phải tạo quan hệ tốt với Tống gia, sau đó lại nói việc này với bọn họ, nói không chừng có thể xin được giấy phép đặc biệt gì gì đó thì sao, hoặc là chúng ta luyện đan được thành được giảm bớt đơn giản rồi gian lận một chút khi thử nghiệm, dù sao đến lúc đó hiệu quả không tốt cũng sẽ không có vấn đề gì, nói chung thì trên có chính sách dưới có đối sách thôi!”

Dương Hiểu Đồng nói tới chỗ này chính mình cũng hưng phấn lên, xem ra phương án này có thể thực hiện được!

Ngày nổi danh của Dương Hiểu Đồng này sắp tới rồi! Hiện tại tạm thời tập trung vào luyện chế đan dược làm đẹp, chờ đến sau này tu vi tăng lên có thể luyện chế các loại đan dược chữa ung thư hay bệnh nan y thì cô có thể càng nổi tiếng hơn nhiều.

Từ Từ rất tán thưởng gật đầu “Ý tưởng này rất tuyệt! Vậy thì hiện tại cứ làm thế đi! Quan hệ của cô với Nghiêm Tuấn Trạch cũng không tồi, đến lúc đó bọn họ sẽ giúp đỡ cô, cho nên cũng không tồn tại vấn đề gì lớn, cô cứ yên tâm mà làm đi! Hiện tại quan trọng nhất chính là tu luyện và luyện đan, đương nhiên cũng phải học tập những phương diện khác nữa.”

“Trên phương diện quản lý thì cứ để Lâm Tây dạy cho cô đi! Tôi nghĩ đến lúc đó đối tượng xã giao của cô chắc chắn không chỉ có người Trung Quốc, như vậy thì ngôn ngữ và lễ nghi các quốc gia khác cũng cần học, nếu không khi đó sơ suất phạm phải điều kiêng kị của người ta sẽ không tốt...” Từ Từ tuôn một tràng liệt kê những thứ cô cần học trong thời gian tới.

Dương Hiểu Đồng ngồi nghe càng ngày càng ủ rũ: “Chắc chắn phải học hết những thứ đó hả?” Nếu học được hết những thứ đó, cô cảm thấy mình có thể trở thành Siêu nhân được rồi.

“Đương nhiên! Nhất định phải học! Không được lười biếng!” Từ Từ chống nạnh ra bộ dáng tàn bạo, giống như chỉ cần Dương Hiểu Đồng hơi lộ ra chút ý định không chịu học thì sẽ lập tức xử lý cô ngay tại chỗ.

Kỳ thực Dương Hiểu Đồng chỉ cầu nhau vậy thôi chứ khi bắt đầu cô tuyệt đối sẽ học tập vô cùng nghiêm túc, dù sao thì trước kia có muốn học cũng không được, bây giờ có cơ hội thì làm gì có ai nguyện ý bỏ qua chứ? Nào có ai không hy vọng mình giỏi giang hơn chứ? Người tài không lo chết đói, cô vẫn luôn luôn khắc sâu câu nói này vào trong lòng!

Nếu sau này mình thành đạt, cha mẹ và em trai có thể ngẩng đầu ưỡn ngực tự hào, chỉ cần nghĩ đến đây cô sẽ tràn đầy động lực tiến lên phía trước.

“Được rồi, thôi không nói nữa, bây giờ quan trọng là đi tu luyện đã, tu luyện xong ta sẽ đi luyện đan!” Dương Hiểu Đồng không nhận được muốn lập tức chạy đi luyện đan, cô không chờ được nữa rồi.

Khi Dương Hiểu Đồng đi tu luyện, Từ Từ vào trong Thiên Hàng Bảo Điện sắp xếp chuẩn bị cho các bước học tập tiếp theo của Dương Hiểu Đồng, hai người đồng thời cố gắng hết sức, vô cùng chờ mong vào tương lai.

Thời gian trôi qua rất nhanh, sau khi định ra kế hoạch, Dương Hiểu Đồng vẫn nhốt mình trong nhà tu luyện và luyện đan. Không ngờ ba ngày sau lại nhận được điện thoại của Tiểu Mẫn: “Hiểu Đồng à, gần đây cậu bận bịu chuyện gì vậy? Lâu rồi sao không liên lạc với bọn mình?” Giọng nói hơi u oán của Tiểu Mẫn từ đầu dây bên kia truyền tới.

Nghe vậy, trong đầu Hiểu Đồng lập tức xuất hiện hình ảnh bộ dáng oán phụ của Tiểu Mẫn: “Gần đây mình hơi bận, cậu tha thứ cho mình đi ha! Sao đột nhiên lại gọi điện cho mình vậy? Xảy ra chuyện gì sao?” Nhận được điện thoại của bạn tốt, Dương Hiểu Đồng cũng nói nhiều hơn.

“Phải có việc gì mới có thể gọi điện thoại cho cậu hả?” Bắt được lỗi sai trong lời Hiếu Đồng, Tiểu Mẫn lập tức lớn tiếng chất vấn, nhưng ý vui đùa trong lời nói kia hai người đều hiểu.

“Đương nhiên không phải rồi! Mình chỉ hỏi chút thôi mà! Không có việc gì cũng phải thường xuyên gọi điện chứ, mình chỉ sợ cậu chê mình lằng nhằng thôi!”

“Ha ha, vậy còn được! Nhưng lần này thực sự có chuyện đấy!”

“Chuyện gì?”

“Cậu lại quên rồi đúng không? Chuyện của đội hip-hop chứ còn gì nữa?” Tiểu Mẫn không còn gì để nói, gần đây không biết Hiếu Đồng bận bịu cái gì nữa, nếu hôm nay mình không nhắc thì không biết cô ấy ném chuyện này vào xó nào không biết.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Bạn Tốt

Dương Hiếu Đồng ảo não vỗ vào trán mình cái bốp, nhưng bây giờ tới hẳn không sao đâu nhỉ?

Thấy Dương Hiếu Đồng đã nhớ ra, Tiểu Mẫn hưng phấn nói: “Tiêu Văn Nghi gọi điện cho mình, cô ấy nói khóa sau mình có thể gia nhập rồi, mai mình có thể đến đó làm quen hoàn cảnh và các thành viên khác, sau này ở chung cũng tốt hơn!”

Văn Nghi sao, Dương Hiếu Đồng khẽ gật đầu: “Vậ thì tốt quá! Ha ha, chúc mừng nha! Đại sư hiphop tương lai, sau này tôi phải dựa vào ngài rồi!” Dương Hiếu Đồng thực lòng cao hứng thay Tiểu Mẫn, hiphop là mơ ước của Tiểu Mẫn, nay có thể hoàn thành ước mơ, đây thật là một điều đáng mừng.

Nghe Dương Hiếu Đồng trêu đùa, khóe miệng Tiểu Mẫn hơi cong lên, chỉ là thanh âm kia càng ngày càng dịu dàng: “Nếu không có cậu sao mình có thể nhận được cơ hội này, bất quá cậu yên tâm, mình nhất định sẽ nỗ lực, không làm mất thể diện của cậu đâu!”

Xã hội bây giờ phức tạp như thế, muốn tìm được một người bạn thật sự khó khăn biết bao nhiêu? Nhưng từ chuyện này cô cũng biết được Hiếu Đồng là thật lòng vì muốn tốt cho cô, phần tình cảm này cô nhất định sẽ quý trọng, chuyện của Hiếu Đồng chính là chuyện của cô, hai người chắc chắn sẽ là chị em tốt suốt đời!

Nghe Tiểu Mẫn nói, Dương Hiếu Đồng nhận ra người bạn này đã hạ quyết tâm, Tiểu Mẫn vẫn luôn luôn cố gắng phấn đấu đạt được mục tiêu, cô tin cô ấy sẽ bước được rất xa trên con đường này: “Mình sẽ chờ! Nhưng lúc thành công cậu đừng có bơ bạn bè đó!”

“Nói cái quỷ gì vậy hả? Mình thấy dạo này cậu cũng phát đạt lắm nha, sau này nhớ quan tâm bạn bè một chút đó! À đúng rồi, Tiêu Văn Nghi hỏi xem mai cậu có thể đi cùng mình không đấy! Cô ấy muốn nhờ cậu chỉ điểm chút cho đội. Đi nha! Đi nha!!!”

“Không thành vấn đề! Cậu chi cần kêu cái là mình tới liền! Sáng sớm mai mình tới trường... Thôi, vậy quá phiền phức, cậu gọi cả Nhược Nhược qua nhà mình ngủ đi, tối nay chúng ta cùng ôn lại cảm giác kia ha?” Mỗi ngày này cô luôn nhốt mình trong nhà cố gắng tu luyện, thật hoài niệm cái cảm giác đùa giỡn cùng bạn bè.

Đối với việc này đương nhiên Tiểu Mẫn đồng ý cả hai chân hai tay, lập tức cười nói: “Vậy thì tốt quá, mình và Nhược Nhược còn muốn chuẩn bị để hôm nào tìm cậu cùng đi chơi đây! Nhưng Tụi mình không biết bây giờ cậu ở đâu, cậu bảo bọn này tới kiểu gì đây hả?”

Phát hiện Tiểu Mẫn có dấu hiệu nổi bão, Dương Hiếu Đồng lập tức mềm giọng: “Được rồi, được rồi, là mình sai! Cậu báo cho Nhược Nhược đi, lát nữa mình lái xe tới trường đón hai cậu, OK?” Cô cũng muốn thả lỏng một ngày, mấy ngày liên tục chỉ có tu luyện khiến cô sắp mồm meo tới nơi rồi.

“OK! Cho cậu 20 phút, quá giờ không đến nơi cậu chính là con heo thối!” Dứt lời, Tiểu Mẫn lập tức ngắt kết nối.

Mà ở đầu dây bên kia Dương Hiếu Đồng chỉ có thể cười khổ không ngớt, đương nhiên cười khổ là một chuyện, còn tốc độ chuẩn bị cũng tuyệt đối là sắp đến cảnh giới nhất định, cô thật sự rất nhớ bọn họ a! Khi nằm viện cô

còn có thể trò chuyện chút ít với hai người bạn họ, nhưng từ khi xuất viện thì luôn bận rộn làm việc.

Vui vẻ thay một bộ đồ thoải mái, Dương Hiểu Đồng lái xe ra cửa. Lúc Nhược Nhược và Tiểu Mẫn sắp đi tới cửa trường học, một chiếc xe dừng ở trước mặt họ, Dương Hiểu Đồng giả vờ chu môi huýt gió: “Hai vị mỹ nữ, mời lên xe.”

Nhược Nhược và Tiểu Mẫn nhìn mà vui sướng, Dương Hiểu Đồng dù là ngoại hình hay khí chất cũng có sự biến hóa nghiêng trời lệch đất, hai người cảm khái trong lòng, hiện tại Hiểu Đồng nhìn qua tuyệt đối là thiên kim quý tộc xã hội thượng lưu, Gần như thay đổi toàn bộ so với bảy tháng trước, tỏa ra mị lực vô vàn, ngay cả con gái như hai người cũng thấy mê mẩn nữa là mấy tên con trai kia?

Hai người cao hứng lên xe.

“Hiểu Đồng a, từ khi xảy ra chuyện cậu liền biến mất không còn bóng dáng, có chuyện gì nghiêm trọng sao?” Nhược Nhược vừa lên xe đã bắt đầu nói không ngừng.

Nhìn bạn bè không chút thay đổi, Dương Hiểu Đồng cong cong khóe miệng, đi cùng hai chị em tốt quả thực vẫn thoải mái hơn nhiều, vĩnh viễn không cần hao tổn quá nhiều tế bào não: “Không có chuyện gì hết, Thị trường Tổng đã giúp mình xin phép với nhà trường rồi, sau này mình chỉ cần tới làm bài thi thôi, ngày thường không đến học cũng không sao hết!”

Cô cảm thấy như vậy rất tốt, dù sao thì mấy kiến thức trong trường cô đều có thể học tập ở chỗ Từ Từ, thay vì lãng phí thời gian ngồi mài đũng quần trong lớp, cô thà đi tu luyện còn có ích hơn!

“Thật sao? Vậy thì quá sướng rồi, mình thật hâm mộ cậu đấy Đồng Đồng! Tại sao mình không được như vậy chứ?” Nhược Nhược ngẩng đầu

hỏi trời xanh, cô còn phải mài đũng trên ghế nhà trường mỗi ngày, còn Tiểu Đồng lại có thể nhõn nhơ như vậy, thật ghen tị quá đi!

“Cậu như vậy không tốt sao? Chị hai à, mỗi ngày chị chỉ cần đều đều lên lớp, giờ nghỉ thì chơi vi tính, hẹn hò yêu đương hay cùng Tiểu Mẫn dạo chơi, cuộc sống nhàn nhã như vậy chị còn muốn gì nữa hả chị hai!” Trước đây Dương Hiểu Đồng cũng nghĩ có thể sống như vậy là thoải mái nhất, nếu Từ Từ không xuất hiện có lẽ cô cũng cứ như vậy mà ngốc qua hai năm đại học.

Ít nhất thì Nhược Nhược không có phiền não gì quá lớn, ở trong trường học cũng không có mấy áp lực. Nhược Nhược cố tình giả bộ suy tư, ba giây sau mới gật gật gù gù: “Ừ, nói vậy cũng có lý...”

“Phì...” Tiểu Mẫn rốt cuộc không nhịn cười được nữa, Nhược Nhược thật là cực phẩm a!

“Ha ha ha!” Ba người nói nói cười cười, chiếc xe phóng vun vút trên đường truyền ra tiếng cười sáng khoái khiến mọi người đều ngoái đầu nhìn theo.

Dương Hiểu Đồng đưa Nhược Nhược và Tiểu Mẫn tới trước cửa nhà mình rồi đi đỗ xe, đến lúc cô quay về lại thấy hai người vẫn đứng như trời trồng, há hốc miệng nhìn căn nhà, hai mắt dại ra, chỉ thiếu mỗi chảy nước miếng là đủ bộ

“Hey, hai người làm sao thế? Muốn đứng đó làm thần giữ cửa sao?” Dương Hiểu Đồng cười nói, cô đương nhiên biết tại sao họ lại như vậy, nhưng nói thực, phản ứng của hai người này có hơi khoa trương.

Nhược Nhược và Tiểu Mẫn không để ý tới cô, hai người đồng thời quay đầu nhìn đối phương, sau đó đồng thời đưa tay véo người kia một cái.

“A...”

“Đau quá...”

Hai người đồng thời kêu.

“Đây là sự thực sao? Nhà lớn như vậy!!!” Tiểu Mẫn dờ dẫm nói.

Mà Nhược Nhược còn kích động hơn, cô trực tiếp nhào tới Dương Hiểu Đồng, la lên: “Hiểu Đồng, tại sao cậu lại chuyển qua căn nhà lớn như vậy hả? Sao không gọi mình đến ở chung, hả hả hả?”

Dương Hiểu Đồng giật giật khóe miệng, cô nàng này hình như hơi kích động quá mức thì phải: “Dừng, dừng, dừng! Đêm nay cậu ngủ ở đây, sau này biết chỗ rồi thì muốn đến lúc nào chả được! Cậu còn tiếp tục la hét nữa tối nay mình sẽ không dẫn cậu đi chơi đâu đấy!”

Nghe vậy, Nhược Nhược dừng la ngay lập tức, tươi cười nịnh nọt: “Hắc hắc, Hiểu Đồng a, tối nay cậu định dẫn chúng mình đâu đâu thế?” Hiểu Đồng hiện tại và khi trước thật sự không giống nhau, bây giờ giá phòng đắt như vậy, một căn nhà thế này người bình thường phấn đấu cả đời chưa chắc đã mua được, mới là sinh viên đại học đã mua được căn nhà này đích thực một quái thai. Nhưng nếu là như vậy, cô cũng mong ước mình có thể làm quái thai.

Ba người vui vẻ bước vào phòng, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn nhanh chóng chạy quanh xem xét toàn bộ nhà, đương nhiên là không đến phòng kho, còn phòng ngủ của Hiểu Đồng vì khóa cửa nên cũng không vào được.

Xem xét hết một lượt, hai người mới ngồi xuống sô pha nghỉ ngơi. Dương Hiểu Đồng đi tới đưa nước trái cây cho bọn họ, hỏi: “Hai người nhìn đủ chưa? Thực sự bó tay với hai người rồi! Thế nào, buổi tối hai cậu muốn đi chơi thứ gì? Mình bảo đảm nhất định sẽ để hai người chơi tận hứng.”

“Không biết a, cậu dẫn đi đâu thì bọn mình đi đó thôi!” Nhược Nhược nói, cô không biết ở đây có chỗ nào vui, cứ đi theo Hiếu Đồng là được rồi.

“Ha ha, vậy chúng ta cứ đi một bước tính một bước đi, mình đã dọn phòng cho hai cậu rồi, sau này cứ thường xuyên tới đây đi, mình cam đoan giường chiếu ở đây thoải mái hơn trong ký túc xá nhiều.” Có bọn họ ở cùng quả nhiên vui vẻ hơn ở một mình nhiều, dù sao thì bây giờ cô chỉ cần tu luyện và luyện đan, ban ngày hai người bọn họ phải đến trường, chắc không có vấn đề gì.

“Đây là cậu nói đấy nhé! Sau này bọn tớ tới nhiều đừng có kêu nha!” Tiểu Mẫn hài lòng nói: “Thuận tiện nếu mình gặp vấn đề trong hiphop thì giúp đỡ mình luôn ha?” Hiếu Đồng nhảy giỏi như vậy, sau này nếu được cậu ấy giúp đỡ chắc chắn mình sẽ tiến bộ rất nhiều, quả thực chính là một giáo viên miễn phí nha!

“Biết rồi, biết rồi, cậu cũng phải cố gắng lên nha! Vậy mai chúng ta cùng đi đi! À, Nhược Nhược có đi cùng không?” Nếu cô và Tiểu Mẫn đi rồi, Nhược Nhược phải ở lại một mình sao?

“Mình đi cùng có được không? Đội hiphop quốc gia rất trâu nha, nghe nói trong đó có rất nhiều người nổi tiếng đúng không? Mình muốn đi! Mình muốn đi!” Nhược Nhược tò mò chớp chớp mắt, rõ ràng tỏ vẻ ‘tôi rất muốn đi’.

Dương Hiếu Đồng đưa mắt nhìn sang Tiểu Mẫn, Tiểu Mẫn gật gật đầu nói: “Chúng ta cùng đi đi, hẳn là không có vấn đề gì đâu!” Tiểu Mẫn vẫn luôn luôn thoải mái như vậy, đối với cô thì người nhà là quan trọng nhất, những cái khác chỉ có thể đứng sau!

“Vậy thì chúng ta cùng đi đi!” Ba người ngồi trên sofa cười đùa vui vẻ, mặc dù gần đây không gặp mặt nhưng giữa bọn họ vẫn không có bất kỳ khoảng cách nào.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Va Chạm

Edit: Sally

Trò chuyện một chút, bất tri bất giác đã đến buổi tối, ba người cũng lười ở trong nhà nấu cơm, trực tiếp đi quán cơm ăn.

So với nhà hàng cao cấp, bọn họ vẫn tương đối thích một ít quán ăn nhỏ hơn, ăn cơm như vậy cảm thấy tự tại hơn, suy nghĩ, ba người cùng đi tới quán ăn nhỏ Thành Hoàng.

Thành Hoàng vĩnh viễn là địa phương náo nhiệt nhất Thụy Thành, ở trong này có thị trường buôn bán quần áo giá rẻ, y phục luôn luôn rất tiện nghi, còn có nhiều loại trang sức, túi xách, nói chung nữ sinh thích nhất tới nơi này, nhớ ngày đó ba người bọn họ cũng thường thường tới, đương nhiên, để cho bọn họ lưu luyến đi tới nhất chính là ở đây là nơi nổi tiếng về các món ăn vặt!

Tuyệt đối là bao gồm các món ăn vặt đặc sắc, hương vị kia chỉ có thể dùng một chữ tuyệt! Mặc kệ người thích ăn khẩu vị gì, bất luận người tới từ địa phương nào, chỉ cần đi tới nơi này nhất định có thể có món người thích ăn.

Đứng ở Thành Hoàng, tức khắc, ba người vẻ mặt nghiêm túc “Các chị em a, liều mạng, có bản lĩnh liền theo đầu đường đến cuối phố, được hay không?”

“Đi!”

Nói xong ba người nhìn chăm chăm rồi chạy thẳng tới các cửa hàng ăn vặt, cái gì cũng có, thịt lợn viên, chao, bánh chiên chua cay, bánh mật... Ba người một đường ăn đến vui sướng! Ba người tươi cười lại thành một cảnh tượng một ngọn gió thổi quét các món ăn vặt.

Ba người vuốt cái bụng tròn vo đi ra, “Đây là lần thứ ăn bạo nhất trong mấy tháng này!” Dương Hiểu Đồng cười nói, nếu như mỗi ngày ăn như thế còn không phì chết sao, nga, không quan hệ, cô còn có được giảm béo có thể ăn.

“Đúng vậy, thứ cũng vậy a!” Tiểu Mẫn vỗ vỗ vai Dương Hiểu Đồng, bộ dáng hai ta đều như nhau.

“Ha ha, ăn thoải mái a, tiếp đến chúng ta đi đâu chơi?” Nhược Nhược hưng phấn nhất là cái kia, cô lúc nói lời này liền dựa hướng về phía Tiểu Mẫn, tổng cảm thấy Tiểu Mẫn trên người vô cùng thoải mái.

Mà bởi vì nguyên nhân quán tính, Tiểu Mẫn liền dựa hướng về phía Dương Hiểu Đồng, Dương Hiểu Đồng nhất thời không chú ý liền hướng bên phải ngã một chút, vừa lúc đụng vào trên người một nam nhân, quay đầu mang theo áy náy nói, “Thật xin lỗi, tôi không cố ý.”

Nam sinh kia đang ôm bạn gái, đột nhiên bị đụng một chút, tâm tình rất là không tốt, quay đầu lại chuẩn bị phát tác lại phát hiện là một nữ sinh tướng mạo xinh đẹp ngọt ngào, mặc một áo thun màu xanh tay dài có thêu văn, trước ngực dùng vòng cổ làm trang sức, thân thì mặc một quần jean đơn giản.

Mái tóc dài tùy ý xõa bay trên vai, làn da phi thường nhẵn nhụi trắng nõn, mà kia màu xanh của chiếc áo càng tôn thêm làn da trắng nõn phần nộn, trên mặt cũng không có trang điểm, tuy không trang điểm nhưng lại khiến cô có vẻ vô cùng tươi mát cao quý, đôi chân thon dài, quần jean đơn giản nhưng mặc trên người cô lại có thể thấ được vóc người hoàn mỹ.

Nói ngắn lại một câu, cực phẩm a!

Bên cạnh người bạn gái kia thấy bạn trai không nói gì, tức giận nhìn lại lại phát hiện bạn trai tầm mắt vẫn dừng lại ở trên người nữ sinh bên cạnh, vẻ mặt say mê nghiêm trọng kia là người nào cũng có thể nhìn ra. Theo ánh mắt cô ta nhìn lại, này mới nhìn rõ bộ dáng nữ sinh kia.

Nữ sinh tươi mát thanh nhã như vậy cô ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, làn da kia quả thực so với mình tinh điện ảnh trên ti vi còn tốt hơn. Trước đây cô ta xem thấy làn da mình tinh tốt như vậy, còn có thể nói bọn họ đều là hóa trang, một lần đến một lần đều tự an ủi mình, thế nhưng bây giờ lại không được, vì nữ sinh này đang để mặt mộc.

Cái này thật đủ đủ kích người, bất mãn chờ bạn trai, lại phát hiện bạn trai căn bản cũng không có nhìn thấy sự tức giận của cô ta, này càng vô cùng phiền muộn “Anh đang nhìn cái gì?” Không có biện pháp, chỉ có thể lên tiếng khiến bạn trai lấy lại tinh thần.

Nam nhân lúc này mới hồi phục tinh thần lại, trên mặt mang xấu hổ tươi cười “Không có gì, không có gì...” Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng hiện thực vẫn là nhịn không được nhìn về phía Dương Hiểu Đồng.

“Em không gọi anh anh vẫn còn không hồi thần, có phải hay không coi trọng người khác? Vậy anh còn quản tôi làm gì, đi theo mà theo đuổi cô ta?” Cô ta hiện tại thực sự là một bụng hỏa khí, có tốt nhìn như vậy sao? Vậy mà đến bây giờ còn nhìn!

Thấy bạn gái thực sự muốn bão nổi nam nhân tự nhiên cũng không dám nhìn nữa, vẻ mặt sừ cười nhìn bạn gái “Ở trong lòng anh em vĩnh viễn là người đẹp nhất! Người khác sao có thể so được với em đây?”

Nữ sinh hừ lạnh một tiếng “Vậy anh vừa rồi vì sao nhìn chăm chăm vào cô ta như vậy?”

“Anh là đang nghiên cứu vì sao người khác thế nào nhìn đều không đẹp bằng em a? Ôi, lão bà của anh thật xinh đẹp.” Nam sinh nói lời dễ ngon dễ ngọt vẫn rất có kinh nghiệm, quả nhiên, vừa nói hai câu, bạn gái vốn vẻ mặt buồn bực liền lộ ra tươi cười.

Hai người bọn họ động tĩnh lớn như vậy, Dương Hiểu Đồng ba người tự nhiên cũng nghe tới bọn họ nói chuyện, lập tức ba người nhin không được bật cười lên, thực sự là quá hài a, lời như thế bạn gái của hắn cũng tin?

Đáp nhỏ giọng, nữ sinh không khỏi quay đầu nhìn qua, lại phát hiện bạn trai vẫn như cũ nhìn chăm chăm nữ sinh kia, lập tức lửa giận tiêu xuống lại lần nữa tăng vọt “Cười cái gì mà cười, có cái gì hay mà cười?”

Dương Hiểu Đồng ba người sững sốt, Dương Hiểu Đồng có chút không nói gì nói “Tiểu thư, không có ý gì a, chúng ta không phải đang cười người” Đối phương biểu hiện có phần cũng quá quá khích đi.

Ai biết Dương Hiểu Đồng lời này vừa ra, nữ sinh kia càng sinh khí “VẬY cô là có ý gì?”

“Cô là cố ý tìm tra muốn cùng chúng ta cãi nhau đi.” Cô ghét nhất loại nữ sinh vô sỉ này không giảng đạo lý.

“Mày...” Nữ sinh đuối lý, ý thức cũng không biết nói cái gì cho phải “Ai cùng các người đều không tố chất chứ, hừ.” Đến cuối cùng chỉ có thể nói ra một câu nói như vậy.

“Nói người khác không tố chất, tôi xem ta là cô không tố chất nhất đi.”

“Đúng vậy, không cần để ý đến cô ta, người ta sư tử Hà Đông hống, không phát tiết hết, chúng ta liền chịu không nổi a, không cần để ý đến cô ta.” Nhược Nhược cũng hát đệm theo.

“Mày nói ai là sư tử Hà Đông hống?”

“Có người muốn dò số chỗ ngồi (hàm ý ăn nói lớn tiếng như loa thông báo), ta cũng không có biện pháp a.” Nhược Nhược bất đắc dĩ nhún nhún vai, căn bản không nhìn đối phương.

“Mày nói cái gì?” Nữ sinh đang chuẩn bị phát tác, nam nhân thật không thể không chen vào, chuyện này vốn chính là hấn nhảy lên trước, huống hồ cứ như vậy sẽ phá hư cảm nhận hình tượng trong mắt nữ sinh xinh đẹp kia, liền nhẹ giọng ở bên gái bên tai nói “Đừng nháo, trên đường có rất nhiều người nhìn, ngoan a.”

Nhìn bạn trai bộ dáng của bạn trai, nữ sinh lúc này mới dừng tay, hướng phía Dương Hiểu Đồng bọn họ hừ lạnh một tiếng, làm bộ dáng như không để ý tới.

Dương Hiểu Đồng nghe nữ sinh hừ lạnh, nhàn nhạt tới một câu “Nhàm chán” hai chữ không mang theo bất luận tình cảm gì, tựa hồ chỉ là một phán đoán vô cùng đơn giản, đem cô gái này đá kích đến cực điểm.

Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cũng là hướng phía nữ sinh kia hừ lạnh một tiếng xong kéo Dương Hiểu Đồng vội vàng rời đi. “Nữ sinh kia thực sự là đầu óc không tốt, chúng ta cười cô ta cũng muốn quản, thực sự là...” Tiểu Mẫn không gì để nói, trên thế giới này thật đúng là ai cũng có a.

Nhược Nhược liền có vẻ vẻ mặt đắc ý “Kia chủ yếu là bởi vì Hiểu Đồng so với cô ta đẹp, cô ta thấy bạn trai mình vẫn luôn nhìn Tiểu Đồng, sinh khí cho nên hỏa khí rơi tại trên người chúng ta, đáng đời cho tức chết cô ta, nếu tới là bạn trai cô ta khẳng định phiền muộn chết, Hiểu Đồng cùng cô ta so với thực sự là hơn rất nhiều mặt a.”

“Ha ha, kia đích thực là vậy.” Tiểu Mẫn cũng rất là tán đồng gật đầu.

“Được rồi a. Hai người miệng thật đá kích người vậy sao? Mời các cậu ăn bữa cơm mà thôi, không cần vẫn khen tở luôn miệng a, sẽ không có loại xinh đẹp này nga. Thật thương tâm, ôi...”

Nhìn Dương Hiếu Đồng bộ dáng thương cảm, hai người bất đắc dĩ sờ sờ trán.

“Được rồi, hai cậu đã nói như vậy, tớ đêm nay liền mang hai người đi làm cải tạo, đại biến thân, thế nào?”

“Thế nào biến?” Hai người cùng nhau tò mò nhìn Dương Hiếu Đồng.

“Đến lúc đó liền biết.”

Nữ sinh theo bạn trai đi tới bãi đỗ xe, đột nhiên kinh ngạc, hâm mộ nhìn chiếc xe bên cạnh, “Anh yêu, xe này có phải hay không mấy ngày trước triển lãm ô tô nhìn thấy là cỗ Spyker C8?” Lúc trước nhìn thấy xe này, cô ta vô cùng thích cùng ước ao! Bất quá giá cao hơn năm trăm vạn, người bình thường có thể mua được sao?

Nam nhân xoay người nhìn lại, kinh nghiệm gật gật đầu “Đúng vậy, không biết là ai a, thật có tiền.” Hẳn mua cái xe này tám mươi vạn đã xem như là rất tốt, xe này hơn năm trăm vạn cũng chỉ có chân chính đại gia mới có thể lái được mà thôi.

Ba người cực kỳ hứng thú hướng phía bãi đỗ xe đi, chỉ mới đi tới bãi đỗ xe thì lần nữa nhìn thấy đôi tình lữ kia, thật đúng là oan gia ngõ hẹp a.

Nữ sinh kia nhìn Dương Hiếu Đồng bọn họ vượt qua mình, vừa đi đến nói, “Thật đúng là âm hồn không tiêu tan a, liền các người cũng có xe sao?” Bạn trai cô ta, cô ta tìm kiếm lâu mới tìm được người như vậy, có xe có phòng, nhìn lại không tệ, quả thực chính là hình mẫu lý tưởng a, bạn bè bên người hâm mộ cô ta không biết có bao nhiêu người.

Dương Hiếu Đồng nghe thấy lời nữ sinh một trận không nói gì “Đến bãi đỗ xe không phải lấy xe, chẳng lẽ là nhìn xe?” Thực sự là đầu óc bã đậu, cho dù là muốn cười chế nhạo bọn họ, tốt xấu cũng nói câu có trọng lượng, thông mình một chút a. Loại này cũng có thể nói được?

“Hừ, các người khẳng định không có siêu xe.” Cô ta có thể nói xe này của bạn trai là dùng tám mươi vạn mua. Có thể mua được xe đua tám mươi vạn, giá trị con người có thể nghĩ, ngay lúc cô ta nói lời này, đã thấy ba người đi hướng Spyker c8 trước cô ta nhìn thấy mà hâm mộ nói, hơn nữa còn ngồi lên?

Cô ta cảm thấy thế giới này thật huyền diệu! Có làm hay không? Trước nữ sinh cùng cô ta tranh chấp đã vậy còn quá có tiền? Đây chính là xe đua hơn năm trăm vạn a, sao có thể...

Dương Hiểu Đồng lái xe lướt qua trước mặt cô gái kia, cô ta cũng không có bất luận cái gì có thể nói nữa, bởi vì không cần phải nói, cô gái này trước bị cô ta châm chọc giờ đã thành cô ta bị người cười nhạo, nếu như nói xe đua hơn năm trăm vạn không tốt, như vậy chiếc xe tám mươi vạn cô ta đi có thể trở thành xe sao?

Xe rời đi, mang đi tiếng máy xe, lưu lại nữ sinh kia một khoản đại ra...

Nhược Nhược và Tiểu Mẫn thì lại ngồi trên xe cười trộm, cảm giác này quá sung sướng “Hiểu Đồng, cậu có thấy biểu tình nữ sinh kia hay không? Ha ha, thực sự là quá khôi hài!”

Nghĩ đến trước cô ta còn kiêu ngạo không ai bì nổi, cô liền ngày càng cảm thấy về sau cô ta thế nào thế lương như vậy đây?

“Nhìn thấy, có vài người vốn là như vậy, ha ha, cô ta hiện tại hẳn là vẫn còn khiếp sợ đi” Cô phát hiện cô gặp được loại người này thật đúng là không ít a!

“Cho đáng đời, khiến cô ta phiền muộn đi, ai kêu cô ta mắt chó nhìn người thấp.” Tiểu Mẫn tổng kết nói một câu, với cái đề tài này, ba người cứ như vậy hoa lệ đi tới địa điểm ‘biến thân’...

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Gặp Lại Vương Nhược Tịch

Edit: Sally

Rất nhanh, bọn họ đã tới mục đích, không sai! Dương Hiểu Đồng dẫn bọn họ tới chính là chỗ Mễ Lai làm việc — Salon làm đẹp cho tầng thượng lưu.

Ở đây cũng là mục tiêu hướng tới của Dương Hiểu Đồng, Dương Hiểu Đồng tương lai làm một salon nhưng tuyệt đối không chỉ một nơi này. Bởi vì nơi này mặc dù quần anh tập trung, thế nhưng cũng bất quá là một khối rất nổi danh ở Thụy thành này, những thành thị khác dự đoán liền không có người nào biết, chớ nói chi là toàn thế giới, mà Dương Hiểu Đồng cô muốn làm salon làm đẹp chính là được toàn thế giới chú mục!

Đem xe giao cho nhân viên phục vụ đi gửi, Dương Hiểu Đồng dẫn Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cùng đi vào. “Oa, đây không phải là salon làm đẹp rất nổi danh cho quý tộc sao? Tớ nghe nói có thể tới cũng đều là người có tiền a, không phải ai cũng có thể chi nổi ở nơi này a.” Nhược Nhược quan sát trang hoàng trong salon nói.

Dương Hiểu Đồng khẽ gật đầu “Không ngờ cậu đối này cũng rất hiểu biết a! Thật nhìn không ra nha!”

Nghe nói vậy, Nhược Nhược kiêu ngạo ưỡn ngực, “Đây là đương nhiên, loại địa phương này mặc dù tớ chưa có tới qua, thế nhưng địa phương nổi danh Thụy thành tớ đều biết, tớ là bách sự thông, ha ha!”

“Hiếu Đồng a, đừng để ý đến cậu ấy, cậu ta liền sẽ đặc ý, kỳ thực a, là mấy ngày trước tớ cùng cậu ấy cùng nhau nhìn thấy, lúc đó cậu ấy còn rất hâm mộ nói nếu như có thể tới nơi này hưởng thụ một lần, vậy thì thật là thoải mái đến chịu không được, không nghĩ tới hôm nay vậy mà trở thành sự thật.” Tiểu Mẫn lúc này cũng rất là cao hứng.

Nơi này trang hoàng vừa nhìn cũng rất xa hoa, nếu như không phải Hiếu Đồng dẫn bọn họ vào, cô dự đoán cũng chỉ có thể ở cửa nhìn, cũng không thể tiến vào, đây là khác biệt.

“Ha ha, đã muốn thử một lần, kia còn chờ cái gì? Bắt đầu đi.” Lần đầu tiên tới đây là Doãn Lăng Hạo mang cô tới, cho là hẳn cũng là hiểu biết tất cả ở đây, cô trước kia cùng Nhược Nhược và Tiểu Mẫn giống nhau, thế nhưng bây giờ cô xác thực có thể thường thường xuất hiện ở đây, cũng trở thành người có thân phận, không khỏi không cảm khái lần này biến hóa cực nhanh...

“Tam vị tiểu thư, xin hỏi là tắm hơi, mỹ dung, trang điểm hay là tạo hình?” Một cô gái tướng mạo có chút ngọt ngào mặc một trên thân áo sơ mi, phía dưới là váy màu đen cho nhân viên đi tới cười hỏi.

Nụ tươi cười lễ phép kia nhìn qua rất làm cho người ta thoải mái, làm cho người ta tới liền cảm thấy tâm tình không tệ, “Hai người bọn họ, mỗi một dịch vụ, hết thấy tất cả đều làm một lần đi” Dương Hiếu Đồng cười nói.

“Vâng, như vậy hai vị tiểu thư mời đi theo ta” Nhân viên phục vụ vươn tay ý bảo bọn họ trước hết mời.

“Hiếu Đồng, cậu không đi sao?” Nhược Nhược và Tiểu Mẫn đồng thời hỏi.

Dương Hiếu Đồng lắc lắc đầu “Không cần, hai người các cậu hảo hảo hưởng thụ đi, xong hết tất cả tớ sẽ đi tìm các cậu, không cần lo lắng, muốn

làm gì thì làm cái đó, kiểu tóc y phục gì gì đó chọn chính mình thích nhất. Tớ trước đi xem người bạn của tớ” Đã tới đây, vậy liền đi xem Mễ Lai đi, đối với Mễ Lai một cô gái thoải mái này, cô vẫn rất có thiện cảm.

Nghe Hiếu Đồng nói, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn với sự hướng dẫn của nhân viên phục vụ rời đi, mà Dương Hiếu Đồng thì lại là gọi điện thoại nói cho Mễ Lai nói mình tại đây, Mễ Lai cũng rất cao hứng nói lập tức sẽ tới.

Không quá hai phút, Mễ Lai liền xuất hiện ở trước mặt Dương Hiếu Đồng, cô ấy như cũ là một thân trang phục khêu gợi, mái tóc dài uốn xoắn, làm cho khuôn mặt trái xoan tinh xảo kia càng thêm xinh xắn, cách trang điểm hiện đại nhất là đôi mắt được đánh tỉ mỉ màu hung khói khiến đôi mắt càng thêm hữu thần, xinh đẹp, đôi mắt này chắc làm cho không ít cô gái hâm mộ chết.

Vóc người cao gầy, đường cong tẫn hiển, nghe bước chân tới gần, Dương Hiếu Đồng trên mặt hiện tươi cười.

Cô biết Mễ Lai ở trong này là làm việc liên quan đến hình tượng bề ngoài, lúc trước cô tới hình tượng của cô lúc đó chính là do Mễ Lai tự mình thiết kế tạo ra, hơn nữa thiết kế rất thành công, cô rất thích. Ở trong này người có thể mặc y phục mình thích là có thể chứng minh người ở trong này thân phận cũng không tầm thường, bởi vì Dương Hiếu Đồng có chú ý tới trong những tiệm làm đẹp bình thường khác đều là người mặc bình thường hoặc trang phục công nhân, như Mễ Lai tuyệt đối là ít đáng thương.

“Hiếu Đồng, cậu lâu như vậy mới tới nhìn tớ nga?” Mễ Lai bĩu môi oán giận nói, chỉ là nụ cười trên mặt kia xác thực che không được.

Dương Hiếu Đồng cười cho Mễ Lai một cái ôm, mặc dù hai người bọn họ nhận thức thời gian rất ngắn, nhưng thời gian bọn họ cùng một chỗ xác thực rất hòa hợp vui vẻ, có một người bạn như vậy, đúng lúc nhận thức thời gian không lâu, lại có thể ăn ý như bạn bè đã nhiều năm.

“Cậu còn nói tớ a! Tớ cũng không phải đã tới thăm cậu rồi sao? Cậu cũng không đi nhìn qua tớ a!”

“Hắc hắc, gần đây thật rất bận a, cậu tới vừa lúc, vừa rồi tớ bị người làm tức chết rồi” Nói này, Mễ Lai khó có được lộ ra bộ dáng chíp bông, chân mày có thể thấy được cô ấy hiện tại rất phiền não.

Dương Hiểu Đồng trong mắt đầy nghi hoặc “Chuyện gì có thể khiến cho cậu mất hứng được a? Là khách hàng quá khó tính sao?” Mặc dù ở chung thời gian cũng không lâu, thế nhưng cô lại biết Mễ Lai là một người không câu nệ tiểu tiết, sự tình bình thường sẽ không để, có thể đem cô ấy tức giận thành như vậy, xem ra đối phương công lực rất thâm hậu a.

“Tớ vừa đụng phải một khách hàng đặc biệt không phân rõ phải trái, thực sự, người không phân rõ phải trái tớ thấy rất nhiều, nhưng người không phân rõ phải trái như thế tớ là lần đầu tiên thấy, cậu cũng không biết ả ta có bao nhiêu quá đáng, làm này cô ta cũng không hài lòng, cái kia cũng không hài lòng, bận rộn nửa ngày cô ta đều nói nhìn không thuận mắt, vậy tớ liền hỏi cô ta thích dáng vẻ như thế nào, cô ta lại nói không biết, người này quá khó hầu hạ.” Thật vất vả đụng tới một người bạn có thể chia sẻ, Mễ Lai một hơi đem phiền muộn chính mình nói ra.

Cũng bởi vì người khách này, mà đã cọ xát hơn hai giờ, lãng phí thời gian của cô như thế, còn nhường cô nhận một bụng tức giận, cô hiện cũng không muốn nhìn thấy cô ả kia.

“Không phải chứ? Làm khó người như vậy a...” Dương Hiểu Đồng cũng một trận chặc lưỡi, loại người này coi như là ‘Cực phẩm’ a! “Mễ Lai, cô ta không phải cùng cậu có thù oán chứ?”

Mễ Lai khoát khoát tay “Không phải, tớ không biết cô ta, nếu như cùng tớ có thù oán thật, tớ cũng sẽ giúp cô ta tạo hình tượng a, ở trên tay tớ còn không phải là muốn chết? Tớ sẽ đem cô ta biến thành người hói đầu”

“Xì...” Nói đến đây, hai người đều nhin không được bật cười lên, Dương Hiểu Đồng cảm thấy tính cách của Mễ Lai thực sự rất đáng yêu, về phần vấn đề người hói đầu này, đừng nói, cô còn thực sự tin Mễ Lai có thể làm được.

“Cũng là cậu tốt, cậu làm cho tâm tình tớ liền khá hơn nhiều, đúng rồi cậu hôm nay là đến làm mỹ dung hay là đến thăm tớ?”

“Phân nửa phân nửa, tớ dẫn hai người bạn đến làm đẹp a, sau là tới thăm cậu, ha ha. Bọn họ đã đi, hiện tại chính là tới thăm cậu.”

“Đi” Mễ Lai một tay đáp ở trên vai Dương Hiểu Đồng, thân thể của cô ấy so với Dương Hiểu Đồng cao hơn một ít, “Vậy cùng tớ cùng đi nhìn người khách khó chịu kia đi. Nhìn cậu tâm tình của tớ cũng đã khá hơn nhiều.”

Dương Hiểu Đồng tự nhiên gật đầu, dù sao cô hiện tại cũng không có việc gì, thuận tiện đi xem nữ nhân kia như thế làm cho người ta không nói được lời nào, nếu như có thể cũng có thể giúp đỡ một chút, đương nhiên này tỷ lệ rất nhỏ.

Phòng làm việc của Mễ Lai rất lớn, đi vào vừa nhìn, Dương Hiểu Đồng lập tức minh bạch Mễ Lai làm việc chính là phụ trách trang điểm cùng mảng chọn phục trang, bởi vì ở đây chủ yếu chia làm hai phía, mà các loại mỹ dung (chắc là các loại hình chăm sóc da, tẩy trắng...) thì lại là giao cho người khác ở địa phương khác tiến hành.

Theo lý thuyết, Mễ Lai đối với phương diện này cũng có kinh nghiệm, không có khả năng phí hai giờ đồng hồ mà đối phương cũng không hài lòng, nhưng mà khi nhìn rõ khuôn mặt người khách kia, Dương Hiểu Đồng lại lần nữa cảm nhận được cảm giác oan gia ngõ hẹp, bởi vì nữ sinh kia không phải ai khác, chính là hoa hậu giảng đường tiền nhiệm Thụy Đại —— Nương Nhược Tịch!

Vương Nhược Tịch nghe thấy có người đến, nhìn cũng không nhìn liền oán giận nói “Cô nhanh lên một chút được hay không a, tôi đang vội, làm đến bây giờ cũng không có tạo ta hình tượng khiến tôi hài lòng, cô nếu làm không được liền nói một tiếng, tôi đổi người khác.”

Nghe nói như thế Dương Hiểu Đồng liền nhú mày, cô hoàn toàn có thể hiểu được tâm tình Mễ Lai vì sao không tốt như vậy, Vương Nhược Tịch thật đúng là vô luận ở địa phương nào đều thích đùa giỡn tính tình đại tiểu thư a, ở trong trường học tốt xấu còn có thể chú ý một chút ảnh hưởng, ở trước mặt người khác làm bộ hiểu biết ý người, thế nhưng ở trong này tựa hồ hoàn toàn không cần tất yếu làm vậy.

Từ sau sự tình hoa hậu giảng đường bụi trần lắng đọng, Vương Nhược Tịch liền không xuất hiện trước mắt của cô một lần nào nữa, không nghĩ tới hôm nay lại ở chỗ này nhìn thấy cô ta, nhìn cô ta như vậy, cô cảm thấy cùng Thiệu Vi Nhi thật là giống, không biết hai người bọn họ cùng một chỗ có phải hay không có thể trở thành bạn thân, đây chính là gọi ‘ngưu tầm ngưu, mã tầm mã’ sao?

Nghe nói như thế, Mễ Lai chỉ có bất đắc dĩ nhún nhún vai “Tôi nói đại tiểu thư a, cô rất cuộc thích dạng hình tượng gì? Nói muốn thanh nhã, tôi làm cho cô, cô liền nói quá nhạt, hơi đậm thê một chút cô lại nói quá đậm...”

“Cô đây là thái độ gì, tôi không hài lòng chính là do cô làm không tốt, còn nói tôi xoi mói? Cẩn thận tôi khiêu nại cô!” Vương Nhược Tịch quay đầu lại, lại nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đứng ở bên người Mễ Lai, lập tức thanh âm yếu đi một nửa.

“Cô, cô tại sao cũng ở nơi này?” Ba của cô ta ở trong trường học cũng là giáo đồng, đối với chuyện Dương Hiểu Đồng có Tổng thị trưởng nâng đỡ cũng biết được, lúc đó còn rất nghiêm túc cảnh cáo cô ta ngàn vạn không

được đặc tội Dương Hiếu Đồng, hậu quả kia không phải bọn họ có thể gánh nổi, giống như Trình Thiên Lỗi kia chính là vết xe đổ a!

Nghĩ đến Trình Thiên Lỗi kia có kết quả thâm, cô ta cũng bị dọa sợ, vậy thì thật là đưa cô ta vào tuyệt lộ, cho nên cô ta không hoài nghi chút nào nếu như mình chọc giận Hiếu Đồng tuyệt đối sẽ rơi kết quả rất thâm.

Thấy Vương Nhược Tịch nhìn thấy mình, kiêu ngạo bình thường kia đã không còn, Dương Hiếu Đồng còn cảm thấy có chút nghi hoặc, bất quá nhớ tới sự tình ở trường học sau đó là hiểu, không nghĩ tới bây giờ chính mình đối với Vương Nhược Tịch có chút lực chấn nhiếp, này hoàn toàn là ngoài ý liệu của cô a.

“Thật khéo a, Mễ Lai là bạn của tôi, tôi tiện đường đến thăm cậu ấy.” Dương Hiếu Đồng trên mặt như trước mang theo tươi cười, chỉ là rơi vào trong mắt Vương Nhược Tịch liền có chút ý tứ không rõ. “Mễ Lai trang điểm cô không hài lòng?”

“Nga, không có” Vương Nhược Tịch khoát khoát tay. Đối cái gương chiếu chiếu “Tôi bây giờ nhìn cảm thấy vẫn là rất không tệ, vậy tôi liền không quấy rầy các người ôn chuyện, tôi còn có chút việc, tôi liền đi trước a, hẹn gặp lại” Vương Nhược Tịch cầm túi xách lên cười nói, chỉ là nụ cười kia cho dù ai cũng có thể nhìn ra là xấu hổ.

“Đi nhanh như vậy a? Kia, hẹn gặp lại nga!” Dương Hiếu Đồng cũng không ngờ Vương Nhược Tịch sẽ nhẹ nhàng như vậy rời đi, vốn cô còn chuẩn bị nghĩ biện pháp, không ngờ còn không nói lời nào đối phương liền chạy.

CỰC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Biến Đổi Phong Cách

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

Mễ Lai kéo Dương Hiểu Đồng ngồi xuống rồi hỏi: “Cô à vừa làm khó dễ kia cậu quen biết sao? Lúc trước một bộ dáng cao ngạo ai cũng không thèm để ý, thế nào nhìn thấy cậu liền giống như chuột thấy mèo, lập tức rời đi nha?” Hiểu Đồng thật đúng khiến cô bội phục, vừa tới đây liền đem quý đáng ghét kia đuổi đi.

Vốn cô cũng không chuẩn bị cùng đối phương làm ăn, khiếu nại liền khiếu nại đi, ai sợ ai a, thực sự là... Căn bản là cố ý lôi khuyết điểm nhỏ, nếu như không hài lòng thì chính mình tự làm đi.

“Tớ và cô ta học cùng trường, chuyện này nói rất dài dòng, nhưng mà hôm nay cô ta hành động như vậy tớ cũng rất kinh ngạc, ha ha. Lần trước đến, tớ cũng không phải rất để ý cậu rốt cuộc là làm cái gì, hiện tại xem ra hẳn là phụ trách trang điểm và trang phục?”

“Thông minh!” Mễ Lai hướng phía Dương Hiểu Đồng giơ một ngón tay cái “Có muốn hay không tớ tới giúp cậu trang điểm? Miễn phí nha!”

“Ha ha, không cần, nhưng mà một lát nữa hai người bạn kia liền giao cho cậu!” Dương Hiểu Đồng chớp chớp mắt, một bộ dáng ta tin vào người.

Mễ Lai tự nhiên cũng gật đầu “Không có vấn đề, đều tính lên người tớ! Ha ha.”

Hai người nói chuyện hàn huyên trời đất một lúc, cũng có thể nói là trò chuyện rất hợp ý, cửa phòng làm việc Mễ Lai cũng treo một tấm bảng xin chớ quấy rầy, cứ như vậy nói chuyện trao đổi để cho khoảng cách giữa hai người càng thêm gần gũi hơn, Dương Hiểu Đồng cảm thấy nếu như đem kế hoạch kinh doanh chính mình làm tốt, Mễ Lai đến hỗ trợ liền thật tốt quá! Chỉ là bây giờ còn có rất nhiều vấn đề, tạm thời cũng không cần nói với Mễ Lai.

Từ trong lời nói của Mễ Lai, Dương Hiểu Đồng biết, salon dành cho quý tộc đối với Mễ Lai cũng không có quá nhiều sức hấp dẫn, tới nơi này làm việc chỉ là tạm thời, tương lai tới địa phương tốt hơn, Mễ Lai cũng sẽ chọn đổi nghề. Xem ra sau này để cho Mễ Lai đến giúp chuyện của mình có hi vọng a!

Nói chuyện một chút, thời gian cứ như vậy bất tri bất giác trôi qua, lúc Nhược Nhược gọi điện thoại đến, Dương Hiểu Đồng lúc này mới nhớ tới, nhận điện ra đón Nhược Nhược bọn họ, đem Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cùng Mễ Lai đến giới thiệu xong, Mễ Lai bắt đầu giúp Nhược Nhược và Tiểu Mẫn chọn trang phục.

Dù sao vẫn là trước thay xong trang phục rồi lại đi trang điểm, trang dung các loại tương đối khá, đương nhiên Mễ Lai đem rèm kéo lại, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn nhìn liền bị trang phục khắp gian phòng làm kinh ngạc, hai người đều sửng sốt, trang phục này nhìn qua liền biết giá hết sức xa xỉ, nhãn hiệu tuy rằng bọn họ chưa có mặc qua, thế nhưng đều là hàng hiệu rất nổi tiếng, lập tức mừng rỡ đồng thời cũng có chút ngại ngùng.

Bọn họ biết Hiểu Đồng xem bọn họ như là bạn thân, hơn nữa hiện tại Hiểu Đồng cũng không phải chỉ đơn thuần là có tiền, thế nhưng mỗi lần ra ngoài đều là Hiểu Đồng trả tiền, đây vẫn có chút không tốt. Ngay cả lần trước, bọn họ mua những thứ mỹ phẩm, đi spa cũng là Hiểu Đồng trả tiền, hơn nữa những thứ kia đều là người thượng lưu hưởng thụ, thế nhưng không nhìn cũng biết giá tiền kia tuyệt đối hù chết người.

Vừa tắm trắng da, lại là ngâm sữa, hơn nữa không có sấm thủy (pha lẫn nước), tất cả đều là sữa, hai người bọn họ coi như hoàn toàn bị nghiện, tuy là nghĩ muốn nhưng cũng một trận đau lòng a.

“Hiểu Đồng à, nếu không chúng ta không làm nữa, trở về được rồi, mình và Nhược Nhược đã hưởng thụ đủ rồi” Tiểu Mẫn đem Hiểu Đồng kéo lại bên cạnh nói.

Hiểu Đồng kỳ quái nhìn Tiểu Mẫn “Làm sao vậy? Đã tới thì cùng nhau chuẩn bị cho tốt. Hai người thay đổi kiểu tóc cũng không tệ a, một lát đổi trang phục thật tốt, chúng ta cùng đi ra ngoài chơi có được không?” Lúc trước rõ ràng nói đêm nay muốn thay đổi bản thân hoàn toàn, thế nào một lúc lại như vậy?

“Thế nhưng đây tốn hết bao nhiêu tiền a? Tớ và Nhược Nhược không quan hệ, cứ như vậy đi, chúng ta trở về đi.” Luôn là Hiểu Đồng trả tiền, trong lòng cô thực sự áy náy.

Hai người bọn họ đều hiểu Hiểu Đồng thật tâm coi bọn họ là chị em, hơn nữa đối xử với bọn họ cũng xuất phát từ trong nội tâm, nhưng mà hai người bọn họ dường như cái gì cũng chưa vì Hiểu Đồng mà làm nha.

“Tiểu Mẫn à, cậu suy nghĩ nhiều quá rồi, mấy vấn đề này không cần suy nghĩ, cứ giao cho tớ là được rồi! Tiền của tớ cũng là của hai người, chúng ta là chị em, giống nhau thôi! Huống hồ hiện tại tớ có cuộc sống tốt rồi, mang hai cậu cùng đi chơi không phải rất bình thường sao, đổi lại các cậu cũng sẽ làm như tớ, cậu không phải cũng làm như vậy sao?”

Nghe thấy Hiểu Đồng nói lại như vậy, Tiểu Mẫn nhất thời lại không biết nên nói cái gì, đúng vậy, nếu đổi lại là bọn họ, hai người cũng sẽ làm như vậy, thế nhưng vấn đề bây giờ không phải hai người nha! Giả thiết về vấn đề này chắc chắn không tồn tại đâu!

Hiếu Đồng vỗ vỗ vai Tiểu Mẫn “Được rồi, lấy chúng ta đều là người một nhà không cần nói nhiều như vậy, nếu không tớ sẽ mất hứng!” Mình làm vậy có hay không làm cho Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cảm thấy trong lòng không thoải mái? Dương Hiếu Đồng trong lòng tự hỏi, cô là thật tâm đối tốt với bọn họ, dù sao đều là chị em của mình thôi.

Cô hi vọng cả đời này cũng có thể cùng bọn họ vẫn bảo trì quan hệ mãi như vậy, cô không có chị em ruột, thế nhưng có hai người bọn họ vậy là đủ rồi, thế nhưng cô cũng không thể không tự hỏi một vấn đề, cô bây giờ có thể hay không để cho hai người cảm thấy có một chút khoảng cách? Chờ Tiểu Mẫn tham gia đội tuyển quốc gia hip hop, đến lúc đó giữa bọn họ hẳn là cũng không có cái gì chênh lệch, nhưng Nhược Nhược thì sao?

Nếu như kế hoạch kinh doanh mở salon làm đẹp của cô mở, mời Nhược Nhược đến chính công ty mình cùng mình làm việc với nhau, như vậy hẳn là cũng sẽ không có một chút vấn đề, Dương Hiếu Đồng càng nghĩ càng cảm thấy như vậy rất đúng, xem ra mình tu luyện còn phải nỗ lực nhiều hơn, tranh thủ sớm ngày đột phá nhị cấp nha!

Đang nghe lời nói sau của Hiếu Đồng, Tiểu Mẫn mới cùng Nhược Nhược cùng đi xem trang phục, đương nhiên chủ yếu vẫn là Mễ Lai giúp hai người bọn họ phối trang phục, căn cứ thân hình hai người bọn họ, tính cách, chọn một bộ trang phục phù hợp đặc điểm từng người.

Dương Hiếu Đồng lại ở một bên cười quan sát, gần đây vẫn bận rộn chuyện của mình, dường như có chút xem nhẹ chị em nha, nhớ tới chuyện lúc trước muốn mang hai người bọn họ đi đồ thạch, ánh mắt của cô sáng ngời!

Cô bây giờ cũng không cần lo lắng người khác sẽ phát hiện mình khả năng đồ thạch, hoàn toàn có thể mang hai người bọn họ cùng đi, sau đó không để cho bọn họ phát giác, đến lúc đó cũng có thể thay đổi cuộc sống

của bọn họ, giữa bọn họ cũng sẽ không có bất luận chênh lệch gì, như vậy rất tốt!

Mễ Lai lúc chọn y phục vẫn giúp một tay, mặc dù cùng Nhược Nhược và Tiểu Mẫn tiếp xúc thời gian không lâu, thế nhưng đối với tính tình hai người bọn họ đều vẫn có hiểu biết nhất định, so sánh thì Nhược Nhược tương đối đáng yêu và sinh động, mà Tiểu Mẫn thì lại sáng khoái, không câu nệ tiểu tiết.

Cô đưa ra ý kiến, chọn lựa cho Nhược Nhược váy ngắn Dior màu tím nhạt, Dior là danh từ hoa lệ ưu nhã, trang phục cũng kế thừa theo đặc điểm này, cổ chữ v dẹt từ sợi tổng hợp, Mễ Lai chuẩn bị rất nhiều kiểu váy khác nhau, nhiều trình tự để khách tự do phối hợp, đầy đủ là một đại đặc sắc của Dior.

Nhược Nhược mặc chiếc áo ngắn có phong cách hơi cổ điển, trên thân cổ chữ v, hơn nữa dùng nếp uốn phong cách vừa đúng với thân hình nữ sinh, đồng thời cũng có thể che đi một ít khuyết điểm của dáng người rất tốt, nửa người trên nhìn qua lại gãy đi mà lại thành thực, ưu nhã mà lại có phong cách điệu đà.

Bên dưới mặc váy ngắn bó sát, chân Nhược Nhược vốn thẳng tắp rất đẹp, váy ngắn này vừa lúc đem vóc người hiện ra độ cong rất kiều diễm, lộ ra một nửa đùi và chân nhỏ thon dài kia, làm cho cô ấy cả người tràn đầy vô hạn mỹ lực.

Vốn tính cách hoạt bát đáng yêu hợp với màu tím thành thực khêu gợi, nhìn qua không có chút nào không phù hợp, ngược lại đem hai người vừa mới dung hợp ở tại cùng nhau, vừa gợi cảm mà vừa đáng yêu, hoạt bát mà lại không mất đi lịch sự tao nhã, tuyệt đối xứng là đại mỹ nữ!

Khi Nhược Nhược mặc váy này vào, sau khi đi ra, ba người đều tràn đầy kinh diễm nhìn Nhược Nhược, thực sự là người đẹp nhờ lựa a, không ngờ

chỉ đổi một bộ quần áo đã thay đổi như thế, Nhược Nhược liền biến thành đại mỹ nữ phi thường có khí chất, đương nhiên cô ấy vốn cũng là người xinh đẹp.

Mễ Lai rất hài lòng nhìn trang phục mình phối, mở miệng hỏi “Hai người cảm thấy bộ này thế nào?” Chính mình cảm thấy rất hài lòng, thế nhưng trọng điểm là khách hàng có hài lòng hay không nha.

Kết quả Nhược Nhược không nói gì, bên cạnh Dương Hiểu Đồng và Tiểu Mẫn xác thực mảnh mẽ gật đầu, bộ này nhìn qua quá phù hợp! Thấy bọn họ bộ dáng cao hứng, Mễ Lai cũng có vẻ rất hưng phấn. cô thích làm việc này, chính là luôn hy vọng có thể nhìn thấy khách hàng của mình trên mặt mang nụ cười hài lòng, đây mới là ước nguyện ban đầu của cô.

Nhược Nhược nhìn mình trong gương đến ngây người, đổi một bộ quần áo tại sao có thể có khác biệt lớn như vậy?

Nhưng mà da của mình nhìn qua là so với trước đây đẹp hơn không ít, đây cũng là một nguyên nhân quan trọng a, chẳng lẽ tắm sữa thực sự có hiệu quả như vậy?

Sau khi làm cho Nhược Nhược xong, Mễ Lai liền bắt đầu giúp Tiểu Mẫn chọn quần áo, theo ánh mắt Tiểu Mẫn nhìn lại, Tiểu Mẫn hình như đối với quần cảm thấy hứng thú váy, cho nên cô cũng theo ý thích cô ấy, lấy tính cách của Tiểu Mẫn, đoán chừng cô ấy mặc váy cũng không thói quen.

Lựa chọn một chút, Mễ Lai giúp Tiểu Mẫn lấy một bộ trang phục Gucci, cổ được cắt may kỳ công, phong cách mới mẻ độc đáo, tràn ngập phong cách của thế kỷ mười tám đầy phong tình, dung nhập phong cách cao bồi, vũ trụ và rock and roll siêu sao màu sắc, làm cho cáng thêm táo bạo, nhìn chung mang vẻ không kiềm chế được, tỏa ra mị lực vô hạn.

Thật sự rất hợp với Tiểu Mẫn, cũng không phải phong cách quá mức phức tạp, trên người một chiếc áo sơ mi trắng đơn giản, quấn một khăn

quàng cổ màu xám sọc ô vuông, thời thượng mà lại đơn giản, bên dưới thì mặc một chiếc quần shock ngắn ống phồng, mang theo nếp uốn, vô cùng có cá tính với phong cách tomboy, chân nhỏ dài thon thả.

Bộ này nhìn như đơn giản, nhưng nhìn kỹ là biết cách điệu không đồng nhất, thiết kế rất kỹ lưỡng, thể hiện tư thế oai hùng hiên ngang của một cô gái cá tính, giữa thời thượng lại mang theo vẻ truyền thống, không phải như một cô gái thực, mà lại có một phong tình khác, nhìn qua mang theo khí tức mê người.

Nói chung một phen xuống, hai người đều rất hài lòng, Dương Hiểu Đồng tự nhiên cũng rất hài lòng chỉ là đối với Mễ Lai ở phương diện này than thở không ngớt, tiếp theo như cũ là do Mễ Lai đến giúp trang điểm, cho bọn họ trang điểm rồi đổi kiểu tóc, nhìn tất cả này, Dương Hiểu Đồng thực sự cảm thấy, khi một cô gái thay đổi hình tượng là một chuyện rất thần kỳ.

Có thể làm cho một cô gái vốn không xuất chúng hoặc là không tự tin, thoáng cái phát ra quang hoa (ánh sáng, nét đẹp riêng) thuộc về mình, giúp cho họ tràn ngập tự tin đứng ở trước mặt người khác, đây là một sự kiện rất thần thánh, nhìn trên mặt Mễ Lai vẫn mang theo vẻ tươi cười, hiển nhiên cô ấy cũng rất thích hưởng thụ điểm này.

Nhìn thấy thế, Dương Hiểu Đồng đối với suy nghĩ của mình liền càng kiên định! Tương lai chính mình nhất định có thể làm cho nhiều cô gái tìm được lại tự tin của chính mình, để cho bọn họ tràn ngập lòng tin đối mặt cuộc sống của mình!

Nhìn Nhược Nhược và Tiểu Mẫn đổi kiểu tóc, Dương Hiểu Đồng lại nhìn chính mình, tóc của mình vẫn luôn là như vậy, chưa từng có phong cách gì đặc biệt, cô nghĩ mình cũng nên đổi một phong cách khác a! Có lẽ sẽ có cảm giác không giống như vậy, nghĩ tới đây, trên mặt của cô khẽ nâng lên một nụ cười...

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Ấm Áp

Ba người Dương Hiếu Đồng bao trọn Mễ Lai, bốn nữ sinh cùng tâm sự trên trời dưới biển, thời gian nhanh chóng trôi qua.

Bởi Dương Hiếu Đồng muốn thay đổi kiểu tóc nên cần làm lâu hơn, may mà có mấy thợ phụ giúp đỡ, hai tiếng sau hình tượng ba người đã hoàn toàn thay đổi.

Nhược Nhược và Tiểu Mẫn thực sự biến hóa nghiêng trời lệch đất. Nhược Nhược ăn mặc rất thực nữ, vậy nên mái tóc cũng được thiết kế theo phong cách này, mái tóc đen bóng hơi lượn sóng xõa dài sau lưng, phần tóc mái buộc lên sau đầu, cài thêm một đóa hoa thật xinh đẹp. Tiểu Mẫn thì ngược lại, cô chọn kiểu tóc ngắn nhuộm thành màu vàng nhạt, trông vừa đáng yêu vừa nghịch ngợm. Phong cách hoàn toàn trái ngược, nhưng nếu Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cùng đi trên đường, đảm bảo xác suất quay đầu là 100%.

Mà Dương Hiếu Đồng biến hóa càng lớn, mái tóc vàng uốn xoắn thay cho kiểu tóc đen thẳng trước kia khiến cô có vẻ thành thực hơn nhiều, kiểu tóc này lại càng làm nổi bật khí chất của cô, nhất là phối với nụ cười mỉm như có như không kia, dù cô đứng im ở đó cũng sẽ thu hút ánh mắt mọi người.

“Oa, Mễ Lai thật lợi hại! Chỉ một hồi đã làm cho chúng ta biến thân hoàn toàn rồi!” Nhược Nhược kéo tay Mễ Lai kích động nói, thực sự quá thần kỳ, từ trước tới nay cô chưa từng nghĩ chính mình có thể trở nên xinh đẹp như vậy, ra dáng thực nữ như vậy.

“Ha ha, cậu thích là tốt rồi!” Mễ Lai nghe Nhược Nhược nói xong cũng rất vui vẻ, thành quả mình làm ra được người khác yêu thích đương nhiên phải vui rồi đúng không?

Tiểu Mẫn nhìn Nhược Nhược kích động mà bất đắc dĩ lắc đầu: “Nhược Nhược, nếu cậu đứng im thì người không quen sẽ tưởng cậu là thực nữ, nhưng cậu vừa mở miệng thì hình tượng thực nữ kia liền trôi theo dòng nước rồi.” Nhìn cái kiểu nói năng lú ra lú rú kia đi, có chút hiền thực nào đâu chứ?

“Uy, Tiểu Mẫn, cậu không đả kích mình sẽ chết à?” Nhược Nhược cảm tức nói, mặc dù cô cũng biết đó là sự thực.

Nhìn Nhược Nhược và Tiểu Mẫn trêu chọc nhau, Mễ Lai và Dương Hiểu Đồng cười cười, chuyện như vậy mặc dù rất bình thường nhưng thật ấm áp...

Hàn huyên một lúc, ba người Dương Hiểu Đồng đứng dậy: “Mễ Lai, tạm biệt, sau này rảnh rồi nhớ tới chỗ chúng tớ chơi!”

Mễ Lai cười gât đầu: “Nhất định tớ sẽ đến!” Trò chuyện cùng ba người này rất vui, sau này cô quyết định phải liên lạc với họ nhiều hơn.

Ba người Dương Hiểu Đồng hài lòng đi ra khỏi phòng VIP, lập tức thu hút không ít sự chú ý, điều này khiến Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cảm thấy không quen, nhưng hai người thích ứng rất nhanh, hơn nữa còn thậm chí cười trộm, làm gì có ai không muốn mình được người khác chú ý chứ.

Đi trên đường, xác suất quay đầu nhìn lại có thể nói là 200%, chỉ cần là nam đều không nhìn được mà nhìn chăm chăm vào ba người, thậm chí có người còn chạy tới xin số điện thoại, tất nhiên là đều bị cự tuyệt, đồng thời ba người cũng làm không ít cô gái tức chết, ánh mắt ghen tị kia dường như muốn hóa thành dao nhỏ xiên chết ba người.

Đáng nói nhất là Tiểu Mẫn, bởi vì tính tình phóng khoáng giống nam sinh nên từ trước tới nay nếu cô cùng Nhược Nhược đứng một chỗ thì ánh mắt mọi người đều dừng trên người Nhược Nhược. Ngay cả người cô thích trước kia cũng coi cô như anh em cùng chơi chứ không phải một người con gái, cô đã từng buồn bực, nhưng lâu dần thành quen.

Nhưng hôm nay lại không giống, số nam sinh đi tới bắt chuyện với cô cũng không hề ít hơn Nhược Nhược, điều này khiến cô vô cùng vui vẻ, không ngờ chỉ thay đổi vẻ bề ngoài một chút mà mọi chuyện đã hoàn toàn thay đổi, thật khiến người ta kinh ngạc, đương nhiên vẫn là vui vẻ nhiều hơn.

Thấy Nhược Nhược và Tiểu Nẫn vui vẻ như thế, Dương Hiểu Đồng cũng gọi người lái xe của mình về, còn cô thì tiếp tục đi dạo cùng hai người Nhược Nhược, hưởng thụ khoảnh khắc vui vẻ này.

Hơn một giờ sau ba người mới về đến nhà, việc đầu tiên ba người làm là ném giày cao gót đi, đi giày này nhìn rất đẹp nhưng cũng rất đau chân a! Ba người không quen đi giày cao như vậy, mà dù có quen thì đi cả nửa ngày như thế chắc chắn cũng chịu không nổi.

Tiểu Mẫn nằm vật lên sofa ngẩn người, Dương Hiểu Đồng đi rót ba ly sữa, đưa hai ly cho Nhược Nhược Nhược và Tiểu Mẫn: “Được rồi, được rồi, hôm nay đi dạo lâu thế hai người có mệt không? Chờ lát nữa tắm rửa rồi đi ngủ sớm một chút, ngày mai còn phải tới chỗ Văn Tiểu Nghi đấy!”

Đương nhiên cô không cảm thấy mệt, dù sao cũng là người tu luyện, cô có mang giày cao gót đi bộ cả trăm cây số cũng không thành vấn đề, dù sao thì sau khi bắt đầu tu luyện thì những vấn đề nhỏ như đau chân đau tay đã bái bai cô rồi.

“Tốt!” Nghe vậy Nhược Nhược liền bưng bưng phấn khởi, hôm nay cô cũng hơi mệt nhưng ai chẳng muốn đi chơi, thế nhưng vừa dứt lời cô lại ưỡ

oải nói: “Nhưng mà đang trang điểm đẹp như vậy, còn có kiểu tóc này nữa, đi ngủ phải tháo ra... Hay là đêm nay mình không ngủ? Ngày mai cứ để vậy mà đi được không nhỉ?”

Nghe Nhược Nhược nói vậy, Dương Hiểu Đồng bất đắc dĩ nói: “Cả đêm không ngủ cần thận mai thành gấu mèo đấy? Cậu xác định sáng mai sẽ mang hai vành mắt đen sì mà đi ra đường sao?”

“Không... không muốn! Nhưng mà mình tiếc a...”

“Mình cũng cảm thấy tiếc...” Tiểu Mẫn cũng rất đồng cảm, mới chững diện được hơn một tiếng đã tháo bỏ, tiếc nuối một chút cũng bình thường.

Dương Hiểu Đồng bất đắc dĩ lả đầu: “Sớm muộn gì cũng phải tháo ra, hai người cứ yên tâm đi, kiểu tóc của Tiểu Mẫn dù đi ngủ thì sáng mai tỉnh dậy vẫn đẹp như thường, còn kiểu tóc của Nhược Nhược chính mình cũng làm lại được cho cậu, trang điểm không thành vẫn để, mình cũng đã mua mấy bộ trang điểm chỗ Mễ Lai rồi, sáng mai mình sẽ trang điểm lại cho các cậu. Vậy còn có vấn đề gì nữa không? Nếu không có thì chuẩn bị đi ngủ!”

Dương Hiểu Đồng nói một lượt hết thảy các vấn đề có thể có, trước đó cô đã nghĩ qua về mấy vấn đề này rồi, hơn nữa vóc dáng của cô và hai người họ không chênh lệch nhiều lắm, trong nhà còn rất nhiều quần áo, cứ để hai người mặc đồ của cô là được rồi.

“Hiểu Đồng, cậu thật lợi hại, việc gì cũng giải quyết được, cậu thật là... thật là...” Nhược Nhược ập úng, nghĩ mãi không ra ‘là’ cái gì, Dương Hiểu Đồng và Tiểu Mẫn thì trực tiếp lấy quần áo đi tắm, mặc kệ cô đứng bên sofa.

Ngày hôm sau, khi Tiểu Mẫn tỉnh lại thì chỉ thấy mỗi Nhược Nhược, cô nhìn quanh mới thấy được Hiểu Đồng đang đứng ngoài ban công. Không hiểu sao cô lại có cảm giác Hiểu Đồng như dung hợp với đất trời vậy, cô ngồi ngẩn ra nhìn mà không dám bước tới quấy rầy, loại cảm giác này rất

kỳ diệu, không biết nên diễn tả thế nào, có lẽ đây chính là cái gọi là chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời đi.

Dương Hiểu Đồng đang tu luyện cũng có thể cảm giác được Tiểu Mẫn đã tỉnh lại, thực lực tăng lên, cô có thể cảm nhận được người khác trong phạm vi vài trăm mét, hơn nữa chỉ cần tập trung chú ý thì dù người đó nói gì cô cũng có thể nghe rõ, càng ngày cô càng cảm nhận được sự khác biệt của người tu chân với người thường.

Dương Hiểu Đồng tươi cười quay đầu lại: “Tiểu Mẫn, cậu ngồi ngây ra đó làm gì vậy? Thấy hai người còn chưa tỉnh mình ra ban công đứng một lát hít thở không khí mới mẻ, đứng ngoài này hóng gió ngắm cảnh cảm giác cũng không tệ.”

Tiểu Mẫn kỳ quái nhìn Hiểu Đồng, bây giờ cô cảm thấy Hiểu Đồng không khác biệt lắm so với chính mình, cái cảm giác dung hợp kỳ diệu kia đã biến mất, cô lắc lắc đầu, thầm nghĩ có lẽ vừa nãy mình mới tỉnh ngủ nên nhìn không ra: “Ha ha, cậu thật có nhã hứng nha, nhưng mà nếu mình sở hữu một biệt thự xinh đẹp như vậy chắc mình cũng sẽ cảm thấy thế, ha ha ha!”

“Mình đã chuẩn bị bữa sáng rồi, cùng đi ăn thôi!” Khi Dương Hiểu Đồng và Tiểu Mẫn bắt đầu ăn Nhược Nhược mới mò đến, Tiểu Mẫn cười trêu: “Cậu xem đi, cứ có gì ăn là Nhược Nhược liền xuất hiện kìa! Ha ha ah!”

Lúc trang điểm, Dương Hiểu Đồng lại thể hiện khả năng ghi nhớ phi thường của cô, lại có thể trang điểm vấn tóc cho Nhược Nhược và Tiểu Mẫn giống hôm qua như đúc khiến hai người kia nhìn mà lú lờ.

“Hiểu Đồng, cậu nhớ cũng nhớ chính xác quá đi! Hơn nữa thủ pháp còn rất thành thạo, cảm giác y hệt lúc Mễ Lai làm...” Hôm qua lúc Mễ Lai trang điểm cô cũng ở bên cạnh nhìn mà, tại sao không nhớ kỹ được như vậy chứ?

“Đúng vậy, một chút khác biệt cũng không có, quá lợi hại!”

Dương Hiểu Đồng nhìn hai người kinh ngạc, nói: “Có gì đâu mà ngạc nhiên dữ vậy! Chỉ cần nhớ lý các bước là có thể trang điểm rồi, mình chỉ học nhanh hơn một chút mà thôi, sau này hai người cũng có thể học mà!”

“Hắc hắc, vẫn là Hiểu Đồng tuyệt nhất, cậu dạy cho mình đi, sau này mình cũng có thể tự làm!”

“A! Mình dạy không tốt thì đừng chê nha! Đây, hai người mỗi người một bộ, dùng hết lại đi mua!” Thấy hai người vui vẻ, Dương Hiểu Đồng cũng vui lây, quả thật muốn làm đẹp là thiên tính của mỗi nữ nhân.

“Hiểu Đồng thật tốt quá! Mình yêu cậu chết mất! Nào, tới ôm một cái!!!” Nhược Nhược lao tới ôm Dương Hiểu Đồng thật chặt, mặc dù có vẻ như cô đang nói đùa, nhưng trong mắt lại ngập tràn cảm động, có thể có được hai người chị em tốt như thế là vận may lớn nhất kiếp này! Dù sau này có xảy ra chuyện gì, hai người này sẽ vĩnh viễn là chị em tốt nhất của cố, mãi mãi không thay đổi.

Tiểu Mẫn cũng bước qua ôm lấy Dương Hiểu Đồng, nói: “Hiểu Đồng, cảm ơn cậu.” Cô không nói gì nhiều, nhưng cô biết Hiểu Đồng sẽ hiểu ý mình, tình cảm không phải để nói ra, chỉ cần mỗi người nhớ trong lòng là được rồi. Phần tình cảm này cô sẽ khắc sâu trong lòng, sau này nếu có người có lỗi với Hiểu Đồng, chắc chắn cô sẽ là người đầu tiên đứng ra!

Nghe hai người nói, Dương Hiểu Đồng cũng vô cùng cảm động, có lẽ người khác sẽ không hiểu được tình cảm của ba người, thế nhưng cô hiểu, cô cảm nhận được tất cả, bởi vậy cô có thể làm tất cả vì hai người bạn này!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Thách Thức

Edit: Andrea

Beta: Sally

Ba người nhanh chóng tới chỗ Tiêu Văn Nghi – cao ốc ‘Vũ Tinh Hạ’, đây là một trong những kiến trúc tiêu biểu của Thụy Thành, bao gồm hơn một trăm tầng lầu với hàng trăm công ty lớn nhỏ, rất nhiều công ty nổi tiếng toàn quốc cũng có trụ sở ở đây, trong đó còn có những công ty một thành viên. Tóm lại, nơi đây mỗi ngày đều tấp nập kẻ vào người ra.

Người làm việc trong này đều có cuộc sống với tiết tấu nhanh, vội đến vội đi. Tiêu Văn Nghi sống trong này, thực ra thì bọn họ có tòa nhà dành riêng cho đội vũ đạo, nhưng bởi cô có công chuyện nên mới phải ở lại Thụy Thành một thời gian, bởi vậy mới gặp được ba người Dương Hiểu Đồng.

Đứng trước cửa phòng tập của đội hiphop quốc gia, trừ Dương Hiểu Đồng vẫn bình thản, hai người kia đều có vẻ hơi khẩn trương, Tiểu Mẫn thì lo lắng không biết người trong đội tính tình thế nào, có chấp nhận cô hay không, còn Nhược Nhược thì chờ mong không biết lần này liệu có thể nhìn thấy người cô thích?

Nói là thích cũng không hẳn, vì đội hiphop quốc gia vẫn được rất nhiều người quan tâm, mà trong đội có một nam sinh nhảy rất tốt, trình độ tương đương với Tiêu Văn Nghi, dù hẳn hơi điều thấp nhưng đại đa số người vẫn biết đến hắn – đội phó Tân Tu Bản.

Trong số đó đương nhiên có cả Nhược Nhược, cô thần tượng Tần Tu Bản, không những đẹp trai nhảy đẹp mà tính tình còn rất tốt, thật sự là bạch mã vương tử trong lòng các nữ sinh. Nếu hôm nay có thể nhìn thấy hẳn, cô cảm thấy mình ngũ cũng có thể cười ra tiếng rồi.

Dương Hiểu Đồng nhấn chuông cửa, Tiêu Văn Nghi lấy tốc độ nhanh nhất chạy ra mở cửa, vừa nhìn thấy ba người Dương Hiểu Đồng đã cười tươi rói: “Rốt cuộc ba người cũng tới, mau vào, mau vào!” Mấy ngày gần đây cô đã sốt ruột lắm rồi, ngày nào cũng nghiên cứu vũ đạo, lần biểu diễn khi trước của Dương Hiểu Đồng khiến cô mê mẩn, hơn nữa cũng từ trong đó mà học được không ít.

“Đã lâu không gặp, gần đây chị thế nào rồi?” Dương Hiểu Đồng hỏi, cô vẫn có hảo cảm với Tiêu Văn Nghi, cô ấy có địa vị như vậy mà tính tình lại hiền hòa không hề cao ngạo, trong xã hội hiện tại rất ít người tốt như vậy.

“Không tệ lắm, nhưng chị rất nhớ em nha. Ha ha, nếu chị không tìm em chắc em cũng quên luôn chị rồi có phải không?” Tiêu Văn Nghi giả bộ tức giận, cô mới gặp Dương Hiểu Đồng đúng một lần, nhưng điều này không có nghĩa là cô không cảm nhận được Dương Hiểu Đồng là người rất tốt, rất nặng cảm tình, hơn nữa cũng rất dễ thân cận. cô hy vọng có thể trở thành bạn tốt của Hiểu Đồng, không chỉ bởi vì Hiểu Đồng nhảy rất giỏi mà bởi vì cô ấy là người đáng giá để giao hảo.

“Dạo này hơi bận nên không tới thăm chị được, chị đừng để bụng nha!” Thực ra thì đúng là cô cần xin lỗi Tiêu Văn Nghi, nếu Tiểu Mẫn không nhắc tới thì cô đã quên mất tiêu rồi.

“Không có việc gì, chị chỉ đùa thôi.” Tiêu Văn Nghi cười cười, vỗ tay, quay qua nói với những người khác trong phòng tập: “Đều qua đây đi, tôi muốn giới thiệu một người với mọi người.”

Tiêu Văn Nghi thân là đội trưởng, cũng rất có uy tín trong đội, cô vừa gọi mọi người đều dừng tập mà đi qua: “Xin giới thiệu với mọi người, vị này là thành viên mới của đội chúng ta – Lý Hi Mẫn.”

“Xin chào, sau này xin mọi người chiếu cố nhiều hơn.” Tính tình phóng khoáng của Tiểu Mẫn nhanh chóng giành được hảo cảm của những thành viên khác trong đội, mọi người nhao nhao cười hoan nghênh.

“Còn vị này, cô ấy chính là một thiên tài hiphop, không phải mọi người rất mong đợi được gặp cô ấy sao? Cô ấy đã đến rồi đây!” Hôm trước khi trở về cô đã kể lại mọi chuyện cho các thành viên khác, mọi người nghe xong đều tỏ vẻ không tin, muốn gặp được Hiếu Đồng.

Nghe Tiêu Văn Nghi nói, tất cả đều đưa mắt nhìn qua Dương Hiếu Đồng, thầm nghĩ: Cô gái nhỏ như nữ sinh này sao, khí chất trầm tĩnh thật thu hút ánh mắt người khác, nhìn qua như đại tiểu thư hào môn quý tộc vậy, nhưng hình như các tiểu thư hào môn cũng không mấy ai có được khí chất như vậy...

“Cô ấy chính là thiên tài hiphop mà đội trưởng từng nói sao? Có vẻ không giống lắm a!” Các thành viên trong đội nhao nhao bàn tán, người đẹp lại luôn mỉm cười như vậy nhìn qua rất có thiện cảm, nhưng nếu bảo cô ấy nhảy giỏi thì không thể tin được a!

Nhảy hiphop nào có đơn giản, muốn nhảy tốt chắc chắn phải trả giá rất nhiều, trong số họ làm gì có ai chưa từng bị thương? Nhìn trên tay dày đặc vết chai, bắp chân không biết thâm tím bao nhiêu vết, chỉ cần kéo ống quần lên là thấy được, thế nhưng nhìn Dương Hiếu Đồng da mỏng thịt mềm, làn da trắng như là được bảo dưỡng mỗi ngày, như vậy làm sao mà nhảy giỏi được. Còn cặp chân trắng nõn thon dài kia nữa, làm gì có dấu vết nào chứng tỏ từng bị thương? Nhìn qua như người chưa từng đụng qua việc nặng thế kia, không phải bọn họ trông mặt mà bắt hình dong, thế nhưng điều này thật sự là không thể nào khiến họ tin tưởng được.

“Đúng vậy!” Tiêu Văn Nghi thản nhiên nói, điều này có gì kỳ quái đâu chứ?

Dương Hiểu Đồng mặc mọi người quan sát mình, cô hiểu được tại sao họ lại không tin. Bởi vì thường xuyên tu luyện và cải tạo thân thể, da của cô luôn trắng nõn nhẵn nhụi, nhìn qua có vẻ rất mỏng manh, mềm mại giống như đại tiểu thư còn không biết phơi nắng là gì, thế nhưng dù là ai cũng không thể nào tưởng tượng được lực lượng tràn đầy trong da thịt cô mạnh mẽ như thế nào. Những vết thương do bị ngã khi trước cũng dần biến mất trong quá trình tu luyện, cho nên bây giờ thực sự nhìn toàn thân cô cũng chẳng tìm ra được chút dấu vết nào.

Một cô gái trong đội nhìn vẻ đẹp thu hút mọi người của Dương Hiểu Đồng thì trong lòng cảm thấy khó chịu, nhất là cái kiêu cười mím kia, cô ta càng nhìn càng thấy không ưa: “Cái này nhìn thế nào được, ngoài miệng nói không đáng tin, có bản lĩnh thì nhảy cho chúng ta xem đi!”

“Đào Dung Dung, không được vô lễ!” Tiêu Văn Nghi nhíu mày, Đào Dung Dung này luôn không an phận.

“Nếu thật sự có tài thì nhảy một đoạn cũng có vấn đề gì đâu chứ!” Bị Tiêu Văn Nghi quát, Đào Dung Dung bất mãn cau mày lẩm bẩm, chỉ là thanh âm lớn đến mức mọi người đều nghe rõ.

Tiêu Văn Nghi đang định phát tác thì Dương Hiểu Đồng đưa tay cản lại: “Không sao, để em nhảy một đoạn cũng được, đã lâu rồi em không nhảy.” Nói chung thì nếu cứ phải xuất ra bản lĩnh mới có người tin, vậy thì cô cũng không ngại nhảy một hồi.

Tiêu Văn Nghi ái ngại nhìn Dương Hiểu Đồng, cô không ngờ người mình mời đến lại bị khiêu khích, sau khi kết thúc chuyện này nhất định phải nói chuyện với Đào Dung Dung, thật sự tức chết mất: “Thực ngại quá, đã làm phiền em rồi.” Nhưng thật ra thì cô cũng rất chờ mong được nhìn

thấy Dương Hiểu Đồng nhảy, không biết lần này cô ấy sẽ mang lại chấn động gì nữa đây.

Dương Hiểu Đồng khoát tay: “Không có vấn đề gì đâu chị.” Chỉ nhảy một đoạn thì có sao đâu? Dương Hiểu Đồng xoay người, lại phát hiện Nhược Nhược đang đứng im lặng nhìn về một phía, cô xoay đầu nhìn theo thì thấy ở hướng đó có một chàng trai đang đứng, Nhược Nhược nhìn lên có vẻ rất bí mật, nhưng từ hướng cô và Tiểu Mẫn đứng thì có thể nhìn thấy rõ ràng.

Hiển nhiên, người con trai kia chính là Tần Tu Bân! Dương Hiểu Đồng nhìn kỹ thì thấy người này cũng đẹp trai, anh ta ngồi yên lặng một chỗ tản ra ra sự u buồn nhàn nhạt, loại khí chất này rất dễ thu hút ánh mắt Nhược Nhược.

Đã muốn nhảy hiphop thì chắc chắn không thể mặc bộ đồ nghiêm chỉnh như thế này được, cho nên Dương Hiểu Đồng đi qua vỗ Nhược Nhược tỉnh hồn lại rồi kéo cô cùng vào phòng thay đồ.

“Hiểu Đồng, cậu thực sự muốn nhảy sao? Cô nàng kia rảnh rồi không có chuyện gì làm nên đi kiếm chuyện với cậu thôi mà, cần gì phải để ý đến cô ta!” Thấy Dương Hiểu Đồng chuẩn bị thay y phục, Tiểu Mẫn nói, nếu không phải sợ để lại ấn tượng xấu cho các thành viên khác thì cô đã nói từ nãy rồi.

Dương Hiểu Đồng cũng hiểu được ý của Tiểu Mẫn: “Không sao hết, cô ta muốn xem thì cứ để cô ta xem! Loại người này, nếu cậu không muốn bị cô ta tiếp tục làm phiền thì cậu phải làm cho cô ta tâm phục khẩu phục mới được!” Gần đây cô gặp được loại người này hình như hơi bị nhiều a... Nhưng theo như cô thấy, dường như Đào Dung Dung chính là người nhỏ nhất trong số các thành viên của đội hiphop... Là em út thì thường ngày chắc sẽ được các thành viên khác nhường nhịn mới sinh ra tính tình như vậy, cô có thể hiểu được điều đó nên lúc này mới không nổi giận.

Đảo đảo con người, Dương Hiểu Đồng cười xấu xa nhìn Nhược Nhược: “Mình hỏi nè, lúc trước cậu coi Tần Tu Bản kia là thần tượng, nhưng bây giờ thì là người trong lòng rồi đúng không?” Nhìn bộ dáng Nhược Nhược ban này là hiểu ngay.

“Ách... Cậu nói linh tinh gì thế!” Nhược Nhược vừa xua tay vừa nói, chính cô cũng không biết vừa này mình bị sao nữa, khi không lại ngẩn ra nhìn người ta.

“Ha ha, đừng chối nữa, mình và Hiểu Đồng đều nhìn thấy cả rồi, nhưng mà hình như tính tình cậu ta hơi hướng nội thì phải, vừa này khi chúng ta mới đến cũng không qua nhìn. Nhưng theo mình biết thì cậu ta chưa có bạn gái đâu, cậu cứ dũng cảm tiến lên đi, chúng mình sẽ cổ vũ nhiệt tình!” Tiểu Mẫn nhướn mày cười xấu xa nói.

“A... Cái gì... Hai người... Hai người hòa vào bắt nạt mình...”

Dương Hiểu Đồng cười vỗ vỗ vai Nhược Nhược: “Cậu bình tĩnh lại nào, mình cùng Tiểu Mẫn là thực lòng ủng hộ mà, cậu không cần lo lắng gì hết, ong bướm khác tại mình sẽ thay cậu ngăn cản, phải nắm chặt thời cơ đấy! Ha ha ha!” Dương Hiểu Đồng cười trêu, nếu Nhược Nhược và Tần Tu Bản kia có thể đến với nhau thì cũng tốt.

“Đúng thế, đúng thế, dù sao thì sau này mình cũng thường xuyên tới đây, cậu cứ đến chơi nhiều vào, gần quan được ban lộc, trước lạ sau quen, đến lúc đó thì...” Tiểu Mẫn cũng xen vào trêu chọc.

Sau khi được Dương Hiểu Đồng và Tiểu Mẫn khuyến khích, Nhược Nhược cuối cùng cũng hạ quyết tâm chủ động tiếp cận Tần Tu Bản...

Thay đồ xong, Dương Hiểu Đồng và Tiểu Mẫn cùng đi ra, cô muốn chỉ một lần này khiến Đào Dung Dung kia câm miệng luôn, khiến sau này cô ta nhìn thấy mình thì cách xa xa một chút, dù sao thì sau này cô cũng sẽ

thường xuyên đến tìm Tiểu Mẫn, nếu mỗi lần tới đều phải nghe cô ta nói này nói nọ thì sẽ rất phiền.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Thu Phục

Trút bỏ bộ đồ hàng hiệu, thay vào trang phục bình thường với áo lộ lưng bó sát và quần đùi ngắn. Đây là đồng phục của đội hiphop, nhưng khi nó được khoác lên người Dương Hiếu Đồng thì lại mang một hiệu quả hoàn toàn khác, nếu lúc trước có thể nói cô đẹp là vì trang phục và trang sức, nhưng bây giờ thì chắc chắn không còn ai dám nói lời như vậy nữa. Dương Hiếu Đồng vẫn ưu nhã như vậy, dù cô có đứng trong một đám người thì vẫn là một tồn tại không thể nào bỏ qua, tất cả mọi người có mặt ở đây, vô luận là nam hay nữ đều ngẩn ra nhìn cô, đặc biệt là cánh tay trắng như ngọc kia lộ ra càng khiến đám con trai trong phòng tập nhìn không chớp mắt.

Đào Dung Dung nhìn thấy bộ dáng Dương Hiếu Đồng hiện tại đã bắt đầu hối hận tại sao vừa nãy mình lại nói ra những lời đó, cái khí chất chết tiệt kia làm sao mà có được thế, trang phục bình thường khi khoác lên người cô ta sao lại có thể mang lại hiệu quả y như hàng hiệu vậy chứ?

Tiểu Mẫn nhìn Đào Dung Dung, ánh mắt mang theo vẻ giễu cợt, cô ta là ai mà cũng dám tìm Hiếu Đồng gây rắc rối, quả thực là tự mình tìm phiền não. Cô biết rõ ràng trình độ hiphop của Hiếu Đồng, để xem xem cô ta còn có thể nói được gì nữa. Nhìn quanh phòng, Tiểu Mẫn không khỏi cảm khái, bắt đầu từ khi nào nhỉ, chỉ cần Hiếu Đồng đứng ở một nơi, dù cậu ấy không làm ra bất kỳ động tác nào cũng có thể thu hút tầm mắt của mọi người, còn khi trước thì cậu ấy lại là người không nổi bật lắm, có thể nói là đi trong biển người thì hoàn toàn không thể nhận thấy.

Hơn nữa, hồi trước Hiếu Đồng ở cùng người khác cũng thường chỉ vâng vâng dạ dạ mà không nói lời nào nên mọi người đùa giỡn cũng thường bỏ

qua sự tồn tại của Hiếu Đồng, khi đó so ra thì Lâm Tử Di hấp dẫn hơn. Hiếu Đồng biến đổi quá nhanh, cũng quá lớn, nhưng tất cả đều là những chuyển biến tốt, cô biết, Hiếu Đồng có thể biến đổi nhiều như vậy cũng bởi vì cậu ấy đã tự tin hơn trước rất nhiều. bởi vì tự tin nên mới dám lớn tiếng trước mặt người khác, khiến cho đám người dám khiêu khích cậu ấy phải câm miệng.

Thấy Dương Hiếu Đồng đã chuẩn bị xong, các thành viên trong đội nhao nhao tiến lên chờ mong nhìn cô biểu diễn, ngay cả Tân Tu Bản vốn ngồi một góc cũng quay qua nhìn.

Tiêu Văn Nghi nhìn sự tự tin tỏa ra trên người Dương Hiếu Đồng cũng không nhịn được lộ ra nụ cười tươi rói, thật quen thuộc.

Bây giờ Dương Hiếu Đồng cũng không còn lúng túng khi bị nhiều người nhìn chăm chăm như trước nữa, cô đã quen rồi. Tiêu Văn Nghi bước tới bên người cô, hỏi: “Hiếu Đồng, em muốn nhạc nền nào?”

Dương Hiếu Đồng mỉm cười: “Chị cứ chọn đi, bài nào cũng được!”

Nghe vậy, tất cả những người có mặt đều sửng sốt, không phải mỗi người đều có bài nhạc nền sở trường của mình sao? Chỉ khi nhảy trên nền bài hát đó thì mới có thể phô diễn hết khả năng của mình, dù sao thì mỗi bản nhạc đều có tiết tấu riêng, nếu chưa từng nghe qua bản nhạc đó thì làm sao có thể nhảy khớp nhạc được? Chẳng nhẽ cô ấy thực sự là thiên tài? Không cần chuẩn bị, chọn một ca khúc bất kỳ cũng có thể nhảy được vũ đạo tương ứng sao?

Mọi người nghi hoặc nhìn Dương Hiếu Đồng, miệng há to ra, có thể thấy được bọn họ kinh ngạc tới mức nào.

Dương Hiếu Đồng lại không có cảm giác gì hết, dù sao thì khi cô học vũ đạo cùng Tân Đế thì hoàn toàn không nhảy theo một bản nhạc cố định nào cả, chính cô cũng không biết vì sao Tân Đế có nhiều bản nhạc như vậy, hơn

nữa còn toàn là những bài mà cô chưa từng nghe bao giờ, có lẽ là các bài hát của tinh cầu cao cấp. Tân Đế từng nói một vũ sư thực thụ sẽ không để ý quá nhiều đến nhạc nền, người có thể nhảy tốt trong bất cứ tình huống nào, trên nền một ca khúc bất kỳ mới là vũ sư thành công nhất. Bởi vậy khi cô luyện tập thì gần như không hề có hai bài nhạc nền nào trùng lặp, khi quen dần, cô có thể thoát khỏi sự trói buộc của nhạc nền, vô luận là bản nhạc nào cô cũng có thể nhanh chóng nắm vững tiết tấu và nhảy ra vũ đạo thuộc về chính mình.

Hiphop chính là một điệu nhảy bất quy tắc do chính vũ công dựa trên nền nhạc mà tạo ra, cho nên âm nhạc không có ảnh hưởng quá lớn đối với cô.

Trừ Nhược Nhược và Tiểu Mẫn, ngay cả Tiêu Văn Nghi cũng kinh ngạc nhìn Dương Hiểu Đồng, ban đầu là không tin, nhưng khi nhìn gương mặt tràn đầy tự tin của Dương Hiểu Đồng, cô liền biết mình không có nghe lầm, chung quy trên thế giới này vẫn có thiên tài tồn tại, những người đó không thể dùng những quy tắc thông thường mà đánh giá. Nếu như là trước đây, cô chắc chắn không tin tưởng, thế nhưng từ sau khi gặp được Dương Hiểu Đồng, cô không muốn tin cũng không được.

Dương Hiểu Đồng chính là một thiên tài, là người mà có lẽ cả đời này cô chỉ có thể ngưỡng vọng nhìn lên.

Tiêu Băng Nghi không nói thêm gì nữa, cô đi thẳng tới bên dàn âm thanh bật bản nhạc mà đội thường xuyên dùng nhất, vũ đạo trên nền bản nhạc này là do một đại sư vũ đạo bố trí, cô rất mong chờ trên nền nhạc này Dương Hiểu Đồng có thể sáng tác ra vũ đạo kinh người ra sao.

Thanh âm quen thuộc vang lên, mọi người đều lảng lạng lùi lại tạo khoảng trống cho Dương Hiểu Đồng, ngay cả Nhược Nhược vẫn luôn nhìn Tân Tu Bân cũng quay qua chăm chú nhìn cô, tựa hồ chỉ cần ở trong lĩnh vực cô am hiểu, trên người cô sẽ tỏa ra sự tự tin sáng chói, thu hút ánh mắt người khác...

Đào Dung Dung nhìn Dương Hiếu Đồng đứng giữa phòng tỏa ra mị lực vô tận, mặc dù cô rất muốn cười nhạo, mặc dù cô vẫn thầm nhủ rằng Dương Hiếu Đồng sẽ nhảy không được, mặc dù rất muốn cao ngạo không thèm nhìn, thế nhưng cô lại không thể không nhìn, không thể thuyết phục chính mình, một Dương Hiếu Đồng như vậy, chỉ cần nhìn qua thôi cũng biết cô ấy có được một năng lực siêu việt hơn mọi người...

Lúc trước, cô cho rằng Dương Hiếu Đồng kia chỉ có chút vẻ đẹp hơn người thôi, còn trong lĩnh vực hiphop thì không thể nào vượt qua cô được, thế nhưng tới giờ khắc này, điều 'cho rằng' đó là trở nên suy yếu vô lực...

Dương Hiếu Đồng đứng giữa phòng, nhìn chính mình trong gương, nụ cười trên khóe môi ngày càng xán lạn, mặc dù nghề nghiệp chính của cô không phải là vũ công hiphop, lĩnh vực cô muốn phát triển trong tương lai cũng không phải là hiphop, thế nhưng không thể phủ nhận, cô xác thực yêu thích hiphop, cho nên cô cũng vô cùng vui vẻ khi có được cơ hội nhảy thỏa thích như thế này. Cảm thụ tiết tấu âm nhạc, cô bắt đầu chuyển động cơ thể, từng bước chân, từng cái uốn người, những động tác độ khó cao cũng được cô nhuần nhuyễn biểu hiện ra ngoài, vũ đạo tràn đầy nhiệt huyết, mang theo vẻ nam tính tự nhiên, lại mang theo vẻ nữ tính nổi bật, hoàn mỹ dung hợp vũ đạo của cả nam và nữ. Đây là một loại cảm thụ đặc biệt, một cảm giác dung hợp cả nam và nữ, vô cùng phức tạp nhưng lại mang lại cho người ta dư vị vô hạn, nếu lúc bắt đầu còn có tiếng thảo luận nho nhỏ, nhưng càng về sau càng yên lặng, tất cả mọi người đều tập trung nhìn không chớp mắt, đây là một sự chấn động khó nói nên lời, một cảm nhận hoàn toàn khác biệt.

Vài loại động tác gần như chỉ dành riêng cho nam như thomas, $\Delta 90$, $\Delta 2000$, ainklance, tnoblo, haloback, nike lần lượt được Dương Hiếu Đồng thể hiện ra, không những thế, cô còn nhảy đẹp hơn so với phái nam. Những động tác như vậy cần lực cánh tay rất lớn, chỉ có thân thể mạnh mẽ của phái nam mới có thể làm được, rất ít nữ vũ công có thể thực hiện được

những động tác này, dù có làm được thì cũng sẽ có chỗ thua kém so với nam vũ công, thế nhưng Dương Hiếu Đồng lại khác, cô đã tự mình chứng minh phái nữ cũng có thể nhảy được những động tác mạnh mẽ, biểu diễn một điệu hiphop hoàn mỹ!

Tiêu Văn Nghi hai mắt lóe sáng nhìn Dương Hiếu Đồng biểu diễn, vũ đạo này còn tuyệt vời hơn, dễ dàng khắc sâu vào lòng người hơn sự dẫn dắt do huấn luyện vũ đạo mang đến, lần đầu tiên nhìn thấy vũ đạo của Dương Hiếu Đồng, cô rung động, nhưng lần thứ hai nhìn thấy, cô hoàn toàn chấn động. Bởi vì lần thứ nhất có thể nói là do Dương Hiếu Đồng đã chuẩn bị sẵn sàng, đã tập luyện từ trước, nhưng lần này lại là một tình huống hoàn toàn bất ngờ không hề có sự chuẩn bị trước! Đây cũng không chỉ hai chữ thiên tài có thể giải thích được, chính cô cũng được mọi người ca tụng là thiên tài hiphop, là ngôi sao hiphop của Trung Quốc, thế nhưng nếu đem so sánh với Dương Hiếu Đồng, cô căn bản là không đáng một xu.

Cô không hiểu, sự tự tin, sự kiên định mà Dương Hiếu Đồng thể hiện trong vũ đạo cùng với những động tác dường như đã trở thành bản năng đó căn bản không thuộc về một nữ sinh chưa đến hai mươi tuổi. Cô vẫn cho rằng không có thời gian tích lũy, không có khắc khổ luyện tập thì không bao giờ có thể làm được điều đó, thế nhưng Dương Hiếu Đồng lại làm được!

Đào Dung Dùn lúc này cũng vô cùng chấn động, không ngờ Dương Hiếu Đồng này lại thực sự lợi hại như vậy? Nếu là trước kia chắc chắn cô sẽ không tin, nhưng nay mọi chuyện vừa phát sinh ngay trước mắt cô... Cô vẫn cho rằng mình có tài năng thiên bẩm trong lĩnh vực hiphop, tuổi còn nhỏ đã được lựa chọn vào đội hiphop quốc gia, hơn nữa trình độ chỉ kém hơn Tiêu Văn Nghi và Tân Tu Bân có chút xíu, hoàn toàn vượt qua những thành viên khác, cô cho rằng trong tương lai mình nhất định sẽ vượt qua Tiêu Văn Nghi, trừ mình ra chắc chắn không còn ai có thể làm được điều này. Ngay cả đại sư quốc tế cũng công nhận là cô có thiên phú rất cao, là

thiên tài hiphop, nhưng nếu nói vậy thì Dương Hiếu Đồng này được tính như thế nào, quái vật sao? Nếu so sánh với Tiêu Văn Nghi, cô có thể ngẩng đầu ưỡn ngực nói rằng chỉ là do mình nhỏ tuổi thôi, chờ đến khi cô bằng tuổi Tiêu Văn Nghi thì tuyệt đối sẽ vượt qua chị ấy. Nhưng Dương Hiếu Đồng thì sao, cô tuyệt đối không dám nói đến khi mình bằng tuổi Dương Hiếu Đồng thì có thể vượt qua cô ấy, thậm chí đạt được thành tích hiện tại của cô ấy cũng không thể!

Đó căn bản là chuyện bất khả thi, đó là một thiên tài mà người thường không thể sánh bằng, là cách biệt giữa trời và đất, cả đời này cũng đừng mong vượt qua. Đào Dung Dung dùng tay bưng kín miệng mình, sắc mặt dần dần tái nhợt, cảm nhận được đả kích vô cùng lớn.

Tiêu Văn Nghi nhìn sắc mặt tái nhợt kia, biết Đào Dung Dung bị đả kích quá sâu sắc, nhưng như vậy cũng tốt, ít nhất cũng khiến cô bé hiểu được đạo lý ‘nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên’, khiến cô bé trưởng thành thêm một chút.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Chi Điểm

Edit: Andrea

Beta: Sally

Tiếng nhạc dừng lại, vũ đạo của Dương Hiểu Đồng cũng chấm dứt, động tác của cô phối hợp hoàn mỹ với tiết tấu âm nhạc, tựa như cô đã luyện tập vũ đạo này vô số lần nên mới có thể đạt tới trình độ hoàn mỹ như vậy, nhưng mỗi người có mặt ở đây đều biết lần biểu diễn này của cô chỉ là một lần ngẫu hứng!

Khuôn mặt Tần Tu Bản vẫn lạnh lùng như cũ, ánh mắt vẫn hàm chứa ưu thương nhân nhật, thế nhưng chấn động trong nội tâm chỉ có một mình anh biết. Đây là bản nhạc bọn họ đang tập luyện để biểu diễn trong cuộc thi đấu vũ đạo sắp tới, vũ đạo trên nền nhạc này là do một giáo viên hướng dẫn bố trí, khi trước anh còn cho rằng đó là vũ đạo phù hợp với bản nhạc nhất, nhưng sau khi xem Dương Hiểu Đồng biểu diễn, anh nhận ra vũ đạo trước kia thật bình thường.

Vũ đạo của Dương Hiểu Đồng tốt hơn nhiều so với vũ đạo của bọn họ! Tác phẩm ngẫu hứng của cô còn hay hơn tác phẩm do đại sư giỏi nhất sáng tác! Điều này nếu nói ra còn có người tin được sao? Chắc chắn không, nhưng đây lại là sự thực. Anh chợt cảm thấy Dương Hiểu Đồng này thật khủng bố, thì ra trên thế giới này thực sự có thiên tài như vậy tồn tại, may mắn cô ấy là người Trung Quốc, nếu không phải, Trung Quốc chắc chắn không có khả năng thắng lợi trong các cuộc thi đấu quốc tế, người như vậy thật sự mang đến cho anh sự chấn động quá lớn.

Sau khi nhảy xong, Dương Hiếu Đồng phát hiện trong phòng tập yên ắng không một tiếng động, tất cả mọi người đều đang ngẩn ra nhìn cô. Thấy vậy, cô mỉm cười đứng đó bình tĩnh chờ mọi người phục hồi tinh thần lại, đó không phải tự phụ, bởi cô rất tin vào vũ đạo của chính mình!

Chỉ cần có tự tin, mỗi người đều sẽ tỏa sáng, tựa như khi một người phụ nữ tin tưởng vững chắc rằng mình đẹp thì vẻ đẹp của cô ấy chắc chắn sẽ in vào mắt những người đối diện. Âm thị tâm lý cũng có tác dụng nhất định đối với mị lực của mỗi người.

Dương Hiếu Đồng cũng đã từng nói điều này với Tiểu Mẫn, chỉ cần bạn tự thấy hài lòng với chính mình thì lời nói của người khác không còn quan trọng nữa! Người, chỉ cần không đánh mất chính mình là được.

Một hồi lâu sau mọi người mới phản ứng lại được, tất cả cùng vỗ tay, trong mắt tràn đầy sự cảm khái, nếu khi trước họ vô cùng hoài nghi đối với lời kể của Tiêu Văn Nghi, thì giờ đây toàn bộ nghi ngờ đều tiêu tan hết, Dương Hiếu Đồng nhảy quá tuyệt, cho bọn họ có cơ hội nhìn thấy hip-hop tuyệt nhất! Điệu nhảy này sẽ vĩnh viễn khắc ghi trong ký ức mỗi người có mặt ngày hôm nay!

Tiêu Văn Nghi vừa vỗ tay vừa đi đến bên người Dương Hiếu Đồng, nói: “Em luôn luôn có biện pháp khiến mọi người chấn động, lần này cũng không ngoại lệ.” Nếu nói cô không hề đổ kị là nói dối, nhưng thật ra thì phần nhiều là hâm mộ, dù trong lòng có chút không cân bằng thì cô cũng có thể坦然 đối mặt, huống hồ hai người có quan hệ rất tốt. Chỉ cần Lý Hi Mẫn còn là thành viên của đội thì chắc chắn Dương Hiếu Đồng sẽ ghé qua thường xuyên, nói không chừng còn có thể cho họ chút ý kiến, hơn nữa, Lý Hi Mẫn cũng có thiên phú về hip-hop, cô tin chỉ cần huấn luyện thêm một thời gian thì cô ấy sẽ bắt kịp được tiết tấu của đội.

“Ha ha ha! Đâu có! Chị cứ nói đùa!” Dương Hiếu Đồng cười cười khiêm tốn, cô làm người đường hoàng, nhưng cô sẽ không để bất cứ ai bắt nạt đến

trên đầu mình.

“Còn nhớ chuyện em hứa với chị không?” Tiêu Văn Nghi tươi cười giảo hoạt.

Dương Hiểu Đồng gật đầu đáp: “Nhớ chứ, cho nên hôm nay em đến để trả nợ đây! Ha ha ha!” Tiêu Văn Nghi đã thực hiện được lời hứa với cô, cô đương nhiên phải đáp lễ.

“Vậy thì em thuận tiện chỉ điểm cho đội một chút, được không?” Bọn họ là một đội, cô hi vọng mọi người có thể cùng nhau tiến bộ, dù sao thì chuyện thi đấu không chỉ là của một mình cô.

Dương Hiểu Đồng quay đầu qua, thấy mọi người đều đang dùng ánh mắt chờ mong nhìn mình: “Đương nhiên là được rồi, chỉ điểm thì không dám, nhưng em có thể nói những kiến giải của chính mình, nếu không tốt thì mong mọi người thông cảm.”

“Cám ơn em!” Thấy Dương Hiểu Đồng đáp ứng, Tiêu Văn Nghi vô cùng mừng rỡ, cô biết Dương Hiểu Đồng là người rất tốt để ở chung mà.

Tiếng nhạc vang lên, mọi người chia nhau ra tập luyện, còn Dương Hiểu Đồng thì đi quanh phòng tập giúp bọn họ sửa chữa những lỗi sai trong động tác của họ, mỗi người đều thu được ích lợi không ít, một vài điều còn chưa rõ hay một số sai lầm đều được Dương Hiểu Đồng chỉ ra và gợi ý cách sửa chữa, tựa như nghi thức đề hồ quán đỉnh vậy, làm cho đầu óc mỗi người rộng mở trong sáng hơn.

Nhất là Tiêu Văn Nghi, cô là một trong những người đứng đầu trong lĩnh vực hiphop, thành tựu cô có được hôm nay là dựa trên sự cố gắng không ngừng nghỉ, đối với mỗi một động tác cô đều cân nhắc và luyện tập nhiều lần, vậy nên cô là người được ích lợi nhiều nhất từ những lời Dương Hiểu Đồng nói, nhưng bây giờ cô lại gặp phải một nan đề lớn hơn nữa – cô không thể tìm được không gian tiến bộ cho chính mình. Vấn đề này khiến

cô vô cùng hoang mang, chẳng lẽ trình độ hiphop của cô phải dừng lại tại đây?

Nhưng sau đó Dương Hiếu Đồng lại chỉ ra phương hướng phát triển tiếp theo cho cô làm cô cảm động không ngớt, Dương Hiếu Đồng là thầy tốt, là bạn hiền của cô, vậy mà không hề tàng tư mà đem mọi thứ mình biết truyền lại hết cho bọn họ.

Đào Dung Dung biết lúc trước mình đã đắc tội với Dương Hiếu Đồng, nghĩ cô ấy sẽ không giúp đỡ mình, nhìn mọi người tiến bộ mà đau xót trong lòng, thế nhưng cô không ngờ Dương Hiếu Đồng lại không hề để bụng chút nào, vẫn chỉ ra những sai lầm mà cô mắc phải, điều này khiến cô vô cùng kinh ngạc, đồng thời thái độ đối với Dương Hiếu Đồng cũng hòa hoãn hơn nhiều.

Cứ như vậy, chỉ sau hai tiếng đồng hồ, Dương Hiếu Đồng đã giành được hảo cảm của tất cả thành viên trong đội hiphop.

Khi ba người Dương Hiếu Đồng đang định rời đi, Đào Dung Dung lại đuổi tới: “Chờ một chút!”

Ba người quay đầu lại, khi nhìn thấy người đang chạy tới thì Nhược Nhược và Tiểu Mân đều nhú mày, chẳng lẽ cô nàng này còn không muốn bỏ qua? Chỉ có Dương Hiếu Đồng là tươi cười nhìn Đào Dung Dung, sau khoảng thời gian vừa rồi, cô biết được Đào Dung Dung này chỉ là tính tình có hơi trẻ con thôi, thực chất tâm địa không xấu.

“Chị Hiếu Đồng, em có thể gọi chị như vậy không?” Đào Dung Dung cẩn thận hỏi.

Dương Hiếu Đồng cười gật đầu: “Đương nhiên rồi!” Vẫn chưa từng có người nào lại hỏi cô như vậy, ngay cả Hiếu Thần cũng trực tiếp gọi cô là chị luôn.

Thấy Dương Hiếu Đồng đáp ứng, Đào Dung Dung lộ ra nụ cười xán lạn, khuôn mặt mồm mỉm mỉm phiếm hồng nhìn qua vô cùng đáng yêu, “Chị Hiếu Đồng, em xin lỗi vì chuyện lúc trước và cảm ơn vì chị đã giúp đỡ em!” Lúc đầu cô đối xử với chị ấy như vậy mà sau đó vẫn nhận được chỉ điểm, điều này khiến cô cảm thấy rất áy náy.

Nghe cô nói, Dương Hiếu Đồng có chút thương thức nhìn Đào Dung Dung, mặc dù lúc trước không tốt lắm, nhưng còn biết tới xin lỗi, tóm lại là tính tình cũng không đến nỗi tệ: “Không sao, sau này có gì khó hiểu có thể tới hỏi chị.” Nữ sinh đơn thuần như vậy, ở chung sẽ rất thú vị.

Sau khi tạm biệt Đào Dung Dung, Tiểu Mẫn mới mở miệng hỏi: “Hiếu Đồng, chẳng lẽ Đào Dung Dung này uống nhầm thuốc à? Sao thái độ trước sau biến hóa nhiều như vậy?”

Nhược Nhược cũng kinh ngạc hỏi: “Đúng vậy, lúc trước thì hất cằm châm chọc, sau đó lại chạy tới cảm tạ, biến hóa cũng quá nhanh đi!”

“Ha ha ha, không có gì đâu, cô nhóc ấy tuổi còn nhỏ, hiện tại thái độ tốt là được rồi! Đúng rồi, cậu xác định là cậu thích Tần Tu Bân?” Cô rất quan tâm tới vấn đề này, mặc dù trong những tài liệu Từ Từ tra được thì Tần Tu Bân này là một người không tệ, nhưng mà không thể biết được anh ta có thích hợp với Nhược Nhược hay không? Hơn nữa hai người chưa từng tiếp xúc, Nhược Nhược vừa gặp đã yêu, như vậy liệu có thật sự là yêu hay không? Cô không muốn sau này Nhược Nhược phải đau khổ.

“Mình cảm giác là mình thích anh ấy, nhưng thích đến mức độ nào thì chính mình cũng không rõ nữa.” Đem chuyện này nói ra với chị em thân thiết, Nhược Nhược cũng rất xấu hổ. Cô quan tâm tới Tần Tu Bân từ lâu rồi, hôm nay nhìn thấy anh xong thì hiện tại trong đầu đều là hình bóng ấy, cô biết đây chính là cảm giác thích một người.

Nghe vậy, Dương Hiểu Đồng vỗ vai Nhược Nhược: “Cậu đã xác định rồi thì cứ tiến lên đi! Mình ủng hộ nhiệt tình!”

“Đúng vậy, Nhược Nhược, sau này mình là thành viên trong đội, sẽ thường xuyên tới phòng tập, cậu cứ đi cùng mình, trước lạ sau quen, đến khi quen rồi thì...” Tiểu Mẫn cũng muốn tác hợp cho hai người, cô tin với mị lực của Nhược Nhược, chỉ cần chủ động một chút thì tên Tần Tu Bản nhất định chạy không thoát. Cô cũng có chút hiểu biết về những thành viên trong đội, Tần Tu Bản cũng là một người đáng chú ý, tính tình nghe nói cũng không tệ, chỉ có hơi hướng nội cho nên cô mới yên tâm cổ vũ Nhược Nhược tiến tới, nếu hai người thực sự có thể thành đôi thì tốt quá!

“Ha ha ha, khi nào đi tập thì nhớ gọi mình đấy!” Cô muốn nhìn thấy anh ấy...

Bởi vì trong trường còn có việc nên Nhược Nhược và Tiểu Mẫn phải trở về, mà Dương Hiểu Đồng thì đi một mình về nhà, không ngờ lại thấy Trương Doãn Kiệt đang chờ trước cửa, Dương Hiểu Đồng kinh ngạc nhưng cũng rất cao hứng.

Nghe thấy âm thanh, Trương Doãn Kiệt xoay người lại, nhìn thấy Dương Hiểu Đồng thì nở nụ cười ấm áp như gió xuân, đôi mắt trong suốt như có thể tích ra nước nhìn cô chăm chú: “Anh cũng với mới tới, em về đúng lúc a!” Giọng nói ôn nhu lại tràn ngập từ tính.

Nhìn thấy nụ cười quen thuộc kia, không hiểu sao Dương Hiểu Đồng tâm tình tốt lên, cô không biết nên hình dung như thế nào về Trương Doãn Kiệt, nhưng anh luôn mang đến ấm áp và sự an tâm đến cho cô: “Ha ha, về sau anh tới thăm thì cứ gọi điện báo cho em một tiếng, không nhỡ em không có nhà lại phí công đến!”

Trương Doãn Kiệt đi tới bên người Dương Hiểu Đồng, mấy ngày không gặp, tựa hồ cô lại đẹp hơn không ít, hay bởi chính mình quá nhớ nhung nên

mới cảm thấy vậy? Nhưng dù là thế nào thì cũng không quan trọng: “Gặp anh em rất vui sao?”

“Đương nhiên rồi!” Doãn Kiệt vẫn luôn đối xử tốt với cô, giống như một người anh trai vậy, cô không có anh, nhưng cô có thể có được cảm giác này từ trên người Trương Doãn Kiệt.

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Trương Doãn Kiệt Ấm Áp

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

“Ha ha, đùa ngốc.” Nghe thấy Dương Hiểu Đồng trả lời, Trương Doãn Kiệt cũng rất cao hứng, ít nhất là cô ấy vẫn nhớ tới mình, tay vuốt tóc Dương Hiểu Đồng, trong mắt tràn ngập sủng nịch “Thay đổi kiểu tóc, thoát nhìn có khác một ít nha!”

“Thay đổi thế nào?” Tối hôm qua cô mới đổi kiểu tóc, Trương Doãn Kiệt là người nam sinh đầu tiên nhìn thấy kiểu tóc này, “Thế nào, thoát nhìn cũng không tệ lắm đi?” Cô nhìn vào kính cửa rồi lại nhìn anh hỏi.

“Thành thực (trưởng thành) hơn, cũng hấp dẫn hơn một ít, nhưng mà vẫn là Hiểu Đồng của anh, ha ha...” Ánh nắng chiếu vào trên người Trương Doãn Kiệt, khoảnh khắc anh vuốt tóc cô trong nháy mắt dường như trở thành vĩnh hằng...

“Em đương nhiên vẫn là em thôi! Không có gì thay đổi!” Dương Hiểu Đồng mở cửa phòng rồi nói “Anh vào ngồi đi” hai người đứng ở cửa nói chuyện thật sự có chút kỳ quái.

Dương Hiểu Đồng rót hai ly trà đặt trên bàn, sau đó ngồi ở trên sô pha, nhìn Trương Doãn Kiệt tràn đầy ôn nhu hỏi: “Gần đây anh rất bận sao? Em không thể nào nhìn thấy anh!” Doãn Lăng Hạo bình thường còn gọi điện thoại cho cô, Nghiêm Tuấn Trạch cũng hay nhìn thấy, thế nhưng duy chỉ có Trương Doãn Kiệt là không thấy.

Trừ lần trước, ở chỗ của mẹ ăn cơm ra và hôm nay, mấy ngày nay căn bản là không nhìn thấy anh ấy!

“Ừ, trong nhà có một số việc, chị của anh vừa từ nước ngoài trở về, cho nên đoạn thời gian trước anh phải trở về thành phố, hai ngày này lại đem mọi chuyện trước xử lý tốt, xử lý xong mọi chuyện anh vừa từ thành phố A trở về.”

Dương Hiểu Đồng bắt lấy câu nói sau cùng “Vừa mới trở về? Vừa về sao? Vậy anh rất mệt không phải sao?” Thân phận không giống nhau thật đúng là không giống nhau nha, ngay cả mọi chuyện đều phải làm nhiều hơn rất nhiều, chắc anh ấy rất mệt đi!

Nhà cô ngày trước, mặc dù trong nhà không quyền không thế, nhưng mỗi ngày bọn họ đều tương đối nhàn rỗi, đều có nhiều khoảng thời gian rảnh, mà Trương Doãn Kiệt không giống như bọn họ.

Nghe thấy Dương Hiểu Đồng quan tâm, khóe miệng Trương Doãn Kiệt tươi cười ngày càng ôn hòa “Anh không sao, đã thành thói quen rồi” có thể nhìn thấy em, anh rất cao hứng...

“Gần đây, mùa này virus rất dễ truyền nhiễm, em phải chăm sóc cho mình thật kỹ nha.” Trương Doãn Kiệt cười nói, hắn vẫn luôn lo lắng tình hình của Dương Hiểu Đồng, mặc dù biết cô là người tu chân, không dễ dàng xảy ra vấn đề gì, thế nhưng hắn vẫn muốn quan tâm.

Dương Hiểu Đồng gật đầu “Em biết! Anh cũng vậy nhé! Vậy thời gian tới anh vẫn rất bận sao?” Bây giờ cô cách đột phá nhị cấp rất gần, tin rằng không bao lâu sẽ đột phá thành công. Cô hi vọng đến lúc đó, thời gian mình chuẩn bị khai trương cửa hàng, Trương Doãn Kiệt có thể ở đó.

“Em mong muốn anh rảnh rỗi sao? Nếu như em hi vọng, anh sẽ không bận.” Gương mặt Trương Doãn Kiệt vẫn như cũ mang nét tươi cười nhìn

Dương Hiếu Đồng, giọng nói ngày càng ôn nhu, trong mắt sự sùng nịch cũng càng rõ ràng.

Nghe anh nói như thế, Dương Hiếu Đồng sửng sốt, đây là ý gì nha? Nghĩ nghĩ nhưng vẫn cười nói “VẬY em đương nhiên hi vọng anh rảnh rồi nha!”

“VẬY anh sẽ không bận.” Bây giờ với anh mà nói, không có gì quan trọng hơn so với Hiếu Đồng... “Đúng rồi, trong khoảng thời gian này em không tới trường học, bận những việc gì thế?”

“Em sao, gần đây nghĩ đến sự nghiệp của mình, ha ha.” Dương Hiếu Đồng nháy nháy mắt, có chút thần bí nói, hiện tại cô đối với cửa hàng của mình thế nhưng trông mong tới cực điểm, chờ mong thời gian khai trương thuận lợi.

Trương Doãn Kiệt chột nhứ lông mày “Hả? Chuyện sự nghiệp gì? Có cần anh giúp hay không?”

Nghe anh nói như thế Dương Hiếu Đồng liền cười, trong mắt lại có cảm kích và cảm động, Trương Doãn Kiệt vốn như vậy, chỉ cần cô nói đến chuyện của mình, anh ấy đều sẽ nói chỉ cần anh ấy có thể giúp dù bận ở đâu, anh ấy nhất định sẽ giúp đỡ! Bất luận là chuyện gì, so với chuyện này, cô chuyện gì cũng không nói, Trương Doãn Kiệt cũng đã nói như vậy.

Trương ‘đại ca’ luôn lạnh nhạt, khi quan tâm lại có thể làm ấm áp nội tâm của cô, dù nói những lời như thế không phải rất khó, thế nhưng lại có mấy người sẽ nói? Ở thời đại này, nhân tính lạnh lùng, chân chính gặp thời điểm khó khăn ngoại trừ người thân, ai có thể giúp mình?

Rất hiển nhiên, Trương Doãn Kiệt là một trong số đó, nhìn trong mắt của anh ấy đều là chân thành và quan tâm, thì cô biết tất cả lời anh ấy cũng không phải thuận miệng nói một chút rồi thôi, mà là thật lòng muốn giúp.

“Ha ha, là như vậy, em nghĩ muốn mở cửa hàng salon làm đẹp...” Dương Hiếu Đồng kể đại khái kế hoạch của mình cho Trương Doãn Kiệt. Trương Doãn Kiệt là người đáng giá được tin nhiệm, nói cho anh ấy biết, cô cảm thấy không có vấn đề gì, cô có thể nhìn ra được anh ấy thật lòng quan tâm chính mình.

Nghe thấy Dương Hiếu Đồng kể ý tưởng sự nghiệp của cô và kế hoạch tương lai, cái nhìn của Trương Doãn Kiệt với Dương Hiếu Đồng lại cao thêm mấy phần, không ngờ ở phương diện này cô ấy không chỉ có ý tưởng mà còn có kế hoạch, hơn nữa rất toàn diện thỏa đáng, hoàn toàn không nhìn ra là một người chưa bao giờ làm kinh doanh.

“Ý nghĩ này rất tuyệt, anh tin em nhất định có thể thành công!” Trương Doãn Kiệt không chút nào keo kiệt tán thưởng nói, trong mắt sự thưởng thức quả thật làm cho Dương Hiếu Đồng có chút ngại ngùng.

“Ha ha, thật vậy không?” Đối với ý nghĩ của mình, cô cũng cảm thấy còn không vừa ý, thành công tất nhiên có thể giúp đỡ rất nhiều cô gái thay đổi hình tượng bọn họ, giúp bọn họ tự tin, đồng thời cũng có thể tăng lợi nhuận, đó một việc làm rất tuyệt nha!

Quan trọng nhất là có thể tự làm bà chủ, không cần nhìn sắc mặt của người khác, hơn nữa cô có lòng tin có thể quản lý công ty này, hiện tại có thể nói là công ty, bởi vì quy mô không phải lớn bình thường!

“Đương nhiên là sự thật, thật đến không nói lên lời. Đến lúc muốn khai trương công ty, em cần một địa điểm rất lớn. Chờ tới thời gian em chuẩn bị sắp xếp, mua đất rồi xây phòng, hay mua thiết bị lắp đặt cho cửa hàng đều tốn một khoản thời gian, bây giờ em không chuẩn bị trước? Như vậy em sẽ không có nhiều thời gian chuẩn bị”. Sau khi nghe qua kế hoạch của Dương Hiếu Đồng, Trương Doãn Kiệt liền bắt đầu suy nghĩ vấn đề giúp đỡ Dương Hiếu Đồng.

Nghe anh nói, Dương Hiếu Đồng lập tức kịp phản ứng, trước không nói những chuyện khác, quan trọng nhất là mặt tiền cửa hàng, vậy mà không nghĩ đến, thực sự là thẹn thùng a! Nếu như Trương Doãn Kiệt không nhắc nhở mình, đến sau này mình mới phát hiện ra vấn đề, không phải lãng phí bao nhiêu thời gian sao. . .

“Anh không nói em thậm chí đã quên mất vấn đề này, nguy hiểm thật.” Dương Hiếu Đồng không khỏi vỗ vỗ bộ ngực của mình, xem ra mình phải đi tìm mặt tiền cửa hàng, hơn nữa nhất định phải khá lớn! Hình như hơi khó tìm, chẳng lẽ thuê mấy tầng lầu? Đến lúc đó còn trang hoàng các kiểu rất phiền phức. Hơn nữa, kiểu địa phương như vậy cũng tìm không dễ, vị trí cũng phải tốt.

Nhìn hành động đáng yêu của Dương Hiếu Đồng, Trương Doãn Kiệt liền cười rộ lên “Vấn đề mặt tiền cửa hàng cần phải xử lý tốt, nếu không sẽ rất phiền phức.”

Dương Hiếu Đồng nghĩ trái nghĩ phải đều cảm thấy chuyện này rất phiền phức, xem ra ngày mai cô phải đi điều tra giá cả thị trường rồi, còn cần làm dự toán, công ty của mình rốt cuộc cần bao nhiêu tiền? Cô muốn đem công ty vang danh thế giới cho nên nhất định không thể làm nhỏ, mặc dù sau này phát triển đẳng cấp còn có thể mở rộng, thế nhưng hiện tại tuyệt đối không thể nhỏ!

Hiện tại tiền mình gửi ngân hàng còn có hai ba trăm ngàn, không biết có đủ hay không đây?

Trương Doãn Kiệt uống một ngụm trà, nhìn Dương Hiếu Đồng chau mày không khỏi nói “Không cần nhíu mày, em như vậy rất nhanh già. Chuyện này em cứ yên tâm đi, anh sẽ giúp em đi điều tra tư liệu về phương diện này, thuận tiện điều tra một chút giá cả thị trường, sau đó anh sẽ nói cho em biết.” Hắn không thích nhìn bộ dáng Hiếu Đồng nhíu mày, cũng không thích cô đau khổ, phiền muộn, hắn thích cô luôn mang vẻ mặt tươi cười.

Như vậy mới đúng trạng thái cuộc sống của cô, có hẳn ở bên cạnh cô, hẳn cũng sẽ không làm cho cô phiền não.

Dương Hiểu Đồng có chút kinh ngạc, thậm chí Trương Doãn Kiệt ngay cả cô muốn hỏi vấn đề gì đều nghĩ tới, thực sự rất thông minh, có điều làm phiền người ta như vậy, thật không tốt, anh ấy cũng là người bạn rộn, nào có thời gian nhiều như vậy còn phải giúp đỡ cô “Ha ha, không cần đâu! Em tự mình có thể đối phó!” Phương diện giá cả thị trường có thể nhờ Du Du điều tra là được, về phần tìm đất, trao đổi các loại cần chính cô đi!

“Không có vấn đề gì, việc này anh tương đối lành nghề, sẽ không phiền phức.” Giúp em làm việc anh sao có thể cảm thấy phiền phức? Nhìn thấy em bồn ba khắp nơi, trong lòng anh ngược lại sẽ cảm thấy không dễ chịu.

Dương Hiểu Đồng khoát khoát tay, lời nói dịu dàng, cự tuyệt nói “Thực sự không có việc gì, anh rất bận còn có chuyện của mình, em có thể đối phó, hiện tại suốt ngày ở nhà, dù sao cũng rất nhiều thời gian nha!” Cô cũng không hy vọng Trương Doãn Kiệt dù bận đến đâu, không có thời gian, còn muốn giúp mình đi làm việc đó, nếu như anh ấy sinh bệnh, cô sẽ áy náy muốn chết.

Trương Doãn Kiệt nắm lấy tay Dương Hiểu Đồng đang lo lắng, vỗ vỗ tay cô, cười nói “Em không cần lo lắng vấn đề này, lúc này không phải anh nói anh rảnh rồi sao? Huống chi bên cạnh anh còn có người giúp đỡ thôi, cũng chỉ là thuận tiện giúp em điều tra, nếu như anh thực sự bận rộn như lời em nói, giờ này cũng sẽ không có thời gian đến nhà em uống trà, hiện tại trời nắng như vậy, em một người con gái ở bên ngoài đi lại, nói thật, cũng không tốt nha!”

Lời nói vui đùa của Trương Doãn Kiệt lại làm cho trong lòng Dương Hiểu Đồng cảm nhận được một niềm ấm áp chưa bao giờ cảm nhận qua, cảm giác được một người che chở trong lòng, cho nên hiện tại cô cũng không nói thêm gì nữa “Doãn Kiệt, cảm ơn anh.” Trong mắt tràn ngập chân

thành, giờ khắc này, cô biết, Trương Doãn Kiệt đối với cô mà nói là người rất trọng yếu, nhưng quan trọng như thế nào, cô cũng không biết.

Cô chỉ biết là chỉ cần sau này Trương Doãn Kiệt có chuyện gì, cô tuyệt đối sẽ là người đầu tiên đi giúp đỡ!

“Thế này mới ngoan!” Trương Doãn Kiệt không khỏi lại lần nữa xoa xoa tóc Dương Hiểu Đồng, Dương Hiểu Đồng cũng phối hợp cười cười.

Cô không biết Trương Doãn Kiệt vì sao thích xoa tóc của cô, lần đầu tiên có chút không quen, thế nhưng đến bây giờ cô đã quen rồi. Động tác này chứa nhàn nhạt ôn nhu, lại có cảm giác nói không lên lời, không rõ ràng, không muốn xa rời, cùng con người Trương Doãn Kiệt giống nhau...

Dương Hiểu Đồng cứ như vậy cùng Trương Doãn Kiệt nói chuyện phiếm, nói chuyện trên trời dưới đất, hình như bất luận cô nói cái gì Trương Doãn Kiệt đều có thể tiếp lời được, cùng anh ấy ở một chỗ có rất nhiều tiếng nói chung, mà Trương Doãn Kiệt nói một ít chuyện cũng làm cho cô rất thưởng thức, loại cảm giác này làm cho Dương Hiểu Đồng cảm thấy rất thoải mái, không có khoảng cách gì, đồng thời cũng rất bội phục tài năng của Trương Doãn Kiệt.

Một vài chuyện cô không biết, Trương Doãn Kiệt đều biết rõ, hơn nữa sẽ nói ra ý kiến của mình, ngay cả chuyện tương lai cô mở cửa tiệm có khả năng gặp phải một vài vấn đề và biện pháp giải quyết Trương Doãn Kiệt đều một bên trò chuyện một bên nói với cô, làm cho cô thu được ích lợi không nhỏ.

Dương Hiểu Đồng biết đây là kinh nghiệm Trương Doãn Kiệt quanh năm ở bên ngoài làm việc tích lũy được, một số việc chỉ có mình làm qua thì mới có thể chân chính hiểu biết, mà Trương Doãn Kiệt lại làm cái gì đều liên quan đến.

Theo Trương Doãn Kiệt nói, Dương Hiếu Đồng cũng lí giải một vài sự tình của quân đội.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Luyện Chế Dược Mới

Edit: Andrea

Beta: Sally

Nghe Trương Doãn Kiệt nói về kỷ luật nghiêm ngặt và các hoạt động nhiệt huyết trong quân đội, Dương Hiểu Đồng cảm thấy máu nóng sôi trào, khiến cô cảm giác vô cùng hứng thú.

Ví dụ như bộ binh, lính bắn tỉa, hay gián điệp khiến cô nhớ đến những buổi học tác chiến trong rừng rậm mà thượng tá Forlani từng dạy. Còn nữa, cô rất thích cái cảm giác khi được bắn súng, đó là một loại thể nghiệm hoàn toàn khác biệt với cuộc sống bình yên hiện tại. Đó là một cuộc sống tràn đầy nhiệt huyết và kích thích, là một cuộc sống với những tình cảm chân thành trong khi hoạn nạn, với cảm giác hạnh phúc vô vàn khi sống sót sau tai nạn, đó là nơi khiến mỗi người có thể đền đáp Tổ quốc, chứng minh sự tồn tại của chính mình!

Dương Hiểu Đồng thế mới biết người ôn nhu nhã nhặn như Trương Doãn Kiệt thì ra cũng từng rèn luyện trong quân đội, mặc dù hiện tại luôn bên ba bên ngoài, nhưng dù sao thì cũng là người trong quân đội, thậm chí anh còn sở hữu quân hàm.

Điều này khiến Dương Hiểu Đồng vô cùng kinh ngạc, lúc trước cô cũng từng nghĩ qua về vấn đề này, gia đình đã có truyền thống quân nhân thì anh ấy hẳn nên phát triển sự nghiệp trong quân đội chứ, tại sao cứ bên ba bên ngoài suốt vậy?

Về sau cô mới biết được Trương Doãn Kiệt chỉ ở bên ngoài một thời gian thôi, sau này chắc chắn sẽ trở lại trong quân, con cháu Trương gia nhất định phải thể hiện được sự ưu tú của mình trong quân đội, dùng chính năng lực của mình mà giành lấy quân hàm.

Giống như Trương Doãn Kiệt, anh ở trong quân lâu như vậy mà không một ai biết được anh là người Trương gia, anh hoàn toàn dựa vào năng lực của chính mình mà đi tới bước này. Anh còn nhận được đặc quyền qua lại giữa trường học và quân đội, cấp trên của anh thì công bố trong quân rằng anh được phái ra ngoài làm nhiệm vụ, không một ai biết được sự thật.

Sau khi nghe Trương Doãn Kiệt giải thích, Dương Hiểu Đồng mới dần dần hiểu được những khúc mắc trong đó, dần dần vén được một góc bức màn thần bí che phủ quân đội. Thì ra quân đội, chính trị là một hệ thống phức tạp như vậy, thế nhưng không thể phủ nhận quân đội là một địa phương rất tốt để tôi luyện tâm trí một người!

Lần này, cô biết thêm được không ít điều về Trương Doãn Kiệt, biết được cuộc sống gian khổ cũng như sự ưu tú của anh.

Khi hai người tới nhà hàng Pháp ăn tối, không ngờ lại gặp được Doãn Lăng Hạo.

Nhìn thấy Doãn Lăng Hạo, Trương Doãn Kiệt tươi cười nói: “A, Lăng Hạo, thật khéo nha! Cậu cũng tới đây dùng cơm?”

Người này mỗi ngày phải tham gia không biết bao nhiêu bữa tiệc. Mỗi ngày của Doãn Lăng Hạo bận rộn hơn anh nhiều, việc buôn bán cần tiếp đãi rất nhiều khách hàng, ký rất nhiều văn kiện, còn phải tham gia những bữa tiệc nhiều không đếm xuể. Vì vậy anh vô cùng kinh ngạc khi Doãn Lăng Hạo còn có thể chạy tới nhà Dương Hiểu Đồng, ần ần cũng đoán được Doãn Lăng Hạo dường như có chút thiện cảm với Dương Hiểu Đồng. Dù sao thì trước đây Doãn Lăng Hạo tuyệt đối sẽ không hành động như

vậy, chưa bao giờ chủ động đi tìm một cô gái, nhưng vì Dương Hiểu Đồng anh đã làm rất nhiều chuyện không phù hợp với tính cách. Mặc dù như vậy, bọn họ vẫn sẽ luôn là bạn tốt, nhưng tuyệt đối sẽ không buông tay...

Doãn Lăng Hạo nhìn Dương Hiểu Đồng và Trương Doãn Kiệt ngồi trò chuyện vui vẻ, gương mặt anh hơi đại ra, nhưng lại nhanh chóng khôi phục như thường: “Em nói hôm nay có việc, việc đó là đi ăn cơm cùng Doãn Kiệt sao?” Thanh âm Doãn Lăng Hạo rất nhẹ, lại mang theo đau thương nhàn nhạt. Hôm qua anh gọi điện muốn hẹn Hiểu Đồng nhưng cô nói mình còn có việc, hiện tại nhìn thấy hai người cùng đi ăn cơm, nguyên nhân không cần nói cũng hiểu...

“A...” Nghe anh nói vậy, Dương Hiểu Đồng cảm thấy có chút xấu hổ, cảm thấy có lỗi với Doãn Lăng Hạo, “Không phải vậy đâu, hôm nay em đi cùng với Nhược Nhược và Tiểu Mẫn, sau đó hai cậu ấy về trường, em về nhà thì đúng lúc anh Doãn Kiệt tới tìm nên mới...” Cô không biết vì sao mình lại muốn giải thích nhiều như vậy, nhưng cô không muốn Doãn Lăng Hạo hiểu nhầm.

Nghe Dương Hiểu Đồng giải thích, Doãn Lăng Hạo nở nụ cười: “Ha ha, không có chuyện gì đâu! Đúng lúc anh cũng chưa ăn cơm!”

Thấy thái độ Doãn Lăng Hạo chuyển biến nhanh như vậy, Dương Hiểu Đồng và Trương Doãn Kiệt nhìn nhau cười, cô nói: “Thật đúng dịp, vậy chúng ta cùng ăn được không?”

Trương Doãn Kiệt nhìn Doãn Lăng Hạo tỏ ra vô lại mà líu cả lưỡi, thái độ biến đổi thật nhanh! Trước đây nếu là lời mời của người con gái khác thì cậu ta liếc mắt một cái là may rồi, làm gì có chuyện đồng ý!

Bầu không khí trong bữa cơm có chút xấu hổ, sau đó thì Dương Hiểu Đồng được hai người hộ tống về tới tận nhà, còn bọn họ thì cùng đi về biệt thự của Doãn Lăng Hạo, trên đường hai người không nói gì, nhưng khi đến

biệt thự thì lại cùng trò chuyện một hồi lâu, còn về nội dung cuộc trò chuyện thì chỉ có hai người bọn họ biết.

Dương Hiểu Đồng thì không quan tâm chuyện gì khác nữa, cô tiếp tục vùi đầu vào việc tu luyện, cô muốn nhanh chóng đột phá a! Cô chưa từng cảm thấy khát vọng quá mức như thế này, nhưng bây giờ cách đột phá chỉ là một tấm vách mỏng nữa thôi, chỉ cần cố gắng một chút xíu nữa là có thể phá tan, như vậy còn không khiến người ta hưng phấn sao?

Hơn nữa, trình độ ngoại ngữ của cô cũng đang nhanh chóng tăng lên, theo tiến trình được đặt ra từ đầu gồm Trung, Anh, Nhật, Hàn, Pháp, Đức, Italy,... hiện tại cô đang học tiếng Nhật, tiến độ cũng không tồi. Mặc dù cô không thích Nhật Bản cho lắm nhưng không thể phủ nhận rằng tiếng Nhật rất thực dụng, hơn nữa trước đây cô cũng từng xem hoạt hình Nhật Bản nên tốc độ học nhanh hơn một chút, chủ yếu là cô cảm thấy ngữ điệu khi nói tiếng Nhật rất thú vị. Lâm Tây cũng nói chỉ cần học thêm hai ngày nữa là cô có thể xuất sư được, nhưng chính cô cũng hiểu còn lâu mình mới có thể xuất sư, bởi cô còn rất nhiều loại ngôn ngữ cần phải học tập...

Ngày hôm sau, Du Du nhìn Dương Hiểu Đồng ngồi tu luyện trên ban công mà không giấu được nét tươi cười trên mặt, Hiểu Đồng gần đây nỗ lực hơn trước rất nhiều, có lẽ do tìm được mục tiêu cần đạt tới, cô nhìn mà cảm thấy vô cùng vui sướng, cuối cùng thì cô không hề chọn sai chủ nhân!

Hơn nữa, tốc độ tu luyện của Hiểu Đồng rất nhanh, nếu Tống gia mà biết được có lẽ sẽ bị hù chết, thành quả mà bọn họ tu luyện cả năm mới đạt được lại có thể bị Dương Hiểu Đồng đuổi kịp trong vòng một tháng ngắn ngủi, chính cô cũng bắt đầu chờ mong, không biết Hiểu Đồng có thể đột phá giới hạn cao nhất hay không đây!

Dương Hiểu Đồng tu luyện càng nhanh, số lượng hạt năng lượng hấp thu được càng lớn, nhưng hoa cỏ trên ban công lại không hề có dấu hiệu héo rũ. Ngược lại, mọi người kinh ngạc phát hiện những chậu hoa tại nhà

Dương Hiếu Đồng vẫn vô cùng tươi tốt, vẫn duy trì trạng thái kiêu diễm nhất dù theo lý thuyết thì đám hoa cỏ đó phải héo tàn từ lâu mới phải. Vì vậy, dạo này thường xuyên có những người yêu cây cỏ tới đây thỉnh giáo Dương Hiếu Đồng về phương pháp chăm sóc hoa cỏ, điều này khiến cô hoàn toàn không biết nên nói gì, chỉ có thể nói chính mình cũng không biết, để qua cửa, dần dần mọi người cũng không đến hỏi nữa...

Gần đây dù chú tâm tu luyện nhưng Dương Hiếu Đồng cũng không buông lơ việc luyện đan, dù sao thì sau khi khai trương công ty sẽ cần tới một lượng đan dược vô cùng khủng bố, bây giờ mà không chuẩn bị sẵn sàng thì còn định chờ tới bao giờ.

Hiện tại Dương Hiếu Đồng điều chế dược giảm béo đã vô cùng thuần tay, trước kia phải cần tới một tháng mới luyện ra được thành phẩm, nhưng sau khi thành công lần đầu tiên, mọi việc trở nên thật dễ dàng. Bây giờ mỗi ngày cô có thể điều chế được rất nhiều, hơn nữa trong quá trình không ngừng sử dụng, cảm ứng giữa cô và lò luyện đan kia càng ngày càng tốt. Lúc trước cô muốn sử dụng lò luyện đan này còn rất miễn cưỡng nhưng nay đã tạo ra được sự ăn ý không nhỏ, đây thực sự là tiến bộ rất lớn. Hàng ngày vẫn do Tư Đồ Dương dạy cho cô cách thức điều chế đan dược, dần dần trên người Dương Hiếu Đồng cũng phảng phất một chút bóng dáng của Tư Đồ Dương. Điều này khiến Du Du cảm thấy vô cùng kinh ngạc, bởi vì Tư Đồ Dương thuộc loại người đã rũ bỏ hồng trần, còn Dương Hiếu Đồng, chỉ cần dựa vào quan hệ của cô với Nghiêm Tuấn Trạch thôi là đủ biết cô vẫn chưa đạt đến ngưỡng cửa vứt bỏ hồng trần rồi.

Trong khoảng thời gian này, Dương Hiếu Đồng đã thành công luyện chế ra tiềm lực đan, nhìn đan dược tròn tròn xanh biếc kia, Dương Hiếu Đồng cảm thấy vô cùng mừng rỡ, nó hoàn toàn khác với dược giảm béo, màu sắc đẹp mắt, hương vị lan tỏa ra không trung thơm mát vô cùng, chỉ hít một hơi thôi đã có cảm giác lực lượng dược gia tăng, cảm thấy từng tế bào trong cơ thể đều ngập tràn lực lượng.

Đây chính là hiệu quả của tiềm lực đan, kích phát toàn bộ tiềm năng trong cơ thể trong vòng một tiếng đồng hồ. Cô không rõ toàn bộ tiềm năng trong cơ thể mỗi người mạnh mẽ đến mức nào, nhưng có lẽ ăn đan dược này vào thì một người bình thường cũng có thể chạy nhanh hơn quán quân thế giới, một đứa bé có thể đánh ngang với một người trưởng thành,... Tóm lại, tiềm lực con người là vô hạn, mà tiềm lực đan chính là cái chốt kích phát những tiềm lực đó.

Cũng như những lần trước, sau khi luyện chế thành công, Dương Hiểu Đồng liền đem một lò đan dược giao cho Tổng Dục Chính để hăn bán ra đại trà, dù sao thì hiện tại cô đang cần tiền vốn. Hơn nữa, để Tổng gia nhìn thấy đan dược của mình thì họ cũng yên tâm hơn.

Ai ngờ sau khi Tổng Dục Chính nghe được tác dụng của đan dược này thì lại trở nên vô cùng kích động, thậm chí thanh âm cũng hơi run: “Dương tiểu thư, đan dược này tốt như vậy, ngài có thể bán một ít cho chúng tôi không?” Tổng gia có rất nhiều người đang phục vụ trong quân đội, những nguy hiểm xuất hiện khi làm nhiệm vụ nhiều không đếm xuể, nếu bọn họ có được loại đan dược này, khi phát sinh những tình huống bất ngờ không thể khống chế thì có thể ăn vào, như vậy thì hệ số an toàn sẽ được tăng cao rất nhiều.

Tổng Dục Chính dứt lời, Dương Hiểu Đồng thản nhiên nói: “Không được.”

“Vì sao?” Tổng Dục Chính có chút cấp thiết, vì sao có thể bán cho người khác mà lại không bán cho Tổng gia bọn họ?

Dương Hiểu Đồng lại cười nói: “Một lọ này để tặng cho các ông đi, chỗ còn lại thì bán đấu giá giúp tôi! Nếu không đủ thì sau này cứ đến tìm tôi là được!” Chiếu theo quan hệ hiện tại của mình và Tổng gia, mấy thứ này còn bắt bọn họ mua thì có vẻ không có thành ý lắm. Huống hồ thực lực của mình còn đang đề cao từng ngày, luyện chế loại đan dược cấp thấp này

càng lúc càng thuận tay. Với lại, được liệu luyện chế tiềm lực đan rất phổ thông, nếu so sánh với lợi nhuận thì có thể nói là không hề mất vốn, chỉ tiêu tốn chút thời gian luyện chế mà thôi, không thể cứ bắt bọn họ phải mua được.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Nghi Vấn, Bước Đầu Khởi Nghiệp

Edit: Andrea

Beta: Sally

Nghe vậy, Tống Dục Chính mới thở phào nhẹ nhõm, có vẻ vui mừng nhưng vẫn thấp thỏm hỏi: “Dương tiểu thư, như vậy liệu có được không?” Mặc dù Dương Hiểu Đồng đã đồng ý cho bọn hắn những đan dược kia, thế nhưng cũng không có nói là không cần thù lao, coi như những thứ đó không cần thù lao, nhưng mà tiềm lực đan này không nằm trong những thứ kia a!

Dương Hiểu Đồng phát tay: “Các ông cũng đã giúp đỡ tôi rất nhiều chuyện, chút việc con con như vậy không cần để ý, bây giờ chúng ta cũng được tính là đồng minh! Ông cứ an tâm đi! Thôi cứ như vậy đi, không được cự tuyệt nữa!”

Thấy Dương Hiểu Đồng nói như vậy, Tống Dục Chính cũng không thể nói thêm cái gì: “Vậy cảm ơn cô, Dương tiểu thư!” Ánh mắt nhìn Dương Hiểu Đồng cũng càng ngày càng hài lòng.

Lần đầu tiên gặp mặt, cô thăm dò thái gia gia, hơn nữa còn cự tuyệt lời mời của bọn hắn, hắn cũng không thích nữ sinh này cho lắm. Về sau phát hiện cô có thể giúp đỡ Tống gia, hắn cũng tiếp thu cô, biểu hiện ra ngoài rất khách khí và cung kính nhưng trong nội tâm thì lại khác, nhưng mà bây giờ thì hắn đã thật tâm tiếp thu nữ sinh này.

Tuổi không lớn lắm, nhưng rất có kinh nghiệm đối nhân xử thế, tu vi cao, đích thực là một người rất ưu tú.

“Ha ha, không có việc gì thì tôi đi về trước.” Dương Hiểu Đồng tươi cười rời khỏi Tổng gia, tổn thất một lọ đan dược, nhưng lại chiếm được hảo cảm của Tổng Dục Chính, lần buôn bán này nhìn thế nào cũng là mình được lợi a!

Xem ra tiềm lực đan có thể bán rất tốt, mình cũng nên luyện chế nhiều một chút, nói không chừng sau này còn có thể bán cho quân đội, nếu vậy thì tiền lời sẽ... thật sự... Suy nghĩ thêm chút nữa, có lẽ đang ngủ cũng phải cười tỉnh.

Ba ngày sau, Dương Hiểu Đồng nhận được điện thoại của Trương Doãn Kiệt kêu cô tới công ty của Doãn Lăng Hạo, nói là đã chọn được cửa hàng cho cô, giờ gọi cô qua xem rồi mọi người cùng nhau thương lượng.

Thay đồ xong, Dương Hiểu Đồng đi tới công ty của Doãn Lăng Hạo, nếu đã hẹn gặp ở đây xem ra Doãn Lăng Hạo cũng biết chuyện này, chỉ là cô không rõ anh biết được bao nhiêu phần, nhưng cô cũng không lo lắng lắm, bởi hai người đó đều là bạn tốt.

Đây là lần đầu tiên Dương Hiểu Đồng đi tới công ty của Doãn Lăng Hạo, tập đoàn Doãn thị chính là tập đoàn thương mại đệ nhất toàn quốc, phạm vi kinh doanh lớn vô cùng, bất động sản, ăn uống, siêu thị,... mỗi lĩnh vực đều nhúng tay, hơn nữa đều hoạt động vô cùng tốt, không hổ là con rồng kinh tế của Trung Quốc.

Tổng bộ tập đoàn tọa lạc tại nơi phồn hoa nhất trong Thụỵ thành, tập đoàn này đóng vai trò rất lớn trong nền kinh tế Thụỵ thành, khiến nơi đây trở nên phát đạt như vậy.

Tòa cao ốc tổng bộ này đồ sộ không kém tòa nhà lớn nhất Thụỵ thành, Dương Hiểu Đồng sải bước đi tới quầy tiếp tân, nói: “Xin chào, cho hỏi

phòng làm việc của Doãn Lăng Hạo _ Doãn tiên sinh ở đâu vậy?”

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, nữ nhân viên kia quét mắt quan sát cô một lượt, xem ra gần đây tổng giám đốc lại thay tình nhân khác rồi a! Nhìn qua không tệ lắm, nhưng vì sao Tổng giám đốc lại không để mắt đến mình nhỉ? “Tiểu thư, cô có hẹn trước không? Tổng giám đốc của chúng tôi rất bận rộn, không phải người nào cũng có thể gặp được.”

“Hẹn trước? Không có! Phiền cô thông báo cho anh ấy một tiếng, cứ nói Dương Hiểu Đồng tới, anh ấy biết tôi đến chắc chắn sẽ xuống gặp.” Xem ra Doãn Lăng Hạo cũng là một người bận rộn, chỉ gặp mặt thôi mà cũng cần hẹn trước, bận rộn thế mà vẫn có thể thường xuyên chạy tới chỗ ba mẹ cách đây xa như vậy, thật đúng là không dễ dàng gì.

Nghe Dương Hiểu Đồng nói, nhân viên kia trong lòng thầm cười nhạt, mấy cô gái muốn gặp giám đốc ai chẳng nói như vậy, những người phụ nữ kia đều là Tổng giám đốc không muốn bận tâm đến nữa, không gặp được ngài ấy mà chạy tới công ty làm loạn, trước kia cô không biết còn có thể gọi điện thoại đi hỏi, nhưng bây giờ thì đừng hòng.

Mặc dù thầm nghĩ như vậy nhưng trên mặt nhân viên tiếp tân vẫn mỉm cười lễ phép, “Tiểu thư, thật xin lỗi, Tổng giám đốc của chúng tôi đang họp, hiện tại không thể gặp khách được, mời tiểu thư lần khác lại tới.” Lời này cô đã nói nhiều lần tới mức trở nên vô cùng thành thạo rồi. Mấy ngày gần đây không có phụ nữ đến tìm Tổng giám đốc, cô còn tưởng bọn họ đã thay đổi, không ngờ bây giờ lại có một người tìm tới cửa.

Nghe tiếp tân nói, Dương Hiểu Đồng nhú mày: “Họp? Không thể nào!” Vừa rồi rõ ràng là họ kêu mình tới đây, sao lại đi họp ngay được.

Cô lấy điện thoại ra gọi cho Doãn Lăng Hạo: “Lăng Hạo, hiện giờ em đang ở dưới đại sảnh công ty anh, phòng làm việc của anh ở đâu vậy?”

Doãn Lăng Hạo nhận được điện thoại thì lập tức chạy xuống lầu dưới, nhìn thấy Dương Hiếu Đồng thì mỉm cười: “Sao không hỏi nhân viên tiếp tân?”

“Cô ấy nói anh đang họp, em không hẹn trước nên không thể gặp được, vậy nên...” Dương Hiếu Đồng có chút nghi hoặc nhìn nữ tiếp tân kia và Doãn Lăng Hạo, không hiểu đang xảy ra chuyện gì.

“Tổng giám đốc, tôi xin lỗi.” Cô nhân viên tiếp tân không ngờ cô gái này lại thực sự quen biết Tổng giám đốc, hơn nữa ngài ấy còn tự mình chạy xuống tiếp, xem ra lần này là hiểu lầm, cầu mong không bị đuổi việc.

Doãn Lăng Hạo xoay người, nụ cười trên môi đã biến mất vô tung, nghiêm mặt nói: “Lần này tôi bỏ qua, lần sau nếu cô ấy tới tìm thì dù thế nào cũng phải để cô ấy lên gặp, dù tôi đang họp cũng không sao hết, rõ rồi chứ?”

“Dạ, tôi đã rõ thưa Tổng giám đốc!” Nữ tiếp tân lập tức gật đầu liên tục, trong lòng thầm thở phào, không bị đuổi việc là tốt rồi.

Doãn Lăng Hạo đưa Dương Hiếu Đồng lên lầu, nữ nhân viên kia ngẩn ra nhìn hai người: “Nè, cô nói xem cô gái kia là ai vậy nhỉ? Sao Tổng giám đốc đối xử tốt với cô ấy quá vậy? Hoàn toàn khác thói quen ngày thường, còn nói sau này cô ấy quấy rầy khi ngài đang họp cũng không sao! Tổng giám đốc vốn rất coi trọng công việc mà, sao bây giờ lại...”

Cô nhân viên bên cạnh tiếp lời: “Cô còn không hiểu sao? Cô gái này hoàn toàn không giống với mấy cô nàng hồi trước, Tổng giám đốc quan tâm cô ấy như vậy, xem ra lần này ngài đã động chân tình rồi!”

Trong thang máy.

“A, nhìn bộ dáng bây giờ của anh hoàn toàn khác với lúc bình thường nha!”

“Khác thế nào?”

“Ngày thường nhìn anh phong độ nhẹ nhàng, có vẻ rất hiền hòa, không ngờ khi làm việc lại tỏ ra rất nghiêm túc, lúc trước em còn nghĩ không biết khi làm việc mà anh vẫn giữ cái bộ dáng thường ngày kia thì không biết các nữ nhân viên có tập trung nổi không, nhưng nhìn anh bây giờ thì em biết chắc chắn không phải!” Dương Hiểu Đồng gật gật gù gù, dường như tự thấy mình nói rất có đạo lý

“A, em lại đang trêu chọc anh đúng không?” Doãn Lăng Hạo cười nói, cảm giác mình và Hiểu Đồng lại gần gũi hơn một chút, thỉnh thoảng đùa giỡn chứ không quá lễ phép, khách sáo như trước.

“Đâu có, em đang khen anh đấy chứ!” Dương Hiểu Đồng cười giải thích, nghe có vẻ rất đáng tin, với điều kiện là bạn phải bỏ qua vài tia giảo hoạt trong mắt cô.

Hai người tiếp tục cười cười nói nói đi đến phòng làm việc của Doãn Lăng Hạo, để lại sau lưng một đám nhân viên trong công ty ngây ngốc trợn mắt nhìn theo, trong mắt tràn đầy không thể tin tưởng.

“Ôi, tôi nhìn lầm phải không? Tổng giám đốc lại đang dẫn một cô gái tới phòng làm việc của mình kìa?” Một nhân viên nói.

“Cô không nhìn lầm đâu, bởi tôi cũng thấy, cô gái kia có phải là khách hàng của chúng ta không vậy?” Một nhân viên khác nói.

“Chắc không phải đâu! Làm gì có khách hàng nào mà lại đi tay không tới như thế chứ? Huống chi còn được đích thân Tổng giám đốc đi xuống tiếp đón, khách hàng làm sao có được loại đãi ngộ như vậy?”

“Vậy chẳng lẽ là bạn gái của Tổng giám đốc?”

“Tôi nghĩ khả năng đo rất cao à nha...”

“Ôi, tôi thương tâm a, chúng ta lại mất đi cơ hội tán đổ một kim cương Vương lão ngũ nữa rồi...”

“Thôi đi, trước giờ cô làm gì có cơ hội nào đâu chứ! Chết tâm đi! Ha ha ha!”

Đám nhân viên mồm năm miệng mười bàn tán sôi nổi, rất hiển nhiên việc Dương Hiểu Đồng xuất hiện tại tập đoàn Doãn thị đã gợi nên sóng to gió lớn, tất cả mọi người đều thảo luận cô là ai, có quan hệ gì với Tổng giám đốc của họ, không ngờ vì một người mà Tổng giám đốc lại tình nguyện ly khai bụi hoa,... chẳng qua chính đương sự lại không hề biết mình đã trở thành đề tài cho người ta tán gẫu.

Phòng làm việc của Doãn Lăng Hạo rất lớn, nhưng bày trí lại vô cùng đơn giản, chỉ lướt mắt qua là đã có thể nhìn thấy toàn bộ đồ vật bày biện trong phòng, một cái giá để đầy sách, bàn làm việc, bên cạnh là một bộ sofa bằng da thật, có lẽ là dùng khi tiếp khách. Mặc dù nhìn qua rất đơn giản, thế nhưng những người từng nhìn qua căn phòng này đều biết được những nội thất trong này không có một vật nào là đơn giản như vẻ bề ngoài.

“Sao đột nhiên lại gọi em đến vậy?” Dương Hiểu Đồng nhìn Trương Doãn Kiệt đang lịch thiệp ngồi đó, nói: “Suýt chút nữa là em không đến được!”

“Không đến?” Trương Doãn Kiệt vốn còn tỏ ra kinh ngạc, chỉ là nhìn biểu tình của Doãn Lăng Hạo, trên mặt cũng hiện ra một nụ cười đầy thâm ý, “Là chuyện hồi trước sao? Hiểu Đồng, hôm này gọi em đến bởi đã tìm ra một số nơi thích hợp xây cửa hàng rồi, giờ chính em cùng đi đến đó xem ưng nơi nào rồi nói tiếp.”

“Nhanh vậy sao?” Dương Hiểu Đồng hài lòng cầm lấy văn kiện Trương Doãn Kiệt đưa tới, lật ra xem thì thấy các thông tin trong đó rất cụ thể, bao gồm nhận xét về vị trí, khả năng gia tăng trong tương lai cùng với giá cả thị

trường. “Cám ơn các anh! Nếu để chính em tự đi tìm chắc chắn không thể có hiệu suất cao như vậy!”

Trương Doãn Kiệt hất cằm liếc qua Doãn Lăng Hạo, cười nói: “Công thần lớn nhất trong chuyện này không phải anh, em cũng biết nhà cậu ta kinh doanh bất động sản mà, giao việc này cho cậu ta thì tuyệt đối không thành vấn đề.”

Dương Hiểu Đồng chuẩn bị mở miệng, Doãn Lăng Hạo đã nói: “Không cần cám ơn đâu, em biết trong lòng anh việc của em luôn luôn xếp vị trí thứ nhất mà!”

Chỉ một câu như vậy, khiến Dương Hiểu Đồng không thể nói thêm gì nữa, đích xác từ khi Doãn Lăng Hạo thổ lộ thì anh thường xuyên xuất hiện bên cạnh cô, thường xuyên gửi tin nhắn hoặc gọi điện thoại hỏi thăm cô, rất khó tưởng tượng một người bận rộn như anh lại có thể quan tâm săn sóc cô chu đáo như vậy.

“Anh đã giúp em xem qua, địa điểm này có vẻ không tồi, vị trí trong nội thành, ngay sát vách công ty của anh, vốn là của một công ty vừa mới đóng cửa, anh có thể giúp em đặt cọc trước, nếu không đủ tiền thì có thể trả góp. Nơi này là khu vực khá đông đúc, lượng người qua lại mỗi ngày rất cao, anh tin rằng nó rất thích hợp để khởi nghiệp, em cảm thấy thế nào?”

“Anh cố ý sao? Ngay cạnh công ty của anh? Vừa mới đóng cửa?”

“A, lời này của em là có ý gì? Anh đâu ngoan độc đến vậy chứ, bất quá không ngờ em đánh giá năng lực của anh rất cao nha!” Doãn Lăng Hạo nhíu nhíu mày, nở nụ cười xấu xa.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Ghen – Nhận Ra

Edit: Andrea

Beta: Sally

Dương Hiểu Đồng trợn trắng mắt liếc Doãn Lăng Hạo, trước đây cảm thấy anh là một người phong độ nhẹ nhàng, làm việc thành thực ổn trọng, nhưng khi quen thuộc rồi mới biết được thì ra con người này cũng có một mặt vô lại, hơn nữa mỗi lần đùa giỡn đều kết thúc bằng thất bại của cô, điều này khiến cô vô cùng buồn bực a!

Trương Doãn Kiệt ngồi nhìn bọn họ đùa giỡn nháo loạn, nhìn qua cũng biết được quan hệ giữa hai người họ đã gần gũi hơn không ít, là bạn thân từ thuở nhỏ, anh biết rất rõ chỉ khi ở trước mặt người vô cùng quen thuộc thì Doãn Lăng Hạo chỉ lộ ra tính cách chân thật nhất của cậu ấy. Xem ra cậu ấy rất thích Dương Hiểu Đồng, còn Hiểu Đồng, cô ấy có thích Doãn Lăng Hạo không?

Trương Doãn Kiệt không biết, từ đầu tới giờ cô ấy chưa từng nói điều gì về tình cảm của bản thân, khi Lăng Hạo thổ lộ cô cũng không trả lời trực diện, cho nên có lẽ hiện tại vẫn đang ở trong giai đoạn mọi người cạnh tranh công bằng.

Nếu như Lăng Hạo thật sự có thể mang đến hạnh phúc cho Hiểu Đồng, anh tình nguyện đứng từ xa nhìn họ hạnh phúc. Hồi trước anh còn chưa tin Doãn Lăng Hạo thực sự có tình cảm với Hiểu Đồng, dù sao thì cậu ấy cũng đã quen thói ngụy lặn trong bụi hoa, cũng chưa bao giờ tin tưởng vào phụ

nữ, giờ lại đột nhiên nói rằng mình yêu Hiếu Đồng, bất cứ ai cũng sẽ không nhìn được hoài nghi độ chân thật của tình cảm đó.

Anh còn lo lắng nếu Lăng Hạo làm Hiếu Đồng tổn thương thì anh nên làm thế nào đây, nhưng giờ nhìn thái độ của cậu ấy, có lẽ sự tình sẽ không như anh nghĩ, không ngờ Doãn Lăng Hạo lại thực sự lãng tử hồi đầu, không hề liên lạc với đám phụ nữ hồi trước, hơn nữa mở miệng ngậm miệng đều là Hiếu Đồng thế nọ, Hiếu Đồng thế kia. Anh biết, lần này Lăng Hạo thật sự nghiêm túc, nghiêm túc đến mức khiến anh không biết phải cạnh tranh ra làm sao...

“Thôi được rồi, tùy anh vậy, anh cứ xem rồi làm! Anh nói nơi đó tốt thì chắc là tốt! Dù sao anh cũng là kỳ tài thương nghiệp, ánh mắt chắc không tệ lắm đâu nhỉ?” Ở cùng Doãn Lăng Hạo một thời gian, Dương Hiếu Đồng cảm thấy vô cùng thư thái, cảm giác mình có thể tùy tiện nói bất cứ điều gì cũng không sao hết, Doãn Lăng Hạo sẽ cùng cô đùa giỡn, cũng có thể sẽ khắc khẩu vì ý kiến không hợp, loại cảm giác này hoàn toàn khác với sự nhẹ nhàng ôn nhu mà Trương Doãn Kiệt mang lại.

Trương Doãn Kiệt tựa như một người anh trai hiền hòa vậy, an ủi cô, khiến cô cảm thấy ấm áp, khi cô đau khổ buồn bực, chỉ cần có anh bên cạnh thì sẽ cảm thấy nỗi khổ vơi đi ít nhiều.

Bàn bạc một hồi, cô quyết định để Doãn Lăng Hạo tiếp tục lo liệu chuyện mặt tiền cửa hàng, còn sau này trang trí ra sao sẽ do chính cô thiết kế, cũng may lúc nhàn rồi cô cũng từng nghĩ qua về vấn đề này, sắp xong rồi, nhanh thôi, sự nghiệp của cô sẽ chính thức khởi bước!

Nghiêm Tuấn Trạch bắt đầu hồi tưởng lại lời Mễ Tu, trước đây trong đầu hẳn chỉ có hai chữ công việc, chưa từng tồn tại tình yêu, bởi vì hẳn chỉ cần

đạt được sự tán thành của cha, chứng minh hẳn tài giỏi hơn anh hai! Thế nhưng, điều này dường như đã thay đổi!

Áo nã đập tay lên vô lăng: “Mình đang nghĩ ngợi linh tinh gì vậy chứ? Cái tên Mễ Tu chết tiệt, toàn nói mấy chuyện vớ vẩn không đâu, hại mình nghĩ lung tung!”

“Chẳng lẽ mình thực sự thích Hiếu Đồng? Không đâu a, mình tiếp xúc với cô ấy quá ít, nhất định đầu óc hồ đồ rồi...” Nghiêm Tuấn Trạch đang tự thuyết phục chính mình, đột nhiên lại nhìn thấy Dương Hiếu Đồng đang cùng nhau đi ra từ tòa nhà Doãn thị, cười cười nói nói có vẻ vô cùng thân thiết.

“Cô ấy lại đến công ty của hẳn ta? Không phải nói cần ở nhà tu luyện sao, còn rất bận nữa, không thể đi ra ngoài? Thực sự là...” Nghiêm Tuấn Trạch nhìn chăm chăm vào hai người, có lẽ chính hẳn cũng không nhận ra mình đang ghen tuông đâu nhỉ?

Lái xe loanh quanh không có mục tiêu gì, bất tri bất giác lại đi tới nhà của Dương Hiếu Đồng, lại thấy cô vẫn còn chưa trở về. “Hừ, tối rồi mà còn chưa chịu về nhà, cùng tiểu tử Doãn Lăng Hạo đi đâu thế không biết!”

Ngay khi hẳn chuẩn bị quay xe đi về thì thấy Doãn Lăng Hạo đưa Dương Hiếu Đồng về, bộ dáng kia nhìn thế nào cũng thấy giống cảnh một cặp đôi hẹn hò cả ngày, sau đó người bạn trai hộ tống cô gái về tới tận nhà, chẳng lẽ bọn họ đang quen nhau? Không phải đâu! Nhìn bộ dáng của cô ấy không giống người đã có bạn trai, hơn nữa nếu có thì Mễ Tu nhất định sẽ thông báo cho mình...

Nhưng nếu không thì chuyện gì đang xảy ra vậy? Mới qua không bao lâu a, phát triển nhanh dữ vậy...

Bàn bạc xong, Trương Doãn Kiệt nói có việc bận phải đi trước, cho nên Dương Hiếu Đồng và Doãn Lăng đi ăn cơm rồi mới trở về, gần đây số lần

cô tới nhà hàng dùng cơm lại tăng nhanh, trước đây cô có bao giờ ăn cơm tại nhà hàng đâu, còn bây giờ dường như mỗi ngày đều đi ít nhất một lần.

Lúc Dương Hiểu Đồng mở cửa, Du Du lên tiếng: “Hiểu Đồng, Nghiêm Tuấn Trạch đang đứng trước cửa nhà kìa!” Trên mặt Du Du hiện ra một nụ cười xấu xa, xem ra Nghiêm Tuấn Trạch cũng không nhịn được nữa rồi! Trong ba người đàn ông này, Doãn Lăng Hạo đã chủ động tấn công, Nghiêm Tuấn Trạch cũng bình tĩnh không được, giờ sắp có trò hay để xem rồi! Ha ha ha!

Nghe vậy, Dương Hiểu Đồng đảo mắt qua, phát hiện Nghiêm Tuấn Trạch đang đậu xe cách đó không xa, cô nghi hoặc, sao hăn lại trở về? Lúc này Doãn Lăng Hạo đã đi rồi, Dương Hiểu Đồng chuẩn bị đi tới chỗ Nghiêm Tuấn Trạch thì hăn lại không nói gì lái xe đi mất.

Dương Hiểu Đồng đứng tại chỗ mờ mịt nhìn theo xe Nghiêm Tuấn Trạch, trong mắt tràn đầy nghi hoặc, người này làm sao vậy, tới thì cũng tới rồi, vậy mà lại không nói gì quay xe đi mất, chẳng lẽ là vì... Dương Hiểu Đồng chuyển mắt nhìn về phương hướng Doãn Lăng Hạo vừa mới rời đi, tựa hồ đoán ra được điều gì đó.

Khi Mễ Tu tìm được Nghiêm Tuấn Trạch, lại thấy hăn hoàn toàn không giống với hăn ngày thường, cái con người này bây giờ đang trầm mặc ngồi đó nốc rượu, mặc kệ một đám mỹ nữ đang bu lại xung quanh tìm cách bắt chuyện. Đi theo Nghiêm Tuấn Trạch một thời gian dài như vậy, đây là lần đầu tiên Mễ Tu nhìn thấy hăn trong cái bộ dạng bất cần đời như vậy, dường như đã chịu đả kích gì đó, thế nhưng gần đây hình như không có xảy ra chuyện gì lớn mà, nếu có chắc chắn hăn (Mễ Tu) phải nhận được thông tin chứ!

“Trạch, sao cậu lại ngồi đây uống rượu một mình vậy?” Không nghĩ được gì, vậy chẳng thà trực tiếp hỏi luôn, dù sao thì người say rượu thường nói lời thật.

Nghiêm Tuấn Trạch quay đầu, cảm thấy hơi choáng váng, thấy là Mễ Tu thì nói: “Mễ Tu, cậu tới đúng lúc lắm! Mau lại đây uống rượu với mình!” Nói xong lập tức đưa chén rượu qua cho Mễ Tu.

“Chờ chút đã, xảy ra chuyện gì không vui sao?”

“Nói nhiều như vậy làm gì, cạn ly đã rồi hãy nói!” Nghiêm Tuấn Trạch đã say khướt rồi, tay cầm chén rượu quơ quơ nói, trước khi Mễ Tu tới hẳn cũng đã uống khá nhiều rồi.

Theo lý mà nói, người tu chân như hẳn uống rượu sẽ không say, thế nhưng hiện tại hẳn muốn phóng túng một lần, đương nhiên sẽ không sử dụng năng lực đó, hẳn muốn hiểu rõ trái tim mình.

Rượu quá ba tuần, Nghiêm Tuấn Trạch cuối cùng cũng chịu mở miệng: “Mễ Tu, cậu nói xem, Dương Hiểu Đồng nghĩ gì vậy? Cô ấy sẽ không thích tiểu tử Doãn Lăng Hạo kia chứ?”

Nghe tới đây, Mễ Tu đã đoán được nguyên nhân khiến Nghiêm Tuấn Trạch uống rượu say mèm rồi, té ra là vì Dương Hiểu Đồng!

Đã bảo mà, gần đây rõ ràng không phát sinh chuyện gì phiền toái, chả biết vì cái gì cái người này đột nhiên chạy tới đây uống rượu, thì ra là vì anh hùng không qua được ả mỹ nhân a!

Mễ Tu chưa có say, từ lượng của hẳn tốt hơn Nghiêm Tuấn Trạch, có thể nói là ngàn chén không say! Cho nên dù bình rượu đã lăn lóc đầy bàn, đầu óc của hẳn vẫn tương đối thanh tỉnh.

“Hiểu Đồng có thích Doãn Lăng Hạo hay không tôi không biết, nhưng tôi có thể khẳng định là Doãn Lăng Hạo thích Dương Hiểu Đồng!” Mễ Tu cũng ngẫm vui vẻ, Trạch không nên suốt ngày vui mình trong công việc, hẳn cũng cần có sinh hoạt riêng của chính mình, như vậy cuộc sống của hẳn mới hoàn chỉnh được.

“Làm sao cậu biết được?”

Mễ tu buống chén rượu trên tay xuống, nhìn Nghiêm Tuấn Trạch nói: “Cậu đây là không đủ quan tâm tới Dương Hiểu Đồng, mình biết được Doãn Lăng Hạo đã tỏ tình với Dương Hiểu Đồng rồi, nhưng mà cô ấy vẫn chưa đồng ý, mà trong khoảng thời gian này Doãn Lăng Hạo cũng đã bắt đầu rèn sắt khi còn nóng, thường xuyên gửi tin nhắn, gọi điện thoại cho Dương Hiểu Đồng, hẹn cô ấy ra ngoài, xem ra không lâu nữa cậu ra sẽ thành công thôi!”

Nghe hẳn nói, Nghiêm Tuấn Trạch chỉ phìền muộn uống rượu không nói gì, thấy tình trạng đó, Mễ Tu biết mình châm lửa chưa đủ mạnh, tiện đà nói tiếp: “Suy nghĩ một chút cũng đúng thôi, Doãn Lăng Hạo là một người ưu tú, là một người đàn ông có mị lực, biết cách dỗ dành phụ nữ, có mấy người có thể không động tâm được? Hiểu Đồng không phải cô gái bình thường nên mới có thể kiên trì, nhưng chỉ cần Doãn Lăng Hạo tiếp tục cố gắng chắc chắn cô ấy sẽ bị cửa đổ thôi. Đến lúc đó thật đúng là trai tài gái sắc, tài tử giai nhân a!”

“Ba~” Chén rượu trong tay Nghiêm Tuấn Trạch bị hẳn đập mạnh lên bàn: “Không cần nói nữa!” Chính hẳn cũng không biết mình bị làm sao vậy, vì sao nghe mấy lời này hẳn lại cảm thấy không vui, cứ nghĩ tới cảnh tượng bọn họ vui vẻ cười nói đi cạnh nhau lại thấy khó chịu, lại không tìm được chỗ mà phát tiết!

Mễ Tu thấy vậy thì biết được Nghiêm Tuấn Trạch thật sự thích Dương Hiểu Đồng rồi, mặc dù không biết là mức độ nào nhưng khẳng định là thích: “Trạch, mình biết cậu có thiện cảm với Dương Hiểu Đồng, nhưng nếu cậu còn không nỗ lực, đợi đến khi cô ấy bị Doãn Lăng Hạo đá động thì cậu một điểm hy vọng cũng không có! Cô ấy không phải người phụ nữ bình thường, cô ấy ưu tú đến thế nào cậu là người biết rõ nhất. Chẳng lẽ cậu định bỏ qua một cô gái tốt như vậy sao? Nếu đúng thế thì chỉ có thể nói mình nhìn lầm người rồi!”

Nghiêm Tuấn Trạch giật mình, một người ngoài cuộc như Mễ Tu chỉ cần nhìn qua đã hiểu, tại sao chính mình lại không hiểu rõ chứ? Đối với hắn, Dương Hiểu Đồng là một khác biệt, ngay từ lúc bắt đầu hắn đã biết, thế nhưng hắn lại không muốn thừa nhận, cho nên hiện tại mới phát sinh tình huống này, nếu lúc trước hắn triển khai hành động thì Doãn Lăng Hạo kia làm gì còn cơ hội?

Hắn không muốn tương lai mình lại hối hận a!

“Mình cũng không biết! Mình chỉ biết ở chung cùng cô ấy rất vui, thế nhưng rốt cuộc mình có thích cô ấy hay không thì mình không rõ ràng lắm...” Hắn cũng rất hối hận, nhưng hắn không biết mình nên làm gì mới đúng.

“Cậu là tên ngốc sao! Nếu không thích cô ấy thì sao cậu lại cố gắng giúp cô ấy nhiều như vậy hả? Lo lắng an nguy của cô ấy? Đừng nói với mình đây là vì gia tộc, chúng ta đều hiểu, nếu như chỉ vì gia tộc, cậu căn bản là không cần làm nhiều như vậy! Những điều cậu từng làm chỉ có một lý do duy nhất có thể giải thích, đó là vì cậu thích cô ấy! Nếu thích thì nên thừa nhận đi! Cô ấy là một người ưu tú như vậy, người đàn ông nào mà không động tâm? Nếu cậu không hành động nhanh lên một chút, sau này đừng có hối hận!!!”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Chọn Trang Phục

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

Ngày hôm sau, Dương Hiểu Đồng xác thực phát hiện tin nhắn di động thông báo tài khoản gửi tiết kiệm của mình nhiều hơn ba trăm ngàn, cô không dám chắc nên đếm lại mấy lần, Dương Hiểu Đồng mới xác định, kia thật là ba trăm ngàn, thế nhưng tiền này ở đâu ra?

Ngay lúc Dương Hiểu Đồng nghi hoặc, Nghiêm Tuấn Trạch gọi điện thoại tới “Hiểu Đồng, tất cả nguyên thạch đều đã giải rồi, thực sự là lợi hại, mỗi một khối nguyên thạch đều có phi thúy!” Giọng nói Nghiêm Tuấn Trạch mừng rỡ, hiển nhiên rất là cao hứng.

Nghe anh nói vậy, Dương Hiểu Đồng cũng rất vui vẻ “Ha ha, vậy thì tốt rồi.” Mặc dù cô đối với mình rất có lòng tin, nhưng không thể phủ nhận cô vẫn lo lắng trong đó xuất hiện điều gì ngoài ý muốn, lại để cho Nghiêm Tuấn Trạch bị tổn thất cũng không tốt, bây giờ nghe thấy tất cả như anh mong muốn, trong lòng của cô cũng thả lỏng.

“Vì cảm ơn em, anh mời em ăn cơm được chứ?” Lời nói Nghiêm Tuấn Trạch có chút mất tự nhiên, ngày đó sau khi Dương Hiểu Đồng rời khỏi anh đã suy nghĩ rất nhiều, xác thực Dương Hiểu Đồng rất phù hợp với hình tượng anh yêu thích, nhưng anh thật thích cô sao? Anh cũng không biết.

Thực sự anh sẽ thích một người sao?

Thế nhưng không thể không thừa nhận lời nói của Mễ Tu rất có đạo lý, anh cũng không muốn lừa dối chính mình. Có lẽ, anh thực sự có thể tìm được hạnh phúc thuộc về mình, cho nên vì không để rơi lại phía sau, anh cũng phải tăng tốc độ hành động mới được! Vì anh biết mấy ngày gần đây, Doãn Lăng Hạo và Dương Hiểu Đồng gặp nhau rất thường xuyên, mà Trương Doãn Kiệt từ nơi xa trở về gấp như vậy nhưng chuyện đầu tiên làm chính là đi tìm Dương Hiểu Đồng, ý vị trong đó thật không khó đoán ra.

Suy nghĩ một chút anh cũng thấy buồn cười, bọn họ không ngờ vậy mà thích cùng một người con gái, đây nên nói là trùng hợp hay gọi là gì? Chuyện đó với anh mà nói cũng không có ảnh hưởng gì, quan trọng là kết quả là ai thắng.

Mặc dù trước đây anh có suy nghĩ lợi dụng Dương Hiểu Đồng giúp đỡ mình đồ thạch, nhưng đó cũng là hành động bất đắc dĩ, dù sao bệnh của anh ba không có cách nào kéo dài, nhưng sau khi anh đến gần Dương Hiểu Đồng mới biết cô là một người con gái rất không tệ, đối xử với bạn bè cũng rất tốt, chuyện này căn bản không cần anh đi nghĩ biện pháp làm cho Dương Hiểu Đồng đáp ứng giúp, chính Dương Hiểu Đồng cũng đáp ứng. Trong quá trình tiếp xúc, anh thật sự bị mị lực của cô gái này thuyết phục.

Nếu như anh có thể ở cùng cùng một chỗ với Dương Hiểu Đồng, anh tin tưởng hẳn sẽ thấy không tệ đi! Dương Hiểu Đồng là người duy nhất anh ở cùng một chỗ khiến anh cảm thấy rất tự tại, rất thoải mái thậm chí có thể nói là nữ sinh ấm áp, không biết đây đến cùng là không thích hay là thích, hoặc là không phải rất thích đây? Nhưng anh biết Dương Hiểu Đồng đối với anh rất khác biệt, cho nên bất luận thế nào anh cũng muốn nỗ lực không để cho cô cùng một chỗ với người khác.

Hai tình địch này cũng không phải là người đơn giản, mỗi một người thả ra ngoài cũng đều có một đám con gái thích, Dương Hiểu Đồng cuối cùng sẽ thích ai, anh cũng không biết.

“Em đã nói giữa chúng ta không cần cảm ơn! Có điều mời em ăn cơm thì có thể nha!” Thấy Nghiêm Tuấn Trạch hẹn chính mình, Dương Hiểu Đồng cũng cảm thấy rất vui vẻ. Cô cảm thấy khoảng cách của mình với Nghiêm Tuấn Trạch ngày càng gần, không có cảm giác nhìn thấu Nghiêm Tuấn Trạch, mỗi lần gặp mặt anh đều có thể phát hiện Nghiêm Tuấn Trạch thay đổi một ít.

“Cứ quyết định như vậy đi, buổi tối anh tới đón em!” Thấy Dương Hiểu Đồng đáp ứng, Nghiêm Tuấn Trạch hưng phấn nói, chỉ là anh cũng không biết tại sao mình lại hưng phấn như thế.

“Được” Sau khi ngắt điện thoại, Dương Hiểu Đồng lại nhìn tin nhắn gửi tiền lúc trước, lập tức hiểu rõ, tiền này hẳn là của Nghiêm Tuấn Trạch gửi tới, cô còn nhớ lúc trước Nghiêm Tuấn Trạch nói đồ thạch một nửa sẽ chia phần cho cô, ngay lúc đó cô cũng không có chú ý tới, dù sao chính là giúp đỡ bạn bè mà thôi, căn bản cũng không muốn có thù lao gì.

Vậy mà không ngờ anh trực tiếp chuyển tiền qua, vậy cuối cùng là lấy hay là không lấy đây? Dương Hiểu Đồng nhíu mày, lần này mua nguyên thạch mình lại không có bỏ tiền. Lúc Dương Hiểu Đồng quẩn quýt, Du Du lên tiếng “Không có quan hệ, đây chính là tiền cô nên được thôi! Không cần ngại ngần gì, hưởng hồ cô không phải muốn lập tức mở công ty sao? Vừa lúc cô thiếu tiền!”

Nghe Du Du vừa nói như thế, Dương Hiểu Đồng có chút chần chừ nói “Như vậy thực sự không quan hệ sao?” Cũng đúng, đến lúc mở công ty tiền cần tuyệt đối không ít, mua đất, xây phòng làm việc, hiện tại giá phòng cao như thế, giá tuyệt đối rất cao, hơn nữa đến lúc đó còn cần thuê người làm việc, chắc chắn là khoản tiền cần dùng rất khủng bố.

“Không có việc gì, không có việc gì cả! Bây giờ cô hảo hảo tu luyện đi! Nhanh chóng luyện đan được Tổng gia cần đưa cho họ, vậy tốt nhất!” Cô biết Hiểu Đồng sẽ bắt đầu nhất phi xung thiên (một bước bay lên trời cao),

công ty này sẽ là sự nghiệp khởi đầu của cô ấy! Cuối cùng cô ấy cũng tỏa sáng, nghĩ không lâu nữa, tên Dương Hiểu Đồng sẽ làm người toàn thế giới đều biết tới!

Nghĩ đến một màn kia, Du Du đã cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, loại chuyện này cô không phải là không có tinh lực, nhưng quả thật tất cả Hiểu Đồng lại một lần nữa bắt đầu có cảm giác, từ một mục tiêu nhỏ rồi tiếp tục phấn đấu, cuối cùng thành công, loại cảm giác này rất là thoải mái!

Dương Hiểu Đồng cười gật gật đầu, sốt ruột đột phá, lúc này lại phát hiện Du Du càng sốt ruột hơn, chỉ là như vậy cũng tốt, đến lúc đó mình luyện nhiều đan dược một chút, đưa cho Nghiêm Tuấn Trạch một ít, như vậy thì không có vấn đề gì rồi!

Dương Hiểu Đồng không nói nhiều nữa, bắt đầu tu luyện, vì tương lai tốt đẹp của mình mà phấn đấu!

Ở nhà tu luyện đan dược, mặc dù động tác lặp lại, nhưng Dương Hiểu Đồng lại rất hưởng thụ, không bao lâu thì đến tối, tiếng chuông cửa vang lên, vừa mở cửa liền thấy Nghiêm Tuấn Trạch, vẫn là khuôn mặt tươi cười xán lạn, chỉ là đêm nay Nghiêm Tuấn Trạch ăn mặc long trọng hơn, thấy vậy Dương Hiểu Đồng liền sửng sốt.

“Woa, đêm nay là tình huống gì nha, anh mặc long trọng như thế? Chúng ta đi ăn cơm thôi mà! Không cần như vậy chứ?” Dương Hiểu Đồng đợi Nghiêm Tuấn Trạch đi vào phòng khách liền nói.

“No! No! No!” Nghiêm Tuấn Trạch giơ ngón trỏ lắc lắc “Nói như vậy sẽ không đúng! Đây là vì anh coi trọng cơ hội ăn cơm cùng em!”

Nghe anh nói, Dương Hiểu Đồng ngơ ngẩn nhìn Nghiêm Tuấn Trạch, đây là có ý gì? Thấy Dương Hiểu Đồng có bộ dáng này, Nghiêm Tuấn Trạch không khỏi cười “Bị anh dọa sao? Anh nói đùa thôi! Vì hôm nay dẫn em đi nhà hàng tương đối cao cấp, không thể không đeo cà vạt nha!”

Dương Hiểu Đồng liếc mắt nhìn, “Woa, anh muốn mời em đi ăn nhà hàng gì? Yêu cầu cao thế nào, nữ sinh yêu cầu mặc kiểu gì không?”

“Việc này giao cho anh là được rồi! Nhìn em như vậy, hẳn là có tủ quần áo của mình chứ? Anh giúp em chọn nhé!”

Nghiêm Tuấn Trạch nhíu lông mày, vẻ mặt hứng thú dạt dào, đối với tủ quần áo của phụ nữ anh vẫn không cảm tình, có điều đối với tủ quần áo của Dương Hiểu Đồng vẫn có điểm hiếu kỳ như vậy, cô bình thường đều mặc rất đơn giản, không biết có phải tất cả trang phục của cô đều như vậy không? Quan trọng nhất là, chính anh là người đầu tiên nhìn thấy.

Dương Hiểu Đồng nhún vai “Không có vấn đề, anh chọn đi! Nếu đến lúc đó đi vào trong đó mất thể diện đều do anh phụ trách nhé!” Hai người nói chuyện cười đùa làm cho bầu không khí càng thêm hài hòa.

“Nha? Vậy em muốn anh phụ trách thế nào?” Nghiêm Tuấn Trạch hỏi lại.

Dương Hiểu Đồng mắt tròn to chuyển chuyển, chột trên mặt tươi cười lộ ra vẻ giảo hoạt “Nếu như em ở nơi đó mất thể diện, anh liền bồi em cùng nhau mất thể diện! Anh liền làm cho bộ tây trang này loạn thất bát tao, nút cũng cài loạn lên, sau đó cùng em đi ra ngoài!”

“Trời, em có cần ác như vậy không chứ?” Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, Nghiêm Tuấn Trạch khoa trương nói, chỉ là tiểu ý trong mắt không che giấu được.

Dựng thẳng lên hai ngón tay thành hình V ở trước mặt Nghiêm Tuấn Trạch đắc ý lắc lắc “Là tự anh nói thôi! Không phải em bức anh nha! Cứ quyết định như vậy đi!”

Nghiêm Tuấn Trạch đang nhìn gian phòng trang phục của Dương Hiểu Đồng thì sững sốt, dựa vào tường chính là từng tủ quần áo một, trên đó treo

các kiểu trang phục hàng hiệu, khoa trương nhất là trang phục còn chưa có tháo nhãn, hoàn toàn mới, mà một cái khác bên cạnh thì lại là xếp các loại giày da mới nhất, giày xăng đan, ngay cả loại cao hay thấp đều được xếp theo vị trí, giữa phòng ở quầy chính giữa có kính mát các kiểu, đồng hồ đeo tay, dây xích tay, vòng cổ, khuyên tai, khăn quàng cổ, một loạt.

Loại trình độ xa hoa này thật đúng là làm người ta chặc lưỡi “Trời ạ, thật không nghĩ tới ở đây em bố trí xa hoa như thế, đầy đủ mọi thứ!”

“Ha ha, anh chọn đi.” Dương Hiểu Đồng không để ý khoát khoát tay, cái này thật đúng không chú ý gì, bên trong nhiều trang phục đều là Jenny mua, một lần cũng không mặc qua.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn Dương Hiểu Đồng quan sát trên dưới một phen “Này thật là không giống em, nhìn em bình thường mặc rất đơn giản! Ở đây nhiều trang phục đều mới như vậy, em thích hàng đặt mua?”

“Xì.” Nghe anh nói như thế Dương Hiểu Đồng không khỏi cười cười “Anh yên tâm đi, em cũng không có loại ham mê kỳ quái này, đặt mua hàng? Một anh cũng nghĩ ra, ở đây có nhiều trang phục như vậy là do người bạn mua tặng, em không mua. Được rồi, không nói chuyện này nữa, mặc dù trang phục ở đây em cũng không phải rất hay mặc, nhưng có thể nói là mọi thứ đều ở đây, dạng trang phục gì liền giao cho anh chọn !”

“Được.” Nghiêm Tuấn Trạch gật gật đầu “Đương nhiên không có vấn đề gì” vừa nói Nghiêm Tuấn Trạch liền đi tới tủ quần áo của Dương Hiểu Đồng. “Nếu không em mặc bộ này?” Nghiêm Tuấn Trạch cầm bộ tây trang màu đen kiểu nữ sĩ cười hỏi ý kiến cô.

Dương Hiểu Đồng vừa nhìn liền biết Nghiêm Tuấn Trạch đang muốn trêu đùa mình, có điều cô xác thực rất nghiêm túc gật gật đầu “Không tệ! Có thể mặc!”

“Như vậy cũng được? Vào nhà hàng anh đoán hai chúng ta đều không thể ăn cơm, ha ha.”

“Em không để ý nha! Dù sao cũng nói, nếu em mất thể diện anh cũng phải bồi cùng em, bỏ không được liền xem anh!” Giọng nói Dương Hiếu Đồng nhàn nhạt cho thấy cô cũng không thèm quan tâm, xem ra là Nghiêm Tuấn Trạch đoán chắc điểm này.

Chính xác, Dương Hiếu Đồng tuyệt không chú ý, muốn nói danh tiếng, danh tiếng Nghiêm Tuấn Trạch hiển nhiên cao hơn, anh cũng không sợ người ta nói, chính mình liền càng không cần lo lắng!

Thấy Dương Hiếu Đồng lấy bộ dáng này, Nghiêm Tuấn Trạch cũng thất bại “Em lợi hại.”

“Đây là đương nhiên!”

Để cho Dương Hiếu Đồng cảm thấy ngoài ý muốn chính là Nghiêm Tuấn Trạch chọn trang phục cho mình lại là món đồ lúc trước mình mua, lại bởi vì Trương Doãn Kiệt ở đó mới thuận lợi mua được. Nghiêm Tuấn Trạch thấy Dương Hiếu Đồng nhìn chăm chăm trang phục trên tay mình phát ngốc không khỏi hỏi “Bộ trang phục này có vấn đề gì sao?”

Dương Hiếu Đồng lắc lắc đầu “Không có vấn đề! Ha ha, em chỉ kinh ngạc sao trùng hợp như thế, bộ trang phục này là em mua nha!”

“Thực sự? Kia là nói chúng ta lòng đều có thông minh sắc sảo lại tương thông sao?”

Nghe Dương Hiếu Đồng nói, Nghiêm Tuấn Trạch thẳng thắn rời khỏi phòng, chỉ là trên mặt lại hiện lên vẻ tươi cười ý vị sâu xa...

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Ngắm Sao

Rất nhanh, Dương Hiểu Đồng đi theo Nghiêm Tuấn Trạch tới một nhà hàng Pháp ở trung tâm thành phố, cô phát hiện hình như ba người Nghiêm Tuấn Trạch, Trương Doãn Kiệt và Doãn Lăng Hạo đều rất thích dùng đồ ăn Pháp, lần nào cùng đi ăn cũng dẫn cô tới nhà hàng Pháp hết.

Nhưng nhà hàng lần này thuộc loại cao cấp nhất, dù sao thì cô cũng không mấy quan tâm đến vấn đề ăn gì mặc gì. Đi tới cửa, Dương Hiểu Đồng nhìn thấy rất nhiều người tây trang thẳng thớm đang xếp hàng chờ đi vào, xem ra nhà hàng này thực sự rất có đẳng cấp.

Không ngờ sinh ý (hoạt động kinh doanh) ở đây lại tốt như vậy, yêu cầu cao như thế mà vẫn có hàng dài người đứng chờ, nhưng chẳng lẽ giờ cô phải xếp hàng chờ sao?

Nghiêm Tuấn Trạch bước tới phía trước: “Xin chào, tôi họ Nghiêm, đã đặt chỗ trước”

Nhân viên tiếp đón vừa nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch thì mặt đỏ bừng, nhưng khi nhìn sang thấy Dương Hiểu Đồng đứng cạnh anh thì ngay lập tức chuyển thành thất vọng, lễ phép nói: “Ngài là Nghiêm tiên sinh? Mời đi theo tôi!”

Nghiêm Tuấn Trạch mỉm cười, làm một tư thế mời, Dương Hiểu Đồng nhìn thái độ của nhân viên phục vụ không khỏi cảm thấy buồn cười, cũng phá lệ liếc qua Nghiêm Tuấn Trạch hai cái, đích thực là một người đàn ông rất ưu tú, thuộc loại phần lớn phụ nữ yêu thích.

Ngồi vào vị trí, Dương Hiếu Đồng nói: “Không ngờ anh đã có chuẩn bị từ trước, không tệ, không tệ!”

“Đây là đương nhiên, mời mỹ nữ đi ăn cơm, không chuẩn bị tốt sao được?”

“Ha ha ha!”

Đưa thực đơn cho Nghiêm Tuấn Trạch, chờ anh chọn vài món ăn rồi sau đó hai người vừa ăn vừa trò chuyện trên trời dưới biển, không có chút xấu hổ hay nhàm chán nào, giờ cô mới phát hiện thì ra Nghiêm Tuấn Trạch cũng có một mặt hài hước, buổi tối này cô đã bị chọc cười không biết bao nhiêu lần rồi.

Ngay lúc hai người chuẩn bị rời đi thì lại gặp một vị khách không mời mà đến: “Dương Hiếu Đồng, không ngờ lại có thể gặp cô ở chỗ này!”

Đưa mắt nhìn sang, ra là Thiệu Vi Nhi biến mất đã lâu, nhìn đôi mắt trong suốt không một tia sợ hãi kia, Dương Hiếu Đồng đạm mạc mở miệng: “Đúng là rất khéo, Thiệu tiểu thư!”

Thiệu Vi Nhi nhìn Nghiêm Tuấn Trạch đang đứng cạnh Dương Hiếu Đồng, cười khê: “Đang hẹn hò sao? Bản lĩnh thật lớn nha!” Mặc dù là lời chế nhạo, nhưng trong đó vẫn ẩn ẩn toát ra chút đố kỵ.

Cô không thể nào hiểu nổi tại sao cả anh Lăng Hạo và anh Doãn Kiệt đều đối xử với cô ta tốt như vậy, bây giờ lại còn thêm một Nghiêm Tuấn Trạch nữa, chẳng lẽ cô ta không biết đây là phòng riêng dành cho tình nhân sao? Tình nhân? Cô ta và Nghiêm Tuấn Trạch?

“Bản lĩnh của tôi vốn rất lớn, chỉ là Thiệu tiểu thư kiến thức hạn hẹp mà thôi!” Đối phương đã không khách khí thì mình việc gì phải nhún nhường, nếu khiếm tốn cô ta càng có thứ để nói, chẳng bằng cứ trực tiếp thừa nhận, xem cô ta còn có thể nói cái gì.

Đây tương tự như khi bị mắng kiêu: “Anh/Cô là đồ vô lại!”

Thì trả lời: “Tôi vô lại đấy, anh/cô làm gì được tôi?”

Thông thường đối phương sẽ á khẩu không trả lời lại được, rất hiển nhiên, Thiệu Vi Nhi này cũng không ngoại lệ, cô ta không ngờ Dương Hiểu Đồng lại trả lời như vậy, lại nói: “Cô đã cặp với Nghiêm Tuấn Trạch rồi tại sao còn dây dưa với anh Lăng Hạo của tôi? Cô là cái loại đàn bà thất đức!”

“Một cặp? Tôi và anh ấy không phải người yêu!” Dương Hiểu Đồng tràn đầy nghi hoặc, cùng ăn một bữa cơm thôi đã thành người yêu rồi? Quá khoa trương đi?

Thấy Dương Hiểu Đồng giả ngu, Thiệu Vi Nhi cũng sụp đổ: “Cô còn giả vờ? Nếu không phải người yêu thì sao lại tới nơi này dùng cơm hả?”

“Tới đây ăn cơm thì sao?” Dương Hiểu Đồng nhìn sang Nghiêm Tuấn Trạch, lại phát hiện hình như anh hơi mất tự nhiên?

“Cô còn giả ngu? Chẳng lẽ cô không biết đây là phòng tình nhân? Cô nhìn quanh xem, vào đây ngồi làm gì có ai không phải một đôi?” Thiệu Vi Nhi không còn gì để nói, bị bắt gậy ngay tại đây mà còn ngụy biện? Ngụy biện như thế để làm gì chứ?

“Đây là phòng tình nhân?” Thảo nào cô cảm thấy bầu không khí trong này dường như quá lãng mạn, Nghiêm Tuấn Trạch mời mình đến đây ăn cơm là có ý gì? Mặc dù trong lòng có chút phật phờ nhưng ngoài mặt Dương Hiểu Đồng vẫn tỏ vẻ rất bình tĩnh: “Ngồi ở phòng tình nhân thì thế nào? Nhìn dáng vẻ của cô thì dường như cũng không phải đến cùng Doãn Lăng Hạo đúng không, vậy bạn trai của cô đâu?”

Bị Dương Hiểu Đồng nói như thế, Thiệu Vi Nhi cũng ngớ ra: “Tôi, tôi...” Dù sao cũng không thể nói bởi vì nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đi

vào nên mới chạy theo vào. Bởi vì cha có chút quen biết với chủ nhà hàng mới có thể vào, nếu chuyện này bị anh Lăng Hạo biết được...

“Ha ha ha, việc này cũng không có gì hết, mọi người đều tự hiểu thôi, tôi có thể tới đây thì Thiệu tiêu thư đương nhiên cũng có thể, cô dùng cơm xong thả, xin chào!” Dương Hiểu Đồng mang theo nụ cười sáng lạn cùng Nghiêm Tuấn Trạch rời đi... để lại Thiệu Vị Nhi đứng tại chỗ buồn bực.

Trên xe

“Vừa nãy...” Nghiêm Tuấn Trạch ngập ngừng, mở miệng rồi lại không biết nên nói cái gì mới tốt, “Anh nghe nói phòng riêng đó phục vụ không tồi nên mới dẫn em đến thử, sau đó...”

Thấy Nghiêm Tuấn Trạch vẫn luôn ổn trọng giờ lại tỏ ra xấu hổ, nhìn bộ dáng muốn giải thích lại không biết nên nói cái gì của anh, Dương Hiểu Đồng khẽ cười, nhưng lại bị cô nhanh chóng che giấu trước khi Nghiêm Tuấn Trạch phát hiện.

Cô thực sự không quá quan tâm tới vấn đề này, cô không phải bạn gái của Doãn Lăng Hạo, Thiệu Vị Nhi nói cái gì cũng không sao hết, cô căn bản không thèm quan tâm tới cái nhìn của người khác, “Sau đó thì sao? Vì sao trước đó anh không nói?” Cô cũng không hiểu tại sao mình lại không hề thấy khó chịu, trái lại, dường như còn ần ần chút vui vẻ không dễ phát giác.

“Cái đó, anh...” Nghiêm Tuấn Trạch lúng túng nửa ngày cũng không nói được cái gì, rốt cuộc tỏ vẻ cam chịu, “Không sai, anh chỉ muốn dẫn em tới đó, nhưng sợ em cự tuyệt nên mới giấu giếm!”

“A...” Dương Hiểu Đồng kéo dài ngữ điệu, “Vậy tại sao anh muốn đưa em tới đó?”

“Ách, đêm nay khí trời không tệ, anh đưa em tới đỉnh núi hóng gió chút nhé!” Anh biết Dương Hiểu Đồng không tức giận nên cũng an tâm hơn nhiều, dù sao thì mình cũng không muốn lừa cô, cũng định cuối buổi sẽ nói ra, không ngờ Thiệu Vi Nhi lại xuất hiện, kế hoạch gì cũng rối loạn hết cả...

Dương Hiểu Đồng nhìn Nghiêm Tuấn Trạch, rõ ràng là anh đang đánh trống lảng, “Được!” Đỉnh núi này cô cũng biết, tới đó hóng gió một chút cũng không tồi.

Rất nhanh, hai người đã tới đỉnh núi, đứng đó nhìn thành thị rực rỡ ánh đèn, Dương Hiểu Đồng lại cảm thấy một sự hấp dẫn rất mới lạ, đặc biệt là khi đứng trong gió lạnh, cảm giác thật khác biệt, “Đứng tại đây nhìn xuống cảm giác Thụy thành dường như hấp dẫn hơn nhiều!”

“Ha ha ha, tại góc độ này thường có thể nhìn thấy một số cảnh tượng bình thường không để ý tới, thỉnh thoảng tâm trạng không tốt anh cũng thường lái xe tới đây hóng gió, tới đây cảm giác thư thái hơn rất nhiều, tựa như gió đã thổi bay hết những buồn phiền rồi!”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, “Đứng ở nơi cao như thế này tựa hồ cảm thấy một sự việc bình thường cũng có vẻ nhỏ bé đi rất nhiều, nhưng không ngờ anh còn có thể làm chuyện như vậy!”

“Vậy em nghĩ anh là người như thế nào?” Nghiêm Tuấn Trạch cười hỏi, không biết trong mắt cô ấy mình là người như thế nào đây?

“Ha ha ha, hiện nay người trẻ tuổi làm thế cũng không nhiều a, không ngờ lúc tâm tình không tốt anh lại chạy tới đỉnh núi hóng gió, thế nhưng cảm giác này quả thật không tệ.”

“Vậy ra anh không phải người trẻ tuổi bình thường hả? Ở nơi này có thể nhìn quang cảnh thành thị, hơi ngẩn đầu là có thể nhìn thấy bầu trời đây

sao. Kỳ thực nằm ở đây ngắm sao cũng là một sự lựa chọn không tệ, em có muốn thử một chút không?” Nghiêm Tuấn Trạch hỏi.

“Ách... Nhưng mà hiện giờ em...” Dương Hiểu Đồng cúi xuống nhìn trạng phục của mình, nếu nằm xuống dường như không tốt lắm a!

“Trong xe anh có chăn, trải ra nằm lên trên là được.”

Nghe vậy Dương Hiểu Đồng rất kinh ngạc, “A, không ngờ anh chuẩn bị đầy đủ thật nha! Đừng nói là anh cũng đã lên kế hoạch từ trước đấy nhé?” Nhìn không ra Nghiêm Tuấn Trạch cũng là người biết săn sóc người khác a... Cô phát hiện mình thực sự còn quá nhiều điều không biết về anh.

Nghiêm Tuấn Trạch mở thùng xe lấy chăn ra trải trên đất, thấy Dương Hiểu Đồng kinh ngạc thì cười cười, nụ cười thật xán lạn, dường như bao hàm một chút tình tự không rõ, “Anh cũng thường tới đây, hơn nữa cũng không biết khi nào lại bất chợt muốn tới nên luôn để chăn trong xe, nhưng mà lần này có em cùng tới cảm giác thật khác.”

“Cảm giác thế nào?”

“Chỉ hiểu mà không thể diễn tả bằng lời! Ha ha ha! Được rồi, em nằm thử đi?” Nói xong Nghiêm Tuấn Trạch nằm xuống trước, hai tay gác lại sau ót, quay qua nhìn Dương Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng cũng không chần chừ, đi qua theo anh nằm xuống, chăn này rất lớn, hai người nằm cũng rộng rãi, Dương Hiểu Đồng nhìn lên bầu trời, “Wow, từ bé đến giờ, đã lâu rồi em không ngắm sao như vậy, hôm nay mặt trăng thật tròn!”

“Ha ha ha, tiện nghi cho em đó, bình thường anh cũng không dẫn ai tới đây đâu, ngay cả Mễ Tu cũng không biết chỗ này.”

“A! Thì ra em rất có mặt mũi! Bầu trời thật đẹp, sao thật sáng, có cảm giác như được trở về tuổi thơ vậy...” Dương Hiếu Đồng khẽ nói, mang theo chút cảm khái và hồi ức.

“Hồi bé cũng không có nhiều thứ hay ho như bây giờ! Lúc đó buổi tối đâu có rảnh rỗi mà ngắm sao. Bất quá anh vẫn rất hoài niệm, về sau ở nhà cũng không có cơ hội như thế, cũng là sau khi đến Thụy thành mới bắt đầu.”

Thanh âm Nghiêm Tuấn Trạch mang theo chút sầu bi nhàn nhạt, Dương Hiếu Đồng nhìn sang, gương mặt anh có chút đau thương nhợt nhạt, tựa như cái đêm anh uống say...

“Sao vậy? Hình như anh không vui?” Nhìn gần như thế, cô phát hiện thì ra diện mạo Nghiêm Tuấn Trạch rất tốt, nhất là đôi mắt kia, lấp lánh hữu thần mà lại sáng sủa dị thường.

“Em có muốn nghe chuyện xưa của anh không?” Nghiêm Tuấn Trạch đột nhiên quay mặt sang nhìn Dương Hiếu Đồng, khóe miệng hơi cong cong, bốn mắt nhìn nhau, khoảng cách thật gần...

Tim Dương Hiếu Đồng không thể khống chế mà nhảy lên, tầm mắt cũng bắt đầu né tránh, nhìn đôi mắt sáng ngời kia, cô cảm giác như mình bị nhìn thấu, tâm tình không thể nào bình tĩnh lại được.

Đưa mắt nhìn lên bầu trời cao vợi, nhìn những ánh sao nhấp nháy kia trái tim đang nhảy nhót mới bình phục lại đôi chút, “Đương nhiên là muốn nghe!” Chỉ là nhìn bầu trời đầy sao kia, cô lại cảm thấy dường như những ánh sao kia cũng không sáng bằng ánh mắt Nghiêm Tuấn Trạch...

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Nghiêm Tuấn Trạch Thổ Lộ

Nghiêm Tuấn Trạch cũng không ngờ gặp phải tình huống vừa rồi, nhìn thấy Dương Hiếu Đồng khẩn trương nhìn bầu trời, anh cười, cười xán lạn vô cùng, tựa hồ là nụ cười sáng lạn nhất trong kiếp này, chỉ là Dương Hiếu Đồng không nhìn tới.

Nhìn chiếc cằm lạnh lạnh cùng làn da bóng loáng trắng nõn của Dương Hiếu Đồng, ở khoảng cách gần như vậy mà anh cũng nhìn không thấy lỗ chân lông nào, có thể thấy làn da đó đẹp bao nhiêu, hấp dẫn nhất là trên khuôn mặt kia còn hiện lên ửng đỏ nhàn nhạt...

Cũng đưa mắt nhìn lên bầu trời, Nghiêm Tuấn Trạch nói: “Hồi bé, chuyện anh thích nhất là nằm gác đầu lên đùi mẹ ngắm sao, mặc dù không có gì đặc biệt nhưng lại là điều mà anh hoài niệm nhiều nhất.”

Dương Hiếu Đồng nghe Nghiêm Tuấn Trạch nói hết, trong đầu dường như ra khung cảnh hai mẹ con cùng ngắm sao thật ấm áp, hồi nhỏ cô cũng từng làm thế, chỉ là đêm hè cả nhà cùng nhau ngồi trong sân hóng mát mà thôi.

“Anh từng nghĩ rằng những tháng ngày ấm áp đó sẽ tồn tại mãi mãi, thế nhưng đến năm anh năm tuổi, tất cả đều tan biến, cha anh nói con hư tại mẹ, nếu anh vẫn sống cùng mẹ như vậy thì tương lai nhất định không có tiền đồ, vì vậy chút ấm áp duy nhất của anh cũng bị tước đoạt, gần như không thể gặp được mẹ, tất cả thời gian đều dùng để học tập, cho tới tận bây giờ.”

Nghe lời kể lại gần như ni non của Nghiêm Tuấn Trạch, lời nói nhẹ như lông hồng nhưng cô biết, điều này đối với một đứa nhỏ mới năm tuổi là một sự tàn nhẫn như thế nào, người cha đó thật quá nghiêm khắc, không còn vui thú tuổi thơ. Còn những người thường giống như cô, mặc dù trong sinh hoạt sẽ có một ít phiền não, không ngăn nắp xinh đẹp như bọn họ, nhưng mà ngày qua ngày luôn ngập tràn hạnh phúc.

“Vì sao anh không được gặp mẹ? Là ba anh không cho gặp sao?” Tại sao lại có một người cha như vậy, vì theo cô thì trẻ nhỏ phải được sống cùng mẹ mình mới đúng chứ.

“Ông ta vĩnh viễn cố chấp như vậy, chỉ muốn kết quả không cần biết quá trình. Ông ta nói nếu anh cứ sống cùng mẹ thì sẽ không bao giờ học được nỗ lực vươn lên, tự lực tự cường, cho nên ông ta gần như nhốt anh trong một căn phòng, mỗi ngày lại có một giáo viên tới dạy anh học này học kia, mà anh cũng dần dần tiếp thu, bởi vì hai người anh trai của anh cũng thế, vì đuổi kịp bọn họ nên anh phải nỗ lực học tập, sau đó, đến năm mười hai tuổi, anh tiến vào quân đội.”

“Mười hai tuổi tiến vào quân đội?” Dương Hiểu Đồng đột nhiên cảm thấy cuộc sống của Nghiêm Tuấn Trạch có thể dựng thành phim truyện được, cuộc sống như vậy thật quá kỳ lạ, nhưng cũng khiến người ta cảm thấy đau xót, cách làm cha của người đó đích xác đã đập nện Nghiêm Tuấn Trạch trở thành một người tài giỏi, một người vô cùng ưu tú, ông ấy cũng có một người con giỏi giang, thế nhưng ông ấy không biết rằng, những thứ này đâu phải là điều mà Nghiêm Tuấn Trạch muốn có.

Nghiêm Tuấn Trạch gật đầu, “Mười hai tuổi, thời gian mới vào quân đội là quãng thời gian đau khổ nhất anh từng trải nghiệm, mới mười hai tuổi, anh phải tiến hành huấn luyện cùng một đám người ai ai cũng lớn hơn mình, ban đầu không thể theo kịp, bất quá cứ tiếp tục cố gắng, luyện tập nhiều hơn thì tốt rồi.”

Nghe Nghiêm Tuấn Trạch kể lại những kinh nghiệm gian khổ đó, Dương Hiếu Đồng cảm khái muôn vàn, đây là cái giá phải trả để thành công sao? Trương Doãn Kiệt hồi bé cũng phải trải qua những tháng ngày như thế sao? Trước đây cô hâm mộ bọn họ sinh ra đã ngâm thìa vàng thìa bạc, nhưng hiện tại quan niệm của cô đã thay đổi rất nhiều.

Có lẽ Nghiêm Tuấn Trạch hay Trương Doãn Kiệt khác với những người bình thường, trên người bọn họ luôn gánh theo áp lực rất nặng, hơn nữa, vào thời điểm họ thành công, người khác còn có thể đem tất cả nỗ lực của họ quy hết vào gia đình của họ, đây là một loại quan niệm rất không công bằng.

Nghe Tuấn Trạch thấy Dương Hiếu Đồng nửa này không nói chuyện, cười nói: “Câu chuyện rất nhàm chán đúng không? Ha ha, anh không nên nói những điều này, chỉ là không biết vì sao lại đột nhiên nhớ tới chuyện hồi nhỏ...”

Dương Hiếu Đồng xoay người nhìn thẳng vào mắt Nghiêm Tuấn Trạch: “Em hiểu, thực sự hiểu.” Cô không nói thêm gì khác, thế nhưng Nghiêm Tuấn Trạch nhìn mắt cô liền biết cô đã thực sự hiểu được.

“Biết vì sao hôm nay anh mời em tới đó ăn cơm không?” Nụ cười trên mặt Nghiêm Tuấn Trạch ngày càng ôn nhu, còn mang theo chút mỉa mai.

Dương Hiếu Đồng lắc đầu: “Không biết.”

“Bởi hôm nay là sinh nhật anh, muốn được cùng em trải nghiệm thôi mà.”

“Hôm nay là sinh nhật anh? Sao anh không nói sớm? Em không chuẩn bị gì hết...” Dương Hiếu Đồng nghĩ tới nghĩ lui, không ngờ lại là lý do này.

Nghe Tuấn Trạch kéo tay Dương Hiếu Đồng, nhìn thẳng vào mắt cô, “Không cần chuẩn bị gì hết, em có thể tới chính là món quà tốt nhất đối với

anh rồi.” Đây là lần đầu tiên anh kể chuyện của mình với một người con gái, lại phát hiện cô có thể hiểu được tâm tình của mình, loại cảm giác này thực sự rất tốt.

Dương Hiếu Đồng nhìn Nghiêm Tuấn Trạch nắm tay mình, trong lòng có chút khẩn trương, anh nói vậy là có ý gì?

“A, nếu em cảm thấy áy náy, vậy thì có thể giúp anh thực hiện một nguyện vọng không?” Nghiêm Tuấn Trạch tươi cười, nụ cười mang theo chút âm mưu.

Nhưng Dương Hiếu Đồng còn đang khẩn trương lại không chú ý tới, gật đầu, “Chỉ cần điều đó ở trong khả năng của em, em sẽ làm!”

“Thực sự?” Cá nhỏ đã cắn câu...

“Thực! Nguyện vọng gì vậy?” Dương Hiếu Đồng chờ anh nói, nếu đã là sinh nhật của đối phương, mình có thể làm được thì nhất định phải nỗ lực đi làm!

Nụ cười trên mặt Nghiêm Tuấn Trạch ngày càng xán lạn, mặt dần dần tới gần Dương Hiếu Đồng, còn cô thì chậm rãi lui về phía sau, 5cm, 4cm,...

Đến lúc chóp mũi hai người gần như chạm vào nhau, Nghiêm Tuấn Trạch mới ngừng lại, hai mắt nhìn chăm chăm Dương Hiếu Đồng.

Dương Hiếu Đồng có thể cảm nhận được hơi thở của Nghiêm Tuấn Trạch phun lên mặt cô, ấm áp, ngứa ngứa, mà cảm tình trong mắt anh, cô không dám đoán...

“Nếu như anh nói, nguyện vọng của anh là... muốn em trở thành bạn gái của anh?”

“Anh thích em?”

“Ừ!” Nghiêm Tuấn Trạch rất nghiêm túc gật đầu, anh nghĩ mình thích Dương Hiểu Đồng, khi nhìn thấy cô ở bên cạnh người đàn ông khác sẽ rầu rĩ không vui.

“Em vừa nói nếu em có thể thực hiện thì nhất định sẽ làm, không phải sao? Chuyện này trừ em ra thì không một ai có thể thực hiện được.” Vốn cho là rất khó mở miệng, hiện tại lại phát hiện thì ra nói ra cũng không quá khó khăn.

“Anh nghiêm túc sao?”

“Đương nhiên! Từ trước tới giờ anh chưa từng nghiêm túc như lúc này...”

“Ách...” Dương Hiểu Đồng thật sự sửng sốt, không ngờ chỉ mấy ngày gần đây đã có hai người thổ lộ với mình, cô phải làm thế nào bây giờ? Thế nhưng khi Doãn Lăng Hạo thổ lộ cô chỉ cảm thấy kinh ngạc, nhưng bây giờ không chỉ kinh ngạc, dường như còn có chút vui vẻ...

Nghiêm Tuấn Trạch đã sớm dự liệu được phản ứng của Dương Hiểu Đồng, nếu cô dễ dàng đáp ứng thì cũng không phải Dương Hiểu Đồng. Thế nhưng, dù sao thì anh đã nói ra được tâm ý của mình, mà nhìn phản ứng của cô thì dường như cũng có hảo cảm với mình, Mễ Tu nói quả nhiên không sai, như vậy hiện tại anh và Doãn Lăng Hạo đang cùng đứng trên vạch xuất phát, tiếp theo... để xem ai lợi hại hơn ai!

“Nhìn kìa, sao băng!” Nghiêm Tuấn Trạch đột nhiên chỉ về phía sau lưng Dương Hiểu Đồng, cô theo quán tính xoay người nhìn về phương hướng anh chỉ. Mà Nghiêm Tuấn Trạch thì lại hôn phớt lên má cô, nhẹ giọng nói, “Anh chờ em!”

...

Dương Hiểu Đồng cũng không rõ mình về đến nhà như thế nào, cô nằm trên giường rồi rằm lăn qua lăn lại, mình thích Nghiêm Tuấn Trạch sao? Cô thân nhiên đối mặt với lòng mình, không thể phủ nhận mình có thiện cảm với Nghiêm Tuấn Trạch, nếu không thì khi nghe anh nói tim cô cũng không đập rộn ràng đến vậy.

Thế nhưng cô không muốn tùy tiện quyết định chuyện như vậy, bởi vì cô rất nghiêm túc, cho nên không hy vọng mình sai lầm, từ lúc bắt đầu cho tới bây giờ, cô luôn cảm thấy Nghiêm Tuấn Trạch rất thần bí, anh có rất nhiều chuyện xưa, những chuyện khiến người khác đau lòng, một nam nhân ưu tú như vậy lại lộ ra một mặt yếu đuối với mình, không thể không nói, điều này thực sự khiến cô rất xúc động.

Chỉ là thời gian hai người quen biết không lâu, thời gian ngắn như vậy không đủ để cô hiểu hết về Nghiêm Tuấn Trạch, không biết được tính cách hai người có thích hợp hay không, cho nên cô không muốn vì cảm giác nhất thời này mà xúc động hạ quyết định, hiện tại Nghiêm Tuấn Trạch trước mặt cô có một chút chân thật...

Còn có Doãn Lăng Hạo, anh ấy đối với mình tốt như vậy, nếu mình quen với Nghiêm Tuấn Trạch, anh ấy sẽ cảm thấy như thế nào... Cô cần một thời gian giảm sốc, dù sao thì hiện tại cũng không gấp.

Trong những ngày kế tiếp, cuộc sống của Dương Hiểu Đồng phong phú hơn không ít! Nhà của cô thường xuyên có khách tới thăm, Doãn Lăng Hạo, Nghiêm Tuấn Trạch thường thường đến, khiến Dương Hiểu Đồng vừa thẹn thùng vừa cảm thấy mỗi ngày thật thú vị.

Mặc dù có chút ảnh hưởng tới thời gian tu luyện, nhưng cô cũng rất hưởng thụ sự vui vẻ này! Doãn Lăng Hạo biết Nghiêm Tuấn Trạch cũng đã triển khai hành động thì đối với Dương Hiểu Đồng nên càng thêm tích cực, ăn cơm, xem phim, tiện thể vì chuyện mặt tiền cửa hàng mà lấy việc công làm việc tư.

Dương Hiếu Đồng nhận được điện thoại của Nhược Nhược mới biết thì ra học kỳ này đã kết thúc, giờ cô cần phải tới trường tham gia thi tốt nghiệp! Thời gian gần đây không tới trường, cô gần như quên mất việc mình vẫn còn là một sinh viên!

Ngày thi, Dương Hiếu Đồng tới trường học từ sớm, bây giờ trường học đối với cô thậm chí có chút xa lạ, sự thay đổi lớn như vậy chỉ bắt đầu từ mấy tháng gần đây vậy mà cảm giác như đã trôi qua cả thế kỷ, một lần nữa nhìn thấy vườn trường, cô đột nhiên cảm thấy dường như đã cách xa cả một thế hệ.

Mặc dù kỳ thi diễn ra vào sáng sớm nhưng mọi người đều hơi khẩn trương, bất quá Dương Hiếu Đồng xuất hiện vẫn khiến cho trường học náo động! Dương Hiếu Đồng – hoa hậu giảng đường! Từ sau chuyện Trình Thiên Lôi đến nay cô đều không lộ mặt, mà theo như những người liên quan nói thì Dương Hiếu Đồng chỉ cần tham gia thi tốt nghiệp là được rồi, bình thường có thể không đến trường học.

Đây không phải điều người bình thường có thể làm được!

Thân phận của Dương Hiếu Đồng ở trường đã được tô lên màu sắc thần thoại, một nữ sinh vô cùng bình thường, bị bạn trai đá, bị bạn tốt bán đứng, bị người khác coi thường, lại bỗng nhiên nổi tiếng! Đột nhiên biến thành đại mỹ nữ vạn người mê, trong thời gian ngắn ngủi trở thành hoa hậu giảng đường!

Hơn nữa còn tỏa ánh hào quang tại cuộc thi hiphop, đạt được danh hiệu hoàng hậu hiphop! Khi Tiêu Văn Nghi đứng ra mời cô tham gia đội hiphop quốc gia, cô cự tuyệt! Tất cả những sự việc khiến nữ sinh hâm mộ này đều xảy ra trên người Dương Hiếu Đồng, mà nguyên nhân của tất cả những việc này là gì? Đó là câu đố mà cho đến bây giờ vẫn chưa ai tìm ra lời giải đáp. Vì vậy, trong cảm nhận của mọi người, Dương Hiếu Đồng càng trở nên thần bí!

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Vũ Hội Hóa Trang

Edit: Andrea

Beta: Sally

Dương Hiểu Đồng đi vào sân trường, phát hiện rất nhiều ánh mắt dừng lại trên người mình kèm theo tiếng nghị luận râm ran, nếu đổi lại trước đây, cô còn có thể lo lắng nhìn xem mình có gì bất thường, nhưng mà hiện tại thì tuyệt đối không.

Cô mỉm cười bình tĩnh mà lại tự tin đi qua trước mặt các sinh viên khác, lúc này còn khoảng hai giờ nữa mới bắt đầu thi, cô đi tới quán điểm tâm cạnh trường mua chút đồ, không ngờ lại có thể gặp Tống Nhã Thiến.

Sau khi cô rời trường, Tống Nhã Thiến vẫn gọi điện thoại liên hệ nhưng không thường xuyên lắm, đối với một đàn chị không hiểu sao mà đối xử rất tốt với mình này, cô tuy âm thầm vui vẻ, thế nhưng cũng vì không hiểu nổi, khiến cô không biết Tống Nhã Thiến tiếp cận mình là có mục đích khác hay không, cho nên mặc dù có ấn tượng không tệ với Tống Nhã Thiến, nhưng cô vẫn duy trì khoảng cách nhất định.

Tống Nhã Thiến ngồi ăn điểm tâm một mình, nhìn thấy Dương Hiểu Đồng xuất hiện cũng có vẻ rất cao hứng, “Hiểu Đồng, qua đây cùng ăn đi!”

Dương Hiểu Đồng cũng tự nhiên đi qua, cô khẽ mỉm cười, có vẻ lễ nghi mà lại hữu hảo, “Đã lâu không gặp, sao chị lại ăn điểm tâm một mình vậy, không đi cùng bạn bè sao?” Mặc dù chỉ quan hệ bình thường, nhưng

Dương Hiếu Đồng phát hiện Tống Nhã Thiển tu dưỡng rất tốt, làm việc có trật tự, ngay cả ăn cơm cũng có vẻ rất tao nhã.

Điểm này cũng không dễ thực hiện được, cô có thể nhìn ra được Tống Nhã Thiển không phải giả bộ cho người nhìn, cô ấy hành động như vậy hoàn toàn là xuất phát từ một loại thói quen, tựa hồ tự nhỏ đến lớn luôn làm như vậy, cho nên mỗi một hành động nhỏ đều mang theo ưu nhã làm cho người ta cảm thấy cảnh đẹp ý vui.

Như vậy xem ra, thân phận của Tống Nhã Thiển hẳn cũng không đơn giản, cô nhớ lúc trước Tống Nhã Thiển từng nói lý do muốn đối xử tốt với mình, bởi vì cô ấy và mình có cùng loại kinh nghiệm cho nên muốn giúp đỡ mình, nếu lời này là thật, lấy thân phận của cô, đối phương phải đang đứng ở độ cao nào mới có thể đối với cô như vậy?

Cô nghĩ không ra, cũng không dám nghĩ, thế nhưng cô tin rằng không bao lâu nữa cô sẽ biết được thôi.

Vui vẻ cùng Tống Nhã Thiển ăn điểm tâm. Dương Hiếu Đồng mua thêm hai phần nữa rồi về ký túc xá, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn vội vội vàng vàng rời giường, mở cửa ra đã thấy Dương Hiếu Đồng đang cầm điểm tâm mỉm cười nhìn bọn họ, loại ấm áp này khiến bọn họ cảm thấy rất hạnh phúc. Khi bọn họ chạy tới phòng thi thì tiếng chuông vừa vãn vang lên, giảng viên không nói gì liếc nhìn ba người, sau đó phát đề thi.

Những bạn học khác nhìn thấy Dương Hiếu Đồng cũng lộ ra nét mặt vừa kinh ngạc vừa hưng phấn, bọn họ đã lâu rồi chưa gặp Dương Hiếu Đồng, khoảng thời gian gần đây cô đều không tới trường! Bọn họ từng nghe nói, chỉ cần Dương Hiếu Đồng có thể vượt qua kỳ thi tốt nghiệp thì sau này cũng không cần tiếp tục đi học, hơn nữa còn có thể nhận được bằng tốt nghiệp loại ưu, trái lại, nếu Dương Hiếu Đồng thi không qua thì nhất định phải trở về đi học.

Lúc trước Dương Hiểu Đồng đã cam đoan cô nhất định sẽ thi qua, không có khả năng thất bại! Rốt cuộc cô có thực hiện được hay không, mọi người đều rất tò mò, cô không đi học, không biết những trọng điểm giáo viên đưa ra, có thể thi qua hay không thực sự có điểm khó nói!

Chỉ là nhìn vẻ mặt tự tin của Dương Hiểu Đồng, mọi người lại thầm cảm thấy cô nhất định sẽ làm được, bởi vì Dương Hiểu Đồng hiện tại và Dương Hiểu Đồng của quá khứ khác biệt quá nhiều, trước đây cô luôn luôn nghiêm túc ôn tập sợ phải thi lại, thế nhưng bây giờ cô lại vô cùng tự tin, chẳng hề để bụng việc học tập, cơ hồ không thấy cô học hành gì.

Trong phòng thi yên tĩnh chỉ vang lên tiếng bút viết sột soạt trên giấy, Dương Hiểu Đồng nhìn đề thi đơn giản, nụ cười trên mặt càng thêm rõ ràng! Trong khoảng thời gian này, cô không đi học, thế nhưng bất luận thế nào cô cũng không để mình phải học lại, cho nên cô đã trong Thiên Hàng Bảo Điển học hết tất cả những thứ mình cần phải học.

Phải biết tri thức hiện tại cô nắm được tuyệt đối không kém hơn bất cứ giáo viên nào! Điểm này cô rất có tự tin, trước đây nhìn thấy đề mục cảm giác đầu thâm lớn một vòng, thế nhưng hiện tại vừa nhìn liền biết đáp án là cái gì, đây là một loại cảm giác rất thần kỳ! Nhìn những bạn học khác vò đầu bứt tai, còn chính mình lại nhẹ nhàng làm bài, cảm giác thật thoải mái.

Thời gian thi chưa quá nửa, Dương Hiểu Đồng ngừng bút, ra dấu báo với Nhược Nhược và Tiểu Mẫn rời rời khỏi phòng thi trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người...

Giám thị nghi hoặc nhìn Dương Hiểu Đồng rời đi, cô biết Dương Hiểu Đồng, sự việc ở phòng hiệu trưởng lần trước toàn bộ giảng viên đều biết, cho nên đối xử với Dương Hiểu Đồng cũng rất khách khí, cô cũng không muốn rước xui xẻo vào người.

Hiện tại thời gian thi trôi qua còn chưa tới một giờ, dựa theo quy định là không cho phép nộp bài thi, thế nhưng Dương Hiếu Đồng rời đi giám thị cũng không nói câu nào, chỉ cầm bài thi của Dương Hiếu Đồng lên xem, Dương Hiếu Đồng dạo này làm việc cao điệu không ít, khi trước thì tự tin nói nhất định sẽ thi qua, trò ấy chắc chắn có thể đáp đúng bài thi trong khoảng thời gian ngắn như vậy?

Cô không tin, đề thi này cô từng đọc qua, mặc dù không phải rất khó nhưng cũng không hề đơn giản, nhìn hầu hết sinh viên còn đang căn bút trong phòng, nếu bảo cô tin Dương Hiếu Đồng đã làm xong còn không bằng nói Dương Hiếu Đồng không thể làm bài nếu không viết gì!

Song đến khi đọc hết bài thi của Dương Hiếu Đồng, cô giám thị phát ngốc ngay tại chỗ. Vậy mà hoàn toàn đúng! Làm sao có thể? Trong khoảng thời gian ngắn như vậy mà có thể giải đáp toàn bộ đề mục, không có một chút sai lầm, dù có cố bới lông tìm vết cũng không thể nào tìm ra được một lỗi lầm nào!

Các sinh viên khác nhìn bộ dáng giám thị ngây ngốc, mỗi người đều vô cùng nghi hoặc, chẳng lẽ Dương Hiếu Đồng làm bài quá kém?

Ra khỏi phòng thi, Dương Hiếu Đồng đi tới bãi cỏ tu luyện, thời gian còn lại cô sẽ dùng để tu luyện, bài thi vừa rồi nếu cô không nhầm thì hẳn là không có chút sai lầm nào.

Tiếp theo còn phải thi vài môn nữa, cho nên cô không định rời khỏi trường, cứ như vậy, Dương Hiếu Đồng ở trong trường hai ngày thi, tất cả mọi người đều vô cùng tò mò về thành tích của cô.

Dương Hiếu Đồng vốn là nhân vật đáng chú ý trong vườn trường, lần thi này cô lại dùng thành tích của mình để đánh cược với nhà trường, các sinh viên khác thì có người muốn xem trò hay, có người lại thay cô lo lắng, vậy mà trong cuộc thi quan trọng như vậy, lần nào Dương Hiếu Đồng cũng nộp

bài trong thời gian thật ngắn, là cô tự tin quá đáng hay là đề thi quá đơn giản?

Ba ngày sau, thành tích thi cuối kỳ được dán trên bảng thông báo, sáng sớm hôm đó, nơi này tụ tập rất nhiều sinh viên, nếu đổi lại trước đây chắc chắn sẽ không náo nhiệt đến thế, nhưng mà hiện tại lại bất đồng!

Nhược Nhược và Tiểu Mẫn kéo Dương Hiểu Đồng chen vào bên trong, chỉ là lúc hai người nhìn bộ dáng Dương Hiểu Đồng không chút hoang mang, thậm chí có thể nói là thờ ơ, lại sinh ra loại cảm giác hoang thượng không vội thái giám gấp!

Bọn họ đương nhiên không hy vọng Dương Hiểu Đồng thua, nếu Dương Hiểu Đồng không vượt qua kỳ thi này chắc chắn sẽ trở thành trò cười cho toàn trường, gần đây chủ đề bàn tán trong trường đều là về việc này, người ủng hộ Dương Hiểu Đồng rất nhiều, thế nhưng cũng có một phần nhỏ nữ sinh bác bỏ, cho nên cũng có rất nhiều người đánh cuộc việc này.

“Hiểu Đồng, sao cậu không lo lắng chút nào vậy? Cậu rất tự tin sao?” Hiện tại Hiểu Đồng đã lợi hại hơn trước rất nhiều, giỏi giang hơn trước, thế nhưng lâu như vậy không tới trường nghe giảng...

“Dù sao thì cũng đã thi xong, còn thay đổi được gì nữa đâu.” Nhìn Nhược Nhược sốt ruột, Dương Hiểu Đồng không khỏi cảm thấy buồn cười, cậu ấy vẫn không học được bình tĩnh đối mặt a!

“Còn không phải bởi vì cậu sao? Khi thi sao cứ nộp bài nhanh như vậy chứ, dù có nhìn sách mà chép cũng không nhanh như cậu!” Tiểu Mẫn cũng không còn gì để nói, kỳ thi này quan trọng như vậy mà thái độ Hiểu Đồng không nghiêm túc gì cả, mỗi lần đều nộp bài thi thật sớm, hỏi làm bài ra sao cũng chỉ cười trừ, làm cô và Nhược Nhược lo lắng xoắn xuýt cả ngày.

“Được được được, Hiểu Đồng, mình phục cậu rồi.” Tiểu Mẫn biết mình nói không lại Dương Hiểu Đồng liền trực tiếp ngậm miệng.

Ba người nhìn một đám người đứng đó thảo luận, một hồi lâu vẫn không thể chen chân vào.

“Wow, cậu xem thành tích của Dương Hiểu Đồng chưa? Thật không ngờ cô ấy lợi hại như vậy!”

“Đúng vậy! Cậu nói xem cô ấy làm thế nào mà được như vậy a!”

...

Đám người bàn tán xôn xao, chủ đề đều là Dương Hiểu Đồng, Nhược Nhược đẩy nửa ngày không chen vào được, cuối cùng Tiểu Mẫn đành phát động công phu sử tử hồng, “Dương Hiểu Đồng tới!”

Lời này vừa nói ra, hiệu quả vô cùng tốt, mọi người tự động dạt ra tạo thành một đường cong ngay trước mặt ba người Dương Hiểu Đồng...

Khi bọn họ nhìn thấy dòng chữ đỏ chói “Hạng nhất: Dương Hiểu Đồng” cũng triệt để ngây người! Có làm hay không a!

Nộp bài sớm như vậy mà cũng đạt được hạng nhất sao, nhưng hấp dẫn ánh mắt người khác nhất vẫn là số điểm tuyệt đối ghi đằng sau cái tên kia!

Sáu môn, tổng điểm 600, Dương Hiểu Đồng lại đạt được tròn 600 điểm! Cao hơn người đứng thứ hai tới 180 điểm! Có làm không vậy?

“Thế giới này không còn thiên lý nữa rồi!” Tiểu Mẫn phát điên, chính mình mỗi ngày đi học còn thi lại một môn, Hiểu Đồng bao lâu nay không thèm đi học, lại đạt điểm tối đa.

“Tiểu Mẫn, mình có xúc động muốn đập đầu vào tường!” Nhược Nhược nắm tay Tiểu Mẫn bày ra vẻ mặt thương cảm, còn kém không chảy nước mắt.

“Mình cũng thế, chúng ta cùng nhau nhé...”

Thấy hai người đùa giỡn trước mặt mình, Dương Hiểu Đồng kéo tay họ ra, “Được rồi! Hiện tại không lo lắng nữa đúng không, chúng ta có thể đi ăn điểm tâm chưa?”

Đúng lúc này, một người bỗng nhiên hô lớn, “Tối mai trường học tổ chức vũ hội a! Tất cả mọi người đều có thể tới, mọi người mau đến xem a!”

Ba người Dương Hiểu Đồng cũng đi qua xem, vì tạm biệt các đàn anh đàn chị sắp rời trường, tối mai sẽ tổ chức một vũ hội hóa trang, đây cũng là lần đầu tiên trường học tổ chức sự kiện như vậy, nên ban giám hiệu rất coi trọng, cho nên trừ phi có chuyện vô cùng quan trọng không thì mọi người đều muốn tới tham gia, đây coi như là một lần cuồng hoan! Hơn nữa, còn có thể mang theo bạn nhảy!

Dương Hiểu Đồng cũng không hứng thú lắm với vũ hội này, nhưng Nhược Nhược và Tiểu Mẫn lại cường liệt yêu cầu cô nhất định phải tới, không tới thì tự nhận hậu quả, còn nhất định phải dẫn theo bạn nhảy!

Đến vũ hội thì không thành vấn đề, về phần bạn nhảy thì tương đối khó khăn... Bất đắc dĩ Nhược Nhược và Tiểu Mẫn đã hạ tử lệnh bảo cô nhất định phải tới, nếu không nghĩa là không coi họ là chị em tốt, còn khiến Dương Hiểu Đồng tò mò nhất là họ còn nói đến lúc đó sẽ có một bất ngờ lớn dành cho cô nữa!

Nhưng mình nên mời ai làm bạn nhảy bây giờ? Dương Hiểu Đồng suy nghĩ hồi lâu cũng không biết nên chọn ai, không khỏi vò đầu, “Đang tốt đẹp tự dưng tổ chức cái vũ hội này làm gì không biết!”

Suy nghĩ thật lâu, cuối cùng Dương Hiểu Đồng vẫn không biết nên làm thế nào mới tốt, Doãn Lăng Hạo và Nghiêm Tuấn Trạch đều đã thổ lộ với cô, nếu chọn bất cứ ai trong hai người liền đại biểu lựa chọn của mình, nhưng mà như thế thì...

Cuối cùng, Dương Hiểu Đồng cầm điện thoại lên, bấm số.

“Xin chào, tôi là Trương Doãn Kiệt.”

“Anh Doãn Kiệt, em Hiếu Đồng đây.” Dương Hiếu Đồng cắn cắn môi, lưu lại trên cánh môi một dấu răng nhàn nhạt.

Nghe thấy tên Dương Hiếu Đồng, thanh âm đầu dây bên kia ôn nhu hơn rất nhiều, thanh âm mang theo quan tâm nhè nhàng truyền vào tai Dương Hiếu Đồng, “Hiếu Đồng, trễ vậy rồi còn gọi điện, có chuyện gì sao?”

“Ách... Cái kia, anh Doãn Kiệt, em có chuyện muốn anh giúp a!” Hiện tại chỉ có thể tìm Doãn Kiệt thôi, đi cùng anh ấy là tốt nhất, ít nhất thì mình cũng không cảm thấy quá xấu hổ.

Nghe vậy, Trương Doãn Kiệt nhẹ giọng nói, “Chuyện gì vậy? Không sao hết, cứ nói thẳng là được!” Thanh âm trong suốt như suối nước, làm người ta cảm thấy thoải mái.

“Ngày mai anh có rảnh không? Em hy vọng anh có thể cùng em đến tham gia vũ hội hóa trang của trường, đương nhiên, nếu anh bận thì thôi, không sao hết.” Nghe giọng nói ôn nhu của Trương Doãn Kiệt, Dương Hiếu Đồng cảm thấy yêu cầu khó nói của mình cũng có thể nói ra trôi chảy, thanh âm ấy như mang theo một loại ma lực thần kỳ, giống như nụ cười của anh, đều khiến người ta mê say.

Trên gương mặt Trương Doãn Kiệt hiện lên một nụ cười ôn nhu lại ẩn chứa chút thương cảm nhàn nhạt, nếu như Dương Hiếu Đồng nhìn thấy thì cô tuyệt đối sẽ không nói ra yêu cầu vừa rồi, tựa như một thiên sứ thương tâm trong yên lặng, chỉ là giọng nói của anh vẫn không hề phập phồng, “Được, không thành vấn đề!”

“Cám ơn, anh thật tốt!” Dương Hiếu Đồng cười vui sướng, xem ra vấn đề đã được giải quyết.

Cúp điện thoại, Trương Doãn Kiệt ngồi trên bậc thang nhìn Harry – chú chó chăn cừu của anh. Nguyên nhân Dương Hiểu Đồng làm vậy anh cũng đoán được, chỉ vì gọi bất cứ ai trong hai người Nghiêm Tuấn Trạch và Doãn Lăng Hạo đều không được, vậy nên mới gọi cho anh.

Cứ như vậy cũng tốt, ít nhất thì cũng có thể giúp đỡ Dương Hiểu Đồng những lúc cô cần, cứ như vậy cũng tốt rồi! Chỉ cần ở bên cạnh Dương Hiểu Đồng, xuất hiện giúp đỡ những lúc cô cần, chỉ cần nhìn thấy cô hạnh phúc là tốt rồi...

Chỉ là, vì sao trong lòng vẫn thấy khổ sở? Ánh trăng chiếu lên người Trương Doãn Kiệt, phủ lên người anh một tấm nệm che màu bạc, chỉ là anh ngồi cúi đầu mang theo đau thương nhàn nhạt, tựa hồ một khắc kia, mọi cảnh vật đều biến thành màu xám trắng. (Sally: Anh mau tỏ tình đi ak)

Harry dường như cũng hiểu được tâm tình của chủ nhân không được ổn, nó chạy đến bên chân Trương Doãn Kiệt cọ cọ, thấy Trương Doãn Kiệt vẫn ngồi im thì yên lặng chạy tới nằm bên cạnh góc cùng anh, có lẽ, dù là người hay là chó, đều thích yên lặng làm bạn bên cạnh người mình thích, không hy vọng đối phương đau lòng.

Ngồi tại chỗ ngây người hồi lâu, Trương Doãn Kiệt ngẩng đầu lên, nụ cười bình tĩnh lạ xuất hiện trên gương mặt, đau thương khi nãy đã bị anh giấu đi, xoa xoa đầu Harry, “Cám ơn mày, Harry.”

Harry cọ cọ lòng bàn tay Trương Doãn Kiệt, một đêm này, một người một chó ở cùng nhau như vậy, ấm áp mà yên lặng...

Bên kia, Dương Hiểu Đồng không hề biết chuyện xảy ra, bởi đã giải quyết được vấn đề, cho nên cô rất nhẹ nhõm mà đi vào trong bảo điển học tập, bất quá nếu cô biết được, chắc chắn cô sẽ áy náy chết mất.

Từ khi quen biết Trương Doãn Kiệt, cô luôn cảm thấy bất cứ ai làm tổn thương anh thì người đó chính là tội đồ! Trương Doãn Kiệt ôn nhu hoàn

mỹ, người như vậy không thích hợp với đau thương, cô thích nhìn nụ cười luôn luôn thường trực trên mặt anh, nhưng lại không biết chính mình đã trở thành tội đồ đó...

Chiều hôm sau, Dương Hiểu Đồng tới nhà Trương Doãn Kiệt, vì là vũ hội hóa trang nên bọn họ cần phải chuẩn bị trước trang phục, Nhược Nhược hóa trang thành y tá gọi cảm, Tiểu Mẫn hóa thân thành phù thủy, còn Dương Hiểu Đồng thì lại hóa trang thành ma cà rồng, tương ứng, Dương Hiểu Đồng tự chủ trương chọn cho Trương Doãn Kiệt nhân vật bạch mã vương tử.

Nghĩ tới nghĩ lui, Dương Hiểu Đồng cảm thấy Trương Doãn Kiệt thích hợp với nhân vật này nhất, nhìn qua như một khe suối trong vắt trong nhiệm chút bụi trần, như cảm giác anh mang lại cho người khác vậy, thật ấm áp.

Khi Trương Doãn Kiệt nhìn thấy y phục kia cũng cảm thấy buồn cười, những vũ hội anh tham gia đều là loại vũ hội chính quy, loại thú vị như vũ hội hóa trang này thì lại chưa từng thử qua. Nhìn y phục Dương Hiểu Đồng đưa qua, cười hỏi, “Em muốn anh giả trang thành vương tử? Vì sao?”

“Bởi vì anh Doãn Kiệt vốn là vương tử a! Vương tử hoàn mỹ mà chói mắt, là tình nhân trong mộng của mọi nữ sinh! Anh mà mặc trang phục này bước lên, nhất định sẽ kinh diễm toàn trường!”

“Vậy sao em lại hóa trang thành ma cà rồng? Vương tử và công chúa ma cà rồng sao?”

Nghe vậy, Dương Hiểu Đồng phì cười, lúc trước cô không hề nghĩ tới điểm này, mình muốn hóa trang thành ma cà rồng là hứng khởi nhất thời, mà khi nghĩ đến Trương Doãn Kiệt thì ngoài vương tử ra thì cảm thấy không còn nhân vật nào thích hợp hơn! Đến bây giờ lại...

“Ma cà rồng cặp đôi với vương tử! Ha ha ha, không tệ a!”

...

Khi hai người đi tới vũ hội vẫn tạo thành náo động thật lớn, Dương Hiểu Đồng sắm vai công chúa ma cà rồng, lễ phục màu hồng trong sáng cùng màu đen gợi cảm đan xen, gương mặt trang điểm tái nhợt nhưng đôi môi lại tô điểm đỏ tươi diễm lệ, cùng với mái tóc xoăn vàng tươi, nhìn cô đích xác rất giống một công chúa ma cà rồng, mà khí chất cao quý trên của cô lại khiến cô hoàn toàn xứng đáng trở thành một công chúa!

Thân là ma cà rồng, Dương Hiểu Đồng lại kéo theo Trương Doãn Kiệt hóa trang thành vương tử, Trương Doãn Kiệt mặc lễ phục màu trắng, trên trang phục còn đính thêm bảo thạch và tua cờ nhìn qua hoa lệ mà lại cao nhã, hơn nữa, do Dương Hiểu Đồng yêu cầu, Trương Doãn Kiệt cũng nhuộm tóc vàng, nhìn như một vương tử Anh quốc chính hiệu.

Trương Doãn Kiệt vóc người cao lớn đứng cạnh Dương Hiểu Đồng thân hình cao gầy tựa như một cặp trời sinh, hai người vừa mới xuất hiện đã hấp dẫn ánh mắt tất cả mọi người!

Cùng Trương Doãn Kiệt cầm ly sâm panh ngồi một bên, Dương Hiểu Đồng đánh giá những người hóa trang trong vũ hội, đích xác rất thú vị, nhân vật nào cũng có, cương thi, u linh, kinh điển nhất là còn có cả xác ướp! Trên người quần đầy vải trắng cứng ngắc, dùng trang phục dạng này tới khiêu vũ, thật là có tính khiêu chiến rất lớn.

Không lâu sau, Tiểu Mẫn đi tới chỗ hai người, “Wow, Dương Hiểu Đồng, không ngờ cậu lại dẫn tới anh chàng đẹp trai đến thế nha!”

Dương Hiểu Đồng nhìn qua, Tiểu Mẫn hóa trang thế này nếu không nhìn kỹ chắc chắn không thể nhận ra, cô mặc bộ trang phục phù thủy rộng thùng thình, trang điểm kiểu già nua, tay cầm một quả cầu thủy tinh, không thể không thừa nhận, cách hóa trang này rất thành công!

Thấy Dương Hiểu Đồng ngốc lảng, Tiểu Mẫn cười đắc ý, “Hắc hắc, mình hóa trang không tệ đúng không? Mình cũng thấy vậy, chiều nay mình suy nghĩ rất lâu mới chọn được đây, không thể hóa trang đơn giản như Nhược Nhược được!”

“Đích xác rất tuyệt, giới thiệu một chút, anh ấy là bạn mình – Trương Doãn Kiệt.” Cô lại quay sang Trương Doãn Kiệt giới thiệu, “Cô ấy là bạn thân của em – Lý Hi Mẫn.”

“Xin chào” Trương Doãn Kiệt tươi cười như gió xuân, đưa tay muốn bắt tay Tiểu Mẫn.

Tiểu Mẫn nhìn Trương Doãn Kiệt đẹp trai ngời ngời, trong khoảnh khắc cũng không biết nên phản ứng như thế nào, cũng may Dương Hiểu Đồng nhẹ nhàng huých vai cô mới hoàn hồn lại, “Xin chào, anh cứ gọi em là Tiểu Mẫn là được, ha ha ha.” Hiểu Đồng bây giờ xinh đẹp như thế, nam nhân bên cạnh cậu ấy đúng là càng ngày càng đẹp trai hơn a!

Loại cực phẩm như thế này, A men, Dương Hiểu Đồng quá hạnh phúc!

“Đúng rồi, Tiểu Mẫn, không phải Nhược Nhược nói có tin tốt muốn nói cho mình sao? Cậu ấy đâu rồi?” Dương Hiểu Đồng quan sát một vòng cũng không bắt được thân ảnh của Nhược Nhược.

Tiểu Mẫn cười hắc hắc, “Cậu ấy đã tới rồi, còn đang ở cùng thân ái nhà cậu ta kia kìa.”

Nhìn Tiểu Mẫn cười bí ối, Dương Hiểu Đồng lập tức hiểu được, “Là Tần Tu Bân sao?”

“Đúng vậy, Nhược Nhược thật lợi hại, vừa ra tay đã câu ngay được cá! Bất quá nhìn dáng vẻ cậu bây giờ.” Tiểu Mẫn liếc nhìn Trương Doãn Kiệt, cười xấu xa, “Cậu cũng không xa!”

Dương Hiểu Đồng trợn trắng mắt, “Mình không cần lo lắng, cậu cứ suy nghĩ việc của mình trước đi đã!”

“Ha ha ha!”

Mấy người Dương Hiểu Đồng nói chuyện phiếm một hồi lâu Nhược Nhược và Tần Tu Bân mới xuất hiện, hôm nay Nhược Nhược và Tần Tu Bân hóa trang kiểu tĩn lữ, Nhược Nhược là y tá, còn Tần Tu Bân là bác sĩ, nhìn qua rất xứng đôi.

Bọn họ trò chuyện một chút, Tần Tu Bân và Trương Doãn Kiệt nói chuyện rất hợp nhau, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn thì hợp lực nghiêm hình bức cung Dương Hiểu Đồng, nhưng cô vẫn kiên định nói Trương Doãn Kiệt chỉ là bạn mà thôi, cuối cùng hai người buông tha.

“Hoan nghênh tất cả mọi người tới tham gia vũ hội hóa trang của trường, hy vọng mọi người có thể chơi vui vẻ!” Người dẫn chương trình lên bục khai mạc vũ hội.

Dứt lời, tất cả nhao nhao vỗ tay.

“Tiếp theo xin mời hiệu trưởng lên phát biểu đôi lời!”

Hiệu trưởng mở miệng ra vẫn là mười phần giọng quan, “Hôm nay chủ yếu là vì vui vẻ tạm biệt các sinh viên đã tốt nghiệp, hy vọng sau khi ra trường các em vẫn nhớ đến trường học cũ, cũng hy vọng các em có thể thực hiện được lý tưởng của mình trong tương lai, góp một phần lực xây dựng xã hội.”

Dương Hiểu Đồng nghe hần nói thì cợt nhạt, lời như thế ai chả nói được, căn bản chỉ là nói suông, một xíu tác dụng cũng không có. Sau sự việc lần trước tại phòng hiệu trưởng, cô cũng có ấn tượng không tốt về ông hiệu trưởng này, một hiệu trưởng không có chủ kiến, mà cô thì rất không thích loại người không có chủ kiến.

Bất quá nếu đối phương đã tổ chức vũ hội, vậy thì lên nói mấy câu cũng là chuyện bình thường.

Mười phút sau hiệu trưởng mới kết thúc bài nói, lúc này vũ hội hóa trang mới chính thức bắt đầu!

“Vì gia tăng không khí cho vũ hội lần này, mời các bạn chọn ra Vua và Nữ Hoàng của vũ hội hóa trang, đương nhiên, Vua sẽ do các nữ sinh bình chọn, Nữ Hoàng thì do nam sinh bình chọn, sau đó Vua và Nữ Hoàng sẽ nhảy điệu mở đầu cho vũ hội của chúng ta!”

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Nụ Hôn Bất Ngờ

Edit: Andrea

Beta: Sally

Lời này vừa ra, tất cả mọi người đều hưng phấn, vũ hội lần này thú vị hơn những vũ hội đơn điệu trước kia nhiều, ngay cả Dương Hiểu Đồng cũng cảm thấy có chút hứng thú, không biết lần này ai sẽ là người được chọn.

“Bởi vì hôm nay mọi người đều hóa trang, cho nên mọi người cảm thấy trang phục của ai tốt nhất thì chọn là được rồi, bắt đầu nào!” Người dẫn chương trình mở miệng lần nữa.

Đến giờ mọi người mới hiểu rõ, đích xác, giống như cái người hóa trang thành xác ược ấy, muốn mọi người nói ra tên của hã đúng là có độ khó không nhỏ, nếu bình chọn dựa trên trang phục thì sẽ đơn giản hơn rất nhiều.

Nam sinh và nữ sinh tách ra đứng hai bên, đồng thời bắt đầu bỏ phiếu, Nhược Nhược rất hưng phấn nói, “Hai người đoán Vua sẽ là ai?”

Tiểu Mẫn dùng ánh mắt nhìn kẻ gốc liếc qua Nhược Nhược, “Loại chuyện này cần phải hỏi sao, nhất định là người đẹp trai nhất rồi! Mình còn không rõ cậu đang nghĩ gì sao? Cậu muốn Tần Tu Bản được chọn có đúng không?”

Dương Hiểu Đồng nghe hai người nói thì cười cười, “Mình biết, Nhược Nhược không muốn vậy đâu, Nhược Nhược chắc chắn không hy vọng Tần

Tu Bân được chọn có phải không?”

“Vì sao?”

Nhược Nhược nhìn Dương Hiểu Đồng, vẻ mặt kích động, “Vẫn là Hiểu Đồng hiểu rõ mình nhất! Cậu nghĩ xem! Nếu Tu Bân được chọn, mình khẳng định không thể lên cùng, như vậy không phải mình trực tiếp tặng anh ấy cho nữ sinh khác sao? Anh ấy khiêu vũ với người khác, sau đó lại mọc ra vài đóa hoa đào, vậy chẳng phải mình sẽ mệt chết à?” Tựa hồ cố ý chọc tức Tiểu Mẫn, Nhược Nhược liếc mắt xem thường, dường như đang nói đạo lý đơn giản như vậy mà cậu cũng không đoán ra!

Tiểu Mẫn trực tiếp quay đầu không để ý tới Nhược Nhược, thản nhiên nói, “Đã như vậy, mình bỏ phiếu chọn Tần Tu Bân là được rồi, ha ha ha!”

Nhược Nhược nóng nảy, kéo Tiểu Mẫn, “Cậu mà làm vậy, đừng hòng mình bỏ qua!” Nếu Tần Tu Bân thực sự được chọn, vậy chính mình làm sao bây giờ.

“Ôi, người đang yêu chỉ số thông minh giảm dần đều a! Cậu nghĩ Tiểu Mẫn là loại người này sao? Hiện tại trong đầu cậu chắc chỉ có mỗi Tần Tu Bân thôi chứ gì? Không biết vứt hai đứa mình vào xô nào rồi, thật thương tâm a... Thì ra Nhược Nhược là người trọng sắc khinh bạn, chọn bạn không khéo a!” Dương Hiểu Đồng giả vờ một bộ không nói gì hỏi trời xanh, bất quá trên mặt lại mang theo ý cười, rõ ràng là đang trêu ghẹo Nhược Nhược.

Đây cũng bởi vì Nhược Nhược quá mức chú ý đến Tần Tu Bân, tốt xấu gì cô cũng muốn trả thù một chút, nếu không thật xin lỗi chính mình.

“Ô kìa, Hiểu Đồng cậu cố ý a!” Nhược Nhược mặt đỏ bừng, khuôn mặt hồng hồng khiến cô trông đẹp hơn vài phần.

Dương Hiểu Đồng nhìn Tần Tu Bân đang trông qua bên này, ý cười trong mắt càng sâu, cô nhìn người cũng tương đối chính xác, Tần Tu Bân mặc dù

là người ít nói, thế nhưng cũng thật tâm với Nhược Nhược, hơn nữa không hay giao lưu với các nữ sinh khác, người này tương đối khá, cô cũng không cần quá lo lắng cho Nhược Nhược.

“Mình cố ý đấy, ha ha ha. Yên tâm đi, bọn mình sẽ không chọn cậu ta đâu.” Dương Hiểu Đồng nhìn quanh đám nam sinh một hồi, phát hiện trừ Trương Doãn Kiệt ra, thật đúng là không còn ai xuất sắc.

Mười phút sau, hội trường hoàn toàn yên tĩnh, bởi vì hiện tại đã có kết quả bỏ phiếu, mọi người đều rất tò mò Vua và Nữ Hoàng sẽ là ai! Cả Dương Hiểu Đồng cũng rất mong chờ kết quả.

Người dẫn chương trình cười tươi rói đi lên sân khấu, hiển nhiên rất hài lòng với tình trạng hiện tại, trò chơi này cô cũng nghĩ nát óc mới ra được, hiện tại cũng đạt được kết quả không tồi, chỉ cần có thể tổ chức thành công vũ hội hôm nay, địa vị của cô tại Hội học sinh chắc chắn sẽ lại tăng cao.

“Hiện tại đã có kết quả, tôi công bố, Vua của vũ hội hôm nay là... Anh quốc vương tử!” Dứt lời, ánh đèn chột chiếu thẳng lên người Trương Doãn Kiệt.

Dưới ánh đèn, Trương Doãn Kiệt nhìn qua càng cao quý ưu nhã, một thân lễ phục vương tử càng rạng rỡ sinh huy, dường như khiến anh trở thành vương tử thật sự, mang theo mị lực làm người ta ngưỡng vọng mà cực kỳ hâm mộ.

Một khắc kia, ánh mắt tất cả nữ sinh ở đây đều dừng lại trên người Trương Doãn Kiệt, trong mắt là ngưỡng mộ rõ ràng, khóe miệng Dương Hiểu Đồng cong lên, Trương Doãn Kiệt tựa hồ trời sinh đã là một nhân vật khiến mọi người chú mục, vô luận đứng ở nơi nào cũng có thể phát ra ánh hào quang của riêng mình.

Nghe thấy tin tức này, Trương Doãn Kiệt cũng có chút kinh ngạc, bất quá chỉ là thoáng qua, ngay lập tức phản ứng lại, trên mặt vẫn mang theo nụ

cười ấm áp như gió xuân, bình tĩnh đứng đó lại khiến mọi người ngây dại, chỉ có một cảm giác, nụ cười của anh dường như còn chói sáng hơn so với ánh đèn.

Dương Hiểu Đồng không hề bất ngờ trước kết quả này, trong số những người ở đây chỉ có Trương Doãn Kiệt là chói mắt nhất, trừ anh ra thì chỉ còn Tần Tu Bân, cho nên từ lúc nghe thấy người dẫn chương trình giải thích hoạt động, cô đã biết người được chọn sẽ là Trương Doãn Kiệt.

“Nào, chúng ta cùng hoan nghênh Nhà Vua của chúng ta lên sân khấu!” Người dẫn chương trình cũng nhìn chăm chăm Trương Doãn Kiệt, hưng phấn nói, mà câu nói này cũng kích thích toàn trường sôi động hẳn lên.

Tiếng vỗ tay rung động toàn bộ hội trường, mọi người đều vỗ tay hoan nghênh Trương Doãn Kiệt, mà anh thì chậm rãi bước lên sân khấu trong ánh mắt chăm chú của mọi người, trên mặt vẫn mang theo nụ cười nhàn nhạt, không có tự hào, không có khiếp đảm, chỉ tự nhiên như việc vốn phải thế.

Đứng trên sân khấu, Trương Doãn Kiệt càng khiến người ta không thể dời tầm mắt, ngay cả các nam sinh khác cũng không ghét được, anh sở hữu một loại mị lực khiến mọi người đều thích, không ai có thể ghét, ngay cả đố kỵ cũng không làm được.

Sau khi Trương Doãn Kiệt tiến lên sân khấu, người dẫn chương trình tiện đà nói, “Đã chọn ra được Nhà Vua, giờ tôi sẽ công bố Nữ Hoàng của vũ hội!”

Hội trường lại lần nữa an tĩnh lại, bất luận nam sinh hay nữ sinh đều chăm chú nhìn lên sân khấu, muốn biết ai sẽ là Nữ Hoàng của vũ hội hôm nay.

“Lần này, Nữ Hoàng là... Công chúa ma cà rồng!” Ánh đèn lập tức chiếu lên người Dương Hiểu Đồng! Cô lập tức trở thành tiêu điểm của toàn

trường.

Làn da tuyết trắng dưới ánh đèn trở nên trong suốt, đôi môi đỏ tươi kia có vẻ diêm dúa lẳng lơ độc đáo, lễ phục cách điệu kia lại càng làm nổi bật vóc người của cô, màu sắc tương phản lại phối hợp hoàn hảo đến thần kỳ, tạo ra mị lực cực hạn, ánh mắt trong veo thuần khiết kia khiến cô như tiên nữ không nhiễm khói lửa trần gian, quyến rũ mà đơn thuần, hai vẻ đẹp trái ngược hoàn toàn ấy lại dung hợp một cách hoàn mỹ trên người cô.

Vòng cổ kim cương lóng lánh nằm trên chiếc cổ duyên dáng, tất cả đều có vẻ cao quý như vậy, ưu nhã như vậy.

Nhược Nhược và Tiểu Mẫn hưng phấn nhìn Dương Hiểu Đồng dưới ánh đèn, bên kia, Trương Doãn Kiệt cũng đang tươi cười nhìn cô, nụ cười vẫn khiến người ta say mê như vậy.

Tâm thần lay động, Dương Hiểu Đồng vẫn biết Trương Doãn Kiệt rất ưu tú lại không có quá nhiều cảm giác đối với mị lực của anh, thế nhưng vào thời khắc này, cô cảm thấy anh thật chói mắt, thật mê người.

“Mời Nữ Hoàng của chúng ta bước lên sân khấu nào!” Người dẫn chương trình lớn tiếng hô, cô muốn khơi dậy hứng thú của toàn trường!

Đồng dạng, tất cả mọi người nhao nhao vỗ tay, Dương Hiểu Đồng tiến tới đứng bên người Trương Doãn Kiệt, khi bọn họ mới tới đã thu hút sự chú ý của mọi người, không nghĩ tới bây giờ hai người lại cùng nhau đứng ở đây, nhìn qua thật xứng đôi.

Nhìn hai người đứng trên sân khấu, trong lòng những người ở đây đều không dậy nổi tâm tình đố kỵ, bởi vì dường như hai người họ ở bên nhau là duyên trời định, bất cứ ai xen vào giữa hai người đều vô cùng không thích hợp.

Đúng lúc này, đột nhiên có người kinh hô, “Anh ta có phải Trương Doãn Kiệt – thiên tài dương cầm của Trương gia không?” Lập tức, hội trường dậy sóng, rất nhiều người đều biết đến cái tên Trương Doãn Kiệt này.

Trương Doãn Kiệt rất có phân lượng trong giới dương cầm, từ nhỏ anh đã thể hiện thiên phú ở mặt này, năm mười hai tuổi đã đạt được chứng chỉ dương cầm cấp mười! Từ xưa tới nay chưa từng xuất hiện trường hợp nào như vậy, không những thế tên tuổi của anh đã vươn xa ra nước ngoài, anh đã từng diễn tấu dương cầm tại đại hội âm nhạc ở Viên, fan của anh ngồi chật cả hội trường, một lần kia khiến toàn thế giới oanh động, mỗi một buổi diễn tấu đều chật ních người xem.

Tiếng đàn của anh như nhạc tiên làm cho người ta say mê, tiếng đàn như phát ra từ sâu thẳm linh hồn, khiến mọi người cùng anh vui vẻ, cùng anh thương cảm, mỗi khi nghe anh diễn tấu thì trái tim không còn là của chính mình nữa, bởi vì trái tim chỉ cảm nhận theo tâm tình của anh...

Anh chính là một vị thần trong giới dương cầm!

Dương Hiểu Đồng kinh ngạc nhìn Trương Doãn Kiệt, không ngờ ở đây cũng có người nhận thức anh, thực sự là lợi hại.

Kỳ thực đại đa số người đều biết, nhưng Dương Hiểu Đồng lại thuộc về cái thiểu số kia, vì khi đó các loại nhạc khí đều xa ngoài tầm với nên cô không chú ý đến, hiện tại mới biết được.

Trương Doãn Kiệt trên mặt không có gì dao động, chỉ cảm thấy vẻ mặt kinh ngạc của Dương Hiểu Đồng rất đáng yêu.

“Không sai! Chính là Trương Doãn Kiệt!” Những người còn lại cũng mở miệng kinh hô, không ngờ lại có thể gặp được thần tượng của mình ở đây, lúc trước đã cảm thấy hơi giống, nhưng luôn nghĩ hãn là không thể gặp được ở đây, nhưng nếu người khác cũng nói vậy thì chắc là đúng rồi.

“A! Trương Doãn Kiệt!” Nữ sinh dưới đài diên cuồng hô lên tên Trương Doãn Kiệt, các cô đều cảm thấy dường như không chân thực, thần tượng lại đột nhiên xuất hiện trước mặt bọn họ, điều này thực sự làm cho người ta kinh ngạc, nhưng cũng thật khiến người ta kinh hãi!

Người dẫn chương trình cũng không ngờ sẽ phát sinh chuyện như vậy, lúc này hiện trường đã không nằm trong khống chế của cô nữa rồi. Dù cô vẫn luôn miệng kêu gọi mọi người yên lặng, nhưng có thêm microphone phóng đại thì thanh âm của cô cũng không cự lại được với tiếng hét kêu tên Trương Doãn Kiệt dưới kia, cô đành phải đưa mắt cầu cứu Trương Doãn Kiệt, hiện tại trừ anh ra chắc chắn không còn ai có thể làm cho bầu không khí hòa hoãn xuống, dù sao thì vũ hội cũng phải tiếp tục.

Trương Doãn Kiệt nhìn thấy ánh mắt cầu cứu của người dẫn chương trình, cười cười tiếp nhận micro nói, “Mọi người có thể yên lặng một chút được không?” Thanh âm trầm ngập từ tính, lời nói cũng thật ôn nhu, nhìn bộ dáng ôn nhu của Trương Doãn Kiệt, dù mọi người có muốn náo loạn thêm nữa cũng không thể nào làm được.

Lời nói kia như ẩn chứa ma lực, anh vừa dứt lời, toàn trường lập tức yên tĩnh trở lại, có lẽ đây chính là sức mạnh của thần tượng.

Người dẫn chương trình thấy hội trường lại trở nên yên tĩnh như kỳ tích, lập tức bội phục Trương Doãn Kiệt, tràn đầy cảm kích nhìn anh, Trương Doãn Kiệt vẫn chỉ cười cười, cũng không thể hiện cảm xúc gì đặc biệt.

“Tiếp theo là điệu nhảy mở màn của Vua và Nữ Hoàng! Mọi người cùng cổ vũ a!” Thừa cơ hội này, người dẫn chương trình lập tức nói, nếu không mọi người mà ầm ĩ tiếp thì cô cũng bó tay không nói tiếp được gì mất.

Giờ khắc này, Dương Hiếu Đồng trở thành người được toàn bộ nữ sinh hâm mộ, cô có thể khiêu vũ cùng vương tử, hơn nữa, còn là một vương tử chân chính, cơ hội như vậy chỉ có ở trong mộng, mà Dương Hiếu Đồng lại

có thể gặp được trong hiện thực, điều này chẳng lẽ không khiến cho người hâm mộ sao?

Cũng may Dương Hiểu Đồng đã sớm làm quen với cảm giác được mọi người chú mục rồi, nếu đổi thành người bình thường thật đúng là có loại cảm giác ‘như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than’ mất, lực sát thương của ánh mắt các nữ sinh khác cũng không phải chuyện đùa, bất kể là hâm mộ hay ghen tỵ thì đều tập trung hết lên người Dương Hiểu Đồng.

Âm nhạc vang lên, Trương Doãn Kiệt làm lễ nghi mời nhảy, nói “Tiểu thư xinh đẹp, không biết kẻ hèn này có thể vinh hạnh mời ngài một điệu nhảy?”

Hành động này vừa ra, nữ sinh dưới đài lại kinh hô, quá hâm mộ, Trương Doãn Kiệt thật sự rất có phong độ thân sĩ, quả thực chính là bạch mã vương tử trong cảm nhận của mỗi nữ sinh a!

Dương Hiểu Đồng nghe tiếng kinh hô liên tiếp của nữ sinh phía dưới không khỏi líu lười, nữ sinh điên cuồng lên thật cường hãn! Cần thiết phải lớn tiếng đến thế sao? Nhìn bàn tay Trương Doãn Kiệt đưa ra mời nhảy, cô đặt tay mình lên trên, các nữ sinh dưới đài lại càng mất bình tĩnh.

Dương Hiểu Đồng nhìn thân hình cao lớn khiến người khác tin tưởng kia, tựa hồ chỉ cần có anh đứng bên cạnh thì không còn gì phải lo lắng, hai người bắt đầu bước, nhẹ nhàng khiêu vũ, hai người tựa như đã khiêu vũ rất nhiều lần, phối hợp vô cùng ăn ý, toàn bộ hội trường dường như chỉ còn hai người bọn họ, thanh âm dưới đài cũng càng ngày càng nhỏ, cuối cùng an tĩnh lại.

20140403094549129

Dương Hiểu Đồng đã học hết toàn bộ vũ điệu, mà Trương Doãn Kiệt sinh ra trong gia đình như vậy đương nhiên cũng phải học tập lĩnh vực này, vũ đạo của hai người có thể so sánh với các vũ đạo đại sư biểu diễn trên

TV, bọn họ đã dùng vũ kỹ của mình chinh phục tất cả mọi người có mặt trong hội trường.

Sau khi xuống đài, thậm chí có rất nhiều nữ sinh cầm vở và bút xin chữ ký của Trương Doãn Kiệt, cả người muốn ôm cũng có, bộ dáng kia thật đúng là làm cho người ta thẹn thùng. Dương Hiểu Đồng vốn đứng bên cạnh Trương Doãn Kiệt đã bị các nữ sinh đẩy ra xa, còn không gian bên cạnh anh thì bị vây chặt như nêm cối, Trương Doãn Kiệt nhìn Dương Hiểu Đồng cười bất đắc dĩ, anh cũng không ngờ sự tình lại phát triển thành như vậy.

Dương Hiểu Đồng vừa xuống đài, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn đã xông tới, nếu không phải xác định thật sự là Hiểu Đồng, hai người còn không dám tin người vừa khiêu vũ trên đài lại chính là cô!

“HIỂU ĐỒNG, không ngờ cậu không những giỏi hiphop, mà vũ điệu khác cũng nhảy tốt như vậy nha! Thế mà không nói cho tụi mình biết, bạn bè thế đấy!” Tiểu Mẫn huých vai Dương Hiểu Đồng, trêu chọc.

Dương Hiểu Đồng nhún nhún vai, bình tĩnh nói “Đó là bởi vì các cậu không hỏi đấy chứ! Chẳng lẽ mình cứ phải tự mình kể hết ra sao? Chỉ nói điều người ta muốn biết mới đúng chứ?”

Nghe vậy, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn không còn gì để nói, đích xác cho tới bây giờ bọn họ chưa từng hỏi Dương Hiểu Đồng có biết vũ đạo khác hay không, vốn còn muốn Dương Hiểu Đồng cầu xin tha thứ, không ngờ cô lại nói như thế, khiến cho hai người bọn họ nói không ra lời, cảm giác kia thật phiền muộn muốn chết a!

Nhất là Nhược Nhược, lúc trước bị Dương Hiểu Đồng trêu chọc, cô còn định nhân cơ hội này hoàn trả lại, xem ra kế hoạch triệt để thất bại rồi! Thật là bi kịch, nhìn Trương Doãn Kiệt đang bị các nữ sinh vây quanh vòng trong vòng ngoài, Nhược Nhược tiện đà cười nói “Không ngờ cậu quen biết cả nhân vật như Trương Doãn Kiệt, người ta còn đồng ý cùng cậu tới tham

gia vũ hội, thật không ngờ nha! Lúc trước mình còn nghĩ tại sao tên này nghe quen quen, nghĩ mãi không ra, đến khi nghe người kia nói mình mới biết, quá dũng mãnh rồi!”

“Đúng vậy, khai mau, hai người là quan hệ gì?” Ánh mắt Tiểu Mẫn tràn đầy ái muội, rất hiển nhiên là hai người không tin quan hệ giữa Dương Hiểu Đồng và Trương Doãn Kiệt là hoàn toàn trong sáng.

“Mình nói mình và anh ấy chỉ là bạn, hai người tin sao?” Dương Hiểu Đồng không trả lời chính diện, mà hỏi một câu khác.

Nhược Nhược và Tiểu Mẫn đồng thời lắc đầu, nếu chỉ là bạn bè bình thường, lấy thân phận của Trương Doãn Kiệt thì làm gì có chuyện tới tham gia vũ hội kiểu này? Không có khả năng, nếu có bọn họ cũng không tin.

Dương Hiểu Đồng cười nói, “Đó, hai người đã không tin thì còn hỏi làm gì nữa! Mình lưu lại một không gian rộng lớn cho các cậu tự tưởng tượng không phải là tốt hơn sao? Các cậu muốn nghĩ thế nào cũng được, thấy mình tốt không?” Dương Hiểu Đồng có chút đắc ý, nhìn bộ dáng kia, như thể cô chính là người tốt nhất thế gian vậy.

Nhược Nhược và Tiểu Mẫn thất bại, là bắt đầu từ khi nào vậy, từ khi nào cả hai người bọn họ đều nói không lại một mình Dương Hiểu Đồng vậy? Đường như bất luận nói từ góc độ nào thì Dương Hiểu Đồng cũng là người có lý. Quên đi, sau này ngoan ngoãn không trêu chọc Dương Hiểu Đồng nữa, nếu không thì có hại vẫn là hai người bọn họ!

“Được rồi, không nói cái này nữa, vũ hội mình cũng tới rồi, chút nữa mình sẽ về trước, là mình nhờ Doãn Kiệt đi cùng, hiện tại lại phát sinh loại sự tình này, mình phải cứu anh ấy ra mới được, hai người chơi vui vẻ nha!” Dương Hiểu Đồng nhìn Trương Doãn Kiệt bất đắc dĩ bị vây quanh, nói.

Nhược Nhược và Tiểu Mẫn gật đầu thấu hiểu, hiện tại Trương Doãn Kiệt bị đám nữ sinh đó vây quanh, toàn là sắc nữ cả đấy! Trương Doãn Kiệt

đáng thương, không biết bị nhân cơ hội ăn đậu hủ bao nhiêu rồi.

Dương Hiểu Đồng không đi đến chỗ Trương Doãn Kiệt, cô trực tiếp đi cắt nguồn điện, hiện tại ngoài trừ cái này không còn biện pháp nào khác có thể giúp Trương Doãn Kiệt thoát thân, ánh đèn tắt hết khẳng định đám nữ sinh sẽ kinh hoàng, thừa dịp này cô có thể cùng Trương Doãn Kiệt rời đi.

Nói làm liền làm, Dương Hiểu Đồng tắt hết nguồn điện, toàn bộ hội trường rơi vào một mảnh hắc ám, nữ sinh hét chói tai, mà Trương Doãn Kiệt thì đứng tại chỗ tìm kiếm Dương Hiểu Đồng, dường như đã lường trước được tình hình, Dương Hiểu Đồng cũng trực tiếp đi về phía anh.

Từ sau khi tu luyện, cô cũng có thể nhìn rõ ràng mọi thứ kể cả trong bóng tối, cho nên hiện tại mặc dù tối đen nhưng cô cũng có thể thấy rõ Trương Doãn Kiệt, đồng dạng Trương Doãn Kiệt cũng có thể nhìn rõ Dương Hiểu Đồng, hai người đồng thời đi về phía đối phương.

Rất hiển nhiên, khi mọi việc phát sinh, Trương Doãn Kiệt liền biết đây là tác phẩm của Dương Hiểu Đồng, vốn mọi chuyện đều rất thuận lợi, nhưng lúc Dương Hiểu Đồng đang nhanh chóng đi về phía Trương Doãn Kiệt, một nữ sinh vì không nhìn thấy mà vấp ngã, do đó trực tiếp đẩy Dương Hiểu Đồng về phía trước!

Mà Dương Hiểu Đồng cũng không chú ý, bởi vậy cô liền lao thẳng về phía trước.

Dương Hiểu Đồng ngốc lảng, phát sinh chuyện gì vậy? Cô không hiểu, nhưng có rõ ràng cảm nhận thấy môi mình đụng phải hai cánh môi ấm áp như gió xuân, một khắc kia, đầu óc Dương Hiểu Đồng như đình công, không biết nên tự hỏi những thứ gì... (Sally: Oa hôn rồi, hôn rồi...haha)

Sự tình sao có thể biến thành như vậy? Dương Hiểu Đồng hồi tưởng, vừa nãy cô bất ngờ bị người khác đẩy một chút, sau đó thân thể không thể

không chế mà nhào tới phía trước, sau đó... lao vào lòng Trương Doãn Kiệt?

Trương Doãn Kiệt cũng sửng sốt, đang đi đứng bình thường, ai biết đột nhiên một nữ sinh phía sau Dương Hiểu Đồng lại ngã sấp xuống va vào cô, mà cô thì lại lao về phía chính mình, sự tình phát sinh trong nháy mắt, mà hiện tại thì cô ấy đang nằm trên người mình.

Dương Hiểu Đồng chậm rãi mở mắt ra, lông mi có chút run rẩy, giờ khắc này, bốn mắt nhìn nhau, hai trái tim nhảy lên kịch liệt, Dương Hiểu Đồng kịp phản ứng lập tức đứng lên, trên mặt đỏ ửng, cái loại sự tình bất ngờ này thật khiến người ta phiền muộn, thật lúng túng không biết làm gì cho phải.

Trương Doãn Kiệt đứng lên, thấy Dương Hiểu Đồng mất tự nhiên đứng một bên thì cười cười, dắt cô cùng đi ra khỏi hội trường, Dương Hiểu Đồng không nói gì, chỉ yên lặng đi theo Trương Doãn Kiệt ra ngoài.

Hiện tại đầu óc cô vẫn còn trong tình trạng trống rỗng, chuyện mới rồi không phải là thật, đúng không, loại chuyện chỉ có trong tiểu thuyết này lại có thể phát sinh trên người mình, lát nữa nên nói thế nào mới tốt đây? Trương Doãn Kiệt cũng biết đó là ngoài ý muốn phải không? Nhưng tại sao mình còn nằm trên người anh ấy một hồi rồi mới đứng lên?

Hai người đi trong sân trường im ắng, ánh trăng chiếu xuống mang theo ánh sáng bàng bạc, thoạt nhìn mờ mờ lung lung mà đẹp tuyệt, hai người không nói gì, Trương Doãn Kiệt dắt Dương Hiểu Đồng đi một quãng rồi mới thả tay.

Anh nhìn bàn tay trống không, cảm thấy có chút mất mát, nếu mình có thể tiếp tục dắt tay cô ấy thì thật tốt biết bao?

Chẳng qua anh rất nhanh chóng che giấu chút đau xót ấy xuống, lại mỉm cười, nhìn qua thật ôn nhu mà lại tràn đầy mỉa mai.

Thấy Dương Hiếu Đồng vẫn cúi đầu không nói, anh mở miệng nói, “Vừa này thật có lỗi.”

Nghe vậy, Dương Hiếu Đồng lập tức ngẩng đầu, “Không, người phải xin lỗi là em mới đúng, vừa này không phải cố ý, là vì nữ sinh phía sau...”
Dương Hiếu Đồng vội vàng giải thích, loại chuyện thật đáng xấu hổ...

Trương Doãn Kiệt xua xua tay, “Không có vấn đề gì, anh biết chỉ là ngoài ý muốn thôi, em không cần để tâm.”

Chuyện vừa rồi là ngoài ý muốn đương nhiên anh biết, anh chính là người nhìn tường tận mọi việc phát sinh, chỉ bất quá chuyện xảy ra kế tiếp khiến anh kinh ngạc mà thôi.

Nghe vậy, Dương Hiếu Đồng cười cười xấu hổ, Trương Doãn Kiệt đúng là điều gì cũng có thể đoán được, ngay cả lời cô muốn nói anh cũng biết, hiện tại cô không biết nói gì cho phải.

Trương Doãn Kiệt cũng biết Dương Hiếu Đồng đang nghĩ gì, anh quan tâm nói, “Đã đến trường học rồi thì em dẫn anh đi tham quan trường đi, hồi trước anh cũng từng tới đây, nhưng chưa từng đi dạo quanh quanh đây.”

“Được!” Dương Hiếu Đồng thấy Trương Doãn Kiệt đổi đề tài cũng hiểu được ý tứ của anh, lập tức đồng ý.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Học Bệnh Lý

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

Hai người đều không yên lòng đi dạo vườn trường, đại học Thụy Đại được coi là đại biểu Thụy Thành, vườn trường thiết kế cũng không tệ lắm, nếu như lần đầu tiên vào bên trong cũng có thể bị lạc đường.

Giữa vườn trường có một hồ nước rất lớn – hồ Thiên Thụy, đây cũng là một cảnh đẹp của Thụy Đại, nước hồ trong suốt, trường học với việc quản lý hồ cũng không quá chặt, ngồi ở bên hồ, gió thổi nhẹ nhẹ, mang theo cảm giác nhẹ nhàng mát lạnh lại làm cho người cảm thấy rất thoải mái, tâm trạng Dương Hiểu Đồng theo từng cơn gió nhẹ cũng dần dần bình tĩnh lại.

Ở đây, trong bầu không khí thoải mái, dường như tất cả đều có thể thổi bay hết, hai người cũng không có đổi trang phục ra, vẫn như cũ mặc trang phục vương tử và công chúa quý hút máu, hai người đứng ở ven hồ, gió thổi nhẹ, nhìn thế nào cũng giống một bức tranh đẹp.

“Hồ Thiên Thụy của trường các em thật đẹp, lúc không có chuyện gì làm đến đây ngồi ngắm phong cảnh, gió thổi nhẹ cũng là một loại thả lỏng.” Sợi tóc Trương Doãn Kiệt theo gió lay động, bộ dáng kia nhìn qua rất tùy ý, so với bình thường lại có một loại mị lực khác biệt.

Sợi tóc kim sắc thổi qua gương mặt anh, trong con mắt màu lam nhạt mang theo vẻ nhu tình, trong suốt dường như so với nước hồ nước này càng thêm mê người, làn da trắng nõn cho dù Dương Hiểu Đồng cách anh gần

như thế cũng tìm không được bất luận khuyết điểm gì, sống mũi cao thẳng, môi hơi mỏng, sắc mặt lãnh đạm như nước, chiếc cằm sắc xảo, toàn bộ gương mặt góc cạnh mà lại tràn ngập vẻ nam tính cứng cỏi.

Trang phục vương tử màu trắng mặc ở trên người của anh giúp tôn lên vóc dáng cao to lại hiện ra phần hoàn mỹ, nhìn Trương Doãn Kiệt như vậy, tinh thần Dương Hiểu Đồng hoảng hốt, dường như tình cảnh xung quanh thay đổi hoàn toàn, như trở lại nhiều năm trước, mà Trương Doãn Kiệt là một vị vương tử hoàng thất chân chính.

Say lòng người như vậy, mê người người như vậy, làm cho Dương Hiểu Đồng tràn ngập một cảm giác mỹ lệ lại không chân thực.

Trương Doãn Kiệt thấy Dương Hiểu Đồng không trả lời, chuyển ánh mắt nhìn qua cô, lại phát hiện ánh mắt Dương Hiểu Đồng có chút mơ màng, cứ lẳng lặng ngăn người nhìn anh như vậy. Trên mặt anh không khỏi hiện ra vẻ tươi cười có thể làm cho mọi nữ nhân đều bị mê hoặc, không nói tiếng nào, chỉ ôn nhu nhìn Dương Hiểu Đồng.

Hôm nay, Dương Hiểu Đồng so với bình thường có chút khác biệt, nhìn Dương Hiểu Đồng mặc bộ quý hút máu, anh thấy được vẻ nghịch ngợm của cô, mà giờ phút này cô lại có một vẻ đẹp khác. Dương Hiểu Đồng là nữ sinh đặc biệt nhất anh từng thấy qua, từng ấy năm cho tới nay, anh thấy nữ sinh nhiều đếm không hết, nhưng anh chưa từng để ý bất kỳ người con gái nào như vậy, từ khi gặp phải Dương Hiểu Đồng.

Khi tiếp xúc cô, anh có cảm giác cô không giống với những cô gái khác, những cô gái đó được nuông chiều từ bé, ra ngoài đi chơi vài bước cũng sẽ kêu mệt mà không đi, mấy cô gái đó mỗi người khi ra ngoài đều trang điểm thật lâu, không bao giờ để ý đến nam sinh ở bên ngoài chờ, bọn họ cho rằng có thể làm cho nam sinh chờ là thể hiện giá trị bản thân bọn họ, mà Dương Hiểu Đồng thì không phải vậy, cô luôn rất đúng giờ, với một số việc hoàn toàn không để ý.

Vì người thân, cô nguyện ý trả giá bằng tính mạng của mình, với bạn bè, cô giúp bạn không tiếc cả mạng sống. Từ sau khi biết cô, mọi thứ bản thân cô luôn bày ra đều làm cho người ta bị cuốn hút. Có lẽ, chính bản thân cô cũng không biết chính mình có bao nhiêu tốt, nhưng anh lại thấy rõ ràng.

Đợi Dương Hiểu Đồng hồi phục lại tinh thần, thấy Trương Doãn Kiệt vẻ mặt vui vẻ nhìn mình, nhớ tới chính mình vừa ngây người, cô có chút ngượng ngùng, hôm nay chính mình là xảy ra chuyện gì, vậy mà lại nhìn tới nhập thần, thật là.

“Hồ trong trường học của bọn em đích thực là không tệ lắm, chỉ là em bình thường rất ít tới. Lúc ở trường học, phần lớn thời gian thời gian đều ở trong phòng ngủ.” Trên mặt Dương Hiểu Đồng lộ ra vẻ tươi cười, cô biết vừa rồi Trương Doãn Kiệt cười cũng không có ý cười mình, cái này là điểm tốt của Trương Doãn Kiệt.

Nghe cô nói vậy, Trương Doãn Kiệt nhíu mày “Vì sao? Hình như hiện tại khóa học của bọn em cũng không bận lắm, hẳn là có rất nhiều thời gian mới đúng.”

“Ha ha, đây là anh không biết rồi, bình thường xung quanh hồ toàn bộ đều là các đôi tình nhân. Nếu như không phải đêm nay có vũ hội, hiện tại ở trong này cũng không như thế này, anh nói xem em và Tiểu Mẫn bọn họ đến đây không phải rất sát phong cảnh sao?” Thời gian vừa mới tới trường học, cô cũng không biết điều này, còn cùng Nhược Nhược và Tiểu Mẫn đi chơi, có điều ở đây gặp phải tình huống đó sau này cũng rất ít tới đây.

Hiển nhiên, ở đây những người độc thân không thích hợp đến, chỉ là bây giờ Nhược Nhược và Tần Tu Bân thì có thể tới. Đại học không thể so với cao trung, cũng thoải mái hơn, bước chậm trong sân trường đại học, nhìn thấy mấy đôi tình nhân kia thật không là chuyện gì khác với bình thường, hơn nữa bọn họ cũng không sợ hãi ánh mắt của mọi người chút nào, dần dần bọn cô cũng thành thói quen.

Trương Doãn Kiệt không khỏi khẽ cười “Hóa ra là như vậy, anh lại là không nghĩ đến nguyên nhân này, trường học của bọn anh cũng có nhiều đôi tình nhân như vậy, ha ha.”

“Trường học của anh cũng vậy sao? Nhưng Kinh Đại là trường học mạnh nhất cả nước, so với trường học của bọn em bầu không khí học tập hẳn tốt hơn rất nhiều đi?” Cô đối với kiểu trường học danh giá này vẫn có điểm hiếu kỳ như vậy, mặc dù bản thân đối việc đọc sách không có hứng thú quá lớn, nhưng đối với những người có thành tích tốt, cô vẫn rất bội phục.

Nghiêm Tuấn Trạch, Trương Doãn Kiệt đều là sinh viên Kinh Đại, bọn họ là nhân tài ở Kinh Đại, như vậy, cũng có thể thấy được người học Kinh Đại tố chất cao bao nhiêu, có điều muốn cho mỗi người Kinh Đại đều giống bọn họ tự nhiên là không thể nào, dựa theo phán đoán của cô, hai người bọn họ ở Kinh Đại cũng là nhân vật đứng đầu.

“Sau này lúc rảnh rồi em có thể tới trường học của bọn anh nhìn xem. Trường học của bọn anh bầu không khí học tập so với trường của các em mà nói có vẻ tốt hơn một chút, vào thư viện có không ít người, có điều đại đa số người đều đang tiến hành thao tác thực tế, chủ yếu trường học rèn luyện cho bọn anh năng lực giao tiếp, giống như anh vậy, cho nên ba năm đại học anh cũng rất ít khi ngây ngốc ở trong trường học, chỉ có cuối kỳ thi và một ít chuyện quan trọng là tới trường.”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Hóa ra là như thế, nói như vậy vậy em cũng giống với anh, đều như nhau, em trừ cuối kỳ thi ra, cũng không ở trong trường học, ha ha.”

Không ở trong trường học đọc sách làm cho cô có không ít thời gian rảnh có thể dùng để tu luyện, bây giờ cô cách đột phá nhị cấp gần một bước, cô có dự cảm, trong vòng mười ngày cô nhất định có thể đột phá!

Hai người cứ như vậy ngồi ở bên hồ nói chuyện phiếm, bất tri bất giác thời gian bắt đầu nhưng ngừng trôi, lúc Dương Hiểu Đồng về đến nhà đã mười một giờ. Ở trên ban công tu luyện một lúc, sau đó tiến vào trong Thiên Hàng Bảo Điện học tập, tiếp tục việc học tiếng Anh của cô cùng với hiểu biết về bệnh lý.

Bởi vì mục tiêu của cô không chỉ là muốn Trung Quốc phát triển, cô phải đem sự nghiệp của mình mở rộng trên toàn thế giới, làm cho tất cả mọi người biết công ty của cô – Dương Hiểu Đồng, bởi vậy việc hiểu các loại ngôn ngữ là điều không thể thiếu. Tuy nói cô có thể mời một nhóm phiên dịch, nhưng vô luận như thế nào cũng không có tốt cho mình.

Làm chủ tịch một của công ty, bản thân cần phải có năng lực và tài hoa mới có thể để cho người khác tin phục, tuy nói hiện tại đại đa số người đều biết tiếng Anh, nhưng người nói tám quốc ngữ vẫn không nhiều, như vậy trong lúc vô tình là đề cao giá trị của mình. Huống hồ nếu như tương lai lúc nói chuyện làm ăn còn mang theo một người phiên dịch, thật là rất phiền phức nha!

Bệnh lý mà hôm nay cô vừa mới bắt đầu học tập. Hôm nay cô đang tu luyện thật tốt, sau khi tiến vào Thiên Hàng Bảo Điện, phát hiện Thiên Hàng Bảo Điện nhiều hơn một trang giấy, mà nội dung trang này lại là học tập bệnh lý!

Cô cũng không phải thầy thuốc, cũng không phải y tá, đối với bệnh lý cũng là dốt đặc cán mai, lại không nghĩ rằng mình cũng cần học tập này. Trước đây lúc gặp bác sĩ căn bản là không chú ý đến nguyên nhân, chỉ cần nhớ mình nên uống loại thuốc gì thì tốt rồi, hiện tại cô lại học tập nguyên nhân mỗi loại bệnh.

Du Du ở nhìn thấy ánh mắt Dương Hiểu Đồng có chút nghi hoặc liền mở miệng giải thích “Sau này cô muốn luyện chế thuốc chữa ung thư, đan dược

chứng bệnh bất trị khác, trước hết cũng cần lý giải được nguyên nhân sinh ra bệnh đó, cùng với dùng phương pháp gì để giải quyết chứng bệnh đó.”

“Tuy nói luyện đan chỉ cần biết được liệu là được, với việc này có biết hay không cũng không có quan hệ quá lớn. Nhưng tôi cũng không hi vọng tương lai cô luyện được loại đan dược này, khi người khác hỏi cô là vì sao dùng những dược liệu này, mà nguyên nhân là gì, cô lại một chút cũng không biết gì? Nếu như đến lúc đó cô á khẩu không trả lời được người ta, tin cô cũng biết đan dược này sẽ rất khó bán, ai dám tin?”

Nghe Du Du nói, Dương Hiểu Đồng cũng hiểu rõ liền gật gật đầu, chuyện này đích thực là như vậy. Mặc dù bệnh lý này, cấu tạo thân thể, các loại y học rất khó hiểu, nhưng nếu có chí nhất định sẽ thành, cô nghĩ chỉ cần mình nỗ lực chắc không bao lâu là có thể nắm giữ, cái này cô có tự tin, huống chi cô còn có ký ức truyền thừa, cho dù trên thế giới này có rất nhiều loại bệnh, nhưng cô có thời gian để chậm rãi nắm giữ.

“Hắc hắc, lời ta nói lúc trước cũng không là trọng yếu nhất!” Đột nhiên vẻ mặt Du Du lộ ra nụ cười bí ối, trong mắt có tính kế.

Nhìn thấy ánh mắt này của Du Du, trong lòng Dương Hiểu Đồng dâng lên một loại dự cảm không tốt “Vậy trọng yếu nhất là gì?” Trên mặt Du Du thể nhưng rất ít lộ ra nụ cười như thế, thoạt nhìn còn có điểm quý dị như vậy. “Người là chuẩn bị cướp tiền hay là cướp sắc?” Hai tay Dương Hiểu Đồng vòng quanh trước ngực, giả bộ dáng vẻ rất sợ sệt, trong mắt lại tràn đầy tiểu ý.

Khó có được lúc cùng Du Du nói đùa, trái lại rất thú vị.

Vốn vẻ mặt đặc ý rất cuộc có thể tính kế Dương Hiểu Đồng, Du Du thấy Dương Hiểu Đồng lộ ra biểu tình sau đó, sắc mặt kia phải gọi là rất đặc sắc, tình huống thế nào lại nghiêng về một phía, đi vòng quanh Dương Hiểu

Đồng, ở trước ngực vỗ vỗ tay “Cô nghĩ rằng ta với cô đều giống nhau hèn mọn như vậy sao?”

Mặc dù bên ngoài hiện ra vẻ giả bộ ảo não, trong lòng lại rất ấm áp, Dương Hiểu Đồng chỉ có ở trước mặt người một nhà mới có thể nói đùa như vậy, rất hiển nhiên Dương Hiểu Đồng đem Du Du coi như người nhà, do đó không hề cố kỵ cùng nàng nói đùa.

“Ha ha, ai kêu cô vừa rồi tươi cười, đáng đánh đòn như vậy.” Thấy Du Du buông vũ khí đầu hàng, trong mắt Dương Hiểu Đồng tiểu ý càng sâu, tuy nói Du Du có rất nhiều năm kinh nghiệm, nhưng lại rất đơn thuần, chỉ cần cô vô lại một chút, Du Du sẽ không nói được gì.

“Được rồi, không nói với cô cái này, nói chuyện chính sự với cô. Cô hiểu biết các loại bệnh lý, sau này đối với một ít loại bệnh đều sẽ có hiểu biết của chính mình, cô hiểu biết các loại bệnh lý thì sẽ hiểu biết được hình dáng các loại dược liệu cùng với dược tính của nó. Như vậy nếu như xuất hiện một ít bệnh tật biến dị cô cũng có thể chính mình đi nghiên cứu, từ đó nghiên cứu ra phương pháp luyện chế đan dược tương đối với loại bệnh này. Thiên Hàng Bảo Điển cho cô chỗ tốt lớn như vậy, nói như thế nào cô cũng phải hồi báo không phải sao?”

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 114

Lúc này Dương Hiểu Đồng mới hiểu ra, hóa ra hiểu biết việc này còn có nguyên nhân ở trong đó. “Nếu như ta nghiên cứu ra một loại, như vậy phương thuốc trong Thiên Hàng Bảo Điển sẽ nhiều thêm một loại, là thế phải không?” Dương Hiểu Đồng hỏi.

Du Du gật gật đầu nói: “Chính là như vậy, hai chủ nhân trước cũng dựa vào năng lực của mình sáng tạo ra một ít phương thuốc dân gian, ta tin cô cũng sẽ không kém hơn!”

Nghe Du Du nói, Dương Hiểu Đồng cười nói: “Người đang gây áp lực cho ta sao? Nếu như ta không sáng tạo ra thì chẳng phải rất mất thể diện sao?”. Mặc dù ngoài miệng đang nói đùa, nhưng trong lòng Dương Hiểu Đồng lại quyết định bất luận như thế nào cô cũng sẽ cố gắng hết sức của mình sáng tạo ra phương thuốc dân gian, cô tuyệt đối sẽ không kém hơn so với chủ nhân trước đây! Cô sẽ vượt qua thành tích chủ nhân trước đây!

Đây là quyết tâm của Dương Hiểu Đồng, cũng là tự tin của cô!

Du Du nhún vai cười nói: “Ta cũng không có ý này nha! Chỉ là người muốn hiểu lời ta như vậy ta cũng không để ý, nói chung cố lên đi!”

Cứ như vậy, Dương Hiểu Đồng bắt đầu việc học tập của mình, đang tiếp tục việc truyền thừa ký ức trước đây chuyển qua, với bệnh lý này nọ cũng cảm thấy không giống trước kia, tối nghĩa khó hiểu, học cũng nhanh hơn

nhieu, Dương Hiểu Đồng hết sức nghiêm túc học tập, cho nên tiến bộ cũng tăng rất nhanh.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, chớp mắt một cái đã qua bảy ngày, trong mấy ngày này trừ ra ngoài gặp mặt, toàn bộ thời gian Dương Hiểu Đồng đều ngâm ngốc ở trong nhà tu luyện cùng với luyện chế đan dược, cô muốn mở công ty, tồn kho là một vấn đề rất lớn.

Dù sao chuyện luyện đan không thể cho người khác nhúng tay, huống chi người không có tu luyện muốn nhúng tay cũng không làm được gì, cho nên chỉ có thể mượn dùng tất cả thời gian trống để luyện đan, cũng may hiện tại hiệu suất cũng tăng lên không ít.

Sử dụng lò luyện đan không thể nói là thuận buồm xuôi gió nhưng dù gì cũng thu phóng tự nhiên, độ ăn ý của cô với lò luyện đan rõ ràng được đề cao, không giống trước kia đều hiệu suất thất bại cực cao, bây giờ xác suất thất bại của cô rất thấp, nếu như tình hình không có gì bất ngờ xảy ra, cũng sẽ không có vấn đề gì.

Dương Hiểu Đồng phát hiện một đặc điểm luyện đan, nếu luyện chế một loại đan dược chưa bao giờ luyện chế với loại đan dược mới, tốc độ luyện chế so với bình thường đều rất chậm, giống như lúc cô vừa mới bắt đầu, phải hao tổn thời gian hơn một tháng mới luyện chế thành công, hiện tại tuy nói không cần lâu như vậy, thế nhưng cũng cần hơn nửa tháng, đây là đan dược cao cấp theo trình độ mà định.

Càng là đan dược cao cấp thì thời gian cần tiêu phí càng nhiều càng lâu, mà tương ứng, nếu như cô có thể luyện chế được đan dược kiểu mới, tiếp đến lại tiếp tục luyện chế loại đan dược này sẽ đơn giản rất nhiều, hơn nữa mức độ thành thạo và xác suất thành công cũng đề thăng rất lớn, đây chính là đạo lý xác minh cho việc vạn sự khởi đầu nan.

Bởi nguyên nhân thời gian hạn chế, Dương Hiểu Đồng hỏi thăm Du Du sau này có thể từ trong Thiên Hàng Bảo Điển cho mượn một lò luyện đan hay không? Tuy nói cô cùng với Tư Đồ Dương luyện đan chênh lệch rất lớn, thế nhưng Tư Đồ Dương có thể khống chế toàn bộ lò luyện đan trong phòng, nghĩ tới cô khống chế mấy lò luyện đan hẳn là cũng không được, còn cần phải từ từ luyện tập thôi.

Trái lại Du Du rất khẳng định nói cho cô đáp án, muốn mượn lò luyện đan cũng có thể, nhưng điều kiện tiên quyết là cần trả giá đại giới (trả giá lớn) nhất định! Mà đại giới này chính là cô cần phải tìm được tài liệu chế tác lò luyện đan, do đó Thiên Hàng Bảo Điển có thể tự hoạt động chế tác lò luyện đan, Tư Đồ Dương có thể mỗi ngày luyện đan được với con số ổn định.

Biết đại giới là này thời gian, Dương Hiểu Đồng thật sự có chút thận trọng, tài liệu chế tác lò luyện đan thì hơi khó vì cô là người thường, cũng may chuyện này không cần cô phiền não, cô muốn làm chỉ cần đi tìm thôi. Không cần phải nói những tài liệu này nhất định không phải được liệu bình thường, nhưng bất kể thế nào cô cũng muốn tìm được.

Cho nên hiện tại Dương Hiểu Đồng cũng nhiều hơn một nhiệm vụ, tìm kiếm tài liệu chế tác lò luyện đan!

Ba ngày sau, Doãn Lăng Hạo gọi điện thoại cho Dương Hiểu Đồng, trong giọng nói mang theo chút hưng phấn và đặc ý nói: “Hiểu Đồng, mặt bằng kia đã được anh mua rồi, hơn nữa giá cũng không cao, vô cùng phù hợp, hôm nay em có thời gian thì tới đây ký tên vào hợp đồng đi, sau đó chúng ta có thể bắt tay vào việc lắp đặt thiết bị.”

Doãn Lăng Hạo cầm hợp đồng bên cạnh đã đáp ứng ký kia lên, trên mặt lộ ra nụ cười thỏa mãn, mấy ngày nay anh vì chuyện này cũng bận không ít, vô gian bất thương (không mất thời gian không phải thương nhân), mặc dù

công ty đối phương đóng cửa, nhưng một tòa nhà lớn như vậy mua với giá tiền này thật đúng là cần thương lượng tốt.

Rốt cuộc sau khi anh qua lại bên ba nhiều lần, lấy một giá không cao lắm mua tòa nhà này vào tay, hơn nữa anh còn xem hoàn cảnh bên trong cũng không kém, Hiếu Đồng muốn sửa lại cũng chỉ cần sửa nội bộ, mà bên ngoài không cần sửa quá nhiều, tổng thể mà nói tòa nhà này vẫn còn rất mới.

Tất cả mọi chuyện anh đều xử lý xong, sau đó mới gọi điện thoại cho Dương Hiếu Đồng, mấy ngày nay cũng không thấy cô, hẳn rất tưởng niệm cô, chỉ là không biết cô ấy có nghĩ tới mình hay không? Mặc dù không chỉ một lần lái xe đến cửa nhà cô, nhưng cuối anh cũng không có đi vào.

Chuyện này chưa xử lý tốt anh không có ý tứ cứ như vậy đi gặp cô, mà bây giờ tất cả đều giải quyết, anh tin sau khi Dương Hiếu Đồng qua đây nhìn hợp đồng hẳn sẽ rất hài lòng mới đúng, nghĩ đến nụ cười trên mặt Hiếu Đồng, trong mắt Doãn Lăng Hạo liền thoáng hiện lên thần sắc ôn nhu.

Nếu để cho các viên chức khác nhìn thấy màn này nhất định sẽ cả kinh nói không nên lời, bình thường ở trong công ty Doãn Lăng Hạo luôn luôn rất nghiêm túc, trên cơ bản trên mặt không có vẻ tươi cười gì, mặc dù trong ngày thường anh thường xuyên cười, nhất là trên mặt anh luôn hiện lên tươi cười lạnh nhạt rất mê người, nhưng hiện tại trong mắt anh là vẻ ôn nhu mà bọn họ chưa từng gặp qua. Đó là một loại ôn nhu phát ra từ trong tâm, lúc này Doãn Lăng Hạo không giống trước đây toàn thân tràn đầy hào quang ánh sáng thiên chi kiêu tử, lúc này anh chỉ là một người đàn ông bình thường nghĩ tới người trong lòng mình.

Sau khi Dương Hiếu Đồng nghe Doãn Lăng Hạo nói trên mặt cũng lộ ra tươi cười kích động, ký hợp đồng tốt sau đó chỉ cần chờ đợi lắp đặt thiết bị tốt, như vậy công ty của mình liền chính thức thành lập! Sự nghiệp của Dương Hiếu Đồng cô liền bắt đầu khởi bước!

Nghĩ tới đây cô có thể không kích động sao? Cho nên sau khi nhận được điện thoại cô liền lập tức ra ngoài. Hôm nay Dương Hiểu Đồng thay đổi một bộ trang phục thành thực hơn so với bình thường, dù sao hôm nay là đi ký hợp đồng, nói như thế nào cũng phải nhìn giống như người làm ăn, nếu không rất ảnh hưởng đến công việc.

Hoàn hảo thời gian lúc trước mua quần áo cơ hồ mỗi loại trang phục cô đều có, cho nên cũng không cần vì điểm này mà phát sầu, Dương Hiểu Đồng thay đổi một bộ váy ngắn tây trang lấy màu đen làm chủ, đính xác có mấy phần phong phạm tri thức.

Hiển nhiên Dương Hiểu Đồng nhìn qua cũng không phải là thành phần tri thức bình thường, từ khí chất kia liền có thể thấy được cô không giống người thường, cô sắp có công ty của mình, có lẽ là đối với phương diện này cô cũng không có kinh nghiệm nhiều lắm, cho nên cũng không có kiêu khí chất của người lãnh đạo, thế nhưng Dương Hiểu Đồng tin rằng không bao lâu cô có thể có.

Dương Hiểu Đồng chuẩn bị ra cửa, nhìn mình trong gương tại sao nhìn thế nào đều cảm thấy thiếu khuyết một chút gì, chợt lấy ra từ trong tủ đồ một cặp kính gọng đen đeo lên, vừa nhìn liền trở nên nghiêm túc không ít, hài lòng gật gật đầu, lúc này mới ra khỏi nhà.

Trên xe, Dương Hiểu Đồng không khỏi lấy gọng kính xuống, nhìn kính gọng đen này trong lòng của cô thật đúng là rất phức tạp, lúc trước cô cũng mỗi ngày đều mang kính gọng đen, khác biệt chính là từ kính mắt bình thường biến thành kính mắt hàng hiệu, thế nhưng cô lúc này và trước đây lại khác biệt nhiều như vậy?

Cô đến nay cũng vẫn còn nhớ lúc trước Lâm Tử Di cười chế nhạo nói cô mang kính gọng đen kia trông quê mùa, thế nhưng lúc này cô đeo kính lại làm cho người khác suy nghĩ lại, cô tin tuyệt đối sẽ không có người nói cô quê mùa.

Rất nhanh, Dương Hiếu Đồng dứt bỏ cảm xúc vừa rồi, quá khứ hết thảy đều đã biến thành quá khứ, cái cô cần chính là phải làm cho tương lai cô mỗi một ngày trôi qua thật tốt, cái gọi là ‘trước đây’ ở trước mặt cô đã tan thành mây khói.

Nghĩ tới đây, trên mặt Dương Hiếu Đồng thỏa mãn nở một nụ cười tự tin, Dương Hiếu Đồng cô nhất định sẽ xông lên trước, tìm một khoảng thiên địa thuộc về mình! Nhất định sẽ đứng ở đỉnh thế giới này, sẽ không lại để cho bất luận kẻ nào khi dễ!

Khi Dương Hiếu Đồng đi tới công ty Doãn Lăng Hạo, trước đại sảnh tiếp đãi khách vẫn là người cô lần đầu tiên tới gặp_ nữ nhân viên tiếp tân kia, cô ta nhìn thấy Dương Hiếu Đồng chuẩn bị trực tiếp đi lên, dù sao trước đó đã đi qua một lần, hiện tại cũng không cần lo lắng tìm không được.

Ai biết cô gái kia vừa thấy được Dương Hiếu Đồng liền lập tức chạy tới, bộ dáng kia rất cung kính nói: “Dương Hiếu Đồng tiểu thư, ngài tới là tìm chủ tịch sao?” Nói chuyện cẩn thận từng li từng tí, vừa nói một bên còn quan sát bộ dáng Dương Hiếu Đồng, tựa hồ sợ hãi cô sẽ bất mãn.

Cảm nhận được trong lời nói của cô ta rõ ràng có chứa ý lấy lòng, Dương Hiếu Đồng không khỏi nhíu lông mày, biến hóa này thật đúng là không nhỏ nha, có điều chuyện lúc trước cô cũng không để trong lòng, tất cả cũng là không biết thì không có tội thôi!

“Đúng vậy, cô đang bận, để tự tôi đi lên tìm là tốt rồi.” Hẹn trước gì gì đó đều không cần bàn nữa.

Đạt được câu trả lời khẳng định, vẻ lấy lòng càng sâu trên mặt nữ nhân viên kia: “Tôi mang ngài đi lên?” Từ lần trước thấy thái độ Doãn Lăng Hạo cô cũng đã nhìn rõ ràng địa vị của Dương Hiếu Đồng ở trong lòng anh, nói không chừng tương lai Dương Hiếu Đồng sẽ trở thành vợ của Doãn Lăng Hạo.

Bởi vậy đó chính là cấp trên của cô, trước đây tạo thành ấn tượng không tốt trong lòng cô ấy (DHD) cần nhanh chóng tiêu trừ mới được, nếu không nếu như tương lai cô ấy nhìn mình khó chịu liền sa thải mình, kia chính mình nên đi nơi nào khác đây?

Cơ hội làm việc ở trong này rất khó tìm, cô tốn rất nhiều tâm tư mới tìm được cơ hội làm việc ở nơi này. Hơn nữa cô không hoài nghi chút nào, chỉ cần vị tiểu thư trước mặt này nói một lời, chủ tịch nhất định sẽ trực tiếp cho mình xéo đi.

Dương Hiểu Đồng nhìn bộ dáng nữ nhân viên này liền biết ý tưởng của cô ta liền nói: “Không cần, cô bận thì làm việc của mình đi, chính tôi đi là được.” Chính cô cũng có thể đi, hơn nữa ở trong điện thoại Doãn Lăng Hạo cũng nói anh sẽ ở trong phòng làm việc chờ mình, cần gì phải kêu người dẫn cô lên đâu? Nhìn người đến người đi ở đây, hẳn là cô ta cũng có không ít chuyện cần làm.

Cô gái nghe Dương Hiểu Đồng nói liền nhìn nhìn, nhìn thấy thần sắc của cô (DHD) như thường, không có biểu tình ảo não gì thì biết đối với chuyện lúc trước cô ấy cũng không so đo, trong lòng liền lập tức thoải mái rất nhiều, đồng thời đối với Dương Hiểu Đồng cũng có không ít thiện cảm, cô ấy cũng không giống như những nữ nhân trước kia đều kiêu căng và tính toán chi li, ngược lại cô ấy còn hiểu lý lẽ cũng khá rộng lượng.

Biết Dương Hiểu Đồng cũng không phải bởi vì khách khí hoặc ghét nhìn thấy mình mà cự tuyệt, cô cũng cười nói: “Kia chính ngài đi đi, có cái gì cần tôi giúp cứ nói thẳng.”

Dương Hiểu Đồng khẽ gật đầu “Tốt, cô bận thì đi đi.”

Lúc Dương Hiểu Đồng đi tới phòng làm việc của Doãn Lăng Hạo, Doãn Lăng Hạo đã pha xong cà phê đang chờ Dương Hiểu Đồng, nhìn thấy Dương Hiểu Đồng tiến vào, Doãn Lăng Hạo cười nói “Ngồi đi.”

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Thanh Linh Đan

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

Nhìn thấy tâm trạng Doãn Lăng Hạo rất tốt, khóe môi Dương Hiểu Đồng cũng không khỏi khẽ cong: “Thoạt nhìn tâm trạng anh không tệ lắm!”

Doãn Lăng Hạo nhún vai, không nói gì, ánh mắt lại hướng về cà phê trên bàn trà ý bảo nói: “Biết em đến, cho nên anh đã chuẩn bị cà phê, đây là cà phê vừa mới từ nước ngoài chuyên về, em nếm thử xem thế nào?”

“Anh mua thứ gì còn có thứ có thể kém sao? Em rất tin phẩm vị của anh!” Lời nói Dương Hiểu Đồng có vẻ rất nhẹ nhàng, mở ra vui đùa, không biết bắt đầu từ khi nào cô và Doãn Lăng Hạo ở chung chính là tự tại như thế.

Chuyện thứ nhất cũng không phải là hỏi sự tình về hợp đồng, bởi vì điều đó căn bản không cần lo lắng, huống hồ cũng có chừng mấy ngày không có nhìn thấy Doãn Lăng Hạo, trò chuyện trước cũng không tệ. Cầm cái tách lên khẽ nhấp một ngụm nói: “Hương vị thanh thuần, mùi thơm đặc trưng lan tỏa, cực phẩm nha! Có lẽ là bởi vì em có thể uống cà phê do chủ tịch Doãn thị tập tự tay pha, cho nên hương vị rất tốt đi!”

Doãn Lăng Hạo ngồi xuống bên người Dương Hiểu Đồng, cầm một ly cà phê khác lên, nhìn thấy Dương Hiểu Đồng _ người mình tưởng niệm đã lâu, tâm tình của hắn không phải tốt bình thường, ngay cả nụ cười trên mặt kia đều mang theo ánh sáng rực rỡ.

“Có thể được em tán thưởng như vậy, anh thật đúng là cảm thấy vinh hạnh sâu sắc a! Gần đây em như thế nào? Kỳ thi học viện qua rồi?” Mấy ngày này anh vẫn xoay quanh công việc bận rộn, cũng không có hỏi thăm qua cô.

Dương Hiểu Đồng khẽ gật đầu “Đây là đương nhiên, em là ai nha, sao có thể không qua đây!” Dương Hiểu Đồng lại lần nữa uống một ngụm cà phê, tinh tế quan sát Doãn Lăng Hạo ngồi ở trước mặt mình, mấy ngày không thấy anh ấy thoát nhìn tựa hồ tiêu tụy một ít.

Mặc dù vẫn phong lưu phóng khoáng như trước, nhất cử nhất động đều có chứa vô hạn mị lực, thế nhưng Dương Hiểu Đồng cũng chú ý tới vành mắt thâm quầng nhàn nhạt của anh cùng với màu da hơi sạm, vừa nhìn là biết không có nghỉ ngơi tốt: “Lăng Hạo, gần đây anh rất bận sao?”

Dương Hiểu Đồng hỏi ra những lời này chính mình cũng cảm thấy buồn cười, một công ty lớn như vậy, hiện tại chủ yếu thì do Doãn Lăng Hạo đến xử lý, chuyện lớn nhỏ nhỏ đếm không hết anh có thể thông thả sao? Chỉ là ký văn kiện cũng không biết cần ký bao nhiêu, huống chi Doãn Lăng Hạo đối với sinh ý (việc làm ăn) rất nghiêm cẩn, anh không cho phép chính mình xuất hiện một sai lầm nào, cho nên trên cơ bản sự tình đều cần anh tự mình xem qua mới được, bởi vậy có thể thấy được anh có bao nhiêu mệt mỏi.

Anh ấy mỗi ngày đều bận như thế, mà vấn đề công ty của mình còn giao cho anh, bàn bạc hợp đồng là một chuyện chuyện rất phức tạp, chi tiết trong đó xem một chút là biết, thời gian tiêu hao tất nhiên không ít, mà Doãn Lăng Hạo đối tốt với cô, bản thân cô cũng là minh bạch, nghĩ đến chuyện này anh cũng sẽ không có khả năng giao cho người khác đi làm, như vậy không thể nghi ngờ tăng thêm gánh nặng cho anh ấy.

Từ điều này, ánh mắt Dương Hiểu Đồng nhìn về phía Doãn Lăng Hạo trở nên phức tạp, cảm kích, đau lòng, áy náy... Các loại tình cảm chồng chất ở

nội tâm Dương Hiếu Đồng, cô thật không biết phải nói gì.

Nghe thấy trong giọng nói nhàn nhạt của Dương Hiếu Đồng có sự quan tâm, Doãn Lăng Hạo sửng sốt, một dòng nước ấm chọt từ trong lòng dâng lên, cô ấy quan tâm mình, từ trong ánh mắt cô anh nhìn thấy cô nhàn nhạt đau lòng...

Chỉ cần nhìn thấy như vậy, Doãn Lăng Hạo liền cảm thấy vô luận anh làm cái gì đều không mệt, bởi vì chuyện này hết thảy tất cả đều đáng giá, chỉ cần Hiếu Đồng có thể hài lòng, anh liền hạnh phúc. Anh khẽ lắc đầu nói: “Hoàn hảo, không mệt tí nào.”

Dương Hiếu Đồng đã sớm đoán được Doãn Lăng Hạo sẽ nói như vậy, chỉ là anh nói như vậy cô càng cảm thấy đau lòng và áy náy, vì cô làm nhiều chuyện như vậy đáng giá không? Cô thật sự không cảm giác được mình có bao nhiêu tốt, ở bên cạnh anh có nhiều cô gái ưu tú như vậy, chính mình thì tính cái gì? Thế nhưng nhìn Doãn Lăng Hạo như vậy, lòng của cô rất phức tạp...

“Còn nói anh không mệt? Nhìn bộ dạng này của anh liền biết anh không có nghỉ ngơi tốt! Anh không nên làm việc quá sức, thân thể là tiền vốn cách mạng, nếu như vẫn cứ như vậy, cẩn thận đến lúc đó sẽ không đẹp trai!”

“Đẹp trai cùng không đẹp trai có cái gì khác nhau, anh đẹp trai em sẽ thích anh sao?” Sau đó Doãn Lăng Hạo liền hỏi Dương Hiếu Đồng.

Nghe lời nói nhàn nhạt ý thăm dò kia của Doãn Lăng Hạo, Dương Hiếu Đồng sửng sốt, nhất thời hồi lâu cô nói không nên lời, bây giờ cô thực sự rất bối rối, Doãn Lăng Hạo như vậy, cô cảm thấy Doãn Lăng Hạo thực sự thay đổi rất nhiều, từ một lãng tử phong lưu biến thành như bây giờ.

Anh là một người đàn ông ưu tú như vậy, làm sao cần phải cẩn thận thăm dò từng li từng tí như vậy, chính mình không phải trong lúc lơ đãng đã thương tổn anh chứ?

Giờ khắc này, Dương Hiểu Đồng cảm giác mình thật giống một tội nhân, cô bắt đầu hối hận tại sao mình lại như vậy.

Doãn Lăng Hạo thấy Dương Hiểu Đồng không nói gì, chợt cười nói: “Nói giỡn em thôi, đúng rồi đây là hợp đồng em xem một chút.” Thuận tay cầm văn kiện đưa cho Dương Hiểu Đồng, hòa hoãn tình hình hình thoág xấu hổ này.

Chỉ là Dương Hiểu Đồng lại là nhìn thấy trong mắt Doãn Lăng Hạo rất nhanh che giấu vẻ buồn rầu, cô lại không biết nên nói cái gì. “Không cần nhìn nữa, em ra ngoài, anh chờ em một chút, em rất nhanh sẽ trở về.” Dương Hiểu Đồng nói xong lời này liền đi ra ngoài.

Doãn Lăng Hạo nhìn bóng dáng Dương Hiểu Đồng rất nhanh rời đi, muốn nói cái gì đó, lại giật giật miệng chung quy không nói gì.

Dương Hiểu Đồng đi ra khỏi phòng làm việc của Doãn Lăng Hạo, nhân viên ngoài cửa nhìn thấy Dương Hiểu Đồng trên mặt cũng đều lộ vẻ thiện ý và tươi cười lấy lòng, “Thật ngại quá, xin hỏi mấy vị ở đây phòng giải khát ở đâu vậy?” Mặc dù bây giờ cô đối với cảm tình của Doãn Lăng Hạo không biết nên đáp lại như thế nào, nhưng cô có thể làm cho Doãn Lăng Hạo dễ chịu một chút.

Ít nhất sẽ không tiêu tụy như thế, thời gian anh làm việc cũng sẽ tốt hơn rất nhiều.

Ở phòng giải khát, Dương Hiểu Đồng rót một ly sữa, chợt lấy ra một viên đan dược màu da cam cho vào, đan dược kia rất nhanh liền tan trong sữa, nhìn không ra một tia dấu vết, lúc này Dương Hiểu Đồng mới cười cầm ly trở lại.

Đan dược màu da cam này là đan dược mới nhất Dương Hiểu Đồng làm thành công – Thanh linh đan. Có thể làm cho người ta nhanh chóng thả lỏng, đồng thời tiêu trừ tất cả mệt mỏi vì làm việc hoặc thức đêm mà mang

đến ảnh hưởng mặt trái, tiêu trừ trên mặt và trên người một tầng da chết, từ đó làm cho người ta tinh thần sáng láng.

Hơn nữa đan dược này lại thích hợp Doãn Lăng Hạo, Thanh Linh Đan không có bất kỳ tác dụng phụ, tin rằng sau khi Doãn Lăng Hạo ăn đan dược này tình hình của anh hẳn là sẽ tốt hơn rất nhiều đi!

Doãn Lăng Hạo cho rằng Dương Hiểu Đồng chịu không nổi bầu không khí vừa xấu hổ mới ra ngoài, sau khi Dương Hiểu Đồng rời khỏi anh liền tự mình ngồi một chỗ ảo não, tại sao mình lại nói ra lời như vậy, đoán rằng đã dọa tới Dương Hiểu Đồng đi, anh cũng không ý muốn làm cho Dương Hiểu Đồng áp lực.

Song khi hẳn nhìn thấy Dương Hiểu Đồng cầm ly sữa thì lại sững sốt hỏi: “Em... em mới vừa rồi là đi pha sữa?”

Dương Hiểu Đồng đương nhiên gật gật đầu “Đúng vậy, nếu không anh nghĩ rằng em ra ngoài làm gì?” Đi tới trước mặt Doãn Lăng Hạo, cầm cà phê trước mặt anh lấy ra, đưa sữa qua cho anh.

“Bây giờ anh mỗi ngày làm việc mệt như vậy thì không nên uống cà phê, mặc dù cà phê có hiệu quả nâng cao tinh thần, nhưng uống nhiều đối với thân thể không tốt, uống sữa tươi đi, uống xong nghỉ ngơi thật tốt một chút.” Trên mặt Dương Hiểu Đồng mang theo tươi cười ấm áp nói.

“Nghe lời em, anh uống.” Nghe thấy Dương Hiểu Đồng quan tâm anh như vậy, lúc này Doãn Lăng Hạo cảm thấy chính mình rất hạnh phúc, cho nên cầm ly sữa Dương Hiểu Đồng pha một hơi uống vào.

Thấy Doãn Lăng Hạo uống vội vàng như vậy, Dương Hiểu Đồng vội nói “Chậm rãi uống, cẩn thận sặc.”

Doãn Lăng Hạo uống xong chỗ sữa cuối cùng, nụ cười trên mặt càng đậm “Yên tâm đi, anh không sao.”

Doãn Lăng Hạo cảm thấy mình vừa uống sữa xong, khoan miệng liền xuất hiện mùi hương thơm ngát, hơn nữa hương vị hết sức dễ ngủ, đây hình như là loại sữa tốt nhất anh đã uống, hơn nữa sau khi uống xong anh cảm thấy bụng của mình dâng lên một dòng nước ấm, làm cho thân thể anh đang căng thẳng khoảng thời gian này buông lỏng rất nhiều, hơn nữa cảm thấy mệt mỏi lúc trước cũng đều biến mất không còn, hiện tại dù cho anh làm việc suốt mấy đêm cũng không có vấn đề gì!

Sau khi phát hiện điểm này, Doãn Lăng Hạo kinh ngạc nhìn Dương Hiểu Đồng “Em vừa cho anh uống cái gì vậy?” Tại sao có thể có hiệu quả thần kỳ như vậy? Tác dụng tâm lý? Không có khả năng, anh có thể cảm giác được rõ ràng chính mình khi uống xong lúc này không có một chút khó chịu, ngược lại hoàn toàn thoải mái.

“Sữa nha! Sữa mà anh cũng không biết?” Nhìn thấy bộ dạng kinh ngạc này của Doãn Lăng Hạo, Dương Hiểu Đồng cười nói.

Doãn Lăng Hạo như vậy có vẻ rất đáng yêu, mặc dù cái từ đáng yêu này dùng để hình dung anh ấy có lẽ không thích hợp, thế nhưng nét mặt Doãn Lăng Hạo bây giờ đích thực rất thích hợp cái từ này.

“Anh biết là sữa, nhưng vì sao sau khi anh uống nó xong liền cảm thấy toàn thân đều thoải mái hơn rất nhiều? Cảm giác rất nhẹ nhàng.” Doãn Lăng Hạo nói ra nghi hoặc chính mình.

Dương Hiểu Đồng bật cười nói: “Đó là bởi vì đây là sữa em pha, đương nhiên không giống loại sữa khác, như thế nào em giỏi như vậy, pha ra sữa sẽ bình thường sao? Em đã nói anh cần nghỉ ngơi thật tốt! Loại sữa này lần sau em sẽ tặng cho anh một hộp, anh cần thường xuyên uống nha! Như vậy anh làm việc cũng không đến mức mệt như vậy.”

Nghe xong, Doãn Lăng Hạo cũng cười “Tiểu thư đối tốt với tiểu sinh như vậy, tiểu sinh không biết báo đáp thế nào, không bằng lấy thân để báo

đáp?”

Dương Hiếu Đồng trợn trắng mắt liếc nhìn anh, “Đó cũng là em lợi hại, ha ha!” Cô rõ ràng nhìn thấy vành mắt đen của Doãn Lăng Hạo lúc này đã biến mất, làn da của hắn cũng khôi phục độ sáng trước đây, nhìn qua càng thêm anh tuấn đẹp trai, cô rất vui vẻ.

Hiệu quả của Thanh Linh đan thật đúng là không tệ, lần này sau khi trở về mình cần chuẩn bị nhiều một chút, mấy người bạn bè đều tặng một ít, như thế bọn họ cũng sẽ không vất vả như vậy, ở trong lòng Dương Hiếu Đồng đã hạ quyết định như vậy rồi, lúc trở về thì mua mấy hộp sữa bột, đến lúc đó đem đan dược nghiền thành bột phấn cho vào là được.

Nói chuyện phiếm một hồi, hai người mới trở lại chuyện chính “Em trước xem một chút phần hợp đồng này đi, nếu như không có vấn đề gì, thì chúng ta có thể ký hợp đồng, đối tác sau nửa giờ nữa sẽ qua đây, em đối với hợp đồng này có chỗ nào không hài lòng thì nói cho anh biết, đến lúc đó chúng ta sẽ cùng người ta trao đổi.” Doãn Lăng Hạo đem văn kiện đưa cho Dương Hiếu Đồng.

Tiếp nhận văn kiện, Dương Hiếu Đồng một bên nhìn rồi nói “Em đối với việc buôn bán kinh nghiệm không bằng anh, anh thấy không có vấn đề gì, em hẳn là cũng không có vấn đề gì.”

Nhìn nhìn hợp đồng, Dương Hiếu Đồng đối với Doãn Lăng Hạo cũng ngày càng bội phục, phần văn kiện này làm rất nghiêm cẩn (nghiêm túc và cẩn thận), hơn nữa đối với mình có lợi, xem ra Doãn Lăng Hạo hẳn tốn rất nhiều tâm tư “Không có vấn đề, em cảm thấy rất tốt!”.

“Thực sự không có vấn đề gì sao?” Doãn Lăng Hạo hỏi.

Dương Hiếu Đồng gật gật đầu xác định thật không có vấn đề, phần hợp đồng này cô căn bản tìm không ra một vấn đề gì.

“Vậy thì tốt.” Thấy Dương Hiếu Đồng hài lòng, Doãn Lăng Hạo có vẻ rất hài lòng.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Thiết Kế Công Ty

Edit: Andrea

Beta: Sally

Dương Hiểu Đồng cùng Doãn Lăng Hạo trò chuyện một chút với Vương tổng – ông chủ cũ của công ty sát vách, gọi ông ta là Vương tổng thật sự có điểm châm chọc, dù sao thì công ty của ông ta đã đóng cửa rồi.

Vương tổng bụng phệ, bộ dáng nhìn qua rất tức cười, nhưng chút ưu sầu đọng trên trán kia dường như khiến ông ta già thêm mấy tuổi. Dương Hiểu Đồng vừa nhìn liền biết ông ta đang thương cảm vì công ty phá sản, trước đó có lẽ cũng từng cố gắng rất nhiều nhưng vẫn không thể nào cứu vãn được, kết cục này thật khiến người ta đau lòng.

Bởi trước đó Doãn Lăng Hạo cũng đã nói qua chuyện này với ông ta, vậy nên bọn họ rất nhanh chóng ký kết xong hợp đồng, Dương Hiểu Đồng viết chi phiếu trao cho Vương tổng, mà ông ta cũng mỉm cười nhận lấy chi phiếu, ít ra thì ông ta cũng có thể cầm lấy số tiền này gây dựng lại sự nghiệp.

Mặc dù Dương Hiểu Đồng tiếp xúc với Vương tổng này không lâu lắm nhưng cô nhận thấy ông ta là một người không tồi, rất nghiêm túc với sự nghiệp, chỉ là ánh mắt nhìn người không tốt lắm, trong công ty có nội gián nên mới đi đến bước đường này.

Trước khi rời đi, Vương tổng nhìn Dương Hiểu Đồng cả người tản ra khí chất cao quý, có chút cảm khái, “Dương tiểu thư, trước khi gặp cô tôi còn

lo lắng không biết cô là hạng người gì, thế nhưng sau khi gặp rồi, tôi cảm thấy giao công ty của mình cho cô là một lựa chọn hoàn toàn chính xác, tôi tin cô có thể vực dậy công ty này, đồng thời tiếp tục kinh doanh thật tốt, cố lên!”

Dương Hiểu Đồng thoáng kinh ngạc nhìn Vương tổng, không ngờ cuối cùng ông ta lại nói một câu như vậy, xem ra người này lòng dạ rất rộng rãi, tận tay giao công ty mình vất vả gây dựng ra cho người khác, loại phiền muộn này nghĩ sơ cũng có thể hiểu được.

Nếu đổi lại thành người khác, Dương Hiểu Đồng nhất định sẽ nghĩ đó là lời khách sáo, thế nhưng cô nhìn ra được từ trong mắt Vương tổng, ông ấy là chân thành chúc phúc, Dương Hiểu Đồng cười gật đầu, “Tôi sẽ, tôi sẽ khiến cho công ty này trở thành ký hiệu của Thụy thành.”

Khi nói những lời này, biểu tình Dương Hiểu Đồng vô cùng nghiêm túc, nếu người khác nghe được chắc chỉ cười xùy nghĩ cô mạnh miệng khoác lác, thế nhưng nhìn sự tự tin mãnh liệt phát ra từ trên người cô, chắc chắn bất cứ ai cũng phải nghĩ lại.

Bởi vì sự tự tin và thực lực là hai yếu tố có quan hệ vô cùng mật thiết.

Thời gian Vương tổng và Dương Hiểu Đồng tiếp xúc không dài, thế nhưng cô ăn nói cư xử không tầm thường, toàn bộ quá trình đều rất bình tĩnh, bất cứ vấn đề gì cô cũng có thể trả lời được, bộ dáng kia giống như một thương nhân buôn bán quanh năm suốt tháng vậy, vì thế khi biết Dương Hiểu Đồng chỉ mới hai mươi tuổi Vương tổng mới gật mình như thế, quả thực là Trường Giang sáng sau xô sáng trước.

Tiền bước Vương tổng, Dương Hiểu Đồng và Doãn Lăng Hạo không lập tức trở về, Dương Hiểu Đồng đi tới công ty vừa mua được, đối với nơi khởi đầu sự nghiệp trong tương lai, nói cô không hề kích động là không thể nào.

Thời đại này, muốn gây dựng sự nghiệp rất gian nan, biết bao người mộng tưởng tạo lập được một công ty của chính mình.

Trước đây, Dương Hiểu Đồng cũng không ảo tưởng gì quá xa với, cô chỉ hy vọng mình có thể kiếm được việc làm ổn định, tốt hơn hết là làm một công nhân viên chức, vậy mà giờ đây cô lại sắp sửa có được một công ty riêng, sự nghiệp của cô đã bước đầu phát triển!

Bởi công ty này nằm ngay cạnh công ty của Doãn Lăng Hạo cho nên bọn họ tới đó rất nhanh, tòa nhà này cũng mới xây dựng không lâu, kiến trúc còn rất mới, các loại thiết bị không cần thay mới, Dương Hiểu Đồng chỉ cần thay đổi một chút trang trí thiết kế là được.

Dựa theo tính toán của Dương Hiểu Đồng, tầng thứ nhất sẽ là đại sảnh tiếp tân phụ trách tiếp đãi khách hàng, từ tầng 2 tới tầng 10 sẽ là các khu vực phụ trách làm đẹp, tầng 10-50 thì thiết kế thành các khu vui chơi, ăn uống, còn có thể thiết kế các spa làm nơi nghỉ lại sau khi khách hàng sử dụng được giảm béo, cung cấp dịch vụ chăm sóc để họ thoải mái hưởng thụ!

Cô phải thiết kế nơi này thành một cung điện hoàn mỹ, nơi hưởng thụ cuộc sống quý tộc chân chính, trở thành thiên đường của những người giàu có!

Các tầng tiếp theo thì là nơi làm việc của các nhân viên công tác, tầng cao nhất sẽ là nơi ở cùng với phòng tiếp khách của chính cô.

Dương Hiểu Đồng càng nghĩ càng kích động, hận không thể xắn tay áo lên thực hiện ngay lập tức, cô đã chờ đợi một ngày này từ rất lâu rồi! Chờ Dương Hiểu Đồng đi quan sát hết các nơi quan trọng, Doãn Lăng Hạo cười mở miệng, “Anh đã tìm giúp em người thiết kế nội thất rồi, em cứ việc nói ý tưởng của mình cho họ là được, bọn họ rất có kinh nghiệm trong lĩnh vực

này, chắc chắn sẽ không khiến em thất vọng đâu, công ty của anh cũng là do bọn họ lắp đặt thiết bị.”

Dương Hiếu Đồng kinh ngạc nhìn Doãn Lăng Hạo, “Anh đã giúp em tìm người rồi? Thật sao? Thực là chu đáo a!” Anh ấy cũng quá chu đáo đi? Lúc này nội tâm Dương Hiếu Đồng cũng thật áy náy, dường như việc mình có được công ty riêng đều nhờ vào sự trợ giúp của Doãn Lăng Hạo.

Doãn Lăng Hạo cảm thấy bộ dáng kinh ngạc của Dương Hiếu Đồng thật đáng yêu, trong mắt hiện lên chút ý cười, “Điều này không phải chủ ý của anh, là Doãn Kiệt nghĩ ra đấy, anh suy nghĩ thường không được chu đáo bằng Doãn Kiệt.”

Dương Hiếu Đồng nghĩ tới nam tử ôn nhu như nước kia, trong mắt hiện lên một tia cảm kích, Doãn Kiệt thực sự luôn suy nghĩ vì mọi người, hơn nữa thường vô cùng chu đáo, “Anh Doãn Kiệt thật chu đáo, cảm ơn hai người. Các anh giúp đỡ nhiều như vậy, em thật sự không biết nên làm thế nào mới tốt.”

“Đều là bạn bè mà! Còn cảm ơn khách sáo làm gì, em cứ an tâm tiếp thu đi! Sau này bọn anh gặp vấn đề chẳng lẽ em không giúp sao?” Doãn Lăng Hạo thấy Dương Hiếu Đồng áy náy không biết làm sao, vội vàng an ủi.

Anh chỉ muốn giúp đỡ cô thêm một chút, chuyện này rất phức tạp, cô chưa từng tiếp xúc, nếu tự mình lo liệu không biết bao nhiêu lâu mới xong xuôi, chính mình dù sao cũng có vài nhân viên dưới trướng, làm việc tương đối dễ dàng, anh không muốn nhìn thấy cô vì việc này mà bận bịu suốt đầu mả trán, như vậy anh sẽ rất đau lòng.

Mặc dù bây giờ cô chưa tiếp nhận chính mình, nhưng anh vẫn muốn tận lực đối xử với cô thật tốt, muốn nhìn thấy cô sống thật vui vẻ hạnh phúc. Trong lòng anh bây giờ chỉ có một tôn chỉ, một người đàn ông thành công là người có thể mang đến cuộc sống hạnh phúc cho người con gái mình

thích. Anh cảm thấy, mục tiêu cả cuộc đời của anh có lẽ chính là nụ cười hạnh phúc của Dương Hiểu Đồng.

Chỉ cần nhìn thấy nụ cười của cô, anh liền cảm thấy vô cùng thỏa mãn.

Dương Hiểu Đồng bĩu môi, bọn họ đã tìm giúp rồi chẳng lẽ mình còn có thể từ chối không nhận sao, bọn họ thật tâm đối đãi đương nhiên cô cũng sẽ thật tình đối tốt với bọn họ, Dương Hiểu Đồng âm thầm thề tương lai nhất định sẽ hồi báo sự giúp đỡ hôm nay.

“Được rồi, vậy cảm ơn các anh!”

Nghe Dương Hiểu Đồng nói, khóe miệng Doãn Lăng Hạo lộ ra tia cười thỏa mãn.

Hai người đứng nói chuyện tại đại sảnh lại không hề phát hiện chiếc Ferrari đang dừng trước cửa công ty, Doãn Kiệt ngồi trong xe nhìn Dương Hiểu Đồng đang tươi cười vui vẻ, trên mặt cũng lộ ra nụ cười ấm áp, chỉ một thoáng qua thôi nhưng tựa như ánh sáng mặt trời chiếu xuống khiến mọi người xung quanh cũng cảm thấy thật ấm áp.

Chỉ cần có thể giúp đỡ cô ấy thì tốt rồi, còn những chuyện khác không quan trọng.

Trương Doãn Kiệt không muốn nói tâm ý của mình cho Dương Hiểu Đồng, bởi anh biết hiện tại Dương Hiểu Đồng ở bên mình là tự tại và thoải mái nhất, nếu thổ lộ, nhất định cô ấy sẽ giữ khoảng cách với mình, chỉ cần làm một người anh luôn ở bên cô ấy, giúp đỡ cô ấy mỗi khi gặp khó khăn là được rồi.

Doãn Kiệt không có đi vào, anh chỉ nhìn một chút rồi rời khỏi, Dương Hiểu Đồng và Doãn Lăng Hạo tiếp tục nói về ý tưởng của cô dành cho công ty.

Người thiết kế nội thất họ Trương, thoạt nhìn có vẻ là một người thành thật, giá cả cũng hợp lý, Dương Hiểu Đồng không cần quá lo lắng, cô chỉ cần đơn giản nói ra ý tưởng của mình thì ông ấy đã hiểu được, điểm này khiến Dương Hiểu Đồng kinh ngạc không ngớt.

Đồng thời, cô cũng tin tưởng vào người này hơn, từ cách nói chuyện có thể nhận ra ông ấy rất có kinh nghiệm, cũng thường đưa ra chút ý kiến của mình với Dương Hiểu Đồng, hơn nữa đều là những ý kiến rất có ích khiến Dương Hiểu Đồng vô cùng vui vẻ, dù sao thì trước kia nó cũng chỉ là ý tưởng trong đầu mình, phương diện ứng dụng thực tế còn phải xem xét.

Trương sư phó rất hiểu biết, ý kiến của hai người kết hợp lại, kết cấu thiết bị sơ bộ của tòa nhà này cũng được xác định, ông nói tất cả đã được chuẩn bị xong, ngày mai là có thể bắt đầu thi công.

Tốc độ đương nhiên là càng nhanh càng tốt, Dương Hiểu Đồng cũng hy vọng có thể sớm khai trương công ty của mình, khi cô và Trương sư phó thương lượng xong tất cả các thủ tục liên quan thì trời cũng tối rồi, Dương Hiểu Đồng ngẩng lên nhìn bầu trời tối đen, cô vươn vai, “Thời gian trôi qua thật nhanh, mới một chút thôi đã tối rồi!” Vừa nãy cô thật sự quá hưng phấn, trời tối cũng không để ý.

Nghe vậy, Doãn Lăng Hạo bất đắc dĩ, “Còn mới một chút gì nữa hả cô nương? Đã qua vài tiếng đồng hồ rồi đấy, em cứ lôi kéo Trương sư phó nói không ngừng, nhìn trạng thái này, anh thấy em tuyệt đối có tố chất cuồng công việc, cứ đừng phải công việc là không còn chú ý tới cái gì khác!” Doãn Lăng Hạo trêu ghẹo, bất quá bộ dáng Dương Hiểu Đồng nghiêm túc làm việc thực sự rất mê người.

Anh không tham gia vào thảo luận của Dương Hiểu Đồng và Trương sư phó, dù sao thì đây là công ty của cô, cứ thiết kế dựa trên suy nghĩ của chính cô là được, anh chỉ ngồi bên cạnh ngắm nhìn khuôn mặt Dương Hiểu

Đồng khi nghiêm túc, nhìn đến ngây dại, vẻ mặt Dương Hiểu Đồng khi làm việc có một loại mỹ lệ khiến anh thán phục.

“Em cũng đâu có cố ý, chỉ nói chuyện một hồi không ngờ lại lâu như vậy, sau này em nhất định sẽ trở thành một nữ cường nhân, đến lúc đó đừng để bị dọa đấy!”

Dương Hiểu Đồng le lưỡi, bởi vì là công ty của mình, cho nên vừa nãy cô có hơi kích động, bắt đầu nói ra những ý tưởng của mình thì quên sạch những chuyện khác, bây giờ cô cũng đã cảm nhận được trạng thái trầm mê quên hết mọi thứ xung quanh.

Doãn Lăng Hạo giả bộ sùng bái, “Wow, nữ cường nhân a, thật sùng bái!”

“Đáng ghét!” Dương Hiểu Đồng nhìn bộ dáng khoa trương kia, rõ ràng là đang cười nhạo cô mà.

Phản ứng của Dương Hiểu Đồng khiến cho Doãn Lăng Hạo ôm bụng cười lớn.

Khi hai người chuẩn bị rời đi trời đột nhiên mưa to, Dương Hiểu Đồng và Doãn Lăng Hạo liếc nhìn nhau, hôm nay thời tiết thật là, đột nhiên lại mưa, một chút dấu hiệu cũng không có!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Thăng Cấp Thành Công

Edit: Andrea

Beta: Sally

Hai người định chờ mưa ngớt rồi mới đi nhưng không ngờ mưa càng ngày càng lớn, có vẻ phải qua khá lâu nữa mới tạnh được.

Mặc dù công ty của Doãn Lăng Hạo ở ngay bên cạnh, thế nhưng trong trời mưa thế này ít nhất cũng phải mười phút mới đi tới nơi, chủ yếu là vì công ty hai người đều rất lớn, muốn đi qua cũng phải mất một quãng đường kha khá.

Doãn Lăng Hạo nhìn trời, bộ dáng có chút bất đắc dĩ, không ngờ đột nhiên mưa to như vậy, thực ra thì ở lại đây cũng được, nhưng vì công ty trước đã đóng cửa, công ty bây giờ còn đang xây dựng, buổi tối không có điện, cũng không tiện ở lại.

“Hiếu Đồng, chờ ở đây một chút, anh đi lấy ô.” Nói xong, Doãn Lăng Hạo chuẩn bị chạy vào trong mưa.

Dương Hiếu Đồng nhìn thấy động tác ấy bèn kéo anh lại, “Không cần đâu, chúng ta cùng đi đi! Em không sao đâu!” Nhìn nhìn cơn mưa nặng hạt, Dương Hiếu Đồng nói.

Đối với cô, cơn mưa này không sá gì, cô là người tu chân, thân thể tố chất vô cùng cường hãn, đừng nói chạy trong mưa mười phút, chứ có để cô dầm mưa suốt cả ngày chắc cũng không thành vấn đề.

Thế nhưng Doãn Lăng Hạo lại không giống, anh không phải người tu chân, trước kia làm việc khổ cực như vậy, thân thể vốn không được tốt lắm, thể lực kém, thay vì để anh một mình chạy về lấy ô, không bằng hai người cùng đi, như vậy tới nơi anh có thể thay đồ ngay lập tức, sẽ không sinh bệnh.

Hôm nay đều vì mình nên anh ấy mới cùng đi tới đây, đã làm rất nhiều việc cho mình, nếu lại để anh vì mình mà sinh bệnh nữa thì chắc chắn mình sẽ áy náy chết mất.

Doãn Lăng Hạo không nghĩ tới Dương Hiểu Đồng sẽ nói vậy, hiển nhiên anh sẽ không đáp ứng, sao có thể để Dương Hiểu Đồng dầm mưa được? Như vậy là vi phạm nguyên tắc của anh.

Khẽ lắc đầu, “Không được, em cứ đứng đây chờ, anh sẽ lập tức quay lại.” Trong giọng nói mang theo thái độ không cho phép cự tuyệt, đây rõ ràng là ý nghĩ chân thật nhất trong nội tâm anh.

“Nhưng mà...”

Doãn Lăng Hạo đưa tay đặt lên hai vai Dương Hiểu Đồng, trong mắt tràn đầy ô nhu, “Không có nhưng nhị gì cả, em cứ đứng đây chờ, nếu không anh sẽ tức giận đấy.” Dứt lời, không nhìn Dương Hiểu Đồng nữa, Doãn Lăng Hạo xông thẳng vào trong cơn mưa.

Dương Hiểu Đồng nhìn theo hình bóng dần biến mất trong màn mưa, giờ khắc này, hình bóng anh càng trở nên cao lớn, lưu lại dấu ấn vĩnh viễn không thể xóa nhòa trong tâm trí Dương Hiểu Đồng...

Không lâu sau, Doãn Lăng Hạo cầm cây dù đi tới, anh gần như ướt hết từ đầu tới chân, hiển nhiên là lấy ô xong lập tức quay trở lại, đây là lần đầu tiên Dương Hiểu Đồng nhìn thấy anh chật vật như vậy, mặc dù hình tượng không giống như trước, thế nhưng Dương Hiểu Đồng lại cảm thấy Doãn Lăng Hạo như vậy rất đẹp trai.

Doãn Lăng Hạo tươi cười thỏa mãn, đưa ô cho Dương Hiểu Đồng, “Hiện tại có thể đi rồi.” Kỳ thực anh có thể lái xe qua đón cô, thế nhưng xe đang ở dưới bãi đỗ, không muốn để Dương Hiểu Đồng đợi lâu, hơn nữa hiện tại trời đã tối, cho nên anh lấy được ô lại lập tức chạy tới.

Nhìn Doãn Lăng Hạo còn cười được, Dương Hiểu Đồng vờ tức giận nói, “Anh còn cười được nữa à? Nhìn lại bộ dáng anh xem, nếu bị cảm thì làm sao bây giờ hả? Anh không biết đường lau khô rồi hẵng tới sao?” Mặc dù là lời trách cứ, thế nhưng Doãn Lăng Hạo có thể nghe ra sự quan tâm trong giọng nói của cô.

Nụ cười trên mặt anh càng sâu hơn, “Không sao hết, anh không muốn để em chờ lâu.”

Nghe Doãn Lăng Hạo nói vậy, Dương Hiểu Đồng không biết nên nói gì cho phải, cô đành ngậm miệng lại, chỉ là trong ánh mắt nhìn Doãn Lăng Hạo dường như có thêm chút gì đó.

Đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy Doãn tổng chật vật như vậy, cho tới bây giờ Doãn Lăng Hạo vẫn luôn chú ý hình tượng của mình, trạng thái quần áo xộc xệch chắc chắn không bao giờ xuất hiện trên người anh, vĩnh viễn không thể tìm ra khuyết điểm.

Vậy mà vừa nãy, bọn họ nhìn thấy Doãn Lăng Hạo toàn thân ướt đẫm chạy tới, nhân viên tiếp tân lập tức cầm khăn chạy ra, nhưng anh liếc cũng không thèm liếc, chỉ nói “Có ai có ô không? Cho tôi mượn một chút!”

Cầm ô, Doãn Lăng Hạo không để ý tới mọi người, lại lần nữa chạy vào trong màn mưa để lại một đám người ngây ngốc đứng đó. Kia thật là Doãn Lăng Hạo sao? Thật không đáng tin a, không nói tới hình tượng hiện tại, chỉ cái bộ dáng sốt ruột kia đã không bình thường rồi. Từ trước tới giờ, Doãn Lăng Hạo luôn làm việc ngay ngắn rõ ràng, không chút hoang mang rối loạn, nhưng vừa rồi...

Bây giờ nhìn thấy Dương Hiểu Đồng, bọn họ liền biết được lý do Doãn Lăng Hạo vội vàng như vậy, Dương Hiểu Đồng mới chỉ tới công ty này hai lần, cô có thể khiến Doãn Lăng Hạo thất thố như vậy, xem ra đã trở thành người được anh đặt trong tim, phân lượng không phải nặng bình thường!

Mọi người đều hiểu thêm một đạo lý, trong tương lai vô luận phát sinh chuyện gì cũng tuyệt đối không thể đắc tội Dương Hiểu Đồng, nếu không chắc chắn sẽ gặp xui xẻo.

Dương Hiểu Đồng không chú ý tới ánh mắt của người khác, cô lập tức kéo Doãn Lăng Hạo về phòng làm việc của anh, nếu anh không lau khô người đổi quần áo ngay lập tức, nhất định sẽ bị cảm mạo.

Các nhân viên nhìn một màn này, nhao nhao kinh hô, xem ra cô gái này tám chín phần mười sẽ trở thành nữ chủ nhân tương lai của Doãn thị, Dương Hiểu Đồng lập tức thăng cấp thành thần tượng cho toàn bộ phái nữ trong công ty, Doãn Lăng Hạo là Kim cương Vương lão ngũ, đẹp trai tính tình tốt, tuyệt đối là bạch mã vương tử trong cảm nhận của họ! Nhưng hiện tại anh đã có người trong lòng, toàn bộ đại sảnh vang lên thanh âm của những trái tim tan vỡ...

Doãn Lăng Hạo tùy ý cho Dương Hiểu Đồng kéo anh đến phòng làm việc, đi phía sau mỉm cười nhìn cô, anh phát hiện hôm nay xảy ra không ít sự tình khiến anh hài lòng.

“Khăn mặt ở đâu?” Dương Hiểu Đồng hỏi, phòng làm việc của Doãn Lăng Hạo lớn như vậy, hơn nữa lấy tính tình của anh thì việc buổi tối ngủ luôn tại nơi này cũng bình thường, cho nên hẳn phải có khăn mặt mới đúng.

“Ở đó.” Doãn Lăng Hạo chỉ chỉ ngón tay bên cạnh, trong mắt chột lóe kinh ngạc, sao Hiểu Đồng lại biết trong phòng làm việc có khăn mặt?

Lấy khăn mặt đưa cho Doãn Lăng Hạo, “Anh nhanh lau khô người rồi thay đồ đi, cẩn thận bị cảm, em ra ngoài chờ.” Dương Hiểu Đồng nói.

“Anh không sao, làm sao dễ bị cảm như vậy?”

Ai biết ngay khi Doãn Lăng Hạo vừa nói xong thì hắt xì một cái, lập tức im miệng.

Dương Hiểu Đồng trợn trắng mắt liếc anh, “Anh thay đồ nhanh lên đi!” Nói xong, cô lập tức đi ra ngoài.

Dương Hiểu Đồng cũng không chỉ ra ngoài đứng không, cô đi mua thuốc cảm cho anh.

Doãn Lăng Hạo thay đồ xong, ra ngoài đã thấy Dương Hiểu Đồng cầm ly nước ấm và thuốc cảm đứng đó, “Anh uống nhanh lên!” Trong lời nói có ý vị không cho cự tuyệt, hiện tại uống thuốc chắc cũng không có vấn đề gì lớn đâu nhỉ.

Doãn Lăng Hạo nhanh chóng cầm thuốc uống vào, Dương Hiểu Đồng nhìn anh ngoan ngoãn thế thì mỉm cười, hôm nay Doãn Lăng Hạo dường như đặc biệt đáng yêu?

Khi Dương Hiểu Đồng về đến nhà thì đã là 9 giờ tối, cô lập tức ngồi xuống tu luyện, cô cảm giác hôm nay tình hình cơ thể không tồi, huống hồ trước đó đã cách cánh cửa đột phá cấp hai không xa, chỉ hy vọng có thể nước chảy thành sông mà đột phá nên cô vẫn chưa thử, nhưng hôm nay cô tin tưởng mình có thể thử xem, đồng thời cô cũng tin mình nhất định có thể đột phá!

Ngược lại, Doãn Lăng Hạo nghe lời Dương Hiểu Đồng nói, đêm nay cũng không làm việc mà đi về nhà nghỉ ngơi thật tốt, nhớ tới sự tình xảy ra ngày hôm nay, khoe miệng anh không tự chủ được mà nhếch lên, đêm nay có lẽ là đêm không ngủ...

Dương Hiểu Đồng bắt đầu tu luyện, bây giờ cô đã có thể tuần hoàn hai mươi ba lại thêm ba phần tư chu thiên, chỉ còn kém một phần tư chu thiên

nữa thôi, năng lượng trong không khí bị hấp dẫn nhanh chóng tiến vào cơ thể Dương Hiểu Đồng bổ sung cho cô, tăng cường sức mạnh cốt cách và thân thể, mà da thịt cũng được một chút năng lượng thấm vào, ngày càng cứng rắn mà co giãn.

Lúc Dương Hiểu Đồng vận chuyển được 233/4 chu thiên thì tốc độ vận chuyển lập tức giảm bớt, cảm giác kia phảng phất như một con kiến muốn đẩy một tòa núi lớn, dùng hết toàn lực mà hiệu quả lại gần như không.

Dương Hiểu Đồng cắn chặt răng, mồ hôi trên trán túa ra, nhưng trong mắt lại ngập tràn kiên định, hôm nay nhất định phải đột phá! Tốc độ vận hành rất thông thả nhưng Dương Hiểu Đồng có thể cảm giác được nó đang từng bước nhích lên, hơn nữa nhẹ nhõm hơn trước rất nhiều, mà bình chướng kia cũng đã buông lỏng không ít.

Ước chừng hai mươi phút sau, ầm một tiếng, luồng năng lượng thật lớn đột phá huyết bách tràn vào thân thể Dương Hiểu Đồng, khí hải vốn chỉ như quả trứng gà này đã lớn bằng trái táo, lực lượng của Dương Hiểu Đồng cũng đề thăng một quãng lớn.

Nội thị, thấy khí hải trong đan điền rộng hơn gần gấp đôi, Dương Hiểu Đồng không khỏi nở nụ cười tươi rói, cấp hai, rốt cuộc cũng đột phá rồi!

Đột phá cấp hai, rất nhiều việc có thể bắt đầu thực thi, cô còn nhớ ước định với Tổng gia hồi trước, mặc dù quan hệ hiện tại của cô với Tổng gia cũng không tồi, đối phương cũng tin tưởng vào thực lực của cô, nhưng điều cô muốn là sự khẳng định chân chính của họ, cô muốn luyện chế vài loại đan dược mà Tổng gia cần.

Chỉ có luyện thành những loại đan dược đó, Tổng gia mới có thể trở thành hậu thuẫn vững chắc cho cô, như vậy công ty của cô mới có thể phát triển thuận lợi không cần lo ngại! Đến lúc đó, thực lực của Tổng gia tăng lên, đồng thời thực lực của cô cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

Kỳ thực, cô còn có suy nghĩ khác, Dương Hiểu Đồng là một người trọng nghĩa, Trương Doãn Kiệt, Nghiêm Tuấn Trạch đối xử tốt với cô cô đều biết, nhất là Doãn Kiệt, anh thầm lặng giúp cô rất nhiều chuyện. Nói không cảm động là không thể nào, trên thế giới này liệu có mấy người được như Doãn Kiệt, cô cảm thấy kiếp này được quen biết người như anh là một loại phúc phận rất lớn, làm cho người ta thật hạnh phúc.

Đối với Doãn Kiệt, Dương Hiểu Đồng có cảm giác rất kỳ lạ, vô luận gặp phải tình huống nào, trên mặt anh vĩnh viễn là nụ cười ấm áp, chỉ cần nhìn thấy nụ cười ấy thì dù tâm trạng có tồi tệ đến đâu cũng sẽ lập tức tốt lên. Có lẽ người khác không tin, nhưng chỉ cần nhìn thấy nụ cười của Doãn Kiệt là sẽ cảm giác được, nụ cười của anh có ẩn chứa ma lực!

Như một người anh trai cẩn thận chăm sóc, những chuyện khó nói với người khác lại có thể tự nhiên mà nói với anh không e ngại, anh luôn giúp đỡ cô mà không hề kể công, chỉ thầm lặng ở bên quan tâm săn sóc. Dương Hiểu Đồng cũng hy vọng có thể tận lực giúp đỡ Doãn Kiệt, một sự giúp đỡ hoàn toàn phát ra từ nội tâm, không phải vì trả nhân tình, mà cô hy vọng anh ấy có thể sống thật tốt, cũng hy vọng việc mình làm có thể giúp anh ấy luôn giữ được nụ cười xán lạn ấy.

Tổng gia, Nghiêm gia, Trương gia hiện nay đang ở thế chân vạc, nếu như thực lực Tổng gia tăng lên rất có thể sẽ thừa cơ áp chế hai gia tộc còn lại, dù sao thì bọn họ đã tranh đấu lâu như vậy, nếu có cơ hội nhất định Tổng gia sẽ không lưu tình mà vượt lên trước, đánh vỡ thế chân vạc hiện tại.

Dương Hiểu Đồng không muốn chuyện như vậy phát sinh, Doãn Kiệt và Nghiêm Tuấn Trạch là bạn tốt của cô, đã giúp đỡ cô rất nhiều điều, cô không thể làm điều có lỗi với họ, cho nên cô đã quyết định, khi mình có thể luyện ra đan dược nhất định sẽ giúp đỡ cả Nghiêm gia và Trương gia.

Trước cô không nói chuyện của mình cho Doãn Kiệt và Nghiêm Tuấn Trạch, mà trùng hợp biết đến Tổng gia tại đồ thạch trường, từ đó đến nay

Tống gia vẫn tận tâm tận lực đối đãi cô, giải quyết cho cô rất nhiều phiền não, có bọn họ giúp đỡ, rất nhiều chuyện trở nên thuận lợi hơn nhiều.

Sau khi đột phá, Dương Hiểu Đồng cảm thấy tinh thần vô cùng sảng khoái, mệt mỏi trước đó hoàn toàn biến mất, cô cảm giác toàn thân tràn đầy năng lượng, khiến cô không nhận được thoải mái rên lên.

Ngay khi Dương Hiểu Đồng chuẩn bị đứng dậy, cô lại cảm giác thân thể mình không thích hợp, lập tức ngồi xuống, cảm giác này thật quen thuộc, giống như lần đầu cải tạo thân thể vậy, cô còn nhớ Du Du từng nói mỗi khi đột phá thì thân thể sẽ được cải tạo một lần nữa, khiến tổ chất thân thể cô tăng lên một cấp bậc.

Dương Hiểu Đồng còn chưa kịp tự hỏi, cảm giác đau nhức kia đã tràn ngập từng ngõ ngách cơ thể. Cô có thể cảm nhận được gân mạch, cốt cách, thậm chí tới từng tế bào của mình đang vặn vẹo, nén ép rồi phình ra, cảm thấy tạp chất được chắt lọc từ trong từng tế bào, loại bỏ rút này thống khổ không khác gì tự cầm dao lóc thịt, toàn thân không một chỗ nào không đau. Loại đau đớn này phát ra từ sâu trong cốt tủy, Dương Hiểu Đồng phát hiện lần cải tạo này thống khổ hơn lần đầu tiên rất nhiều, hoặc có thể nói, lần trước chỉ cải tạo mặt ngoài, còn hiện tại mới chính là cải tạo từ bên trong, từng tia tạp chất đen sì tràn ra từ thân thể Dương Hiểu Đồng, tản ra mùi hôi thối gay mũi.

Dương Hiểu Đồng gắt gao cắn môi, không để mình phát ra âm thanh, loại đau khổ này không dành cho con người, may mà tổ chất thân thể hiện tại của Dương Hiểu Đồng cũng tương đối mạnh mẽ, hơn nữa tâm trí cũng rất kiên định, cho dù đau đến chết đi sống lại, cô cũng không hề có ý muốn buông tha, ánh mắt vẫn tinh táo như trước.

Mười lăm phút sau, thống khổ tê tâm liệt phế mới chấm dứt, chỉ là tạp chất vẫn đang được bài trừ ra khỏi thân thể, sau nửa giờ, cải tạo lần thứ hai mới hoàn toàn kết thúc.

Mở mắt ra, Dương Hiểu Đồng lập tức ngửi thấy một mùi vị thật khó ngửi, lập tức bịt mũi lại, chợt cô phát hiện tạp chất đen sì dính dính đầy người, trên quần áo cũng có, không nói một câu, Dương Hiểu Đồng nhanh chóng xông vào phòng vệ sinh, cô chịu không nổi, cái mùi vị này thật sự khó ngửi muốn chết.

Cọ rửa tròn ba lần Dương Hiểu Đồng mới đi ra, ngửi ngửi toàn thân, xác định không còn chút mùi nào cô mới hài lòng ngồi trên sofa. Cô phát hiện, sau lần cải tạo thứ hai, thân thể nhẹ nhàng hơn rất nhiều, cường độ thân thể cũng tăng cao, nhìn qua thân hình thon dài mạnh mẽ, cô tin rằng nếu bây giờ Forlani thượng tá có tới dạy cô đấu thuật, hiệu quả chắc chắn cao hơn trước hẳn một cấp bậc!

Tâm niệm vừa động, Dương Hiểu Đồng tiến vào Thiên Hàng Bảo Điện, mà Du Du tựa hồ cũng đoán được Dương Hiểu Đồng sẽ tiến vào, mỉm cười nói “Chúc mừng, rốt cuộc cũng đột phá rồi!”

Dương Hiểu Đồng cũng tươi cười, đột phá xong tâm tình đương nhiên rất tốt, hiện tại đột phá đương nhiên có thể bắt tay vào thực hiện một số sự tình rồi.

“Đúng vậy, ta đã đột phá cấp hai, bảo điện hẳn cũng tăng trang rồi đúng không? Có thêm những thứ gì vậy?” Dương Hiểu Đồng nhìn nhìn Thiên Hàng Bảo Điện, dường như nó đã dày hơn một chút, hơn nữa Du Du đã từng nói mỗi khi cô thăng cấp thì số trang của bảo điện cũng tăng lên, càng cấp cao thì tăng càng nhiều.

Tăng thêm một trang tương đương với việc Dương Hiểu Đồng có thể học thêm một thứ, cho nên lúc đột phá Dương Hiểu Đồng mong đợi nhất là điều này.

Khóe mắt Du Du hiện ra một chút ý cười, chỉ chỉ phía sau Thiên Hàng Bảo Điện, “Cô tự nhìn đi, tăng lên không ít đâu.” Nhìn thấy Dương Hiểu

Đồng đột phá, Du Du cũng tương đối hài lòng, nó cũng thật tình hy vọng Dương Hiểu Đồng mau chóng tiến bộ.

Nghe vậy, Dương Hiểu Đồng trực tiếp đi qua nhìn, Thiên Hàng Bảo Điển tăng thêm năm trang, trang thứ nhất là phương pháp điều chế đan dược cấp hai, Dương Hiểu Đồng kích động, hiện tại cô mong đợi nhất chính là cái này!

Trang thứ hai là hướng dẫn luyện tập xã giao, đủ loại phương pháp cư xử đối với mọi loại người trong từng trường hợp khác nhau, phương pháp giành được thiện cảm của đối phương, từ đó kéo gần khoảng cách hai bên.

Nhìn thấy trang này, Dương Hiểu Đồng sửng sốt, đồng thời mừng rỡ vô cùng, đây quả thực là thứ được tạo ra cho tình hình hiện tại mà! Công ty sắp khai trương, muốn nổi danh, muốn tiến vào xã hội thượng lưu thì nhất định phải có chút nhận thức về họ, như vậy chắc chắn phải tiếp xúc với họ thường xuyên, dù bình thường cô làm việc linh hoạt, thế nhưng dù sao vẫn khuyết thiếu kinh nghiệm, hoàn toàn khác biệt với đám người quanh năm lăn lộn thương trường kia. Huống hồ, đan dược mới sản xuất đương nhiên cần người thử qua, sau đó để mọi người chứng kiến hiệu quả thì mới có thể tiêu thụ được, nhưng việc tìm được người nguyện ý thử cũng là cả một vấn đề.

Đó nhất định phải là người có thân phận có địa vị, như vậy lời của cô ấy nói mới được nhiều người tin tưởng, như vậy làm thế nào để liên hệ cảm tình với họ cũng là một môn học, phải có kinh nghiệm mới có thể đạt được hiệu quả như vậy, mà trang thứ hai của Thiên Hàng Bảo Điển vừa lúc tạo cho cô cơ hội này.

Trang thứ ba là về võ lực, nhưng điều khiến Dương Hiểu Đồng kinh ngạc là trong đó còn có cả khinh công? Nhìn những người mẫu trong trang tốc độ siêu nhanh như đang bay lượn trên không trung, Dương Hiểu Đồng trừng lớn mắt. Quá thần kỳ rồi! Điều này thực sự có thật sao?

Trước đây đọc tiểu thuyết võ hiệp, Dương Hiểu Đồng biết có khinh công tồn tại, thế nhưng ai mà chả biết đây chỉ là hình thức khoa trương trong tiểu thuyết, ngay cả khinh công đứng trên ngọn cỏ của Thiếu Lâm tự cũng chỉ là do mỗi ngày buộc bao cát trên chân, từ đó có thể đạt được hiệu quả nhất định mà thôi.

Thế nhưng, thứ xuất hiện trong Thiên Hàng Bảo Điện này thực sự là khinh công! Chấn động trong mắt Dương Hiểu Đồng lập tức biến thành kích động, đến lúc đó mình cũng có thể nhẹ nhàng bay lên trời sao?

Quá thần kỳ, cô hận không thể đi học ngay lập tức!

Những thứ xuất hiện trong Thiên Hàng Bảo Điện đều cực kỳ hữu dụng, thấy Dương Hiểu Đồng vui vẻ, Du Du cũng vui sướng từ đáy lòng, “Trang này ta cũng chưa từng thấy, Thiên Hàng Bảo Điện xuất hiện trang này thực là ngoài dự kiến của ta.”

Nụ cười trên mặt Du Du ngày càng sâu, nó cũng biết những trang xuất hiện lần này là thích hợp nhất đối với Dương Hiểu Đồng, Thiên Hàng Bảo Điện có thể căn cứ vào nhu cầu của chủ nhân mà tăng thêm nội dung tương ứng.

Nghe vậy, Dương Hiểu Đồng kinh ngạc nhìn, “Người không biết Thiên Hàng Bảo Điện còn có trang này sao?” Du Du là người thủ hộ Thiên Hàng Bảo Điện, sống trong bảo điện lâu như vậy, cô còn tưởng nó biết hết những thứ có trong bảo điện rồi chứ, không ngờ rằng thì ra Du Du còn có điều không rõ.

Du Du gật gật đầu, mặc dù nó ở trong Thiên Hàng Bảo Điện đã rất lâu rồi, thế nhưng mới chỉ gặp qua ba ký chủ mà thôi, chỉ biết những trang xuất hiện lúc hai ký chủ trước sở hữu bảo điện, Thiên Hàng Bảo Điện rất thần kỳ, ngay cả người thủ hộ như nó cũng không thể hiểu hết toàn bộ, cũng phải chậm rãi tìm hiểu.

“Ta cũng không biết, Thiên Hàng Bảo Điển dựa theo nhu cầu của ký chủ mà tự động huyền hóa thêm trang, về phần rốt cuộc có bao nhiêu trang ta cũng không biết, cô có thể tự mình đi thăm dò! Thực lực càng cao thì hiểu biết về Thiên Hàng Bảo Điển càng sâu sắc, cũng là tăng vốn kiến thức ngoài đời.”

Dương Hiểu Đồng nay mới hiểu rõ, xem ra chỗ thần kỳ trong Thiên Hàng Bảo Điển rất nhiều, bất quá cô tin rằng mình có thể thăm dò ra! Sau khi xem xong, Dương Hiểu Đồng không nhiều lời, trực tiếp đi luyện chế đan dược cấp hai, đối với cô hiện tại thứ cần thiết nhất chính là đan dược.

Tống gia còn đang chờ đợi cô luyện chế ra đan dược có thể giúp người tu chân thăng cấp!

Trong trang đan dược cấp hai, Tư Đồ Dương đã ngồi đó chờ cô, Dương Hiểu Đồng nhìn thấy hăn cũng không bất ngờ. Dù sao thì Tư Đồ Dương là người chuyên môn dạy cho cô về vấn đề đan dược, sau này, khi cô cần học về đan dược cấp ba hay cấp bốn thì cũng thế thôi.

Tư Đồ Dương cười cười nhìn Dương Hiểu Đồng, “Tốc độ đột phá không tệ, cũng chịu khó luyện tập trên phương diện đan dược, không tồi. Hiện tại bắt đầu luyện chế Tẩy tủy đan, cô đọc qua quy trình trước đi...”

Cứ như vậy, Dương Hiểu Đồng đi theo Tư Đồ Dương bắt đầu học tập luyện chế Tẩy tủy đan.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Thử Nghiệm Mỹ Dung Đan

Thời gian như hạt cát tràn qua kẽ tay, trong hai tháng tiếp theo, Dương Hiểu Đồng không đi đâu hết, di động cũng trực tiếp tắt máy. Giống như cô đã bốc hơi khỏi nhân gian, tất cả mọi người đều không thể liên lạc được với cô, bất quá lúc trước Dương Hiểu Đồng đã nói cô muốn bế quan một thời gian, cho nên bọn họ cũng không quá lo lắng.

Dương Hiểu Đồng không ở trong Hoa Hải thự, bởi nếu ở đó thì ai cũng có thể tìm được cô, cô muốn tĩnh tâm tu luyện một thời gian, ổn định tu vi cấp hai đồng thời nghiên cứu xem trình độ của mình hiện tại đã đạt tới mức nào.

Trước kia, cô luôn cảm thấy thời gian tu luyện của mình không đủ, mặc dù ngoài mặt không nói gì nhưng cô biết chuyện mình cần làm nhất hiện tại chính là tu luyện, những thứ khác đều có được dựa trên cơ sở tu luyện. Bất cứ chuyện gì cũng không thể quan trọng bằng tu luyện, bởi vì chỉ khi có thực lực, tất cả mọi việc mới có thể hoàn thành dễ dàng. Dương Hiểu Đồng một mình đi tới thảo nguyên, từ nhỏ đến lớn cô luôn muốn được tận mắt nhìn thấy thảo nguyên mênh mông vô bờ, mà trọng yếu hơn, trong hoàn cảnh như vậy, việc tu luyện của cô sẽ tiến triển nhanh hơn bình thường rất nhiều.

Ở đây, cô không biết ai, mà cũng không có ai biết cô, cô có thể không cố kỵ làm việc của mình, ban ngày nằm trên thảo nguyên tùy ý tu luyện, buổi tối thì vào trong Thiên Hàng Bảo Điện học tập kỹ năng.

Sau khi cô đột phá, thực lực của thượng tá Forlani cũng được đề thăng, hơn nữa còn đề thăng rất lớn, điều này khiến Dương Hiểu Đồng nghĩ mà sợ, nếu không có áp chế đẳng cấp, vậy thực lực của thượng tá Forlani có thể đạt tới trình độ đáng sợ thế nào đây?

Một câu hỏi khó giải đáp, nhưng cô biết chỉ cần chính mình không ngừng đề thăng thực lực, theo Forlani luyện tập, chắc chắn một ngày nào đó cô cũng có được thực lực như vậy, mỗi khi nghĩ đến đây cô lại cảm thấy nhiệt huyết sôi trào!

Trong một tháng này, Du Du mới phát hiện thì ra Dương Hiểu Đồng là một người cuồng tu luyện, ăn cơm gì gì đó trong mắt cô còn không bằng cái đĩnh gì, mà Forlani thượng tá cũng bị Dương Hiểu Đồng làm kinh sợ, phải biết cô chưa từng thấy qua người nào bị đánh mà còn bưng bưng hưng phấn như vậy a!

Mỗi lần luyện tập cách đấu, Dương Hiểu Đồng đều thâm không nỡ nhìn, thế mà cô giống như Tiểu Cường vậy, mỗi lần đều kéo Forlani tiếp tục luyện tập, khiến lòng mày thượng tá cũng không nhịn được giật giật, loại người biến thái điên cuồng này thật đúng là rất ít thấy.

Mỗi lần nhìn thấy bộ dáng kinh ngạc của Forlani và Du Du, Dương Hiểu Đồng không nhịn được cười thầm, chỉ chính cô mới biết được kỳ thực không phải cô thích cái cảm giác bị đánh đó, mà là cảm giác không ngừng tích góp kinh nghiệm, không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Cô hiểu được lời nói lúc ban đầu của thượng tá Forlani là vô cùng chính xác, nếu muốn học đánh người, đầu tiên phải học được chịu đòn. Đồng thời một đao trước kia vẫn luôn quanh quẩn trong lòng cô, bởi vì chính mình không đủ thực lực nên mới liên lụy người nhà, đồng thời còn thiếu chút nữa mất mạng. Nếu không có bọn họ xuất hiện, có lẽ bây giờ cô đã không còn tồn tại, cho nên cô hiểu được tầm quan trọng của việc đề thăng thực lực bản

thân, hiện tại chỉ là chịu đòn, nhưng nếu hiện tại không nỗ lực, tương lai rất có khả năng vứt bỏ tính mạng, bởi vậy cô mới liều mạng luyện tập như vậy.

Mà mỗi ngày đi theo Tư Đồ Dương học tập luyện đan, Dương Hiểu Đồng cảm thấy mình học được không chỉ là kỹ xảo luyện đan, mà còn có thái độ đối mặt với cuộc sống, là loại thái độ bình tĩnh không hề sợ hãi khi gặp chuyện của Tư Đồ Dương.

Tựa như vô luận chuyện gì xảy ra cũng không quan trọng, đôi mắt hần viễn viễn bình lặng như vậy, luôn giấu giếm thanh sắc, điểm này khiến Dương Hiểu Đồng vô cùng kính phục, mỗi ngày ở cùng Tư Đồ Dương, Dương Hiểu Đồng cảm thấy nội tâm của mình cũng thay đổi rất nhiều, bình lặng hơn trước kia.

Du Du chợt phát hiện, bất tri bất giác, thoạt nhìn Dương Hiểu Đồng rất giống Tư Đồ Dương, tựa hồ dù xảy ra chuyện gì cũng không thể làm cho cô thất thố, bất quá Du Du kinh ngạc nhưng cũng rất vui mừng, hiển nhiên, tâm tính Dương Hiểu Đồng lại thành thực hơn không ít.

Tâm tính Dương Hiểu Đồng biến hóa không chỉ bởi Tư Đồ Dương, còn có một phần là vì thảo nguyên rộng mở này, ở trong thảo nguyên, cô phát hiện thì ra chính mình nhỏ bé như vậy, thân ở trong hoàn cảnh rộng lớn tâm tình cảm thấy trống trải hơn rất nhiều, mà một vài chuyện nhỏ cũng không còn tạo nên được gợn sóng nào trong tâm hồn Dương Hiểu Đồng nữa.

Có lẽ do sự bình tĩnh trong tâm hồn, tốc độ và trình độ luyện đan của Dương Hiểu Đồng tăng lên rõ rệt, cô đã thành công luyện chế toàn bộ ba loại đan dược Tống gia cần, coi như buông xuống được một tảng đá trong lòng. Hơn nữa, tri thức về phương diện máy móc của Dương Hiểu Đồng cũng tiến bộ thần tốc, cô cũng đã nắm giữ hai môn ngoại ngữ, mỗi ngày chìm đắm trong cuộc sống có quy luật này, Dương Hiểu Đồng cảm thấy thật phong phú.

Hai tháng sau, Dương Hiếu Đồng trở về Hoa Hải thự, đột nhiên cô cảm thấy dường như mình đã xa cách nơi này cả một thế hệ, tâm tình có sự khác biệt rất lớn so với trước kia. Đương nhiên, việc đầu tiên sau khi Dương Hiếu Đồng quay lại là trở về nhà một chuyến.

Cô biết, trong hai tháng cô đi xa này, người lo lắng nhất chính là gia đình của mình, ngược lại, điều mà cô lo lắng nhất cũng chính là gia đình.

Khi bà Dương mở cửa, thấy Dương Hiếu Đồng đứng đó, không nói được một lời, lập tức ôm chặt lấy cô, mặc dù hiện tại Dương Hiếu Đồng khác xa lúc trước, biết con gái có thể tự lập, nhưng Dương Hiếu Đồng vẫn luôn là vấn đề lo lắng hàng đầu trong lòng bà, cũng là điều mà người ta thường nói ‘con đi xa nhà mẹ già ngóng trông’.

Trong nháy mắt, nội tâm Dương Hiếu Đồng ấm áp, vô luận lúc nào, gia đình vĩnh viễn là nơi ấm áp nhất dành cho mình. Ông Dương thấy Dương Hiếu Đồng về chỉ nhàn nhạt nói “Trở về là tốt rồi.” Nhưng trong mắt thì không thể che lấp sự yêu thương dành cho con gái.

Dương Hiếu Đồng cười tươi rói, cô ở nhà một ngày, không làm gì khác, chỉ kể cho ông bà Dương những chuyện đã xảy ra, cả một ngày, tiếng cười trong nhà không ngừng lan xa...

Bà Dương lại phát hiện bây giờ con gái thu hút ánh mắt người khác hơn nhiều, ngay cả bà cũng nhìn mà ngây dại... Làn da trắng như trứng gà bóc, mịn màng bóng loáng, đôi mắt to đen láy như trân châu sâu thẳm lại mê người, nhìn như một đại tiểu thư suốt ngày chỉ chăm sóc sắc đẹp, hơn nữa tư thái hành động có vẻ rất mẫu mực.

Bà không biết tại sao trong thời gian ngắn con gái lại biến hóa lớn đến thế, nhưng mà không thể phủ nhận, Dương Hiếu Đồng như vậy rất có mặt lực, con gái trở nên xinh đẹp, người làm mẹ đương nhiên mừng rỡ.

Dương Hiếu Đồng thấy ánh mắt mẹ nhìn mình, khóe miệng cong lên, sau lần cải tạo thứ hai, thân thể cô biến hóa rất lớn từ trong ra ngoài, thoát nhìn hấp dẫn hơn trước đây nhiều, cô cũng hiểu được ý nghĩ hiện tại của mẹ, liền lấy ra mỹ dung đan đưa cho bà Dương.

“Mẹ ăn cái này đi, sẽ có hiệu quả không thể tưởng tượng nha!” Dương Hiếu Đồng cười cười có chút thần bí, khiến bà Dương nhìn mà không hiểu.

“Đây là thứ gì vậy?” Bà Dương nhìn đan dược trong tay Dương Hiếu Đồng không khỏi mở miệng hỏi, thứ này tản ra mùi hương thật thơm, ngửi vào cảm giác thật sáng khoái, nhưng mà bà chưa bao giờ nhìn thấy vật gì giống như vậy.

“Đây là mỹ dung đan, mẹ ăn rồi sẽ biết! Cứ tin con đi! Mẹ thử đi mà!” Trên đời làm gì có người phụ nữ nào không muốn mình đẹp hơn, Dương Hiếu Đồng muốn những người phụ nữ khác trong công ty tin tưởng vào đan dược của mình, muốn họ tự tin hơn, vậy điều đầu tiên cần làm là phải thay đổi bề ngoài của mẹ mình cái đã.

Bà Dương nhìn Dương Hiếu Đồng, nói không tin là không thể nào, dù không tin ai đi nữa thì bà cũng không bao giờ nghi ngờ con gái của mình, chỉ là trong lòng đang nghĩ chẳng lẽ Dương Hiếu Đồng trở nên đẹp hơn là nhờ thứ này sao? Nghĩ đi nghĩ lại vẫn cảm thấy không có khả năng, bà đã từng nhìn thấy người nhờ vào trang điểm mà xinh đẹp hơn, chứ chưa từng nghe nói việc ăn một viên đan dược lại trở nên xinh đẹp cả, nhưng nhìn ánh mắt nóng bỏng của Dương Hiếu Đồng, bà đành cầm mỹ dung đan nuốt vào.

Đan dược vừa vào miệng liền tan, một loại hương thơm ngát tràn đầy khoang miệng làm cả người cảm thấy sáng khoái vô cùng, “Hiếu Đồng, sao thứ này lại thơm như vậy?”

“Ha ha ha, là do thành phần hoàn toàn từ thiên nhiên mà mẹ! Mẹ cứ đi ngủ đi, sáng mai chắc chắn sẽ có bất ngờ rất lớn nha!” Dương Hiếu Đồng

cười cười, vẻ mặt rất tự tin.

Ngày hôm sau, sáng sớm tinh mơ, Dương Hiếu Đồng đã nghe thấy trong phòng cha mẹ truyền ra tiếng thét chói tai, cô mỉm cười, hiểu được chắc là mẹ đã nhìn thấy biến hóa của chính mình rồi.

Mặc dù đã nghe Du Du miêu tả về công hiệu của mỹ dung đan, nhưng hôm qua lại chính là lần đầu tiên cô sử dụng loại đan dược này, cũng không rõ tình hình cụ thể, cho nên vừa tỉnh dậy cô liền đi ngay sang phòng bà Dương.

Mở cửa, vừa nhìn chính cô cũng kinh ngạc đến gần như ngừng thở, những mụn thịt hay vết nhăn trên mặt bà đã hoàn toàn biến mất, làn da cũng tốt hơn rất nhiều, bóng loáng căng mịn, hiện tại mà đi ra ngoài chắc chắn không ai nói bà Dương là phụ nữ đã qua tuổi bốn mươi.

“Hiếu Đồng, da của mẹ...” Bà Dương kích động không thể nói thành lời, tối hôm qua nghe Dương Hiếu Đồng nói bà còn có chút nghi hoặc, không ngờ hôm nay vừa nhìn liền thấy hiệu quả quá mức kinh người, bà còn véo chính mình, nếu không phải còn cảm giác đau nhói thì căn bản bà cũng không tin đây là sự thật.

Dương Hiếu Đồng không nói gì, chỉ là nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn, thấy mẹ vui vẻ, đương nhiên cô cũng rất hài lòng, đồng thời cũng tràn ngập lòng tin vào tương lai của công ty, cô tin rằng bất kỳ một người phụ nữ nào cũng không thể chống lại sự hấp dẫn của việc trở nên xinh đẹp một lần nữa, bất kỳ tuổi tác nào cũng không thể.

“Hiếu Đồng, mỹ dung đan này của con thật quá thần kỳ, con lấy từ đâu thế?” Loại hiệu quả nghịch thiên này, nếu không phải tự mình trải qua, sợ rằng bà cũng không thể tin.

“Mẹ, đan này là do con làm ra, con sắp khai trương công ty buôn bán thứ này, mẹ cảm thấy thế nào?”

Bà Dương kích động “Chuyện làm ăn này nhất định sẽ thành công, nhất định! Con gái mẹ giỏi quá!”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Tuyên Truyền

Ngày ngày hôm sau, Dương Hiểu Đồng đi tới công ty, đã qua hai tháng không biết tình hình công ty ra sao rồi, trước khi khai trương cô còn phải tuyển dụng nhân viên nữa. Công ty lớn như vậy đương nhiên cũng cần tuyển dụng thật nhiều nhân viên, mà hiện tại trong tay cô không có người thân cận, đến lúc đó một công ty lớn như vậy không thể chỉ dựa vào một mình cô được.

Cô biết một công ty muốn kinh doanh tốt chắc chắn không thể khan hiếm nhân tài, nhân tài ở đâu? Đương nhiên là cần chính cô đi tìm kiếm rồi, chỉ cần chọn tốt, cô tin công ty này sẽ khiến mọi người khiếp sợ!

Khi Dương Hiểu Đồng tới công ty, cô kinh hãi! Chỉ trong thời gian hai tháng ngắn ngủi, tòa nhà này đã biến đổi nghiêng trời lệch đất, bên ngoài thì không thay đổi mấy, thế nhưng bên trong...

Hiện tại cảnh tượng bên trong công ty hoàn toàn giống hệt tưởng tượng của cô khi trước, nhìn thấy một màn này, Dương Hiểu Đồng thật sự bội phục năng lực của Trương sư phó.

Phòng khách sáng sủa, nhìn qua xa hoa mà sang trọng, vách tường làm bằng thủy tinh chịu lực, đối diện cửa lớn là quầy tiếp tân, nếu tìm được mấy nhân viên có năng lực đứng đó tươi cười chào đón khách hàng, tuyệt đối sẽ có được hiệu quả rất tốt. Bên trái đại sảnh có một dãy bàn ghế dựa vào vách tường thủy tinh, là địa phương tốt để dùng trà và ngồi chờ đợi bạn bè, trong đại sảnh có một quầy bán điểm tâm, thoát nhìn rất thuận mắt, bốn phía đại sảnh là những cây cột ánh vàng, thể hiện sự cao quý và khí phách.

Khi Dương Hiếu Đồng suy nghĩ về kết cấu đại sảnh, cô muốn nơi này sang trọng mà phóng khoáng, Trương sư phó thiết kế rất hợp ý cô, đứng từ trên lầu nhìn xuống, Dương Hiếu Đồng rất hài lòng.

Từ những thiết kế này, Dương Hiếu Đồng có thể nhận thấy Trương sư phó là một người tâm tư tinh tế, chỉ cần nhìn đại sảnh này là biết, khi bước vào đây, điều đầu tiên lọt vào mắt chính là sự xa hoa sang trọng, thế nhưng sau khi nhìn ngắm kỹ càng lại có thể phát hiện mỗi một nơi đều được sắp đặt rất cẩn thận. Người không chú ý thì không nói làm gì, nhưng nếu khách hàng nào tâm tư tỉ mỉ có chú ý tới từng góc của đại sảnh cũng sẽ phát hiện người thiết kế nơi này đã lắp đặt thiết bị cẩn thận tới nhường nào.

Tuy nói phương diện trang hoàng không thể quan trọng bằng năng lực thực sự của công ty, thế nhưng không thể phủ nhận một tòa nhà đẹp dễ sẽ tạo ra ấn tượng đầu tiên rất tốt đẹp, có đôi khi, ấn tượng đầu tiên rất quan trọng trong việc đánh giá một thứ gì đó. Mặc dù bình thường nhìn không ra, nhưng thực tế Dương Hiếu Đồng là một người có ngạo khí, chỉ cần cô bắt tay thực hiện điều gì chắc chắn phải làm tốt nhất, huống chi bây giờ cô đã có thực lực, đương nhiên là yêu cầu đối với mọi thứ đều rất nghiêm ngặt.

Công ty của chính mình không giống với những công ty khác, không thể hình thức hóa tất cả, thoạt nhìn nghiêm cẩn nhưng cứng nhắc, trái lại, cô muốn công ty của mình nhìn qua phải ôn hòa mà thoải mái, như vậy có thể khiến người ta bất tri bất giác mà tin tưởng vào mình. Cô muốn làm dịch vụ chăm sóc sắc đẹp, giảm béo, điều quan trọng nhất là phải khiến cho khách hàng có niềm tin vào công ty, bởi không một người phụ nữ nào không quan tâm đến vẻ bề ngoài của mình, như vậy nếu không tin tưởng thì làm gì có ai trao cái điều bọn họ quan tâm nhất vào tay bạn để mặc bạn vo tròn bóp méo.

Càng xem càng hài lòng, Dương Hiếu Đồng liên tiếp gật đầu.

“Dương tiểu thư.”

Nghe thấy có người gọi mình, Dương Hiểu Đồng quay đầu, lại thấy Trương sư phó đang đứng phía sau mỉm cười nhìn mình.

Một nụ cười tự động nở rộ trên gương mặt Dương Hiểu Đồng, “Trương sư phó, đã lâu không gặp.” Đạo gần đây cô đều ở ngoài tu luyện, phương diện trang hoàng này toàn bộ đều là công lao của Trương sư phó.

“Ha ha ha, Dương tiểu thư, trước đó không thể liên lạc được với cô nên tôi cứ dựa theo ý tưởng lúc ấy của cô mà trang hoàng, cô cảm thấy thế nào? Nếu có gì không hài lòng, tôi sẽ sửa chữa lại ngay.” Trương sư phó rất chân thành, tuyệt đối không có chút nào tự phụ.

Thấy bộ dáng này của Trương sư phó, hảo cảm của Dương Hiểu Đồng đối với ông tăng thêm một bậc. Không kiêu ngạo không nóng nảy, có năng lực tốt, lại có thể khiêm tốn tiếp thu ý kiến của người khác, trong xã hội bây giờ những người có năng lực thường không tránh khỏi có chút kiêu ngạo, thế nhưng ông không có, chỉ cần một điểm này thôi cũng đã khiến Dương Hiểu Đồng thưởng thức rồi.

Lúc trước chính mình chỉ nói sơ qua về kết cấu tổng thể nhưng không nói gì cụ thể hết, vậy mà ông có thể nhìn ra được sở thích của mình mà trang hoàng thành như vậy, thực sự là không dễ dàng.

“Thời gian này có chút việc muốn làm, thật ngại quá. Tôi cũng không nghĩ tới tốc độ thi công lại nhanh đến vậy, còn cho rằng phải qua một thời gian nữa mới xong. Lắp đặt thiết bị rất tốt, tôi rất hài lòng.” Dương Hiểu Đồng vốn nghĩ một tòa nhà lớn như vậy phải cần thời gian dài mới thiết kế lắp đặt xong thiết bị, nhưng tốc độ của Trương sư phó khiến cô vô cùng kinh ngạc.

Thấy Dương Hiểu Đồng thích, nụ cười trên mặt Trương sư phó càng sâu, lúc trước ông vẫn cảm thấy thấp thỏm, tuy qua nhiều năm như vậy ông rất

tin tưởng vào kinh nghiệm của mình, nhưng Trương Doãn Kiệt không chỉ một lần nhắc nhở ông phải cẩn thận làm việc, thế nên trong lòng vẫn luôn lo lắng, trái tim đang lơ lửng cuối cùng cũng có thể hạ xuống rồi.

“Dương tiểu thư hài lòng là tốt rồi.”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu “Cám ơn, tôi rất hài lòng.”

.....

Sau khi thanh toán chi phí lắp đặt thiết bị cho Trương sư phó, Dương Hiểu Đồng đi lên phòng làm việc trên tầng cao nhất. Lúc trước mình buôn bán lời không ít tiền, thế nhưng hiện tại tiêu dùng thật sự nhiều quá a!

Mua cái công ty này cộng với chi phí lắp đặt thiết bị khiến tiền trong ví Dương Hiểu Đồng bay mất phân nửa, đến lúc đăng thông cáo tuyển dụng chắc chắn còn cần không ít tiền, “Giờ vốn lưu động lại thành một vấn đề lớn a!” Dương Hiểu Đồng ngồi trên ghế dùng tay gõ gõ đầu mình.

Cau mày tự hỏi mình phải làm gì để kiếm thêm tiền đây, dù sao dạo này tiêu pha tương đối nhiều, công ty đã lắp đặt xong thiết bị, chờ ba ngày nữa liền bắt đầu chiêu mộ nhân tài đi! Khai trương sớm ngày nào là có thể kiếm tiền sớm thêm ngày đó.

Dương Hiểu Đồng là người thuộc phái hành động, về phần tại sao phải chờ thêm ba ngày, đương nhiên vì cô muốn tạo chút thanh danh cho công ty của mình, để cho người khác biết mình muốn thông báo tuyển dụng, dù sao thì nếu ít người biết đến thì vấn đề tuyển dụng sẽ gặp khó khăn.

Cả ngày, Dương Hiểu Đồng bận tui bụi trong phòng làm việc, cô vận dụng tất cả quan hệ mình có, tìm đài truyền hình phát tin Âm Kim Mai Côi sắp khai trương cùng với tất cả những yêu cầu tuyển dụng.

Trên các diễn đàn Internet cũng tuyên truyền về công ty Âm Kim Mai Khôi sắp xuất hiện, đồng thời cũng phát cả tờ rơi tuyên truyền. Trong ba ngày ngắn ngủi, thanh danh Dương Hiểu Đồng và Âm Kim Mai Khôi lan truyền rộng rãi, mọi người đều đang bàn luận về công ty này.

Trong thông báo tuyên truyền, Dương Hiểu Đồng còn viết một câu rất khí phách: ‘Ở Âm Kim Mai Khôi, chỉ có điều bạn không nghĩ tới, chứ không có điều chúng tôi không làm được’. Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều xôn xao...

Trong thời gian cực ngắn, mọi người đều biết tới Âm Kim Mai Khôi, hơn nữa đãi ngộ dành cho nhân viên của Dương Hiểu Đồng cũng rất tốt, bất tri bất giác nó đã hấp dẫn rất nhiều người.

Đã lâu rồi chưa từng có một công ty nào tuyên truyền hiệu quả được như vậy, nó gọi lên lòng hiếu kỳ của tất cả mọi người, nhưng mà mặc dù ai cũng biết đến Âm Kim Mai Khôi, thế nhưng rốt cuộc công ty này sản xuất về lĩnh vực nào lại không có ai biết. Bởi vậy, nhất thời Âm Kim Mai Khôi được phủ lên một cảm giác thần bí, mọi người đều chờ mong đến ngày công ty khai trương.

Khi Dương Hiểu Đồng bắt đầu tuyên truyền, Nghiêm Tuấn Trạch đang ở Yên Kinh cũng nhận được tin tức, lập tức vô cùng khiếp sợ, cho tới bây giờ anh đều biết Dương Hiểu Đồng rất ưu tú, thế nhưng cô ấy có thể tạo ra được hiệu quả tuyên truyền như vậy thật sự là nằm ngoài ý liệu của anh. Để làm được điều này phải có thủ đoạn nhất định, hơn nữa phải có tâm trí thành thực, anh không ngờ một mình Dương Hiểu Đồng có thể tạo ra loại hiệu quả này, nghĩ đến đây, trên mặt anh không nhịn được hiện lên nụ cười chân thành.

Khi Trương Doãn Kiệt đang bồn ba vì sự tình trong gia tộc, nghe thấy sự tình về Âm Kim Mai Khôi cũng mỉm cười ôn nhu, sự dịu dàng trong mắt anh lúc này đủ để nhấn chìm bất cứ người phụ nữ nào. Một câu nói nhỏ đến

mức gần như không thể nghe thấy thoát ra từ miệng anh: ‘Anh biết, em là người tuyệt nhất’.

Kỳ thực lúc trước anh cũng từng nghĩ đến chuyện này, cũng từng tự hỏi liệu có nên giúp đỡ cô ấy hay không, dù sao thì để bọn họ giúp thì tuyên truyền cũng dễ dàng hơn, thế nhưng quen biết Dương Hiểu Đồng lâu như vậy, anh cũng biết Dương Hiểu Đồng là một người có nội tâm mạnh mẽ dù bên ngoài cô không biểu hiện rõ.

Anh biết cô muốn dựa vào năng lực của chính mình tạo dựng sự nghiệp, cho nên anh không làm gì cả, chỉ yên lặng chú ý động tĩnh, để lúc Dương Hiểu Đồng cần anh có thể xuất hiện kịp thời.

Doãn Lăng Hạo ngồi một mình trong phòng làm việc, uống sữa Dương Hiểu Đồng để lại, cảm tờ rơi tuyên truyền về công ty của Dương Hiểu Đồng, nụ cười ấm áp mà có mị lực hiện lên trên mặt anh, không ngờ Dương Hiểu Đồng lại làm tuyên truyền tốt như vậy. Anh đã lăn lộn thương trường nhiều năm, kinh nghiệm cũng tương đối, thế nhưng nếu để anh làm cũng chưa chắc có hiệu quả tốt như Dương Hiểu Đồng, những hành động của cô tạo cho người ta cảm giác như chúng xuất phát từ một tay thương trường lão luyện, nhưng Dương Hiểu Đồng lại là người chưa từng đặt chân vào trong thương giới, thực lực của cô khiến anh kinh ngạc, đồng thời cũng hấp dẫn anh càng nhiều.

Dương Hiểu Đồng ở trong phòng làm việc bận đến thiên hôn địa ám cũng không biết được ý nghĩ trong đầu họ lúc này. Mấy ngày qua, những thông cáo tuyên truyền kia nhìn qua như rất dễ dàng nhưng chỉ cô mới có thể cảm nhận được trong đó có bao nhiêu khó khăn.

Riêng nói việc tuyên truyền trên TV, dù có tiền cũng không dễ nói chuyện như vậy, bởi vì người ta không có thời gian, cho nên Dương Hiểu Đồng đành phải liên lạc với Tống gia, có thêm sự can thiệp của họ, làm việc đương nhiên dễ dàng hơn rất nhiều. Bất quá cô cũng không thể tránh

khỏi việc phải xã giao, cũng may Dương Hiểu Đồng đã được rèn đúc năng lực giao tiếp trong Thiên Hàng Bảo Điển nên sự tình mới có thể thành công đến vậy.

Những danh nhân trong vòng quan hệ này cũng âm thầm kinh ngạc về năng lực giao tiếp của Dương Hiểu Đồng, bởi bọn họ phát hiện dù gặp phải loại người nào cô cũng có thể giao thiệp rất tốt, có thể tìm được đề tài thích hợp để trò chuyện khiến người ta không làm khó được, vì vậy mọi người cũng thầm ngưỡng mộ Dương Hiểu Đồng, không có ai nói bậy sau lưng cô.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Tuyển Người – Khai Trương

Chuyện này nói ra có vẻ đơn giản, nhưng để làm được cũng rất khó khăn, cho nên khi mọi người cảm thấy Dương Hiếu Đồng giao tiếp rất tốt, đồng thời cũng chấn động vì năng lực của cô.

Ở trên thương trường, bất luận một người có thành công đến thế nào thì hoặc ít hoặc nhiều cũng đều có địch nhân của mình, dù sao đây chính là một chiến trường không thuốc súng, mặc dù khi gặp mặt vẫn tươi cười chào hỏi, nhưng trong lòng có thể đang hận không đâm cho đối phương mấy dao. Trong vòng giao tiếp đầy dối trá đó, Dương Hiếu Đồng là một người mới mà có thể chu đáo như vậy, cho dù mới quen thì cô cũng có thể nhanh chóng tìm được tiếng nói chung với đối phương, chỉ cần trò chuyện một chút thôi chắc chắn sẽ không ngăn được thiện cảm đối với cô.

Trong lúc vô tình, họ cũng không nhận thức được mình đã bị Dương Hiếu Đồng thu phục, chờ đến khi kịp phản ứng lại thì đã không tự chủ được mà yêu thích cô gái cao quý ưu nhã này rồi.

Dương Hiếu Đồng cũng dần dần thích ứng loại cảm giác nào, ra vào các hội sở cao cấp, bỗng nhiên cô phát hiện mình cũng đã đi vào xã hội thượng lưu, quen biết một số nhân vật thường xuyên xuất hiện trên các trang bìa tạp chí, cũng dần yêu thích cảm giác thành thạo ứng xử trong mọi trường hợp. Hiếu biết được nội tâm đẹp đẽ hoặc đáng ghê tởm của mỗi người, mặc dù tiếp xúc trong thời gian không dài, nhưng cô cảm giác như mình càng thêm sát với bản chất của xã hội này, không đơn thuần như trước nữa, mà là chân chính hiểu biết xã hội.

Kế hoạch của Dương Hiểu Đồng rất thành công, ba ngày sau, Nhược Nhược, Tiểu Mẫn, Mễ Lai đều tới giúp, Trương Doãn Kiệt, Doãn Lăng Hạo, Nghiêm Tuấn Trạch cũng dẫn người qua giúp cô, dù sao thì thông báo tuyển dụng cần không ít người hỗ trợ. Hơn nữa số lượng nhân viên Dương Hiểu Đồng muốn mời khá lớn, dù sao thì một công ty lớn như vậy cần số lượng nhân viên tuyệt đối không nhỏ, không những thế mà năng lực của từng người cũng phải chú ý, tương đối mà nói, để chọn được người cũng không dễ dàng.

Ngày hôm sau, khi Dương Hiểu Đồng mở cửa lớn thấy bọn họ đang đứng chờ cũng rất sững sốt. Cô cũng không gọi bọn họ tới giúp mà, tại sao cứ như hẹn trước vậy, mọi người đều đến đông đủ? Một khắc kia, Dương Hiểu Đồng cảm thấy một dòng nước ấm tràn ngập cõi lòng, cô có những người bạn tốt luôn xuất hiện mỗi khi cô cần sự giúp đỡ, nhưng mà một lúc sau, cô không ngờ cả ba mẹ cũng xuất hiện.

Không biết vì sao, Dương Hiểu Đồng cảm thấy hốc mắt ươn ướt, “Tại sao mọi người đều tới vậy?”

Bọn họ liếc nhau một cái, chột lớn tiếng nói “Nhớ cậu/Nhớ em nên tới.”

Âm thanh Nhược Nhược và Tiểu Mẫn là lớn nhất, Dương Hiểu Đồng áp chế xúc động muốn khóc, nở nụ cười ấm áp, “Đã tới rồi thì không mau vào giúp đi! Mình sắp mệt chết rồi!” Bị bầu không khí này kích thích, Dương Hiểu Đồng không nhịn được cười nói.

Thấy Dương Hiểu Đồng cười, bọn họ đồng thanh “Biết rồi!” Sau đó tất cả cùng bận rộn.

Dưới sự trợ giúp của mọi người, Doãn Lăng Hạo rất có kinh nghiệm trong việc tuyển dụng nhân viên, cho nên họ hoàn tất sự chuẩn bị trong thời gian ngắn. Nhất là những người mà ba người mang tới, hiệu suất làm việc không phải cao bình thường, khiến Dương Hiểu Đồng vô cùng kinh ngạc.

Nếu để một mình cô loay hoay không viết còn tới khi nào mới xong, sau khi hoàn tất công đoạn chuẩn bị, thời gian còn rất sớm, cho nên mọi người cùng đi ăn bữa sáng rồi mới trở về chờ đợi những người đến dự tuyển.

Dương Hiểu Đồng cũng thấp thỏm trong lòng, cô đã rất cố gắng chuẩn bị cho lần tuyển dụng này, thế nhưng cũng không đoán được có bao nhiêu người đến dự tuyển! Đây là lần đầu tiên cô làm việc lớn như vậy, đương nhiên là vô cùng chờ mong.

Nhưng mà, khi tới thời gian, tất cả mọi người đều sửng sốt, ngay cả ba người Doãn Lăng Hạo cũng vậy. Bởi vì hiện trường này chỉ có thể hình dung bằng một từ – biến người. Nhìn số lượng người đang chen chúc, họ có cảm giác như mình đang là những minh tinh chuẩn bị thực hiện liveshow ca nhạc vậy.

Dương Hiểu Đồng rất cuống cũng yên tâm, thay vào đó là nụ cười từ tận đáy lòng. Ứng tuyển vào những chức vụ khác nhau, đương nhiên cần những thử thách khác nhau, cũng may bên Dương Hiểu Đồng có nhiều người, những nhân viên mà ba người Doãn Lăng Hạo mang đến cũng rất có kinh nghiệm trong phương diện này, Dương Hiểu Đồng cũng yên tâm giao cho bọn họ làm việc.

Tất cả mọi việc đều được tiến hành ngay ngắn đâu ra đấy, những người dự tuyển nhìn thấy biển hiệu Âm Kim Mai Khôi còn chưa có cảm giác gì, nhưng khi đi vào trong đại sảnh, nhìn công ty trang hoàng xa hoa liền xôn xao bàn tán. Dù sao thì công ty được trang hoàng sang trọng như vậy chứng tỏ giám đốc cũng là một người có phẩm vị, cẩn thận tỉ mỉ, hơn nữa nhìn công ty như thế có thể đoán được tương lai phát triển chắc chắn không đến nỗi tệ. Mặc dù còn chưa biết bọn họ sẽ làm ăn trong lĩnh vực nào, nhưng có thể tuyên truyền rộng rãi như vậy không phải điều một công ty nhỏ tầm thường có thể thực hiện được.

Toàn bộ quá trình tuyển dụng đều diễn ra theo trình tự, nhưng bởi vì người tới dự tuyển quá nhiều cho nên khi xử lý hoàn tất thì trời cũng tối rồi.

Sau khi mọi người rời khỏi, Dương Hiểu Đồng ngồi một mình trong phòng làm việc, cô rất hài lòng với kết quả buổi tuyển dụng hôm nay, thu được không ít nhân tài, nhất là một người rất nổi bật khiến cô chú ý, trong quá trình phỏng vấn có thể nhận ra đây là người có tài năng thực thụ, hơn nữa tính tình tương đối điềm thấp khiến Dương Hiểu Đồng rất thưởng thức.

Trên mặt bàn để một xấp tài liệu thật dày, đều là hồ sơ của những người dự tuyển, tối hôm nay Dương Hiểu Đồng ngồi đọc kỹ tất cả hồ sơ. Ngày hôm sau, khi mặt trời ló dạng, Dương Hiểu Đồng mừng rỡ, trải qua một đêm phấn đấu, cô cũng đã chọn được những nhân viên phù hợp cho công ty.

Dương Hiểu Đồng còn mượn một số nhân viên của Doãn Lăng Hạo qua đây, bởi một số nghiệp vụ cần phải có khóa huấn luyện người mới, Dương Hiểu Đồng không có nhiều thời gian nên đành phải làm vậy.

Mà dường như Doãn Lăng Hạo cũng sớm đoán được điều này, anh đáp ứng phi thường sáng khoái...

Ba ngày sau, trong sự chú mục của mọi người, Âm Kim Mai Khôi rất cuộc cũng khai trương! Đây tuyệt đối là một lần khai trương vô cùng náo động, Dương Hiểu Đồng cũng chịu hạ vốn gốc, cô mời một vài minh tinh tới biểu diễn trong ngày này, chỉ một thoáng, cửa công ty đã tụ tập một biển người.

Các nhân viên trong công ty đều mang nụ cười lễ phép chào hỏi mọi người, tận đến giờ phút khai trương, mọi người mới biết Âm Kim Mai Khôi kinh doanh lĩnh vực nào, nhưng đến khi nhìn vào danh sách các dịch vụ làm đẹp, trên mặt mọi người ngoài khiếp sợ vẫn chỉ là khiếp sợ.

Trong một đêm trả lại vóc dáng thon thả : 20 vạn

Trong một đêm tiêu trừ hết nỗi lo mụn nhọt : 5 vạn

Trong một đêm xóa hết tàn nhang : 15 vạn

...

Mọi người nhìn qua mà hoa cả mắt, các dịch vụ kia nhìn qua giống như siêu cấp biến thân vậy, hơn nữa còn hứa hẹn nếu sau một đêm không mang lại kết quả như mong muốn thì sẽ bồi thường gấp trăm lần!

Chỉ trong một đêm, có thể sao? Trong lòng mỗi người đều gào thét duy nhất một đáp án, không thể nào! Thế nhưng người ta nguyện ý bồi thường gấp trăm lần kia kìa, một công ty lớn như vậy không có khả năng chỉ vì mấy chục vạn mà lừa đảo, chẳng lẽ điều này là thật?

Thế nhưng điều này thật sự quá khó tin, cho nên mặc dù có rất nhiều người đứng ngoài cửa nhưng không có một ai đi vào, dù sao loại chuyện này chưa có ai chứng kiến qua, cũng không ai nguyện ý tin tưởng.

Hai mươi vạn đối với kẻ có tiền chỉ ngang với mắt muỗi, nhưng số tiền đó vẫn là một khoản không nhỏ đối với đại đa số những người còn lại. Dương Hiểu Đồng nhìn biểu hiện của mọi người, trên mặt vẫn bình tĩnh không một gợn sóng, không hề tỏ ra hoảng loạn hay khẩn trương.

Cô cũng đã dự kiến trước tình trạng này, bởi vậy mới mời Tiêu Văn Nghi qua đây, mọi người đều biết đến Tiêu Văn Nghi, cô ấy là người có thân phận đương nhiên mọi người sẽ tin tưởng cô ấy không nói dối.

Dương Hiểu Đồng đã kể chuyện công ty cho đám người Tiêu Văn Nghi từ sớm, mặc dù ban đầu họ cũng không dám tin, sau khi tận mắt chứng kiến mới hoàn toàn tin tưởng, trong nội tâm đối với Dương Hiểu Đồng tuyệt đối không đơn giản chỉ là chấn động, thậm chí còn có chút kinh hoàng.

Đây là điều mà con người có thể làm được sao? Qua nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện loại sản phẩm nào thần kỳ như vậy, hơn nữa có một loại cũng đã rất tốt, vậy mà Dương Hiểu Đồng có thể cung cấp nhiều loại như thế, đây quả thực có thể coi là thần tích...

“Xin chào mọi người, tôi là Tiêu Văn Nghi.” Tiêu Văn Nghi mỉm cười xuất hiện trên sân khấu.

Mọi người nhìn thấy Tiêu Văn Nghi thì nhao nhao vỗ tay, đồng thời cũng thán phục năng lực của giám đốc Âm Kim Mai Khôi, phải biết từ khi bắt đầu sự nghiệp, Tiêu Văn Nghi chưa từng tham gia một hoạt động cắt băng khánh thành lần nào.

“Có lẽ mọi người rất nghi ngờ về danh sách các dịch vụ của Âm Kim Mai Khôi, nhưng tôi xin đảm bảo tất cả những điều mọi người nhìn thấy đều là sự thật, nếu mọi người muốn trở nên xinh đẹp thì nhất định phải nắm lấy cơ hội này! Chính tôi đã từng thử nghiệm hiệu quả của chúng, trước kia tôi đều phải trang điểm mỗi khi xuất hiện trên sân khấu, nhưng giờ thì không cần nữa, tất cả là nhờ tác dụng của dưỡng nhan đan.”

Lời này vừa nói ra, toàn trường ồ lên.

“Tiêu Văn Nghi lại đứng ra quảng cáo cho Âm Kim Mai Khôi sao? Từ trước đến giờ cô ấy chưa từng tham gia những sự kiện như thế này!”

“Liệu có phải là thật không đây? Nếu là thật tôi cũng sẽ sử dụng, cũng bởi vì đám thịt mỡ này mà chồng tôi suốt ngày lêu lổng bên ngoài!”

“Trên đời làm gì có chuyện gì tốt như thế, ngang bằng một cái chớp mắt? Làm phẫu thuật cũng không nhanh đến mức đấy!”

“Không phải đâu, ở đây ghi rõ ràng nè, thuần thiên nhiên, không phải làm phẫu thuật, bảo đảm không có di chứng, không có chút đau đớn nào cả!”

“Đây không phải nói nhảm sao?”

“Nhưng Tiêu Văn Nghi đã đảm bảo đây là sự thật mà, thanh danh cô ấy trước giờ vẫn rất tốt, tôi không tin cô ấy nguyện ý vì một công ty mới mở mà phá hủy tiền đồ của mình.”

“VẬY CŨNG ĐÚNG.”

...

Dương Hiểu Đồng bước lên sân khấu, “Tất cả những điều đã quảng cáo đều là sự thật, sau này nếu xảy ra bất kỳ vấn đề gì đều có thể tìm tới công ty chúng tôi, dù sao công ty vẫn luôn ở đây. Chỉ cần nguyện ý thử, kết quả sẽ khiến mọi người khiếp sợ!” Dương Hiểu Đồng tự tin nói, mà thanh âm kia dường như có ma lực mê hoặc mọi người.

Một lát sau, một người phụ nữ trung niên dẫn đầu tiến vào công ty...

“Hôm nay là ngày khai trương đầu tiên, toàn bộ dịch vụ giảm giá 50%, đối với vị khách đầu tiên này thì chúng tôi hoàn toàn miễn phí!” Thấy có người đi tới, Dương Hiểu Đồng cao hứng nói, chỉ cần có một người chứng kiến hiệu quả, cô căn bản không cần lo lắng không có khách hàng tiếp theo.

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Khởi Đầu Thành Công

Thấy có người đi tới, Dương Hiếu Đồng đương nhiên đi theo vị khách đầu tiên của mình, đây sẽ là loạt pháo đầu tiên được khai hỏa.

Trong mắt mọi người, Lý Á Mai là một người phụ nữ thành đạt, nhưng chỉ có cô mới biết được tình hình thực sự của chính mình, chỉ vì sau khi sinh con, vóc người cô biến hóa rất lớn, chồng mình chán ghét không muốn nhìn, thậm chí còn có tiểu tam tìm tới cửa làm trò cho mình xem. Bất đắc dĩ cô không bằng lòng ly hôn, cho nên ngày ngày vẫn trôi qua trong khổ não, nhưng khi nhìn thấy quảng cáo của Ám Kim Mai Khôi, cô động tâm. Có lẽ ôm tâm tính ‘ôm ngựa chết xem như ngựa sống’, cô nguyện ý thử một lần, một khi thành công, cuộc sống của cô khẳng định sẽ có biến đổi cực lớn.

Một loạt nhân viên đứng bên trong thấy có người đi vào, nụ cười trên mặt càng trở nên xán lạn.

“Xin chào quý khách, không biết ngài muốn sử dụng dịch vụ nào?” Một nhân viên lễ phép dò hỏi.

“Trong một đêm lấy lại dáng người thon thả, có thể chứ?” Thanh âm Lý Á Mai có chút run rẩy, mặc dù việc này phá vỡ quan niệm bình thường của cô, nếu không phải thực sự quá cấp bách cô cũng không muốn thử.

Nghe vậy, nữ nhân viên kia gật đầu nói “Đương nhiên có thể, sau khi sử dụng dịch vụ nhất định ngài sẽ hài lòng.” Mặc dù các cô chưa từng chứng kiến hiệu quả thực sự, nhưng giám đốc là người có thể khiến người ta tin

phục, mặc dù họ không tin, nhưng Dương Hiếu Đồng làm bọn họ tin tưởng điều này là sự thực.

Dương Hiếu Đồng đứng ngoài cửa nhìn thái độ phục vụ của nhân viên, âm thầm gật đầu, mặc dù thời gian huấn luyện ba ngày là quá ngắn ngủi, nhưng hiệu suất của họ khiến cô hài lòng.

Ngoài cửa có Doãn Lăng Hạo trợ trận, Dương Hiếu Đồng liền tự mình đi tới, đây là khách hàng đầu tiên của công ty, cô muốn tự mình tiếp đón. “Xin chào quý khách, chúc quý khách một ngày tốt lành. Tôi là giám đốc của Âm Kim Mai Khôi.” Dương Hiếu Đồng nở nụ cười ấm áp.

“Xin chào.” Lý Á Mai nhìn Dương Hiếu Đồng mỉm cười tự tin, trong lúc nhất thời cảm thấy hoa mắt, lúc trước chính cô cũng hăng hái như vậy, nhưng bây giờ...

“Mời đi theo tôi, chỉ cần thử qua dịch vụ của chúng tôi, tôi tin quý khách sẽ không hối hận, hiệu quả không tốt sẽ không thu tiền, quá trình không hề có chút đau đớn, chỉ cần ngủ một giấc, khi tỉnh dậy sẽ có kỳ tích phát sinh.”

Lý Á Mai đi theo Dương Hiếu Đồng lên lầu trên, cô thoáng thấp thỏm nói “Tiền không quan trọng, quan trọng ở chỗ hiệu quả, chỉ cần hiệu quả tốt, bao nhiêu tiền tôi cũng nguyện ý chi trả!”

“Quý khách yên tâm, nhất định sẽ khiến ngài hài lòng.” Mở cửa phòng, Dương Hiếu Đồng lấy giảm béo đan đưa cho Lý Á Mai, đan được được đóng gói trong hộp rất tinh xảo, đây là do Dương Hiếu Đồng tự thiết kế tìm người làm ra.

Hộp đựng màu vàng nhạt tin xảo hoa lệ, bên trên là hình một đóa hoa hồng, thoạt nhìn ưu nhã mà cao quý, người sáng suốt vừa nhìn liền biết người đóng gói đã tỉ mỉ thiết kế chiếc hộp này, dù có dùng làm quà tặng cũng không có gì thất lễ.

Lý Á Mai nhìn nhìn chiếc hộp tinh xảo trên tay, nghi hoặc nhìn Dương Hiếu Đồng, đưa cho mình cái này để làm gì?

“Ăn đan dược bên trong, giấc mộng của quý khách sẽ thành hiện thực.”

Lý Á Mai mở hộp ra, hương thơm nồng thoát ra, khiến cô không khỏi hít một hơi thật sâu “Chỉ cần ăn nó là được sao?” Loại phương pháp giảm béo này thật kỳ quái, chỉ ăn một viên thuốc là được?

Dương Hiếu Đồng khẽ gật đầu “Như vậy không phải rất tiện lợi sao? Tôi cam đoan không hề có bất kỳ tác dụng phụ nào, thành phần hoàn toàn thiên nhiên, dùng thủ pháp đặc biệt lấy ra tinh hoa từ trong dược liệu, ăn nó, ở đây ngủ một giấc, tỉnh dậy sẽ có kết quả không ngờ.”

Thấy Lý Á Mai vẫn sững sờ nhìn vào giảm béo đan trên tay, một câu nói nhàn nhạt truyền vào tai cô ấy “Tin ta đi.” Dương Hiếu Đồng không nhiều lời, chỉ nói đợc ba chữ này.

Trọng điểm chính là cô ấy có dám bước đi một bước này hay không.

Lý Á Mai tựa như hạ quyết tâm, đưa đan dược đang tỏa ra hương vị mê người kia vào trong miệng, đan dược vừa vào miệng lập tức tan ra, cô cảm thấy trong miệng tràn ngập hương vị thơm mát, thậm chí còn thấy tinh thần tỉnh táo hơn không ít, bất tri bất giác lại tin tưởng Dương Hiếu Đồng thêm vài phần. Nhưng đúng lúc này, cô cảm thấy hơi choáng váng, mặc dù không muốn ngủ nhưng vừa đặt lưng lên giường liền ngủ ngay lập tức.

Nhìn Lý Á Mai đang ngủ say, Dương Hiếu Đồng mỉm cười, chỉ cần cô ấy tỉnh dậy bước ra ngoài cho mọi người nhìn rõ hiệu quả, tình hình kinh doanh của cô nhất định sẽ vô cùng tốt!

Chợt Dương Hiếu Đồng nhíu mày, nếu như phải chờ đến ngày mai, những người bên ngoài khẳng định không thể nhìn thấy, bất quá rất nhanh vẻ mặt Dương Hiếu Đồng trở lại bình thường, cô lấy ra một chén huân

hương đặt trong phòng, nó có tác dụng làm tăng tốc độ hấp thụ dược lực, thời gian Lý Á Mai ngủ sẽ không quá dài.

Cứ như vậy, hai tiếng đồng hồ sau, Lý Á Mai chậm rãi tỉnh lại, nhưng khi đứng dậy, cô phát hiện đây không phải giường của mình, hơn nữa sao y phục lại dính toàn mỡ thế nào? Điều này khiến cô cảm thấy vô cùng thẹn thùng, nếu như để người khác nhìn thấy bộ dạng bây giờ của mình, phản ứng đầu tiên tuyệt đối sẽ là buồn nôn.

Thế nhưng Lý Á Mai lập tức kêu lên sợ hãi, bởi vì cô phát hiện đám mỡ tích nơi thắt lưng đã biến mất không còn bóng dáng. Hiện tại nhìn cô như trở lại thời điểm thanh xuân với vòng eo thon nhỏ, cánh tay, cẳng chân đều thon dài, khiến cô vô cùng vui sướng.

Hưng phấn nhảy khỏi giường, đầu tiên cô chạy vào toilet, lúc này mới phát hiện hai cằm cũng đã biến mất, một đám mỡ đột nhiên biến mất, vậy mà làn da không hề lỏng nhão, trái lại dường như còn căng mịn hơn trước đây.

Vỗ vỗ khuôn mặt mình, bây giờ cô mới xác định mình không phải là nằm mơ, thế nhưng nhìn vào gương cô vẫn cảm giác như mình đang ở trong mộng.

Đúng lúc này, Lý Á Mai liếc thấy tờ giấy được để trên chiếc bàn nhỏ trong toilet:

“Nếu tỉnh thì gọi điện cho tôi. Dương Hiểu Đồng.”

Dương Hiểu Đồng biết khi tỉnh dậy nơi đầu tiên Lý Á Mai đi chắc chắn chính là toilet nên để lại tờ giấy này ở đây, Lý Á Mai vừa bấm điện thoại vừa cảm thán Dương Hiểu Đồng thật thông minh.

Ngoài cửa vẫn náo nhiệt như trước, nhưng số người tiến vào không nhiều, Dương Hiểu Đồng nhận được điện thoại của Lý Á Mai, trên gương

mặt hiện lên nụ cười tươi đẹp, may mắn thời gian không quá lâu, tình huống ở cửa này rất nhanh sẽ kết thúc!

Gọi hai nhân viên mang theo y phục tới căn phòng vừa nãy, Lý Á Mai rất kích động mở cửa phòng, hưng phấn kéo tay Dương Hiểu Đồng, “Cám ơn, cám ơn cô rất nhiều.”

Bình thường cô hành xử rất bình tĩnh, nhưng bây giờ cô không thể nào bình phục nội tâm đang kích động của mình, cảm giác vô cùng hạnh phúc đang bao quanh cô.

Dương Hiểu Đồng mỉm cười, cô có thể hiểu được sự hưng phấn của Lý Á Mai nên cũng không cắt ngang. Khi Lý Á Mai kịp phản ứng, nhớ lại biểu hiện khoa trương của mình, cảm thấy thật xấu hổ.

“Thật ngại quá...”

Dương Hiểu Đồng khoát tay “Không có vấn đề gì. Bây giờ cô nên thay đồ đi, tôi mang qua rất nhiều trang phục, cô có thể tự mình lựa chọn!” Đây là một loại thủ đoạn của Dương Hiểu Đồng, bởi vì trước đó bọn họ không hề chuẩn bị, cho nên nhất định phải thay đồ, thuận tiện mua luôn trang phục của công ty.

Cái gọi là dịch vụ toàn năng cũng chỉ vậy mà thôi.

“Cám ơn, cô thật sự hiểu lòng người, mặc đồ này thật sự rất khó chịu.”

.....

Khi Lý Á Mai thay đồ xong bước ra khỏi công ty, tất cả những người từng nhìn thấy cô đều sửng sốt.

“Trời ạ! Thời gian ngắn ngủi như vậy mà cô ấy hoàn toàn thay đổi!” Mọi người kinh hô, trong ngữ điệu sắc bén tràn ngập sự bất ngờ không thể

tưởng tượng, mọi người đều nghe thấy, nhưng mà nhìn Lý Á Mai trẻ đẹp hơn rõ ràng, nhận thức của họ bị phá vỡ một cách triệt để.

“Cô ấy vừa mới đứng bên cạnh tôi, trước kia rất béo, vậy mà hiện tại... Thật không thể tin nổi!”

“Là thật! Trên thế gian này thật sự có loại dược giảm béo thần kỳ như vậy?”

“Hai mươi vạn là cái đỉnh gì a! Cái gì cũng không thể quan trọng bằng vóc dáng, tôi cũng muốn mua!”

.....

Lý Á Mai đứng trước cửa cười nói “Tôi thực sự cảm tạ Âm Kim Mai Khôi, bọn họ đã biến giấc mộng của tôi trở thành hiện thực, khiến tôi lần nữa lấy lại sự tự tin, quá trình không hề có chút đau đớn nào mà hiệu quả lại vô cùng thần kỳ. Nếu mọi người cũng giống như tôi, cũng muốn trở nên xinh đẹp, vậy thì nhất định không nên bỏ lỡ cơ hội này.”

Đây hoàn toàn là những lời thật lòng của Lý Á Mai, Dương Hiểu Đồng cũng không cần cô nói, chỉ là cô vô cùng cảm kích Âm Kim Mai Khôi mà thôi.

Nghe vậy, mọi người sôi trào. Nếu lúc trước chỉ nghe nói nên không tin, nhưng bây giờ đã tận mắt chứng kiến sự thực khiến mọi người hoàn toàn tin tưởng, bất luận là người khi trước rục rịch muốn vào hay người hoàn toàn không tin tưởng, toàn bộ đều điên cuồng kéo tới cửa lớn Âm Kim Mai Khôi.

“Xin mọi người lắng nghe, Âm Kim Mai Khôi thực hiện chế độ thẻ hội viên, có thể dùng tích phân để lĩnh những quà tặng nhỏ, hơn nữa, nếu trở thành hội viên có thể hưởng thụ chiết khấu 95%, hơn nữa nếu có sản phẩm mới, hội viên có quyền thử trước, hiện tại một thẻ hội viên trị giá hai ngàn

nguyên, bởi đây là ngày đầu tiên khai trương nên giá thấp, càng về sau giá càng cao, hy vọng mọi người không bỏ lỡ cơ hội này.”

Dương Hiếu Đồng vừa dứt lời, mọi người tiếp tục tràn vào Ám Kim Mai Khôi, còn Dương Hiếu Đồng thì đi tới cảm ơn Lý Á Mai.

Lý Á Mai cười cười “Tôi mới là người phải cảm ơn, hiện tại tôi có thể thử nghiệm những dịch vụ khác của công ty không?” Không có một người phụ nữ nào cho rằng mình đã đủ đẹp, mặc dù vóc dáng đẹp rồi, cô cũng hy vọng mình có thể càng đẹp hơn nữa.

Trước đây cô đã tiêu tốn không ít tiền cho các spa hay thẩm mỹ viện nhưng hiệu quả thu được không thể sánh bằng nơi này, hiện tại có cơ hội như vậy đương nhiên không thể bỏ qua.

Dương Hiếu Đồng gật gật đầu “Đương nhiên có thể.”

.....

Sau khi có Lý Á Mai làm ví dụ, không ai còn nghi ngờ Ám Kim Mai Khôi, khách hàng đông đúc tới mức khiến mọi người khiếp sợ, dù giá tiền không thấp nhưng chưa từng có ai ngại đắt.

Các nhân viên của Ám Kim Mai Khôi nhìn khách hàng lao tới như thiêu thân, hoàn toàn khiếp sợ! Thật quá quá quá mạnh mẽ! Xem ra mình tới công ty này là một sự lựa chọn vô cùng đúng đắn.

Đãi ngộ cho nhân viên vốn không tồi, hơn nữa giám đốc còn nói nếu làm tốt sẽ được trích cổ phần hưởng phần trăm, nói vậy nhưng chân chính đạt tiêu chuẩn lại có mấy người? Thế nhưng nhìn tình hình hiện tại, xem ra phần trăm của bọn họ là tuyệt đối có hy vọng!

Chính bởi vì chút hy vọng này, mọi người đều làm việc vô cùng nghiêm túc.

Bởi vì khối lượng khách hàng quá lớn, mặc dù có rất nhiều tầng với rất nhiều gian phòng nhưng vẫn không đủ, những người đến lượt thì tươi cười mừng rỡ, những người chưa đến lượt thì vẻ mặt thất vọng.

Chỉ trong ngày khai trương đầu tiên, lịch hẹn trước đã kéo dài tới tận bảy ngày sau...

Đó là một con số đáng sợ biết nhường nào?

Hơn nữa ngày hôm sau chắc chắn sẽ có rất nhiều người nghe tin tức mà tìm tới, cứ như vậy, chuyện làm ăn này... Quả thực khủng bố!

Đối với kết quả này, Dương Hiểu Đồng không hề tỏ ra kinh ngạc, dù sao thì chất lượng bày ra trước mắt, hiệu quả như vậy cũng rất bình thường.

“Tôi mua giảm béo đan, cô mua cái gì?”

“Tôi mua mỹ dung đan.”

“Ôi, hôm nay tôi quên không mang tiền, đành quay về lấy tiền vậy, nhưng ngàn vạn lần đừng có hết hàng nha!”

“Cô nói đúng, tôi định mai mới đến mua một ít, nhưng nếu hết hàng chẳng phải thảm rồi?”

“Đúng đúng đúng, tôi cũng muốn mua!”

Cứ như vậy, danh tiếng Âm Kim Mai Khôi triệt để khai hỏa, tất cả đều đang bàn luận về Âm Kim Mai Khôi, mà người từng thử qua càng nói phét đến trên trời, cứ như mình mua được thương phẩm của Âm Kim Mai Khôi là một sự tình rất đáng kiêu ngạo vậy.

Người giàu có đang bàn luận về Âm Kim Mai Khôi, bọn họ có đủ năng lực tiêu phí ở đó. Dù sao thì một vài tiểu thư mỗi tháng cũng đã tiêu phí

không dưới mười vạn chỉ để bảo dưỡng, hơn nữa hiệu quả không phải quá tốt, nhưng mà thương phẩm của Âm Kim Mai Khôi hiệu quả rất rõ ràng!

Nhất là khi thấy bạn bè mua rồi, mọi người hẹn nhau cùng đi mua.

Người nghèo cũng bàn tán về Âm Kim Mai Khôi, mặc dù họ không có năng lực mua sắm ở đó nhưng chỉ cần nhìn qua cũng tốt, có lẽ, tương lai họ cũng có thể sử dụng dịch vụ ở đó...

Dương Hiểu Đồng ở trong công ty bận rộn cả ngày, cũng may tổ chức nhân viên không tệ, chất lượng phục vụ khách hàng rất tốt, khiến mọi người không ngừng khen ngợi Âm Kim Mai Khôi.

Dương Hiểu Đồng cũng không trở về mà trực tiếp nghỉ lại trong phòng làm việc tại tầng cao nhất, cô đã dặn dò Trương sư phó thiết kế riêng một căn phòng cho cô sử dụng, như vậy sau này cô muốn ở lại công ty cũng thuận tiện hơn.

Đứng bên giường nhìn cảnh đêm bên ngoài, Dương Hiểu Đồng mỉm cười, thành tích hôm nay xác thực làm cho cô hài lòng, cô tin trong tương lai toàn thế giới sẽ chú mục vào công ty này của mình!

Không hề lãng phí thời gian, Dương Hiểu Đồng trực tiếp tiến vào trong Thiên Hàng Bảo Điển, Du Du cũng đã ở bên trong chờ cô.

“Chúc mừng cô, Hiểu Đồng.” Du Du cười tươi rói, mặc dù nó không thể xuất hiện trong ngày khai trương nhưng cũng biết được những việc đã xảy ra, Hiểu Đồng đạt được thành tích như vậy nó cũng cảm thấy rất tuyệt.

“Ha ha ha, được rồi mà! Nhìn tình hình tiêu thụ này về sau chắc chắn sẽ rất bận! Nói cách khác nguồn cung thực sự không đủ. Tôi phải hỏi thăm xem bao giờ tài liệu lò luyện đan mới có thể đưa đến.” Dương Hiểu Đồng chưa từng quên chuyện lò luyện đan.

Hiện tại nhu cầu ở phương diện đan dược rất lớn, cho nên sự tình lò luyện lại trở thành vấn đề bức thiết.

Du Du gật đầu “Cô có thể lấy lò luyện đan của ta dùng trước, sau đó cố gắng tìm tài liệu vậy!” Hiện tại chỉ có thể làm như thế thôi.

“Tốt rồi, vậy tôi đi học đây!” Dương Hiểu Đồng rất hứng thú với khinh công. Hôm nay bắt đầu, phải học một chút kiến thức cơ bản trước đã.

“Xin chào! Ta tên Linh Nhi, là sư phụ cố võ của tiểu thư. Hôm nay chúng ta sẽ học khinh công.” Linh Nhi nhìn qua khoảng hai mươi tuổi, có vẻ hoạt bát đáng yêu, nhưng Dương Hiểu Đồng biết đây chắc chắn cũng là một cao thủ.

“Trước tiên ta sẽ giới thiệu một chút về khinh công. Đây là một môn võ học rất cao thâm của dân tộc ta, nhưng ngay cả ở cổ đại cũng có rất ít môn khinh công chân chính được lưu truyền, ngay cả khinh công Thiếu Lâm tự cũng chỉ là một chút vỏ ngoài mà thôi, những thứ ấy căn bản không đáng được gọi khinh công!” Nói đến đây, vẻ mặt Linh Nhi trở nên kiêu ngạo, tựa như chướng mắt với khinh công Thiếu Lâm.

Nhìn bộ dáng này của nàng, Dương Hiểu Đồng không khỏi lú lờ, từ xưa đều nói ‘công phu thiên hạ xuất Thiếu Lâm’, nhưng giờ Linh Nhi lại nói như thế khinh công Thiếu Lâm là đồ bỏ đi vậy.

“Khinh công của môn phái ta là một môn võ học đặc biệt, các loại khinh công lưu truyền chỉ là dựa theo đó mà mô phỏng ra nhưng lại không học được tinh túy. Khinh công phái ta, học được chút thành tựu là có thể vượt nóc bằng tường, nếu luyện được đến đại thành thì có thể phi hành trên không trung vài canh giờ, chính là kỹ năng cao cấp dùng cho việc chạy trốn thoát thân!”

Nghe xong lời này, miệng Dương Hiểu Đồng biến thành hình chữ O, lúc đầu là vì hiệu quả của khinh công mà Linh Nhi miêu tả, còn sau thì vì câu

nói ‘kỹ năng cao cấp dùng để thoát thân’ kia, bởi khi nói đến việc chạy trốn, trên mặt Linh Nhi vẫn tràn đầy vẻ tự hào như cũ.

Xem ra Linh Nhi rất tự tin về khinh công của môn phái, sự tự hào kia rõ ràng là phát ra từ trong tim, mặc dù mới tiếp xúc với nàng không lâu, Dương Hiểu Đồng vẫn có thể nhận thấy được.

“Tiểu thư khinh thường việc chạy thoát thân? Vậy trên thế giới này thứ gì là quan trọng nhất? Tiền tài? Địa vị? Đều không phải! Thứ quan trọng nhất chính là mạng! Nếu chết rồi thì những thứ kia căn bản không dùng được. Một người thông minh phải hiểu được cách bảo trụ mạng sống của mình, cho nên khinh công vô cùng quan trọng.”

Dương Hiểu Đồng vẻ mặt thụ giáo đứng một bên, cô cũng hiểu được những điều nàng nói.

“Được rồi, chúng ta bắt đầu học tập đi! Ta đã thiết trí sân tập có trọng lực gấp mười lần bình thường, khi nào tiểu thư có thể hành động như thường, có thể nhảy cao 1 mét thì chúng ta sẽ chuyển sang bài học tiếp theo.”

Nói xong, Linh Nhi xoay người đi mất, để lại Dương Hiểu Đồng đứng tại chỗ. Dương Hiểu Đồng chỉ cảm thấy dường có quạ đen bay qua, dạy học thật đơn giản, chỉ cần ném cô lại tự mình luyện tập là được. Thôi vậy, cô cũng quen với cái kiểu dạy dỗ này rồi.

Tuy nói trọng lực gấp mười có vẻ hơi ít, thế nhưng Dương Hiểu Đồng bước một bước trong đó cũng vô cùng gian nan, bởi trọng lượng của chân tăng lên mười lần nhưng lực lượng bản thân lại không hề thay đổi, cho nên mỗi bước đi đều rất vất vả.

Qua hai lần cải tạo thân thể, thể chất Dương Hiểu Đồng rất tốt, may mà là cô, chứ đổi thành người khác căn bản chỉ có thể đứng im tại chỗ.

Mặc dù ngoài miệng oán Linh Nhi vô trách nhiệm nhưng Dương Hiểu Đồng vẫn nghiêm túc luyện tập, lấy tình hình hiện tại, đừng nói nhảy cao 1 mét, nhảy rời chân khỏi mặt đất cũng là một nhiệm vụ bất khả thi, có lẽ khoảng thời gian tiếp theo của cô sẽ trôi qua trong việc tập đi rồi.

Dương Hiểu Đồng chỉ luyện khinh công phân nửa thời gian, còn lại thì tiện đà đi học tập súng ống, bây giờ cô đã hiểu rất rõ về súng ống, người bình thường làm gì có cơ hội thường xuyên tiếp xúc như cô, loại hình nào cũng có thể lấy ra chơi đùa, hiện tại cô đã học được khoảng 75%, không bao lâu nữa chắc chắn sẽ nắm vững toàn bộ.

Lúc Dương Hiểu Đồng ra khỏi Thiên Hàng Bảo Điện đã là sáu giờ sáng, nhưng từ sáu giờ đến bảy giờ, trong công ty không ngừng vang lên tiếng thét chói tai, cũng may cô không ngủ, nếu không chắc chắn cũng sợ hãi mà tỉnh lại.

Khi Dương Hiểu Đồng ra khỏi phòng làm việc, cô kinh ngạc phát hiện toàn bộ nhân viên đã có mặt đông đủ, ngoài những nhân viên trực đêm, cô quy định tám giờ mới bắt đầu làm việc, nhưng bây giờ mới có bảy giờ hơn không ngờ mọi người đã đến cả rồi.

“Giám đốc, buổi sáng tốt lành!” Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng, các nhân viên nhao nhao chào hỏi.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, hỏi “Sao mọi người tới sớm vậy?” Cô mới chỉ thấy người ta tan tầm chạy sớm, chứ người đến công ty trước giờ làm dường như rất ít thì phải?

Các nhân viên nghe Dương Hiểu Đồng hỏi thì nhìn nhau cười cười nhưng không ai mở miệng, Dương Hiểu Đồng cũng không hỏi nhiều, dù sao thì đây cũng là một hiện tượng tốt. “Tối nay tôi mời tất cả dùng cơm!” Dương Hiểu Đồng hùng hồn nói.

Công ty có rất nhiều nhân viên, muốn mời bọn họ ăn cơm chắc chắn sẽ tiêu tốn một khoản kha khá, nhưng Dương Hiểu Đồng không quan tâm, số tiền ngày hôm qua kiếm được chắc chắn không dưới ngàn vạn (mấy chục triệu), ăn một bữa cơm có thể mất bao nhiêu chứ? Trọng yếu là làm như vậy nhân viên có được động lực làm việc sẽ nghiêm túc hơn, đại gì không làm.

Một công ty phát triển tốt hay không phụ thuộc rất nhiều vào tính tích cực công tác của nhân viên.

“Hoan hô!” Mọi người vui vẻ nói.

Bọn họ tới sớm như vậy là muốn xem có cần giúp đỡ thêm gì không, dù sao hôm qua có nhiều khách hàng như vậy, công ty mới khai trương đương nhiên không thể để lại ấn tượng xấu cho khách hàng được, trọng điểm là ở đây đãi ngộ rất tốt, họ biết rất khó có được cơ hội như thế này nên tận lực làm việc là điều đương nhiên.

Một nguyên nhân khác chính là muốn lưu lại ấn tượng tốt trong mắt giám đốc, như vậy con đường thăng tiến sau này sẽ thông thuận hơn không ít, nhưng không ngờ tất cả mọi người đều chịu khó như thế.

Dương Hiểu Đồng đi vào phòng làm việc, gọi điện thoại, “Minh Anh, tới phòng làm việc của tôi.” Mặc dù hôm qua bận rộn cả ngày nhưng cô vẫn chưa biết tư liệu của các khách hàng, tài liệu cụ thể vẫn nằm ở chỗ những nhân viên phụ trách, hôm qua cô đã giao cho Minh Anh tổng hợp lại.

Minh Anh là người Dương Hiểu Đồng coi trọng, làm việc rất lão luyện, nhanh nhẹn, cô rất thưởng thức nên chọn làm thư ký, cô tin rằng cô ấy có thể đảm đương được công việc này.

Sau khi nhận được điện thoại, Minh Anh lập tức đi tới phòng làm việc của Dương Hiểu Đồng.

“Giám đốc.”

“Ừ.”

“Đây là bản tổng hợp tư liệu khách hàng mà ngài muốn.” Hôm qua, từ lúc được Dương Hiểu Đồng giao phó, cô lập tức chỉnh lý những tài liệu này. Trước đây cô cũng có kinh nghiệm làm những việc như vậy nên xử lý rất thuận buồm xuôi gió.

Mặc dù có rất nhiều khách hàng nhưng đêm qua tăng ca cuối cùng cũng chỉnh lý xong.

Nhận lấy tư liệu Minh Anh đưa đến, Dương Hiểu Đồng mở ra nhìn qua liền biết Minh Anh đã rất cẩn thận chỉnh lý tư liệu này, cô gật gật đầu, “Làm không tồi.”

Nghe Dương Hiểu Đồng tán thưởng, trên khuôn mặt lạnh lùng của Minh Anh cũng hiện lên nụ cười hiếm có. Dương Hiểu Đồng cũng không hiểu tại sao Minh Anh chỉ mới khoảng hai bảy hai tám tuổi mà suốt ngày cứ thích trưng ra cái bộ mặt lạnh lẽo kia.

“Đây là nhiệm vụ của tôi, thưa giám đốc.”

“Lát nữa khách hàng ra khỏi phòng thì cô chú ý một chút, tận lực thỏa mãn các yêu cầu của họ, nhắc các nhân viên nhớ giới thiệu các dịch vụ khác của công ty. Trang phục, mỹ phẩm, dịch vụ trang điểm và tạo mẫu tóc, rõ rồi chứ?” Dương Hiểu Đồng vừa xem tư liệu vừa nói.

Mặc dù chưa từng có kinh nghiệm nhưng Dương Hiểu Đồng không hề lúng túng, trái lại rất giống với một giám đốc đã điều hành công ty lâu năm.

“Tôi đã rõ thưa giám đốc.”

“VẬY cô đi làm việc đi.” Dương Hiếu Đồng nói, cô còn phải xem kỹ các tư liệu này, đối với cô đây không chỉ là tư liệu khách hàng, nó chính là tài phú quan trọng để cô khởi đầu giao thiệp.

Những khách hàng hôm qua không hề về lấy tiền hoặc đi đâu, họ có thể trực tiếp mua sản phẩm của công ty chúng tôi trên người họ luôn mang theo chi phiếu mấy chục vạn, người như vậy chắc chắn có thân phận nhất định.

Cô phải tìm hiểu những chuyện này, sau đó giao thiệp, tạo quan hệ tốt với những người đó, họ sẽ là những trợ giúp không nhỏ trong tương lai.

Hôm nay vẫn vô cùng bận rộn, Dương Hiếu Đồng cẩn thận giao nhiệm vụ cho từng bộ phận, bởi các khách hàng hẹn trước vào hôm qua đều tới nên các phòng phục vụ đều được sử dụng, nhìn công ty đông khách, Dương Hiếu Đồng thực sự vui sướng.

“Chị, chị bận sao? Chúc mừng chị làm ăn thành công! Nhưng chị không được quên nghỉ ngơi đâu đấy nhé!” Thanh âm ấm áp của Dương Hiếu Thần qua điện thoại truyền ra.

“Chị biết rồi mà! Bây giờ em đang ở trường sao? Hôm nay học hành thế nào, có vất vả không?” Mấy ngày rồi bận rộn ít chú ý đến Hiếu Thần, cô cũng cảm thấy thẹn thùng.

“Hôm nay em nhàn lắm, chỉ có hai tiết buổi sáng thôi! Có chuyện gì vậy chị?”

Hiện tại tâm tình cậu rất tốt, hôm nay tới trường đâu đâu cũng nghe thấy người ta bán tán về Ám Kim Mai Khôi, nói bên trong phục vụ tốt thế nào, sản phẩm bán ra thần kỳ biết bao nhiêu, chị mình có thể thành công như vậy đương nhiên trong lòng cậu ngập tràn vui sướng.

“Ha ha ha, vậy hôm nay chị đến trường thăm em đi, thuận tiện gặp mặt em đâu tương lai a! Lần trước chị chưa được gặp, qua lâu như vậy, lần này

nhất định phải gặp được!” Cô quả thật rất hiếu kỳ về bạn gái của Hiếu Thần nha.

Em trai mình rất ưu tú, từ nhỏ đến lớn, mặc dù được nhiều nữ sinh thích nhưng cậu em này chưa từng dính dáng gì đến yêu đương, cô vẫn thường gheo cậu ánh mắt cao, hiện tại Hiếu Thần rất cuộc cũng có bạn gái đương nhiên cô phải hiếu kỳ rồi.

Đầu dây bên kia, thấy Dương Hiếu Đồng nói vậy, Dương Hiếu Thần gãi đầu, “Vậy được, chị rảnh rồi thì đến luôn đi, Linh Hi luôn muốn gặp chị, nhưng chị đừng có dọa cô ấy nha!”

Lần trước cậu nói Dương Hiếu Đồng không đến được, Linh Hi còn rất tiếc nuối, lần này có cơ hội thì gặp mặt luôn cũng tốt.

“Biết rồi, biết rồi! Em còn sợ chị dọa cô ấy chạy mất hay sao hả?”

.....

Đã quyết định đi thì Dương Hiếu Đồng cũng không chần chừ nữa, sau khi hoàn thành công việc trên tay, cô liền đi tới trường của Dương Hiếu Thần. Trước đây đã từng đến nên bây giờ chỉ là xe chạy đường quen, sau nửa giờ cô đã tới nơi

Chiếc Spyker C8 chạy vào sân trường dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, không lâu sau, Dương Hiếu Đồng nhìn thấy Dương Hiếu Thần đang đứng cùng một nữ sinh thanh lệ thoát tục.

Nhìn thấy một màn này, một nụ cười hiểu rõ xuất hiện trên mặt Dương Hiếu Đồng, cô xuống xe đi tới trước mặt Dương Hiếu Thần và Đường Linh Hi.

“Chị.” Dương Hiếu Thần cười nói.

“Hiếu Thần, đây chính là Linh Hi sao? Thật xinh đẹp nha!” Dương Hiếu Đồng nhìn Đường Linh Hi, hôm nay Đường Linh Hi cũng chuẩn bị rất kỹ, áo đen váy trắng xinh đẹp, khuôn mặt trang điểm nhạt trông thanh nhã lại không dung tục, vẻ đẹp ngọt ngào khiến người ta vừa gặp đã thích.

Có lẽ là do lần đầu tiên gặp mặt người nhà Dương Hiếu Thần, Đường Linh Hi vừa cao hứng vừa có chút khân trương, “Em chào chị.”

“Được rồi, chúng ta tìm một chỗ ngồi trò chuyện đi. Hiếu Thần, em quen thuộc nơi này, em dẫn đường đi.” Dương Hiếu Đồng tỏ ra rất thân thiết, không dò xét Đường Linh Hi nên bầu không khí rất hòa nhã.

Ba người tới một quán cà phê gần đó, Dương Hiếu Đồng lấy ra một cái túi đưa cho Đường Linh Hi, “Linh Hi, đây là lần đầu tiên gặp mặt, chị cũng không mang theo cái gì, nên đây coi như là quà gặp mặt cho em.”

Lần đầu tiên gặp mặt, tuy nói lần trước đã cùng Hiếu Thần đi mua vòng cổ cho Linh Hi nhưng dù sao thì cũng không phải là tự tay mình mang đến, lần này nói thế nào cũng phải tặng quà mới hợp lý, dù sao cũng không thể đánh mất cấp bậc lễ nghĩa.

“Chị Hiếu Đồng, chị thật khách khí quá, không cần phải làm vậy đâu.” Đường Linh Hi được yêu mà sợ, cô không ngờ Dương Hiếu Đồng lại tốt với mình như vậy.

Lúc trước mặc dù cô rất tò mò về chị gái của Hiếu Thần nhưng lúc đến gặp chị ấy vẫn cảm thấy rất khân trương, lo lắng không biết liệu chị ấy có thích mình không, liệu có hỏi mình vấn đề gì kỳ quái hay không.

Nhưng khác với suy nghĩ của cô, Dương Hiếu Đồng rất dễ gần, cũng rất quan tâm khiến cô có ảo giác như đây là chị gái của chính mình vậy, giờ cô mới biết được vì sao Hiếu Thần luôn nói chị rất tốt, nhưng cô không ngờ chị ấy lại còn tặng quà cho mình.

“Hộp nhỏ là quà chị tặng em, còn hộp lớn là quà tặng cha mẹ em. Hy vọng mọi người sẽ thích. Hiếu Thần chưa từng trải qua chuyện như vậy, cũng không biết nên tặng quà cho em, vẫn còn khiến chị lo lắng nhiều lắm nha!” Dương Hiếu Đồng cười trêu ghẹo.

Cô rất có lòng tin vào em trai mình, huống hồ hiện tại gia cảnh nhà mình cũng không tệ, hai đứa ở bên nhau chắc không có vấn đề gì lớn.

Đường Linh Hi tựa hồ còn muốn nói thêm gì đó, nhưng Dương Hiếu Thần lại lên tiếng “Linh Hi, em cứ nhận lấy đi, ở bên nhau lâu như vậy mà anh chưa có quà gì tặng em cũng chưa từng tới nhà thăm hỏi bố mẹ em, lần này coi như là bày tỏ tâm ý của chị ấy.”

Dương Hiếu Thần chột quay qua nói với Dương Hiếu Đồng “Chị, cảm ơn chị!”

Nghe vậy, Dương Hiếu Đồng trợn trắng mắt liếc cậu “Chị em còn bày đặt, ơn nghĩa gì chứ!”

Lần gặp mặt này rất thoải mái, chỉ trò chuyện một lát, Dương Hiếu Đồng đã rất có thiện cảm với Đường Linh Hi, cô gái này không tệ, tính tình tốt, cũng ôn nhu sẵn sóc Hiếu Thần, khiến người làm chị như cô rất hài lòng.

Sau khi Dương Hiếu Đồng rời khỏi, Đường Linh Hi liền nói với Dương Hiếu Thần, “Hiếu Thần, chị ấy thật tốt.”

“Ha ha, anh đã nói rồi mà, từ bé đến giờ chị ấy đều rất tốt.”

“Hi hi, em biết! Vậy hôm nay em về sớm nha! Thuận tiện kể chuyện này với ba mẹ luôn.” Đường Linh Hi thoát nhìn rất cao hứng.

Trước kia cô cũng từng ám chỉ với ba mẹ, nhưng ba mẹ không nói gì, có vẻ không tán đồng lắm, trước là vì nghĩ Dương Hiếu Thần gia thế không tốt, nếu tương lai mình gả vào sẽ phải chịu khổ, về sau cô nói tình huống

gia đình họ đã được cải thiện nhưng ba mẹ vẫn không tin, lần này thì tốt rồi, ba mẹ không muốn tin cũng phải tin.

Dương Hiếu Thần cũng hiểu được ý nghĩ của Đường Linh Hi, cậu gật đầu nói “Được, vậy em về đi. Đi đường cẩn thận nhé!”

.....

Đường Linh Hi vui vẻ đi về nhà, bà Đường mở cửa thấy con gái thì cười cười “Sao hôm nay con lại về?”

“Con nhớ ba mẹ mà! Chẳng lẽ con không thể về nhà sao?”

“Đương nhiên có thể! Mẹ còn ước gì con trở về hàng ngày ấy chứ!”

“Đúng rồi, ba đâu mẹ?”

“Ba con đang ngồi trong phòng khách đọc báo ấy.”

Nghe thế, Đường Linh Hi lập tức kéo bà Đường vào phòng khách, ngồi lên sofa nói “Ba mẹ, hôm nay con gặp chị Hiếu Đồng, là chị của Hiếu Thần, chị ấy còn gửi quà cho con về tặng ba mẹ nữa đấy.”

Nghe con gái nói, ông bà Đường liếc nhau, trong mắt thoáng buồn. Đúng là họ có chút thành kiến đối với Dương Hiếu Thần, nhưng ông bà chỉ có một mụn con gái, là bảo bối trong lòng hai người, đương nhiên hy vọng con mình gả vào một nhà khá giả. Thế nhưng con gái lại thích thằng nhóc Dương Hiếu Thần kia, hai người từng hỏi thăm, thằng nhóc này phẩm hạnh học thức không tồi, họ rất hài lòng, nhưng chỉ có một điểm không tốt là gia thế của nó.

Nhìn thấy ba mẹ hơi biến sắc, Đường Linh Hi làm như không thấy “Ba mẹ nhìn xem đi, quà tặng này cụ thể là cái gì con còn chưa biết đâu!”

Đường Linh Hi mở túi ra, đưa chiếc hộp lớn cho ba mẹ, còn mình thì mở chiếc hộp nhỏ.

Ông bà Đường còn đang mất hứng, nhưng đến khi nhìn thấy chiếc hộp kia, cả hai người cùng biến sắc “Đây là hộp sản phẩm của Ám Kim Mai Khôi?”

Mặc dù không đi xem nhưng hai người cũng biết đến Ám Kim Mai Khôi, chiếc hộp vàng nhạt, phía trên khắc một đóa hồng viền vàng, là dấu hiệu của Ám Kim Mai Khôi, nghe nói bông hoa hồng trên hộp là được mạ vàng, ngay cả chiếc hộp cũng rất có giá trị rồi, nhưng hiệu quả của sản phẩm bên trong hộp lại càng khiến người khác kinh ngạc.

Ông bà Đường mở hộp ra, bên trong là hai chai rượu đỏ 60 năm và hai viên đan dược được đóng gói tinh xảo, bên cạnh viết ba chữ lớn – dưỡng nhan đan!

Mà khi Đường Linh Hi mở chiếc hộp của mình ra, cũng thấy một viên dưỡng nhan đan và vài đôi khuyên tai thủ công tinh xảo.

“Ám Kim Mai Khôi, thực sự là Ám Kim Mai Khôi!” Bà Đường nhìn chăm chăm quà tặng trên tay, kinh ngạc nói, trong thanh âm tràn đầy không thể tin tưởng.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Âm Mưu – Chợ Đen

Đường Linh Hi sau khi nghe được lời mẹ mình nói xong thì kinh ngạc nhìn lễ vật trong tay, có chút không thể tin tưởng nói, “Mẹ, mẹ nói này là thương phẩm của Âm Kim Mai Côi?”

Mặc dù cô cũng không có đi qua Âm Kim Mai Côi, thế nhưng hiện tại ở Thụy thành không ai không biết Âm Kim Mai Côi, hôm nay chỉ là một ngày sau ngày Âm Kim Mai Côi khai trương, nhưng thanh danh của nó trong lúc vô tình đã vô cùng nổi tiếng, ngay cả bên trong có thương phẩm gì, hiệu quả cùng với giá trị thế nào bọn họ đều nghe thấy.

Nghe nói Âm Kim Mai Côi rất khó hẹn trước được, thậm chí có người vì hẹn trước, cả buổi tối không ngủ ở cửa chờ ngày hôm sau tiện cho chính mình đi vào thứ nhất, các loại nghe đồn tràn ngập ở trong tai mọi người, cho nên trong khoảng thời gian ngắn tất cả mọi người đối Âm Kim Mai Côi này, đầy lòng hiếu kỳ.

Bà Đường gật gật đầu “Đúng vậy, hôm qua Âm Kim Mai Côi khai trương, dì con vừa lúc đi vào mua một phần, sáng nay cao hứng vô cùng nói cho mẹ biết hiệu quả kia, mà theo như lời dì con nói thì hộp thiết kế chính là cái bộ dáng này, mà dường như đan này cũng đang là thương phẩm của Âm Kim Mai Côi.”

Ông Đường vốn đối với này đều không có hứng thú, bất quá ông giờ phút này nhìn quà tặng này, trong miệng nhẹ nhàng nói một câu, “Chỉ là phần lễ vật này cũng không dưới trăm triệu, rượu vang này không có năng lực nhất định căn bản là tìm không được a.”

“Con không ngờ chị Hiếu Đồng lại tặng lễ vật quý trọng như vậy.” Chỉ cần một phần lễ vật liền trên trăm triệu, điều này thực làm cho cô kinh ngạc.

Ám Kim Mai Cô, chân chính là thiên đường của kẻ có tiền, ở bên trong có thể hưởng thụ được chất lượng phục vụ tốt, chỉ nghe một chút cũng khiến người ta cảm thấy hưng phấn, huống chi hiện tại Ám Kim Mai Cô làm ăn tốt như vậy, muốn mua một phần lễ vật như thế cũng không dễ dàng a.

Bà Đường cầm lễ vật ngồi xuống bên người Đường Linh Hi, hỏi “Hi nhi a, con nói đây là chị Hiếu Thần đưa cho chúng ta?” Lễ vật này cũng không phải người bình thường có thể lấy ra cho a.

“Dạ, đúng vậy.” Đường Linh Hi gật gật đầu.

“Vậy con lần sau phải cảm ơn chị của hẳn a.” Bà Đường mặt cười tựa như đóa hoa, dưỡng nhan đan này ăn vào xong, bà hẳn là đẹp hơn không ít đi! (Sally: bà này, nếu không phải HT thương con gái bà thì...Nói thế nào cũng thấy ham tiền nhỉ?)

Vốn bà cũng chuẩn bị mua, bất quá hẹn trước lịch cũng không biết hẹn tới khi nào, không nghĩ tới bây giờ vậy mà trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của mình, này không động tâm là không thể nào.

“Dạ, con biết.” Mặc dù Đường Linh Hi thu một phần lễ vật quý trọng như vậy của Dương Hiếu Đồng, trong lòng cảm thấy rất áy náy, thế nhưng tương ứng cô cũng rất cao hứng, bởi vì từ khi nhận được phần lễ vật này, cha mẹ đối với Hiếu Thần thái độ rõ ràng đã khá nhiều, xem ra con đường của mình cùng Hiếu Thần sau này dễ dàng rất nhiều.

Giờ khắc này, Đường Linh Hi từ trong đáy lòng cảm tạ Dương Hiếu Đồng, Hiếu Thần có thể có một chị gái như vậy thật là tốt.

Đúng lúc này, tiếng chuông cửa vang lên. Mở cửa, nguyên lai là dì của Đường Linh Hi đến.

Mới vừa vào, cô ấy đã kích động kêu lên “Chị a, chị mau đến nhìn em a, em gãy! Đến bây giờ chính em đều không dám tin, giảm béo đan Âm Kim Mai Côi này hiệu quả thật tốt quá, em cảm thấy tựa như nằm mơ.”

Bà Đường khi nhìn thấy em gái mình, biểu tình kia triệt để giật mình, mà người em gái này cũng rất hài lòng bộ dáng này của chị mình.

Đường Linh Hi cũng ngốc ở một bên, trước đây dì mặc dù chưa nói là rất béo, nhưng tuyệt đối không tính gãy, thế nhưng bây giờ, vóc người của dì thoát nhìn giống như cô, tuổi này có thể có vóc người như vậy, là sự tình làm cho người ta hâm mộ bao nhiêu, chỉ một thoáng tựa hồ liền trẻ tuổi mấy tuổi.

“Em gái a, đây là ăn giảm béo dược Âm Kim Mai Côi sau biến thành như vậy? Thực sự liền một ngày thời gian sao?” Mặc dù nghe nói Âm Kim Mai Côi thương phẩm hiệu quả rất tốt, thế nhưng không ngờ hiệu quả lại tốt đến trình độ như vậy.

Ở trong mắt bà Đường, mọi người khoa trương chiếm đa số, dù sao một ngày thời gian để người gãy xuống nào có nhanh như vậy, còn vóc người người mẫu, thế nhưng vóc người em gái nhà mình thế nhưng rõ ràng a.

“Đúng vậy, chị, kỳ thực một ngày cũng không tới, ăn giảm béo đan em ngủ một giấc trong phòng tại Âm Kim Mai Côi, tỉnh dậy liền biến thành như vậy, hơn nữa không có chút khó chịu nào, quả thực quá thần kỳ, hai mươi vạn này, giá trị a! Quần áo trước đây hiện tại mặc đều quá rộng a, ha ha.”

Dì Linh Hi vừa nói vừa hướng phòng khách đi, khi nhìn thấy trên bàn đóng gói hộp Âm Kim Mai Côi sau, biểu tình kinh ngạc hiện đầy trên mặt, “Chị, chị không phải nói lần sau cùng em cùng đi sao? Thế nào cũng đã

mua được? Hẹn trước không có nhanh như vậy a.” Nghi hoặc quay đầu lại nhìn chị mình.

“A, không đúng a! Đóng gói này em ở Âm Kim Mai Côi lúc tuyên truyền quảng cáo đã từng gặp, thế nhưng ngày bán còn chưa tới a, chị sao có thể mua được?”

Thanh âm ngày càng sắc bén, điều này sao có thể? Nghe nói người coi trọng bộ này rất nhiều, mà muốn sớm mua được căn bản là không có khả năng, trừ phi cùng chủ tịch Âm Kim Mai Côi có quan hệ tốt a.

“Cái gì? Em nói này còn chưa có bán ra?”

Bà Đường cảm thấy Dương Hiểu Đồng tổng xuất phần lễ vật này mang cho bọn họ quá nhiều kinh ngạc, chợt đem con người chuyển hướng về phía Đường Linh Hi, “Linh Hi a, chị Hiểu Thần cùng Âm Kim Mai Côi có quan hệ gì sao?”

Nghe thấy lời bà Đường, Đường Linh Hi mới bắt đầu tự hỏi, nhớ mấy ngày trước...

“Hiểu Thần, anh đang suy nghĩ gì đấy?”

Dương Hiểu Thần xoay người lại nhìn Đường Linh Hi sau lưng, trên mặt không khỏi lộ ra một tươi cười ấm áp, “Anh đang suy nghĩ chị của anh, năm nay chị ấy thay đổi quá lớn, chị ấy chuẩn bị mở một công ty, bất quá bán cái gì ngay cả anh cũng không biết, nhưng nhìn thấy nụ cười tự tin kia thì anh biết vậy nhất định là một sản phẩm rất được mọi người hoan nghênh.”

“Chị anh muốn mở công ty?” Đường Linh Hi hỏi, hiện tại thời đại này mở công ty cũng không phải chuyện đơn giản a, dù sao hiện tại, thị trường, nhân viên, mọi thứ, mở một công ty tuyệt đối tốn kém không ít, công ty nhỏ còn đỡ một chút.

“Ha ha, đúng vậy. Ngay bên cạnh Doãn thị tập đoàn, là một tòa nhà lớn, kia cũng đã bàn xuống, tiếp tới, thật là chờ mong xem nó phát triển a, bất luận thế nào, anh đều tin chị của mình nhất định sẽ làm rất thành công, chúng ta cùng nhau xem đi!” Bất ngờ, Dương Hiểu Thần trên mặt cũng lộ ra mỉm cười tự tin.

Đó là một cỗ kiên định vô cùng, nụ cười tự tin nhất định sẽ như chính mình mong muốn, nhợt nhạt, lại tràn đầy lực lượng làm cho người tin phục. Nếu như người quen thuộc của Dương Hiểu Đồng nhìn thấy, nhất định sẽ kinh ngạc phát hiện hai chị em bọn họ có nụ cười giống nhau như đúc.

“Mẹ, Ám Kim Mai Cô có phải ở bên cạnh Doãn thị tập đoàn, một cao ốc rất lớn hay không?” Mặc dù Đường Linh cảm thấy không thể tưởng tượng, nhưng nghĩ tới lời Hiểu Thần trước nói với mình, liền cảm thấy ý nghĩ của mình ngày càng có thể tin.

Bà Đường vẫn không nói gì, dì liền lên tiếng “Đúng vậy, ngay bên cạnh Doãn thị tập đoàn, hơn nữa dì nghe nói a, chủ tịch Ám Kim Mai Cô cùng Doãn thị tập đoàn _ Doãn Lăng Hạo cũng có quan hệ nhất định.”

Đường Linh Hi nuốt từng ngụm nước bọt, “Mẹ, dì, hình như chị của Hiểu Thần là chủ tịch của Ám Kim Mai Cô a...”

“Con nói cái gì?” Ba người nghe được Đường Linh Hi nói sau đồng thời hô lên.

Ngày này, nhất định người Đường gia nội tâm không bình tĩnh.

.....

Khi cùng Dương Hiểu Thần bọn họ tách ra, Dương Hiểu Đồng tâm tình rất tốt, mặc dù cùng Đường Linh Hi tiếp xúc thời gian cũng không lâu, thế nhưng đối với em dâu tương lai này cô rất xem trọng, đối với lễ vật mình đưa, tin tưởng cả nhà bọn họ sẽ rất thích.

Vốn cô chuẩn bị mỗi loại đều đưa một phần, thế nhưng đóng gói như vậy để cùng một chỗ liền nhiều lắm, có phần quá khoa trương một ít, cho nên qua một phen tự hỏi, Dương Hiểu Đồng vẫn lựa chọn đường nhan đan, dù sao đường nhan đan này vô luận là dạng phụ nữ nào đều cần.

Lúc trước, cô biết giữa Đường Linh Hi và Hiểu Thần tồn tại một vài vấn đề, ngay lúc đó Hiểu Thần rất khổ não nói hẳn có một vấn đề, mặc dù Đường Linh Hi cũng không ngại Hiểu Thần nghèo, thế nhưng cha mẹ cô ấy cũng không cho là như vậy.

Cũng chính bởi vì vậy, Dương Hiểu Đồng hôm nay đưa sản phẩm còn chưa có bán ra. Mọi người đều là người thông minh, tin tưởng bọn họ chỉ cần nghĩ liền rõ ràng, cô tin, rất nhanh, giữa Hiểu Thần và Linh Hi cũng sẽ không tồn tại vấn đề gì.

Khi Dương Hiểu Đồng vừa nghe nhạc vừa lái xe trên đường cao tốc, điện thoại đột nhiên vang lên.

“Xin chào.”

“Hi, Hiểu Đồng, chị là Jenny, lần trước em có nhắc tới chợ đen, chị có tin tức...” Jenny nó có chút hưng phấn từ bên kia truyền đến.

“Chị nói chợ đen có tin tức?”

“Đúng vậy, ba ngày sau, ở Yên kinh có một lần chợ đen rất khó có được, nghĩ đến một vài thứ em muốn, ở trong này sẽ gặp phải có khả năng rất lớn.”

“Thật vậy chẳng? Cảm ơn!”

....

Cúp điện thoại, nụ cười trên mặt Dương Hiểu Đồng ngày càng xán lạn, “Chẳng lẽ là mình gần đây nhân phẩm đại bạo phát? Thực sự là nghĩ cái gì đến cái đó a!”

Lúc trước, Dương Hiểu Đồng nhờ Jenny, Chris Đinh bọn họ gia tộc là hắc đạo, cho dù ở Trung Quốc cũng có hiểu biết nhất định, như vậy chợ đen bọn họ cũng có biết qua, hỏi bọn họ đương nhiên là tương đối dễ dàng.

Hỏi người Tống gia, này cũng có chút không thích hợp, dù sao Tống gia là thế lực quân đội, ở phương diện này nói như thế nào đều sẽ có một chút bất tiện.

Dương Hiểu Đồng cao hứng về tới nhà. Bắt đầu vì mình đi Yên kinh làm chuẩn bị, trong một năm này, số lần tin tức Yên kinh xuất hiện trong tai cô rõ ràng tăng nhanh, bất quá hai mươi năm cuộc đời của cô, còn chưa từng đi qua Yên kinh, vừa lúc lần này có thể nhìn kỹ một chút.

Đối với nguyên liệu cần thiết chế tác lò luyện đan, Dương Hiểu Đồng trước cũng đã nhớ kỹ, tài liệu bình thường Dương Hiểu Đồng cũng đã tìm được, chỉ còn thiếu một loại ‘hắc minh huyền thiết’.

Hiểu Đồng đến khắp nơi dò hỏi cũng không thể tìm được loại này, nếu như không phải Du Du luôn mãi khẳng định ở địa cầu cũng có, Dương Hiểu Đồng đều cho rằng đây là vật chỉ có ở siêu cấp tinh cầu.

Vấn đề lò luyện đan vẫn luôn được cô để tâm, này liên quan đến hiệu suất luyện đan tương lai, cho nên Dương Hiểu Đồng cũng cực kỳ để bụng. Khi Chris Đinh đáp ứng chuyện này, Dương Hiểu Đồng vẫn chờ tin tức này.

Cũng may ông trời không phụ lòng người, rốt cuộc để Dương Hiểu Đồng chờ được cơ hội chợ đen tổ chức a! Liên hi vọng lần này có thể tìm được hắc minh huyền thạch, nếu không lại phải đến địa phương khác tìm.

Dù sao đối với hắc minh huyền thạch này, Dương Hiểu Đồng đã hạ quyết tâm nhất định phải đạt được!

Tống gia.

Từ khi Dương Hiểu Đồng đưa bọn họ vài loại đan dược cần thiết, Tống gia tất cả mọi người sôi trào! Trước bởi vì đan dược khuyết thiếu, bọn họ mấy năm nay đan dược đều dùng phi thường tiết kiệm, trừ phi người tại phương diện tu luyện có thiên phú kiệt xuất, những người khác căn bản không có khả năng thu được đan dược.

Cho dù là như thế, đan dược cũng không đủ dùng, cho nên tất cả người Tống gia đều lo lắng, liền lúc trước bọn họ nghe nói không ai có thể đủ năng lực luyện chế đan dược, nhưng khi nghe có người có khả năng, này đối với bọn họ không thể nghi ngờ là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi a!

Thế nhưng chậm chạp đều không nhìn thấy đan dược, này không khỏi để cho bọn họ tâm sinh nghi lo, nhưng mà mấy ngày hôm trước, đan dược lại chân chính xuất hiện ở trước mặt bọn họ!

Tất cả người Tống gia trên mặt đều tràn đầy tươi cười, mà Tống Dục Chính khi lấy được đan dược thì lại trực tiếp đi đột phá, hẳn cảm ở bình chướng lâu như vậy, hiện tại rốt cuộc có cơ hội có thể đột phá, cho nên hẳn một phút đồng hồ cũng không muốn chờ thêm, liền trực tiếp bế quan.

Tống gia trẻ tuổi, phàm ở phương diện tu luyện có thiên phú đều đạt được đan dược, này giúp thực lực Tống gia chính thể có thể tăng lên một bước cao.

“Cha, Dương tiểu thư này thực sự đem đan dược đưa tới, xem ra cô ấy xác thực rất có thành ý cùng chúng ta hợp tác a.” Tống Dục Triết trên mặt treo nhợt nhạt tươi cười nói.

Mặc dù cho tới bây giờ hẳn đều phát triển trên phương diện chính sự, đối với phương diện tu luyện hẳn không mấy để bụng, nhưng cũng rất rõ ràng tầm quan trọng của việc này đối với Tống gia, dù sao thực lực mới là thứ bảo đảm Tống gia!

Tống Hào Lâm trên mặt cũng lộ ra ý cười khó có được, phải biết rằng ở Tống gia luận thân phận cùng địa vị của Hào Lâm, thói quen uy nghiêm hẳn rất ít lộ ra tươi cười thư thái, thế nhưng khi tình hình gia tộc thay đổi, hẳn vẫn nhìn không được trên mặt cũng lộ ra tươi cười, như băng sơn hòa tan.

“Ha ha.” Tống Hào Lâm cười rất hào sảng “Lần này đan dược thật đúng là giải khẩn cấp của Tống gia ta a, tin tưởng không cần bao lâu, thực lực Tống gia ta có thể có một bước nhảy rõ rệt a!”

“Ha ha, đúng vậy.” Tống Dục Triết mặc dù trên mặt cũng sang sảng ý cười, chỉ là ánh mắt kia lại không ngừng đảo quanh, tựa hồ đang suy tư thứ gì, “Cha, có một chuyện ta nghĩ thật lâu, không biết có nên nói hay không.”

Nghe vậy, Tống Hào Lâm tươi cười dừng lại, hơi hiện ra nghiêm túc hỏi “Chuyện gì? Nói!” Đối với con trai của mình, hẳn sao có thể không biết? Có thể làm cho hẳn lộ ra vẻ mặt như thế, rất rõ ràng không phải chuyện đơn giản.

“Là như vậy. Cha, ta trong khoảng thời gian này quan sát, ta phát hiện Dương tiểu thư cùng Trương gia, Nghiêm gia quan hệ đều rất không tệ, Nghiêm gia _ Nghiêm Tuấn Trạch và Trương gia _ Trương Doãn Kiệt, cùng của cô ấy quan hệ đều rất tốt, lần này Âm Kim Mai Côi khai trương, hai người bọn họ cũng đều dẫn theo người đi giúp.”

Nói đến đây, Tống Dục Triết không có tiếp tục nói hết, chỉ nhìn Tống Hào Lâm, tin tưởng hẳn đã hiểu ý của mình.

Tống Hào Lâm nghe được lời Tống Dục Triết sau, gương mặt kia mới thoải mái không lâu giờ chân mày lần nữa nhíu lại, “Ý của người là, Dương tiểu thư có khả năng cùng người Trương gia hoặc là Nghiêm gia?”

“Con cũng không phải ý tứ này, nói không chừng bọn họ nhận thức chỉ là một trùng hợp, thế nhưng Nghiêm gia, Trương gia, và Tống gia chúng ta quan hệ chúng ta đều rõ ràng, một khi Dương tiểu thư cùng hai người bọn họ, dù bất kỳ bên nào quan hệ gần, như vậy đều không phải cục diện chúng ta muốn xem.”

Tống Dục Chính nhiều năm qua vẫn xử lý chính sự, đối với hiện tại, Nghiêm, Tống, Trương, cục diện tam đại gia tộc, thế chân vạc lại rõ ràng, trước tam gia vừa lúc duy trì cân bằng này, mà giờ khắc này, Dương Hiểu Đồng lại cùng tam gia tộc bọn họ quan hệ cũng không tệ.

Hiện tại Dương Hiểu Đồng chính là người có địa vị lớn nhất với tam gia tộc bọn họ, đan dượt đối với ba gia tộc tu chân bọn họ mà nói, trình độ quan trọng kia không cần nói cũng biết, một khi Dương Hiểu Đồng quyết tâm muốn giúp bọn họ, vậy Tống gia bọn họ kết cục tuyệt đối không thể tưởng tượng.

“Dương tiểu thư tính tình thành thực có thể tin, điểm này ta cũng xác định, thế nhưng chỉ sợ vạn nhất a. Phải biết, Dương tiểu thư là một người tu chân, đồng thời, cô ấy cũng là một nữ sinh đang tuổi dậy thì, Trương Doãn Kiệt và Nghiêm Tuấn Trạch kia đều nổi danh là nam nhân ưu tú, hơn nữa căn cứ tư liệu biểu hiện, hai người bọn họ đối Dương tiểu thư hẳn cũng đều có hảo cảm, một khi Dương tiểu thư cùng bọn họ dù bất kỳ người nào cùng một chỗ, như vậy một trong gia tộc bọn họ thực lực liền thu được đề thăng rất lớn, tùy thời mà Tống gia chúng ta nhất định sẽ bị đả kích.”

Càng nghe lời Tống Dục Triết nói, Tống Hào Lâm trên mặt nghiêm túc liền càng sâu. “Ta trái lại không ngờ Trương gia và Nghiêm gia tốc độ nhanh như vậy, hai tiểu bối này thực lực thật đúng là làm cho người ta

không thể khinh thường a.” Một con dâu như vậy, đối với gia tộc bọn hắn, chỗ tốt thật quá lớn.

“Đúng vậy, nếu như sớm biết một chút, để Tống Tín cũng đi tranh thủ một phen.” Lúc nói lời này thậm chí có một chút cảm giác chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, dù sao Trương Doãn Kiệt và Nghiêm Tuấn Trạch đều biết đuổi theo Dương Hiểu Đồng, mà hắn lại một điểm cũng không biết, nếu không Tống gia bọn họ địa vị cũng sẽ không bị động như thế.

“Tống Tín tiểu tử kia hiện tại một lòng đều ở trên người Tống Nhã Thiển kia, đâu còn biết cái gì là lấy gia tộc làm trọng!” Tống Hào Lâm nói cũng rất là phiền muộn, mặc dù điều này cũng không thể trách Tống Tín, thế nhưng nghĩ đến hai tiểu bối của gia tộc khác, động tác đều nhanh như vậy, ngay cả hắn tuổi lớn như vậy cũng nhịn không được phiền muộn.

“Kia, cha, ngài cảm thấy tiếp theo nên làm cái gì bây giờ?”

Tống Hào Lâm nhàn nhạt liếc mắt nhìn Tống Dục Triết một cái, “Người trước nói cái nhìn của người đi.” Mặc dù trong đầu của hắn đã tạo thành một ý nghĩ, thế nhưng này cùng hắn tính cách tương bội, với hắn mà nói thực sự không phải một phương pháp tốt.

Nghe thấy Tống Hào Lâm, Tống Dục Triết cũng không lãng phí thời gian, nói thẳng ra ý kiến của mình “Chiếu ta xem, hiện tại biện pháp duy nhất chính là đem Dương Hiểu Đồng trao qua đây giam lỏng, để cô ấy chỉ giúp chúng ta luyện chế đan dược!”

Tống Hào Lâm như trước ngồi trên tọa vị, hai mắt không giận tự uy, tĩnh tĩnh ngồi ở đó lại không có mở miệng nói bất luận cái gì.

Thấy Tống Hào Lâm bộ dáng như vậy, Tống Dục Triết tiện đà nói, “Mặc dù làm như vậy rất không tốt, thậm chí có thể nói là hèn hạ, thế nhưng này cùng tương lai Tống gia ta so, cũng chỉ có phương pháp này thích hợp nhất, phá hư quan hệ giữa bọn họ, chúng ta không có cái năng lực kia, huống chi

Trương gia, Nghiêm gia cũng không phải bất tài. Cha, người cho rằng thế nào?”

Tống Dục Triết cũng hơn bốn mươi tuổi, trong giới chính trị cũng có thành tích không tệ, cho nên ở trước mặt Tống Dục Triết người bình thường có loại cảm giác cao cao tại thượng, thế nhưng đứng ở trước mặt Tống Hào Lâm, Tống Dục Triết lại có chút cẩn thận từng li từng tí.

Từ nhỏ đến lớn, Tống Hào Lâm luôn để mắt tới hẳn, cho nên loại thói quen này cũng là vẫn bảo lưu đến nay.

Tống Hào Lâm trầm mặc một lát, cuối cùng gật đầu bất đắc dĩ, “Đích xác, sự tình tựa như lời người nói, chỉ có biện pháp này.” Không phải hẳn không tin Dương Hiểu Đồng, mà là hai tiểu tử Trương gia và Nghiêm gia thật sự rất ưu tú, không có cô gái nào có tài năng nhìn thấy bọn họ mà không động tâm.

Dương Hiểu Đồng mặc dù hiện tại không có, cũng không đại biểu sau này không có, dù sao này đối với Tống gia bọn hắn mà nói chính là một trái bom hẹn giờ a.

“Cha, Dương Hiểu Đồng cũng là người tu chân, không biết thực lực của cô ấy thế nào?” Tống Dục Triết lúc này lo lắng nhất chính là vấn đề này, đã quyết định phải làm như vậy, nhất định phải vạn vô nhất thất mới được, một khi trung gian xuất hiện lầm lẫn gì, cuộc sống Tống gia bọn họ sau này sẽ vô cùng khó khăn.

“Điểm ấy hẳn là không có vấn đề gì, theo ta đoán, thực lực của cô ta cách anh cả người có một chút chênh lệch, chỉ cần ta tự thân xuất mã, kia vẫn là chuyện dễ như trở bàn tay.” Lúc nói lời này, Tống Hào Lâm nói trung khí mười phần, hiển nhiên đối với thực lực của chính mình rất có lòng tin.
(Sally: Mấy người này sẽ vì quyết định này mà hối hận a.)

Một hậu bối như thế, vốn không cần tự mình ra tay, thế nhưng loại sự tình này cũng không phải chuyện quang minh lỗi lạc, chỉ sợ xảy ra lầm lẫn gì, vẫn là hấn chính mình đi vẫn yên tâm.

....

Dương Hiểu Đồng ở Hoa Hải Thự rất hài lòng nghiên cứu đến lúc đó chính mình nên mang những thứ gì đi, có phải hay không cần luyện chế một ít đan dược mới, như vậy đến lúc đó cũng có thể giúp mình tăng xác suất lợi thế một ít. Dù sao chợ đen loại người nào cũng có, cũng không phải tất cả mọi người đều là vì tiền, có lẽ bọn họ vì đối thủ chính mình yêu thích, cứ như vậy cô liền không thể không làm nhiều một ít chuẩn bị.

Nhưng mà, lúc này Dương Hiểu Đồng lại không biết, một âm mưu lớn đã hướng mình mở ra...

Mà tương ứng, Trương gia, Nghiêm gia cũng là cảnh tượng hoàn toàn bất đồng.

Trương gia.

Dương Hiểu Đồng ở Âm Kim Mai Côi khai trương ngày đó liền đem đan dược giao cho Trương Doãn Kiệt, sớm lúc trước luyện chế đan dược cô liền luyện chế 3 phần, Trương Doãn Kiệt bọn họ giúp cô nhiều như vậy, cô cũng hi vọng mình có thể đến giúp bọn họ, cô không hi vọng đến lúc đó thế lực của bọn họ bị Tống gia chèn ép.

Nếu như vậy, mặc dù cô cũng không phải là nguyên nhân chủ yếu, nhưng cũng là đồng lõa, đó cũng không phải việc cô hi vọng nhìn thấy.

Vốn Trương Doãn Kiệt chuẩn bị cự tuyệt, thế nhưng khi nghe Dương Hiểu Đồng nói hiệu quả đan dược sau, hấn vốn muốn khéo léo từ chối cứ như vậy dừng ở trong miệng của mình, dù sao làm một thành viên của

Trương gia, hẳn biết đan dược này đối với Trương gia bọn hãn vô cùng quan trọng, cho nên hẳn không có lại cự tuyệt.

“Cha, đây là đan dược con lấy được, có tẩy tủy đan. . .” Sớm lúc trước hẳn cũng đã biết Dương Hiểu Đồng là người tu chân, mà Âm Kim Mai Cô thì càng nói rõ cô ấy biết luyện chế đan dược, cho nên hẳn một điểm cũng không kinh ngạc.

Chỉ là hẳn mang đan dược về lại khiến Trương gia sóng to gió lớn, mặc dù Trương gia bọn họ qua nhiều năm như vậy biểu hiện ra vẫn luôn giấu giếm, nhưng bọn hãn nội bộ đều biết đan dược thiếu khuyết, nhất là mấy năm nay càng trở thành nỗi lo trong lòng bọn họ.

“Doãn Kiệt, người nói là sự thật?” Một trưởng bối không thể tin tưởng hỏi.

Trương Doãn Kiệt gật gù đầu, đem cái bình trên tay đưa cho bọn họ, “Đích thực là vậy, này là bạn tốt của ta _ Dương Hiểu Đồng có được, mà này đều là cô ấy tặng ta.”

Các trưởng bối xác định thật là đan dược bọn họ cần, trên mặt không thể khống chế tràn đầy tươi cười, khẩn cấp của Trương gia bọn họ cuối cùng cũng giải! “Đưa cho người? Cô ta không có yêu cầu cái gì?”

Đan dược trân quý như vậy bọn họ đều biết, bút tích lớn như vậy, một lần liền đưa nhiều như vậy, có phần khoa trương một ít.

“Không có, cô ấy là bạn tốt của ta, ta nghĩ vấn đề đan dược Trương gia ta hiện tại đã hòa hoãn rất nhiều.”

Ngay khi nghe Trương Doãn Kiệt lời xong, các trưởng bối Trương gia liếc mắt nhìn nhau một cái, kia trong mắt tính toán, Trương Doãn Kiệt chỉ nhàn nhạt vừa nhìn liền biết ý tứ bọn họ, không đợi bọn họ mở miệng liền nói, “Cha, cô ấy là bởi vì tin ta cho nên mới đưa những thứ này cho Trương

gia ta, ta không hi vọng các người đem chủ ý đánh tới trên người của cô ấy.“

“Doãn Kiệt, người làm sao có thể nói chuyện như vậy!” Ông Trương nghiêm khắc nói, bộ dáng uy nghiêm kia khiến bầu không khí toàn bộ phòng khách đều đọng lại.

Đối với lần này, Trương Doãn Kiệt sắc mặt lại không có chút biến hóa nào, như cũ yên lặng, dường như không nhìn thấy ba mình tức giận, “Ta lặp lại lần nữa, không cần đem chủ ý đánh tới trên người của cô ấy, cô ấy là người ta thích.” (Sally: Oa...Bởi vậy anh mới thành nam 9 ak, đáng iu tóa)

Lúc này Trương Doãn Kiệt cùng hình tượng ôn nhu trước đây khác biệt rất lớn, hẳn hiện tại nói chuyện kiên cường, trong giọng nói có vị không thể cự tuyệt. Trước hẳn cũng đã nói, hẳn sẽ bảo hộ tốt Dương Hiểu Đồng, tự nhiên không thể để cho người nhà mình thương tổn cô ấy.

Nhưng mà các trưởng bối Trương gia khi nghe được lời Trương Doãn Kiệt nói đều sững sốt, một lát sau ông Trương mới cười nói, “Tốt, kia lần này liền nghe Doãn Kiệt, Doãn Kiệt người phải cố lên a! Cô gái tốt như vậy phải cố gắng nắm lấy a.”

“Đúng vậy, đúng vậy, Doãn Kiệt cố lên a, lần sau tranh thủ đem con bé mang về cho chúng ta nhìn a.”

Mọi người trên mặt đều mang theo ý cười sáng tỏ. Phải biết rằng, Trương Doãn Kiệt lâu như vậy tới nay, mặc dù con gái quay chung quanh bên cạnh hẳn tuyệt đối không ít, thế nhưng hẳn lại chưa từng có một lần động tâm, đây là lần đầu tiên hẳn thừa nhận chính mình thích một cô gái, mà cô gái kia lại đưa cho Trương gia bọn hẳn một lễ vật lớn như vậy. Nếu vậy, ở trong mắt trưởng bối bọn họ, xem ra giữa bọn họ chính là tám chín phần mười, nếu là cháu dâu tương lai của gia tộc mình, bọn họ dĩ nhiên là không có gì lo lắng.

Nhìn các trường bối hơi hiện ra ánh mắt ám muội, Trương Doãn Kiệt trên mặt như trước treo nụ cười thản nhiên, cũng không có giải thích gì, nếu như Hiếu Đồng nguyện ý, hẳn thực sự hi vọng có một ngày có thể đem cô ấy mang về gặp trường bối, chỉ là sẽ có ngày đó sao?

Nghiêm gia.

Nghiêm gia quả nhiên là người cũng như tên, vô luận là lúc nào, bầu không khí Nghiêm gia luôn luôn nghiêm túc như vậy, khi Nghiêm Tuấn Trạch đem đan dược đưa cho cha mình, trên mặt ông lộ ra nụ cười thản nhiên, thế nhưng chỉ là trong nháy mắt, nụ cười kia đã biến mất, thay vào đó là nghiêm túc như cũ.

“Lần này ngươi làm rất tốt.” Ông rất cuộc khen ngợi Nghiêm Tuấn Trạch.

Nghiêm Tuấn Trạch khi nghe được cha mình khen, trên mặt cũng lộ ra ý cười, bất quá bầu không khí như trước trầm trọng, bên cạnh, anh hẳn ánh mắt nhìn hẳn có chút bất mãn, hiển nhiên không cam lòng rơi ở phía sau hẳn, đối với lần này hẳn lại làm như không thấy.

Từ nhỏ đến lớn vẫn bị anh mình cời trên đầu, hiện tại có cơ hội như thế tự nhiên sẽ không vì khí thế mà thua hẳn ta.

“Nhớ lời ta trước đây nói, cùng Dương Hiếu Đồng tạo mối quan hệ tốt, khi cô ta cần giúp đỡ, cố tận hết sức lực đi trợ giúp, ở phương diện này không cần trải qua ta chỉ thị là có thể sử dụng thế lực gia tộc, chính ngươi nắm chặt tốt cơ hội.”

“Ta biết, cha.”

Cha hẳn lời nói rất đơn giản, cứ như vậy ngắn gọn mấy câu cũng đã đem tất cả sự tình công đạo xong, đối với sự tình khác trời buộc Dương Hiếu

Đồng hản trái lại cho tới bây giờ đều chưa từng nghĩ, dù sao Nghiêm gia bọn họ biết trước chuyện này, mà chuyện này cũng nằm trong tính toán.

Đối với tính cách của Dương Hiểu Đồng cũng có hiểu biết rất lớn, rất hiển nhiên cô ấy có thể đi tới bước này, thực lực có thể có được cũng không phải nhìn thấy như biểu hiện bên ngoài, một khi không khống chế tốt, xảy ra vấn đề gì, thực lực Nghiêm gia bọn họ nhất định sẽ bị ảnh hưởng rất lớn, cho nên vì suy nghĩ đại cục, bọn họ cũng không muốn áp dụng bất luận hành động thiếu suy nghĩ nào.

Nhưng mà, một mặt khác trong những gia tộc này, bọn họ nghe được tin tức này.

Bọn họ tựa hồ đã yên lặng thật lâu, xem ra cũng đã tới lúc...

Dương Hiểu Đồng là người thuộc phái hành động, khi nghe tin Yên kinh có chợ đen sắp tổ chức, cũng đã gọi điện thoại cho Tuệ Mẫn để Tuệ Mẫn giúp mình đi đặt vé máy bay, mà Tuệ Mẫn làm việc hiệu suất cũng không cần phải nói, trong thời gian ngắn cũng đã đem vé máy bay đặt xong.

Dương Hiểu Đồng ở trong công ty đem sự tình giao phó một phen, đem mỗi chuyện nên làm đều phân phó xuống, xem xét tình hình cùng với những tình huống có khả năng xuất hiện cùng với phương pháp ứng đối đều phân phó, lúc này mới yên tâm ly khai, trực tiếp đi Yên kinh.

Cũng chính bởi vì Dương Hiểu Đồng tốc độ nhanh, cô lúc này mới né tránh được một kiếp.

Ngay khi Tống Hào Lâm chuẩn bị đi tìm Dương Hiểu Đồng hành động, lại phát hiện Dương Hiểu Đồng đã rời khỏi Thụy thành, chỉ có thể tiếc nuối mà về, làm cho người mình đi tra hướng đi của Dương Hiểu Đồng.

Khi Dương Hiểu Đồng đi tới Yên kinh, Chris Đinh bọn họ đã ở sân bay khu vip đợi cô, vừa nhìn thấy cô liền nhiệt tình ôm, “Hiểu Đồng, đã lâu

không gặp, gần đây có khỏe không?”

“Rất tốt, hai người thế nào?”

“Chúng ta cũng không tốt a, chính là do nhớ em...”

Mấy người hàn huyên một trận liền vui vẻ cùng rời đi, tới khách sạn sau, Chris Đình lại bắt đầu nói cho Dương Hiểu Đồng một ít phương thức giao dịch cùng với sự tình cần phải chú ý ở chợ đen, khiến Dương Hiểu Đồng được lợi rất nhiều.

Chợ đen là chỉ nơi buôn bán chưa được chính phủ phê chuẩn mà hình thành, lấy những thương phẩm không được đưa ra thị trường giao dịch hoặc lấy giá cao hơn giá thị trường công khai, tiến hành buôn bán bí mật vì là thị trường buôn bán đặc thù. Như chứng khoán chợ đen, vàng bạc chợ đen, vật phẩm buôn lậu. Nếu như là giá sản phẩm vì trốn tránh quốc gia, tỉ suất hối đoái cùng chứng khoán có giá trị hơn giá thị trường, lãi suất hạn chế mà hình thành hành vi buôn bán, thì được gọi là giao dịch chợ đen. Tới chợ đen giao dịch giá gọi là giá chợ đen.

Ở chợ đen, có rất nhiều thứ không có trên thị trường, mà tương ứng chợ đen buôn bán bất cứ thứ gì cũng không có người truy cứu thứ này có nguồn gốc như thế nào, cho nên cho một số người tiện hơn rất nhiều. Hơn nữa, cũng sẽ có một ít sản phẩm thoạt nhìn tựa hồ giá trị xa xỉ, thế nhưng lại không biết rốt cuộc thế nào xuất hiện ở đây, cho nên mỗi lần chợ đen xuất hiện đều mang đến kinh hỉ không tưởng được.

Dương Hiểu Đồng coi trọng chính là điểm này, trước ở địa phương khác tìm mất rất nhiều tinh lực, nhưng trước sau tìm không được ‘hắc minh huyền thạch’, thậm chí ngay cả một điểm tin tức về ‘hắc minh huyền thạch’ cũng không có, cho nên Dương Hiểu Đồng mới đưa chú ý đến nơi này, nói không chừng ở chỗ này lại xuất hiện.

Dương Hiếu Đồng đối chợ đen này cũng rất cảm thấy hứng thú, dù sao cho tới bây giờ đều chưa từng đi, trong nội tâm có một chút hiếu kỳ, nếu như lần này ở trong này cũng không gặp được, cô liền đi địa phương khác tìm, tin tưởng, cuối cùng có một ngày sẽ tìm được! Mà lần này đi, nói không chừng ở nơi đó sẽ gặp phải một ít vật khác đối với mình hữu dụng cũng không chừng.

Cho nên vô luận như thế nào, chợ đen lần này Dương Hiếu Đồng nhất định phải đi.

Trước hai ngày, Dương Hiếu Đồng cùng Jenny bọn họ cùng một chỗ, du lãm Yên kinh. Yên kinh là thủ đô Trung Quốc, kinh tế rất phồn vinh, so với Thụy thành cũng có rất nhiều chỗ hơn người, sau khi xem, trong lòng Dương Hiếu Đồng cũng có một chút cảm khái.

Tại Lão Hồ người người qua lại không ngớt, đại đa số cầm nắm quả ghim thành râu trong tay ăn, Dương Hiếu Đồng lại cảm thấy như được quay về hồi bé, cùng Jenny, Chris Đình cùng nhau vui đùa, đem những chuyện khác đều bỏ sau đầu.

Mà bởi vì ngày thứ ba Jenny bọn họ có việc, cho nên ngày buổi chiều hôm sau hai người bọn họ liền rời đi, mà Dương Hiếu Đồng thì ở tại khách sạn. Jenny bọn họ cũng là người cẩn thận, còn chuyên môn lưu lại một người đến lúc đó mang Dương Hiếu Đồng đi chợ đen, Dương Hiếu Đồng đối Jenny bọn họ cũng rất cảm kích.

Nhưng mà ban đêm vào ngày này, có một sự tình không bình thường xảy ra. Dương Hiếu Đồng đi một mình ở trên đường cái, xung quanh tham quan dạo chơi, lại cảm thấy có một ánh mắt như rắn độc gắt gao nhìn mình chăm chăm.

Làm cho cô cảm thấy lạnh cả người, làm một võ giả được huấn luyện tốt, đối với việc gặp được nguy hiểm trực giác rất mạnh, cho nên khi cảm nhận

được, Dương Hiểu Đồng liền biết mình hôm nay gặp một đối thủ rất cường đại, đối phương tuyệt đối không có ý tốt.

Chỉ là tại sao vậy chứ? Trong khoảng thời gian này cô cũng không có đắc tội người nào a, vì sao lại có người tránh thượng chính mình? Hơn nữa đối phương cũng là người tu chân, cho tới bây giờ cô tiếp xúc người tu chân cũng không có bao nhiêu, này tất cả rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Dương Hiểu Đồng ở trên đường vòng vài vòng, phát hiện cảm giác kia thủy chung đi theo sau lưng của mình, nếu đối phương không có ý định buông tha mình, kia liền trực tiếp đối mặt đi! Nghĩ tới đây, Dương Hiểu Đồng hướng phía vùng ngoại thành đi.

Khi đi tới một đường lên núi nhỏ, phụ cận cũng không có những người khác, Dương Hiểu Đồng mở miệng nói “Không biết phương cao nhân nào vẫn theo sau lưng, lén lút không bằng trực tiếp hiện thân gặp đi!” Đi thẳng vào vấn đề, không có bất kỳ kéo dài.

“Ha ha ha ~ quả nhiên thông minh, không nghĩ tới người sớm như vậy đã phát hiện ta.”

Dương Hiểu Đồng nghe thanh âm này không khỏi nhíu mày, này từ lúc trước cho tới bây giờ chưa từng nghe qua, “Người là ai? Có bản lĩnh liền lộ mặt đi.”

Dương Hiểu Đồng nhìn người trước mặt che mặt, chân mày nhăn thành một đường. Chẳng biết tại sao, cô lại là cảm thấy người này có chút quen thuộc?

“Ta là ai cái này không cần người quản.”

“Kia không biết người vì sao vẫn theo ta?”

“Ta theo người là hi vọng người có thể cùng ta trở về một chuyến, có một số việc muốn cùng Dương tiểu thư thương lượng một chút, không biết ý của người như thế nào?”

Nghe nói như thế, Dương Hiểu Đồng sắc mặt lạnh xuống “Không có khả năng.” Này rõ ràng chính là Hồng Môn yến, cô sao có thể đi?

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Giao Phong – Chấp Nhận Lời Yêu

Đối phương sau khi nghe được Dương Hiểu Đồng trả lời, thì lời nói cũng biến đổi trong nháy mắt, “Cái này không phải do Dương tiểu thư làm chủ.” Hãn đã sớm biết Dương Hiểu Đồng sẽ không thể nào ngoan ngoãn đi, những lời này chỉ là lời vô ích.

Khi nghe đối phương nói vậy, Dương Hiểu Đồng trước tiên đã chuẩn bị kỹ càng, tinh thần căng thẳng, chỉ nghĩ, đối phương vừa có động tác cô lập tức có thể phản ứng liền.

Ngay cả như vậy, Dương Hiểu Đồng cũng nhú chặt chân mày lại không chút nào buông lỏng, bởi vì mặc dù cô còn chưa cùng đối phương giao thủ, thế nhưng cô có thể cảm giác được thực lực của đối phương có phần cường đại hơn chính mình, chỉ là bị đối phương nhìn chăm chăm, cô có loại cảm giác đứng ngồi không yên .

“Động thủ đi!” Dương Hiểu Đồng nói rất quả quyết, mặc dù cùng thực lực của đối phương chênh lệch rất lớn, nhưng Dương Hiểu Đồng trong lòng lại không có mấy may sợ hãi, ngược lại có loại nóng lòng muốn thử động thủ.

Giống như Forlani thượng tá đã nói, khi người gặp được một địch nhân, bất kỳ người nào có khủng bố đi nữa, mà chính là nội tâm của người. Nếu như còn chưa thử liền do dự, như vậy tu vi cả đời của người cũng sẽ dừng lại không thể tiến bộ hơn được, mà ngược lại, nếu như người dám thử, như vậy cho dù có thảm thương, tiền đồ của người là không có giới hạn.

Dương Hiểu Đồng cho rằng Forlani thượng tá nói lời này rất có đạo lý, dù sao một người muốn tiến bộ, chính là cần không ngừng tôi luyện, mà cùng cường giả so đấu, mặc dù có nguy hiểm, lại có thể tìm ra chính mình chưa đủ ở chỗ nào, đồng thời cũng có thể tự mình bảo tồn lực lượng.

Tu luyện lâu như vậy, Dương Hiểu Đồng ngoài cùng Forlani thượng tá luyện tập ra, chưa bao giờ gặp ai gọi là địch thủ, mà thời gian ở cùng Forlani thượng tá so đấu cũng biết mình tuyệt đối sẽ không gặp chuyện không may, tượng tự chuyện như vậy cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp, không thể không nói đây là một cơ hội rất tốt.

“Thực lực của cô không bằng tôi, nếu như không ngoan ngoãn cùng tôi quay về, vậy cũng chỉ da thịt cô phải chịu khổ thôi.”

Tống Hào Lâm đối với Dương Hiểu Đồng vẫn có một tia áy náy, dù sao cho tới bây giờ Dương Hiểu Đồng đối với Tống gia bọn họ cũng không tệ, thế nhưng một khi xảy ra bạo động nguy hiểm thì hậu quả khi đó hẳn thật không thể tiếp thu.

“Hãy bớt nói nhảm đi” Dương Hiểu Đồng ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm cao thủ trước mặt, trong mắt lại tràn đầy kiên định, nói chung hôm nay vô luận như thế nào, cô cũng không thể cùng hắn trở về.

“Nếu như cô đã không biết thức thời, vậy thì đừng trách lão phu.” Tống Hào Lâm cắn răng một cái, dù sao mặc kệ thế nào, hiện tại đã đi đến bước đường này, cũng không có lý do gì để lui lại.

Một khắc ngay khi Tống Hào Lâm nói xong câu đó, Dương Hiểu Đồng kinh khủng phát hiện đối phương lại tỏa ra khí thế làm cho cô có loại cảm giác hô hấp không được, thực lực này... Đạt tới dạng cảnh giới gì?

Tống Hào Lâm hai tay xoay vòng, bay thẳng đến trước người Dương Hiểu Đồng, một chiêu này có vẻ vô cùng đơn giản, nhưng chỉ có Dương Hiểu Đồng biết, nhất cử nhất động của hắn đều là thực lực kinh người.

Rất nhanh cúi đầu né tránh chiêu công kích của đối phương, đồng thời một cước đã hướng phía thắt lưng của đối phương hung hăng đá đi, một cước này mang theo tiếng gió nhẹ, bởi vậy có thể thấy một cước này cũng chứa thực lực bao nhiêu.

Tống Hào Lâm trên mặt không có bất kỳ dao động, thu hồi hai tay xác nhập lại một cước đánh về phía Dương Hiểu Đồng, trong lúc nhất thời Dương Hiểu Đồng cùng Tống Hào Lâm đồng thời lui về phía sau mấy bước, chỉ là bước chân Dương Hiểu Đồng lui về phía sau so với Tống Hào Lâm nhiều hơn.

Nhìn thấy một màn này, Dương Hiểu Đồng âm thầm lắc đầu, lực lượng thân thể của mình vẫn không đủ, mất khí lực lớn như vậy đá ra một cước, cứ như vậy bị đối phương ngăn cản, bất quá Dương Hiểu Đồng trong nháy mắt lại tỏ ra hưng phấn càng sâu.

Du Du nhìn thấy Dương Hiểu Đồng trong mắt có vẻ hưng phấn, không khỏi đánh rùng mình một cái, lúc trước Dương Hiểu Đồng chính là như vậy đuổi theo Forlani đánh nhau.

Nhưng mà so với việc Dương Hiểu Đồng bình tĩnh, Tống Hào Lâm trong lòng lại nổi lên sóng to gió lớn, khí lực này, thân thể này cường độ này ngay cả Tống Dục Chính cũng không đạt được, cô ấy thế nào lại đạt tới? Nếu như không phải hãn sớm có phòng bị, hơn nữa kinh nghiệm phong phú, một cước này nói không chừng sẽ làm hãn chết mất.

Lại nói, hãn là bởi vì kỹ thuật luyện đan của Dương Hiểu Đồng mà tôn trọng cô, hiện tại võ học thượng hạng của cô càng không tồi chút nào.

Không có thời gian cho Tống Hào Lâm phản ứng, Dương Hiểu Đồng bay thẳng đánh về phía hãn, hai tay tràn đầy lực lượng không ngừng hướng phía hãn công kích tới, mà Tống Hào Lâm cũng không ngừng chống đối,

nắm tay mang theo từng đạo quyền phong, hai đạo thân ảnh bay nhanh truy kích lẫn nhau.

Đối lại nếu là người bình thường, nhất định sẽ thấy không rõ động tác của hai người, chỉ cảm thấy như có hai cỗ gió lốc đang không ngừng vận chuyển, Dương Hiểu Đồng có cảm giác mình trải qua tỉ thí không ngừng, phản ứng của cơ thể và năng lực tăng rõ rệt tay và khuỷu tay then chốt phối hợp cũng tăng lên một cấp bậc, lập tức đánh cũng ngày càng kích thích

Mà tương ứng, Tống Hào Lâm thì lại càng đánh càng kinh hãi: Dương Hiểu Đồng này cũng quá kỳ quái, tựa hồ mình đã trở thành người đễ cô ấy luyện tập? Tốc độ tiến bộ này quả thực khủng bố. Không được, nếu tiếp tục như vậy còn không biết kết quả thế nào.

Nghĩ tới đây, Tống Hào Lâm quyền phong biến đổi, một quyền hung hăng hướng trên vai Dương Hiểu Đồng đánh tới, mà chân cũng đồng thời hướng Dương Hiểu Đồng đá tới, cứ như vậy, hai loại phương hướng hoàn toàn tương phản đem Dương Hiểu Đồng ngăn ở trung gian (giữa), vô luận tránh né bên nào, Dương Hiểu Đồng đều có thể thất thế bị thương.

Cảm nhận được tia khí thể sắc bén, cùng với tình cảnh hiện tại, Dương Hiểu Đồng trên mặt xuất hiện một tia hoảng sợ, đồng thời, một mặt điên cuồng đánh tới.

Vô luận như thế nào, có tránh cũng không thoát, chẳng thà kéo người cùng nhau lưỡng bại câu thương! Dương Hiểu Đồng không có tránh né, tùy ý đối phương quyền cước công kích trên người của mình, quyền của cô thì dồn toàn lực lượng hướng bụng của Tống Hào Lâm mà đánh tới.

Hai người đồng thời lực đạo lùi lại mấy bước, Tống Hào Lâm đứng vững nhưng không thể tưởng tượng ra mà nhìn Dương Hiểu Đồng, hẳn nghĩ tới rất nhiều phương thức Dương Hiểu Đồng tránh né, nhưng hoàn toàn không ngờ cô lại áp dụng phương thức này. Nếu như không phải hai người bọn họ

đều hiểu tình hình vị trí hiện tại, hẳn thực sự không nhịn được vì cô mà trầm trồ khen ngợi, phần ngoạn ý này quả thật làm cho người ta bội phục.

Cùng Tống Hào Lâm bị thương nhưng Dương Hiểu Đồng có vẻ thê thảm hơn, trực tiếp ngã trên mặt đất, vừa mới ngồi dậy liền không khống chế phun ra một ngụm máu tươi, cô cảm thấy bả vai và chân của mình đều vô cùng đau nhức.

Nếu như thân thể của mình so với lực lượng không mạnh hơn, sợ là chân kia cũng phế đi, lực lượng của hẳn so với chính mình cao hơn một cấp bậc, Dương Hiểu Đồng nâng mắt thấy hẳn đứng ở đối diện.

Hẳn rốt cuộc là ai? Vì sao chính mình có loại cảm giác quen thuộc? Dương Hiểu Đồng trăm mối ngờ không giải được.

Tống Hào Lâm thấy Dương Hiểu Đồng té trên mặt đất, chậm rãi đi tới “Đã sớm nói, cô như vậy sẽ chỉ làm cho da thịt chính mình chịu khổ mà thôi, lão phu cũng không có xuất toàn lực, cô hãy nghĩ rõ ràng đi”

“Hừ.” Dương Hiểu Đồng hừ lạnh một tiếng, trên mặt bày ra một trận cười chế nhạo, lời nói đậm mạc trong miệng truyền ra, “Ít nhất ông cũng bị thương không phải sao? Trừ phi tôi chết tại đây, nếu không tôi sẽ trở về với ông.”

Bởi vì đau nhức mà vẻ mặt tái nhợt, khoe môi dính máu tươi có vẻ diêm dúa lẳng lơ mà lại quý dị, đôi tròng mắt màu đen lúc này lại như rắn độc gắt gao nhìn Tống Hào Lâm, trong mắt kiên cường ngay cả Tống Hào Lâm cũng có chút thẹn thùng.

“Mặc kệ ông là ai, cũng không quản thế lực sau lưng ông thế nào, chỉ cần tôi hôm nay chết, tôi bảo đảm ông cùng với những thế lực sau lưng đều không được an bình.” Như một lời thề, được Dương Hiểu Đồng từng chữ từng chữ phun ra.

Người không phụ ta, ta không phụ người, người nếu phạm ta, ta bất chấp.

Lúc trước, Dương Hiểu Đồng cũng đã hạ quyết định này, trên thế giới này, chỉ cần bắt nạt cô, cô cũng sẽ để cho bọn họ khổ sở, kể cả trước mặt là cao thủ.

“Cô. . . .” Tựa hồ bị lời nói quyết tâm của Dương Hiểu Đồng chấn động, thở dài một hơi, Tống Hào Lâm lời nói trầm thấp từ miệng hản phun ra nhưng cũng mang theo ý cố chấp “Đã như vậy, ta không thể thả hổ về rừng, cô tuyệt đối trốn không thoát “

Một tay hướng phía Dương Hiểu Đồng chộp tới, Tống Hào Lâm xem ra, Dương Hiểu Đồng bây giờ hản không thể động đậy, có thể nắm lấy cô là chuyện dễ dàng, lại không ngờ Dương Hiểu Đồng té trên mặt đất lại đứng lên tránh khỏi.

“Tất cả còn chưa kết thúc, ông có phần quá coi thường tôi.” Dương Hiểu Đồng trên mặt nâng lên một nụ cười chế nhạo, chỉ là ở tình huống hiện tại lại có vẻ phá lệ quý dị.

Cô là một khối xương cốt, nếu như muốn gặm, nói như thế nào cũng phải cho đối phương trả giá đại giới đẫm máu!

Chịu đựng đau nhức trên người, Dương Hiểu Đồng ý chí lực lượng lại đạt tới cảnh giới trước nay chưa từng có, dần dần, tại đây luồng ý chí lực lượng tác động, Dương Hiểu Đồng không cảm thấy đau đớn trên người, hai người lại lần nữa quyết phân thắng bại.

Dương Hiểu Đồng tất cả ý chí ngoan cường đều bộc phát, nếu chết cũng phải chết trên sự quyết tâm, bởi vì cô biết hôm nay đánh không lại hản, cô căn bản là trốn không thoát .

Đánh nhau ước chừng một khắc đồng hồ (15 phút), Dương Hiểu Đồng lại lần nữa lão đảo bị đánh bay ra ngoài, chỉ là Tống Hào Lâm tình hình cũng

không tốt, tay trái của hắn bị trọng thương, mà Dương Hiểu Đồng thì mình đầy thương tích.

Ngay khi Tống Hào Lâm cho rằng Dương Hiểu Đồng không có khả năng đứng dậy, Dương Hiểu Đồng lại làm cho ánh mắt của hắn hoảng sợ lần nữa _ đứng lên, trên mặt như trước mang theo ý cười chế nhạo, ý cười này lại làm lỗ chân lông hắn sợ hãi dựng đứng dậy.

Thanh niên thời nay quá kinh khủng, ở loại tình huống này lại còn có thể cười được, cho dù là hắn kinh nghiệm phong phú, đối lại thì thật là.. .

“Tiếp tục.” Dương Hiểu Đồng nhàn nhạt nói.

.....

Tống Hào Lâm sống lâu như vậy cũng chưa từng gặp tình huống này, đây tuyệt đối là trận đấu hắn ấn tượng sâu sắc nhất.

Ngay khi Dương Hiểu Đồng một lần nữa té trên mặt đất, Tống Hào Lâm chuẩn bị mang cô đi lúc này một câu “Đứng lại!” ở phía sau hắn vang lên.

Dương Hiểu Đồng giương mắt nhìn lại, nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch đứng ở đối diện, tràn đầy tức giận nhìn cao thủ bên này, “Anh thế nào đến đây?” Lần này cô đến Yên kinh ai cũng chưa nói! Bởi vì chuyện chợ đen, cô cũng không nói cho người khác biết tính toán của mình.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn Dương Hiểu Đồng liếc mắt một cái, cũng không nói lời nào, Dương Hiểu Đồng phát hiện Nghiêm Tuấn Trạch muôn đời trên mặt luôn luôn mang theo tươi cười xán lạn, lúc này trên mặt lại tràn đầy vẻ lo lắng.

Loại lo lắng này, làm Nghiêm Tuấn Trạch nhìn qua người đáng hận kia. Nghiêm Tuấn Trạch hiện tại rất tức giận, vô cùng tức giận hỗn loạn thống

khổ. Lại một lần nữa nhìn thấy Hiếu Đồng bị thương, nếu như muộn một chút nữa, còn không biết sẽ phát sinh sự tình gì.

Hắn cũng chỉ ngẫu nhiên biết được tin Dương Hiếu Đồng đi tới Yên kinh, bởi vì người của hắn ở trên đường nhìn thấy Dương Hiếu Đồng, cho nên biết tin tức này nên tới nơi đây, nhưng trước sau không có nhìn thấy Dương Hiếu Đồng, cuối cùng phát hiện bên này tựa hồ có động tĩnh, đến nơi này vừa nhìn, lại nhìn thấy một màn này...

Mày Tống Hào Lâm lại lần nữa chặt nhú chặt, trong lòng thầm nói: Xem ra tin tức Dục Triết quả nhiên không sai, Nghiêm gia tiểu tử này cùng Dương Hiếu Đồng quan hệ thực sự không tệ.

Lúc trước hắn còn tưởng rằng tiểu tử Nghiêm gia là vì lợi ích của gia tộc, cho nên mới đi theo bên người Dương Hiếu Đồng, thế nhưng hiện tại nhìn hắn bộ dáng phẫn nộ, rất rõ ràng là thực sự thích cô ấy.

“Người nào, tôi ý tốt khuyên cậu vẫn không nên xen vào việc của người khác.” Hắn cũng không thể để cho người khác biết thân phận của mình, Nghiêm gia một khi biết, đến lúc đó thật đúng là khó nói nga..

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn cũng không nhìn Tống Hào Lâm một cái, trực tiếp đi tới bên người Dương Hiếu Đồng, thấy rõ Dương Hiếu Đồng thương thế ra sau, trong ánh mắt giận dữ cơ hồ có thể giết người ngay lập tức, dường như khí tức đóng băng theo trên người Nghiêm Tuấn Trạch khủng bố phát ra “Tôi không cần biết ông là ai, chỉ cần làm cô ấy bị thương, tôi liền sẽ không bỏ qua.”

Âm thanh rơi xuống, Nghiêm Tuấn Trạch không đợi Tống Hào Lâm phản ứng, trực tiếp động thủ, hắn biết thực lực của đối phương thật cường hãn, theo khí tức đối phương phát ra hắn liền biết, thế nhưng tình hình hiện tại, trừ động thủ ra không có lựa chọn nào khác.

Đối phương rõ ràng là muốn mang Hiếu Đồng đi, mà hẳn tuyệt đối sẽ không cho phép người khác ở trước mặt của hẳn mang Hiếu Đồng đi.

Nghiêm Tuấn Trạch chiêu thức rất nghiêm khắc, không lưu tình chút nào hướng phía Tống Hào Lâm mà công kích, hơn nữa mỗi một đợt công kích đều là tử huyệt của Tống Hào Lâm. Hẳn mặc dù trong lòng vô cùng phần nộ, thế nhưng trong quá trình tranh đấu, đầu óc hẳn lại vô cùng thanh tỉnh.

Từ nhỏ đến lớn ở hoàn cảnh như vậy lớn lên, Nghiêm Tuấn Trạch vô luận thân đang ở dạng tình huống gì, cũng có thể duy trì thanh tỉnh tuyệt đối, sau đó làm ra quyết định thích hợp.

Nghiêm Tuấn Trạch phát hiện cánh tay trái Tống Hào Lâm thế nhưng không động đậy, trong quá trình tranh đấu hẳn còn phát hiện đối phương động tác thoáng có chút bất tiện, lập tức đối với Dương Hiếu Đồng liền có một nhận thức. Có thể đem một cao thủ biến thành như vậy, không thể không nói, Hiếu Đồng thực lực cũng thật cường hãn.

Tống Hào Lâm mặc dù lúc trước có bị thương, thế nhưng đối với đám tiểu bối này tự nhiên vẫn dễ như trở bàn tay, Nghiêm Tuấn Trạch mặc dù từng chiêu thức đều rất sắc bén, thế nhưng trước đó Dương Hiếu Đồng là do không muốn sống, cho nên hẳn cũng dễ dàng ứng phó hơn.

Nghiêm Tuấn Trạch song quyền như điều hâu bay về phía Tống Hào Lâm, một quyền hung hăng hướng phía cổ Tống Hào Lâm ném tới, này một khi bị đập trúng, sợ là cổ cũng phải phế đi.

Tống Hào Lâm lui về phía sau mấy bước, né tránh Nghiêm Tuấn Trạch công kích, mà cùng thời khắc đó hai tay lại nắm lấy vai Nghiêm Tuấn Trạch, khiến hai vai Nghiêm Tuấn Trạch không thể động đậy, Nghiêm Tuấn Trạch một chiêu phản kích, chế ngự tay Tống Hào Lâm, đầu hung hăng hướng phía Tống Hào Lâm vung tới...

Cứ như vậy, hai người một già một trẻ một tới một lui như hai đạo tàn ảnh, bên cạnh Dương Hiểu Đồng khoanh chân tu luyện chữa thương, cô bây giờ muốn giúp cũng giúp không được, chỉ có thể tự dưỡng thương thể của mình.

Cô bây giờ mới phát hiện Nghiêm Tuấn Trạch thực lực so với mình mạnh hơn không ít, động tác kia rất rõ ràng chính là thường xuyên luyện tập, chưa từng nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch động thủ, không ngờ thân thủ hấn lại lốt như vậy.

Tống Hào Lâm nhíu mày, hấn công kích được Nghiêm Tuấn Trạch, trên người bị thương số lần đã không ít, đối làm người bình thường sợ đã vô pháp tiếp tục nữa, thế nhưng hấn lại đối với thương thể của mình không chút nào đếm xỉa.

Mặc dù cùng người Nghiêm gia quan hệ không tới nỗi nào, thế nhưng đối với Nghiêm Tuấn Trạch, hấn cần phải bận tâm mấy phần, một lát, Nghiêm Tuấn Trạch cũng không chống đỡ được Tống Hào Lâm _ nội lực cao thâm, mà ngã xuống bên người Dương Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng nhìn Nghiêm Tuấn Trạch thổ huyết, nói “Không cần lo cho em, anh đi đi. Người ông ta muốn bắt chính là em.” Cô không muốn liên lụy Nghiêm Tuấn Trạch, bất đắc dĩ, lại luôn luôn liên lụy bạn bè tốt của mình, hại hấn bị thương.

Nghe nói vậy, Nghiêm Tuấn Trạch không nhúc nhích chút nào “Anh không có khả năng bỏ lại em một mình, sống thì cùng sống, chết thì cùng chết, tuyệt đối sẽ không bỏ đi một mình.”

“Sao anh ngốc vậy, đi nhanh một chút đi!”

Nghiêm Tuấn Trạch không nói gì, liền như vậy ngồi ở đó, hành vi của hấn đã biểu lộ ý tứ của hấn.

Nhìn thấy hai người té trên mặt đất, Tống Hào Lâm trên mặt cũng lộ ra một ý cười “Các người ở thời điểm hiện tại có thể làm được đến bước này đã không dễ dàng, có lẽ các người tới thời điểm như lão phu có thể đánh bại lão phu, các người cũng chỉ có thể hận cha mẹ các người sinh các người ra muộn.”

Nhìn Tống Hào Lâm từng bước một hướng phía chính mình đi tới, Dương Hiểu Đồng nội tâm tựa như kiến bò trên chảo nóng, mặc dù hai người bọn họ đều bị trọng thương, thế nhưng thực lực đối phương cao cường, nội lực thâm hậu, mặc dù bị thương lại không có gì trở ngại lớn.

Mình nên làm cái gì bây giờ? Chẳng lẽ thực sự phải bị bắt như vậy sao? Không!

Mình sẽ không cho chuyện như vậy phát sinh! Đột nhiên, trong tay Dương Hiểu Đồng lấy ra một bình thuốc, đây là tiềm lực đan cô trước đây luyện thành.

Lập tức, trên mặt của cô lộ ra vẻ vui mừng. Cô thế nào lại quên bảo bối này? Tiềm lực đan, sau khi dùng có thể trong nháy mắt đề thăng thực lực của chính mình trong vòng ba canh giờ, hơn nữa không có tác dụng phụ.

Dương Hiểu Đồng đem đan dược đảo tay ngược lại phía sau giao cho Nghiêm Tuấn Trạch, Nghiêm Tuấn Trạch tiếp nhận đan dược, trên mặt duy trì biểu tình trước sau không đổi, thế cho nên Tống Hào Lâm cũng không chú ý tới một màn này.

“Ăn nó thực lực sẽ tăng lên, bất quá chỉ có ba giờ.” Dương Hiểu Đồng nhẹ giọng nói.

“Biết, một hồi anh chặn ông ta lại, em chạy trước biết không?”

“Không được.” Dương Hiểu Đồng thái độ rất kiên quyết, cô tại sao có thể để Nghiêm Tuấn Trạch một mình tại đây.

“Không có gì không được, em cũng đã nói mục tiêu của ông ta là em, anh giữ chân ông ta một hồi là được, em chạy trước, anh không có việc gì, tin anh.” (Sally: NTT cũng tốt nhưng tình yêu còn chứa nhiều thứ khác kèm theo nên làm ta ghét luôn, anh Kiệt lại ko chịu bày tỏ ak)

Ngay khi Tống Hào Lâm cách bọn họ chỉ có ba bước chân, hai người đồng thời đứng lên, trải qua nghỉ ngơi ngắn, tình hình thân thể Dương Hiểu Đồng khá hơn một chút, không giống như trước không thể động đậy.

Hai người đồng thời nuốt đan dược vào, đan dược lập tức phát huy, rất nhanh hai người cảm thấy có một lực đạo từ đan điền dâng lên, rất nhanh lan tràn đến toàn thân.

“Thế nào, các người còn muốn muốn giãy giụa trước khi chết?” Tống Hào Lâm cũng không phát hiện hai người có biến hóa, chỉ cảm thấy hai tiểu bối này thực sự đủ quật cường, nhưng lúc này quật cường ở trong mắt của hắn chính là tên ngốc.

Hai người không để ý đến lời Tống Hào Lâm, nhìn nhau liếc mắt một cái, sau đó hướng phía Tống Hào Lâm công kích mà lên, Tống Hào Lâm lơ đãng tiếp được một chưởng của Nghiêm Tuấn Trạch, nhưng mà hắn rất nhanh thay đổi sắc mặt.

Trước hắn đã bị thương, thế nào sau một hồi lực lượng trái lại trở nên mạnh mẽ?

Này thật bất khả khi! “Sao có thể?”

“Không có gì không thể.” Dương Hiểu Đồng vừa nói thế, công kích chợt trở nên sắc bén, Dương Hiểu Đồng trong lòng đối với người trước mặt này có thể nói là oán niệm cực sâu, không phải là bởi vì hắn đem chính mình đã thương, mà là bởi vì hắn đem Nghiêm Tuấn Trạch đã thương.

Cô rất ảo não, chính mình mỗi lần đều hi vọng sẽ không liên lụy thân nhân bạn bè của mình, nhưng bạn bè lại thường xuyên bởi vì cô mà bị thương, không có ai biết trong lòng của cô có bao nhiêu khổ sở.

Hai người thực lực tăng cường, hơn nữa hai người hợp tác, trong khoảng thời gian ngắn ngay cả Tống Hào Lâm cũng có chút mệt mỏi ứng đối, hơn nữa tay trái của hắn hiện tại không dùng được, chỉ có thể hai mặt bị quản chế, điều này cũng làm cho hắn phi thường ghen ghét.

Thấy thời cơ đến, Dương Hiểu Đồng hai tay lại lần nữa hung hăng công kích ở bụng Tống Hào Lâm, cô trước công kích bộ vị này, Tống Hào Lâm sơ sẩy bị đánh trúng chột bay ra ngoài, này là tất cả lực lượng của Dương Hiểu Đồng a!

Mà trong nháy mắt, Dương Hiểu Đồng nhìn thấy tai hắn, cô sửng sốt ... nhớ!

Lại là hắn! Dương Hiểu Đồng trong đầu tràn ngập một ý nghĩ, thảo nào cô cảm thấy quen thuộc, nguyên lai là hắn, thật đúng là cô tính sai rồi, cô thật không nghĩ tới hắn lại làm như vậy.

Đồng thời trên mặt Dương Hiểu Đồng lại lộ ra một nụ cười chế nhạo, không biết là đang giễu cợt Tống Hào Lâm hay là đang cười chế nhạo chính mình, người chung quy là không biết thỏa mãn a! Chuyện lần này, Dương Hiểu Đồng cô nhớ kỹ!

Nghiêm Tuấn Trạch phát hiện Dương Hiểu Đồng còn đang sửng sờ, chột kéo Dương Hiểu Đồng hướng bên cạnh chạy đi, bọn hắn bây giờ tình hình không thích hợp tiếp tục như vậy, vẫn là trước đi nhanh cho thỏa đáng, sau này có cơ hội lại trả thù cũng không muộn.

Dương Hiểu Đồng kịp phản ứng, rất nhanh đi theo Nghiêm Tuấn Trạch, hai người đều là người tu chân, tốc độ này tuyệt đối không ai bằng, Tống Hào Lâm đứng lên vốn chuẩn bị đuổi theo, chỉ là cuối cùng vẫn dừng lại.

Việc đã đến nước này, kế hoạch của chính mình đã không thể thành công, chẳng thà lần sau lại tìm cơ hội, thực sự không ngờ nửa đường xuất hiện Trình Giáo Kim, phá hủy kế hoạch của hắn, nếu không, lúc này Dương Hiểu Đồng đã bị nắm đến Tổng gia.

Hai người không biết chạy bao lâu, xác định Tống Hào Lâm không có truy đuổi, hai người lúc này mới thở hỗn hển dừng lại, lập tức như sức lực cạn kiệt ngã trên mặt đất, nhìn trời đầy sao, Dương Hiểu Đồng khóe môi gợi lên một tia tươi cười.

“Không ngờ lần thứ hai cùng anh ngắm sao lại dưới tình huống như thế.” Lần đầu tiên ngắm sao cô vẫn còn nhớ, không ngờ lại một lần cùng nhau ngắm sao.

“Mệt chết người mà em còn cười được, em có biết tình huống vừa rồi có bao nhiêu nguy hiểm hay không?” Nghiêm Tuấn Trạch trên mặt rất nghiêm túc, kỳ thực là bởi vì hắn rất khẩn trương.

“Hiện tại chúng ta coi như sống sót sau tai nạn.” Dương Hiểu Đồng thở sâu một hơi, trên mặt vẻ khẩn trương đã biến mất, thay vào đó là nhẹ nhõm.

Chỉ là có phải thật nhẹ nhõm hay không chỉ có cô tự mình biết, hai tay lại lơ đãng nắm thành quyền, người vừa rồi lại là Tống Hào Lâm, Tống gia!

Cho tới bây giờ, Tống gia đối với tình hình cô bí mật theo dõi đều rất tốt, mà cô đối với Tống gia trước sau đối xử không tồi, lại không nghĩ tới bây giờ bọn họ lại làm ra loại chuyện này, không khỏi làm cô cảm thấy thất vọng đau khổ.

Những người này mặt biến sắc tốc độ thực sự rất nhanh, bất quá Dương Hiểu Đồng cô nhất định sẽ làm cho bọn họ hối hận, nhất định sẽ làm cho bọn họ trả giá thật nhiều!

“Em biết vừa rồi người kia là ai?” Không phải biết vấn đề này trước, hẳn cũng không cách nào trầm tĩnh lại. Rất rõ ràng người nọ cũng sẽ không bởi vì thất bại mà bỏ qua Hiếu Đồng, như vậy làm sao hẳn yên tâm được.

Dương Hiếu Đồng con người chuyển qua, nằm ở một bên nhìn Nghiêm Tuấn Trạch nói “Em không biết.” Chuyện Tống gia cô không hi vọng Nghiêm Tuấn Trạch cũng dính dáng vào.

“Em không biết?” Nghiêm Tuấn Trạch âm điệu chột đề cao “Đối phương đối với từng bước đi của em biết rất rõ, em cứ như vậy vô cùng đơn giản một câu không biết, em có biết tình cảnh hiện tại của mình hay không a?”

“Dựa theo suy đoán của anh, đối phương là người tu chân, hẳn là biết em luyện chế được đan dược, muốn vì gia tộc bọn họ luyện chế đan dược, cho nên mới muốn bắt em trở lại...” Nghiêm Tuấn Trạch nói ra ý kiến của mình.

Nghe vậy, Dương Hiếu Đồng cũng là âm thầm gật đầu, Nghiêm Tuấn Trạch thực sự rất thông minh, chỉ vừa tiếp xúc cũng đã đem sự tình đại khái đoán được, nghĩ tới hẳn không lâu nữa cũng sẽ đoán ra đối phương là ai.

“Ái chà, không cần nói cái này, nhẹ nhõm một chút không tốt sao? Anh xem anh vừa rồi ngốc không chê nổi, tình huống đó anh làm gì không đi a? Muốn chết cùng em sao?”

“Cùng chết với em cũng không tệ a.”

Nghiêm Tuấn Trạch trên mặt đột nhiên lộ ra một trận cười ấm áp, lời nói nhẹ nhõm truyền vào trong tai Dương Hiếu Đồng .

“Anh thật ngu ngốc.” Dương Hiếu Đồng vỗ lồng ngực Nghiêm Tuấn Trạch, mặc dù biểu hiện ra tức giận, thế nhưng trong lòng lại rất cảm động, dưới tình huống như thế cũng không có bỏ cô lại, đây đối với một cô gái mà nói, ý nghĩa là thế nào cô tự nhiên rõ ràng.

“Sau này nếu có tình huống như vậy, anh không thể cứ như vậy.”

“Vậy em liền chính mình cẩn thận một chút, không cần lại đem chuyện như vậy phát sinh.”

Nghiêm Tuấn Trạch con người cũng đối qua, trong khoảng thời gian ngắn ngủi bốn mắt nhìn nhau, nhìn kiều nhan gần trong gang tấc, ánh mắt có chút mơ màng.

Tựa hồ bị Nghiêm Tuấn Trạch nhìn chăm chăm, trên mặt nhiệt độ có chút lên cao, tựa hồ thời gian cùng Nghiêm Tuấn Trạch cùng một chỗ cô luôn luôn dễ đỏ mặt, như vậy liền tức giận, Dương Hiểu Đồng lơ đãng nói “Này cũng không phải chính em có thể khống chế!”

Nghiêm Tuấn Trạch không ngờ dưới tình huống như thế Dương Hiểu Đồng sẽ nói như vậy, xoay người một cái áp trên người Dương Hiểu Đồng, thanh âm nghiêm khắc nói “Em có biết hay không mới vừa rồi sẽ phát sinh cái dạng tình huống gì? Em có khả năng vĩnh viễn ra không được, liền mỗi ngày ở nơi đó luyện đan, em rốt cuộc có biết hay không?”

Mặc dù Nghiêm Tuấn Trạch lời nói rất nghiêm khắc, Dương Hiểu Đồng trong lòng lại cảm thấy thật ấm áp, không có một chút mất hứng, chỉ nhẹ giọng nói “Em biết a.”

“Em biết cái gì mà biết.” Nghiêm Tuấn Trạch nhất thời có chút xúc động, nghe lời Dương Hiểu Đồng nói liền phản bác.

“Em thực sự biết.” Nhưng mà Dương Hiểu Đồng này lời còn chưa nói hết, mặt Nghiêm Tuấn Trạch chợt hướng tới gần, cô cảm giác cánh môi mình đụng chạm tới một nơi ấm áp.

Mà đồng thời Nghiêm Tuấn Trạch hai tay ôm thật chặt thắt lưng Dương Hiểu Đồng, có vẻ không thể thân mật hơn, ôm chặt này khiến Dương Hiểu Đồng có chút thở không thông, nhưng lại cảm giác an toàn.

Lần đầu tiên khiến cho cô cảm giác an toàn của cái ôm ấm áp kia, nụ hôn liền tới, Dương Hiểu Đồng chỉ cảm giác toàn bộ lỗ chân lông trên cơ thể dựng thẳng, thế nhưng rất hiển nhiên, đối với nụ hôn này cô tuyệt không ghét.

Nghiêm Tuấn Trạch cũng không biết mình tại sao lại hôn cô, chỉ là nhìn cô mở cái miệng nhỏ nhắn kia một phút không khống chế được mà hôn xuống, khi hẳn nghĩ ngừng lại, nụ hôn ngọt ngào kia bao vây, hẳn dừng không được, cũng không muốn dừng lại.

Cảm thụ được ấm áp trong lòng, cô run rẩy lông mi, gò má ửng hồng, giờ khắc này, trong lòng Nghiêm Tuấn Trạch thỏa mãn trước nay chưa có.

Dần dần, đối với nụ hôn này, Dương Hiểu Đồng không hề có vẻ bị động, cô bắt đầu đáp lại Nghiêm Tuấn Trạch, để cô tại trong thế giới này trầm luân, không suy nghĩ nhiều như vậy, theo tình cảm của mình đi.

Một lát, Nghiêm Tuấn Trạch lưu luyến rời khỏi đôi môi làm hẳn mê muội, sắc mặt ửng đỏ, ánh mắt mơ màng nhìn Dương Hiểu Đồng, hẳn cười mở miệng nói “Đáp ứng anh, làm bạn gái của anh có được không?” Hẳn thực sự hi vọng cô có thể vĩnh viễn ở lại bên cạnh hẳn.

Dương Hiểu Đồng mở hai tròng mắt, nhìn tuấn nhan gần trong gang tấc, muốn cùng Nghiêm Tuấn Trạch nhận thức, rốt cuộc cô mỉm cười gật đầu một cái, ngẩng đầu ở bên tai Nghiêm Tuấn Trạch nhẹ giọng nói “Được.”

Một chữ được, rơi vào trong tai Nghiêm Tuấn Trạch lại như âm thanh của tự nhiên, một nỗi mừng như điên xuất hiện trên mặt hẳn “Em đáp ứng?”

“Phải.”

“Thật tốt quá!” Nghiêm Tuấn Trạch ôm chặt lấy Dương Hiểu Đồng trong lòng, đồng thời ôm cô quay mấy vòng, tiếng cười ở trong rừng vang vọng,

thu hoạch lớn khiến hai người vui sướng. . .

. . .

Ngày hôm sau, Dương Hiếu Đồng cùng Nghiêm Tuấn Trạch hai người đều đứng ở trong phòng bệnh của bệnh viện, bất quá hai người bộ dáng thoạt nhìn một chút cũng không giống như bệnh nhân, hai người hai giường bệnh cùng một chỗ, cứ như vậy yên lặng nhìn đối phương, trên mặt đều không ngừng cười đầy tình ý.

Dương Hiếu Đồng và Nghiêm Tuấn Trạch bị thương cũng không nhẹ, nhưng bởi vì hai người đều là người tu chân, thân thể tố chất thật cường hãn, Dương Hiếu Đồng bị thương thời gian cũng một tuần đã khuyên giảm, lần này mặc dù bị thương rất nhiều, thế nhưng cũng không phải đặc biệt nghiêm trọng, cho nên hai người hành động không có ảnh hưởng gì.

Nghe bác sĩ nói quan sát một ngày mà thôi, đến tối, Nghiêm Tuấn Trạch cũng không trở lại, có một số việc còn cần công đạo một ít, cho nên liền chính mình về Nghiêm gia trước. Kỳ thực Dương Hiếu Đồng không biết là Nghiêm Tuấn Trạch trở về mục đích chủ yếu là vì tìm cho ra ngày hôm trước là ai công kích Dương Hiếu Đồng.

Người này không tìm ra, trong lòng hẳn vẫn không yên lòng.

Mà Nghiêm Tuấn Trạch rời khỏi lại vừa lúc cho Dương Hiếu Đồng cơ hội, hôm nay cô đến chợ đen, nói cách khác còn không biết thế nào nói với Nghiêm Tuấn Trạch mới tốt.

Rất nhanh, Dương Hiếu Đồng tìm được Jenny, cùng bọn họ lưu lại, chuẩn bị cho tốt mọi thứ dẫn cô đi xuống địa điểm chợ đen giao dịch.

Ở một hẻm nhỏ rất là phức tạp, này vừa nhìn liền thuộc về khu bình dân, hỗn tạp tụ tập rất nhiều người, nhìn thấy đối phương mang chính mình đến

đây, Dương Hiểu Đồng trong mắt có chút nghi hoặc, nếu như không phải là lời của Jenny, cô còn tưởng rằng đối phương cố ý mang mình tới đây.

Không bao lâu, Dương Hiểu Đồng bọn họ gặp ngay một cửa nhỏ phía trước liền dừng lại, đây là một quán nhỏ bình thường, nhưng mà sau khi đi vào Dương Hiểu Đồng mới phát hiện bên trong càn khôn biến chuyển, một loạt tây trang giày da, biểu tình nghiêm túc nhìn hai người Dương Hiểu Đồng.

Vừa nhìn bộ dáng này chính là người luyện công phu, Dương Hiểu Đồng dự đoán bọn họ chính là tay chân ở đây, để bảo toàn trật tự chợ đen.

Người của Jenny khi nhìn thấy bọn họ, không có chút nào hoang mang, lấy ra một tờ thẻ màu đen đưa cho bọn họ, mà bọn họ nhìn nhìn thì lễ một cái, để cho bọn họ qua.

Dương Hiểu Đồng liếc mắt nhìn thẻ màu đen kia một cái, nghĩ đến thiệp mời cũng không bình thường, nói cách khác người bình thường là không cho vào, may mắn chính mình nhận thức Jenny bọn họ, nếu không chợ đen có tổ chức nơi nào mình cũng vào không được.

“Một lúc rời đi cô cũng có thể đi làm thẻ này, chỉ cần giao tiền, sau này chợ đen tổ chức sẽ thông báo cho cô.”

“Nga, nguyên lai là như thế này a.” Dương Hiểu Đồng bưng tỉnh đại ngộ, như thế rất tốt, sau này muốn thông tin liền không cần chính mình đi xung quanh hỏi thăm.

Dương Hiểu Đồng đi theo phía sau tiến vào tầng hầm kia, mà tầng hầm Dương Hiểu Đồng xem thế là đủ rồi, lúc này thời gian đã không còn sớm, bên trong đã tụ tập rất nhiều người, trên mặt mọi người đều mang theo mặt nạ, cứ như vậy ai cũng không biết ai.

Trước Dương Hiểu Đồng còn cảm giác mình mang mặt nạ quá kỳ quái, hiện tại vừa nhìn mọi người đều như vậy cũng liền không có cảm giác gì.

Ở đây thoạt nhìn trái lại có chút tựa như bán than, bất quá nếu chính mình nghĩ bán than thì chính là đồ ngốc, xuất hiện ở đây, những thứ kia tất nhiên cũng không phải là vật phạm, dù sao muốn tiến vào bên trong phí thủ tục cũng phải mấy trăm ngàn vạn, không có người nào ăn no rừng mỡ mang đồ không có giá trị gì qua đây.

“Dương tiểu thư, cô liền ở trong này xem đi, có gì cũng có thể cùng bọn họ trao đổi, mua lại, còn có đây là chi phiếu Jenny tiểu thư bảo tôi đưa cho cô, không đủ dùng có thể lấy thêm.”

Dương Hiểu Đồng không có từ chối mà là nhận lấy chi phiếu, mặc dù trên người của cô có mang theo không ít tiền, nhưng vì để ngừa vạn nhất vẫn là nên cầm, đến lúc không dùng thì trả lại, “Giúp tôi cảm ơn Jenny.”

“Được, Dương tiểu thư, như vậy tôi đi trước, đợi đến lúc kết thúc tôi lại đến đón cô được không?”

“Tốt, đi đi.” Dương Hiểu Đồng cũng không hi vọng một hồi mình mua đồ còn có người đi theo phía sau mình, như vậy rất bất tiện, nghĩ đến đối phương cũng suy nghĩ đến, mới nói muốn đi trước, nghĩ tới đây, Dương Hiểu Đồng đối với đối phương ấn tượng lại tốt hơn nhiều.

Sau khi họ rời đi, Dương Hiểu Đồng mới bắt đầu đánh giá chợ đen này, mặc dù nói là chợ đen, bất quá ở đây cũng rất rộng lớn sáng sủa, mà người xuất hiện ở chỗ này nhìn qua tổ chức cũng đều không tệ lắm, không giống Dương Hiểu Đồng trước suy nghĩ cảnh tượng đều khủng bố.

Dương Hiểu Đồng tùy tiện nhìn, kinh ngạc phát hiện một ít dược liệu bình thường rất khó tìm, vậy mà ở trong này cũng có! Hơn nữa chủng loại nhiều vô cùng tốt, Dương Hiểu Đồng nhìn, bất quá cô cũng biết hiện tại

trọng yếu nhất chính là tìm ‘hắc minh huyền thạch’, cái khác có thể một hồi lại mua.

Dương Hiểu Đồng toàn tâm toàn ý tìm kiếm ‘hắc minh huyền thạch’.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 124: Cạnh Tranh

Edit :Kenlinh

Beta: Sally

Một bên tìm kiếm, Dương Hiểu Đồng vừa quan sát người khác. Cô phát hiện nơi này tựa hồ người đến đều đi một mình, cũng không có kết bè kết đội.

Mỗi người nếu nhìn thấy vật phẩm nào mình vừa ý thì sẽ cùng người bán bắt đầu thỏa hiệp, thanh âm rất nhỏ, người bên cạnh đều nghe không rõ lắm, một thanh âm cũng không nghe rõ ràng, không có chút nào âm ỉ.

Lúc trước, có người nói cho Dương Hiểu Đồng, ở trong này, cần quản lý hai mắt và miệng của mình, không nên nhìn đừng nhìn, không nên nói đừng nói.

Dù sao người xuất hiện ở chỗ này mặc dù biểu hiện ra ngoài nhìn qua cùng người bình thường không khác, thế nhưng nếu quả thật xem họ là người bình thường, người chính là tên gốc.

Có lẽ bọn họ là tội phạm đang lẩn trốn, có lẽ hẳn là người trộm mộ, có lẽ...là người có thân phận tôn quý cũng có thể xuất hiện ở đây, cho nên một khi không cẩn thận, rất có thể mang đến cho mình nhiều phiền phức. Tương ứng nếu như ở trong này lớn tiếng âm ỉ, như vậy tám chín phần cũng sẽ bị những tay chân ở đây lập tức tổng cổ ra ngoài.

Nói tóm lại một câu, người xuất hiện ở chỗ này đều là ngư long hỗn tạp, hơi một chút vô ý gặp được người xấu, vậy người liền xui xẻo. Dương Hiểu Đồng vô cùng cẩn thận.

Toàn bộ chợ đen là câu lạc bộ rất lớn, cơ hồ có thể nói là một trung tâm, Dương Hiểu Đồng vốn hưng trí bưng bưng, bởi vì cô nhìn thấy có người bán tài liệu kim loại, thế nhưng khi đi tới, lại nhanh muốn rời đi, rốt cuộc không nhìn thấy hắc minh huyền thạch xuất hiện, điều này không khỏi làm cô uể oải.

Chẳng lẽ thật không có sao? Như vậy hắc minh huyền thạch đi tìm nơi nào đây?

Dương Hiểu Đồng chân mày nhăn thành một đường thẳng, chỉ còn lại gian cuối, xem ra chính mình vẫn phải tìm giải pháp khác a.

Dương Hiểu Đồng đã không ôm hy vọng, chỉ thuận mắt hướng phía cuối cùng nhìn lại, sau một khắc, ánh mắt Dương Hiểu Đồng lập tức dừng tại chỗ đó.

Kia một khối đủ loại lớn nhỏ, cả vật thể đen kịt, ánh đèn chiếu rọi xuống không có một tia sáng bóng, nhìn thạch đầu hoàn toàn không chớp mắt, không phải là hắc minh huyền thạch cô tìm rất lâu sao?

Mặc dù trong lòng vô cùng kích động, thế nhưng Dương Hiểu Đồng lại thông minh cũng không có biểu hiện ở trên mặt. Bình phục kích động của nội tâm chính mình, Dương Hiểu Đồng chậm rãi đi tới trước mặt gian hàng.

Cũng không có đi thẳng vào vấn đề, Dương Hiểu Đồng quan sát vật phẩm một lúc sau, lúc này mới đem tầm mắt dời đến hắc minh huyền thạch, nói: “Xin hỏi đây là?”

Dương Hiểu Đồng thanh âm trở nên thô khốc mấy phần, cũng tang thương một ít, vừa nghe liền cảm giác là lời của một vị nữ nhân ba mươi

bốn mươi tuổi nói ra, nếu như cô còn dùng thanh âm của mình để nói chuyện, như vậy đối phương không phải mặc kệ cô thì chính là nghĩ cô đến đây để nói nhăng nói cuội.

Có đôi khi, tuổi và kinh nghiệm có quan hệ trực tiếp, mặc dù Dương Hiểu Đồng không cho là như vậy, thế nhưng ở trên đời này đại đa số đều cho là như vậy.

Nghe thấy thanh âm, người nọ ngẩng đầu lên nhìn Dương Hiểu Đồng liếc mắt một cái, nói “Hắc minh huyền thạch.” Ngôn ngữ nhàn nhạt lại có chút lạnh mạc, tựa hồ đối với việc bán cũng không cảm thấy hứng thú.

“Hắc minh huyền thạch này là bán thế nào?”

“Người biết hắc minh huyền thạch dùng làm gì?” Đối phương nghe thấy Dương Hiểu Đồng hỏi giá, ngữ khí chột lên cao, trong mắt thoáng hiện nhẹ vẻ hưng phấn.

Dương Hiểu Đồng sửng sốt, cô tìm lâu như vậy cũng không có tìm được? Hắc minh huyền thạch này, hỏi những người khác về ‘hắc minh huyền thạch’ này, đa số cũng không biết, cô thấy đối phương bán hắc minh huyền thạch còn tưởng rằng hẳn biết, không ngờ lại hỏi ra một vấn đề như thế.

“Này...” Rốt cuộc nói hay là không? Nói ra nếu hẳn biết tác dụng hắc minh huyền thạch còn có thể bán cho mình?

Ngay khi Dương Hiểu Đồng do dự, lại không hợp thời xuất hiện một người khác. “Hắc minh huyền thạch này bán cho tôi, thế nào?”

Dương Hiểu Đồng theo đối phương nhìn lại, mặc dù nhìn không thấy mặt, nhưng là từ âm thanh thâm trầm này xem ra ít nhất đối phương là một nam ba mươi, bốn mươi tuổi, hơn nữa khẩu âm cùng người Trung Quốc

còn có một chút sai biệt, xem ra hẳn là người ngoại quốc, chỉ là tiếng Trung nói rất thành thạo.

“Ông biết hắc minh huyền thạch này tác dụng ra sao?” Người nọ lại lần nữa hỏi, xem ra hẳn đối với tác dụng của hắc minh huyền thạch này rất hiểu kỳ.

“Ông không phải muốn bán nó sao? Hỏi tác dụng của nó làm gì?” Người ngoại quốc hỏi ngược lại, hiển nhiên cảm thấy đối phương hỏi ra vấn đề như vậy là thừa.

“Nó ở trên tay của ta thời gian đã lâu, biết nó cứng rắn dị thường, không sợ hỏa thiêu, không biết nó có bất cứ tác dụng gì, ngay cả tảng đá kia cũng là ta tra xét thật lâu mới biết, mang đến nơi đây cũng là vì kiến thức này, muốn biết nó rốt cuộc là có tác dụng gì.”

Nói đến đây, hẳn dừng một chút, chột nhìn Dương Hiểu Đồng và người ngoại quốc : “Nếu như các người ai có thể nói cho ta biết nó tác dụng gì, ta liền bán cho người đó.”

Người ngoại quốc nghe thấy hẳn nói như thế, lập tức nóng nảy, “Tôi có thể cho ông một giá rất hài lòng, nếu ông chịu bán cho ta.”

“Không bán.” Người bán khoát tay áo, “Nếu như không nói, bao nhiêu tiền ta cũng không bán. Người không biết còn mua nó làm gì?”

“Không nói gạt người, ta cũng không biết tảng đá kia rốt cuộc có tác dụng gì, chỉ là trong nhà yêu cầu ta nhất định phải đem nó mua về, chuyến này mục đích nhằm nó mà tới, hi vọng người có thể bán cho ta, giá gì đều có thể thương lượng được.”

Mặc dù người ngoại quốc nói rất thành khẩn, thế nhưng người bán thái độ lại rất kiên quyết, tuyệt đối không bán.

Dương Hiểu Đồng thấy thái độ của người bán, trong lòng ngược lại phần khởi, bởi vì người ngoại quốc này không biết, như vậy cũng chỉ có thể bán cho mình.

“Nếu như tôi đem tác dụng của nó nói cho ông biết, ông liền đem nó bán cho tôi sao? Nếu như ông không bán làm sao bây giờ?” Mặc dù Dương Hiểu Đồng trong lòng có sốt ruột, nhưng lời nói ra không hoang mang, hoàn toàn nhìn không ra một dáng vẻ khẩn trương.

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, người bán ngẩng đầu lên yên lặng nhìn Dương Hiểu Đồng nói: “Sao có thể, cô nói cho tôi biết, tôi liền nhất định sẽ bán cho cô. Tôi mặc dù chưa nói mình là người tốt, thế nhưng cơ bản chữ tín vẫn phải có.”

Nói đến đây, Dương Hiểu Đồng phát hiện người bán trên người tản mát ra một loại khí thế cường đại, cũng không phải thực lực mạnh, mà giống như cha của Nghiêm Tuấn Trạch, bình thường có loại vị giả uy nghiêm, mà cũng chính là loại uy nghiêm này, nên Dương Hiểu Đồng tin tưởng hẳn sẽ không nuốt lời.

Bởi vì có cốt khí, cũng không phải là dạng phổ thường vô lại không thèm quan tâm chữ tín ở trong lòng bọn họ là cực kỳ coi trọng .

“Tốt...ông nói trước, khối hắc minh huyền thạch này ông bán bao nhiêu tiền?” Cô cũng không ngốc, vạn nhất một hồi nói ra tác dụng, đối phương nói một giá mình không trả nổi, dù cho có bán mình cũng mua không được.

Người bán liếc mắt nhìn Dương Hiểu Đồng thật sâu một cái, trong mắt có một ít thâm ý, mặc dù nghe câu hỏi sẽ biết ý của cô, tựa hồ đang khích lệ Dương Hiểu Đồng tâm tư kín đáo.

“Một lời, hai nghìn vạn, thế nào?” Lúc trước hẳn là năm trăm vạn mua về, trong tay vẫn không thể bán đi, thế nhưng hẳn cũng không có buông

tha, không ngờ lần này vậy mà đồng thời xuất hiện hai người đến cạnh tranh.

“Tốt.” Dương Hiểu Đồng lập tức đáp ứng, đối với cô hiện tại mà nói, hai nghìn vạn không tính cái gì, trọng yếu nhất là hắc minh huyền thạch này giá trị tuyệt đối vượt lên trên hai nghìn vạn.

Thấy hai người nói thành, người ngoại quốc kia liền quay mặt sang nhìn Dương Hiểu Đồng nói: “Tiểu thư, tôi cho cô ba ngàn vạn, cô đem hắc minh huyền thạch này bán cho tôi thế nào?”

“Không thể, hắc minh huyền thạch này đối với ta hữu dụng.” Dương Hiểu Đồng lời nói rất kiên quyết biểu lộ thái độ của mình. Cô tìm lâu như vậy không có khả năng bán đi.

“Bốn ngàn vạn.”

“Không bán.” Dương Hiểu Đồng lông mày dần dần nhíu lại, người này thế nào đáng ghét như thế.

“Cô nói muốn bao nhiêu tiền cô mới bằng lòng bán.” Người ngoại quốc cũng có chút giận dữ, nữ nhân này lòng tham không đáy, cho cô ta buôn bán lời hai nghìn vạn còn không chịu?

“Bao nhiêu tiền cũng không bán, ông vẫn là tìm nơi khác đi.”

“Cô...” Người ngoại quốc trừng mắt nhìn Dương Hiểu Đồng, Dương Hiểu Đồng thậm chí có thể thấy trong mắt của hắn cuộn trào sát khí mãnh liệt.

Người này, có phần quá kinh khủng. Sát khí này bình thường cũng có thể giết người được, bất quá vô luận như thế nào cô cũng sẽ không thoái nhượng.

“Tôi khuyên cô vẫn là ngoan ngoãn một chút, kiếm một hai nghìn vạn là đủ rồi, nếu không, không biết tự lượng sức mình bởi vì một tảng đá, mà đem cái mạng nhỏ của mình đánh mất.” Người nọ đi tới bên tai Dương Hiểu Đồng nhẹ giọng nói, thanh âm này vừa đúng, ngoài Dương Hiểu Đồng không có ai khác có thể nghe thấy.

Dương Hiểu Đồng khước miệng tươi cười, nhẹ giọng phản bác “Tôi là thíchkhông biết tự lượng sức mình.”

Nhẹ cười ra tiếng, xoay người lại, không hề liếc mắt nhìn người ngoại quốc một cái, Dương Hiểu Đồng nói với người bán “Chúng ta không bằng đi vào trong mật thất nói đi.”

Tại chợ đen, bên cạnh nhất thiết có mật thất, có thể cùng trao đổi, bên trong hiệu quả cách âm tuyệt đối, bọn họ ở trong mật thất nói chuyện những người khác khó có thể nghe được.

“Được... chúng ta đi.”

Hai người không hề để ý tới người đứng tại chỗ vẻ mặt không cam lòng cùng với lửa giận ngút trời, trực tiếp đi vào mật thất .

“Vị tiểu thư này, cô có thể nói.”

“Hắc minh huyền thạch này là một loại vật liệu luyện khí, tính chất ổn định, so với kim loại ổn định hơn, coi như là kim loại không ổn định, đem hắc minh huyền thạch thêm vào trong đó có thể cấp tốc ổn định lại, cho nên hắc minh huyền thạch ở mặt luyện khí có công dụng rất lớn...” Dương Hiểu Đồng đem tác dụng hắc minh huyền thạch nói ra.

Người bán sau khi nghe Dương Hiểu Đồng nói liên tiếp gật đầu, “Thì ra là thế, ta đã rõ.”

...

Dương Hiếu Đồng theo mật thất đi ra, hắc minh huyền thạch đã ở trong tay cô, vấn đề lớn nhất đã giải quyết, cho nên Dương Hiếu Đồng tâm tình thật tốt.

Nhưng mà đi không được mấy bước, Dương Hiếu Đồng lại phát hiện người ngoại quốc vẫn đi theo phía sau mình, bộ dáng kia hiển nhiên chính là không mua được ‘hắc minh huyền thạch’ mà tức tối.

Tình hình này xem ra chính mình lại có chút bận rộn.

Hắn vẫn đi theo, dù sao trong này không thể động thủ, cho nên Dương Hiếu Đồng tiếp tục đi mua vài loại dược liệu.

Mặc dù hiện nay mà nói những dược liệu này đối với cô vô ích, thế nhưng về sau đan dược là cần những tài liệu này.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Hạ Sát

Dương Hiểu Đồng tùy ý đi dạo, mặc dù biết phía sau người ngoại quốc kia vẫn theo mình, nhưng cô xem như không phát hiện, vẫn đi sưu tầm những thứ mình cần.

Người ngoại quốc rất tức giận, loại khi dễ này chính là sỉ nhục sao có thể chịu đựng?

Bất luận thế nào, khối hắc minh huyền thạch này hẳn nhất định phải lấy được, đây chính là nhiệm vụ mà người trong nhà giao phó, nữ nhân này không biết phân biệt như thế, như vậy hẳn sẽ không thủ hạ lưu tình, hẳn muốn để cho người khác biết được đắc tội với hẳn chỉ có một kết quả!

Theo hẳn nghĩ, nữ nhân này hẳn đã phát hiện ra mình, như vậy cô nên đi mau mới đúng, không ngờ cô lại ở trong này nhìn trái nhìn phải, một điểm lo lắng cũng không có.

Chẳng lẽ cô ta một chút cũng không e ngại? Nghĩ đến khả năng này, Honda (tên người ngoại quốc) lắc đầu cảm thấy không có khả năng, thà tin rằng là nữ nhân này thực lực quá kém, còn chưa phát hiện hẳn theo dõi. Thật là một nữ nhân ngu xuẩn, Honda ở trong đầu đã nghĩ Dương Hiểu Đồng như vậy.

Dương Hiểu Đồng ở chợ đen đi dạo càng lúc càng hài lòng, trước là vì tìm kiếm hắc minh huyền thạch cũng không có nhìn cẩn thận, hiện tại vừa nhìn lại phát hiện rất nhiều thứ cô cần mà ở bên ngoài rất khó tìm, nơi đây lại bán nhiều như vậy.

Dương Hiểu Đồng cũng không nói gì, bắt quá lại càng hưng phấn hơn.

1 giờ sau, trên tay Dương Hiểu Đồng chất đầy dược liệu cần thiết, tiền trong tay cũng cấp tốc tụt giảm, Dương Hiểu Đồng lại không đau lòng chút nào, mà trong mắt tràn đầy thỏa mãn.

Cô bây giờ không thể so với trước đây, kiếm tiền đối với cô mà nói chỉ là vấn đề thời gian, Âm Kim Mai Cô mỗi ngày đều đông người, mà những dược liệu này thì không thể không có, không phải mỗi ngày đều có thể gặp được.

Thời gian Dương Hiểu Đồng mua dược liệu, lại không chú ý tới một góc khác, hai người nọ đang nhìn cô.

“Nữ nhân này vẫn mua dược liệu cao cấp, hiện tại những dược liệu này đối với con người tác dụng cũng không nhiều.” Trong góc, một nam tử nhìn bóng lưng Dương Hiểu Đồng nghi ngờ nói.

Người còn lại nghe thấy lời của hắn, không khỏi nheo mắt lại, tầm mắt dừng trên người Dương Hiểu Đồng :”Một người thú vị ”

Đã lâu chưa bao từng gặp chuyện như vậy, những dược liệu này có tác dụng rất lớn. Thế nhưng bây giờ có ai chế tác đan dược?

Từng ấy năm tới nay cũng không có gặp qua, cho nên những dược liệu này tác dụng tuy tốt, nhưng không ai mua.

Bỗng dừng ánh mắt híp lại, tựa hồ đang suy tư cái gì, môi mỏng khẽ mở, trầm thấp vang lên, “Người nói, gần đây Tống gia, Trương gia, Nghiêm gia đột nhiên có đan dược, có liên quan với cô ta không?”

“Người nói là?”

“Có lẽ Âm Kim Mai Côi cùng cô ta có quan hệ” Nghe không ra tâm tình theo miệng của hãn truyền ra, lại có vẻ mơ màng, không biết rốt cuộc là có ý gì.

“Trở lại liền điều tra rõ nội tình.”

Gật gật đầu, tiếp tục xem Dương Hiểu Đồng

“Đi đi.”

Nếu như bị Tống gia nghe thấy đối thoại lần này, nhất định sẽ mất mạng. Đan dược trừ bọn họ ra không có nói cho ai biết, ngay cả nhân viên cũng không biết, những người khác càng không thể biết.

Có thể biết tin tức này đều là tin từ người trong gia tộc, nhưng bọn họ làm sao mà biết được?

Chợ đen giao dịch ba giờ sau mới kết thúc, mà Dương Hiểu Đồng cũng đã đem tiền chính mình tiêu sạch, về phần chi phiếu của Jenny cô chưa có động tới.

Không cần phải dùng đương nhiên là tốt nhất, lúc kết thúc, người của Jenny cũng cười đi tới, khi nhìn thấy Dương Hiểu Đồng hai tay cầm đầy dược liệu, không khỏi ngẩn ra.

Những thứ kia giá cũng không thấp, Dương tiểu thư này không biết mua bao nhiêu tiền đây.

Chẳng lẽ đem tiền của tiểu thư tiêu hết? Cô ta có trả hay không đây? Nghĩ tới đây, không khỏi nhú mày, mặc dù tiền này không phải là của mình, thế nhưng nghĩ đến vay tiền không trả, trong lòng vẫn là có chút khó chịu .

Dương Hiểu Đồng lại không có chú ý tới điểm này, cô hiện tại trong lòng tràn đầy vui sướng. Thấy người của Jenny tới, thuận tay liền đem chi phiếu của Jenny giao lại.

“Chi phiếu này ta không dùng, ta mang tiền vừa đủ, thay ta cảm ơn Jenny!”

Nghe nói, cô gái kia sửng sốt, chột trên mặt lộ ra nụ cười xấu hổ, tiếp nhận chi phiếu kia: “Dương tiểu thư hôm nay hài lòng là được.”

Đối phương không có dùng chi phiếu của tiểu thư, ta thật lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử. Ôi, ta thật là đàn, vị tiểu thư này vừa nhìn cũng không phải là người thường, sao có thể chiếm tiện nghi người khác?

“Đúng rồi, cô đi theo tôi một chút.” Dương Hiểu Đồng mang theo cô ta vào toilet nữ, mà Honda đứng ở lối ra, hẳn không gặp, dù sao chỉ có một lối ra.

“Làm phiền cô, mấy thứ này tạm thời để ở chỗ của cô được không? Cô không phải về khách sạn, đi chỗ khác ở đi, đến lúc đó tôi gọi điện thoại liên hệ cô.” Rất rõ ràng, một hồi trở về sẽ có người đánh cướp, mấy thứ này mang theo động thủ rất bất tiện.

Nữ nhân liếc mắt nhìn Dương Hiểu Đồng, chột hiểu gật đầu đáp ứng nói: “Được, Dương tiểu thư, như vậy một hồi tôi đi về trước. Nếu có gì cần, gọi điện thoại cho tôi.”

“Yên tâm đi.” Khóe mắt hiện lên một ý cười, người thông minh nói chuyện tương đối dễ dàng, chỉ cần nói ra đối phương liền hiểu ngay ý của mình.

Nói xong, Dương Hiểu Đồng liền đi trước, mà người của Jenny thì ở bên trong thay đổi một bộ quần áo mới rời đi.

Honda vừa nhìn Dương Hiếu Đồng một mình đi ra, chân mày không khỏi nhíu lại, Dương Hiếu Đồng khước mắt bất động liếc mắt một cái, nhanh chóng đi về phía trước.

Thấy Dương Hiếu Đồng, Honda nhìn phía sau ý bảo thuộc hạ đi tìm nữ nhân kia, sau đó nhanh chóng đi theo Dương Hiếu Đồng. Dương Hiếu Đồng đi ra cũng không có ngừng lại, nhanh chóng đi ra bên ngoài, cô biết Honda nhất nhất đi theo phía sau mình, bất quá cô không để ý.

Vừa lúc này, khi cùng đối phương nói chuyện, cô liền cảm nhận đối phương cũng là người tu chân, bất quá cô phát hiện kỳ quái chính là nội lực tu luyện của hắn với chính mình có chút không đồng dạng?

Đối phương cũng tóc đen, Dương Hiếu Đồng hiện lên một ý niệm trong đầu, chẳng lẽ đối phương là người Nhật Bản? Ở Trung Quốc này, xuất hiện tóc đen là người ngoại quốc, thì chỉ có người Nhật Bản và người Hàn, mà nhìn đối phương thô kệch, vóc người nhỏ, dự đoán chính là người Nhật Bản.

Không khỏi bĩu môi, người Nhật Bản cho tới bây giờ chính mình cũng không thiện cảm, vừa đối thoại một phen đủ để nhìn ra nhân phẩm của đối phương. Vẫn luôn nghĩ thực lực của mình cường hãn hơn so với đối phương.

Dương Hiếu Đồng không khỏi thẹn thùng, trước đây không có người cùng đấu, không ngờ một chuyến đến Yên kinh liền gặp hai lần, xem ra Yên kinh thật đúng là nhân tài hội tụ a!

Cũng may vết thương hôm qua khôi phục rất tốt, đã không có vấn đề gì.

Một đường đi tới hẻm nhỏ, Dương Hiếu Đồng vẫn tiếp tục đi, mà Honda không nhận được xuất hiện ở trước mặt Dương Hiếu Đồng, “Đi lâu như vậy rồi, đi đủ rồi chứ?”

Dương Hiểu Đồng nhìn nam nhân xuất hiện trước mặt mình, lúc này Honda lộ ra làn da có vẻ hơi đen, mặt hình tròn, chau mày, vẻ mặt dữ tợn, nhìn chừng ba mươi lăm tuổi.

Dương Hiểu Đồng cười nhạt, “Không ngờ người Nhật Bản đều thích trộm tình, cả buổi tối đi theo phía sau một cô gái, quả nhiên không hổ là bại hoại a!”

“Người!” Honda không ngờ Dương Hiểu Đồng vừa mở miệng lời nói liền sắc bén, lập tức thờ gập, “Miệng lưỡi lạnh lợi, bất quá qua đêm nay người không thể nói được nữa.”

Dương Hiểu Đồng giương cằm của mình lên, không thèm nhìn đối phương nói: “Muốn nói chuyện hay không là quyền của bản tiểu thư, ai cần người lo. Bất quá ta dự đoán sau đêm nay, người cũng không có cơ hội tiếp tục đi theo phía sau nữ nhân khác.”

“Ta khuyên người vẫn là ngoan ngoãn đem hắc minh huyền thạch giao ra đây, như vậy ta sẽ cho người được chết một cách thoải mái.” Mặc dù rất muốn đem nữ nhân này phế đi, thế nhưng mục đích quan trọng nhất chính là hắc minh huyền thạch.

Dương Hiểu Đồng nói, “Hiện tại người không rõ lắm thực lực của chính mình đi, ta nói trước cho người biết, không có khả năng giao cho người, người nghe không hiểu tiếng người sao?”

“Người muốn chết!” Honda hét một tiếng lớn, đôi chân như gió xoăn tới.

Tốc độ cực nhanh, “Hô —— hô ——” hai con dao sắc bén một tả một hữu bổ về phía hai vai Dương Hiểu Đồng, từng chiêu từng thức ẩn chứa nguy hiểm cực kỳ!

Dương Hiểu Đồng thàn than một tiếng, không ngờ lại là karate, nhắc tới cô vẫn có hiểu biết. Đi theo Forlani không chỉ học tập vật lộn tự do, đối với

karate, taekwondo, nhu đạo cũng có đọc lướt qua. Bất quá dung hợp cùng nhau, không phân biệt rõ ràng, cho nên gọi chung là vật lộn tự do.

Cảm thụ được lực lượng hai con dao, Dương Hiểu Đồng khóe miệng gọi lên một nụ cười, xem ra thực lực của đối phương cũng không hơn mình lắm, khí thế kia so với hôm qua kém quá nhiều.

Dương Hiểu Đồng hai tay hướng về phía trước, ngăn trở hai tay Honda, mà đồng thời chân phải lại hội tụ lực lượng hướng bên hông Honda hung hăng đá vào.

Thấy vậy, Honda lập tức dừng lại thế công của mình, hai tay cùng ngăn cản chân phải Dương Hiểu Đồng, mà chân phải Dương Hiểu Đồng lực đạo không nhiều, đồng thời hai tay hung hăng hướng vai Honda đánh tới.

“A ——” Honda bị đánh trúng, kêu la thê thảm bị đá bay ra ngoài, ngã trên mặt đất.

Dương Hiểu Đồng đem lực lượng toàn thân chính mình đá ra, Honda đương nhiên không thể chống đỡ, cho nên Honda kết quả có thể nói là thê thảm.

Dương Hiểu Đồng vỗ vỗ hai tay của mình, sắc mặt nhẹ nhõm nhìn Honda, từng bước một chậm rãi hướng phía đối phương đi đến, Honda muốn đứng lên, thế nhưng thân thể quá đau, chỉ có thể nhìn Dương Hiểu Đồng cách hẳn càng ngày càng gần, con người trong nháy mắt phóng đại, trong mắt như có như không thoáng hiện sợ hãi.

Dương Hiểu Đồng mang theo nụ cười sáng lạn đi tới bên cạnh Honda, một cước hung hăng giẫm lên ngực Honda, cao ngạo nhìn hẳn, lời nói theo miệng truyền ra, trong đêm tối lại có vẻ sâu thẳm.

“Bản tiểu thư ghét người Nhật Bản, ghét không biết tự lượng sức mình, càng ghét không biết tự lượng sức mình còn thích ở trước mặt ta biểu hiện

tài trí hơn người, chúc mừng người, ba loại này người đều có hết.”

“Người... Người muốn thế nào?” Bị Dương Hiếu Đồng giẫm lồng ngực, Honda chịu đựng đau nhức nói.

“Ta đối đãi cũng không mềm lòng, người không phải mới vừa muốn ta chết sao? Người nói ta sẽ đối với người thế nào?” Dương Hiếu Đồng nhẹ giọng hỏi ngược lại.

Những người này thật đúng là buồn cười, trước còn kêu đánh kêu giết, hiện tại lại hỏi mình muốn thế nào, lúc trước hoàn toàn không nghĩ đến sẽ có hậu quả hiện tại sao?

Dương Hiếu Đồng đối đãi địch nhân cho tới bây giờ cũng không nương tay, nhìn người Nhật Bản cũng cực kỳ khó chịu.

“Người không thể làm như vậy, nếu không gia tộc ta không có khả năng buông tha người” Honda hung ác trừng mắt tức giận nói với Dương Hiếu Đồng.

Hắn không ngờ nữ nhân này thực lực quá cường hãn, ở Trung Quốc lâu như vậy, loại thực lực cường hãn như thế này chưa từng gặp qua, không nghĩ tới hôm nay vậy mà gặp phải, hiện tại hắn cũng chỉ có thể kéo dài thời gian chờ người của mình tới cứu.

Nghe vậy, Dương Hiếu Đồng không khỏi bật cười, người Nhật Bản là đầu óc không tốt sao? “Người đã nói trong gia tộc của người sẽ không bỏ qua cho ta, như vậy ta sẽ không bỏ qua cho người, thả người sao, vậy ta không phải xui xẻo? Ta cho người biết một đạo lý, ở trên đời này, có vài người không thể trêu, ta chính là người người không thể trêu vào, nhưng đáng tiếc, những lời này người sau này không còn dùng tới.”

Nói xong câu đó, Dương Hiếu Đồng chân đột nhiên phát lực, hung hăng đạp vỡ xương ngực Honda.

Honda tựa hồ không nghĩ đến Dương Hiểu Đồng động tác tuyệt tình như vậy, trong mắt tràn đầy quang mang, chỉ là quang mang nhưng dần dần tiêu tan (giết người rồi....sợ quá).

Dương Hiểu Đồng đem hiện trường xử lý một phen, mới nhanh nhẹn rời đi. Mặc dù là lần đầu tiên giết người, thế nhưng Dương Hiểu Đồng cũng không cảm thấy sợ hãi chút nào. Dù sao ở giới tu chân là như vậy, lần này rõ ràng không phải hấn chết chính là cô chết, Dương Hiểu Đồng không có loại đồng tình này.

“Không ngờ lần này người quả quyết như thế.” Du Du có chút cảm khái nói, chỉ là có rất nhiều phần than thở.

Dương Hiểu Đồng cười mỉm, “Như vậy rất tốt không phải sao?” Trước đây hạ thủ không có ác như vậy, là vì đối phương cũng không có muốn mạng của mình, lần này liền không giống nhau.

Việc của Lâm Hoành là một sai lầm, thả hổ về rừng cô tuyệt đối sẽ không làm tiếp.

Nghe vậy, Du Du cũng lộ ra một tươi cười, nhún vai, “Đích xác.”

...

Dương Hiểu Đồng về tới khách sạn, mới gọi điện thoại cho người của Jenny lấy lại được liệu của mình. May mà cô ta thông minh, thay đổi một bộ y phục xen lẫn trong đám người rời khỏi, mới không có bị bọn họ bắt.

Ở khách sạn một lúc, Nghiêm Tuấn Trạch tới. Nhìn Nghiêm Tuấn Trạch đứng ngoài cửa nở nụ cười, Dương Hiểu Đồng trên mặt cũng hiện lên một nụ cười.

“Em tưởng hôm nay anh sẽ không tới.” Dương Hiểu Đồng rót ly sữa đưa cho Nghiêm Tuấn Trạch đang ngồi trên sofa.

“Em hi vọng anh không tới sao?” Nghiêm Tuấn Trạch hỏi ngược lại. Hãn không biết chính mình hôm nay tại sao không đủ lý trí, trước đây cho tới bây giờ sẽ không xuất hiện như vậy, nhưng mà hôm nay trong đầu luôn luôn nhớ tới Dương Hiểu Đồng. Muốn cùng cô cười, muốn cùng cô một chỗ, cho nên sau khi làm xong việc, hãn lập tức chạy tới.

Gặp được Dương Hiểu Đồng, cảm giác tim mình bình tĩnh, xấu hổ nhất chính là hãn cũng không biết mình tới nơi này làm gì, hãn chỉ muốn nhìn cô, chỉ như vậy thôi.

Dương Hiểu Đồng nhún vai, “Em cũng không có ý này.” Mặc dù biểu hiện như vậy, nhưng trong lòng Dương Hiểu Đồng vẫn rất vui vẻ, kỳ thực cô cũng muốn gặp hãn.

“Ngày hôm nay em làm gì?” Nghiêm Tuấn Trạch hỏi, sau khi uống sữa xong cảm giác mệt mỏi toàn bộ biến mất không còn.

Dương Hiểu Đồng nhìn Nghiêm Tuấn Trạch một cái, nhàn nhạt nói: “Hôm nay em đi chợ đen, kỳ thực mục đích lần này tới nơi này chính là vì tham gia chợ đen.”

Thản nhiên đem chuyện này nói ra, đối với chuyện này cô cũng muốn nói lâu rồi, bây giờ quyết định muốn cùng Nghiêm Tuấn Trạch cùng một chỗ, vậy nên thẳng thẳng tin tưởng lẫn nhau, cho nên cô không có giấu giếm.

Nghiêm Tuấn Trạch sững sốt, “Em đi tham gia chợ đen? Chỗ đó rất loạn, em không xảy ra chuyện gì chứ?” Hãn chỉ thuận miệng hỏi, lại không biết Dương Hiểu Đồng đi nơi nào.

Nhưng mà khi Dương Hiểu Đồng nghe được lời Nghiêm Tuấn Trạch, nụ cười trên mặt càng sâu, cô cho rằng Nghiêm Tuấn Trạch hỏi như vậy là vì hãn đã biết cô đi chợ đen, hãn điều tra cô, mặc dù cô không nói gì, thế

nhưng vô luận thế nào vẫn sẽ mất hứng. Bất quá bây giờ như vậy cô lại rất vui vẻ.

“Anh xem em như vậy thì có thể có việc gì sao? Em rất tốt, hơn nữa hôm nay đi chợ đen tìm được thứ muốn mua.”

“À, mua được là tốt rồi.” Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, Nghiêm Tuấn Trạch cũng cảm thấy hài lòng, chỉ cần Hiểu Đồng không sao là được. “Khó trách em hôm nay nhìn qua tâm tình không tệ.”

“Ha ha, phải không? Còn anh, việc hôm nay xử lý xong chưa?”

“A, sau khi xử lý xong anh mới qua đây ,hiện tại không còn sớm, em nghỉ ngơi sớm một chút đi, hôm qua bị thương, hiện tại nghỉ ngơi thật tốt hai ngày đi. Anh đi trước.”

“Anh tới đây làm gì? Uống ly sữa rồi đi?”

“Chính là tới thăm em.” Nghiêm Tuấn Trạch tựa hồ nói lời trong lòng.

Nghe nói vậy Dương Hiểu Đồng bật cười, trước đây cũng không phát hiện Nghiêm Tuấn Trạch còn có một mặt như vậy. Chợt cười nói: “Anh trở về nghỉ ngơi sớm một chút.” Mặc dù Nghiêm Tuấn Trạch đáp lời cũng không phải dở ngon dở ngọt, nhưng trong lòng Dương Hiểu Đồng lại cảm thấy rất ngọt.

“Ngày mai em có rảnh không? Ngày mai cùng đi ra ngoài chơi, thế nào?” Nghiêm Tuấn Trạch đề nghị.

Dương Hiểu Đồng nhìn Nghiêm Tuấn Trạch nói: “Được.”

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Ngọt Ngào

Ngày hôm sau, Dương Hiểu Đồng dậy sớm, chọn quần áo vậy mà cực kỳ khó khăn. Con gái khi đang yêu thật không giống người thường, Dương Hiểu Đồng không khỏi buồn bực, sớm biết như vậy mang theo mấy bộ quần áo, lúc trước vì nghĩ chỉ đi vài ngày nên không mang theo nhiều, bây giờ lại không biết mặc gì.

Du Du thấy bộ dáng Dương Hiểu Đồng, không khỏi cười, ở một bên trêu ghẹo nói: “Đại tiểu thư của ta a, mấy bộ y quần áo này cô mặc đều rất đẹp mắt, tùy tiện chọn cũng có thể động lòng người a”

Dương Hiểu Đồng liếc mắt Du Du một cái, tiếp tục nhìn gương: “Thế nhưng ta mặc bộ này có tùy tiện quá không?”

Du Du lắc lắc đầu, “Cô bình thường không phải cũng như thế sao, nữ nhân khi yêu đều điên cuồng, không ngờ cô cũng có ngày này a.”

Nghe nói vậy, Dương Hiểu Đồng xoay người lại, hung hăng trừng mắt nhìn Du Du một cái, bắt quá trong mắt không có sát khí, “Người nói ít thôi, đây là lần đầu tiên ta cùng hấn ước hẹn, nói như thế nào cũng phải...”

Dương Hiểu Đồng mặc một bộ đồ thời trang xuất hiện trước mặt Nghiêm Tuấn Trạch. Mà trùng hợp là Nghiêm Tuấn Trạch cũng mặc một thân thời trang, đồng dạng màu trắng, thoát nhìn giống như là có hẹn trước.

Dương Hiểu Đồng nhìn ra được, hôm nay Nghiêm Tuấn Trạch mặc đồ rất có ý tứ, so với trước đây có phần nghiêm túc hơn.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đi tới trước mặt mình, nụ cười trên mặt càng sâu, “Hôm nay em, rất đẹp.”

Nhìn thấy cô từ khách sạn đi ra, hướng phía hắn cười tươi, một khắc kia, Nghiêm Tuấn Trạch nội tâm đột nhiên dâng lên một cảm xúc khó tả.

Nghệ thấy Nghiêm Tuấn Trạch khen, Dương Hiểu Đồng cười cười nói: “Anh hôm nay cũng rất tuấn tú, cho nên anh hãy dẫn em đi du ngoạn? Yên kinh em cũng không có biết nhiều.”

“Vấn đề này liền giao cho anh, yên tâm đi. Theo anh, bảo đảm em chỉ có ăn ngon thôi.” Nghiêm Tuấn Trạch nổi lên chút vui đùa.

“Vậy đi nhanh đi.”

“Được.” Nghiêm Tuấn Trạch nhìn Dương Hiểu Đồng một cái, chợt kéo tay Dương Hiểu Đồng cùng nhau đi đến phía trước.

Nếu như có thể, kiếp này anh đều muốn dắt tay em...

Dương Hiểu Đồng theo Nghiêm Tuấn Trạch đi dạo Yên kinh, hai người tu chân, đi chơi tuyệt đối sẽ không cảm thấy mệt, Nghiêm Tuấn Trạch quả nhiên không hổ là ở Yên kinh từ nhỏ đến lớn, đối với Yên kinh hiểu rõ vô cùng.

Một thiên chi kiều tử, một thiên chi kiều nữ, hai người nắm tay đi dạo thành Yên kinh, trông vô cùng hạnh phúc.

Nghiêm Tuấn Trạch còn dẫn Dương Hiểu Đồng đi mua một ít lễ vật, nói là biểu ông bà Dương cùng với Dương Hiểu Thần, Dương Hiểu Đồng lúc này mới phát hiện Nghiêm Tuấn Trạch chọn lễ vật cũng không phải bình thường.

Nói chung ngày này, đối với hai người đều rất hạnh phúc, chơi đến tối hai người mới trở về.

Trở lại khách sạn Dương Hiếu Đồng nằm trên giường lật qua lật lại không ngủ được, lúc này Dương Hiếu Đồng như đang rơi vào tình ái nhi nữ a!

Cùng Nghiêm Tuấn Trạch đi chơi một ngày, Dương Hiếu Đồng xác định cảm giác của mình không có sai, chỉ có ở cùng Nghiêm Tuấn Trạch, cô mới có cảm giác tim đập rộn lên, cảm thấy rất hạnh phúc.

Trước đây cùng Trình Thiên Lỗi một chỗ, bình bình đạm đạm, không có khắc khẩu, không có vui sướng, trước đây cô cho rằng như vậy, không âm ỉ không làm khó, chính là hạnh phúc, thế nhưng cho tới hôm nay cô mới hiểu được, những thứ ấy căn bản không gọi là yêu.

Hai người yêu nhau ở cùng một chỗ không phải cục diện đáng buồn.

Dựa theo kế hoạch Dương Hiếu Đồng định ra, chấm dứt ở chợ đen liền trở về, bất quá bởi vì Nghiêm Tuấn Trạch, Dương Hiếu Đồng ở Yên kinh một tuần sau mới trở lại. Có lẽ trước mắt ở trong lòng cô có vấn đề cần giải quyết, cho nên Dương Hiếu Đồng nội tâm có vẻ yên lặng, bất quá cô cũng biết sau khi trở về có việc rất quan trọng đang chờ.

Nghiêm Tuấn Trạch nhiều năm như vậy lần đầu tiên phóng túng chính mình, đem công việc đặt ở một bên, mỗi ngày cùng Dương Hiếu Đồng đi dạo Yên kinh không biết mệt.

Lần này trở về, Nghiêm Tuấn Trạch và Dương Hiếu Đồng cùng nhau về Thụy thành. Đã cùng một chỗ, Dương Hiếu Đồng cũng không có gì muốn giấu giếm, huống chi trong khoảng thời gian này, bà Dương cũng truy vấn vấn đề này.

Liên mượn cơ hội này nói cho cha mẹ biết, Dương Hiểu Đồng không hi vọng Doãn Lăng Hạo phí thời gian với mình, dù sao Doãn Lăng Hạo là người tốt, lãng phí thời gian của hắn thật là một sai lầm, chỉ là tình cảm Doãn Lăng Hạo đối với cô, cô biết nên nói với hắn thế nào đây?

Dương Hiểu Đồng trong đầu không ngừng xuất hiện những khả năng, cuối cùng căn rằng một cái, bất kể có chuyện gì cũng phải nói ra, cô tin Doãn Lăng Hạo sau một thời gian ngắn nhất định sẽ khá hơn. Hắn là một người ưu tú, nhất định sẽ gặp được người ưu tú, chỉ là Lăng Hạo, thật xin lỗi.

Dương gia.

Dương Hiểu Đồng theo Nghiêm Tuấn Trạch về đến nhà, ông bà Dương mở cửa nhìn thấy hai người, nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt hiện lên ý tứ chỉ có đối phương mới có thể hiểu.

“Ba mẹ, con đi Yên kinh đã trở về.” Dương Hiểu Đồng nói

“Trở về là được, con cùng Tuấn Trạch đây là?” Bà Dương mẫu là người về phương diện này phản ứng rất nhanh, mặc dù hai người trước đây cũng cùng xuất hiện, thế nhưng rõ ràng lần này cùng về có chút khác.

Dương Hiểu Đồng thầm than, mẹ của mình vẫn thông minh như vậy.

Ông Dương thì lại cười nói: “Đứng ở cửa làm gì, vào trong nói chuyện.”

Ông Dương cùng Nghiêm Tuấn Trạch hai người cùng đi vào phòng khách, mà bà Dương lại kéo Dương Hiểu Đồng đến bên cạnh nói thầm:

“Hiểu Đồng a, con lần này đi Yên kinh chẳng lẽ là đi tìm Nghiêm Tuấn Trạch?” Bà Dương trên mặt hiện lên nụ cười ái muội, bà biết Nghiêm Tuấn Trạch ở Yên kinh, hơn nữa Ám Kim Mai Côi sau khi khai trương, Nghiêm Tuấn Trạch trong nhà có việc rời đi trước.

Lần này hai người đồng thời đến nơi này có cảm giác như con rết tới cửa.

“Không phải, con lần này đi Yên kinh là có chuyện phải làm, chỉ là trên đường gặp Tuấn Trạch.”

“Vậy các con?”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, “Con cùng anh ấy đang quen nhau.” Đối với mẹ, Dương Hiểu Đồng cũng không có cách.

“Thời gian đi Yên kinh bắt đầu?”

“A, đúng vậy.”

Bà Dương hai tay sờ trước ngực, nhìn trong phòng khách ông Dương đang nói chuyện phiếm cùng Nghiêm Tuấn Trạch, gật gật đầu, “Không ngờ vẫn là Tuấn Trạch lợi hại nhất a, đem con gái bảo bối của ta lừa tới tay!”

“Kìa, mẹ, xem lời mẹ nói này, con đứng bên này hẳn bên kia a? Có lừa đâu?”

Bà Dương nhìn thấy bộ dáng nóng nảy của Dương Hiểu Đồng, không khỏi cười “Nói đùa thôi, chỉ là Tuấn Trạch rất có bản lĩnh mẹ ủng hộ các con. Bất quá Lăng Hạo kia?”

Đối với ba người con trai thích Dương Hiểu Đồng này, bà Dương cảm thấy không tệ, cái chính là Dương Hiểu Đồng thích người nào, trước bà Dương cho rằng Hiểu Đồng cùng Doãn Lăng Hạo cùng một chỗ khả năng khá lớn, đối với Doãn Lăng Hạo bà thích tự đáy lòng a!

Hiện tại Hiểu Đồng nói rõ ràng sự thật với Doãn Lăng Hạo thật sự là đã kích, cảnh này mặc dù không cách nào tránh khỏi, nhưng bà Dương vẫn không muốn nhìn thấy.

Dương Hiếu Đồng căn cứ môi, trên mặt lộ ra vẻ suy tư, “Mẹ, con sẽ tìm cơ hội nói với Lăng Hạo, mẹ không nên lo lắng.”

Bà Dương vỗ vỗ vai Dương Hiếu Đồng, không nói gì.

Bà Dương đem chuyện này nói cho ông Dương, bữa cơm này rất ấm áp. Ông Dương đối với Nghiêm Tuấn Trạch cũng rất hài lòng, khi biết hẳn cùng Hiếu Đồng quen nhau, không phản đối chút nào, dù sao tiểu tử ưu tú như thế, đích xác làm cho người ta tìm không ra lý do để phản đối.

Hôm nay tâm tình của ông Dương rất tốt, nhất là khi biết được quan hệ của Hiếu Đồng, Ông bắt đầu dò hỏi một ít tình hình trong nhà Nghiêm Tuấn Trạch.

Nghiêm Tuấn Trạch cũng nhất nhất trả lời, hai người tựa hồ rất tốt, uống rượu, nói chuyện phiếm, nhìn một màn này, Dương Hiếu Đồng trên mặt cũng hiện lên ý cười.

Sau khi chào tạm biệt Nghiêm Tuấn Trạch, Dương Hiếu Đồng sau đó rời đi, cô đi tìm Doãn Lăng Hạo. Nghiêm Tuấn Trạch nhìn bóng lưng Dương Hiếu Đồng, trong mắt thoáng hiện cảm xúc, chỉ trừ hăn không ai nhìn thấy.

Dương Hiếu Đồng dọc theo đường đi rất nhanh tới công ty Doãn Lăng Hạo, bởi vì đã tới không ít lần, cho nên Dương Hiếu Đồng liền trực tiếp đi tìm Doãn Lăng Hạo.

Dương Hiếu Đồng đẩy cửa phòng làm việc, “Lăng Hạo.” Nhưng mà, Dương Hiếu Đồng nhìn thấy lại lú lờ, một cô gái cao gầy, lúc này đang bò trên người Doãn Lăng Hạo.

Thậm chí môi cô gái kia tiến tới trên mặt Doãn Lăng Hạo, Doãn Lăng Hạo nghe được âm thanh quen thuộc, lập tức đẩy cô gái kia ra, Dương Hiếu Đồng mới nhìn rõ cô gái này không phải Thiệu Vi Nhi rất lâu không thấy sao?

Thiệu Vi Nhi tức giận quay đầu lại, nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đứng ở cửa ngõ ngẩn, trên mặt ảo não trong nháy mắt chuyển thành kinh hãi, một tay chặt chẽ kéo tay Doãn Lăng Hạo, cố tình bộ dáng vô cùng thân thiết, nói: “Dương Hiểu Đồng, đã lâu không gặp a!”

Dương Hiểu Đồng nhàn nhạt nói một câu: “Xin lỗi không quấy rầy.” Nói xong, Dương Hiểu Đồng xoay người rời khỏi.

Doãn Lăng Hạo bỏ tay Thiệu Vi Nhi, lớn tiếng nói: “Hiểu Đồng, em nghe anh giải thích.” Hắn cảm thấy, giờ khắc này, tựa hồ mất đi thứ gì đó.

Dương Hiểu Đồng biết Doãn Lăng Hạo nhất định sẽ theo cô, cho nên cô núp ở cầu thang, nhìn Doãn Lăng Hạo sốt ruột chạy xuống lầu, trong lòng suy nghĩ muôn vàn.

Không phải không thừa nhận, hôm nay một màn này ngoài dự đoán của cô, lúc trước dù cho nghĩ tới trăm ngàn loại khả năng, duy chỉ có chưa từng nghĩ khả năng này. Có lẽ là Thiệu Vi Nhi lâu lắm không có xuất hiện, cho nên cô dần dần quên lãng. Bất quá như vậy cũng tốt không phải sao. Ít nhất Doãn Lăng Hạo còn có Thiệu Vi Nhi, như vậy cô cũng tốt hơn một ít.

Doãn Lăng Hạo đuổi tới cửa lớn, ngay cả bóng dáng Dương Hiểu Đồng cũng không thấy, lập tức sốt ruột gọi điện thoại cho Dương Hiểu Đồng, “Xin lỗi, tạm thời không kết nối được”

“Nghe điện thoại, nghe điện thoại a, nghe anh giải thích...” Doãn Lăng Hạo thực sự nóng nảy, không ngờ lại làm Hiểu Đồng hiểu lầm.

Hồi tưởng lại.

Hắn đang ở trong phòng làm việc nhìn báo cáo, nhưng mà Thiệu Vi Nhi lại không thông cáo trực tiếp xông vào.

“Anh Lăng Hạo, anh gần đây thế nào không đến thăm Vi Nhi? Mỗi lần tìm anh, anh đều nói có việc bận.” Thiệu Vi Nhi môi anh đào phấn nộn kia ánh đèn chiếu rọi xuống phản xạ mê người.

Doãn Lăng Hạo thấy Thiệu Vi Nhi, không khỏi nhú mày, trước hẳn đã nói không muốn Thiệu Vi Nhi tùy tiện đến công ty của mình, bất quá cô ta sẽ không ngoan ngoãn nghe lời.

Mặc dù không thích Thiệu Vi Nhi, thế nhưng tốt xấu quan hệ hai nhà không tệ, cho nên về tình về lý hẳn vẫn nhàn nhạt nói: “Vi Nhi, tôi gần đây đích xác rất bận, em tới công ty tìm tôi có chuyện gì không?”

Nghe nói như thế, Thiệu Vi Nhi lại không nghe theo, “Chẳng lẽ em không có việc thì không thể tới thăm anh sao?”

“Nơi này là công ty, nếu có việc có thể gọi điện thoại cho tôi.” Doãn Lăng Hạo nhú mày, Thiệu Vi Nhi là thích cố tình gây sự.

Thấy Doãn Lăng Hạo có chút mất hứng, Thiệu Vi Nhi lập tức nói: “Được rồi, anh Lăng Hạo, em chỉ nói đùa thôi, em có việc tìm anh.”

“Chuyện gì?” Doãn Lăng Hạo chột nhú mày, hẳn thật đúng là không nghĩ ra cô ta có thể có chuyện gì.

Thiệu Vi Nhi làm ra bộ dáng thần bí hề hề, “Anh Lăng Hạo, anh qua đây a! Anh qua đây em sẽ nói cho anh biết.”

Doãn Lăng Hạo không có suy nghĩ nhiều, dù sao biết Thiệu Vi Nhi lâu như vậy, mặc dù thích cố tình gây sự, bất quá cũng không làm cái gì quá mức. Nhưng mà tiếp đến Doãn Lăng Hạo sửng sốt, bởi vì Thiệu Vi Nhi trực tiếp nhào tới trên người của hẳn, chuẩn bị đẩy Thiệu Vi Nhi ra, lại nghe thấy thanh âm Dương Hiểu Đồng, nhìn Dương Hiểu Đồng đứng ở cửa ngay người, Doãn Lăng Hạo chỉ cảm thấy thế giới sụp đổ. Hẳn thậm chí nghĩ những thứ này có phải Thiệu Vi Nhi bày ra không, nếu không sao có thể

đúng lúc như vậy. Trên thế giới này bị ai hiểu lầm hẳn cũng không để ý, duy không thể bị Dương Hiểu Đồng hiểu lầm!

Dương Hiểu Đồng né tránh Doãn Lăng Hạo về tới nhà, Nghiêm Tuấn Trạch nhìn Dương Hiểu Đồng có chút thất thần, ngồi vào bên cạnh Dương Hiểu Đồng hỏi: “Làm sao vậy? Cậu ta đã nói với em cái gì sao?”

Dương Hiểu Đồng lắc lắc đầu, “Không có gì, em nghĩ lời của em đã không cần thiết nói với anh ấy ...”

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Thương Tâm

Nghiêm Tuấn Trạch đang muốn hỏi thêm, thế nhưng nhìn thấy Dương Hiểu Đồng có chút thất thần cũng không tiếp tục hỏi, chỉ nói nghỉ ngơi sớm một chút, sau đó rời khỏi. Hắn hiện tại không biết nói lời nào cho thỏa đáng, rất hiển nhiên suy nghĩ của Dương Hiểu Đồng rất phức tạp, vẫn nên cho cô chút thời gian bình tâm lại.

Dương Hiểu Đồng tươi cười xin lỗi Nghiêm Tuấn Trạch, cái gì cũng không nói, chỉ chờ dẫn đi vào phòng của mình, nằm trên giường.

Trong đầu Dương Hiểu Đồng không ngừng hiện lên gương mặt Doãn Lăng Hạo ở phòng làm việc. Không biết tại sao cô đối với chuyện này có cảm xúc lớn như vậy? Chỉ là một lúc nhất thời không tiếp thu được, lúc trước cô vẫn cho Doãn Lăng Hạo là lãng tử, mặc dù không còn là hoa hoa công tử, thế nhưng lúc này là cái gì?

Trước hắn đối với Thiệu Vi Nhi thái độ bình thường, hơn nữa hắn cũng chỉ xem Thiệu Vi Nhi là em gái, thế nhưng lần này cô rời khỏi mới mấy ngày, khi quay lại thấy một màn này, điều này nói rõ cái gì? Chẳng lẽ hắn trước đó đều là gạt cô? (Sally: Tự nhiên tới đoạn này lại hơi ko thích HĐ)

Dương Hiểu Đồng nhìn trần nhà thật lâu, đột nhiên thoải mái cười, mình đang làm gì, nếu như hắn thực sự thích Thiệu Vi Nhi, lời nói kia liền khó có thể mở miệng, đem tất máy di động vứt bên cạnh, Dương Hiểu Đồng nhắm hai mắt lại.

Kỳ thực trong lòng cô hiểu rõ, Doãn Lăng Hạo không phải là người như thế, thế nhưng lý trí lại nhắc nhở cô tất cả chỉ là một hiểu lầm, nếu như không phải như thế, Doãn Lăng Hạo cũng sẽ không đẩy Thiệu Vi Nhi ra lo lắng tìm cô, thế nhưng chẳng biết tại sao cô không muốn đối mặt.

Ngược lại, Doãn Lăng Hạo sau khi thấy Dương Hiểu Đồng rời khỏi, điên cuồng gọi điện thoại, Hiểu Đồng, nghe điện thoại, nghe điện thoại! Anh xin em nghe điện thoại a! Đây là lần đầu tiên Doãn Lăng Hạo khẩn trương như vậy, hẳn không hiểu tất cả sao có thể phát sinh trùng hợp như thế, Hiểu Đồng nhìn thấy sẽ nghĩ như thế nào?

Trong đầu của hắn không ngừng hồi tưởng Dương Hiểu Đồng nói một tiếng “Quấy rầy.” Hắn liền cảm thấy sợ hãi, hắn sợ từ nay về sau Hiểu Đồng sẽ không để ý hắn, như vậy hắn nên làm gì bây giờ? Tuy nói chuyện này đều là Thiệu Vi Nhi gây ra, thế nhưng hiện tại không phải là trọng điểm, hắn có thể trở về đi tìm Thiệu Vi Nhi phát hỏa, nhưng có thể thay đổi được gì?

Hắn hiện tại chỉ hi vọng Hiểu Đồng có thể xuất hiện trước mặt mình nghe mình giải thích. Lúc trước hắn không có lòng tin đối với Hiểu Đồng, hắn liền nỗ lực để chứng minh, thế nhưng ...

Trong điện thoại luôn vang lên giọng nữ dễ nghe không ngừng lặp lại, thuê bao vừa gọi hiện đã tắt máy...

Doãn Lăng Hạo đánh một quyền vào vách tường, máu tươi từ trên tay chảy xuống, hắn lại hoàn toàn không có cảm giác, chỉ là tay không ngừng đâm vào tường, phát tiết chính mình.

Cụt hứng để điện thoại di động xuống, nói: Hiểu Đồng, em thực sự không để ý tới anh sao? Muốn bỏ lại anh sao...

Ngơ ngác ngồi dưới đất, trải qua những ánh mắt kinh ngạc của mọi người nhưng hắn không để ý, đang suy nghĩ mình nên giải thích thế nào? Hẳn

cảm thấy chuyện này chính là lỗi của hắn, nếu như hắn cẩn thận một chút, sẽ không phát sinh chuyện như vậy.

Nửa ngày, Doãn Lăng Hạo bất ngờ đứng lên, Hiếu Đồng không tiếp điện thoại của hắn, không vấn đề gì, thế nhưng hắn nhất định phải tìm được Hiếu Đồng, bất luận thế nào hắn phải giải thích rõ, Hiếu Đồng trách hắn cũng tốt, giận hắn cũng tốt, thế nhưng hắn nhất định phải giải thích.

Hiếu Đồng ở chỗ nào? Trước tiên, Doãn Lăng Hạo đi đến Hoa Hải thự, nhưng lại thất vọng, bởi vì Dương Hiếu Đồng không có ở đây.

Ở chỗ nào? Em sẽ đi đâu? Doãn Lăng Hạo đột nhiên phát hiện chính mình không hiểu rõ Hiếu Đồng, không biết cô thường xuyên đi đâu. Trừ công ty, Hoa Hải thự, cũng chỉ có chỗ ông bà Dương, trừ ba nơi này, hắn không biết còn chỗ nào để tìm...

Một loại cảm giác vô lực nổi lên, Doãn Lăng Hạo vội vàng hướng chỗ ông bà Dương chạy đi, chỉ hi vọng tại đây có thể tìm được. Ông trời a, xin người giúp con.

Kỳ thực cũng không phải Doãn Lăng Hạo không hiểu Dương Hiếu Đồng, bởi vì Dương Hiếu Đồng đến Hoa Hải thự tu luyện, những chỗ khác thật không tiện, trên cơ bản chính là đi ba chỗ này là có thể tìm.

Doãn Lăng Hạo lái xe rất nhanh, có mấy lần thiếu chút nữa vượt đèn đỏ, bằng thời gian nhanh nhất chạy tới chỗ ông bà Dương.

Đứng ở trước cửa, “Ding ding dinh.” Doãn Lăng Hạo nhấn chuông cửa.

Bà Dương mở cửa phòng nhìn Doãn Lăng Hạo, “Lăng Hạo, tại sao con gấp gáp như vậy?”

Kỳ thực nhìn thấy Doãn Lăng Hạo vội vã như vậy, bà Dương cũng đã biết có liên quan tới Hiếu Đồng, cho tới bây giờ Doãn Lăng Hạo vội vã như

vậy cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.

Trước đó nhìn thấy Hiếu Đồng về tới tinh thần hoảng hốt, bà còn tưởng rằng Hiếu Đồng đã đem sự tình nói rồi, bởi vì không muốn đối mặt Doãn Lăng Hạo cho nên mới phải như vậy, thế nhưng nhìn Doãn Lăng Hạo gấp gáp như vậy, tựa hồ sự tình còn chưa giải quyết?

Doãn Lăng Hạo nhìn thấy bà Dương, gấp gáp hỏi: “Thưa bác, Hiếu Đồng có ở nhà không?” Doãn Lăng Hạo cũng không có chú ý, bất tri bất giác hai tay của hắn nắm lại, móng tay đã đâm vào trong da thịt, máu nhuộm đầy móng tay, hắn lại hoàn toàn không có cảm giác.

Bà Dương nhìn thấy bộ dạng này của Doãn Lăng Hạo, trong lòng cũng không đành lòng, cộng thêm lúc Hiếu Đồng trở lại cũng không có nói không cho Doãn Lăng Hạo vào, cho nên bà gật đầu nói: “Hiếu Đồng ở trong phòng, con vào đi, từ từ nói chuyện.”

Nghe nói vậy, Doãn Lăng Hạo kích động nói: “Cảm ơn bác, Cảm ơn bác.”

“Mau đi đi.” Bà Dương trên mặt nở nụ cười từ ái, nếu như có thể, bà thật không hi vọng Doãn Lăng Hạo đau lòng, dù sao mấy ngày này, Lăng Hạo thường xuyên xuất hiện ở trong nhà bà, ở trong lòng của bà, dù cho không phải con rể, cũng xem như con trai mà đối đãi.

Doãn Lăng Hạo đi vào, trong đầu nghĩ nên nói với Dương Hiếu Đồng thế nào, nhưng mà sau một khắc lại nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch cũng ở trong phòng, lập tức sững sốt.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn Doãn Lăng Hạo, chỉ là nhìn hắn một cái, trong mắt lóe ra ý vị không rõ, nhưng cũng không nói gì, có một số việc vẫn là do người trong cuộc nói, hắn tin Hiếu Đồng.

Doãn Lăng Hạo hướng Nghiêm Tuấn Trạch gật đầu một cái, sau đó nhanh chóng đi lên lầu, trong đầu của hắn chỉ có một ý niệm: Gặp Hiếu Đồng giải thích...

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn bóng lưng Doãn Lăng Hạo biến mất ở cửa cầu thang, đột nhiên vui mừng, may mắn là mình nhanh hơn một bước, nếu như không phải lần này ở Yên kinh bị tập kích, hắn cùng Hiếu Đồng dự đoán cũng không thể bên nhau, như vậy đến lúc đó có lẽ chính hắn cũng giống như Doãn Lăng Hạo bây giờ.

Nghiêm Tuấn Trạch đột nhiên cảm thấy tên cao thủ đánh trọng thương bọn họ trước kia cũng không phải đáng ghét lắm, nếu như bị đánh một trận có thể làm cho Hiếu Đồng thích, hắn cam tâm tình nguyện bị đánh. Đương nhiên, Hiếu Đồng cũng không phải bởi vì hắn cứu cô mà thích hắn, nó chỉ là nhân tố xúc tiến quan hệ.

Doãn Lăng Hạo đứng ở cửa phòng Dương Hiếu Đồng, một phút đồng hồ sau, mới gõ cửa.

“Cọc cọc cọc”

Dương Hiếu Đồng liếc mắt nhìn phía cửa, cuối cùng vẫn đứng lên mở cửa phòng ra, “Chuyện gì?” Nhưng mà nhìn thấy người gõ cửa là Doãn Lăng Hạo lại sửng sốt .

“Sao anh lại tới đây?”

Cảm nhận được lời nói lãnh đạm của Dương Hiếu Đồng, Doãn Lăng Hạo chỉ có thể đem cay đắng trong bụng mình nuốt xuống, “Hiếu Đồng, em nghe anh giải thích được không? Sự tình không phải như em đã thấy.” Doãn Lăng Hạo gấp gáp nói.

Dương Hiếu Đồng lạnh lùng nhìn hắn một cái, chợt mở cửa phòng ra, “Vào đi.” Cô cũng không phải là người thích cố tình gây sự , huống chi cô

bây giờ không có tư cách giận hăn.

Thấy Dương Hiểu Đồng không có tức giận mà cho hăn vào, Doãn Lăng Hạo cảm thấy muôn vàn suy nghĩ, vui mừng vì cô không có cự tuyệt nghe mình giải thích, như vậy mình liền có cơ hội làm cho cô hiểu chuyện phát sinh lúc trước, thế nhưng hăn lo lắng chính là bộ dáng bình thản của cô như vậy làm cho hăn cảm thấy cô không quan tâm.

Như vậy.... là như vậy sao?

Dương Hiểu Đồng ngồi xuống ghế, nhìn Doãn Lăng Hạo, cuối cùng vẫn mở miệng trước: “Anh muốn nói cái gì, nói đi. Nếu như anh nói chuyện trước đó, Lăng Hạo, anh không cần giải thích với em, em biết kia chỉ là một hiểu lầm, anh không phải người như vậy, biết anh lâu như vậy, nếu như ngay cả anh cũng không tin, như vậy em cũng không xứng làm bạn của anh.”

Dương Hiểu Đồng đem toàn bộ ý nghĩ của mình nói ra, lúc trước nằm trên giường nhìn trần nhà, trong đầu của cô rất nhanh đã hiểu chuyện trước đó, hăn vì mình chống đối cha của hăn, vì mình cùng Thiệu Vi Nhi cắt đứt.

Mới bắt đầu cô liền biết Doãn Lăng Hạo không thích Thiệu Vi Nhi, nếu như thích, căn bản lúc trước không cần cô giả làm bạn gái. Cho nên chỉ cần vừa nghĩ cô liền hiểu, có lẽ cô chỉ là tìm một cái cớ. Nhìn bộ dáng Doãn Lăng Hạo , cô chỉ cảm thấy đau lòng.

Hăn là một thiên chi kiêu tử, cho tới bây giờ chưa từng vì người con gái nào làm như vậy, ai cũng biết bên cạnh Doãn Lăng Hạo, mỹ nữ nhiều không kể xiết, lại chưa từng có bất cứ người nào có thể làm hăn động lòng. Đối lại bất kỳ cô gái nào, có thể có được một nam nhân ưu tú như vậy, trong nội tâm khẳng định vô cùng hưng phấn ngọt ngào, chỉ là Dương Hiểu Đồng lại tổn thương hăn, nghĩ tới đây trong lòng cô rất đau lòng.

Doãn Lăng Hạo sau khi nghe được lời của Dương Hiểu Đồng thì sửng sốt, đột nhiên phát hiện mình chuẩn bị một bụng lời muốn nói, lúc này đã không cần nữa, cô đã hiểu.

“Hiểu Đồng, em tin anh thì tốt rồi.” Doãn Lăng Hạo lộ ra mừng rỡ, “Vi Nhi tới tìm anh, anh không ngờ cô ta lại như vậy, anh...”

Dương Hiểu Đồng khóe miệng tươi cười, “Lăng Hạo, em hiểu.” Càng nghe Doãn Lăng Hạo giải thích, Dương Hiểu Đồng lại càng cảm thấy khổ sở.

“Vậy tốt rồi, vậy em không giận anh sao?” Doãn Lăng Hạo thấp thỏm hỏi, hần chờ đợi sóng to gió lớn, thế nhưng bây giờ lại yên lặng a.

“Em không có tức giận a, chỉ cảm thấy tình huống đó rất xấu hổ, cho nên đi trước mà thôi.” Dương Hiểu Đồng giải thích.

Cục diện như vậy, trừ quay đầu bỏ đi, cô thật không nghĩ tới có thể làm gì.

“Hiểu Đồng, em không tức giận là được, anh bảo đảm sau này sẽ không phát sinh chuyện như vậy, em tin anh.” Doãn Lăng Hạo rất cuộc hòa hoãn nói.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, “Em cho tới bây giờ cũng không có không tin anh.” Nhưng tầm mắt Dương Hiểu Đồng dời xuống lại nhìn thấy tay phải hần bị thương.

Đi tới bên cạnh hần: “Tay anh sao vậy? Sao lại bị thương.”

Doãn Lăng Hạo nhìn tay của mình, lúc này máu tươi đã đọng lại, nghe Dương Hiểu Đồng quan tâm, trên mặt của hần lộ ra một nụ cười nhợt nhạt mà lại ấm áp, “Không có gì.”

Dương Hiểu Đồng kéo Doãn Lăng Hạo ngồi xuống bên cạnh, lấy hộp sơ cứu ra giúp hấn băng bó, không cần phải nói, vừa nhìn liền biết đây là Doãn Lăng Hạo chính mình tự làm bị thương, khớp ngón tay thậm chí cũng có thể nhìn thấy xương cốt.

Vết thương nghiêm trọng như thế hấn lại hoàn toàn không có cảm giác, Dương Hiểu Đồng cẩn thận từng li từng tí đem vết thương băng bó, nếu như không băng bó, rất dễ bị viêm, đến lúc đó càng không tốt.

Doãn Lăng Hạo nhìn Dương Hiểu Đồng chuyên tâm, trong lòng muôn vàn cảm khái, hấn liền biết Hiểu Đồng không phải cô gái bình thường, việc đã thế vẫn có thể bình tĩnh hỏi, bất quá hấn vui vẻ nhất chính là Hiểu Đồng tin tưởng hấn mà không có hiểu lầm hấn! Có lẽ cô cũng không biết đối với hấn mà nói cô có bao nhiêu quan trọng, thế nhưng Doãn Lăng Hạo lại cảm thấy đây là chuyện hấn hài lòng nhất trong những năm gần đây.

Dương Hiểu Đồng đem vết thương Doãn Lăng Hạo băng bó kỹ, nâng mắt thấy trong mắt Doãn Lăng Hạo tràn đầy phức tạp.

Doãn Lăng Hạo nhìn tay băng bó kỹ, nhìn Dương Hiểu Đồng cười, lại phát hiện nét mặt của cô có điểm là lạ, dò hỏi: “Hiểu Đồng, làm sao vậy? Em có gì muốn nói sao?”

Nghe Doãn Lăng Hạo hỏi, Dương Hiểu Đồng tựa hồ đã hạ quyết định, nắm thật chặt hai tay của mình, hít sâu một hơi, nhìn mặt Doãn Lăng Hạo gần trong gang tấc.

Khuôn mặt tròn bóng trắng nõn, lộ ra góc cạnh anh tuấn rõ ràng, tròng mắt đen láy thâm thúy, người tỏa ra ánh sáng mê muội; mày đậm, mũi cao thẳng, môi tuyệt mỹ, là một người cao quý, ưu nhã. (hey đàn ông gì mà đẹp quá trời).

Chỉ là con người lúc này lại có gì đó thấp thỏm không dễ phát hiện.

“Lăng Hạo, em có chuyện muốn nói với anh” Đã quyết định nói, cô cũng không kéo dài.

Đã có Tuấn Trạch, cô không thể tiếp tục như vậy, đến lúc đó làm tổn thương Tuấn Trạch lại thương tổn Lăng Hạo, cô không phải loại con gái thay đổi thất thường.

Doãn Lăng Hạo nhìn Dương Hiểu Đồng nghiêm túc, trong lòng không hiểu, khẩn trương nói, “Chuyện gì?”

“Em cùng Tuấn Trạch đang yêu nhau“. Nói xong câu đó, Dương Hiểu Đồng cúi đầu, không đành lòng nhìn biểu tình Doãn Lăng Hạo.

Doãn Lăng Hạo sững sốt, tựa hồ không kịp phản ứng, con người trong nháy mắt phóng đại.

“Em và Nghiêm Tuấn Trạch yêu nhau?” Doãn Lăng Hạo run rẩy, hai tay nắm lấy cánh tay Dương Hiểu Đồng, chờ cô trả lời, hẳn hi vọng bao nhiêu, cô có thể nói cho hẳn biết sự tình không phải như thế...

Dương Hiểu Đồng nhìn Doãn Lăng Hạo cố chấp, trong lòng cũng rất áy náy, sau khi nhận lời Nghiêm Tuấn Trạch, trong đầu cô liền bắt đầu tự hỏi, cô rốt cuộc nên nói thế nào với Doãn Lăng Hạo, rốt cuộc nên đối mặt thế nào, suy nghĩ thật lâu vẫn không biết nói sao. (Sally: Đây mới thấy anh Kiệt tâm lý và yêu HĐ biết bao nhiêu, mới có thể im lặng để HĐ ko khó xử như hiện tại)

Thế nhưng chuyện này là cần thiết, cô nói không nên lời, đối với bọn họ không công bằng, cũng không muốn bỏ lỡ thời gian của Lăng Hạo.

Cô biết mẹ Doãn Lăng Hạo tạo cho hẳn thương tổn, cô cũng biết một người cho tới bây giờ không tin nữ nhân, vì mình nguyện ý thử, cho dù bận việc, buổi tối vẫn gửi tin nhắn cho cô, ra ngoài hẳn gọi điện thoại hỏi cô có an toàn về đến nhà không, lo lắng cho cô, tất cả thật không dễ dàng.

Vì mình, hẳn thậm chí đi cảnh cáo Thiệu Vi Nhi, cùng cha của mình mâu thuẫn, chỉ cần nghĩ tới những thứ này, Dương Hiểu Đồng không biết nên đối mặt với hẳn thế nào mới tốt, Doãn Lăng Hạo là một người rất tốt, cô thực sự hi vọng sau này còn có thể làm bạn...

Dương Hiểu Đồng yên lặng nhìn Doãn Lăng Hạo, trong mắt tràn đầy áy náy, “Xin lỗi.” Trừ những lời này, cô không biết còn có thể nói cái gì, tình cảm là không thể miễn cưỡng.

Nghe Dương Hiểu Đồng khẳng định trả lời, tay Doãn Lăng Hạo nắm chặt Dương Hiểu Đồng dần dần chùn xuống, trong mắt thương tâm bộc lộ ra, hẳn muốn thả tâm tình của mình ra thế nhưng lại không thể, cho nên trên mặt phức tạp, “Vì sao? Là bởi vì Vi Nhi? Đó là một hiểu lầm, anh cùng cô ta thực sự không có gì, không tin chúng ta có thể đi tìm Vi Nhi nói rõ ràng!”

Rốt cuộc không biết nên làm thế nào cho phải, Dương Hiểu Đồng thống khổ lắc lắc đầu, “Lăng Hạo, không phải như thế, em không phải bởi vì việc kia mới cùng Tuấn Trạch yên nhau, anh biết em không phải người như vậy.”

“Tại sao có thể như vậy? Trước vẫn tốt, sao có thể đột nhiên như thế?” Doãn Lăng Hạo hai mắt đỏ lên, làm cho người ta không phân biệt rõ rốt cuộc là quá tức giận hay là quá thương tâm.

Trừ chuyện này hẳn tìm không được lý do khác, lúc trước Hiểu Đồng cùng Nghiêm Tuấn Trạch quan hệ cũng không có gần như vậy, tại sao chỉ mấy ngày ngắn ngủi lại yêu nhau?

Dương Hiểu Đồng cắn môi, môi anh đào lúc này đã lưu lại dấu răng rõ ràng, “Lần này thời gian em đi Yên kinh, xảy ra rất nhiều chuyện...”

“Nguyên nhân là như thế.” Nghe thấy Dương Hiểu Đồng nói, Doãn Lăng Hạo tỉnh ngộ, chuyện này sao có thể phát sinh đột nhiên như thế, nguyên

nhân là Nghiêm Tuấn Trạch giành trước. Hãn luôn thấy hành động của mình là nhanh nhất, vô luận là ông bà Dương hay Hiếu Đồng, song, lần này hành trình đi Yên kinh hãn lại buông lỏng, hãn ở lại đây chú ý sự tình của Âm Kim Mai Côi, không ngờ chỉ mấy ngày toàn bộ nỗ lực đều uổng phí!

“Anh rốt cuộc kém Nghiêm Tuấn Trạch chỗ nào?” Hãn không rõ Hiếu Đồng vì sao lại yêu Nghiêm Tuấn Trạch, hãn cho là cô không thích mình là bởi vì tình yêu còn chưa đủ lòng tin, chỉ cần mình ở bên cạnh cô, cô sẽ phát hiện mình tốt, thế nhưng bây giờ tất cả hiển nhiên đã không thể.

“Lăng Hạo, anh rất ưu tú, anh không có chỗ nào kém Tuấn Trạch, là vấn đề của em.” Móng tay đã đâm vào lòng bàn tay, Dương Hiếu Đồng lại hoàn toàn không phát giác.

Chưa bao giờ biết có một vài chuyện, lại khó có thể mở miệng như vậy.

“Xin lỗi.” Hai từ theo miệng Dương Hiếu Đồng truyền ra lại hung hăng đánh vào lòng Doãn Lăng Hạo.

Doãn Lăng Hạo nghe xong lời nói này, chỉ cảm thấy khí lực toàn thân đều mất, chậm rãi dần dần lui về phía sau, nhìn về phía Dương Hiếu Đồng trong mắt mang theo xa lạ, nắm chặt hai tay cho thấy nỗi thống khổ của hãn, chỉ là liếc mắt thật sâu nhìn Dương Hiếu Đồng, đột nhiên, hãn xoay người rời đi.

Tiếp tục đi xuống cũng không biết chính mình làm ra chuyện gì, hãn cần thời gian tiêu hóa tất cả, tới quá đột nhiên, hãn thề đây tuyệt đối là lần tâm tình bất ổn lớn nhất của hãn...

Lúc trước lo lắng, sốt ruột, nhưng khi biết Hiếu Đồng tin tưởng hãn đã rất hạnh phúc, nhưng mà đến bây giờ thống khổ, loại tương phản này cực nhanh, có cảm giác mình bị trêu đùa.

Tiếng đóng cửa vang lên, thấy Doãn Lăng Hạo thương tâm rời khỏi, Dương Hiếu Đồng đứng tại chỗ nhìn cửa phòng đóng kín, trong lòng rất buồn. Nhưng mà không bao lâu, cô cũng lập tức đuổi theo, hiện tại Doãn Lăng Hạo tâm tình không ổn định như thế, cô không hi vọng hẳn xảy ra chuyện gì. Nếu như hẳn phát sinh chuyện gì, cô tuyệt đối sẽ không tha thứ chính mình.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn Dương Hiếu Đồng đuổi theo, đột nhiên lúc này cảm thấy mình vô lực, hẳn chen chân không được, cho nên chỉ lẳng lẳng chờ đợi. Chỉ là hai tay của hẳn lại không tự chủ được nắm chặt, hẳn lo lắng.

Doãn Lăng Hạo lái xe rất nhanh, Dương Hiếu Đồng theo sát ở phía sau, nhìn phương hướng hiển nhiên hẳn không phải về nhà cũng không phải muốn đến công ty, như vậy rốt cuộc muốn đi đâu?

Dương Hiếu Đồng sốt ruột đi theo phía sau xe Doãn Lăng Hạo, hẳn lái xe tốc độ rất nhanh, cô có thể nhìn ra trong lòng hẳn có bao nhiêu khổ sở, cô thực sự lo lắng sẽ xảy ra chuyện.

Đột nhiên, đèn đỏ sáng, Dương Hiếu Đồng dừng lại, mà xe Doãn Lăng Hạo thì lại nhanh chóng rời đi, Dương Hiếu Đồng đuổi theo đã không thấy Doãn Lăng Hạo, cô lái xe mà hai tay run rẩy, nhú chặt chân mà có thể thấy được lo lắng của cô.

“Làm sao bây giờ, anh ở đâu?” Dương Hiếu Đồng nắm tay lái lẩm bẫm nói.

Hẳn rốt cuộc đi chỗ nào, sẽ không xảy ra chuyện? Dương Hiếu Đồng trong đầu không ngừng tràn ngập ý nghĩ, áy náy, lo lắng.

“Du Du, người có thể giúp ta tra ra hiện tại Doãn Lăng Hạo ở đâu?” Nhất thời không có chủ ý, Dương Hiếu Đồng hỏi tới Du Du.

Du Du hiểu Dương Hiểu Đồng lo lắng, mặc dù rất muốn giúp cô, nhưng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, “Xe của hã không có lắp đặt GPS định vị hệ thống, cho nên ta không tra được hã đi đâu.”

Nghe nói vậy, ánh mắt Dương Hiểu Đồng trong nháy mắt âm ảm.

“Người suy nghĩ thật kỹ, hã có thể sẽ đi đâu?”

Dương Hiểu Đồng buộc mình trấn định lại, lúc này sốt ruột đã không có tác dụng.

Doãn Lăng Hạo đi chỗ nào? Quen hã lâu như vậy, hã đi không nhiều nơi, công ty, nhà hã khẳng định sẽ không đi, ba mẹ cũng không có khả năng, như vậy còn có?

Đột nhiên, Dương Hiểu Đồng nghĩ tới, “Công viên giải trí, hã là ở công viên giải trí!”

Doãn Lăng Hạo đã dẫn cô tới công viên giải trí, nhìn dáng vẻ của hã, có lẽ tâm tình không tốt sẽ đi nơi đó.

Nhớ tới khả năng này, Dương Hiểu Đồng lập tức lái xe đi công viên giải trí, lúc này là buổi chiều, công viên giải trí rất nhiều người. Người lớn dẫn con đi chơi, còn có những đôi tình nhân nắm tay đi dạo công viên giải trí, bốn phía tràn đầy tiếng hoan hô, nói cười.

Dương Hiểu Đồng không có tâm tình quan tâm, chỉ là không ngừng tìm kiếm một thân hình trong đám người ở công viên giải trí, chỉ hi vọng hã sẽ ở đây, trừ ở đây cô không biết nên đi đâu tìm hã, cô phát hiện chính mình đối với Lăng Hạo thực sự không đủ quan tâm, rất nhiều chuyện chính mình cũng không biết.

Ở công viên giải trí dạo qua một vòng, bên cạnh trò chơi xoay ngựa gỗ gặp được Doãn Lăng Hạo, lúc này đang cúi đầu lẳng lặng ngồi một chỗ,

xung quanh cười nói, ngược lại có vẻ không hợp nhau.

Tựa hồ đây là thế giới thuộc về hắn, nhìn bóng lưng đau thương như vậy. Con người đen thâm thúy, hai mắt không biết nhìn nơi nào, ánh mặt trời chiếu xuống làm cho người ta thấy không rõ biểu tình trên mặt hắn. Hai tay nắm chặt, cú đầu giống như nắm đấm bị mẹ vứt bỏ.

Giờ khắc này, Dương Hiểu Đồng cảm thấy rất đau lòng, Doãn Lăng Hạo đã nói, lúc trước mẹ hắn trong này vứt bỏ hắn, hắn đứng ở chỗ này thật lâu cho đến khi ba đến đón về nhà, mình thực sự làm hắn tổn thương như vậy sao?

Chậm rãi đi tới trước mặt Doãn Lăng Hạo, nhìn Doãn Lăng Hạo ngồi đó không có mở miệng.

Doãn Lăng Hạo nhìn thấy một đôi chân đứng trước mặt mình, không khỏi ngẩng đầu nhìn, lại phát hiện Dương Hiểu Đồng, căn môi, không biết phải làm sao, nhẹ giọng nói: “Làm sao em biết anh ở đây?”

“Bởi vì anh từng dẫn em tới đây.” Cô chợt phát hiện lời nói của mình vô lực, cô muốn an ủi hắn, hi vọng hắn không đau thương. Hắn như vậy chính là do cô làm. Mặc dù biết bây giờ mình đứng ở chỗ này, căn bản cũng không có tác dụng, thế nhưng cô muốn đứng ở nơi này, nhìn hắn... Cứ như vậy lẳng lặng cùng hắn đau thương.

“Ha ha, làm khó em còn nhớ tới nơi này.” Lời Doãn Lăng Hạo nhàn nhạt tự giễu, mà khóe miệng tươi cười nhìn qua đau lòng vô cùng, “Lúc trước mẹ anh chính là ở trong này bỏ lại anh, hiện tại đối là em sao?”

Nghe vậy, Dương Hiểu Đồng hít một hơi thật sâu, “Lăng Hạo, xin lỗi, em không biết nên nói cái gì, em cũng không biết nên làm như thế nào, thực sự, thực sự xin lỗi.”

Nhìn thấy Doãn Lăng Hạo như vậy, mắt Dương Hiểu Đồng ửng đỏ, một nam nhân ưu tú như vậy, mình sao có thể làm tổn thương đây, nhất định sẽ gặp báo ứng.

Doãn Lăng Hạo quan tâm cô như vậy, vốn cho Doãn Lăng Hạo trước là một hoa hoa công tử, thế nhưng bây giờ mới phát hiện những thứ ấy đều là chính cô lừa mình dối người.

Doãn Lăng Hạo trước là hoa hoa công tử cũng chỉ là bề ngoài mà thôi. Đây là lần đầu tiên hấn nghiêm túc như thế, một lần duy nhất kiếp này.

Doãn Lăng Hạo nhìn thấy Dương Hiểu Đồng khóc, lúc này bưng tình không ít, mình đang làm gì? Vì tâm tình của mình mà làm Hiểu Đồng khổ sở sao? “Hiểu Đồng, xin lỗi. Anh nghĩ cần một chút thời gian để tâm tình bình phục, đối với lời nói trước đây, em xem như không nghe thấy, anh cũng không biết rốt cuộc đang làm gì.”

Dương Hiểu Đồng nghe thế sững sốt, nếu như Doãn Lăng Hạo mắng cô, trong lòng còn thoải mái một chút, nhưng hiện tại rõ ràng là hấn khổ sở lại còn muốn an ủi mình, cô càng cảm giác mình là một tội nhân, nước mắt cứ như vậy không ngừng chảy xuống.

Doãn Lăng Hạo ngồi bên cạnh, hai người không nói gì.

Doãn Lăng Hạo là một người rất biết kiềm chế cảm xúc, chỉ là chuyện này với hấn mà nói đả kích quá nặng, cho nên nhịn không được phát tiết, nhìn Dương Hiểu Đồng khóc, Doãn Lăng Hạo lại đau lòng.

Là bởi vì mình mà buồn rầu, là vì mình mà rơi lệ sao?

“Hiểu Đồng, không cần khổ sở, anh không sao.” Doãn Lăng Hạo nhịn xuống nỗi thống khổ, nhẹ giọng nói.

Dương Hiếu Đồng ngẩng đầu, hai mắt hơi sưng đỏ nhìn Doãn Lăng Hạo, “Anh...”

“Em cùng anh ngồi ngựa gỗ xoay tròn đi, lúc trước mẹ anh rời khỏi, ba tìm được anh, ba nói cho anh biết ngồi ngựa gỗ xoay tròn có thể quên bi thương, những chuyện không vui coi như qua hết, chúng ta là bạn tốt, có được không?”

Doãn Lăng Hạo hai mắt cũng đỏ lên, nam nhi không rơi lệ, đó chỉ là chưa tới mức thương tâm.

Dương Hiếu Đồng mắt nhìn Doãn Lăng Hạo, kiềm chế xúc động gật gật đầu, “Được.”

Ngựa gỗ xoay tròn bắt đầu xoay, đối với hai người là một thế giới dành riêng cho họ. Tiếng nhạc biến mất, ngựa gỗ xoay tròn cũng ngừng. Doãn Lăng Hạo dẫn đầu xuống, đưa lưng về phía Dương Hiếu Đồng, thở một hơi thật dài, bình phục nội tâm của mình, quay đầu nhìn Dương Hiếu Đồng, trên mặt tươi cười vô cùng có mị lực, “Hiếu Đồng, chúng ta trở về nhanh một chút a! Một hồi hai bác lo lắng.”

Ngữ điệu rất nhẹ nhàng, tựa hồ tất cả không tồn tại, bọn họ vẫn là bạn như lúc ban đầu.

Dương Hiếu Đồng biết tâm ý Doãn Lăng Hạo, cũng biết lúc này nụ cười Doãn Lăng Hạo có bao nhiêu khổ sở, hẳn chỉ là không hi vọng mình khổ sở mà thôi, chợt trên mặt cũng gượng ép tươi cười, “Tốt, cùng nhau trở về đi.”

...

Dương Hiếu Đồng về đến nhà, trên mặt đã không còn dấu vết khóc. Doãn Lăng Hạo đã đi về trước, cô hiểu ý Doãn Lăng Hạo, bọn họ còn có thể là bạn, chỉ là hẳn cần một khoảng thời gian.

Mới vừa vào, Dương Hiểu Đồng nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch đứng ở cửa chờ đợi, mặc dù che giấu, thế nhưng cô vẫn có thể nhìn thấy thần sắc lo lắng.

Thấy Dương Hiểu Đồng xuất hiện trước mặt , Nghiêm Tuấn Trạch mới cảm thấy nhẹ nhõm, Dương Hiểu Đồng nhìn Nghiêm Tuấn Trạch trên mặt lộ ra tươi cười nhợt nhạt, lại nói không nên lời , “Em cùng Lăng Hạo nói rõ, vẫn là bạn.”

Nghe vậy, Nghiêm Tuấn Trạch không nói gì, chỉ là nhẹ nhàng ôm Dương Hiểu Đồng vào lòng, hẳn biết lúc này Hiểu Đồng cần yên tĩnh, cứ như vậy cô sẽ cảm thấy thoải mái nhất. Hẳn hiểu trong lòng của cô không muốn làm tổn thương Doãn Lăng Hạo, cũng biết chuyện này đối với cô rất khó xử.

Dương Hiểu Đồng còn lo lắng Nghiêm Tuấn Trạch sẽ hỏi cô xảy ra chuyện gì, cô cảm thấy rất mệt, cái gì cũng không muốn nói, nhưng mà cách làm này của Nghiêm Tuấn Trạch lại làm cho cô cảm thấy rất thư thái.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Gây Chuyện

Ngày hôm sau, Dương Hiếu Đồng biết được Doãn Lăng Hạo xuất ngoại đi xử lý sự nghiệp ở nước ngoài, trong khoảng thời gian ngắn sẽ không trở về, lúc biết tin cô chỉ gật gật đầu, nói một câu đã biết.

Hôm qua cô đã biết sẽ phát sinh chuyện như vậy. Doãn Lăng Hạo ngồi ở trên máy bay, tất cả chuyện phát sinh ngày hôm qua, đúng vậy, anh vẫn còn rất khó nói chuyện với cô. Anh chỉ là tạm thời rời khỏi đây một khoảng thời gian, cũng không phải trốn tránh. Anh không hi vọng sau này thời điểm gặp lại Hiếu Đồng, lại để cô ấy nhìn thấy vẻ mặt của anh không vui, như vậy Hiếu Đồng cũng sẽ không cao hứng, anh hi vọng sau một khoảng thời gian mình có thể坦然 đối mặt với tất cả, anh có thể nhìn thấy cô vẫn tốt là được.

Sau khi Doãn Lăng Hạo rời khỏi, cuộc sống Dương Hiếu Đồng lại lần nữa trở về quỹ đạo. Bây giờ cô không hề giống như trước, phần lớn thời gian đều ở biệt thự Hoa Hải để tu luyện, bởi vì cô còn cần quản lý chuyện của Âm Kim Mai Côi.

Sinh ý (việc làm ăn) của Âm Kim Mai Côi đương nhiên không cần phải nói, tuyệt đối sôi nổi, đông đúc, mỗi ngày số lượng khách khách tới rất nhiều, thật sự có thể nói là một ngày kiếm được một đấu vàng. Mẫn Tuệ là một người khôn ngoan, ở phương diện quản lý ngay ngắn rõ ràng, điều này làm cho Dương Hiếu Đồng thoải mái không ít.

Âm Kim Mai Côi nhận lời cuộc hẹn người tới càng ngày càng nhiều, đãi ngộ của Âm Kim Mai Côi vượt qua suy nghĩ mọi người rất nhiều, cao tới

mức đủ để hấp dẫn những sinh viên ưu tú.

Tại đây các phương diện Dương Hiểu Đồng nghĩ tới, công ty này không chỉ là công ty một mình cô, muốn làm cho khách hàng có ấn tượng tốt đối với Âm Kim Mai Côi, như vậy phục vụ cần phải đúng chỗ và triệt để mới được, mà tố chất nhân viên cũng rất quan trọng.

Qua mấy ngày quan sát, người làm việc không tốt đã bị cô sa thải, dù sao thời gian đầu vừa mới khai trương phương diện nhân tài rất khan hiếm, thế nhưng hiện tại cũng không phải. Nhân viên mới của Âm Kim Mai Côi tốc độ làm việc rất nhanh, đãi ngộ càng tốt, như vậy yêu cầu cũng càng cao. Cô cũng không phải là một bà chủ khó tính, bởi vì có áp lực, cho nên các nhân viên đều làm việc rất nghiêm túc, dù sao được làm việc ở đây, trong mắt rất nhiều người dù hâm mộ cũng không được.

Cái tên Âm Kim Mai Côi, ở trong thời gian thật ngắn qua nhiều con đường truyền đến trong tai mọi người, nhanh chóng trở thành ký hiệu ở Thụy Thành. Người không biết Thụy thành không quan hệ, nhưng người nhất định phải biết Âm Kim Mai Côi.

Mễ Lai đã làm việc ở Âm Kim Mai Côi, hơn nữa so với Salon Vip lúc trước, cô thích làm việc ở Âm Kim Mai Côi hơn, ở đây có bầu không khí cô muốn, cô nhận ra tài hoa của mình ở trong này có thể sử dụng tốt hơn nhiều.

Dương Hiểu Đồng nói cho cô, ở trong này không cần phải chịu cảnh bị khách hàng chèn ép, làm khó, cũng không phải chỉ có khách hàng mới có thể chọn công ty, công ty cũng có thể chọn khách hàng. Nếu như xuất hiện khách hàng cố tình gây sự, như vậy sẽ ghi nhớ tài liệu về anh/cô ta, xếp vào sổ đen!

Một khi tiến vào sổ đen, như vậy, sản phẩm sở hữu của thương hội Âm Kim cũng sẽ không bán cho họ! Điểm này lúc làm thẻ hội viên, nhân viên

cũng đã nói cho những khách hàng, cho nên khách hàng đến nơi đây trên cơ bản đều rất lịch sự có lễ.

Mà dần dần, minh tinh xuất hiện ở Âm Kim Mai Cô cũng nhiều hơn. Vấn đề dung mạo, vóc người, hình tượng ở Âm Kim Mai Cô đều có thể được giải quyết hoàn mỹ, hơn nữa đều là thành phần thuần thiên, không có bất luận tổn thương gì, việc này đối với bọn họ mà nói tuyệt đối là một tin vui.

Cũng chính bởi vì như vậy, Dương Hiểu Đồng phát hiện tài nguyên thương nghiệp này, đối với những minh tinh này, Dương Hiểu Đồng đãi ngộ rất tốt với bọn họ, như vậy bọn họ cũng sẽ giúp Âm Kim Mai Cô quảng cáo, thật sự là đôi bên cùng có lợi.

Vốn sản phẩm của Âm Kim Mai Cô chỉ sử dụng ở trong công ty mới được, cho nên mỗi ngày đều đầy ngập khách, hơn nữa lịch hẹn trước cũng đã có đến mấy tháng sau. Nếu như nói cho người khác biết sinh ý công ty mình trước lúc khai trương lịch hẹn đã có từ mười ngày đến mấy tháng sau, chắc chắn sẽ không ai tin, đoán là ai cũng sẽ cho rằng đang khoác lác, nhưng nếu như nói cho người khác biết là sinh ý của Âm Kim Mai Cô, bọn họ nhất định sẽ tin.

Nhưng mà, đôi khi quy củ buôn bán làm việc của mình, luôn luôn sẽ có một ít người tự muốn mất mặt tìm tới cửa.

Hôm nay, Dương Hiểu Đồng đang ngồi ở trong phòng làm việc nhìn báo cáo công ty mấy ngày nay, đột nhiên điện thoại vang lên, khi Dương Hiểu Đồng tiếp điện thoại xong, thì cau mày đi xuống lầu.

Tầng trệt dưới cùng là địa phương làm mỹ dung, từ xa nhìn lại đã thấy có không ít người đứng ở đó vây xem, Dương Hiểu Đồng đi qua, nhân viên kia nhìn thấy cô lập tức tự giác tránh ra một con đường.

“Chuyện gì xảy ra?” Dương Hiểu Đồng hỏi

Lúc này, một phụ nữ ước chừng bốn mươi tuổi, người mặc một bộ sườn xám mai hồng, mặc dù niên kỷ không nhỏ, nhưng bảo dưỡng lại rất tốt, người bình thường nhìn qua một lần chắc cũng cho rằng cô ta hơn ba mươi tuổi mà thôi, mà Dương Hiếu Đồng nhìn tuổi tác người thì lại tương đối chính xác.

Hai cúc trên cùng sườn xám áo của người phụ nữ kia không có cài vào, lộ ra đào tiên cuộn trào mãnh liệt, giơ tay nhắc chân, mị lực của nữ nhân hiện rõ. Mái tóc quấn cuộn sóng, nhìn qua thành thực mà lại quyến rũ.

Chỉ đáng tiếc, bộ dáng trên mặt cô ta nhe nanh múa vuốt đã phá hủy hình tượng của cô ta, Dương Hiếu Đồng âm thầm lắc đầu, ở đây nhiều người như vậy, người phụ nữ này một chút cũng không sợ phá hủy hình tượng của mình.

“Cô!” Người phụ nữ kia vốn rất tức giận, nhưng vì muốn đạt được mục đích chuyến này của mình, vẫn không có bởi vì chuyện này mà âm ỉ. Chỉ là trong lòng âm thầm kinh hãi, cô gái trẻ tuổi thanh thoát này, vậy mà có thể làm ảnh hưởng tâm tình của cô ta, thật đúng là lợi hại.

Nếu Dương Hiếu Đồng biết suy nghĩ trong lòng cô ta nhất định sẽ cười nhạt, đạo lý này ai cũng hiểu, bởi vì chính cô ta cũng không tổ chức gì, cho nên cô vừa nói cô ta liền sẽ phá lệ để ý.

Như vậy cũng tốt, so với một mỹ nữ, cô biết mình nhìn đẹp, cho nên thời gian người khác kêu cô xấu nữ, cô cũng chỉ là cười trừ, bởi vì chuyện này không phải thật, không có khả năng ảnh hưởng đến tâm tình của cô. Ngược lại, một xấu nữ, lúc nghe thấy người khác kêu cô ta xấu nữ, cô ta liền vô pháp cười trừ, bởi vì người khác nói là sự thật.

“Cô chính là chủ tịch ở đây phải không? Tôi muốn khiếu nại, sản phẩm của các người chất lượng quá kém, mặt của ta ở chỗ các người làm mỹ dung, bây giờ lại nổi lên nhiều mụn như vậy, các người căn bản là lấy làn

da tôi ra làm thí nghiệm, cô nói, chuyện này các cô muốn giải quyết như thế nào?”

Giọng phụ nữ này cố ý nói rất lớn, làm cho những khách hàng bên cạnh cũng có thể nghe thấy, còn những khách hàng bên cạnh rất nhiều người là khách hàng mới tới, nghe thấy lời này đều kinh ngạc nhìn bọn họ, ngay cả người vốn đang hưng trí vội vàng xếp hàng đăng kí cũng là bị ảnh hưởng một ít.

Nghe nói như vậy, Dương Hiểu Đồng hỏi ngược lại “Cô mỹ dung lúc nào?”

“Chính là vừa làm! Làm sao vậy? Ở chỗ các cô khiến cho tôi như vậy, còn muốn quyt nợ phải không? Cô nói chuyện này làm thế nào đây?” Người phụ nữ hai tay một chống nạnh, đứng ở đó lên mặt nhìn Dương Hiểu Đồng.

Sau khi Dương Hiểu Đồng hỏi thăm nhân viên bên cạnh giúp cô ta làm mỹ dung, lại lần nữa nhìn về phía phụ nữ kia, “Cô là hơn mười phút trước mới làm mỹ dung xong đúng không? Dù cho xảy ra vấn đề cũng không có khả năng nhanh như vậy đi? Điểm hiểu biết này cô hẳn là rõ ràng a.”

“Hơn nữa, nhìn bộ dáng này của cô, hẳn là dị ứng đi. Sản phẩm của chúng tôi là thuần thiên nhiên, không có bất kỳ thành phần hóa học, áp dụng với bất luận làn da nào, nhiều khách hàng dùng qua cho tới bây giờ cũng không có xuất hiện qua loại tình huống này.”

Còn chưa đợi Dương Hiểu Đồng nói hết lời, người phụ nữ kia liền cắt ngang lời của cô “Cô lời này là có ý gì? Mỗi sự kiện cũng có tiền lệ, trước đây khách hàng không có cũng không đại biểu tôi sẽ không có, nói chung chuyện này tôi muốn các người chịu trách nhiệm.”

Dương Hiểu Đồng cùng với nhân viên bên cạnh lên tiếng chào hỏi, để cho bọn họ đi làm chuyện của mình, lúc này mới nhìn về phía nữ nhân kia,

“Nếu quả thật là trách nhiệm của chúng tôi, chúng tôi đương nhiên sẽ chịu trách nhiệm, có điều nếu như không phải như cô nói, chúng tôi cũng sẽ không chịu để yên. Vấn đề dị ứng, tôi xem chúng ta không bằng đi gặp bác sĩ đi, tin tưởng bọn họ hẳn có thể nhìn ra được đây là vì sao bị dị ứng.”

Nghe Hiếu Đồng nói, tay phụ nữ kia không nhịn được run rẩy một chút, hiển nhiên có chút chột dạ.

Dương Hiếu Đồng nhìn mặt cô ta thái độ lộ vẻ chột dạ, trong lòng cũng lập tức hiểu, bởi vì vẫn học tập kiến thức về phương diện y lý, tuy nói hiện tại thời gian học tập cũng không lâu, hiểu biết không đủ thấu triệt, thế nhưng đối với dị ứng đồ trang điểm hay là dị ứng thức ăn cô vẫn có hiểu biết nhất định.

Ít nhất căn cứ kiến thức y học cô biết, dị ứng đồ trang điểm sẽ nổi lên mẩn đỏ, nhìn thấy hồng ban, hơn nữa còn thấy đau nhói một chút, mà hiện tượng dị ứng thức ăn thì lại là gương mặt phù thũng.

Đoán rằng người phụ nữ này đối với dị ứng gì đó của mình đã biết lí do, mà sau đó quả nhiên cũng không phải rất nghiêm trọng, cho nên cố ý tìm lấy cơ này đến gây rối.

“Tôi làm sao biết bác sĩ kia có phải trước đó cô mua chuộc hay không? Cô cho là bác sĩ nói một câu tôi liền sẽ buông tha bắt đền?” Mặc dù trong lòng rất lo lắng, có điều người phụ nữ kia vẫn cường ngạnh nói, nếu hiện tại đã nói không nên lời, như vậy vừa nhìn liền biết có quỷ.

“Ha ha, cô là chột dạ sao? Nếu như không phải đồ trang điểm chúng tôi tạo thành hậu quả như vậy, tôi sẽ tố cáo cô tội phỉ báng!” Dương Hiếu Đồng cường thế trả lời, giọng nói cũng tăng lên không ít, thật đúng cho rằng Dương Hiếu Đồng cô là dễ khi dễ sao?

Cũng ngay vào lúc này, Du Du lại cười nói “Hiếu Đồng, tư liệu đã tra được nữ nhân này, em gái của một chủ cửa hàng Salon Vip, ta nghĩ chắc

bởi vì Âm Kim Mai Cô ảnh hưởng sinh ý bọn họ, cho nên mới tìm tới cửa.”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, lúc trước nghe thấy nhân viên nói có một nữ nhân âm ỉ muốn gặp cô, cô cũng đã đại khái đoán được kia là chuyện gì, nhưng mà khi nhìn thấy, lúc đó đã cho Du Du đi điều tra tài liệu của cô ta, dù sao bị người khác tìm tới trước cửa, nói như thế nào cũng phải cần biết đối phương là ai mới được nha!

Đây nếu như đi bệnh viện, vạn nhất bị phát hiện, kia chính mình nhưng làm sao bây giờ? Lòng của phụ nữ kia không ngừng suy tư về vấn đề này, không ngờ người này cũng khó dây dưa như vậy. Theo lý thuyết, người bình thường cũng không nhìn ra nốt cuống dị ứng đồ trang điểm hay là dị ứng thức ăn, sao cô ta biết.

Thấy người phụ nữ kia không nói gì, Dương Hiểu Đồng chậm rãi đi tới trước mặt cô ta, vòng quanh phụ nữ kia nhìn một vòng, chột trên mặt vẽ ra vẻ tươi cười chế nhạo, trên mặt làn da như ngọc, trắng nõn, đôi mắt màu đen trong suốt lại mỹ lệ đăm đăm nhìn cô ta, ngữ điệu kỳ quái nói “Tôi trái lại rất tò mò, sao em gái của chủ Salon thẩm mỹ có thể đến chỗ này của tôi làm mỹ dung? Chẳng lẽ cô cũng cảm thấy Salon thẩm mỹ nhà mình làm mỹ dung không bằng Âm Kim Mai Cô chúng tôi sao?”

Lời này vừa nói ra, toàn trường ồ lên. Lúc trước Salon Thẩm mỹ cũng rất nổi danh, bởi vậy bọn họ tự nhiên biết đây là người nơi đó cố ý đến gây rối, lập tức từng người xem thường nhìn phụ nữ này.

Tại đây nơi chỗ cao cấp này, lại âm ỉ hét lớn vốn cũng rất không tốt, bây giờ còn vì đồ kị sinh ý nhà người khác, cố ý đến phá hư sinh ý nhà người khác, như vậy thực sự là hèn hạ.

Lập tức, một ít người vốn là khách hàng Salon Thẩm mỹ quyết định sau này không bao giờ đi nơi đó nữa.

“Ôi, trước đây cảm thấy Salon Thẩm Mỹ cũng không tệ lắm, lúc trước ta đều làm mỹ dung ở đó, lần này là lần đầu tiên đến Ám Kim Mai Côi, không ngờ Salon Thẩm Mỹ lại làm ra loại chuyện này, thật là làm cho người ta thất vọng.”

“Đúng vậy nha, ta còn tưởng rằng thật là vấn đề đồ trang điểm, hóa ra là có người vu hãm (vu khống và hãm hại), thương nhân hiện tại a...”

“Vẫn là bà chủ của Ám Kim Mai Côi thông minh, vừa nhìn liền biết là chuyện gì xảy ra, nếu không thật đúng để cho bọn họ thực hiện được.”

“Ta đã nói rồi, sao có thể bị dị ứng. Bạn của tôi, bọn họ đều làm mỹ dung ở đây, nói với ta hiệu quả đặc biệt tốt, làm một lần so với trước đây làm mười lần đều tốt hơn, cho nên ta mới tới.”

“Không cần lo cho người phụ nữ này, thật vất vả mới hẹn trước được vị trí, chúng ta chạy mau đi, này thời gian tốt, không làm đẹp quả thực chính là lãng phí!”

...

Mặt người phụ nữ từ khi khách hàng kia nói ra một câu đã phân rõ trắng đen, đứng ở tại chỗ xấu hổ không biết phải làm sao, vốn là chuẩn bị làm cho đối phương bị mất uy tín, không ngờ cuối cùng lại là chính mình.

Cô ta làm sao biết thân phận của mình?

Trong lòng cô vô cùng nghi hoặc lại không có đáp án, nói chung kế hoạch hôm nay thực sự là quá thất bại.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 129

Dương Hiếu Đồng ở bên tai người phụ nữ nhẹ giọng nói: “Sau này có thời gian tìm hiểu, trước suy nghĩ năng lực của mình rồi lại nói, tôi không có hứng thú cùng cô đùa giỡn. Chỉ là sau này cô cũng không cần tới, bởi vì cô đã bị cho vào sổ đen, bao gồm mọi người ở Salon Quý Tộc.”

Dương Hiếu Đồng vân đạm phong khinh (điềm nhiên, đạm mạc như mây, như gió) rời đi, tựa như cái gì cũng đều không có xảy ra, chuyện gì cũng không có phát sinh qua, người phụ nữ này làm những chuyện như vậy, ở trong mắt của cô phảng phất như tên hề nhảy nhót.

Người phụ nữ kia ngơ ngác đứng tại chỗ, dường như không rõ lúc trước trong tưởng tượng tất cả tốt đẹp thế nào, sao trong thời gian ngắn như vậy liền sụp đổ, thẳng tới lúc bảo an xuất hiện đưa người đi...

Khung cảnh lại lần nữa khôi phục lại yên tĩnh, những khách hàng cũ ngược lại đối với Âm Kim Mai Côi có lòng tin mạnh hơn, ngay cả khách hàng lúc trước có chút hoài nghi cũng về mặt hưng phấn đi làm mỹ dung, dù sao có thể làm cho Salon Quý Tộc nghĩ ra cái biện pháp như thế đến chỉnh bọn họ, nói rõ hiệu quả của bọn họ thực sự rất tốt, bởi vì Salon Quý Tộc lo lắng sinh ý của bọn họ, nên mới phải làm như vậy.

Sau khi Dương Hiếu Đồng về tới phòng làm việc, ngồi trên salon bằng da thật, gọi Tuệ Mẫn vào.

“Chủ tịch, ngài có gì phân phó?” Tuệ Mẫn một thân tây trang màu đen, nhìn qua rất đơn giản nhưng lịch sự tao nhã, bộ dáng làm cho người ta cảm

thấy rất tuyệt.

Dương Hiếu Đồng nhàn nhạt nhìn cô một cái, chợt nói “Tình hình vừa rồi dưới lầu cô đều biết đi? Cô tìm người đem tư liệu về Salon Quý Tộc điều tra rồi giao cho tôi, hiện tại cho mọi người của Salon Quý Tộc xếp vào sổ đen, đến lúc đó để cho các công nhân viên nhận thức một chút, chỉ cần bọn họ đến đây, các loại phục vụ cùng với thương phẩm nhất quyết không bán ra.”

Nghe cô nói, Tuệ Mẫn đầu tiên sửng sốt, chợt lập tức kịp phản ứng nói: “Tốt, tôi đi làm cái này.” Lúc trước khi nghe đến chuyện này cô đang ở tầng khác xử lý công việc, thời điểm đi đến lại phát hiện chuyện đã được giải quyết.

Từ chỗ nhân viên ở đó nghe rõ ngọn nguồn chuyện này, không ngờ người chủ tịch ít tuổi này làm việc dễ tính một chút cũng không ướm át bản thủ, Salon Quý Tộc làm việc này lập tức liền bị kéo vào sổ đen, thật đúng là mạnh mẽ vang dội.

Đối lại là bà chủ bình thường khác, sao có khả năng làm việc quả quyết như thế, nhưng cô thưởng thức chính là quả quyết của người chủ tịch này, đã nói liền làm, hơn nữa không chút do dự, tuy nói Salon Quý Tộc không ít người, nhưng sinh ý của Âm Kim Mai Cô tốt như vậy, căn bản không thiếu hụt khách hàng.

Vị chủ này ở việc làm ăn đồng thời cũng không khiến tất cả các công nhân viên một mực thoái nhượng, điều này để cho bọn họ cảm giác rất tuyệt. Khách hàng chính là thượng đế, nhưng khách hàng cố ý đến tìm hiểu, gây chuyện căn bản cũng không phải là khách hàng chân chính. Cũng chỉ có đi theo phía sau dạng chủ này, bọn họ mới có nhiệt tình.

Sau khi được Dương Hiếu Đồng gật đầu, Tuệ Mẫn ra ngoài, chỉ còn lại một người – Dương Hiếu Đồng.

Dương Hiểu Đồng không dừng lại, mà trực tiếp đi tới tầng cao nhất chuyên thuộc về nơi nghỉ ngơi của cô, một tầng lầu trọn vẹn này đều chỉ có một người là cô, trừ cô ra không có bất kỳ người nào có thể tiến vào, ở trong này cũng là một tiểu căn cứ của Dương Hiểu Đồng.

Bây giờ cô đem toàn bộ tâm tư vùi đầu vào trong công việc, sự nghiệp, thời gian ở biệt thự Hoa Hải cũng ít, phần lớn thời giờ đều ở trong công ty, dù sao tầng cao nhất này thiết kế cũng không tồi, ở rất thoải mái, so với biệt thự Hoa Hải cũng không kém.

Một gian phòng độc lập bị cô xem như phòng chế dược, mỗi ngày cô cũng sẽ dành rất nhiều thời gian ở trong này luyện đan, đan dược của Âm Kim Mai Côi tiêu thụ cũng không phải ít, cũng may hiện tại đan dược giảm béo, các loại đan dược phụ trợ tỉ lệ thành công của cô đã đạt đến trăm phần trăm, hiệu suất kia cũng không tệ.

Hơn nữa hiện tại Âm Kim Mai Côi áp dụng chế độ toàn bộ đều là hội viên ưu tiên, đây cũng là một loại thủ đoạn nắm lấy khách hàng, lúc này giá trị hội viên quý khách của Âm Kim Mai Côi đã đề thăng tới hơn vạn, nhưng người đến làm hội viên vẫn như trước, nhiều vô cùng.

Đích xác, người có thể đi tới Âm Kim Mai Côi tiêu xài có mấy người sẽ để ý số tiền này? Chỉ là tiền đặt mua của một người khách đã là một năm thu nhập của rất nhiều công ty, bởi vậy đủ để nhìn ra độ thành công Âm Kim Mai Côi.

Mặc dù hiện tại trên tay đã nắm giữ không ít đan dược, thế nhưng toàn bộ đều mang tính phụ trợ, hiện nay tiêu thụ chỉ ở trên thị trường nữ giới, mà Dương Hiểu Đồng tuyệt đối không chỉ muốn chiếm cứ thị trường nữ giới, nam giới cũng là một thị trường rất quan trọng.

Nam giới đối với một ít thứ mình cần gì đó đều rất không tiếc hạ tiền vốn, một khi nắm lấy thứ bọn họ cần, như vậy thị trường tiềm lực này

không cần nói cũng biết. Ưu thế lớn nhất của Âm Kim Mai Côì chính là ở chỗ thương phẩm này chỉ bọn họ mới có thể có, người khác không thể có.

Ký ức trở lại trước đó.

“Du Du, đan dược này bán đi, nếu như một ít người mua ở phương diện y lý hiểu rõ, mà nghiên cứu các thành phần, bọn họ có thể chế tác ra hay không?” Cô đối với vấn đề này rất lo lắng, dù sao nếu như người khác có thể làm được, như vậy địa vị Âm Kim Mai Côì sẽ có ảnh hưởng nhất định.

Nghe cô nói, Du Du có vẻ không tốt nói: “Đan dược Thiên Hàng Bảo Điển, nếu như ai cũng có thể làm được, như vậy cũng không xứng xưng là đan dược Thiên Hàng Bảo Điển. Bọn họ có thể nghiên cứu ra thành phần, nhưng bọn họ vĩnh viễn cũng làm không được.”

Nhìn Du Du đặc ý, Dương Hiểu Đồng không khỏi không biết nói gì, lắc đầu, tựa hồ chỉ cần vừa nhắc tới Thiên Hàng Bảo Điển thần kỳ, Du Du liền có kiểu cảm xúc tự hào không thể kiềm chế, dường như cái gì cũng không có lợi hại bằng Thiên Hàng Bảo Điển, Thiên Hàng Bảo Điển chính là vô địch. Mặc dù đó là sự thực, thế nhưng bộ dáng cô ấy đặc ý kia thật đúng làm cho người ta then thùng.

“Ở siêu cấp tinh cầu chúng ta, những thứ ấy tiến sĩ y học nghiên cứu nhiều năm như vậy cũng chưa từng có nghiên cứu thành công qua, lấy tiêu chuẩn địa cầu này của các người, như vậy càng không cần phải nói.” Dù sao trình độ nghiên cứu khoa học của siêu cấp tinh cầu so với địa cầu này mạnh hơn rất nhiều.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, trình độ siêu cấp tinh cầu cao như vậy, cũng không nghiên cứu được, trên địa cầu liền càng không nghiên cứu được.

Ở trong đoạn thời gian này, Dương Hiểu Đồng triệt để hiểu mục đích Thiên Hàng Bảo Điển thay đổi vận mệnh một người. Chỉ thay đổi vận

mệnh của một người, vậy thực sự chỉ là một người. Ngoại trừ người bị lựa chọn này, người khác bất luận kẻ nào cũng không được, dù cho biết phương pháp, ở dưới tình huống giống nhau cũng chỉ có người được lựa chọn mới có thể làm được.

Điều này thực sự khiến cho Dương Hiểu Đồng có loại cảm giác có miếng bánh nướng hạnh phúc từ trên trời rơi xuống, cô từ một sinh viên bình thường không có gì lạ, cô gái bình thường, đến bây giờ có công ty lớn đại đa số người tha thiết ước mơ, biến hóa nhanh chóng trở thành chủ tịch một công ty, tất cả điều này đều có bắt nguồn từ Thiên Hàng Bảo Điển.

Đã có cơ hội này, như vậy hãy để cô đại tỏa ánh sáng đi! Cô nhất định phải xông ra tìm một mảnh thiên địa của chính mình, dựa vào lực lượng của chính mình.

Dương Hiểu Đồng ở trong phòng đan, bắt đầu quá trình luyện đan cô vô cùng quen thuộc kia, trừ cái này ra cô còn học tập thứ khác là phương thuốc dân gian, dù sao Âm Kim Mai Côi không thể dựa vào vài loại đan dược này, không ngừng có loại đan dược mới dừng mãnh vào, sẽ mang theo triều dâng càng nóng (ý nói sẽ gây ra ảnh hưởng lớn tới nhiều người khi có đan dược mới này xuất hiện).

Kỳ thực cái cô hướng tới nhất chính là đan dược lúc trước cô ở trên Thiên Hàng Bảo Điển thấy được kia, có thể một lần nữa tỏa sáng, đan dược thanh xuân và trị liệu bệnh bất trị, hiệu quả kia quá thần kỳ. Một khi xuất hiện, kia tuyệt đối sẽ để cho cả thế giới chấn động thật lớn.

Cô cũng không chỉ vì kiếm tiền, mà là mong muốn có thể vì người khác mang đến hi vọng. Một người hoàn hảo, sau kia bị bệnh nan y trong lòng có bao nhiêu tuyệt vọng, không cần phải nói cũng biết, rất nhiều người tráng niên mất sớm (bệnh nam giới á), nếu như cô có thể luyện chế ra đan dược như vậy, như vậy tất cả sẽ tốt bao nhiêu.

Chỉ là thực lực của cô còn chưa đủ, cho nên còn phải nỗ lực tu luyện. Du Du nói cho cô biết khi cô đột phá nhị cấp liền có thể luyện chế một loại đan dược khác, sau khi ăn nó có thể trực tiếp đề thăng tu vi của mình, nhưng một cấp bậc chỉ có thể dùng ba viên, hơn sẽ không có hiệu quả, tin tức này khiến Dương Hiểu Đồng trước mắt sáng ngời.

Một khi luyện chế ra nó, như vậy không hề nghi ngờ tốc độ tu luyện của cô có thể thu được đề cao rất lớn.

Sau khi Dương Hiểu Đồng luyện đan dược xong, sắc trời đã tối, nhìn sắc trời này, không khỏi lắc lắc đầu, lúc này thời gian trôi qua có phần quá nhanh. Mặc dù Thiên Hàng Bảo Điển làm cho một ngày của cô dài hơn rất nhiều, nhưng vẫn làm cho cô cảm thấy không đủ dùng.

Nhưng mà, ngay lúc Dương Hiểu Đồng chuẩn bị đi ăn cơm, Tuệ Mẫn thông báo có người tìm cô.

Đi tới phòng làm việc, một người xuất hiện khiến cho Dương Hiểu Đồng kinh ngạc!

Người tới lại là Tống Nhã Thiển! Dương Hiểu Đồng thật đúng là không ngờ chị ấy trở về. Nói thật, đối với Tống Nhã Thiển, cô luôn luôn có loại cảm giác kỳ quái.

Mấy ngày này tới nay, mặc dù cô không ở trường học, nhưng Tống Nhã Thiển vẫn thường xuyên liên hệ với cô, nói một ít chuyện gần đây đã xảy ra, hơn nữa đối với cô còn rất quan tâm. Cảm giác giống như có người chị gái thật sự.

Bảo thư ký đi pha hai ly cà phê, hai người Dương Hiểu Đồng và Tống Nhã Thiển cùng nhau ngồi trên sofa.

Hôm nay Tống Nhã Thiển mặc một bộ đồ làm việc màu xám.

“Chị Nhã Thiến, sao chị lại tới đây?” Dương Hiểu Đồng kinh ngạc hỏi.

Nghe thấy câu hỏi của Dương Hiểu Đồng, Tống Nhã Thiến giả vờ tức giận nói: “Chẳng lẽ chị không có việc thì không thể tới?”

“Đương nhiên em không có ý này, chỉ là cảm thấy khách quý tới nhà, thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà lo sợ; được nhiều người yêu thương vừa mừng lại vừa lo) a!” Biết Tống Nhã Thiến không có khả năng tức giận, Dương Hiểu Đồng nói đùa.

“Ha ha, vậy mà em cũng có thể nói. Chỉ là lần này đến thật đúng là có chuyện tìm em.” Sắc mặt Tống Nhã Thiến nghiêm túc.

Nghe vậy, biểu tình Dương Hiểu Đồng cũng hơi nghiêm túc một chút hỏi: “Chuyện gì?”

“Kỳ thực cũng không có gì, chính là chị muốn đến Âm Kim Mai Côi làm việc, không biết em cảm thấy thế nào?” Tống Nhã Thiến nói.

“Tốt! Đương nhiên hoan nghênh! Thợ trang điểm sao?” Lúc trước ở trận thi đấu hip hop lớn, trang điểm trang phục của cô chính là do Tống Nhã Thiến làm, đến nay vẫn còn khắc sâu ấn tượng, Tống Nhã Thiến ở phương diện hóa trang này lại rất có năng lực.

Mặc dù cô cũng không biết Tống Nhã Thiến có đi học hay không, thế nhưng cô cũng không phải là một người hết sức coi trọng bằng cấp, Mễ Lai ở nước ngoài học tập thuật hóa trang, đối với mỗi địa phương có trang phục lưu hành cũng hiểu biết nhất định, thuật hóa trang của cô ấy rất tuyệt, mà Tống Nhã Thiến cũng không kém, chị ấy nguyện ý qua đây làm việc, cô tự nhiên vui vẻ.

Tống Nhã Thiến gật gật đầu nói: “Thợ trang điểm, trang phục cũng có thể phối hợp. Mặc dù chị là lần đầu tiên đến Âm Kim Mai Côi, nhưng từ

người khác chị cũng biết ở đây các em có một loạt các loại phục vụ đúng không?”

“Đúng vậy, chúng em ở đây trên cơ bản các loại hình nào cũng có, mỹ dung, dưỡng da, hóa trang, thay đổi quần áo... Chị nghĩ muốn làm gì nói cho em, em có thể giúp chị an bài.” Dương Hiểu Đồng nói.

“Vâng cảm ơn em, không cần thử cái gì sao?” Cô nghe nói mặc dù Âm Kim Mai Côi đãi ngộ tốt, nhưng muốn tiến vào đó cũng hết sức khó khăn, người bình thường không có bản lĩnh căn bản không vào được.

Cô cũng không phải cảm thấy quen biết Hiểu Đồng cho nên mới tìm quan hệ để vào, cô tin vào năng lực của chính mình, chỉ là cảm thấy Âm Kim Mai Côi này thích hợp hơn cho sự phát triển của cô, cô có thể phát huy sở trường của mình.

Dương Hiểu Đồng đang định nói chuyện, Tống Nhã Thiến lại mở miệng lần nữa nói: “Hiểu Đồng, chị không hi vọng em bởi vì chị mà trở thành trường hợp đặc biệt gì, nên làm xét duyệt gì vẫn cho làm đi, chị muốn dựa vào thực lực của chính mình.”

Nghe nói như thế, khóe miệng Dương Hiểu Đồng gợi lên một độ cong, cô thưởng thức chính là điểm này. Khoát tay áo, ý bảo Tống Nhã Thiến an tâm: “Chị Nhã Thiến, chị yên tâm đi. Bởi vì chị có thực lực kia cho nên em mới đồng ý, lúc nào chị qua đây? Em giúp chị an bài xong, chỉ cần chị làm tốt, vậy là được rồi.”

Nói như thế nào cũng là người quen biết, cũng phải chiếu cố một chút, chỉ là cô tin thực lực của Tống Nhã Thiến, cho nên những thứ kiểm tra đo lường các loại thì không cần tới, huống hồ nếu như chính chị ấy đối với thực lực của chính mình không tự tin, chị ấy cũng sẽ không qua đây.

“Lúc nào cũng có thể, em gọi điện thoại cho chị, là chị có thể qua đây, cảm ơn em, Hiểu Đồng.” Cô biết Hiểu Đồng giúp cô, đổi lại những người

khác muốn làm, muốn tiến vào, kia trình độ khó khăn so với lên trời cũng không kém là bao nhiêu. Tuy nói thời gian thành lập cũng không lâu, thế nhưng Âm Kim Mai Côi lại được tất cả mọi người xem trọng.

“Không cần cảm ơn, chị nguyện ý tới giúp em, em rất vui vẻ.” Dương Hiểu Đồng cười nói, điểm ấy cô vẫn có thể giúp, có điều muốn để những người khác tâm phục khẩu phục vẫn phải dựa vào Tống Nhã Thiến.

Sau khi tiễn Tống Nhã Thiến, Tuệ Mẫn đi đến, bộ dáng có lời muốn nói lại không tiện mở miệng.

Thấy cô như vậy, Dương Hiểu Đồng nói: “Có lời gì muốn nói cứ nói đi.” Nhìn bộ dáng kia của cô ấy, cô thật đúng là cảm thấy ghen cười.

“Chủ tịch, không trải qua phỏng vấn khảo hạch đã thu nhận như lời của ngài, em sợ sẽ bị các nhân viên khác nói ngài làm việc thiên vị...” Nghe được lời của Tuệ Mẫn, Dương Hiểu Đồng cũng minh bạch.

Vấn đề này không cần Tuệ Mẫn nói cô cũng đã suy nghĩ tới, tuy nói an bài như thế, không có người phản đối, thế nhưng sâu trong lòng nhất định sẽ có chút bất mãn, như vậy rơi vào tai người khác cũng không tốt.

“Vấn đề này tôi đã nghĩ tới, đến lúc đó tới thời gian họp cùng bọn họ chào hỏi, trước nhìn thực lực Tống Nhã Thiến rồi lại nói, chỉ cần chị ấy có thực lực cao, những người khác cũng sẽ không nói cái gì.”

Cô hiểu rõ tính cách của Tống Nhã Thiến, nếu như đến lúc đó chị ấy thực sự làm không tốt, không cần cô nói, chính chị ấy cũng sẽ rời đi, có điều như cô đã nói, thực lực Tống Nhã Thiến bày ra đó, tin tưởng nhất định có thể làm cho mọi người kinh diễm, cô chờ mong ngày đó.

Tuệ Mẫn gật gật đầu, không nói chuyện này nữa. Mặc dù thời gian đi làm ở công ty cũng không lâu, nhưng đối với tính cách cô chủ này cô cũng có hiểu biết, dường như chuyện gì tới tay cô ấy đều giải quyết rất dễ dàng, cô

ấy làm chuyện gì luôn luôn tính trước rất kỹ càng, cô tin chuyện lần này cũng nhất định có thể giải quyết rất tốt.

So với việc bên này của Dương Hiếu Đồng thoải mái, Salon Quý Tộc chính là một cảnh tượng khác vô cùng thảm hại.

Người phụ nữ kia từ Ám Kim Mai Côi bị đuổi ra ngoài, trước tiên chính là đi Salon Quý Tộc tìm chị gái của mình. Hiện tại làm bộ không biết đã không có gì tất yếu, bà chủ thương hội Ám Kim cũng đã biết, còn giả trang cái gì?

Hứa Phương đang ngồi trong phòng làm việc của mình nhàn nhã uống trà, không ngờ em của mình không có gõ cửa liền trực tiếp đi vào, cô cười nói “Em gái, thế nào? Thanh danh Ám Kim Mai Côi có phải gặp đả kích rất lớn hay không?”

Cái kế hoạch này bọn họ cũng là nghĩ thật lâu, dù sao vấn đề dị ứng này người bình thường nhìn không ra, hơn nữa em gái mình với bệnh trạng dị ứng hải sản và dị ứng đồ trang điểm càng giống nhau, lúc ấy có tìm một số bác sĩ xem cũng không thể phân biệt được, cho nên chuyện này bọn họ xem ra thật sự có thể nói là vạn vô nhất thất (tuyệt đối không sai lầm, chắc chắn an toàn).

Mục đích mấy người phụ nữ đi Ám Kim Mai Côi chính là vì làm cho mình trở lên đẹp, nếu như chuyện dị ứng xuất hiện, bọn họ ai còn dám thử? Cô ở phương diện này làm ăn lâu như vậy, đối tâm tư của phụ nữ gì đó cũng không phải hiểu biết bình thường.

Nghe nói vậy, Hứa Mỹ mặt chán nản nói: “Đừng nói nữa, thất bại.”

“Em nói cái gì? Thất bại? Sao có thể? Xảy ra chuyện gì?” Một đồng lớn câu hỏi từ trong miệng Hứa Phương bùm bùm nói ra, kế hoạch này vạn vô nhất thất (tuyệt đối không sai lầm, chắc chắn an toàn) sao có thể thất bại?

Trên mặt Hứa Mỹ cũng có chút uể oải, nhiều hơn là phiền muộn “Em cũng không biết chuyện gì xảy ra, chủ tịch thương hội Âm Kim kia lại có thể nhìn ra mặt của em là dị ứng thức ăn tạo thành mà không phải dị ứng đồ trang điểm, còn nói muốn đưa em đi gặp bác sĩ, bởi vậy em nào dám đi?”

Lời này vừa nói ra, Hứa Phương không hiểu hỏi: “Sao em không đi? Không đi không phải nói rõ em giả vờ sao?”

“Chị nghĩ rằng em nguyện ý, chị nói cô ta lợi hại như vậy, vừa nhìn thì biết em là dị ứng thức ăn, vạn nhất bác sĩ kia điều tra ra như lời cô ta, rồi tố cáo em tội phỉ báng, đến lúc đó em làm sao bây giờ?”

“Vậy em cứ như vậy trở về? Cô ta không biết em và chị có quan hệ chứ?” Trên mặt Hứa Phương có vẻ lo lắng, cô lo lắng nhất chính là cái vấn đề này.

Tìm người khác đi thì cô không yên lòng, tìm em gái của mình đi, lại sợ bị bọn họ biết được quan hệ của hai người, chỉ là cuối cùng vẫn bí quá hóa liều, cô em gái này trước đó không lâu mới từ nước ngoài trở về, điều tra chuyện này cũng không nhanh như vậy.

Thấy Hứa Phương hỏi vấn đề này, Hứa Mỹ có chút sợ hãi rụt rè không muốn mở miệng, thấy em như vậy, Hứa Phương càng sốt ruột nói: “Có ý gì nha? Có gì em cứ nói đi!”

“Cô ta biết, em cũng không biết cô ta làm sao mà biết được, cô ta nói thẳng ra em là em gái chị.” Hứa Mỹ nói.

“Xong.” Hứa Phương chán chường ngã ngồi trên sofa, điều này một khi truyền đi, chuyện là do Salon Quý Tộc bọn hắn làm, như vậy ở trong lòng khách hàng nhất định sẽ có rất ấn tượng xấu, thanh danh trong giới làm việc cũng sẽ không tốt, chuyện này đối với sinh ý Salon Quý Tộc bọn họ càng thêm đả kích.

Trước đó có không ít khách hàng cũng đã đi tới Âm Kim Mai Côi, vốn sinh ý của bọn họ vốn rất tốt, hiện tại đã không như lúc trước, chuyện ngày hôm nay nếu như truyền đi nữa, sinh ý (việc làm ăn) bọn họ liền giảm chứ nói chi là thanh danh.

“Sao cô ta có thể biết mà tra ra được? Thời gian ngắn như vậy, chuyện em muốn đi những người khác cũng không biết!” Hứa Phương hỏi.

“Em cũng không biết.” Hứa Mỹ nói.

“Cô ta thực sự rất lợi hại, có lẽ trước khi phát sinh chuyện này cô ta cũng đã nghĩ tới, cho nên đã điều tra được tư liệu rồi, thật không nghĩ tới người này thế nhưng thủ đoạn như vậy!”

“Một cô gái hai mươi tuổi mà có thể có tâm cơ như vậy, thật đúng là đủ khủng bố.”

“Hai mươi tuổi? Sao có thể?”

...

Kỳ thực điều này thật đúng là đánh giá cao Dương Hiểu Đồng, mặc dù trước đó đã biết khả năng có người đến gây rối, nhưng cụ thể là ai cô cũng không biết, cho nên cũng không có điều tra tư liệu, chỉ là Du Du nắm giữ tư liệu xác thực quá cụ thể một chút...

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Hứa Phương Tới

Ngay lúc Dương Hiểu Đồng từ Âm Kim Mai Côi đi ra, sắc trời đã tối hẳn xuống, nhưng cô lại phát hiện Nghiêm Tuấn Trạch đang đứng ở cửa, mặt mang tươi cười chờ cô.

“Sao anh lại tới đây?” Trên mặt Dương Hiểu Đồng không khỏi hiện nên vẻ tươi cười, bận rộn một ngày, tuy nói không mệt, thế nhưng vẫn sẽ có chút mệt mỏi, chỉ là khi nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch tâm tình lập tức trở lên tốt hơn.

Nghiêm Tuấn Trạch mở ra cửa xe nói: “Thấy em trẻ như thế mới ra, anh liền biết em còn chưa ăn cơm chiều, đi thôi, cùng đi.”

Dương Hiểu Đồng thè lưỡi, cô hôm nay thật sự không có ăn cơm, bởi vì nguyên nhân tu luyện, vài bữa cơm không ăn cô cũng sẽ không có cảm giác đói bụng, cho nên một hồi bận rộn đến giờ liền không nhớ tới chuyện ăn cơm.

Chu đáo dùng tay giữ mui xe, để tránh cho Dương Hiểu Đồng đụng vào, chờ sau khi Dương Hiểu Đồng ngồi vào rồi, lúc này mới trở lại vị trí của mình, nhưng còn chưa chờ Dương Hiểu Đồng kịp phản ứng, một bó hoa hồng lớn lại xuất hiện ở trước mặt Dương Hiểu Đồng.

Nhìn bó hoa hồng kiều diễm trước mặt kia, lại nhìn vẻ mặt Nghiêm Tuấn Trạch tươi cười xán lạn tỏa sáng, Dương Hiểu Đồng chỉ cảm thấy trong lòng ấm áp không ít: “Cảm ơn, đây là bó hoa hồng đầu tiên em nhận được đấy.”

Từng có lúc, cô cũng hi vọng tự mình có thể từ trong tay người yêu được tặng hoa hồng, chỉ là lại chưa từng có, Trình Thiên Lỗi cho tới bây giờ cũng không có tặng hoa cho cô.

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, Nghiêm Tuấn Trạch lại cảm thấy không thể tưởng tượng nói: “Không thể nào?” Theo lý thuyết, kiểu mỹ nữ như Dương Hiểu Đồng đối với hoa hồng nhất định sẽ thường xuyên được tặng, có điều ngược lại vừa nghĩ, kinh nghiệm của Dương Hiểu Đồng trước đó, hình như cũng rất có thể.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, khẳng định câu hỏi của Nghiêm Tuấn Trạch nói: “Thực sự, hóa ra cảm giác được tặng hoa hồng là như thế này, ha ha, rất hạnh phúc.”

Nhìn Dương Hiểu Đồng nụ cười sáng lạn, trong lòng Nghiêm Tuấn Trạch nổi lên một cảm giác thỏa mãn chưa bao giờ có, nhưng cũng có chút đau lòng, trước đây Trình Thiên Lỗi tên ngu ngốc kia làm thương tổn cô như vậy. Anh nói: “Sau này, anh sẽ vẫn bồi ở bên cạnh em, sẽ vẫn làm cho em cảm giác hạnh phúc.”

Vốn không rõ, chỉ cảm thấy sự nghiệp là trọng yếu nhất, hiện tại lại phát hiện hóa ra cuộc sống của hắn cũng không chỉ là sự nghiệp, sự nghiệp có thể mang đến cho hắn cảm giác thành tựu, nhưng không cách nào mang cho hắn cảm giác hạnh phúc.

Dương Hiểu Đồng cười gật đầu, không nói gì, có điều nụ cười kia đã biểu đạt ý của cô.

Thời điểm Dương Hiểu Đồng đi đến biệt thự Hoa Hải đã hơn mười giờ, không chút do dự, trực tiếp đi tới một công viên phụ cận biệt thự Hoa Hải. Gần đây bởi vì cô tu luyện, phụ cận biệt thự Hoa Hải thảm thực vật ngày càng tươi tốt, trước đó có người chỉ nghĩ hoặc một ít, sợ là về sau như thế thật đúng là làm cho người ta sinh lòng nghi ngờ.

Cũng may hai ngày trước cô phát hiện chung quanh đây có một công viên, bên trong hoàn cảnh xanh hóa rất không tồi, một mảnh lớn cây cối thảm thực vật, rất thích hợp cho cô tu luyện, ở nơi đó tu luyện tốc độ tu luyện của cô thậm chí so với ở biệt thự Hoa Hải còn nhanh hơn, hơn nữa chỗ đó buổi tối trên cơ bản không có người nào, cũng có thể yên tâm tu luyện.

Cho dù có người tới, cô cũng có thể phát hiện sau đó rời đi, cho nên hoàn toàn không cần lo lắng.

Ở dưới tình huống không có ai, Dương Hiểu Đồng tăng nhanh tốc độ của mình, người bình thường cần đi nửa giờ lộ trình, Dương Hiểu Đồng chỉ cần ngắn ngủi mấy phút. Mọi người chỉ cảm thấy một bóng người hư ảo từ bên người thoáng qua, nhưng khi họ nhìn kỹ lại thì cái gì cũng không có, chỉ cho rằng là ảo giác của mình.

Đối lại người tu chân bình thường khác cũng không có tốc độ nhanh như vậy, chỉ là Dương Hiểu Đồng đi theo phía sau Linh nhi học tập khinh công cũng học được một khoảng thời gian rồi, tốc độ này rõ ràng được đề cao. Một khi buông tốc độ ra, cô thực sự sẽ có loại cảm giác thân nhẹ như gió.

Nằm nhẹ nhàng ở trên cỏ, Dương Hiểu Đồng hít sâu một hơi, khí tức kia hỗn hợp bùn đất cỏ xanh truyền vào chóp mũi chính mình, trên mặt Dương Hiểu Đồng mang tia mỉm cười mê người.

Kiểu tới gần thiên nhiên này cảm giác thực sự rất tuyệt, mỗi ngày ở giữa trung tâm, thành thị ồn ào náo động, khắp nơi đều là ô tô mang theo khói bụi mù mịt, cô mỗi ngày đều ở giữa hoàn cảnh tự nhiên tu luyện, cảm giác thật đúng là không phải tồi.

Sau khi vận hành hai mươi ba vòng, lúc này mới ngừng lại. Cách thời gian đột phá nhị cấp cũng không lâu, nhưng bởi vì lần này đi Yên kinh, cô chiến đấu cùng người tên Honda kia một trận, lại thêm một trận với Tống

Hào Lâm, tiềm lực thân thể của cô tiến thêm một bước, cực hạn phát huy, nhất là lúc đối mặt Tống Hào Lâm.

Lúc đó thật ra là ôm quyết tâm hẳn phải chết, cho nên dưới dạng tình huống đó phát huy ra sức chiến đấu cường đại, một kích này phát ra từ tiềm lực mình, sau khi vết thương chữa trị tốt, tốc độ cô tu luyện cũng nhanh lên không ít, lúc trước khi chiến đấu chỉ có thể vận hành hai mươi vòng, mà sau chiến đấu lại là có thể vận hành hai mươi ba vòng, tốc độ này không thể bảo là không vui.

Đột phá cấp ba cần hai mươi bảy vòng, hiện tại chỉ kém 4 vòng, sợ rằng không cần bao lâu nữa là có thể đủ để đột phá đi, nghĩ đột phá cấp ba, Dương Hiểu Đồng liền cảm thấy kích động.

Dương Hiểu Đồng về tới biệt thự Hoa Hải liền trực tiếp nằm trên giường tiến vào Thiên Hàng Bảo Điện, mỗi ngày thời gian buổi tối với cô mà nói đều bận rộn. Bảy tiếng đồng hồ sau tinh thần mới sáng khoái từ trong Thiên Hàng Bảo Điện ra.

Nhưng mà ngày hôm sau thời điểm Dương Hiểu Đồng đi tới công ty thì lại là trở thành sóng to gió lớn, hôm qua sự tình về Salon Quý Tộc không biết thế nào lại truyền ra ngoài, nhưng ở Thụy Thành lại trở thành tâm điểm nóng lớn – Âm Kim Mai Cô liền trực tiếp lên đầu đề báo.

Salon Quý Tộc đổ kị sinh ý Âm Kim Mai Cô, vậy nên phái người đến phá hư.

Chủ tịch Âm Kim Mai Cô tuệ nhãn nhìn thấu âm mưu.

Chủ tịch trẻ tuổi cùng đồng sự nhãn hiệu lâu đời giao phong.

...

Một loạt bài báo toàn bộ đều về chuyện ngày hôm qua, mà ảnh chụp Dương Hiếu Đồng và Hứa Mỹ cũng bị đăng ở mặt trên, Hứa Mỹ kia sắc mặt tái nhợt trên mặt đều là các nốt hồng ban, cùng bộ dáng khuôn mặt Dương Hiếu Đồng đạm nhiên (điềm đạm và tự nhiên) đứng ở đó, hết sức chi tiết rõ ràng, khiến cho Dương Hiếu Đồng ngạc nhiên, không thể nói gì chính là thế nhưng các bức ảnh góc độ nào cũng có.

Đây là ai phát ra? Lúc đó Dương Hiếu Đồng cũng không nhìn thấy có ký giả ở đấy, trong thời gian ngắn như vậy lại có thể qua các tờ báo lớn đăng bài phát biểu, tốc độ kia thật đúng là không phải ai cũng làm được.

Sau khi Dương Hiếu Đồng xem xong liền đặt một bên, việc này đối với cô mà nói cũng không có ảnh hưởng gì, cần sốt ruột chính là Salon Quý Tộc mà thôi. Không chỉ là các tờ báo lớn, trên mạng đã đem chuyện này truyền lưu thành tin hot, hiệu suất đăng nhập lại càng cao kinh người.

Nếu đổi lại là công ty bình thường, còn không ảnh hưởng lớn như vậy, sự quan tâm sẽ không cao như vậy, chỉ là Âm Kim Mai Côி tạo thành náo động thực sự quá lớn, hầu như mọi người đều biết, đối với thương phẩm thần kỳ của Âm Kim Mai Côi trong lòng bọn họ đều ôm có lòng hiếu kỳ mãnh liệt, cho nên tự nhiên cũng phá lệ quan tâm.

Dương Hiếu Đồng ngồi ở trong phòng làm việc xử lý chuyện của công ty, đồng thời chờ người qua đây.

Không để cho Dương Hiếu Đồng thất vọng, không lâu sau đó Tuệ Mẫn gọi điện thoại nói cho cô, chủ tịch Salon Quý Tộc Hứa Phương xin gặp. Dương Hiếu Đồng cười ra một tia tươi cười, thản nhiên nói: “Để cho cô ta vào.”

Hôm qua sau khi ở đây xảy ra chuyện như vậy, cô nghĩ tới Hứa Phương hẳn sẽ tới tìm cô, mà hôm nay sau khi nhìn thấy đầu đề các tờ báo lớn, chuyện này cũng không phải là đoán, mà là khẳng định.

Salon Quý Tộc là công ty của cô ta, làm lâu như vậy, chắc chắn sẽ không để cho nó cứ như vậy hủy hoại chỉ trong chốc lát, cho nên cô ta nhất định sẽ đến tìm cô.

Cùng nhau đi tới, Hứa Phương nhìn Ám Kim Mai Côi này khắp nơi trang trí hoa lệ, trong lòng cũng vô cùng cảm khái và khiếp sợ. Trước đó bởi vì biết Ám Kim Mai Côi nổi danh truyền xa, nghe từng người một vốn là khách hàng nói khung cảnh Ám Kim Mai Côi có bao nhiêu tốt, phục vụ có bao nhiêu chu đáo.

Một người nói cô không để ý, hai người nói cô cũng không để ý, thế nhưng lúc tất cả mọi người nói như thế, cô liền không có biện pháp không để ý, bởi vì khi tất cả mọi người nói như thế liền chứng minh đây là sự thực.

Cho nên cô không có lòng tin đến xem, sợ sau khi tới xem ảnh hưởng tâm tình của cô, không ngờ cuối cùng vẫn phải đi qua. Vốn cô cảm thấy Salon Quý Tộc của mình đã làm rất tốt, ít nhất ở Thụy thành mà nói, kiến trúc kia tuyệt đối không kém.

Từ bên ngoài vừa nhìn cũng biết là địa phương xa hoa, thế nhưng sau khi nhìn thấy Ám Kim Mai Côi, cô mới cảm thấy tự ti mặc cảm. Hóa ra nơi mình cho rằng xa hoa đến nơi này căn bản cái gì cũng không tính.

Bởi vì Salon Quý Tộc xa hoa là từ bề ngoài làm lên, từ ngoài cửa vừa nhìn liền cảm thấy rất hoa lệ, thế nhưng Ám Kim Mai Côi thì không có cố ý khoa trương biểu hiện, chỉ là sau khi đến nơi này người sẽ phát hiện bất kỳ chỗ nào, bất luận cái gì, một chi tiết đều được làm vô cùng cẩn thận.

Chỉ yên lặng nhìn như thế, cũng có loại cảm giác cảnh đẹp ý vui. Không nói phục vụ, ít nhất các thiết bị lắp đặt tại đây, cô thừa nhận cô thua.

Cô vốn tưởng rằng chủ tịch Ám Kim Mai Côi sẽ không gặp mình, lại không ngờ rằng sau khi cô nói mình là ai, cô ấy liền dễ dàng gặp mình.

Trước nhìn thư ký kia ghi lại lịch hẹn, người hẹn trước thật đúng là không ít.

Tuệ Mẫn gõ gõ cửa, đưa Hứa Phương tới nơi, sau đó rời đi trước. Hứa Phương nhìn trong phòng làm việc, Dương Hiểu Đồng ngồi ở ghế sofa, trong lòng vang lên một hồi chấn động.

Mặc dù hôm qua từ chỗ Hứa Mỹ đã nghe nói chủ tịch thương hội Âm Kim rất trẻ tuổi, nhưng thời điểm chính mắt thấy được vẫn làm cho cô cảm thấy có chút không thể tin tưởng. Không rõ một công ty cường thịnh như vậy, một cô gái trẻ tuổi như thế tại sao có thể có khả năng nắm giữ.

“Hứa tổng, tôi chờ cô đã lâu.” Dương Hiểu Đồng nhẹ cười, đi tới trước mặt Hứa Phương nói: “Ngồi trước đi.”

Hứa Phương nghe thấy lời nói của Dương Hiểu Đồng sau đó liền sửng sốt, trong lòng tự nói: “Cô ta nói lời này là có ý gì? Chẳng lẽ trước đó cô ta đã biết mình muốn tới? Điều này sao có thể?”

Xem ra suy đoán của mình hôm qua thật không sai, cô gái này tâm cơ thật sự sâu không bình thường, trước đó đã đoán được chính mình có thể sẽ tìm người đến làm phá hư, hôm nay lại biết mình muốn tới nơi này.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy cô ấy là cô gái còn trẻ như vậy, cô thật cho là mình đang cùng với một lão yêu bà sống mấy trăm năm nói chuyện, dù sao tâm tư như thế không có sự từng trải nhất định căn bản là không thể nào làm được, nhưng này ví dụ lại rõ ràng xuất hiện ở trước mặt của mình.

Lập tức, Hứa Phương chỉ cảm thấy như đứng trên đồng lửa, như ngồi trên đồng than.

“Có chuyện gì liền nói thẳng đi.” Dương Hiểu Đồng đi thẳng vào vấn đề, nếu như không nói như vậy, bọn họ vòng vo còn không biết muốn vòng tới

khi nào.

Hứa Phương vốn còn đang suy nghĩ mình nên mở miệng thế nào mới tốt, không ngờ đối phương nói trực tiếp như vậy, lập tức lại không biết nên nói như thế nào.

Do dự một lát: “Dương đồng, báo hôm nay cô có xem không?” Loại chuyện này để cho cô nói ra, thật sự rất khó mở miệng, dù sao cũng là chính mình tính kế người ta trước, hiện tại lại còn muốn cùng đối phương mặt đối mặt nói chuyện, loại cảm giác này, không cần phải nói cũng biết cô cảm thấy có bao nhiêu không thoải mái.

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 131

Hứa Phương nhìn khuôn mặt không biểu cảm của Dương Hiểu Đồng, đối lại là người bình thường, hôm qua người tính kế mình bây giờ đến trước mặt của mình, không phải nổi trận lôi đình cũng là nghĩ hết biện pháp chế nhạo, thế nhưng có ai lại giống như cô gái trước mặt này, sắc mặt đậm nhiên (điềm đạm + tự nhiên), tựa hồ giữa bọn họ cái gì cũng không xảy ra, dường như bọn họ chỉ là lần đầu tiên gặp mặt.

Tình hình dự đoán trước đó cũng không có phát sinh, ngay cả Hứa Phương cũng không biết rốt cuộc là tốt hay xấu.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu nói: “Nhìn thấy.” Ngôn ngữ như trước rất bình thản, dường như nội dung báo chí kia cùng cô không có chút quan hệ.

Cô muốn nhìn xem Hứa Phương chuẩn bị nói như thế nào, cô biết trong lòng Hứa Phương vạn phần không muốn đối mặt với mình, chỉ là không có cách nào khác, cho nên cô muốn nhìn một chút xem người này làm ăn lăn lộn nhiều năm như vậy, lão “Tiền bối” xử lý chuyện này như thế nào?

Cô không để ý việc Hứa Phương làm sao?

Dương nhiên không có khả năng, nếu họ đều bắt nạt đến tận trước cửa, nói như thế nào cũng đều phải trả giá thật lớn. Đắc tội người của cô đều sẽ trả giá thích đáng, có lẽ salon Quý Tộc này chính là khối đá kê chân đầu tiên.

“Vậy cô định làm như thế nào?” Hứa Phương cẩn thận từng li từng tí hỏi ra những lời này.

Lông mày Dương Hiểu Đồng hơi nhíu, cười nói: “Hứa đồng, chuyện này dường như đối với tôi mà nói không có quan hệ gì, cũng không cần tính toán làm bất luận cái gì, cô cho rằng tôi cần làm gì?” Cô định làm như thế nào? Chuyện này với Ám Kim Mai Côi cũng không có ảnh hưởng mặt trái, tương phản ngược lại sẽ tạo uy tín nhất định, cô cần phải xử lý cái gì sao?

“Khụ khụ.” Nghe thấy Dương Hiểu Đồng đáp lời không lưu tình chút nào, Hứa Phương lập tức cảm thấy xấu hổ vô cùng nói: “Tôi không phải ý tứ này.”

Hứa Phương do dự một lát rồi chợt nói: “Dương đồng, tôi liền trực tiếp nói vậy. Mục đích tôi lần này tới là hi vọng cô có thể giơ cao đánh khẽ, giúp salon Quý Tộc một phen, như vậy tôi sẽ hết sức cảm kích cô.”

Dương Hiểu Đồng lẳng lặng nhìn Hứa Phương, độ cong khóe miệng cao hơn mấy phần, hời hợt nói: “Tha cho cô một cái mạng? Có thể nha.”

Hứa Phương không ngờ Dương Hiểu Đồng sẽ nhẹ nhàng đáp ứng như vậy, lập tức liền mừng rỡ vạn phần. Chỉ là Dương Hiểu Đồng một câu nói sau đó khiến nụ cười trên mặt cô cứng ngắc, một loại cảm giác bị đùa giỡn từ trong lòng nổi lên.

“Chỉ là tại sao tôi phải buông tha cho cô?”

“Cô!”

Dương Hiểu Đồng không để ý tới sắc mặt biến hồng Hứa Phương, tiện đà nói: “Đầu tiên, tôi cũng không có phái người đi phá hư việc làm ăn của salon Quý Tộc các người, là các cô tới trước. Đối với một đối thủ trăm phương ngàn kế muốn phá hư sinh ý của mình, cô cảm thấy tôi sẽ cười một cái, sau đó cho các cô tiếp tục nghĩ biện pháp tới hại tôi sao?”

Trên mặt mang tươi cười nhợt nhạt, nếu như không có nghe thấy lời nói của cô, đoán rằng mọi người còn tưởng rằng cô bảo ngày mai đi du lịch, chỉ

là lời Dương Hiểu Đồng rơi vào trong tai Hứa Phương lại làm cho cô ta cảm thấy như rớt vào hầm băng.

Bây giờ người ta là đao thớt, cô là thịt cá, chuyện không có cách nào khác, chỉ có thể nhìn Dương Hiểu Đồng, hỏi: “Vậy cô muốn thế nào mới có thể buông tha tôi?”

Hứa Phương cũng là một người biết nhìn sắc mặt người khác, cho dù dưới tình huống này, cô cũng không có lo lắng, đã tới, tóm lại là cần tìm một biện pháp ở chung. Bình tĩnh chờ Dương Hiểu Đồng trả lời, đối phương đơn giản chính là muốn từ mình thu được chỗ tốt, chỉ là có phải quá phận cô có thể tiếp thu hay không, vậy đều không có vấn đề gì.

Dương Hiểu Đồng cười khế trả lời: “Hứa đồng hỏi những lời này thật sự là biết điều, lời của tôi nói còn chưa đủ rõ ràng sao? Đó chính là bất luận thế nào tôi cũng sẽ không bỏ qua cho cô!”

“Cô không cần khinh người quá đáng! Hứa Phương tôi ở giới mỹ dung (thẩm mỹ, làm đẹp) làm nhiều năm như vậy, vẫn có thể lực nhất định, khiến cho quan hệ cứng nhắc như vậy đối với cô không có chỗ tốt gì!” Khí thế Hứa Phương đột nhiên tăng lên, qua nhiều năm như vậy ở trong mắt người khác cô cũng là một người làm ăn thành công, mà sau khi gặp được Dương Hiểu Đồng cô luôn luôn ở vào thế yếu.

Loại cảm giác này làm cho cô ta muốn phát điên! Đã nói đến nơi này xuống nước gì gì đó, cô cũng không cần phải giả bộ cái gì, kiểu người trẻ tuổi này nói như thế nào nhân lực đều vẫn còn có chút vấn đề, lại vì tình hình công ty của mình tốt liền vô pháp vô thiên, lại không biết trên thế giới này vẫn có rất nhiều thứ có thể trị cô. (Sally: Ta đọc tới đây thấy sao có nhiều người vô sĩ như vậy, nói tới nói lui cuối cùng cô nàng này thành người đúng, là người bị hại ak)

Hứa Phương cô dù cho salon Quý Tộc so ra kém Âm Kim Mai Côi, thế nhưng vô luận như thế nào nhân sinh mà cô từng trải qua cũng so với Dương Hiếu Đồng nhiều hơn nhiều, người quen biết cũng nhiều hơn.

Nghe cô ta nói, nụ cười trên mặt Dương Hiếu Đồng ngày càng xán lạn, chỉ là đáy mắt châm chọc lại là ngày càng khắc sâu nói: “Quan hệ cứng nhắc làm như thế với tôi không chỗ tốt, đối với cô thì mới có lợi? Thời điểm ngày hôm qua cô làm chuyện đó đã nghĩ tới quan hệ giữa chúng ta sẽ cương như vậy?”

Lời Dương Hiếu Đồng từng bước ép sát Hứa Phương, ánh mắt lợi hại kia thậm chí khiến Hứa Phương không dám đối diện.

“Cô cho là, cô so với tôi kinh doanh công ty nhiều năm như vậy, giao thiệp rộng, cô liền rất giỏi? Cầu xin cô tự mình nghĩ rõ ràng, hiện tại thanh danh phá hủy chính là salon Quý Tộc của cô! Bây giờ là cô muốn cầu cạnh tôi! Cô cho là cô còn có năng lực gì ở trước mặt tôi kêu gào?” Cầm Dương Hiếu Đồng nâng lên, ánh mắt đe dọa nhìn Hứa Phương.

Dương Hiếu Đồng nói mỗi một câu, sắc mặt Hứa Phương càng trắng bạch thêm, cùng với tình hình tối hôm qua của Hứa Mỹ cực kỳ giống nhau.

“Cô rốt cuộc muốn thế nào?”

Dương Hiếu Đồng nhún vai nói: “Không muốn thế nào, đã nghĩ cho cô xong đời mà thôi.”

Mặt Hứa Phương trong nháy mắt trở nên đỏ bừng: “Này là không thể nào, cô đã bức tôi tới tử lộ, vậy tôi liền nhìn xem rốt cuộc cô có năng lực kia hay không?” Vừa nói xong, Hứa Phương vể mặt tức giận đi về phía cửa nghênh ngang mà đi.

Dương Hiếu Đồng nhìn bóng lưng Hứa Phương rời đi, trên mặt như trước mang tươi cười vô cùng quý dị.

Nếu như chuyện này không có lời báo chí nói, cô còn có thể mặc kệ chuyện này, nhưng lúc này mọi người đều đã nhìn thấy, như vậy chuyện này đã không thể giải quyết đơn giản được.

Nếu như đã náo động đến trình độ như vậy, mọi người đều biết salon Quý Tộc bắt nạt tới cửa, mà Âm Kim Mai Cô lại không có chút động tác nào. Mặc dù bên ngoài khả năng có người nói Âm Kim Mai Cô rộng lượng, không cùng salon Quý Tộc bọn họ tính toán, thế nhưng nhiều hơn chính là cảm thấy Âm Kim Mai Cô không có tính tình, đối phương đã làm như vậy, lại không có động tác gì.

Tự nhiên Dương Hiểu Đồng sẽ không để cho thanh danh công ty của mình rơi xuống như vậy, cho nên vô luận như thế nào, salon Quý Tộc bị kích là điều nhất định.

“Tuệ Mẫn, mời luật sư Kim qua đây một chuyến.”

Loại sự tình này ngầm làm không tốt, chỉ có thể công bố ra ngoài cho mọi người nhìn, tố cáo bọn họ phi báng, có ý định phá hư, cứ như vậy kết quả salon Quý Tộc đi nơi nào, hơn nữa các loại báo chí cũng đã khẳng định sự thật này, khả năng đánh thắng tính ra là cực kì cao.

Luật sư Kim là luật sư riêng của Âm Kim Mai Cô, hẳn ở giới luật sư cũng là người đứng trên đỉnh kim tự tháp (người có tiếng, có năng lực cao), rất nhiều kiện cáo khó thắng đều được hắn nhẹ nhàng đối phó, cho nên ở giới tư pháp hẳn cũng là thanh danh truyền xa.

Chỉ là mấy ngày qua luật sư Kim cũng không có tiếp nhận vụ kiện cáo nào, lại là không ngờ hắn trở thành luật sư riêng của Âm Kim Mai Cô, chuyên môn đến giúp Âm Kim Mai Cô xử lý phương diện vấn đề kiện cáo.

Lúc trước lúc mời hắn, Dương Hiểu Đồng đưa ra điều kiện rất nhiều, nghĩ chỉ cần là người nào nghe thấy đều sẽ động tâm, chính cái gọi là ‘có tiền có thể sai quỵ khiến ma’, luật sư Kim cũng bị điều kiện này hấp dẫn.

Tốc độ luật sư Kim rất nhanh, sau khi nhận được điện thoại của Tuệ Mẫn, ngẩn ngủ mấy phút liền xuất hiện trước mặt Dương Hiếu Đồng, trên mặt của hắn mang theo mỉm cười lễ phép, một thân tây trang màu đen cẩn thận tỉ mỉ, mắt kính viền vàng có vẻ hắn thành thực mà lại có nhiều nội hàm.

Chỉ liếc mắt một cái, liền để cho người ta cảm thấy rất đáng giá tín nhiệm.

“Dương tổng, không biết có chuyện gì cần tôi cống hiến sức lực?” Đối với các loại đả ngộ từ Ám Kim Mai Cô, hắn cực kì hài lòng, ở đây chuyện gì cũng hắn cũng không cần làm, vẫn ở đó sống tiêu dao qua ngày, hiện tại có việc có thể cho hắn cống hiến sức lực, hắn đương nhiên cũng tương đối cao hứng.

“Luật sư Kim, mời ngồi.” Dương Hiếu Đồng bày tư thế mời, đối với luật sư Kim, cô vẫn rất tôn trọng, dù sao sau này lấy thương hội Ám Kim phát triển tiếp tục về sau, ở phương diện vấn đề tư pháp thật nhiều, đến lúc đó đều cần luật sư Kim đến giúp, hơn nữa luật sư Kim người này vốn cũng không tệ, cô cũng tương đối thưởng thức.

Đợi sau khi ngồi xuống, lúc này Dương Hiếu Đồng mới mở miệng nói: “Luật sư Kim, về hành động hôm qua của salon Quý Tộc, hôm nay các tờ báo lớn đều đăng. Nếu như chúng ta tố cáo nói bọn họ phỉ báng hoặc có ý định phá hư việc làm ăn của chúng ta, anh cảm thấy khả năng thắng kiện là bao nhiêu?” Mặc dù cô cảm thấy độ khó không có gì, thế nhưng lên tòa án cũng không phải là cô, phương diện này còn phải hỏi luật sư Kim mới được.

Nghe thấy sự tình theo như lời Dương Hiếu Đồng, luật sư Kim cười nói: “Nếu như là kiện cáo này, tôi có thể bảo đảm nói nhất định có thể thắng kiện. Vô luận bọn họ có quan hệ rộng rãi thế nào cũng không tác dụng.”

“Nha? Đây là vì sao?” Dương Hiểu Đồng không khỏi nghi ngờ nói, nhìn bộ dáng luật sư Kim tràn đầy tự tin, hiếu kỳ đồng thời nhiều hơn là mừng rỡ. Cô liền thích loại tự tin này, đối với mình có lòng tin cường liệt.

“Ha ha, là như vậy.” Thấy Dương Hiểu Đồng đối với phương diện này cảm thấy hứng thú, luật sư Kim cũng vui vẻ vì được giảng giải nói: “Chuyện này đã đăng báo, đầu tiên đã nói lên chuyện này xảy ra, hơn nữa có nhiều nhân chứng như vậy. Dù cho Hứa Phương chối bỏ về mối quan hệ với Hứa Mỹ như thế nào cũng không tác dụng, vì vậy vụ kiện cáo này quyền chủ động ở chỗ chúng ta. Chúng ta chỉ cần nắm quan hệ thân thích giữa bọn họ không buông là được rồi.”

Dương Hiểu Đồng thấy luật sư Kim nói khẳng định như vậy, liền cười nói: “Như vậy chuyện này liền xin nhờ anh.”

“Này vốn chính là chuyện tôi nên làm.”

...

Hứa Phương về tới salon Quý Tộc, bởi vì sự tình đăng báo, lúc bắt đầu đến hiện tại, thậm chí ngay cả một người khách cũng không có! Điều này làm cho thói quen sinh ý náo nhiệt của cô quen thể nào được?

“Báo hôm nay chị xem chưa?”

“Rồi, nói là chủ tịch chúng ta thiết kế hại Âm Kim Mai Côi đấy, chỉ là cuối cùng lại bị phát hiện.”

“Đúng vậy a, qua báo chí thấy người phụ nữ kia (Hứa Mỹ) hôm qua đến chỗ chúng ta, tôi tận mắt thấy. Không cần phải nói việc này khẳng định là sự thật.”

“Muốn nói liền nói chủ tịch chúng ta ngốc, vậy mà để cho thân thích mình qua đó, chủ tịch Âm Kim Mai Côi kia sẽ là người bình thường sao?”

Khẳng định là đã tìm hiểu điều tra ra.” Nói chuyện chính là cố vấn mỹ dung của bọn họ, đãi ngộ Âm Kim Mai Côi cùng salon Quý Tộc chênh lệch thật lớn làm cho trong lòng cô đối với công ty này rất bất mãn, cho nên nói chuyện cũng khó nghe mấy phần.

Sắc mặt Hứa Phương xanh đen nhìn mấy người này nói chuyện, các công nhân viên khi nhìn thấy mặt Hứa Phương sắp tức giận, lập tức tán loạn rời đi, này nếu ai tiếp tục ngốc, như vậy lửa giận kia tuyệt đối sẽ lan đến gần bọn họ.

Sau khi Hứa Phương về tới phòng làm việc, chán chường ngồi trên sofa, ngay cả nhân viên nhà mình đều nói chuyện này, làm hại người làm chủ là cô đều không có ý tứ gặp người.

Cảm giác ghen khuất như thế, cô khi nào trải qua! Dương Hiểu Đồng, tôi nhất định sẽ làm cho cô trả giá thật nhiều, để cho cô biết kết quả đắc tội tôi! Cô đã muốn cá chết lưới rách, tôi cũng không phải bắt tài như vậy.

Hứa Phương bấm một dãy số, chỉ là thời điểm tiếp gọi điện thoại, trên mặt Hứa Phương không giống bình thường, tùy ý, ngược lại rất là cẩn thận.

...

Sau khi điện thoại cúp, Hứa Phương mới vô lực ngồi trên sofa. Cô cũng không tin như vậy còn lay chuyển không được cô ta (DHE)! Chỉ là đại giới này có phần quá nặng một ít. Chợt nghĩ đến vậy thì thế nào, nếu như không như vậy, salon Quý Tộc càng không có đường ra.

Ở đây khi Hứa Phương đi rồi, Dương Hiểu Đồng liền suy nghĩ cô ta (Hứa Phương) rốt cuộc sẽ làm như thế nào. Nghĩ đến cũng chỉ có hai loại thủ đoạn, loại thứ nhất chính là thủ đoạn hắc đạo, phái người ám sát các loại, bất quá cái này cô không sợ hãi chút nào, dù sao người của hắc đạo cũng bất quá đều là một ít người thường, nếu như trong đó có người tu chân, như vậy cũng sẽ không lãng phí một cao thủ đến ám sát cô.

Dù cho thực sự phái tới, Dương Hiếu Đồng cô đối với thực lực của chính mình cũng có lòng tin.

Loại thứ hai chính là thủ đoạn bạch đạo, tìm quan lớn đến thương hội Âm Kim điều tra, do đó làm cho mình đóng cửa. Chỉ có hai loại thủ đoạn này mà thôi. Về phần cụ thể là loại nào cô cũng không biết, chỉ là không có vấn đề gì, binh đến tướng chặn, nước đến đất ngăn, cô không sợ!

Trương Doãn Kiệt đã từ Yên kinh trở về, đây là ngày thứ ba hẵn ở Thụy Thành ngậy ngốc. Kỳ thực sự tình ở Thụy Thành đã xử lý xong triệt để, đã không có gì tất yếu lại về đây, chỉ là anh nghĩ muốn đi qua, vì chẳng qua là trong lòng anh có một chấp niệm.

Một thân ảnh xinh đẹp ở trong tim của anh vĩnh viễn dừng lại, mỗi ngày đều muốn gặp cô, này tựa hồ đã trở thành một loại thói quen. Anh còn nhớ yến hội buổi tối kia, đêm đó cô nhìn qua mỹ lệ như vậy, cách anh lại gần như vậy.

Tình yêu công chúa Ma cà rồng cùng vương tử nhân tộc, mặc dù không được thể tục tiếp nhận, cuối cùng vận mệnh là chia lìa, thế nhưng Trương Doãn Kiệt lại cảm thấy bọn họ cũng so với chính mình hạnh phúc hơn. Bởi vì trong lòng hai người bọn họ đều yêu đối phương, mà anh chẳng qua là tương tư đơn phương mà thôi.

Lúc trở lại, từ chỗ Doãn Lăng Hạo anh biết một tin tức đó là Hiếu Đồng và Nghiêm Tuấn Trạch đã xác định quan hệ. Doãn Lăng Hạo chưa bao giờ bởi vì loại chuyện này mà rời đi, lần này lại thật khiến hấn thương tâm. Bất quá lúc anh nhìn thấy Doãn Lăng Hạo, tình trạng của cậu ta cũng không tệ lắm.

Mặc dù khổ sở là không cách nào tránh khỏi, thế nhưng anh tin không cần bao lâu Doãn Lăng Hạo vẫn có thể trở lại là Doãn Lăng Hạo trước đây,

nhất định sẽ khôi phục như dĩ vãng, tự tin cùng với mị lực, anh chờ Doãn Lăng Hạo trở về.

Thời điểm khi nghe đến tin tức này, trong lòng anh cũng nghĩ không thể để tự mình thất lạc, mặc dù có nghĩ qua kết quả này, thế nhưng khi thời điểm sự tình chân chính phát sinh anh vẫn có chút không tiếp thụ được, cho nên thẳng cho tới hôm nay anh cũng không gặp Dương Hiểu Đồng.

Thế nhưng sớm muộn cũng phải gặp, chỉ cần nhìn thấy cô vui vẻ là được rồi. Khóe miệng Trương Doãn Kiệt cong lên một tươi cười ấm áp động lòng người, anh muốn chỉ là điều này, cho dù vui vẻ của cô không phải anh mang lại.

Nghiêm Tuấn Trạch sử dụng quan hệ của mình để đối phó salon Quý Tộc, kỳ thực vừa lúc có bạn của anh ở Âm Kim Mai Côi, nhìn thấy tất cả sự tình nơi này đã phát sinh. Bởi vì trước đó anh đã nói với hã Dương Hiểu Đồng là bạn gái của mình, cho nên người bạn kia đối với sự việc lần này cũng hết sức quan tâm, này mới có chuyện đầu đề báo chí đăng bài.

Anh không cho phép giữ lại bất luận uy hiếp gì với Dương Hiểu Đồng, việc đã đến nước này, như vậy liền nhổ tận gốc đi. Dù sao cục diện bế tắc như bây giờ, dù cho bọn họ không có động tác, salon Quý Tộc cũng sẽ có động tác.

Bất kể là bạch hay là ám anh đều không lo lắng, dù sao lấy năng lực của Hứa Phương, có thể đạt tới cực hạn cũng bất quá là vậy, ở phương diện này thật đúng là không có thế lực nào có thể làm cho anh sợ hãi.

Ngay lúc Nghiêm Tuấn Trạch chuẩn bị đối salon Quý Tộc hạ thủ, Dương Hiểu Đồng lại gọi điện thoại cho Nghiêm Tuấn Trạch. Chuyện này dựa theo dự đoán của cô cũng cũng chỉ có Nghiêm Tuấn Trạch sẽ giúp cô làm, dù sao những người khác cũng không biết.

Nghiêm Tuấn Trạch không có giấu giếm, mà trực tiếp thừa nhận, Dương Hiếu Đồng nói chuyện này trước hết để cho chính cô xử lý, nếu như cô ta lấy phương diện hắc đạo thì chính cô có thể đối phó, nếu như trên mặt bạch đạo, khả năng liền có một vài vấn đề.

Đến lúc đó Nghiêm Tuấn Trạch giúp cũng không trễ. Việc này lúc trước, Dương Hiếu Đồng cô hoàn toàn có thể chính mình đối phó, thế nhưng hiện tại không được. Bởi vì sự tình người Tống gia ra tay với cô, cô đã mất đi minh hữu này, thậm chí còn từ minh hữu biến thành họa lớn của cô.

Việc này vẫn luôn là vướn bận trong lòng cô, vốn dựa theo dự đoán của cô, sau khi cô trở về người Tống gia hẳn sẽ lại lần nữa hành động mới đúng, dù sao việc này càng kéo dài càng không tốt, cho nên cô vẫn luôn cẩn thận phòng bị, thế nhưng đã trở về mấy ngày, bên Tống gia vẫn không có tin tức, điểm ấy thật làm cho cô nghi hoặc.

Cô cũng không phải là không có nghĩ tới khả năng chính mình nhìn lầm, thế nhưng đặc thù kia rõ ràng ghi tạc trong óc của cô như vậy, đối phương lại là người tu chân, tại sao có thể có sự tình trùng hợp như vậy, nói chung lại nói tiếp là cô không tin. Tất nhiên là có nguyên nhân gì cho nên mới phải như vậy.

Chuyện này Nghiêm Tuấn Trạch cũng nói trước tiên hẳn sẽ bắt tay vào làm điều tra, Dương Hiếu Đồng cũng khẳng định cách làm của anh, cho nên ở phương diện đối phó Tống gia này bọn họ tạo thành đối sách thống nhất.

Nghiêm Tuấn Trạch tự nhiên không có khả năng để cho người Tống gia thương tổn Hiếu Đồng, nếu như anh không thể bảo vệ tốt Hiếu Đồng, như vậy anh sẽ mình hận cả đời. Chỉ là điều này chôn ở đáy lòng của anh, cũng sẽ không nói ra, đây là chuyện anh luôn giữ vững.

Ba ngày thoáng một cái đã qua, salon Quý Tộc không có động tĩnh, Dương Hiếu Đồng cũng giống như bình thường, chuyện gì cũng không có phát sinh qua, mỗi ngày rất bình thường xử lý chuyện của công ty, quan hệ cùng với Nghiêm Tuấn Trạch cũng càng ngày càng tốt, từ sau khi cùng Nghiêm Tuấn Trạch quen nhau, Dương Hiếu Đồng mới phát hiện Nghiêm Tuấn Trạch cũng rất săn sóc, rất cẩn thận, đối với cô rất quan tâm, có người như vậy làm bạn quan tâm cô thực sự rất vui vẻ.

Hiệu suất Dương Hiếu Đồng cũng không tệ lắm, sau khi đáp ứng Tống Nhã Thiển, ngày hôm sau liền để cho người mang Tống Nhã Thiển đến phòng làm việc đã được bố trí xong, cùng Mễ Lai không có gì sai. Hai người có thể nói là hưởng thụ đãi ngộ như nhau, tính tình Mễ Lai hào sảng cởi mở, đối với người mới tới là Tống Nhã Thiển cũng tâm tồn hiếu kỳ.

Mặc dù Tống Nhã Thiển nói ngày hôm sau là có thể qua đây làm việc, chỉ là Dương Hiếu Đồng lại cũng không muốn cho cô ấy tới vội vàng như vậy, trái lại để cho chị ấy trước qua đây theo Mễ Lai nhìn xem cô (ML) một loạt quá trình này xử lý như thế nào, ít nhất đối với quá trình làm việc của công ty cũng có hiểu biết nhất định, như vậy tới lúc chân chính làm việc sẽ không xuất hiện vấn đề gì.

Mễ Lai cũng rất nguyện ý giúp đỡ Tống Nhã Thiển, quan hệ của hai người rất hòa hợp, điều này cũng làm cho Dương Hiếu Đồng yên tâm không ít.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 132: Quá Hứ Tống Nhã Thiến

Hôm nay, Tống Nhã Thiến mới chân chính chuyển lên vị trí công việc của mình, trở thành một nhân viên chính thức. Âm Kim Mai Côi, mặc dù trên mặt Dương Hiểu Đồng yên lặng vô ba, thế nhưng trong lòng đối với chuyện này cũng rất quan tâm.

Dù sao việc Tống Nhã Thiến tiến vào cùng mình có một quan hệ nhất định, nếu như Tống Nhã Thiến làm không tốt, tuy nói vấn đề không lớn, thế nhưng thủy chung vẫn có chút không tốt.

Tống Nhã Thiến đứng ở cửa phòng hóa trang của mình, trong lòng cũng có chút khẩn trương, hôm nay là ngày quan trọng một phát pháo then chốt a, nếu như thành công, như vậy về sau cô có thể yên tâm thoải mái làm.

Những khách hàng của Âm Kim Mai Côi đều biết hôm nay có một vị thợ trang điểm mới tới làm việc, đối với phục vụ của Âm Kim Mai Côi bọn họ vẫn luôn rất hài lòng, dù sao có thể ở trong này làm việc cho dù không phải tinh anh cũng là lựa chọn tốt nhất. Rất nhiều địa phương khác có nhân viên tài năng đến nơi này cũng chỉ là bình thường, điều này cũng có thể thấy được chênh lệch giữa bọn họ, cho nên bọn họ đối vị thợ trang điểm mới tới này trong nội tâm cũng ôm lòng hiếu kỳ.

“Hôm nay có một thợ trang điểm mới qua đây, không biết tài nghệ của cô ta thế nào?” Một người phụ nữ mặc hoa lệ đứng ở cửa phòng quan sát nói.

“Khẳng định không tệ, ở Âm Kim Mai Côi này thợ trang điểm tay nghề của mỗi một người sao có thể kém?” Một vị khác niên kỷ chừng bốn mươi

tuổi, vóc người lại giống như thiếu nữ trẻ tuổi, khẽ cười nói.

“Đúng vậy, mỗi lần ta ở Âm Kim Mai Cô trang điểm, thời điểm chọn xong y phục đi tham gia tiệc tối, mỗi người đều nói ta mặc đẹp, rất có phẩm vị đấy. Không bằng hôm nay liền thử tay nghề vị thợ trang điểm mới này.”

“Tốt, kia cùng đi chứ?”

...

Tống Nhã Thiến vốn cho là chính mình lần đầu tiên làm việc, sinh ý so với những người khác khẳng định quạnh quẽ không ít, thế nhưng xuất hiện tình hình lại cùng suy nghĩ của cô có chênh lệch cực lớn, sinh ý của cô tốt ngoài dự liệu được.

Tựa hồ đạo lý ở địa phương khác thông dụng, tới Âm Kim Mai Cô liền không thể thực hiện được, đó là một loại tín nhiệm mù quáng, bởi vì là Âm Kim Mai Cô, cho nên bọn họ vô điều kiện tin. Nhìn thấy những khách cũ bộ dáng hoàn toàn không có chút nào lo lắng, Tống Nhã Thiến lập tức cảm thấy áp lực của mình lại lớn hơn rất nhiều. Lần này cô nhất định phải làm tốt.

Nhưng mà khiến cho Tống Nhã Thiến kinh ngạc là vị khách hàng đầu tiên của cô là một cô dâu sắp cử hành hôn lễ vào hôm nay. Trên mặt cô dâu tràn đầy nụ cười sáng lạn, bất tri bất giác toát ra niềm hạnh phúc vui sướng.

“Hôm nay em kết hôn, làm phiền chị giúp em trang điểm đẹp một chút được không?” Cô gái kia cười hỏi, hiển nhiên đối với bộ dáng cô dâu sắp tới của mình hết sức chờ mong.

Tống Nhã Thiến gật gật đầu nói: “Chị sẽ làm tốt.”

Âm Kim Mai Cô bao gồm rất nhiều hạng mục, hóa trang cô dâu cũng bao hàm ở trong đó, mà kho trang phục khổng lồ mọi người càng không

tưởng tượng nổi. Các loại phục sức nào (trang phục + trang sức) ở trong này cũng có, áo cưới tự nhiên cũng bao hàm trong đó.

Đây là ý nghĩ trước hết của Dương Hiểu Đồng, vô luận trường hợp nào, địa điểm nào cần trang phục gì, ở đây bọn họ đều có đầy đủ mọi thứ, hơn nữa toàn bộ đều là đồ mới nhất đang lưu hành! Cứ như vậy, khách hàng mặc ra ngoài cũng có mặt mũi, hơn nữa ở phương diện y phục này có nhân viên chuyên môn tinh mắt đi chọn, y phục dù không bán cũng không được.

Dương Hiểu Đồng cũng đi tới phòng làm việc của Tống Nhã Thiển, nhìn thấy cô gái ngồi trên ghế, còn Tống Nhã Thiển thì lại vẻ mặt thành thật đang giúp cô bé trang điểm. Nhìn Tống Nhã Thiển nghiêm túc như thế, khóe miệng Dương Hiểu Đồng cũng không khỏi lộ ra tươi cười.

Một lát sau, lúc này Tống Nhã Thiển mới ngẩng đầu nhìn thấy Dương Hiểu Đồng tới, đầu tiên là sửng sốt, lúc nhìn thấy Dương Hiểu Đồng cười gật đầu với cô, cũng khẽ tươi cười, tiếp tục tới giúp khách hàng trang điểm.

Nhưng mà thời điểm khi cô gái kia quay đầu nhìn thấy Dương Hiểu Đồng thì lại sửng sốt nói: “Cô là chủ tịch của Ám Kim Mai Côi?”. Trước đây cô cũng không biết chủ tịch thương hội Ám Kim còn trẻ như vậy, một nữ sinh, chỉ là khi nhìn tới salon Quý Tộc hãm hại Ám Kim Mai Côi qua báo chí, đầu đề trong hình nhìn thấy Dương Hiểu Đồng.

Lập tức liền đem Dương Hiểu Đồng trở thành thần tượng của mình, một công ty lớn như vậy do một nữ hài so với cô còn nhỏ hơn mở ra như thế, chuyện này đủ để chứng minh thực lực của cô ấy (DHD) có bao nhiêu cao. Hơn nữa vị chủ tịch này trong nhà cũng không có thế lực gì, làm việc lại có thủ đoạn như thế, không khỏi là tình nhân trong mộng của đông đảo cánh đàn ông, liền ngay cả mấy phụ nữ như cô cũng đối với cô ấy bội phục không ngớt.

Nghe thấy câu hỏi của cô gái kia, Dương Hiểu Đồng cười cười, chột nói: “Đúng vậy”. Tươi cười nhợt nhạt lại có vẻ bình dị gần gũi, cùng với các chủ tịch khác thoát nhìn tuyệt đối là cách biệt một trời.

Mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng lại có uy nghiêm, mặc dù có uy nghiêm, nhưng lại không cảm thấy cô ấy khó ở chung. Một loại khí chất không thể nói rõ từ trên người Dương Hiểu Đồng phát ra, trong lúc lơ đãng, đã thu phục được nội tâm đối phương.

Bình thường thời điểm khi nữ sinh nhìn thấy một người con gái xinh đẹp khác, nội tâm cũng đều có chút đố kỵ, thế nhưng vị nữ sinh này khi nhìn thấy Dương Hiểu Đồng lại một chút cảm giác đố kỵ cũng không có.

Cô ấy nhìn qua điềm tĩnh ưu nhã như vậy, làm cho người ta không thể nổi lên khinh nhờn trong lòng, tựa hồ sinh ra là nên đứng ở thế giới cao cấp này, loại cảm giác này rất thần kỳ, lại in sâu ở trong lòng của cô.

“Có cần cái gì cứ việc nói, hi vọng cô hài lòng đối với phục vụ của chúng tôi.” Dương Hiểu Đồng cười nói

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, nữ sinh có vẻ có chút thụ sủng nhược kinh nói: “Tôi rất hài lòng.” Lập tức vội vàng đáp, cho tới bây giờ chưa từng thấy chủ tịch nào đến nói chuyện cùng với khách hàng bọn họ.

Tuy nói khách hàng là thượng đế, thế nhưng chẳng biết tại sao ở trước mặt Dương Hiểu Đồng cô liền cảm giác mình thấp kém hơn, đối với cô ấy cũng là cực kì có lễ.

Khóe miệng Dương Hiểu Đồng hiện độ cong ưu nhã, làn da trắng nõn kia nhẵn nhụi ở dưới ánh đèn chiếu xuống sáng bóng lóng lánh mê người, mà môi đỏ mọng kiều diễm kia khẽ mở nói: “Hôm nay là ngày vui cô kết hôn, chúc cô và bạn trai cô bạch đầu giai lão.”

Vừa nói xong, Dương Hiểu Đồng từ trên tay Tuệ Mẫn lấy ra một phần lễ vật đưa cho cô bé này, đây là sản phẩm mới nhất công ty đưa ra, một đôi vòng cổ tình nhân giá trị xa xỉ. Hoàn toàn là chế tác thủ công, chỉ có Âm Kim Mai Côi bán ra, hơn nữa còn là bản hạn chế.

Cô gái kia nhìn lễ vật trong tay, chột kinh ngạc nói: “Cảm ơn chủ tịch, thế nhưng lễ vật này quá quý trọng.”

Dương Hiểu Đồng lắc lắc đầu nói: “Không có vấn đề gì, hôm nay cũng là thợ trang điểm Tống của chúng ta lần đầu tiên làm việc, cảm ơn cô đã cố vũ. Sau này thường xuyên đến là được.”

“Tôi nhất định sẽ thường tới.” Nghe thấy Dương Hiểu Đồng nói như vậy, nữ sinh vội đáp. Trong lòng cũng hạ quyết định sau này bất luận thế nào đều phải thường xuyên tới đây, hiện tại cô đối Âm Kim Mai Côi này tràn đầy thiện cảm.

Vui vẻ rạo rức nhận lấy đôi vòng cổ, nghĩ đến đây là lễ vật cô thu được tuyệt nhất trong tân hôn, nếu như cùng bạn bè nói cái này là của chủ tịch Âm Kim Mai Côi đưa cho cô làm lễ vật kết hôn, bọn họ nhất định sẽ hâm mộ mình tới chết, nghĩ tới đây nụ cười trên mặt cô càng thêm xán lạn.

Đây chuyện này hôm qua cô mới vừa nhìn thấy ở trên tivi quảng cáo, đây chính là bản hạn chế, kim cương đến từ châu Phi sản xuất, tổng cộng chỉ có bảy đôi, hơn nữa làm thủ công tinh xảo tuyệt đối, cô nhìn thấy tuyệt nhất, mang đi ra ngoài cũng phá lệ có mặt mũi.

Chỉ là cảm thấy khoảng cách này với chính mình quá mức xa xôi, thương phẩm Âm Kim Mai Côi vốn đã đứng đầu, loại này còn là vòng cổ bản hạn chế liền càng không cần phải nói, nhất định lập tức bị người khác mua ngay. Tuy nói mình cũng rất muốn, nhưng chuyện này lại khả năng không lớn.

Dù sao nhà bọn họ tuy nói so với người bình thường vẫn tương đối giàu có, thế nhưng người ra vào của Ám Kim Mai Côi người nào không phải người phú quý, cho nên cứ như vậy, cô ở trong này cũng chỉ thực hạng trung, không nghĩ tới hôm nay tới nơi này hóa trang lại có thể thu được một phần lễ vật như vậy, trong lòng không cần nói cũng biết có biết bao nhiêu cao hứng.

Tống Nhã Thiên thì lại cảm kích liếc mắt nhìn Dương Hiểu Đồng, cô biết Dương Hiểu Đồng làm như vậy cũng là vì tốt cho mình. Cứ như vậy, vô luận như thế nào, tâm tình cô bé này đều vô cùng vui sướng, dù cho trang dung (trang điểm và làm đẹp) của cô làm không tốt cũng sẽ không tức giận hoặc là thế nào.

Em ấy làm như vậy cũng không phải là khinh thường thực lực của cô, mà là hi vọng phát pháo đầu tiên của cô có thể qua nhẹ nhàng một ít, cũng càng khá hơn một chút, như vậy tạo tự tin cho cô.

Ước chừng một giờ sau, cô gái kia trang dung toàn bộ đã chuẩn bị tốt. Sau khi cô ấy mở mắt ra nhìn chính mình trong gương, trong nháy mắt sững sờ sáng khoái (tỉnh táo + vui vẻ) ở đó.

Khóe miệng Dương Hiểu Đồng tươi cười càng sâu, xem ra chính mình không cần lo lắng.

Mái tóc búi cao đỉnh hoa phía sau, hai bên tóc mai vài sợi tóc tạo thành cuộn sóng, nghịch ngợm đung đưa ở hai bên, thoạt nhìn ôn nhu động lòng người nhưng lại không mất vẻ hoạt bát, trên búi tóc một vương miện thủy tinh dưới ánh đèn chiếu rọi xuống tỏa ra tia sáng chói mắt, lông mi thật dài cong vút mà kiều mị, theo mí mắt của chính mình khẽ run mà đong đưa, một đôi tròng mắt màu đen nhìn qua trong suốt mà lại sáng sữa, như thủy châu ôn nhuận có ánh sáng, làn da trắng bóng, hai má hồng làm cho cô thoạt nhìn đáng yêu mà vừa then thừng hoạt bát.

Phía dưới chiếc mũi xinh xắn tinh xảo là đôi môi đỏ mọng trong suốt, trước ngực áo cưới màu trắng mặc ở trên người của cô, buộc vòng quanh vòng eo mảnh khảnh kia, trang phục áo cưới tinh xảo, mặc vào khiến cho cô đẹp mà lại ưu nhã, một vòng cổ trân châu càng làm cho cô thêm ưu nhã quý phái.

Tống Nhã Thiển cảm giác mình trang điểm cũng không tệ lắm, cô cực kì dụng tâm đi làm, chỉ là nhìn thấy cô gái này không nói gì, trong lòng vẫn không khỏi có chút lo lắng.

Nhưng sau một khắc sự lo lắng của cô hóa thành tươi cười.

“Quá tuyệt vời! Tôi cũng không nghĩ qua có một ngày mình cũng xinh đẹp như vậy, cảm ơn chị!” Cô gái kích động kéo tay Tống Nhã Thiển, trên mặt mang theo tươi cười vui sướng.

Tống Nhã Thiển nhìn thấy nữ sinh bộ dáng kích động như thế, hài lòng nói: “Cô thích thì tốt rồi.”

“Vâng, em thích, em cực kì thích, cảm ơn.”

...

Đợi tới khi cô gái kia đi rồi, Tống Nhã Thiển đi tới trước mặt Dương Hiểu Đồng, còn chưa kịp nói, Dương Hiểu Đồng đã mở miệng trước: “Em liền biết chị nhất định sẽ làm rất tuyệt! Chúc mừng.”

“Ha ha, vậy cũng còn phải cảm ơn em cho chị cơ hội này.”

“Nói chung thì chúc mừng chị! Tiếp tục cố lên ha.” Dương Hiểu Đồng chúc mừng xong liền nói: “Em còn muốn cảm ơn chị đã nguyện ý tới đây giúp em đấy.” Tìm một người mới cũng không dễ dàng a, có người mới tới cô cũng hết sức hài lòng.

Tống Nhã Thiển cao hứng gật gật đầu, mỗi khi nhìn thấy đối phương hài lòng với tác phẩm của mình, thì từ đáy lòng sẽ cao hứng. Cô xác định đây là kết quả cô mong muốn. Cô sẽ cố gắng ở trong này làm việc về sau.

Ngay khi Dương Hiểu Đồng chuẩn bị rời đi, Nghiêm Tuấn Trạch vừa lúc nghe thấy thư ký nói liền đi tới phòng làm việc của Tống Nhã Thiển tìm cô.

“Hiểu Đồng.”

Dương Hiểu Đồng chuyển con người qua, phát hiện Nghiêm Tuấn Trạch đứng ở cửa, chợt cười nói: “Tuấn Trạch, hôm nay anh không có chuyện bận sao?”. Bình thường Nghiêm Tuấn Trạch có rất nhiều chuyện phải làm, chỉ là sau khi kết giao lại thường xuyên nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch.

Cười lắc lắc đầu nói: “Sự tình hôm nay không nhiều, đã xử lý xong, em...” Nghiêm Tuấn Trạch vừa mới nói một từ ‘em’, lại nhìn thấy Tống Nhã Thiển đứng ở một bên, sắc mặt chợt cứng lại.

Mà trên mặt Tống Nhã Thiển vốn tràn đầy ý cười sau khi nhìn qua cũng trong nháy mắt đọng lại, lập tức sắc mặt trở lên cứng ngắt, chỉ ngây ngốc nhìn Nghiêm Tuấn Trạch.

Dương Hiểu Đồng trước tiên cảm thấy bầu không khí không thích hợp liền hỏi: “Hai người... quen biết?” Bầu không khí này quái dị như thế, chẳng lẽ giữa bọn họ có cái quan hệ phức tạp gì? Trong lúc nhất thời, trong lòng Dương Hiểu Đồng có muôn vàn suy nghĩ.

Nghiêm Tuấn Trạch gật gật đầu, chợt nhìn Tống Nhã Thiển nói: “Nhã Thiển, tại sao em lại ở chỗ này?” Đã lâu cũng không có gặp lại cô, không ngờ lại ở chỗ này gặp được cô.

Tống Nhã Thiển nghe thấy lời của Nghiêm Tuấn Trạch, lúc này mới phản ứng được, sắc mặt cứng ngắt nói: “Em làm việc ở trong này, đã lâu không gặp, anh có khỏe không?”

“Ừ, cũng không tệ lắm. Nhìn dáng vẻ của em, hẳn là rất khỏe phải không?” Nghiêm Tuấn Trạch lời nói mang theo nhàn nhạt quan tâm.

“Vâng, anh ấy... có khỏe không?” Lúc hỏi ra vấn đề này, trong lòng Tống Nhã Thiển không khỏi nhói lên.

“Rất tốt, có điều sau khi em đi rồi anh ấy thay đổi không ít. Em còn chuẩn bị tiếp tục trốn ở đó?” Nghiêm Tuấn Trạch hỏi.

“Đến lúc đó rồi hãy nói.” Sắc mặt Tống Nhã Thiển cay đắng hơn mấy phần, dường như nghĩ đến một ít chuyện làm cho cô thống khổ nhưng lại là kỉ niệm khó quên.

Dương Hiểu Đồng cảm giác được bầu không khí quý dị giữa hai người, chột nghĩ tới, nhận thức Tống Nhã Thiển tới nay, cô vĩnh viễn đều rất bình tĩnh, biết làm đẹp, nhưng hôm nay lại không giống vậy, so với dĩ vãng loại vẻ mặt này chưa từng xuất hiện qua ở trên mặt của cô.

Cô lập tức hiểu ra, có lẽ chuyện này chính là theo như lời Tống Nhã Thiển cùng chính mình có tồn tại kinh nghiệm, giống nhau!

Nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có khả năng này. Chỉ là ‘anh ấy’ rốt cuộc là ai? Vừa mới bắt đầu cô còn tưởng rằng Tống Nhã Thiển và Nghiêm Tuấn Trạch có một đoạn chuyện cũ, thế nhưng nghe thấy câu hỏi sau đó của Tống Nhã Thiển thì biết là không phải.

...

Sau khi Dương Hiểu Đồng cùng Nghiêm Tuấn Trạch theo Tống Nhã Thiển từ phòng làm việc đi ra, liền đi tới phòng làm việc của mình, Nghiêm Tuấn Trạch đối với Dương Hiểu Đồng tuyệt đối thẳng thắn đối đãi, không có chút nào giấu giếm.

Dương Hiểu Đồng thế mới biết ngọn nguồn câu chuyện, hóa ra còn có một đoạn chuyện cũ triền miên như vậy.

Lúc Tống Nhã Thiển ở cao trung biết anh trai Nghiêm Tuấn Minh của Nghiêm Tuấn Trạch, hai người nam đẹp trai, nữ xinh gái, hơn nữa hai người đều là người rất có tài hoa, sau một thời gian quen biết, không tự chủ được hấp dẫn lẫn nhau, sau đó liền tự nhiên đi tới cùng nhau.

Vốn tổ hợp tuấn nam mỹ nữ là đối tượng mà mọi người cực kỳ hâm mộ, mà hai người bọn họ ở cùng một chỗ mỗi một ngày cũng đều trôi qua hết sức hài lòng.

Tống Nhã Thiển là một cô gái rất cẩn thận cũng rất biết chiều cố, cùng Nghiêm Tuấn Minh cùng một chỗ, luôn luôn có thể chiều cố cô rất tốt, mà Nghiêm Tuấn Minh cũng hiểu được trả giá.

Đối với việc Tống Nhã Thiển tốt là tất cả mọi người có thể nhìn thấy. Quá khứ anh ấy chưa bao giờ từng đối xử với bất luận một người nữ sinh nào dễ chịu, thế nhưng từ sau khi gặp gỡ Tống Nhã Thiển, anh ta đối đãi thật không phải tốt bình thường, thường xuyên mang đến cho Tống Nhã Thiển một ít kinh hỉ nhỏ.

Tất cả nữ sinh đều rất hâm mộ Tống Nhã Thiển có một bạn trai đối đãi tốt với mình, Tống Nhã Thiển cũng hết sức thỏa mãn, cô cho là bọn họ có thể vẫn như vậy đi tới, vĩnh viễn sánh cùng thiên địa, thế nhưng không ngờ chuyện kế tiếp lại là sự tình tàn khốc đưa ảo tưởng bọn họ phá vỡ.

Tống Nhã Thiển biết thân phận Nghiêm Tuấn Minh không giống người thường, lại cũng chỉ cho rằng gia thế của anh rất tốt, bất quá gia thế nhà mình cũng coi như không tệ, dù cho gia thế so với anh kém hơn, thế nhưng hẳn là cũng sẽ không có khó khăn quá lớn mới đúng, chỉ cần hai người bọn họ tâm kiên định, cô tin tất cả đều không là vấn đề. Thế nhưng lại không nghĩ rằng gia thế Nghiêm Tuấn Minh lại cường đại như vậy.

Ba thế lực quân đội lớn Nghiêm gia là lớn nhất, vẫn là hết sức coi trọng, tương lai rất có thể thế lực Nghiêm gia liền do anh tới kế thừa, đây không thể nghi ngờ là một trái bom nặng ký. Mà chuyện của bọn họ cũng bị người Nghiêm gia biết, những ngày kế tiếp đối với Tống Nhã Thiển mà nói không thể nghi ngờ chính là thống khổ cùng với kiểm chế.

Trưởng bối Nghiêm gia mời cô gặp mặt, cảnh cáo cô sau này không cần lại cùng Nghiêm Tuấn Minh có liên hệ, loại chuyện này phát sinh trên người cô, nhưng cô chỉ vô lực không thể làm gì, tại sao có thể như vậy.

Nghiêm Tuấn Minh có chống đối chuyện này, cô cũng không muốn buông tha, thế nhưng cô lại quên, trên i thế giới này cô cũng không phải là một người cô độc, cô còn có cha mẹ cô. Thế lực Nghiêm gia rộng lớn cô không biện pháp tưởng tượng, thời điểm khi cô nghe thấy mẹ mình khẩn cầu cô rời bỏ Nghiêm Tuấn Minh, lòng của cô như rỉ máu.

Giữa thân nhân của mình và người mình yêu, cô có bao nhiêu khó để có thể lựa chọn, thế nhưng sau khi về đến nhà nhìn cảnh tượng đó, cô chỉ có thể nhịn đau rời bỏ Nghiêm Tuấn Minh.

Nghiêm Tuấn Minh tự nhiên sẽ không nguyện ý để cho Tống Nhã Thiển rời đi như thế, cho nên Tống Nhã Thiển chỉ có thể để chính mình trốn tới một chỗ khác, không cùng anh có bất kỳ liên hệ, ngay cả người trong nhà cô cũng chưa từng tha thứ qua.

Mấy năm qua cuộc sống của cô đều là một mình một người, mặc dù biết người nhà cũng là bị bức, bất đắc dĩ mới khẩn cầu cô và Nghiêm Tuấn Minh chia tay, nhưng trong lòng cô vẫn không có cách nào xóa bỏ chuyện này. mấy năm qua, cuộc sống tự mình một người, cũng nghĩ thông suốt rất nhiều, lại không nghĩ tới hôm nay vậy mà gặp phải Nghiêm Tuấn Trạch, làm cho cô nhớ lại quá khứ đau khổ kia.

Cô cho tới bây giờ cũng không có quên anh, vẫn luôn không có...

Sau khi Dương Hiểu Đồng nghe xong lời của Nghiêm Tuấn Trạch, lập tức hiểu được theo như lời Tống Nhã Thiển cùng cô có kinh nghiệm tương tự chính là hàm nghĩa gì, chỉ là cô là bởi vì Trình Thiên Lỗi, mà Tống Nhã Thiển thì bởi vì người nhà Nghiêm gia.

Tống Nhã Thiển cũng hi vọng chính mình có thể có đầy đủ năng lực có thể xứng đôi Nghiêm Tuấn Minh, như vậy cô có thể danh chính ngôn thuận cùng Nghiêm Tuấn Minh ở cùng một chỗ. Dương Hiểu Đồng mới hiểu được trong lòng Tống Nhã Thiển có bao nhiêu đau khổ.

“Không ngờ anh trai anh còn có một đoạn chuyện cũ như vậy, xem ra dĩ vãng đều là em hiểu lầm anh ấy.” Cô vẫn cho là Nghiêm Tuấn Minh là một người chỉ chú trọng sự nghiệp, là người đối với những chuyện khác đều thờ ơ, lại không ngờ anh thờ ơ ở phía sau còn cất giấu chuyện này.

Khóe miệng Nghiêm Tuấn Trạch câu dẫn ra một nụ cười bất đắc dĩ nói: “Không có biện pháp, chúng ta tới loại trình độ này, rất nhiều chuyện đều là thân bất do kỷ.”

Chợt Dương Hiểu Đồng nâng mắt nhìn Nghiêm Tuấn Trạch, lời này là có ý gì?

Giữa bọn họ có phải cũng có loại trở ngại này hay không?

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn Dương Hiểu Đồng cặp mắt tràn đầy nghi hoặc liền biết suy nghĩ của Dương Hiểu Đồng, chợt kéo tay Dương Hiểu Đồng đặt ở lồng ngực của mình nói: “Vô luận bọn họ nói như thế nào, anh đều đã chấm em. Chúng ta sẽ không giống anh trai của anh và Nhã Thiển.” (Sally: Haiz làm được thì hãy nói anh à)

Nghe thấy lời thề son sắt của Nghiêm Tuấn Trạch, khóe miệng Dương Hiểu Đồng cũng không khỏi lộ ra một nụ cười, trịnh trọng gật gật đầu nói: “Vâng!” Cô cũng tin bị kịch sẽ không lại phát sinh lần thứ hai.

Nghiêm Tuấn Trạch không phải Nghiêm Tuấn Minh, mà Dương Hiểu Đồng cô cũng không phải Tống Nhã Thiến.

Sau khi Dương Hiểu Đồng ở công ty xử lý tốt những chuyện khác xong, mới theo Nghiêm Tuấn Trạch cùng đi tới nhà Nghiêm Tuấn Trạch, Mễ Tu đang ở nhà ôm notebook xử lý công việc, mà bên cạnh notebook không hề ngoài ý muốn để một ly rượu đỏ.

Lúc nhìn thấy Dương Hiểu Đồng tới, Mễ Tu đứng lên cười nói: “Hiểu Đồng, cuối cùng cũng gặp được em.”

“Là trông được thấy em, hay là anh trông cơm của em a.” Dương Hiểu Đồng liếc mắt một cái, trong khoảng thời gian này cùng Mễ Tu quen thuộc cũng tăng lên không ít, anh thích nhất là hiếm lạ ăn cơm mình nấu, cho nên mỗi lần cô tới đều là nấu ăn, bất quá loại cảm giác này cũng ấm áp.

“Ha ha, vậy anh tuyệt đối là nhớ em quá nhiều cùng với nhớ cơm, em nói đúng không?” Mễ Tu nói.

Hai người sau khi cười nói một hồi, sắc mặt ba người đều trở lên nghiêm túc, hôm nay bọn họ muốn thương thảo một sự tình, không phải chuyện đùa.

“Hiểu Đồng, em thật sự xác định đêm hôm đó người công kích chúng ta là trưởng bối Tống gia _ Tống Hào Lâm sao?” Mặc dù tư liệu mình tra được cũng như vậy, nhưng chuyện này không phải chuyện đùa, vẫn nên xác định lại một chút vẫn tốt hơn.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu nói: “Ngày đó em nhìn thấy đặc điểm đích xác cùng Tống Hào Lâm rất tương xứng, thời gian công kích là sau khi em đưa đơn dược cho bọn họ, bọn họ có dã tâm này cũng bình thường.” Suy nghĩ đem giải thích của mình nói ra.

“Căn cứ tư liệu anh điều tra được. Mặc dù người Tống gia tận lực giấu giếm, thế nhưng vẫn tra được ngày đó Tống Hào Lâm cũng không ở Thụy Thành, cho nên không có chứng cứ ngoại phạm, mà thực lực của hãn cùng Tống Hào Lâm đích thực cùng một đẳng cấp, các loại điều kiện kết hợp lại, chuyện này là Tống Hào Lâm làm tám chín phần mười.” Sắc mặt Nghiêm Tuấn Trạch rất nghiêm trọng, Tống Hào Lâm nếu quả thật hạ quyết tâm xuống tay với Dương Hiểu Đồng, kia tuyệt đối không phải một chuyện tốt.

Nghe thấy lời của hai người, vẻ mặt Mễ Tu vốn nhu hòa cũng lập tức căng lên, ần ần còn có thể thấy được anh lo lắng, nói: “Đã như vậy, như vậy biện pháp duy nhất của chúng ta chính là tiên hạ thủ vi cường.” (Câu này trích trong Tôn Tử binh pháp, ngoài ra nó còn một vế nữa là “Hậu thủ vi tai ương”. Ý nghĩa: ra tay trước dành được lợi thế, trở thành kẻ mạnh; ra tay sau thì sẽ bị thua thiệt, tai ương.)

Nghiêm Tuấn Trạch cũng tán đồng gật đầu nói: “Rất hiển nhiên, Tống gia đã hạ quyết định này, cũng tuyệt đối không có khả năng bởi vì thất bại lần trước mà buông tha, như vậy đề phòng không biết lúc nào bọn họ sẽ có động tác, chẳng thà chúng ta hành động trước.”

“Vậy anh chuẩn bị làm như thế nào?”

Dương Hiểu Đồng khó khăn nhất chính là vấn đề này, thực lực bây giờ của cô không bằng Tống Hào Lâm, cho nên vấn đề này vẫn chưa tìm được cách giải quyết thích hợp.

“Chuyện này anh sẽ cùng trưởng bối trong nhà nói chuyện, xem bọn hãn có biện pháp gì kiềm chế Tống Hào Lâm hay không, em thấy thế nào?” Nghiêm Tuấn Trạch hỏi.

“Nghĩ biện pháp đưa cái này cho Tống Hào Lâm uống hết là được.” Dương Hiểu Đồng lấy ra một lọ dịch thể màu lục sắc đưa cho Nghiêm Tuấn Trạch.

“Đây là?”

“Nước được tiêu tan, chỉ cần cho Tống Hào Lâm uống cái này xong, như vậy tu vi của hắn liền sẽ lấy tốc độ cực nhanh tiêu tan, đến lúc đó sẽ không còn phải lo lắng gì nữa. Chỉ là hiện tại em không tìm được cơ hội khiến hắn uống vào mà thôi.” Dương Hiểu Đồng nói.

Khi nghe lời Dương Hiểu Đồng nói, trên mặt Nghiêm Tuấn Trạch lộ ra một tia mỉm cười nói: “Cái này giao cho anh đi, hắn là có thể đối phó.”

...

Sau khi bàn xong tất cả, khước miệng Dương Hiểu Đồng lộ ra một độ cong quỷ dị, Tống gia, các người đã quyết định phải làm như vậy, như vậy liền không nên trách ta không khách khí, ta nhất định phải làm cho Tống gia các người náo loạn gà chó không yên!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 133: Cảnh Sát Triệu Tập

Cuối cùng Tống gia biết lần này bọn họ đã quyết định sai lầm, mà sai lầm này khiến bọn họ hối hận vô cùng.

Ngày hôm sau, Dương Hiếu Đồng tới Ám Kim Mai Cô làm việc, cả đêm hôm qua thương lượng, nhưng không có chút mệt mỏi nào. Toàn thân vấy ngấn màu tím bó sát người, nhìn vóc người cực kỳ hấp dẫn, làn da mềm mại, trắng trẻo.

Xe dừng ở trước cửa Ám Kim Mai Cô, lúc này Ám Kim Mai Cô đã bắt đầu mở cửa, ở cửa, khách hàng cũng không ít. Xe dừng lại, mở cửa xe, một đôi chân thon thon dài lộ ra cặp đùi trắng nõn, một đôi giày cao gót xuất hiện ...

Một dung nhan xinh đẹp xuất hiện trước mặt mọi người, đôi mắt đẹp được che chắn bằng đôi mắt kính râm, lộ ra mũi cao thẳng tinh xảo, môi đỏ mọng mê người làm cho tất cả phụ nữ hâm mộ, nam nhân âm thầm nuốt nước bọt. Cô gái này thật tuyệt mỹ! Trong đầu mọi người cũng chỉ có một ý nghĩ này.

Dương Hiếu Đồng tùy ý liếc mắt một cái, đối với loại này cô đã tập mãi thành thói quen, đem xe giao cho bảo vệ, Dương Hiếu Đồng tháo mắt kính xuống, hướng phía mọi người mỉm cười, tiếng giày cao gót biến mất trong ánh mắt nóng bỏng của mọi người .

Để lại một nhóm người nháo nhát, “Vừa rồi, cô gái kia là chủ tịch của Ám Kim Mai Cô sao? Báo chí có đăng hình của cô ấy.”

“Đúng vậy, tôi còn tưởng rằng ảnh chụp trên báo chính sửa nhiều quá, cho nên mới xinh đẹp như vậy, nhưng hôm nay vừa nhìn, so với ảnh trên báo còn xinh đẹp hơn a!”

“Cô gái này nhìn thật xinh đẹp, nếu như cô ấy có thể làm bạn gái của tôi, không cần nhiều, một ngày cũng được, tôi chết cũng cam lòng.”

“Nhìn bộ dạng của người, dự đoán kiếp này không thể nào. Cô ấy vừa đẹp vừa có tiền, nam nhân nào không thích?”

Dương Hiểu Đồng ngồi trong phòng làm việc một lúc, nhìn thấy trợ lý luống cuống chạy vào, thậm chí ngay cả cửa cũng không gõ.

Nhìn thấy bộ dáng này, Dương Hiểu Đồng chân mày không khỏi nhíu lại, có thể làm cho cô ấy không lẽ phép như vậy, tất nhiên không phải chuyện nhỏ.” Chủ tịch, cảnh sát đang ở đây, bọn họ nói sản phẩm của chúng ta quốc gia chưa có kiểm nghiệm, không phù hợp theo quy định, yêu cầu đem toàn bộ sản phẩm mang về kiểm tra.“

Nghe nói vậy, Dương Hiểu Đồng sắc mặt biến đổi, không ngờ đối phương có quan hệ với cảnh sát, “Dẫn tôi đi xem.”

Khi hai người tới, trong đại sảnh đã có một đám người vây quanh. Bảy tám tên cảnh sát đang ở đại sảnh, vẻ mặt kiêu ngạo, bầu không khí có vẻ rất căng thẳng.

“Xin hỏi các anh tới đây có chuyện gì?” Môi đỏ mọng khẽ mở, thanh âm dễ nghe truyền vào tai mọi người.

Mặc dù biết bọn họ tới kiểm tra, thế nhưng cô vẫn lẽ phép hỏi. Cô mở công ty ở đây, chủ yếu tiêu thụ sản phẩm của chính mình, cùng bọn họ náo loạn không có gì tốt .

Vương Đào vốn chuẩn bị tức giận, dù sao tới đây là thủ trưởng ra lệnh, song khi hần quay đầu, lời nói lập tức nhẹ giọng xuống. Bởi vì, trước mặt là một nữ nhân quá đẹp...

“Vị tiểu thư này là?”

“Tôi là chủ tịch của Âm Kim Mai Côi”. Trên mặt mỉm cười lễ phép. Cô cũng không biết hần cố ý hay thật không biết nên hỏi như vậy. Cũng không phải nói cô tự đắc, thế nhưng hiện tại ở Thụy thành, người không biết cô đích xác rất ít.

Cô cũng không phải minh tinh, thế nhưng ở trên đường, người nhận ra cô tuyệt đối không ít, thậm chí có người chạy tới xin chữ ký...

“Cô là chủ tịch của Âm Kim Mai Côi?”. Vương Đào thật tình không biết Dương Hiểu Đồng là chủ tịch, lúc trước hần làm việc ở chỗ khác, mới vừa điều qua đây, rất nhiều chuyện không rõ lắm.

Dương Hiểu Đồng khẳng định gật gật đầu.

“Là như vậy, Âm Kim Mai Côi bán ra sản phẩm không có qua kiểm nghiệm, cảnh sát vì lợi ích của nhân dân, muốn đem tất cả thương phẩm lấy về kiểm nghiệm một chút, bảo đảm thương phẩm của các cô được bảo quản, hi vọng các cô hợp tác.”

Mặc dù cô gái này rất đẹp, hần đích xác không muốn tổn thương cô, thế nhưng đây là nhiệm vụ cấp trên phái xuống, liên quan tới tiền đồ của mình, mỹ nữ không quan trọng, Vương Đào đầu óc rất tỉnh táo.

Nghe thấy lời này, tất cả mọi người mắng thầm, quá độc ác, quá vô sỉ. Dem về kiểm tra còn có thể lấy về sao? Mỗi một sản phẩm của Âm Kim Mai Côi đều là mấy chục vạn, cũng không phải hàng via hè, nói mất thì mất sao?

Nếu bị tịch thu thì bao nhiêu tiền? Bọn họ suy nghĩ một chút liền cảm thấy đây là một giá kinh người. Thương phẩm Ám Kim Mai Cô hiệu quả tốt bao nhiêu, mọi người đều chứng kiến, căn bản không có bất kỳ vấn đề gì. Huống chi, Ám Kim Mai Cô kinh doanh nhiều ngày như vậy, sao hiện tại mới tới kiểm tra?

Vương Đào lời nói chững chạc đàng hoàng, bộ dáng thật là một lòng vì nhân dân phục vụ, toàn bộ chính là mặt người dạ thú, treo đầu dê bán thịt chó mà thôi.

“Ám Kim Mai Cô có nhiều sản phẩm như vậy, các anh đem toàn bộ đi, vậy tôi còn kinh doanh thế nào?”

“Không có sản phẩm, tạm thời ngừng kinh doanh thôi! Chờ chúng tôi kiểm tra xong cô kinh doanh lại.” Vương Đào bình thản trả lời.

Nghe nói như thế, mọi người lại lần nữa phẫn nộ, đây là lời người nói sao? Thực sự là người tới là địch a. Ám Kim Mai Cô ngừng kinh doanh, một ngày tổn thất bao nhiêu a?

“Vậy các anh kiểm tra bao lâu?” Dương Hiểu Đồng không gấp, từ từ nói, dù sao bất luận thế nào cô cũng không thể để cho bọn họ đem về.

“Không rõ lắm, nói chung các cô chờ là được.” Lần này qua đây, cấp trên nói thẳng là đem toàn bộ sản phẩm của Ám Kim Mai Cô mang về, thậm chí cũng không nói hoàn trả, về phần kiểm tra căn bản là một cái cớ.

Lúc Vương Đào nói những lời này, ngay cả người cùng hă đi cũng có ý tứ, lời như thế cũng chỉ có hă mới có thể nói ra, bất tri bất giác đứng cách xa Vương Đào không ít, nếu như có thể, bọn họ thật muốn nói cho người khác biết, người này bọn họ không quen.

Nghe nói như thế Dương Hiểu Đồng không giận mà cười, “Vậy ý của anh là, các anh kiểm tra một tháng, nửa năm, một năm tôi vẫn phải chờ?”

Vương Đào gật đầu, mặc dù mình là một cảnh sát chức vụ nhỏ, thế nhưng tốt xấu gì cũng là cảnh sát, cô ấy không làm gì được mình.

Ngay cả những khách đứng bên cạnh đều nhin không được, không biết xấu hổ, thế nhưng không biết xấu hổ đến trình độ này, bọn họ thật đúng là lần đầu tiên thấy.

“Tại sao cảnh sát lại cử người không biết xấu hổ tới đây? Lời như thế con người có thể nói ra sao?”

“Tôi dự đoán a, bọn họ chính là coi trọng sản phẩm Âm Kim Mai Côi , lấy về đại khái kiếm một khoản, cảnh sát bại hoại a, chủ tịch, cô tuyệt đối không thể đáp ứng, nếu như đóng cửa thật vậy chúng tôi làm sao bây giờ?”

Một người lo lắng nói. Công ty Âm Kim Mai Côi mặc dù kinh doanh cũng không lâu, thế nhưng trong lòng mọi người, vô tình, nó đã trở thành công ty quan trọng ở đây.

Đúng vậy, ngàn vạn lần đừng đáp ứng a!

“Các người trở về đi, chúng tôi nộp thuế nuôi các người là được!” Dương Hiếu Đồng còn chưa nói, những khách cũ đã nhao nhao chửi rửa cảnh sát.

Nhìn tình hình này, mặt Vương Đào dần dần khó nhìn, thật không nghĩ tới khách hàng quá quan tâm Âm Kim Mai Côi, vốn cho là mình đến chẳng qua đối phó chủ tịch Âm Kim Mai Côi mà thôi, thế nhưng bây giờ hiển nhiên không phải đơn giản như vậy .

Hắn cứ như thế đứng đó bị mọi người mắng chửi, mặt mũi ngày càng khó coi, “Các người có bản lĩnh tiếp tục chửi? Chửi rửa nhân viên công vụ, sẽ cho các người trả giá.” Vốn cho rằng hắn uy hiếp sẽ làm nhiều người câm miệng, lại không ngờ lời của hắn lại khiến cho nhiều người tức giận.

“Người nói lời này là có ý gì? Người rất giỏi phải không?” Dương Hiểu Đồng nhìn tình hình này, cũng không nói gì, mà đứng tại chỗ nhìn Vương Đào giải quyết trận khô hài này như thế nào.

Vương Đào nói nửa ngày nhưng không ngăn cản được chửi rủa của mọi người, cũng không nói tiếp, vô luận như thế nào, nhiệm vụ hôm nay hẳn nhất định phải hoàn thành, đây là vấn đề liên quan đến thăng chức a!

“Dương chủ tịch phải không. Phiền cô đem sản phẩm giao cho tôi“. Nếu tiếp tục hẳn cũng sẽ không chịu nổi, Ám Kim Mai Cô lợi hại như vậy sao, nhiều khách hàng đều giúp đỡ bọn họ?

Trước đây, loại việc này cũng không phải không có làm a, sao hôm nay có nhiều cản trở như vậy.

Sớm biết như vậy, hẳn mang thêm người tới.

“Nếu như tôi nói không đem ra?“ Dương Hiểu Đồng hỏi ngược lại, ngữ khí rất nhẹ nhàng, phảng phất là đang nói đùa, nhưng ánh mắt của cô rất nghiêm túc.

Vương Đào bị nhiều khách vây quanh, liền cực kỳ khó chịu, không ngờ Dương Hiểu Đồng cũng không hợp tác như thế, lập tức nói. “Tôi tới nơi này chỉ là thông báo cô một tiếng, cũng không có hỏi cô có đồng ý hay không, bởi vì bất luận cô đồng ý hay không đồng ý, chúng tôi đều lấy đi”.

“Ha ha.” Dương Hiểu Đồng cười, tiếng cười vang rất xa, lời nói lạnh lẽo của Dương Hiểu Đồng trong miệng truyền ra “Anh phải rõ, nơi này là chỗ của tôi; chỉ bằng mấy người các anh muốn lấy toàn bộ đi, anh cảm thấy có khả năng sao?”.

“Vậy chúng tôi liền có lý do hoài nghi sản phẩm của các cô có vấn đề, không nên ép chúng tôi động thủ”.

Nghe Dương Hiếu Đồng nói, trong lòng hẩn đầu tiên là cả kinh, đích xác, nơi này là địa bàn của người ta, bọn họ cũng chỉ có vài người, đối phương không cho phép, bọn họ căn bản là không thể làm gì.

Thế nhưng sau khi nhìn Dương Hiếu Đồng, tất cả lo ngại biến mất, hẩn cũng không tin đến lúc đó Dương Hiếu Đồng có thể thế nào.

“Tôi liền bức cô, thế nào?” Tên cảnh sát cũng ti tiện, thật đúng là làm cho cô không biết nói gì. Thế nhưng Dương Hiếu Đồng tuyệt đối không phải là người đần độn.

“Đây là người tự tìm!” Vương Đào hỏa khí nổi lên, chợt hướng phía Dương Hiếu Đồng tiến hai bước, nghĩ phải bắt được Dương Hiếu Đồng.

Hai người cách rất gần, Vương Đào tựa hồ trong nháy mắt đi tới bên người Dương Hiếu Đồng, có lẽ trong mắt người thường rất nhanh, thế nhưng Dương Hiếu Đồng là người tu chân, như vậy thật là chậm a.

Vương Đào đi tới bên người Dương Hiếu Đồng, hẩn một tay chộp tới vai Dương Hiếu Đồng, dù sao hẩn chỉ muốn bắt được cô để có lợi thế, cũng không có ý đá thương Dương Hiếu Đồng.

Mà Dương Hiếu Đồng nhìn thấy Vương Đào động thủ thì mắt sáng lên, cô chính là tìm cái cơ! Cố ý né tránh, Vương Đào muốn chộp vào vai thế nhưng lại trúng vào ngực của cô.

“Ồ vô si!” Dương Hiếu Đồng bộ dáng giống như một nữ sinh bị ức hiếp.

Chuyện vừa rồi diễn ra trước mắt mọi người, mọi người đều nhìn thấy màn này, lập tức tiếng mắng chửi vang lên.

“Tên cảnh sát này vậy mà giữa ban ngày ban mặt muốn phi lễ Dương chủ tịch!”

Ngay cả Vương Đào cũng ngốc nghếch, mình rõ ràng muốn nắm bả vai của cô ta, thế nào biến thành nơi đó? Ngay lúc Vương Đào cũng nghi hoặc, lại nhìn thấy vẻ mặt châm chọc của Dương Hiểu Đồng.

Lập tức hiểu rõ, tất cả đều là kế của Dương Hiểu Đồng. Hẳn lại quên, có thể làm chủ tịch của một công ty lớn như vậy đâu phải là nhân vật đơn giản? Rất có khả năng, chỉ là người trước mắt quá trẻ, bất tri bất giác liền quên đối phương là chủ tịch.

Trước bị người mắng vô sỉ, hiện tại bị mắng sắc lang, tất cả vì nữ nhân này, Vương Đào rốt cuộc không chịu nổi. “Khi dễ mọi người (câu chửi thề đóa, nhưng thấy nó quá lịch sự khi gọi là câu chửi), các anh em động thủ, bọn họ đã không đáp ứng, cũng chỉ có thể mạnh bạo”.

Mấy người khác đưa mắt nhìn nhau, cuối cùng vẫn nghe Vương Đào động thủ; dù sao ở trong này Vương Đào thân phận cao nhất, bọn họ phải nghe theo Vương Đào làm việc.

Dù cho xảy ra chuyện gì, cũng là Vương Đào lãnh, hơn nữa đối phương không tuân thủ những gì bọn họ nói, như vậy, động thủ cũng rất bình thường. Dù sao ở cục cảnh sát lâu như vậy, đối với cảnh này cũng không thể trách.

Dương Hiểu Đồng đương nhiên không để cho bọn họ làm loạn, tiếp tục như vậy, cô cũng không phải là Dương Hiểu Đồng.

Lúc này bảo an thể hiện tác dụng của bọn họ, đổi lại là bảo an của công ty bình thường, có lẽ ở trường hợp này đều do dự, thế nhưng bảo an của Âm Kim Mai Khôi thì không.

Lúc tuyển dụng bọn họ cũng đã đáp ứng, vô luận đối phương là ai; chỉ cần công ty không cho phép, xông vào nơi này bọn họ đều sẽ ngăn cản.

Mười phút sau, Vương Đào và vài người thuộc hạ nằm trên mặt đất, mà bảo an của Âm Kim Mai Cô cũng bị vài vết thương nhẹ.

Dương Hiểu Đồng đứng tại chỗ, cô cũng không có phát huy thực lực của chính mình, làm như vậy là có mục đích, bọn họ cũng không phải là lưu manh, mà cảnh sát động thủ trước, hơn nữa bọn họ bị thương, bên ta cũng bị thương, việc này bọn họ chiếm lý, thế nhưng nếu như bọn họ không bị thương, như vậy cục diện lại không giống nhau.

Vương Đào vẻ mặt không cam lòng, chậm rãi đứng lên, chỉ nhìn Dương Hiểu Đồng, mặc dù trong lòng phần nộ chiếm hơn phân nửa, nhưng lại có chút sợ hãi. Không ngờ cô gái này nhìn qua nhu nhược như thế, động tay cũng quá cường hãn!

Hắn chỉ nhớ rõ mình đi tới bên người Dương Hiểu Đồng, còn chưa kịp động tthủ đã bị Dương Hiểu Đồng lật úp trên mặt đất, hắn là một nam nhân lại bị một cô gái dễ dàng đánh ngã trên đất như vậy, trong lòng nhất thời không có cách nào tiếp thu.

Cho nên hắn đứng lên lần nữa xông tới, lại bị Dương Hiểu Đồng hung hăng đánh nằm trên mặt đất, đồng thời bụng còn bị đạp một cước, thật đau a.

Hiện tại hắn nằm trên đất, mười phần nội thương. Hắn cũng không hiểu, cô gái này đánh như thế nào lại nhìn không ra, nhìn qua không có gì trở ngại lớn, thế nhưng chỉ có hắn mới biết rốt cuộc là bao nhiêu đau đớn.

Mọi người thấy Vương Đào nửa ngày mới đứng lên, mỗi một người đều xem thường, nam nhân này đánh không lại một cô gái còn chưa tính, rõ ràng không bị thương tích gì lại không đứng dậy, thật là làm cho Vương Đào nói không nên lời a.

“Đây là công ty của tôi, không có chuyện gì thì mời các người trở về.”
Dương Hiểu Đồng lạnh lùng nói, đối với những người này cô thực sự nhìn

đủ rồi.

Nghe nói vậy, Vương Đào cũng không đi, nói “Cô đánh tôi như vậy, giờ muốn tôi trở về sao? Nằm mơ đi! Một hồi cho cô biết.”

Nói xong, Vương Đào trực tiếp bấm điện thoại. “Lâm cục trưởng? Tôi là cảnh sát Vương Đào a!” Vương Đào trong lời nói có ý lấy lòng.

“Hôm nay tôi bị đánh, bọn họ không phục tùng mệnh lệnh của chúng ta.”

“Chúng tôi bây giờ đang ở Âm Kim Mai Côi, ông lập tức phái người qua đây? Được.”

Điện thoại xong, Vương Đào đặc ý nhìn Dương Hiểu Đồng, cô hãy chờ xem.

Dương Hiểu Đồng vẻ mặt bình tĩnh nhìn Vương Đào, loại tiểu nhân đặc chí này, hôm nay cô coi như đã nhìn thấu.

Lâm cục trưởng tốc độ rất nhanh, không lâu lắm, ngoài cửa Âm Kim Mai Côi vang lên tiếng xe cảnh sát. Mà những khách bao vây xem từ đầu đến cuối, lập tức vì Dương Hiểu Đồng mà bất bình.

Nhiều người như vậy bắt nạt một cô gái nhỏ còn chưa tính, cô gái này còn xinh đẹp như vậy, nhìn đẹp còn chưa tính, người này đã thay đổi bọn họ, tất cả cộng lại đối với tên cảnh sát này có thể nói là ghét tới cực điểm.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Cảnh Cáo

Lâm Kiệt nghe điện thoại của Vương Đào, rất nhanh chạy tới, một mặt là bởi vì Vương Đào nịnh hót hẳn rất hưởng thụ, cho nên liền chạy tới, về phương diện khác, Vương Đào là cục phó, Vương Đào giúp ai làm việc hẳn biết, hẳn muốn vị trí thủ trưởng đã rất lâu rồi, nhưng chức vị của hẳn thủy chung vẫn là phó, làm cho hẳn rất khó chịu.

Nếu như có thể cùng Vương Đào quan hệ, như vậy có khả năng rất nhanh đem chức vụ thăng lên. Bất luận thế nào, hôm nay giúp bọn họ, ít nhất trong lòng của bọn họ sẽ nhớ mãi phần tình này.

Lâm Kiệt vừa đến nhìn thấy nhiều người tụ tập ở trong này, nhất là tập trung ở Âm Kim Mai Côi thật đúng là có một chút kinh ngạc, mọi người đang nhìn cảnh sát mặc quân phục, Lâm Kiệt cùng một đám người phía sau đi vào, bất giác nhường ra một con đường.

Vừa tiến đến nhìn thấy Vương Đào cùng với mấy người khác bộ dáng cũng không bình thường lại điều võ dương oai, nói “Vương phó, ở đây xảy ra chuyện gì?”

Mặc dù nhìn hiện trường, chuyện gì xảy ra cũng biết đại khái, thế nhưng Lâm Kiệt vẫn mở miệng hỏi, dù sao chuyện này cũng phải làm rõ ràng. Dẫn đầu nói như vậy cũng là có mục đích, đó chính là cho Vương Đào biết, mình hoàn toàn vì hẳn mà đến.

Rất hiển nhiên, Vương Đào cũng biết phần tình của Lâm Kiệt, vừa mới tới đã dò hỏi mình xảy ra cái gì, rõ ràng chính là đứng ở phía mình.

“Lâm cục trưởng, ngài đã tới a.”, Vương đào cười nói “Chính là cô ta, cô ta là chủ tịch của Âm Kim Mai Côi, chúng tôi dựa theo lệ cũ qua đây lấy sản phẩm về kiểm nghiệm, thế nhưng cô ta không chỉ không đồng ý, còn động thủ, anh em chúng tôi đều bị thương.” Chỉ vào Dương Hiểu Đồng, lời nói đầy căm phẫn, tựa hồ rất mệt.

Dương Hiểu Đồng đứng ở một bên, nhìn Vương đào cúi đầu khom lưng, nụ cười cô đọng ở khóe môi, nụ cười châm chọc bị cô khéo léo giấu đi, nhìn qua cao nhã mà lại mê người.

Lâm Kiệt nghe Vương đào nói, trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm, chuyện này không khó giải quyết, dù sao rõ ràng chính là người của cảnh sát chiếm lý.

Lập tức quay đầu, vẻ mặt nghiêm túc, chuẩn bị răn dạy một phen, thế hiện mình chí công vô tư, chỉ là khi nhìn Dương Hiểu Đồng, tuyệt thế mỹ nữ đứng trước mặt mình, vẻ nghiêm túc lập tức biến mất, lập tức hòa hoãn.

Âm điệu không khỏi nhẹ nhàng, nhẹ giọng nói nhỏ. “Cô là chủ tịch của Âm Kim Mai Côi sao?”

Âm Kim Mai Côi gần đây có bao nhiêu danh tiếng, hẳn là cục trưởng nói như thế nào cũng phải biết đến, vợ và con của ông muốn tới nơi này mua đồ, bất quá hẳn là cục trưởng tiền không đủ, đối với vợ ồn ào hẳn cũng cảm thấy rất phiền.

Không ngờ mình đến Âm Kim Mai Côi xử lý sự tình, hơn nữa còn là xử lý chủ tịch, chuyện này rất ngoài dự liệu của hẳn. Bất quá như vậy cũng tốt, đến lúc đó Vương Đào đem sản phẩm của Âm Kim Mai Côi thu hồi, mình thuận tiện từ trong đó lấy về, thế chẳng phải tốt sao?

Vương Đào không chú ý. Nghĩ tới đây, Lâm Kiệt cũng rõ vì sao chủ tịch Âm Kim Mai Côi không đáp ứng, việc này đối làm ai cũng sẽ không đáp

ứng, bọn họ một kiện sản phẩm đều là mấy chục vạn, nhiều sản phẩm như vậy mang về, con số này rất kinh người.

Dự đoán, chủ tịch Âm Kim Mai Côi là đặc tội người nào, nếu không, tại sao có thể bị cảnh sát đến điều tra.

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, nhìn hai người không nói gì. “Tôi là chủ tịch của Âm Kim Mai Côi, Lâm cục trưởng, có chuyện tôi cần làm rõ ràng, là bọn hãn động thủ trước, không phải chúng tôi, chúng tôi chẳng qua là phòng vệ chính đáng mà thôi.”

“Chẳng lẽ các người là người của nhà nước, là có thể tùy tiện bắt nạt chúng tôi sao? Còn nữa, cảnh sát có tố chất một sắc lang, vậy mà ở trước mặt nhiều người như vậy cũng dám phi lễ tôi” Dương Hiểu Đồng nói đến đây, khuôn mặt cũng không khỏi đỏ mấy phần.

Nghe vậy, Lâm Kiệt sừng sốt, “Hãn phi lễ cô? Cô nói là sự thật?” Vương Đào lá gan cũng quá lớn, giữa ban ngày ban mặt, ở công ty người ta làm ra loại chuyện này, thật đúng là không phải người bình thường có thể làm được.

Mình cùng Vương Đào quen nhau không tính là lâu, thế nhưng thời gian cũng không ngắn, hãn mặc dù háo sắc một chút, nhưng không thể không có chừng mực như vậy.

Dương Hiểu Đồng vẫn không nói gì, quần chúng vây xem mở miệng trước “Chính là vậy, chúng tôi tận mắt chứng kiến.”

Lâm Kiệt sắc mặt lập tức khó coi mấy phần, có nhiều người như vậy nguyện ý làm chứng? Giương mắt nhìn Vương Đào bên cạnh, nhìn thấy Vương Đào vẻ mặt xấu hổ đứng tại chỗ, bộ dáng kia nói rõ là thật.

Vương Đào rất phiền muộn, chuyện này căn bản là không có cách nào giải thích, biết chân tướng của sự tình cũng chỉ có hãn và Dương Hiểu

Đồng, những người khác nhìn thấy đích thực là mình phi lễ cô ta.

“Khụ khụ.” Lâm Kiệt cảm thấy xấu hổ.

“Dương tiểu thư, phiền cô trước theo chúng tôi đi một chuyến tới cục cảnh sát, chuyện này chúng tôi cần điều tra.”

Dương Hiểu Đồng lơ đãng hỏi, “Lâm cục trưởng, lời này nói thật kỳ quái, rõ ràng là đối phương có vấn đề, tại sao muốn tôi đi theo điều tra?”

Bọn này cấu kết với nhau, mọi người cũng nhao nhao phụ họa.

Đích xác, chuyện này nói thế nào lỗi cũng là ở Vương Đào, không đem Vương Đào về điều tra, ngược lại đem Dương Hiểu Đồng mang về. Không cần phải nói đều biết Lâm Kiệt và Vương Đào có quan hệ.

Lâm Kiệt thấy mọi người như vậy, lập tức cũng phát hiện lời nói có một chút vấn đề.

“Mọi người yên lặng một chút, nghe tôi nói cho hết lời.” Lâm Kiệt xoay đầu lại hướng quần chúng vây xem khoát tay áo, ý bảo mọi người im lặng.

“Tôi còn chưa nói hết, ý của tôi là Vương Đào và Dương tiểu thư cùng nhau trở về giúp đỡ điều tra; chuyện này chúng tôi nhất định sẽ điều tra rõ, cho mọi người một công đạo!” Chỉ có thể giải quyết như thế, nếu không dự đoán mọi người đều oán than dậy trời a.

Hắn là cục phó, tuy nói ở Thụy thành thế lực cũng không tệ lắm, thế nhưng cũng không thể khiến cho quần chúng công phẫn, dù sao nếu như dân chúng đồn đãi quá lớn, hắn không có khả năng trở thành cục trưởng.

Nghe nói như thế, tâm tình của mọi người mới bình phục mấy phần.

Thấy mọi người không có bàn luận nữa, Lâm Kiệt trên mặt cũng lộ ra một nụ cười.

Hướng phía Dương Hiểu Đồng ôn nhu nói, “Như vậy, Dương tiểu thư xin theo tôi trở về một chuyến”.

Lâm Kiệt nói làm cho người ta tìm không ra lý do không đi, mà Dương Hiểu Đồng cũng không muốn làm khó Lâm Kiệt, cho nên chỉ gật gật đầu. Rất rõ ràng, hai người bọn họ căn bản là cấu kết với nhau, thế nhưng cụ thể làm như thế nào cô cũng không biết, nhưng cô không có gì lo lắng.

Vương Đào thấy Dương Hiểu Đồng đáp ứng, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng. Vốn cho là việc rất dễ giải quyết, không ngờ lâu như vậy mới giải quyết xong.

Dương Hiểu Đồng chợt nói “Tôi đáp ứng với các người trở về hợp tác điều tra, thế nhưng tôi cũng không đáp ứng cảnh sát các người đem sản phẩm của Âm Kim Mai Côi đi.” Ngữ khí rất kiên quyết, một khi bọn họ mang đi, như vậy, rõ ràng không có khả năng đem về.

Mặc dù cô hiện tại cũng không thiếu tiền, thế nhưng dù đem tiền cầm đi ném cũng tốt hơn bị bọn họ lấy đi.

Vương Đào thấy Dương Hiểu Đồng không đồng ý, lập tức nóng nảy, nhiệm vụ hãn lần này chính là đem thương phẩm Âm Kim Mai Côi mang về, cái này không thể hoàn thành sao?

Đi tới bên người Lâm Kiệt, bên tai nhẹ giọng nói “Lâm cục trưởng, cái này không thể được a, đây là nhiệm vụ cấp trên phái làm, không xong không được.” Hiển nhiên liền đem giao nhiệm vụ này cho Lâm Kiệt.

Nghe nói, Lâm Kiệt chân mày không khỏi nhíu lại, nhìn về phía Vương Đào trong mắt có vẻ chán ghét, đem chuyện này đổ trên người của ta? Nếu như không phải hãn phi lễ, chuyện này sao có thể khó giải quyết như vậy?

“Vấn đề là bây giờ người ta có lý, trước hết cần phải xử lý chuyện người phi lễ Dương Hiểu Đồng, tạm thời đem cô ấy mang về cục, đến lúc đó ở

đây không ai, người lại đến.”

“Lâm cục trưởng quả nhiên không hổ là Lâm cục trưởng, nghĩ thật là chu đáo, tôi thật bội phục.”

“Như vậy Dương tiểu thư, xin mời.” Lâm Kiệt làm tư thế mời.

Dương Hiểu Đồng cũng không có phản kháng, dù sao dân không thể đấu với quan nên lên xe cảnh sát. Ngồi ở xe cảnh sát, cười chế nhạo, không ngờ mình cũng có ngày ngồi xe cảnh sát.

Ngồi trên xe cảnh sát, Dương Hiểu Đồng vẻ mặt bình thản, hoàn toàn không giống như một người sắp vào cục cảnh sát.

Vương Đào ngồi đối diện Dương Hiểu Đồng, nhìn Dương Hiểu Đồng vẻ mặt điềm nhiên, cười nói “Cô chuẩn bị đi, tôi xem một hồi đến nơi, cô còn bình tĩnh như thế không?”

Nghe vậy, Dương Hiểu Đồng mắt liếc Vương Đào một cái, nhìn về phía khác, tựa hồ ngay cả nói cô cũng lười biếng.

Vương Đào thấy Dương Hiểu Đồng biểu hiện như vậy, trong lòng rất khó chịu.

Hung hăng trợn mắt nhìn Dương Hiểu Đồng một cái, hãnh trái lại muốn nhìn sau khi đến cục cảnh sát cô còn có thể kiêu ngạo thế nào nữa!

Rất nhanh, Dương Hiểu Đồng cùng bọn họ tới cục cảnh sát.

Lâm Kiệt kêu vài người đem Dương Hiểu Đồng vào phòng thẩm vấn.

Dương Hiểu Đồng ngồi trên ghế, một nam một nữ ở trước mặt cô thẩm vấn. Bọn họ đã được Lâm Kiệt dặn dò, bắt Dương Hiểu Đồng thừa nhận Vương Đào không có phi lễ cô, đồng thời làm cho cô ngoan ngoãn đáp ứng

đem thương phẩm Âm Kim Mai Côi giao cho Vương Đào mang về kiểm tra.

Cho nên bọn họ cũng rất hiểu rõ cuộc mục đích của bọn họ là cái gì?

Đào Linh nhìn thấy Dương Hiểu Đồng vẻ mặt đăm nhiên ngồi chỗ kia liền cảm thấy khó chịu, Dương Hiểu Đồng là một mỹ nữ, nội tâm trôi lên cảm giác đố kỵ “Đến nơi này thì thành thật một chút, còn đoan trang cái gì, thành thật thừa nhận chính người phạm lỗi!”

Nghe vậy, Dương Hiểu Đồng khóe miệng lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm, nữ nhân này thật đúng là khôi hài mình tựa hồ cũng không có đắc tội cô ta đi? Câu nói đầu tiên liền khó nghe như vậy, thật đúng là không dễ dàng.

“Tôi sai phạm cái gì? Tôi thật không biết a.”

Đào Linh thấy Dương Hiểu Đồng một chút cũng không để ý mình, ngược lại hỏi cô phạm lỗi gì, càng sừng sốt, vừa nhìn cũng không phải là người bình thường, dù sao đại đa số người tới cục cảnh sát thẩm vấn đều rất hoang mang, có rất ít người có thể đăm nhiên đối mặt như vậy, coi như là nam nhân cũng không cách nào làm được, thế nhưng trước mặt nữ nhân này vậy mà một chút cũng không để ý.

Dường như ở đây không phải cục cảnh sát, là phòng khách nhà cô ấy.

“Lỗi gì? Đến nơi này ngoan ngoãn thừa nhận đi, không cần lãng phí thời giờ của tôi, là người câu dẫn Vương Đào đúng không? Vương Đào cũng không có ý phi lễ người!” Vừa nói, Đào Linh một bên gõ bàn, vẻ mặt thành thật, dường như cô ta nói mới là sự thực.

“Tôi nói vị này, Vương Đào phi lễ tôi là ở trước mặt mọi người đều nhìn thấy, tôi có rất nhiều nhân chứng, huống hồ trước mặt nhiều người như vậy

câu dẫn người khác, cô làm được sao?” Dương Hiểu Đồng dùng ánh mắt trên dưới nhìn Đào Linh, tựa hồ đang nghiên cứu.

Vừa nhìn Dương Hiểu Đồng, Đào Linh liền biết Dương Hiểu Đồng là có ý gì. “Nhìn cái gì vậy, cô nghĩ rằng tôi với cô giống nhau a, đồ đê tiện.” Thực sự là càng xem nữ nhân này càng khó chịu, quả thực chính là dụ dỗ người khác!

Dương Hiểu Đồng nhíu mày, thật lâu không ai mắng cô như thế, lúc trước là Lâm Tử Di, chỉ là bây giờ cô ta đã biến mất trong tầm nhìn của mình. Không khỏi đứng lên, hai mắt mang theo tàn nhẫn bắn thẳng đến Đào Linh, nhìn xuyên đáy lòng của cô ta.

Đào Linh chỉ cảm giác mình đột nhiên bị ánh mắt Dương Hiểu Đồng nhìn, thậm chí cũng không động đậy nổi, ánh mắt như thế quá kinh khủng, cô là lần đầu tiên nhìn thấy ánh mắt như vậy.

Lời nói lạnh như băng của Dương Hiểu Đồng trong miệng nhẹ nhàng nói ra “Cô có bản lĩnh đem lời nói vừa rồi nói lại một lần nữa.”

Đào Linh cảm thấy có người chặn cổ họng mình, nói không nên lời, Dương Hiểu Đồng ngồi xuống chỗ ngồi, Đào Linh tâm tình cực kỳ khó chịu.

“Tôi nói cô là đồ đê tiện, thế nào? Cái dạng này, không phải là muốn câu dẫn người khác sao, thực sự là kỹ nữ, cô mà còn lập bàn thờ trình tiết a?” Đào Linh cười nhạt, chỉ có thể từ trong đó nghe ra đố kỵ của cô ả.

“Ba...” Một thanh âm vang lên, Dương Hiểu Đồng lại lần nữa ngồi xuống chỗ ngồi, đúng vậy, cô vừa cho Đào Linh một bạt tay, chậm rãi nói “Cục cảnh sát này chó điên không ít, không có việc gì cũng sửa to, nghe thật phiền”.

“Người...” Đào Linh sờ vào má trái, lúc này đau nóng bừng lên, hơn nửa ngày mới phản ứng được, mình thế nhưng ở cục cảnh sát bị một ‘phạm nhân’ đánh, “Người lại dám đánh ta”

Dương Hiếu Đồng lông mày nhinh lên “Tôi đánh cô, cô có thể thế nào?” Nói rõ ta chính là bắt nạt má người a. “Từ Cường! cô ta đánh em!” Đào Linh xoay người nhìn một nam cảnh sát khác, tràn đầy ủy khuất nói, ai biết Từ Cường lúc này vẻ mặt say mê nhìn Dương Hiếu Đồng, trong mắt mê luyến, thậm chí hẳn cũng đã quên mình bây giờ là làm gì.

Đào Linh nhìn thấy bộ dáng này của Từ Cường, lập tức phát hỏa “Từ Cường, anh đang làm gì? Tôi bị người ta đánh, anh còn nhìn người khác.” Nói xong, chính mình hỏa khí bốc lên đầu.

Lúc này Từ Cường mới thu hồi ánh mắt trên người Dương Hiếu Đồng lại, mỹ nữ này thực sự là đẹp a, mình sống nhiều năm như vậy là lần đầu tiên nhìn thấy mỹ nữ như vậy, ngay cả mỹ nữ mình tinh so với cô đều là vệt so với thiên nga.

Nhìn thấy bộ dáng bọn họ, Dương Hiếu Đồng nụ cười trên mặt càng sâu, cười chế nhạo nhìn Đào Linh, “Nói thế nào tôi đều hơn cô, đố kị sao a, người kiếp này cũng chỉ có thể là trình độ này.” Đột nhiên phát hiện nữ nhân này khôi hài.

“Tôi liều mạng với cô!” Đào Linh hướng Dương Hiếu Đồng đánh tới, bộ dáng kia nghĩ đến là muốn phá mặt Dương Hiếu Đồng.

Nhìn Đào Linh xông lại, Từ Cường kịp phản ứng sau đó kéo Đào Linh ra, không ngờ Đào Linh tốc độ lại vô cùng nhanh, đảo mắt vọt tới trước mặt Dương Hiếu Đồng, một cái tát kia còn chưa vỗ xuống, “Ba ba” hai tiếng liên tiếp vang lên, Dương Hiếu Đồng trực tiếp cho ả hai bạt tay.

“Thế nào một chút cũng học không tốt?” Nói có chút cảm khái, tựa hồ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép “Tôi cảnh cáo cô, đừng động thủ với tôi,

bằng không tôi sẽ cho cô chết rất khó coi.” Nói đến độ thủ, Dương Hiểu
Đồng thật không sợ!

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Ấu Đả

Đào Linh thật không dám động thủ, Dương Hiểu Đồng tốc độ nhanh thậm chí cô ta không biết chuyện gì xảy ra liền bị tát hai bạt tay, Đào Linh mặc dù không nói thân thủ phi thường, thế nhưng có thể lên làm cảnh sát, nói như thế nào cũng thật sự có tài, thế nhưng bây giờ cô lại nhìn không rõ, chỉ có thể vờ mặt ủy khuất nhìn về phía Từ Cường bên cạnh.

Từ Cường nhìn Đào Linh bị đánh, cô ta rõ ràng là hi vọng mình động thủ, dù sao mình là bạn trai của cô ta. Thế nhưng nhìn Đào Linh mặt sung kia, trong lòng hẳn không có cảm giác đau lòng, tương phản chỉ cảm thấy mất thể diện.

Cô ta sao có thể nhìn xấu như vậy, Dương Hiểu Đồng ngồi ở đó cao nhã quả thực khác nhau một trời một vực, hẳn càng nhìn Đào Linh càng cảm thấy cô ta càng xấu.

Hai bạt tay vừa rồi của Dương Hiểu Đồng cũng không nhẹ, cô ghét nhất người khác mắng cô khó nghe như vậy, cái gọi là miệng chó phun không ra ngà voi, cô muốn cho cô ta lãnh giáo, như vậy cô ta mới có thể an phận.

Khi thấy Đào Linh ủy khuất nhìn Từ Cường, Dương Hiểu Đồng liền biết Đào Linh cùng Từ Cường quan hệ không đơn giản, hẳn là người yêu a, nếu không Đào Linh cũng sẽ không làm động tác như vậy.

Mà Từ Cường lúc này do dự càng làm cho cô nhìn thấu nhiều thứ hơn, đích xác, lúc này Đào Linh biết cô hiện tại cặp má sưng lên bộ dáng khó coi bao nhiêu.

Lập tức, trên mặt nở một nụ cười thật đẹp, đôi mắt đẹp lại lộ ra ý dao động, hai loại kết hợp lại, một nét đẹp thanh diễm thoát tục.

Từ Cường nhìn bộ dáng này của Dương Hiểu Đồng, lại khơi dậy ý muốn bảo vệ, hẳn muốn bảo vệ Dương Hiểu Đồng, tựa hồ bị bắt nạt không phải Đào Linh mà là Dương Hiểu Đồng.

Môi anh đào đỏ tươi khẽ mở: “Không phải nói cảnh sát không thể lạm dụng tư hình sao? Cô ta muốn đánh tôi a.” Nũng nịu nhìn Từ Cường bộ dáng đau lòng a!

Hắn lại không có phát hiện Dương Hiểu Đồng trong mắt giao hoạt, Từ Cường lập tức trừng mắt Đào Linh liếc một cái “Thân là cảnh sát, tại sao có thể ra tay đánh người? Đây không phải là biết pháp phạm pháp sao?”

Dương Hiểu Đồng đôi mắt tràn đầy “Sùng bái” nhìn hắn, lập tức cảm thấy hình tượng của mình anh dũng, bày ra bộ dáng chính nhân quân tử, bài xích Đào Linh.

Đào Linh hiển nhiên không ngờ Từ Cường thấy mình bị đánh không chỉ không giúp mình trút giận, lại vì nữ nhân này răn dạy mình, trong mắt kia thoáng hiện một tia trong suốt “Từ Cường, con mẹ nó anh không phải người!”

“Tôi thế nào không phải người? Tôi đang nói đạo lý với cô có được không, cô này là xảy ra chuyện gì?”

Đào Linh không cùng Từ Cường nói tiếp, mà chạy ra phòng thẩm vấn, cô thật không nghĩ tới bạn trai của mình nhìn tới mỹ nữ, liền đem mình nhét vào một bên, đả kích này so với bị Dương Hiểu Đồng đánh còn nặng hơn.

Đào Linh sau khi rời khỏi, Từ Cường nửa điếm đuổi theo cũng không có, ngược lại trên mặt dâng lên vẻ vui mừng, phòng thẩm vấn này bịt kín, Đào

Linh sau khi ra ngoài, lúc này trong phòng chỉ còn lại hấn và Dương Hiếu Đồng, thật là cô nam quả nữ ở một phòng a.

Hấn chậm rãi tới gần Dương Hiếu Đồng, trên mặt tươi cười, chỉ là nụ cười này rơi vào trong mắt Dương Hiếu Đồng nhìn thế nào cũng là hèn mọn, mà chính hấn còn cho là mình rất tuấn tú.”Mỹ nữ, cô ta đã đi rồi, Lâm cục trưởng bọn họ chắc chắn sẽ không đơn giản buông tha cô, cô xinh đẹp như vậy, một hồi nếu như chịu ủy khuất sẽ không tốt a.”

Dương Hiếu Đồng chột nhứ mày “Như vậy ý của anh là?”

“Cô hiểu được... như vậy tôi có thể giúp cô, cho cô khỏi bị nổi khổ da thịt a!” Từ Cường trong mắt thoáng hiện âm quang, “Cô xinh đẹp như vậy, tôi sẽ hạ thủ lưu tình, thế nhưng cô cũng thấy đấy, Đào Linh bọn họ chắc chắn sẽ không hạ lưu tình.”

“Nơi này là cục cảnh sát, cô cũng phải thông minh a.” Từ Cường nhìn Dương Hiếu Đồng, nước bọt đều chảy xuống, loại mỹ nữ này, nếu có thể cùng cô ở cùng một chỗ, một buổi tối thôi, vậy thì chết cũng cam lòng.

Đào Linh trực tiếp chạy hướng về phía toilet, vừa rồi lời nói của Từ Cường vẫn hiện lên trong đầu của cô, cô thực sự không chịu nổi, cô đang hồi tưởng trong đầu của mình tối hôm qua Từ Cường còn dỗ ngon dỗ ngọt, không ngờ chưa bao lâu? Hấn liền biến thành dạng này.

Tất cả là bởi vì nữ nhân kia, vì nữ nhân kia Từ Cường mới có thể đối với cô như thế, nghĩ tới đây, Đào Linh đối với Dương Hiếu Đồng oán hận cao ngút trời.

Biết tiếp tục quay về phòng thăm vấn cũng là tự rước lấy nhục, Từ Cường đã bị nữ nhân kia dụ dỗ, mình trở về nói, hấn khẳng định vẫn che chở nữ nhân kia. Nghĩ tới đây, Đào Linh trong mắt xuất hiện ngoan ý.

À sẽ đi nói với bọn họ Từ Cường làm việc thiên vị, để cho bọn họ không cho Từ Cường tiếp tục thăm vấn nữ nhân kia, trái lại muốn nhìn, đến lúc đó còn có thể bảo vệ nữ nhân kia không?

Nhưng mà, Đào Linh ngẩng đầu nhìn mình trong gương, một tiếng thét chói tai kinh thiên động địa trong miệng truyền ra, thanh âm cực lớn, toàn bộ người trong cục cảnh sát cũng có thể nghe thấy tiếng thét chói tai của cô.

“A...”, nhìn mình trong gương, Đào Linh trong mắt không thể tin, tại sao có thể như vậy, mình tại sao biến thành như vậy?

Trong gương nữ nhân xấu kia là mình sao?

Chỉ thấy trong gương, tóc tai bù xù, trong mắt đầy tơ máu, trọng yếu nhất là khuôn mặt, lúc này đã sưng giống bánh bao, trên mặt càng đỏ, liếc mắt nhìn một cái, đích xác rất dọa người.

Đào Linh giờ mới hiểu được Từ Cường sao có thể đối với mình như vậy, cũng hiểu trong mắt hấn, ánh mắt quái dị lúc này có ý gì. Đối lại là mình, nhìn thấy gương mặt như vậy, dự đoán cũng ..., đều là nữ nhân kia, cô ta hạ thủ sao có thể ác như vậy, thảo nào đến bây giờ cô cũng cảm giác mặt mình nóng bừng và đau.

“Nữ nhân thúì, người chết chắc rồi! ...” Đào Linh hai tay nắm lại, trong lúc mơ hồ có thể nhìn thấy song quyền trên tay sợi gân xanh nổi lên, đủ để nhìn ra cô dùng nhiều khí lực bao nhiêu, càng có thể nhìn ra lúc này Đào Linh đối với Dương Hiểu Đồng có bao nhiêu oán hận!

“Tôi nhìn thế nào cũng đoán được nữ nhân kia hình như là bạn gái của người? Người không sợ cô ta ghen sao?” Dương Hiểu Đồng khước miệng câu dẫn ra một nụ cười, mà Từ Cường lại không có nhìn ra nụ cười trong nghiêng ngả, ngược lại cho rằng là cô nguyện ý tiếp thu đề nghị của mình, mà đang dụ dỗ mình.

Lập tức lời nói hùng hồn “Cô ta nhìn xấu như vậy, sao có thể là bạn gái của anh, em mới là... em nói đúng không?”

Nghe như vậy Dương Hiểu Đồng nụ cười trên mặt càng sâu. Hiện tại thực lực của cô đã đột phá nhị cấp, cách đột phá ba cấp cũng không lâu, cô muốn động thủ, thế nhưng nghe thấy tiếng bước chân, có bốn người đang theo rảo bước vào phòng thẩm vấn, mà một người trong đó chính là Đào Linh, cho nên cô cố ý nói như vậy, cô muốn nhìn Đào Linh một hồi sẽ phản ứng thế nào.

Nhìn bọn họ đánh nhau hẳn là rất thú vị a.

“Anh nói là sự thật? Thế nhưng tôi xem không giống a, vừa rồi cô ta bị đánh, tôi nhìn thấy anh rất đau lòng a.” Dương Hiểu Đồng không tự chủ run lên nổi da gà trên người, lời như thế nói ra ngay cả chính cô đều có chút chịu không nổi.

Bất quá Từ Cường lại không cảm giác được, hẳn rất hưởng thụ loại mỹ nữ làm nũng, “Đau lòng a? cô ta nhìn xấu như vậy, anh nhìn thấy đều phải ói ra, sao có thể đau lòng? Muốn đau lòng cũng là đau lòng vì em a, em nói có đúng hay không? Bảo bối?”

Tay Từ Cường hướng trên mặt Hiểu Đồng sờ soạng, nhưng mà hẳn còn chưa đụng tới, phòng thẩm vấn lại mở ra, chỉ thấy Đào Linh lấy tốc độ cực nhanh vọt vào, trên mặt tràn đầy dữ tợn, rất rõ ràng, lời Từ Cường vừa nói cô a cũng đã nghe thấy .

Từ Cường nghe tiếng quay đầu lại, phát hiện Đào Linh đã vọt tới bên cạnh hẳn, một phen néo tóc hẳn, thanh âm sắc bén nói “Anh vừa mới nói cái gì? Anh có bản lĩnh lập lại lần nữa! Anh nói tôi nhìn xấu đúng không?”.

Nghe thấy Đào Linh nói, Từ Cường đầu tiên là sửng sốt, lời mình nói vừa rồi đều bị nghe thấy? Trong nháy mắt thoáng hiện kinh hoàng, thế nhưng rất nhanh liền khôi phục “Cô điên rồi à, đang làm gì vậy? Mau

buông tay!” Từ Cường trở tay liền kéo Đào Linh đi, ở trước mặt Dương Hiếu Đồng như vậy thực sự là mất thể diện.

Đào Linh lúc này đã điên cuồng, Từ Cường đã nói như vậy, cũng không cần phải giữ thể diện cho hắn, cô chịu không nổi hắn ở trước mặt nữ nhân khác đối với mình như vậy.

Nữ nhân điên cuồng rất đáng sợ, Dương Hiếu Đồng xem như là đã thấy được.

Đào Linh điên cuồng nắm tóc Từ Cường, gắt gao lôi kéo, không có chút nào muốn buông tay, một bên lớn tiếng nói “Anh kêu tôi xấu, con mẹ nó anh căn bản cũng không phải là người, lão nương tôi hôm nay liều mạng với anh.”

Từ Cường bị Đào Linh kéo đau, lập tức cũng phát hỏa “Nữ nhân điên này, lão tử hôm nay phải giáo huấn cô.” Chợt hai người xoay đánh nhau, mà thân là nữ, Đào Linh đương nhiên là đánh không lại Từ Cường, bất quá Đào Linh kêu ba người chị em tới giúp, lúc này liền xuất thủ, giúp đỡ Đào Linh đánh Từ Cường.

Bốn nữ và một nam đánh nhau túi bụi, cục diện kia đích xác rất hoành tráng a. Dương Hiếu Đồng không thèm để ý chút nào, bọn họ đánh nhau cô càng cao hứng.

Dương Hiếu Đồng ngồi ở đó xem cuộc vui, nhìn bọn họ đánh nhau.

Cảnh tượng đặc sắc nha! Càng về sau càng nhiều chiêu hiểm như đập nhau, thế nhưng căn bản cũng không biết ai đập ai, chỉ nghe một tiếng thét chói tai và tiếng kêu rên có thể thấy được bọn họ đánh nhau kịch liệt thế nào.

Cảnh tượng giằng co chừng 10 phút, người ở cục cảnh sát mới nghe được động tĩnh bên này nhao nhao qua đây, nhìn thấy phòng thẩm vấn lúc này,

mỗi người sắc mặt đều rất đặc sắc, tựa hồ không rõ mấy người này vì sao lại đánh nhau, hơn nữa đánh điên cuồng như vậy, Dương Hiểu Đồng bên cạnh yên lặng ngồi xem cuộc vui, lúc này rơi vào trong mắt bọn họ lại có vẻ như chiêm chọc vậy.

Lâm Kiệt nhìn thấy tình hình này, trán nổi gân xanh cũng mau chóng đi tới, đây cũng quá mất mặt!

Tức giận nói “Bốn người các ngươi, cùng tôi vào phòng làm việc!” Nói xong quay đầu lại trực tiếp đi vào phòng làm việc, rất hiển nhiên, Lâm Kiệt rất tức giận

Đào Linh, Từ Cường bọn họ lúc này cũng đã dừng lại, lúc này trên mặt môi son, kẻ mắt xanh xanh đỏ đỏ lẫn lộn, bộ dáng kia thoạt nhìn rất chặt vật. Nhìn thấy cục trưởng tức giận, lập tức từng người một ủ rũ đi theo phía sau Lâm Kiệt vào phòng làm việc.

Những người còn lại đứng tại chỗ đưa mắt nhìn nhau. Mà các nam nhân đại đa số ánh mắt dừng lại trên người Dương Hiểu Đồng, Dương Hiểu Đồng thì làm chuyện của mình, những người này cô hoàn toàn xem như không nhìn thấy.

Khi xuất hiện lại phòng thẩm vấn là nửa giờ sau, Từ Cường không có đi vào vì bị Lâm Kiệt xử phạt, vào cùng Đào Linh là ba nữ nhân.

Bốn người vừa tiến vào hung thần ác sát nhìn Hiểu Đồng, nhất là Đào Linh, nếu như ánh mắt có thể giết người, sợ là Dương Hiểu Đồng cũng không biết chết bao nhiêu lần.

Đào Linh đi tới trước mặt Dương Hiểu Đồng, “Hiện tại Từ Cường đã đi, tôi xem còn có ai có thể giúp cô!” Trước là một mình cô, hiện tại cộng thêm ba người chị em, cô cũng không tin bốn người bọn họ không làm gì được, Dương Hiểu Đồng đạm mạc liếc mắt nhìn Đào Linh một cái, chậm rãi nói “Tôi căn bản là không trông chờ hẳn giúp tôi, chỉ là nhìn cô người

gọi là bạn trai có bao nhiêu thích cô mà thôi, thật không nghĩ tới, người như vậy, vậy mà cũng có bạn gái, ha ha.” Mặc dù là phê phán Từ Cường, thế nhưng rất rõ ràng chính là châm chọc Đào Linh.

Quả nhiên, Đào Linh vừa nghe lời này, giận không kìm được, thế nhưng nghĩ vẫn là bình phục tâm tình của mình, khoe miệng lộ ra một tươi cười “Cô thừa nhận đi, ở Âm Kim Mai Côi là cô chủ động câu dẫn Vương Đào đúng không? Cô không muốn hãnh mang thương phẩm của Âm Kim Mai Côi đi, cho nên cố ý câu dẫn hãnh đúng hay không?”

Lúc Đào Linh nói chuyện, ba nữ nhân khác đã cùng nhau đứng trước mặt Dương Hiểu Đồng, các cô ý tứ rất rõ ràng, nếu như Dương Hiểu Đồng không thừa nhận lời liền động thủ.

“Không đúng.” Dương Hiểu Đồng nhìn các cô liếc mắt một cái.

“Cô quả thực không biết xấu hổ!” Nói xong, Đào Linh thân thủ hướng phía trên mặt Dương Hiểu Đồng đánh đến, muốn đánh Dương Hiểu Đồng một bạt tai để báo thù.

Nghĩ đến lần trước, lần này cô không động thủ một mình; mà thêm ba người cùng tiến lên, giúp cô khống chế, mà cô thì lại được báo thù.

Bất quá, khi bọn họ đối mặt với Dương Hiểu Đồng, tất cả có khả năng sao?

Đương nhiên không có khả năng.

Dương Hiểu Đồng trở tay, một người trong đó bị Dương Hiểu Đồng kéo đến trước ngực, chột một cước hướng phía hai chân của cô đá vào, cô ta chỉ cảm giác chân mình đau nhức, ngã lăn trên mặt đất.

Một người khác tính toán kéo tay Hiểu Đồng thì lại bị Dương Hiểu Đồng trực tiếp một cước đạp bay ra ngoài, đối với bọn họ, cô cũng không cần thủ

hạ lưu tình.

Nữ nhân khác hướng phía trên đầu Dương Hiếu Đồng đánh tới, nghĩ là chuẩn bị nắm tóc của cô, Dương Hiếu Đồng cũng một lần nữa kéo tóc cô gái này trực tiếp hướng phía tường đụng tới, va chạm này, nữ nhân trực tiếp ngậy ngốc ngồi dưới đất, sờ soạng đầu, lằng lằng nói một câu “Máu...”

Về phần quan trọng nhất là Đào Linh, Dương Hiếu Đồng lại lần nữa làm mặt cô ả sưng lên, lần này không phải hai cái tát, mà là trực tiếp chào hỏi cô bằng bốn cái tát.

Rất nhanh, Dương Hiếu Đồng lại lần nữa nhàn nhã tọa vị, mà bốn người bọn họ lúc này đã là về mặt chặt vật ngồi trên mặt đất, về phần Đào Linh lúc này đã không thể nhìn được.

Dương Hiếu Đồng về mặt đạm nhiên nhìn bốn người chặt vật “Thế nào, đánh nữa không? Trước nói cho cô biết rồi, cô mà còn như vậy, thực sự là tự tìm lấy”.

Đào Linh lúc này nghe Dương Hiếu Đồng nói thật là muốn chết đi.

.....

Khi HĐ đi cùng cảnh sát thì trợ lý của Dương Hiếu Đồng _ Tuệ Mẫn, trước tiên là gọi điện thoại cho Nghiêm Tuấn Trạch, đem đại thể tình hình nói cho Tuấn Trạch biết. Nghiêm Tuấn Trạch nhận được tin tức, lập tức ngừng tay làm việc, chạy tới.

Nghe kể lại, cảnh sát trực tiếp tới kiểm tra, Tuấn Trạch chân mày cau lại, kiểm tra này rõ ràng là không hợp pháp, cảnh sát làm việc bình thường cũng đều có nguyên tắc, trực tiếp đến nói muốn mang sản phẩm đi là không thể nào.

Tất nhiên là đắc tội với người nào mới có thể như vậy, rất nhanh, Nghiêm Tuấn Trạch đi tìm người, bởi vì Dương Hiếu Đồng cho tới bây giờ làm việc đều khéo léo, thật đúng là không có đắc tội người nào a.

Trước Nghiêm Tuấn Trạch suy nghĩ rất nhiều khả năng, lại không có nghĩ đến cô sẽ ở trong cục cảnh sát này cùng bọn người kia động thủ.

“Chủ tịch là do cục trưởng Lâm mang đi, thế nhưng tên gọi là gì tôi cũng không biết, mà người cảnh sát tới kiểm tra tên gọi Vương Đào.” Tuệ Mẫn đem hiểu biết của mình nói ra, “Rất rõ ràng Vương Đào kia có giao tình với Lâm cục trưởng, anh cần phải nhanh lên một chút tìm được chủ tịch a.”

Tuệ Mẫn cũng không biết Nghiêm Tuấn Trạch đang làm gì, chỉ biết hẳn là bạn trai chủ tịch, chủ tịch có bản lĩnh như vậy, như vậy bạn trai cũng tất nhiên sẽ không kém!

Hơn nữa trên người Nghiêm Tuấn Trạch, cô có thể cảm giác được một người lãnh đạo uy nghiêm, cho nên không chút do dự, cô tin Nghiêm Tuấn Trạch nhất định có thể cứu chủ tịch ra, Nghiêm Tuấn Trạch hướng phía Tuệ Mẫn gật gật đầu, nói “Yên tâm đi, chuyện này giao cho tôi, cô đi xử lý những chuyện khác đi.”

Tuệ Mẫn đi, Nghiêm Tuấn Trạch bấm điện thoại “Giúp tôi tìm một người tên là Vương Đào, còn có Lâm cục trưởng cục cảnh sát, hai người bọn họ có quan hệ gì. Nhanh lên một chút, lấy tốc độ nhanh nhất giúp tôi điều tra ra.”

Mặc dù biết Dương Hiếu Đồng với thân thủ của mình căn bản sẽ không sợ gì, thế nhưng Nghiêm Tuấn Trạch trong lòng vẫn vô cùng lo lắng, nếu có gì sai lầm, nếu như họ khi dễ Hiếu Đồng, hẳn sẽ để cho bọn họ trả giá nặng nề!

Nghiêm Tuấn Trạch thế lực cũng không phải nhỏ, lần này hẳn cũng không có sử dụng thế lực của gia tộc, mà sử dụng thế lực của mình. Rất

nhanh, thủ hạ đã gọi điện thoại cho hẳn.

“Đã tra được tư liệu Vương Đào, bất quá cũng không có quan hệ với Lâm cục trưởng, chỉ là cục phó”

“Lâm cục trưởng?” Nghiêm Tuấn Trạch lông mày nheo lại, hiển nhiên đã hiểu.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Nịnh Hót – Oan Gia Ngõ Hẹp

Lúc này Lâm Kiệt và Vương Đào đang nhàn nhã ngồi trong phòng làm việc tương đối khách sáo nói chuyện, Vương Đào càng không ngừng nịnh hót Lâm Kiệt: “Lâm cục trưởng quả nhiên uy vũ, sự tình khó xử lý như vậy, ngài vừa xuất mã lập tức liền đối phó được, thật làm cho người ta bội phục a!”

“Đâu đâu.” Lâm Kiệt khoát tay áo, mặc dù ngoài miệng phủ nhận, thế nhưng trên mặt lại nhin không được ý cười. Nhất là Vương Đào một câu lại một câu ‘Lâm cục trưởng’, khiến cho hắn thật sự có một loại cảm giác sắp làm cục trưởng.

“Lâm cục trưởng khiêm tốn a, có năng lực như thế còn khiêm nhường như vậy, thật sự để người ta học tập a!” Bộ dáng Vương Đào thoạt nhìn thập phần thành khẩn, một phen vượt mộng ngựa này theo lời hắn nói ra dường như thực sự là có chuyện lạ.

Sau khi hai người hàn huyên một lúc, điện thoại Lâm Kiệt lại đột nhiên vang lên, cùng trong thời điểm đó điện thoại trạm cảnh sát cơ hồ đều vang lên, mà nội dung lại khiến tất cả mọi người kinh ngạc, thật sự có thể nói là khiếp sợ. Bởi vì các cuộc điện thoại, người gọi tới đều yêu cầu lập tức thả Dương Hiểu Đồng, hơn nữa vị trí của Lâm Kiệt thật sự còn cần nghiên cứu thêm.

Mà không ngờ tới là, tất cả người gọi điện thoại tới đều chính là người có địa vị, tùy tiện tới một người cũng có thể cho Lâm Kiệt ngã xuống đài, cái này thật là làm Lâm Kiệt thay đổi sắc mặt.

Lúc trước ở Âm Kim Mai Côi mang Dương Hiếu Đồng đi, bởi vì thời gian gấp, phần lớn bộ phận đều là thương nhân, thương nhân tuy nói ở phương diện tài lực rất không kém, thế nhưng ở chính phương diện quyền lực liền thiên thấp, nhưng chuyện này một truyền mười, mười truyền một trăm, truyền ra, lập tức rất nhiều người có quyền thế đều biết.

Việc buôn bán của Dương Hiếu Đồng luôn luôn căn cứ theo nguyên tắc cùng người giao hảo, chưa bao giờ cùng bất luận kẻ nào phát sinh bất luận cái gì không thoả mái, có năng lực lại không cao ngạo, giành được hảo cảm của rất nhiều người, trong quá trình này người Dương Hiếu Đồng quen biết cũng không ít. Nay, vừa nghe nói Dương Hiếu Đồng xảy ra chuyện, sau đó liền nhao nhao gọi điện thoại qua đây.

Quyền quý tạo áp lực khiến cho sắc mặt Lâm Kiệt ngày càng khó coi, lập tức nhìn về phía Vương Đào trong mắt cũng tràn đầy oán hận, Vương Đào còn không biết xảy ra chuyện gì, lên tiếng dò hỏi: “Lâm cục trưởng, đã xảy ra chuyện gì sao?”

“Đều là bởi vì người, chuyện của Dương Hiếu Đồng tại sao quyền quý biết nhiều như vậy a, toàn bộ điện thoại đều là muốn chúng ta thả cô ta ra, nếu không vị trí cục phó này của ta cũng bị mất, còn trông chờ cục trưởng cái gì? Đều là họa người gây ra, người nói hiện tại làm sao bây giờ?” Lâm Kiệt nói.

Trên mặt Vương Đào tràn đầy kinh ngạc, muốn nói thực lực phó cục trưởng Lâm tại Thụy Thành này tuyệt đối không coi là nhỏ, vậy mà còn có người có thể tạo áp lực với hắn, hơn nữa còn là rất nhiều người, như vậy, thế lực Dương Hiếu Đồng này sẽ mạnh bao nhiêu?

Thảo nào lúc hắn tới cô ta một chút cũng không quan tâm “Chậc”, “Tôi đây cũng không biết a, tôi chỉ dựa theo người phía trên phân phó mà làm việc thôi.”

Lâm Kiệt bực bội thở dài một hơi, sau đó vội vàng đi xử lý chuyện tình làm hấn sút đầu mẻ trán. Trước tiên, Lâm Kiệt đi tới chỗ phòng thẩm vấn Dương Hiểu Đồng, mà thời điểm cửa phòng thẩm vấn mở ra lại nhìn thấy cảnh bốn nữ cảnh sát toàn bộ té trên mặt đất kêu to, bộ dáng kia hẳn là bị thương không nhẹ, nhất là Đào Linh kia, bộ dáng lúc này sợ là ngay cả mẹ cô ta đều nhận không ra.

Dương Hiểu Đồng nhìn thấy Lâm Kiệt tiến vào cười nói: “Làm phiền cục trưởng, như thế nào lại rảnh rỗi tới đây a?” Trong ngữ điệu đặc biệt thêm và nhấn mạnh từ ‘cục trưởng’.

Lâm Kiệt đã hoàn toàn không thấy bộ dáng kiêu ngạo lúc trước, đối với Dương Hiểu Đồng nếu kêu Lâm cục phó, bộ dáng hẳn cũng không có chút nào mất hứng ngược lại cúi đầu khom lưng nói: “Dương tiểu thư, chuyện này chúng ta đã điều tra rõ ràng, là lỗi của Vương Đào, cảm ơn ngài hợp tác, ngài có thể trở về rồi.”

“Nha?” Lòng mày nhẹ chau lại, cười chế nhạo nhìn Lâm Kiệt hỏi: “Thực sự có thể trở về sao? Vừa rồi thế nhưng ta nghe mấy người bọn hấn nói nếu như ta không thừa nhận là ta câu dẫn Vương Đào, sợ là không sống mà đi ra ngoài a.”

“Sao có thể?” Lâm Kiệt vừa nói, là một lần xoa mồ hôi lạnh trên trán, thật không nghĩ tới lại rước lấy một nhân vật khó dây vào như thế. “Kia đều là bọn hấn nói mò, trạm cảnh sát chúng ta rất công chính, Dương tiểu thư tốt đẹp như vậy thì sao có thể làm ra loại chuyện này chứ?” Lâm Kiệt nói.

“Thực sự là thế này phải không? Ta là người tốt vậy vì sao cảnh sát cục cảnh sát các người có thể lạm dụng hình phạt riêng.” Dương Hiểu Đồng nói.

Lâm Kiệt nhìn bốn người ngã xuống đất và Dương Hiểu Đồng bình yên vô sự, trong lòng cũng một hồi không biết nói gì, cái này làm sao nhìn đều

là người ngược đãi bọn hắn, lại còn nói bọn họ đối với người dụng hình, lời này nói thật đúng là kinh điển a!

“Bốn người các cô cũng dám lạm dụng hình phạt riêng? Tôi thật sự không biết sẽ như vậy.” Chợt Lâm Kiệt quay đầu hướng về phía bốn người bọn họ, tức giận nói: “Bốn người các cô quả thực chính là sỉ nhục của cảnh cục, từ hôm nay trở đi các cô không cần đi làm, tôi không muốn lại phải nhìn thấy các cô nữa.”

Vẻ mặt nịnh nọt nhìn Dương Hiểu Đồng nói: “Dương tiểu thư, an bài như thế ngài có hài lòng không?”

“Đây không phải là vấn đề ta hài lòng hay không hài lòng, này là sự tình cục cảnh sát các người, cùng ta nhưng không có quan hệ gì, ta nào có năng lực như vậy, có thể bình luận quyết định phó cục trưởng Lâm của người đây?” Dương Hiểu Đồng nói.

Hiện tại bộ dáng Lâm Kiệt thật đúng là như đứng trên đồng lửa, như ngồi đồng than, không ngờ cô gái này đã vậy còn quá khó bảo, thế nhưng cấp trên tạo áp lực cũng là chuyện không có cách nào khác, hiện tại chỉ có thể nói lời tốt để tống cô ta đi thôi.

“Nói cũng không thể nói như vậy, nghĩa vụ của chúng tôi là làm cho người dân hài lòng, ý kiến của Dương tiểu thư cũng vô cùng quan trọng. Dương tiểu thư, như vậy, hôm nay tôi cũng không làm lãng phí thời giờ của ngài, ngài có thể trở về đi.” Lâm Kiệt nói.

Chợt Dương Hiểu Đồng lộ ra bộ dáng kinh ngạc nói: “Lâm cục phó, đã không phải ta câu dẫn Vương Đào, như vậy nói cách khác là Vương Đào phi lễ ta! Ông có phải hẳn là cho ta một công đạo hay không?” Trên mặt Dương Hiểu Đồng thoạt nhìn cả người lẫn vật đều vô hại, rơi vào trong mắt Lâm cục phó lại có vẻ dị thường khó xử.

Nội tâm Lâm cục phó đang giãy giụa, hiện tại nên làm thế nào cho phải? Bên trên tạo áp lực nói nhất định phải thả Dương Hiếu Đồng ra, đương nhiên là không thể để cho Dương Hiếu Đồng tiếp tục ngốc ở trong này, nếu không hãn không hoài nghi chút nào ngày mai chính mình có thể không cần đến cảnh cục.

Nhưng trừng trị Vương Đào thế nào mà nói, như vậy rất rõ ràng hãn lại đắc tội người của cục kiểm sát, không cần phải nói, ván này làm lớn lên nữa, vị trí kia cũng không có khả năng rơi vào trên người của hãn.

Hiện tại hãn thật hối hận, nếu như lúc trước nhận được điện thoại của Vương Đào hãn nói mình ở ngoại địa, không có biện pháp đuổi tới thì tốt bao nhiêu, hiện tại vô luận nói cái gì cũng đã chậm.

Trong khi cân nhắc lợi hại trên dưới, Lâm Kiệt rất nhanh liền làm ra một quyết định, một là sau này liên cục phó đều không đảm đương nổi, một là không có biện pháp làm cục trưởng, đương nhiên là loại thứ nhất tốt hơn nhiều.

Đã làm quyết định, chợt trên mặt Lâm Kiệt hiện lên nụ cười tự nhận là rất sáng lạn, nói: “Chuyện này vốn chính là lỗi của Vương Đào, đương nhiên hãn là phải cho Dương tiểu thư một công đạo, trước chỉ là sợ làm lỡ thời gian Dương tiểu thư, mới để cho Dương Hiếu Đồng đi trước, bất luận thế nào tôi cũng sẽ hảo hảo trừng trị bại hoại này.”

Dương Hiếu Đồng cũng cho Lâm Kiệt một bậc thang xuống, liền nói: “Thì ra là thế, Lâm cục phó đã theo lẽ công bằng chấp pháp như thế, như vậy ta liền rời đi trước! Ta cũng không muốn tiếp tục ở cảnh cục này.”

Lâm Kiệt đã nói như vậy, như vậy dù cho cô đi rồi, Vương Đào cũng sẽ bị trừng trị, bởi vì trước đó Lâm Kiệt đã làm quyết định này.

Lâm Kiệt nghe thấy Dương Hiếu Đồng rút cuộc nguyện ý đi rồi, liền lau mồ hôi đi, này thật đúng là thỉnh thần dễ tống thần khó, bất quá thần này

hình như mời cũng không dễ dàng a. (Sally: Haha)

Dương Hiếu Đồng nghênh ngang rời trạm cảnh sát, nhẹ nhàng liếc liếc mắt một cái, trước đây ở trong mắt cô rất tôn trọng cảnh cục, bây giờ đây mắt lại hiện lên vẻ châm chọc thật sâu.

Chậm rãi hướng Âm Kim Mai Côi đi, chân mày càng dần dần nhíu lại. Cô phát hiện mình nghĩ không đủ chu đáo, Âm Kim Mai Côi là cô sáng tạo, nó cũng không có thể lực gì đến bảo hộ, thế nhưng loại chuyện này cùng quyền quý tương giao hơn thế, bởi vì những đan dược này bọn họ cũng sẽ không để cho Âm Kim Mai Côi xảy ra chuyện gì.

Chỉ là Dương Hiếu Đồng muốn cũng không phải là điều này, cô cần xây dựng thế lực thuộc về mình mới được, cái gọi là thế lực này cũng không phải thuộc về mình, tự nhiên có một loại cảm giác rất khó chịu. Như vậy, thế lực này phải tạo dựng như thế nào? Cái này cần hảo hảo khảo cứu.

Vừa đi vừa trầm tư, lấy tình hình thân thể Dương Hiếu Đồng hiện tại, thị giác thính giác so với người bình thường đều tốt hơn rất nhiều, nhưng mà đi tới đi lui, Dương Hiếu Đồng lại phát hiện có một ánh mắt oán hận nhìn chính mình.

Hướng về chỗ ánh mắt này nhìn lại, Dương Hiếu Đồng trông thấy một người thiếu chút nữa biến mất ở trong trí nhớ của cô, đó không phải là Nhi đương gia trước kia của bang Hải Diễm _ Ngô Đại Hải sao?

Lúc này Ngô Đại Hải, trên người mặc một thân màu đen, lộ ra bên ngoài là hai tay tràn đầy tính bạo tạc, bắp thịt đầy năng lượng, ánh mắt của hắn lại gắt gao nhìn mình chăm chăm cô.

Nét mặt Dương Hiếu Đồng lộ ra vẻ mỉm cười, trước đó cô ở chỗ Ngô Đại Hải và một đám người vây lại đánh nhau, suýt nữa xảy ra nguy hiểm, thế nhưng tu vi bây giờ của cô so với trước kia mà nói kia cũng không chỉ tăng một cấp bậc!

Dù cho thực lực Ngô Đại Hải có đề thăng, cũng sẽ không đề thăng nhanh như cô.

Dù sao, theo trình độ cô tu luyện, đề cao cũng không chỉ là kỹ xảo đánh nhau kịch liệt, nhiều hơn là cường độ thân thể cùng với năng lực cảm quan, tất cả tổng hợp lại, tự nhiên là cô có tự tin hoàn toàn đánh bại Ngô Đại Hải.

Thấy Ngô Đại Hải vẫn đang nhìn mình, Dương Hiểu Đồng cũng nhíu mày nhìn Ngô Đại Hải, lúc trước lo lắng hấn trả thù, hấn vẫn không có hành động nhúc nhích gì, thời gian dài để cô nghĩ rằng Ngô Đại Hải đã buông tha, thế nhưng bộ dáng hấn bây giờ, rất rõ ràng hấn cũng không có tiêu tan suy nghĩ.

Nói cũng phải, hấn – một Nhị đương gia hắc bang đệ nhất lại bị một cô gái nhỏ danh tiếng điều chưa biết tới đánh bại, ở trước mặt nhiều đàn em như vậy, mặt mũi này ném đi đích thực là có chút mất mặt.

Ngô Đại Hải thấy Dương Hiểu Đồng cũng nhìn thấy mình, trên mặt cũng là lộ vẻ ngoan sắc (độc ác + sắc bén). Gương mặt này dù cho hóa thành tro hấn đều nhớ, mặc dù bây giờ cô ta trở nên xinh đẹp hơn so với trước đây, gần đây qua báo chí cũng nhiều lần nhìn thấy hình của cô ta, thế nhưng nữ nhân này cô ta vĩnh viễn là sỉ nhục của hấn!

Lúc trước sau khi được đưa trở về, hấn nhin không được nghĩ muốn báo thù, không ngờ cuối cùng không ngờ lại có thể lực lớn đến áp chế bọn họ, một khi hấn đối với Dương gia áp dụng hành động, như vậy đối phương sẽ dùng hết biện pháp đến đả kích bang Hải Diễm, rất hiển nhiên, đại giới như vậy bọn hấn trả không nổi. Cho nên đến bây giờ hấn vẫn không có động tác nhúc nhích gì, không nghĩ tới hôm nay lại ở chỗ này gặp được cô ta, thực sự là oan gia ngõ hẹp!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Kết Cục Ngô Đại Hải

Hai người hung hăng nhìn đối phương, trong lúc nhất thời ai cũng không mở miệng nói chuyện. Dương Hiểu Đồng cũng không sao cả, dù sao Ngô Đại Hải này oán hận cô, thế nhưng cô lại không có cảm giác gì quá lớn.

“Con nhỏ chết tiệt, không ngờ mày lại xuất hiện trước mặt tao.” Ngô Đại Hải vẫn nhin không được mở miệng lên tiếng trước.

Dương Hiểu Đồng không sao cả nhìn hần, nói: “Còn chưa có chết đâu, muốn chết chính là ông. Nếu không muốn chết liền tránh ra, tôi không muốn lại cùng với ông có thêm dây dưa gì nữa.”

Dương Hiểu Đồng hướng phía bên cạnh nhảy một bước muốn đi, nhưng ngay lập tức Ngô Đại Hải lại chặn đường đi của Dương Hiểu Đồng: “Còn muốn chạy? Không dễ dàng như vậy. Mày nếu như vẫn luôn ở Âm Kim Mai Côi bên kia, tao không có cách nào hạ thủ, nhưng hôm nay mày đã trong tay của tao, sẽ không dễ dàng rời đi như vậy.”

Khóe miệng Dương Hiểu Đồng hiện ra tươi cười nghiền ngẫm, nghe lời Ngô Đại Hải thật cảm thấy có chút buồn cười.

“Như vậy ông còn muốn thế nào?”

Ngô Đại Hải tới gần bên người Dương Hiểu Đồng, khoảng cách giữa hai người hết sức gần, đối lại là cô gái bình thường khác sợ là đã sớm lui về phía sau, mà Dương Hiểu Đồng lại vẫn đứng tại chỗ không có chút ý tứ lui về phía sau nào, trong mắt cô cũng chỉ là không thèm để ý.

Người đàn ông này thật đúng là chỉ có cậy mạnh, người một chút cũng không biết động não. Lần đầu tiên cô có thể đánh bại hắn, lần thứ hai cũng vẫn như cũ có thể!

Ngô Đại Hải nhìn Dương Hiểu Đồng, trong mắt lóe ra quang mang kích động, đợi lâu như vậy rốt cuộc có thể báo thù, cảm giác thống khoái kia tựa hồ giống như hắn đã báo được thù rồi. Từ sau khi bị Dương Hiểu Đồng đánh bại, hắn bị kích thích, đem tất cả thời gian đều dùng trên việc luyện võ.

Trước kia hắn ít khi luyện tập, từ khi làm Nhị đương gia, ngày qua ngày luôn an nhàn, thời gian hắn luyện võ cũng ít đi, cũng bởi vì điều này, mới tạo thành sĩ nhục của hắn.

Mà mấy ngày này tới nay, hắn đem tất cả thời gian đều ở tại trên mặt luyện võ, hắn tin tưởng, hôm nay hắn nhất định có thể rửa sạch sĩ nhục lúc trước!

“Có bản lĩnh mày liền đi theo tao tới một nơi, chúng ta hai người một mình đấu, thế nào? Nếu như mày không dám thì thôi!” Ngô Đại Hải rất cao ngạo nói, ở trong lòng của hắn vẫn luôn lo lắng vạn nhất Dương Hiểu Đồng không đi, hắn liền cũng không có cách nào.

Dù sao bây giờ bọn hắn ở trên đường cái, chỉ cần Dương Hiểu Đồng không muốn, hắn cũng không có cách nào ép cô đi, hơn nữa lấy thân phận địa vị hiện tại của Dương Hiểu Đồng, căn bản cũng không cần phải đi theo hắn. Hắn duy nhất có thể cực là ngạo khí của Dương Hiểu Đồng, cùng với việc cô ta không chịu thua.

Nghe xong lời của Ngô Đại Hải, Dương Hiểu Đồng lập tức liền hiểu hắn đây là dùng phép khích tướng, nói: “Phép khích tướng với tôi cũng không dùng được. Chỉ là tôi vẫn đáp ứng rời đi với ông, tất cả sự tình trước đó liền giải quyết hết thảy vào hôm nay đi”. Cô cũng không muốn thời thời khắc

khắc còn có một người bên ngoài oán hận chính mình, luôn luôn vất óc tìm mưu kế muốn đối phó mình cùng với người nhà của mình, loại sự tình này cô rất không vui, chính là cái gọi ‘phòng tai họa khi chưa xảy ra’.

Cho dù có mai phục, cô cũng có biện pháp của mình có thể lông tóc vô thương rời đi.

Thấy Dương Hiểu Đồng đáp ứng, Ngô Đại Hải cũng vui vẻ nói: “Tốt, vậy đi theo ta.”

Nói xong, Ngô Đại Hải lấy tốc độ cực nhanh rời khỏi, tựa hồ muốn hướng Dương Hiểu Đồng hạ mã uy (ra oai phủ đầu).

Mà Dương Hiểu Đồng cũng nhanh chóng đuổi kịp Ngô Đại Hải, hai người bất tri bất giác so đấu tốc độ, cái khác không nói, tốc độ tuyệt đối là một điểm mạnh của Dương Hiểu Đồng, vốn cô là người tu chân tốc độ cũng rất mau, sau đó đi theo Linh nhi học tập khinh công, tốc độ kia lại lại lần nữa đề cao một cấp bậc, hiện tại coi như là người tu chân đạt được cấp ba cũng không có tốc độ nhanh như của cô.

Vốn Ngô Đại Hải đối với mình rất tự tin, thế nhưng sau một khắc lại phát hiện Dương Hiểu Đồng cách mình ở địa phương khoảng ba thước (1 thước = 0,23 m), cách hẵn không gần không xa, hẵn lập tức tăng tốc, lại không nghĩ rằng Dương Hiểu Đồng đã tăng tốc, hơn nữa vẫn cùng hẵn như trước duy trì khoảng cách ba thước.

Phát hiện này khiến cho hẵn âm thầm kinh hãi, không ngờ tốc độ của cô ta lại nhanh như vậy, vẫn có thể cùng chính mình luôn duy trì khoảng cách ba thước, hơn nữa bộ dáng kia thoạt nhìn một chút cũng không có vẻ mệt mỏi nào, tương phản hết sức nhẹ nhõm. Điều này đã nói lên tốc độ Dương Hiểu Đồng tuyệt đối là nhanh hơn chính mình.

Trong khi hai người nhanh chóng di chuyển, rất nhanh đã tới đích đến.

Lọt vào trong tầm mắt là một nhà xưởng bỏ hoang, nghĩ đến đã bỏ đi lâu rồi, hoang tàn vắng vẻ, trên mặt đất cỏ mọc cũng đã cao một thước. Nhìn bộ dáng Ngô Đại Hải, đối với chỗ này hẳn là quen việc dễ làm, có lẽ không phải là lần đầu tiên tới.

Dương Hiếu Đồng bình tĩnh đứng tại chỗ, ánh mắt lườm nhắc nhìn Ngô Đại Hải, chờ đợi động tác của Ngô Đại Hải.

Mà tương ứng, Ngô Đại Hải cũng nhìn Dương Hiếu Đồng, hai tay lơ đãng nắm chặt lại, nhìn kỹ có thể nhìn thấy hai nắm tay Ngô Đại Hải kia đã nổi lên gân xanh, đủ để nhìn ra mức độ hấn dùng lực.

Thấy Ngô Đại Hải cũng lẳng lẳng nhìn chính mình không có động tác, Dương Hiếu Đồng mở miệng nói trước: “Động thủ đi, tôi không có nhiều thời gian như vậy cùng ông hao phí.” Khuôn mặt không có biểu tình nhìn Ngô Đại Hải, bộ dáng kia dường như cô đang xử lý việc nhỏ như da gà vỏ tỏi, không có chút lo lắng nào, cái loại tự tin đó khiến cho tinh thần Ngô Đại Hải khó chịu lại rùng mình.

Ngô Đại Hải cũng không phải một người nhiều lời, hẳn đã chờ giờ khắc này lâu rồi, nếu Dương Hiếu Đồng đã lên tiếng, hẳn cũng không cần nhiều lời nữa, chân hướng phía Dương Hiếu Đồng rất nhanh đánh qua, dọc theo đường đi bởi vì cấp tốc vận động mà mang theo đầy đất cát vàng, chưởng phong sắc bén hung hăng hướng phía vai yếu đuối của Dương Hiếu Đồng đánh tới.

Mặc dù Ngô Đại Hải cũng không phải là người tu chân, lực lượng kia cùng người tu chân so ra kém rất nhiều, thế nhưng cổ là một nơi yếu ớt nhất của con người, một chưởng này của Ngô Đại Hải là dùng hết toàn lực, nếu như ai bị đánh trúng, cho dù là Dương Hiếu Đồng, dự đoán cũng phải bị thương.

Rất nhanh tránh thoát một chưởng này của Ngô Đại Hải, đồng thời một quyền đánh về phía ngực Ngô Đại Hải. Tốc độ Ngô Đại Hải ở trong mắt thường nhân tốc độ kia đích thực là rất nhanh, thế nhưng ở trong mắt Hiếu Đồng thì lại có thể nói là rất chậm.

Một kích toàn lực này lại không trúng mục tiêu, cảm giác tuyệt đối không dễ chịu, đừng nói là Ngô Đại Hải, coi như là Dương Hiếu Đồng cảm giác này cũng tuyệt đối sẽ không tốt chút nào. Ngô Đại Hải tận lực thu hồi động tác của mình, song trong lúc hấn thu hồi, một quyền của Dương Hiếu Đồng cũng đánh tới, thời điểm khi hấn muốn chống lại, con người trong nháy mắt phóng đại.

Bởi vì một quyền này tốc độ thật sự quá nhanh, thậm chí so với Đại dương gia còn nhanh hơn, này thật là bất khả tư nghị (nghĩa là không thể nào ngờ tới, suy nghĩ và bàn luận ra được, vượt ngoài lí luận).

Sau một khắc, sắc mặt Ngô Đại Hải đỏ lên, một quyền này của Dương Hiếu Đồng hung hăng đập vào trước ngực của hấn.

Hấn cảm thấy nắm tay so với sắt thép còn cứng rắn hơn, hung hăng đánh vào ngực của mình, thời điểm khi Dương Hiếu Đồng thu hồi nắm tay đứng ở phía sau nhìn Ngô Đại Hải, hấn đã lùi lại phía sau mấy bước, sắc mặt đỏ lên, cuối cùng vẫn nhìn không được một ngụm máu tươi đỏ hồng từ trong miệng của hấn phun ra.

Hiển nhiên chỉ là một quyền này liền bị thương không nhẹ, lúc này nội tâm Ngô Đại Hải đã khiếp sợ tuyệt đối không gì sánh kịp, gần gũi mấy tháng trước thực lực của cô ta mới chỉ miễn cưỡng cùng mình chống lại, mà bây giờ chỉ dùng một quyền liền có thể làm hấn bị thương, tiến bộ này có thể nói quá khủng bố.

Sợ là ngay cả Đại dương gia cũng không có tốc độ bằng cô ta đi. Dương nhiên, hiện tại trong đầu Ngô Đại Hải nghĩ nhiều hơn là nên như thế nào

thoát thân, không ngờ lần này ý nghĩ của mình lại sai lầm, cô gái này mỗi lần đều mang cho hắn kinh ngạc thật lớn.

Một người lại muốn kinh doanh công ty, kia còn có nhiều thời giờ như vậy đến luyện võ a. Chẳng lẽ cô ta là kỳ tài võ học khó có được?

Dương Hiểu Đồng cũng mặc kệ Ngô Đại Hải nghĩ như thế nào, hôm nay cô đã tới, thì đã chuẩn bị giải quyết triệt để hậu hoạn (mối lo về sau, mối hoạ sau này) này. Cước bộ bay nhanh về phía trước, ở trong mắt Ngô Đại Hải không ngừng phóng đại, chợt một cước hướng về phía cổ Ngô Đại Hải đá tới, lực lượng chân này so với vừa rồi còn sắc bén hơn, nặng nề hơn.

Hai tay Ngô Đại Hải lập tức tiến lên chuẩn bị ngăn cản đùi phải của Dương Hiểu Đồng, nhưng mà kế hoạch Ngô Đại Hải lại rơi vào khoảng không, bởi vì hắn cảm thấy đây không phải là chân, mà là sắt thép vô cùng cứng rắn, sau khi một cước của Dương Hiểu Đồng đánh xuống, hai tay của hắn dường như phế đi, vô lực buông thõng tại chỗ, nghĩ đến là xương tay bị chặt đứt.

Hai tay đồng thời bị chặt đứt, thống khổ kia tuyệt đối rất kinh người, dù là Ngô Đại Hải, loại người thường xuyên bị thương, cũng đau đến mồ hôi lạnh tóa ra, nếu như không phải trong lòng có luồng khí ngang tàng, đoán rằng hắn cũng sẽ nhịn không được mà kêu lên.

Dương Hiểu Đồng cười lạnh một tiếng nói: “Làm lão đại hắc bang lâu như vậy, lại vẫn không biết tự lượng sức mình như thế, người thật là ngu ngốc. Bất quá bây giờ người biết đạo lý này cũng đã không có tác dụng, bởi vì sau này người cũng không dùng được.”

Đối với loại cảm giác đánh bại Ngô Đại Hải một cách đơn giản này, khiến cho Dương Hiểu Đồng cảm thấy hưng phấn, đây là cảm giác có lực lượng và không lực lượng, cô có thể cảm giác được thực lực Ngô Đại Hải

so với trước lại có tiến bộ rất lớn, thế nhưng theo thực lực của chính mình đề thăng, chính mình đánh bại hẳn trở nên mạnh mẽ, lại dễ dàng.

Nghe thấy những lời này của Dương Hiểu Đồng, trên mặt Ngô Đại Hải mới hiện lên thần sắc kinh khủng. Hẳn đã quên, mình là muốn đưa cô ta vào chỗ chết, mà cô ta làm sao sẽ không có ý nghĩ muốn đưa hẳn vào chỗ chết? Hiện tại thực lực của hẳn rất rõ ràng là không bằng cô ta, như vậy... Đột nhiên Ngô Đại Hải nghĩ đến chính mình rất khả năng chết ở chỗ này.

Đối mặt với cái chết sợ hãi khiến cho Ngô Đại Hải đã không hề quan tâm vấn đề bộ mặt gì nữa, vội vàng hướng phía bên ngoài chạy đi, hy vọng có thể chạy trốn, ít nhất có thể sống. Dương Hiểu Đồng lại há có thể để cho hẳn như ý nguyện?

Tốc độ của cô vốn nhanh hơn so với Ngô Đại Hải, mà hiện tại Ngô Đại Hải lại bị thương. Ngô Đại Hải lại để cho Dương Hiểu Đồng thấy được khi con người có khát vọng, tại đây dạng dưới tình huống này, tốc độ Ngô Đại Hải lại so với lúc toàn lực phát huy thì tốc độ lại nhanh hơn, đáng tiếc đụng phải Dương Hiểu Đồng tập luyện khinh công, cho nên kết quả của hẳn nhất định là bị kịch sau ba phút, Dương Hiểu Đồng tiêu sái rời khỏi nhà xưởng bỏ hoang, mà phía sau của cô, bốc ngọn lửa lớn, cháy hừng hực, từ trong đó loáng thoáng có thể thấy Ngô Đại Hải nằm đó.

Đây là lần đầu tiên Dương Hiểu Đồng giết người, trước chỉ là đem đối phương biến thành người thực vật, mà lần này thì lại không giống vậy. Cô hiểu rõ thủ đoạn hắc bang, làm việc phải làm tuyệt đối. Ở đây ít có người tới, hủy thi diệt tích không thể nghi ngờ là tốt nhất.

Thời điểm khi Dương Hiểu Đồng trở lại Ám Kim Mai Cô, Tuệ Mẫn nói cho cô có người ở phòng làm việc chờ cô. Cô cũng không hỏi là ai, bởi vì cô đoán người tới là Nghiêm Tuấn Trạch, nhưng mà lúc mở cửa mới phát hiện hóa ra là Trương Doãn Kiệt đã biến mất một khoảng thời gian.

Anh cũng không phải biến mất, mà là anh ấy có việc vội vàng cần phải xử lý, từ sau lần trước thấy qua, tới hiện tại mới nhìn thấy. Trên mặt gương lên vẻ tươi cười ấm áp: “Doãn Kiệt, hôm nay anh thế nào rảnh rỗi đến đây? Sự tình đều xử lý tốt?”

Trương Doãn Kiệt nghe tới tiếng cửa mở, sau đó đứng lên, đã nhìn thấy dung nhan tướng niệm đã lâu kia, ôn nhu tươi cười ở trên mặt hẳn nở rộ, trong lúc nhất thời toàn bộ phòng làm việc đều trở nên nhu hòa: “Xử lý xong, liền tới thăm em. Hôm nay em xảy ra một số chuyện a, có khỏe không?” Lời quan tâm từ trong môi mỏng khẽ gợi của anh truyền ra, mặt trời chiều chiếu vào trên người của hắn, tạo lên một tầng vàng rực, thoạt nhìn chói mắt như vậy mà lại vô cùng nhu hòa.

Nghe thấy lời Trương Doãn Kiệt, Dương Hiểu Đồng cũng không có chính diện trả lời vấn đề của anh, mà cười hỏi: “Anh lại giúp em một lần rồi.” Cho tới bây giờ, Trương Doãn Kiệt đều yên lặng ở sau giúp đỡ cô, chỉ cần thời điểm cô có việc, hẳn đều ở đó.

Mà chuyện ngày hôm nay anh ấy cũng biết, có thể sẽ không đi dò hỏi sao, anh ấy có thể ở trong phòng làm việc của mình chờ mình rất rõ ràng cũng là bởi vì anh biết mình đi trạm cảnh sát.

Nụ cười trên mặt Trương Doãn Kiệt càng thêm nhu hòa nói: “Chỉ cần em không có việc gì thì tốt rồi. Chỉ là thành tích của em thật đúng là khiến cho anh kinh ngạc, Âm Kim Mai Cô này ở toàn quốc đều rất náo động, em còn xuất hiện trên tạp chí phụ nữ. Trong khoảng thời gian này mặc dù anh không có nhìn thấy em, thế nhưng đối với chuyện em xảy ra anh đều biết nha. Không đúng, là mọi người đều biết đến.”

Dương Hiểu Đồng trừng mắt liếc Trương Doãn Kiệt một cái: “Nếu như em thật có thân phận địa vị mà nói, cũng sẽ không phải tới đồn cảnh sát.” Nghĩ tới đây, mặc dù chính mình đang đồn cảnh sát cái gì một cũng không

có ăn, ngược lại làm náo loạn đồn cảnh sát một trận, thế nhưng cảm giác bị bức đi bất đắc dĩ này, thực không dễ chịu.

Nghe cô nói, chân mày Trương Doãn Kiệt cũng thoáng nhíu lại, nhìn qua như không có ảnh hưởng chút nào tới vẻ đẹp trai của hắn, ngược lại bộ dáng nhìn qua ôn nhu đồng thời lại thêm một phần u buồn, bộ dáng này tuyệt đối có thể mê hoặc không ít thiếu nữ.

Dương Hiểu Đồng quan sát bộ dáng Trương Doãn Kiệt, làn da này thực sự là không biết nói gì.

“Cục kiểm soát bình thường sẽ không làm chuyện như vậy, bây giờ em cũng không phải người bình thường, đại đa số người đều sẽ cho em mặt mũi, bọn họ làm như vậy nhất định là có người ra lệnh, em có phải đắc tội người nào là cấp trên bọn họ hay không? Nếu không bọn họ sẽ không muốn đắc tội em.” Trương Doãn Kiệt nói.

Thấy Trương Doãn Kiệt lập tức liền đoán ra đại khái chuyện này, Dương Hiểu Đồng cũng là âm thầm bội phục, mấy người bọn hắn người nào cũng đều thông minh như vậy, chỉ nhìn thấy kết quả liền có thể nghĩ đến quá trình. Nói đến bọn họ, khuôn mặt anh tuấn của Doãn Lăng Hạo đột nhiên hiện lên ở trong đầu Dương Hiểu Đồng, anh đã đi mấy ngày rồi, không biết hiện tại thế nào?

“Cấp cao cục kiểm sát em đều không biết, tự nhiên là không thể nào đắc tội. Duy nhất khả năng chính là Hứa Phương – salon Quý Tộc, cô ta nói qua, muốn cho em không được yên ổn, chỉ là rất rõ ràng lần này là không thể nào.” Dương Hiểu Đồng nói.

“Anh biết, lần trước chuyện của hai người đã chiếm trang nhất báo chí.” Mặc dù ngoài miệng Trương Doãn Kiệt không nói gì thêm, thế nhưng trong lòng cũng đã nhớ kỹ tên Hứa Phương này. “Ha ha, sự tình lần trước đích

xác náo rất lớn, không có việc gì, không nói cái này. Lần này anh tới ở
Thụy thành ngốc bao lâu?”

“Tạm thời sẽ không rời đi, lúc rảnh rỗi có thể tới tìm anh.” Trương Doãn
Kiệt cười nói.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 138: “Ngô Chí Thiên Tìm Tới”

Hai người hàn huyên một lúc, sau đó Trương Doãn Kiệt rời khỏi, mà Trương Doãn Kiệt vừa rời khỏi không lâu, Nghiêm Tuấn Trạch chạy tới, nhìn thấy Dương Hiểu Đồng bình yên vô sự hẳn mới yên lòng.

Đi tới bên cạnh cô hỏi “Em có khỏe không? Có chuyện gì không?” Mặc dù thoạt nhìn không có chuyện gì, hẳn làm sao biết có bị thương các loại hay không?

Nghiêm Tuấn Trạch vì quan tâm mà loạn, hẳn quên mất Dương Hiểu Đồng thân thủ tốt bao nhiêu, người của cục cảnh sát sao có thể làm cô bị thương? Vậy thực sự rất kỳ quái.

Thấy Nghiêm Tuấn Trạch kéo mình nhìn đông nhìn tây kiểm tra xem có bị thương hay không, Dương Hiểu Đồng cảm thấy buồn cười, nội tâm cũng tràn đầy ấm áp, rất rõ ràng Nghiêm Tuấn Trạch là bởi vì lo lắng quá mức mới có thể như vậy, ngữ điệu không khỏi mềm mại, nhẹ giọng nói “Em chuyện gì cũng không có, không cần lo lắng.”

Nghe vậy, Nghiêm Tuấn Trạch mới yên lòng ngồi xuống “Không ngờ đối phương có quan hệ với cấp cao của cảnh sát, thật đúng là xem nhẹ rồi.”

Dương Hiểu Đồng khóe môi cười nhẹ, nói “Không có gì, hiện tại không có bất cứ chuyện gì không phải sao, đối phương có khả năng sử dụng thủ đoạn thì cứ như vậy.” Một mưu kế không được, đối phương cũng không có biện pháp gì khác, cô cũng không cần lo lắng.

Nghiêm Tuấn Trạch gật gật đầu “Đích thực là như vậy.”

Tựa hồ vì bù đắp mình hôm nay đến trễ, Nghiêm Tuấn Trạch buộc Dương Hiếu Đồng ngưng làm việc, cùng nhau du ngoạn một phen. Là người yêu nên Tuấn Trạch nắm tay Hiếu Đồng đi dạo trên đường lớn.

Cùng Dương Hiếu Đồng ăn kem, cùng nhau đi dạo, hai người như keo như sơn, bọn họ mặc kệ ánh mắt của người khác, tiếp tục làm chuyện của mình.

Hai người nắm chặt tay, Dương Hiếu Đồng nâng mắt thấy Nghiêm Tuấn Trạch bên cạnh tuấn nam nhàn nhã, cho thấy Nghiêm Tuấn Trạch vóc người hoàn mỹ, cao hơn cô nửa cái đầu, tóc theo gió nhẹ bay, một đôi tròng mắt sáng sủa, lúc này lóng lánh chói mắt, khóe mắt thoáng cong lên có thể thấy được Nghiêm Tuấn Trạch hiện tại vui bao nhiêu.

Từ lúc nhận làm người yêu Nghiêm Tuấn Trạch tới nay, Nghiêm Tuấn Trạch cho cô cảm giác rất an toàn, chỉ cần có thời gian liền chạy đến với cô, bất tri bất giác cô thành thói quen.

Ngày hôm sau, Dương Hiếu Đồng nhàn nhã ở hoa hải thự tu luyện, Hải Diễm bang lại nổi lên sóng to gió lớn. Bởi vì nhị đương gia của bọn họ không thấy đâu.

Biến mất một ngày kỳ thực không có gì đáng ngại, thế nhưng vấn đề là Ngô Đại Hải nói xong việc lập tức liền trở về, bởi vì hôm qua chính là sinh nhật đại đương gia. Hãn và đại đương gia là huynh đệ vô cùng tốt, như vậy, vô luận thế nào hãn cũng sẽ không vắng mặt.

Tối hôm qua bọn họ đợi thật lâu, mà Ngô Đại Hải trước sau không có xuất hiện. Dự cảm chẳng lành của đại đương gia mọc lên, hãn đối Ngô Đại Hải rất hiểu biết, hãn không xuất hiện đã nói lên hãn đã có chuyện xảy ra.

Đêm đó, đại đương gia cũng không qua buổi sinh nhật của mình, mà triệu tập tất cả huynh đệ cùng đi ra ngoài tìm kiếm Ngô Đại Hải.

Ngô Đại Hải không ở nhà, đại đương gia liền đi xung quanh, thậm chí mỗi huynh đệ vòng quanh nhà tìm kiếm khắp nơi, chuyện này thậm chí náo động cảnh sát, bọn họ còn tưởng rằng xảy ra chuyện hắc bang sống mái với nhau, trận địa sẵn sàng đón quân địch, chuẩn bị khổng chế tình hình, cuối cùng lại cái gì cũng không có phát sinh.

Các huynh đệ Hải Diễm bang tuyệt đối là một con số kinh người, một buổi tối ai cũng không nghỉ ngơi, không ngừng tìm kiếm, đem toàn bộ tìm khắp một lần, nhưng trước sau không có tin tức của Ngô Đại Hải, Ngô Đại Hải dường như bốc hơi khỏi nhân gian, một chút cũng không có tin tức.

Đại đương gia Ngô Chí Thiên đang ngồi trên sa lon màu đen bằng da thật, hai mắt tự uy, chân bắt chéo, chân mày chăm chú nhìn lại, mà phía dưới hần, một đám thân mặc tây trang màu đen, hần giờ phút này hoàn toàn đã không còn kiêu ngạo, nhìn bọn họ có thể phát hiện rất là sợ hãi.

“Phế vật! Nhiều người như vậy tìm không được nhị đương gia, các người đều là bất tài” Ngô Chí Thiên hung hăng vỗ bàn trà tức giận nói, mà bàn trà lúc này đã hiện đầy từng đạo vết rạn.

Ngô Chí Thiên rống giận, phía dưới vài người thân thể không khỏi run lên, đại đương gia thực lực bọn họ đều biết, mà bọn họ sợ hơn là thủ đoạn sắt máu, tàn nhẫn của đại đương gia.

Trần Vĩ đứng dậy, địa vị của hần gần với nhị đương gia, thế nhưng hần lại vĩnh viễn vô pháp vượt lên trước nhị đương gia, bởi vì nhị đương gia cùng đại đương gia hai người là huynh đệ, mà hần chẳng qua là thủ hạ của bọn hần mà thôi.

Nói thật dễ nghe là thủ hạ, nói không xuôi tai chính là một con chó mà thôi, hần cũng có nghĩ biện pháp hi vọng thay đổi địa vị bây giờ, nhưng thực lực của hai người bọn họ quá lớn; hần căn bản cũng không có biện pháp; thế nhưng hần là một người chịu đựng giỏi, hần có thể chờ cơ hội.

“Đại dương gia, tối hôm qua cho tới hôm nay đại dương gia đã đem toàn bộ Thụy thành tìm một lượt, nhị dương gia có khả năng đi địa phương khác, ngay cả chỗ cha nhị dương gia cũng hỏi qua, thế nhưng cũng không có tin tức nhị dương gia, thật giống như bốc hơi.” Chuyện này cũng không thể trách bọn họ, bởi vì bọn họ đã toàn lực đi tìm.

Nghe thấy lời Trần Vĩ, Ngô Chí Thiên hừ lạnh một tiếng “Nhân gian bốc hơi? Cái từ này các người cũng có thể nói được? Là người sao có thể không thấy? Thậm chí ngay cả một điểm tin tức cũng không có, tiếp tục tìm cho ta! Tìm được mới thôi!”

Mọi người nghe nói như thế liền lui ra ngoài. Mới thở phào nhẹ nhõm. Bọn họ thà rằng vẫn ở bên ngoài tìm cũng không muốn đối mặt lửa giận đại dương gia. Kỳ thực Ngô Chí Thiên tính tình cũng không tệ lắm, đối đãi các huynh đệ cũng không đến nỗi.

Cũng bởi vậy, toàn bộ Hải Diễm bang mới thường phạt phân minh, mọi người đều không dám làm cái gì khác người, bởi vì đại giới phạt bọn hăn chịu không nổi.

Mọi người sau khi rời khỏi, Ngô Chí Thiên mới rơi vào trầm tư, gần đây Đại Hải ra ngoài cũng không nhiều, trên cơ bản đều ở trong này khổ luyện võ học, mà hôm qua vì hăn nói muốn mua lễ vật tặng mình mới đi, rõ ràng nhất định là đã xảy ra chuyện, nếu không sao có thể không trở lại?

Rốt cuộc là ai làm? Đây mới là suy nghĩ hiện tại của Ngô Chí Thiên, Đại Hải hiện tại rốt cuộc có sao không, hăn rất lo lắng.

Bọn họ là hắc đạo, đắc tội với người là tất nhiên, tuy không nói là nhiều, nhưng tuyệt đối không ít. Cho nên muốn biết rốt cuộc là ai làm, đây mới là vấn đề đau đầu nhất.

Nếu như hăn tùy tiện đi hỏi, nếu không phải đối phương làm, như vậy rất có khả năng sẽ tạo một phen hắc bang sống mái với nhau.

Tuy nói bọn họ Hải Diễm bang thực lực không nhỏ, thế nhưng mỗi lần sống mái với nhau bọn họ cũng trả giá thật lớn, tình huống này kéo dài tới ngày thứ ba, Trần Vĩ mới từ một người nghe nói ngày đó nhị đương gia cùng một nữ nhân trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp cùng nhau ly khai, hơn nữa còn là Ngô Đại Hải chính mình tìm tới nữ nhân kia.

Ngô Đại Hải tìm được một tình nhân, dù sao loại sự tình này đối với bọn hắn mà nói là rất bình thường, thế nhưng nghe thấy phía dưới, hắn liền biết không phải như thế, bởi vì người nọ nói cho hắn biết Ngô Đại Hải cùng đi với nữ nhân gần đây thường xuất hiện ở trên tạp chí, nhìn rất quen mắt, chỉ là nghĩ không ra.

Nghe nói như thế, một cái tên hiện lên trong đầu Trần Vĩ: Dương Hiểu Đồng, Trần Vĩ mua tạp chí cho người nọ tìm người trong hình, người nọ rất nhanh tìm được Dương Hiểu Đồng. Cho người nọ một khoản tiền, Trần Vĩ lập tức về Hải Diễm bang đem chuyện này báo cáo cho Ngô Chí Thiên.

Ngô Chí Thiên nghe được tin tức này, lập tức cũng hiểu rõ ra. Nói chung, Ngô Đại Hải là một người thông minh, rất thức thời, không đối phó được nhất định sẽ né tránh trước, tùy thời điểm trả thù, thế nhưng người gặp được là Dương Hiểu Đồng liền không phải như vậy.

Dương Hiểu Đồng là sĩ nhục lớn nhất với hắn, lúc trước hắn bị đánh trở về, hơn nữa còn là bị một cô gái đánh, đừng nói là Ngô Đại Hải, ngay cả hắn một hồi cũng không cách nào tiếp thu. Chuyện này bị hắn phong tỏa, bang phái cũng chỉ có rất ít người biết, mà chuyện này lại như một cái gai hung hăng đâm vào trong lòng Ngô Đại Hải.

Ngô Chí Thiên nhíu mày, rất nhanh phân phó nói “Người đi thăm dò Dương Hiểu Đồng động thái hai ngày này.” Nếu đoán không sai chính là Đại Hải và Dương Hiểu Đồng hai người lại lần nữa so đấu.

Trần Vĩ tốc độ rất nhanh, sau khi ra ngoài lập tức phái huynh đệ đi thăm dò, một giờ sau, Trần Vĩ xuất hiện lần nữa ở trước mặt Ngô Chí Thiên “Đại đương gia, hai ngày này Dương Hiểu Đồng tất cả trạng thái đều như nhau, tựa hồ căn bản cũng không có phát sinh chuyện gì.”

“Có bị thương không hoặc thế nào không?” Hãn hiện tại chỉ biết Ngô Đại Hải cùng Dương Hiểu Đồng chạm mặt, thế nhưng rốt cuộc có phải hay không là Dương Hiểu Đồng lại không có chứng cứ; Dương Hiểu Đồng hiện tại cũng là người có thế lực, có địa vị, không có đầy đủ lý do hãn cũng không thể hành động.

Trần Vĩ lắc lắc đầu “Dương Hiểu Đồng một điểm vấn đề cũng không có, sắc mặt hồng hào, toàn thân không có một vết thương nào...”

“Vậy là cô ta sao? Thực lực của Đại Hải người và ta cũng biết, nếu quả thật chính là Dương Hiểu Đồng làm, cô ta không có khả năng một vết thương cũng không có, nếu như không phải là cô ta, vậy còn có thể là ai?” Ngô Chí Thiên hiện tại thật sửng sốt.

Thật vất vả mới lấy được đầu mối, hiện tại lại chặt đứt, nếu như Dương Hiểu Đồng thực sự có thể làm Ngô Đại Hải bị thương mà chính mình không bị thương tích gì, như vậy thực lực của cô đạt tới cảnh giới nào? Hãn thực sự không thể tưởng tượng.

Màn đêm buông xuống, Dương Hiểu Đồng ở Hoa Hải thụ tiếp tục tu luyện, cô lúc này có thể vận hành được thêm một vòng, cách đột phá ba cấp càng gần. Nhưng mà, đột nhiên, tại Dương Hiểu Đồng khẽ động, có người, hiện tại thính giác cô không phải bình thường, phạm vi cách cô trong vòng cây số cũng có thể nghe thấy.

Ngô Chí Thiên suy nghĩ hồi lâu cuối cùng vẫn quyết định tự mình đến xem thử, Đại Hải là huynh đệ của mình, rất xa nhìn thấy trên ban công một

dáng người mê hồn, nghĩ đến chính là Dương Hiểu Đồng không thể nghi ngờ.

Nhìn nhìn biệt thự này, bĩu môi, thật là kẻ có tiền. Theo phòng bên kia, bò lên lầu hai, hẳn cho là mình làm lặng yên không một tiếng động, nhưng mà sau một khắc, giọng nữ dễ nghe truyền vào trong tai của hắn.

“Đã tới, sao không trực tiếp hiện thân?”

Ngô Chí Thiên tâm cả kinh, hắn làm đã đủ cẩn thận, lại vẫn khinh địch như vậy bị phát hiện, sao có thể? Đối với bộ pháp hắn rất có tự tin, đi vào bình thường cũng sẽ không có người phát hiện, nhưng hôm nay lại bị một nữ nhân phát hiện?

Đã bị phát hiện, hắn cũng nên trực tiếp đi ra.

“Không ngờ Dương tiểu thư thật đúng là công lực rất cao.” Ngô Chí Thiên nhìn Dương Hiểu Đồng từ ban công, sắc mặt cô âm trầm một mặt tươi cười trên mặt “Chút tài mọn mà thôi, đại đương gia quá khen.”

Từ sau khi giết Ngô Đại Hải, Dương Hiểu Đồng cũng đã đem tư liệu toàn bộ Hải Diễm bang điều tra một phen, đại đương gia này đương nhiên là biết.

Nghe thấy Dương Hiểu Đồng bày tỏ thân phận của mình, Ngô Chí Thiên cũng không kinh ngạc, rất hiển nhiên Dương Hiểu Đồng là một người thông minh, sợ là cũng sớm đã biết. “Cô đã biết ta, như vậy cũng nên biết ta đến là vì cái gì?” Không có chút nào bần thỉu, đi thẳng vào vấn đề, rất phù hợp với tác phong của hắn.

Lông mày nhíu lại, đáy mắt hiện lên một tia nghiền ngẫm “Ta đây còn thật không biết, đêm khuya, đại đương gia tới chỗ của ta là vì cái gì, đích xác làm cho người ta hoài nghi.”

“Đừng giả ngu với ta, Đại Hải hiện tại thế nào ?”

Dương Hiểu Đồng trong lòng cũng đã làm tư thế bách chuyển, cô khẳng định ngày đó ở nhà xưởng bỏ hoang kia, không có bất luận kẻ nào, lấy cảm quan, nếu có người cô nhất định có thể cảm giác được, nói cách khác Ngô Chí Thiên cũng không thể xác định Ngô Đại Hải biến mất có phải hay không cùng chính mình có quan hệ.

“Đại dương gia lời này hỏi thật biết điều, Ngô Đại Hải là nhị dương gia Hải Diễm bang các người, người không biết lại hỏi ta? Ta cùng hẳn không nhiều quan hệ.”

Thấy Dương Hiểu Đồng lại đem bóng đá trở về, Ngô Chí Thiên đối với Dương Hiểu Đồng cái nhìn lại tăng lên một tầng, không thể không nói, đây mới thật là nữ nhân thông minh, thế nhưng người thông minh quá thường sống không lâu.

“Ta đã biết, ngày đó Đại Hải qua chỗ người, người còn cùng hẳn đi, sau đó Đại Hải liền chưa có trở về, người nói chuyện này với người không có vấn đề gì sao?”

Dương Hiểu Đồng giả vờ bộ dáng kinh ngạc “Cũng không thể nói như vậy, đích xác ta thừa nhận ngày đó ta thấy qua hẳn, là hẳn chủ động tìm ta, về phần cùng hẳn đi chỉ là hẳn muốn cùng ta lại tỉ thí một phen, hẳn đối với chuyện lúc trước không cách nào tiêu tan, bất quá chúng ta chỉ tỉ thí một chút sau đó là ly khai, sau đó hẳn đi đâu ta cũng không biết.”

Dương Hiểu Đồng nói dối không tê, một lời nói dối nếu muốn làm cho người ta tin, lời kia nên có chân thực cũng có giả tạo, cứ như vậy đối phương mới có thể dễ tin.

Quả nhiên, sau khi nghe lời này, dù là Ngô Chí Thiên, trong lòng cũng không khỏi nổi lên nghi ngờ. “Đại Hải với cô quan hệ kém như thế, có khả năng chỉ so đấu xong một phen liền rời đi sao? Sao dễ dàng như vậy?”

Dương Hiếu Đồng nhún vai “Hắn tựa hồ có chuyện gì cần đi xử lý, thực lực của hắn có tiến bộ rất lớn, mà ta cũng có, hai người tương xứng, đánh tiếp dự đoán cũng không có kết quả, cuối cùng cứ như vậy tách ra.” Biểu tình rất chân thật, đồng tử cũng không có bởi vì nói dối mà có chút dãn ra.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 139: “Đánh Bại Ngô Chí Thiên”

“Hơn nữa mấy ngày này chúng ta nước giếng không phạm nước sông, ta cũng không cần phải làm như vậy, trở về cũng là chuyện rất bình thường.” Dương Hiểu Đồng biểu tình rất tùy ý, một chút cũng không có nói sai.

Du Du nghe Dương Hiểu Đồng nói, không khỏi cười lên, đây thật là nói dối không cần viết nháp, công lực này cũng không phải người bình thường có thể có. Hiểu Đồng gần đây da mặt càng ngày càng dày a!

Ngô Chí Thiên kiên định không nghi ngờ nhìn Dương Hiểu Đồng. Mà tương ứng, Dương Hiểu Đồng cũng đang đánh giá Ngô Chí Thiên.

Ngô Chí Thiên thực lực nếu so với Ngô Đại Hải tuyệt đối cường đại hơn một cấp bậc, hơn nữa ở trên người Ngô Chí Thiên cô như có như không cảm thấy nội lực khí tức, hãn hô hấp xa mà lại lâu dài. Nghĩ đến, thực lực tất nhiên không nhỏ.

Về phần cô cùng Ngô Chí Thiên nói nhiều như vậy, kỳ thực chủ yếu chính là tìm cơ hội suy nghĩ được thực lực Ngô Chí Thiên. Dù sao, hắc bang đệ nhất lão đại tuyệt đối không phải là hạng người thường thường.

Dương Hiểu Đồng thấy, nếu như thực lực Ngô Chí Thiên rất mạnh, như vậy mình trước lừa hãn, nếu như thực lực của hãn không như mình nghĩ, vậy còn nói cái gì?

Trực tiếp động thủ!

Đây cũng là theo Forlani thượng tá học được, theo nhận thức sâu sắc, Dương Hiểu Đồng mới phát hiện nguyên lai Forlani cũng là bất đắc dĩ, tới thủ đoạn hèn hạ cô cũng có thể sử dụng, lấy đại lừa tiêu là sở trường đặc biệt của cô.

Thân là đệ tử, Dương Hiểu Đồng tự nhiên cũng nhất định bị nhiễm, Dương Hiểu Đồng bởi vì phương thức tu luyện cùng nội lực của bọn họ không đồng nhất, cho nên bọn họ vô pháp cảm giác được tu vi Dương Hiểu Đồng, Dương Hiểu Đồng mặc dù có thể cảm giác bọn họ là người tu chân, thế nhưng đối với thực lực của bọn họ hẳn dường như khó cảm giác.

Ngô Chí Thiên suy tư thời gian, Dương Hiểu Đồng cảm giác mình có thể liều mạng, cô còn có một mục đích, nếu như mình diệt Ngô Chí Thiên, nếu như có thể tiếp thu Hải Diễm bang, như vậy thế lực của mình liền giải quyết hơn phân nửa.

Có một thế lực như hắc bang này trong tay, rất nhiều chuyện bên ngoài không thể làm, cũng có thể đối phó đơn giản.

Ngô Chí Thiên trầm mặc một lát, cuối cùng vẫn thở dài nói “Hi vọng cô không có gạt ta, nếu không vô luận cô cảnh giác thế nào, ta đều sẽ không bỏ qua cô!”

Dương Hiểu Đồng nhún vai, cũng không nói lời nào.

Ngô Chí Thiên xoay người chuẩn bị rời đi, đột nhiên cảm thấy không hợp, Dương Hiểu Đồng lại công kích trước. Bởi vì trong thời gian này, cô đã đại thể hiểu biết thực lực Ngô Chí Thiên, mà Du Du cũng đã xác nhận, cô tuyệt đối cùng Ngô Chí Thiên liều mạng, hơn nữa tỷ số thắng tương đối cao.

Ngô Chí Thiên mặc dù đã chừng bốn mươi tuổi, nhưng bọn họ tu luyện công pháp cũng không tu luyện tốt như Dương Hiểu Đồng, thường xuyên cảm ở cổ bình (bình chương để đột phá), cho nên cho dù tuổi của họ so

với Dương Hiểu Đồng muốn lớn hơn phân nửa, thế nhưng thực lực cùng Dương Hiểu Đồng không chênh lệch lắm.

Điểm này theo trên người Tổng Dục Chính là có thể biết.

Ngô Chí Thiên phản ứng cũng tuyệt đối không chậm, Dương Hiểu Đồng một quyền bên tai hấn đánh qua, quyền phong kịch liệt mang theo tiếng vang, không khí phảng phất bị nghiền nát.

Tránh thoát một quyền này, Ngô Chí Thiên lòng còn sợ hãi nhìn Dương Hiểu Đồng, quyền này lực lượng quá cường hãn, cho dù không có trúng người của hấn, thế nhưng lấy kinh nghiệm nhiều năm xem, một quyền này nếu như đánh vào người bình thường, sợ là phế đi.

“Cô giết Đại Hải đúng hay không?” Ngô Chí Thiên trước tin lời Dương Hiểu Đồng là vì hấn cho rằng Dương Hiểu Đồng không có khả năng có thực lực cao thâm như vậy, nhưng từ quyền vừa rồi cũng có thể thấy được Dương Hiểu Đồng thực lực tuyệt đối không thấp.

Quét mắt liếc Ngô Chí Thiên một cái, “Đại dương gia, hiện tại hỏi vấn đề này người không cảm thấy rất không hợp thời sao? Không bằng, trước nên suy nghĩ một chút chính người nên làm cái gì bây giờ.”

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, Ngô Chí Thiên không giận mà cười, cười cực kỳ khoa trương “Ta thừa nhận cô có chút thực lực, nhưng muốn đánh bại ta, có phần quá không biết tự lượng sức mình! Người tuổi trẻ bây giờ luôn luôn không biết trời cao đất dày.” Hấn đối với thực lực của chính mình tuyệt đối tự tin.

Ít nhất qua nhiều năm như vậy hấn còn chưa có đụng tới địch thủ, mà hấn ở hắc bang lăn lộn nhiều năm như vậy, chỉ là phần này kinh nghiệm, Dương Hiểu Đồng sẽ phải thua không chỉ một bậc.

Đối với lời Ngô Chí Thiên, Dương Hiểu Đồng không biểu tình, mà trong lòng của cô lại là ý chí chiến đấu sục sôi. Từ sau trận chiến lần trước, cô mới cảm nhận được chỗ tốt của rèn luyện quyền pháp.

“Vậy hạ thủ đi!” Cô không cần Ngô Chí Thiên tán thành thực lực, cô hy vọng nhất chính là Ngô Chí Thiên khinh địch, như vậy chính mình phần thắng liền cao hơn.

Ngô Chí Thiên cũng không dong dài, sự tình đã rất rõ ràng, Đại Hải hãn là chết ở trong tay của cô, khả năng sống hiện tại trên cơ bản sẽ không có.

Thân thể cấp tốc hướng về phía trước, vô pháp đạt tới tốc độ nhanh nhất vọt tới trước mặt Dương Hiểu Đồng, đôi tay hãn trong quá trình vận công lấy mắt thường có thể thấy tốc độ cấp tốc biến thành đen, thậm chí Dương Hiểu Đồng có thể nhìn thấy trong lòng bàn tay toát ra hắc khí.

“Tử khí.” Dương Hiểu Đồng lập tức liền nghĩ đến khả năng này, dù sao trong hiểu biết của cô, có thể tản mát ra hắc khí nguyên tố trừ kịch độc chính là tử khí, mà kịch độc là màu đen đồng thời còn mang một chút màu tím, tử khí thì tất cả đều là màu đen.

“Không ngờ cô còn có chút kiến thức.” Đối với Dương Hiểu Đồng nhận ra mình tu luyện tử khí, Ngô Chí Thiên không có chút nào kỳ quái. Dương Hiểu Đồng còn nhỏ tuổi có thể có được tu vi như thế, nghĩ đến nhất định có bối cảnh.

Thấy Ngô Chí Thiên thừa nhận, Dương Hiểu Đồng cũng kinh ngạc vạn phần, mặc dù trước nghe nói qua, nhưng thật ra chưa từng gặp.

Tu luyện tử khí so với người tu chân thực lực mạnh hơn không ít, bởi vì tử khí này nếu tiến vào trong cơ thể đối phương, sẽ cho đối phương tạo thành cực đại quấy nhiễu, nếu như ở trong khoảng thời gian ngắn không đem khí bài trừ ra, như vậy người này liền sẽ biến thành một người chết.

Cho nên khi đánh nhau, tận lực không để hai tay của đối phương đụng chạm đến thân thể của mình.

Dương Hiểu Đồng nhíu mày, Ngô Chí Thiên tu luyện tử khí thực sự ngoài dự đoán của cô, rất có thể là đêm nay xảy ra chuyện xấu, sau một khắc, ánh mắt Dương Hiểu Đồng lại càng kiên định, tử khí thì thế nào?

Thấy Dương Hiểu Đồng không có chút nào kinh hoảng, Ngô Chí Thiên cũng âm thầm bội phục một phen, dưới tình huống này vẫn có thể không hốt hoảng chút nào, đáng tiếc đối phương là địch nhân của mình, càng ưu tú lại càng phải chết!

Giữa hai người sống mái với nhau hết sức căng thẳng, Ngô Chí Thiên tay hướng phía hai vai Dương Hiểu Đồng đánh, thoạt nhìn bình thản không có gì lạ, Dương Hiểu Đồng lại cảm nhận được có nhiều năng lượng liên bay nhanh về phía sau lao đi, Dương Hiểu Đồng học khinh công lúc này liền có tác dụng.

Bất luận hôm nay tình hình thế nào, cô tuyệt đối tự tin chính mình không có việc gì, bởi vì bằng vào tốc độ của mình Ngô Chí Thiên tuyệt đối đuổi không kịp!

Ngô Chí Thiên nhìn thấy Dương Hiểu Đồng lại có thể nhanh như vậy né tránh mình một chưởng, “Đây chẳng lẽ là khinh công?”

Dương Hiểu Đồng thì lại mặc kệ hấn, lợi dụng khinh công bay về phía trên Ngô Chí Thiên đánh xuống, đem lực lượng tập trung ở song chưởng, hướng phía đầu của hấn vỡ xuống, nếu như chụp trúng, Ngô Chí Thiên có thể đầu óc vỡ toang.

Ngô Chí Thiên phát hiện Dương Hiểu Đồng từ trên trời giáng xuống, hai tay chống ở tại đỉnh đầu của mình, khóe miệng lộ ra một tươi cười, hiện tại Dương Hiểu Đồng là từ trên xuống dưới, vô pháp thay đổi phương hướng, mà cô như thế nhất định sẽ cùng bàn tay của mình đối nhau, như vậy dù

cho không thể thương tổn được Dương Hiểu Đồng, thực lực của cô cũng sẽ bị ảnh hưởng nhất định.

Ngô Chí Thiên tràn đầy tự tin chống lại một chưởng Dương Hiểu Đồng, đột nhiên sắc mặt hần xảy ra biến hóa lớn, bởi vì Dương Hiểu Đồng việc gì cũng không có, mà chưởng của hần thì lại rơi vào không trung, lần này khinh địch hần trả giá không nhỏ.

Thật vất vả bình phục một trận khí huyết dâng lên, nhưng sắc mặt hần vẫn đỏ , lúc này hần mới phát hiện không biết lúc nào, Dương Hiểu Đồng không có chưởng trúng vào tay hần rất nhanh tách ra.

Thừa dịp đối phương bị thương, con dao sắc bén không lưu tình chút nào hướng phía cổ của hần mà đi, đồng thời chân của cô hung hăng hướng phía bụng dưới hần đá vào.

Ngô Chí Thiên không có tu luyện khinh công, cho nên hần tránh được mặt trên, trốn không được phía dưới, nhưng Ngô Chí Thiên cũng tuyệt đối kinh nghiệm đầy người, kinh nghiệm của hần so với Dương Hiểu Đồng sâu hiểm hơn nhiều.

Cổ không để Dương Hiểu Đồng cầm dao đánh trúng, đồng thời hai tay chặn hạ thân, Dương Hiểu Đồng một cước hung hăng quét song chưởng của hần, hai người không khỏi đồng thời lui về phía sau mấy bước, mà Ngô Chí Thiên lui về phía sau hơn nửa bước so với Dương Hiểu Đồng.

Ở lực lượng so đấu hai người tương xứng, thế nhưng Ngô Chí Thiên thua ở phòng ngự, bởi vậy lui về phía sau nửa bước. Lúc này Ngô Chí Thiên mặt đã biến thành huyết lộn, không ngờ cô gái ở cái tuổi này vậy mà có thể có thực lực như vậy.

Hần không khỏi cảm thấy hậu sinh khả úy, đắc tội một địch nhân như vậy tuyệt đối là không sáng suốt, không biết làm sao Đại Hải cùng cô kết

thù hận, chính mình hôm nay toàn lực liều mạng, hấn bây giờ đối với thực lực của chính mình đã không còn tự tin.

Một kích thất thủ, Dương Hiểu Đồng cũng không có gì. Mà Ngô Chí Thiên mắt đỏ, vì huynh đệ chết thảm, gầm thét hung hăng đâm vào Dương Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng nghiêng người, đạp chân, “Phanh” Ngô Chí Thiên bị Dương Hiểu Đồng đạp liền lùi lại ba bước. Không ngăn được đau đớn kịch liệt trên đùi, Dương Hiểu Đồng rất nhanh truy kích, song quyền như sấm, kết chắc thực địa đánh vào trong ngực Ngô Chí Thiên cứng như sắt thép.

Dương Hiểu Đồng biết một quyền này đối Ngô Chí Thiên không thể có nhiều thương tổn, thế là song quyền không ngừng, tựa như đánh bao cát liên tiếp cuồn cuộn liên tục quay Ngô Chí Thiên hơn mười quyền, tính toán có thể sử dụng bao tở công kích đưa hấn đánh bại.

Ai biết, hơn mười quyền, Ngô Chí Thiên lại nổi cơn điên, rống lớn một tiếng, hai tay hợp lại, hai tử khí màu đen, hai tay ôm hai vai Dương Hiểu Đồng.

Ngô Chí Thiên hưng phấn như dã thú gào thét, Dương Hiểu Đồng bị giơ vào giữa không trung. Dương Hiểu Đồng cảm giác hai vai mình khó có thể nói rõ, lực lượng xâm lấn, thấu xương lạnh lẽo theo linh hồn của cô ở chỗ sâu bên trong toát ra.

Ngô Chí Thiên đem Dương Hiểu Đồng hung hăng quăng ra, Dương Hiểu Đồng đụng ngã lăn bàn trà, xô pha, đụng phải góc tường mới ngừng lại. Khí huyết cũng dâng lên mấy phần, cánh tay bị miếng thủy tinh đâm trúng, một tay nhanh nhẹn đem miếng thủy tinh rút ra, lập tức máu tươi như suối, mà sắc mặt Dương Hiểu Đồng lại không có chút nào biến hóa, dường như bị thương không phải cô.

Chậm rãi đứng lên, nhìn về phía Ngô Chí Thiên trong mắt tràn đầy âm lãnh, khinh công lại lần nữa động, hướng phía Ngô Chí Thiên lao nhanh đi, đem tất cả nội lực dồn vào đôi chân, lập tức đôi chân cứng rắn như sắt, đồng thời tốc độ Dương Hiếu Đồng cũng phát huy tới cực hạn.

Bay đến, Ngô Chí Thiên căn bản vô pháp né tránh, đôi chân lại lần nữa đá vào trước ngực Ngô Chí Thiên, hai chân không ngừng đá vào trong ngực hắn, dùng hết khí lực của mình, Ngô Chí Thiên liên tiếp lui về phía sau, cuối cùng tựa ở trên tường không đường thối lui.

Một lúc liền nhận hơn mười quyền của Dương Hiếu Đồng, lồng ngực lại nhận hơn mười cước đá, dù là sắt thép chỉ sợ cũng kiên trì không được, quả nhiên, Ngô Chí Thiên lồng ngực lõm, đồng thời một búng máu hỗn loạn phun ra.

Nghĩ đến là sống không được bao lâu, Dương Hiếu Đồng cũng hít sâu một hơi, một phen so đấu, cô cũng tiêu đại khí lực, chính mình nội lực lúc này còn lại không có bao nhiêu, bất quá lần này hiệu quả, cô còn có chút hài lòng.

Ngô Chí Thiên hiểu rõ thân thể của mình vô cùng, thế nhưng hắn lại không có thống khổ chút nào, ngược lại cười to “Dù cho cô đánh bại ta thì thế nào? Thân thể của cô đã bị tử khí xâm lấn, sống không được bao lâu. Ha ha ha, chết cũng có cô đệm lưng, Đại Hải, đại ca giúp người báo thù!”

Dương Hiếu Đồng nhìn Ngô Chí Thiên cười điên cuồng, không nói gì, hiển nhiên hắn bây giờ bị đá kích không nhỏ, cô cũng có thể cảm giác được tử khí Ngô Chí Thiên đang ở trong cơ thể của mình một chút ăn mòn thân thể mình.

Loại cảm giác này xác thực khủng bố, chỉ cảm thấy thân thể của mình một phút đánh mất sức sống, trở nên cứng ngắc.

“Cô có cảm thấy sức sống chính cô đang biến mất cấp tốc? Ha ha, không bao lâu cô cũng sẽ bị nó ăn mòn thành một người chết, trên thế giới này trừ người tu luyện tử khí, người ngoài không thể nào cứu cô.”

Nghe thấy lời Ngô Chí Thiên, Dương Hiểu Đồng khước miệng gợn lên một mặt cười, hỏi ngược lại “Thật là như vậy sao?”

“Đương nhiên, ta tu luyện tử khí nhiều năm như vậy, đối với tử khí hiểu biết đương nhiên so với cô nhiều hơn nhiều!”

Nhưng mà, Dương Hiểu Đồng lại một lần nữa phá vỡ tự tin của hẳn, bởi vì Dương Hiểu Đồng lấy ra một quả đan dược màu trắng, tản ra nồng nặc mùi thuốc.

Thuốc này người bình thường nghĩ thấy được nhất định sẽ cảm thấy tinh thần sáng khoái, thế nhưng Ngô Chí Thiên nghĩ thấy lại cảm thấy kiềm chế phi thường, vì trong cơ thể cô tử khí lúc này dường như bị áp chế, yên lặng rút xuống, cho dù hẳn cực lực muốn, nhưng nó vẫn không có động tĩnh gì.

“Đây là cái gì?” Ngô Chí Thiên kinh khủng hỏi.

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 140: Tiếp Thu Hải Diễm Bang

Edit: Kenlinh

Beta: Sally

Nhìn thấy bộ dáng Ngô Chí Thiên kinh khủng, Dương Hiếu Đồng trên mặt hiện lên một tia mỉm cười, mà nụ cười này rơi vào trong mắt Ngô Chí Thiên lại có vẻ dị thường khủng bố.

“Đan dược có thể khắc chế tử khí, người cảm thấy là cái gì?” Dương Hiếu Đồng hỏi ngược lại.

“Thánh quang đan dược?” Ngô Chí Thiên trên mặt kinh khủng không thể hiểu. Mặc dù hẳn cũng là người tu chân, nhưng hẳn tu chân chẳng qua là vận khí tốt chiếm được một quyển tu luyện tử khí tu chân công pháp, có thể tự mình luyện đến trình độ bây giờ, không phải không thừa nhận hẳn cũng có thiên phú.

Sách tu luyện tử khí công pháp đã nói, người trúng tử khí chỉ cần ăn thánh quang đan dược là có thể chữa tốt, thánh quang đan dược này đối với người bình thường tuyệt đối là thứ tốt, thế nhưng đối với bọn hắn người tu luyện tử khí mà nói thì lại là độc dược.

Chỉ là, nhiều năm như vậy hẳn chưa từng thấy được thánh quang đan dược, không ngờ dưới tình huống như thế lại gặp được.

Nghe nói, Dương Hiếu Đồng cũng sửng sờ, thánh quang đan dược? Đan dược này là tinh lọc đan dược, cũng không phải là đan dược như lời hắn

nói, bất quá dự đoán hai loại đan dược không khác nhau lắm, chỉ là tên không đồng nhất.

“Cho nên người bây giờ còn cảm thấy ta sẽ làm đê mê lực cho người sao?” Dương Hiểu Đồng cười đem tinh lọc đan dược để vào trong miệng của mình, một khắc kia, cảm giác vô cùng ấm áp vọt tới, mà tử khí kia lại tiêu tan từng chút một, sắc mặt cô cũng khôi phục hồng hào.

Sắc mặt cô hồng hào tương ứng chính là sắc mặt Ngô Chí Thiên xám như tro tàn, kích động nói “Không có khả năng, không thể như vậy!”

“Tiếp thu hiện thực đi, đại thúc.” Dương Hiểu Đồng nói, mang theo Ngô Chí Thiên trọng thương đi Hải Diễm bang tổng bộ.

Mặc dù chuyến đi này có thể sẽ có nguy hiểm, thế nhưng cô có hộ mệnh, cho nên cô không lo lắng, mục tiêu của cô chính là đem Hải Diễm bang đặt thu vào tay mình!

Ngô Chí Thiên thấy Dương Hiểu Đồng mang theo hắn đi, nói, “Người muốn làm gì? Ta đã thua ở trong tay người, muốn giết cứ tùy tiện.”

“Cứ như vậy giết người cũng quá tiện nghi cho người, ta muốn đi tổng bộ của người .” Dương Hiểu Đồng lái xe nhìn thẳng nói.

Nghe nói, Ngô Chí Thiên cười, lúc nói chuyện hàm răng tràn đầy máu tươi, thoạt nhìn có chút dọa người, “Đừng có nằm mơ, ta sẽ không nói cho người biết tổng bộ ở đâu.”

Hải Diễm bang của bọn họ là hắc bang lớn nhất Thụy Thành, ở Thụy thành, mỗi địa phương đều có, nhưng trừ nội bộ nhân viên, người ngoài không có ai biết chân chính tổng bộ ở địa phương nào.

Điểm này Ngô Chí Thiên tuyệt đối tự tin, nội bộ thành viên đáng giá tín nhiệm, chỉ cần hắn không nói, hắn không tin Dương Hiểu Đồng có thể tìm

được tổng bộ.

Dương Hiểu Đồng mỉm cười ở khóe miệng, nhìn cũng không nhìn liếc mắt Ngô Chí Thiên một cái, tiếp tục lái xe của mình, “Ta có hỏi người sao? Yên tâm, không cần người nói, bất quá cần người cùng ta đi làm một chút chuyện mà thôi.” Độ cong nơi khóe miệng không khỏi sâu sắc thêm, có vị âm mưu nói.

Ngô Chí Thiên nhìn Dương Hiểu Đồng cười quỷ dị, cảm thấy một cỗ hàn ý từ sau lưng của mình bốc lên, làm cho hắn không khỏi rùng mình, hắn là người thông minh, trước tiên chính là muốn cùng Dương Hiểu Đồng bàn tính.

Lập tức giãy giụa “Không có khả năng, ta sẽ không cho người làm như vậy, ta nhiều năm lăn lộn như vậy, thành quả tuyệt đối không có khả năng cứ như vậy giao cho mày!” Kịch liệt giãy giụa đụng phải vết thương của hắn, lập tức máu tươi tràn ra như suối, thậm chí nhiễm đỏ xe Dương Hiểu Đồng.

Ngô Chí Thiên dường như không có cảm giác được đau đớn, tiếp tục điên cuồng giãy giụa.

Dương Hiểu Đồng mắt cũng không nhìn một cái, trực tiếp đập vào ót Ngô Chí Thiên, đánh hắn ngất xỉu.

Dương Hiểu Đồng trong đầu cũng đã tính toán, Du Du cũng bắt đầu tìm kiếm vị trí tổng bộ Hải Diễm bang.

Trong khoảng thời gian này, Du Du tích lũy số liệu tuyệt đối là khủng bố, trong thời gian rất ngắn, Du Du đã tra được chỗ tổng bộ của bọn họ .

Một đường thông suốt, Dương Hiểu Đồng rất nhanh tới tổng bộ, thế nhưng đang lái vào, người bên trong cản lại nghiêm hỏi thân phận Hiểu Đồng , không phải là người tổng bộ không cho vào.

Dương Hiểu Đồng trực tiếp lái xe vọt vào tổng bộ bọn họ, Spyker c8 mấy trăm vạn cứ như vậy bị đụng phải, đối làm người bình thường không biết đau lòng thành bộ dáng gì nữa.

Rất nhanh, Dương Hiểu Đồng bị bao vây, tất cả người tổng bộ vây quanh xe, thậm chí cầm đao chia về phía cô.

Có súng, cô cũng không sợ hãi chút nào. Một hắc bang thực lực đứng đầu, nếu nói không có súng ống đạn dược máy móc, đạt được trình độ như vậy có thể nói là không có khả năng.

Dương Hiểu Đồng đem Ngô Chí Thiên làm tình lại, Ngô Chí Thiên mơ hồ mở mắt ra, phát hiện mình thế nhưng đã tới tổng bộ quen thuộc, trên mặt hiện đầy vẻ khiếp sợ.

“Cô thực sự tìm được? Cô nói, tổng bộ rốt cuộc ai là người của cô.” Ngô Chí Thiên sắc mặt âm trầm hỏi, không ngờ người mình tín nhiệm như vậy lại có kẻ phản bội.

Dương Hiểu Đồng liếc mắt một cái “Ta tại sao phải nói cho ông biết?” Dương Hiểu Đồng kéo Ngô Chí Thiên cùng nhau xuống xe.

Các huynh đệ Hải Diễm bang nhìn thấy đại đương gia vô cùng cường thế lúc này vậy mà toàn thân là máu bị một nữ nhân xách từ trong xe ra, không sai, chính là xách ra!

Mỗi một người đều sửng sờ, đầu óc hỗn loạn.

“Lão đại!” Hải Diễm bang đứng hàng thứ, lão tứ _ Giang Cường phản ứng nhanh nhất, lo lắng hô.

Ngô Chí Thiên nhìn mọi người nói, “Không cần lo cho ta, đem nữ nhân này tiêu diệt giúp ta báo thù.” Mặc dù những lời này rất có khí thế, thế

nhưng Ngô Chí Thiên bản thân vốn bị trọng thương, hiện tại không biết chảy bao nhiêu máu, cho nên lời nói ra vô lực cùng cực.

Nghe nói vậy, tất cả mọi người nhìn về phía đầu sỏ gậy nên, cũng chính là Dương Hiểu Đồng hiện tại đứng ở trước mặt bọn họ vẻ mặt đạm nhiên.

“Nếu như không muốn lão đại các người chết liền ngoan ngoãn bỏ vũ khí xuống, nếu không ta sẽ không cam đoan hẳn sẽ như thế nào.”

Vừa nghe lời này, động tác không khỏi dừng lại, nhìn Ngô Chí Thiên và Dương Hiểu Đồng không biết nên làm thế nào cho phải.

“Ta nói không cần lo cho ta!” Ngô Chí Thiên dùng hết khí lực của mình quát, không ngờ có một ngày hẳn bị bắt lấy làm con tin, hẳn cảm thấy vô cùng ngột ngạt.

“Nhiệm vụ gia chính là chết trên tay nữ nhân này, vô luận như thế nào cũng không được buông tha cô ta, đây là mệnh lệnh của ta, hiểu chưa?”

Mọi người lại lần nữa tới gần Dương Hiểu Đồng, mà Dương Hiểu Đồng thì lại lấy dao ra gác trên cổ Ngô Chí Thiên, hơi dùng lực, máu tươi bắt đầu từ trên cổ Ngô Chí Thiên chảy ra, “Các người muốn cho hẳn chết sao?”

Trần Vĩ và Giang Cường nhìn nhau liếc mắt một cái, cuối cùng vô lực nói, “Tất cả mọi người bỏ vũ khí xuống!” Mặc dù lão đại nói như vậy, nhưng bọn hẳn tuyệt đối không thể làm như vậy, nếu không chính là người không có đạo nghĩa, không đếm xỉa huynh đệ chết sống, hắc đạo bọn họ tuyệt đối không thể phụ tình.

Thấy tình trạng này, Ngô Chí Thiên trong lòng tuyệt đối phiền muộn. Hẳn chưa từng nghĩ tới chuyện như vậy sẽ phát sinh trên người của mình, thế nhưng các huynh đệ làm như vậy không thể nghi ngờ là bọn họ coi trọng hẳn.

Dương Hiểu Đồng lúc này mới đem đao trên cổ Ngô Chí Thiên buông lỏng một ít, “Tìm nơi có thể nói chuyện, chúng ta vào bên trong nói.”

Dương Hiểu Đồng mang theo Ngô Chí Thiên đi vào, Trần Vĩ cũng tiến vào trong đó, những người khác ở bên ngoài chờ.

Dương Hiểu Đồng đem Ngô Chí Thiên vứt xuống bên cạnh sô pha, quan sát Trần Vĩ nói, “Người là tam đương gia?”

Trần Vĩ lắc đầu “Hải Diễm bang chỉ có đại đương gia và nhị đương gia.” Trần Vĩ thành thật trả lời.

Nghe nói như thế, Dương Hiểu Đồng trong mắt tinh quang chớp lóe, bởi vì cô phát hiện một cơ hội tốt. Theo lời này của Trần Vĩ cô có thể cảm giác được hẫng đối với chức vị của mình bất mãn.

“Cô muốn thế nào mới có thể thả đại đương gia?” Trần Vĩ hỏi, hẫng cũng không có ý nghĩ đánh bại Dương Hiểu Đồng, bởi vì nhị đương gia chết trong tay nữ nhân này, mà đại đương gia thực lực mạnh như vậy cũng bị đánh sống dở chết dở, kết cục căn bản là không cần thử.

Khóe miệng cong lên, nhìn lướt qua Ngô Chí Thiên, nhìn Trần Vĩ cười nói “Người cảm thấy hẫng có thể sống được sao? Chúng ta đều là người thông minh, không cần hỏi, đó không có ý nghĩa, bây giờ, ta muốn cùng người làm một khoản giao dịch.”

“Giao dịch gì?”

“Rất đơn giản, Hải Diễm bang đại đương gia và nhị đương gia đều biến mất, như vậy thượng vị chính là người, đúng không?”

Trần Vĩ sắc mặt căng thẳng, “Người lời này là có ý gì?” Mặc dù hẫng muốn vị trí kia đã rất lâu rồi, thế nhưng đó là một ý nghĩ không được lộ ra.

“Ý của ta là...”

...

Sau nửa giờ, Dương Hiểu Đồng và Trần Vĩ đi ra, nếu như nhìn kỹ, có thể nhìn thấy hai người bọn họ đã đứng ở mặt trận thống nhất.

Dương Hiểu Đồng đưa tay ra, mọi người có thể nhìn thấy ngón tay cái cô đeo hắc ngọc ban chỉ, “Mọi người xem, từ hôm nay trở đi ta tiếp nhận Hải Diễm bang, tất cả không phục tùng an bài, tự gánh lấy hậu quả.”

Dương Hiểu Đồng nói chuyện rất có khí chất, đúng vậy, cô cũng không phải là tuyên bố, mà là đang uy hiếp bọn họ, không sai, chính là uy hiếp!

Lời này vừa nói ra, mọi người đều sửng sốt, đổi chủ như vậy? Sao có thể? Một màn vừa rồi đều thấy được, dù cho Dương Hiểu Đồng có ban chỉ tượng trưng thân phận bang chủ, đó cũng là cô cướp.

Giang Cường hô lên, “Cô nói là phải chính là phải sao? Các huynh đệ, đem nữ nhân này giết chết, vì đại đương gia và nhị đương gia báo thù!”

Lời này vừa nói ra, mọi người nhao nhao phụ họa cầm vũ khí vọt tới, nhưng Trần Vĩ đứng bên cạnh Dương Hiểu Đồng nói, “Bang chủ đã nói, chỉ cần người có hắc ngọc ban chỉ chính là bang chủ, ai dám không phục? Các huynh đệ bắt lấy kẻ phản bội!”

Mọi người sửng sốt, chột người của Trần Vĩ toàn bộ cầm vũ khí nhắm ngay huynh đệ của hắn, người bọn họ theo là Trần Vĩ, đương nhiên là giúp đỡ Trần Vĩ.

Trần Vĩ lời rất rõ ràng, hắn là đang giúp cô gái này.

Giang Cường nửa ngày không kịp phản ứng, nhìn thấy người của Trần Vĩ cầm đao chỉ vào mình, lúc này mới rống lớn, “Trần Vĩ, con mẹ nó người

không phải người, giúp đỡ người ngoài để đối phó người nhà!”

Đối với Giang Cường, Trần Vĩ không thèm để ý chút nào, “Giang Cường, ai có hắc ngọc ban chỉ người đó chính là bang chủ, ta chỉ là bảo hộ bang chủ đương nhiệm mà thôi.”

“Có ai không phục, tự gánh lấy hậu quả.”

Giang Cường tức đến mặt đỏ bừng, “Nữ nhân này, ta chết cũng sẽ không phục người, cùng ta cùng nhau diệt đám phản đồ này, vì đại đương gia và nhị đương gia báo thù!”

Giang Cường chợt hướng phía người của Trần Vĩ đánh, giờ khắc này, toàn bộ Hải Diễm bang nội bộ chia làm hai phe, Giang Cường nói xong câu đó, mọi người cảm thấy một cơn gió nhẹ thổi qua, sau một khắc Dương Hiểu Đồng lại đứng bên người Giang Cường, mọi người chỉ nghe “Răng rắc” một tiếng, cổ Giang Cường bị Dương Hiểu Đồng bẻ gãy.

Im lặng, tất cả đều im lặng.

Tất cả mọi người ngơ ngẩn nhìn một màn này, Dương Hiểu Đồng vỗ vỗ tay của mình, tựa hồ là chán ghét mùi máu tươi, đạm nhiên nhìn mọi người.

Tốc độ nhanh như vậy, cứ như vậy dễ dàng giết Giang Cường, Giang Cường mặc dù thực lực không bằng đại đương gia, thế nhưng thực lực cũng không tệ, nhưng chưa kịp đánh trả cứ như vậy bị người khác bẻ gãy cổ.

Người sau lưng Giang Cường cũng không khỏi toát mồ hôi lạnh, bọn họ thế nào đã quên, nữ nhân này, thế nhưng ngay cả đại đương gia thực lực mạnh nhất đều chết ở trên tay của cô ta, cô ta muốn giết chết bọn họ cũng dễ dàng.

Bọn họ trung thành, nhưng sinh mạng của mình quan trọng hơn.

“Các người nghĩ cho rõ ràng, đổi bang chủ mà thôi, các người như cũ làm chuyện của các người, không cần vì chuyện này mà trả giá tính mạng của mình.” Dương Hiểu Đồng rất hài lòng.

Một người buông vũ khí xuống, sau đó từng người một cũng bắt đầu buông vũ khí trong tay xuống. Chuyện kế tiếp được xử lý, đem những người thề sống chết trung thành toàn bộ giết, người đầu hàng thì để lại.

Cứ như vậy, trong thời gian thật ngắn, Thụy thành Hải Diễm bang đổi chủ!

Trở lại tình cảnh trong phòng lúc nãy.

Dương Hiểu Đồng cười nói, “Chỉ cần người giúp ta lên làm đại đương gia Hải Diễm bang là được. Ta rất ít ở chỗ này, trên cơ bản sự tình đều giao cho người xử lý, thế nào?”

“Hiện tại Ngô Đại Hải đã chết, ta cũng có thể làm nhị đương gia, tại sao lại giúp cô?” Trần Vĩ hỏi ngược lại.

“Đi theo sau Ngô Chí Thiên, người có toàn quyền xử lý sự tình sao? Không có khả năng. Hơn nữa người bây giờ cũng không có lựa chọn, nếu như người không đáp ứng, ta sẽ giết người, đến lúc đó người cái gì cũng không có.”

Dương Hiểu Đồng nhìn Trần Vĩ, cô có tự tin, Trần Vĩ nhất định sẽ đáp ứng. Cô không định ở hắc đạo phát triển, thế nhưng cô cần một phần thực lực thuộc về mình, cần người có thể nghe mình an bài.

“Giúp ta làm việc, người tuyệt đối không có hại, ta đưa cho người đãi ngộ so với Ngô Chí Thiên đưa cho người tuyệt đối tốt hơn nhiều, ta là chủ tịch của Âm Kim Mai Côi, người hiểu chứ?” Nói cũng liền nói đến như vậy, cô tin người thông minh nhất định đáp ứng.

“Ta đáp ứng cô.” Thực lực Âm Kim Mai Cô hẳn rất rõ, hai người hợp tác, thực lực Hải Diễm bang nhất định sẽ lại lần nữa phát triển.

Mặc dù Trần Vĩ đáp ứng, thế nhưng Dương Hiểu Đồng sẽ không dễ dàng tin tưởng hẳn, cho hẳn ăn kế ược đan dược sau này mới yên lòng.

Cũng bởi vì vậy, mới có một màn vừa rồi.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Thu Phục Nhân Tâm

Lúc nửa đêm, sự tình nội bộ bang Hải Diễm này mới hoàn toàn xử lý xong. Dương Hiểu Đồng thể hiện ra đầy đủ thủ đoạn thiết huyết. Đây cũng là lần đầu tiên thiết huyết như vậy, bởi vì cô biết cô muốn tạo uy tín thì tất nhiên phải làm như vậy, bằng không những người khác còn có thể đến chống lại cô.

Kinh sợ, chỉ có tuyệt đối kinh sợ mới có thể để cho bọn họ không có biện pháp phản kháng. Cô biết hiện tại cô làm như vậy chỉ làm bọn họ kinh sợ ở trên phương diện vũ lực mà thôi, trong lòng bọn họ không ai phục mình, liền ngay cả Trần Vĩ cũng không ngoại lệ. Chỉ là Trần Vĩ hiện tại chỉ có thể nghe theo cô phân phó, loại cảm giác mặt ngoài thuận theo này tuyệt đối không phải là điều cô muốn, bất quá bây giờ chỉ có thể làm được chuyện này, cô tin trong thời gian tiếp theo cô nhất định có thể làm cho bọn họ từ trong lòng tin phục chính mình.

Nếu như đây là ngoài bang Hải Diễm mà nói, căn bản không có khả năng giải quyết đơn giản như vậy, vấn đề đây là tổng bộ bang Hải Diễm, bang Hải Diễm trừ nội bộ người chủ chốt, những người khác đều không biết vị trí tổng bộ này cụ thể ở đâu, cô chỉ cần khống chế những người này của tổng bộ, như vậy cũng đã gián tiếp khống chế bang Hải Diễm.

Vấn %

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Người Thần Bí

Dương Hiếu Đồng lấy tẩy tủy đan ra, nói: “Mỗi người một viên, viên thuốc này tên là tẩy tủy đan, chỉ cần ăn nó vào, sau đó tinh khí thần của các người đều sẽ có cải thiện rất lớn, đối với việc luyện võ của các người cũng có giúp đỡ rất lớn.”

Mặc dù lời này Dương Hiếu Đồng nói xong rất qua loa, phảng phất đây là một chuyện không đáng giá nhắc tới, là việc nhỏ, thế nhưng rơi vào trong tai mọi người cũng không phải là đơn giản như vậy.

Mọi người cả kinh, ở đây mỗi người đều biết Dương Hiếu Đồng là chủ của Âm Kim Mai Côi, Âm Kim Mai Côi bán ra đan dược bọn họ cũng đều biết, chỉ là các loại có thêm công hiệu mỹ dung, thế nhưng công hiệu đan dược loại tẩy tủy đan này, này ở Âm Kim Mai Côi cũng không có xuất hiện qua.

Đảo qua vẻ mặt của mọi người, liền hiểu ý nghĩ của bọn họ: “Đan dược này ở Âm Kim Mai Côi cũng không có bán ra, hiện tại đưa cho mọi người coi như đây là một phần quà gặp mặt.” Dương Hiếu Đồng cười nói, đan dược này cho đi tựa hồ một chút cũng không để ý.

Người ở chỗ này đều không phải đồ ngốc, đan dược như vậy cần bao nhiêu tiền bọn họ đều hiểu, không ngờ tân đại đương gia này đã vậy còn quá xa hoa a, xuất ra phần lễ rộng rãi như vậy, mắt nháy cũng không nháy chút nào.

Sau khi tất cả mọi người lấy được đan dược, Dương Hiểu Đồng tiện đà nói: “Thừa dịp mọi người đều ở chỗ này, ta có vài điều muốn nói.”

Mọi người nhao nhao yên tĩnh lại, nhìn người trẻ tuổi mỹ mạo này, nữ nhân thủ đoạn thiết huyết chuẩn bị nói cái gì đó. Tuy nói bọn họ đã tiếp thu đại đương gia này, thế nhưng thoáng cái vì một cô gái làm việc, bọn họ một đám đại nam nhân vẫn còn có chút không thoải mái.

“Mọi người đã kêu ta một tiếng đại đương gia, như vậy bất luận thế nào, theo bên ngoài đều thừa nhận ta vị đại đương gia này, ta rất cao hứng các người nguyện ý cùng ta cùng nhau làm lớn mạnh Hải Diễm bang.”

“Có lẽ các người cho là ta một cô gái trẻ tuổi như vậy, căn bản không đáng để các người theo, hoặc là không có năng lực kia. Thế nhưng Dương Hiểu Đồng ta sẽ trong thời gian tiếp theo chứng minh tất cả điều này đều là sai lầm.”

Dần dần, Dương Hiểu Đồng nói chuyện khí thế cũng tăng lên: “Trước không từ mà biệt, thực lực của ta so với Ngô Chí Thiên lợi hại hơn, tin rằng điểm này các người đều biết. Làm huynh đệ của ta, ta tuyệt đối sẽ không để cho huynh đệ của ta thua thiệt, huynh đệ có việc chính là ta có việc, ai động người của ta, ta nhất định sẽ làm cho hấn trả giá đại giới thảm thống!”

“Ám Kim Mai Côi là công ty của ta, mà định kỳ bán ra đan dược tuyệt đối không phải là vài loại đan hiện tại xuất hiện trên bộ mặt thành phố này, liền giống như tẩy tủy đan, ta có thể lấy ra một loại, cũng có thể lấy ra nhiều hơn như vậy. Theo ta, ta tuyệt đối sẽ không bạc đãi các người! Ta sẽ khiến các người cảm thấy tự hào vì các người là huynh đệ Hải Diễm bang!”

“Người khác có, các người đều sẽ có, người khác không có, các người cũng có. Có tiền, mọi người cùng nhau phát tài, có việc, mọi người cùng nhau khiêng. Chỉ cần mọi người nỗ lực giúp ta làm việc, đến lúc đó muốn cái gì có cái đó, muốn nữ nhân có nữ nhân, muốn tiền tài có tiền tài.”

“Các người không phải thủ hạ của ta, các người là huynh đệ của ta! Có thể thẳng thắn đối đãi như huynh đệ!”

Theo những lời bày tỏ này của Dương Hiểu Đồng, ánh mắt mọi người nhìn về phía Dương Hiểu Đồng cũng dần dần thay đổi, một ít bất mãn lúc trước chậm rãi biến mất, thay vào đó là một loại cuồng nhiệt.

Bọn họ nghĩ muốn là cái gì? Không thể nghi ngờ chính là tiền, nữ nhân và huynh đệ. Mà Dương Hiểu Đồng một phen nói ra, này tất cả các mặt đều nói tới, nói vậy có bao nhiêu kích tình, bao nhiêu chân thành a.

Mặc dù Ngô Chí Thiên trước đây đối với bọn họ cũng không tồi, thế nhưng thời gian Ngô Chí Thiên quản lý, bọn họ chỉ là thủ hạ của hắn, cũng tuyệt đối không phải huynh đệ của hắn, mà Dương Hiểu Đồng lại nói muốn xem bọn họ như huynh đệ, nhìn về điểm này, cô liền so với Ngô Chí Thiên mạnh hơn.

Đi theo bên người Ngô Chí Thiên lâu như vậy, kiếm tiền quyền to đều là Ngô Chí Thiên lấy, bọn họ lấy được chỉ là một số lẻ, mà Dương Hiểu Đồng vừa mới gặp mặt đã đưa mỗi người một phần đại lễ như vậy, cũng đủ để chứng minh cô so với Ngô Chí Thiên rộng rãi hơn.

“Đại dương gia, đại dương gia!” Trần Vĩ ở một bên hô lên, chọt mỗi người đều theo Trần Vĩ cùng nhau hô lên.

“Đại dương gia, đại dương gia.”

“Đại dương gia, đại dương gia.”

Dương Hiểu Đồng nhìn hiện trường dâng lên bầu không khí, khóe mắt không khỏi hiện lên vẻ tươi cười người ngoài không dễ phát hiện.

Trần Vĩ nhìn Dương Hiểu Đồng, nội tâm đối với Dương Hiểu Đồng bội phục lại lần nữa tăng lên một tầng, lời nói này của cô là nói kích động lòng

người, cũng khó trách mọi người kích động như vậy. Loại người này cũng rất khùng bố, kiểu hiệu lực lấy nhân tâm này người bình thường căn bản làm không được.

Ngô Chí Thiên làm không được, hãn cũng làm không được, mà cô lại có thể làm được. Cứ theo đà này, tin tưởng không cần bao lâu, huynh đệ bang phái này liền sẽ chân chính trở thành người của cô.

Dương Hiểu Đồng làm một thủ thế yên tĩnh, khí thế một lần, nói: “Ta làm người luôn luôn thưởng phạt phân minh, ai thật tình ai không thật tình, ta có thể nhìn ra được, chỉ cần các người trung tâm làm việc cho ta, tuyệt đối sẽ đạt được thù lao tương ứng. Thế nhưng nếu như ai có hai lòng, ta cũng tuyệt đối sẽ không nương tay.”

Ánh mắt âm lãnh đảo qua mọi người, mọi người không khỏi rùng mình một cái, tựa hồ bị răn độc kịch độc nhìn chăm chăm, làm cho bạn thân không có biện pháp nhúc nhích.

Dương Hiểu Đồng nói tiếp: “Ta ghét nhất chính là phản bội, mà người phản bội ta tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt, cũng hi vọng mọi người có thể biết điểm này.”

“Tuyệt đối không phản bội!” Trần Vĩ lại lần nữa lên tiếng hô, đã quyết định phải trợ giúp Dương Hiểu Đồng, như vậy thì hãn tuyệt đối sẽ làm được.

“Tuyệt đối không phản bội!”

“Tuyệt đối không phản bội!”

...

Dương Hiểu Đồng hướng phía Trần Vĩ gật gật đầu, cô biết đây là Trần Vĩ đang giúp cô. Trần Vĩ cũng mỉm cười.

Bầu không khí càng lúc càng cuồng nhiệt, mọi người đột nhiên cảm giác mình phấn đấu càng thêm có hi vọng, có lẽ không lâu tương lai thân phận địa vị của bọn họ sẽ có đề thăng, mặc dù không biết là vì sao, thế nhưng nghe lời Dương Hiểu Đồng, cảm thụ được cô tự tin không gì sánh kịp kia, bọn họ liền bắt đầu tin cô.

Một giờ sau Dương Hiểu Đồng mới từ tổng bộ bang Hải Diễm rời đi, chiếc Spyker c8 hôm qua đã bị hỏng, là huynh đệ bang Hải Diễm tiễn cô trở về.

Sau khi trở về, Dương Hiểu Đồng liền để cho Tuệ Mẫn đi giúp cô một lần nữa mua hai chiếc xe, không có xe khó mà làm việc được. Hai chiếc xe một chiếc đặt ở trong ga ra biệt thự Hoa Hải, một chiếc hiện tại đi.

Nhưng mà Dương Hiểu Đồng còn chưa ngời nóng mông, trước đại sảnh lại gọi điện thoại nói cho cô biết có người đến tìm cô.

“Tìm ta là ai?” Dương Hiểu Đồng hỏi, hiện tại có người nào tới tìm chính mình?

“Không biết, là một vị tiên sinh thân mặc tây trang màu đen, hăn nói không nghe lời của hăn, ngài sẽ hối hận.” Nhân viên lễ tân trước đại sảnh nói chuyện trong giọng nói mang theo tia run rẩy.

Cô cũng không biết là chuyện gì xảy ra, mặc dù vị tiên sinh trước mặt này thoạt nhìn mặt mũi hiền lành, thế nhưng cô lại không tự chủ được từ trong lòng dâng lên một loại cảm giác kính nể.

Dương Hiểu Đồng nhíu mày, thật sự là không nghĩ ra được rốt cuộc là ai, chợt nói: “Để hăn lên đây đi.” Quản hăn là ai, thấy chẳng phải sẽ biết.

Diệp Vĩnh Huyền chậm rãi đi lên lầu, nếu tinh tế nhìn, có thể phát hiện bước đi của hăn không có chút âm thanh nào, hơn nữa cho dù là cùng người khác cùng nhau chen vào thang máy, người khác cũng sẽ không tự chủ

cùng hẳn bảo trì khoảng cách nhất định, cái này tạo thành một cục diện rất kỳ quái.

Bốn phía thang máy chen chúc muốn chết, mà xung quanh Diệc Vĩnh Huyền lại tạo thành một vùng khu vực nhỏ chân không, không ai tới gần. Mọi người mình cũng rất kỳ quái, đây là vì sao, mà Diệc Vĩnh Huyền đối với tình hình này dường như cũng sớm đã thói quen, thản nhiên đứng ở nơi đó, dường như tất cả đều không đáng giá nhắc tới.

Rất nhanh, Diệc Vĩnh Huyền đi tới cửa phòng Dương Hiểu Đồng, chuyển đi hôm nay làm nội tâm của hẳn cũng có chút kích động, dù sao có một số việc khả năng rất nhanh liền công bố.

“Cốc! Cốc! Cốc!” tiếng đập cửa vang lên.

“Mời vào.” Dương Hiểu Đồng tầm mắt chuyển về phía cửa, một vị tiên sinh, rốt cuộc là dạng tiên sinh gì?

Diệc Vĩnh Huyền sau khi đi vào, liếc mắt một cái liền nhìn thấy người ngồi ở trên sô pha – tổng tài Dương Hiểu Đồng, lập tức biểu tình liền cứng lại: Giống, quá giống!

Quả thực chính là Lam Toàn thứ hai! Chỉ là khí chất này so với Lam Toàn cao hơn một cấp bậc.

Khi Diệc Vĩnh Huyền sững sờ, đồng thời Dương Hiểu Đồng cũng rất nhanh quan sát hẳn.

Chiều cao ước chừng 1m83, thân thể thẳng tắp, phảng phất như một cây đại thụ, lông mày đen rậm bên dưới là một đôi mắt kiên nghị mà lại có thần. Hai mắt không giận tự uy, mặt hình chữ điền khiến cho hẳn thoát nhìn càng khí chất dương cương. Cứ như vậy tĩnh tĩnh đứng bất động, chính là có thể cảm nhận được khí chất kia của hẳn không giống người thường, mặc dù sắc mặt nhu hòa, nhưng lại làm cho người ta không khỏi tâm sinh kính

sợ. Thảo nào thời điểm lúc này nhân viên lễ tân ở đại sảnh gọi điện thoại giọng nói run rẩy như vậy.

Vừa nhìn một cái, trong lòng Dương Hiểu Đồng liền lập tức căng thẳng lên, bởi vì từ trên người đàn ông này cô cảm nhận được khí tức cùng mình tương đồng, nói cách khác nam tử này cũng là một người tu chân.

Hơn nữa cô có thể cảm giác được thực lực nam nhân này cao hơn mình, cao thủ, tuyệt đối cao thủ.

Diệp Vĩnh Huyền rất nhanh hồi thần, nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Dương Hiểu Đồng, khóe miệng khẽ cong lên, trong mắt thoáng hiện yêu thương: “Dương tiểu thư phải không? Không cần khẩn trương, lần này ta tới cũng không có ác ý, chỉ là có chút chuyện muốn đến nói với cô, để hiểu rõ một chút mà thôi.”

“Ngồi xuống rồi nói.” Mặc dù trong lòng Dương Hiểu Đồng vẫn phòng bị, nhưng cũng không thể thất lễ với người ta.

Hai người trên sô pha ngồi mặt đối mặt, Dương Hiểu Đồng cũng không bởi vì khí thế thực lực của đối phương hơn mình mà trở nên sợ hãi rụt rè, tương phản như trước mặt vô cùng bình tĩnh, hành vi cử chỉ rất văn nhã hào phóng, chỉ là động tác kia liền để cho người cảm thấy cảnh đẹp ý vui.

“Không biết quý danh của tiên sinh?”

Thư ký rót hai chén hồng trà đặt ở trước mặt hai người.

Diệp Vĩnh Huyền nhìn Dương Hiểu Đồng, bộ dáng cư xử thản nhiên, trong lòng cũng âm thầm gật đầu, bộ dáng hảnh chính hảnh rõ ràng nhất, ngay cả mấy đứa nhỏ trong nhà chính mình từ nhỏ nhìn chúng lớn lên đối mình cũng không cách nào bình tĩnh đối mặt như thế, mà cô lại có thể.

Không ngờ cô lại có thể trưởng thành đến trình độ như vậy, thật làm cho hần kinh ngạc.

“Miễn họ tên cũng được.”

“Vậy tiên sinh, không biết ngài tìm ta có chuyện gì? Trong ấn tượng của ta dường như chúng ta cũng không có quen biết?” Một cao thủ như vậy, như nếu đối phương là địch nhân của cô, như vậy tuyệt đối không phải là một chuyện tốt.

“Ha ha, Dương tiểu thư không cần khẩn trương, ta chỉ muốn cùng cô nói chuyện phiếm mà thôi.” Diệc Vĩnh Huyền cười nói.

Diệc Vĩnh Huyền cầm ly trà thưởng thức một ngụm, nói: “Không ngờ hồng trà này ở đây tiểu thư cũng có, Dương tiểu thư thật không phải người bình thường.”

“Tiên sinh đối với trà cũng có nghiên cứu? Khách quý đương nhiên là cần trà ngon mà đối đãi.” Dương Hiếu Đồng đối với mình cho tới bây giờ cũng không keo kiệt.

“Hơi có nghiên cứu mà thôi, trà này thế nhưng là hai gốc hồng trà ở Yên Kinh còn sót lại, mỗi một năm số lượng đều rất ít, hồng trà này cho dù có tiền cũng không mua được.” Diệc Vĩnh Huyền nói.

Hồng trà này đích thực là có tiền cũng mua không được, phải ở quân đội có địa vị nhất định mới có, mà hồng trà này cũng là cô sau khi mở Âm Kim Mai Côi được một vị khách nhân tặng.

Rất rõ ràng, vị tiên sinh này vừa uống cũng biết là hồng trà, nói cách khác hẳn có uống qua hồng trà này, như vậy bất luận hẳn ở quân đội có hay không có thể lực, ít nhất chứng minh địa vị của hẳn tuyệt đối không thấp.

“Chỉ là vận khí tốt, một người bạn tặng.” Đối phương đã thích quanh co, cô cũng phụng bồi là được rồi.

“Dương tiểu thư năm nay bao nhiêu tuổi? Ta chỉ hiếu kỳ, lấy số tuổi như cô, vậy mà có thể làm được tới như vậy, xác thực rất làm cho người ta bội phục.” Những lời này Diệc Vĩnh Huyền là phát ra từ nội tâm, một phần thành tích như vậy, loại đan dược kỳ lạ này, hẳn lần đầu tiên trong đời thấy.

Dương Hiểu Đồng nghi hoặc liếc mắt nhìn Diệc Vĩnh Huyền, chợt trả lời: “Ta năm nay hai mươi. Tuổi tác các loại cũng không quan trọng, không phải sao, có chí thì không cần lớn tuổi a.”

“Anh hùng xuất thiếu niên a!” Thật là hai mươi tuổi, xem ra rất có thể chính là...

“Không biết cha mẹ ưu tú thế nào mới có thể bồi dưỡng được đứa nhỏ ưu tú như tiểu thư đây, cha mẹ tiểu thư đối với tiểu thư rất tốt a.”

Nghe hẳn nói, Dương Hiểu Đồng càng nghi ngờ, cô cảm thấy vị tiên sinh này hỏi vấn đề rất kỳ quái, lúc trước cô cho rằng hẳn là người tu chân có chuyện tìm đến mình, là địch hay là bạn phân không rõ, mà bây giờ cô lại càng thêm không phân biệt được, bởi vì hẳn hỏi vấn đề cùng phương diện này không hề quan hệ.

“Du Du, giúp tớ tra lai lịch của người này.” Dương Hiểu Đồng qua tâm linh câu thông nói với Du Du

“Được.”

“Cha mẹ ta đối ta rất tốt, có thể có cha mẹ như vậy ta cảm thấy rất hạnh phúc.” Dương Hiểu Đồng nói.

“Nha...” Diệc Vĩnh Huyền như có điều suy nghĩ trả lời, chẳng lẽ cô còn không biết cô không phải ruột của họ? Căn cứ tư liệu chính mình điều tra

được, Dương Hiểu Đồng đích xác không phải do vợ chồng Dương thị sinh ra.

Chuyện này cần trở về hảo hảo nghiên cứu một chút mới được, rốt cuộc nên làm như thế nào cũng là một vấn đề. Mặc dù nhìn rất giống, thế nhưng trên thế giới người trông giống người nhiều như vậy, cũng không thể không tra rõ trước liền nói cho Lam Toàn, như vậy nếu như không phải, cô ấy khẳng định không tiếp nhận nổi.

Hàn huyên một lúc, sau đó Diệc Vĩnh Huyền rời đi. Nội tâm đối với thân phận của Dương Hiểu Đồng lại càng thêm bức thiết muốn hiểu rõ, cô bé này đích xác rất ưu tú, ở nơi này chỉ trong thời gian thật ngắn mà hãn cũng không khỏi thích cô.

Dương Hiểu Đồng ngây người ở trong phòng làm việc, trong đầu hồi tưởng lại chuyện trước đã xảy ra, quá kỳ quái. Hãn hỏi vấn đề đều thật kỳ quái, hình như là điều tra thân thể của mình, này là chuyện gì xảy ra?

“Du Du, cậu có tra được tài liệu của hãn hay không?” Dương Hiểu Đồng hỏi.

Du Du nhú mày nói: “Không có.”

“Không có? Tra không được tài liệu của hãn? Không thể nào!” Du Du tin tức rất cường đại, vậy mà lại không tra được?

Du Du một nhún vai, có chút bất đắc dĩ lại hiểu rõ nói: “Người này thân phận tuyệt đối không tầm thường, bởi vì mặc dù ta tìm kiếm tới chỗ hãn, nhưng lại là cơ mật cấp đặc biệt, tạm thời phá giải không được.”

“Cơ mật cấp đặc biệt?” Dương Hiểu Đồng kinh ngạc, tại Trung Quốc này, cơ mật cấp đặc biệt thật sự rất ít, mà hồ sơ một người có thể trở thành cơ mật cấp đặc biệt, cái này càng nói rõ một vài vấn đề.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 143

Du Du tiếp tục thử phá mật mã, lấy tính cách không chịu thua này tuyệt đối sẽ không bởi vì là cơ mật cấp đặc biệt liền buông tha, ngược lại thì giống như tìm được sự vật mà mình cảm thấy cực kỳ hứng thú, tức khắc nổi hứng tìm hiểu.

Dương Hiểu Đồng thì tiếp tục ngồi trên sofa như có điều suy nghĩ, vị tiên sinh kia vừa nãy không thể nghi ngờ cung cấp cho cô một ít tin tức. Vấn đề này cô vẫn luôn không có nghiêm túc tự hỏi qua. Cô cũng không phải con gái ruột của ba mẹ, như vậy cha mẹ ruột của cô rốt cuộc ở địa phương nào? Trước kia cô vẫn không muốn đối mặt với chuyện này, một mặt là bởi vì cô cảm giác mình đã có cha mẹ Dương, họ đối với mình vô cùng tốt, có cha mẹ như vậy cũng đã đủ rồi.

Trọng yếu nhất là về phương diện khác cô đối với cha mẹ ruột của mình cũng có chút sợ hãi, nếu như bọn họ không phải là không cẩn thận đem mình vứt bỏ, mà là có ý định vứt bỏ, như vậy chính mình nên đối mặt như thế nào?

Đúng vậy, cô không còn là một người yếu đuối, thế nhưng trong lòng vẫn như cũ không muốn đối mặt với chuyện này.

Vị tiên sinh này cũng dò hỏi cha mẹ của mình và tuổi tác của mình, thậm chí còn có sinh nhật, rất rõ ràng chính là tìm hiểu phương diện về chuyện này.

Giờ khắc này, vị tiên sinh kia có phải người tu chân hay không, thực lực của hắn thế nào đều có vẻ không hề quan trọng, mà hắn sẽ là cha của mình sao? Cô biết tuyệt đối là không phải, mặc dù cô có thể từ hắn nhìn thấy sự coi trọng yêu thương, nhưng cũng tuyệt đối không phải là cha ruột của cô.

Như vậy tại sao người tới không phải là cha mẹ của cô, mà là hắn đây? Nguyên nhân rốt cuộc là cái gì? Trong lúc nhất thời, Dương Hiểu Đồng cảm thấy trong lòng vô cùng phức tạp.

Nếu như bọn họ thực sự tìm đến mình, sẽ như thế nào? Vì sao nhiều năm như vậy cũng không tìm đến mình, đến bây giờ chính mình sau khi mở Âm Kim Mai Côi rồi mới tìm đến mình? Từng người từng nghi vấn tràn ngập trong đầu óc Dương Hiểu Đồng.

Hai tay ôm đầu, nhìn sàn nhà, liền cứ như vậy an tĩnh ngồi ở chỗ kia.

Thời điểm khi Nghiêm Tuấn Trạch tới chính là nhìn thấy một màn như vậy, ánh sáng sáng ngời lại chiếu sáng không gian chỗ Dương Hiểu Đồng, an tĩnh ngồi ở chỗ kia, dường như toàn bộ thế giới đều âm u, tóc dài phiêu dật lúc này rũ xuống hai bên, bóng mờ che khuất cặp mắt xinh đẹp kia của cô, nhìn không ra tâm tình cô.

Chỉ ngồi ở chỗ kia, không nhúc nhích.

Anh chưa từng có gặp Dương Hiểu Đồng như vậy, anh đột nhiên phát giác Dương Hiểu Đồng hiện tại rất yếu đuối, cần anh an ủi.

Nhẹ bước đi tới bên cạnh Dương Hiểu Đồng, kéo đầu của cô chuyển qua trước ngực của mình, động tác mềm nhẹ ôm cô trong ngực mình, dùng tay nhẹ nhàng vỗ lưng cô, cho cô sự an ủi trong im lặng. Anh biết bây giờ cô chỉ hy vọng có thể hảo hảo thả lỏng một chút.

Dương Hiểu Đồng cảm thấy một sự ấm áp lại quen thuộc đem cô ôm vào lòng, cảm giác vô cùng an toàn vây quanh thân cô, đột nhiên cảm thấy

buông lỏng rất nhiều.

Hai người cứ như vậy tĩnh tĩnh hưởng thụ ôn nhu thuộc về anh.

Một lát, Dương Hiểu Đồng mở miệng trước nói: “Không hỏi em xảy ra chuyện gì sao?”

Khóe miệng câu dẫn ra độ cong nhàn nhạt, ngôi sao trong mắt chứa đầy ôn nhu nồng đậm, ở bên tai Dương Hiểu Đồng nhẹ giọng nói: “Chờ lúc em nghĩ kỹ rồi lại nói.”

Sợi tóc của cô khiến cho khuôn mặt anh ngứa ngứa, lại cảm thấy rất ấm áp, hương vị mê người theo sợi tóc của cô truyền vào mũi anh.

Nghiêm Tuấn Trạch nói chuyện mang theo hơi nóng kích thích tai mẫn cảm của Dương Hiểu Đồng, Dương Hiểu Đồng nói: “Em không phải con ruột của ba mẹ, anh biết chứ?” Không phải câu nghi vấn, mà là câu khẳng định.

Nghiêm Tuấn Trạch gật gật đầu nói: “Biết.”

“Hôm nay có một người tới, hẳn luôn dò hỏi về chuyện thân thể của em, em có một loại dự cảm, có lẽ không lâu sau thân thể của em liền sẽ biết được.” Dương Hiểu Đồng nói.

“Hẳn tới công ty tìm em sao? Hẳn có nói tên của hẳn không?” Nghiêm Tuấn Trạch hỏi.

“Phải, hẳn mới vừa đi không lâu, em không biết hẳn tên là gì, chỉ là nói cho em biết hẳn họ Diệc.” Giống như con mèo nhỏ lười biếng, duỗi thẳng người biếng nhác tựa trước ngực Nghiêm Tuấn Trạch.

“Họ Diệc?” Bất tri bất giác đề cao âm điệu, lại là họ Diệc, có phải là người Diệc gia hay không? Không thể nào, người Diệc gia không nên phát

sinh chuyện như vậy mới đúng.

Cảm nhận được ngữ khí Nghiêm Tuấn Trạch không thích hợp, Dương Hiểu Đồng ngẩng đầu nhìn thẳng vào mắt của anh nói: “Làm sao vậy? Họ Diệc có cái gì đặc biệt sao? Dù sao dòng họ này rất ít thấy.”

“Không có gì, em đang lo lắng vì sao em lại ở nhà cha mẹ Dương ở đây lớn lên phải không? Hoặc là bọn họ vì sao trước đây nhiều năm như vậy cũng không tới tìm em, mà hiện tại khi em có thành tích như vậy mới tới tìm em?”

Nghiêm Tuấn Trạch một câu liền nói trúng ý nghĩ của Dương Hiểu Đồng, Dương Hiểu Đồng cười khổ gật gật đầu: “Anh cảm thấy thế nào?”

Nghiêm Tuấn Trạch nói: “Có lẽ chỉ là tình cờ đến bây giờ mới tìm được em?”

Dương Hiểu Đồng hỏi: “Vậy lúc trước vì sao bọn họ lại bỏ lại em?”

“Không nhất định là bọn họ bỏ lại em, cũng rất có thể là không cẩn thận bị lạc, mà vẫn luôn không tìm được, cho tới bây giờ tìm thấy? Không cần suy nghĩ nhiều quá, nếu như hẳn thật là vì chuyện này tới tìm em, như vậy nhất định sẽ lại đến.” Nghiêm Tuấn Trạch nói.

Nói xong, Nghiêm Tuấn Trạch đổi một hơi, khiến cho Dương Hiểu Đồng nhìn thẳng mình, nhìn ánh mắt của cô nói: “Bây giờ em chỉ cần nhớ một điểm, đó chính là vô luận phát sinh cái gì anh cũng sẽ làm bạn ở bên cạnh em, biết không?”

Nhìn ánh mắt chân thành kia của Nghiêm Tuấn Trạch, Dương Hiểu Đồng cảm thấy phiền não phai nhạt rất nhiều, cười gật gật đầu. Lại lần nữa ôm lấy Nghiêm Tuấn Trạch, chỉ có cô mới biết cô có bao nhiêu quyến luyến ôm ấp này.

Nghiêm Tuấn Trạch cúi đầu hôn lên môi Dương Hiểu Đồng, cánh môi ấm áp thoáng chạm vào đôi môi lạnh lẽo kia của cô...

Sau khi anh rời đi, Dương Hiểu Đồng đi tới tầng cao nhất, địa phương này chuyên thuộc về cô, nhìn vẻ mặt kích động vùi đầu phá mật mã của Du Du, không khỏi lắc lắc đầu cười, Du Du có phải muốn phá hủy hay không vậy?

Đi tới trang luyện đan, bây giờ cô không phải là muốn luyện đan, mà là đến xem lò luyện đan kia có luyện chế thành công hay không?

Từ lần trước sau khi từ chợ đen trở về, tất cả tài liệu cũng đã thu thập xong rồi, trước tiên liền mang tài liệu đưa đến nơi này. Hoàn hảo ở trong này có phần chuyên môn luyện chế lò luyện đan, nếu không để cho chính cô đến chế tác lò luyện đan, như vậy thì thật là tai họa nha.

Có thể tìm được một khối hắc minh huyền thiết lớn như vậy, bọn họ cũng không nghĩ tới, các tài liệu khác đều tìm được, cho nên Dương Hiểu Đồng liền có chủ ý quyết định tuyệt đối không muốn lãng phí, cái khác tài liệu lại tìm rất nhiều qua đây, nói chung là có thể làm bao nhiêu liền làm bấy nhiêu.

Mặc dù hiện tại ở phương diện chế thuốc cô cũng không có kỹ thuật bằng Tư Đồ Dương, có thể đồng thời khống chế nhiều lò luyện đan như vậy, thế nhưng hiện tại không được không đại biểu rằng sau này cũng không được. Cô tin một ngày nào đó mình cũng có thể.

Hơn nữa mới luyện chế lò luyện đan này, thế nhưng không có nhận chủ, cô thân là người thứ nhất thao tác so với Tư Đồ Dương đã dùng qua những lò luyện đan ấy tuyệt đối sẽ đơn giản hơn không ít.

Nhìn tiến triển một chút, vậy mà đã thành công làm ra hai cái. Mà hắc minh huyền thạch còn lại không ít, tin rằng còn có thể chế tác ra không ít. Lúc này mới cười cười từ trong đó lui ra.

Ở trong phòng nằm bắt đầu tu luyện, gần đây cô mua không ít thực vật đặt trong gian phòng của mình, dù sao ở đây cũng không phải là biệt thự Hoa Hải, tràn đầy ồn ào náo động, ở trong này tu luyện tuyệt đối là làm nhiều công ít, có điều bây giờ bày nhiều hoa hoa cỏ cỏ như vậy trái lại tốt hơn nhiều, tuy nói không đạt được làm ít công to, nhưng cũng giống như đạt được công lao sự nghiệp cảnh giới.

Khoảng cách đột phá ba cấp còn kém hai vòng, Dương Hiểu Đồng cũng bức thiết muốn đột phá ba cấp, đến lúc đó có thể luyện chế ra đan dược đề cao tu vi, tốc độ tu luyện của cô lại có thể được đề cao không ít, hơn nữa cô cũng hi vọng tự mình có thể mau chóng một chút luyện chế ra được thanh xuân đan và đan dược trị liệu loại bệnh không trị được này, cô đã trông chờ lâu rồi.

Trên phương diện tu luyện cô tuyệt đối nghiêm túc, mỗi ngày đều dành thời gian rất nhiều để tu luyện. Bất tri bất giác liền đến buổi tối, Dương Hiểu Đồng lại lần nữa đi tới tổng bộ bang Hải Diễm.

Hiện tại bang Hải Diễm còn có rất nhiều chuyện cần đi giải quyết, cho nên tại đây trong thời gian ngắn cô lại có thêm rất nhiều chuyện phải làm.

Hôm nay đi không phải là vì cái gì khác, mà là vì đề bạt một ít người chuyên môn vì mình làm việc ngồi lên địa vị cao, dù sao những người không phục mình đều bị giam lỏng, trên người bọn họ có nhiều chuyện như vậy đều cần người đi làm.

Cô cũng không thể đem tất cả sự tình đều giao cho Trần Vĩ đi làm, bởi vì hiện tại hãn vẫn chưa hoàn toàn làm cho cô tin tưởng.

Sau khi tới bang Hải Diễm, mọi người nhìn thấy cô đều nhao nhao cúi đầu kêu cô đại đương gia. Mà giọng nói này hiển nhiên so với trước chân thành hơn không ít, Dương Hiểu Đồng cũng cười gật đầu, thành thật mà nói, cảm giác khi làm lão đại hắc bang đích xác không tệ.

Lại lần nữa cho mọi người tụ tập cùng một chỗ, Dương Hiểu Đồng để cho bọn họ mỗi người đều tiến cử mấy người mới có năng lực, ngày mai mang tới.

Cô muốn từ trong những người này tìm kiếm người có thể vì mình làm việc. Nhưng mà lời còn chưa nói hết, bên ngoài đã có người lão đảo chạy tới nói: “Đại đương gia, không xong.”

Dương Hiểu Đồng nhìn người đứng trước mặt mình, toàn thân mình đầy máu sừng sờ hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì?” Trên người của hắn ít nhất bị đao chém năm vết, cũng may đều trúng phải bộ vị không trí mạng, cho nên mặc dù thoát nhìn rất khủng bố, nhưng tính mạng lại không đáng lo.

“Hôm nay em cùng Lực ca đi chỗ Hoa Nhai thu phí bảo hộ, gặp người bang Cuồng Lang, không biết thế nào bọn họ giống như uống nhầm thuốc vậy, bình thường nhìn thấy chúng ta bọn họ cũng không dám kiêu ngạo như thế, hôm nay lại dám cướp địa bàn của chúng ta.”

“Lực ca trong cơn tức giận liền mang theo các huynh đệ cùng bọn họ đánh nhau, không ngờ bọn họ hình như đã sớm có chuẩn bị, tới thật nhiều người, đánh huynh đệ người bị thương người chết, em cũng bị nhưng Lực ca phân phó trở về tìm người, đại đương gia mau đi đi, đi trễ thì xong rồi.” Nói xong, khụ khụ hai tiếng muốn té xỉu, hoàn hảo có huynh đệ đỡ hắn.

“Con mẹ nó, bang Cuồng Lang một đám hỗn đản, bọn họ vẫn không phục bọn họ đứng thứ hai, luôn luôn ở sau lưng làm chút chuyện mờ ám, gần đây lại càng lúc càng nhiều lần.”

“Lão tử dẫn người đi chém chết bọn họ, bọn họ tính là vật gì, cũng dám cướp địa bàn của chúng ta!”

Mọi người càng nói càng tức giận, nói xong đã muốn xông ra ngoài.

Dương Hiểu Đồng nhíu mày, không nghĩ tới nhanh như vậy đã có người đập bãi, lớn tiếng nói: “Mọi người trước không nên gấp gáp.”

Mọi người nhao nhao nhìn về phía Dương Hiểu Đồng, đại đương gia này sẽ không phải là huynh đệ của mình bị chém cũng không ra tay chứ?

“Bang Cuồng Lang làm như vậy chính là hướng bang Hải Diễm chúng ta khiêu khích, chúng ta lần này cần để cho bọn họ hảo hảo nhìn xem tại Thụy Thành này, bang Hải Diễm chúng ta mới là bang phái đệ nhất, làm bị thương một huynh đệ của chúng ta, ta liền cho bọn họ tổn thất mười, kêu các huynh đệ đi, ta và các người cùng đi!” Lúc Dương Hiểu Đồng nói lời này rất kích động, tựa hồ cô cũng bị loại bầu không khí nhiệt huyết này của bọn họ lây nhiễm.

“Tốt!” Mọi người nhao nhao đáp ứng nói, tiếng hô vang dội bao trùm toàn bộ tổng bộ, dường như tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được bọn họ tràn đầy nhiệt huyết cùng với phần nộ.

Dương Hiểu Đồng biết đây là một cơ hội tốt để thu phục nhân tâm bọn họ, cho nên vô luận như thế nào lần này cũng phải làm tốt, làm cho mọi người hài lòng!

Tốc độ của mọi người rất nhanh, hận không thể một giây sau liền tới được địa điểm, cho nên ngăn ngui mười phút liền tới địa điểm, giữa đường mấy lần vượt qua đèn đỏ lại không thèm để ý chút nào.

Mười mấy chiếc xe đồng thời mở cửa xe, các huynh đệ cầm vũ khí đi xuống, Dương Hiểu Đồng đi tít ở đằng trước, rất nhanh liền nhìn thấy Vương Lực đi theo phía sau là bảy tám người vây quanh, mà xung quanh lại có hai ba mươi người vây quanh bọn họ, rất rõ ràng vừa mới xảy ra tranh đấu.

Mấy người Vương Lực trên người đều bị thương, trên vai Vương Lực máu không ngừng chảy, thế nhưng hấn ngay cả chân mày cũng không nhíu

một cái, mà ngược lại về mặt kiên cường nhìn hai ba mươi người trước mặt này, không có chút nào lui bước.

“Con mẹ nó người có bản lĩnh liền chém chết lão tử, huynh đệ bang Hải Diễm chúng ta sẽ không bỏ qua của các người!” Không nghĩ tới hôm nay sẽ phát sinh chuyện như vậy, chỉ là bất luận thế nào, Vương Lực hẳn cũng sẽ không chút lui bước.

“Bang Hải Diễm? Chờ bọn họ tới nhật xác cho người sao?”

“Ta xem là chúng ta tới nhật xác cho người các đi.” Dương Hiểu Đồng người chưa đến giọng đã tới trước, lời nói nhàn nhẹ trong giọng nói lại chứa hào khí không địch nổi.

“Ai?” Mọi người quay đầu lại nhìn thấy Dương Hiểu Đồng phía sau có chừng bảy tám chục người, từng người một hung thần ác sát, rõ ràng đã làm chuẩn bị để sống mái với nhau.

Sau khi Vương Lực nhìn thấy bọn họ, trên mặt lộ ra tươi cười nói: “Thấy được chưa, muốn thu xác cũng là trước thu cho các người!”

Người bang Cuồng Lang biến sắc: “Ai mật báo cho bọn hắn?” Tốc độ nhanh như vậy bọn họ thật không nghĩ tới.

“Các huynh đệ, có oán báo oán, có giận báo giận!” Dương Hiểu Đồng vừa mở miệng, mọi người nhao nhao đem hai ba mươi người kia vây bên trong.

Bang Cuồng Lang dẫn đầu mọi người nói: “Mệt cho bang Hải Diễm các người vẫn là đệ nhất bang phái, không ngờ nhiều người bắt nạt ít người là sở trường của các người a.”

Các huynh đệ bang Hải Diễm vừa nghe lời này liền nổi giận, lúc trước bọn họ hai mươi ba mươi người vây quanh mấy huynh đệ bọn hắn không

phải cũng là nhiều người bắt nạt ít người sao?

“Trước đó cho các người nhiều người bắt nạt ít người khi dễ lâu như vậy, hiện tại cũng nên đổi lại là chúng ta đi.” Khóe miệng Dương Hiểu Đồng câu dẫn ra vẻ tươi cười nghiền ngẫm.

“Cô... Cô là ai? Bang Hải Diễm các người không có ai sao? Vậy mà phải một đứa con gái ra mặt.”

“Chỉ bằng người còn chưa có tư cách biết ta là ai, ta là nữ nhân thì sao, nếu như người ngay cả một cô gái đều đánh không lại, người có phải nên đi tự sát hay không?”

“Hừ, ta nếu như đánh không lại người, ta cũng không cần ra ngoài lẩn lộn.” Nữ nhân này nhìn xinh đẹp như vậy, đoán chừng là bồ mới của Ngô Chí Thiên bang Hải Diễm đi, “Công phu trên giường của cô rất cao cũng không đại biểu là thân thủ rất cao nha.”

Lời còn chưa nói hết, Dương Hiểu Đồng đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, thuận tay hai bạt tai hung hăng tát trên mặt của hắn, lập tức hai bên hai má sưng thật to.

Các huynh đệ bang Hải Diễm bởi vì lúc trước đã thấy được một màn này, có điều bây giờ vẫn như cũ lại rung động một phen, người bang Cuồng Lang liền càng không cần phải nói, biểu tình kia từng người một giống như gặp chuyện vô cùng kỳ lạ.

“Các huynh đệ, động thủ! Để cho bọn họ biết bang Hải Diễm chúng ta cũng không phải dễ khi dễ, đã làm sai chuyện thì phải trả giá đại giới thảm thối!” Vừa nói, Dương Hiểu Đồng liền dẫn đầu đánh mấy người kia đầu hung hăng đập vào tường...

Các huynh đệ bang Hải Diễm có Dương Hiểu Đồng dẫn đầu, từng người một cùng đánh nhau giống như vừa uống máu gà, nhất là Vương Lực, đã bị

thương nặng như vậy, thế nhưng đứng đánh người dường như một chút việc cũng không có sao.

Vẻ mặt Dương Hiểu Đồng đăm nhiên đứng ở một bên nhìn các huynh đệ động thủ, chừng trăm người đối phó hai ba mươi người, khung cảnh kia hiện ra tuyệt đối là nghiêng về một phía, người bang Cuồng Lang hoàn toàn chính là bị đánh. Chỉ là bị đánh như thế hết sức thâm, chừng mười phút đồng hồ sau, người bang Hải Diễm mới dừng lại động tác, mà người bang Cuồng Lang toàn bộ đổ té trên mặt đất, không đứng lên nổi.

Dương Hiểu Đồng khóe môi hiện lên một nụ cười: “Đánh thống khoái sao?”

“Thống khoái!” Mọi người nhao nhao cười hô, bang Cuồng Lang này gần đây luôn luôn sau lưng bọn họ làm một ít mờ ám, bất quá Ngô Chí Thiên đối với việc này đều không để ý, càng không có chính mình ra tay qua.

Hành động này của Dương Hiểu Đồng không thể nghi ngờ lấy được hảo cảm của bọn họ, bọn họ cao hứng nhất là đại đương gia của mình cùng huynh đệ của mình giống nhau, mặc dù cô là một cô gái nhỏ, thế nhưng cô làm việc lại có hào khí của nam nhân.

Dương Hiểu Đồng giơ tay ý bảo mọi người im lặng, sau đó lớn tiếng nói: “Tối hôm nay uống rượu, ta mời! Mọi người uống cho thống khoái! Không say không về!”

“Tốt!”

“Tốt!”

Lời nói của Dương Hiểu Đồng mang theo một mảnh dậy sóng, mọi người không tự chủ cùng Dương Hiểu Đồng khoảng cách lại gần thêm một bước, lúc này một người không khỏi nổi lên vui đùa.

“Buổi tối tìm nữ nhân thỉnh không mời khách a!” Người nọ là mới tới, còn không biết thân phận của Dương Hiểu Đồng.

Lão đại của hắn một bàn tay vỗ vào trên đầu của hắn: “Sao lại nói chuyện cùng đại đương gia như vậy, cậu không muốn sống?” Chợt về mặt áy náy nhìn về phía Dương Hiểu Đồng nói: “Thu tiểu đệ mới, không hiểu chuyện.”

“Đại... Đại đương gia?” Cái này hắn liền tròn tròn mắt, cô gái trẻ tuổi này là đại đương gia? Sao có thể? Tuy nói thời gian hắn vào bang Hải Diễm cũng không lâu, thế nhưng đại đương gia là Ngô Chí Thiên điểm ấy hắn khẳng định biết được a!

Dương Hiểu Đồng khoát tay áo, ý bảo không quan hệ: “Đi, hôm nay mọi người xoa bóp gì gì đó cũng do ta mời khách, nói chung là cứ vui chơi thống khoái đi!”

“Cảm ơn đại đương gia!”

Lúc này Trần Vĩ lên tiếng: “Tất cả các huynh đệ mới tới đều nghe kỹ cho ta, vị này chính là đại đương gia của chúng ta, sau này đối với đại đương gia phải tuyệt đối tôn kính, sau khi trở về các người cũng nói một câu với huynh đệ, không cần đến lúc đó liền ai là đại đương gia cũng không biết, như vậy tự gánh lấy hậu quả!”

Dương Hiểu Đồng nhìn khuôn mặt đen kịt tức giận của Trần Vĩ, trong lòng đối với Trần Vĩ không khỏi xem trọng hơn, đích xác là rất biết làm việc, mặc dù biết chưa phải phát ra từ nội tâm nhưng ít nhất là biểu hiện ra ngoài làm rất tuyệt.

“Dạ!” Lên tiếng to nhất là người nọ, lúc này cũng giạt mình trên trán một mảng mồ hôi lạnh, nguy hiểm thật, may mắn đại đương gia không có trách mình...

Dương Hiếu Đồng xuất thủ là tuyệt đối xa hoa, với huynh đệ của mình không có gì luyện tiếc, đi chỗ đâu xa hoa, bọn hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng đi, loại hưởng thụ xa hoa xa xỉ này để cho bọn họ hảo hảo thoải mái một phen.

Bất tri bất giác, bọn họ cũng đã bắt đầu tiếp thu Dương Hiếu Đồng, vị này đối với thủ hạ bọn hắn rất hùng hồn hào phóng, hơn nữa đại đương gia còn giúp bọn hắn trút giận, giới tính, tuổi tác cũng đã không còn quan trọng.

Chỉ là Trần Vĩ nhìn mọi người đối với Dương Hiếu Đồng nhìn nhận, đáy mắt hiện lên vẻ khiếp sợ, thực sự rất biết thu phục nhân tâm, loại thủ đoạn này, loại năng lực này, có lẽ chính mình vĩnh viễn cũng không thể giống đại đương gia.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 144

Dương Hiếu Đồng cũng cùng bọn họ uống tới tận hứng, mỗi khi có người mời rượu cô, cô cũng sáng khoái uống một hơi cạn sạch, khiến cho mọi người đối với cô càng chịu phục mấy phần.

Cô biết những người này đều là con người rần rỏi, bộ dáng nhăn nhăn nhí nhí kia là bọn hăn không thích nhất, mà thích nhất chính là sáng khoái, uống rượu đối với cô bây giờ mà nói cũng không tính cái gì, mặc dù cô rất ít uống rượu, thế nhưng người tu chân uống rượu là có thể đem cồn bức ra, cô chỉ cần mấy lần đi vệ sinh là được.

Cuối cùng đương nhiên là Dương Hiếu Đồng bình yên vô sự, mà những người khác tất cả đều say ngã, bọn họ chỉ biết là lão đại bọn họ ngàn chén không say. Nhiều người như vậy thay phiên mời rượu, sắc mặt cô ngay cả biến cũng không biến.

Tiếp được tới phong lưu khoái hoạt liền cùng cô không quan hệ. Thời điểm về nhà cũng không tính là muộn, lần này cô cũng không có đi biệt thự Hoa Hải, mà là đi chỗ cha mẹ Dương.

Cha mẹ Dương nhìn thấy Dương Hiếu Đồng đương nhiên rất cao hứng: “Hiếu Đồng a, lúc rảnh rồi phải thường thường trở về nha!” Mẹ Dương nhìn Dương Hiếu Đồng đau lòng nói.

Bà biết Dương Hiếu Đồng một cô gái nhỏ lại chống đỡ một công ty lớn như vậy, hơn nữa làm ăn phát đạt không có dễ, đồng thời bà cũng vì con gái của bà mà kiêu ngạo, con gái của bà là tuyệt nhất trên thế giới!

Hiện tại ra cửa, đi trên đường cái, luôn luôn nghe mọi người bàn về sản phẩm của Âm Kim Mai Cô, thần sắc tình cảm bộc lộ trong lời nói kia, trong mắt là cực kỳ hâm mộ, mà mọi người đối với Dương Hiểu Đồng đánh giá càng cao, làm cho bà nghe cũng cười toe toét.

Bà suy nghĩ, nhiều lúc muốn chạy tới nói cho bọn hắn biết, Dương Hiểu Đồng là con gái của bà, bà kiêu ngạo vì con gái, chỉ là, cuối cùng vẫn không có làm như vậy, bà không hi vọng chính mình mang đến phiền phức cho Hiểu Đồng.

Lúc trước chuyện Ngô Đại Hải đến nhà uy hiếp, đến nay bà vẫn không có biện pháp quên đi, cho nên vô luận như thế nào bà cũng không thể lại mang đến phiền phức cho Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng cười gật gật đầu, tựa trên vai mẹ Dương, cùng bà cùng nhau đi về phía phòng khách: “Con biết rồi, mẹ, sau này con nhất định sẽ thường thường trở về, gần đây ba mẹ có tốt không ạ?”

Mẹ Dương quay đầu lại nhẹ nhẹ xoa mi tâm của Dương Hiểu Đồng một chút: “Con nha! Chỉ cần con thường trở về thăm mẹ là tốt rồi!”

Đem mặt cọ cọ ở trên người mẹ Dương, trên người mẹ có mùi hương bột giặt quen thuộc kia, Dương Hiểu Đồng cười nói: “Vậy con khẳng định thường thường trở về! Nhưng con phải làm con gái hiếu thuận nha, mẹ, có cái gì cần không? Nói cho con biết con giúp mẹ làm.”

Mẹ Dương lắc lắc đầu: “Không có, mẹ với ba con hai người có thể cần bao nhiêu thứ? Huống hồ mỗi tháng con đưa đồ cho hai chúng ta cũng xài không hết, nếu cần cái gì thì hai người chúng ta sẽ tự mình mua.”

“Nói chung mẹ có cần cái gì thì nói cho con biết!” Dương Hiểu Đồng và mẹ Dương hai người cùng nhau ngồi trên sofa, ba Dương đang xem báo, nhìn thấy Hiểu Đồng đã trở về, lấy mắt kính ra buông tờ báo xuống, về mặt

yêu thương nhìn cô hỏi: “Hiểu Đồng a, gần đây ở bên ngoài có phải quá mệt mỏi hay không? Đều gầy đi.”

“Nào có nha, ba. Dù cho gầy cũng không xấu mà, bây giờ người ta luôn thích giảm béo a! Con cũng không cần giảm.” Dương Hiểu Đồng nghịch ngợm nhìn ba Dương, loại cảm giác làm nũng cùng cha mẹ này vẫn làm cho người ta hoài niệm.

“Con đã gầy thành như vậy, còn giảm béo? Con ở bên ngoài cần ăn nhiều một chút, có cái gì muốn ăn cho người nói mẹ làm cho con.” Ba cô nói.

Mẹ Dương cũng lập tức gật đầu: “Đúng vậy, Hiểu Đồng, có cái gì muốn ăn? Mẹ làm cho con nhé!”

Dương Hiểu Đồng kéo mẹ Dương chuẩn bị đứng dậy, nói: “Mẹ, con đã ăn rồi, không vội. Đúng rồi, con ở bên ngoài tìm được một căn nhà, cũng không thể vẫn ở chỗ này của Doãn Kiệt, hai người cảm thấy thế nào?” Trước bởi vì vẫn có việc, lại quên mất chuyện này.

Cha Dương mẹ Dương cũng thống nhất gật đầu, quấy rầy Trương Doãn Kiệt lâu như vậy, bọn họ cũng có chút ngại.

“Đúng vậy, chúng ta cũng cảm thấy như thế, vẫn ở trong này chúng ta cũng có chút ngại, đứa nhỏ Doãn Kiệt này cũng thật khách khí.”

Thấy Cha Mẹ Dương Dương cũng đồng ý: “Vâng, kia thời điểm ba mẹ có thể chúc tết, con gọi điện thoại cho hai người được không?”

“Ừ.”

Mẹ Dương nhớ tới một việc, chợt nói: “Hiểu Đồng, buổi tối ngày mai con có rảnh không?”

Dương Hiếu Đồng nhìn mẹ Dương, mày khẽ giương lên hỏi: “Mẹ có chuyện gì không? Muốn con cùng mẹ đi dạo phố sao?”

“Không phải, ngày mai Hiếu Thần mang bạn gái của nó về cho chúng ta nhìn, buổi tối ngày mai nếu con có rảnh thì cùng đi đi.”

“Linh Hi muốn qua đây?” Dương Hiếu Đồng kinh ngạc nói, tốc độ Hiếu Thần cũng quá nhanh đi, nhanh như vậy liền ra mắt gặp mặt trường bối rồi, như vậy vấn đề bên nhà Linh Hi kia giải quyết chắc cũng đã xong, nghĩ tới đây trên mặt của cô không khỏi hiện lên vẻ tươi cười, lập tức tỏa sáng chiếu sáng toàn bộ phòng khách.

Vừa nghe lời này, Mẹ Dương lập tức nhận thấy được trong lời này của Dương Hiếu Đồng có ẩn ý: “Hiếu Đồng, con đã gặp bạn gái Hiếu Thần, thế nào?”

“Mẹ, người yên tâm đi! Ánh mắt Hiếu Thần sẽ không kém, ngày mai mẹ thấy được thì sẽ biết, tuyệt đối sẽ hài lòng.” Dương Hiếu Đồng thần bí cười cười, làm cho mẹ Dương bớt lo lắng.

Mẹ Dương nhìn Dương Hiếu Đồng còn bí mật, khẽ lắc đầu: “Ngày mai mẹ sẽ nhìn thật kỹ, bất quá hai người các con đều thích, xem ra con dâu này hẳn rất không tồi nha.”

“Ha ha...” Mọi người cùng nhau phá lên cười.

Ở trong phòng, Dương Hiếu Đồng lại nói cho Trần Vĩ đi giúp cô đối phó chuyện Hứa Phương, chuyện này đã kéo dài mấy ngày, Hứa Phương làm như thế đối với cô, cô cũng sẽ không dễ dàng buông tha cô ta...

Buổi tối ngày hôm sau.

Dương Hiếu Đồng từ sớm đã bắt đầu từ công ty trở về, nhiều ngày chưa gặp được Hiếu Thần và Linh Hi, thật có chút tưởng niệm. Qua đây cũng

không phải một mình Dương Hiếu Đồng mà còn có Nghiêm Tuấn Trạch cũng cùng đi.

Hai người vừa tới không được một lát, Dương Hiếu Thần và Đường Linh Hi cũng tới, Hiếu Thần từ sau khi điều kiện cuộc sống đi lên, ăn mặc cũng phát sinh một ít thay đổi.

Vẫn như trước tựa như ánh mặt trời nhẹ nhàng khoan khoái, nhưng quần áo mặc đều là hàng hiệu, cộng thêm hẳn có khí chất phong độ mê người của người trí thức, làn da trắng nõn, vừa nhìn thật đúng là một anh chàng đẹp trai.

Cũng không phải Hiếu Thần tự mình nghĩ mặc hàng hiệu, mà là Dương Hiếu Đồng mỗi khi mua đồ đều giúp hẳn mua quần áo, mà hẳn cũng hi vọng chính mình cùng Linh Hi đi cùng một chỗ càng phối hợp, bây giờ bọn hẳn không còn là cặp đôi ở trường học bị mọi người tìm được cơ hội liên tục chọc, mà là một đôi được tất cả mọi người cực kỳ hâm mộ.

Dương Hiếu Thần bởi vì quan hệ với Dương Hiếu Đồng và thành tích bản thân, ở trong trường học trở thành một người nổi danh, mỗi ngày nữ sinh theo phía sau sùng bái thậm chí không biết có bao nhiêu, chỉ là trong lòng Dương Hiếu Thần lại chỉ ở trên người một người là Đường Linh Hi.

Đương nhiên, một người anh tuấn lại giàu có, tính cách lại là một nam nhân tốt, có mấy nữ sinh có thể chống lại hấp dẫn như vậy?

Dường như Đường Linh Hi rất yêu thích màu trắng, thuần khiết mà lại đơn giản, giống như con người em ấy vậy, không giống các nữ sinh khác, khiến cho mình rất thời thượng, mặc rất kỳ lạ, ngược lại phong cách ăn mặc của em ấy luôn luôn mộc mạc thoải mái, rất hợp với khuôn mặt điềm tĩnh kia, như thiên sứ rất hấp dẫn.

Khóe miệng luôn tươi cười nhàn nhạt, hai lúm đồng tiền nhỏ thoạt nhìn hết sức đáng yêu.

Thời điểm Đường Linh Hi đi tới nhà Dương Hiểu Đồng, lễ phép gọi: “Bác trai, bác gái, chị Hiểu Đồng.” Bộ dáng yên tĩnh khả ái kia, trước tiên liền giành được hảo cảm của cha mẹ Dương.

“Mau vào đi.” Mẹ Dương cười nói, đồng thời cùng Dương Hiểu Đồng hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, rất rõ ràng đối với cô bé này bà hết sức hài lòng.

Dương Hiểu Đồng cũng cười hiển nhiên, cô gái này đích xác rất không tồi, hiện tại ở thời đại này đã rất khó tìm, cũng may em trai của mình vận khí tốt, cho tới bây giờ cô cũng không lo lắng cha mẹ sẽ không thích cô bé.

Hiểu Thần mang theo Đường Linh Hi cùng nhau ngồi trên sô pha, nói: “Ba mẹ, con giới thiệu cho hai người một chút, cô ấy là bạn gái của con – Linh Hi.” Ở trước mặt nhà người, thế nhưng Hiểu Thần một chút cũng không xấu hổ.

Lúc giới thiệu còn chào hỏi với Nghiêm Tuấn Trạch, hẳn đã từ trong miệng ba mẹ biết được anh rể mình là ai, đối với kết quả này hẳn cũng đã đoán trước được.

Nghiêm Tuấn Trạch cười gật gật đầu.

Đường Linh Hi lần đầu tiên tới nơi này vẫn còn có chút khẩn trương, từ sau khi chị Hiểu Đồng mang lễ vật tặng cho ba mẹ, thái độ bọn họ đối với Hiểu Thần liền có biến đổi rất lớn.

Lần này đến, một ngôi biệt thự xa hoa như thế căn bản cũng không phải là người bình thường có thể ở được, quả nhiên, chị gái Hiểu Thần chính là chủ của thương hội Âm Kim, cũng là thần tượng mà hiện tại cô sùng bái.

Cô không ngờ tới một người với hai bàn tay trắng, thế nhưng chị lại dựa vào chính mình phấn đấu mà thành công, người phụ nữ làm cho cô bội phục từ trong đáy lòng.

“Linh Hi a, coi đây giống như nhà của mình, không cần quá gò bó.” Mẹ Dương săn sóc nói, trong mắt lóe ra quang mang yêu thương, nhìn con mình tìm được người yêu, bà đương nhiên là hết sức hài lòng.

“Hiện tại tốt quá, hai đứa bé nhà ta đều tìm được một nửa kia rồi.” Mẹ Dương cười nói giòn.

Nghe bà nói, trên mặt Đường Linh Hi không khỏi đỏ lên, trong lòng lại rất cao hứng, ít nhất điều này nói rõ cha mẹ Hiếu Thần tán thành cô, mà Nghiêm Tuấn Trạch thì lại tương đối da mặt dày cười cười.

Người một nhà rất hài lòng ăn một bữa cơm đoàn viên, sau tám giờ Hiếu Thần tháp tùng Linh Nhi về nhà, mà Dương Hiếu Đồng và Nghiêm Tuấn Trạch cũng rời đi, cô còn có việc phải làm.

Biết Hiếu Đồng có chuyện phải làm, Nghiêm Tuấn Trạch nói một tiếng cẩn thận sau đó rời đi, Hiếu Đồng cần có không gian của mình, anh sẽ không làm trở ngại cô.

Không hề nghi ngờ, Dương Hiếu Đồng lại lần nữa đi tới bang Hải Diễm. Vừa đến bang Hải Diễm, Trần Vĩ liền đến tìm cô.

“Tiến vào.” Dương Hiếu Đồng buông tài liệu trong tay xuống, nói. Cô đang tìm hiểu chuyện bang Hải Diễm, địa bàn chiếm cứ cùng với thu nhập hằng ngày và vấn đề chi tiêu.

Đây cũng là một chuyện rất phức tạp, một bang phái lớn như vậy, cảm thấy địa bàn quản lý tuyệt đối là rộng không tưởng tượng nổi, bao gồm quán bar, sòng bạc, chỗ ăn chơi, tắm hơi, ktv... Một loạt nơi sống về đêm.

Thậm chí còn trải rộng toàn bộ Thụy thành, Dương Hiếu Đồng cũng không chịu nổi, vừa nhìn thì giật mình. Nơi hắc bang kinh doanh đều là địa phương kiếm tiền tốt, tuyệt đối là một ngày kiếm đấu vàng.

Kia Ngô Thiên Chí coi như là giàu đến chảy mỡ, nhiều tiền như thế, đồng thời bang phái cũng cần nuôi nhiều huynh đệ như vậy, trong hai ngày này Dương Hiếu Đồng đã sưu tập không ít tư liệu, cũng biết phía Ngô Thiên Chí đưa cho các huynh đệ không nhiều tiền.

Đại bộ phận tiền đều tiến vào trong túi của hắn, cho nên đối với chuyện này người của bang phái cũng có vài câu oán hận, Dương Hiếu Đồng vừa nhìn tài liệu đích thực là như vậy, hầu như sáu mươi phần trăm đều vào túi của một mình hắn.

Trần Vĩ nhìn Dương Hiếu Đồng cung kính nói: “Đại đương gia, dựa theo ngài phân phó, tôi đã phái người đi đập phá chỗ của Hứa Phương.” Đối đãi Dương Hiếu Đồng, hắn cũng không nghĩ giống như những người khác đơn thuần cho rằng vị đại đương gia này hào phóng, hắn biết cô gái này mặc dù biểu hiện ra không có gì, thế nhưng trong nội tâm nghĩ gì lại không phải đơn giản như vậy.

Dương Hiếu Đồng gật gật đầu: “Cụ thể thế nào, nói cho ta một chút.” Đập phá chỗ của Hứa Phương xem như cho cô ta chút giáo huấn, có điều đặc tội Dương Hiếu Đồng cô cũng không thể chỉ trả giá như thế, một chút đại giới là có thể.

“Hôm nay thời điểm chúng tôi tới, bên trong salon Quý Tộc khách hàng cũng không phải rất nhiều, chúng tôi đi vào liền trực tiếp phân phó huynh đệ đem salon Quý Tộc đập phá, không tới một lúc Hứa Phương kia liền chạy tới, cầu xin chúng ta dừng tay, chúng ta đương nhiên sẽ không, không lưu tình chút nào mà đập, Hứa Phương kia vẫn ở đó cầu xin.” Trần Vĩ nói.

Khóe miệng Dương Hiếu Đồng câu dẫn ra vẻ tươi cười: “Các huynh đệ vất vả rồi.”

“Đại đương gia còn có cái gì phân phó sao?” Đối với mâu thuẫn giữa Âm Kim Mai Côi và salon Quý Tộc bọn họ cũng đều biết, bất quá liền khinh

địch như vậy đập phá chỗ bọn họ là được rồi sao? Trần Vĩ có chút đoán không ra ý nghĩ của Dương Hiểu Đồng.

Khoát tay áo, nói: “Không có việc gì, anh đi ra ngoài trước đi.” Chuyện kế tiếp cần chính cô đi làm thì tốt rồi.

Sau khi Trần Vĩ đi rồi, Dương Hiểu Đồng cũng không tiếp tục nhìn tư liệu, ngược lại gọi Tuệ Mẫn giúp mình mua Lamborghini đưa cô đi tới chỗ Hứa Phương, có Du Du ở đây giúp đỡ, tự nhiên rất dễ dàng tìm được.

Hứa Phương vẻ mặt cụt hứng ngồi trong nhà mình, tóc dài phiêu dạt kia bị chính cô vò rối tung, cô hồi hận thực sự hồi hận, không ngờ sự tình sẽ biến thành như vậy.

Mình bây giờ căn bản cũng không có lối thoát, lần trước Dương Hiểu Đồng thế nhưng không có chuyện, hơn nữa người cấp trên kia còn nói với mình, xem ra Dương Hiểu Đồng rất có bối cảnh, chính mình căn bản không có biện pháp chống đối cô ta. Vốn sinh ý đã bị Âm Kim Mai Côi cướp còn lại không có bao nhiêu, hôm nay lại còn tới một bang phái lớn mang người tới đây đập phá.

Đối phương là người bang Hải Diễm cô biết, bất quá người bang Hải Diễm tại sao muốn làm như vậy đây? Cho bọn hãn tiền bọn họ cũng không muốn, nói rõ chính là dự mưu đập chỗ cô. Náo loạn một hồi như vậy, đoán rằng sẽ không có khách đến nữa.

Chính mình phấn đấu lâu như vậy mới có được salon Quý Tộc, chẳng lẽ sẽ phải kết thúc như vậy sao? Sớm biết là như thế này, đánh chết cô cũng sẽ không cho người đi đắc tội với Dương Hiểu Đồng, đáng tiếc thế giới này cũng không có thuốc hồi hận khi chuyện đã rồi.

Dương Hiểu Đồng đứng ở cửa phòng Hứa Phương: “Cốc cốc cốc” tiếng gõ cửa vang lên.

Hứa Phương nói một câu: “Ai vậy?” Lúc này có người nào tìm đến mình, chính mình căn bản ai cũng không gặp gỡ.

Dương Hiểu Đồng không có đáp lời, chỉ tiếp tục gõ cửa.

“Cốc cốc cốc.”

“Cốc cốc cốc.”

Phát hiện đối phương còn không nghe cô nói, Hứa Phương cũng chỉ có thể bất đắc dĩ đi mở cửa, vẻ mặt bực bội nói: “Rốt cuộc là ai a?” Nhưng lúc mở cửa nhìn thấy khuôn mặt khuyên đảo chúng sinh kia, mặt của cô lập tức trở nên âm tình bất định.

“Sao cô lại tới đây?” Cảm giác với Dương Hiểu Đồng, không phải ghét, mà là sợ hãi.

Dương Hiểu Đồng một nhún vai nói: “Không mời tôi vào ngồi một chút sao?”

Hứa Phương lui về phía sau một bước, nói: “Mời vào.” Cô không biết lần này Dương Hiểu Đồng tới là có mục đích gì.

Dương Hiểu Đồng tùy ý ngồi xuống sofa, dường như ở đây là nhà của mình vậy, một chút cũng không câu nệ gò bó. Dương Hiểu Đồng nói: “Hứa tiểu thư rất có thủ đoạn nha, người của cục kiểm sát cũng có thể điều động, ta vẫn là lần đầu tiên đi tới đồn cảnh sát a.” Trên mặt Dương Hiểu Đồng là vẻ tươi cười, cả người lẫn vật đều vô hại, phảng phất như đang nói đùa vậy.

Chỉ là Hứa Phương lại biết lời này của cô là ý gì, vừa mở miệng tuyệt đối là đang muốn tìm mình tính sổ, thật không nghĩ tới chính mình ở trên thương trường lăn lộn lâu như vậy, còn không sánh bằng một cô bé hai mươi tuổi, chợt cảm thấy cả đời cô trôi qua thực sự rất thất bại.

Sự tình đã như vậy, cô cũng không có cái gì để che giấu, cô ta đã tìm tới cửa như vậy, nói rõ biết sự kiện kia chính là mình làm, cần gì phải giấu giếm nữa?

“Dương tiểu thư, lần này tới có chuyện gì cứ nói thẳng đi, không cần vòng vo, không sai, lần trước cô vào cục cảnh sát chuyện đó là tôi làm, cho nên cô chuẩn bị làm thế nào?” Hứa Phương hoàn toàn là ôm thái độ phá bình phá ngã (bỏ cái cũ, ý ở đây là cũng không cần cố bỏ tội danh đó đi, đã thế thành thật cho luôn), dù sao hiện tại đã như vậy.

Thấy Hứa Phương khinh địch liền thừa nhận như vậy, Dương Hiểu Đồng cũng cười cười. Hiện tại tâm tình của Hứa Phương thế nào sao cô có thể không biết?

“Hứa tổng cực kỳ thần nhiên nha! Chị trả thù tôi như vậy, hiện tại cũng nên đến lượt tôi đi.” Dương Hiểu Đồng nói như điều đương nhiên.

“Cô nói lời này là có ý gì? Cô cho người trả thù tôi còn chưa đủ sao?” Hứa Phương nghe thấy lời nói vô tội này của Dương Hiểu Đồng tức giận tới mức không chỗ phát tiết.

“Vốn chính là vậy a, tôi vẫn luôn không có làm chuyện gì với cô, lúc ra bài báo cũng không phải tôi làm, tất cả sự tình đều là chính cô gây ra, tôi chẳng qua là hôm qua phái người đập phá chỗ cô mà thôi.” Dương Hiểu Đồng tựa trên sô pha, bộ dáng kia rất giống một lão đại.

“Bang Hải Diễm quen biết cô?” Hứa Phương khiếp sợ nói, cô đã nói người bang Hải Diễm sao có thể qua đây chuyên môn chỉ đập chỗ của cô chứ?

“Rất bình thường, cô tìm bạch đạo tôi tìm hắc đạo! Bạch đạo làm việc phải tìm lý do, hắc đạo ngược lại không cần.” Dương Hiểu Đồng đột nhiên không còn vẻ tươi cười lúc trước, sắc mặt tàn nhẫn nói: “Hứa Phương, trước đó tôi cũng đã nói cho cô biết, đả tội tôi sẽ không có kết cục tốt, chỉ

là cô vẫn cứ thích khiêu chiến sự kiên nhẫn của tôi, hiện tại tôi đã bị cô chọc giận.”

Hứa Phương chuẩn bị nói cái gì đó, lại bị Dương Hiểu Đồng cắt ngang: “Sự tình đã như vậy, cô cũng không có tư cách cùng tôi tiếp tục chơi đùa nữa, không bằng chúng ta hào hào nói chuyện.”

“Hiện tại salon Quý Tộc đã là cái dạng này, nếu như cô còn tiếp tục hoạt động, tôi sẽ không để ý mỗi ngày đều mang người tới chỗ cô đập phá, dù sao cô xây lại chỗ đó khẳng định tốc độ không nhanh bằng tôi đập phá.”

Nghe cô nói, Hứa Phương tức giận vô cùng: “Vậy ý của cô chính là chơi xấu, không cho tôi làm việc nữa? Sao có thể vô sỉ như vậy?” Cô thật không biết nói gì với loại phương pháp xấu này, đích xác, dựa theo Dương Hiểu Đồng nói như thế, salon Quý Tộc của mình căn bản là không thể tiếp tục khai trương nữa.

“Vô sỉ thì thế nào? Ở hắc đạo ai cho cô nói công bằng công chính nha, cô đã lớn tuổi như vậy sao còn ấu trĩ như thế? Hiện tại đã như vậy, không bằng chúng ta đến nói điều kiện đi. Ngồi.” Dương Hiểu Đồng nhìn Hứa Phương vẫn đang đứng và nói.

Này vừa nói vừa ngửa đầu nhìn, cổ cô rất mệt nha.

Hứa Phương rất không nói gì, ở đây rõ ràng là nhà của mình, thế nào giống như biến thành nhà của cô ta vậy, bất quá từ lúc cô ta bắt đầu tiến vào cho tới bây giờ vẫn luôn là nữ nhân trẻ tuổi này chiếm thế chủ động, cô vẫn ở cục diện bị động.

Chậm rãi ngồi xuống, Hứa Phương nói: “Điều kiện gì? Cô nói đi.”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 145: Nghiêm Tuấn Thanh

Dương Hiếu Đồng cười rộ lên, đôi mắt đen láy uyển chuyển hàm xúc chói mắt lúc này lóe ra quang mang trí tuệ, giống như dạ minh châu sáng chói trong đêm đen, lông mi dày dài chớp động xinh đẹp như búp bê được tạo ra, đây là một đôi mắt khiến tất cả mọi người hâm mộ.

Bản thân là địch nhân Hứa Phương cũng vì đôi mắt đẹp giống ánh sao này mà than thở, trước đây bởi vì chuyện tình làm ăn, cô một lòng coi Dương Hiếu Đồng là địch, ngay cả âm mưu, dương mưu của cô ta (HĐ) cũng không cần thận xem qua, hiện tại hai người mặt đối mặt, ngồi đối diện nhau, có lẽ là bởi vì tâm tính thay đổi, nhìn cô gái trẻ tuổi này so với chính mình gần như một bối phận, trong lòng của cô cảm khái vô hạn.

“Tôi sẽ thu mua salon Quý Tộc, giá có thể thương lượng.” Không có bất kỳ giải thích gì, lời nói của Dương Hiếu Đồng dường như đang trình bày một chuyện thực, Hứa Phương căn bản cũng không có chỗ cự tuyệt.

Lúc trước Hứa Phương luôn luôn nghĩ đến các khả năng gây bất lợi, thế nhưng thời điểm khi nghe tới lời này cô vẫn như trước không có biện pháp yên lặng, ngược kịch liệt phật phồng: “Điều này là không thể nào, salon Quý Tộc là tâm huyết của tôi nhiều năm như vậy, tuyệt đối sẽ không chấp tay đưa cho người ta.”

Hứa Phương rất rõ ràng thế cục bây giờ, cho nên nhin xuống nội tâm tức giận xúc động, tương đối bình tĩnh nói, chỉ là trong mắt lại tràn đầy kiên định.

Nghe cô ta nói, Dương Hiếu Đồng nhìn Hứa Phương sắc mặt đỏ lên vẫn như cũ cố bình tĩnh, mày hơi giương lên, người phụ nữ này đích xác rất có kinh nghiệm, cho tới bây giờ tất cả lửa giận cũng không có phát tác, ngược lại sẽ rước lấy sự tức giận của cô.

“Hứa tiểu thư, trước tiên tôi nghĩ cô hẳn là rõ ràng thế cục bây giờ, salon Quý Tộc là tâm huyết của cô, các cô cũng không hi vọng nó cứ như vậy hủy hoại chỉ trong chốc lát đi, nếu như cô không đáp ứng, salon Quý Tộc của cô sẽ đóng cửa, ngược lại nếu như bị tôi thu mua, nó còn sẽ tiếp tục khai trương, hơn nữa sinh ý sẽ tốt hơn rất nhiều, cô còn có thể thu được một khoản thù lao hài lòng, người thông minh đều biết nên quyết định thế nào, tôi tin cô là người thông minh, nên biết cái gì đối với cô là tốt nhất.”

Nói không nói nhiều, Dương Hiếu Đồng chỉ ngồi ở chỗ kia lẳng lặng nhìn Hứa Phương, thế cục bây giờ cô ta đã không được phép có lựa chọn nào khác.

Hứa Phương nhìn sắc mặt ung dung của Dương Hiếu Đồng, trầm mặc một lát, sau đó khước miệng hơi run rẩy nói: “Dương tiểu thư, cô không thể phóng cho salon Quý Tộc của một con đường sống sao?”. Giờ khắc này, Hứa Phương buông xuống cao ngạo tự tôn, cô không hề nghĩ tới có một ngày mình lại hướng về cô gái tuổi nhỏ hơn mình hai mươi tuổi này cúi đầu khấn cầu.

Dương Hiếu Đồng lắc lắc đầu, thế giới này không có chuyện hối hận có thể sửa, lúc trước đã làm chuyện như vậy nên làm xong phải chuẩn bị trả giá thật nhiều. “Hứa tiểu thư, cô nên hiểu rõ.” Dương Hiếu Đồng cô không phải một người thích đi hại người.

Vốn đôi mắt Hứa Phương còn tràn đầy hi vọng trong nháy mắt ảm đạm xuống, khuôn mặt kia được bảo dưỡng không tẻ lúc này cũng trắng bệch, cả người dường như mất đi linh hồn, giống như con rối vậy, cả người bị rút hết sức lực chán chường ngồi trên sô pha.

Chính mình một tay tạo dựng lên sự nghiệp, cuối cùng lại thua ở trên tay của mình, một nhân sĩ thành công được mọi người cực kỳ hâm mộ đến bây giờ không có gì cả, nội tâm chên lệch khó có thể nói rõ.

Cô đã quên, ở trên thương trường tích lũy kinh nghiệm nhiều như vậy, lại quên mất một điểm trọng yếu nhất, đó chính là vĩnh viễn không nên đắc tội người chính mình đắc tội không nổi, mà cô chính là thua ở điểm này.

Thấy bộ dáng này của Hứa Phương, nội tâm Dương Hiểu Đồng cũng có chút cảm khái, nhưng cô không phải người đi làm từ thiện, không có nhiều thiện tâm như vậy, dù sao hôm nay cô có thời gian bồi cô ta ‘thương lượng’, mặc dù kết quả không có bất luận biến hóa gì.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua nhanh chóng, ghế salon màu râm nắng bằng da có hai nữ nhân dường như thời gian dừng lại phân nửa, không có bất kỳ động tác ngồi ở chỗ kia, bầu không khí yên tĩnh làm cho người ta sợ hãi.

Một giờ sau, Hứa Phương mới khôi phục lại tâm tình của mình, dường như trong ngăn ngủi một giờ tâm cô ta đã thành thực hơn rất nhiều.

“Cám ơn cô!” Đây là câu nói đầu tiên khi Hứa Phương mở miệng.

Dương Hiểu Đồng cười hiểu rõ, cô biết Hứa Phương đã nghĩ thông suốt, cũng biết Hứa Phương cám ơn cô cái gì. Lúc này phát giác người phụ nữ này cũng không phải đáng ghét như vậy.

Hứa Phương nhìn cô gái trước mặt mình tuy ngồi yên lặng lại không thời khắc nào không tỏa ra khí chất quý tộc, cô phục. Lấy thủ đoạn của cô ấy, hoàn toàn có thể làm cho salon Quý Tộc của mình đóng cửa, mà cô ấy lại nguyện ý cho mình một cái giá hài lòng đến thu mua salon Quý Tộc, như vậy ít nhất salon còn hoạt động, mà cô còn có một chút tiền.

Hiển nhiên là thả cô một con đường sống, cô đang suy nghĩ, nếu như thân phận hai người thay đổi một chút, mình có thể làm được tới trình độ như vậy sao? Đáp án không thể nghi ngờ là phủ định.

Hứa Phương hướng về phía Dương Hiểu Đồng nở một nụ cười, tươi cười thế lương nhưng cũng chân thành...

Sau khi Dương Hiểu Đồng ở chỗ Hứa Phương bàn bạc xong mới trở lại, dựa theo ý của cô, nếu như Hứa Phương nguyện ý, có thể tiếp tục làm việc ở salon Quý Tộc, làm thuộc hạ của cô, chỉ là tên salon Quý Tộc phải đổi thành Âm Kim Mai Côi mà thôi. Năng lực làm việc của Hứa Phương không thể nghi ngờ là rất mạnh, nếu như cô ta nguyện ý lưu lại, Dương Hiểu Đồng tự nhiên chấp nhận.

Hứa Phương cự tuyệt cơ hội này, tiếp tục đi làm ở đây đối mặt tất cả chuyện này cô sẽ thương cảm, cho nên cô vẫn quyết định rời khỏi thành phố này.

Từ trong chuyện của Hứa Phương, Dương Hiểu Đồng cũng học được một vài thứ, thu mua salon Quý Tộc đối với cô mà nói cũng có chỗ tốt rất lớn. Vốn salon Quý Tộc lý cũng có rất nhiều người tay nghề rất tốt có tài hoa, như vậy không thể nghi ngờ lại làm lớn mạnh thực lực đội ngũ của Âm Kim Mai Côi.

Một điểm trọng yếu nhất là, ở Thụy thành nơi nổi danh làm mỹ dung cũng chính là Âm Kim Mai Côi và salon Quý Tộc, hiện tại salon Quý Tộc cũng bị Âm Kim Mai Côi thu mua rồi, như vậy ở Thụy thành làm mỹ dung cũng bị Âm Kim Mai Côi lũng đoạn.

Loại cục diện lũng đoạn này đối với Dương Hiểu Đồng mà nói tuyệt đối là có lợi mà không hại, cô có lòng tin tuyệt đối xưng bá vùng mỹ dung này lập nghiệp, không chỉ Thụy thành, còn có mấy thành Lâm Biên, khuếch tán mở rộng ra.

Ngày hôm sau, lúc mặt trời lên cao, Dương Hiếu Đồng đi xuống phòng làm việc lầu dưới, giật rèm cửa sổ, cảm thụ ánh mặt trời kia xán lạn chói mắt, một ngày mới lại bắt đầu cảm giác thực không tệ.

Không tới một hồi, Nghiêm Tuấn Trạch liền đến tìm cô, nói cho cô anh trai của anh _ Nghiêm Tuấn Thanh tới. Sau khi nhận được điện thoại Dương Hiếu Đồng liền chuẩn bị một phen, đồng thời trên mặt cũng không khỏi hiện lên vẻ cười khố, mấy ngày nay hình như người xuất hiện nơi này không ít nha.

Bất quá cô chỉ cho rằng mục đích Nghiêm Tuấn Thanh tới là vì Tống Nhã Thiến, lần trước Tuấn Trạch nhìn thấy Nhã Thiến, định đem chuyện này nói cho anh trai của anh, cho nên anh trai của anh mới chạy tới. Mắt chợt lóe tia sáng, xem ra lần này mình cũng có thể một lần làm hồng nương nha...

Không dừng lại, Dương Hiếu Đồng trực tiếp đi phòng hóa trang tìm Tống Nhã Thiến, Tống Nhã Thiến ở phòng hóa trang của Ám Kim Mai Côi làm việc thành tích rất tuyệt, một vài nữ nhân thanh nhã có thân phận đều rất thích cô trang dung cùng với phục sức (trang phục và trang sức) tương ứng.

Phong cách hóa trang (make up) của Tống Nhã Thiến cùng phong cách con người cô giống nhau, tươi mát, thanh nhã mà lại tự nhiên hào phóng, bởi vì phụ nữ danh môn đối với này đều rất ưa thích, ngược lại phong cách Mễ Lai lại không giống vậy.

Mễ Lai đến từ nước ngoài, đối với hiểu biết phong tục nhân tình nước ngoài so ra, trang dung của cô ấy thông thường đều theo trào lưu, thời thượng, được các cô gái trẻ tuổi yêu thích.

Hai người ở đây cùng làm việc với nhau, tự nhiên sinh ý rất tuyệt.

Tống Nhã Thiện vừa mới tiến bước một khách hàng liền nhìn thấy Dương Hiếu Đồng đi đến, đẩy cặp kính viền vàng trên sống mũi, khước mắt hơi cong lên nhợt nhạt, giọng nói mang theo mừng rỡ: “Hiếu Đồng, em đến rồi a.”

Đem hai tay hợp quyền để ở trước ngực nói: “Chúc mừng chúc mừng, sinh ý càng ngày càng tốt!”

“Chị sinh ý không tốt sẽ là sinh ý của em không tốt, nhưng chị là thủ hạ làm công cho em nha.” Tống Nhã Thiện nói.

“Sao chị lại là thủ hạ làm công cho em được, chị là tới giúp em, chị em chúng ta tình thâm mà, chị nói đi.” Dương Hiếu Đồng một tay khoác lên trên vai của Tống Nhã Thiện, bộ dáng như đại ca tốt, khiến Tống Nhã Thiện một hồi không biết nói gì.

“Hôm nay thế nào lại rảnh rỗi đến đây, hay là tới thị sát chị có nỗ lực làm việc hay không?” Mặc dù cùng làm việc cùng Dương Hiếu Đồng, thế nhưng chân chính số lần gặp mặt cũng không nhiều.

Bí mật lắc lắc đầu nói: “Có một số việc một lát cần chị đi phòng làm việc của em một chuyến, lát nữa em gọi điện thoại cho chị, chị liền lên đây được không?”

“Chuyện gì a?” Không tự chủ được trong mắt Tống Nhã Thiện hiện lên một tia phòng bị.

“Đến lúc đó sẽ biết, tiếp đón một vị khách rất quan trọng.” Dương Hiếu Đồng lừa cô, cô biết chuyện này cần khéo léo chút, không phải tiếp khách, chị ấy nhất định có thể nghĩ tới Nghiêm Tuấn Thanh, như vậy chị ấy tất nhiên sẽ trốn đi.

Quả nhiên, sau khi nghe là tiếp khách, trong mắt Tống Nhã Thiện một ít phòng bị liền biến mất: “Loại sự tình này em trực tiếp gọi điện thoại qua

đây là tốt rồi, lại còn đích thân đi một chuyến.”

“Không phải em nhớ chị sao, kia em đi trước a, đến lúc đó nhớ qua đây.”

“Ừ.”

...

Dương Hiểu Đồng trở lại phòng làm việc không bao lâu, Nghiêm Tuấn Trạch liền thông báo cô biết anh và anh trai của anh đã đến.

Nghiêm Tuấn Trạch và Nghiêm Tuấn Thanh quan hệ cũng không tệ, dù sao đều là người một nhà, anh chỉ là bất mãn cha mẹ ruột trong mắt không thấy mình ưu tú.

Một khắc khi Dương Hiểu Đồng nhìn thấy Nghiêm Tuấn Thanh cũng sửng sốt, hẳn cùng Nghiêm Tuấn Trạch nhìn rất giống nhau, ít nhất hai người đứng chung một chỗ mọi người đều tự nhiên sẽ mà cho rằng bọn họ là anh em. Lông mày đậm hơi hướng giương lên, phía dưới là lông mi hơi cong, có một đôi mắt trong suốt như ánh bình minh, mắt màu đen ẩn dấu quang mang cơ trí của hắn, sống mũi anh tuấn, đôi môi tựa như cánh hoa hồng phấn nộn, chỉ là làn da so với Nghiêm Tuấn Trạch càng trắng nõn hơn một chút.

Khí chất hào hoa phong nhã, vừa nhìn liền cảm thấy là người rất thông minh, là người lao động trí óc, không tự chủ Dương Hiểu Đồng liền nhớ tới bộ dáng Tống Nhã Thiển, hai người đều nhã nhặn như vậy, có tài hoa, thực sự là trời đất tạo nên một đôi nhà.

Nếu như hai người bọn họ đứng chung một chỗ nhất định sẽ đặc biệt xứng đôi!

Nghiêm Tuấn Trạch cười giới thiệu: “Hiểu Đồng, anh ấy là anh trai của anh – Nghiêm Tuấn Thanh.” Xoay người lại nói: “Anh, cô ấy chính là Hiểu

Đồng.”

Trên mặt Nghiêm Tuấn Thanh hiện lên vẻ tươi cười ôn hòa mà khiêm tốn, lễ phép vươn tay, nói: “Xin chào!”

Hai bắt tay nhau chào hỏi: “Xin chào!”

“Từ trong miệng Tuấn Trạch đã không chỉ một lần nghe nói tới em, không ngờ thực sự là nghe tiếng không như gặp mặt a, Dương tiểu thư quả nhiên là thiên sinh lệ chất (trời sinh khí chất đẹp đẽ, khó có thể bỏ qua), mỹ lệ động nhân a.”

Lời nói này Nghiêm Tuấn Thanh nói rất chân thành, không sai, đã biết nhiều danh môn quý nữ như vậy, nhưng không có một ai so với cô gái trước mặt càng thêm đẹp có khí chất.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Tác Hợp

(Sally: Nhà edit có sự nhầm lẫn ‘nhẹ’ những chương trước anh hai Nghiêm Tuấn Trạch là Nghiêm Tuấn Minh, nhưng bây giờ đổi sang thành Tuấn Minh nha Mn, ta không biết có nhớ nhầm tên với anh trai lớn của NTT hay không, nhưng tạm thời là vậy, có gì thay đổi ta sẽ sửa sau)

Một chiếc áo liền váy họa tiết hoa đơn giản, mặc ở trên người cô lại có một ý vị khác. Thoạt nhìn trẻ trung lại tràn ngập sức sống. Váy dài qua đầu gối, váy bó sát người hiện ra vóc dáng tinh xảo đặc sắc kia của cô, làn da trong suốt mềm mại, có thể nói so với trẻ con còn hoàn hảo hơn.

Từ xưa đến nay đều lấy khuôn mặt tiêu chuẩn như vậy để bình phẩm mỹ nhân, lúc này hai má đỏ ửng nhàn nhạt, mặt mộc so với hóa trang hiệu quả còn tốt hơn.

Lớn lên là một báu vật, mi cong vút, bên dưới lông mi là một đôi mắt to linh động cơ hồ nhìn không thấy tròng mắt trắng, lông mày sắc sảo, diện mạo thoạt nhìn càng thêm câu hồn, bên dưới sống mũi thanh tú là đôi môi anh đào khêu gợi.

Trên cổ đeo một sợi dây chuyền kim cương sáng lấp lánh, bên cạnh kia là xương quai xanh tinh xảo khiến cho nó có một cảm giác mỹ lệ, chỉ có thể cảm khái một câu ‘thật là một nữ nhân phong hoa tuyệt đại’.

Nghe anh nói, Dương Hiếu Đồng cười thiên chân, nhìn ra có chút ngượng ngùng đồng thời lại không nhẫn nhịn: “Anh quá khen! Trái lại

Nghiêm tiên sinh có khí chất phong độ của người trí thức vừa nhìn liền để người ta cảm thấy bội phục a.”

“Đâu đâu.” Nghiêm Tuấn Thanh cười nói.

Nghiêm Tuấn Trạch ở bên cạnh nhìn hai người bộ dáng khách sáo cũng có chút bất đắc dĩ: “Hiện tại chúng ta cũng không coi là người ngoài, hai người các người cũng không cần một câu tiên sinh, một câu tiểu thư đi?”

Dương Hiểu Đồng và Nghiêm Tuấn Thanh đồng thời có chút xấu hổ, lần đầu gặp mặt không tự chủ liền nói chuyện như vậy. “Đã như vậy, anh liền gọi em một tiếng Hiểu Đồng đi, em cùng Tuấn Trạch giống nhau kêu anh anh hai được không?” Dương Hiểu Đồng nói.

“Đương nhiên được!” Mỗi một câu đều gọi Nghiêm tiên sinh xác thực cũng có chút kỳ quái.

Nghiêm Tuấn Thanh cùng cô tùy ý trò chuyện một chút không quan hệ đau khổ, Dương Hiểu Đồng phát hiện nam nhân thành tựu phi phạm này kỳ thực cũng có một mặt hài hước, chỉ là trong quá trình nói chuyện phiếm Dương Hiểu Đồng phát hiện trong mắt Nghiêm Tuấn Thanh có một chút sốt ruột.

Lần này mục đích Nghiêm Tuấn Thanh tới chính là vì Tống Nhã Thiển, chính mình tự nhiên cũng không cần ở trong này cùng hắn nói chuyện phiếm, thế nhưng cô là một người thức thời a.

Sau khi cùng Nghiêm Tuấn Trạch nháy mắt một cái, Dương Hiểu Đồng cười nói: “Anh hai, em nghĩ là lần này anh đến đây chủ yếu là vì thấy một người đi, giờ em gọi cô ấy qua đây được không?”

Nghiêm Tuấn Thanh đang nghĩ ngợi nên mở miệng thế nào, không ngờ Dương Hiểu Đồng vậy mà lại nói thẳng ra tâm tư của hắn, trong lúc nhất

thời cũng có chút ngại ngùng, chỉ là chuyện này hẳn cũng nhất định phải làm, cho nên mặc kệ cái vấn đề da mặt gì, nói: “Cám ơn em!”

Dương Hiểu Đồng đưa tay ngăn lại: “Đã gọi anh là anh trai, vậy chúng ta chính là người một nhà, điều này có cái gì mà cám ơn, huống hồ Nhã Thiển cũng là chị em tốt của em.”

Tiếp theo, Dương Hiểu Đồng liền gọi điện thoại cho Tống Nhã Thiển, mà sau khi Tống Nhã Thiển nghe xong điện thoại liền rất nhanh đi tới. Kỳ thực trong lòng cô cũng có một chút băn khoăn, mặc dù có lúc có một số khách hàng cho gọi cô tới phòng chủ tịch làm việc nói chuyện, thế nhưng cô cảm thấy lần này cùng dĩ vãng không giống nhau.

Là hẳn tới rồi sao? Nội tâm của cô đang giãy giụa, những năm gần đây, cô muốn gặp hẳn bao nhiêu là điều mà mọi người đều không thể tưởng tượng, chuyện thống khổ nhất rõ ràng là muốn gặp lại còn phải chạy trốn không thấy.

Tống Nhã Thiển vừa gõ cửa, Dương Hiểu Đồng rất nhanh liền ra mở cửa. Nói với Tống Nhã Thiển một câu: “Nhã Thiển, chị đã đến rồi.” Kéo Tống Nhã Thiển tiến vào, cô sợ chị ấy nửa đường chạy trốn.

Tiến vào vừa nhìn, trước tiên Tống Nhã Thiển liền nhìn thấy người ngồi ở trên sofa kia làm cho cô suy nghĩ hai năm, hình bóng anh tuấn làm cô tưởng nhớ hai năm lại thêm hai năm.

Lúc Nghiêm Tuấn Thanh nghe tới câu nói Nhã Thiển qua đây kia đã cấp tốc quay đầu lại, trong khoảng thời gian ngắn, bốn mắt nhìn nhau. Nghiêm Tuấn Thanh kiềm chế xúc động muốn đem Tống Nhã Thiển ôm vào trong lòng, tinh tế quan sát Nhã Thiển đã rời bỏ hẳn hai năm.

So với trong quá khứ, lúc này trên sống mũi cao cao của cô là chiếc kính viền vàng, vẫn như trước nghiêm túc như vậy, ôn nhu như vậy. So với hai năm trước, cô tiêu tụy và cũng gầy hơn.

“Nhã Thiến.” Ánh mắt Nghiêm Tuấn Thanh hơi phiếm hồng, giọng nói khàn khàn, đủ để nhìn ra hẳn áp chế cảm tình cường liệt bao nhiêu.

Tống Nhã Thiến ngây ngốc đứng ở nơi đó, lúc nghe đến giọng nói mà cô nửa đêm mơ cũng hồi tưởng lại nhiều lần kia, nước mắt không thể khống chế theo khóe mắt cô chảy xuống.

Nhìn thấy tình hình này, Dương Hiểu Đồng và Nghiêm Tuấn Trạch rất ăn ý trước tiên liền rời đi, đem không gian này để lại cho hai người yêu nhau chia cách đã lâu.

Đợi sau khi hai người đi, Nghiêm Tuấn Thanh cũng nhịn không được tình cảm nội tâm chính mình nữa, một phen liền kéo Tống Nhã Thiến ôm tới trong ngực của mình, hung hăng ôm lấy, tựa hồ giống như chỉ cần thả lỏng một chút thì cô sẽ biến mất vậy.

Tống Nhã Thiến giãy giụa một chút, nhưng cũng luân hãm vào sự ôn nhu này. Cô rất tưởng niệm hẳn, trong hai năm này không giây phút nào cô không sống trong giày vò.

...

Sau khi Dương Hiểu Đồng đi ra, Nghiêm Tuấn Trạch liền cùng cô đi tới phòng tiếp khách, sắc mặt nghiêm túc lại mang theo vui sướng, Dương Hiểu Đồng chỉ biết anh có lời muốn nói với mình lại không biết là cái gì.

Phòng tiếp khách.

Trên mặt Nghiêm Tuấn Trạch không khỏi lộ ra tươi cười, trông mắt sáng lạn như ngôi sao lúc này lấp lánh óng ánh quang huy, từ trong đó có thể nhìn thấy rõ ràng bóng dáng Dương Hiểu Đồng.

Dưới sống mũi cao cao là khóe miệng khẽ cong lên cho thấy lúc này tâm tình anh rất tốt, nụ cười sáng lạn vẫn là đòn sát thủ của Nghiêm Tuấn

Trạch, vô luận tâm tình không tốt bao nhiêu, nhìn thấy nụ cười của anh liền sẽ làm cho người ta không khỏi lộ ra tươi cười.

“Được rồi, rốt cuộc có chuyện gì khiến anh cao hứng như thế, có thể nói đi!” Rất ít thấy Nghiêm Tuấn Trạch cao hứng thành như vậy, ngay cả cô cũng không khỏi tò mò.

Ai biết Nghiêm Tuấn Trạch liếc cô một cái, như hiển vật quý nói: “Anh nói cho em biết có chỗ tốt gì?”

“Còn phải như vậy a?”

“Đây là đương nhiên.”

“Không có.” Dương Hiểu Đồng khoát tay chặn lại, dù sao cuối cùng anh nhất định sẽ nói với mình.

“Nếu như em biết sẽ cao hứng muốn chết nha, em xác định em thực sự không muốn biết, anh chỉ muốn một chút chỗ tốt mà thôi!” Nghiêm Tuấn Trạch chưa từ bỏ ý định tiếp tục dụ dỗ nói.

Thấy bộ dáng này của Nghiêm Tuấn Trạch, Dương Hiểu Đồng cười nói: “Vậy anh muốn có chỗ tốt gì?”

“Anh nói em liền hôn anh một chút.” Trên mặt mang theo nụ cười xấu xa nhìn Dương Hiểu Đồng, ánh mắt cố ý ở trên môi Dương Hiểu Đồng quét một vòng.

“Kia nếu em không có cao hứng thì sao? Nếu như anh lừa em thì làm sao bây giờ?” Dương Hiểu Đồng nói.

“VẬY anh sẽ tùy em xử trí.” Nghiêm Tuấn Trạch bộ dáng đáng thương bảo đảm nói. (Vô Tâm: sao kiểu gì cũng thấy người đk lợi là anh vậy Trạch ca).

“VẬY anh nói đi.” Dương Hiểu Đồng cười nói, cùng lắm thì lát nữa chính mình liền giở vờ mất hứng, chỉ là một cuộc chuyện gì có thể làm cho mình cao hứng đây?

“Thực sự?” Thấy Dương Hiểu Đồng đáp ứng sáng khoái như thế, Nghiêm Tuấn Trạch không khỏi hỏi lại lần nữa.

Dương Hiểu Đồng khẳng định gật gật đầu, chờ Nghiêm Tuấn Trạch bên cạnh nói.

Nghiêm Tuấn Trạch hắng giọng một cái, cố làm ra vẻ huyền bí một phen, đợi một lúc lâu, sau khi thấy Dương Hiểu Đồng dấy lên lòng hiếu kỳ mới mở miệng nói: “Lão gia hỏa Tống Hào Lâm kia công lực đã bị phế đi...”

Lời này vừa nói ra, Dương Hiểu Đồng đầu tiên là sửng sốt rồi chợt chuyển thành kinh hãi. Cô luôn nghĩ mấy ngày nay Tống gia không có tìm tới chỗ cô gây chút phiền phức, yên lặng cũng làm cho cô cảm thấy có cái gì đó không đúng, hóa ra là bởi vì nguyên nhân công lực Tống Hào Lâm tẫn phế.

“Chuyện này ít nhiều cũng nhờ đan dược của em, cách khác làm sao có thể dễ dàng như vậy.”

Khóe miệng Dương Hiểu Đồng hiện lên vẻ tươi cười: “Cứ như vậy, một mối họa lớn trong lòng liền giải quyết.” Trong mắt hiện lên tươi cười giáo hoạt, Tống gia, Dương Hiểu Đồng ta bắt đầu trả thù.

Tống Hào Lâm là trụ cột của Tống gia, một khi hấn xuất hiện vấn đề, như vậy thực lực Tống gia tuyệt đối sẽ giảm xuống trên một diện rộng.

Cô biết trong đoạn thời gian quan trọng tiếp theo này tất nhiên sẽ không yên lặng, chỉ cần sự tình công lực Tống Hào Lâm hoàn toàn biến mất vừa truyền ra, trước mắt thế lực quân đội nhất định sẽ có một rung chuyển lớn, cục diện thế chân vạc của ba nhà cũng sẽ bị đánh vỡ.

Chỉ là kia tất cả đều không có quan hệ với cô, cô chỉ biết là đắc tội cô, cô sẽ để người đó cần phải trả giá thật nhiều mà thôi.

Thấy Dương Hiếu Đồng cười, Nghiêm Tuấn Trạch xấu xa nói: “Em xem, em đang cười nha, có phải nên cho anh chỗ tốt hay không?” Chợt hướng phía Dương Hiếu Đồng từng bước một nương tựa vào.

“Nào có dễ dàng như vậy.” Dương Hiếu Đồng nói.

Nghiêm Tuấn Trạch nói: “Đây chính là trước đó đã thỏa thuận tốt rồi nha!”

....

Lúc ăn cơm tối, Nghiêm Tuấn Thanh gọi điện thoại mời hai người bạn họ cùng đi ra ngoài ăn cơm, thời điểm khi hai người đến, xác thực phát hiện Nghiêm Tuấn Thanh và Tống Nhã Thiến hai người ngọt ngào ngồi cùng một chỗ, thoạt nhìn thật sự là cực kỳ xứng đôi.

Hai người nhìn nhau cười, nhìn thấy người hữu tình ở cùng một chỗ cảm giác rất không tệ. Lúc nhìn thấy hai người, trên mặt Tống Nhã Thiến không khỏi hiện lên vẻ đỏ ửng nhàn nhạt, thoạt nhìn càng tăng thêm một phần mỹ lệ cùng ngượng ngùng.

Sau khi ngồi xuống, Nghiêm Tuấn Thanh cười nói: “Tuấn Trạch, Hiếu Đồng, hôm nay cảm ơn các em, nếu như không phải nhờ các em mà nói, anh còn không biết tới lúc nào mới có thể tìm được Nhã Thiến”.

Nếu như nhìn kỹ có thể phát hiện Nghiêm Tuấn Thanh tươi cười so với buổi sáng sớm có hơn mấy phần hạnh phúc.

Tươi cười hoàn toàn đến từ tận đáy lòng, nhất là thời điểm khi nhìn Tống Nhã Thiến, ánh mắt kia ôn nhu có thể nhỏ ra nước nha.

“Có thể nhìn thấy hai người ở cùng một chỗ chúng ta rất vui vẻ a! Cái này được rồi, Nhã Thiến có hạnh phúc!”

Thấy tình hình này, Nghiêm Tuấn Trạch cao hứng nhưng đồng thời cũng nhú mày nói: “Anh hai, anh biết thái độ của người trong gia tộc, như vậy họ sẽ đồng ý sao?”

Hắn cũng không hi vọng sẽ như vậy, có thể trong nhà một đám người cổ hủ, ở trong mắt bọn họ tình cảm căn bản không coi là cái gì, có lợi mới là vương đạo.

Thời điểm Tống Nhã Thiến nghe nói như thế, không khỏi run rẩy một chút, cô cũng đã hạ quyết tâm thật lớn, thế nhưng cô vẫn như trước sợ hãi lần này còn có thể giống như ba năm trước đây...

Nghiêm Tuấn Thanh phát hiện Tống Nhã Thiến run rẩy, đem cô ôm vào trong ngực, kiên định nói: “Hiện tại anh đã không còn là anh của hai năm trước cái kia cái gì cũng không có, bất luận thế nào lần này anh cũng sẽ không lại để cho Nhã Thiến rời xa anh! Tuyệt đối sẽ không!” Nắm chặt tay Tống Nhã Thiến, truyền cho cô lòng tin.

Nghe hắn nói như thế, nhận thức của Dương Hiểu Đồng đối với Nghiêm Tuấn Thanh cao hơn một cái cấp bậc, đây là một nam nhân dám yêu dám hận, có nam nhân như vậy che chở tin rằng Nhã Thiến nhất định sẽ hạnh phúc, nhất định sẽ như vậy.

Nghe anh nói, Nghiêm Tuấn Trạch cũng không nói gì, chỉ là gật gật đầu, hiện tại chỉ hi vọng bọn họ sẽ thành công, hắn chỉ có thể nói tiếp theo bọn họ đối mặt nhất định là một hồi sóng to gió lớn.

“Nhã Thiến, cố lên!” Dương Hiểu Đồng chỉ nói bốn chữ này.

Tống Nhã Thiến trịnh trọng gật đầu: “Hiểu Đồng, cảm ơn em, nếu như không có lời của em, chị nghĩ hiện tại chị cũng còn đang trốn tránh. Hiện

tại chị đã nghĩ rõ ràng, vẫn trốn ở đó chị cũng không có khả năng buông tay, không bằng đi thử, chị tin chúng ta nhất định sẽ thành công!”

Dương Hiếu Đồng thế này mới phát hiện hóa ra Tống Nhã Thiển cũng là một cô gái kiên cường, cô nói: “Em cũng tin nhất định sẽ thành công!”

“Như vậy không phải rất tốt sao? Sau này chúng ta chính là người một nhà.” Nghiêm Tuấn Thanh đột nhiên nói ra một câu như vậy, Tống Nhã Thiển và Dương Hiếu Đồng đồng thời đỏ mặt.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Trò Chơi Bắt Đầu

Nửa tháng lặng yên trôi qua, hôm nay Dương Hiểu Đồng chính mình thử hai tiếng đồng hồ sau đó rút cuộc thành công đột phá cấp ba!

Sau khi đột phá khiến cho tinh thần Dương Hiểu Đồng sáng khoái, tâm tình thật tốt. Quả nhiên, theo quá trình đề thăng, thời gian cần tiêu phí nhiều cũng càng ngày càng dài. Cô có thể cảm giác được từ sau khi đột phá, cường độ thân thể lại lần nữa tăng lên một tầng.

Mặc dù biểu hiện ra thoạt nhìn không có gì khác biệt, thế nhưng chỉ có chính cô mới biết trên lực lượng rút cuộc có bao nhiêu đề cao.

Sau một khắc, Dương Hiểu Đồng lại cảm nhận được tình trạng trong cơ thể không đồng nhất, lập tức liền nằm trên giường, dù sao đã đột phá hai cấp, biết thân thể lại lần nữa muốn tiến hành cải tạo.

Một trận đau đớn kịch liệt truyền đến, Dương Hiểu Đồng cảm thấy toàn bộ kinh mạch trong cơ thể của mình như xoắn lại với nhau, tất cả tế bào đều như bị đè ép, thậm chí máu tươi cũng đang sôi trào. Lần này đau đớn so với hai lần trước còn thống khổ hơn, thời gian cũng dài hơn nhiều.

Thân thể Dương Hiểu Đồng kịch liệt co giật, sau khi chấm dứt, lúc này Dương Hiểu Đồng mới hư thoát nằm ở trên giường, đã không có chút khí lực nào, dùng lại một lát Dương Hiểu Đồng mới đứng lên. Vết bầm màu xám đen dính trên người cô, tản ra mùi tanh tươi khó ngửi, có điều tạp chất lần này so với hai lần trước ít đi không ít, xem ra tạp chất trong cơ thể mình

còn lại đã càng ngày càng ít, cho nên tiêu phí nhiều thời gian lâu như thế mà tạp chất còn lại ít như vậy.

Tiến vào toilet tắm rửa một phen, lần nữa ra ngoài, toàn bộ tinh thần khí của Dương Hiểu Đồng lại có biến hóa rất lớn, cô cảm thấy thân thể hài hòa, độ mềm dẻo tăng lên, thân thể ngày càng nhẹ nhàng thêm mấy phần.

Không thể chờ đợi được liền tiến vào Thiên Hàng Bảo Điển, quả nhiên, trang sách trong Thiên Hàng Bảo Điển lại lần nữa tăng nhanh, kỹ năng mới thứ nhất: Ung thư phổi nhưng chữa khỏi. Kỹ năng thứ hai: Bệnh tiểu đường nhưng chữa khỏi. Kỹ năng thứ ba, ung thư não nhưng chữa khỏi. Kỹ năng thứ tư: Bệnh bạch huyết nhưng chữa khỏi. Kỹ năng thứ năm: Ung thư gan nhưng chữa khỏi.

Cho thấy năm kỹ năng, chủ yếu chính là về phần phương diện công hiệu, có lẽ người khác cảm thấy công năng chỉ có một, nhưng khi nhìn thấy năm kỹ năng này, Dương Hiểu Đồng lại mừng rỡ cười.

Ở thời điểm thấy được mấy thứ từ Thiên Hàng Bảo Điển, điều cô cảm thấy hứng thú nhất chính là trị liệu bệnh bất trị này nọ, mà sau khi chính mình đột phá cấp ba này rốt cuộc mở ra một cánh cửa lớn!

Cô biết mấy thứ đan dược này có thể trị bệnh bất trị một khi xuất thế sẽ khiến cho thế giới mang đến nhiều náo động, dù sao căn bệnh ung thư ở trên y học còn chưa có bất luận tiến triển hay đột phá gì, những bệnh này và bệnh nhân trên cơ bản liền như bị xử tử hình, chỉ có thể sống tốt qua những ngày còn lại, nói cách khác cũng chính là chờ chết.

Đan dược vừa ra, không thể nghi ngờ sẽ khiến cho rất nhiều người sinh ra hi vọng. Cô tin tưởng có thể mượn cơ hội này, mở rộng thương hội Âm Kim, mượn cơ hội này khiến cho thương hội Âm Kim trên toàn bộ Trung Quốc chiếm cứ thị trường, kể từ đó, như vậy tiền đồ phát triển thương hội Âm Kim liền bất khả hạn lượng.

Từ lúc thu được quyền hạn này, trước tiên Dương Hiểu Đồng liền đi chỗ Tư Đồ Dương học tập luyện chế, mỗi lần nhìn thấy Tư Đồ Dương chế thuốc, cô cũng không khỏi một trận cảm thán, hiệu suất đó thật sự khiến người ta đổ kỵ.

Sau khi Tư Đồ Dương nhìn thấy Dương Hiểu Đồng báo cho biết một chút tình huống liền bắt đầu kêu Dương Hiểu Đồng luyện đan, bất quá đan dược chữa khỏi bệnh bất trị so với đan dược bình thường tính phụ trợ còn khó hơn. Ở trong Thiên Hàng Bảo Điện giảng co bảy tiếng đồng hồ, Dương Hiểu Đồng lại vẫn không có lần nào thành công qua.

Chỉ hiểu biết đại khái tất cả kỹ xảo trong đó, thời điểm khi đến giờ bị bức ra, Dương Hiểu Đồng chỉ có thể bất đắc dĩ nhún nhún vai, lúc này thời gian trôi qua quá nhanh, thế nhưng toàn thân cô đều tràn đầy nhiệt tình, rất nhanh liền gọi điện thoại đem dược liệu cần thiết để đặt mua hàng.

Rất nhanh là có thể đưa tới, khiến cho Dương Hiểu Đồng cảm thấy kinh ngạc là, vốn dựa theo kế hoạch của cô, luyện chế hiệu quả loại đan dược này những dược liệu cần thiết tất nhiên không phải là dược liệu đơn giản, thế nhưng không nghĩ tới vậy mà đều là một ít dược liệu dễ tìm được, mặc dù giá cả so sánh có đắt hơn, thế nhưng giá đó với Dương Hiểu Đồng mà nói cũng không phải là vấn đề gì. Cô lo lắng kiến thức về dược liệu và số lượng không đủ, dù sao lấy trình độ hiện tại của cô, muốn luyện chế thành công, tiêu hao dược liệu tuyệt đối không ít.

Biết Dương Hiểu Đồng đang suy nghĩ gì, Du Du liền có cảm giác tự hào tăng vọt: “Cảm nhận được Thiên Hàng Bảo Điện cường đại à, càng về sau mới là tuyệt nhất!”

Nhìn bộ dáng Du Du đắc ý kia, Dương Hiểu Đồng cũng không khỏi cười cười, lại nói, Thiên Hàng Bảo Điện này thật sự làm cho người ta bội phục. “Phải phải phải, vẫn luôn biết sự cường đại của nó, còn có Du Du hiểu

nhieu lại cường đại, cũng không biết hồ sơ vị tiên sinh kia cậu có phá mã thành công hay chưa?”

Thời điểm nghe thấy nửa câu trên, Du Du còn rất đặc ý, thế nhưng lúc nghe đến nửa câu sau thế nhưng cũng không khỏi có chút lúng túng nói: “Nga, hiện nay đã phá giải được một phần, khoảng cách hoàn toàn phá giải còn cần một ít thời gian.”

Nói đến đây, sắc mặt Du Du nghiêm túc mấy phần: “Tớ chỉ có thể nói thân phận của hãn cực kì không tầm thường, loại thủ đoạn bảo mật này người bình thường không có biện pháp làm được, tớ cũng không có tiếp nhận qua loại thủ đoạn bảo mật này, có rất nhiều cái đốt vòng cùng một chỗ, hơn nữa những đốt này tương hỗ giao nhau chia làm thành rất nhiều loại khả năng, tớ đang ở trong thời gian thử.”

“Nếu như không phải hãn bản nhiều đốt như vậy, tớ cũng không cần tiêu phí nhiều thời giờ như thế để phá giải.” Du Du nói.

Dương Hiểu Đồng cũng sửng sờ, không ngờ trong này phức tạp như thế, nói chung coi như là cơ mật tới đâu lại ở đây có tốc độ phá giải cũng rất nhanh, thế nhưng lại không nghĩ rằng vị tiên sinh này cũng cần tiêu phí nhiều thời gian như thế, hiệu suất của Du Du cô rất rõ ràng, khó khăn như thế cũng càng chứng minh thân phận của hãn không tầm thường.

“Du Du, cậu cũng đừng có gấp, từ từ sẽ được nha!” Vị tiên sinh kia từ lần trước tới sau đó cũng sẽ không có xuất hiện qua, cô cũng không biết hãn có thể xuất hiện lần nữa hay không, đối với những chuyện đó, cô cũng không phải bức thiết muốn biết.

Sau khi kết thúc, Dương Hiểu Đồng lại đi Tống gia, thực lực bây giờ lại lần nữa tiến bộ, Tống Hào Lâm đã không còn là uy hiếp của cô, mà thực lực của Tống Dục Chính cô tin tưởng mình có thể đối phó.

Đối phương đã qua sông đoạn cầu, mình cũng sẽ không để cho đối phương về sau dễ chịu như vậy, cứ tiếp tục chậm rãi đưa giỡn coi như tiêu khiển lúc rảnh rỗi cũng được.

Lúc này Tống gia tuyệt đối là mây đen mù sương, Tống Hào Lâm ngồi ở trên sô pha, vốn khuôn mặt tinh thần sáng láng lúc này nhìn kỹ thì sẽ phát hiện so với dĩ vãng khuôn mặt tang thương già đi rất nhiều, ngay cả ánh mắt vốn sáng ngời cũng ám trầm đi rất nhiều.

Bởi vậy có thể thấy chuyện này đối với Tống Hào Lâm mà nói có đủ kích lớn bức nào, Tống Dục Chính ngồi ở đối diện, tại đây loại bầu không khí kiềm chế lại nặng nề này, hẳn chung quy vẫn nhịn không được hung hăng đập lên bàn, tức giận lên tiếng nói.”Nghiêm Túc kia thật sự quá đáng ghét, thậm chí ngay cả thủ đoạn hạ độc ti tiện như vậy cũng sử dụng!”

Giọng nói khàn khàn Tống Hào Lâm nói: “Bây giờ nói điều này có hữu dụng sao? Huống hồ dùng độc cũng không có cái gì ti tiện, lúc trước Tống gia chúng ta cũng không phải không dùng qua loại thủ đoạn này, hẳn có thể thành công cũng chứng minh năng lực của hẳn.” Đích xác, tình hình ngay lúc đó, chén rượu kia hẳn là không uống không được.

Cùng ngày, bọn hẳn ba thế lực đầu não lớn và chủ tịch uống rượu với nhau, lúc chủ tịch kính rượu, vô luận như thế nào hẳn cũng phải uống, nói cách khác Tống gia bọn họ sẽ có phiền toái càng lớn hơn nữa, chỉ là không ngờ rượu này lại có dược, mà thuốc này cũng quá mạnh mẽ.

Từng ấy năm tới nay, hẳn còn chưa bao giờ gặp dược có hiệu quả bá đạo như vậy, từ sau khi uống xong thuốc trở về không bao lâu, tỉnh lại, tất cả công lực của chính mình lập tức biến mất, hết thấy tất cả giống như nằm mơ vậy, ngay cả chính hẳn cũng cảm thấy không thể tin tưởng.

“Thế nhưng cha ngài như bây giờ, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Nghiêm gia đã bắt đầu chèn ép thế lực của chúng ta, Trương gia tựa hồ

cũng nhìn thấy một ít manh mối, nghĩ tới qua một thời gian sau khi bọn họ phát hiện chuyện này cũng sẽ không chịu nép về sau Nghiêm gia, đến lúc đó Tống gia chúng ta có thể sẽ...” Tống Dục Chính nói.

Nói đến đây, Tống Dục Chính cũng không có nói thêm gì nữa, mọi người đều biết kết quả kia sẽ là cái gì, sắc mặt mỗi một người không khỏi đều như gan heo, nằm mơ cũng không ngờ sự tình sẽ biến thành như vậy.

Vốn kết giao với Dương Hiểu Đồng, Tống gia bọn họ quật khởi, cho rằng sẽ thừa cơ hội này vượt lên trước hai gia tộc khác, không ngờ trước hết ngã xuống lại là bọn hắn.

Lúc này, Tống Dục Chính lên tiếng: “Tiêu tan cũng chưa chắc không thể một lần nữa trở về? Dương tiểu thư kia ở phương diện đan dược không phải rất có năng lực sao? Không bằng chúng ta đi hỏi cô ta một chút xem thế nào?” Hắn biết, một khi tin tức Tống Hào Lâm công lực tiêu tan truyền ra ngoài Tống gia bọn họ không biết sẽ luân lạc tới cái dạng cục diện gì.

Giờ phút này hắn trừ cơ hội đó ngoài ra đã không có bất cứ cơ hội nào nữa, cho nên coi như là vô sỉ cũng muốn thử một chút.

Tống Hào Lâm nhíu mày, thoạt nhìn hắn biểu hiện ra cực kì bình tĩnh, nhưng là bọn hắn lại không biết kỳ thực trong lòng hắn là thống khổ nhất, hắn hi vọng có thể vì đời sau của mình mà lưu lại một đại gia địa vị không thể lay động, thế nhưng bây giờ hình như đã không thể nào.

“Lúc trước ở trong rừng ta không có đặc thủ, mà sau đó Dương tiểu thư không còn liên hệ với chúng ta nữa, cô ta có phải đã nhìn thấu một ít manh mối gì hay không?” Tống Hào Lâm sống nhiều năm như vậy, tự nhiên nhìn sự tình so với tiểu bối cũng muốn rõ ràng hơn.

“Không nên đi, nếu như cô ta thực sự biết, không nên có khả năng yên lặng như thế! Ít nhất đổi lại là ta mà nói, khẩu khí này vô luận như thế nào cũng không nhẫn nhịn được, cô ta mới hai mươi tuổi, thời điểm trẻ tuổi khí

thịnh, không có khả năng có thể chịu đựng như thế.” Tống Dục Chính trả lời ngay.

Tống Dục Triết cũng đang cau mày trầm tư, không thể không thừa nhận hai người bọn họ nói đều có chút đạo lý, không ngờ cái nữ nhân trẻ tuổi mới hai mươi kia tâm tư lại còn quá khó đoán như vậy, bọn họ vậy mà đều nhìn không thấu.

Đúng lúc này, một trận tiếng đập cửa gấp gáp vang lên, ba người không hẹn mà cùng nhìn ra cửa, giọng nói già nua của Tống Hào Lâm kia truyền ra: “Tiến vào.”

Người nọ nhìn thấy Tống Hào Lâm thì lễ một cái, sắc mặt khân trương.

“Chuyện gì, hoang mang như thế.”

“Nhà của chúng ta có hai thành viên bị phế tu vi...”

Lời còn chưa nói hết, Tống Dục Chính liền hô lên: “Người nói cái gì? Bị phế tu vi? Bị ai phế đi tu vi?”

Tiếng nói cực lớn làm người nói chuyện sợ đến sửng sốt, Tống Hào Lâm khoát tay áo nói: “Từ từ nói xem chuyện gì xảy ra.”

“Tôi cũng không biết chuyện gì vừa xảy ra, vừa rồi chúng ta chính là ở hậu viện luyện tập tu vi thực thể đã đấu, đột nhiên một trận gió nhẹ thổi qua, hai tiếng rên thảm tiếng vang lên, hai huynh đệ liền bị phế đi, đồng thời còn có một tờ giấy như thế này.” Người nọ đem tờ giấy đưa cho Tống Hào Lâm sau đó vẫn còn một bộ dáng lòng còn sợ hãi

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 148

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

Tống Hào Lâm lập tức liền nhận lấy tờ giấy trên tay hắn, chỉ liếc mắt một cái liền triệt để sửng sốt. Trên giấy viết như thế: ‘Tống gia, người đã bắt nhân cũng đừng trách ta bất nghĩa. Trò chơi, chỉ vừa mới vừa mới bắt đầu.’

Tống Dục Chính thấy biểu tình của Tống Hào Lâm không đúng, lập tức liền vội vàng cầm tờ giấy kia qua, song sau khi hắn nhìn thấy biểu tình cũng sửng sốt như Tống Hào Lâm, tờ giấy trên tay không khỏi bay ra rơi xuống trên mặt đất.

Tống Dục Triết đối với nội dung trên tờ giấy cũng rất tò mò, chỉ là hắn không giống như Tống Dục Chính chuyện gì đều cướp lấy để nhìn, thấy sắc mặt hai người hắn liền biết chuyện này không đơn giản, nhặt tờ giấy trên đất lên vừa nhìn vào sắc mặt chợt cũng xanh đen.

Hướng phía người kia nói: “Ở đây không chuyện của cậu, cậu đi xuống trước đi. Hai đứa nhỏ bị thương kia mau nhanh chóng đưa tới bệnh viện chữa thương đi.”

“Dạ! Dạ! Dạ!” Nói xong, lập tức liền rời đi, hắn chỉ biết chuyện xảy ra này tuyệt đối không phải cái sự tình gì tốt, nói cách khác, các gia chủ luôn luôn bình tĩnh tuyệt đối không có biểu tình như thế.

“Cha, anh hai, các người cảm thấy người viết tờ giấy sẽ là ai?” Mặc dù hỏi như thế, nhưng rất hiển nhiên trong lòng Tống Dục Triết đã có đáp án.

“Là Dương Hiểu Đồng làm...” Đường như dùng khí lực cực lớn mới nói ra ba chữ này, Tống Hào Lâm cụt hứng ngồi trên sô pha, lần này hẳn thực sự làm sai rồi!

“Trừ cô ta ngoài ra không có người nào.” Tống Dục Triết ngồi trên sô pha sắc mặt âm tình bất định, nhưng lại có thể nhìn thấy tay của hắn hơi chút run rẩy.

Nội dung trên tờ giấy này đối với Tống gia bọn hắn mà nói không khác nào sấm sét giữa trời quang, vốn vẫn còn ôm hi vọng tìm Dương Hiểu Đồng giúp, thế nhưng hiện tại Dương Hiểu Đồng đã căm thù nhà mình.

“Cha, anh hai, các người nói lần này Nghiêm gia hạ được có thể cùng Dương Hiểu Đồng liên quan hay không? Đây chính là người lãnh nghề hành động sau đó chuyện mới xảy ra, nếu như Nghiêm gia có thuốc này, sớm đã bắt đầu hành động, sao có thể lại chờ tới bây giờ?” Tống Dục Triết nói.

Lời này vừa nói ra, hai người đồng thời thay đổi sắc mặt, thời điểm khi bọn hắn nhìn tờ giấy kia trong đầu cũng đã hiện ra cái ý nghĩ này, thế nhưng Tống Dục Triết vừa nói ra như thế, mấy người không thể nghi ngờ gì nữa mà khẳng định giả thuyết này.

Bọn họ gặp được người biết luyện chế đan dược cũng chính là Dương Hiểu Đồng, mà đan dược của cô con số càng kinh người, mỗi ngày Âm Kim Mai Côi bán ra đan dược con số tuyệt đối là không thể tưởng tượng, mà hiệu quả kỳ lạ của chúng bọn hắn cũng nhìn thấy rất rõ ràng, thấy những điều chưa hề thấy.

Dương Hiểu Đồng chậm rãi trên đường trở về, muốn nhìn lại thủ đoạn vừa rồi của mình, cô càng lúc càng có thể cảm nhận được chỗ tốt của khinh

công, giống như một trận gió, người khác căn bản không có biện pháp thấy rõ, thời điểm khi bọn hắn kịp phản ứng, hết thảy tất cả cũng đã kết thúc.

Khóe miệng giương lên vẻ tươi cười, bộ dáng thướt tha trực tiếp đi tới bên cạnh nam sĩ kia đánh hẳn rơi trên cột điện.

Linh Nhi tự hào hẳn là như vậy, loại hiệu quả này dù là khinh công trên ti vi sợ rằng cũng không thể đạt được, bởi vì khinh công là thủ đoạn bảo mệnh hạng nhất cực kỳ hữu hiệu, cho nên Dương Hiểu Đồng đối với việc học tập nó vẫn luôn rất khắc khổ, đừng thấy Linh Nhi nhìn khả ái như vậy, thế nhưng thời điểm cô ấy giáo dục chính là tuyệt đối nghiêm khắc.

Hoặc là để cho Dương Hiểu Đồng chính mình tập luyện, một khi cô ấy biết, bắt tay làm tuyệt đối không nhẹ, so với Forlani hạ thủ còn nặng hơn. Lúc đối mặt với Linh Nhi, Dương Hiểu Đồng có loại cảm giác vô lực.

Bởi vì Linh Nhi tốc độ kia rất quý mị, Dương Hiểu Đồng thực sự là thúc ngựa vẫn thua. Nếu như Linh Nhi liền đứng ở đó cùng cô đánh nhau mà nói, cô thật đúng là không sợ, nhưng vấn đề là cô căn bản không đánh được Linh Nhi, mỗi lần sau khi Linh Nhi đánh xong người liền không thấy tăm hơi...

Hiện tại khinh công của Dương Hiểu Đồng coi như có chút thành tựu, người bình thường căn bản khó có thể phát hiện cô, người tu chân dù cho phát hiện cũng đuổi không kịp, đích thực là kỹ năng chạy trốn bảo mệnh cần thiết nha.

Trong một tuần tiếp theo, Dương Hiểu Đồng không để ý đến chuyện bên ngoài mà ở trong nhà học tập luyện chế đan dược mới, mỗi ngày lãng phí giá trị dược liệu nói ra tuyệt đối sẽ làm cho kẻ có tiền bình thường thối đầu, vui vẻ nhất không thể nghi ngờ chính là cửa hàng dược liệu, mỗi ngày đều có thể bán ra dược liệu như vậy.

Dương Hiểu Đồng đối với việc này lại hoàn toàn không phát giác, hoàn toàn chìm đắm trong quá trình luyện đan, ở trong quá trình luyện chế tần suất cao, cô chỉ cảm giác mình đối với luyện đan cảm ngộ càng ngày càng sâu, mặc dù nói không nên lời, nhưng lại có thể thật thật tại tại cảm nhận được.

Khí trời Yên Kinh có vẻ phá lệ âm trầm, rất có cảm giác gió thổi mưa đông trước cơn bão, duy trì cục diện tam đại gia tộc mấy trăm năm, bây giờ lại bắt đầu thay đổi.

Lần này người Nghiêm gia khởi xướng tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt, bắt đầu khắp nơi chèn ép thế lực của Tống gia, mà Trương gia mặc dù không phải biết trước nhưng thực lực của bọn họ cũng không phải chỉ trưng bày, ở trong thời gian ngắn ngủi hai ngày sau đó đã nhận ra chuyện này.

Không cam lòng rút lại phía sau, người Trương gia cũng bắt đầu đem đại bộ phận thế lực cũng thu được Yên Kinh, ở Yên kinh bắt đầu từng bước một chèn ép thế lực của Tống gia, hiện tại Tống gia có thể nói bị thụ động chèn ép, nhưng cũng không thể tránh được.

Vốn thực lực ba người tương xứng, một khi hai phe giao thủ, người còn lại tất nhiên sẽ ngồi thu lượm ngư ông đắc lợi, bọn họ đều là người thông minh, tự nhiên sẽ không để cho người khác làm ngư ông, cho nên từng ấy năm tới nay mặc dù không ngừng ma sát nhỏ tuy nhiên gây chiến lại chưa từng có phát sinh qua.

Cục diện như thế khiến cho mọi người dần dần minh bạch, Tống gia sợ là không trụ được, sau khi cảm nhận được manh mối này, rất nhiều gia tộc phụ thuộc vào Tống gia bắt đầu cuống quít thoát ly Tống gia, tìm kiếm lối ra cho mình.

Tống gia một bên phải ứng phó hai nhà Nghiêm, Trương chèn ép, một mặt lại phải đối mặt với quấy nhiễu đến từ Dương Hiểu Đồng, thực lực

bang Hải Diễm cũng không phải để trưng bày, mặc dù tất cả bọn họ không phải là người tu chân, thế nhưng nhiều người như vậy ở cùng một chỗ, lực lượng kia thế nhưng cũng không thể khinh thường.

Toàn bộ Tổng gia bận túi bụi, lại chỉ có thể dần dần co rút lại thế lực, chủ yếu giữ thế lực nhà mình, cái khác thì lại là bị hai nhà Nghiêm, Trương cấp tằm ăn rồi (ở đây chỉ thế lực của Tổng gia nhanh chóng bị hai nhà Nghiêm, Trương thâm tóm).

Cảnh tượng hiện tại của Nghiêm gia có thể nói thế này, theo thế lực của Tổng chuyển dời qua đây làm cho thực lực của bọn họ phong phú một vòng lớn, mặc dù Trương gia tốc độ không chậm, cục diện hai nhà bây giờ là chống lại nhau, thế nhưng thực lực ần ần lại vượt qua Trương gia một chút.

Yên Kinh phong vân thay đổi, toàn bộ các thế lực nhỏ trong Yên Kinh đều có chút sợ hãi. Trong thời điểm chuyển giao thực lực của Tổng gia, chuyện đã xảy ra tuyệt đối không ít. Huyện trưởng, thị trưởng, sinh trưởng bị điều tra ra án tham ô, cùng với hành vi phạm tội bất luận là có hay không tất cả đều bị báo cáo ra.

Người cùng Tổng gia có một chút quan hệ đều vì không liên lụy đến chính mình, lần này sau một tháng phong ba mới hoàn toàn lắng lại, Yên Kinh lại lần nữa trở về bình thường, chỉ là Tổng gia lại biến mất trong tam đại thế lực.

Một tháng, Dương Hiếu Đồng đã triệt để tiếp nhận thế lực bang Hải Diễm, đối với địa bàn lớn lớn nhỏ nhỏ, các thị trường nắm giữ, thu nhập mỗi tháng, ở mỗi địa phương có bao nhiêu huynh đệ cũng đều biết.

Đương nhiên, cô nhận thức cũng chỉ là một vài nhân vật có năng lực cường đại, muốn nói mỗi huynh đệ đều biết đó là không hiện thực, nhưng có thể khẳng định chính là mỗi huynh đệ đều biết Dương Hiếu Đồng – đại đương gia này.

Thủ đoạn lo lắng kia của Dương Hiểu Đồng lập tức phát huy công dụng, cô biết nên như thế nào lấy được hiệu quả tốt nhất để lấy được nhân tâm, trong thời gian ngắn ngủi một tháng, lại đạt được khen ngợi của mọi người, một ít huynh đệ cũng từ trong đáy lòng tin phục cô.

Mọi người đều biết đại đương gia này đối với bọn họ càng thêm hào phóng, làm việc càng thêm đại khí, đặc tội chuyện của cô tuyệt đối không chịu nhượng bộ, chuyện huynh đệ chính là chuyện của cô, chỉ cần có huynh đệ bị khi dễ cô nhất định sẽ trả thù lại.

Chính là tất cả điều này khiến cho Dương Hiểu Đồng dần dần thâm nhập nhân tâm, mọi người cũng không còn cảm thấy một nữ nhân không có biện pháp làm đại đương gia hắc bang.

Mấy ngày này tới nay, bọn họ và bang Thanh Sói lớn lớn nhỏ nhỏ náo loạn không ít mâu thuẫn, đại đương gia bang Thanh Sói chính là coi trọng cơ hội bang Hải Diễm bọn họ đổi chủ, muốn mượn cơ hội này một lần nhảy lên đệ nhất, bất quá rất rõ ràng tính toán này là gọi lộn số.

Dương Hiểu Đồng biết không lâu sau, hai bang phái nhất định sẽ triển khai một hồi chém giết lớn, đến lúc đó thế lực hắc bang của Thụy Thành cũng sẽ phát sinh thay đổi lớn, thế nhưng cô có lòng tin chắc chắn có thể nhanh chóng nắm giữ thế lực bang Thanh Sói.

Ở bang Hải Diễm còn có một chuyện cần làm, đó là làm thế nào khiến Trần Vĩ vì mình trung tâm làm việc, dù sao Trần Vĩ ở bang Hải Diễm danh vọng cũng không thấp.

Sau thời gian luyện tập lâu như vậy, Dương Hiểu Đồng rốt cuộc thành công luyện chế ra một lò đan dược trị liệu ung thư phổi, tiêu phí nhiều thời gian rất dài, cô lại cực kì có cảm giác thành tựu.

Hôm nay, Dương Hiểu Đồng giống như bình thường ở tổng bộ bang Hải Diễm kiểm tra tình hình nội bộ bang Hải Diễm trong khoảng thời gian gần

đây, lúc Trần Vĩ đang báo cáo đột nhiên nhận được một cú điện thoại, nhưng mà sau khi tiếp điện thoại xong, sắc mặt của hắn đột nhiên liền thay đổi.

Trở nên tái nhợt, âm trầm, cô là lần đầu tiên nhìn thấy vẻ mặt hắn như thế. Hắn vội nói một câu: “Đại đương gia, thật ngại quá, nhà tôi có một số việc, cần phải rời đi một lát.”

Dương Hiểu Đồng khoát tay áo, cô đối với huynh đệ tuyệt đối không tệ, cô nói: “Vậy ông mau đi đi, nếu như ta có cái gì có thể giúp chút gì liền nói với ta.”

“Vâng, cảm ơn đại đương gia!” Nói xong, Trần Vĩ ngay lập tức rời đi.

Du Du đột nhiên cao hứng nói với Dương Hiểu Đồng, rốt cuộc cũng thành công phá giải mật mã vị tiên sinh kia, lời này vừa nói ra, trong lòng Dương Hiểu Đồng thế nhưng cũng không khỏi run rẩy một chút, chột hỏi: “Hắn là thân phận gì?”

“Diệt Vĩnh Huyền, bốn mươi lăm tuổi. Người tu chân của thế gia Diệt gia. Diệt gia cùng Trương gia, Nghiêm gia, Tống gia bọn họ khác biệt, Diệt gia là gia tộc chuyên môn tu chân, thế lực rất lớn, không liên quan đến quân đội, thế nhưng ở quân đội thật sự có địa vị hết sức quan trọng.”

Dù sao Diệt gia bọn họ thực lực mạnh, mỗi gia tộc đều là người tu chân, một khi đắc tội bọn họ, kia đại giới tuyệt đối là nặng nề.

“Biết người của Diệt gia cũng không nhiều, có thể biết gia tộc bọn họ người đó đều nhất định là toàn người quyền thế, địa vị Diệt gia là siêu nhiên.”

Nghe Du Du nói, Dương Hiểu Đồng cũng rất kinh ngạc, đến tận bây giờ cô còn thật không biết hóa ra còn có một thế gia tu chân tồn tại, đột nhiên

nhớ tới thời điểm lúc trước Tống Hào Lâm giới thiệu tình hình với cô, từng nhắc tới qua cái gia tộc kia, bây giờ nghĩ lại nên là Diệt gia này đi.

“Diệt Vĩnh Huyền là đồng lứa với Diệt gia tử, người đứng hàng thứ tư, thực lực cao cường, tố dự đoán hẳn là tương đương với Thiên Hàng Bảo Điển tu luyện tới thực lực cấp bốn năm, thế nhưng vì sao hẳn tìm cậu, điểm này tố cũng không biết.” Du Du nói.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 149: Nghi Ngờ

Dương Hiểu Đồng nhú mày, “Thực lực không liên quan đến quân đội, thế nhưng ở quân đội lại hết sức quan trọng?”

Du Du gật gật đầu, “Phía trên này là viết như thế, thế nhưng cụ thể ý tứ còn chờ khảo cứu.”

Trong đầu thoáng qua một khả năng, “Du Du, người nói có khả năng hay không? Diệt gia tất cả đều là người tu chân, đương nhiên gặp được một ít người tu chân quốc gia khác, Trung Quốc phái chính là người của Diệt gia? Mà bình thường bọn họ trên cơ bản không xuất hiện, cho nên rất nhiều người cũng không biết, chỉ có một vài người đứng đầu biết? Cũng bởi vậy địa vị của bọn họ siêu nhiên?”

Nghe vậy, Du Du vẻ mặt tán đồng, “Ta cũng cảm thấy như thế, hiện nay chỉ có một giải thích mới có thể thông.”

“Không ngờ còn có một gia tộc như thế, Du Du người có kiểm tra được gia tộc bọn họ có bỏ một đứa nhỏ hay không?” Dương Hiểu Đồng sắc mặt không khỏi khẩn trương lên.

Chuyện này mâu thuẫn rất nhiều, Diệt gia nếu giống như lời mình, như vậy một cường đại gia tộc như thế sẽ đem đứa nhỏ bỏ? Nếu như không phải, Diệt Vĩnh Huyền đến hỏi mình vấn đề kia là vì sao?

Dương Hiểu Đồng chỉ cảm thấy chuyện này càng lúc càng không nghĩ ra.

Du Du liếc mắt nhìn tư liệu trên tay, nói: “Ta không có tìm được tư liệu phương diện này.”

Trầm mặc một hồi, Dương Hiểu Đồng nói: “Nói chung nhìn tình huống thì nói, hiện tại suy nghĩ nhiều như vậy cũng không cần, Du Du, người mấy ngày này vẫn giải mã mãi, người không mệt?”

“Không mệt, thật lâu không gặp được quá trình thực sự không có lỗi như vậy, không có thành phần mưu lợi, chỉ có vận khí, ta thử đến bây giờ mới thử thành công.”

“Ha ha, vất vả người. Nếu không phải là người, sợ người khác căn bản không có khả năng phá giải.”

Thấy Dương Hiểu Đồng khen mình như thế, Du Du lập tức cảm thấy rất vui vẻ, bận rộn lâu như vậy, có thể giúp cũng rất đáng giá. “Có cái gì vất vả a, ta mỗi ngày đều nhàm chán như vậy, sau này có loại chuyện này thì tìm ta a, cùng chơi trò chơi, ha ha.”

Dương Hiểu Đồng bên này vì phá giải được trình tự mà cảm thấy cao hứng, mà chuyện này xác thực Diệt gia hồng sắc báo động.

“Người nói cái gì? Hồ sơ mật bảo trình tự bị người khác phá?” Diệt Vĩnh Huyền vẻ mặt không thể tin tưởng, từng ấy năm tới nay, mật bảo trình tự không ngừng cách tân, cho tới bây giờ không có người có thể phá giải thành công, lần này lại bị người phá giải, hơn nữa còn là hồ sơ chính mình.

Rốt cuộc người nào muốn kiểm tra hồ sơ của mình? Người bình thường căn bản cũng không biết Diệt gia tồn tại, như thế nào tra hồ sơ mình, biết mình ai cũng đều có quyền thế, sao có thể đặc tội Diệt gia?

Người nọ gật gật đầu nói: “Là thật, ta cũng không dám tin, ta xem nhiều lần, đích xác có người giải mã.” Hẳn kiểm tra đột nhiên phát hiện điểm này.

Kinh ngạc, thật kinh ngạc, Diệc Vĩnh Huyền vẫn rất bình tĩnh , “Có thể căn cứ trình tự giải mã tìm được địa chỉ người giải mã hay không?”

“Nói đến đây ta liền cảm thấy càng kỳ quái, ta phát hiện trước tiên liền đi tra xét, theo dõi trình tự như nhau, thế nhưng tra được địa điểm lại không tồn tại!”

“Sao có thể không tồn tại? Không phải nói mạng lưới hệ thống Diệc gia chúng ta đã canh tân toàn bộ thế giới sao? Không có khả năng xuất hiện không tồn tại.” Diệc Vĩnh Huyền không tin nhìn hần nói, từng ấy năm tới nay, đối với người hiểu kỳ Diệc gia bọn họ cũng không ít, bất quá dám thử giải mã đều là một ít thế lực nước ngoài.

Nước ngoài thế lực khoa học kỹ thuật rất phát triển, nhưng người của Diệc gia di tản các nơi ở các quốc gia, học tập đều là tuyệt đỉnh khoa học kỹ thuật, mạng lưới thiên tài càng làm cho những quốc gia khác cực kỳ hâm mộ, cho nên không người phá giải được, trên cơ bản phá giải liền bị phát hiện.

Mà lần này lại không như vậy, phá giải bọn họ lại không có phát hiện, sau phá giải nếu không phải là lệ cũ kiểm tra còn không phát hiện được...

“Là thật, tra được kết quả là địa điểm trên địa cầu căn bản không tồn tại...” Nói đến đây, người nói chuyện thanh âm cũng không tự chủ được xuống thấp, lời này nói ra ai sẽ tin tưởng? Nếu như không phải thấy tận mắt hần cũng sẽ không tin tưởng, nhưng thật tại xảy ra!

“Mang ta đi xem thử!” Diệc Vĩnh Huyền trấn định nói, không tồn tại trên thế giới địa cầu? Trừ phi là người ngoài hành tinh, người ngoài hành tinh lại quan tâm mình? Kia thật đúng là quá cho hần mặt mũi.

Mười phút sau.

Diệc Vĩnh Huyền nhìn địa điểm trên màn hình máy tính, không biểu tình, là thật, biểu hiện là địa điểm địa cầu không tồn tại.

“Chuyện này ta sẽ nói cho gia tộc, người trước làm chuyện của mình đi “

Diệc Vĩnh Huyền về tới phòng của mình, cũng không có đem chuyện này báo ra, chẳng biết tại sao, trong óc của hắn luôn luôn nghĩ tới một khả năng, ngay cả hắn cũng không tin.

Lâu như vậy, hắn rất ít đi ra ngoài, gần đây duy nhất chính là đi tìm Dương Hiểu Đồng, người bình thường coi như muốn phá giải cũng không có khả năng phá giải hồ sơ của mình, muốn phá giải cũng là phá giải trung tâm tư liệu Diệc gia, trừ Dương Hiểu Đồng làm như vậy.

Thế nhưng có khả năng sao? Độ khó không cần phải nói, hắn hiểu rõ nhất...

Dương Hiểu Đồng đứng trên ban công, nhìn bên ngoài bầu trời, trên mặt có một chút tiêu điều, đã một tháng không nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch. Từ khi sự tình Tống gia phát sinh, hắn liền vì trong nhà có việc rời đi.

Trước đây hắn mỗi ngày đều bên cạnh cô, thế nhưng sau khi rời khỏi, cô chợt bắt đầu không có thói quen không thấy nhìn thấy tuấn ảnh của hắn.

“Lúc nào sẽ trở về?” Mặc dù cứ vài ngày liền gọi điện thoại, thế nhưng theo như trong điện thoại cô có thể cảm giác được Nghiêm Tuấn Trạch có bao nhiêu bận rộn.

Nhìn nhìn đồng hồ trên tay, đã đến lúc đi Hải Diễm bang. Tựa hồ trở thành một loại thói quen, ban ngày ở Âm kim mai khôi xử lý sự tình, buổi tối đi Hải Diễm bang, Dương Hiểu Đồng mỗi ngày đều ở hai địa điểm bốn ba.

Nhưng mà hôm nay so với lúc trước còn có chút không ổn, bởi vì Trần Vĩ không có xuất hiện. “A vũ, Trần Vĩ đi đâu?”

A vũ là người Dương Hiếu Đồng bồi dưỡng, trẻ tuổi đầy hứa hẹn, làm việc lớn mật có can đảm thử cái những người khác không dám thử, Dương Hiếu Đồng rất xem trọng hẳn về điểm này, trọng yếu hơn là Dương Hiếu Đồng cứu đệ đệ hẳn, A Vũ hiểu rõ, cho nên hẳn đối Dương Hiếu Đồng là khăng khăng một mực làm việc, chỉ nghe cô phân phó.

A vũ vội trả lời: “Trần Vĩ ca trong nhà hình như có chuyện, hôm nay hẳn đến bang hội xử lý sự tình liền rời đi, hẳn gọi điện thoại di động cho cô không được, nói tôi nói giúp với cô.”

Nghe vậy, Dương Hiếu Đồng nhíu mày, “Người biết trong nhà hẳn đã xảy ra chuyện gì không?”

“Tôi cũng không biết, hẳn chưa nói, tôi cũng không hỏi nhiều.” A vũ sau khi suy nghĩ một chút nói: “Tôi cho tới bây giờ không thấy Trần Vĩ ca tinh thần sa sút đến bộ dáng như vậy, nhất định xảy ra chuyện rất lớn, nếu không đại đương gia cô đi xem?”

“Ta biết, người đi làm việc đi.”

Dương Hiếu Đồng tiếp tục xử lý sự tình xong phát hiện còn sớm, liền đi tìm Trần Vĩ, ngoài ý muốn chính là Trần Vĩ không phải ở nhà, mà là đang ở bệnh viện!

Gõ cửa phòng, Trần Vĩ nhìn thấy Dương Hiếu Đồng đứng ở cửa, sững sốt, chột kinh ngạc nói: “Đại đương gia, sao cô lại tới đây?”

Trong phòng, một người phụ nữ ước chừng hơn sáu mươi tuổi, sắc mặt tái nhợt nằm trên giường, trên tay cầm đầy ống tiêm, rất suy yếu, nhìn về phía Trần Vĩ trong mắt lại tràn đầy yêu thương.

Nhìn thấy, Dương Hiếu Đồng biết, người nằm trên giường bệnh là mẹ của Trần Vĩ

“Ta tới thăm người một chút.” Dương Hiếu Đồng đi tới, nhìn người phụ nữ kia chịu đủ ốm đau dần vật, “Chào bác.”

Thấy có một nữ sinh đáng yêu như thế nhìn mình, mẹ Trần Vĩ khoe miệng lộ ra một tươi cười, có lẽ là bởi vì bệnh quá lâu, bà nói chuyện cũng không có khí lực, “Chào cháu.”

Dương Hiếu Đồng nhìn Trần Vĩ, Trần Vĩ nhìn cô nói: “Chúng ta ra ngoài nói chuyện.”

Gật gật đầu, Dương Hiếu Đồng và Trần Vĩ cùng đi ra.

“Mẹ tôi bị ung thư phổi, trước kia bà luôn nói không thoải mái, tôi bảo bà đi gặp bác sĩ bà lại không đi, đến lần trước té xỉu, tra ra đã là ung thư phổi thời kì cuối.” Nói đến đây, Trần Vĩ đỏ mắt.

Nhìn Trần Vĩ như vậy, Dương Hiếu Đồng cũng có thể cảm nhận được nội tâm hằn thống khổ, xem ra hẳn cùng mẹ hẳn quan hệ rất tốt, cho nên mới phải lộ ra vẻ mặt này.

Nam nhi có lệ không rơi, chỉ là chưa tới chỗ thương tâm.

Nhưng mà, Dương Hiếu Đồng trong đầu còn có một ý nghĩ khác, đó chính là: Thật trùng hợp đi! Trước đó an bài xong. Chính mình vừa luyện chế được đan dược có thể trị liệu ung thư phổi, hiện tại liền xuất hiện một người bệnh ung thư phổi?

Không thể nghi ngờ, Trần Vĩ và mẹ hẳn quan hệ rất tốt, nếu như mình giúp hẳn, hẳn nhất định sẽ khăng khăng một mực giúp mình làm việc.

“Ung thư phổi?”

“Đúng vậy.” Trần Vĩ gật gật đầu, “Nếu như tôi quan tâm bà, sớm một chút đưa bà đến bệnh viện kiểm tra, cũng sẽ không đến hiện tại như vậy, chỉ có một sinh mệnh.” Trần Vĩ thanh âm khàn khàn, có thể thấy được hần hần nạt bao nhiêu tình cảm.

“Cũng không nhất định chết.” Dương Hiểu Đồng trên mặt toát ra bộ dáng không xác định

Nghe thấy lời này của Dương Hiểu Đồng, Trần Vĩ như nắm được cọng cỏ cứu sinh, nắm chặt tay Dương Hiểu Đồng : “Đại đương gia, cô có biện pháp?”

Hắn vẫn luôn biết Dương Hiểu Đồng không phải người bình thường, thường cho bọn hắn tẩy tủy đan, bọn họ cho tới bây giờ chưa từng thấy qua đan dược hiệu quả như vậy, hơn nữa không có một chút tác dụng phụ, quá nhiều kỳ tích xuất hiện ở trên người Dương Hiểu Đồng, có lẽ cô có biện pháp trị liệu ung thư?

Trần Vĩ khí lực rất lớn, đối làm người bình thường đã sớm đau chết, mà Dương Hiểu Đồng lại mặt không đổi sắc, “Này ta cũng không phải nắm chắc, bất quá ta tận lực, còn một tháng.” Cô đương nhiên hiện tại sẽ không trực tiếp lấy ra, như vậy liền không đạt được như ý cô muốn.

“Đại đương gia cô thật sự có biện pháp?” Mặc dù cảm thấy không thể tin tưởng, thế nhưng việc này đặt ở trên người đại đương gia Trần Vĩ vẫn tin tưởng.

“À, biện pháp là có, thế nhưng khó khăn, ta cũng phải thử, ta sẽ tận lực được không?” Dương Hiểu Đồng biểu tình rất là thành khẩn.

“Cám ơn cô, đại đương gia, cám ơn cô chịu giúp ta!” Trần Vĩ lần đầu tiên từ trong đáy lòng nói cảm ơn với Dương Hiểu Đồng, không phải giả.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 150: “Doãn Lăng Hạo Trở Về”

Dương Hiếu Đồng vỗ vỗ vai Trần Vĩ, nói: “Chúng ta đều là người cùng một bang hội, người là huynh đệ của ta, chuyện của người cũng là chuyện của ta, không cần cảm ơn. Nếu như ta có việc, người cũng sẽ giúp ta đúng không?”

Trần Vĩ nghe thấy lời Dương Hiếu Đồng, cảm thấy vô cùng cảm động đồng thời nhiều hơn là áy náy. Đi theo bên cạnh cô làm việc cũng hơn một tháng, không phải không thừa nhận Dương Hiếu Đồng đối với bọn họ so với Ngô Chí Thiên tốt hơn quá nhiều, thế nhưng hẳn lại không có toàn tâm toàn ý đem cô xem là đại đương gia.

Dù sao hẳn bị một cô gái trẻ tuổi như vậy áp mũ, người bình thường trong lòng đều không phục, thậm chí hẳn muốn tìm cơ hội oán vị, đương nhiên điều kiện tiên quyết là thu được thuốc giải.

Hẳn ẩn giấu thật sâu, sâu đến hẳn cho rằng không ai phát hiện. Mà khi hẳn gặp khó khăn như vậy, cô lại nghĩa bất dung từ giúp hẳn, đổi làm hẳn, hẳn có thể làm được sao? Đáp án đương nhiên là phủ định.

Cho nên khi nghe Dương Hiếu Đồng nói giúp đỡ là chuyện đương nhiên, hẳn sống hơn bốn mươi năm nét mặt già nua cũng xấu hổ một phen, đáy lòng cố chấp không phục kia cũng dần dần biến mất, hẳn bắt đầu từ trong đáy lòng chân chính coi cô là đại đương gia!

“Đại đương gia, vậy cầu xin cô!”

“Ta sẽ tận lực .” Dương Hiểu Đồng kiên định nói, tựa hồ chuyện kể tiếp đối với cô mà nói rất khó, ít nhất Trần Vĩ nhìn không ra.

Cùng mẹ Trần Vĩ nói một hồi, Dương Hiểu Đồng lúc này mới rời khỏi, mà cô cũng đáp ứng Trần Vĩ, trong khoảng thời gian này không cần Trần Vĩ đến bang hội, sự tình tạm thời để một bên, tập trung chăm sóc mẹ của hẳn là được rồi.

Trở về, trên mặt Dương Hiểu Đồng tươi cười, vận khí là thần kỳ như vậy, không ngờ trùng hợp như thế, mình vừa mới luyện chế thành công, cô có thể nhìn ra Trần Vĩ đối với mình như thế nào, nếu như cô thực sự trị hết cho mẹ hẳn, như vậy hẳn sẽ vì cô làm việc tận tụy.

Ở trong Âm kim thương hội đưa ra thị trường tâm đan được kế hoạch dự đoán còn phải qua một khoảng thời gian, ít nhất phải làm đủ mới được.

Có lẽ là bởi vì tâm tình tốt, Dương Hiểu Đồng ở công ty quan sát một phen, sinh ý trước sau như một, khách nối liền không dứt, mỗi vị khách đến cần hẹn trước, mà hẹn trước đã không biết đến mấy ngày sau, mặc dù phải đợi thời gian rất dài, nhưng tất cả mọi người cho rằng là chuyện đương nhiên, hơn nữa cam tâm tình nguyện chờ.

Bạn bè ngoại quốc tới càng ngày càng nhiều, từ từ sinh ý Âm Kim Mai Côi chiếm một phần rất lớn, Dương Hiểu Đồng vì tình huống cần, cho nên cũng chiêu mộ thợ trang điểm ngoại quốc, có thể nói là người người tập trung, nhân tài các quốc gia, các loại trang phục ở Âm Kim Mai Côi hiện ra, cũng chính bởi vì loại đa dạng hóa này, càng hấp dẫn rất nhiều khách hàng, thường xuyên đổi hình tượng, cuộc sống của bọn họ càng thêm phong phú.

Bán được tốt nhất đương nhiên là thuốc giảm béo, đều là cung không đủ cầu, Âm Kim Mai Côi khai trương đến bây giờ trong khoảng thời gian này, mọi người dần dần phát hiện, Thụy thành, nhà người có tiền, toàn bộ đều là

vóc người rất tuyệt mỹ, ngay cả nam nhân cũng không có bụng bia, bọn họ đều là tướng mạo đường đường, tham dự câu lạc bộ cao cấp

Thụy thành phong mạo cũng cực đại đổi mới.

Theo Tổng gia thực lực tằm ăn rồi, Tổng Dục Triết đã theo thị trưởng Thụy thành rơi xuống, do những người khác chiếm cứ vị trí này. Tân thị trưởng kinh ngạc phát hiện, Thụy thành phong cảnh không phải đẹp, nhưng có thể hấp dẫn được bao nhiêu bạn bè ngoại quốc, thế nhưng bạn bè ngoại quốc tới chơi xác thực đều giàu có.

Rất rõ ràng, bọn họ đều là đến vì Âm Kim Mai Cô, bởi vì Âm Kim Mai Cô cần hẹn trước, hơn nữa thời gian rất dài, cũng không bởi vì người thân mà ưu tiên, hoàn toàn tuân theo thứ tự đến trước và sau, đại đa số bọn họ chống đối không được thay đổi này, cho nên cho dù thời gian dài cũng tiếp tục ở chỗ này chờ.

Bởi vì điểm này, tại Thụy thành kéo theo ngành ăn uống, khách sạn, du lịch, bất tri bất giác kéo kinh tế toàn bộ Thụy thành, chiếu theo phát triển này, nghĩ không được bao lâu, Thụy thành sẽ trở thành thành thị xa hoa nhất.

Tân thị trưởng đối với lần này cũng có giải đáp, hãn tiền nhiệm trong lúc tình hình Thụy thành càng ngày càng tốt, cấp trên cũng không ngừng khen, mà hãn lại biết đó cũng không phải nguyên nhân mình quản lý, mà bởi vì Âm Kim Mai Cô phát triển mới để cho hãn có gió tốt này.

Tân thị trưởng hạ lệnh, không được hạn chế Âm Kim Mai Cô phát triển, tận khả năng dưới mọi tình huống phối hợp phát triển Âm Kim Mai Cô, bọn họ cũng là dựa vào Âm Kim Mai Cô nộp thuế nuôi sống, cho nên trong lúc nhất thời Âm Kim Mai Cô phát triển vô hạn.

Dương Hiểu Đồng lén ý cũng thấy được thị trưởng mới nhậm chức, đối với cô rất hài lòng, hai người trò chuyện với nhau cũng thật vui.

Xung quanh chuyển dịch, Dương Hiếu Đồng nhìn chiêu thức tạo dựng nên Âm Kim Mai Côi, trong nội tâm tràn đầy tự hào và thỏa mãn, không có gì so với sự nghiệp của mình cùng làm cho mình cảm thấy tự hào.

Ở Âm Kim Mai Côi, Dương Hiếu Đồng luôn luôn mỹ lệ, ưu nhã mà đối đãi, đối mặt một ít người đáng giận cô cho tới bây giờ cũng không có phát hỏa, mọi người kinh ngạc điểm mấu chốt của cô đồng thời cũng âm thầm bội phục, cách một khoảng thời gian Dương Hiếu Đồng sẽ tổ chức một lần bán hạ giá sản phẩm Âm Kim Mai Côi, ở tình cảnh như thế, cô kết giao nhân sĩ tuyệt đối không ít.

Một đường chào hỏi trở về, Dương Hiếu Đồng ngồi ở trong phòng làm việc tâm tình thật tốt, cầm bản công tác rất nhanh lật xem. Âm Kim Mai Côi sinh ý tốt, mỗi ngày ra vào cũng rất nhiều, kể từ đó chuyện của cô cũng rất nhiều, thế nhưng nếu như người khác nhìn thấy hiệu suất làm việc Dương Hiếu Đồng tất nhiên chặc lưỡi, bởi vì đây không phải là người bình thường .

Cũng không có giống chủ tịch của công ty khác, xử lý sự tình lâu như vậy, một tá văn kiện bận đến nửa đêm, mỗi buổi trưa cô có thể đủ giải quyết triệt để, hơn nữa mỗi một phân cũng nghiêm túc phê duyệt, bởi vì tu thân, tinh thần rất tốt, cho tới bây giờ sẽ không cảm thấy mệt mỏi.

Trợ lý Tuệ Mẫn đi tới phòng làm việc chủ tịch, nhìn đã giải quyết hơn phân nửa, trên mặt không có lộ ra khác thường chút nào, cô đã quen loại cảnh này rồi, lần đầu tiên kinh ngạc không ngớt đến bây giờ tập mãi thành thói quen, những người khác cảm xúc có lẽ không sâu, thế nhưng cô mỗi ngày nhìn, cảm xúc lớn nhất, có đôi khi cô cũng hoài nghi chủ tịch của cô có phải siêu nhân hay không, chưa từng gặp cô bệnh, thậm chí mệt mỏi cũng không có thấy, mỗi ngày đều là tinh thần sáng láng.

Xử lý sự tình đầu óc rất nhanh, mới có thể đến đều không cảm thấy khó có thể giải quyết, bất quá cũng thực sự làm cô bội phục.

Ngẩng đầu nhìn Tuệ Mẫn, Dương Hiểu Đồng cười nói: “Tuệ Mẫn có chuyện gì không? Ngồi xuống nói.” Trong khoảng thời gian làm việc chung, Dương Hiểu Đồng đã không cho cô ấy là thuộc hạ của mình, có lẽ là bởi vì thời gian dài, có lẽ người này rất có năng lực, cô đã xem Tuệ Mẫn là chị em của mình.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng bộ dáng thân thiết, Tuệ Mẫn ngồi trên sofa mở miệng nói: “Dương đồng, là như vậy.” Thuận tay mở ra cặp hồ sơ trên tay đưa cho Dương Hiểu Đồng nói tiếp: “Người ngoại quốc đến Ám Kim Mai Côi chúng ta càng ngày càng nhiều, rất nhiều người cũng đã biết Ám Kim Mai Côi của chúng ta, rất nhiều công ty ngoại quốc muốn cùng chúng ta hợp tác, đem Ám Kim Mai Côi chi nhánh ra nước ngoài, đem Ám Kim Mai Côi toàn cầu hóa, không biết cô cảm thấy thế nào?”

Xem xong văn kiện trên tay, Dương Hiểu Đồng nói: “Tôi đã nhìn rồi, chuyện này tôi cần suy nghĩ một chút, chúng ta còn chưa có chiếm cứ thị trường quốc nội, Ám Kim Mai Côi ở Trung Quốc quy mô còn chưa đủ lớn, hiện tại liền hướng phát triển ra nước ngoài ... Cô có ý kiến gì không?”

Nghe vậy, Tuệ Mẫn nói: “Tôi cho rằng đó là một cơ hội không tệ, năng lực Ám Kim Mai Côi chúng ta phát triển quốc nội rất quan trọng, chúng ta hiện nay chỉ phát triển ở Thụy thành, địa phương khác còn chưa có, chúng ta có thể trước ở quốc nội phát triển, sự tình nước ngoài tạm thời cần một khoảng thời gian, quốc nội phát triển làm lớn ra một ít sau đó suy nghĩ thêm thị trường nước ngoài.”

Vừa nghe vừa gật đầu, Dương Hiểu Đồng khước miệng độ cung chậm rãi mở rộng, “Tôi nghĩ ý kiến của chúng ta như nhau, cô đi thông báo mỗi bộ phận, buổi sáng ngày mai họp, để cho bọn họ chuẩn bị, thị trường phát triển Ám Kim Mai Côi ở quốc nội có ý kiến gì không rồi cùng thảo luận.”

“Được. Vậy tôi đi trước.”

“Ohm.”

Tuệ Mẫn sau khi rời khỏi, Dương Hiếu Đồng bấm điện thoại cho Jenny, Jenny hiện tại đã về tới nước Mỹ, bất quá hai người liên hệ vẫn không có gián đoạn, đối với người phụ nữ như thế, Dương Hiếu Đồng rất thích.

“Hello, Jenny, em là Hiếu Đồng.” Thanh âm ôn nhu dễ nghe trong miệng Dương Hiếu Đồng truyền ra.

Jenny kinh hỉ, thanh âm truyền vào trong tai Dương Hiếu Đồng, “Hiếu Đồng, gần đây có khỏe không? Chị rất nhớ em a.”

Nghe Jenny nhiệt tình, Dương Hiếu Đồng khước miệng tươi cười dần dần mở rộng, “Em gần đây cũng không tệ lắm, chị thế nào rồi?”

...

“Jenny, em đã có một nhóm tẩy tủy đan, nếu chị muốn, hiện tại em có thể gửi cho chị.” Jenny và Chris là bạn tốt, hai người bọn họ một là trùm đầu mỏ, một là hắc bang, cũng phải cần vũ lực, vũ lực quyết định thực lực và địa vị của bọn họ.

Các cô biết Dương Hiếu Đồng có thể giúp trợ đan dược luyện võ, có vẻ rất kích động, nếu như có thể, không thể nghi ngờ thực lực của bọn họ sẽ có bước tiến rất lớn, mà Dương Hiếu Đồng tuyệt đối không phải một người hẹp hòi, bọn họ cần, liền bắt tay luyện chế tẩy tủy đan, đến bây giờ đã đủ số lượng cần thiết cho bọn họ.

“Thật vậy ư? Rất cảm tạ em, Hiếu Đồng, chị yêu em a.”

“Không cần cảm tạ.”

Từ chuyện này cũng thể hiện ra tác dụng tẩy tủy đan này có bao nhiêu quan trọng, Dương Hiếu Đồng đã quyết định tẩy tủy đan sẽ không công

khai bán ra, bởi vì quý giá như vậy sẽ xuất hiện một hậu quả, chính là cướp!

Ở Thụy thành có Hải Diễm giúp cô cũng không phải sợ, thế nhưng tương lai mở chi nhánh mới có thể không tốt, cô cũng không hy vọng sau này mình mỗi ngày lo lắng chi nhánh Ám Kim Mai Côi lúc nào bị cướp.

Nhưng khi Dương Hiểu Đồng về nhà, từ ngoài cửa nhìn thấy một bóng người ngoài ý muốn.

“Lăng Hạo?” Mang theo thanh âm cường liệt không xác định vang lên.

Doãn Lăng Hạo quay đầu lại, hai tháng không gặp Dương Hiểu Đồng, nội tâm tưởng niệm tựa hồ tìm được đầu nguồn điên cuồng tràn ra, khoe miệng tươi cười gợi cảm lại có vị nam nhân, màu tóc rậm nắng trong gió lay động, một đôi mắt mê người lóng lánh sáng sủa.

“Thế nào? Một khoảng thời gian không thấy đã quên anh?” Xấu xa cười nói.

Ở bên ngoài lâu như vậy, hẳn đã học xong áp chế tình cảm của mình, luôn luôn như trước quên không được Hiểu Đồng, không biết thế nào đối mặt với Hiểu Đồng, hẳn chỉ biết đứng ở phía sau Hiểu Đồng lặng yên yêu cô, hẳn nghĩ chỉ cần cô tốt là được, hẳn hi vọng chính là cô hài lòng.

Nhìn tươi cười quen thuộc nhưng lại xa lạ, Dương Hiểu Đồng không khỏi sửng sốt, kịp phản ứng nhìn thấy Doãn Lăng Hạo đã khôi phục mị lực cùng với tự tin dĩ vãng, cô cười nói: “Sao có thể quên anh chứ? Chỉ là anh lâu như vậy không có xuất hiện, nhìn thấy anh em cảm thấy rất vui.”

“Ai ô, anh cảm động a, còn kinh hỉ a.”

Doãn Lăng Hạo đi tới bên cạnh Dương Hiểu Đồng, “Em gần đây thế nào? Anh nghe nói em gần đây đã xảy ra không ít chuyện a, Ám Kim Mai

Cô sinh ý cũng càng ngày càng tốt, anh ở nước ngoài thường xuyên nghe thấy người ngoại quốc nói đến Âm Kim Mai Cô.”

“Anh đổi tiền mặt, em còn không phải như vậy, anh xử lý sự tình tốt không? Nước ngoài phong cảnh thế nào a? Nói thật em còn không có đi qua nước ngoài đâu.” Mở cửa phòng ra, hai người ngồi trên sofa.

Rót chén trà cho Doãn Lăng Hạo, Doãn Lăng Hạo nhìn hoa hải thụ không có gì thay đổi, nói: “Nước ngoài phong cảnh không tồi, bất quá cuối cùng trong nhà vẫn là tốt nhất a.”

Ngoài miệng mặc dù là nói đùa, thế nhưng Dương Hiểu Đồng xác thực nghĩ đến lúc khai trương chi nhánh công ty ở nước ngoài nhất định phải đi, thuận tiện du lịch một lần.

“Đây còn không phải là tùy em sao.” Đối với hần mà nói, xuất ngoại là bình thường

Uống một ngụm trà tiếp tục nói: “Anh trở về lúc nào?”

“Năm giờ chiều đến, làm xong việc công ty liền tới thăm em, anh rất tốt đúng hay không?” Ngữ khí trêu chọc, lại chỉ có Doãn Lăng Hạo biết là nghiêm túc.

“Phải phải, anh tốt nhất!” Dương Hiểu Đồng cười nói. Trước thấy Lăng Hạo trở về, nhìn thấy hần như vậy cô yên tâm rất nhiều, thời gian sau, hần sẽ quên điều này.

Hai người rất thức thời không có nói ra những thứ không thoải mái ấy, tùy ý trò chuyện, Doãn Lăng Hạo còn đem theo lễ vật phong tình đưa cho Dương Hiểu Đồng, tựa hồ tất cả hết thảy đều khôi phục lại như trước đây...

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 151

Doãn Lăng Hạo ngậy người suốt hai tiếng đồng hồ sau đó mới rời đi, hai người trò chuyện với nhau thật vui vẻ, thậm chí đã quên mất thời gian. Dương Hiểu Đồng suốt ngày không ngủ đối với cô mà nói tất nhiên không có chút ảnh hưởng nào. Nhưng từ giữa trán Doãn Lăng Hạo mơ hồ toát ra vẻ mệt mỏi, cô biết hẳn nhất định rất mệt.

Ngồi máy bay mấy tiếng đồng hồ, tới nơi liền tới công ty xử lý công việc, xử lý xong đến tối lại tới chỗ của mình, căn bản cũng không có thời gian suy nghĩ những chuyện khác.

Dương Hiểu Đồng không biết, trong thời gian hai tháng Doãn Lăng Hạo ở bên ngoài không giây phút nào là không nhớ tới cô. Vì kiểm chế loại tưởng niệm điên cuồng này trong lòng mình, hẳn đã để bản thân mình dẫn thân vào công việc, chuyện gì đều tự thân tự lực, làm cho mình căn bản không có thời gian suy nghĩ những chuyện khác.

Trong mắt người chung quanh nhìn vào thì hẳn có năng lực làm việc cường đại, thậm chí có thể nói là cuồng làm việc. Nhưng chỉ có hẳn mới biết mình đây là đang trốn tránh, hẳn trốn tránh không muốn đối mặt với mọi chuyện. Hai tháng nói dài cũng không dài lắm, hẳn lại tiêu tụy đi rất nhiều, chỉ cần nhìn thấy cô gái trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp thì hẳn liền có thể liên tưởng đến cô.

Hẳn hi vọng có thể kiểm chế không nghĩ tới cô nữa nhưng kết quả cuối cùng là không thể. Hẳn không phải thanh niên ấu trĩ, hẳn biết như thế nào mới là tốt nhất cho nên hẳn học được cách kiểm chế. Nhưng thời điểm nhìn

thấy Dương Hiếu Đồng, hắn đã nghĩ cứ như vậy lẳng lẳng nhìn cô, nhìn mỗi một động tác của cô với hắn cũng là một loại hạnh phúc.

Ngày hôm sau, từ sớm Dương Hiếu Đồng liền tới Ám Kim Mai Côi, sau khi nhìn chòng tở liệu cao ngất một lần, kim đồng hồ cũng đã dần dần chạy về hướng chín giờ năm mươi phút, cũng nên đi họp rồi.

Phòng họp này so với phòng họp của công ty bình thường còn rộng và lớn hơn nhiều, bàn họp hình bầu dục lớn, được chế tác từ gỗ lim thượng đẳng mà thành, cực kỳ bóng loáng, bên cạnh bàn để một cái ghế, mỗi một chỗ ngồi trên bàn đều để một chai nước khoáng.

Ánh đèn sáng trắng chiếu lên toàn bộ phòng họp hết sức sáng sủa, trừ điều này ra cũng không có bất luận đồ trang trí dư thừa nào khác. Ấn tượng đầu tiên khi mọi người nhìn thấy phòng họp chính là sáng sủa, rộng rãi, giống như tác phong của Dương Hiếu Đồng, không ước át bản thi, vừa nhìn chính là địa phương làm chính sự, trong lúc nhất thời tâm tình của mọi người cũng khẩn trương thêm mấy phần.

Lúc Dương Hiếu Đồng đi tới phòng họp, toàn bộ người phụ trách các mảng đều đã tới đông đủ. Trang phục chỉnh tề, nam nhân mặc chính là tây trang màu đen mạ vàng, cao quý mà lại có học thức, một đôi giày da cá sấu được lau tới mức sáng bóng lấp lánh, phụ nữ thì lại mặc trên thân áo sơ mi, tây trang, bên dưới là váy ngắn kết hợp với một đôi giày cao gót màu đen.

Đây là đồng phục làm việc của Ám Kim Mai Côi, chỉ có người của Ám Kim Mai Côi mới có. Một bộ quần áo lao động như vậy thế nhưng không thua kém chút nào so với một bộ trang phục hàng hiệu quốc tế, thậm chí còn càng thêm sang quý (sang trọng và quý giá). Màu đen phối hợp thêm sắc vàng, vừa phù hợp với tên của Ám Kim Mai Côi, về phương diện khác thì lại thể hiện tôn chỉ Ám Kim Mai Côi, hưởng thụ cao cấp, điệu thấp xa hoa.

Dương Hiếu Đồng cũng mặc một thân váy liền áo màu đen thêm sắc vàng, trang phục vừa vặn không chê vào đâu được làm hiển lộ vóc người hoàn mỹ của cô. Một đôi đôi chân dài nhỏ duyên dáng bước đi phát âm thanh cộc cộc vang lên bên tai mọi người đang căng thẳng, tóc quần cuộn sóng buông ở trên vai, xinh đẹp lại mỹ lệ.

Mọi người nhìn chủ tịch trẻ tuổi mỹ lệ như vậy, trong nội tâm kia luồng bội phục lại lần nữa nổi lên, một cô gái hoàn mỹ như vậy, quả thật làm cho người ta hâm mộ.

Ngồi xuống vị trí chủ vị, Dương Hiếu Đồng mở miệng nói: “Mọi người đều đến đông đủ rồi chứ?”

Mọi người liếc nhìn nhau, chột hướng phía Dương Hiếu Đồng gật gật đầu.

“Tốt, nếu đã tới đông đủ, chúng ta liền bắt đầu họp thôi.” Mở tư liệu trên tay và nói: “Hôm qua hẳn Tuệ Mẫn cũng đem đại khái nội dung buổi họp hôm nay nói cho mọi người biết. Tôi cũng liền trực tiếp nói luôn, mỗi bộ phận của mọi người trong khoảng thời gian sau quá trình hoạt động, đối với bộ phận mọi người làm việc cùng với thao tác công ty hẳn cũng rất hiểu biết. Mọi người có ý kiến gì, cảm thấy chúng ta cần cải tiến gì, hiện tại nói ra, tôi sẽ suy nghĩ.”

Mặc dù cô đối với việc làm ăn của Ám Kim Mai Cô hiểu biết nhưng mỗi bộ phận bọn hắn phân phối cũng không phải hết sức hiểu biết, rất nhiều chi tiết cô cũng không biết. Mỗi bộ phận sẽ có cảm giác hơn rất nhiều, sau khi bọn họ góp ý, cô có thể thay đổi một chút. Cô cũng hy vọng có thể đem sinh ý của Ám Kim Mai Cô càng lúc càng hoàn thiện.

Nói xong, mọi người đều người nhìn ta, ta nhìn người một chút, lại không ai phát biểu.

Sau khi Dương Hiếu Đồng quét mọi người liếc mắt một cái, thuận tiện nói: “Mọi người đều là nhân viên của công ty, cũng chính là một đoàn thể, có vấn đề gì liền nói ra, không cần lo lắng điều gì, nghĩ tới cái gì hay nói cái gì, mọi người không nói tôi liền không rõ ràng vấn đề mọi người gặp phải. Ví dụ như vấn đề giữa mỗi bộ phận hợp tác và phân công, hoặc mỗi bộ phận còn cần cái gì, cùng với khi làm việc gặp phải dạng vấn đề gì cũng có thể nói cho tôi biết.”

Sau một phút đồng hồ trầm mặc, một người mới mở miệng nói: “Chủ tịch, tôi là bộ phận trang phục, tôi phụ trách chính là phong cách Châu Âu. Vốn vẫn làm rất khá nhưng mấy nhãn hàng hiệu cung cấp cho chúng ta so với thế giới giá cũng hợp lý. Nhưng gần đây khi bọn họ biết sinh ý Âm Kim Mai Côi chúng ta có bao nhiêu tốt liền bắt đầu có ý định tăng giá, một lần vậy mà tăng hai mươi phần trăm, như vậy lợi nhuận của chúng ta liền thiếu đi rất nhiều.”

Nói đến loại thủ đoạn không phúc hậu này của đối phương, chân mày đang nhăn lại của hắn cũng chưa từng có giãn ra, hiển nhiên vì chuyện này mà hắn rất ảo não.

Nghe hắn nói, Dương Hiếu Đồng cũng không khỏi nhíu mày, hiện tại tiền đối với cô mà nói chính là một kí tự, chỗ cô cần tiêu tiền cũng không nhiều. Nhưng đối với loại thủ đoạn vô sỉ này của đối phương, cô nhìn rất không ưa. Cô nói: “Chính là mấy cửa hàng đồ Châu Âu kia tăng giá?”

Người cùng một tổ với người kia cũng gật gật đầu xác nhận chuyện này.

“Nhãn hiệu đó nguồn tiêu thụ đặc biệt tốt không? Khách hàng rất thích phong cách trang phục của nhãn hiệu đó sao?” Dương Hiếu Đồng lại lần nữa hỏi.

“Nhãn hiệu phong cách Châu Âu này bán được nhiều hơn, bọn họ cũng chính là nhìn tới điểm này sau đó mới có ý định tăng giá.” Nếu như nguồn

tiêu thụ không tốt, bọn họ hoàn toàn có thể đổi nhãn hiệu khác...

Sau khi Dương Hiếu Đồng suy nghĩ, tay gõ gõ ở trên bàn, cất giọng nói: “Bọn họ đã có ý định tăng giá, nếu như chúng ta đáp ứng, nói không chừng tương lai bọn họ sẽ còn tiếp tục nâng giá lên, như vậy chúng ta liền biến thành bị động. Các thương hiệu tiêu thụ khác sau khi thấy khăng định cũng sẽ học thủ đoạn này. Cứ như vậy, mỗi người đều như thế mà nói, đó cũng không phải cục diện tôi muốn nhìn thấy.”

Quét mọi người liếc mắt một cái, thấy mọi người đều là lắng nghe lời mình nói: “Anh đi nói cho bọn họ biết, chúng ta từ bỏ hạng mục của bọn họ. Mặt khác tìm kiếm một số thương hiệu trang phục khác. Số lượng Âm Kim Mai Côi chúng ta muốn rất nhiều, lợi nhuận của bọn họ đã rất khả quan. Họ như vậy rất quá đáng, tôi cũng không tin trừ bọn họ ra, trang phục của chúng ta bán không được, nhìn xem tới lúc đó là bọn họ hối hận hay là chúng ta hối hận!”

Nói đến đây, trong mắt Dương Hiếu Đồng vẻ ngoan tuyệt liền hiện ra, cô tuyệt đối không thích ăn cứng, đối phương thích cứng rắn, cô so với đối phương còn cứng hơn!

“Vâng, tôi biết.” Người nọ gật gật đầu ngồi xuống, trước đối phương kia cố ý tăng giá khiến cho hắn cảm thấy cực kỳ khó chịu. Chỉ là hắn không có quyền lực lớn để làm như vậy. Hiện tại chủ tịch đã lên tiếng, vậy thì hắn không còn cần lo lắng hay cố kị bất luận cái gì nữa.

Nghĩ tới lúc mình nói cho bọn họ biết không còn sử dụng nhãn hiệu của bọn họ nữa, biểu tình kinh ngạc của bọn họ, hắn liền cảm thấy thống khoái.

Những người khác mặc dù không phải bộ phận này, thế nhưng khi nghe thấy Dương Hiếu Đồng làm như vậy, không dài dòng, giải quyết quyết đoán không chút phản cảm, cũng thầm hô một tiếng thống khoái.

Làm quyết định như vậy ngay cả lông mày cũng không nhăn chút nào, cứ như vậy không chút nào sợ hãi sẽ bị người khác uy hiếp, để cho bọn họ cảm thấy sức mạnh cứng rắn rất nhiều.

Ý nghĩ của Dương Hiểu Đồng rất đúng, một khi có tiền lệ như vậy, tương lai tần suất xuất hiện loại chuyện này nhất định sẽ rất cao, như vậy tổn thất sẽ lớn hơn nữa.

Hơn nữa sau khi xử lý loại chuyện như vậy, không thể nghi ngờ sẽ có tác dụng giết gà dọa khỉ, cứ như vậy, các nhà cung ứng khác cũng không dám làm như thế.

Dù sao lượng tiêu thụ của Âm Kim Mai Côi bọn họ rất khả quan, bọn họ sẽ không thể không tiếc một khoản buôn bán tốt như vậy.

“Tốt, chuyện này cứ xử lý như vậy, còn có vấn đề gì, hiện tại cùng nhau nói ra đi.” Dương Hiểu Đồng tiện đà nói.

Sau khi có một người dẫn đầu nói, mọi người muốn phát biểu dường như mọc lên như nấm, nhao nhao nói ra vấn đề tồn tại lúc làm việc. Mà năng lực làm việc của Dương Hiểu Đồng cũng vào lúc này thể hiện ra, sự tình rất nhiều người suy tính thật lâu, cô lại có thể nhanh chóng sạch sẽ rất nhanh bày ra phương án xử lý.

Sau khi nói xong tất cả vấn đề đã là một giờ sau, mọi người càng nói càng hăng say, Dương Hiểu Đồng không có chút kiêu ngạo nào, điều này khiến cảm giác khẩn trương trong lòng bọn họ dần dần biến mất, nỗ lực làm việc nói ra, không cần Dương Hiểu Đồng hỏi, bọn họ liền chủ động nói, hơn nữa còn cùng nhau thảo luận, Dương Hiểu Đồng cũng rất thích bầu không khí như vậy.

Ít nhất cô biết nhân viên của cô đều vì công ty mà nỗ lực làm việc.

“Được rồi, trên vấn đề công việc đã được giải quyết, tiếp theo chúng ta cùng thảo luận một vấn đề.” Dương Hiểu Đồng vừa nói như thế, mọi người đều an tĩnh lại nghe.

“Thời gian Ám Kim Mai Côi chúng ta thành lập mặc dù không phải rất dài nhưng chúng ta ở Thụy Thành phát triển đã tương đối ổn định.”

Nghe cô nói như thế, mọi người đều rất cảm khái gật đầu, xuất hiện ở đây trước kia đều từng là nhân viên có kinh nghiệm làm việc phong phú, chưa từng có bất kỳ một công ty nào có thể trong thời gian ngắn như vậy phát triển hoàn thiện đến như thế. Mà Ám Kim Mai Côi lại làm được, chỉ là suy nghĩ một chút cũng có thể lí giải, đan dượt thần kỳ như vậy lại chưa từng nghe nói qua, cũng chính bởi vì mới lạ, hiệu quả lại tốt và đại chúng đều cần mới thúc đẩy điểm này, có thể nói là thiếu một thứ cũng không được.

“Mục tiêu của tôi cũng không phải chỉ phát triển ở một chỗ Thụy Thành, mục tiêu của tôi là các nơi ở nội quốc đều có chi nhánh Ám Kim Mai Côi, thậm chí còn là toàn quốc đều có! Mọi người có lòng tin cùng tôi cùng nhau phấn đấu hay không, hoàn thành cái mục tiêu này?”

Lời Dương Hiểu Đồng nói xong có chút kích động, khiến các nhân viên khác sau khi nghe thấy cũng cảm thấy nhiệt huyết sôi trào. Nếu như có thể như vậy mà nói, mặc dù công ty không phải của bọn họ nhưng ở chủ công ty làm việc sau này bọn họ coi như là nhân vật cấp nguyên lão, tại đây ở trong một công ty cường đại làm việc, bọn họ cũng vì vậy mà tự hào.

Tựa như trên người mặc bộ đồng phục công ty này trên người, ở địa phương khác làm việc, khi mặc quần áo lao động bọn họ đều sẽ cảm thấy có chút không thoải mái, có thời gian liền lập tức bị thay thế nhưng mặc đồng phục của Ám Kim Mai Côi thì chưa bao giờ thấy như vậy. Bởi vì chỉ cần bọn họ mặc trang phục này đi ra ngoài, rất nhiều người đều sẽ cực kỳ

hâm mộ nhìn bọn họ, loại cảm giác này, không thể không nói thực sự rất tốt.

“Có lòng tin!” Ban đầu chỉ là một nhóm người trả lời.

“Có lòng tin hay không?”

“Có lòng tin!”

“Nghe không rõ!”

“Có lòng tin!”

Cuối cùng được Dương Hiểu Đồng dẫn dắt, mọi người đều là cực kỳ kích động bày tỏ ba chữ này, bọn họ chỉ cảm giác mình tìm công việc này không có sai, vô luận như thế nào đều phải cố gắng tiếp tục làm!

Thấy mọi người đều kích động như thế, Dương Hiểu Đồng cũng cảm thấy nhiệt huyết sôi trào. Người trẻ tuổi nên có mục tiêu, có lý tưởng, bọn họ một đám người trẻ tuổi mới hơn hai mươi tuổi chính là nên phấn đấu vì sự nghiệp của mình. Đương nhiên cô Dương Hiểu Đồng sẽ cho mọi người thù lao thích đáng.

“Mọi người đều có lòng tin như thế, tôi liền càng thêm có lòng tin! Dương Hiểu Đồng tôi đáp ứng mọi người, chỉ cần mọi người nghiêm túc làm việc, vì sự phát triển của công ty, mọi người nhất định sẽ được hưởng đãi ngộ so với bất luận công ty nào khác đều tốt hơn! Biểu hiện tích cực, xuất lực tối đa, tôi có thể điều mọi người đi làm tổng giám đốc của công ty chi nhánh, điều này tất cả đều nắm giữ ở trong tay của mọi người, hi vọng mọi người cố gắng!” Những lời này của Dương Hiểu Đồng nói rất khá, trao cho ngon ngọt mọi người thường mới có thể càng có thêm nhiệt tình phấn đấu.

“Cảm ơn chủ tịch!” Một tiếng này là mọi người tự phát nói, tiếng nói to khiến mọi người phải lú lờ.

Dương Hiếu Đồng lại hiểu rõ cười nói: “Tốt, như vậy bây giờ chúng ta liền bắt đầu nói chuyện chi tiết về phương diện này đi, tôi tin chúng ta nhiều người như vậy cùng nhau nghĩ tuyệt đối tốt hơn nhiều so với một mình tôi nghĩ, mọi người cho rằng chúng ta nên bắt đầu từ thành thị nào?”

...

Nhiệt liệt thảo luận giằng co hai tiếng đồng hồ sau đó mới kết thúc, mọi người nói xong quá kích động, thậm chí ngay cả việc ăn cơm cũng quên, lúc kết thúc đã là một giờ chiều, cô Dương Hiếu Đồng cũng không phải là một bà chủ hà khắc nhân viên, cười nói: “Buổi trưa hôm nay muốn ăn cái gì, tôi mời!”

Lời Dương Hiếu Đồng khiến mọi người hoan hô một trận, liền vô cùng cao hứng đi ăn cơm, mà hình tượng Dương Hiếu Đồng trong cảm nhận của nhân viên cũng tăng tới một điểm cực cao!

Thời điểm khi Dương Hiếu Đồng trở lại phòng làm việc, lại gặp được hai bóng hình xinh đẹp ngồi ở trên sofa. Chỉ nhìn bóng lưng, Dương Hiếu Đồng liền nhận ra hai người bọn họ, ngữ khí không khỏi tăng lên, kích động nói: “Jenny, Chris Đinh, hai người đã tới a?”

Lúc nghe thấy giọng nói của Dương Hiếu Đồng, hai người đang nói chuyện trên sofa đồng thời xoay người lại. Khi họ nhìn thấy hình dáng của Dương Hiếu Đồng liền lập tức đi tới, cho Dương Hiếu Đồng một cái ôm nhiệt tình. Dương Hiếu Đồng đối với tốc độ hai người bọn họ cũng thật bội phục.

Hôm qua cô mới gọi điện thoại nói cho bọn họ biết đã có tẩy tủy đan, hôm nay hai người liền xuất hiện ở trước mặt mình, có thể nghĩ tới nhất

định là sau khi bọn họ nhận được điện thoại liền đi mua vé máy bay, chỉ là điều này cũng đã thể hiện ra trình độ quan trọng tầy tủy đàn.

“Hiếu Đồng, một khoảng thời gian không thấy, không ngờ em lại càng đẹp ra, chị thật sự hâm mộ em a.” Sau khi ba người ngồi xuống, Jenny quan sát Dương Hiếu Đồng nói.

Trước đây Dương Hiếu Đồng đã rất đẹp, hiện tại lại càng đẹp thêm, nói không ra cụ thể là thay đổi ở đâu. Nhưng hiện tại Dương Hiếu Đồng lại làm cho người ta nhìn tới đui mù, cứ nhìn khuôn mặt của cô như vậy, mỗi một động tác đều ưa nhìn như vậy.

Chris Đinh cũng phát hiện một điểm như vậy, cực kỳ hâm mộ nói: “Đúng vậy, thật không biết em làm sao để được như vậy?”

Nghe thấy lời hai người, Dương Hiếu Đồng mỉm cười: “Thôi đi, hai người các chị không phải cũng rất đẹp đấy sao!” Jenny rất có phong vị của nữ nhân, bây giờ đàn ông đẹp trai theo đuổi không phải một đồng lớn sao? Trong mắt thoáng hiện tia bồn chồn vui đùa trêu chọc nói.

Nghe cô nói, vậy mà lần đầu tiên Jenny cũng không có phản bác, ngược lại mặt hơi đỏ lên. Thấy vậy Dương Hiếu Đồng sững sốt, mà Chris Đinh thì lại hiểu rõ liền giải thích: “Em ấy nha, đấy là điều đương nhiên không cần phải nói. Bây giờ làn da cậu ấy đẹp, vóc người đẹp, gia thế tốt, đàn ông theo sau cậu ấy có khả năng không nhiều sao? Buồn cười nhất chính là bạn trai cũ của cậu ấy nha, sau khi nhìn thấy ngoại hình cậu ấy thay đổi, mắt thiếu chút nữa cũng rơi từ trong hốc mắt ta, thật sự rất buồn cười.”

“Oa, kinh điển như thế sao?” Dương Hiếu Đồng cười nói, cô còn nhớ lúc trước Jenny nói chuyện của mình liền nói: “Nam nhân kia đúng là đáng đời, hiện tại để cho hấn hối hận đi!”

“Chính xác, hiện tại Jenny đã tìm được người yêu tri kỷ của cậu ấy, một người rất ngọt ngào nha.” Chris Đinh cũng tìm cơ hội trêu chọc Jenny,

không buông tha chút nào.

“Hai người các cậu lấy tờ ra để trêu đùa phải không?” Jenny giả vờ tức giận nói.

“Woa, Jenny, không tệ nha, ngay cả câu tiếng Trung Quốc này cũng nói được, xem ra chị đối với văn hóa Trung Quốc rất hiểu biết a!” Dương Hiểu Đồng giả vờ kinh ngạc nói.

Trực tiếp chuyển hướng đề tài nói chuyện, Jenny nghe cô nói như thế không khỏi bật cười: “Đây là đương nhiên, chị ở Trung Quốc ngày người lâu như vậy, phải nói là tất cả chị đều biết a, ha ha.”

Ba cô gái ở trong phòng làm việc tùy ý nói chuyện vui đùa, nói tới bọn họ người mang tin tức, trò chuyện rất là hài lòng. Thời điểm khi Mễ Tu đứng ở cửa phòng làm việc Dương Hiểu Đồng nhìn thấy chính là một màn như vậy, sắc mặt do dự nhìn một lát sau đó chậm rãi rời đi, vẫn là để lần sau rồi hãy nói...

Dương Hiểu Đồng giao tẩy tủy đan cho bọn họ, Jenny và Chris Đinh thật tình nói cảm ơn lại bị Dương Hiểu Đồng cự tuyệt, cô chỉ nói một câu: “Giữa chị em với nhau có cái gì mà cảm ơn.” Tất cả cũng không cần nói ra.

Ngày hôm sau Jenny và Chris Đinh liền rời đi, đương nhiên là Dương Hiểu Đồng tới sân bay tiễn bọn họ rời đi. Bọn họ cứ mãi không muốn cho cô đi, Dương Hiểu Đồng phải đáp ứng lần sau có thời gian nhất định sẽ tới nước Mỹ tìm các cô vui chơi, lúc này bọn họ mới thả Dương Hiểu Đồng đi.

Hai người ngồi ở trên máy bay, trong nội tâm cũng rất kích động. Quan hệ của hai người bọn họ tốt như vậy còn có một phần nguyên nhân bởi vì quan hệ giữa hai gia tộc cũng rất tốt, cho nên hai người bọn họ từ nhỏ liền quen biết, giống như chị em ruột vậy, quan hệ tất nhiên không cần nhiều lời.

“Chris Đình, cậu nói tây tủy đan này thực sự có thể để chúng ta bồi dưỡng được một nhóm người thực lực rất mạnh sao?” Jenny biết Hiếu Đồng nhất định sẽ không lừa cô. Dù sao kỳ tích như vậy cô là người đầu tiên thử nhưng trong lòng quá mức kích động vẫn nhin không được mà hỏi.

Rất hiển nhiên Chris Đình cũng hiểu rõ ý nghĩ của Jenny, kéo tay Jenny khẳng định nói: “Tin tưởng Hiếu Đồng, tất cả đều là thật. Chỉ cần sau khi chúng ta về tới gia tộc, thực lực gia tộc chúng ta sẽ lại lần nữa đề thăng!”

Jenny không nói gì, chỉ nắm thật chặt tay của Chris Đình, hai người cùng liếc mắt nhìn nhau, trong mắt tràn đầy mừng rỡ và kích động.

Hiếu Đồng, cảm ơn em, kiếp này em vĩnh viễn là chị em của bọn họ. Nếu như có người dám thương tổn em, bọn họ là người đầu tiên sẽ không bỏ qua cho bọn chúng.

Nếu như hỏi Chris Đình và Jenny, sau khi bọn họ đến Trung Quốc cảm thấy cao hứng nhất là việc gì? Bọn họ nhất định sẽ trả lời, đó chính là quen biết người chị em tốt như Dương Hiếu Đồng!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 152

Ba Jenny là trùm đầu mỏ có tiếng, nắm giữ đại bộ phận tài nguyên đầu mỏ. Bọn họ có tiền, so với người bình thường càng thêm khuyết thiếu cảm giác an toàn, cho nên bên người bọn họ có rất nhiều người bảo hộ, đây cũng là bi ai của kẻ có tiền.

Ba Chris Đinh và ba Jenny là bạn tốt, gia tộc của Chris Đinh là thế lực hắc bang lớn nhất ở nước Mỹ. Nhìn như cảnh tượng vô hạn thế nhưng chỉ có bọn họ thành viên nội bộ mới biết bọn họ đang phải đối mặt với khó khăn. Mấy năm nay, không ngừng có thế lực mới quật khởi mà nội bộ bọn họ lại có một số lão thành viên tự cho là thanh cao, cho rằng chuyện làm việc giúp trong bang phái lâu như vậy là nhân vật cấp nguyên lão, liền bắt đầu làm việc cậy quyền cậy thế, muốn làm gì tùy ý, chỉ hưởng thụ mà không làm.

Người dẫn đầu mà như vậy, tiểu đệ bên dưới tất nhiên cũng như thế, cứ như vậy, vấn đề nội bộ bọn họ liền hiển lộ ra. Mặc dù ba Chris Đinh là lão đại hắc bang nhưng khi đối mặt với loại vấn đề này cũng rất đau đầu. Bọn họ đã gây người giúp trong bang phái hai mươi mấy năm, trên tay nắm giữ thế lực không nhỏ, hơn nữa nhân số cũng không ít, hẳn không thể đá toàn bộ đi, như vậy không thể nghi ngờ sẽ khiến cho thực lực của bọn họ sản sinh ảnh hưởng thật lớn.

Nhưng nếu như cứ tiếp tục như thế nữa, rất rõ ràng, mặc dù thời gian muộn lâu hơn một chút, kết quả cuối cùng vẫn giống nhau. Thậm chí nếu còn tiếp tục hủ bại như vậy kết quả so với việc đá bọn họ ra còn tệ hơn, vì vấn đề này hẳn đã đau đầu thật lâu.

Hắn biết bang hội bọn họ cần một nhóm máu mới nhưng thời gian cần thiết để bồi dưỡng người trẻ tuổi cũng không ngắn, nhất là thực lực bản thân của bọn họ. Đã mấy tháng Chris Đinh không có nhìn thấy ba của mình cười qua, mỗi lần gặp mặt ông đều cau mày.

Cho dù thỉnh thoảng nhìn thấy cô nụ cười của ông cũng có vẻ rất gượng ép. Cô thấy ba có bộ dáng này trong lòng cũng rất buồn phiền. Sau khi nghe ngóng liền biết sự tình trong bang hội, cho nên đã nghĩ biện pháp để giải quyết, không ngờ Hiếu Đồng lại có thể có biện pháp như thế. Như vậy có thể nhanh hơn để bồi dưỡng nguồn máu mới, đến lúc đó sau khi bọn họ có thực lực và chuẩn bị, dù cho đá toàn bộ những người đó ra khỏi bang, tin tưởng qua một thời gian sau bang hội bọn họ cũng có thể rất nhanh cường đại lên.

Dù sao lạc đà gãy vẫn lớn hơn ngựa, trong khoảng thời gian ngắn vô luận những thứ ấy phát triển thế lực mới, bọn họ vẫn là tên tuổi thực lực lâu đời cũng không thể động tới bọn họ được.

Sự tình gia tộc Jenny mặc dù không có vẻ cấp bách như Chris Đinh, nhưng vấn đề của bọn họ cũng không nhỏ, thế lực của người khác thù chung là người khác. Bọn họ muốn tổ chức xây dựng một đám thuộc hạ thuộc thế lực nhà mình, mới an toàn nhất. Cứ như vậy, thực lực gia tộc bọn họ cũng sẽ thu được đổi mới rất lớn.

Từ đó có thể biết, Hiếu Đồng đối với các cô có bao nhiêu giúp đỡ.

Rất thuận lợi về tới nhà tộc, hai người bọn họ lớn lên trong gia tộc lớn, làm việc đều rất cẩn thận. Chuyện này trừ hai người bọn họ và Dương Hiếu Đồng biết, ngoài ra không có bất kỳ người nào biết, lập tức liền tìm ba của mình báo chuyện này cho họ biết.

Đối với hai gia tộc này mà nói, hôm nay nhất định là một đêm làm cho người ta kích động không ngủ được...

Mà sau khi trải qua chuyện này, Dương Hiểu Đồng cũng quyết định nếu như muốn mở rộng thị trường ở nước ngoài, địa phương mở rộng đầu tiên chính là nước Mỹ, dù sao có người quen ở đó làm việc cũng tiện hơn một chút.

Mễ Tu đứng trong biệt thự xa hoa ở Thụy Thành của Nghiêm Tuấn Trạch. Biệt thự rộng lớn, sô pha thoải mái lại không khiến Mễ Tu cảm thấy nhẹ nhõm. Một mình hảnh ngồi ở trên sô pha chau mày, không giống với ngày thường, Nghiêm Tuấn Trạch cũng không ở đây, chỉ có một mình hảnh, tại đây trong biệt thự rộng lớn có vẻ phá lệ quanh quẽ.

Lúc này Mễ Tu không có chút nào giống như trước tiêu sái và ầm áp, thân sĩ mà lại lễ phép tươi cười đã biến mất không thấy, miệng chặt mím môi, chính mình nên làm cái gì bây giờ? Mình phải nói thế nào với Hiểu Đồng? Trong khoảng thời gian này, hảnh cùng Hiểu Đồng đã là bạn tốt, một người mỹ lệ phóng khoáng như vậy, không hành động giống mấy nữ sinh khác, hảnh rất thích.

Mà trong thời gian cô và Nghiêm Tuấn Trạch gặp gỡ, hảnh cũng nhìn trong mắt, tất cả đều không cần nói cũng biết. Tuy nói giữa bọn họ không có làm chuyện lãng mạn gì nhưng chính cái tình cảm ầm áp đơn giản vô cùng của hai người lại làm lòng hảnh ầm lên.

Chỉ cần có thời gian rảnh hai người sẽ ở cùng một chỗ, chỉ có thời gian Nghiêm Tuấn Trạch ở cùng một chỗ với Dương Hiểu Đồng mới có thể buông bỏ tất cả công việc, nhẹ nhõm hưởng thụ thời gian hai người ở chung. Chỉ cần nghĩ đến Dương Hiểu Đồng trên mặt của hảnh liền không khỏi lộ ra tươi cười xán lạn, chỉ cần nhìn thấy Dương Hiểu Đồng cùng sự tình có liên quan gì đó đều sẽ đặc biệt quan tâm. Nếu như Dương Hiểu Đồng có việc, hảnh nhất định sẽ lo lắng tới ăn không ngon.

Có lẽ những người khác không biết nhưng hẳn đi theo bên người Nghiêm Tuấn Trạch lâu như vậy, đối với mọi hành động của cậu ấy rất hiểu biết, cho nên hẳn mới có thể nói từ sau khi xuất hiện Dương Hiếu Đồng, Nghiêm Tuấn Trạch mới sống giống như một con người, cuộc sống của cậu ấy mới trở nên muôn vẻ muôn màu.

Mà tất nhiên Dương Hiếu Đồng cũng giống như vậy, hai người bọn họ cũng không phải là người giỏi biểu đạt tình cảm. Nhưng hai người lại có thể hiểu được tâm tư của đối phương. Một cô gái hoàn mỹ như vậy, nguyện ý xuống bếp vì cậu ấy, vì cậu ấy làm một cô gái bình thường, rất nhiều chuyện không cần phải nói mọi người đều hiểu rõ.

Mẽ Tu nhìn thấy hai người bọn họ hạnh phúc trong lòng cũng rất cao hứng. Hẳn vẫn cho rằng một đôi hạnh phúc như bọn họ vẫn tiếp tục kéo dài, nhưng không nghĩ tới bây giờ lại gặp phải vấn đề như vậy...

Gần đây thế lực của Tống gia bị Nghiêm gia dần dần nắm giữ, thực lực Nghiêm gia nhanh chóng bành trướng. Nghiêm Tuấn Trạch bị gọi trở về xử lý sự tình gia tộc, cũng vào lúc này thực lực của Nghiêm Tuấn Trạch thể hiện ra. Qua nhiều năm như vậy, trong mắt Nghiêm Nguyên Vành đều chỉ có Nghiêm Tuấn Thanh. Lần này Nghiêm Tuấn Trạch biểu hiện quá mức xuất sắc, lúc này Nghiêm Nguyên Vành mới phát hiện mình vẫn không có quan tâm tới hẳn, con trai út ở phương diện này lại có năng lực như vậy.

Trước kia hẳn kế thừa tư tưởng truyền thống gia tộc bọn họ, toàn bộ công việc đều giao cho con trưởng. Nhưng lần này đứa con mình vẫn tỉ mỉ bồi dưỡng lại biểu hiện không bằng tiểu nhi tử, khiến hẳn rất kinh ngạc nhưng đồng thời cũng càng cao hứng.

Lúc trước Nghiêm Tuấn Trạch đã sớm bồi dưỡng thế lực thuộc về mình. Lần này chuyện đưa ra phương án thu tóm thế lực Tống gia cùng với các bước đều do hẳn nghĩ ra, mà thế lực của hẳn cũng cố gắng không nhỏ.

Trong lúc nhất thời, hào quang của Nghiêm Tuấn Trạch đã vượt qua Nghiêm Tuấn Thanh!

Lần này Nghiêm Tuấn Thanh trở lại Nghiêm gia cũng dẫn theo Tống Nhã Thiến trở về, không hề nghi ngờ, chuyện này khiến cho Nghiêm gia nổi lên sóng to gió lớn. Cái tên Tống Nhã Thiến này hai năm trước đã xuất hiện, đến bây giờ đã biến mất hai năm, không ngờ hai năm sau cô gái này lại xuất hiện lần nữa.

Hơn nữa còn là hai người nắm tay nhau cùng xuất hiện với Nghiêm Tuấn Thanh!

Lần này thái độ Nghiêm Tuấn Thanh rất kiên quyết, vô luận như thế nào hẳn cũng phải ở cùng một chỗ với Tống Nhã Thiến. Bất luận phải trả giá lớn như thế nào, cho dù là vì thế mà phải rời khỏi Nghiêm gia, không còn là người thừa kế cũng không có vấn đề gì!

Thái độ Nghiêm gia đương nhiên vẫn kiên quyết như trước. Nhưng trong hai năm Tống Nhã Thiến biến mất này, hầu như Nghiêm Tuấn Thanh không có cười qua đây cũng là sự thực, toàn tâm toàn ý dẫn thân vào trong công việc, bận rộn suốt ngày không thấy bóng dáng. Xét thấy hai năm qua Nghiêm Tuấn Thanh vì gia tộc làm việc cống hiến và hẳn quyết tâm kiên định, rất cuộc, Nghiêm gia miễn cưỡng chấp nhận Tống Nhã Thiến.

Hai người rất cuộc có thể như ý được ở cùng một chỗ.

Nhưng rất nhiều người lại không biết, hai người bọn họ có thể ở cùng một chỗ như vậy còn có một nguyên nhân khác bởi vì Nghiêm Nguyên Vành phát hiện trừ Nghiêm Tuấn Thanh, Nghiêm Tuấn Trạch đứa con trai này tựa hồ rất có tiềm lực, càng có thể dẫn dắt toàn bộ Nghiêm gia đi tới đỉnh cao mới. (Sally: Vì một phần do tình cảm của hai anh chị này mà chuyện của đôi khác không thành, từ đây mọi người được như ý nguyện, hai anh chị này sắp chia tay).

Ở thời điểm Nghiêm Tuấn Trạch làm việc, hẳn đã phái người theo quan sát cử động của hẳn. Quả quyết, tàn nhẫn, thiết huyết, cơ trí, từ phương thức hẳn (NTT) xử lý công việc hẳn nhìn thấy vài điểm này, khiến hẳn cực kì hài lòng. Một người làm việc chỉ tàn nhẫn là không được, cần phải cơ trí, có cơ trí mà không quả quyết cũng không được, thế nhưng có đầy đủ hai loại này vậy tuyệt đối có thể thành châu báu.

Tự mình Nghiêm Tuấn Trạch một người có thể trưởng thành đến loại trình độ này đối với hẳn đã là quá tốt, càng nhiều hơn là vui mừng. Hẳn tin tưởng lai Nghiêmgia khi được Nghiêmgia dẫn dắt tiếp theo nhất định có thể càng leo lên đỉnh cao mới.

Sau này có ký thác, cộng thêm nghe được những người khác khuyên bảo, hẳn mới đáp ứng cho Nghiêmgia Thanh và Tống Nhã Thiển ở cùng một chỗ, nếu không hẳn căn bản không có khả năng đồng ý.

Chỉ là điều đó Nghiêmgia Thanh và Nghiêmgia Trạch cũng không biết...

Vốn tất cả đều rất tốt nhưng gần đây Diệcgia luôn luôn không xuất hiện lại lần đầu tiên xuất thế. Quan trọng nhất là bởi vì sau khi Nghiêmgia Túc giúp Diệcgia một chuyện, hảo cảm của gia chủ Diệcgia với Nghiêmgia tăng lên rất nhiều. Người Diệcgia bọn họ cho tới bây giờ cũng chưa từng thiếu nợ ân tình của người khác, cho nên bọn họ quyết định càng phải báo đáp phần ân tình này.

Trùng hợp chuyện vào lúc này xảy ra, thời điểm Nghiêmgia Trạch xử lý sự tình gia tộc. Diệcgia Tuyệt lại thích người làm việc kỹ lưỡng, đàn ông lại có khí khái nam nhân. Sau khi trở về liền nói cho mẹ của cô, mà mẹ Kỳ liền nói cho cha Kỳ. Sau khi cha Kỳ nghe được tin tức này liền phát hiện đây có thể xem là một cơ hội để báo đáp, cho nên liền bẩm báo chuyện này cho gia chủ.

Lúc gia chủ Diệc gia nghe thấy tin tức này nhất thời cũng khiếp sợ không thôi nhưng sau khi cân nhắc một phen phát hiện đây thật sự là một ý kiến rất không tồi. Đương nhiên đứa nhỏ Diệc gia cũng sẽ không gả cho nam nhân không có ích lợi gì, cho nên trước tiên Diệc gia liền phái người đi khảo sát Nghiêm Tuấn Trạch.

Tất nhiên, không hề ngoài ý muốn, Nghiêm Tuấn Trạch bất luận là tướng mạo, phẩm hạnh hay thực lực đều khiến bọn họ hài lòng. Quan trọng nhất là Diệc Tuyệt thích, cho nên dĩ nhiên mọi người cũng không có ý kiến.

Gia chủ Diệc gia Diệc Minh Lỗi liền đi Nghiêm gia tìm Nghiêm Túc nói chuyện này cho hẳn. Đương nhiên Nghiêm Túc là một trăm hài lòng. Trước không nói đứa nhỏ Diệc Tuyệt ưu tú, leo lên cành cao Diệc gia này đối với Nghiêm gia bọn họ hẳn tuyệt đối có lợi không có hại, hơn nữa còn là lợi thật to.

Chỉ cần biết người biết Diệc gia tồn tại đều biết Diệc gia có bao nhiêu quyền thế, thậm chí có thể nói tất cả mọi người đều hi vọng cùng Diệc gia xây dựng quan hệ. Cứ như vậy thực lực toàn bộ gia tộc trên diện rộng đều sẽ được đề thăng. Nghiêm Túc cũng không phải đồ ngốc, tất nhiên biết đối phương làm như vậy có một phần rất lớn là vì báo ân nhưng vô luận như thế nào cơ hội lần này hẳn cũng sẽ không buông tay.

“Không biết người Diệc Tuyệt thích là ai?” Nghiêm Túc ở trong lòng đã hạ quyết định, vô luận là ai hẳn đều sẽ đáp ứng, đương nhiên ở trong lòng của hẳn cho rằng khả năng lớn nhất là Nghiêm Tuấn Thanh. Nếu quả thật là hẳn, coi như là ép buộc, hẳn cũng sẽ ép buộc Nghiêm Tuấn Thanh cưới cô ta.

Trước mặt lợi ích toàn bộ gia tộc, hôn nhân cá nhân có vẻ nhỏ không đáng chú ý, ở trong mắt bọn họ những người này đều cho là như vậy.

“Con thứ ba của quý gia – Nghiêm Tuấn Trạch.” Khóe miệng Diệc Minh Lỗi lộ ra vẻ tươi cười nhàn nhạt, nếu không nhìn kỹ sợ rằng căn bản nhìn không thấy.

“Nghiêm Tuấn Trạch?” Nghe thấy tin tức này, Nghiêm Túc thực sửng sốt, chột kinh ngạc nói.

Diệc Minh Lỗi khẳng định gật gật đầu: “Nha đầu Diệc Tuyết này thích hẳn. Chúng ta cũng không có biện pháp, không biết có vấn đề gì không?” Mặc dù ngoài miệng Diệc Minh Lỗi hỏi như vậy nhưng hẳn căn bản cũng không nghĩ tới sẽ có vấn đề.

Một cái cơ hội như vậy đối với Nghiêm gia bọn hắn tuyệt đối là một bánh nướng lớn, tin rằng sẽ không có ai cự tuyệt.

Nghe hẳn nói, Nghiêm Túc vội vàng lắc đầu nhưng lại vẫn có chút chần chừ. Hẳn vẫn luôn biết Nghiêm Tuấn Trạch và Dương Hiểu Đồng đang kết giao. Trước đó vẫn luôn rất ủng hộ, dù sao năng lực Dương Hiểu Đồng rất tuyệt, Âm Kim Mai Cô kia liền ngay cả thế hệ trước như bọn họ cũng phải bội phục không ngớt.

Tin tưởng chỉ cần Âm Kim Mai Cô mở ra mấy năm, vậy số lượng tài phú tích lũy tuyệt đối là kinh người, hơn nữa cô còn có thể giúp đỡ luyện chế đan dược đột phá, lợi ích đối với Nghiêm gia bọn họ có thể nghĩ, chỉ cần cô vẫn cung cấp đan dược, đến lúc đó thực lực Nghiêm gia bọn họ có thể nghĩ tới.

Thế nhưng bây giờ đối phương cũng coi trọng Nghiêm Tuấn Trạch, hai người đối với Nghiêm gia bọn hắn đều có lợi, như vậy rốt cuộc nên chọn ai? Ngay cả người gia chủ như hẳn đều do dự không ngớt.

Diệc Minh Lỗi thấy Nghiêm Túc lại vẫn chần chừ, trên mặt cũng lộ ra thần sắc không vui, loại chuyện này đối lại là người bình thường đã sớm ước gì có được mà vội vàng đáp ứng, hẳn lại vẫn chần chừ? Ngữ khí cũng

dần dần có chút không tốt: “Chẳng lẽ Diệc Tuyết của chúng ta có chỗ nào không tốt, không xứng với Nghiêm Tuấn Trạch sao?”

Nghiêm Túc là ai? Đương nhiên là trước tiên liền nghe ra lời này đã có ý không vui, nghĩ đến chính mình do dự đã đắc tội Diệc Minh Lỗi, vội nói: “Sao có thể, nữ hài như Diệc Tuyết tốt như vậy, muốn nói cũng là Nghiêm Tuấn Trạch không xứng với cô ấy, vậy chuyện này cứ quyết định như vậy đi, thông gia!”

Lúc này sắc mặt Diệc Minh Lỗi mới dễ nhìn hơn một chút, ngồi xuống cùng Nghiêm Túc uống trà, hàn huyên một lúc sau đó mới hài lòng rời đi.

Nghiêm Túc thì tiếp tục ngồi trên ghế, trong đầu không ngừng suy tư về chuyện này. Từng ấy năm tới nay, chưa từng có thế lực nào khác có thể leo lên trên cảnh cao Diệc gia, rất rõ ràng Diệc gia đã cho nhà mình mặt mũi cực lớn, bọn họ làm như vậy đã là phá lệ. Nếu như nhà mình còn cự tuyệt, như vậy không thể nghi ngờ là đánh một cái tát lên mặt Diệc gia.

Diệc gia tuyệt đối sẽ không chịu nhục như thế. Qua nhiều năm như vậy, hẳn đối với tác phong của Diệc gia cũng coi như là có chút hiểu biết. Diệc gia cùng những người khác luôn luôn là nước giếng không phạm nước sông nhưng một khi có người khi dễ người Diệc gia của bọn họ, kia tuyệt đối sẽ toàn gia xuất động.

Tuy thực lực Nghiêm gia bọn họ ở Trung Quốc là đứng đầu nhưng so với Diệc gia vẫn có chênh lệch cực lớn, đắc tội bọn họ đại giới đó họ trả không nổi. Dương Hiểu Đồng rất có năng lực, có thể có con dâu như vậy không thể nghi ngờ là một việc rất tuyệt. Nhưng nếu như không có, thực lực Nghiêm gia bọn họ cũng sẽ không bị chèn ép.

Nghiêm Túc suy nghĩ suốt ba ngày mới làm ra quyết định gian nan này, Nghiêm gia bọn họ đáp ứng hôn sự cùng Diệc gia.

Nghiêm Túc và Nghiêm Tuấn Trạch giống nhau, là một người làm việc rất quả quyết, một khi quyết định cũng sẽ không thay đổi, cho nên tối hôm đó liền mời mọi người họp hội nghị gia tộc.

Làm nhân vật chính tất nhiên Nghiêm Tuấn Trạch cũng có mặt.

“Hôm nay ta triệu tập mọi người mở ra hội nghị gia tộc này là có một chuyện rất trọng yếu muốn tuyên bố.” Mọi người vừa nghe, lập tức lên tinh thần để lắng nghe.

Nghiêm Túc ở Nghiêm gia uy vọng cực cao, vừa nói đương nhiên toàn trường yên tĩnh.

“Hôm nay gia chủ Diệc gia Diệc Minh Lỗi đến chỗ của chúng ta.”

Câu nói đầu tiên giống như quả bom nặng ký nổ vang trong đám người. Người Nghiêm gia đều biết Diệc gia là tồn tại cường đại với bọn họ. Qua nhiều năm như vậy mặc dù biết Diệc gia nhưng cùng Diệc gia liên hệ rất ít, không ngờ người của Diệc gia lại tới nơi này, quan trọng nhất người tới không phải người khác, mà là gia chủ của Diệc gia!

“Hắn nói nguyện ý thông gia cùng Nghiêm gia chúng ta, để Diệc Tuyệt gả tới Nghiêm gia chúng ta!”

Hiệu quả câu nói thứ hai so với câu nói đầu tiên càng làm cho người kinh ngạc. Địa vị Diệc gia vẫn luôn siêu phàm thoát tục, cùng bọn họ những thế lực này không hề dính dáng, càng đừng nhắc tới thông gia. Một khi thông gia như vậy từ một phương diện khác mà nói, hai gia tộc cơ hồ liền hình thành trạng thái liên minh, chỗ tốt này tất cả đều là Nghiêm gia bọn họ.

Sau khi nghe được tin tức này cơ hồ trên mặt mọi người đều lộ ra sắc mặt vui mừng, Nghiêm Tuấn Trạch cũng không ngoại lệ.

“Mà đối tượng Diệc Tuyệt nhìn trúng là – Nghiêm Tuấn Trạch!”

Mà khi nghe được câu nói này, sắc mặt Nghiêm Tuấn Trạch liền hóa đá tại chỗ, chột cả khuôn mặt trở nên xanh đen, âm trầm xuống. Vội vàng hỏi: “Tổ gia gia, cháu đã có bạn gái, cô ấy chính là Dương Hiểu Đồng, chuyện này ngài cũng biết, cháu sẽ không cưới Diệc Tuyết.”

Mọi người cũng cau mày, chuyện này mọi người đều biết, đối với cô bé Dương Hiểu Đồng này, bọn họ đều rất thích. Nếu như không phải nhờ cô, cục diện bây giờ nghĩ tới vẫn là ba thế lực chống lại, hơn nữa những đan dược kia càng giúp đỡ bọn họ những người vẫn đứng ở bình cảnh đột phá. Có thể nói mặc dù Dương Hiểu Đồng không thấy qua người Nghiêm gia nhưng người Nghiêm gia đối với cô đã tràn đầy thiện cảm.

Nghiêm Nguyên Vành cũng không khỏi nhíu mày nhưng không có lên tiếng. Hẳn tuyệt đối không giống với mọi người suy nghĩ đơn giản như vậy. Nghiêm Túc đưa ra quyết định như vậy tuyệt đối không phải quyết định khinh suất. Chỉ là sau khi nghe xong nguyên nhân Nghiêm Túc làm như vậy, mặc dù hẳn không hi vọng nhìn thấy kết quả như thế nhưng không hề nghi ngờ, cho dù là hẳn cũng sẽ làm ra quyết định như vậy.

“Vô liêm sỉ! Chuyện này ta đã quyết định, cháu phải lấy Diệc Tuyết!”
Nghiêm Túc lớn tiếng quát lớn.

Đối mặt với Nghiêm Túc quát lớn, thái độ Nghiêm Tuấn Trạch không có chút biến hóa nào, như trước cường ngạnh nói: “Dựa vào cái gì, người cháu thích là Hiểu Đồng, trừ cô ấy ngoài ra cháu sẽ không cưới bất luận kẻ nào!”

“Thế nhưng hiện tại cháu phải lấy Diệc Tuyết, bởi vì Diệc Tuyết thích là cháu. Diệc gia khó lắm mới cho chúng ta một cơ hội như vậy, chẳng lẽ cứ như vậy bỏ lỡ sao? Huống chi cứ như vậy, người Diệc gia mất hết mặt mũi, Nghiêm gia chúng ta tuyệt đối không có ngày lành! Cháu thân là con cháu Nghiêm gia, sẽ phải chuẩn bị hy sinh vì Nghiêm gia! Chẳng lẽ cháu chuẩn bị vì hạnh phúc một mình cháu mà hi sinh toàn bộ tiền đồ của Nghiêm

gia?” Thái độ Nghiêm Túc vô cùng cứng rắn, chỉ có một mình hãn biết trong lòng của hãn cũng có chút không muốn.

Nghe ông nói như thế, mọi người mới hiểu được trong này bao hàm ý nghĩa gì, lập tức nghĩ muốn nói lời khuyên giải đều nuốt xuống. Đối lại là bọn họ, sợ rằng cũng sẽ làm quyết định như vậy, không thể không nói từ đại cục mà suy nghĩ. Nghiêm Túc quyết định không sai, tại đây dạng dưới tình huống như vậy, chỉ có quyết định này là tốt nhất.

“Nhưng năng lực của Hiếu Đồng cũng rất mạnh, đối với Nghiêm gia chúng ta cũng có giúp đỡ rất lớn!” Lúc nói lời này, sức mạnh Nghiêm Tuấn Trạch thoáng yếu đi một chút. Nghiêm Túc đem tương lai tiền đồ gia tộc áp ở trên người của hãn, khiến hãn không cách nào bày tỏ không trách nhiệm, hãn biết ý nghĩa Diệt gia đối với Nghiêm gia.

“Nhưng Dương Hiếu Đồng đối với Nghiêm gia chúng ta không có lực uy hiếp, mà Diệt gia thì không giống như vậy. Tổ gia gia hiểu rõ tâm tình của cháu. Nhưng tổ gia gia hi vọng cháu có thể vì gia tộc mà suy nghĩ một chút. Coi như tổ gia gia cầu xin cháu!” Câu nói sau cùng Nghiêm Túc nói rất trịnh trọng.

Nhưng những lời này lại khiến Nghiêm Tuấn Trạch muốn nói lời cự tuyệt lại không nói nên lời, tổ gia gia luôn luôn cường thế vậy mà lại ở trước mặt nhiều người như vậy nói cầu xin hãn, làm sao hãn có thể chịu đựng được. Nhưng hãn không cam lòng, hãn yêu Hiếu Đồng, hãn chỉ hi vọng có thể sống cùng Hiếu Đồng tới bạc đầu đến già. Trước đây hãn chỉ phấn đấu vì sự nghiệp của hãn nhưng hiện tại những điều này ở trong mắt của hãn, tất cả cũng không quan trọng bằng Hiếu Đồng.

Hiếu Đồng chính là toàn bộ sinh mệnh của hãn, kết quả như thế hãn không muốn.

“Tổ gia gia, xem như cháu cầu xin ngài, không cần đem chuyện này ép trên người của cháu, cháu chỉ thích Hiếu Đồng, để cháu tùy hứng một lần có thể chứ?” Giọng nói Nghiêm Tuấn Trạch rất trầm thấp, lại cực kì hữu lực, sau khi nói xong liền xoay người rời đi.

“Con trở lại cho ta, nếu như đi rồi con cũng không phải là người Nghiêm gia ta nữa!” Nghiêm Nguyên Vành lớn tiếng nói.

Không ngờ tiểu nhi tử này đã vậy còn phản nghịch như vậy, trước tương lai gia tộc mà vẫn lựa chọn hạnh phúc cá nhân của hẳn, không chỉ khiến hẳn cảm thấy trái tim băng giá, mà sắc mặt tổ gia gia nhìn cũng không tốt. Hẳn cho rằng Nghiêm Túc trịnh trọng cầu xin như vậy, Nghiêm Tuấn Trạch nhất định không có biện pháp cự tuyệt, không ngờ hẳn lại vẫn làm như vậy, cái nữ hài kia ở tim trong mắt của hẳn thực sự quan trọng như thế sao?

Nghe ông nói, bước chân Nghiêm Tuấn Trạch hơi dừng, chợt xoay người lại, hướng về phía Nghiêm Túc và Nghiêm Nguyên Vành cúi đầu thật sâu một cái, nói: “Cháu xin lỗi.” Chỉ đơn giản ba chữ, lại bày tỏ rất rõ ràng thái độ Nghiêm Tuấn Trạch.

Xoay người rời đi, bước đi hết sức kiên định, trong đôi mắt đen minh châu lóng lánh sự cố chấp lại có quang mang kiên định.

Dương Hiếu Đồng vẫn như trước đầu vào đấy sắp xếp cuộc sống của cô, lại không biết cuộc sống của cô cũng sắp nổi lên một hồi sóng to gió lớn...

Do dự rất lâu rốt cuộc Mễ Tu hạ quyết tâm nói rõ chuyện này với Dương Hiếu Đồng, cùng ngày lúc Diệc Minh Lỗi và Nghiêm Túc nói chuyện, hẳn vừa vịn đi qua trước cửa chỗ bọn họ, nghe được tin tức này hẳn chuẩn bị nói cho Nghiêm Tuấn Trạch.

Nghiêm Tuấn Trạch lại bởi vì có việc nên không liên hệ được, hẳn liền đi trước đến nơi này.

Một khắc khi Dương Hiểu Đồng mở cửa nhìn thấy Mễ Tu kia, trên mặt hiện ra nụ cười sáng lạn, chỉ là ở bên cạnh Mễ Tu lại không nhìn thấy hình bóng mà cô đã tưởng niệm thật lâu, không khỏi có chút thất vọng.

“Mễ Tu, anh đã đến rồi?”

Mễ Tu khước miệng cười cười, có chút gượng ép nói: “Kỳ thực em muốn hỏi sao Tuấn Trạch có chưa có trở về?”

Dương Hiểu Đồng bị một câu của Mễ Tu nói toạc ra tâm tư, cũng có chút ngượng ngùng: “VẬY sao anh ấy chưa trở về?”

Mễ Tu lắc lắc đầu: “Đi vào rồi nói, lần này tới đây là có chuyện muốn nói cho em, cũng hi vọng em có sự chuẩn bị tâm lý.”

Nhìn Mễ Tu vẻ mặt nghiêm túc, trong lòng Dương Hiểu Đồng lộ bộ một chút, rất ít khi nhìn thấy Mễ Tu lộ ra thần sắc như vậy, nhất định xảy ra chuyện rất nghiêm trọng, trước tiên cô liền nghĩ tới Nghiêm Tuấn Trạch, bởi vì lần này Nghiêm Tuấn Trạch chưa có trở về!

“Có phải Tuấn Trạch đã xảy ra chuyện hay không?” Hai tay Dương Hiểu Đồng không khỏi nắm chặt, khẩn trương nói.

“Tuấn Trạch không có gặp chuyện không may...”

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 153

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

Sau khi nghe được Nghiêm Tuấn Trạch không có gặp chuyện không may Dương Hiếu Đồng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần anh không xảy ra việc gì thì tốt rồi.

Mặc dù trong lòng buồn lòng một chút nhưng vẫn lại khẩn trương như trước, cô biết nhất định là có chuyện rất trọng yếu xảy ra, hơn nữa còn là một tin xấu, chỉ là lời nói ra khỏi miệng vẫn bình tĩnh như trước: “Vậy là có chuyện gì? Em đã chuẩn bị tâm lý rất tốt.”

Mễ Tu yên lặng nhìn Dương Hiếu Đồng, sau khi phát hiện sắc mặt cô bình tĩnh thì nói: “Lần này trở lại, không biết là chuyện gì xảy ra, Diệc gia lại nguyện ý thông gia với Nghiêm gia, mà đối tượng thông gia chính là Tuấn Trạch! Gia chủ Nghiêm gia đã đồng ý chuyện này, để cho Diệc Tuyệt của Diệc gia trở thành vị hôn thê Tuấn Trạch.”

Nghe hẳn nói, Dương Hiếu Đồng đầu tiên là sửng sốt, chột sắc mặt trở nên trắng bệch, giọng nói cũng không khỏi nhẹ mấy phần: “Diệc gia?”

Mễ Tu nói: “Em còn chưa biết đến Diệc gia nhỉ, anh cũng vậy, năm nay mới biết tới một gia tộc như thế, thực lực của gia tộc của bọn họ rất lớn cũng rất thần bí, Nghiêm gia và bọn họ so sánh với nhau có chênh lệch rất lớn, cho nên bọn họ đối với yêu cầu này nếu đáp ứng Nghiêm gia thì tương lai liền sẽ tốt hơn rất nhiều. Nhưng nếu như cự tuyệt thì lại khiến cho bọn

họ xuống đài không được, như vậy tương lai Nghiêm gia phải đối mặt hắc ám, cho nên gia chủ Nghiêm gia mới có thể làm ra quyết định như vậy.”

“Em biết gia tộc này.” Dương Hiểu Đồng mặt âm trầm nói, Diệt gia, không ngờ Diệt gia vậy mà lại làm ra chuyện này, rốt cuộc họ và mình có quan hệ hay không? Chẳng lẽ mình đã dự đoán lầm sao? Nếu như mình thật là đứa nhỏ của Diệt gia, như vậy sao bọn họ còn phái người đến và thông gia với Tuấn Trạch?

Mà nếu như không phải mà nói, vậy chuyện này rốt cuộc là vì sao? Dương Hiểu Đồng chỉ cảm thấy một đống lớn vấn đề quanh quẩn ở trong đầu mình, nghĩ thế nào cũng không giải thích được.

“Em biết?” Điều này lại khiến Mễ Tu kinh ngạc. Gia tộc Diệt gia rất ít xuất hiện ở bên ngoài, chỉ một ít người có quyền thế rất lớn mới biết, hơn nữa cũng chỉ có nhân viên nội bộ mới biết, cho tới bây giờ bọn họ sẽ không dễ dàng nói gia tộc này ra ngoài, Hiểu Đồng vậy mà lại biết? Có phần thật bất khả tư nghị một chút.

Dương Hiểu Đồng khẳng định gật gật đầu: “Hơn nữa em còn thấy qua một người Diệt gia, chỉ là điều này cũng không phải vấn đề gì, hiện tại Tuấn Trạch thế nào?”

Mễ Tu lắc đầu: “Anh cũng không biết hiện tại cậu ấy thế nào, sau khi anh nghe được tin tức này liền rời đi trước. Lúc đó anh sợ gia chủ Nghiêm gia phát hiện anh nghe được tin tức này, rất khả năng sẽ bị giam lỏng cho nên liền mau chóng rời đi. Em biết, trong lòng Tuấn Trạch cũng chỉ có em, trừ em ra cậu ấy sẽ không tiếp nhận bất luận kẻ nào, coi như toàn bộ gia tộc bức bách, cậu ấy cũng sẽ không đáp ứng.”

Dừng lại một chút, Mễ Tu không khỏi nhíu mày: “Dựa theo lẽ thường mà nói, chắc hẳn hiện tại Tuấn Trạch đã nghe được tin tức này nhưng gọi điện thoại cho cậu ấy lại gọi thế nào cũng không được, không phải tắt máy thì là

không ai nghe, anh rất lo lắng cho tình hình hiện tại cậu ấy, cậu ấy nhất định sẽ ra sức phản kháng, Nghiêm gia sẽ làm ra dạng chuyện gì anh cũng không biết.”

Hai tay Dương Hiểu Đồng nắm thật chặt cùng một chỗ, các khớp ngón tay nắm chặt tới mức đều trở nên xanh tím mà cô lại không hề có cảm giác: “Nghiêm gia sẽ không làm chuyện gì quá phận với Tuấn Trạch chứ?” Hiện tại Dương Hiểu Đồng cũng không có tâm tình nghĩ tới tương lai bọn họ, cô lo lắng nhất là an toàn của Nghiêm Tuấn Trạch, mặc dù biết gia tộc của anh sẽ không để cho anh ấy có nguy hiểm gì, nhưng nếu như Nghiêm Tuấn Trạch cực lực phản kháng mà nói, cô liền lo lắng, trong quá trình phản kháng có thể bị thương hay không?

“Sẽ không, nhưng anh cảm thấy giam lỏng là rất có thể, bây giờ em cũng không liên lạc được với Tuấn Trạch đúng không?”

“Vâng, mấy ngày trước đã không liên lạc được.” Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, cho nên mấy ngày trước cô đã bắt đầu lo lắng có phải đã xảy ra chuyện gì hay không, không ngờ thực sự đã xảy ra chuyện. “Không ngờ nửa đường sẽ nhảy ra một Trình Giảo Kim.” Cô chỉ cảm thấy tương lai bọn họ gặp phải trở ngại cực lớn.

Tuấn Trạch sẽ làm như thế nào? Cô không biết, cô rất rõ ràng ở trong lòng Tuấn Trạch chính mình chiếm cứ địa vị gì, nhưng không thể phủ nhận, cái gia tộc kia đã sinh dưỡng (sinh ra + nuôi dưỡng) anh ấy cũng đã cho anh rất nhiều, anh ấy sẽ vì mình mà dứt bỏ tất cả sao?

Cô vẫn luôn biết Tuấn Trạch là một người hiếu thuận, đối mặt với khả năng tương lai toàn bộ gia tộc sẽ sụp đổ, anh có khả năng bảo vệ một phần hạnh phúc như vậy sao?

Trong mắt Dương Hiểu Đồng lóe ra quang mang không xác định, xuất hiện những nữ nhân khác cô không hề sợ, cô đối với tình cảm giữa bọn họ

có tự tin tuyệt đối. Nhưng ở dưới tình huống tương lai của gia tộc, loại lựa chọn tiền thoái lưỡng nan này, cô cũng không biết kết quả cuối cùng sẽ là gì.

“Em nói người của Diệc gia tới tìm em, bọn họ có đề cập chuyện này với em hay không?” Mễ Tu chỉ cảm thấy chuyện này rất kỳ quái.

“Không phải là vì chuyện này, mà là vì chuyện khác, em cảm thấy giữa hai chuyện không có chút liên hệ nào, Mễ Tu, anh cảm thấy hiện tại em phải làm những gì?”

Dương Hiểu Đồng nâng mắt nhìn Mễ Tu, hiện tại cô chỉ muốn gặp được Nghiêm Tuấn Trạch, trừ điểm này ngoài ra không muốn làm gì khác.

Cô biết quyết định này chỉ có thể do Nghiêm Tuấn Trạch tự quyết, cô không làm được cái gì, nếu như Nghiêm Tuấn Trạch quyết tâm cứ như vậy ở cùng một chỗ với cô, cô sẽ cùng hắn đi đến chân trời góc biển!

Mễ Tu trầm mặc một lát: “Anh cũng không rõ thế cục bây giờ, chỉ đến báo tin tức này cho em, chuyện kế tiếp chính em nhìn rồi làm.” Nói chuyện này, hắn cũng rất bất đắc dĩ, kiểu tranh chấp nội bộ gia tộc này hắn là người ngoài căn bản không có quyền nhúng tay.

Sau khi tiễn Mễ Tu, Dương Hiểu Đồng một người lẳng lặng ngồi trên sô pha, không nhúc nhích, toàn bộ phòng làm việc rơi vào yên tĩnh.

Khí trời cũng giống như tâm tình Dương Hiểu Đồng, âm trầm mà lại kiêu chể, toàn bộ bầu trời đều biến thành màu đen đậm.

Trong phòng làm việc của Dương Hiểu Đồng trở nên không chút tia sáng nào, không tới một lát, bên ngoài sấm chớp nổi lên, cô co rúc ở trên sô pha, hai tay vòng quanh người mình thật chặt, điều chỉnh lại nội tâm cảm xúc hỗn loạn.

Cô cảm thấy tâm tình của mình chưa từng có hỗn loạn như thế, chuyện lần này không phải là bởi vì tình cảm cô và Nghiêm Tuấn Trạch mà là bởi vì nguyên nhân bên ngoài, chính loại nguyên nhân này lại làm cho không người nào có thể kiên trì được.

Ba giờ sau, lúc này Dương Hiểu Đồng mới hoảng hốt từ phòng làm việc đi ra. Cả người thần thờ đi trong mưa, nước mưa xối ướt tóc cô, làm ướt toàn thân cô, cô lại hoàn toàn không có cảm giác, cô chỉ hi vọng có thể khiến lòng của mình nhẹ nhõm một chút.

Nhưng mà khi Dương Hiểu Đồng ngây ngốc đi tới cửa biệt thự Hoa Hải, lại nhìn thấy một tuấn ảnh đứng ở cửa trong màn mưa. Nước mưa làm mờ hồ tầm mắt của cô, người kia sao lại giống Tuấn Trạch như vậy? Không khỏi xoa xoa mắt, mà giờ khắc này Nghiêm Tuấn Trạch cũng là nhìn thấy Dương Hiểu Đồng, lớn tiếng gọi lên: “Hiểu Đồng.”

Hiểu Đồng chỉ cảm giác mình rất sợ hãi, trong miệng nhẹ giọng lẩm bẩm nói: “Tuấn Trạch.” Bước nhanh đi qua, Hiểu Đồng và Nghiêm Tuấn Trạch cùng chạy về phía đối phương.

Hai tay Nghiêm Tuấn Trạch dùng sức kéo hai vai Dương Hiểu Đồng, giọng nói vang dội mà lại có lực: “Hiểu Đồng, mặc kệ bọn họ phản đối thế nào, anh đều sẽ chọn em!” Nghiêm Tuấn Trạch hết sức nghiêm túc trịnh trọng nói ra lời thề!

Vốn Dương Hiểu Đồng có trăm ngàn cái vấn đề muốn hỏi Nghiêm Tuấn Trạch. Nhưng sau khi nghe được những lời này của Nghiêm Tuấn Trạch, cô chỉ cảm thấy toàn bộ mọi thứ khác đều không quan trọng, chỉ cần có một câu nói kia của anh là đủ rồi!

Nghiêm Tuấn Trạch ôm lấy Dương Hiểu Đồng thật chặt, dùng hết khí lực toàn thân ôm cô vào lòng. Dường như muốn để cô dung nhập trong xương chính mình vậy.

Loại ôm ấp hít thở không thông này lại làm cho người ta có cảm giác hết sức an toàn, một đêm này, trong màn mưa, tâm hai người lại gần như thế.

Hai người tiến vào trong biệt thự Hoa Hải, tắm rửa một phen thay quần áo ướt sũng trên người đối đi. Ngồi ở trên sofa, Dương Hiểu Đồng đưa cho Nghiêm Tuấn Trạch một ly cà phê, lúc này Nghiêm Tuấn Trạch mới bắt đầu nói tới chuyện đã xảy ra gần đây.

Nghe xong, hai người đều là trầm mặc.

“Hiểu Đồng, em phải tin anh đối với em là thật tâm, em phải tin anh!” Đối với Nghiêm Tuấn Trạch mà nói, hiện tại hẳn lo lắng nhất chính là vấn đề này.

Khuôn mặt Dương Hiểu Đồng mang tươi cười gật gật đầu, vỗ vỗ tay Nghiêm Tuấn Trạch: “Tuấn Trạch, em biết!”

Nghe cô nói như thế, trên mặt Nghiêm Tuấn Trạch mới hiện ra chút ý cười. Chỉ là chân mày đang nhăn lại kia vẫn không cách nào giãn ra. Trong lòng hẳn bây giờ cũng rất phức tạp, hẳn chỉ biết mình không thể mất đi Hiểu Đồng, bởi vì Hiểu Đồng hẳn mới phát hiện hóa ra thế giới này tốt đẹp như thế. Nhưng mặt đối với gia tộc, hẳn lại có vẻ vô lực như vậy.

Hắn không muốn đối mặt nhưng hẳn cũng biết đó là vấn đề không thể không đối mặt.

“Thế nhưng, gia tộc của anh phải làm sao?” Dương Hiểu Đồng vẫn hỏi ra vấn đề này. Trong lòng cô có bao nhiêu muốn trốn tránh vấn đề này nhưng sau khi đã trải qua nhiều chuyện như vậy, cô biết trốn tránh không có ích lợi gì, cần phải dũng cảm đối mặt.

Nghiêm Tuấn Trạch bất đắc dĩ lắc đầu: “Hiện tại anh cũng không biết nên làm cái gì bây giờ, kia cái gì Diệc Tuyệt Diệc gia anh ngay cả thấy cũng chưa từng thấy, sao Diệc gia có thể quyết định thông gia? Anh thật sự

nghĩ không ra, hiện tại chỉ có thể đi một bước tính một bước, trong lòng anh chỉ có em.”

Có lẽ Dương Hiểu Đồng không thể nào hiểu được tâm tình lúc này của Nghiêm Tuấn Trạch, hẳn vẫn luôn cho rằng mình rất có năng lực, nhưng lại không ngờ lúc gặp phải vấn đề như vậy lại có vẻ vô lực như thế. Điều này làm cho hẳn không khỏi có chút tự giễu, không ngờ hẳn Nghiêm Tuấn Trạch vậy mà lại thua ở trên một cuộc hôn nhân chính trị như vậy.

Kỳ thực chỉ là hẳn không muốn thừa nhận, gia tộc cũng là không có cách nào mới làm ra quyết định như vậy. Nếu như không phải bởi vì đối phương là Diệc gia, gia tộc nhất định sẽ ủng hộ mình và Hiểu Đồng ở cùng một chỗ, chuyện này chỉ có thể nói là tai họa bất ngờ.

“Em sẽ vẫn bên cạnh anh.” Dương Hiểu Đồng an ủi, thử để cho Nghiêm Tuấn Trạch mở rộng tâm mình, cô biết hiện tại anh có áp lực lớn nhất.

Đối mặt tất cả như vậy, cô nên làm những gì? Cô tuyệt đối không cam lòng cứ như vậy ngồi chờ chết.

Ngày hôm sau, Nghiêm Tuấn Trạch nói phải đi về tìm Mễ Tu, muốn hiểu một chút chuyện lúc trước Mễ Tu nghe thấy, Dương Hiểu Đồng tất nhiên cũng sẽ không ngăn cản. Nhưng mà để cho hai người không nghĩ đến chính là thời điểm khi Nghiêm Tuấn Trạch trở lại biệt thự của hẳn, trong gia tộc vậy mà đã phái nhiều người mai phục ở đó, thậm chí còn trói Mễ Tu lại!

Nhìn mọi người bao vây xung quanh mình, sắc mặt Nghiêm Tuấn Trạch lạnh xuống: “Các người làm như vậy là có ý gì? Thả Mễ Tu ra!”

“Tam thiếu gia, đừng để chúng tôi khó xử, chỉ cần ngài đáp ứng theo chúng tôi trở về, chúng tôi lập tức sẽ thả hẳn.”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 154

Nghiêm Tuấn Trạch liếc mắt mọi người một cái, mặt không biểu tình nói: “Ta lặp lại lần nữa, thả Mễ Tu ra.”

Mấy người một trận khó xử: “Tam thiếu gia, ngài biết chuyện này là lão gia phân phó, chúng tôi không thể...”

Lời còn chưa nói hết, Nghiêm Tuấn Trạch đã trực tiếp cắt ngang lời bọn họ: “Vậy thì đừng nên trách ta không khách khí.” Giọng nói lạnh lùng, khiến tất cả mọi người ở đây đều có thể cảm nhận được hàn ý kia.

Hắn biết, mình tuyệt đối không thể trở về, bởi vì một khi trở về trừ phi hắn đáp ứng, bằng không hắn căn bản không thể rời đi.

Mễ Tu lại lớn tiếng nói: “Trạch, không cần phải lo cho tớ, tớ không có việc gì, cậu đi nhanh đi!” Hắn vẫn luôn lo lắng Nghiêm Tuấn Trạch bị giam lỏng ở Nghiêm gia, vậy mà không ngờ cậu ấy sẽ trở về Thụy Thành, hơn nữa bây giờ mình còn trở thành con tin để uy hiếp cậu ấy, loại cảm giác này cực kỳ không dễ chịu.

Nghe hắn nói, Nghiêm Tuấn Trạch chỉ do dự chốc lát, cuối cùng vẫn không có rời đi. Người trong gia tộc đều biết mình và Mễ Tu quan hệ tốt, sau khi bắt Mễ Tu trở về nhất định sẽ nghĩ mọi biện pháp lợi dụng Mễ Tu dẫn mình trở về, đến lúc đó Mễ Tu sẽ không khỏi phải chịu một chút khổ sở.

Nghiêm Tuấn Trạch thấy mọi người không có chút ý tứ nào buông tay, cũng không nói nhiều lời, trực tiếp động thủ! Thân thủ của hắn ở Nghiêm

gia tuyệt đối là bài danh đứng đầu. Thực lực những người này ở trong mắt người bình thường là không tệ, nhưng với hãn mà nói tối đa chỉ có thể tạo thành trở ngại, căn bản không có uy hiếp.

Mỗi quyền mỗi cước liền đánh cho hai người bay về phía trước, trình độ mạnh mẽ thân thể hãn không phải người bình thường có thể chịu được, người bị hãn công kích chỉ cảm giác mình bị vật cứng rắn vô cùng như sắt thép đánh vậy, lập tức đối với thân thủ của tam thiếu gia cũng có nhận thức.

Không ngờ người này cho tới bây giờ đều có chút điệu thấp tam thiếu gia thân thủ lại tốt như vậy? Tất cả hai mươi người vây quanh Nghiêm Tuấn Trạch, nhưng căn bản không có biện pháp mang Nghiêm Tuấn Trạch về. Bọn họ cũng không phải người bình thường, ở Nghiêm gia cũng là người tu luyện, nếu người khác cũng sẽ không bị phái tới mang tam thiếu gia trở về.

Nghiêm Tuấn Trạch một lòng chỉ muốn nhanh một chút giải quyết, cứ tiếp tục như vậy ở đây cũng không phải biện pháp, sau khi chấm dứt để cho Mễ Tu trước ra nước ngoài tránh một thời gian, chỉ sợ chỗ mình ở cũng đã không thể trở về.

Nghĩ thông suốt mấy chuyện này, động tác Nghiêm Tuấn Trạch cũng ngày càng sắc bén, có điều bởi vì đều là người trong gia tộc, hãn cũng không có ra tay quá ác độc, chỉ để cho bọn họ bị thương ngoài da một chút cũng không có đánh họ bị thương nặng và gây hại tới bọn họ, nhưng cảm giác đau kia cũng đủ để bọn họ tĩnh dưỡng một thời gian.

Mười phút sau, dưới dạng hiệu suất cao. Hơn hai mươi người kia đều ngã trên mặt đất, thử đứng lên nhưng hơi khẽ động đã khiến bọn họ đau tới mức nhe răng trợn mắt, đây là cái nhiệm vụ gì a, quả thực là thuần túy chịu đòn!

Nếu như không phải bởi vì những người này là người Nghiêm gia, Nghiêm Tuấn Trạch căn bản không dùng tới mười phút, loại tranh đấu này hết sức hao tổn, bởi vì không thể đánh bị thương và làm hại tới bọn họ, sau

khi đánh ngã bọn họ lại bò dậy, sau khi đứng lên lại bị đánh ngã, sau lại bị đánh ngã, thẳng đến khi không thể đứng dậy mới thôi...

Đi tới bên cạnh Mễ Tu, cởi dây thừng trói ra cho Mễ Tu, Nghiêm Tuấn Trạch nói: “Mễ Tu, thật xin lỗi, lần này làm liên lụy tới cậu rồi, cậu hãy mau chút ra nước ngoài tránh một khoảng thời gian nhé, đến lúc đó tớ sẽ liên lạc lại với cậu.”

Mễ Tu gật đầu, hẳn biết mình tiếp tục ở lại đây chỉ mang đến phiền phức cho Nghiêm Tuấn Trạch mà thôi. Nghĩ tới đây chính hẳn cũng cảm thấy rất bị kích, so với người bình thường thân thủ của hẳn tuyệt đối là không tệ, bình thường mười người cản bản lại gần không được người hẳn nhưng gặp được đám người biến thái tu chân này, hẳn liền có vẻ bất lực như vậy.

Ngay lúc hai người chuẩn bị rời đi, một tiếng nói hùng hồn đôn hậu từ một bên vang lên: “Còn muốn đi đâu? Cùng ta về gia tộc, chuyện này không cho phép con trốn tránh, con không có quyền lựa chọn.” Giọng nói tràn đầy uy nghiêm, mang theo ý không thể kháng cự.

Nghiêm Tuấn Trạch quay đầu lại, liền nhìn thấy Nghiêm Nguyên Vành vẻ mặt tức giận nhìn mình, lập tức trong lòng liền cả kinh: “Ba, sao ngài lại tới đây.” Áp lực chợt tăng cao, dù thế nào hẳn cũng không nghĩ tới vậy mà Nghiêm Nguyên Vành lại đích thân tới đây.

Nghe hẳn nói, Nghiêm Nguyên Vành hừ lạnh một tiếng: “Ta không tới, con có khả năng trở về sao? Con thật sự nghĩ rằng con đi như vậy rồi thì tất cả mọi chuyện đều kết thúc?” Câu hỏi từng bước ép sát, câu hỏi khiến Nghiêm Tuấn Trạch nói không nên lời.

“Cùng ta trở về.” Nghiêm Nguyên Vành hạ quyết đoán nói.

“Thế nhưng ba, con không muốn cưới cái người gọi Diệc Tuyết gì kia, con không thích cô ta, trong lòng con chỉ có Hiếu Đồng, trừ cô ấy ngoài ra

con sẽ không ở cùng một chỗ với bất luận kẻ nào, hi vọng ngài hiểu.”
Nghiêm Tuấn Trạch lại lần nữa nói rõ lập trường của mình.

Nghiêm Nguyên Vành tỉ mỉ nhìn con trai nhỏ của mình này, không ngờ hẳn còn quá ngang tàng như vậy. Trước đây Nghiêm Tuấn Thanh và Tống Nhã Thiển gặp phải vấn đề cũng không có nghiêm trọng như hiện tại, mặc dù Nghiêm Tuấn Thanh cũng phản kháng nhưng không giống Nghiêm Tuấn Trạch, vậy mà lại vì một cô gái mà cả gia đình cũng không muốn.

Thế nhưng sự quật cường này lại khiến hẳn có chút thích, chỉ là lần này không phải nó cứ tính tình ngang tàng là được.

“Ta biết trong lòng con chỉ có Dương Hiểu Đồng, thế nhưng vậy thì thế nào? Một nữ nhân mà thôi, ai mà không giống nhau, đừng cùng ta nói cái gì mà tình yêu giữa các con. Ta mặc kệ mấy chuyện này, ta cũng không quan tâm điều đó, hiện tại không phải là rất tốt sao? Đại trượng phu không thể bị chuyện tư tình nhi nữ mà trói buộc chân tay.” Nói tới câu cuối, lời nói Nghiêm Nguyên Vành có chút thấm thía.

“Ngài và mẹ?”

“Hôn nhân chính trị mà thôi.” Nghiêm Nguyên Vành không chút nào che giấu thừa nhận điểm này, qua nhiều năm như vậy giữa bọn họ vẫn tương kính như tân.

Nói thật, quả thực không có tình cảm gì nhưng vẫn như trước trôi qua đây thôi, cũng không có vấn đề gì.

Nghiêm Tuấn Trạch sững sốt, từ nhỏ đến lớn cho tới bây giờ hẳn đều chưa từng thấy ba và mẹ khắc khẩu qua, hai người luôn luôn lãnh lãnh đạm đạm, hóa ra vì nguyên nhân này.

“Nhưng như thế sẽ không vui vẻ gì, nếu như trước đó không gặp được Hiểu Đồng, ngài nói với con chuyện này, con tuyệt đối sẽ không phản bác

cái gì, thế nhưng hiện tạ, con làm không được.” Hấn mặc kệ giữa ba và mẹ là thế nào, hấn chỉ biết nếu như mất đi Hiếu Đồng, như vậy ánh mặt trời rực rỡ nhất kiếp này duy nhất của hấn cũng liền biến mất.

Thấy Nghiêm Tuấn Trạch vẫn gian ngoan không thay đổi như thế, Nghiêm Nguyên Vanh cũng không khỏi cảm thấy có chút vô lực: “Ta biết cô gái Dương Hiếu Đồng kia nhìn đẹp, có năng lực lại rất ưu tú nhưng Diệc Tuyết kia nghĩ tới cũng sẽ không kém. Cô ta lại là người của Diệc gia, sao kém được? Con còn chưa từng thấy cô ấy, sao con lại biết sẽ không thích cô ấy? Như vậy được rồi, sau khi con trở về ta trước hết để cho Diệc Tuyết kia qua đây gặp con một chút.”

Nghiêm Tuấn Trạch nói: “Không cần, bất luận cô ta ưu tú hay không ưu tú, có xinh đẹp hay không, điều này đối với con cũng không có vấn đề gì, con thích Hiếu Đồng là thích con người cô ấy, chứ không phải là thích cô ấy ưu tú hay năng lực của cô ấy. Ba, ngài cũng không hi vọng sau khi con cưới Diệc Tuyết lại đối với cô ta một chút cũng không tốt, đến lúc đó cô ta về nhà mẹ đẻ nói chúng ta không tốt thì sao?”

“Điều này ta mặc kệ, hiện tại điều ta muốn chính là con phải cưới cô ta. Nói chung bây giờ con phải cùng ta trở về, không muốn trở về cũng phải trở về cùng ta.” Nghiêm Nguyên Vanh cũng lười cùng Nghiêm Tuấn Trạch tiếp tục quẩn quýt vấn đề này, hấn biết tiếp tục nói như vậy vĩnh viễn sẽ không có kết quả.

“Không!” Nói xong, Nghiêm Tuấn Trạch rất nhanh liền lùi về phía sau rời đi, một khi bị bắt được, hấn liền đánh mất quyền chủ động.

Thực lực Nghiêm Nguyên Vanh kia so với với mấy người lúc trước tới bắt Nghiêm Tuấn Trạch chênh lệch rất lớn. Lúc nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch rời đi, thân hình khẽ động liền xuất hiện ở trước mặt Nghiêm Tuấn Trạch, hai tay nắm lấy hai vai Nghiêm Tuấn Trạch: “Ở trước mặt của ta con

không chạy thoát được đâu, có lẽ sau này con có thể, nhưng bây giờ niên kỷ con còn nhỏ, đó là điều không thể nào.”

Cho dù biết Nghiêm Nguyên Vành nói là sự thật, Nghiêm Tuấn Trạch vẫn không cam lòng cứ như vậy bó tay chịu trói, nội lực điên cuồng dưng động, trực tiếp làm hai tay Nghiêm Nguyên Vành buông ra, hấn tiếp tục rời đi. Nghiêm Nguyên Vành cho rằng Nghiêm Tuấn Trạch sẽ không phản kháng nữa cho nên cũng không có tận lực, lại không ngờ hấn (NTT) vẫn phản kháng hơn nữa cũng vì nội lực Nghiêm Tuấn Trạch mà khiếp sợ.

Cổ nội lực này thế nhưng không kém a, lúc trước chính mình tầm tuổi hấn (NTT) không sai biệt lắm sợ rằng không có nội lực thâm hậu như hấn (NTT). Hấn càng thêm ý thức được, bình thường hấn rất ít quan tâm tiêu nhi tử này, dường như tam nhi tử đã trở thành một người rất cường đại.

Diệp Tuyết coi trọng hấn đúng là có mắt nhìn.

Đã biết thân thủ Nghiêm Tuấn Trạch bất phàm, Nghiêm Nguyên Vành cũng là không tùy ý giống như trước nữa, nghiêm túc đánh nhau với hấn để ông dẫn hấn trở về. Thân hình khê động, lại lần nữa xuất hiện ở trước mặt Nghiêm Tuấn Trạch, hai tay lại lần nữa nắm lấy bờ vai của hấn, có điều lần này lực lượng lại khiến Nghiêm Tuấn Trạch không có biện pháp lay động.

Hai mắt Nghiêm Tuấn Trạch gắt gao nhìn cha của mình, trong mắt kia bao hàm kiên định cùng với quyết tâm liền ngay cả Nghiêm Nguyên Vành cũng vì vậy mà kinh ngạc. “Ba, xin lỗi!” Sau khi Nghiêm Tuấn Trạch xin lỗi liền giơ lên song quyền cùng Nghiêm Nguyên Vành đối chiến với nhau.

Hiếu Đồng còn đang chờ hấn trở lại, hấn nhất định phải trở về!

Khí thế sắc bén giữa hai người bộc phát ra, tốc độ hai người nhanh vô cùng. Mấy người lúc trước lúc trước bị Nghiêm Tuấn Trạch đánh ngã xuống đất nhìn thấy màn tỉ thí giữa hai người mắt tròn đầy kinh hãi.

Loại năng lực này quả thực chính là thứ bọn họ tha thiết ước mơ a, không nghĩ tới hôm nay sẽ thấy được màn tỉ thí đặc sắc như thế.

Vừa cùng Nghiêm Nguyên Vành giao thủ Nghiêm Tuấn Trạch liền cảm thấy áp lực tăng lên nhiều. Từ nhỏ đến lớn rất ít khi nhìn thấy ba xuất thủ, đối với thực lực của ba cũng không hiểu rõ nhưng bây giờ vừa so chiêu lập tức liền hiểu chênh lệch giữa hai người. Mỗi một chiêu của hắn, bản thân cơ hồ đều phải dùng hết lực lượng toàn thân để chống đối, tiếp tục như vậy mình nhất định sẽ kiên trì không được bao lâu.

Nghiêm Nguyên Vành cũng không sốt ruột, vừa lúc thừa cơ hội này thăm dò thực lực của Nghiêm Tuấn Trạch.

Hai người người tới ta đi, mỗi quyền mỗi cước đều hung hăng đánh vào trên người của đối phương. Nhưng trong lòng hai người cũng không có nổi lên bất luận chút tức giận nào, ngược lại đánh rất vui sướng.

Mà Nghiêm Nguyên Vành khi nhìn thấy con trai của mình trưởng thành đến trình độ như vậy, trong lòng đã bị vui sướng thay thế, đối với việc Nghiêm Tuấn Trạch xuất thủ với hắn, hắn cũng không có cảm thấy hắn (NTT) bất hiểu.

Sau nửa giờ, Nghiêm Nguyên Vành cũng bắt đầu dùng bảy thành thực lực, hắn muốn nhìn xem giới hạn của nhi tử nhà mình rốt cuộc là tới đâu... Nhưng mà Nghiêm Tuấn Trạch lại vẫn có thể tiếp tục đấu tiếp?

Tám thành thực lực... Cho đến chín thành thực lực.

Nghiêm Tuấn Trạch bị một chưởng của Nghiêm Nguyên Vành âm âm đánh vào trước ngực, trong đó bao hàm nội lực thật lớn đánh cho Nghiêm Tuấn Trạch khiến hắn bay xa năm thước (1 thước = 10 tấc = 0,23 m; ở đây khoảng 1,15m). Từ trên mặt đất bị kéo lên, cuối cùng ‘phốc’ một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, dù bị thương nhưng cũng không đại biểu hắn sẽ

buông tha, lại lần nữa đứng lên đánh với Nghiêm Nguyên Vành cùng một chỗ.

Dường như Nghiêm Nguyên Vành cũng có chút bực bội, tiểu tử này đã vậy còn quá ngang ngược, xem ra chính mình nếu thật sự muốn đưa hắn trở về thì phải đánh ngã hắn (NTT)!

Thực lực giữa hai người khác biệt khiến Nghiêm Tuấn Trạch không có cách nào chống lại. Dần dần, vết thương trên người càng ngày càng nhiều, ở một khắc cuối cùng khi ánh mắt hắn tan rã, trong miệng vẫn như trước nhắc tới Hiếu Đồng...

Nghiêm Nguyên Vành đỡ con trai của mình, nhìn Nghiêm Tuấn Trạch cả người đầy máu tươi, trong lòng của hắn cũng dâng lên chút bất đắc dĩ: ‘Đứa nhỏ này, sao không thể ngoan ngoãn cùng mình trở về chứ?’

Không thể không thừa nhận, cách làm của Nghiêm Tuấn Trạch đã giành được sự bội phục của Nghiêm Nguyên Vành, hắn(NTT) kiên trì để cho hắn bội phục. Thật sâu thở dài một hơi: ‘Nếu như là có thể, ta cũng hi vọng con có thể ở cùng một chỗ với Dương Hiếu Đồng. Bởi dù thế nào ba cũng hi vọng có thể thành toàn cho hạnh phúc của con.

Nhưng vì tương lai trước mắt của toàn bộ gia tộc, chỉ có thể ủy khuất con.’

Chỉ trách ta không tốt, thế lực Nghiêm gia còn chưa đủ cường đại, nếu không cũng sẽ không như vậy. Ta chỉ hi vọng Nghiêm gia ở trên tay của con có thể cường đại lên, như vậy hài tử của con cũng sẽ không lại phải đối mặt với thống khổ như vậy.

Kỳ thực hắn cũng không nói gì, lúc trước chính hắn cũng từng thích một cô gái, cho nên nhiều năm như vậy vẫn luôn không chịu tiếp nhận mẹ Nghiêm Tuấn Trạch. Vì vậy cô gái đó chỉ có thể vĩnh viễn hoài niệm ở trong lòng hắn.

Buổi trưa, Dương Hiểu Đồng ở cửa công ty chờ Nghiêm Tuấn Trạch. Nhưng một giờ trôi qua, Nghiêm Tuấn Trạch cũng không có xuất hiện. Cô liền biết nhất định đã xảy ra chuyện, điện thoại lại không gọi được, trước đây anh ấy luôn tới đúng giờ, loại chuyện này không thể phát sinh.

Trước tiên, Dương Hiểu Đồng nghĩ đến chính là Nghiêm Tuấn Trạch đã bị Nghiêm gia người mang về, hiện tại trừ nguyên nhân này ngoài ra cô không nghĩ ra nguyên nhân nào khác.

Vội vàng gọi tới di động của Mễ Tu lại phát hiện điện thoại của Mễ Tu cũng không gọi được, lập tức liền khẳng định ý nghĩ của mình.

Hai tay không khỏi nắm lại, bởi vì dùng sức quá mức, tay đã mất đi huyết sắc, hiện ra màu xanh tím.

Không chút do dự, lập tức trở về phòng làm việc, bấm điện thoại.

“Tuệ Mẫn, giúp chị đặt vé máy bay đi Yên Kinh, càng nhanh càng tốt.”

“Được, tôi lập tức đặt ngay.”

Dương Hiểu Đồng ngồi ở ghế tổng tài, muốn mình nghĩ xem tiếp theo nên làm gì. Đây là sự tình nội bộ gia tộc bọn họ, cô không thể chen chân, chẳng lẽ đi tìm người Diệt gia? Nhưng người của Diệt gia có khả năng đáp ứng sao? Chắc chắn bọn họ sẽ không để cho mình mất mặt.

Chỉ có thể đi trước tới Yên Kinh Nghiêm gia để biết rõ thái độ gia tộc bọn họ. Tất cả chuyện này, mặc kệ có khả năng hay không, cô cũng muốn thử, cô không thích cảm giác vận mệnh của mình bị nắm giữ trong tay người khác, cực kì ghét!

Du Du cũng hiểu rõ trong lòng Dương Hiểu Đồng đang lo lắng và thống khổ, không khỏi lên tiếng an ủi: “Hiểu Đồng, cậu không cần quá lo lắng, Nghiêm Tuấn Trạch bị mang về sẽ không có việc gì. Trước tới Nghiêm gia

thăm dò tình hình, sau đó lại tính tiếp, nếu như không được liên liên lạc với người Diệc gia thử xem, tớ sẽ giúp cậu điều tra phương thức liên lạc với Diệc gia.”

“Cám ơn cậu, Du Du! Tớ không sao, không cần lo lắng cho tớ.” Dương Hiểu Đồng trả lời, cô không hi vọng Du Du vì mình mà lo lắng.

Gọi điện thoại nói với ba mẹ Dương mình phải đi công tác một khoảng thời gian, để bọn họ không cần lo lắng, Tuệ Mẫn cũng đã chạy đến phòng làm việc.

“Chủ tịch, tôi đã đặt vé máy bay, máy bay sớm nhất là một giờ sau, vé máy bay đã để ở quầy bar, cô đi qua sau đó đưa chứng minh thư ra là có thể lấy được.”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu: “Tôi biết rồi, cảm ơn, có thể tôi sẽ phải rời đi một khoảng thời gian, trong mấy ngày này, việc trong công ty liền tạm thời dựa vào cô giúp chủ trì một chút, có chuyện gì gọi điện thoại cho tôi.”

Tuệ Mẫn cũng nhìn ra Dương Hiểu Đồng thực sự có việc gấp, đương nhiên cũng sẽ không hỏi nhiều: “Chủ tịch yên tâm đi, tôi nhất định sẽ tận lực.”

“Vậy phải làm phiền cô rồi, tôi đi trước.”

Dương Hiểu Đồng cầm hộ chiếu sau đó liền rất nhanh chạy tới sân bay, một giờ sau, đi trễ thì có thể lỡ chuyến bay.

Chạng vạng, Dương Hiểu Đồng đã tới Yên Kinh liền không nghỉ ngơi liền đi tới đại bản doanh Nghiêm gia. Nếu như chỉ có một mình Dương Hiểu Đồng, muốn tìm được Nghiêm gia sợ rằng còn phải tốn một phen công phu, nhưng có Du Du sau khi điều tra, lập tức liền đi tới cửa Nghiêm gia.

Cùng với tưởng tượng của Dương Hiểu Đồng thì không giống, đại bản doanh Nghiêm gia là một tòa nhà cực lớn, bảo lưu lại đặc thù của sự cổ kính, là một điển hình của tứ hợp viện, chỉ là cực lớn. Dương nhiên cô cũng biết Nghiêm gia tuyệt đối sẽ không chỉ có ở đây, ở Yên Kinh cơ hồ có thể nói xung quanh đều trải rộng người Nghiêm gia.

Đi vào, ở cửa là hai tên quân nhân cao tầm một mét tám chừng ba mươi tuổi ngăn cản cô, hai người lưng hùm vai gấu, trên người tràn đầy lực lượng, vừa nhìn chính là thân thủ bất phàm, mà súng ngang hông bọn họ cũng không phải để nhìn chơi.

Thầm than một tiếng, quả nhiên không hổ là đại bản doanh Nghiêm gia. Thế gia quân đội như vậy, gác cửa đều là quân nhân thân thủ bất phàm.

“Vị tiểu thư này, không biết tiểu thư có chuyện gì?” Vị quân nhân gác cửa này hiển nhiên cũng không phải người bình thường, nếu như là nhìn thấy có cô gái nào hãn tuyệt đối sẽ trực tiếp nói cho đối phương biết ở đây là địa phương bọn hãn không nên tới, thế nhưng cô gái này thoạt nhìn toàn thân tràn đầy khí chất quý tộc, nghĩ đến thân phận cũng không đơn giản, cho nên hãn hỏi chính là cô ấy có chuyện gì.

Đối với câu hỏi của hai người, trước đó Dương Hiểu Đồng cũng sớm đã đoán được: “Tôi là tới tìm người, phiền phức anh thông báo một tiếng, nói tôi là Dương Hiểu Đồng, tin tưởng bọn họ hẳn là sẽ để tôi đi vào.” Nói xong, Dương Hiểu Đồng liền ngoan ngoãn đứng ở cửa đợi bọn hãn đi thông báo.

Người nọ sau khi nghe thấy cũng rất nhanh đi vào, mặc dù hãn không phải là nhân viên nội bộ Nghiêm gia, thế nhưng lúc rảnh rỗi uống rượu nói chuyện phiếm đối với cái tên Dương Hiểu Đồng này cũng có nghe thấy qua.

Đi tới đi lui hẳn không khỏi nhú mày: “Cái nữ hài kia như thế nào lại nhìn quen mắt như vậy? Hình như đã từng gặp ở địa phương nào đó.” Đột nhiên, hẳn nghĩ tới, đó không phải là người đã từng thấy nhiều lần ở báo chí, trên tạp chí – chủ tịch trẻ tuổi nhất Trung Quốc sao? Chủ tịch Âm Kim Mai Cô a!

Nghĩ tới đây, dưới chân bước tiến ngày càng nhanh.

Nghiêm Nguyên Vành mới từ trong phòng Nghiêm Tuấn Trạch ra, vừa rồi đã tìm thầy thuốc chuyên dụng của gia tộc giúp hẳn nhìn rồi. Hiện tại băng bó qua hẳn là không có gì đáng ngại, con trai của mình hẳn hạ thủ cũng biết chừng mực. Mặc dù thoát nhìn thật nghiêm trọng nhưng cần không bao lâu là có thể khôi phục.

Người nọ khi nhìn thấy Nghiêm Nguyên Vành liền dừng lại, Nghiêm Nguyên Vành liếc mắt một cái liền nhận ra đây là người đứng gác cửa, nhú mày nói: “Có chuyện gì?”

“Hồi lão gia, ngoài cửa có một vị nữ nhân tự xưng là Dương Hiếu Đồng, nói muốn tìm người.”

Nghe hẳn nói, Nghiêm Nguyên Vành sửng sốt, mình mới từ Thụy Thành trở về hai tiếng đồng hồ mà Dương Hiếu Đồng đã đến, tốc độ thế nhưng không chậm, xem ra ở trong lòng cô địa vị của Tuấn Trạch cũng rất quan trọng.

“Để cho cô ta vào đi, tôi ở đại sảnh chờ cô ta.” Quả thực chuyện kia hẳn cũng muốn ‘tâm sự’ cùng cô tâm sự.

“Vâng!”

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 155

Dương Hiếu Đồng được người giữ cửa dẫn vào Nghiêm gia. Cùng nhau đi vào, đối với cấu tạo phòng ốc của Nghiêm gia cũng hiểu rõ một phen. Không chỉ bên ngoài là phong cách tứ hợp viện Trung Quốc cổ đại, bên trong phong cách cũng không phải rất tân tiến, trái lại mang theo phong cách cổ xưa mà lại ưu nhã.

Trồng rất nhiều cây xanh, niên đại rõ ràng không ngắn, ngay cả hai bên đường cũng trồng một ít hoa cỏ nổi tiếng. Nhưng Dương Hiếu Đồng đi vào bên trong lại chưa gặp được nhiều người, chỉ thỉnh thoảng thấy được mấy người cũng là quân nhân trông coi.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 156

Sau khi trò chuyện để Nghiêm Tuấn Trạch an tâm tĩnh dưỡng, Dương Hiểu Đồng liền rời khỏi Nghiêm gia, tiếp tục ở đây cũng không có ý nghĩa. Cô cần nắm chắc thời gian, đợi tới lúc tất cả thành kết cục đã định thì đã muộn. Từ trong lời Nghiêm Nguyên Vành vừa nói, cô cũng hiểu rõ ý tứ người Nghiêm gia.

Cô không hoài nghi chút nào cuối cùng bọn họ sẽ bức Nghiêm Tuấn Trạch cưới Diệc Tuyết, tất cả vấn đề then chốt đều ở người Diệc gia tràn ngập thần bí kia!

Mạng lưới tình báo của Du Du rất cường đại, ít nhất đến hiện tại Dương Hiểu Đồng còn chưa từng thấy có thứ gì mà Du Du không tra được, quả thực chính là một cao thủ hacker đứng đầu a! Sau khi ra ngoài, Du Du liền đem điện thoại nhà Diệc Vĩnh Huyền và chỗ ở hiện tại của hắn đều nói cho cô biết.

Cứ như vậy, vấn đề khó khăn khi tìm kiếm người Diệc gia cũng trở nên đơn giản rất nhiều.

Khi Dương Hiểu Đồng chân trước vừa rời khỏi Nghiêm gia, chân sau Nghiêm Nguyên Vành liền tới phòng của Nghiêm Tuấn Trạch. Vừa rời khi Dương Hiểu Đồng chớp mắt liền biến mất ở trước mặt hắn, hắn nhìn một lát sau đó thật sự không thấy bóng dáng, lúc này mới nhớ tới rất có thể cô tới chỗ Tuấn Trạch, lập tức liền chạy tới.

Lúc nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch không kịp che giấu vẻ tươi cười hạnh phúc, hẳn liền khẳng định chuyện này. Nếu không phải cô ta còn có ai có thể làm cho Nghiêm Tuấn Trạch lộ ra khuôn mặt tươi cười như vậy? Tại đây trong một địa phương không quen thuộc, trong khoảng thời gian ngắn liền tìm được gian phòng của Nghiêm Tuấn Trạch, điều này có thể xác nhận thực lực cô không tệ.

Khi Dương Hiểu Đồng biết được số điện thoại liền lập tức bấm điện thoại gọi cho Diệc Vĩnh Huyền, một lát sau mới có người bắt máy.

Diệc Vĩnh Huyền nhìn trên di động hiện dãy số của Dương Hiểu Đồng, trong mắt hiện lên vẻ đầy khiếp sợ, hẳn cũng không đưa số điện thoại của mình nói cho cô biết, hơn nữa số điện thoại của hẳn không phải ai cũng có thể tra được, không ngờ Dương Hiểu Đồng lại biết được, làm sao mà con bé biết được?

Trong đầu không khỏi liên tưởng đến sự tình lần trước hồ sơ của mình bị phá mã, cũng chính bởi vì chuyện này, cho nên sau một lúc mới tiếp điện thoại.

“Xin chào, xin hỏi ông là Diệc tiên sinh phải không?” Giọng nói của Dương Hiểu Đồng lịch sự mà lại dễ nghe.

Trong lòng ông hơi trầm xuống, nói: “Là ta, Dương tiểu thư cô tìm ta có việc gì sao?”

Đối với Diệc Vĩnh Huyền biết số điện thoại của mình, Dương Hiểu Đồng không có chút kinh ngạc nào, cô đã sớm biết một người có thể lực như vậy muốn điều tra số điện thoại của mình có thể nói rất dễ dàng.

“Không biết hiện tại ngài có rảnh không? Tôi muốn gặp mặt ngài một lát.” Giọng nói không có chút dao động nào mà vẫn có vẻ trầm ổn.

Vẻ khiếp sợ trong mắt Diệc Vĩnh Huyền dần dần nhạt đi, trên mặt không có chút biến hóa nào: “Tốt, một lát nữa gặp ở Lục Lâm Các.” Không cần phải nói, cô đã có thể tra được số điện thoại di động của mình, tất nhiên cũng biết mình đang ở Yên Kinh.

Sau khi cúp điện thoại, khóe miệng Diệc Vĩnh Huyền mới dần dần lộ ra vẻ tươi cười, xem ra tiêu chất nữ (cháu gái) thất lạc nhiều năm này dường như cũng cực kỳ không đơn giản a, không chỉ có thể bằng vào thực lực của một người sáng tạo ra công ty Âm Kim Mai Cô xưa nay chưa từng có như vậy mà thủ đoạn làm việc cũng rất quyết đoán.

Ít nhất mấy người trong nhà tuổi xấp xỉ với cô cũng không làm được, chỉ là lần này con bé tìm mình rốt cuộc là vì chuyện gì?

Chẳng lẽ con bé đã biết mình đang tìm chứng cứ xem nó có phải là con gái Lam Toàn hay không sao?

Nếu quả thật như thế, như vậy hẳn cũng không thể không thừa nhận cô bé này có một trái tim linh lung.

Lục Lâm Các, trước đó Dương Hiểu Đồng cũng không có nghe qua chỗ này, chỉ là sau khi nghe ngóng liền biết ở đâu, cách chỗ hiện tại của cô cũng không xa.

Mặc dù hôm nay cả một ngày bận rộn thế nhưng bộ dáng của Dương Hiểu Đồng cũng không có chút phong trần mệt mỏi nào. Dù sao hiện tại cô cũng không có chỗ để đi vậy liền tới Lục Lâm Các rồi chờ Diệc Vĩnh Huyền.

Trước tiên Dương Hiểu Đồng liền phát hiện Lục Lâm Các này thật sự là một nhà hàng không tệ. Mặc dù là nhà hàng hiện đại nhưng phong cách trang trí các nơi lại thể hiện khí tức cổ xưa, khiến cho bọn họ quen nhìn công nghệ cao lại có loại cảm giác đối mới hoàn toàn, cảm giác như trở lại quá khứ.

Bốn phía trồng rừng trúc, ngay cả phòng ở cũng do trúc dựng lên mà thành, phóng mắt nhìn lại, toàn bộ đều là màu xanh, người bình thường có lẽ chỉ cảm thấy nhìn một vùng rộng lớn màu xanh này thì tâm tình sẽ thật tốt. Thế nhưng Dương Hiểu Đồng là loại người tu chân, sau khi đến nơi này thì càng cảm thấy tâm tình khoan khoái, ngay cả hô hấp cũng dễ dàng không ít.

Bọn họ tu luyện vốn chính là hấp thu lực lượng trong thiên nhiên, mấy thứ thảo thực vật rất có lợi đối với bọn họ.

Nhân viên phục vụ mặc sườn xám màu hồng phấn tại đây trong không gian đầy màu xanh này đi lại không dứt, vẫn có thể xem là một phong cảnh xinh đẹp.

“Cho tôi một vị trí yên tĩnh.” Trên mặt Dương Hiểu Đồng mang theo vẻ tươi cười nhợt nhạt.

Nhân viên phục vụ kia vừa nhìn thấy khí chất của Dương Hiểu Đồng liền biết cô tuyệt đối không phải người bình thường, lập tức đổi đãi với cô cũng hết sức thận trọng, tìm một vị trí gần rừng trúc cực tốt cho Dương Hiểu Đồng sau đó liền rời đi.

Dương Hiểu Đồng quan sát thấy người đến nơi này cơ hồ đều là người có địa vị nhất định thậm chí còn có phẩm vị (có phẩm hạnh và địa vị trong xã hội), đa số đều là một ít người trung niên, trái lại người trẻ tuổi thì rất ít.

Nhìn trúc chí khí cao thượng cùng với từng vùng lá trúc kia, cảm thụ được lá trúc theo những kẻ hở chiếu xuống ánh trăng nhàn nhạt, Dương Hiểu Đồng uống chén trà xanh, thoạt nhìn tất cả đều tốt đẹp như vậy. Đương nhiên, đó là dưới tình huống Dương Hiểu Đồng không có chuyện phiền lòng.

Bây giờ cho dù bề ngoài thoạt nhìn cô rất thích nhưng trong nội tâm lại có chút nôn nóng và lo lắng, không cách nào bình tĩnh được.

Diệc Vĩnh Huyền cũng không phải là một người thích tự cao tự đại. Sau khi nói chuyện với Dương Hiểu Đồng xong liền đi thẳng tới Lục Lâm Các, có điều bởi vì nguyên nhân khoảng cách mới tới chậm một lúc.

“Xin lỗi, tôi tới chậm.”

“Là tôi tới sớm, đường đột đến tìm Diệc tiên sinh thực sự ngại quá.” Trên mặt Dương Hiểu Đồng mang theo vẻ khiêm tốn mà lại cười cười, bộ dáng như vậy rất khó làm cho người ta không khỏi dâng lên thiện cảm.

Sau khi Diệc Vĩnh Huyền ngồi xuống, cười nói: “Năng lực của Dương tiểu thư thực sự làm cho người ta khiếp sợ.”

Nghe ông nói, khoe miệng Dương Hiểu Đồng cũng buộc vòng quanh một độ cong nhàn nhạt, đương nhiên cô biết Diệc Vĩnh Huyền nói là chuyện gì: “Chút tài mọn sao có thể so sánh với Diệc tiên sinh được.”

“Đây cũng không phải là chút tài mọn đâu.” Nhiều năm như vậy, người muốn điều tra hẳn vô số thế nhưng cho tới bây giờ lại không có ai thành công qua. Dương Hiểu Đồng có thể thành công, từ điểm này có thể nhìn ra liền biết cô tuyệt đối không phải người bình thường.

“Diệc tiên sinh quá khen.”

“Không biết sao Dương tiểu thư lại đến Yên Kinh?” Từ khi hẳn điều tra, Dương Hiểu Đồng vẫn luôn ở Thụy Thành phát triển, số lần đến Yên kinh rất ít.

“Việc này nghĩ chắc Diệc tiên sinh cũng rất rõ ràng.”

Diệc Vĩnh Huyền sửng sốt, “Nha? Chuyện này có liên quan tới ta?” Chẳng lẽ con bé thực sự biết cho nên mới hướng mình tìm chứng cứ?

Dương Hiếu Đồng khẳng định gật gật đầu: “Nghe nói quý gia tộc quyết định muốn thông gia cùng Nghiêm gia?”

Lần này cô cũng không có nói thẳng vào vấn đề, loại sự tình này nói thẳng ra thì có loại cảm giác khởi binh vãn tội, như vậy đừng nói đạt được hiệu quả, sợ rằng người đối diện cũng sẽ vì lời nói của mình mà dẫn tới không vui.

Học tập thủ đoạn giao tiếp lâu như vậy, đối với mấy phương pháp cơ bản cô cũng rất tinh tường.

Cái này, Diệc Vĩnh Huyền thực sự kinh ngạc, chuyện này hình như trừ thành viên nội bộ nhà mình và người Nghiêm gia ra những người khác đều không biết. Mà gia chủ cũng đã nói với người Nghiêm gia chuyện này tạm thời không cần truyền ra ngoài, sao cô có thể biết?

Hắn đối với tổ chức tình báo Dương Hiếu Đồng thực sự hiếu kỳ.

Nếu cô đã biết, như vậy tất nhiên hắn cũng không cần giấu giếm: “Đúng vậy, chuyện này có vấn đề gì không?”

Nghe ông nói, Dương Hiếu Đồng liền nhú mày, cô đã nói rõ ràng như thế, hắn còn hỏi lại mình? Là thật sự không biết hay giả ngốc? Cô nói: “Đối tượng các ngài muốn thông gia là bạn trai của tôi...”

“Nghiêm Tuấn Trạch là bạn trai của cô?” Nghe thấy những lời này của Dương Hiếu Đồng, Diệc Vĩnh Huyền có loại cảm giác thế giới này thật nhỏ.

Có điều nếu như nói chuyện này Diệc Vĩnh Huyền đang giả ngốc, vậy thì thật sự oan uổng Diệc Vĩnh Huyền, chuyện này hắn thật sự không biết chút nào.

Hắn điều tra chính là thân thể của Dương Hiểu Đồng, bao gồm từ lúc nào cô được Dương gia nhận nuôi, nửa đường phát sinh qua những chuyện gì nhưng đối với bạn trai gì đó của cô, đương nhiên là hắn tự động xem nhẹ, hắn không có việc gì đi điều tra chuyện này làm gì.

“Hả?” Thấy bộ dáng kinh ngạc này của Diệc Vĩnh Huyền không giống như đang giả bộ ngốc, Dương Hiểu Đồng chân mày mới giãn ra ra.

“Chuyện này trước đó tôi cũng không biết chuyện, ý tứ của Dương tiểu thư là hi vọng Diệc gia ta hủy bỏ việc thông gia này?” Lúc nói ra lời này, trên trán Diệc Vĩnh Huyền cũng lộ ra vẻ ngại ngùng, chuyện này thật sự xử lý không tốt.

“Tôi biết chuyện này thật khó cho các ngài, hoặc là các ngài có thể thay đổi chọn một người khác? Nghiêm gia không phải chỉ có một người là Nghiêm Tuấn Trạch.”

Diệc Vĩnh Huyền trầm mặc một lúc rồi nói: “Dương tiểu thư, tôi rất xin lỗi, chuyện này xem ra tôi bất lực. Tôi cũng không phải là không muốn bán cho cô một nhân tình nhưng chuyện này liên quan đến thể diện gia tộc, hơn nữa Diệc Tuyết thích Nghiêm Tuấn Trạch.”

Đối với Dương Hiểu Đồng người này, vô luận là người Diệc gia hay không, hắn đều thật thích cô bé này cũng không có muốn ý trở mặt với cô, thế nhưng tình hình hiện tại hiển nhiên không phải đơn giản như vậy.

Diệc Tuyết là mình nhìn lớn lên, từ nhỏ ở ngay bên cạnh mình làm nũng, người cô thích muốn lấy tất nhiên hắn cũng hi vọng cô có thể hài lòng.

Sau khi nghe thấy lời của Diệc Vĩnh Huyền sắc mặt Dương Hiểu Đồng không khỏi khó coi thêm mấy phần: “Nhưng Nghiêm Tuấn Trạch cũng không thích Diệc Tuyết, ngài cảm thấy bọn họ ở cùng một chỗ sẽ hạnh phúc sao?”

Một lời nói toạc ra tâm tư Diệc Vĩnh Huyền, hăn lo lắng chính là cái này, Dương Hiểu Đồng một cô gái ưu tú như vậy, trái tim Nghiêm Tuấn Trạch kia nhất định là toàn tâm toàn ý ở trên người cô, như vậy Diệc Tuyết sẽ hạnh phúc sao?

Sắc mặt lạnh mấy phần: “Chuyện này thì không cần Dương tiểu thư lo lắng. Nếu như lần này cô tìm tôi là vì chuyện này thì tôi nghĩ cuộc nói chuyện của chúng ta đến đây có thể kết thúc.”

“Thật sự không thể cứu vãn chút nào sao? Tôi có thể trả thù lao cho các ngài hài lòng. Thông gia như vậy cũng không có lợi, nếu như Nghiêm Tuấn Trạch có chết cũng không đáp ứng, Diệc Tuyết sẽ phải chịu thương tổn lớn hơn nữa?”

“Hăn dám!” Nghĩ tới khả năng tình hình như vậy sẽ xuất hiện, Diệc Vĩnh Huyền trợn tròn mắt.

Dương Hiểu Đồng một nhún vai: “Chó cùng rút giậu, tôi nghĩ ngài hiểu được, tôi không hi vọng cuối cùng cục diện sẽ trở thành như vậy, nếu có ngày đó, Dương Hiểu Đồng tôi tuyệt đối sẽ làm cho người thương tổn người của tôi trả giá đại giới trầm trọng!”

Nói xong, Dương Hiểu Đồng cũng không hề để ý tới Diệc Vĩnh Huyền vẫn ngồi ở đó, ngẩng đầu ưỡn ngực rời khỏi.

Một đường đi ra ngoài, sắc mặt Dương Hiểu Đồng cũng khó coi tới cực điểm, hiển nhiên tình hình hai bên đều có vẻ không có biện pháp quay lại, cô nên làm cái gì bây giờ?

Thực lực, nếu như mình có đủ thực lực để cho bọn họ kinh sợ thì hết thảy khó khăn trước mắt cũng sẽ không tồn tại.

Nghĩ tới đây, ánh mắt Dương Hiểu Đồng càng trở nên kiên định dị thường, lại lần nữa về tới Thụy Thành, có điều lần này tâm tính Dương

Hiếu Đồng lại càng thêm thành thực.

Trước tiên, Dương Hiếu Đồng liền tới bệnh viện hỏi thăm mẹ Trần Vĩ, không hề ngoài ý muốn khi thấy Trần Vĩ ở đó chiếu cố mẹ hẳn.

Trong thời gian gần gần mười ngày vì nguyên nhân ốm đau dẫn vật mà mẹ Trần Vĩ đã gây đi một vòng lớn, nhìn cả người chỉ còn lại da bọc xương. Bởi vì nguyên nhân hóa liệu, tóc trên đầu bà dần dần thưa thớt, chỉ là khi nhìn về phía Trần Vĩ trong mắt vẫn như cũ là tình thương bất biến của mẹ.

Sau khi Trần Vĩ nhìn thấy Dương Hiếu Đồng tới, trong mắt tràn đầy hi vọng.

“Đại dương gia, ngài đã đến rồi.” Mấy ngày này hẳn nhìn mẹ chịu đựng thống khổ, mỗi một ngày suy yếu, nội tâm hẳn cũng chịu giày vò, hy vọng duy nhất là trên người đại dương gia, thật sự có thể nói là ngày ngóng đêm trông, rốt cuộc cũng trông thấy cô.

Sắc mặt Dương Hiếu Đồng tái nhợt, cười gật gật đầu: “Đúng vậy.”

Hiển nhiên Trần Vĩ cũng phát hiện điểm này, kinh ngạc nói: “Đại dương gia ngài không sao chứ? Sao thoát nhìn sắc mặt không được khỏe?”

Dương Hiếu Đồng khoát khoát tay áo, nói: “Ta không sao.” Nói đến đây, không khỏi ho nhẹ hai tiếng, từ trong túi lấy ra một cái túi đựng một hộp nhỏ trang trí tinh xảo, trên mặt mang theo ý cười dịu dàng: “May mắn không làm nhục mệnh, đan dược này ta đã luyện chế thành công, chỉ cần cho bác gái uống sau đó hẳn không có vấn đề.”

Nghe cô nói, hai mắt Trần Vĩ đỏ đậm nhìn cái hộp nhỏ trong tay Dương Hiếu Đồng, run rẩy tiếp nhận, vẻ mặt kích động: “Cảm ơn đại dương gia! Cảm ơn đại dương gia!”

“Không cần cảm ơn, không cần cảm ơn.” Chỉ là lúc nói chuyện, Dương Hiếu Đồng lại ho lần nữa, lần này lại ho ra máu.

Trần Vĩ nhìn bộ dáng Dương Hiếu Đồng suy yếu, lại nhìn đến đan dược trên tay mình, trong lòng dâng lên một loại tình cảm, trịnh trọng quỳ trên mặt đất dập đầu với Dương Hiếu Đồng thật vang dội.

Dương Hiếu Đồng lập tức ngăn cản hẳn, có điều hẳn đã hạ quyết tâm.

Hẳn – Trần Vĩ kiếp này trời cũng không quỳ, chỉ là lần này lại cam tâm tình nguyện quỳ trước mặt cô gái tuổi chỉ có hai mươi này.

“Đại dương gia, đại ân không có lời nào cảm tạ hết được, sau này cái mạng của Trần Vĩ ta cũng là của ngài!”

Tinh quang trong mắt Dương Hiếu Đồng chớp lóe qua, trên mặt lại hiện lên vẻ điềm tĩnh và ý cười: “Đây đều là điều ta phải làm, cái gì mà cảm tạ với không cảm tạ.”

Sau khi Trần Vĩ lấy đưa đan dược cho mẹ mình uống, tiếp theo vẻ mặt khẩn trương quan sát biến hóa của mẹ, tất cả hi vọng đều ở nơi này, nếu như đan dược vô dụng, vậy...

Có điều hẳn lại tin tưởng Dương Hiếu Đồng, nhất định có thể.

Cùng lúc đó Dương Hiếu Đồng lại đang hỏi Du Du: “Đan dược này hiệu quả thế nào? Là lập tức thấy hiệu quả hay vẫn phải cần một khoảng thời gian?”

“Đan dược đương nhiên là lập tức thấy hiệu quả, chỉ là bà ấy là ung thư thời kì cuối, đoán rằng cần phải tới ngày mai mới có thể triệt để giải quyết chứng bệnh này.”

“A? Vậy không phải tới cũng phải ở chỗ này một ngày?”

“Cậu cứ nhìn đi, rất nhanh chứng bệnh của bà ấy sẽ giảm bớt liền, không hề cảm thấy thống khổ, tin rằng Trần Vĩ nhìn thấy điều đó sẽ tin tưởng cậu.”

“Ừ.”

Ước chừng sau nửa giờ, trên mặt mẹ Trần Vĩ đột nhiên hiện lên thần sắc vẻ mặt không thể tin tưởng, kinh ngạc nói: “Mẹ, mẹ không đau nữa.”

Mấy ngày nay mỗi ngày bà đều thừa nhận thống khổ khó có thể chịu đựng. Nhưng nhìn con trai lo lắng, bà cũng chỉ có thể cố gắng hết khả năng mà chịu đựng, có đôi khi đau khổ nhịn không được mà rên rỉ, vẫn dựa vào thuốc giảm đau sống qua ngày, thế nhưng sau khi uống thứ mà con trai gọi là đan dược đưa cho, trong thời gian thật ngắn vậy mà một chút cũng tuyệt không cảm thấy đau đớn?

Hơn nữa bà cảm thấy thân thể của mình đang khỏe rất nhanh.

Mặc dù Trần Vĩ có cảm giác mẹ mình thay đổi rất nhỏ, nhưng hẳn lại có thể nhìn thấy sắc mặt mẹ mình dần dần không còn tái nhợt nữa!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 157

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

Dương Hiểu Đồng thấy đã đạt được hiệu quả mình muốn cũng không quấy rầy mẹ con Trần Vĩ đang chìm đắm trong vui sướng nữa, chính mình liền rời đi trước.

Trần Vĩ là một hán tử thật tình, chịu ân huệ như thế của mình, từ biểu hiện vừa rồi của hắn, Dương Hiểu Đồng liền biết tương lai Trần Vĩ nhất định sẽ tận lực làm việc vì mình. Như vậy không thể nghi ngờ bang Hải Diễm – một vấn đề lớn đã được giải quyết.

Vốn cô đối với phương diện vũ lực này cũng không có cảm giác quá lớn, bởi vì cô nghĩ tới chỉ cần có thể bảo vệ mình, bảo hộ người nhà của mình không bị nguy hiểm là đủ rồi, thế nhưng hiện tại loại quan niệm này đã bị buộc phải triệt để thay đổi!

Cô không chỉ cần thực lực để bảo vệ người trong nhà mà còn cần thế lực khiến cho người khác kính sợ!

Thực lực một người từ đầu tới cuối vẫn có hạn chế, không thể nghi ngờ bang Hải Diễm là một thế lực không tệt. Mặc dù trong thời gian ngắn thì cô không có cách nào so sánh với Nghiêm gia thậm chí còn Diệc gia những gia tộc kia, thế nhưng cô có thể đề cao địa vị của mình trên thế giới này. Khi thương hội Âm Kim đưa ra đan dược mới, cô tin không lâu trong tương lai, cô có thể làm được!

Trước tiên đi tới bang Hải Diễm, có tiếng ‘hừ ha’ vang lên, mỗi ngày vào lúc này đều là thời gian các huynh đệ luyện võ. Mấy ngày trước lúc Dương Hiểu Đồng tiếp thu bang Hải Diễm: thương nghiệp, địa vị, quan hệ... Nhưng phương diện này lại không quan tâm quá nhiều.

Hiển nhiên, hiện tại không chú ý là không thể nào.

Đứng ở một bên, Dương Hiểu Đồng nhìn mười lăm phút, chân mày nhăn lại cũng không có dẫn ra. Bang Hải Diễm thành lập đến bây giờ cũng chỉ có lịch sử mười mấy năm, không coi là lịch sử đã lâu, thế nhưng tài năng ở Thụy Thành làm hắc bang đệ nhất, không thể nghi ngờ là bởi vì bọn hắn trong bang có rất nhiều người bỏ mạng, bọn họ không có người nhà, không có liên lụy.

Vì lợi ích có thể làm tất cả, võ công một người tốt nhưng cũng không đáng sợ bằng một người không muốn sống, một khi không muốn sống nữa thì lực công kích kia tuyệt đối là kinh người.

Mấy thứ này trong hắc bang xem như không tệ, chỉ là ở trong mắt Dương Hiểu Đồng liền có vẻ cực kì yếu đuối. Phương thức bọn họ đánh nhau chỉ là một loại bản năng, đánh nhau, đánh lâu đối với điều này chỉ có chút cảm ngộ mà thôi.

Cũng không có trải qua huấn luyện chuyên nghiệp, nhìn qua so le không đồng đều.

Nghiêm gia, Diệt gia đều là thế gia tu chân. Tuy nói không phải mỗi người đều tu chân, cho dù tu chân thì trình độ đạt tới cũng không cực kì cao. Thế nhưng so với người thường lại có thêm phần thẳng tuyệt đối. Bang phái như vậy có thể nói đối với bọn họ mà nói không có chút nào uy hiếp.

Sau khi A Vũ nhìn thấy Dương Hiểu Đồng tới liền đi qua thi lễ một cái cung kính nói: “Đại đương gia.”

Dương Hiểu Đồng gật gật đầu, chợt dùng ánh mắt ý bảo nhìn mọi người huấn luyện, nói với A Vũ: “Sau khi nhìn có cảm tưởng gì?”

A Vũ là một người thông minh, nhìn thấy biểu tình của Dương Hiểu Đồng cùng với mọi người luyện võ cũng hiểu được ý của cô, trong con người thoáng qua thần sắc tự hỏi, trầm giọng nói: “Bọn họ thoạt nhìn rất có thanh thế nhưng cũng không có phương thức thỏa đáng. Nếu như đụng tới người bình thường thì không có vấn đề gì, nhưng nếu gặp phải vài người luyện võ công đoán rằng sẽ có hại.”

Nghe thấy lời A Vũ, Dương Hiểu Đồng cười nhìn A Vũ liếc mắt một cái không nói gì, chợt đi tới trước mặt mọi người.

Mọi người nhìn thấy đại đương gia tới liền ngừng động tác trong tay, đồng loạt nhìn về phía Dương Hiểu Đồng.

Trên mặt Dương Hiểu Đồng mang theo ý cười nhợt nhạt, nói: “Ta nhìn ra mọi người đều rất gắng sức luyện tập, ta rất hài lòng.”

Nghe cô nói, mọi người cũng phát ra tiếng cười sang sảng.

Dương Hiểu Đồng bày một thủ thế ý bảo mọi người im lặng, đợi khi mọi người im lặng, lúc này mới thuận tiện nói: “Mọi người nỗ lực ta thấy được nhưng ta muốn nói một việc. Các người cũng chưa trải qua huấn luyện chuyên nghiệp, loại đánh nhau xuất phát từ bản năng cùng với kinh nghiệm tranh đấu này có một lỗ thủng rất lớn.”

Quét mắt liếc nhìn mọi người một cái, không hề nghi ngờ mọi người sau khi nghe được câu nói đó trên mặt hoặc nhiều hoặc ít đều toát ra chút thần sắc mất hứng. Nhưng Dương Hiểu Đồng là đại đương gia, nhất thời cũng không nói lời phản đối.

“Có lẽ ta nói lời này các người sẽ mất hứng. Nếu như vậy, ta hướng mọi người nói lời xin lỗi, ta cũng không có ý đả kích các người. Ta nghĩ qua,

mục tiêu của bang Hải Diễm chúng ta không phải chỉ là xưng bá ở Thụy Thành, ta hi vọng danh hiệu bang Hải Diễm chúng ta có thể nổi danh khắp nơi.”

“Điều này có một vấn đề về vũ lực! Chúng ta cần không phải là một cỗ máy cạy mạnh. Xét thấy điểm này, ta sẽ tìm một huấn luyện viên võ học tới dạy cho mọi người một số chiêu thức cũng hi vọng mọi người ở trên phương diện thực lực càng có thể đề cao thêm một bước. Cứ như vậy tính mạng của các người cũng được bảo đảm, thực lực của bang Hải Diễm chúng ta cũng sẽ đề thăng, không biết mọi người có ý kiến gì khác hay không?”

Trầm mặc, không có người nào nói chuyện, một lát sau mọi người mới gật đầu đồng ý. Không hề nghi ngờ, lời nói của Dương Hiểu Đồng rất đúng, chỉ là cô nói thực lực của bọn họ không đủ khiến cho bọn họ dám đại nam nhân có chút mất mặt mà thôi.

“Đều nghe đại đương gia!” Mọi người đồng thanh nói.

Dương Hiểu Đồng cười nói: “Cảm ơn mọi người phối hợp và ủng hộ, ta hi vọng bang Hải Diễm chúng ta có thể trở nên xưng danh với vị trí lão đại, hắc bang đầu rồng, ngay cả thế lực quân đội cũng phải kiêng dè, mọi người có lòng tin hay không?”

Lời nói này của Dương Hiểu Đồng chính là nói ra dã tâm của cô và đây cũng chính là dã tâm của những người khác.

Những người này, bọn họ ở hắc đạo dốc sức làm việc, tất nhiên là muốn nổi danh, theo một lão đại có dã tâm, bọn họ cũng cảm giác mình có động lực phấn đấu.

“Có!”

Mọi người cùng nhau hô lên, có thể nghe được người toàn bộ căn cứ đều tràn đầy ý chí chiến đấu.

“Chuyện này hiện tại ta sẽ bắt tay vào làm, hi vọng đến lúc đó mọi người đều có thể đem hết toàn lực mà học tập, thành tích tốt sẽ được thưởng, phần thưởng nhất định sẽ làm cho các người động tâm. Mỗi tháng sẽ khảo hạch một lần, các người có thể xem như đây là cơ hội chọn lựa nhân tài. Về phần cụ thể thế nào sẽ chờ huấn luyện viên đến hướng dẫn các người, sau đó ta sẽ nhất nhất nói rõ lại!”

Lúc nghe thấy Dương Hiểu Đồng nói có phần thưởng cùng với cơ hội chọn lựa nhân tài, ánh mắt mọi người đều sáng lên. Rất rõ ràng, nếu như ở cơ hội lần này trở hết tài năng, bọn họ có thể rất nhanh bò lên trên cao tầng.

Ở trong lòng mọi người không khỏi đều hạ quyết tâm nhất định phải nắm chặt tốt cơ hội lần này.

Dương Hiểu Đồng thì lại tới phòng nghỉ của cô, ở đây vốn là phòng nghỉ của Ngô Chí Thiên, về sau tìm người làm bố trí lắp đặt lại thiết bị, sau đó trở thành phòng làm việc của cô.

Khép cửa phòng lại, Dương Hiểu Đồng liền tiến vào trong Thiên Hàng Bảo Điện. Du Du nhìn Dương Hiểu Đồng tinh thần sáng láng, trong lòng lại biết trong tâm của cô có bao nhiêu bất đắc dĩ, có bao nhiêu lo lắng.

Dương Hiểu Đồng trầm ổn làm cho cô kinh diễm, không ngờ tại đây trong thời gian thật ngắn, tâm trí Hiểu Đồng đã thành thực tới trình độ như vậy. Quả thực với tình huống hiện tại, bất đắc dĩ, lo lắng đều vô dụng, chỉ có bình tĩnh xử lý việc này mới có thể đạt được hiệu quả tốt nhất.

Cô cũng không có đưa ra cho Dương Hiểu Đồng bất kỳ ý kiến gì, chỉ ở một bên nhìn cô xử lý chuyện này, cô tin Hiểu Đồng cô ấy có ý nghĩ của chính mình.

Dương Hiểu Đồng nói: “Du Du, công pháp Thiên Hàng Bảo Điển những người khác không có biện pháp tu luyện, đúng không?”

Du Du gật gật đầu, bèn nhìn Dương Hiểu Đồng chờ câu nói tiếp theo của cô.

“Như vậy công pháp của Ngô Chí Thiên tu luyện những người khác hẳn là có thể tu luyện chứ?” Sau khi Ngô Chí Thiên chết, cô tiếp thu tất cả mọi thứ của Ngô Chí Thiên, ở tử sắt thấy được một quyển công pháp phong cách cổ xưa – Lôi Nguyên Công.

Sau khi nhìn Dương Hiểu Đồng liền biết đây là công pháp Ngô Chí Thiên đã tu luyện, Ngô Chí Thiên có thể tu luyện, như vậy những người khác hẳn là có thể tu luyện mới đúng.

Nghे cô nói như thế, Du Du hiểu rõ cười, thời điểm Dương Hiểu Đồng hỏi ra câu đầu tiên cô liền nghĩ đến Hiểu Đồng muốn nói hẳn chính là điều này. “Cái này có thể, cậu muốn để cho bọn họ tu luyện để đề cao thế lực bang Hải Diễm?”

“Ừ, không chỉ cho bọn họ tu luyện mà còn có Hiểu Thần, ba mẹ tớ, Nhược Nhược, Tiểu Mẫn bọn họ, cứ như vậy bọn họ cũng sẽ có năng lực tự vệ, tớ cũng có thể yên tâm một chút, tu chân đối với thân thể bọn họ mới có lợi.”

Lông mày Du Du khẽ nhướng: “Biện pháp rất tốt.”

“Cậu giúp tớ tìm xem có đan dược có thể trợ giúp quá trình tu luyện nhanh hơn hay không, như vậy thế lực của tớ có thể rất nhanh cường đại lên.”

Du Du kinh ngạc phát hiện lúc Dương Hiểu Đồng nói lời này, trong ánh mắt có sự cố chấp và dã tâm, đây là điều trước đây cô ấy chưa bao giờ có.

Trước đây mặc dù cô cũng hi vọng thực lực của chính mình trở nên mạnh mẽ nhưng chưa từng có khát vọng như thế.

Xem ra sự tình lần này của Nghiêm Tuấn Trạch thực sự khiến cô ấy bị đả kích và áp lực không nhỏ. Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng như vậy, Du Du cũng không có lộ ra chút lo lắng nào, trái lại trên mặt còn hiện lên ý cười.

Có dã tâm mới tốt! Chủ nhân của Du Du cô phải có dã tâm, có dã tâm xưng bá thế giới! Khiến cho mọi người phải chấn động vì cô ấy! Cô ấy đã định trước sẽ đứng ở đỉnh thế giới để cho mọi người ngưỡng vọng!

Những lời này cô vẫn luôn không nói ra, có một số việc cần chính bản thân mình thay đổi. Nếu như cô nói ra vậy thì đã không còn ý nghĩa gì quá lớn, rất hiển nhiên, hiện tại chuyển biến của Dương Hiểu Đồng chính là phù hợp với ý nghĩ cảm nhận của cô.

Kia cái gì mà Nghiêm gia, Diệc gia đối với Du Du mà nói căn bản không tính là cái gì, mặc dù thực lực còn có thể, thế nhưng Du Du thấy qua nhiều quan to quen mặt như vậy, bọn họ chẳng qua là ‘con tôm nhỏ’ mà thôi.

Chỉ cần Hiểu Đồng có dã tâm kia, tương lai cô ấy tuyệt đối sẽ khiến mọi người kinh hãi.

“Chuyện này giao cho tớ, tớ biết vài loại đan dược phương thuốc dân gian, bây giờ cậu có thể học luyện chế. Cậu cứ yên tâm to gan mà làm đi, chỉ cần có việc cần tớ hỗ trợ, tớ sẽ dùng hết toàn lực giúp đỡ cậu!”

Nghe thấy lời này của Du Du, trong lòng Dương Hiểu Đồng liền cảm động, vậy nên trong con người sự quyết tâm lại càng thêm kiên định! Cô – Dương Hiểu Đồng hiện tại mục tiêu không phải khiến cho người của Thụy Thành kinh ngạc mà là khiến cho người của cả thế giới kinh hãi!

Nói là làm liền, Dương Hiểu Đồng cũng không có do dự chút nào. Gọi điện thoại cho Hiểu Thần, thông báo để Hiểu Thần về nhà một chuyến, sau

đó bản thân liền về nhà trước, trên người cầm theo công pháp tu luyện – Lôi Nguyên Công!

Sau khi Dương Hiểu Thần nhận được điện thoại của Dương Hiểu Đồng liền ngừng việc trong tay, lập tức về nhà. Dương Hiểu Đồng chỉ nói có chuyện trọng yếu muốn nói để mình trở về, lại không nói cụ thể là chuyện gì, hẳn cảm thấy có chút lo lắng, một đường chạy nhanh trở về.

Ba mẹ Dương nhìn thấy Hiểu Đồng trở về cũng rất cao hứng, người một nhà cao hứng ngồi ở trên sofa hỏi thăm nói chuyện, Dương Hiểu Đồng cười mở miệng nói: “Ba mẹ, hôm nay con trở về là có chút chuyện muốn nói với mọi người, con đã gọi điện thoại cho Hiểu Thần, tin chắc em ấy một lát sẽ về.”

Ba mẹ Dương nghe nói cô như thế, nhìn khuôn mặt Dương Hiểu Đồng có vẻ hơi nghiêm túc kia, trên mặt lộ ra lo lắng: “Hiểu Đồng, xảy ra chuyện gì sao?”

Dương Hiểu Đồng lắc lắc đầu, vỗ vai mẹ Dương nói: “Mẹ, không có phát sinh chuyện gì, không cần lo lắng cũng không phải chuyện xấu, chờ Hiểu Thần về đây rồi cùng nhau nói chuyện rõ ràng.”

Đang nói thì Hiểu Thần đã tiến vào.

Thấy người một nhà đều đã đến đông đủ, lúc này Dương Hiểu Đồng mới mở miệng nói: “Ba mẹ, Hiểu Thần, con nghĩ mọi người hẳn đều rất tò mò vì sao trong thời gian thật ngắn con lại có biến hóa lớn như thế?”

Vẫn luôn không có giải thích qua mấy chuyện này, vừa lúc nhân cơ hội này hào hào giải thích một phen.

Ba người cùng liếc mắt nhìn nhau rồi chột cùng nhau gật đầu. Chuyện này đã lưu ở trong lòng của bọn họ rất lâu rồi cũng do dự muốn hỏi, rất hiển nhiên biến hóa như thế tuyệt đối không phải người bình thường sẽ có.

Thế nhưng trong thời gian này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì thì bọn họ cũng không biết. Cho tới bây giờ Hiếu Đồng cũng không có nói chuyện này cho nên bọn họ cũng sẽ không hỏi.

Bởi vì ở bọn họ nhìn ra, Hiếu Đồng không nói nhất định là có nguyên nhân của mình, bọn họ chỉ cần biết vô luận Hiếu Đồng thay đổi thế nào vẫn như trước là Hiếu Đồng của bọn họ, như thế là đủ rồi.

Dương Hiếu Đồng nói: “Bởi vì con tu luyện, hiện tại con chính là người tu chân.”

Vừa nói ra ba người đều là vẻ mặt không thể tin nhìn Dương Hiếu Đồng. Tu luyện?

Cái từ này chỉ có trong ti vi và tiểu thuyết mới xuất hiện qua, bọn họ chưa từng nghĩ tới sẽ xuất hiện trong hiện thực. Nếu như những người khác mà nói ra lời này, bọn họ nhất định sẽ cho rằng là đang nói đùa. Chỉ là lời này từ trong miệng Dương Hiếu Đồng nói ra, vậy cũng không phải đơn giản là đang nói giỡn.

Biết chuyện này đối với nội tâm bọn họ đã kích, thời điểm lần đầu tiên tiếp xúc với chuyện này chính mình không phải cũng rất kinh ngạc sao? Cô nói: “Không sai, con chính là tu luyện, một lần trong lúc vô ý con đã chiếm được một cuốn công pháp, ôm tâm tính thử tu luyện, không ngờ vậy mà lại có hiệu quả như vậy.”

“Sau khi tu luyện con cảm thấy thân thể con so với trước kia tốt hơn nhiều, không chỉ chữa khỏi cận thị, thậm chí làn da cũng thay đổi tốt hơn, những thứ này đều là tác dụng của tu luyện, mà lúc con có được bản công pháp kia đồng thời còn chiếm được một cuốn phương thuốc dân gian, dựa vào những phương thuốc dân gian ấy con đã thành lập lên Âm Kim Mai Côi.”

Sự tình đại khái là như vậy, Dương Hiểu Đồng che giấu chuyện về Thiên Hàng Bảo Điển, chuyện này ngoại trừ chính cô ngoài ra sẽ không nói cho bất luận kẻ nào.

Trầm mặc một lát, ba người đều đang lẳng lặng tiêu hóa chuyện này. Thật sự là làm cho người ta khiếp sợ, không ngờ chuyện như vậy lại thực sự tồn tại, chỉ là nghĩ tới biến hóa trong một năm qua của Dương Hiểu Đồng, đích xác cũng chỉ có như vậy mới có thể giải thích được.

“Hóa ra là như vậy.” Ba Dương có chút cảm khái nói, không ngờ trong một năm ngắn như vậy, con gái của mình thậm chí có kinh nghiệm không giống người thường như vậy.

Trên mặt mẹ Dương vẫn như trước tràn đầy kinh ngạc, tựa hồ chuyện này đối với bà mà nói quá mức kỳ lạ.

Dương Hiểu Thần tốc độ tiếp thu là nhanh nhất, lập tức hiểu những thành tựu của chị gái nhà mình đều có lí do, trước đó hẳn luôn hiểu kỳ những thứ đan dược kỳ quái ấy chưa từng xuất hiện qua trên thế giới, chị gái của mình sao lại có, hiện tại tất cả vấn đề đều đã minh xác. (ý chỉ bạn Hiểu Thần đã xác minh và hiểu rõ được chuyện đó)

“Trước đó chính con đối với bản công pháp này cũng rất hoài nghi, chỉ là sau quá trình tu luyện của con đã xác định được không có bất kỳ vấn đề gì, lần này mục đích của con là để cho mọi người có thể cùng tu luyện, như vậy đối với chúng ta đều tốt. Tu luyện không ngừng có thể đề cao tố chất thân thể của chúng ta còn có thể kéo dài tuổi thọ, mỗi một chỗ đều là chỗ tốt. Con hi vọng cả nhà chúng ta có thể thật vui vẻ mà sống có thể ở cùng một chỗ.” Nói ra lời như vậy, đương nhiên ba mẹ Dương và Hiểu Thần cũng không có ý kiến, một chuyện tốt như vậy ai cũng nguyện ý thử. Tiếp theo đó, Dương Hiểu Đồng liền bắt đầu dạy bọn họ tu luyện như thế nào...

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 158

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

Ở phương diện tu luyện này Dương Hiểu Đồng giảng giải rất đúng chỗ hơn nữa người Dương gia cũng không phải người ngu dốt. Dưới sự kiên trì giải thích của Dương Hiểu Đồng bọn họ cũng rất nhanh hiểu được, nhất là Dương Hiểu Thần, thật có thể nói là vừa nói liền lập tức hiểu một điểm tức thông.

Dương Hiểu Đồng vừa nói sơ qua, hẵn liền lập tức hiểu rõ. Chuyện này khiến cho tâm tình của mọi người đều rất phấn khởi, cho dù đã tới đêm khuya cũng không để ý chút nào, cứ như vậy bất tri bất giác trời đã sáng.

Sau khi nói chuyện một phen, Dương Hiểu Đồng liền rời đi, mà ba người Dương gia thì lại bắt đầu chính mình tu luyện...

Hai ngày nay vẫn luôn bận rộn lại đã quên mình còn chưa mua nhà, thẳng đến sau này mới nhớ ra. Nghĩ liền tới công ty nhà đất, sau một lúc nghe giới thiệu rất nhanh liền tìm được một chỗ không tệ. Chỗ đó vô luận là vị trí địa lý, hoàn cảnh hay cấu tạo bên trong Dương Hiểu Đồng đều rất hài lòng.

Cũng như biệt thự Hoa Hải, biệt thự này chuyên chuẩn bị vì phú hào, cho nên bên trong tất cả đều đã lắp đặt thiết bị hoàn tất, sau khi mua liền có thể lập tức vào ở.

Đã chọn trúng, Dương Hiếu Đồng cũng thập phần sáng khoái mua luôn. Nhớ lại mình năm ngoái, mua một ngôi biệt thự căn bản là xa xỉ nhưng hôm nay một năm sau, một ngôi nhà biệt thự đối với cô mà nói đã không đáng kể chút nào, không thể không nói đây mới thật là một biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Công ty nhà đất hiệu suất cũng rất nhanh, rất ít nhìn thấy khách hàng sáng khoái như vậy, hơn nữa người này lại là Dương Hiếu Đồng. Lúc bọn họ nhìn thấy cô liền biết cô ‘Là chủ tịch công ty quốc doanh trẻ tuổi nhất’ hết sức nổi danh, cho nên thái độ cũng cực kì tốt.

Sau khi tất cả thủ tục đều làm xong, Dương Hiếu Đồng liền gọi điện thoại thông báo cho người trong nhà, để bọn họ có thể dọn đồ. Đồng thời tìm công ty dọn nhà đi cùng với cô bắt đầu việc dọn nhà.

Ba mẹ Dương ở trong này cũng đã ở mấy tháng, trước đây nhiều năm như vậy họ đều vẫn ở nông thôn, không ngờ ngần ngại một năm này bọn họ đã chuyển phòng lần thứ hai.

Lúc đi tới biệt thự mới, cửa chính viết hai chữ ‘dương trạch’ thật to khiến trên mặt bọn họ lộ ra tươi cười mừng rỡ. Trước kia ở chỗ Trương Doãn Kiệt mặc dù cũng rất tốt nhưng dù sao cũng là nhà của người khác, trong lòng luôn luôn cảm thấy có chút ngại ngùng, trong lòng không yên, hiện tại trước mặt là nhà của mình, lại là ngôi nhà chân chính thuộc về bọn họ.

Thiết kế bên trong và đồ nội thất càng làm cho bọn họ hết sức hài lòng. Phẩm vị của Dương Hiếu Đồng tương đối cao, phòng ở bình thường, không tốt cô căn bản chướng mắt, cho nên nhà để cô có thể coi trọng tất nhiên là không tệ.

Nhìn trên mặt ba mẹ Dương hiện lên vẻ tươi cười nhu hòa, Dương Hiếu Đồng không khỏi có chút tự trách. Trước kia quá bận rộn chuyện sự nghiệp,

trái lại quên mất ba mẹ cô hy vọng nhất là được ở trong nhà mình, là cô sơ sót điểm này a!

Đợi sau khi chuẩn bị tất cả cho tốt đã là xế chiều, Dương Hiểu Đồng đi ra cửa, gió nhẹ thổi qua, không khỏi có chút lạnh lẽo, nháy mắt không để ý đã sắp đến mùa đông rồi...

Nhìn từng mảnh lá rụng rơi trên mặt đất, đột nhiên trong mắt Dương Hiểu Đồng toát ra thần sắc tang thương, kinh nghiệm sự tình trong một năm này hình như so với kinh nghiệm sự tình trước hai mươi năm thêm cùng một chỗ còn nhiều hơn.

Nhưng rất nhanh bộ dáng tiêu điều này liền bị cô che giấu đi, khóe miệng vung lên tươi cười nhợt nhạt, bất luận tương lai thế nào, cô Dương Hiểu Đồng cũng sẽ dũng cảm bước tiếp.

Nếu đã chuyển đi, đương nhiên Dương Hiểu Đồng muốn cùng chủ nhân phòng ở là Trương Doãn Kiệt nói một tiếng! Sau khi gọi một cuộc điện thoại hẹn ra quán cà phê gặp mặt.

Mấy ngày này cô vẫn bận rộn chuyện về bang Hải Diễm, Nghiêm gia, Diệc gia. Việc này khiến cho cô không có chút thời gian rảnh rỗi nào, bỗng nhiên nhớ tới mình đã rất lâu rồi chưa từng gặp Trương Doãn Kiệt, không biết hiện tại anh thế nào?

Trong đầu không khỏi hiện lên hình dáng anh ôn nhu, lời quan tâm, cùng với khóe miệng luôn luôn mang theo tươi cười khiến cho người ta cảm thấy cực kì ấm áp. Một người nam nhân như vậy có thể nói thực sự là kiệt tác thượng đế.

Sau khi Trương Doãn Kiệt nhận được điện thoại của Dương Hiểu Đồng, rốt cuộc từ đáy lòng cũng hiện lên vui vẻ. mấy ngày nay mặc dù hãn biểu hiện thoát nhìn vẫn giống như bình thường nhưng là trong lòng hãn lại

không chân chính vui vẻ, chưa cùng bất luận kẻ nào nói ra, chỉ ở trong nhà cùng Tước Sĩ (tên bé cún của anh ấy) tâm sự mà thôi.

Lúc Dương Hiểu Đồng vừa tới quán cà phê liền nhìn thấy Trương Doãn Kiệt đã ở đó chờ cô. Trong mắt toát ra vẻ kinh ngạc, chính mình giữa chừng cũng không nghĩ ngợi, nói chuyện điện thoại xong sau đó liền tới nơi này, vậy mà không ngờ tốc độ của Trương Doãn Kiệt so với mình còn nhanh hơn.

Cô không biết là sau khi nhận được điện thoại, Trương Doãn Kiệt đã dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến đây.

Thấy Dương Hiểu Đồng tới, khóe miệng Trương Doãn Kiệt độ cong dần dần mở rộng, giống thân sĩ giúp Dương Hiểu Đồng kéo lại ghế tựa, chờ sau khi cô ngồi xuống mình mới ngồi.

“Tốc độ của anh rất nhanh nha! Em đã nghĩ mình sẽ tới đây trước.” Hai người đều là bạn của nhau, Dương Hiểu Đồng cũng sẽ không nói mấy lời quá mức lễ phép ấy, như vậy không khỏi có vẻ xa lạ.

Trương Doãn Kiệt cười nói: “Anh tới trước vì vừa lúc ở gần bên này, cho nên rất nhanh đã đến.”

“Như vậy a, thật khéo, em muốn nói cho anh biết ba mẹ em đã chuyển chỗ ở, nhà trả lại cho anh, quấy rầy lâu như vậy thực sự có chút ngại.”

Nghe cô nói, khó có thể phát hiện sắc mặt Trương Doãn Kiệt cứng đờ, anh cười nói: “Không có vấn đề gì, chỉ cần có thể giúp thì tốt rồi. Nhìn dáng vẻ của em có chút tiêu tụy, phải hảo hảo chiêu cố chính mình.”

Mặc dù thoạt nhìn cô ấy vẫn đẹp như vậy nhưng hẳn lại phát hiện so với trước đây khóe mắt cô ấy ẩn ẩn lộ ra mấy phần mệt mỏi.

Giữa cô và Nghiêm Tuấn Trạch hình như xảy ra một số chuyện. Hiện nay Trương gia hẳn chỉ biết Nghiêm gia xảy ra một số chuyện nhưng cụ thể là chuyện gì thì lại không biết.

Điều này cũng không khó hiểu, sao Diệc gia sẽ để cho người khác tra ra hành tung của bọn họ.

Dương Hiểu Đồng mỉm cười gật đầu, nghe thấy Trương Doãn Kiệt nói lời quan tâm nhàn nhạt, trong lòng của cô liền thật ấm áp, anh sẽ luôn luôn có mặt lúc cô cần giúp đỡ, xuất hiện lúc cần dựa vào, khiến cho khi người ta mệt mỏi sẽ làm nơi an tâm nghỉ ngơi tốt nhất.

“Em biết, anh cũng cần chiếu cố tốt cho mình a.”

“Ừ!” Trương Doãn Kiệt gật đầu, trong mắt trừ Dương Hiểu Đồng ra cái gì cũng không có, có một câu hẳn cũng không nói ra đó là chỉ cần nhìn thấy cô tốt là anh vui rồi.

“Giữa em và Nghiêm Tuấn Trạch xảy ra vấn đề gì sao?” Anh cũng không có ý tham gia chuyện giữa bọn họ, chỉ là anh không muốn để cho Hiểu Đồng một người thừa nhận áp lực như vậy, ít nhất anh có thể giúp cô chia sẻ một chút.

Dương Hiểu Đồng có chút thâm ý nhìn Trương Doãn Kiệt liếc mắt một cái, tiện đà cười khổ nói: “Thật là chuyện gì cũng không thể gạt được anh nha. Đúng là xảy ra một vài vấn đề, hơn nữa còn là vấn đề rất nghiêm trọng.” Nói ra lời này, Dương Hiểu Đồng cũng rất bất đắc dĩ.

Thấy Dương Hiểu Đồng khẳng định lời này, Trương Doãn Kiệt vội hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì?” Không hề nghi ngờ, anh cho rằng quan hệ giữa Hiểu Đồng và Nghiêm Tuấn Trạch không nên xuất hiện cái vấn đề lớn gì.

Nghiêm Tuấn Trạch thích Dương Hiểu Đồng bao nhiêu, anh là biết rõ, bằng không anh cũng không cam tâm tình nguyện rút lui, như vậy có thể

khiến cho giữa bọn họ xuất hiện vấn đề cũng chỉ có thể là vấn đề đến từ gia đình.

Nếu như Dương Hiểu Đồng biết Trương Doãn Kiệt trong thời gian ngắn như vậy liền đoán được đại khái vấn đề xảy ra, chắc là sẽ kinh ngạc vạn phần. Mặc dù thời gian bọn họ quen biết đã không ngắn, vẫn luôn biết bọn họ rất thông minh nhưng trình độ thông minh này vẫn làm cho người ta rất kinh ngạc.

Chỉ có Trương Doãn Kiệt tự mình biết, hãnh lớn lên ở Trương gia, Trương gia và Nghiêm gia đều là gia tộc quân sự, sự khác nhau tự nhiên không lớn, cho nên đối với lần này rất hiểu biết.

Nhìn bộ dáng Trương Doãn Kiệt quan tâm, Dương Hiểu Đồng thở dài, sau khi trở về cô vẫn luôn giấu chuyện này ở trong lòng, cũng không có nói cho người trong nhà, cô sợ bọn họ lo lắng.

Đối với Trương Doãn Kiệt, cô biết Trương Doãn Kiệt chỉ là đơn thuần quan tâm mà thôi, anh cũng không có bất kỳ mục đích nào, cho nên mượn cơ hội này, Dương Hiểu Đồng cũng muốn mang chuyện vẫn luôn đè ép ở cô đáy lòng làm cho cô thở không nổi nói ra.

“Tất cả đều bắt đầu bởi việc Diệt gia quyết định cùng Nghiêm gia thông gia...” Dương Hiểu Đồng sắc mặt bình thản, chỉ là trong mắt dao động cho thấy nội tâm của cô cũng không bình tĩnh.

Sau khi nghe xong, sắc mặt Trương Doãn Kiệt cũng dần dần ngưng trọng, anh nghĩ tới rất nhiều loại khả năng, duy nhất lại không ngờ là loại khả năng này. Dương Hiểu Đồng có lẽ không biết nhưng anh lại biết rõ ràng, từ khi Diệt gia thành lập cho tới nay sẽ không cùng bất luận gia tộc quân sự nào thông gia. Bởi vì một khi bọn họ thông gia, không thể nghi ngờ sẽ khiến cho thế lực quân đội sinh ra dao động cực lớn.

Không ngờ lần này Diệt gia lại phá bỏ quy định này.

Cà phê đen cay đắng quanh quẩn ở trên môi Dương Hiểu Đồng nhưng trong miệng đắng cũng không thể nào bằng trong lòng khổ. Cô đang chống đỡ, hiện nay cô chỉ có thể tận lực khiến chính mình cường đại lên. Nhưng không có ai rõ ràng hơn so với cô, trong khoảng thời gian ngắn cô căn bản không có biện pháp đạt được để cho bọn họ nhìn thẳng vào tình hình.

Đợi thời điểm tất cả ván đã đóng thuyền, cuối cùng cô chỉ có thể làm cho người hai nhà Nghiêm gia, Diệc gia hối hận, Nghiêm Tuấn Trạch vẫn như cũ sẽ cùng cô là gặp thoáng qua mà thôi, cô muốn không phải điều đó, chỉ là hiện tại lại không có biện pháp nào khác.

Cho nên cô đè nén nội tâm khủng hoảng của mình, bởi vì khủng hoảng sợ hãi căn bản là vô dụng. Cô chỉ có thể từng bước một nỗ lực, nếu như cô không nắm chặt được hiện tại, ít nhất cô có thể nắm được tương lai.

“Theo như em nói, Nghiêm gia tất nhiên là muốn Nghiêm Tuấn Trạch đáp ứng, bởi vì nếu đáp ứng bọn họ sẽ có chỗ tốt cực lớn, rất có khả năng bọn họ phấn đấu mấy trăm năm cũng không đạt được địa vị bằng sau khi đáp ứng chuyện này liền rất nhanh có thể đạt được. Ngược lại nếu như cự tuyệt, bọn họ sẽ gặp phải bị đả kích thật lớn. Hai bên so sánh với nhau, hạnh phúc của Nghiêm Tuấn Trạch liền có vẻ bé nhỏ không đáng kể.” Sau khi nói những lời này, Trương Doãn Kiệt cũng cảm thấy tương lai Nghiêm Tuấn Trạch rất đáng buồn nhưng cũng bất đắc dĩ, người trong nhà quyết định tất nhiên đều là như thế này.

Nếu như chuyện này cũng phát sinh ở trên người hẳn, như vậy không hề nghi ngờ, người Trương gia cũng nhất định sẽ làm ra quyết định như vậy. Điều này, khi bọn họ còn nhỏ tuổi đã biết.

Dương Hiểu Đồng khẽ gật đầu: “Đúng vậy, ba Tuấn Trạch đã nói rõ ràng với em, vô luận trong lòng của bọn họ cũng nguyện ý từ chối nhưng cuối cùng bọn họ sẽ vẫn làm quyết định này. Kỳ thực em có thể hiểu được cách

làm của bọn họ, tương lai một gia tộc ở trong mắt bọn họ có bao nhiêu quan trọng, chuyện này không có ai đúng ai sai.”

Lúc trước sau khi nghe thấy lời của Nghiêm Nguyên Vành, nói thật, cô cũng không tức giận hay cảm thấy người Nghiêm gia không tốt, đứng ở góc độ bọn họ làm như vậy là quyết định chính xác nhưng đứng ở góc độ của mình, chuyện này liền có vẻ quá mức tàn khốc.

Trương Doãn Kiệt lẳng lẳng nhìn Dương Hiểu Đồng, trong mắt ôn nhu đủ để bao phủ Dương Hiểu Đồng, chỉ là Dương Hiểu Đồng đang cúi đầu chìm đắm trong tâm sự của mình nên không thấy. Anh nhìn sắc mặt yên lặng tựa hồ chuyện gì cũng không có phát sinh của Dương Hiểu Đồng, lòng ngày càng đau.

Không thể phủ nhận, anh sống lâu như vậy, lần đầu tiên gặp phải cô gái chưa từng có một ai giống như Hiểu Đồng, bình thường mấy nữ hài ấy thời điểm phát sinh chút khó khăn liền sẽ bắt đầu khóc, cố hết sức biểu hiện mình có bao nhiêu đáng thương.

Dương Hiểu Đồng thì lại không, cô đem tất cả áp lực chôn ở đáy lòng mình, trên mặt không lộ ra chút bộ dáng thống khổ nào, chỉ vì không muốn để những người khác lo lắng. Nhưng rơi vào trong mắt của anh, lại càng làm cho anh đau lòng.

“Khổ sở mà không muốn nói cứ cố gắng chống đỡ như vậy sẽ không tốt, có thể nói ra tâm tình của mình, như vậy sẽ tốt nhiều.” Trương Doãn Kiệt vượt đầu Dương Hiểu Đồng, nhẹ giọng nói.

Giống như rất sợ nói to chút sẽ dọa tới Dương Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng lắc lắc đầu, kiên cường nói: “Không quan hệ, em có thể. Không cần lo lắng cho em.”

“Chuyện này xác thực rất vững tay vững chân.” Trương Doãn Kiệt chân mày cau lại: “Trừ khi người Diệc gia thay đổi quyết định, ngoài ra không có bất kỳ biện pháp nào. Lấy thân phận của Diệc gia, một khi nói ra đương nhiên sẽ không dễ dàng thay đổi, làm như vậy không thể nghi ngờ là đánh vào mặt chính bọn họ. Hiện tại cho dù Diệc Tuyết kia không muốn, sợ là người Diệc gia cũng sẽ buộc cô ta gả, gia tộc và mọi người đối với mấy chuyện này không có gì trọng yếu hơn so với mặt mũi.”

Trương Doãn Kiệt bình tĩnh phân tích chuyện này, mà sau khi Dương Hiểu Đồng nghe anh nói như thế tâm tư lại càng thêm trầm trọng, cũng làm cho cô càng thêm rõ ràng thế cục trước mắt.

Cười khở nói: “Người Diệc gia em cũng tiếp xúc qua, lời của đối phương thể hiện đầy đủ tầm quan trọng mặt mũi của mình, ha ha. Chuyện như thế này xem ra hình như không thể cứu vãn rồi ...”

Trương Doãn Kiệt hỏi: “Diệc Tuyết kia em nhìn thấy chưa?”

“Không có. Em cũng không biết cô gái này xuất hiện lúc nào, lúc trước em căn bản không có nghe tới, lần này đột ngột nghe thấy, không ngờ lại mang đến cho cuộc sống của em chuyển biến lớn như vậy.”

Nghe cô nói, trên mặt Trương Doãn Kiệt thoáng hiện lên vẻ kinh ngạc: “Vậy Nghiêm Tuấn Trạch biết cô ta không?”

Dương Hiểu Đồng nhún vai: “Tuấn Trạch cũng không biết cô ta, giống như một người tự nhiên nhô ra vậy.” Nói đến Diệc Tuyết, Dương Hiểu Đồng thật sự có chút biết không nói gì.

Cái này, liền ngay cả Trương Doãn Kiệt cũng không biết không nói gì, loại chuyện này tỷ lệ xuất hiện cũng quá nhỏ, không thể nghi ngờ chính là Diệc Tuyết coi trọng Nghiêm Tuấn Trạch, liền nói cho người trong nhà, căn bản không có tiếp xúc cùng Nghiêm Tuấn Trạch, cứ như vậy quyết định hôn nhân của mình.

Nhìn từ điểm này, Diệc Tuyết kia chính là một người bốc đồng, nếu như không phải như thế, có ai sẽ tùy ý liền quyết định hôn nhân đại sự của mình như vậy? Có phần qua loa đi.

Điểm này, ý nghĩ của Trương Doãn Kiệt không thể nghi ngờ là giống như Dương Hiếu Đồng.

“Em nghĩ Diệc Tuyết kia ở trong gia tộc cực kì được sủng ái yêu thương, hơn nữa trừ phi chính cô ta phát hiện không thích Tuấn Trạch, thỉnh cầu từ hôn mới được, có điều loại khả năng này nhỏ đến mức không đáng nhắc tới.” Dương Hiếu Đồng bình thản nói, cô cũng không phải loại người chủ nghĩa lạc quan gì, loại chuyện này nếu tin tưởng mù quáng chính là ngu dại.

Thấy bầu không khí có chút ngưng trọng, Trương Doãn Kiệt cười nói: “Biện pháp duy nhất chính là em và Nghiêm Tuấn Trạch bỏ trốn, không để cho bọn họ tìm được bọn em, như vậy là được, ha ha.”

Nghe anh nói, Dương Hiếu Đồng cũng cười cười. Chuyện bỏ trốn không thể nghi ngờ là ngoài miệng nói một chút mà thôi, Dương Hiếu Đồng cô không phải là một người luôn trốn tránh, huống hồ ở trên thế giới này cô cũng không chỉ có một người, cô còn có người nhà của mình.

Mà mặc dù Nghiêm Tuấn Trạch biểu hiện ra không nhiều. Nhưng ở chung với anh sớm chiều, Dương Hiếu Đồng lại biết anh là một người có trách nhiệm rất mạnh, không thể buông bỏ toàn bộ gia tộc, cho nên chuyện bỏ trốn này không thể nghi ngờ chỉ là câu nói đùa.

Cùng Trương Doãn Kiệt hàn huyên một chút, trái lại Dương Hiếu Đồng cảm thấy trong lòng dễ chịu không ít. Dường như anh có một loại ma lực, chỉ cần ở cùng một chỗ với anh, là có thể rất nhanh bỏ qua ưu sầu của mình, tâm tình thích ý.

Trương Doãn Kiệt biết hiện tại Dương Hiểu Đồng có rất nhiều chuyện bận rộn, cho nên đưa tới công ty liền rời đi.

Trước khi đi, Trương Doãn Kiệt ngồi trên xe nhìn Dương Hiểu Đồng, giọng nói ôn hòa: “Sau này có chuyện gì có thể nói với anh, tuy nói có một số việc anh không giúp được gì, nhưng anh có thể là một người không tệ để tâm sự, còn tốt hơn so với việc tự mình một người trong lòng phiền muộn.”

“Vâng! Cảm ơn anh.”

“Giữa chúng ta không cần cảm ơn.”

Nghe anh nói, Dương Hiểu Đồng kinh ngạc nhìn Trương Doãn Kiệt, không biết Trương Doãn Kiệt sao có thể nói lời như vậy. Chỉ là sắc mặt Trương Doãn Kiệt lại rất thản nhiên: “Ở trước mặt của anh không cần ngại trang, hảo hảo chiếu cố chính mình, anh không hi vọng lần sau lúc nhìn thấy, em vẫn tiêu tụy như thế.”

Dương Hiểu Đồng cười nói: “Em biết, em sẽ hảo hảo chiếu cố chính mình, hiện tại em cũng không thể ngã xuống. Yên tâm, đến bây giờ kinh nghiệm sự tình em cũng không tính thiếu, anh cũng phải chiếu cố tốt chính mình.”

Nhìn Trương Doãn Kiệt tao nhã, trong lòng Dương Hiểu Đồng lại có một chút áy náy. Dường như quen biết anh lâu như vậy nhưng cho tới bây giờ, mỗi lần đều là anh đúng lúc giúp mình, anh an ủi mình. Chính mình đối với chuyện của anh lại không biết, mỗi lần anh ra hiện trước mặt của mình đều là bộ dáng đăm chiêu, tựa hồ không có phiền não gì.

Thế nhưng sao anh có thể không có phiền não, tất cả chỉ có thể nói rõ mình không đủ quan tâm anh mà thôi. Ở trong lòng âm thầm hạ quyết định, không thể tiếp tục như thế nữa, đối phương đối tốt với mình như vậy, mình cũng phải đáp lại mới đúng.

Đi tới Âm Kim Mai Côi, nhìn công ty vẫn như trước không thay đổi sinh ý náo nhiệt, trong lòng Dương Hiểu Đồng cũng vui thêm mấy phần. Sau khi tới phòng làm việc liền gọi điện thoại cho Nhược Nhược và Tiểu Mẫn. Bây giờ bọn họ đều là sinh viên đại học, các loại nhiệm vụ học tập khảo chứng, thi lên cấp cũng nặng nề hơn, mà gần đây cô vẫn bận rộn, ngoại trừ liên hệ gọi điện thoại với bọn họ thì cũng không có gặp mặt, cứ nhắc tới trong lòng hết sức tưởng niệm.

Cũng không có nói cái gì nhiều, chỉ là nói cho bọn họ biết đêm nay tới biệt thự Hoa Hải gặp mặt. Đồng thời Dương Hiểu Đồng cũng thông báo cho Mễ Lai cùng tới. Ba người này đều là chị em tốt của cô, là người đáng giá tin nhiệm.

Hiện tại kế hoạch mở rộng Âm Kim Mai Côi đã lên kế hoạch được hơn phân nửa rồi, tiếp theo chỉ cần hoàn thiện, xác định không có sai sót sau đó liền có thể bắt đầu phát triển, mà mục tiêu kế tiếp của bọn họ lại đặt ở gần Thụy Thành thành phố – S Thành.

Như vậy từng bước một lấy Thụy Thành làm trung tâm để mở rộng, một khi chi nhánh của công ty xảy ra vấn đề gì, tới công ty gần thành phố đó, chi nhánh cũng có thể rất nhanh có biện pháp để giúp đỡ. Không thể nghi ngờ, đây là một loại rất tốt biện pháp.

Mặc dù thời gian Âm Kim Mai Côi thành lập không lâu nhưng tiền vốn lại tuyệt đối đủ, mấy tháng nay lợi nhuận của nó không biết là lợi nhuận bao nhiêu năm của những công ty khác. Dương Hiểu Đồng đã nhanh chân ở S Thành đã chọn địa chỉ công ty chi nhánh, lúc này công ty chi nhánh đang trong quá trình xây dựng.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 159

Mặc dù thành phố S chỉ là công ty chi nhánh nhưng quy mô lại không hề nhỏ, so với những công ty khác, tổng công ty còn muốn lớn hơn. Đây là Ám Kim Mai Cô, vô luận về phương diện gì những công ty khác đều không có biện pháp địch nổi.

Về phần chọn người làm tổng giám đốc cho công ty chi nhánh, trong lòng cô đã chọn được người. Vốn dĩ Tuệ Mẫn tuyệt đối là một ứng cử tốt nhất nhưng không phải mỗi ngày cô đều ở Ám Kim Mai Cô, công việc của tổng bộ còn cần Tuệ Mẫn giúp cô xử lý, cho nên cô luyện tiếc chuyển Tuệ Mẫn tới công ty chi nhánh.

May mắn ở công ty nhân tài đông đúc, trừ Tuệ Mẫn còn có thể chọn người khác, chỉ cần sau một khoảng thời gian bồi dưỡng liền có thể yên tâm nhượng kỳ tiền nhiệm. Đương nhiên, điều kiện tuyển chọn cũng đều là một số người có phẩm hạnh tốt đẹp mà lại có năng lực, đi cũng không chỉ một người, mặt khác còn có vài người có thể giám sát, cứ như vậy vấn đề liền ít đi rất nhiều.

Xem ra không lâu sau, Ám Kim Mai Cô lại cần tuyển thêm nhân tài! Nghĩ tới đây, khóe miệng Dương Hiếu Đồng gợi lên một độ cong, mình thế này có tính là vì nhân dân làm cống hiến không? Giải quyết rất nhiều vấn đề người vào nghề!

Sau khi xử lý xong một số sự tình của công ty, cô liền tới bang Hải Diễm. Chuyện huấn luyện võ học cô đã để cho A Vũ đi tìm, hiện tại chỉ chờ tin

tức, cô đưa ra đãi ngộ rất tốt, tin rằng chuyện tìm được người không phải khó khăn.

Dương Hiếu Đồng lái xe đến tổng bộ bang Hải Diễm, rất xa liền nhìn thấy một bóng người đứng ở cửa nhìn chung quanh, sau khi nhìn kỹ lại thì ra là Trần Vĩ, Dương Hiếu Đồng lập tức liền biết nguyên nhân hẳn chờ ở đây.

Sau khi Dương Hiếu Đồng xuống xe, Trần Vĩ liền lập tức đi tới, trên mặt không che dấu được vẻ mừng rỡ, kích động nói: “Đại đương gia, cảm ơn cô, cô thật sự là một thần nhân, ung thư phổi thời kì cuối vậy mà cô cũng chữa được. Sau này tính mạng của Trần Vĩ ta chính là của đại đương gia, nhất định sẽ tận lực làm việc vì đại đương gia!”

Lời nói này của Trần Vĩ là những câu xuất phát từ tâm can, hôm qua từ sau khi mẹ hẳn uống đan dược Dương Hiếu Đồng đưa cho, liền lấy tốc độ cực nhanh từng bước khôi phục, sắc mặt dần dần khôi phục hồng hào, cũng không còn cảm giác đau đớn, ăn mấy thứ cũng có khẩu vị, điều này tất cả đều thể hiện bệnh của bà đã khỏi hẳn.

Mặc dù thoát nhìn Trần Vĩ cao lớn thô kệch nhưng trên thực tế lại là một người tâm tư kín đáo. Chuyện này nếu để cho người bệnh viện phát hiện, tất nhiên sẽ dẫn tới sóng to gió lớn, dù sao hiện tại ung thư là bệnh bất trị, mẹ hẳn ung thư thời kì cuối vậy mà trong một ngày khỏi hẳn, bọn họ nhất định sẽ rất kinh hi.

Đến lúc đó mẹ hẳn rất có khả năng bị bọn họ lưu lại, từ đó nghiên cứu ung thư có phải hay không có tiến triển mới, thậm chí còn sự tình báo cáo giấy điều cũng rất khả năng, đến lúc đó có thể sẽ mang đến phiền phức không hề nhỏ.

Cho nên ở tối hôm đó, Trần Vĩ không đếm xỉa đến khuyến cáo của bác sĩ, giúp mẹ hẳn làm thủ tục xuất viện sau đó liền rời đi. Sau khi về nhà, tất

cả tình hình của mẹ hẳn đều rất bình thường, ngày hôm sau mới tới phòng khám bệnh mà hẳn quen biết kiểm tra một chút, phát hiện thân thể của mẹ hẳn không có chút bệnh tật nào, cực kì khỏe mạnh.

Cái này, hẳn có thể nói mừng rỡ như điên, để mẹ yên tĩnh nghỉ ngơi, sau đó hẳn lập tức chạy tới bang Hải Diễm nhưng Dương Hiểu Đồng còn chưa tới, hẳn liền chờ ở cửa.

Dương Hiểu Đồng cười nói: “Trần Vĩ, ta tin ông. Ông là nhị đương gia bang Hải Diễm, ta cũng hi vọng bang Hải Diễm ở trên tay chúng ta có thể trở nên càng ngày càng lớn mạnh. Ta cũng không phải thường xuyên ở bang Hải Diễm, cho nên rất nhiều chỗ còn cần ông giúp đỡ.”

Trần Vĩ vội vàng gật đầu: “Đại đương gia, ngài yên tâm, thời gian ngài không ở đây ta nhất định sẽ quản chế bang Hải Diễm thật tốt, không để cho ngài thất vọng.”

“Tốt.” Từ sau khi cô chữa khỏi bệnh cho mẹ Trần Vĩ, thái độ của Trần Vĩ so với trước đây có biến hóa rất lớn, trước đây mặc dù Trần Vĩ cũng nghe cô nói nhưng có chút trái lương tâm, rất rõ ràng bây giờ không phải như vậy.

Một viên đan dược đổi được một thuộc hạ đặc lực, đối với Dương Hiểu Đồng mà nói không thể nghi ngờ là một cuộc buôn bán có lợi. Đã như vậy, vốn định bồi dưỡng một nhóm người mới sau đó liền loại bỏ phái Trần Vĩ trong bang, hiện tại chuyện này đã không còn quan trọng.

Thời gian rất đúng lúc, thời điểm Dương Hiểu Đồng tới hôm nay đúng lúc là thời gian mọi người luyện võ: “Đại đương gia, nhị đương gia.” Mọi người cung kính hô.

Tại đây trong hắc bang, tuy nói mọi người đều không được coi là một số người có tố chất rất cao, thế nhưng hắc bang có một đặc điểm lớn là đẳng

cấp rất quan trọng, tuyệt đối không thể vượt quyền, làm tiểu đệ nếu như bất kính với lão đại, đây là một lỗi rất nặng.

Dương Hiểu Đồng cũng cười, hướng mọi người chào một tiếng, chột trong đầu đột nhiên nghĩ tới một ý tưởng: “Huấn luyện võ học ta đã bắt đầu tìm, khả năng còn cần một chút thời gian, hôm nay do ta đến chỉ giáo mọi người một chút được không?”

Lão đại cũng đã lên tiếng, tất nhiên sẽ không ai phản đối. Võ công của Dương Hiểu Đồng vẫn luôn khiến cho bọn họ kinh diễm, đến bây giờ bọn hắn vẫn còn nhớ lúc trước Dương Hiểu Đồng lộ ra một tay kia.

Chiêu thức kia vừa ra, đối phương trên cơ bản cũng trở tay không kịp, rất khó tưởng tượng một cô gái còn trẻ tuổi như vậy sao có thể có võ công cao thâm như thế?

“Trước tiên ta chỉ cho mọi người một số chiêu thức khá đơn giản nhưng lại thực dụng!” Đối với hướng dẫn võ học này, cô cũng có kinh nghiệm nhất định, dù sao mỗi ngày cô đều đi theo sau thượng tá Forlani học tập.

Chỉ là phương thức dạy học của thượng tá Forlani chỉ thích hợp dạy học cho một người, dù sao Dương Hiểu Đồng cũng không có nhiều thời giờ như vậy để những người này trong quá trình bị đánh có thể học biết được cách phản kích thế nào, muốn thật sự như vậy, sợ là mỗi ngày đều bận đến muộn ngủ cũng không được.

“Ném qua vai ta nghĩ các người đều biết đến, nhưng cùng một loại chiêu thức cách vận dụng khác nhau sẽ có hiệu quả khác nhau, hôm nay ta sẽ dạy cho các người làm thế nào để đạt được hiệu quả lớn nhất khi vận dụng! Trước tiên, hai người đi lên phối hợp với ta làm mẫu một chút.”

Cần phải có so sánh mới có thể nhìn ra hiệu quả.

Dương Hiểu Đồng vừa nói ra, liền có hai đại hán khỏe mạnh đi ra, cũng không biết là bởi vì thực lực bọn họ ở trong đám người kia là mạnh nhất hay bởi vì hai người bọn họ cực kì cao to.

“Loại thứ nhất là phương pháp ngã bình thường, mọi người xem cho rõ.”

Vừa nói xong, Dương Hiểu Đồng một bước xa rất nhanh nhắm về phía một đại hán trong đó, lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai kéo tay hẳn, hai chân dùng lực, lôi hẳn từ trên vai của mình hung hăng quăng xuống đất.

Trọng lượng chừng hai trăm cân dường như không tồn tại, Dương Hiểu Đồng sắc mặt bình thản, không chút nào nhìn ra cô vừa ném một đại hán khỏe mạnh xuống đất.

“Cái này chú trọng tá lực đả lực. Thông thường ném qua vai hiệu quả chính là như vậy, ta muốn dạy của các người là loại tiếp theo.” Đối với chiêu đầu tiên cô vừa dùng, Dương Hiểu Đồng lơ đãng nhưng mọi người lại âm thầm lú lười, chiêu này đơn giản ném qua vai tới tay của đại đương gia uy lực cũng trở nên cường đại hơn rất nhiều.

Dương Hiểu Đồng lại lần nữa xông về phía một người khác, có lẽ bởi vì trước đó nhìn thấy bộ dáng đại hán kia ngã rất thảm hại nên người nọ chạy trốn về một hướng khác, chỉ có điều vô luận hẳn né tránh thế nào cũng không trốn được Dương Hiểu Đồng.

Sau khi Dương Hiểu Đồng kéo tay hẳn lại, khuỷu tay đánh về phía phần dạ dày của hẳn hung hăng đánh một quyền, đau tới mức hẳn không đứng thẳng dậy được, đùi phải dùng sức đánh ra phía sau một cước, chỉ thấy mặt đất cũng bị ma sát ra dấu vết, đủ để nhìn ra đã dùng sức to lớn, sau một khắc người nọ liền hung hăng bị quăng xuống đất, mà trên mặt đất lại bị đập ra một cái hố khủng bố!

Một chiêu này trực tiếp làm kinh hãi không ít người, bĩu môi, hoàn hảo chính mình vừa rồi không đi lên, đây thực sự là quá thảm. Đồng dạng cùng

một chiêu thức như vậy lại có sai biệt lớn như thế, một chiêu này nếu như xuất ra, hiệu quả kia thật đúng là mạnh mẽ.

Dương Hiểu Đồng nhìn người té trên mặt đất, đặt tay ở sau lưng hẳn đưa nội lực từ cơ thể của mình vào trong cơ thể đối phương, chữa trị chỗ bị thương của hẳn một phen, nhìn sắc mặt đối phương lập tức khỏe lại, rất nhanh đứng lên lần nữa giống như bình thường chuyện gì cũng không có.

Hành động trong lúc lơ đãng bộc lộ lại càng khiến không ít người kinh sợ. Dương Hiểu Đồng nói với Trần Vĩ: “Một hồi thưởng tiền cho bọn hẳn, vừa rồi cực khổ.”

Lời này vừa nói ra, hai người bị đánh lập tức không ngừng nói cảm ơn, mặc dù bị đánh rất thảm, nhưng hiện tại một chút cũng không có việc gì, chỉ đau một hồi mà thôi, có thể có tiền thưởng trái lại tính ra rất lời.

“Giữa hai chiêu có khác biệt với nhau...” Dương Hiểu Đồng đem ảo diệu giữa hai chiêu thức chậm rãi nói cho mọi người, nói rõ ràng dễ hiểu, mọi người vừa nghe liền hiểu là có ý gì.

Chỉ nghe hiểu không dùng thì cũng không được nên sau khi Dương Hiểu Đồng nói xong liền thuận tiện nói: “Nếu mọi người đều hiểu, hiện tại hai người một tổ, phân biệt thử hai loại phương pháp này.”

Cứ như vậy, Dương Hiểu Đồng chỉ dạy cho bọn họ ba chiêu, thế nhưng tới khi nói xong đã là bảy giờ tối. Nhớ lại Nhược Nhược bọn họ lúc này hẳn đã ở biệt thự Hoa Hải đợi mình, trước đó cô đã đưa chìa khóa biệt thự Hoa Hải cho Nhược Nhược và Tiểu Mẫn, dù sao lúc rảnh rỗi bọn họ cũng có thể đến.

Quả nhiên, khi Dương Hiểu Đồng về đến nhà, ba người bọn họ cũng đã đến, chính là đang trò chuyện rất hài lòng.

Nhìn thấy Dương Hiếu Đồng trở về, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn biểu tình rất kích động a! Từ lần trước sau khi gặp mặt đến bây giờ cũng không có gặp mặt nhau mấy đâu.

Nhược Nhược lập tức vọt tới trước mặt Dương Hiếu Đồng, cho Dương Hiếu Đồng một cái ôm thật to: “Hiếu Đồng, cái tên vô lại này cũng không đến gặp tớ và Tiểu Mẫn, cậu không ở đây hai người chúng tớ thật nhàm chán nha!”

Nghe thấy Nhược Nhược oán giận, Dương Hiếu Đồng nói: “Dạ vâng, dạ vâng, là tớ không tốt, sau này tớ không dám nữa! Ngược lại còn các cậu nha, sao cũng không tới gặp tớ? Hiện tại học hành rất bận sao?”

Nghe cô nói, Nhược Nhược liền lộ ra bộ mặt khổ qua: “Vẫn thời gian năm nhất thoải mái, nhàn như vậy, năm hai liền thêm khóa này thêm khóa kia không ngừng, tớ có cảm giác lại trở về lớp mười hai...”

Tiểu Mẫn cũng đi tới, sau khi cho Dương Hiếu Đồng một cái ôm còn trịnh trọng vỗ lưng Dương Hiếu Đồng hai cái: “Không thể vì bận rộn sự nghiệp thành công mà xem nhẹ bằng hữu a!”

Lại nói tiếp, cô so với Nhược Nhược còn muốn bận rộn hơn, bởi vì trừ chương trình học bình thường ngoài ra cô còn phải luyện tập võ đạo, chỉ là bởi vì tình yêu với khiêu vũ, cho nên cũng không cảm thấy mệt chút nào.

“Ha ha, tớ biết nha. Cậu a, không lâu nữa sẽ cùng Tiêu Văn Nghi bọn họ đi biểu diễn, xem ra biểu hiện không tệ nha!” Mặc dù trong khoảng thời gian này chưa từng gặp mặt, thế nhưng đối với sự tình của Tiểu Mẫn, cô vẫn có hiểu biết.

“Liên như vậy đi, so với cậu còn kém xa lắm nha.”

Hàn huyên một phen lúc này mới ngồi xuống, bởi vì Mễ Lai thường xuyên gặp mặt Hiếu Đồng cho nên cũng không nói quá nhiều. Nhược

Nhược vẫn luôn nhắc tới hâm mộ Mễ Lai có thể làm việc ở Âm Kim Mai Côi. Hiểu Đồng cười cười đáp ứng, chờ Nhược Nhược tốt nghiệp sau đó liền tới Âm Kim Mai Côi, như vậy bọn họ cũng có thể làm cùng một chỗ.

Tiếp theo mới bắt đầu nói chuyện chính sự, Dương Hiểu Đồng giao công pháp Lôi Nguyên Công cho bọn họ, không hề ngoài ý muốn đều khiến cho bọn họ khiếp sợ, nhưng khiếp sợ qua đi đó chính là mừng rỡ.

Đối với ba người bọn họ, Dương Hiểu Đồng rất tín nhiệm, tương lai bọn họ tiến vào công ty của mình, có thể giúp mình rất nhiều chuyện, Nhược Nhược và Tiểu Mẫn tất nhiên không cần nhiều lời, tình cảm giữa bọn họ đã sớm rất kiên cố, nói là chị em ruột cũng không quá đáng.

Mặc dù thời gian nhận thức Mễ Lai còn ngắn một chút nhưng thời điểm cô và Mễ Lai hai người lần đầu tiên gặp mặt đã tạo cho đối phương cảm giác không tệ, mà bây giờ lại mỗi ngày gặp mặt ở công ty, dần dần hai người cũng đã thành chị em tốt.

Tình cảm kia so với Nhược Nhược và Tiểu Mẫn cũng không kém. Có một số việc không cần nhiều lời, bọn họ đều hiểu.

Một đêm này, bốn người đều không ngủ...

Ngày hôm sau mới mỗi người rời đi, Dương Hiểu Đồng đã hai ngày không ngủ thế nhưng tinh thần vẫn như trước rất tốt, không có mệt mỏi chút nào. Chỉ là cảm thấy tâm tình có chút đè nén cho nên liền lái xe tới vùng ngoại thành.

Ở trong khung cảnh thiên nhiên như vậy, tâm tình sẽ không tự chủ được mà thả lỏng, thật giống như thời điểm trong lòng mình phiền muộn, ở dưới chân núi nhìn lên đỉnh núi trông có vẻ tất cả đều nhỏ bé như vậy, có cảm giác lòng mình trống trải, ngay cả chuyện vốn đang phiền não cũng trở nên phai nhạt rất nhiều.

Khí trời vừa lúc không tệ, ánh mặt trời chiếu lên người có cảm giác ấm áp rất thoải mái, mở mui xe đua ở vòng xuyên trên đường lớn chạy nhanh, gió thổi qua mặt cô khiến tóc tung bay, dường như nội tâm đè nén cũng khá hơn mấy phần.

Tìm một vùng cỏ, dừng xe ở một bên, Dương Hiểu Đồng nằm ở trên cỏ. Cảnh tượng như vậy không khỏi làm Dương Hiểu Đồng nhớ tới cảnh lúc trước nằm trên cỏ tu luyện trong trường học, mặc dù không tới một năm nhưng phảng phất giống như sự tình kiếp trước.

Trước đây lúc đi học không có cảm giác gì, hiện tại không đi học mới biết thời gian đến trường tốt đẹp thế nào, có điều bây giờ để cho cô trở lại trường học hiển nhiên là không thể nào.

Nằm ở trên cỏ, cảm thụ trong không khí năng lượng nồng đậm, Dương Hiểu Đồng nhắm hai mắt lại bắt đầu tu luyện, ở hoàn cảnh như vậy bắt đầu tu luyện sẽ có hiệu quả làm ít công to.

Nhưng mà, tu luyện không được bao lâu, Dương Hiểu Đồng liền nghe thấy từ cách đó không xa truyền đến tiếng vang.

Lấy thực lực bây giờ của cô, chuyện trong vòng phạm vi một cây số chỉ cần cô muốn nghe đều có thể nghe được rất rõ ràng, cứ bộ có chút mất trật tự, trong lòng Dương Hiểu Đồng trầm xuống, liền biết có năm người tới.

Hình như ba người chạy, hai người truy đuổi. Theo tiếng bước chân của bọn họ, Dương Hiểu Đồng đoán được năm người hẳn đều là nam giới, tuổi tác từ hai mươi đến năm mươi tuổi không hơn.

Nhúu mà, ở vùng ngoại thành tu luyện cũng có thể gặp được người, hơn nữa phương hướng bọn họ chạy đúng chỗ bên này của mình, xem ra mình nhất định không thể yên tĩnh tu luyện rồi.

Ba người Trương Vân, Trương Vũ, Trương Lôi một bên chạy một bên nhìn người phía sau có đuổi qua đây hay không, Trương Vân sơ sẩy một chút liền ngã trên mặt đất, nhìn kỹ xuống phía dưới, tay hắn đang giữ lồng ngực của mình, một chút máu tươi từ giữa khe ngón tay hắn chảy ra, nhuộm đầy tay, quần áo cũng dần dần biến thành màu đỏ tươi, mà theo vết máu càng ngày càng nhiều, sắc mặt hắn cũng càng lúc càng tái nhợt.

“Đại ca!” Trương Vũ, Trương Lôi nhìn thấy Trương Vân té trên mặt đất lập tức hô, trên trán nồng đậm lo lắng.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 160

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

Trương Vân chau mày, tay kia không khỏi nắm thành quyền, mặc dù không nói lời nào nhưng cũng có thể nhìn ra hiện tại hắn đang nhẫn nại thống khổ ra sao.

Sau khi được Trương Vũ, Trương Lôi nâng lên, Trương Vân tiếp tục chạy về phía trước, chạy được chừng năm phút đồng hồ lại kiên trì không nổi mà tê liệt mềm nhũn ra, lúc này bọn họ cách vị trí Dương Hiểu Đồng chỉ khoảng một trăm mét... Theo thời gian mất máu, khí lực trên người hắn đã bị rút ra.

“Bọn họ hẳn ở phía trước, tên Trương Vân kia bị thương, chắc chạy không xa, mau đuổi theo!” Một người đàn ông mặc cảnh phục cầm súng lục chừng bốn mươi tuổi nói với đồng nghiệp bên cạnh cũng mặc cảnh phục.

Đồng nghiệp gật đầu một cái: “Ừ.”

Trương Vân cách chỗ bọn họ cũng không xa, mà lúc bọn họ nói chuyện cũng không có hạ thấp giọng nói cho nên lời này liền truyền vào trong tai mấy người Trương Vân bọn hắn.

Sau khi nghe bọn hắn nói như thế, Trương Vân biến sắc, lo lắng nhìn hai người huynh đệ bên cạnh mình, hạ quyết tâm nói: “Mặc kệ ta, các người đi

nhANH lÊN mỘT CHÚT!”

Nghe hãn nói, hai người Trương Vũ, Trương Lô sắc mặt liền biến đổi, lời của mấy tên kia hai người bọn họ cũng nghe được, đương nhiên biết nguyên nhân Trương Vân nói như vậy: “Sẽ không, chúng ta là ba huynh đệ, vô luận như thế nào bọn này cũng sẽ không bỏ lại anh.”

Thái độ hai người rất kiên quyết, lời này mặc dù khiến Trương Vân có chút cảm động nhưng hiện tại hiển nhiên cũng không phải thời điểm biểu hiện cái gì tình nghĩa huynh đệ.

Một tay đẩy Trương Lô về phía trước và nói: “Nghe theo lời của ta, một lát nữa ba người chúng ta đều chạy không thoát, ba người chết không bằng một người chết, nghe lời đại ca, các người đi mau, đến lúc đó nhớ giúp ta báo thù!”

Nghe lời hãn nói, sắc mặt hai người cũng lộ ra thần sắc khó xử. Không hề nghi ngờ, lời Trương Vân nói rất có lý, cứ tiếp tục như vậy ba người bọn họ thật sự một người cũng không chạy thoát, nhưng từ trong đáy lòng bọn hãn không muốn bỏ lại đại ca của mình.

“Ha ha, đã trốn không thoát, vậy thì một người cũng đừng đi, toàn bộ lưu lại.” Trong lúc mọi người nói chuyện, cảnh sát đã chạy tới.

Hai người từ phía sau bọn họ từ trong bụi cây chui ra, giơ súng lục nhắm ngay Trương Vũ và Trương Lô. Lúc này Trương Vân đã trúng một phát đối với bọn họ không có uy hiếp gì.

“Thực sự là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, hảo hảo ngồi tù thật tốt, lại còn muốn chạy trốn, còn khiến chúng ta truy đuổi lâu như vậy.” Một gã cảnh sát khác cười chế nhạo nói.

“Các người lũ vương bát đản này, chúng ta căn bản không có giết người, các người được mấy kẻ có tiền kia cho chỗ tốt muốn chúng ta giúp bọn hãn

gánh tội thay, các người như vậy mà cũng gọi là cảnh sát sao? Thế giới này còn có vương pháp sao?” Trương Lô trách cứ nói.

Ba người bọn họ vốn chỉ phạm vào một tội nhỏ, ngồi tù hai năm là có thể ra, không ngờ cảnh sát ở trong ngục giam địa ngục dài vậy mà lại vì lợi ích mà muốn bọn họ thay thế ba tội phạm giết người, cứ như vậy bọn họ liền phạm vào tội tử hình.

Khi bọn hắn biết tin tức này, đầu tiên cảm thấy khiếp sợ, sau đó chính là phẫn nộ. Bọn họ phản kháng nhưng ở đây căn bản không có người đến dò xét ngục giam, bọn họ phản kháng liền về rất vô lực.

Ngục trưởng bọn họ quyền lợi quá lớn, bọn họ khuyến khích, thời gian ba người huynh đệ bọn họ ở trong ngục thường xuyên bị đánh đòn hiểm của những phạm nhân đi vào thời gian dài, cũng may ba người thân thủ không tệ, không sợ mấy người đó nếu không cũng không sống được đến bây giờ.

Một tháng sau chính là ngày chấp hành tử hình, từ sau bọn họ biết được tin tức kia, ba người cũng không có buông tha hi vọng sống của mình, mà thời thời khắc khắc tìm lỗ hổng đường thoát thân trong tù, hi vọng có thể chạy trốn.

Rốt cuộc, sau khi không ngừng quan sát đã phát hiện được, bọn họ phát hiện thời điểm bảy giờ rưỡi tối, là thời gian nhân viên trách nhiệm thay ca, mỗi khi tới lúc này, trông giữ cũng rất lỏng lẻo. Cho nên vào tối hôm qua, ba người bọn họ nhất tề vượt ngục, dù sao không trốn cũng chết, trốn còn có một đường hi vọng.

Đáng tiếc ba người không chạy được bao lâu liền bị người phát hiện, cảnh sát đuổi theo kia khi nhìn thấy ba người bọn họ liền trực tiếp nổ một phát súng, vừa vắn bắn trúng ngực Trương Vân khi quay đầu lại nhìn tình hình.

Vốn lấy tốc độ ba người, bọn họ nhất định có thể chạy thoát, thế nhưng sau khi Trương Vân bị thương thì cục diện liền thay đổi, không ngờ, bây giờ lại bị đuổi theo.

Nghe thấy Trương Lô trách cứ, hai tên cảnh sát cũng không tức giận ngược lại còn cười cười: “Vương pháp? Ở trong ngục chúng ta chính là vương pháp! Người cùng chúng ta nói vương pháp, đầu óc bã đậu sao?” Đuổi theo một ngày hiện tại rốt cuộc đã đuổi được, trong lòng của bọn họ cũng buông lỏng không ít.

Dựa theo quy định ngục giam, vượt ngục có thể trực tiếp bắn chết nhưng ba người này lại không giống vậy, nếu như ba người bọn họ chết, một tháng sau dùng ai đi chấp hành án tử hình đây? Cho nên bọn họ mới vẫn truy đuổi đến bây giờ.

“Người... Ta và các người liều mạng, cùng lắm thì cá chết lưới rách. Cho dù chết cũng sẽ không cho các người kiếm được một phân tiền!” Cho dù chết, cũng tuyệt đối không thể tiện nghi mấy người này, Trương Lô trợn tròn mắt, hai mắt tràn ngập phần nộ huyết sắc, thoạt nhìn có chút dọa người.

Hai tên cảnh sát nhìn thấy Trương Lô như vậy cũng không khỏi lui về phía sau một bước, chân cũng có chút mềm nhũn, bọn họ những người vẫn luôn cáo mượn oai hùm có thể có mấy phần bản lĩnh thật sự?

Chợt cầm chặt súng lục trong tay cũng khẩn trương mấy phần, chính mình có súng, đối phương lại không có, về sức mạnh bọn họ cũng thắng mấy phần ah.

“Hừ, chúng ta có súng, cùng lắm thì cho người ăn súng, không chết được sao?”

Trương Vân và Trương Lô hai người cùng nhìn nhau liếc mắt một cái, huynh đệ nhiều năm như vậy, chỉ cần một ánh mắt đã có thể hiểu rõ ý tứ

đối phương. Hai người đồng thời nhào về phía đối phương, một cước lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai đá bay súng trong tay tên đó ra ngoài.

Một tên cảnh sát không ngờ dưới tình huống bản thân cầm súng mà bọn họ còn dám động thủ, một chút sơ sẩy súng lục đã bị đá văng ra ngoài, mà một tên cảnh sát so với tên kia cẩn thận hơn nên Trương Vân không thành công đá bay súng trên tay hắn.

Trương Lôi thấy thành công đá bay súng của tên đang uy hiếp của mình, động tác tấn mãnh liệt giống như mãnh hổ trong núi áp đối phương ngã xuống đất, đồng thời nắm tay hung hăng nện trên mặt, trên bụng của đối phương, giống như đang phát tiết oán khí mấy ngày qua của mình.

Ba người Trương Lôi bọn họ ở trong ngục mỗi ngày có người nhiều tìm đánh như vậy, vốn thân thủ cũng không tồi, càng không cần phải nói tới hiện tại, tên cảnh sát kia lại bị đánh tới mức năng lực xoay tay lại cũng không có.

Ngược lại thì tình thế của Trương Vân không được tốt như vậy, hòng súng đen ngòm đối diện với hắn, tên cảnh sát kia mở miệng nói: “Để hắn dừng tay, nếu không cẩn thận mạng của người.”

Đối với việc cảnh sát uy hiếp, Trương Vân lại hoàn toàn không có cảm giác, chỉ là vẫn như trước đối diện nhìn tên kia, tính mạng của mình, hắn đã sớm không quan tâm.

Thấy Trương Vân thờ ơ, lông mày tên cảnh sát cũng nhíu lại, chợt nghĩ đến chính mình ở trong ngục nhìn phạm nhân nhìn lâu như vậy, cho tới bây giờ còn chưa bao giờ gặp chuyện khiến hắn uất ức như thế, lập tức liền hạ quyết tâm, trên mặt xuất hiện vẻ ác độc.

“Các người đã muốn chết, vậy cũng đừng trách ta.” Giơ súng lục, bắn một phát về phía xương bả vai Trương Lôi vẫn còn đang tập trung đánh nhau.

Trương Vân thấy tình hình đó, vội vàng hô: “Tam đệ, cẩn thận!”

Trương Lôi đang đánh thống khoái, chỉ có điều trong lòng đột nhiên xẹt qua một tia cảm giác nguy hiểm, vội vàng thối lui, nhưng vẫn chậm một bước, vốn phải bắn trúng xương bả vai của hắn, lúc này lại bắn vào trên tay hắn.

Lúc Trương Vân thấy tên cảnh sát kia xuất thần, tìm đúng cơ hội lại lần nữa đánh trúng tên cảnh sát, nhưng tay cảnh sát kia lại gắt gao nắm chặt súng lục, hai người lăn trên mặt đất muốn cướp súng lục, tình thế có vẻ cực kỳ nguy hiểm, cả hai cùng muốn cướp súng, chỉ nghe hai tiếng súng “bang bang” vang lên, lúc này hai người mới tách ra.

Phần eo Trương Vân trúng một phát, lồng ngực tên cảnh sát kia trúng một phát, không ngờ dạng dưới tình huống này, hai người vậy mà lại cùng lúc trúng đạn.

Trương Lôi giữ xương bả vai chính mình nhưng mà hắn không có phát giác tên cảnh sát bị hắn đánh trước đó đã nhân lúc hắn đánh mất mấy phần ý thức, từ trên mặt đất bò qua nhặt súng lục lúc trước vứt trên mặt đất.

Thời điểm năm người bị đạn bắn đả thương, hắn giơ súng lục nhìn mọi người cười: “Ha ha ha, hiện theo ta xem các người còn có thể thế nào!”

Phía sau trong bụi cỏ Dương Hiểu Đồng không nói gì lắc đầu, loại người này cũng xứng làm cảnh sát sao, quả thực là sỉ nhục của cảnh sát. Chỉ là trên thế giới này loại chuyện như vậy không có khả năng bị ngăn chặn, có tiền có thể sai quỷ đẩy ma nói lý, điều này Dương Hiểu Đồng đã sớm hiểu rõ.

Cô cũng không phải chúa cứu thế gì, đã bị người quấy rầy, cũng không có tâm tình tiếp tục tu luyện nữa, cô đứng lên, chuẩn bị rời đi.

Chính là lúc đứng dậy tiếng vang lại truyền vào tai mấy người phía sau, hiện tại bọn họ thế nhưng ở trong tình hình cực kỳ khẩn trương, hơi có chút gió lay cỏ động cũng có thể chú ý tới.

“Ai, ai ở đó, đi ra cho ta.”

Nghe hẳn nói, Dương Hiểu Đồng nhú mày. Tên kia đi về phía trước nói: “Không ra ta sẽ nổ súng!”

Ba huynh đệ Trương Vân cũng nghi hoặc nhìn về phía bên kia, lúc này còn có thể có cái gì người nào ở đây?

Dương Hiểu Đồng bĩu môi, đi tới, tùy ý nói: “Chuyện này không liên quan tới ta, ta đi trước.”

Ngay lúc Dương Hiểu Đồng định bước đi, tên cảnh sát kia nhìn thấy nữ nhân xinh đẹp như vậy, nước bọt cũng rất nhanh chảy xuống, nói: “Cô đã nghe thấy chuyện của chúng ta, nghĩ cứ thế mà đi như vậy? Trên đời này cũng không có chuyện đơn giản như thế.” Trong mắt vẻ dâm uế một người cũng có thể nhìn rõ.

Đáy mắt Dương Hiểu Đồng hiện lên vẻ trào phúng: “Nói cách khác, người còn muốn thế nào?”

“Vậy còn nhìn biểu hiện của người.” Liếm liếm môi, nữ nhân này quá thực chính là một yêu tinh trời sinh, nhìn thôi mà hẳn đã không khỏi miệng khô lưỡi đắng.

Dương Hiểu Đồng cười lạnh một tiếng: “Nếu không muốn chết, hiện tại rút cho ta, bằng không, tự gánh lấy hậu quả.” Trên mặt mặc dù không có dao động gì thế nhưng đáy mắt vẻ sắc lạnh lại khiến mọi người cả kinh.

Hiện tại, Dương Hiểu Đồng so với dĩ vãng có chênh lệch không nhỏ, bây giờ cô thực sự là lão đại hắc bang rồi, một cảnh sát nhỏ nhỏ uy hiếp rơi vào

trong tai của cô lại cảm thấy như đang cười nhạt, nhưng đối phương lại nhìn mình dâm uế như thế, cô cảm thấy khó chịu.

Cảnh sát kia hiển nhiên không ngờ ở dạng dưới tình huống này, nữ nhân kia vẫn có thể nói ra lời như vậy, sau khi kịp phản ứng liền tức giận nói: “Ta xem ngươi thật không biết trời cao đất rộng a, chờ một hồi ta thu thập ngươi liền nhìn ngươi quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!”

Nghe hẳn nói, đáy mắt Dương Hiểu Đồng vẻ sắc lạnh liền tan đi, cùng loại người ngu ngốc này tính toán, chỉ cảm thấy lãng phí biểu tình.

Lập tức, thân hình khẽ động, ở dưới tình huống mọi người đều không thấy rõ ràng, một cước hung hăng đá trúng đầu đối phương, trực tiếp đá đối phương nằm trên mặt đất.

“Không biết trời cao đất dày chính là ngươi đó.”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 161

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

Cảnh sát kia bị Dương Hiểu Đồng một cước đá ngã trên mặt đất, chỉ cảm giác mình đầu như đụng phải sắt thép, đau đớn hấn ôm đầu lăn lộn trên mặt đất, kèm theo một trận tiếng kêu thảm thiết, bộ dáng kia khiến bốn người bên cạnh nhìn thấy cũng không khỏi rụt cổ một cái.

Xem ra một cước này thật sự không nhẹ ah, chỉ có tên cảnh sát bị đá mới biết một cước đó đâu chỉ là không nhẹ a, mấy nam nhân cùng đá cũng không khùng bố như thế, cú đá kia không tốt, lại là đá đầu của hắn, chỉ là hiện tại hắn đang đau căn bản nói không ra lời.

Dương Hiểu Đồng mặt không biểu tình liếc mắt nhìn nam nhân té trên mặt đất, vừa một cước kia cô đã dùng lực rất nhỏ, nếu không hiện tại đầu của hắn đã giống như dưa hấu bị giã.

Bất kính với cô kết quả chính là như vậy.

Cảnh sát kia bị đá ngã xuống đất, súng vừa lúc rơi xuống tên cảnh sát bên cạnh, cảnh sát kia lập tức cầm súng, nhắm ngay Dương Hiểu Đồng, vẻ mặt khẩn trương nói: “Người là giúp đỡ của bọn họ?”

Khóe miệng Dương Hiểu Đồng khẽ cong lên: “Vừa rồi hình như là các người gọi ta qua đây, nếu không ta đã đi rồi.”

Nghe cô nói, cảnh sát kia nghĩ lại quả thực là như vậy, lập tức liền nhìn tên đồng bạn đang lăn lộn trên mặt đất rửa một tiếng, đều là bởi vì hãn, nếu không chuyện bây giờ cũng đã đối phó được, sao có thể biến thành như bây giờ.

Ba huynh đệ Trương Vân nhìn thân ảnh xinh đẹp đưa lưng về phía bọn họ, trong mắt tràn đầy thán phục. Cô gái này nhìn xinh đẹp như thế, hơn nữa niên kỷ cũng chỉ chừng hai mươi, không ngờ thân thủ còn cực kì lợi hại, đối mặt với họng súng đen như mực vậy mà một chút cảm xúc khẩn trương cũng không có, điều này làm sao có thể không khiến bọn họ thán phục?

Cô cứ bình tĩnh đứng như vậy, liền có thể phát ra một cỗ khí thế cường đại khiến bọn họ sợ hãi, mặc dù là nữ nhân nhưng so với nam nhân còn mạnh hơn.

Cảnh sát kia nhìn sắc mặt đạm nhiên của Dương Hiểu Đồng, nuốt một ngụm nước bọt, rõ ràng là mình cầm súng đối diện với cô ta, sao lại có cảm giác giống như là cô cầm súng đối với mình vậy?

“Như vậy vị tiểu thư này, cô rời đi trước đi.” Từ một cước vừa rời của nữ nhân này hãn liền biết cô ta tuyệt đối không phải người bình thường, nếu cô ta là hỗ trợ, chính mình có thể thực sự xui xẻo.

Nghe hãn nói, lông mày Dương Hiểu Đồng giương lên: “Người cảm thấy trên đời này có chuyện đơn giản như vậy sao? Gọi ta đến ta sẽ đến, gọi ta đi ta liền đi sao? Người nghĩ rằng ta là cái gì?”

Nói đến đây, Dương Hiểu Đồng đột nhiên chuyển lời: “Nếu ta đã tới, các người liền rút đi, cho các người năm giây, bằng không tự gánh lấy hậu quả.”

“Người!” Cảnh sát kia nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng lập tức tức giận tăng vọt, không ngờ nữ nhân này đã vậy còn quá trâng tráo.

“Đã như vậy, người cũng đừng trách ta thủ đoạn độc ác!” Vừa nói xong, một phát đạn bắn về phía Dương Hiểu Đồng.

Đối mặt với viên đạn mà mọi người đều vô cùng kinh khủng, vẫn như cũ không thể khiến cho biểu tình của Dương Hiểu Đồng có bất cứ dao động gì, đợi đến thời điểm khi viên đạn cách mặt Dương Hiểu Đồng nửa thước, Dương Hiểu Đồng duỗi hai tay của cô ra, ngón trỏ và ngón giữa kẹp lấy viên đạn có tốc độ cực nhanh kia!

Không sai, Dương Hiểu Đồng chính là dùng hai ngón tay của mình kẹp viên đạn kia!

Bởi vì thân thể lực lượng cường đại, thậm chí khoảng cách giữa hai ngón tay một chút vết thương cũng không có. Trừ đầu đạn tự nổ tiếp tục lăn ra ngoài, mặt khác bốn người nhìn thấy một màn như vậy đều cảm giác mình hẫng đang nằm mơ.

Nếu như không phải đang nằm mơ, tại sao có thể có sự tình quý dị như thế phát sinh?

Đây là việc con người có thể làm được sao?

Điều này căn bản không phải là lực lượng con người!

Dùng hai ngón tay kẹp lấy viên đạn, nếu như không phải hiện tại tình huống này không thể cười, tên cảnh sát kia thật sự muốn cười. Có làm hay không, cuộc sống cũng không phải trò chơi, loại chuyện này vậy mà chân thực phát sinh ở trước mặt của mình?

Lúc này trong mắt Trương Vân đã không còn thán phục, mà là khiếp sợ, người trước mặt này thật sự là người sao? Cần có bao nhiêu năng lượng mới có thể đạt được trình độ như vậy?

Nhìn viên đạn giữa hai ngón tay mình, Dương Hiểu Đồng đưa mắt về phía tên cảnh sát nổ súng, tên cảnh sát kia chợt có cảm giác giống như mình bị răn độc nhìn thẳng, toàn thân không thể động đậy.

“Ta thật sự không thích người khác cầm súng đối diện với ta, bản thân người đã muốn chết, vậy đừng trách ta.” Chợt, ngón tay liền dùng lực, viên đạn kẹp ở hai ngón tay bắn về phía ngực người nọ, độ mạnh kia yếu so với súng thật bắn ra cũng không chênh lệch chút nào.

Con người chợt co rút nhanh, tên cảnh sát kia lập tức xoay người, chỉ có điều tốc độ nhanh nữa cũng không nhanh bằng đạn, viên đạn bắn vào lồng ngực của hắn. Trọng trọng té trên mặt đất, cả người trúng hai phát đạn, hẳn nghĩ đến mình cũng sống không được bao lâu.

Thấy tình trạng đó, Dương Hiểu Đồng xoay người nhìn ba huynh đệ Trương Vân, trên mặt vẫn như cũ không có gì dao động.

Mà lúc ba huynh đệ Trương Vân thấy Dương Hiểu Đồng nhìn bọn họ, trong lòng cũng không khỏi căng thẳng. Từ lúc cô gái này đến bây giờ, bọn hắn chỉ biết thực lực của cô thật cường hãn, hơn nữa rất không thích bị uy hiếp, thế nhưng đối với tính cách của cô thì hoàn toàn không biết gì cả, vạn nhất cô quyết tâm muốn tiêu diệt ba người bọn họ, như vậy kết cục thật không hề nghi ngờ.

Nhưng mà Dương Hiểu Đồng nhìn bọn họ liếc mắt một cái sau đó liền chuẩn bị xoay người rời đi, nhìn thấy một màn này, ba người Trương Vân mới thở phào nhẹ nhõm. Quần áo Trương Vân toàn bộ đã bị máu tươi nhuộm đỏ, nếu không phải có một tia ý niệm chống đỡ, chỉ sợ sớm đã ngã xuống. Mà giờ khắc này sau khi nhìn thấy Dương Hiểu Đồng rời khỏi, thở phào nhẹ nhõm hẳn liền hôn mê bất tỉnh.

Nhìn thấy một màn này, Trương Vũ và Trương Lô khẩn trương hô: “Đại ca, đại ca!” Trương Vân trúng đạn đã được một khoảng thời gian, mà lấy

thân phận đào phạm hiện tại của bọn họ lại không thể vào bệnh viện, vậy phải làm thế nào?

Nghĩ tới đây, ánh mắt hai người không khỏi chuyển về phía Dương Hiểu Đồng, nghĩ nghĩ lại không biết có nên mở miệng hay không, vạn nhất chọc giận cô mà nói, hậu quả kia thế nhưng cái được không bù đủ cái mất a.

Mặc dù Dương Hiểu Đồng đưa lưng về phía ba người, thế nhưng đối với tình hình của ba người bọn họ vẫn rất rõ ràng. Thoạt nhìn tình cảm của ba huynh đệ bọn họ rất không tệ, dưới tình huống như vậy vẫn có thể không buông tha. Nhất là tình huống vừa rồi làm cho cô nghĩ tới cô và Nghiêm Tuấn Trạch, nên mặc dù cô đã xoay người sang chỗ khác nhưng vẫn đi tới bên người Trương Vân.

Nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đã đi rồi lại quay lại, Trương Vũ và Trương Lô đều có vẻ kinh nghi bất định, không biết cô chuẩn bị làm gì.

Dương Hiểu Đồng liếc mắt nhìn tình huống Trương Vân, sau đó nói: “Từ lúc hấn bị trúng đạn đến bây giờ đã ba tiếng, máu tươi xối mòn quá nhiều, nếu như không nhanh chóng cấp cứu một chút thì tính mạng liền không giữ được.”

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, sắc mặt Trương Vũ và Trương Lô liền vui mừng, mặc dù hai người bọn họ cũng đều trúng đạn nhưng cũng không phải bộ vị yếu hại, lập tức liền quỳ gối trước mặt Dương Hiểu Đồng, nói: “Tiểu thư, phiền phức cô cứu đại ca của ta, đến lúc đó làm trâu làm ngựa chúng ta cũng nguyện ý.”

Dương Hiểu Đồng quét mắt liếc hai người một cái, mấy người này tâm tính cũng không xấu, hơn nữa có án để, ở bang Hải Diễm có thành phần hỗn tạp cũng không tệ, điều kiện tiên quyết là bọn họ có thể thật tình làm việc vì mình.

“Trước tiên ta giúp hấn cầm máu rồi lấy đạn ra, hai người các người cũng bị thương, ở một bên nghỉ ngơi đi.” Nói xong, Dương Hiểu Đồng liền quay người đi về phía xe đua, từ trên xe lấy ra hộp cứu thương và dây thừng.

Sau khi trói mấy tên cảnh sát kia lại, cô nói: “Bọn họ không chạy được.”

Trương Vũ và Trương Lôì nhìn nhau liếc mắt một cái, tuy nữ sinh này tuổi còn trẻ nhưng tâm tư lại kín đáo như vậy. Lúc trước hai người bọn họ không chịu nghỉ ngơi chính là sợ hai người cảnh sát kia chạy, hiện tại đã trói họ lại, không thể nghỉ ngơi bọn họ có thể yên lòng.

Thời gian Dương Hiểu Đồng học tập dược lý cũng không ngắn, sợ rằng thầy thuốc chuyên nghiệp cũng không có cách nào so sánh với cùng cô. Mặc dù trong cuộc sống hiện thực cũng chưa từng làm nhưng khi Dương Hiểu Đồng thay Trương Vân lấy đạn, thời điểm băng bó thủ pháp lại có vẻ cực kì thành thạo, không có chút cảm giác trúc trắc, phảng phất như là một lão nhân làm nghề y nhiều năm, Trương Vũ và Trương Lôì nhìn thấy đều chặc chặc lấy làm kỳ lạ.

Mười phút sau, Dương Hiểu Đồng đã giúp Trương Vân băng bó kỹ càng, đồng thời còn lấy ra một viên thuốc cho hấn nuốt vào. Đây là Dương Hiểu Đồng gần đây học tập hệ đan dược phụ trợ – Hồi hoàn đan.

Hồi hoàn đan phạm vi trị liệu so ra rất rộng, dù sao vô luận là bị răn độc cắn, bị thương, hay là thế nào, sau khi ăn vào đều sẽ có một công hiệu ước chế nhất định, thật sự là thuốc hay ra cửa cần thiết a!

Trương Vũ và Trương Lôì nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đưa một viên đan dược rất tròn bỏ vào trong miệng Trương Vân, kinh ngạc nhìn Dương Hiểu Đồng, Trương Vũ nhẹ giọng hỏi: “Tiểu thư, xin hỏi ngài vừa cho hấn ăn cái gì?”

Dương Hiểu Đồng quét mắt nhìn hấn một cái nói: “Hồi hoàn đan, nếu như ta muốn hại hấn, liền không cần phải chữa bệnh cho hấn.”

Thấy Dương Hiếu Đồng bày tỏ tâm tư của mình, Trương Vũ có chút xấu hổ, vội vàng giải thích: “Ta không phải ý tứ này.”

Khoát khoát tay, ý bảo không cần lại giải thích. Mấy thứ này cô cũng không quan tâm. Sau khi lấy đạn ra cho ba người, băng bó kỹ đã là nửa tiếng sau, Trương Vân sau khi uống thuốc cũng yếu ớt tỉnh lại, thời điểm thấy Dương Hiếu Đồng giúp Trương Lôi băng bó, lại nhìn một chút vết thương của mình được băng bó cẩn thận, lập tức hiểu rõ lúc mình hôn mê đã xảy ra chuyện gì.

Nhanh chóng cảm kích nhìn Dương Hiếu Đồng nói: “Vị tiểu thư này, cảm ơn ân cứu mạng của ngài.” Biểu tình rất thành khẩn, hẳn rất rõ ràng, nếu như không có Dương Hiếu Đồng, bây giờ ba người bọn hắn không phải bị mất mạng tại chỗ thì chính là bị bắt trở lại làm người chết thế.

Nhất là nhìn thấy tên hai cảnh sát bị trói, trong lòng sự cảm kích càng sâu, trong đó tên cảnh sát trúng hai phát đạn đã chết, mà một gã cảnh sát khác thì lại vẻ mặt kinh khủng nhìn mình bên này.

Hiển nhiên kết quả của hắn còn xui xẻo hơn, hơn nữa hiện tại hắn đang bị trói cùng một chỗ với người chết, cảm giác kia đừng nói có bao nhiêu không thoải mái, tại đây dạng dưới tình huống như thế, nội tâm hắn sợ hãi càng ngày càng sâu.

“Không cần cảm ơn.” Giọng nói Dương Hiếu Đồng đạm mạc lại có mệnh lệnh hấp dẫn kỳ dị.

Trương Vũ và Trương Lôi sau khi ăn đạn dược của Dương Hiếu Đồng, chỉ cảm thấy thân thể vốn đang suy yếu nhanh chóng khôi phục, ngay cả chỗ bị thương tốc độ khỏi cũng nhanh hơn rất nhiều, phát hiện này khiến cho trong mắt bọn họ tràn đầy kinh ngạc.

Mặc dù thời gian nữ sinh này xuất hiện không tới một giờ nhưng sự kinh ngạc mang tới cho bọn hắn lại rất nhiều. Khuôn mặt xinh đẹp, thân thủ

cường hãn, đan dược kỳ lạ, mấy thứ này ở trong cuộc sống hiện thực dường như đều không tồn tại, lại cứ như thế phát sinh xuất hiện trước mặt bọn họ, cái này làm sao có thể không khiến bọn họ giật mình.

Đợi sau khi tất cả đều xong xuôi, Dương Hiểu Đồng mới mở miệng nói: “Nhìn ba người các ngươi người hình như là đào phạm?” Vừa rồi lời của bọn họ mặc dù cô nghe rõ ràng, thế nhưng rất rõ ràng và trung gian trong đó có một ít khúc chiết cô cũng không biết.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 162

Dương Hiểu Đồng đã cứu ba người bọn họ, cho nên tất nhiên ba người bọn họ cũng không muốn giấu giếm gì.

Nghe Dương Hiểu Đồng hỏi, Trương Vân không khỏi thở dài nói: “Vốn ba huynh đệ chúng ta ở quê mở một quán cơm. Mặc dù không nói tới cực kì náo nhiệt nhưng cũng buôn bán không tệ. Thế nhưng quán cơm sát vách quan hệ với chúng ta vẫn luôn không tốt, có một lần bọn họ cố ý chạy tới gây sự, dọa tất cả khách hàng chạy đi, rồi còn muốn hủy việc làm ăn của chúng ta. Người không phạm ta, ta không phạm người, đối phương cũng đã bắt nạt tới trước cửa rồi, chúng ta đương nhiên không có khả năng nén giận, cứ như vậy hai bên làm rùm beng lên, cuối cùng càng náo đến mức đánh nhau, trong cơn tức giận chúng ta đánh tàn phế vài người tới quấy rối quán cơm, cũng bởi vậy mà bị kiện cáo, rồi bị bắt ngồi tù.”

Nói đến đây, sắc mặt Trương Vân lại càng hiện lên vẻ phẫn nộ: “Ba người chúng ta chỉ bị chịu án hai năm, hiện tại đã đi tù hơn một năm, còn nửa năm nữa chúng ta có thể được thả ra, nhưng không nghĩ tới những thứ cảnh sát thối tha kia, sau khi nhận tiền của mấy kẻ nhà giàu, thế nhưng trao đổi thân phận ba người chúng ta với ba tên nhận án tử hình, một tháng sau chuẩn bị để ba người chúng ta thay thế ba người bọn chúng đi chấp hành tử hình! Ba người chúng ta cũng là dưới cơ hội ngẫu nhiên mới biết, nếu không chúng ta vẫn không biết chuyện, đợi đến một tháng sau chúng ta liền chết không minh bạch.”

Nghe Trương Vân nói xong tất cả, Dương Hiểu Đồng cũng đã hoàn toàn hiểu rõ chân tướng sự tình, đối với tào ngộ của ba người Trương Vân cũng

có chút đồng tình. Thế giới hiện tại, loại chuyện này cô cũng đã sớm nghe nói qua, chỉ là không ngờ sẽ gặp được mà thôi. Dương Hiểu Đồng nói: “Tiếp theo các người chuẩn bị làm sao bây giờ? Các người là đào phạm, phải vẫn trốn.”

Nghe cô nói, ba huynh đệ Trương gia đồng thời nhú mày, đây chính là vấn đề bọn họ lo lắng nhất. Vốn dĩ ba người bọn họ còn chuẩn bị sau khi ra tù tiếp tục mở quán cơm, nhưng thân phận bây giờ căn bản không có khả năng mở quán cơm, sợ rằng quán cơm còn chưa khai trương bản thân đã bị bắt vào ngục giam rồi.

Kháng án? Lời nói này sẽ có người tin sao? Hơn nữa hiện tại quan lại bao che cho nhau, có ích lợi gì, làm như vậy không thể nghi ngờ là tự chui đầu vào lưới.

Nhìn thấy trên mặt ba huynh đệ Trương gia lộ ra thần sắc khó xử, Dương Hiểu Đồng liền hiểu rõ suy nghĩ hiện tại trong lòng bọn họ, chột mở miệng nói: “Không thì như vậy, làm việc giúp ta ở hắc bang thế nào?”

Nghe cô nói, ba huynh đệ Trương gia đồng thời nhìn về phía Dương Hiểu Đồng, thần sắc trong mắt rất phức tạp.

“Ta chỉ nói ra đề nghị mà thôi, quyền quyết định vẫn nằm trên tay các người, ta sẽ không ép buộc các người. Chỉ cảm thấy nếu như các người không có chỗ nào tốt để đi vậy thì đi theo ta cũng không tệ, thân phận của các người sẽ không bị phát hiện.”

Ở hắc đạo, rất nhiều người cũng đều có án, nhưng có ai sẽ nói, bọn họ hắc đạo và cảnh sát vốn chính là đứng ở phía đối lập, căn bản không cần lo lắng mấy vấn đề này.

Ba huynh đệ Trương gia liếc mắt nhìn nhau một cái, đều biết ý nghĩ của đối phương, ba người đồng thời nói: “Vậy cảm ơn ân nhân, sau này ba huynh đệ chúng ta nhất định sẽ tận tâm tận lực giúp ngài làm việc.”

Không hề nghi ngờ, thân phận hiện tại của bọn họ là đào phạm, căn bản không thể lộ ra bên ngoài, tương lai cũng không có nơi nào có thể đi. Vừa lúc Dương Hiểu Đồng cho bọn hắn một nơi để đi. Hắc đạo, mặc dù trước đây bọn họ có chút không thích nhưng đối với bọn hắn bây giờ mà nói lại không có quan hệ, quản hắn hắc đạo bạch đạo cái gì, điều này cũng đã không quan trọng. Huống chi Dương Hiểu Đồng cứu bọn họ, mệnh của bọn họ đều là của Dương Hiểu Đồng, tất nhiên sẽ không cự tuyệt Dương Hiểu Đồng.

Thấy ba người nhanh như vậy đã đáp ứng, ngược lại còn khiến cho Dương Hiểu Đồng có chút kinh ngạc, chỉ là nhìn bộ dáng bọn hắn, lời nói kia cũng không phải trái lương tâm, cô liền cười gật đầu.

“Chỉ cần thật tình làm việc cho ta, ta tuyệt đối sẽ không bạc đãi các người. Mấy tên cảnh sát kia giao cho các người, ta ở trên xe phía trước chờ các người.”

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, ba người đều cảm kích nhìn Dương Hiểu Đồng, cô gái này thực sự thông minh. Bây giờ bọn họ đối với mấy tên cảnh sát này tràn ngập tức giận, vừa lúc nhân cơ hội này có thể để bọn họ có oán báo oán.

Không đợi ba người trả lời, Dương Hiểu Đồng liền đi về phía xe, bước tiến nhìn như rất chậm nhưng tốc độ lại cực kỳ nhanh, trong thời gian ngắn đã tiến vào trong xe.

Thấy tình trạng đó, ba huynh đệ đều nở nụ cười đi về phía tên cảnh sát kia. Vấn đề bọn họ bị trúng đạn hiện tại phải rất suy yếu nhưng sau khi uống Hồi Hoàn đan của Dương Hiểu Đồng, trừ hành động có chút bất tiện ra, những thứ khác đã không có vấn đề gì quá lớn.

Cảnh sát kia nhìn thấy trong mắt ba người lóe ra phần nộ, ý thức được chính mình sắp thảm, vội vàng lớn tiếng hô: “Ba vị đại ca, ta sai rồi, các

người bỏ qua cho ta đi, sau này ta không dám, cũng không dám nữa.”

Ở dưới tình huống hiện tại, mặt mũi, tự tôn cái gì cũng đã không còn quan trọng, tên cảnh sát đã vút tất cả đi rồi, nếu không phải hiện tại bị trói không thể động đậy, sợ rằng hãn cũng đã sớm quỳ xuống đất cầu xin tha thứ rồi.

Thế nhưng huynh đệ Trương gia có thể bởi vì hãn cầu xin tha thứ mà bỏ qua cho hãn sao?

Bao nhiêu chiêm chọc, lúc trước chính hãn chế nhạo bọn họ, hiện tại lại thay đổi một cục diện khác.

Từng bước từng bước tiến gần về phía hãn tới, nội tâm phần nộ cũng đạt tới đỉnh điểm.

“A... A...”

“Cầu các người bỏ qua cho ta đi...”

“A...”

Từng tiếng tiếng rên thảm thiết truyền ra từ trong rừng cây, Dương Hiểu Đồng ngồi trên xe đều nghe được rất rõ ràng. Chỉ có điều chuyện này hiển nhiên không thể khiến sắc mặt cô có chút dao động nào, trái lại tư chất của mấy thủ hạ không tệ khiến tâm tình của cô khá hài lòng.

Cảnh sát như vậy quả thực chết không luyện tiếc.

Đợi sau khi ba huynh đệ Trương gia từ trong rừng cây đi ra, Dương Hiểu Đồng liền đưa bọn họ cùng nhau về bang Hải Diễm, dọc theo đường đi, Dương Hiểu Đồng giới thiệu với bọn họ về tình hình hiện tại của bang Hải Diễm, cùng với việc đến lúc đó bọn họ nên làm những gì.

Dựa theo ý nghĩ Dương Hiểu Đồng, có thể trực tiếp để ba huynh đệ Trương gia đi theo sau mình, giúp mình làm việc, như vậy thời điểm chính mình cần dùng người cũng có thể dùng, về phần những chuyện khác trong bang phái thì tùy ý bọn họ. Chỉ vâng mệnh với cô, như vậy là đủ rồi.

Đối với lần này, ba huynh đệ Trương gia không có chút dị nghị nào, tuy nói niên kỷ Dương Hiểu Đồng rất nhỏ, nhưng thực lực của cô đã chinh phục bọn họ, giúp cô làm việc bọn họ tâm phục khẩu phục, bất luận góc độ là ơn cứu mạng hay bội phục thân thủ của cô, bọn họ đều sẽ tận tâm tận lực làm việc.

“Chỉ cần các người trung thành với ta, ta sẽ không bạc đãi các người, thậm chí một chiêu ta vừa lộ ra kia, cũng có thể truyền dạy cho các người.” Nếu như ba người bọn họ thực sự tin được, cô sẽ trọng điểm bồi dưỡng bọn họ, như vậy cho dù cô có việc phải rời khỏi, bang Hải Diễm vẫn còn ba người bọn họ giúp tọa trấn.

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, ba huynh đệ đều nhìn đối phương liếc mắt một cái, trong mắt hiện ra thần sắc kích động, một chiêu vừa rồi thực sự khiến cho bọn họ quá kinh diễm, nếu có một ngày bọn họ có thể học được, vậy thì thật sự là...

Sau này còn có ai dám như mấy tên thối cảnh sát bắt nạt bọn họ? Thậm chí bọn họ còn có thể trở lại báo thù, sự tình trong ngục giam là sỉ nhục một đời của bọn họ, nếu như có thể, bọn họ nhất định sẽ hoàn trả trả thù tất cả!

Trong lòng càng quyết tâm sau này phải biểu hiện thật tốt.

Tới bang Hải Diễm, Trần Vĩ nhìn thấy Dương Hiểu Đồng dẫn theo ba nam nhân trở về, trong mắt có thần sắc nghi hoặc, nhưng hắc ở hắc bang lăn lộn nhiều năm như vậy, cũng có thể đoán được đại khái. Lên tiếng chào hỏi cùng Trần Vĩ sau đó mang theo ba huynh đệ Trương gia đi phòng tiếp khách, Trần Vĩ cũng theo qua đó.

“Giới thiệu với các người một chút, đây là nhị đương gia bang Hải Diễm – Trần Vĩ.”

“Nhị đương gia.” Mặc dù ba người không sinh hoạt ở hắc bang nhưng trên cơ bản vẫn hiểu biết một chút.

Trần Vĩ gật gù đầu với bọn họ, chợt nhìn Dương Hiểu Đồng, Dương Hiểu Đồng thuận tiện giới thiệu: “Ba người bọn họ là huynh đệ, Trương Vân, Trương Vũ, Trương Lô. Sau này bọn họ cũng là một phần tử của bang Hải Diễm chúng ta, chỉ có điều ở trong bang Hải Diễm bọn họ cũng không làm việc, trực tiếp tuân lệnh của ta.”

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, trong lòng Trần Vĩ lập tức nổi lên cảnh báo, cách làm của cô rất bình thường, hẳn cũng có thể hiểu, nhìn ba người này hẳn cũng không tệ, không nghĩ tới nhanh như vậy đã có người tới, trong khoảng thời gian này bản thân hẳn cần biểu hiện thật tốt a! Nếu không đến lúc đó đại đương gia cảm thấy ba người bọn họ có tác dụng lớn hơn mình vậy làm sao bây giờ.

Nghĩ tới đây, Trần Vĩ liền quyết định tương lai nhất định phải hảo hảo làm việc, làm được tận thiện tận mỹ (làm tốt nhất, đẹp nhất).

Nếu như hiện tại Dương Hiểu Đồng biết ý nghĩ của Trần Vĩ, sợ rằng sẽ phải cười không khép miệng được, không ngờ bản thân vô ý làm việc lại đưa đến hiệu quả như vậy.

“Được rồi, ông tìm một chỗ để ba người bọn họ ở đi.” Hướng phía Trần Vĩ gật gù đầu, ý bảo Trần Vĩ có thể rời đi.

“Thân phận của các người không cần nói với người khác, ở trong này cũng không cần lo lắng thân phận đào phạm, thực lực mạnh là được, thân thủ của các người cũng không tệ lắm, nhưng chỉ là đối người bình thường mà thôi, trong khoảng thời gian tới đây ta sẽ tìm huấn luyện đến chuyên

môn huấn luyện ba người các người, hi vọng các người không để cho ta thất vọng.”

Nghe cô nói, ba người đồng loạt gật đầu đáp ứng nói: “Chúng ta nhất định sẽ nỗ lực!” Trong mắt ba người lóe ra quang mang kiên định.

Mặc dù Dương Hiểu Đồng nói chuyện có vẻ rất đạ mạp, nhưng bọn họ lại biết Dương Hiểu Đồng đang quan tâm bọn họ. Lời Dương Hiểu Đồng theo một góc độ khác đang giải thích nói cho bọn họ biết phải có thực lực mạnh mới có thể ngăn chặn miệng những người khác. Chuyên môn tìm người đến huấn luyện bọn họ không thể nghi ngờ là vì để cho bọn họ rất nhanh cường đại lên.

“Rất tốt, ta rất kỳ vọng được thấy biểu hiện của các người, cũng hi vọng các người có thể mau chóng tiến vào quỹ đạo làm việc. Ta mỗi ngày đều sẽ tới, nhưng thời gian không cố định, ta sẽ nói với Trần Vĩ, có gì cần nếu muốn có thể nói với Trần Vĩ, hoặc cũng có thể nói với ta.”

Nói xong, Dương Hiểu Đồng cầm chi phiếu lên, xoát xoát xoát rất nhanh viết xong chi phiếu đưa cho ba người bọn họ: “Số tiền này các người cầm trước, sau này mỗi tháng đều sẽ có tiền lương cùng với tiền thưởng, ta nói rồi, thật tình làm việc cho ta ta sẽ không bạc đãi các người, về phần có thể được bao nhiêu sẽ phải nhìn chính các người.”

Trương Vân vừa cầm chi phiếu lên nhìn, lập tức sửng sốt, thậm chí có sáu số, một trăm vạn! Bọn họ vừa mới đến, tiện tay đã cho hẳn một trăm vạn như thế! Tính ra bình quân mỗi người cũng có ba mươi ba vạn, nhìn thấy một màn này, bọn họ lập tức cảm giác mình không đi theo sai người, theo đại đương gia như vậy, tương lai bọn họ rất triển vọng ah!

Bây giờ tiền tài đối với Dương Hiểu Đồng đã không còn chú trọng (để ý và quan trọng), mỗi ngày Âm Kim Mai Cô đều kiếm đấu vàng, trước đây

một trăm vạn sẽ làm cô kích động, hiện tại ngay cả mí mắt cũng không nháy một chút.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 163

Khi Dương Hiểu Đồng ở đây nói chuyện với ba huynh đệ Trương gia, lúc này Nghiêm gia lại là cảnh tượng long trời lở đất.

Thương thế trên người Nghiêm Tuấn Trạch nếu đổi lại là người bình thường, sợ rằng không được một tháng là không thể khỏi, nhưng Nghiêm Tuấn Trạch lại khác biệt, hẳn vốn là người tu chân, hơn nữa tố chất thân thể cũng không kém, do đó thương thế thoát nhìn nghiêm trọng nhưng lại chưa thương tổn tới gân cốt, cho nên trong thời gian thật ngắn đã bắt đầu khỏi hẳn.

Thế nhưng tốt và không tốt cũng chẳng có gì khác nhau, bởi vì hẳn triệt triệt để để bị giam lỏng, di động bị lấy mất, trừ Nghiêm gia ngoài ra bất kỳ địa phương nào cũng không cho phép hẳn đi. Hẳn đã thử quá chạy trốn, đã thương hộ vệ trông coi, nhưng kết quả bi kịch là ba hẳn lại tự mình đến giám thị hẳn, đến một bước này hẳn cũng buông tha ý niệm chạy trốn.

Nghiêm Tuấn Trạch đứng trong gian phòng nhìn rừng trúc bên ngoài cửa sổ, khóe miệng không khỏi hiện lên nụ cười tự giễu. Hẳn đã không ăn không uống chừng mấy ngày. Mình cũng bao nhiêu? Cho tới bây giờ hẳn đều nghĩ biện pháp khiến mình cường đại hơn, cho rằng mình đã có thực lực, không nghĩ tới bây giờ lại còn bị nhốt.

Vẫn như cũ không trốn thoát khỏi lồng giam nhỏ bé này. Đáy mắt hiện lên ưu thương, Hiểu Đồng, hiện tại em hoàn hảo sao? Anh rất nhớ em...

“Cốc cốc cốc” tiếng gõ cửa vang lên.

“Tiến vào” Nghiêm Tuấn Trạch thuận miệng nói, ngay cả đầu cũng không quay lại, bởi vì người tới là ai hãn căn bản không có hứng thú biết.

“Thiếu gia, lão gia mời ngài đi phòng nghị sự một chuyến.” Người tới cung kính nói. Ở Nghiêm gia địa vị của Nghiêm Tuấn Trạch cũng không thấp, nhất là gần đây sau khi biết Nghiêm Tuấn Trạch rất có khả năng thông gia cùng Diệc Tuyết, mọi người đều biết một khi thông gia thành công, địa vị của Nghiêm Tuấn Trạch ở Nghiêm gia tuyệt đối sẽ tăng cao rất nhiều, thậm chí còn lập tức làm gia chủ cũng không chừng.

“Biết.” Vẫn như trước không có quay đầu, lời nói Nghiêm Tuấn Trạch rất bình thản, tựa hồ chuyện này cùng hãn không có chút quan hệ nào.

Đợi sau khi người thông báo rời khỏi, Nghiêm Tuấn Trạch mới chậm rãi xoay người, hãn biết lần này khẳng định lại muốn nói tới chuyện thông gia với Diệc gia, mấy ngày nay chuyện này hãn đã suy nghĩ rất lâu, mâu thuẫn suy nghĩ rất nhiều.

Mặc dù hãn biểu hiện ra chuyện gì cũng không có nhưng thực sự hãn đã suy nghĩ rất nhiều rất nhiều. Dựa theo nội tâm của hãn, vô luận như thế nào hãn cũng không muốn cưới Diệc Tuyết, trong lòng hãn chỉ có một người là Hiếu Đồng, thế nhưng gia tộc nuôi dưỡng hãn nhiều năm như vậy, mặc dù cũng xem nhẹ rất nhiều, nhưng vô luận như thế nào thì hãn cũng là tam thiếu gia.

Dù ít dù nhiều, không thể phủ nhận, hãn không có cách nào bỏ lại gia tộc của mình mà không đếm xỉa. Nếu như mình thuận tụy vì mình hoặc vì gia tộc suy nghĩ, vậy quyết định lại đơn giản hơn rất nhiều, chỉ có điều, đáng tiếc bị kịch chính là hãn bị kẹp ở giữa hai người, thống khổ nhất.

Rất nhanh liền đi tới phòng nghị sự gia tộc, lần trước ở trong này hãn biết sự tình thông gia, lại lần nữa tới nơi này, lại vẫn vì chuyện này.

Không giống với trong tưởng tượng, ở đó chỉ có hai người Nghiêm Nguyên Vành và Nghiêm Túc.

Nghiêm Tuấn Trạch thi lễ với hai người: “Thái gia gia, ba.” Trên mặt không có biểu tình gì, đạm nhiên đứng ở một bên.

Nghiêm Túc gật đầu nói: “Ngồi đi.” Đối với đứa bé Nghiêm Tuấn Trạch này, ông cũng có chút bất đắc dĩ, lại nói tiếp bọn họ cũng có lỗi rất lớn, trước đây là bọn hắn nói ủng hộ nó và Dương Hiểu Đồng ở cùng một chỗ, thậm chí còn cố vũ nó theo đuổi Dương Hiểu Đồng, bây giờ lại ngăn trở bọn họ. Điều này làm cho ông người làm trưởng bối cũng có chút xấu hổ, nhưng vì tương lai toàn bộ gia tộc, nét mặt già nua này của ông cũng không thể không buông xuống.

Ba người đều ngồi xuống, nếu như không phải bầu không khí này quá mức trầm nặng, còn tưởng rằng người một nhà đang ngồi nói chuyện phiếm.

“Tuấn Trạch a, nói một chút suy nghĩ trong lòng cháu đi.” Nghiêm Tuấn Trạch đã mấy ngày một giọt nước cũng chưa uống, không thể không nói trong lòng ông cũng lo lắng.

Sắc mặt Nghiêm Tuấn Trạch so với trước đây còn tái nhợt hơn mấy phần, liếc mắt nhìn Nghiêm Túc và Nghiêm Nguyên Vành, chậm rãi mở miệng nói: “Suy nghĩ của cháu hai người còn không rõ ràng sao?” Mấy ngày nay hắn đã dùng hành động của mình nói rõ suy nghĩ của mình.

Nghe hắn nói, khóe miệng Nghiêm Túc hơi cong lên, nếu nhìn kỹ có thể thấy bộ dáng tự hào kia rất giống với Nghiêm Tuấn Trạch. “Có mấy lời ta đã nói qua, ta cũng không muốn nhiều lời. Tuấn Trạch, cháu nên biết, gia tộc chúng ta đã thành lập mấy trăm năm, vẫn duy trì danh vọng và địa vị tới hiện tại, ta không hi vọng nó bị phá hủy trên tay của ta, tin rằng cháu cũng sẽ không hi vọng vì bản thân mà trở thành tội nhân của gia tộc?”

Giọng nói tang thương lại trầm thấp, thế nhưng ý tứ trong đó lại đè nặng khiến Nghiêm Tuấn Trạch không nói được lời nào. Nghiêm Tuấn Trạch kinh ngạc ngẩng đầu lên, không ngờ Nghiêm Túc sẽ nói ra lời nghiêm trọng như thế, hưng suy toàn bộ gia tộc, vậy mà chỉ quyết định bằng một cuộc hôn nhân.

“Ta không phải đang nói đùa, cháu nên hiểu rõ tính nghiêm trọng của chuyện này, tuyệt đối không phải có thể tùy ý làm bậy. Ta và ba cháu đều biết, chuyện này nếu như cháu không nguyện ý, như vậy vô luận như thế nào cũng sẽ không có cách nào thành công. Bởi vì cho dù cưới Diệc Tuyết về, cháu đối xử không tốt với cô ta, hai gia tộc vẫn sẽ nảy sinh xung đột. Bây giờ chúng ta có thể làm chính là khuyên cháu tiếp thu Diệc Tuyết.”

Nghiêm Tuấn Trạch không nói gì, không thể phủ nhận, Nghiêm Túc nói lời này khiến hấn xúc động không nhỏ. Cho tới bây giờ thái gia gia ở Nghiêm gia đều mạnh mẽ như vậy thế, thậm chí còn không phân rõ phải trái, lúc này lại dùng giọng điệu nói chuyện giảng đạo lý với hấn, khuyên hấn, nếu như đổi lại là trước đây, căn bản là nghĩ cũng không dám nghĩ.

Sau khi Nghiêm Túc phát hiện Nghiêm Tuấn Trạch đang nghe ông nói chuyện, đáy mắt hiện lên tia sáng, lập tức trong lòng cũng có chút sáng tỏ. Cháu của mình, cuối cùng bản thân ông cũng hiểu nó một chút. Dù sao nhiều ngày như vậy, nó vẫn luôn không làm ra sự tình quá mức và phản loạn, điều đó đã nói lên nó là một người rất có trách nhiệm. Hấn không phải không hiểu, chỉ có điều không cách nào buông tha tình cảm của mình mà thôi.

“Ta và ba cháu, hiện tại thật tình khẩn cầu cháu, cưới Diệc Tuyết, không cần bạc đãi cô ta, vì cả gia tộc, vì tất cả tộc nhân, người Nghiêm gia xin lỗi cháu, xin cháu tha thứ cho.” Làm bộ dáng, Nghiêm Túc và Nghiêm Nguyên Vành lại muốn quỳ xuống trước mặt Nghiêm Tuấn Trạch.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn thấy một màn này, vội vàng kéo hai người: “Thái gia gia, ba, các người như vậy sao cháu chịu được, mau đứng lên.”

Hai người đồng thời nhìn Nghiêm Tuấn Trạch, đang chờ đợi câu trả lời của hắn, bọn họ đã làm đến một bước này, nếu như hắn vẫn không đáp ứng, bọn họ cũng không còn cách nào.

Lúc này nội tâm chấn động của Nghiêm Tuấn Trạch sợ rằng qua nhiều năm như vậy đây là một lần khắc sâu nhất. Cho tới bây giờ Thái gia gia cao cao tại thượng và ba vậy mà lại mở miệng khẩn cầu chính mình, thậm chí còn quỳ xuống, chuyện này rốt cuộc tạo bao nhiêu áp lực cho hắn.

Nắm nắm tay cuối cùng vô lực buông ra, trong ánh mắt mong chờ Nghiêm Túc và Nghiêm Nguyên Vành, vô hồn gật đầu...

Nghiêm Tuấn Trạch giống như cái xác không hồn về gian phòng của mình, bình tĩnh ngồi ở mép giường, ánh mắt dẹt ra, ai cũng không biết rốt cuộc hắn đang suy nghĩ gì.

Nghiêm Túc và Nghiêm Nguyên Vành nhìn bóng lưng Nghiêm Tuấn Trạch rời khỏi, đáy mắt vẻ bất đắc dĩ chợt lóe rồi biến mất, chỉ duy trì trạng thái nhìn thật lâu mới biến mất. Trong lòng đều nói: Đứa nhỏ, Nghiêm gia xin lỗi cháu (con), cảm ơn cháu (con) cứu Nghiêm gia.

Trong khoảng thời gian này Dương Hiểu Đồng thừa dịp luyện chế không ít đan dược trị ung thư phổi, đan dược trị ung thư não cũng đã đang thử luyện chế, không biết có phải do niềm tin trở nên mạnh mẽ, tốc độ Dương Hiểu Đồng luyện đan so với dĩ vãng có đề cao không ít, một màn này khiến cho Tư Đồ Dương luôn luôn yên lặng không biểu lộ gì trước mọi việc trên mặt cũng lộ ra thần sắc ngạc nhiên, nhìn thấy thế Du Du không khỏi vui vẻ.

Đã bao nhiêu năm, Tư Đồ Dương vĩnh viễn đều là một bộ dáng đăm chiêu, dường như chuyện gì cũng không thể khiến cho hắn dao động, Hiểu Đồng thật sự rất giỏi.

Dương Hiểu Đồng vô luận học tập cái gì đô cực kì nghiêm túc, sau khi đột phá cấp ba, thực lực Forlani lại lần nữa đề cao, mà Dương Hiểu Đồng lại phát khởi ngoan cố, vô luận bị đánh thảm tới mức nào đều sẽ dùng hết khí lực toàn thân tiếp tục đấu, sự cố chấp kia khiến Forlani nhìn mà lú lờ. Loại này ngoan cố không sợ chết này là bắt đầu có từ khi nào?

Mọi người đều nói không sợ tên cướp, chỉ sợ người không muốn sống, mà hiện tại Dương Hiểu Đồng lại cùng người không muốn sống không có gì chênh lệch.

Hiện tại trên tay Dương Hiểu Đồng cũng dính qua máu tươi, tâm tình so với quá khứ lại có sai biệt không nhỏ, trước đây cô chưa từng giết người, không có tàn nhẫn như vậy, rất dễ dưỡng hổ vì hoạn (hàm ý yếu đuối, mềm lòng ngược lại tự chuốc lấy họa cho mình), mà hiển nhiên bây giờ cô đã tàn nhẫn hơn không ít.

Trước đây cần ít nhất sau hai tháng mới có thể tạm đánh hòa nhau với thượng tá Forlani, nhưng bây giờ một tháng còn chưa tới, cô đã có thể chính diện đối chiến với Forlani.

Du Du đứng trong Thiên Hàng Bảo Điện nhìn Dương Hiểu Đồng phá lệ nghiêm túc, thần sắc trong mắt rất phức tạp, nhưng cũng không phải mặt trái. Cô hiểu cảm giác trong lòng Dương Hiểu Đồng, cho nên cô ấy mới huấn luyện chính mình ác độc như thế, làm cho bản thân nhanh chóng cường đại, nhìn cô ấy cố gắng như vậy cô cũng đau lòng, chỉ có điều cô cũng sẽ không ngăn cô ấy lại, thực lực Hiểu Đồng được đề thăng là chuyện cô nguyện ý nhìn thấy.

Thời điểm khi cô ấy có được Thiên Hàng Bảo Điện cũng đã định trước cả đời này của cô ấy nhất định không tầm thường, hiện tại năng lực còn chưa đủ, thế nhưng cô tin không lâu sau bọn họ sẽ có đủ năng lực, cô cũng sẽ cùng Hiểu Đồng cùng nhau đứng ở đỉnh thế giới!

Luyện vật lộn tự do xong, Dương Hiếu Đồng lại đi luyện tập khinh công, ở trong khoảng thời gian này, cô đã cảm nhận được tất cả chỗ tốt của khinh công, không chỉ là thủ đoạn bảo mệnh tuyệt hảo, lúc tranh đấu cũng có tác dụng vô cùng kỳ diệu.

Linh nhi vốn cho rằng giai đoạn thứ nhất cô ít nhất phải tiêu phí hơn ba tháng, dù sao lúc trước cô (LN) cũng hao phí lâu như vậy mới luyện thành, hơn nữa sư phó vẫn còn khen bản thân cô là thiên tài khó gặp, nhưng Dương Hiếu Đồng gần một tháng đã có thể luyện thành giai đoạn thứ nhất. Khiến cho Linh nhi chỉ có thể giả ngây giả dại, đánh ha ha nói mình lúc trước không tới một tháng đã luyện thành, lại rước lấy Du Du cười ha ha...

Hôm nay là một ngày đặc thù, không vì cái gì khác, chỉ vì vào hôm nay Âm Kim Mai Cô muốn đẩy ra sản phẩm mới hạng nhất – Thanh Phổi Đan.

Hai ngày trước Dương Hiếu Đồng đã bắt đầu bố trí chuyện này, người trong công ty cũng đã biết, quảng cáo đã được quảng bá rộng rãi, lại một lần nữa tạo thành cơn lốc trên toàn bộ Trung Quốc.

Thanh Phổi Đan, khi mọi người nghe thấy tên này đều rất kỳ quái, bởi vì không biết đây là ý gì, thế nhưng sau khi Âm Kim Mai Cô giới thiệu tác dụng Thanh Phổi Đan, tất cả mọi người đều sôi trào, không có người nào có thể bảo trì bình tĩnh.

Tác dụng của Thanh Phổi Đan là có thể chữa khỏi ung thư phổi, vô luận là ung thư phổi thời kì đầu hay ung thư phổi thời kì cuối cũng có thể triệt để chữa khỏi, hơn nữa tốc độ cực nhanh, hiệu quả thật tốt, sẽ không tái phát.

Ung thư phổi, tất cả mọi người đều biết, một khi bị bệnh sau đó trên cơ bản chẳng khác nào nhận án xử tử hình, bình thường thời gian phát hiện cũng đã là ung thư phổi thời kì cuối, mà người bệnh cũng đã bắt đầu tính thời gian bản thân mình còn sống trên thế giới này được bao nhiêu ngày.

Có ai mà không tham sống? Không hề nghi ngờ là không có! Có người có cả đồng tiền lớn nhưng lại không có sinh mệnh, nếu như có thể, bọn họ nguyện ý trả giá đại giới, chỉ cần mình có thể tiếp tục được sống.

Tin tức này không thể nghi ngờ khiến cho vô số người bệnh ung thư phổi sinh hi vọng.

Hôm nay là ngày đầu tiên Thanh Phổi Đan đưa ra thị trường, bên ngoài đã có cả biển người, so với thời điểm thương hội Âm Kim vừa mới khai trương cũng không kém bao nhiêu. Bởi vì từ hai ngày trước cũng đã đưa ra tin tức này, vô số người bệnh ung thư phổi và người nhà đều chạy đến Thụy Thành.

Trong hai ngày này, tất cả tửu điếm, khách sạn, nhà hàng ở Thụy Thành toàn bộ chật ních, chính là vì Thanh Phổi Đan được bán ra.

Nhìn thấy một màn này, Dương Hiểu Đồng cũng bắt đầu muốn mở tửu điếm, tửu điếm kiếm tiền thật dễ ah!

Khi Dương Hiểu Đồng phát hành Thanh Phổi Đan cũng đã nghĩ đến chuyện này sẽ dẫn tới náo động, cho nên cũng điều không ít người từ bang Hải Diễm đến Âm Kim Mai Côi quản lý trị an.

Cứ như vậy, bang Hải Diễm có thể tạo được tác dụng lớn hơn nữa, cô cũng không hy vọng ở đây trong ngày hôm nay sẽ xảy ra vấn đề gì.

Tám giờ, cửa còn chưa mở, ngoài cửa đã tụ tập đầy người. Nghe nói rất nhiều người đã bắt đầu xếp hàng từ hôm qua, rất sợ trễ một bước sẽ không mua được, cũng bởi vậy xuất hiện rất nhiều người xếp hàng, do đó kiếm lấy tiền tài. Việc này khiến cho Dương Hiểu Đồng cũng một trận thẹn thùng, thế nhưng càng nhiều hơn là cao hứng.

“Đại ca, người là người Thụy Thành sao?”

“Ừ, đúng thế, làm sao vậy?”

“Tiểu đệ mới từ X thành qua đây, đối với Âm Kim Mai Côì không biết a, ta từ trong miệng một số người nghe nói sản phẩm của Âm Kim Mai Côì hiệu quả rất tốt có phải hay không?” Hãn cũng không phải rất có tiền nhưng trong nhà ba hãn bị ung thư phổi, vốn tưởng rằng không có hy vọng, thế nhưng Âm Kim Mai Côì lại cho hãn hi vọng, vậy nên trước tiên hãn đã chạy tới đây.

Mặc dù chuyện của Âm Kim Mai Côì hãn cũng từng nghe nói, nhưng dù sao hãn chưa tới qua, trong lòng cũng có chút lo lắng.

“Cái gì?” Người nọ rất kinh ngạc nhìn về phía người đặt câu hỏi: “Hiệu quả Âm Kim Mai Côì không phải rất tốt, mà là cực kì tốt! Tốt đến mức không tưởng tượng được. Ta vừa nghe người hỏi câu này thì biết người là người nơi khác, hơn nữa còn cách rất xa.”

“Người ở đây đều biết?”

“Các thành thị gần Thụy Thành có ai mà không biết rõ Âm Kim Mai Côì! Lúc trước ta cũng không tin, chỉ có điều sau khi mua qua sản phẩm sẽ biết, kia thật sự không chỉ là hai chữ thần kỳ mà thôi!”

“Thần kỳ như thế nào?”

“Đại đa số sản phẩm Âm Kim Mai Côì mọi người đều nhìn thấy tận mắt, người có thấy thuốc giảm béo ăn một lần sau đó ngủ một giấc lập tức gầy, vóc người có thể so với người mẫu sao? Người thấy qua Mỹ Dung Đan ăn một lần tất cả tàn nhang trên mặt đều biến mất toàn bộ không? Người thấy qua...”

Người vừa hỏi bị hãn nói sừng sốt: “Những thứ này đều là sự thực a? Ta còn tưởng rằng chỉ là quảng cáo thôi.”

“Chỗ khác có thể nói là quảng cáo, nhưng sản phẩm của Âm Kim Mai Côì quảng cáo đều là sự thật, một chút cũng không nói điêu. Người xem Thanh Phôi Đan này không phải cũng là lần đầu tiên phát hành sao? Người tới mua đã có nhiều như vậy, bởi vì bọn họ đều tin tưởng Âm Kim Mai Côì, Âm Kim Mai Côì đã cho chúng ta thấy quá nhiều kỳ tích, tin rằng lần này nhất định cũng không có vấn đề. Nói chung a, huynh đệ ta sẽ nói cho người biết, lần này người đến là đúng rồi!”

“Ha ha, vậy thì tốt!” Nghe người kia nói như thế, tảng đá lớn trong lòng hẳn rất cuộc cũng hoàn toàn buông xuống, đồng thời đối với Âm Kim Mai Côì cũng bắt đầu kính ngưỡng (tôn trọng và tín ngưỡng)...

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 164

Thời gian khai trương, Dương Hiểu Đồng cũng tự mình đứng ở đại sảnh chú ý các loại chi tiết. Bởi vì người đến quá nhiều, cho nên tất cả nhân viên cũng không phải đều là nhân viên chính thức, cô cũng tìm một số nhân viên tạm thời, chỉ hi vọng sẽ không xảy ra chuyện gì.

Trong thời điểm này xảy ra một chút trở ngại đều sẽ khiến cho danh dự của Ám Kim Mai Côi bọn họ bị hao tổn. Cô muốn cho công ty của mình vô luận trong tình huống nào cũng có thể坦然 xử trí, vô luận tới bao nhiêu người, tất cả mỗi người đều có thể được hưởng thụ đãi ngộ quý khách.

Một ngày quan trọng như vậy, cô cũng nên ra mặt. Bởi vì thương phẩm hôm nay đại biểu cho Ám Kim Mai Côi không hề chỉ là sản phẩm trang sức làm đẹp, càng có thể làm cho mọi người khỏe mạnh.

Khiến Dương Hiểu Đồng cảm thấy buồn cười một điểm chính là bộ dáng không quen mặc âu phục đeo caravat kia các huynh đệ bang Hải Diễm, làm cho cô liên tiếp không nhịn được cười ra tiếng.

Cửa lớn Ám Kim Mai Côi phân hai con đường, một đường tất cả mọi người có thể tiến vào, một đường khác được trải thảm đỏ thì lại dành cho hội viên chuyên dụng.

Đây cũng không phải chế độ bất bình đẳng, chỉ là bản thân Dương Hiểu Đồng suy nghĩ. Tại đây dạng dưới tình huống như thế, ưu thế hội viên cũng được thể hiện ra, sau khi hội viên được hưởng thụ loại đãi ngộ này không

thể nghi ngờ tâm tư liền hư vinh tăng vọt, đồng thời đối với thân phận hội viên cũng rất vui mừng. Đã là hội viên của Âm Kim Mai Cô, có loại cảm giác này cũng là bọn hãnh thích được hưởng thụ.

Mà một ít người chưa phải hội viên, khi nhìn thấy một màn này, trong nội tâm cũng sinh ra ý nghĩ muốn trở thành hội viên, cứ như vậy, trong lúc vô tình, Âm Kim Mai Cô rất có thể sẽ nhiều ra một nhóm hội viên mới.

Tới tám giờ, mọi người đã nhao nhao chen chúc muốn đi vào hội trường.

Bình thường thông đạo bên này chen nửa ngày cũng không qua được, dù sao tất cả mọi người đều nghĩ mau một chút đi vào, như vậy chen đến chen đi, tốc độ càng ngày càng chậm, ngăn ở kia nửa ngày cũng không vào được, cho dù có người tới tổ chức trật tự, vẫn như trước không có hiệu quả lớn.

Mà đường đi chuyên dụng cho hội viên thì không giống vậy, hội viên tiến vào rất nhẹ nhàng, một chút cũng không chen chúc, hai bên quả thực chính là cách biệt một trời một vực. Rất nhiều hội viên tới sau cũng đã vào được mà người tới trước xếp hàng cũng chưa đi vào được.

Một màn này khiến cho bọn họ đồng thời vừa bất đắc dĩ và hâm mộ, trong lòng cũng thầm hạ quyết tâm, mình cũng muốn trở thành hội viên của Âm Kim Mai Cô, cũng không cần chịu tội như bây giờ, hơn nữa còn có thể hưởng thụ đãi ngộ cao cấp nhất.

Các nhân viên đều mặc quần áo đồng phục, trên mặt mang theo nụ cười lễ phép, nhiệt tình mà lại ôn nhu dò hỏi mỗi vị khách hàng cần gì cũng như đưa ra ý kiến tư vấn cho bọn họ.

“Chào tiên sinh ngài, xin hỏi ngài cần phục vụ gì?” Khuôn mặt nhân viên mang nụ cười thân thiết ôn nhu hỏi.

Nhìn thấy nụ cười như vậy, coi như một số người tính tình không tốt lúc này cũng không thể tức giận, trên mặt không khỏi hiện lên nụ cười, tiếng nói cũng thấp mấy phần: “Ta muốn mua Thanh Phôi Đan, không biết có thể mua ở đâu?”

“Ngài đi tới khu độc quyền, theo lối này tiến vào, theo thứ tự mỗi một phòng bắt đầu tất cả quầy hàng đều bán Thanh Phôi Đan, chúc ngài mua sắm vui vẻ.”

“Cảm ơn.”

...

Bởi vì hôm nay sản phẩm chủ lực là Thanh Phôi Đan, Dương Hiểu Đồng bày quầy hàng Thanh Phôi Đan cũng đưa tới lâu một, như vậy sẽ tương đối dễ dàng. Dù sao nhiều người như vậy, nếu như bày ở trên lầu, như vậy thang máy khẳng định sẽ không đủ dùng.

Người tới trên cơ bản đều muốn vào khu độc quyền bán Thanh Phôi Đan, nếu như không phải vì Thanh Phôi Đan, các sản phẩm khác cũng không cần vội vã đến xếp hàng.

Trái phải hai bên lối đi, tròn năm mươi gian phòng, hai trăm quầy chuyên doanh đều bán Thanh Phôi Đan, mặc dù quầy chuyên doanh này không ít nhưng người tới càng nhiều, bởi vậy trước mặt mỗi quầy chuyên doanh đều có một đám người.

Đợi khi mọi người đi tới khu độc quyền bán Thanh Phôi Đan, vốn tâm tình vô cùng khẩn trương muốn giành trước để mua hàng cũng đột nhiên bình tĩnh lại, bởi vì ở hoàn cảnh như vậy, nếu vẫn còn bộ dáng nôn nóng thì thật sự có chút cảm giác như nhà quê ra thành phố.

Đó là một gian phòng cực kì rộng lớn, đèn thủy tinh thật lớn treo chính giữa gian phòng, long lanh tia sáng chói mắt, chiếu sáng toàn bộ gian

phòng.

Tường dùng màu vàng nhạt kết hợp với ánh đèn chói mắt, phản xạ một chút màu vàng xinh đẹp, thoát nhìn hết sức mỹ lệ. Bốn góc tường có hoa văn màu đen phong cách cổ xưa, những hoa văn kia thoát nhìn tựa hồ không có kết cấu gì nhưng lại có thể hấp dẫn ánh mắt của người vẫn luôn phải nhìn kỹ hơn.

Trên mặt tường còn thiết kế một số ngọn đèn nhỏ, không có chỗ nào mà không tinh xảo tới cực điểm. Làm cho người ta cảm thấy cảnh đẹp ý vui, ở hoàn cảnh như vậy tâm tình cũng không khỏi khoan khoái.

Tố chất cả người cũng trong lúc vô tình đề cao, ở trong hoàn cảnh trang nhã như vậy mà làm ra hành động bất nhã thật sự quá không thích hợp.

Ba mặt của gian phòng đều bày rất nhiều quầy chuyên doanh, trước mặt mỗi quầy chuyên doanh đều có một người là nhân viên nữ xinh đẹp hoặc nhân viên nam anh tuấn, càng làm cho người ta trước mắt sáng ngời.

Càng hấp dẫn mọi người chính là trong quầy thủy tinh chuyên doanh, từng hộp một được đóng gói tinh mỹ (tinh xảo và đẹp), hộp vẫn như trước dùng hai loại màu sắc màu vàng và màu đen, phối hợp cùng một chỗ lại có cảm giác cao nhã nói không nên lời, chính giữa hộp chân được thiếp vàng dùng chữ nhỏ viết ba chữ Thanh Phôi Đan.

Nắp hộp được mở ra, làm cho người ta có thể thấy rõ ràng bộ dáng Thanh Phôi Đan, ước chừng giống như một hạt ngọc hơi lớn, rất tròn mà lại no đủ, chính giữa viên được có đường vân lam sắc gợn sóng, rất mỹ lệ. Nhất là từ trên Thanh Phôi Đan tỏa ra từng trận đan hương khiến tinh thần mỗi người thoải mái.

Chỉ có điều giá trị của Thanh Phôi Đan vẫn làm cho người ta đau lòng, bởi vì giá trị một viên Thanh Phôi Đan là năm trăm vạn!

Đối với kẻ có tiền, năm trăm vạn tuyệt đối không coi là nhiều, như vậy đối lấy tính mạng của hãn, nhưng đối với người nghèo mà nói, giá như thế vẫn có vẻ quá mức khó khăn.

Quả nhiên, sau khi mọi người biết được giá tiền này, rất nhiều người đều cắt hứng thở dài, nhìn Thanh Phối Đan kia trong mắt có sự bất đắc dĩ và không cam lòng, cuối cùng vẫn thần sắc buồn bã rời khỏi Ám Kim Mai Côi. Nhưng vẫn có rất nhiều người sau khi nhìn thấy giá tiền này, chân mày cũng không nháy mắt, đối với bọn họ mà nói, có thể đảm bảo tính mạng của bọn họ tiếp tục kéo dài, năm trăm vạn tuyệt đối không coi là nhiều.

Cho nên lượng tiêu thụ vẫn như trước rất khách quan.

Lúc Dương Hiểu Đồng thành lập Ám Kim Mai Côi tôn chỉ chính là nơi này là thiên đường người giàu có, điều thấp xa hoa, hưởng thụ cao điệu, ở Ám Kim Mai Côi có thể được hưởng thụ mà bên ngoài không thể hưởng thụ được, hưởng thụ cao cấp nhất.

Ung thư phổi, hiện tại trên toàn thế giới đều còn chưa có biện pháp trị liệu, nhưng Ám Kim Mai Côi lại có, chỉ riêng điểm này cô cũng đã chiếm trước tiên cơ.

Thời gian một ngày chớp mắt đã trôi qua, hôm nay chỉ một ngày mà lượng người tới Ám Kim Mai Côi nói ra tuyệt đối có thể dọa ngã mọi người. Tới lúc tan việc, tất cả nhân viên đều thở phào nhẹ nhõm. Ngày hôm nay bọn họ đã đi sớm về muộn sẽ không có dừng lại, hơn nữa trên mặt vẫn luôn mang theo tươi cười khiến các cơ mặt của bọn họ đều cứng ngắc. Sinh ý của công ty tốt nhưng bọn hãn cũng rất mệt nha.

Ngày hôm nay Dương Hiểu Đồng vẫn luôn ở Ám Kim Mai Côi, không có đi bất kỳ chỗ nào khác.

Nhìn thấy sau khi mọi người tan tầm bộ dáng mệt mỏi, khóe mắt không khỏi hiện lên tiếu ý.

“Ba ba ba” Tiếng vỗ vỗ tay khiến cho mọi người chú ý, cô cười nói: “Hôm nay mọi người vất vả cả một ngày rồi, rất cảm ơn hôm nay mọi người đã nỗ lực như thế, tất cả hành động của mọi người ta đều thấy được. Hôm nay mỗi quầy chuyên doanh bán ra một viên đan dược, phát một nghìn đồng tiền thưởng cộng thêm ta mời cơm!”

Nghe cô nói, mọi người không khỏi bùm miệng của mình để tránh bản thân kinh hô lên tiếng, hôm nay bán ra bao nhiêu viên đan dược a, một viên một nghìn đồng, vậy thu nhập một ngày hôm nay của bọn họ cũng có thể bằng thu nhập một năm của người bình thường! Đây là cái gì khái niệm ah!

Lập tức trong lòng dâng lên cảm giác hạnh phúc, quả nhiên vẫn là chủ tịch của bọn họ đối với bọn họ tốt nhất a, đãi ngộ như vậy công ty nào có? Tất cả các bằng hữu đều hâm mộ bọn họ có phần công việc này.

Mặc dù mỗi khi ở trước mặt bằng hữu nói việc này không có gì đáng ngại, nhưng thực sự trong lòng của bọn họ cũng tồn tại cảm giác cực kỳ tự hào, một công việc như vậy, ai không muốn? Có một công việc như vậy, nói ra trên mặt cũng có vinh quang a!

“Cảm ơn chủ tịch!” Mọi người cùng nhau cười hô, thậm chí còn nhảy lên.

Tuổi Dương Hiểu Đồng vốn không lớn, cùng với bọn họ cũng có đề tài suy nghĩ giống nhau, đối với hành động của bọn họ cũng chỉ cười cho qua. Mục tiêu đầu tiên của cô là khiến tất cả nhân viên đều vì mình được làm việc ở Âm Kim Mai Côi mà tự hào, để cho Âm Kim Mai Côi vô luận nhìn vào góc độ nào mà nói cũng khiến mọi người cực kỳ hâm mộ công ty.

Sau khi công ty liên hoan, Dương Hiểu Đồng nhận được điện thoại mẹ Dương thì lập tức về nhà. Nhưng khi vào cửa lại nhìn thấy hai đôi giày chưa từng thấy qua, xem ra hẳn có những người khác tới. Sẽ là người thế nào? Thân thích Dương gia của cô ở Thụy Thành cũng không nhiều, cho

nên có rất ít thân thích tới nhà thăm, sẽ là ai? Trong khoảng thời gian ngắn Dương Hiếu Đồng cũng không nghĩ ra.

Sau khi vào cửa lại nhìn thấy ba mẹ Dương ngồi trên sô pha, trên mặt mang nụ cười nhu hòa, mà bên kia rất rõ ràng một nhà ba người. Dương Hiếu Đồng vừa nhìn liền nhận ra người nọ không phải là anh rể và chị gái của mẹ mình sao? Mà cô gái bên cạnh bọn họ có niên kỷ xấp xỉ với mình là em họ của mình.

Nhúu mà, sao bọn họ có thể đến? Muốn biết trước đây bọn họ trên cơ bản cũng sẽ không tới, cậu và vợ Dương Hiếu Đồng thế nhưng nhớ rất rõ ràng, gia đình của họ so với nhà cô giàu có hơn một chút. Lúc đó trong nhà cô và Hiếu Thần còn đang đi học, không đủ tiền, ba còn thử mượn bọn họ một chút tiền tạm dùng, buôn bán có tiền lãi thì lập tức trả cho bọn họ. Nhưng bọn họ không những không cho mượn, còn nói chuyện rất cay nghiệt, khiến cho cha mẹ mất hết mặt mũi, điều này làm cho Dương Hiếu Đồng có ấn tượng rất không tốt đối với bọn họ. Người như vậy nhất định là vô sự không lên điện tam bảo, lúc trước sắc mặt cay nghiệt, so với hiện tại, trên mặt nụ cười khiêm tốn thì cực kì tương phản a.

Ngay lúc cậu của Dương Hiếu Đồng nhìn thấy Dương Hiếu Đồng, trên mặt mang theo nhiệt tình tươi cười mừng rỡ nói: “Đây là Hiếu Đồng à, trong thời gian ngắn không gặp vậy mà biến thành một đại mỹ nữ rồi, nếu như gặp ở bên ngoài cậu cũng không dám nhận đâu.”

Thấy cậu khen Hiếu Đồng như thế, mẹ Dương cười nói: “Đâu đâu, Tiểu Nhã nhìn cũng rất xinh đẹp a.”

Dương Hiếu Đồng ngoài cười nhưng trong không cười đi tới ngồi bên cạnh ba mẹ, nhìn một bộ lấy lòng này của họ, cô liền cảm thấy buồn nôn, nếu như không phải cha mẹ bận tâm quan hệ thân thích, cô cũng muốn đuổi ba người bọn họ ra ngoài.

Chỉ có điều nếu đối phương đã mặt dày mày dạn tới, ngoài mặt cô cũng muốn làm ra vẻ một chút, ít nhất không thể để cho cha mẹ cảm thấy xấu hổ, nghĩ tới đây, trên mặt Dương Hiểu Đồng lộ ra vẻ tươi cười nói: “Cậu, mợ, đã lâu không gặp, sao hôm nay lại rảnh rỗi qua đây?”

“Ha ha, đây không phải muốn gặp các người sao, liền tới thăm người một chút. Hiểu Đồng thật có bản lĩnh a, một căn nhà như thế tốn không ít tiền ah.” Vừa nói, mợ vừa quan sát phòng, mặc dù đã nhìn một lúc nhưng biệt thự xa hoa như thế thật sự là lần đầu tiên tiến vào.

Ánh mắt có chút đố kỵ nhìn mẹ Dương, dựa vào cái gì vận khí của bà ta lại tốt hơn so với mình nhiều như vậy chứ? Chính mình vô luận so với bà ta ở điểm nào cũng kém hơn, nhặt được một đứa nhỏ vậy mà để cho bọn họ hưởng thụ cuộc sống tốt như vậy.

Vừa nghe lời này, Dương Hiểu Đồng lập tức nghe ra sự đố kỵ trong lời nói, chỉ có điều cũng làm bộ không phát hiện, tiện đà nói: “Ha ha, cũng không bao nhiêu, ba mẹ ở tốt là được.”

Nghe cô nói, khuôn mặt của mợ lập tức cứng ngắt, trong lòng càng thêm đố kỵ. “Hiểu Đồng a, đây là Tiểu Nhã em họ của cháu, hồi bé các cháu còn cùng nhau chơi đùa, cháu nhớ không?”

“Nhớ, đương nhiên nhớ.” Nói thật, cô thật sự không nhớ.

“Nhớ là được a! Khi đó quan hệ của các cháu thế nhưng rất tốt.” Mợ thấy Dương Hiểu Đồng nói như vậy lập tức có vẻ rất cao hứng, vỗ vỗ tay Tiểu Nhã nói: “Tiểu Nhã, còn không mau chào hỏi với chị họ của con?”

Tiểu Nhã vội vàng chào: “Chị họ khỏe!”

“Xin chào.” Loại xa lánh đột nhiên muốn kéo gần quan hệ cảm giác thật sự làm cho cô có chút không thích ứng, nhìn lướt qua ba mẹ, phát hiện nét mặt của bọn họ cũng mất tự nhiên, chỉ là người một nhà đối diện thoát nhìn

lại không có chút mất tự nhiên nào a! Nếu như người ngoài nhìn thấy, đoán rằng thực sự sẽ tưởng quan hệ của bọn họ tốt bao nhiêu đâu.

Tuổi của Tiểu Nhã so với Dương Hiểu Đồng nhỏ hơn một tuổi, nhìn bộ dáng cũng không tệ lắm, có thể xem là thanh tú, chỉ là trên mặt kia bộ dáng trang điểm thoát nhìn giống như tiểu thái muội, làm cho người ta cảm thấy có chút không thoải mái. Chỉ vừa nhìn như vậy, trong lòng cô cũng đã hiểu được phần nào cô em họ chưa từng chơi đùa cùng nhau là hạng người gì.

“Thế nào lại chưa pha trà, cậu, mợ các người đợi một lát a, cháu đi pha chén trà.” Nói xong Dương Hiểu Đồng đứng dậy đi phòng bếp pha trà.

Bộ dáng bước đi thoát nhìn rất ưu nhã, nhất là đường cong hoàn mỹ kia, mặc trang phục hàng hiệu xác thực sự là một đại tiểu thư, khí chất so với người bình thường không giống nhau.

Tiểu Nhã nhìn Dương Hiểu Đồng hoàn mỹ như vậy, trong mắt tràn đầy đổ kỵ. Cho tới bây giờ mẹ đều nói Dương Hiểu Đồng này căn bản không được tốt lắm, không ngờ vừa nhìn vậy mà so với chính mình còn đẹp hơn nhiều như vậy, nữ nhân đều có một loại tâm lý so bì, trong lòng cô không thăng bằng cũng rất bình thường.

Rất nhanh, Dương Hiểu Đồng đã rót mấy chén trà qua, bộ dáng không chút hoang mang làm cho người ta thấy trước mắt sáng ngời, nhất cử nhất động đều giống tiểu thư khuê các, không tìm được chút tì vết nào.

“Mời uống trà.” Đưa nước trà tới trước mặt từng người, song lúc Dương Hiểu Đồng đưa trà cho Tiểu Nhã, dị biến lại nổi lên.

Thời điểm ‘bạn’ Tiểu Nhã lấy trà, tay nhất thời “không cẩn thận” hất trà về phía bàn tay đẹp như bạch ngọc của Dương Hiểu Đồng, Dương Hiểu Đồng thân thủ thuộc hạng cực nhanh, trong mắt tinh quang chớp lóe, tay khẽ động liền nhẹ nhàng tiếp được ly trà, một giọt nước cũng không có vẩy ra!

Tiểu Nhã vội vàng hoang mang nói: “Chị họ, xin lỗi a, không phải em cố ý, chỉ là tay hơi run.”

Dương Hiếu Đồng lơ đễnh cười cười: “Không quan hệ. Em họ Tiểu Nhã phải cầm cho chắc ah, nếu không làm nóng đến mình vậy sẽ không tốt.”

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt ba mẹ Dương đều có chút khó coi, kia đều là nước trà nóng hổi, nếu vừa rồi Hiếu Đồng không đón được, hiện tại tay nhất định sẽ bị phỏng nước nóng rồi.

Cậu mợ vội nói: “Thực sự xin lỗi, Tiểu Nhã làm việc đều đông lỗi tây lỗi, Hiếu Đồng cháu đừng tính toán với nó nhé.”

Trên mặt Dương Hiếu Đồng là nụ cười đúng mực: “Sao có thể chứ, việc nhỏ mà thôi.”

“Khụ khụ.” Mợ ho nhẹ hai tiếng, đồng thời dùng ánh mắt ý bảo cậu, sau khi cậu nhìn thấy, nuốt ngụm nước miếng rồi nói: “Hiếu Đồng a, lần này chúng ta đến thật ra là có chuyện hi vọng cháu giúp.”

Lông mày Dương Hiếu Đồng khẽ nhíu, rốt cuộc nói đến mục đích bọn họ tới. Cô liền biết bọn họ không phải đơn thuần đến thăm họ, nhất là có thể thấy bọn họ mang đến một đám đồ dưỡng phẩm giá trị xa xỉ cũng có thể thấy được, nếu như không phải có việc muốn nhờ, để cho bọn họ xuất huyết nhiều như vậy quả thực là điều không thể.

“Chuyện gì?”

Trong lòng Dương Hiếu Đồng đã đoán được bọn họ muốn nói chuyện gì, không thể nghi ngờ chính là nhìn thấy bây giờ Ám Kim Mai Cô phát triển, nổi lòng tham đến tìm cô muốn chiếm tiện nghi mấy viên đan dược, hoặc hi vọng chính mình để Tiểu Nhã vào công ty làm, nếu không nữa thì chính là vay tiền. Trừ ba loại khả năng, không còn khả năng khác, mà Tiểu Nhã cũng tới, hiển nhiên khả năng thứ hai lớn hơn một chút.

“Là như vậy, hiện tại tuổi Tiểu Mẫn cũng không còn nhỏ, nó không giống như cháu có tiền đồ như vậy, không thể thi lên đại học, hiện tại ta và vợ cháu đang đau đầu vì tìm làm việc cho nó, không biết cháu có thể để Tiểu Mẫn tới công ty của cháu làm việc hay không?”

Dương Hiểu Đồng không dấu vết bĩu môi, quả nhiên là vì chuyện này. Trên mặt lộ ra thần sắc khó xử.

Lời này vừa nói ra, mấy người toàn bộ đều nhìn về chính mình, nhưng sau khi nhìn thấy Dương Hiểu Đồng có thần sắc khó xử, trên mặt cũng không khỏi cứng đờ.

“Cậu, mặc dù cháu là chủ tịch của Âm Kim Mai Côi, nhưng cứ như vậy để Tiểu Nhã vào làm nhất định sẽ có rất nhiều người không vui, Tiểu Nhã cũng không thể phục chúng, đến lúc đó mọi người nói cháu làm việc không công tư sẽ không tốt.” Đối với điểm này cô vẫn rất chú ý, nói thật, nếu như Tiểu Nhã là một người làm đến nơi đến chốn, cô cũng sẽ không phải chú ý mà để cho cô ta vào.

Chỉ cần có lòng cầu tiến, cho dù vừa mới bắt đầu không theo kịp, cô tin qua một thời gian sau cũng có thể làm rất tốt, dù sao coi như là người trong nhà, nhưng Tiểu Nhã này vừa nhìn cũng không phải loại người làm đến nơi đến chốn, hóa trang quá lòe loẹt, loại con gái như thế cô thấy cũng không ít. Đến lúc đó vào công ty mang đến ảnh hưởng không tốt, vậy thật sự cái được không bù nổi cái mất.

“Không thể nào, Hiểu Đồng cháu là chủ tịch của Âm Kim Mai Côi, cho Tiểu Nhã vào làm không phải chỉ bằng một câu nói sao? Cháu nói có ai dám phản bác?” Vợ không tin nói, theo suy nghĩ của bà khẳng định chính là Hiểu Đồng không muốn giúp, toàn bộ công ty đều là của cô ta, để Tiểu Nhã vào làm không phải chỉ là một việc đơn giản sao?

Chợt ánh mắt chuyển về phía mẹ Dương: “Em gái, em nói có đúng hay không? Đừng nói hiện tại các người địa vị cao thì khinh thường người làm chị này chứ? Một chuyện nhỏ như thế cũng không chịu giúp.”

Mẹ Dương vừa nghe vội nói: “Chị, sao có thể chứ, em cũng không có ý này a.”

Dương Hiểu Đồng âm thầm lắc đầu, ấn tượng đối với mẹ lại lần nữa rơi xuống thấp một bậc, cũng chỉ có mẹ cô tâm địa tốt, đối mặt loại người cay nghiệt luôn bị bắt nạt.

“Mợ, chuyện này và mẹ cháu không có liên quan gì.” Nhìn qua chỗ mẹ lại nhìn thấy trong ánh mắt mẹ nhìn cô có thần sắc giúp đỡ.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 165: Tìm Tra

Thấy bà Dương hiện lên ánh mắt cầu khẩn, Dương Hiếu Đồng cũng có chút bất đắc dĩ. Không cho cậu, mợ mặt mũi cô cũng không sao cả, dù sao loại thân thích này cô cũng không muốn có nhưng mẹ cô thì cũng không thể không nể mặt.

“Bằng không như vậy đi, cháu có thể cho Tiểu Nhã một cơ hội vào công ty làm việc, nhưng có thể làm bao lâu cháu không thể bảo đảm. Chỉ cần em ấy có thể làm tốt công việc của em ấy, như vậy cháu rất cao hứng, nếu như em ấy làm không tốt, cháu sẽ không bởi vì em ấy là em họ của cháu mà cho phép em ấy tiếp tục làm việc.”

Trong lúc nhất thời, khi Dương Hiếu Đồng nói chuyện đã mang theo một loại khí chất của người lãnh đạo, khiến vài người đang ngồi đều nghe theo lời của cô mà không có chút ý tứ phản bác nào. Thật giống như học sinh gặp được hiệu trưởng, bộ dáng nơm nớp lo sợ, chỉ có điều mấy người cũng không có chú ý tới.

Sau khi kịp phản ứng, mợ vội vàng cười nói: “Vậy cảm ơn Hiếu Đồng, nói như thế nào cũng là người một nhà, Tiểu Nhã sẽ cố gắng, đúng không, Tiểu Nhã.” Mợ đưa cho Tiểu Nhã một ánh mắt.

Tiểu Nhã lập tức ngậm miệng gật đầu nói: “Chị họ Hiếu Đồng, em nhất định sẽ nỗ lực.” Bộ dáng kia thoát nhìn rất thành khẩn.

Chỉ có điều, chỉ có như vậy mà có thể làm Dương Hiếu Đồng tin lời của cô ta thì có phần quá coi thường cô rồi. Giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời,

từ biểu hiện của cô ta, nhìn cũng biết Tiểu Nhã này là hạng người gì.

Cho cô ta cơ hội như vậy chẳng qua để mẹ cảm thấy dễ chịu một chút.

Lúc Dương Hiểu Đồng cho rằng sự tình đã kết thúc, mẹ nhìn nhìn cô, giả vờ một bộ khó mở miệng.

Thấy tình trạng đó, Dương Hiểu Đồng nhíu mày, chẳng lẽ còn có chuyện gì? Ôm tâm tính xem cuộc vui, cô cố ý làm bộ không nhìn thấy biểu tình khó xử của mẹ, bình thản uống trà.

Cuối cùng vẫn là mẹ nhin không được mở miệng nói: “Hiểu Đồng a, có chút chuyện mẹ hơi khó mở miệng.”

Dương Hiểu Đồng chợt nhíu mày, còn chưa mở miệng nói chuyện, ba Dương đã tiếp lời nói: “Đều là người trong nhà, có lời gì mà không thể nói.”

Mặc dù đây đều là thân thích vợ ông nhưng nói như thế nào cũng vẫn phải cho họ một chút mặt mũi, nếu không bà Dương cũng khó làm người.

“Là như vậy, đan dược Âm Kim Mai Côi a, chúng ta cũng nghe nói, hiệu quả kia thực sự là không tệ, Hiểu Đồng thật có bản lĩnh.” Chợt ánh mắt chuyển về phía Dương Hiểu Đồng.

Nghe mẹ nói, trong lòng Dương Hiểu Đồng cười lạnh một tiếng, xem ra là muốn hỏi mình một ít đan dược. Nói thật, trong lòng cô cũng không có bất luận hay cảm giác tức giận nào, ngược lại cô còn cảm thấy cảm thấy hết sức buồn cười. Thật giống như đang nhìn một chuyện cười vậy, việc này đối với cô mà nói cũng không phải chuyện lớn gì, cho nên cũng không để ý.

“Mẹ quá khen.” Trên mặt Dương Hiểu Đồng mang theo nụ cười khiêm tốn.

“Ha ha, mợ nghĩ là Hiếu Đồng cháu có thể cho chúng ta mấy viên đan dược hay không, cháu biết nhà của chúng ta không có nhiều tiền, giá như vậy chúng ta mua không nổi...” Mặc dù lời này nói ra thật có chút... Thế nhưng đây chính là không ít tiền a, đan dược rẻ nhất của Âm Kim Mai Cô đã hai mươi vạn, mấy viên đan dược phải trên trăm vạn.

Nhiều tiền như vậy, dù cho không nể mặt cũng không có cái gì, cùng lắm thì....

“Nha, hóa ra vì chuyện này a, có thể, để cháu đi lấy cho các người.”

Người một nhà của cậu rõ ràng không ngờ Dương Hiếu Đồng sẽ dễ dàng đáp ứng như vậy, nhìn thấy một màn này khuôn mặt không khỏi lộ vẻ vui mừng, đan dược trên trăm vạn a, dễ dàng như vậy đã đạt được. Sau khi trở về có thể hảo hảo khoe khoang một phen, ha ha.

Thời gian Dương Hiếu Đồng trở về phòng lấy đan dược, bà Dương cũng đi cùng cô.

Nhìn thấy Dương Hiếu Đồng lấy đan dược, bà Dương nói: “Hiếu Đồng a, việc này con cũng đừng nóng giận, dù sao cũng là người một nhà, mặc dù bọn họ có chút quá phận, nhưng chúng ta cũng không thể...”

Con gái chính mình nuôi lớn, cô còn có thể không rõ ràng sao? Lúc trước khi vay tiền Hiếu Đồng đang ở bên cạnh, lúc đó bà đã biết Hiếu Đồng rất không thích cậu mợ này, thời điểm ngay cả qua năm bọn họ nói muốn đi chúc tết, cho tới bây giờ Hiếu Đồng cũng đều không đi.

Lời bà Dương còn chưa nói hết, Dương Hiếu Đồng đã cắt ngang lời của bà, kéo bà Dương ngồi xuống nói: “Mẹ, ngài nói con đều hiểu, con biết mẹ tâm địa tốt, thấy bọn họ tới như vậy, những chuyện trước đây cũng sẽ không để ý. Mặc dù con không thích bọn họ, nhưng cũng sẽ không như thế nào, mẹ không cần lo lắng.”

Nghe thấy Dương Hiếu Đồng nói như vậy, bà Dương mới lộ ra tươi cười thư thái.

“Chỉ có điều, mẹ. Bây giờ mẹ tốt hơn so với mợ, ở trước mặt bà ta cũng không cần phải luôn luôn nén giận, như vậy người ta còn tưởng rằng mẹ dễ khi dễ, mẹ nghe một chút vừa rồi bà ta nói cái gì?”

Bà Dương vỗ vỗ tay Dương Hiếu Đồng, nhìn thấy con gái của mình đối với mình tốt như vậy, bà rất cao hứng: “Mẹ biết, yên tâm đi.”

Thấy bộ dáng ứng phó này của bà Dương, Dương Hiếu Đồng cũng biết bà chỉ nói có lệ với mình, bà Dương chính là quá dễ dàng tha thứ, cho nên mợ mới dám ở trước mặt bà nói chuyện cay nghiệt như vậy.

Rất nhanh, hai người đã về tới phòng khách.

Người một nhà Tiểu Nhã nhìn thấy Dương Hiếu Đồng cầm trên tay chừng mười cái hộp, trong con người đều lóng lánh tinh quang, không ngờ vừa ra tay chính là hơn mười hộp, Hiếu Đồng đúng là hào phóng!

Đặt đan dược lên bàn: “Cậu, những đan dược này các người mang về đi, trên hộp đều viết tên đan dược, tin tưởng các người đều hiểu.”

“Vậy cảm ơn Hiếu Đồng, ha ha.” Mợ cười cười toe toét nói: “Vậy chúng ta đi về trước a.” Mục đích đã đạt được, tất nhiên cũng mau một chút trở về, bọn họ đã nhìn không được muốn nhìn những đan dược này.

“Đi thông thả.”

Đợi bọn hắn đi rồi, ông bà Dương cùng với Dương Hiếu Đồng ba người vẫn ngồi trong phòng khách, Dương Hiếu Đồng cười nói: “Người nhà này thật biết điều.”

Ông Dương cũng không khỏi lắc đầu, khuôn mặt của mấy người kia quá thật làm cho người ta chán ghét, nhưng cũng không có biện pháp.

“Hai người cũng đừng cảm khái nữa, mẹ đều nấu toàn món ngon, mau tới dùng cơm thôi!” Vì ngăn chặn miệng hai người, bà Dương mở miệng nói.

Hừng đông hai giờ, Dương Hiểu Đồng đang ở trong Thiên Hàng Bảo Điện học tập kỹ năng, lại nghe thấy tiếng di động vang lên, vừa mở ra nhìn lại là điện thoại của Trần Vĩ. Không khỏi nhíu mày, vào lúc này Trần Vĩ gọi điện thoại cho cô nhất định đã xảy ra chuyện gì.

“Trần Vĩ, có chuyện gì không?”

“Đại dương gia, Dạ Sơn đã xảy ra chuyện, người bang Cuồng Lang tìm người bang Thiên Thủy cùng nhau tới địa bàn của chúng ta nháo sự, hơn nữa lão đại của hai bang bọn họ đều tới.” Giọng nói Trần Vĩ có chút bối rối, hiển nhiên cục diện bây giờ cũng không tốt.

Dương Hiểu Đồng cả kinh, lập tức nói: “Các người trước cố chống đỡ, ta lập tức sẽ tới.” Nhanh nhẹn ra cửa, bởi vì đang là thời điểm hừng đông, trên đường cũng không có người đi đường, cho nên Dương Hiểu Đồng cũng thả nhanh tốc độ chạy về phía rạp chiếu Dạ Sơn.

Không ngờ người bang Cuồng Lang lại có thể liên hợp lại với người bang Thiên Thủy, ngoại trừ bang Hải Diễm và bang Cuồng Lang thì bang Thiên Thủy là thế lực lớn thứ ba, nếu nói đơn độc đối phó bang Cuồng Lang, trái lại Dương Hiểu Đồng không sợ chút nào, chỉ có điều bây giờ người hai bang phái bọn họ liên kết cùng nhau, vậy sự tình lại trở nên vướng tay chân hơn.

Vốn lộ trình cần bốn mươi phút, trong thời gian năm phút đồng hồ ngăn ngủ Dương Hiểu Đồng đã tới, tốc độ kia thực sự giống như quỷ mỵ. Cô là

người tu chân, vốn tốc độ so với người thường đã nhanh hơn rất nhiều, huống chi sau khi luyện khinh công.

Sau khi cúp điện thoại Trần Vĩ còn đang sốt ruột nên làm như thế nào để chống đỡ được đến lúc đại đương gia qua đây, nhưng khi hẳn đang nghĩ biện pháp lại nhìn thấy thân ảnh Dương Hiểu Đồng. Lập tức ánh mắt trừng lớn như chuông đồng, đây là cái tốc độ gì a? Đại đương gia quả nhiên không hổ là đại đương gia.

Dương Hiểu Đồng vừa tới cũng nhìn thấy một đám người đứng ở cửa, rất rõ ràng phân thành ba thế lực, không thể nghi ngờ đó là bang Hải Diễm, bang Cuồng Lang và bang Thiên Thủy.

Vừa tới Trần Vĩ đã đi qua đón: “Đại đương gia, ngài đã đến rồi.”

“Ừ” Dương Hiểu Đồng gật đầu, chậm rãi đi tới trong đám người, hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì?”

“Dương đại đương gia cuối cùng đã tới a.” Tiếng nói mang theo nụ cười chế nhạo truyền ra từ trong miệng một người đàn ông hai mươi bảy tuổi.

Dương Hiểu Đồng nhìn lướt qua, không có gì bất ngờ xảy ra đây chính là đại đương gia bang Cuồng Lang, năm ngoái vừa mới tiếp nhận bang phái của ba hẳn, tính tình tàn nhẫn, âm tình bất định, rất khó ở chung với người khác.

Nói thật cô vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Cuồng Lang đại đương gia bang Cuồng Lang. Tướng mạo của hẳn có chút bất phàm, trên mặt bên phải có một vết sẹo rất sâu do đao để lại, chỉ có điều vết đao kia ở trên mặt của hẳn ngược lại còn tạo nên phong vị nam nhân của hẳn, làn da màu cổ đồng, vóc người rất cường tráng, chỉ là trên trán hiện lên khiêu khích khiến cô cảm thấy cực kỳ khó chịu.

“Không biết Cuồng Lang người nửa đêm mang một đám người như thế tới chỗ của ta là muốn làm gì?” Sắc mặt bình thản, ở trận thế như vậy vẫn không chút mất bình tĩnh nào, đàm nhiên như đang hỏi người có ăn cơm chưa?

“Dương Hiểu Đồng, lời này của cô nói như thế là không đúng, làm sao lại giống như ta và Thiên Thủy huynh cố ý đến chỗ này của cô quấy rối chứ?” Lúc nói chuyện còn nói cả đại đương gia bang Thiên Thủy, trong giọng nói bất giác đã kéo hai người lên trên một chiếc thuyền.

Trong lòng Dương Hiểu Đồng cười lạnh. Bang Cuồng Lang, bang Thiên Thủy, bang phái hai người bọn họ ai mà không có ‘rap chiếu phim tối’?

Lại chuyên môn chạy đến chỗ của mình, không phải rõ ràng cố ý tìm việc hay sao?

“Ta cũng không nói như vậy.” Dương Hiểu Đồng ngụ ý chính là ta chưa nói, chính người lại thừa nhận trước.

Nghe cô nói, sắc mặt Cuồng Lang cũng có một chút không dễ nhìn, chỉ là kinh nghiệm của hắn không ít, lập tức khôi phục thái độ bình thường: “Hôm nay ta và Thiên Thủy huynh đến chỗ các người chiếu cố sinh ý các người, không ngờ các người lại mang đến cho chúng ta một cô gái nhìn rất xấu, đây không phải là bắt nạt người sao? Khinh thường hai người huynh đệ chúng ta phải không?”

Dương Hiểu Đồng thuận tiện nhìn về phía Trần Vĩ. Trần Vĩ vội vàng giải thích: “Đại đương gia, cô gái tới đó đều không tệ, nhưng bọn hắn vẫn chọn cô gái...”

Trần Vĩ còn chuẩn bị nói tiếp, Dương Hiểu Đồng lại khoát tay ý báo hắn không cần nói nữa, chuyện này rất rõ ràng, đối phương là cố ý đến tìm tra, mặc kệ làm thế nào bọn họ cũng sẽ nói.

“Cô gái bang Hải Diễm chúng ta mỗi một người đều rất đẹp, chỉ là không hợp khẩu vị hai vị, ta cũng không có biện pháp. ‘Khinh thường’ lời này của hai vị có thể nói sai rồi. Hai vị ở Thụy Thành đi ngang đi dọc đều được, ai dám đắc tội các người a? Các người suy nghĩ nhiều, không thì ta mời các người uống rượu, cứ như vậy quên đi thế nào?”

Nghe cô nói, Cuồng Lang cười: “Nhìn cô so với mấy cô gái kia đúng là đẹp hơn rất nhiều, không bằng cô bồi chúng ta uống rượu, chuyện này liền thôi.”

“Năm mơ!” Các huynh đệ bang Hải Diễm nghe thấy lời của Cuồng Lang liền phẫn nộ hô.

Dương Hiểu Đồng ý bảo các huynh đệ đừng nói chuyện, sau đó nói: “Để ta bồi uống rượu, người còn chưa có tư cách này!”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 166

Cuồng Lang kia, khuôn mặt vốn đang kiêu ngạo trên đũa, nghe thấy lời Dương Hiếu Đồng liền lập tức đen lại, ở trước mặt nhiều người như vậy, Dương Hiếu Đồng nói như thế không thể nghi ngờ không cho hấn chút mặt mũi nào.

Ngay trước mặt nhiều huynh đệ như vậy, mặt mũi của hấn để vào đâu?

“Dương Hiếu Đồng, lời này của cô là có ý gì?” Ánh mắt sắc bén nhìn Dương Hiếu Đồng.

Có lẽ người bình thường đối mặt với ánh mắt sắc bén này của Cuồng Lang sẽ cảm thấy sợ hãi.

Nhưng đối với Dương Hiếu Đồng mà nói cô căn bản không coi là gì, khẽ cười một tiếng: “Chẳng lẽ đầu óc Cuồng Lang không tốt? Một câu nói đơn giản như vậy, tin rằng các huynh đệ đều có thể nghe hiểu đi!” Trong nụ cười đó ý vị chế nhạo bộc lộ trong lời nói.

“Lời đơn giản như vậy, chúng ta đương nhiên nghe hiểu được!” Các huynh đệ bang Hải Diễm phối hợp nói, kẻ xướng người họa khiến sắc mặt Cuồng Lang càng đen hơn, lúc chuẩn bị tức giận lại nhìn thấy Thiên Thủy bên cạnh vẫn luôn không nói lời nào, vốn muốn bạo phát tức giận lại đè ép xuống, trên mặt lộ ra nụ cười giả dối.

“Dương Hiếu Đồng, ý của cô là ta và Thiên Thủy huynh cũng không có tư cách để cô bồi uống rượu?” Chỉ cần Thiên Thủy tức giận, thế lực hai người bọn họ vừa hợp tác, bang Hải Diễm sẽ rơi vào nguy cơ.

“Lời này nói không đúng rồi, ta cũng không nói Thiên Thủy, sao người lại cứ kéo Thiên Thủy vào thế? Người cho rằng người ta giống người?” Cô xem Cuồng Lang đã sớm khó chịu, hiện tại xé rách mặt cũng không có gì đáng ngại.

Nghe cô nói, Thiên Thủy nhìn Cuồng Lang nhú mày, đích xác, Dương Hiểu Đồng cũng không nói chính mình, mà hấn ta lại lỗi mình vào.

Cuồng Lang nhìn thấy bộ dáng nhú mày của Thiên Thủy, trong lòng cá kinh, thủ đoạn này của Dương Hiểu Đồng quả thực khó lường.

“Cuồng Lang, người chớ ở trước mặt ta giả vờ cái gì, hiện tại ta cho người chọn hai con đường. Thứ nhất: Ta mời người uống rượu, người thống khoái rời đi. Thứ hai: Muốn sống mái với nhau, bang Hải Diễm ta phụng bồi tới cùng!” Cứ lá mặt lá trái cô cũng không có hứng thú, bang Hải Diễm của cô đường đường bang phái đệ nhất, đối phương cũng dám khiêu khích tới tận cửa.

Là bởi vì phát hiện nội bộ có vấn đề, không xử sự kiêu ngạo, cho nên liền cho rằng bọn họ dễ khi dễ sao?

Xem ra, cần cho mọi người biết rõ ràng, Thụy Thành chỉ có bang Hải Diễm là bang phái đệ nhất, những bang khác tới cửa khiêu khích kết quả đều sẽ chết rất thảm, hôm nay có thể xem đây là một cơ hội tốt giết gà dọa khỉ ah.

Dương Hiểu Đồng vừa nói ra lời đó, các huynh đệ Bang Hải Diễm ở đây cũng nhiệt huyết sôi trào. Lời nói này của đại đương gia thực sự phù hợp với suy nghĩ trong lòng bọn họ. Cuồng Lang mang người tới gây rối, trong lòng của bọn họ đều tức giận. Bọn họ đều là một nam nhân chân chính, biểu hiện giả vờ những thứ ấy bọn họ sẽ không làm, như vậy thà rằng cứ thẳng thắn nói chuyện.

Trong lòng Cuồng Lang cả kinh, hôm nay kéo Thiên Thủy tới chính là vì khiến Dương Hiếu Đồng lo lắng bang phái hai người bọn họ sẽ liên hợp, như vậy Dương Hiếu Đồng nhất định sẽ có chút bận tâm.

Nếu như mình đưa ra một số yêu cầu quá phận mà cô ta vẫn đáp ứng, như vậy không thể nghi ngờ sĩ khí bang Hải Diễm sẽ giảm xuống rất nhiều, mục đích của hắn cũng đạt được. Không ngờ nữ nhân này một chút cũng không lo lắng bang phái hai người bọn họ, nói chuyện ác như vậy, dù cho nam nhân như Ngô Chí Thiên dưới tình huống như vậy cũng không thể làm ra quyết định này.

Quả thật hắn không có ý tứ sống mái với nhau, dù sao bang Thiên Thủy cũng chưa liên hợp với bọn họ. Địa vị của bang Hải Diễm và nội bộ thành viên của bọn hắn so với bang Hải Diễm vẫn có chút chênh lệch. Một khi đối đầu, thực lực của bang Cuồng Lang bọn họ hiển nhiên sẽ bị ảnh hưởng rất lớn, đến lúc đó nói không chừng lại tạo cơ hội cho bang Thiên Thủy.

“Thiên Thủy, chúng ta ngày xưa không oán không thù, chuyện này hi vọng người không cần nhúng tay.” Trên mặt Dương Hiếu Đồng đều là sự sắc bén, hiển nhiên cô đã bắt đầu nổi giận.

Hôm nay Thiên Thủy chỉ bị Cuồng Lang kêu qua đây uống rượu, đối với bang Hải Diễm hắn tự mình hiểu lấy. Dương Hiếu Đồng cũng không phải người bình thường, nếu như đối đầu hắn tuyệt đối không lấy được chỗ tốt.

“Đây là đương nhiên, đã như vậy, chúng ta rời đi trước.” Sau khi Thiên Thủy chào một tiếng liền mang theo người của mình rời khỏi, đồng thời còn nhìn Cuồng Lang ý tứ cười nhạt.

Kỳ thực Dương Hiếu Đồng nói lời này với Thiên Thủy chỉ có ý tứ thăm dò. Cô cũng không biết bang Cuồng Lang và bang Thiên Thủy rốt cuộc có liên hợp hay không? Không ngờ Thiên Thủy đã vậy còn cực kì thống khoái

đồng ý rời khỏi, xem ra bọn họ căn bản cũng không hình thành liên minh, như vậy cô cũng không cần lo lắng.

Cuồng Lang nhìn thấy Thiên Thủy đi rồi. Sắc mặt càng đen như đáy nồi. Hôm nay thật sự là ăn trộm gà không thành còn mất năm gạo. Cười khan một tiếng: “Người đã nói như vậy, chúng ta cũng đi trước.” Nói xong, Cuồng Lang chuẩn bị mang theo huynh đệ rời đi.

“Chậm đã.”

Cuồng Lang quay đầu lại hỏi: “Còn có chuyện gì sao?”

Khí thế quanh người Dương Hiểu Đồng biến đổi, sắc bén lại tùy tiện: “Hơn nửa đêm đánh thức ta, người cứ dễ dàng rời khỏi như vậy? Người nghĩ rằng bang Hải Diễm chúng ta dễ khi dễ sao?”

“Vậy người còn muốn thế nào?” Hiện tại trong lòng Cuồng Lang đã hết sức hối hận, không nên tới a, kỳ thực nếu thật sự muốn sống mái với nhau thì cũng không sao cả, hẳn cũng không tin lực lượng của mình đối với đối phương không tạo ảnh hưởng. Bang Hải Diễm khi đó còn có thể một chút ảnh hưởng cũng không có sao? Nhưng vấn đề nơi này là địa bàn bang Hải Diễm.

Huynh đệ nhà mình căn bản không có bao nhiêu người ở trong này, một khi bọn họ bị bao vây ở đây, vậy kết quả của bọn họ ... Dương Hiểu Đồng cười lạnh một tiếng: “Việc này cũng không như những người khác, chúng ta cũng không có gì giả vờ. Cuồng Lang, ta cho người biết, ở Thụy Thành, bang Hải Diễm chúng ta là bang phái đệ nhất, các người là đệ nhị, đệ nhị chính là đệ nhị, không cần vọng tưởng trở thành là đệ nhất. Bởi vì có ta ở đây, người kiếp này cũng không thể. Trong thời gian gần đây, người không ngừng khuyến khích thủ hạ của người tới địa bàn của ta nháo sự. Cảm thấy ta không còn cách nào khác, không dám đối đầu với người như vậy sao?”

Người sai rồi, ta chỉ là cảm thấy đây là một chuyện cười, nhìn chính người đùa hài lòng như vậy, mặc kệ người mà thôi.”

Sắc mặt Cuồng Lang càng ngày càng khó coi, nghe Dương Hiểu Đồng nói. Dương như cô ta là đại nhân, mình là một tiểu hài tử, cho nên chính mình tiểu đánh tiểu náo cô đều không để ý.

Hắn là người trẻ tuổi mới hơn hai mươi tuổi, sức lực dồi dào, khi nghe được những lời này của Dương Hiểu Đồng tất nhiên tức giận không kìm được. “Dương Hiểu Đồng, mặc dù bang Hải Diễm các người là đệ nhất bang phái, nhưng người cũng không cần quá kiêu ngạo. Bang Cuồng Lang chúng ta cũng không chỉ để bày biện.”

Đối với lời nói của Cuồng Lang, Dương Hiểu Đồng chỉ cười nhạt: “Bang Cuồng Lang của người, có thể ở trong mắt người khác rất giỏi, thế nhưng ở trong mắt của ta thì cái gì cũng không phải.”

Cuồng Lang cũng không phải là người không có đầu óc, sự tình hôm nay rất rõ ràng đã không thể giải quyết trong yên bình, quay đầu cho tiểu đệ bên cạnh một ánh mắt, tên tiểu đệ đó ngậm hiểu thừa dịp mọi người không chú ý rất nhanh trở về bang phái thông báo cho các huynh đệ cấp tốc tới.

Đối với hành động này, Dương Hiểu Đồng lại nhìn thấy rõ ràng, dù sao có gọi thêm người tới cô cũng không sợ. Hôm nay ba huynh đệ Trương gia cũng tới, Dương Hiểu Đồng liếc mắt nhìn Trần Vĩ. Sau đó Trần Vĩ cũng rất nhanh rời đi, tất nhiên cũng đi triệu tập huynh đệ, hai đại bang phái của Thụy Thành, sau hôm nay có khả năng chỉ còn một.

Sau khi Trần Vĩ đi rồi, Dương Hiểu Đồng lại gọi Trương Vân vào bên cạnh mình phân phó một phen. Trương Vân lập tức gọi Trương Vũ, Trương Lô rời khỏi, về phần đi làm gì thì không ai biết.

Dựa theo dự đoán của Cuồng Lang, Dương Hiểu Đồng hẳn cũng gọi người tới, quên đi, hẳn vốn cũng tính toán đối đầu với bang Hải Diễm,

trước đó đã chuẩn bị không ít, hôm nay một trận quyết thắng bại đi!

Sắc mặt Cuồng Lang ngưng trọng, mà sắc mặt Dương Hiểu Đồng vẫn đăm nhiên như trước, tựa hồ một chút cũng không lo lắng. Nhìn bộ dáng Dương Hiểu Đồng bình tĩnh như vậy, Cuồng Lang hận nghiêng răng nghiêng lợi, hẳn cũng không tin nữ nhân này thực sự một chút cũng không lo lắng. Một lát mọi người tới ta xem cô làm sao bây giờ!

Bang Cuồng Lang chúng ta cũng không dễ khi dễ.

“Cuồng Lang, người cảm thấy thực lực người và ta ai mạnh?” Nhìn Cuồng Lang bộ dáng không ai bì nổi, Dương Hiểu Đồng chuẩn bị thật tốt để mài mòn nhuệ khí của hắn, vừa lúc có thể đề cao sĩ khí các huynh đệ, đồng thời cũng có thể để cho bọn họ càng có lòng tin đối với mình.

Tâm tình Cuồng Lang vốn rất trầm trọng, nhưng khi nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng hắn lập tức cười, cười rất bừa bãi. Dương Hiểu Đồng là một cô gái nhỏ, mới làm đại đương gia bang Hải Diễm không được bao lâu, nhất là nhìn bộ dáng chân yếu tay mềm kia của cô ta, so thực lực với hắn? Quả thực chính là cười nhạo.

Thấy Cuồng Lang cười rất bừa bãi, trên mặt Dương Hiểu Đồng cũng mang theo tiểu ý nhàn nhạt, hiện tại hắn càng bừa bãi, đợi lát nữa sẽ càng thất bại, cô thích nhìn thấy biểu tình đó trên khuôn mặt Cuồng Lang.

“Cô xác định không phải cô đang nói giỡn?”

Cuồng Lang hắn không dám nói thực lực mình là mạnh nhất, thế nhưng lịch lãm nhiều năm như vậy thực lực của hắn tuyệt đối không kém, nói cách khác ở trong hắc đạo có thể giải thích tại sao hắn có thể lên làm đại đương gia?

Lắc lắc đầu cô nói: “Dưới tình huống như vậy nói giỡn nói đùa như không thích hợp. Hiện tại đã nhân lúc hai bên cũng chưa đến, không bằng

hai chúng ta luận bàn một chút, để cho người rõ ràng một chút chênh lệch giữa đệ nhất và đệ nhị? Đó là ranh giới người vĩnh viễn không có biện pháp vượt qua.”

Cuồng Lang cười lạnh một tiếng, hiện tại hắn mới phát hiện tên của hắn mặc dù gọi Cuồng Lang, lại không cuồng bằng người trước mặt này: “Thử liền thử, lát nữa đừng cầu xin ta tha thứ là được.”

“Nói nhiều lời vô ích.” Dương Hiểu Đồng xua tay, bộ dáng rất giống như đang đuổi một con ruồi đáng ghét.

Sắc mặt Cuồng Lang càng thêm khó coi, không khỏi nắm chặt hai tay, hắn muốn để Dương Hiểu Đồng trả giá thật nhiều vì những lời cô ta nói.

Một quyền mang theo khí thế sắc bén đánh tới trên mặt Dương Hiểu Đồng, trong không khí thậm chí còn truyền ra từng tiếng nổ âm âm, những người ở chỗ này đều cả kinh, không ngờ một quyền của Cuồng Lang lại có thể có uy lực lớn như vậy.

Đối mặt với uy lực một quyền lớn như thế, Dương Hiểu Đồng lại không làm ra động tác né tránh nào, mọi người nhìn thấy đều nhin không được kinh hô. Các huynh đệ bang Cuồng Lang đặc ý dào dạt, nói a, một nữ nhân dù thế cũng không thể uy vũ so sánh với đại đương gia bọn họ?

Thế nhưng thời điểm khi bọn hắn nhìn sang các huynh đệ bang Hải Diễm, trên mặt hiện lên vẻ nghi ngờ, đại đương gia của bọn họ gặp nguy hiểm như vậy, sao trên mặt của bọn họ lại còn nhẹ nhõm như vậy, hình như một chút cũng không lo lắng?

Sao có thể?

Đợi tới lúc nắm tay Cuồng Lang cách Dương Hiểu Đồng không tới năm cm, Dương Hiểu Đồng bình tĩnh vươn tay ra, trực tiếp cầm nắm tay Cuồng

Lang, nhìn như mềm mại không có chút khí lực, lại cứ nhẹ nhõm như vậy ngăn cản thế công của Cuồng Lang.

Mọi người đều kinh ngạc nhìn một màn này, đây là có chuyện gì xảy ra? Cứ dễ dàng như vậy liền ngăn cản? Người bang Cuồng Lang thậm chí còn cảm thấy như đang diễn kịch, dường như lão đại của bọn họ cố ý phối hợp, nhưng rất rõ ràng việc đó là không thể nào.

Các huynh đệ bang Hải Diễm mặc dù đã sớm biết kết quả, chỉ có điều thấy một màn như vậy cũng không tránh được kinh ngạc một phen. Không ngờ thực lực đại đương gia lại cường đại như thế.

Uy lực một quyền kia bọn họ cũng có thể nhìn ra, nếu như đổi lại là bọn họ, muốn tiếp được, vậy khẳng định rất khó, thế nhưng biểu tình đại đương gia lại nhẹ nhõm như vậy.

Cuồng Lang cảm giác rõ ràng nhất, chỉ cảm thấy năm đấm của mình bị một sức mạnh vô cùng cường đại chế trụ, căn bản không thể động đậy chút nào, dù hãn dùng hết khí lực toàn thân, mặt cũng trở nên đỏ bừng, vẫn như trước không có bất cứ hiệu quả nào.

Nữ nhân này khí lực có phần thật lợi hại, dù cho đại lực sĩ cũng không có khí lực lớn như vậy.

Tại Dương Hiếu Đồng giật giật, lúc Cuồng Lang phát ngốc hung hăng đá một cước vào bên hông của hãn, lực đạo lớn tới mức đá bay Cuồng Lang ra xa mười thước sau đó mới lăn xuống đất, lúc đứng lên, một trận khí huyết dâng lên, nhịn không được phun ra một búng máu.

Ánh mắt không thể tin nhìn Dương Hiếu Đồng, hãn không dám tin lực lượng như vậy mà một cô gái còn trẻ như vậy có thể có được, tất cả điều này nếu không phải phát sinh ngay tại đây, chính hãn cũng có cảm giác không chân thực.

Người bang Cuồng Lang ở đây càng không cần phải nói, thực lực lão đại mạnh như vậy bị một cước nhẹ nhàng của Dương Hiểu Đồng đá bay?

Bọn họ đô cảm thấy như đang nằm mơ. Thực lực lão đại bọn họ rõ ràng nhất, Dương Hiểu Đồng có thể làm được như vậy, như vậy thực lực của cô ta mạnh bao nhiêu?

Lập tức, từng đạo ánh mắt nhìn về phía Dương Hiểu Đồng đều phát sinh biến hóa, quả nhiên có thể lên làm đại đương gia cũng không phải kẻ dễ bắt nạt, nữ nhân này thoát nhìn cả người lẫn vật đều vô hại, vừa động tay sao khủng bố như vậy?

Khi các huynh đệ bang Cuồng Lang từ nơi khác tới nhìn thấy lão đại bọn họ bị đạp bay, một khắc kia, lập tức mỗi một người đều sững sờ tại chỗ.

Đối với động tĩnh phát sinh chung quanh, Dương Hiểu Đồng biết rất rõ, chính vì biết bọn họ tới, cho nên mới dùng một cước đá bay Cuồng Lang, cứ như vậy, sĩ khí bọn họ sẽ giảm nhiều mới tốt.

Quả nhiên, sau khi chứng kiến một màn này, tinh thần của bọn họ đã hạ không ít, lão đại nhà mình trực tiếp bị đối phương đạp bay, việc này khiến cho bọn họ có thể có sức mạnh gì?

Ngược lại, bên này sĩ khí bang Hải Diễm lại đạt tới điểm cao nhất, ánh mắt mỗi một người đều tỏa ánh sáng nhìn Dương Hiểu Đồng. Khóe miệng Dương Hiểu Đồng không khỏi hiện lên vẻ tươi cười.

Ở sau lưng của bọn họ, mấy chục cỗ xe mini đồng thời dừng lại, từ trên đó lao ra hơn một nghìn huynh đệ, trên tay đều cầm vũ khí, nhìn bộ dáng hùng hổ người bình thường thấy đều lập tức né tránh, sợ rằng lập tức sẽ xảy ra chuyện lớn.

Một quảng trường, hiện tại hai bang phái cũng có hơn một nghìn người tụ tập, có vẻ rất chen chúc.

Nhìn thấy một màn này, Cuồng Lang lại lần nữa nhú mày, người của bang Hải Diễm không phải chỉ có từng này người như vậy mới đúng, số lượng người của bang Hải Diễm so với bọn hắn là bao nhiêu, chút chuyện ấy hắn cũng biết được, vậy những người khác bọn họ đi đâu?

Dương Hiểu Đồng cũng không cho hắn thời gian suy nghĩ nhiều, trực tiếp mở miệng nói: “Cuồng Lang, người Cuồng Lang ba lần bốn lượt tới địa bàn của ta nháo sự, bang Hải Diễm ta lười tính toán với các người, nhưng các người được một tắc lại muốn tiến một thước, bang Hải Diễm ta tuyệt đối không phải người để các người khi dễ, đã làm sẽ phải làm thật tốt, để các người khi làm tất cả sự tình gì đều trả giá thật nhiều!”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 167: Chiến

“Các huynh đệ, lần này chúng ta sẽ để cho bọn họ biết rõ ràng chênh lệch giữa bọn họ và chúng ta!”

“Được!”

“Được, được!” Các huynh đệ bang Hải Diễm giơ vũ khí hướng phía đối phương kiêu ngạo quát.

Gần đây những hành động của bang Cuồng Lang đã sớm khiến bọn họ cực kỳ khó chịu, hai bang phái cũng đã thật lâu không có phát động sống mái với nhau quy mô quá lớn như vậy, vừa lúc thừa cơ hội này hảo hảo giáo huấn bọn họ! Xả hết tức giận trong lòng!

Mặc dù sắc mặt Cuồng Lang có chút tái nhợt, nhưng sự độc ác trong mắt ngày càng sắc bén, ánh mắt sắc bén như rắn độc gắt gao nhìn chăm chăm Dương Hiếu Đồng.

Hôm nay hẳn thực sự ngu ngốc, thua trên tay nữ nhân này. Thân là lão đại hẳn đương nhiên biết tầm quan trọng của sĩ khí, nếu thực lực hai bang phái tương đương, bên nào có sĩ khí cao nhất định thắng, chính mình lại bị cô ta đánh bại ngay trước mặt huynh đệ, sĩ khí trong khoảng thời gian ngắn căn bản không đứng dậy được.

Ở loại tình huống này mà sống mái với nhau, có khả năng bọn họ sẽ thua.

“Các huynh đệ, chúng ta cũng để cho bọn họ kiến thức một chút, vị trí thứ nhất cũng phải đổi chủ!” Cuồng Lang giơ tay lên hô với phía sau, rất rõ ràng muốn dùng bầu không khí này, kích thích mọi người nhiệt tình.

“Hào, hào!”

Các huynh đệ bang Cuồng Lang mặc dù cũng đều đồng thanh trả lời nhưng lại không sánh bằng thanh thế bang Hải Diễm, điều này làm cho sắc mặt Cuồng Lang ngày càng khó coi.

“Xông lên! Đánh bại lũ bọn chúng!”

Nói xong, người bang Hải Diễm mỗi một người đều vọt về phía người bang Cuồng Lang. Gần đây bởi vì Dương Hiểu Đồng chế định hoạt động có thưởng, mặc dù huấn luyện võ học còn chưa tới nhưng bọn hắn vì muốn đến lúc đó có thể đạt được thành tích tốt hơn, cho nên huấn luyện so với trước đây khắc khổ hơn rất nhiều.

Nhất là Dương Hiểu Đồng dạy bọn họ mấy chiêu, bọn họ cảm giác sâu sắc được uy lực mấy chiêu này không giống như trước, cho nên chỉ cần có thời gian rồi thì luyện tập ngay mấy chiêu này, hiện tại mặc dù vẫn không có uy lực như Dương Hiểu Đồng, nhưng trong đó cũng có bảy tám phần uy lực.

Hôm nay vừa lúc nhân cơ hội này, hảo hảo thử luyện một chiêu này trên người bọn họ khốn kiếp kia.

Nhân số hai bên cộng lại cũng trên hai ngàn người, thanh thế động trời. Bang Hải Diễm sĩ khí vốn lên cao, cộng thêm gần đây người bang Cuồng Lang làm một số chuyện làm trong lòng bọn họ cực kỳ khó chịu, lúc này đương nhiên toàn lực bạo phát, mà người bang Cuồng Lang sau khi nhìn thấy Cuồng Lang bị đánh bại, trong lòng cũng rất thấp thỏm, hiện tại nhìn thấy người bang Hải Diễm hùng hổ xông đến như thế, từng người một càng không biết phải làm gì cho đúng.

Ngắn ngủi năm phút đồng hồ, các huynh đệ bang Cuồng Lang đã ngã xuống không ít, mặc dù còn chưa chết, thế nhưng ít nhất cũng trọng thương, tàn phế tuyệt đối cũng không ít.

Dương Hiểu Đồng đứng ở một bên nhìn Cuồng Lang, nụ cười trên mặt rơi vào trong mắt Cuồng Lang có vẻ kinh khủng như vậy.

Cuồng Lang ý thức được nếu cứ tiếp tục như vậy, bọn họ kiên trì không được bao lâu, bên mình đã ngã xuống gần một nửa, ngược lại bang Hải Diễm ngã xuống đại khái cũng chỉ bằng một phần mười so với người bên hãn ngã xuống, nhưng phải làm thế nào mới được chứ?

“Các huynh đệ ra sức a! Ai hôm nay ra sức đánh người, có năm trăm vạn tiền thưởng!” Giờ khắc này, ngoại trừ biện pháp này, Cuồng Lang đã không nghĩ ra được biện pháp nào khác.

Trọng thưởng tất có dũng phu, quả nhiên, vốn các huynh đệ bang Cuồng Lang trong lòng đều có suy nghĩ muốn chạy trốn sau khi nghe được câu này, mỗi một người đều mở to hai mắt nhìn nhau, năm trăm vạn đối với bọn hãn mà nói cũng không là một con số nhỏ.

Lập tức, từng người một đều ra sức giết đỏ cả mắt rồi xông về phía người bang Hải Diễm.

Người bang Hải Diễm không ngờ bọn họ đột nhiên trở nên lợi hại như vậy, trong lúc sừng sốt cũng có không ít người bị thương.

Nghe thấy những lời này của Cuồng Lang, độ cong khóe miệng Dương Hiểu Đồng lại lần nữa mở rộng, tại Thụy Thành này, người dám so tài lực với cô còn chưa có mấy người, năm trăm vạn đối với cô mà nói chẳng qua là bán ra một viên thanh phổi đan mà thôi.

“Các huynh đệ, ai hôm nay biểu hiện tốt nhất, ta thưởng cho hãn một trăm ngàn! Các huynh đệ của hãn chỉ cần đem hết toàn lực, đánh ngã người

của đối phương, thưởng cho một trăm vạn!”

Mọi người ở đây, trừ Dương Hiểu Đồng, sau khi nghe cô nói như thế toàn bộ đều hút một ngụm lãnh khí, vậy sẽ được bao nhiêu tiền?

Sắc mặt Cuồng Lang đã xanh đen đến không còn ngôn ngữ, vốn dĩ đưa ra năm trăm vạn hẳn còn có chút luyến tiếc, không nghĩ đến nữ nhân này vừa ra tay chính là một trăm triệu!

Người Bang Hải Diễm sau khi kịp phản ứng mỗi một người đều kích động lao ra, bọn họ đều muốn thu được một trăm ngàn tiền thưởng, lập tức ra tay ngày càng tàn nhẫn.

Từng tiếng từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, mà bọn họ lại cảm thấy vui sướng.

Cũng ngay vào lúc này, vài người bang Cuồng Lang từ bên ngoài tới, nhìn thấy cục diện ở đây đầu tiên kinh hãi, chột hô: “Lão đại, không xong, tổng bộ xuất hiện rất nhiều người bang Hải Diễm, mấy người chúng ta không chống đỡ được, rất nhiều huynh đệ đã bị bọn họ khống chế được!”

Cuồng Lang sửng sốt, chột nhìn Dương Hiểu Đồng lớn tiếng nói: “Điều hổ ly sơn! Cô thật hèn hạ!”

Hắn không ngờ tới chuyện này, cho nên mang đại bộ phận các huynh đệ đến nơi này, rất ít người ở tổng bộ, hiện tại năng lực phòng ngự tổng bộ không thể nghi ngờ rất yếu, không ngờ bọn họ sẽ rơi vào hoàn cảnh quần bách như vậy.

Dương Hiểu Đồng không sao cả, lắc đầu: “Là chính người đầu óc không tốt mà thôi, đắc tội ta sẽ phải trả giá đại giới mất đi tất cả!”

Các huynh đệ bang Hải Diễm lúc này càng hưng phấn, không ngờ đại đương gia đã tới tổng bộ của đối phương diệt sạch, trong lòng bọn họ cảm

thấy cực kì thoải mái, cũng có cảm giác mình so với người bang Cuồng Lang cao hơn không ít.

Các huynh đệ bang Cuồng Lang lúc này có thể nói không còn tâm tư chiến đấu, từng người một ngã xuống.

Cuồng Lang nhìn tình hình cục diện nghiêng về một phía, trong lòng cũng bất đắc dĩ, tài lực hẳn không có cách nào so sánh với Dương Hiểu Đồng, một trăm triệu đối với Dương Hiểu Đồng mà nói cũng chỉ là tiền mấy ngày buôn bán lời của Ám Kim Mai Côi, thế nhưng đối với hắn mà nói nhưng cũng là một khoản tiền lớn a.

Lại một huynh đệ ngã xuống trước mặt của hắn, trong lòng quýnh lên liền hướng phía một người bang Hải Diễm tập kích, mà sau một khắc vũ khí của hắn lại bị Dương Hiểu Đồng chặn lại.

Dương Hiểu Đồng mang theo nụ cười như mèo vờn chuột, nói: “Đối thủ của ngươi là ta. Ngươi đã nhịn không được muốn xuất thủ, ta sẽ cùng ngươi chơi đùa!”

Vừa nói, Dương Hiểu Đồng không cho Cuồng Lang có chút thời gian chuẩn bị nào, một quyền hung hăng đánh về phía má phải của hắn, mang theo khí thế không thể địch nổi ở trong mắt Cuồng Lang phóng đại, một quyền này so với một quyền lúc trước đánh với Cuồng Lang cường đại hơn rất nhiều, hơn nữa tốc độ cũng làm mọi người không thể địch nổi.

Tới lúc Cuồng Lang kịp phản ứng muốn né tránh thì một quyền kia đã đánh vào trên mặt của hắn, trực tiếp lấy đi hai chiếc răng, Cuồng Lang nằm sấp trên mặt đất. Đây đã là lần thứ hai hắn bị đánh ngã trên mặt đất, Cuồng Lang bưng miệng mình, tay lau miệng tất cả đều là máu tươi, trên người đau nhức còn không bằng đả kích tâm hồn.

Dương Hiểu Đồng cũng không vì vậy mà thủ hạ lưu tình, một quyền lại một quyền hung hăng đánh tới, Cuồng Lang chỉ có chịu đánh.

“Người thật sự nghĩ rằng người có thể trở thành lão đại Thụy Thành?”

“Có ta ở đây, kiếp này người cũng không thể xưng bá Thụy Thành.”

“Người thật sự không biết tự mình hiểu lấy.”

“Sau ngày hôm nay, bang Cuồng Lang sẽ xóa tên trong bang phái ở Thụy Thành!”

Một quyền cuối cùng, Dương Hiểu Đồng hung hăng đánh sau gáy Cuồng Lang, mặc dù không trực tiếp cắt ngang, nhưng nhìn bộ dáng Cuồng Lang cũng không sống được bao lâu.

Rất rõ ràng, một quyền này của Dương Hiểu Đồng rất nặng, mà đây cũng là quyết định của cô.

Đã để trận chiến này bạo phát, thì nó đã định trước không thể dễ dàng kết thúc. Nếu như lần này tha cho Cuồng Lang, hẳn nhất định sẽ nghĩ hết biện pháp trả thù, ở khắp nơi đối nghịch với mình, điều như vậy cũng không phải là thứ Dương Hiểu Đồng nguyện ý nhìn thấy.

Vốn cô cho rằng ngày này đến còn cần không ít thời gian, không ngờ Cuồng Lang lại tự mình tìm tới cửa, cho nên thời kì bang Cuồng Lang kết thúc cũng tới sớm hơn.

Ở Nghiêm gia, sau khi trải qua chuyện Diệt gia, cô liền triệt để hiểu được một đạo lý: Thực lực, mới là trọng yếu nhất. Chỉ có có thực lực, đối phương mới có thể nhìn thẳng vào người, lời người mới có phân lượng.

Một đạo lý khác chính là trên thế giới này muốn có thực lực được mọi người ngưỡng vọng, dựa vào tự mình một người là không đủ, cho nên cô đang suy nghĩ dùng tất cả biện pháp khiến lực lượng bên cạnh mình cường đại!

Thôn tính thế lực bang Cuồng Lang, không thể nghi ngờ sẽ làm thực lực bang Hải Diễm bọn họ thu được một đề thăng cực đại, hơn nữa vị trí ở Thụy Thành không ai có thể lay động.

Sau khi hạ xong Cuồng Lang, tất cả các huynh đệ bang Cuồng Lang đều ngừng động tác. Vào thời khắc này, Dương Hiểu Đồng nghe thấy tiếng xe cảnh sát, lập tức nói với các huynh đệ bang Hải Diễm: Chúng ta rút lui!

Mục đích của cô đã đạt được, mặc dù hiện tại Cuồng Lang chưa chết, thế nhưng cô tin không bao lâu cũng phải chết, dù cho đưa đến bệnh viện cũng không kịp, thực lực bang Cuồng Lang cũng bị đả kích thật lớn, thừa dịp trong khoảng thời gian này bang Cuồng Lang vô chủ, cô đem bang Cuồng Lang nhập vào bang Hải Diễm.

Lão đại đã lên tiếng, đương nhiên các huynh đệ trước tiên liền thu hồi vũ khí, rất nhanh lên xe, mấy chục cỗ xe mini rất nhanh rời khỏi. Bọn họ rời đi không tới hai phút, hai mươi cỗ xe cảnh sát liền tới hiện trường.

Sau khi bọn hắn nhìn thấy tình hình hiện trường đều lão đảo hút một ngụm lãnh khí.

Té trên mặt đất ước chừng hai ba trăm người, hơn nữa đều bị thương rất nặng, tiếng kêu rên vang lên bốn phía, bốn phía đều là máu tươi, loại cục diện thâm vô cùng này bọn họ đã thật lâu chưa từng thấy qua.

Trưởng cục cảnh sát đầu tiên nói với phía cảnh sát sau: “Nhanh lên một chút, gọi điện thoại cho xe cứu thương.” Chợt nhú mày nói: “Đây đâu phải hai hắc bang tiến hành sống mái với nhau? Tình trạng sống mái với nhau lớn như vậy rất nhiều năm chưa từng xuất hiện qua”.

“Cục trưởng, người một bang phái khác tựa hồ cũng đã đi rồi, mà trước mặt chúng ta chính là người bang phái Cuồng Lang.” Hắn ở trong đám người kia nhận ra mấy người nhìn quen mắt, cho nên trước tiên nhận ra bọn họ là người bang Cuồng Lang.

“Người bang Cuồng Lang?” Cục trưởng trong lòng lập tức hiểu rõ, có thể đánh người bang Cuồng Lang bị thương thành như vậy, trừ đệ nhất bang phái bang Hải Diễm ra sợ rằng những bang phái khác cũng không có khả năng làm được. “Thụy Thành này sợ rằng sắp phải đổi chủ a.”

Hắn đã nhìn thấy lão đại bang Cuồng Lang thoi thóp một hơi, sợ rằng không sống được bao lâu, cứ như vậy, hắc bang nhất định sẽ phát sinh rung chuyển cực đại.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của Dương Hiểu Đồng, lúc đưa Cuồng Lang đến bệnh viện còn không kịp cứu chữa đã bỏ mình.

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 168

Người bang Hải Diễm mỗi người về chỗ ở của từng người, người bị thương thì Dương Hiếu Đồng đều để bọn họ đi trị liệu. Trước khi tách ra, Dương Hiếu Đồng nói: “Hôm nay ta nói thưởng, tiền thưởng sẽ được phát vào ngày mai. Còn một chuyện trọng yếu ta muốn nói cho mọi người, bắt đầu từ ngày mai, bang Hải Diễm sẽ có rất nhiều chuyện phải làm.”

Nghe cô nói, trừ một số ít người ngoài, mọi người đầu tiên là sửng sốt, có chút nghi hoặc nhìn Dương Hiếu Đồng, chẳng lẽ còn muốn sống mái với nhau?

Khóe miệng Dương Hiếu Đồng hiện lên độ cong vi diệu, trong ánh mắt bắn ra ánh sáng mang theo bá đạo nồng đậm, giọng nói chứa đựng khí phách dường như đang tuyên thệ, lớn tiếng nói: “Ngày mai, chúng ta sẽ bắt đầu từng bước tiếp thu thế lực bang Cuồng Lang!”

Lời này tới quá đột nhiên, dù sao thế lực bang Cuồng Lang lớn như vậy, mặc dù hôm nay bị đả kích rất lớn, nhưng lạc đà ốm so với ngựa vẫn lớn hơn, bọn người Trương Vân đưa người tới tổng bộ bang Cuồng Lang đối phó bọn chúng, thế nhưng bang Cuồng Lang so với bang Hải Diễm bọn họ không giống nhau, không chỉ có một hang ổ.

Chính là cái gọi ‘thỏ khôn có ba hang’, đây là việc mọi người đều dùng.

Nhưng khi nhìn nụ cười tràn đầy tự tin của Dương Hiếu Đồng cùng với lời nói hào khí khắp trời của cô, bọn họ lại không khỏi tin tưởng cô, bất

luyện chuyện này ở trong lòng của bọn họ có không phù hợp hay là không tưởng, bọn họ đều không hề có lý do lại tin tưởng cô.

Chỉ bởi vì bọn họ có cảm giác sùng bái khó có thể diễn tả bằng lời nói đối với Dương Hiểu Đồng.

Đúng vậy, không phải cái khác, chính là sùng bái!

Có lẽ ở trong mắt người khác, nhiều đàn ông, thanh niên sùng bái một cô gái trẻ tuổi như vậy có phần có chút quái dị, thế nhưng mỗi người bang Hải Diễm đều không có loại cảm giác này, bởi vì Dương Hiểu Đồng có thực lực, đủ quyết đoán, đủ ngoan tuyệt, đối với bọn họ cũng đủ tốt!

Đối với bọn họ mà nói, chỉ cần như thế là đủ rồi, những thứ khác đều không quan trọng!

“Ngày mai, mọi người sẽ biết nguyên nhân, cho nên hi vọng mọi người nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai bắt đầu hành động!”

“Hành động, hành động!” Mọi người nhao nhao reo hò.

Tiếng hô kia hào hùng vang vọng khắp bầu trời. Đích xác, muốn để cho bọn họ tiếp nhận thế lực bang Cuồng Lang, bọn họ tất nhiên cảm thấy rất sáng khoái. Dù sao bọn họ cũng nhìn bang Cuồng Lang khó chịu đã lâu rồi, chỉ cần nghĩ đến lúc bọn họ chiếm được địa bàn bọn chúng, bộ dáng bó tay không có cách nào của bọn chúng, bọn họ đã cảm thấy hết sức thoải mái! Dù cho không có chút lợi ích nào, bọn họ cũng vui vẻ đi làm.

Đợi sau khi mọi người tản ra, Dương Hiểu Đồng gọi Trần Vĩ và ba anh em Trương gia tới trước mặt mình, hiện tại bốn người này đều là người có thể tin được.

“Trương Vân, hôm nay các người làm rất tốt, ở tổng bộ bọn họ có phát hiện gì?” Nghe cô nói, Trương Vân lập tức cung kính nói: “Đại đường gia,

lúc ta và Trương Vũ bọn họ mang người đến tổng bộ bang Cuồng Lang, tổng bộ của bọn họ cũng không có bao nhiêu người, hơn nữa so ra phân bố không đồng đều. Chúng tôi dễ dàng đánh gục bọn họ rồi tiến vào, bên trong có không ít tư liệu và sổ sách, dựa theo phân phó của ngài, chúng tôi đã cầm về toàn bộ. Đồng thời ở trong phòng Cuồng Lang còn tìm được tủ sắt này, bởi vì tạm thời không có biện pháp mở ra cho nên đã chuyển nguyên vẹn trở về, đang đặt ở phòng làm việc của ngài.”

Dương Hiểu Đồng khẽ gật đầu, hài lòng nói: “Làm rất tốt, cực khổ.”

“Tiếp theo, ta nói một chút bố trí ngày mai, chủ yếu giao cho bốn người đi làm, chúng ta làm như vậy...” Một giờ sau, cuộc hội nghị nhỏ mới kết thúc.

Dương Hiểu Đồng ngồi trong phòng nhìn tủ sắt kia, không khỏi xì cười ra tiếng, đây cũng quá khôi hài, lại chuyển toàn bộ tủ sắt tới, dự đoán chuyện này trừ bọn họ có thể làm ra, những người khác cũng không làm được.

Tủ sắt này không làm khó được Dương Hiểu Đồng. Lúc trước ở trong Thiên Hàng Bảo Điện bởi vì cảm thấy thứ này thật thú vị cho nên cũng học được chút da lông, đương nhiên ở trong Thiên Hàng Bảo Điện chỉ là chút da lông nhưng ở trong này cũng không chỉ là da lông nha!

Ngắn ngủi một phút đồng hồ sau, tủ sắt kia đã được Dương Hiểu Đồng mở ra. Sau khi mở ra, Dương Hiểu Đồng cũng một trận buồn chán, toàn bộ tủ sắt đều là tiền, tiền kia hẳn có vài trăm vạn.

Người bình thường nhìn thấy trong két có tiền nhất định sẽ rất kích động, kích động đến nằm mơ cũng không ngủ được, nhưng người này là Dương Hiểu Đồng, số tiền này một chút sức hấp dẫn cũng không có.

Mà lúc này, Dương Hiểu Đồng mới phát hiện bên trái cái két này, có một cái túi đựng một hộp tinh xảo, hơn nữa đó còn là hộp đàn gỗ rất cổ xưa,

điều này khiến cho Dương Hiểu Đồng hưng phấn.

Có thể được Cuồng Lang đặt bên trong tủ sắt sẽ là đồ vật bình thường gì đó sao? Dương Hiểu Đồng mở ra nhìn, lại nhìn thấy một hạt châu đỏ như máu yên tĩnh nằm trong đó, xung quanh hạt châu còn quanh quẩn một tầng ánh sáng hồng sắc nhàn nhạt, thoạt nhìn có loại mị lực kỳ dị, Dương Hiểu Đồng nhìn nhất thời không thể tự thoát khỏi.

Mặc dù cũng không biết tác dụng của hạt châu này, thế nhưng cô lại biết hạt châu tuyệt đối không đơn giản. Bởi vì cô từ trên hạt châu có thể cảm giác được chân khí dao động, nghĩ đến hẳn cũng có liên quan tới tu chân, về phần cụ thể là làm gì, cũng chỉ có thể chậm rãi nghiên cứu, dù sao cô cũng không gấp.

Bởi vì tìm được hạt châu này, tâm tình Dương Hiểu Đồng rất khá. Về phần chuyện của ngày mai, Dương Hiểu Đồng đã phân phó rõ ràng cho nên cô về biệt thự Hoa Hải trước.

Ngồi trên giường rộng lớn mà lại thoải mái, Dương Hiểu Đồng lại lần nữa lấy hạt châu ra, không biết hạt châu này có tác dụng gì, không khỏi quan sát kĩ hơn. Hình dáng của nó nhìn cực kì xinh đẹp, Dương Hiểu Đồng nhìn yêu thích không buông tay.

Theo phẩm vị đề cao, đồ vật có thể lọt vào mắt Dương Hiểu Đồng càng ngày càng ít, mà viên ngọc huyết châu này chính là một trong số đó.

Khi Dương Hiểu Đồng đang đánh giá huyết châu, Du Du cũng chạy ra từ Thiên Hàng Bảo Điện, nhìn huyết châu Dương Hiểu Đồng cầm trong tay lộ ra thần sắc kinh nghi: “Hiểu Đồng, hạt châu này thoạt nhìn cũng không bình thường a.”

Thấy Du Du cũng đi ra, Dương Hiểu Đồng đưa hạt châu tới trước mặt Du Du: “Tớ cũng cảm thấy như thế, ở trên nó tớ có thể cảm thấy một loại cảm giác quen thuộc. Tớ cảm thấy nó khẳng định có quan hệ với tu chân,

thế nhưng cụ thể là quan hệ như thế nào tớ cũng không biết.” Dương Hiểu Đồng nhún nhún vai, đến bây giờ, cô cũng chưa nghĩ được chút biện pháp nào tìm được chỗ đặc thù.

Du Du chau mày, đến bây giờ nó cũng chưa từng thấy được loại vật này. “Không bằng trước nghiên cứu một chút, không được thì đi tìm Tư Đồ Dương hỏi một chút, thời gian hẳn sống so với chúng ta lâu hơn, biết được nhiều thứ có lẽ so với tớ biết nhiều hơn. Trước tiên tớ vào cơ sở dữ liệu kiểm tra xem có tương ứng gì hay không.” Đối với này hạt châu, nó cũng rất hiếu kỳ.

“Được, tốt.” Tiếp theo Dương Hiểu Đồng bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu huyết châu. “Ruốt cuộc làm thế nào mới có thể làm cho nó hiện ra công dụng của mình đây?” Dương Hiểu Đồng nhíu mày nhiều lần quan sát huyết châu.

“Trong truyền thuyết có nhỏ máu nhận chủ?” Dương Hiểu Đồng đột nhiên nghĩ đến điểm này, liền lấy con dao cắt một nhát trên tay mình, máu tươi rơi vào trên mặt huyết châu, lại không có phản ứng chút nào.

“Trong tiểu thuyết chiêu này đều bách phát bách trúng, đến phiên mình sao lại không được chứ? Còn có biện pháp nào? Mình đưa nội lực vào bên trong thử xem.” Dương Hiểu Đồng thử hết tất cả các biện pháp nghĩ được đều thử một lần, cuối cùng phát hiện vẫn không có kết quả, chỉ đành bất đắc dĩ nằm trên giường, thật là một ca khó a.

Nghiêm gia

Nghiêm Túc ngồi trên ghế, mà Nghiêm Nguyên Vành thì rất cung kính đứng trước mặt của hắn.

“Nguyên Vành, ngồi xuống rồi nói.”

Sau khi Nghiêm Nguyên Vành ngồi xuống sắc mặt có chút trầm trọng mở miệng nói: “Hai ngày trước, Âm Kim Mai Cô lại đưa ra một loại đan dược mới. Thanh Phôi đan, đan dược này có công hiệu trị liệu ung thư phổi, vô luận là ung thư thời kì đầu hay ung thư thời kì cuối cũng có thể nhanh chóng chữa khỏi. Người mua đan dược sau khi trở về đều đã nghiệm chứng điểm này, nhiều năm qua các bác sĩ đứng đầu quốc tế cũng không có chút biện pháp nào, thế nhưng cô ta lại làm được.”

Thời điểm hẳn biết được chuyện này cũng thất kinh, lúc trước Dương Hiểu Đồng luyện chế đan dược hẳn đã bắt đầu kinh ngạc. Mặc dù cô ta là người tu chân, nhưng những thứ đan dược ấy có dược hiệu kỳ lạ như vậy trước đây hẳn chưa từng nghe nói qua, mà Dương Hiểu Đồng lại liên tiếp phát hành.

Điều khiến hẳn kinh ngạc nhất chính là hiệu suất luyện chế đan dược của cô, phải biết, người tu chân luyện chế đan dược một lần cũng chỉ có thể được một viên mà thôi. Chẳng lẽ từ mấy chục năm trước cô ta đã bắt đầu luyện chế sao? Mặc dù Nghiêm Nguyên Vành biết này là không thể nào, bởi vì cô ta chân chân thật thật chỉ có hai mươi tuổi.

“Rất nhiều bác sĩ trình độ đứng đầu ở y học cũng đã mua đan dược mang về nghiên cứu, không chỉ có quốc gia của chúng ta, người ngoại quốc cũng tới mua, muốn từ trong đó biết được phương pháp trị liệu ung thư phổi. Thế nhưng nghe nói sau khi bọn họ nghiên cứu, mặc dù nghiên cứu ra được đại thể thành phần, nhưng cuối cùng vẫn không chế ra được. Bởi vì chuyện này, ngay cả chủ tịch cũng bắt đầu chú ý tới, hơn nữa thái độ của chủ tịch đối với Dương Hiểu Đồng này cũng là ủng hộ. Bởi vì Dương Hiểu Đồng là người Trung Quốc, Âm Kim Mai Cô là công ty Trung Quốc, đây cũng là vinh dự của Trung Quốc.”

Mặc dù ngoài miệng chủ tịch cũng không nói gì, thế nhưng lúc chủ tịch nói đến việc này khóe miệng trong lúc lơ đãng hiện ra vẻ tươi cười đã bị hẳn bắt được. Dựa theo hẳn đoán, tương lai phát triển của Âm Kim Mai Cô

ở Trung Quốc tất nhiên không có bất kỳ vấn đề gì. Nhưng khiến hấn hết sức kinh ngạc là câu nói sau cùng của chủ tịch: “Nếu như có thể, cô gái trẻ tuổi này ta ngược lại muốn gặp một lần.”

Nghiêm Túc hơi gật đầu, từ vừa mới bắt đầu hấn đã biết Dương Hiểu Đồng không phải người bình thường, loại đan dược này ở quốc tế tuyệt đối sẽ tạo ra náo động cực đại, hơn nữa hiện tại cô có thể luyện chế ra trị liệu ung thư, tương lai cũng còn có thể luyện chế những đan dược khác, như vậy từng bước một phát triển, tương lai tuyệt đối là một nhân vật khó lường.

Nếu không phải quan hệ tới người Diệt gia, hấn cũng rất nguyện ý nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch và Dương Hiểu Đồng ở cùng một chỗ, chỉ là hiện tại lại không có cách nào. (Sally: Tham lam quá, tính tới tính lui cuối cùng không được gì).

“Ông ngoại, ta nghe nói bang Hải Diễm ở Thụy Thành cũng là của cô ta. Tối hôm qua đại đương gia bang Cuồng Lang đã bỏ mình, sợ rằng không bao lâu nữa bang Cuồng Lang sẽ biến thành một phần của bang Hải Diễm. Thực lực Dương Hiểu Đồng này lớn nhanh như vậy, đối với Nghiêm gia chúng ta có thể có ảnh hưởng hay không?”

Hấn lo lắng nhất chính là vấn đề này, tốc độ trưởng thành của cô ta quá nhanh. Lúc trước đan dược của cô chỉ là giúp đỡ mọi người làm đẹp, mặc dù có thể kiếm không ít tiền, nhưng cũng không phải mỗi người đều cần, mà thanh phôi đan này thì hoàn toàn khác biệt, trên thế giới này có bao nhiêu người cần a!

“Cô ta không phải một người không rõ lý lẽ, tin rằng nguyên nhân chúng ta làm như vậy cô ta cũng hiểu, chỉ hi vọng lần này Nghiêm gia chúng ta sẽ không lựa chọn sai lầm.”

Nghe thấy những lời này của Nghiêm Túc, trong mắt Nghiêm Nguyên
Vanh thoáng hiện ánh sáng không thể tin tưởng.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 169

Những lời này của Nghiêm Túc không thể nghi ngờ chính là khẳng định Nghiêm gia bọn họ đã ra một quyết định sai lầm. Mặc dù Nguyên Vành cũng cho rằng tiềm lực Dương Hiểu Đồng rất khách quan nhưng lại không cảm thấy bọn họ sai. Nhưng hiển nhiên Nguyên Túc không hề cho rằng như thế.

“Ông ngoại, ý của người là Dương Hiểu Đồng so với Diệc Tuyết đối với Nghiêm gia chúng ta còn có giúp đỡ cao hơn?” Nghiêm Nguyên Vành thăm dò hỏi. Nguyên Túc gật gật đầu, ánh mắt kia thoạt nhìn có chút tang thương: “Mặc dù Diệc Tuyết là một người tu chân, nhưng trước đó chúng ta cũng chưa từng nghe nói qua tên của cô ta, điều này cũng đã nói rõ cô ta cũng không phải một thiên tài xuất chúng. Diệc Tuyết có khả năng đủ cho Nghiêm gia của chúng ta một chỗ dựa vững chắc, điều này không thể nghi ngờ có thể làm cho thực lực Nghiêm gia chúng ta đề thăng rất nhanh, nhưng lại có một hạn chế. Mặc dù sẽ vượt lên trước Trương gia, nhưng trừ điều đó ra, chúng ta vẫn như cũ trì trệ không tiến. Dương Hiểu Đồng thì khác, cô ta có thể luyện chế đan dược, ở phương diện tu chân có thể trợ giúp người tu chân tu luyện và đột phá, ở phương diện sinh hoạt hằng ngày càng nổi lên tác dụng rất lớn, chỉ cần tiếp tục phát triển, tương lai tuyệt đối là một cỗ lực lượng kinh khủng, thậm chí ta còn cho rằng vượt lên trước Diệc gia cũng chỉ là vấn đề thời gian.”

Trên mặt Nghiêm Nguyên Vành hiện lên vẻ kinh ngạc càng sâu, ông ngoại lại đánh giá cô ta cao như vậy, chỉ có điều ngẫm nghĩ lại thì đích thực là như thế. Dương Hiểu Đồng thật đúng là một nhân vật sâu không lường được. “Vậy chúng ta có nên để Tuấn Trạch cùng cô ta hay không?”

Vẻ tươi cười bất đắc dĩ hiện lên trên khuôn mặt Nguyễn Túc, ai có thể nghĩ đến hẳn một người có địa vị được mọi người hâm mộ cùng với thực lực như vậy cũng sẽ bất đắc dĩ như thế. “Chúng ta đã đáp ứng Diệt gia, không thể nuốt lời, bằng không Nghiêm gia chúng ta sẽ phải chịu đả kích có tính hủy diệt. Dương Hiểu Đồng tiềm lực vô hạn, thế nhưng hiện tại cô ta không cách nào chống lại với Diệt gia.” Ánh mắt nhìn ra ngoài cửa, Nguyễn Túc cảm khái nói: “Đúng vậy vẫn là thực lực của chúng ta không đủ!”

Nghiêm gia của hẳn ở bên ngoài thoát nhìn cảnh tượng vô hạn, thế nhưng bây giờ lại bị kẹt ở giữa hai thế lực vô lực phản kháng, trong lòng hẳn có bao nhiêu bất đắc dĩ có thể nghĩ, nếu như thực lực của bọn họ đủ cường đại, sao có thể tồn tại phiền não như vậy.

Dương Hiểu Đồng vẫn đang nghiên cứu viên hạt châu kia, ngay cả trời tối cũng hoàn toàn không biết, chỉ khi có điện thoại gọi tới, giọng nói ôn nhuận như ngọc của Trương Doãn Kiệt truyền vào trong tai của cô.

“Hiểu Đồng, bây giờ em có rảnh không?”

“Vâng, có chuyện gì không?” Ngữ khí của Dương Hiểu Đồng cũng rất ôn nhu, đối với người thanh niên ôn nhã như vương tử này, mỗi lần nghe thấy tiếng nói của anh đều lộ ra tươi cười thư thái, loại cảm giác này trừ Trương Doãn Kiệt ra sợ là không có người nào có thể cho cô.

“Hiện tại tới nhà của anh một chuyến được không? Có một số việc muốn nói cho em.”

“Tốt, em lập tức đi ngay.”

Dương Hiểu Đồng cất huyết châu vào, sửa sang lại một phen, nhanh chóng đi tới nhà Trương Doãn Kiệt, rất nhanh đã tới.

Thời điểm nhấn chuông cửa lại phát hiện không có ai mở cửa, khi nhìn kỹ mới phát hiện cửa cũng không có khóa: “Doãn Kiệt, anh ở đâu?” Chậm rãi đi vào, thăm dò hỏi.

Nhưng lại không có người trả lời, điều này không khỏi khiến Dương Hiểu Đồng nhăn mày. Nếu anh ấy gọi điện thoại bảo mình đến thì không thể không ở nhà mới đúng, quen biết Trương Doãn Kiệt lâu như vậy đây là lần đầu tiên phát sinh chuyện như vậy.

Lúc Dương Hiểu Đồng đi tới phòng khách, Trương Doãn Kiệt đang mỉm cười nhìn cô, vẻ ôn nhu trong mắt tựa hồ muốn cho Dương Hiểu Đồng sa vào trong đó.

Ở bên cạnh Trương Doãn Kiệt còn có bánh ngọt cực kì xinh đẹp, trên bánh ngọt có đặt một cô gái nhỏ xinh đẹp, liếc mắt một cái Dương Hiểu Đồng đã nhận ra cô gái trên bánh ngọt kia là mình.

So với cô cực kì giống nhau, quả thực chính là phiên bản thu nhỏ của cô, nhìn thấy bánh ngọt, cô cũng không nhịn được kinh ngạc, trong lòng hiện lên một dòng nước ấm, khóe miệng tươi cười cũng hiện trên khuôn mặt.

“Hiểu Đồng, sinh nhật vui vẻ.” Trương Doãn Kiệt cười nói.

“Cảm ơn!” Dương Hiểu Đồng đi tới trước mặt Trương Doãn Kiệt, cười nói: “Em cũng quên hôm nay là sinh nhật của mình, không ngờ anh lại nhớ.” Điều này thực sự làm cho cô kinh hi.

Không có nhiều trang sức bày trí hoặc không khí lãng mạn, nhưng như thế này lại khiến cho Dương Hiểu Đồng cảm nhận được một loại hạnh phúc nhỏ bé trong bình thản.

Nghe cô nói, Trương Doãn Kiệt một bộ đã sớm biết: “Anh biết ngay khẳng định em không nhớ rõ, gần đây vẫn rất bận rộn, đừng để chính mình mệt chết.” Anh không muốn nhìn thấy Dương Hiểu Đồng mệt mỏi như vậy,

anh muốn trợ giúp cô, thế nhưng anh hiểu rõ ý nghĩ hiện tại của Dương Hiếu Đồng.

Cô chỉ muốn dựa vào lực lượng của chính mình cường đại lên, cho nên hiện tại anh cũng không thể làm gì, chỉ yên lặng đứng ở phía sau của cô, ủng hộ cô. (Sally: Đây mới là n9 ak, quá tâm lý, bởi vậy khi không hành động thì thôi, vừa rat ay liền dành được tim chị ấy)

Lời nói này có lẽ người khác sẽ cho rằng chỉ là biểu hiện, ai cũng có thể nói nhưng Dương Hiếu Đồng lại biết đây là lời trong lòng Trương Doãn Kiệt, từ trong ánh mắt chân thành của anh có thể nhìn ra. Tâm tình không hiểu sao lại buông lỏng, mỗi lần cô ở cùng một chỗ với Trương Doãn Kiệt đều ngoài ý muốn nhẹ nhõm như thế, mấy ngày qua tinh thần cô vẫn căng thẳng, không thể không vất vả.

Cô là người tu chân, về thân thể đương nhiên không có quan hệ gì, thế nhưng loại vất vả này chính là nguồn gốc từ tâm hồn, trên cơ bản là không ngủ được, mỗi ngày đều tu luyện, học tập, xử lý công việc, loại cuộc sống cường độ cao này làm cho tinh thần cô rơi vào tình trạng mệt mỏi.

“Người bé nhỏ kia là em? Làm giống như thật a, tại sao có thể làm thật như thế?” Cô đang suy nghĩ có phải Trương Doãn Kiệt cầm hình của mình đưa cho thợ làm bánh ngọt để người ta làm hay không, bởi vì thực sự quá giống như thật. Mà thợ làm bánh này cũng thực sự lợi hại, đến bây giờ cô còn chưa từng thấy người có thể làm được bánh ngọt có trình độ như thế này.

“Em thích không?” Trương Doãn Kiệt cũng không trực tiếp trả lời vấn đề của Dương Hiếu Đồng, mà hỏi ngược lại Dương Hiếu Đồng.

Dương Hiếu Đồng gật đầu: “Thích, đây là quà sinh nhật em thích nhất qua nhiều năm như vậy.”

Nghe thấy lời Dương Hiếu Đồng, trên mặt Trương Doãn Kiệt lộ ra nụ cười hạnh phúc, khác hẳn vẻ tươi cười ôn nhu nhàn nhạt so với bình thường, đây là nụ cười hạnh phúc từ trong đáy lòng tràn ra, một đôi mắt màu lam nhạt lúc này lóng lánh ánh sáng, như ngọc bích xinh đẹp kinh tâm động phách.

“Bánh ngọt là anh làm, em thích thì anh vui rồi.”

Mấy ngày nay anh vẫn luôn suy nghĩ tới sinh nhật của Hiếu Đồng, chính mình nên tặng cô thứ gì mới tốt, mua mấy thứ đồ này nọ không thể hiện được thành ý của anh, dù sao hiện tại Dương Hiếu Đồng có thể nói ‘cái gì cũng không thiếu’, mà bánh ngọt này thì anh đã tìm thời gian rất dài, đã trải qua nhiều lần thất bại sau đó mới hoàn thành.

Mỗi một nụ cười của Dương Hiếu Đồng, giọng nói và dáng điệu nụ cười toàn bộ đều khắc ở trong đầu anh, ôm giấu tình yêu chính mình hoàn thành bánh ngọt này.

“Hả... Đây là anh làm?” Dương Hiếu Đồng chỉ vào bánh ngọt hỏi, mặc dù biết Trương Doãn Kiệt sẽ không lừa gạt mình, thế nhưng cô vẫn không nhin được hỏi lại lần nữa.

Phải biết loại thiên chi kiêu tử như Trương Doãn Kiệt, biết dương cầm, đàn violin...cô cũng có thể hiểu, thế nhưng Trương Doãn Kiệt biết làm bánh ngọt cô hoàn toàn không thể nghĩ tới, một người như anh, ở phòng bếp nướng bánh, cảnh tượng kia thực sự khó có thể tưởng tượng, hơn nữa anh ấy lại có thể làm được tốt như vậy.

Dần dần, ánh mắt Dương Hiếu Đồng nhìn Trương Doãn Kiệt cũng thay đổi, làm một chiếc bánh ngọt như vậy, anh ấy cần bao nhiêu tâm tư có thể nghĩ.

“Ừ, không ngờ làm bánh ngọt thật rất khó.”

Trương Doãn Kiệt thậm chí có một chút ngại ngùng, hiển nhiên là đang nghĩ tới bộ dáng thất bại trước kia. Anh vẫn luôn cho rằng làm bánh ngọt cũng không phải việc gì khó nhưng chỉ có sau khi làm mới hiểu được độ khó của nó.

“Em nghĩ đây sẽ là chiếc bánh ngọt suốt đời khó quên, quả thực khiến em cảm thấy kinh hỉ, thực sự cảm ơn anh, Doãn Kiệt.” Lúc nói ra lời này, tâm tình Dương Hiểu Đồng xảy ra một tia biến hóa, bất tri bất giác cô đã không hề coi Trương Doãn Kiệt là anh trai của mình nữa, chỉ có điều bây giờ cô còn chưa phát hiện mà thôi.

“Anh đàn một khúc cho em nghe nhé, đây là sáng tác mới nhất của anh.”

“Tốt, em cũng chưa từng nghe qua anh đàn.” Vẫn luôn biết Trương Doãn Kiệt dương cầm cực kì nổi danh, chỉ đáng tiếc cô chưa từng nghe qua, hiện tại có cơ hội này, đương nhiên muốn nghe một phen.

Trương Doãn Kiệt ngồi trên ghế, chỉ như thế thôi vừa nhìn đã tản ra mị lực vô cùng, ánh mắt Dương Hiểu Đồng cũng có chút si mê, anh ấy thực sự giống như vương tử, không tìm được chút khuyết điểm nào, không biết tương lai ai sẽ là công chúa của anh.

Nghĩ tới đây, trong lòng Dương Hiểu Đồng không hiểu sao có chút đổ kị, sau khi phát hiện điểm khác thường này, Dương Hiểu Đồng lập tức loại bỏ ý nghĩ trong đầu, mình đang nghĩ loạn cái gì a?

Hai bàn tay thon dài của Trương Doãn Kiệt lưu loát trên phím đàn đen trắng, tiếng đàn dễ nghe vang vọng toàn bộ căn phòng, vui vẻ mà lại ưu mỹ, khiến tâm tình Dương Hiểu Đồng cũng tốt hơn.

Trương Doãn Kiệt cũng bắt đầu hát lên: “Em là một cô gái xinh đẹp, em là một cô gái...” Bài hát này lại là vì Dương Hiểu Đồng mà sáng tác, Dương Hiểu Đồng cảm thấy bài hát này là bài hát hay nhất mà cô từng nghe, hôm nay cô thực sự có quá nhiều kinh hỉ.

Đợi sau khi một khúc chấm dứt, Trương Doãn Kiệt mới đi tới.

“Quá tuyệt vời, bây giờ em mới biết được tiếng đàn của anh kỹ thuật cao siêu như vậy, bài hát này thật dễ nghe, nó tên gọi là gì?”

“Đây là sáng tác cho em mà, nó gọi ‘Duy nhất’” còn một câu sau Trương Doãn Kiệt cũng không có nói ra, cô là tình cảm chân thành duy nhất kiếp này của anh, có lẽ chỉ có thể yên lặng chân thành chúc phúc tình cảm cho cô.

“‘Duy nhất’?” Dương Hiểu Đồng cảm thấy tên này có chút kỳ quái, chỉ là cũng không có cảm giác gì quá lớn. “Không ngờ lại có người sẽ vì em soạn nhạc, em cảm thấy thật hạnh phúc, nếu nói ra người khác sẽ hâm mộ em chết mất, ha ha.”

Những thứ này đều là lời trong tim Dương Hiểu Đồng.

“Ha ha” Trương Doãn Kiệt cũng cười. “Kỳ thực anh là có tâm tư, anh muốn chính mình là người chúc mừng sinh nhật cho em trước tiên, cho nên mới gọi em qua đây, bạn bè của em bọn họ cũng giúp em chuẩn bị tiệc sinh nhật, chỉ có điều thời gian còn chưa tới mà thôi.”

Anh hi vọng tự mình có thể cùng Hiểu Đồng, chỉ hai người bọn họ cùng nhau đón sinh nhật cô, như vậy anh đã cảm thấy rất hạnh phúc.

Trong lòng Dương Hiểu Đồng nổi lên một cảm giác khác thường, hôm nay Trương Doãn Kiệt có chút khác lạ, chỉ có điều cô cũng không quá để ý.

Ăn bánh ngọt, hai người hàn huyên một hồi, Trương Doãn Kiệt nhận được một cú điện thoại nên tạm thời rời đi một chút, chỉ có thể xin lỗi để Dương Hiểu Đồng chờ một lát, đối với lần này Dương Hiểu Đồng đương nhiên không để ý.

Đợi sau khi Trương Doãn Kiệt đi rồi, Dương Hiếu Đồng ngồi một mình cảm thấy buồn chán liền nhìn xung quanh, không biết từ lúc nào đã đi tới gian phòng của Trương Doãn Kiệt, gian phòng rất chỉnh tề, trang trí cũng rất đơn giản, thế nhưng không thể nghi ngờ hiển lộ ra phẩm vị thanh cao của anh.

Nhìn nhìn, Dương Hiếu Đồng không cẩn thận đụng vào bàn của Trương Doãn Kiệt nhưng sau một khắc cô lại vô cùng sửng sốt.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 170: Tâm Ý

Đó là một tập tranh, khiến cho Dương Hiểu Đồng sửng sốt chính là nội dung trong tập tranh, bởi vì những bức họa kia đều là cô. Cầm tập tranh lên, lật từng tờ một xem.

Càng nhìn, trong lòng Dương Hiểu Đồng lại càng không cách nào bình tĩnh, cảnh lúc cô cười đùa với bạn bè, biểu cảm sống động thoát nhìn so với người thật không khác gì, đủ để nhìn ra người vẽ tranh có bao nhiêu dụng tâm.

Tờ thứ nhất là tại yến hội, hình ảnh của cô lúc hai người lần đầu tiên gặp lại, lễ phục dạ hội váy dài màu đỏ thắm đang mỉm cười biểu diễn, tờ thứ hai là thời gian cô bị Trình Thiên Lỗi quấn lấy. Cô đứng bên cạnh anh, vẻ mặt điềm tĩnh như vậy. Tờ thứ ba, tờ thứ tư từng tờ từng tờ một đều vẽ lại quá trình hai người quen biết, một tập tranh thật dày, mỗi một bức họa đều dụng tâm vẽ ra, cả tập tranh không có tí vết bẩn nào, bảo quản hết sức hoàn hảo, có thể thấy chủ nhân của tập tranh này cực kì coi trọng nó.

Sau khi nhìn xong tất cả, Dương Hiểu Đồng không biết nên nói cái gì cho phải. Cho tới bây giờ cô cũng chưa từng nghĩ tới phương diện này, tập tranh này đã nói lên cô đối với Trương Doãn Kiệt tuyệt đối không phải chỉ là một người bạn bình thường.

Nếu chỉ là bạn bè bình thường, anh ấy sẽ không cẩn thận vẽ từng bức một như thế, vì sao không đi vẽ người khác, mà lại vẽ cô? Dương Hiểu Đồng không phải cô gái hồ đồ vô tri, cô đã từng có người yêu, cho dù cho

tới bây giờ phản ứng đều có chút trì độn, nhưng dù trì độn thì lúc này cũng hiểu được.

“Doãn Kiệt.” Không khỏi thì thầm gọi lên tên này, trong lòng Dương Hiểu Đồng rất phức tạp, cho tới bây giờ Trương Doãn Kiệt đều lấy thân phận một người bạn tốt để bên cạnh mình, cho tới bây giờ chưa hề nói với cô cảm giác của anh dù chỉ một chút, cũng chưa từng tạo cho cô bất luận áp lực nào.

Anh lấy sự quan tâm của mình làm cho cô ấm áp, khiến cho cô những lúc mệt mỏi trong lòng như được nghỉ ngơi. Dương Hiểu Đồng chợt hiểu rõ, cho tới bây giờ khi cô ở cùng một chỗ với Trương Doãn Kiệt đều rất nhẹ nhàng, nhưng chắc trong lòng của Trương Doãn Kiệt hiển nhiên sẽ không dễ chịu, nhìn người mình thích ở cùng một chỗ với người khác, có ai trong lòng không cay đắng?

Thế nhưng tất cả những điều đó cho tới bây giờ Trương Doãn Kiệt cũng chưa từng biểu hiện ra ngoài, vẫn luôn tri kỷ như vậy. Tâm, không hiểu sao lại có chút đau, từ lần đầu tiên nhìn thấy Trương Doãn Kiệt, Dương Hiểu Đồng luôn cho rằng một người hoàn mỹ như vậy, nếu có người làm tổn thương trái tim của anh, quả thực chính là người trời đất không tha.

Chỉ là không ngờ, chính cô lại phạm phải sai lầm lớn như thế vào hôm nay.

Đợi lúc Trương Doãn Kiệt trở lại, Dương Hiểu Đồng đã ngồi trở lại phòng khách, ăn bánh ngọt, trên mặt không lộ ra chút cảm xúc khác thường nào.

“Mọi chuyện đã giải quyết xong rồi sao?”

“Ừ, để cho em chờ lâu như vậy thật ngại quá.”

“Chờ một lát mà thôi, không có sao, đúng rồi Doãn Kiệt, Hiếu Thần vừa gọi điện thoại nói với em tới nhà hàng Thiên Tinh để tổ chức sinh nhật cho em. Bởi vì hiện tại thân phận không giống như trước, cho nên sinh nhật cũng sẽ có rất nhiều người tham gia, không biết từ lúc nào, em cũng giống với Doãn Lăng Hạo rồi, tiệc sinh nhật xã giao buồn chán.” Dương Hiếu Đồng nhún vai, bộ dáng kia có chút cảm khái.

Một năm trước đây, cô còn là lần đầu tiên tham gia tiệc sinh nhật như vậy. Hiện tại cũng đã hoàn toàn trở thành thói quen, mà sinh nhật của cô trước đây cũng chỉ có một nhà bốn người quây quần quanh bàn ăn, làm một bàn thức ăn ngon, một bánh sinh nhật đã là tiêu phí xa xỉ, nhà hàng tao nhã, một đám người làm ăn trên mặt hư tình giả ý chúc phúc, biến hóa này không thể không nói là biến đổi rất lớn.

Trương Doãn Kiệt cũng biết nguyên nhân Dương Hiếu Đồng nói như vậy. “Nói như thế nào cũng là sinh nhật của em, hôm nay em là nhân vật chính, anh hi vọng em thật vui vẻ.”

“Hôm nay em rất vui vẻ a, chỉ có duy nhất một chuyện khiến em thương tâm chính là em lại vừa già thêm một tuổi nha. Hiện tại đã hai mươi một tuổi rồi.” Dương Hiếu Đồng bĩu môi, cô cũng là con gái, tất nhiên cũng để ý chuyện này.

“Vô luận em bao nhiêu tuổi, đều xinh đẹp nhất.” Trương Doãn Kiệt nhìn Dương Hiếu Đồng trong mắt lóe ánh sáng ôn nhu.

“Ha ha, không ngờ anh cũng sẽ biết nịnh nọt khiến em hài lòng a!” Dương Hiếu Đồng cười nói.

“Chúng ta nhanh lên đường một chút thôi, chúng ta không thể tới trễ.”

Ngồi trên xe, trong lòng Dương Hiếu Đồng lại có chút thương cảm, bởi vì trong ngày sinh nhật hôm nay của cô, Nghiêm Tuấn Trạch không có ở đó.

Trước đây, hấn đã nói tới thời điểm sinh nhật của cô sẽ dành cho cô một kinh hỉ thật lớn nhưng khi ngày này thực sự đến, hấn lại biến mất.

Tầm mắt nhìn về phương xa, thầm nghĩ: Tuấn Trạch, anh có khỏe không? Em biết nếu như anh có thể tới, nhất định sẽ tới, cho dù không tới em cũng hiểu được tâm ý của anh.

Nghĩ tới đây, tâm tình cũng khá hơn một chút, bản thân cô cũng không quan tâm lãng mạn hay không lãng mạn cái gì, chỉ cần hai người có thể vui vẻ ở cùng một chỗ, như vậy so với điều gì đều tốt hơn.

Nhà hàng Thiên Tinh là nhà hàng lớn 6 sao, Dương Hiếu Đồng nhìn thấy người đầu tiên là Dương Hiếu Thần đang chờ cô ở cửa chính, hiển nhiên thời gian đã tới, cho nên hấn mới sốt ruột đứng ở cửa đợi cô.

Hôm nay Dương Hiếu Thần mặc một bộ tây trang màu đen, vẻ nho nhã của hấn càng tăng thêm một phần đẹp trai và thân sĩ, nhất là sau khi tu chân, hấn càng tỏa ra một loại khí chất mờ ảo mà người bình thường không có, có lẽ nữ sinh bình thường sau khi nhìn thấy hấn thì không thể dời mắt khỏi.

“Chị, rốt cuộc chị đã tới, đã sắp bắt đầu rồi, mau vào đi thôi.” Nhìn thấy Dương Hiếu Đồng tới, trên mặt Dương Hiếu Thần hiện lên nụ cười.

“Anh Doãn Kiệt cũng tới ạ.” Cho tới bây giờ, ấn tượng của hấn đối với Trương Doãn Kiệt đều tương đối khá, sống nhiều năm như vậy, biết nhiều người như thế, lại chưa từng gặp được người như Trương Doãn Kiệt, tính tình tốt lại có tài hoa.

“Ừ, hôm nay cậu thoát nhìn rất tuấn tú.” Trương Doãn Kiệt cười nói. Lúc này trong phòng yến hội đã tụ tập không ít người, đàn ông thì mặc tây trang hàng hiệu, thoát nhìn đều là bộ dáng đẹp trai tướng mạo đường đường, có thể xuất hiện ở trong này đều là một vài nhân sĩ rất có thành tựu, mặt mày

hồng hào nâng chén rượu hoặc cùng bạn làm ăn nói chuyện, hoặc cười cười cùng mỹ nữ ve vãn.

Các chị em phụ nữ thì mặc trang phục thiết kế mới nhất của các nhà thiết kế nổi tiếng quốc tế, thỏa thích trang điểm xinh đẹp tại nơi xa hoa này, tỏa ra mị lực của mình, hưởng thụ ánh mắt ca ngợi của mọi người hoặc tìm kiếm con rùa vàng, hình tượng kim cương phù hợp trong cảm nhận của các cô.

Mặc dù thời gian Dương Hiếu Đồng ở Thụy Thành kinh doanh cũng không lâu, thế nhưng cô cũng đã triệt để tiến vào xã hội thượng lưu, không chỉ là người của Thụy Thành mà người của mỗi thành thị đều có, chỉ cần đã từng giao lưu cùng Dương Hiếu Đồng, đều được mời tới.

Bọn họ cũng đều biết hiện tại thân phận Dương Hiếu Đồng rất cao, sợ rằng không cần bao lâu nữa thân thế của cô sẽ vượt lên trước bọn họ, đối với Dương Hiếu Đồng bọn họ không ai dám không nể mặt, trừ phi hẳn là đồ ngọc.

Mà có thể tham dự ở trong này đều là những người nổi tiếng vừa có quyền, có tiền lại còn có thêm thủ đoạn, cơ hội như vậy vừa lúc có thể để bọn họ nhận thức thêm nhiều người mà bình thường không có cơ hội tiếp xúc.

Toàn bộ yến hội thoạt nhìn xa hoa lại hài hòa, điều duy nhất làm cho người ta kinh ngạc chính là mọi người ở đây đều không có một ai bụng phê mập mạp, ngược lại vóc người mọi người đều rất tốt.

Nói chung, cuộc sống của bọn họ xa hoa nhân sĩ thượng lưu như thế, nhất là cánh đàn ông, có rất ít người không có bụng bia, mà nguyên nhân tạo lên loại tình huống hiện tại cũng bởi vì Âm Kim Mai Cô bán ra thuốc giảm béo.

Thời điểm tới, Dương Hiểu Đồng cũng đã đổi trang phục dự tiệc đêm nay, cô là tiểu thọ tinh cử hành tiệc sinh nhật đương nhiên không thể mặc tùy tiện.

Lễ phục dạ hội màu tím, bộ trang phục này là của nhà thiết kế người Pháp nổi tiếng tự mình thiết kế hơn nữa còn tự chế tác, trên toàn thế giới chỉ có một bộ, bộ trang phục này đã hao phí năm tháng thời gian của nhà thiết kế này, là kiệt tác mà cô nhất hài lòng, vài ngày trước vừa mới đưa ra trên tuần lễ thời trang, không để cho người mẫu mặc bộ trang phục này biểu diễn, bởi vì cảm thấy như vậy sẽ làm mất giá trị của bộ trang phục.

Lúc đó nghe nói nó đã khiến rất nhiều người hết sức giật mình, chỉ có điều rất hiển nhiên bộ trang phục này quả thực không phải trang phục bình thường có thể so sánh, kiểu dáng đơn giản, thêm nếp uốn cuộn sóng tân trang làm lộ ra thắt lưng mảnh khảnh cùng với hai chân thon dài, làm cho người ta có thể thấy rõ xương quai xanh tinh xảo của cô.

Màu tím tượng trưng cho cao quý và thần bí, rất hiển nhiên hai điểm đặc thù này đều rất hợp với Dương Hiểu Đồng.

Đội Dương Hiểu Đồng xuất hiện trước mọi người, người ở đây cũng đã nhận ra trên người cô đang mặc chính là bộ trang phục trước đây không lâu xuất hiện trên buổi trình diễn thời trang, cho nên đều lộ ra thần sắc kinh ngạc và cực kỳ hâm mộ.

Đương nhiên, người hâm mộ chủ yếu là chị em phụ nữ, bộ trang phục trên người cô là thứ không biết bao nhiêu cô gái mộng tưởng.

Mà người đàn ông xuất hiện bên cạnh Dương Hiểu Đồng lại càng làm cho tất cả cô gái ở đây trong mắt hiện lên trái tim hồng, quá đẹp trai, vừa đẹp trai lại có phong độ, đến bây giờ bọn họ nhìn thấy soái ca cũng không ít, thế nhưng soái ca có phong độ như thế lại rất ít thấy, tuyệt đối cực phẩm a.

Ở đây cũng có không ít người nhận thức Trương Doãn Kiệt, dù sao bên ngoài thanh danh của Trương Doãn Kiệt cũng không nhỏ, Trương Doãn Kiệt của Trương gia rất kiệt xuất, nếu không có xảy ra vấn đề gì, Trương Doãn Kiệt rất có thể là gia chủ tiếp theo của Trương gia, dù sao hiện tại ở Trương gia rất nhiều chuyện đều do Trương Doãn Kiệt xử lý. Bọn họ cũng có thể nhìn ra đây là Trương gia đang rèn luyện Trương Doãn Kiệt. Mà năng lực làm việc của Trương Doãn Kiệt cũng không kém, xử sự khôn khéo, không đắc tội người, biết tiến thoái, người như vậy khi giao tiếp cùng người khác tuyệt đối sẽ không có chút khuyết điểm gì.

Chỉ là vì sao Trương Doãn Kiệt lại đi vào cùng Dương Hiểu Đồng, việc này còn cần chờ nghiên cứu lại. Nhìn thấy một màn này, mọi người tất nhiên sẽ cho rằng quan hệ của hai người bọn họ không đơn giản, chỉ có điều hai người đều là người kiệt xuất, cũng xứng đôi, nghĩ tới đây bọn họ cũng không hề oán thâm.

Dương Hiểu Đồng đi tới trên sân khấu, cầm micro lên, mọi người lập tức nhao nhao nhìn cô.

“Tôi rất cao hứng hôm nay mọi người có thể tham gia tiệc sinh nhật của tôi, tôi cảm thấy rất vinh hạnh, hôm nay tôi hướng mọi người giới thiệu một chút, đây là em trai của tôi – Dương Hiểu Thần.” Dương Hiểu Đồng chỉ về phía Dương Hiểu Thần đang ở bên cạnh cô cười nói. Mọi người cũng nhao nhao gật đầu, trong lòng lại cân nhắc, trong trường hợp này mà cô lại giới thiệu Dương Hiểu Thần, xem ra tương lai Âm Kim Mai Cô này Dương Hiểu Thần cũng sẽ tham dự vào, bọn họ phải mau chóng tạo quan hệ tốt với hắn mới được.

Nhìn thấy phản ứng của mọi người, Dương Hiểu Đồng cũng rất hài lòng, hôm nay cô chuẩn bị nhân cơ hội này để mọi người nhận thức Hiểu Thần, như vậy sau này khi Hiểu Thần tiến vào Âm Kim Mai Cô làm việc cũng sẽ thuận lợi rất nhiều. “Chuyện khác tôi cũng không nói thêm cái gì, chỉ hi vọng hôm nay mọi người có thể chơi vui vẻ!”

Mà giờ khắc này, Nghiêm Tuấn Trạch cũng đang đi về hướng yến tiệc sinh nhật của cô, chỉ là bên cạnh hẳn còn có một người...

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 171: Diệt Tuyệt Hiện Thân

Giai điệu điệu valse du dương lưu chuyển, hoa lệ nhưng không mất trang trọng quanh quẩn trong đại sảnh, Dương Hiếu Đồng đi xuống chào hỏi, nói chuyện cùng mọi người. Mọi người đều cười chúc mừng cô sinh nhật vui vẻ, chỉ cần chỗ có Dương Hiếu Đồng, cô chính là nhân vật chính.

Mặc dù Trương Doãn Kiệt đối với trường hợp này rất quen thuộc nhưng rất rõ ràng trường hợp như thế anh cũng không thích. Nhưng bất luận như vậy thì trên mặt anh cũng không biểu lộ ra ngoài, anh một mình tìm một góc không ai chú ý tới ngồi xuống.

Thế nhưng nhân vật tiêu điểm như Trương Doãn Kiệt dù đứng trong góc cũng sẽ có một nhóm lớn oanh oanh yến yến chen chúc tới, mà bây giờ anh cũng đang ở trong vòng vây này. Khóe miệng như ẩn như hiện nụ cười có chút bất đắc dĩ sau đó cười nói chuyện cùng bọn họ, chỉ là ánh mắt của anh lại vẫn đi theo bóng hình xinh đẹp của Dương Hiếu Đồng.

Những người phụ nữ kia khi nhìn thấy Dương Hiếu Đồng qua đây đều tự động rời đi, dù sao thân phận của bọn họ không có cách nào so sánh với Dương Hiếu Đồng, huống chi bọn họ cũng biết bề ngoài của mình cũng không thể sánh với Dương Hiếu Đồng, ở chỗ này chẳng qua chỉ phụ trợ Dương Hiếu Đồng mà thôi.

“Ha ha, có phải rất buồn chán hay không?” Dương Hiếu Đồng cười nói, trước đó cô cũng quan tâm hành động của Trương Doãn Kiệt.

“Có em ở đây sẽ không nhàm chán.” Trương Doãn Kiệt nửa đùa nửa thật nói. “Đúng rồi, hiện tại Nghiêm Tuấn Trạch thế nào? Hôm nay hẳn không thể tới sao?”

Kể từ khi biết chuyện này anh cũng hỏi thăm qua, biết Nghiêm Tuấn Trạch bị người Nghiêm gia giam lỏng, thế nhưng anh cho rằng lấy thực lực Nghiêm Tuấn Trạch, trong ngày quan trọng như hôm nay, hẳn nhất định sẽ nghĩ biện pháp tới tham gia sinh nhật Hiếu Đồng, ít nhất nếu đổi thành anh, anh nhất định sẽ làm như vậy.

Dương Hiếu Đồng cay đắng lắc đầu nói: “Chắc anh ấy không ra được.” Từ lần trước sau khi rời khỏi Nghiêm gia bọn họ không có liên lạc lại qua, điện thoại của hắn không gọi được cũng trong dự liệu của cô, Nghiêm gia đã quyết định chủ ý phải làm như vậy, tất nhiên sẽ làm rất triệt để.

Không thể phủ nhận, cô cũng ôm một tia hi vọng, hi vọng hôm nay Nghiêm Tuấn Trạch có thể xuất hiện, cho cô một kinh hỉ ngoài ý muốn, thế nhưng rất rõ ràng cô phải thất vọng rồi.

Thấy Dương Hiếu Đồng buồn mi mắt xuống, Trương Doãn Kiệt vỗ vỗ vai Dương Hiếu Đồng, yên lặng an ủi cô. “Đừng khổ sở, hẳn cũng là bất đắc dĩ, nếu như có thể hẳn nhất định sẽ đến.”

Chỉ có điều, tay Trương Doãn Kiệt lại không khỏi nắm thật chặt lại. Hắn thầm nghĩ: Nghiêm Tuấn Trạch, nếu như cậu dám cô phụ Hiếu Đồng, tôi nhất định sẽ không tha thứ cho cậu.

Trước đây anh cảm thấy Nghiêm Tuấn Trạch nghiêm túc với Hiếu Đồng, mà Hiếu Đồng cũng thật tâm thích hắn, cho nên anh mới rời khỏi, yên lặng mong ước cô hạnh phúc, thế nhưng nếu như Nghiêm Tuấn Trạch không thể mang lại hạnh phúc cho Dương Hiếu Đồng, anh cũng sẽ không nhường bước nữa.

Đúng lúc này, cửa lớn mở ra. Nghe thấy tiếng cửa mở, Dương Hiểu Đồng cõi lòng đầy hi vọng ngẩng đầu lên: Chẳng lẽ là anh ấy tới rồi sao?

Nhưng mà xuất hiện lại là Doãn Lăng Hạo, Doãn Lăng Hạo mặc một bộ tây trang màu đen, vóc người cao lớn lại tự tin bước vào, khoe miệng hiện lên nụ cười nhợt nhạt tà mị, loại thành thực lại xấu xa này khiến các cô gái ở đây không hề có lực miễn dịch.

Ánh mắt đầu tiên, Doãn Lăng Hạo đã nhìn thấy Dương Hiểu Đồng, bởi vì vô luận ở địa phương nào cô vĩnh viễn đều chói mắt nhất, cười cười đi qua ngồi xuống bên cạnh Dương Hiểu Đồng, rất rõ ràng thần thái vừa rồi của Dương Hiểu Đồng đã rơi vào trong mắt của hắn.

“Thế nào, thấy người tới không phải Nghiêm Tuấn Trạch rất thất vọng sao?” Chuyện về Nghiêm Tuấn Trạch hắn cũng đã biết, nguyên nhân lần này Dương Hiểu Đồng biểu lộ như vậy hắn đương nhiên cũng hiểu.

Dương Hiểu Đồng cố gắng lên tinh thần cười lắc đầu: “Không có, sao có thể. Đúng rồi, sao bây giờ anh mới tới? Thật không nể mặt nha!”

Doãn Lăng Hạo không có ý tứ vò đầu: “Đột nhiên có việc gấp, cho nên đến bây giờ anh mới tới được, thật ngại quá.”

“Không quan hệ.” Cô đương nhiên sẽ không vì chút việc nhỏ ấy mà nổi giận, mỗi ngày Doãn Lăng Hạo đều có rất nhiều chuyện phải xử lý, có thể đến đã rất tốt rồi.

Thấy Dương Hiểu Đồng như vậy, vẻ ưu thương trong mắt Doãn Lăng Hạo lặng yên biến mất. Thật ra bởi vì trước đó Dương Hiểu Thần gọi điện thoại nói cho hắn biết Hiểu Đồng đến bây giờ cũng chưa tới, hắn là ở Âm Kim Mai Côi, cho nên hắn đã chạy tới Âm Kim Mai Côi muốn đón cô qua đây, nhưng đến đó vẫn không gặp được, cuối cùng mới biết cô và Trương Doãn Kiệt ở cùng một chỗ, mà bởi vậy bây giờ hắn mới chạy tới đây.

Chỉ có điều chuyện đó chỉ có hãn biết thì tốt rồi, không cần phải nói ra.

Nhưng mà, ngay lúc ba người đang nói chuyện, cửa lớn lại lần nữa được mở ra, Dương Hiểu Đồng đã không ôm kỳ vọng, cũng không để ý, nhưng Doãn Lăng Hạo lại thấp giọng nói: “Nghiêm Tuấn Trạch.”

Nghe anh nói, Dương Hiểu Đồng bỗng nhiên ngẩng đầu, quả nhiên thấy được Nghiêm Tuấn Trạch, nụ cười hiện lên trên mặt nhưng sau một khắc lại đọng lại, bởi vì bên cạnh hãn còn có một người con gái khác, mà quan trọng nhất chính là tay của người kia đang kéo tay hãn.

Diệp Tuyết quan sát bố trí yến hội, trong mắt hiện lên vẻ khinh thường, loại yến hội này chẳng qua là bình thường mà thôi, yến hội của cô mới chân chính xa hoa. Mặc dù Nghiêm gia đối với chuyện này rất bảo mật nhưng Diệp gia bọn hãn là ai, cô tất nhiên cũng biết, biết Nghiêm Tuấn Trạch có một người bạn gái là Dương Hiểu Đồng.

Mà hôm nay đúng lúc là sinh nhật của cô ta, cho tới bây giờ người theo đuổi ả cũng không ít, chỉ có điều ả không thèm nhìn tới. Bây giờ nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch, mà Nghiêm Tuấn Trạch lại thích Dương Hiểu Đồng, điều này làm cho ả từ trước tới giờ đều cao cao tại thượng trong lòng cực kỳ khó chịu, thừa dịp hôm nay nhân cơ hội này để cô gái kia biết Nghiêm Tuấn Trạch đã là bạn trai của mình.

Mọi người đều đang đánh giá hai người, mà Nghiêm Tuấn Trạch khuôn mặt không biểu tình, dường như không nhìn thấy mọi người, trong mắt của hãn chỉ có Dương Hiểu Đồng ngồi ở đó, sừng sốt, trong lòng rất thống khổ, nhất là bàn tay đang kéo hãn kia, hãn hận không thể trực tiếp bỏ ra, thế nhưng hãn không thể. Hãn không muốn thương tổn Dương Hiểu Đồng, càng không muốn xuất hiện ở nơi này, trong ngày sinh nhật Hiểu Đồng tạo cho cô đã kích như vậy, hãn thực sự không muốn, nghĩ tới đây, ánh mắt của hãn sung huyết, đủ để nhìn ra hãn đang rất nhẫn nại và thống khổ.

Diệp Tuyết lại càng không để ý, trái lại còn rất đặc ý nhìn mọi người.

Dương Hiểu Đồng cũng không phải người ngu, liền kịp phản ứng, biết được người này hẳn chính là Diệp Tuyết.

Hiển nhiên trước đó Diệp Tuyết đã chuẩn bị kĩ càng, cô ta mặc một bộ lễ phục dạ hội màu trắng trẻ ngược, trang phục khiêu gợi cùng với vóc người ma quỷ hấp dẫn đại đa số ánh mắt nam sĩ ở đây.

Tóc vén lên cao, trên đầu đội vương miện kim cương lóng lánh đẹp mắt, cao quý mà lại no đủ, dưới trán là lông mày dài nhỏ, đôi mắt phượng thoát nhìn cực kì câu hồn, cái mũi cao thẳng cộng thêm đôi môi khiêu gợi, thực sự là một cô gái gợi cảm.

Dương Hiểu Đồng cũng không thể không thừa nhận cô ta nhìn rất đẹp, cũng tương xứng với cô. Chỉ là hiện tại cô cũng không có tâm tình nghĩ những thứ này, bởi vì trong lòng cô hiện tại đang nghĩ: Vì sao bọn họ lại cùng xuất hiện ở đây?

Chẳng lẽ Tuấn Trạch buông tha tình cảm giữa bọn họ?

Mặc dù trước đây đã từng nghĩ khả năng này, nhưng lúc chính thức phát sinh cô lại có chút không tiếp thụ được. Doãn Lăng Hạo và Trương Doãn Kiệt thì lại không thể tin nổi nhìn Nghiêm Tuấn Trạch, không ngờ Nghiêm Tuấn Trạch lại làm như vậy, đồng thời một cơn tức giận cũng nổi lên trong lòng hai người, thật quá đáng!

Diệp Tuyết kéo Nghiêm Tuấn Trạch đi tới trước mặt Dương Hiểu Đồng, cười nói: “Xin chào, cô chính là Dương Hiểu Đồng đi, chúc cô sinh nhật vui vẻ! Tôi là vị hôn thê của Tuấn Trạch – Diệp Tuyết.” Nụ cười rất tươi, chỉ là bọn họ cũng đều biết nụ cười này có bao nhiêu dối trá, chúc mừng này có bao nhiêu châm chọc.

Nghiêm Tuấn Trạch đứng ở tại chỗ nhìn Dương Hiểu Đồng, giữa hai người chẳng qua chỉ cách mấy bước chân, mà hẳn lại giống như không có biện pháp vượt qua, có trời mới biết hẳn có bao nhiêu ước muốn chạy đến bên cạnh Dương Hiểu Đồng ôm cô vào lòng, sau đó nói cho cô: Từ đầu tới cuối người anh yêu là em. Thế nhưng lý trí nói cho hẳn biết không thể làm như vậy, một khi làm như vậy, kia tất cả đều sẽ thất bại trong gang tấc.

Sau khi nghe thấy lời Diệc Tuyết, biểu tình trên khuôn mặt Dương Hiểu Đồng có chút cứng ngắc, thế nhưng rất nhanh đã điều chỉnh tốt, cũng chỉ ngăn ngui một giây đồng hồ mà thôi.

Dương Hiểu Đồng tự trong xương tủy chính là một người ngạo khí, đối mặt với loại hành động thị uy này của Diệc Tuyết, tất nhiên cô sẽ không để mình yếu thế, cô cười nói: “Rất hân hạnh được biết cô.”

Nhất cử nhất động đều lộ ra tư thái cao quý, dường như căn bản không để Diệc Tuyết ở trong lòng, đối với cô mà nói chẳng qua chỉ giống như một người vừa mới quen biết mà thôi, không có chút ý nghĩa nào.

Vốn trên mặt Diệc Tuyết đang nở nụ cười lập tức cứng đờ, ả vốn nghĩ rằng sẽ thấy Hiểu Đồng thương tâm hoặc có bộ dáng thất thần, sau đó chính mình vừa lúc có thể mượn cơ hội này chế nhạo cô ta, rồi thể hiện ra chênh lệch giữa hai người, lại không nghĩ tới phản ứng bây giờ của Dương Hiểu Đồng tuyệt nhiên không hề giống với suy nghĩ của ả.

“Ha ha, tôi từng nghe Tuấn Trạch nhắc tới cô, hai người là bạn tốt, vậy sau này chúng ta cũng là bạn tốt, hi vọng tới hôn lễ của chúng tôi cô có thể tham gia.” Diệc Tuyết thuận tiện nói, vẻ độc ác trong mắt được cô che giấu rất tốt.

Chỉ có điều điểm này lại bị Dương Hiểu Đồng bắt được, chiến tranh giữa hai cô gái, ba người thanh niên bên cạnh đều không nói gì, bây giờ bọn hắn cũng không nên nói gì.

“Đó là tự nhiên.” Trên mặt Dương Hiếu Đồng vẫn như trước không có chút biến hóa nào, khóe miệng câu dẫn ra một nụ cười nhợt nhạt, nhìn qua cũng không giống như Diệc Tuyết đang thị uy, lại có vẻ so với Diệc Tuyết cao quý hơn không ít.

Trong lòng Diệc Tuyết cực kỳ khó chịu, cho tới bây giờ ả đều là trung tâm trong tầm mắt của người khác, nhìn cũng xinh đẹp nhất, nhưng cô gái này lại xinh đẹp hơn mình, điều này đã làm cho ả rất căm tức, mà hiện tại đối mặt với hành động thị uy của mình, cô ta lại còn không để ý.

Thầm nghĩ trong lòng, cô gái này thật sự không đơn giản. Ít nhất đến bây giờ ả còn chưa từng thấy mấy người có thể cùng ả trong tình huống như thế vẫn có thể cư xử thản nhiên, cũng hiểu được nguyên nhân Nghiêm Tuấn Trạch thích cô ta, đích xác không phải người bình thường.

Đưa mắt nhìn sang Nghiêm Tuấn Trạch, lại phát hiện tầm mắt Nghiêm Tuấn Trạch vẫn dừng lại trên người Dương Hiếu Đồng, trong mắt bao hàm tình ý ngay cả ả cũng nhìn thấy rất rõ ràng.

Hai ngày trước ả đến Nghiêm gia cùng người Nghiêm gia gặp mặt, sau đó vẫn ở cùng một chỗ với Nghiêm Tuấn Trạch, hẳn đối với mình mặc dù không có tốt nhưng cũng hết sức lãnh đạm, điều này làm cho trong lòng ả rất không thoải mái, chỉ là Nghiêm Tuấn Trạch dù sao cũng là người ả thích, có chút tính cách ả cũng có thể lý giải.

Thậm chí còn cho rằng Nghiêm Tuấn Trạch chính là một người có tính cách tương đối lạnh nhạt, nhưng bây giờ nhìn thấy bộ dáng Nghiêm Tuấn Trạch đối với Dương Hiếu Đồng, hiển nhiên hẳn cũng không phải là người như vậy, chỉ đối với mình lãnh đạm mà thôi.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 172: Cô Là Thứ Gì?

Điều này làm cho trong lòng ả cực kì không thăng bằng, dựa vào cái gì, cô gái này dựa vào cái gì mà có thể có được tình yêu của Nghiêm Tuấn Trạch, mà mình không có biện pháp có được! Trong lòng Diệc Tuyết điên cuồng gào thét, chỉ là nụ cười trên mặt vẫn xán lạn như trước.

Rất rõ ràng cô ta cũng rất quen với trường hợp này, vô luận trong lòng nghĩ như thế nào cũng không thể hiện ra mặt, đây chính là điểm các cô mạnh hơn so với với người bình thường.

“Hai vị bên cạnh này là?” Diệc Tuyết giả vờ kinh ngạc nói, trong mắt lóe lên ánh sáng gian trá.

“Bạn tốt của tôi, Trương Doãn Kiệt, Doãn Lăng Hạo.” Dương Hiểu Đồng giới thiệu một phen, mặc dù trong lòng hai người đối với đối phương cũng không có thiện cảm, nhưng hiện nay cũng không thể xé rách da mặt, trong yến tiệc sinh nhật của mình cô vẫn duy trì phong độ và tu dưỡng của mình.

Cô đã biết người này hôm nay cố tình tới đây chính vì muốn ở trước mặt mình kêu gào, Dương Hiểu Đồng cô trước đó đã nói, sau này không ai có thể lại bắt nạt cô, bất luận kẻ nào cũng không thể! Diệc Tuyết thì tính cái gì, kêu gào cô cũng sẽ không thèm để ý chút nào!

“Nha. . . Là như thế sao?” Diệc Tuyết cũng không có tâm tư chào hỏi với hai người, chỉ là lửa giận trong lòng lại càng bốc lên, ả cũng không phải người bình thường, vừa liếc nhìn đã nhận ra ra hai người kia tuyệt đối là

thích Dương Hiểu Đồng, nói cách khác, bọn họ vì ả xuất hiện mà sinh ra cảm giác chán ghét.

Không sai, chính là cảm giác chán ghét, hai người thanh niên trước mặt này không hề che giấu chút nào sự chán ghét đối với ả, bởi vì thích Dương Hiểu Đồng, cho nên ghét ả đã cướp đi tình yêu của cô ta.

Hai người này sở hữu tất cả các ưu điểm, quả thực có thể nói là thiên chi kiêu tử, nhưng vì sao bọn họ đều thích Dương Hiểu Đồng, đây là vì sao? Diệc Tuyết không rõ, thậm chí có thể nói là đổ kị.

Tuy nói đàn ông bên cạnh cô không ít, nhưng đàn ông giống như bọn họ lại thực sự rất ít. Luận thân phận, Diệc Tuyết ả so với Dương Hiểu Đồng cao quý hơn, luận gia thế, ả so với Dương Hiểu Đồng lớn hơn, vì sao bọn họ chỉ thích Dương Hiểu Đồng chứ? (Sally: Chưa hẳn nha cưng)

“Nghe nói cô và vị hôn phu của tôi còn có một đoạn tình cảm gút mắc, hiện tại xem ra, cũng không tính là cái gì, trong thời gian ngắn như vậy đã có thể tìm được tình yêu mới, quả nhiên không phải người bình thường a.” Khóe miệng giương lên nụ cười cao ngạo cùng chế nhạo, từ trên cao nhìn xuống nhìn Dương Hiểu Đồng.

Cô ta đã có thể giả vờ, ả sẽ nhìn xem cô ta có thể đóng kịch tới khi nào, hiện tại ả mới là người thắng, cô ta không có tư cách ở trước mặt của mình bày ra tư thái không sao cả.

Nghe cô ta nói vậy, trong lòng Dương Hiểu Đồng tuôn ra một cỗ lửa giận, chợt bị cô áp chế xuống, mấy câu nói đó đã muốn làm cho cô tức giận, cũng quá coi thường cô rồi.

“Diệc Tuyết tiểu thư khen tôi quá mức rồi, bất luận tôi thế nào, cuối cùng vẫn dễ chịu hơn một số người sử dụng thủ đoạn hèn hạ để cướp đoạt bạn trai của người khác, giống như không thể gả ra ngoài, tôi đối với loại người

như vậy cũng có chút đồng tình.” Nói xong Dương Hiểu Đồng còn thở dài, dường như thật sự rất đồng tình với những người mà cô vừa nói.

Khóe mắt châm chọc ngày càng rõ ràng, khóe miệng vẫn luôn là nụ cười nhàn nhạt rơi vào trong mắt Diệc Tuyết lại chướng mắt như vậy. Sức mạnh mùi phân, dường như Diệc Tuyết đang diễn vai hề buồn cười.

“Cô dám mắng tôi?” Diệc Tuyết sắc nhọn nói, làm cho mọi người liên tiếp nhìn lại. Trong dạng trường hợp này, phát ra âm thanh như vậy là cực kỳ không có tu dưỡng.

Dương Hiểu Đồng nhún vai một cái, biểu tình rất vô tội. “Tôi cũng không nói cô, chẳng lẽ cô là một người trong số những người kia?” Che miệng rất giật mình nói, chợt lắc đầu: “Thực sự không ngờ a. . .”

Cái này, dù là Diệc Tuyết cũng nhin không nổi nữa, cho tới bây giờ chưa từng có người nào dám đối với ả như thế.

“Cô có gan thử lặp lại lần nữa xem, Dương Hiểu Đồng, cô không muốn sống phải không?” Diệc Tuyết sắc mặt đỏ bừng, căm tức nói.

Mọi người kinh ngạc nhìn Diệc Tuyết, vẫn còn có người dám nói với Dương Hiểu Đồng như thế, địa vị hiện tại của Dương Hiểu Đồng bọn họ rất rõ ràng, quyền quý muốn bợ đỡ cô nhiều đếm không xuể, mà người này biết đối phương là Dương Hiểu Đồng còn dám nói như vậy, xem ra thân phận của cô ta khẳng định cũng không bình thường.

Nhao nhao suy đoán ở trong lòng, chỉ có điều loại cục diện này bọn họ không muốn quan tâm, miễn vạ lây, như vậy cái được không bù nổi cái mất, cho nên mỗi người đều sang bên kia yển hội im lặng không lên tiếng, chỉ là ánh mắt vẫn như trước dừng lại trên người hai người, bọn họ muốn nhìn một chút trận chiến tranh này cuối cùng ai sẽ là người đạt được thắng lợi.

Nghe thấy lời Diệc Tuyết, tươi cười trên mặt Dương Hiểu Đồng cũng lập tức biến mất, vẻ trang nhã hiện lên trên mặt Dương Hiểu Đồng, trong mắt hàn ý đủ để đông lạnh toàn bộ hội trường, ngay cả Diệc Tuyết cũng bị ánh mắt Dương Hiểu Đồng dọa sợ hãi.

“Tôi nói lại lần nữa thì thế nào? Bán hoa còn muốn lập đền thờ trình tiết? Diệc Tuyết, cô cho rằng ai cũng giống như cô thích làm việc buồn chán sao? Dùng loại thủ đoạn hèn hạ như vậy lấy được tình yêu, nha, không đúng, đây căn bản không coi là tình yêu, trong lòng cô còn cảm thấy rất tự hào? Tôi chỉ cảm thấy cô rất đáng thương, đáng thương đến loại trình độ này, là không có đàn ông thích sao? Chỉ biết dùng thực lực trong nhà đến ép buộc người khác lấy cô, thật đúng là rất giỏi a. Hiện tại tới trước mặt tôi khoe khoang tất cả, cô cảm thấy rất tự hào? Như vậy tôi thật sự rất bội phục cô, người ta đều nói người tiện thì không nên đối địch, hôm nay tôi xem như đã hiểu.”

Dương Hiểu Đồng một chút cũng không hề bần khoản, không chút nề mặt Diệc Tuyết, từng câu từng câu hung hăng đánh vào mặt Diệc Tuyết, kia thì thế nào? Cô sẽ sợ Diệc Tuyết?

Cướp đi Nghiêm Tuấn Trạch còn chưa tính, còn chạy tới tiệc sinh nhật của cô khoe khoang, khoe khoang còn chưa tính, vậy mà lại còn muốn thị uy, còn chất vấn cô có phải không muốn sống?

Trương Doãn Kiệt và Doãn Lăng Hạo rất biết điều không có mở miệng, hiện tại bọn họ chỉ cần đứng phía sau Dương Hiểu Đồng yên lặng ủng hộ cô là được, từ lúc vừa đến cho tới bây giờ trải qua bọn họ biết, cô ả này không phải đối thủ của Dương Hiểu Đồng.

Đối với Diệc Tuyết, Trương Doãn Kiệt cũng không lo lắng, đã quyết định đứng phía sau Hiểu Đồng, như vậy anh cũng không cần để ý đến Diệc gia cái gì, Diệc gia với Nghiêm gia thông gia, chính là có ý định đề bạt Nghiêm gia, cùng Trương gia của anh không có chút quan hệ nào, như vậy

anh còn cần bợ đỡ Diệc gia sao? Dù cho đắc tội Diệc gia, Diệc gia muốn tiêu diệt Trương gia, sợ rằng chủ tịch cũng sẽ không cho phép.

Về phần Doãn Lăng Hạo thì căn bản cũng không biết Diệc Tuyết là ai, bất kể cô ả là ai, dù sao khi để Hiếu Đồng cũng không phải người tốt.

“Cô. . . cô. . . .” Diệc Tuyết thở gấp lại nói không nên, ả không ngờ Dương Hiếu Đồng dám nói chuyện với ả như vậy. Chợt hít sâu một hơi sau đó nói: “Bây giờ cô miệng lưỡi lợi hại, cô có biết tôi là người như thế nào hay không? Đắc tội tôi sẽ khiến cô chịu không nổi.”

Dương Hiếu Đồng liếc mắt nhìn Diệc Tuyết, sắc mặt vẫn không sao cả. “Cô là ai quản tôi làm gì? Tôi chỉ biết người đắc tội tôi cũng không có kết cục tốt.”

Người ở chỗ này đều sừng sốt, không ngờ Dương Hiếu Đồng không chỉ cường thế, đã vậy còn quá cường thế.

“Tôi là người của Diệc gia!” Diệc Tuyết quát, đùng tới người này ả thật sự muốn điên rồi, ả nghĩ rằng Dương Hiếu Đồng nhất định không biết thân phận của ả, cho nên mới dám nói ra lời như vậy.

Loại người này ả đã gặp không ít, nhưng chỉ cần ả nói ra mình là người của Diệc gia, đối phương sẽ ngoan ngoãn câm miệng chịu nhận lỗi.

Nhưng mà sau một khắc, Diệc Tuyết lại lần nữa thất vọng, bởi vì nghe ả nói như thế, Dương Hiếu Đồng biểu tình không có chút biến hóa nào: “Cô họ Diệc, tôi đương nhiên biết cô là người của Diệc gia, lời ngu ngốc như vậy mà cô cũng nói ra miệng?”

Người ở đây không biết tầm quan trọng của Diệc gia này cũng không khỏi cười cười. Đúng vậy, họ Diệc đương nhiên là người của Diệc gia, giống như Dương Hiếu Đồng là người của Dương gia, điều này tất cả mọi người biết, mà người biết Diệc gia lại nhao nhao thay đổi sắc mặt.

Bọn họ cũng đều biết Diệc gia thế lực lớn đến mức bọn họ không có biện pháp tưởng tượng, ngoại trừ người Diệc gia, không có ai biết thế lực Diệc gia rốt cuộc có bao nhiêu. Bọn họ đối với Diệc gia cũng vẫn luôn ngưỡng vọng, không nghĩ tới hôm nay lại gặp được người Diệc gia, xem ra Dương Hiểu Đồng thực sự muốn ăn thua thiệt, đắc tội Diệc gia, kết quả kia rất thảm a!

“Cô nhớ kỹ, tôi sẽ khiến cho cô vì lời nói hôm nay mà trả giá thật nhiều!” Diệc Tuyết phẫn nộ nói.

Trong mắt Dương Hiểu Đồng thoáng hiện vẻ ngoan lệ, một cỗ uy áp tu chân hướng phía Diệc Tuyết áp bách: “Cô tính là thứ gì? Ở trước mặt của tôi không ngừng kêu gào, cô thật sự cho rằng tôi sợ cô sao? Khiến cho tôi vì lời nói hôm nay trả giá thật nhiều, cô có tin tôi có thể khiến cô không thể ra khỏi yến hội này hay không?”

Giọng nói băng lãnh mà lại trầm thấp, giống như âm thanh tới từ địa ngục, khiến Diệc Tuyết giật mình.

Luồng uy áp đè ép khiến Diệc Tuyết không thể động đậy, dường như ngay cả hô hấp cũng bị áp chế, điều này không khỏi làm mặt ả lộ ra thần sắc sợ hãi, luồng uy áp này thậm chí tương đương với uy áp cha ả xuất ra.

Mặc dù Diệc gia đều là người tu chân, nhưng thiên phú của ả cũng không được tốt lắm, chỉ có thể tính là trung đẳng, nhưng cùng người bình thường so ra cũng là tồn tại không thể tưởng, cô gái trước mặt này lại là người tu chân, Diệc Tuyết không thể nghĩ ra được, ngay cả phẫn nộ trong lòng cũng quên lãng không ít, cô ta mới bao nhiêu tuổi a, lại có thể tu luyện tới loại trình độ này.

Không khỏi nhớ tới lời nói trước đó của Dương Hiểu Đồng, cảm thấy sau lưng mồ hôi lạnh chảy xuống. Đúng vậy, bây giờ mình cũng không phải ở

trong gia tộc, lấy thực lực Dương Hiểu Đồng muốn giết mình cũng không khó, chính mình nên làm cái gì bây giờ?

Gian nan nhìn về phía Nghiêm Tuấn Trạch, làm bộ rất đáng thương, ả tin chỉ cần Nghiêm Tuấn Trạch mở miệng nói chuyện, ả tuyệt đối không có vấn đề gì, đến lúc đó Dương Hiểu Đồng thấy Nghiêm Tuấn Trạch giúp mình nói chuyện, trong lòng nhất định sẽ rất khổ sở, đây thật là một ý kiến hay.

Lúc Nghiêm Tuấn Trạch nhìn thấy biểu tình của Diệc Tuyết, chân mày cau lại, trước đó hẳn cũng không nghĩ tới Diệc Tuyết sẽ nói ra những lời như vậy, hẳn vốn muốn ngăn lại. Thế nhưng nhìn Hiểu Đồng không sợ hãi chút nào, mà chính mình nhúng tay lại không được, cho nên mới vẫn trầm mặc đến bây giờ.

Bây giờ hẳn ghét Diệc Tuyết tới cực điểm, đã vậy còn nói chuyện lên mặt, cũng may Hiểu Đồng không bị bắt nạt.

“Cô cũng rất quá đáng, nói xin lỗi đi.” Nghiêm Tuấn Trạch thở dài một hơi, dù sao Diệc Tuyết là hẳn mang tới, hẳn cũng không thể để Diệc Tuyết bị thương, chỉ là thực lực bây giờ của Hiểu Đồng thật khiến hẳn kinh ngạc, trong thời gian ngắn như vậy lại có thể đi tới một bước này, mình bây giờ cùng cô so đấu ai thắng ai thua đây? Hẳn cũng không biết.

Nghe thấy lời Nghiêm Tuấn Trạch nói, ánh mắt Dương Hiểu Đồng nhìn về phía Nghiêm Tuấn Trạch cũng trở nên xa lạ, bởi vì cô xem biểu hiện của Nghiêm Tuấn Trạch đã không phải là Nghiêm Tuấn Trạch trước đây, thật sự làm cho cô quá thất vọng rồi.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 173: Huyết Châu Quý Dị

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn thấy ánh mắt xa lạ của Dương Hiểu Đồng, trong lòng không khỏi dâng lên cảm giác sợ hãi, ánh mắt như thể trừ lúc trước Dương Hiểu Đồng từng nhìn Trình Thiên Lỗi, hẳn cũng chưa hề nhìn thấy qua. Hẳn hiểu rõ ý nghĩa của ánh mắt này, ánh mắt xa lạ phảng phất như chưa từng quen biết. (Sally: Ta thích tính của Đồng tử ghê, khi yêu thì yêu chân thành, khi đã quyết tâm rồi liền có thể buông bỏ, dù bản thân sẽ đau).

Cô ấy ghét hẳn sao? Đúng vậy, bây giờ hẳn làm gì còn tư cách khiến cô ấy thích? Những thứ mình đã đáp ứng cô ấy đều không làm được, ngay cả sinh nhật của cô ấy cũng bị mình phá hư, hẳn thật sự chẳng ra gì.

Trong lòng Nghiêm Tuấn Trạch tràn đầy cay đắng, đôi mắt đen tuyền lúc này đã có chút ẩm ướt. Lúc trước hẳn vô số lần nghĩ tới mình sẽ làm thế nào để đối mặt với một màn hiện tại, song khi tất cả chân thực phát sinh, hẳn mới phát hiện trái tim của hẳn đau thế nào.

Anh thực sự rất yêu em, tha thứ cho tất cả những việc anh làm với em nhé! Xin lỗi, thật sự xin lỗi, vậy thì trừng phạt kiếp này trong lòng anh ngoài em ra thì không thể chứa thêm bất cứ kẻ nào, lại chỉ có thể yên lặng ở bên cạnh nhìn em ra đi, anh là một tội nhân.

Trong lòng cực kì tức giận nên Nghiêm Tuấn Trạch nổi giận nói: “Nhanh nói xin lỗi, hôm nay là sinh nhật của Hiểu Đồng, cô còn nói mấy lời đó?”

Diệc Tuyết nhìn Nghiêm Tuấn Trạch tức giận, mặt lộ vẻ ủy khuất, bộ dáng như muốn khóc nức nở. Nếu lúc trước cô ta sẽ không lộ ra dáng vẻ kêu gào kia, có lẽ còn có thể nhận được sự đồng tình của vài người. Nhưng hiện tại mọi người đều biết cô ả tuyệt đối không phải một người thiện lương, dễ khi dễ, cũng sẽ không đồng tình cô ta.

“Nhanh lên một chút!” Thấy Diệc Tuyết còn không xin lỗi, Nghiêm Tuấn Trạch lại lần nữa tức giận nói. Nhìn về phía Diệc Tuyết trong mắt có sự chán ghét và bất đắc dĩ, ai cũng không biết trong lòng hằn hận Diệc Tuyết biết bao nhiêu, người phụ nữ này đột nhiên nhảy ra phá hủy hạnh phúc của hần, bây giờ còn muốn thương tổn người hần yêu nhất.

Diệc Tuyết bị bộ dáng của Nghiêm Tuấn Trạch dọa sợ, đến bây giờ cô ta còn chưa từng thấy Nghiêm Tuấn Trạch tức giận, dù sao mới quen biết trong mấy ngày mà thôi. Nghiêm Tuấn Trạch đối với ả vẫn luôn lãnh lãnh đạm đạm, bản thân có yêu cầu gì với hần, hần đều đáp ứng, không có vui sướng, không có thất lạc. Dù sao cũng là người mình thích, chỉ có thể hung hăng trợn mắt liếc nhìn Dương Hiểu Đồng thấp giọng nói: “Xin lỗi.”

Giọng nói như con ruồi hừ hừ, Dương Hiểu Đồng liếc cô một cái, không có phản ứng.

“Cô!” Thấy mình xin lỗi, Dương Hiểu Đồng còn lên mặt với mình, Diệc Tuyết lại lần nữa tức giận nói.

“Giọng nói lớn một chút!” Nghiêm Tuấn Trạch quát.

“Xin lỗi.” Giọng nói lớn mấy phần, Diệc Tuyết ủy khuất nói, chỉ có điều cục diện bây giờ cũng không phải do ả quyết định. Ắt tin chắc nếu mình tiếp tục như vậy nữa, Dương Hiểu Đồng thật sự có thể khiến ả không thể ra khỏi yến hội.

“Hiểu Đồng, xin lỗi đã phá hỏng sinh nhật của em.” Nghiêm Tuấn Trạch si mê nhìn Dương Hiểu Đồng gần trong gang tấc lại cách xa vô cùng, trái

tim như bị đao cắt.

Dương Hiểu Đồng lạnh lùng nói: “Nghiêm tiên sinh, quan hệ của chúng ta cũng không tốt như vậy, tiên sinh vẫn nên gọi tôi là Dương tiểu thư.” Mặt không biểu tình nhìn Nghiêm Tuấn Trạch, xa lạ giống như người lạ không chút quan hệ gì, chỉ là không ai biết trong lòng cô có bao nhiêu khổ sở.

Thân hình Nghiêm Tuấn Trạch cứng nhắc, cúi đầu giọng nói hơi run rẩy: “Dương tiểu thư, hôm nay thực sự rất xin lỗi, hi vọng cô thứ lỗi.”

Nghe thấy lời Nghiêm Tuấn Trạch, Dương Hiểu Đồng hung hăng nắm chặt tay, ngón tay trắng nõn bởi vì dùng sức quá độ khiến cho khớp ngón tay trở nên trắng bạch, móng tay cắm thật sâu vào lòng bàn tay, máu tươi đỏ sẫm nhiễm đỏ ngón tay mà cô lại hoàn toàn không có cảm giác, đau trong tay so với đau trong lòng căn bản không coi là gì.

Trương Doãn Kiệt nhìn thấy sắc mặt của Dương Hiểu Đồng có chút tái nhợt, trong lòng không khỏi dâng lên cảm giác đau lòng. Vài người ở đây đều biết trong lòng Hiểu Đồng chịu đựng áp lực lớn nhất, anh rõ ràng hiểu Hiểu Đồng lần này tỏ vẻ tuyệt tình, trong lòng cô có bao nhiêu thống khổ, bởi vì từ góc độ của anh có thể nhìn thấy bóng lưng Hiểu Đồng đang run rẩy.

Đi tới bên cạnh Dương Hiểu Đồng, một tay đặt trên vai Dương Hiểu Đồng. Nghiêm Tuấn Trạch thấy một màn như vậy không khỏi đưa mắt chuyển sang người Trương Doãn Kiệt. Trương Doãn Kiệt lại dùng sắc mặt đạm nhiên nhìn Nghiêm Tuấn Trạch, im lặng nói: Cậu đã bỏ lỡ cơ hội của mình, từ giờ trở đi để tôi làm Hiểu Đồng hạnh phúc.

Thân hình Nghiêm Tuấn Trạch run lên, hẳn biết nếu Trương Doãn Kiệt đã quyết tâm như vậy, hẳn sẽ không có bất cứ cơ hội nào nữa.

Nếu nói hẳn không ưu tú như Trương Doãn Kiệt, điểm này hẳn sẽ không thừa nhận. Bởi vì từ nhỏ tới lớn hẳn và Trương Doãn Kiệt đều nổi danh, thế nhưng hiện tại so ra, có thể cho Hiếu Đồng tình yêu, hẳn quả thực không có tư cách đánh đồng với Trương Doãn Kiệt.

Dương Hiếu Đồng cũng không né tránh tay của Trương Doãn Kiệt, ngược lại dồn toàn bộ người tựa lên trên người Trương Doãn Kiệt. Nếu không phải không thể thua ngạo khí với cô ta, cô cũng không biết chính mình có thể yếu đuối té ngòi trên mặt đất hay không?

“Diệp tiểu thư, tôi nghĩ tiệc sinh nhật tôi không chào đón cô, mời.”
Dương Hiếu Đồng mặt không biểu tình tiễn khách.

Diệp Tuyết hừ lạnh nói: “Cô chờ đó cho tôi.” Chợt kéo Nghiêm Tuấn Trạch rời khỏi phòng. Cô ả cảm thấy hôm nay chính là ngày mình mất thể diện nhất sau nhiều năm sống như vậy, tất cả đều là vì người con gái này.

Thân phận Diệp gia vô cùng cao và vinh dự, ả cái gì cũng không quên, vậy mà trước đó ả không nghĩ đến, trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, sau khi trở về nhất định phải nghĩ biện pháp tốt để trả thù người này. ả muốn nhìn thấy người này cúi đầu cầu xin sự tha thứ của mình, thậm chí ả còn muốn hủy đi gương mặt đó của cô ta, nhìn xem cô ta còn có gì thể có khiến Nghiêm Tuấn Trạch và bọn họ thích nữa, nhìn xem cô ta còn có tư cách gì mà ở trước mặt mình cao ngạo!

Tuy thời gian Nghiêm Tuấn Trạch nhận thức Diệp Tuyết không lâu, nhưng cũng rất hiểu cô ta không phải loại người chịu để yên, hẳn nói: “Không cần nghĩ trả thù Hiếu Đồng, nếu không tôi sẽ không bỏ qua cho cô.” Hẳn tuyệt đối không cho phép người khác tổn thương tới Hiếu Đồng, cho dù hẳn đã không có tư cách nói lời này.

Diệp Tuyết tỏ vẻ làm bộ đáp ứng, trong lòng lại càng oán hận, tiện nhân kia ngoại trừ lớn lên nhìn đẹp hơn mình một chút thì làm gì có điểm nào tốt

chứ, vậy mà hấn lại vì tiện nhân kia mà đối xử với mình như thế?

Dương Hiểu Đồng cũng không biết tiệc sinh nhật này kết thúc thế nào, cô chỉ biết ngây người ngồi trên sô pha, trong đầu không ngừng hồi tưởng một màn vừa mới phát sinh. Lúc trước cô còn kỳ vọng Nghiêm Tuấn Trạch có thể xuất hiện, bây giờ cô thực sự cảm thấy so với gặp lại thì không thấy còn tốt hơn, tất cả phát sinh quá đột ngột.

Lúc này mới qua bao lâu? Vậy mà lại biến thành như vậy, trước đây cô và hấn tất mọi thứ tính là cái gì? Tuy nói cô biết tất cả những hành động của Nghiêm Tuấn Trạch đều là bị ép buộc bất đắc dĩ, thế nhưng cô vẫn cảm thấy đau lòng và không thể tha thứ cho Nghiêm Tuấn Trạch.

Trương Doãn Kiệt cùng Dương Hiểu Đồng rời khỏi hội trường. Doãn Lăng Hạo nhìn bóng dáng hai người rời đi, trong mắt tràn ngập thần sắc phức tạp, bây giờ sao mình lại không có lập trường như vậy...

Đợi tới lúc Dương Hiểu Đồng kịp phản ứng thì đã tới nhà Trương Doãn Kiệt. Bởi vì trước đó Dương Hiểu Đồng nói không muốn anh dẫn cô về nhà, cô không hi vọng cha mẹ phải lo lắng, cho nên Trương Doãn Kiệt đưa cô đến nhà mình.

Sắc mặt Dương Hiểu Đồng tái nhợt, đôi mắt âm ướm dịu dàng lúc này lại vô hồn nhìn về phía trước, giống như búp bê sứ hơi chạm vào sẽ vỡ tan, không có linh hồn, nhìn thấy cô như vậy Trương Doãn Kiệt đau lòng không thôi.

“Nếu khổ sở anh có thể cho em mượn vai của anh.” Trương Doãn Kiệt ôn nhu nhìn Dương Hiểu Đồng, trong mắt tràn ngập đau lòng.

Nhưng Dương Hiểu Đồng lại không có động tác nào, vẫn như trước ngồi ở kia, ánh mắt trống rỗng nhìn phía trước.

“Muốn khóc thì khóc lên đi, khóc rồi sẽ dễ chịu hơn.” Trương Doãn Kiệt vỗ nhẹ vai Dương Hiểu Đồng, đặt đầu của cô lên vai mình. Hiện tại dù anh an ủi thế nào cô ấy cũng không cảm nhận được, hiện tại cái gì cô cũng không nghe vào, cái cô ấy cần nhất lúc này chính là thống khoái khóc một trận mới có thể phát tiết tâm tình của cô ấy, chỉ có như vậy mới có thể tốt hơn.

Khóe miệng cố nặn ra nụ cười, cô nói: “Không cần, em không khó chịu.” Cô quyết tâm tương lai tuyệt đối sẽ không để mặt yếu đuối của mình hiện ra trước mặt người khác, vô luận đối phương là ai. Chỉ có như vậy, mới sẽ không lại lần nữa thương tâm, loại cảm giác này cô không muốn cảm nhận một lần nữa.

Người đáng giá để cô thương tâm sẽ không khiến cô thương tâm, đối phương đã làm việc khiến cô thương tâm thì đã chứng minh hẳn không đáng!

Đã không đáng, vậy vì sao phải thương tâm?

“Ở trước mặt anh, em không thể yếu đuối một chút sao?” Nhìn ánh mắt quật cường của cô, anh thật sự rất đau lòng. Chẳng lẽ cô không biết cô càng cố gắng kiên cường chống đỡ lại càng khiến cho người khác đau lòng sao?

“Em, cho tới bây giờ chưa từng là một người yếu đuối!” Từng chữ từng chữ truyền ra từ Dương Hiểu Đồng kiên định lại có lực như vậy.

Dương Hiểu Đồng ngẩng đầu nhìn lên trần nhà, viền mắt vốn âm ướn lại lần nữa khô đi. Cô không muốn vì người không đáng mà thương tâm, hẳn đã ra quyết định này, cô tiếp thu. Chỉ có điều Dương Hiểu Đồng cô cũng không phải người dễ bắt nạt.

Nếu Diệc Tuyết lại đến quấy rầy, cô tuyệt đối sẽ khiến cô ta trả giá đại giới nặng nề.

“Em sẽ đứng trên đỉnh thế giới để mọi người ngưỡng vọng mình, không ai có thể giỏi hơn bản thân.” Khí thế cường đại bộc phát ra, trải qua chuyện này, cường giả chi tâm của Dương Hiểu Đồng lại lần nữa lộ xác, khí thế cường đại toát ra từ trong tâm Dương Hiểu Đồng.

Trương Doãn Kiệt nhanh chóng đi tới bên cạnh, anh là người tu chân, tất nhiên biết điều này đại biểu cho cái gì. Dương Hiểu Đồng đột phá, hơn nữa đột phá khí thế sắc bén như vậy.

Dương Hiểu Đồng chỉ cảm thấy trong thân thể của mình có một dòng nhiệt lượng mạnh mẽ. Huyết châu chậm rãi bay tới trước mặt cô, tản ra ánh sáng huyết sắc quý dị, khiến khuôn mặt Dương Hiểu Đồng nhuộm đẫm màu hồng. Một người một châu cứ như vậy không ngừng xoay tròn, năng lượng trong không khí nhanh chóng quay chung quanh bọn họ.

Trương Doãn Kiệt kinh ngạc nhìn một màn phát sinh trước mặt, nhìn thấy năng lượng cường đại lúc này đã ngưng tụ biến thành trạng thái sương mù màu trắng vây quanh cô, thậm chí anh còn không thấy rõ Dương Hiểu Đồng đang đứng trong trung tâm cơn lốc.

Một màn này quả thực nghe mà rợn người, vượt qua nhận thức của con người, anh chưa từng nghe nói qua năng lượng có thể ngưng tụ biến thành trạng thái sương mù, nếu như tu luyện trong hoàn cảnh như thế tốc độ sẽ rất nhanh.

Mà hạt châu hồng sắc kia hiển nhiên không phải vật tầm thường, thời khắc nó xuất hiện anh cũng cảm giác được, trong hạt châu kia tỏa ra năng lượng nồng đậm.

Từ sau khi phát sinh một màn này, Dương Hiểu Đồng vô cùng thanh tĩnh, chỉ là bản thân cô lại không có cách nào nhúc nhích. Cô cảm nhận được vật thể bên cạnh đang xoay tròn tạo thành trạng thái sương mù màu trắng chính là năng lượng ước số trong không khí. Giờ khắc này huyết châu

kia lại không ngừng phát ra năng lượng và năng lượng ước số dung hợp cùng một chỗ, trở thành cơn lốc hai màu hồng trắng, phân biệt rõ ràng đồng thời hướng về phía thân thể Dương Hiếu Đồng mạnh mẽ mà vào.

Dương Hiếu Đồng cảm thấy một bên âm hàn đủ đông lạnh cô, mà bên kia thì lại cực nóng đủ để đốt cháy cô, hai loại cảm giác đối lập cực hạn này khiến Dương Hiếu Đồng nhin không được kêu lên thành tiếng.

Thân thể đang không ngừng bành trướng, hai loại năng lượng cơ hồ muốn đem cô chống bạo, cô chỉ có thể cố gắng bình tĩnh. Tâm thần một lần lại một lần vận hành tâm pháp tu luyện của mình, chỉ có thể mượn nó để giảm bớt hai loại năng lượng. Cô có thể cảm giác được năng lượng trong đan điền đang không ngừng mở rộng, phong phú.

Một khắc đồng hồ sau, kèm theo một tiếng “Xoạt” dường như vang lên âm thanh của thứ gì đó bị đâm thủng. Dương Hiếu Đồng biết mình đã đột phá nhưng năng lượng trong cơ thể vẫn không dừng lại, vẫn không ngừng dũng mãnh tiến vào cơ thể cô.

Ba mươi bảy vòng, ba mươi tám vòng, ba mươi chín vòng...vẫn đang không ngừng tăng lên.

Dương Hiếu Đồng cũng biết đây là một cơ hội vô cùng tốt. Nếu muốn tự mình tu luyện, sợ rằng phải tu luyện một hai năm mới được. Bây giờ cô lại dễ dàng đột phá như vậy, lập tức không để bị động hấp thu năng lượng nữa, cô chủ động hấp thu.

Hiện tại Trương Doãn Kiệt đã kinh ngạc tới không biết dùng từ gì để nói. Anh có thể nhìn thấy hiện tại khuôn mặt Dương Hiếu Đồng một bên đỏ như máu, bên kia thì lại là màu ngà, thập phần quý dị. Nhưng sau khi điều tra một lát cũng biết Hiếu Đồng cũng không có nguy hiểm gì, anh liền chờ ở bên cạnh.

Anh không biết Hiếu Đồng đột phá gây ra động tĩnh lớn như vậy có thể dẫn tới những người tu luyện khác chú ý hay không, cho nên anh phải ở đây bảo vệ, tuyệt đối không thể để cho Hiếu Đồng gặp chuyện không may.

Nhưng mà, mọi chuyện không phải lúc nào cũng như mình mong muốn, cũng không bao lâu, Trương Doãn Kiệt đã nghe thấy ngoài cửa vang lên tiếng bước chân. Nếu như người bình thường thì căn bản không thể nhận ra nhưng Trương Doãn Kiệt lại biết.

Đi tới trong vườn vẫn như trước không có bóng người, anh nói: “Không cần biết người là loại người nào, hi vọng bây giờ người mau chóng rời đi. Nếu không, tự gánh lấy hậu quả.” Nội lực cường đại từ trên người Trương Doãn Kiệt bạo dũng phát ra uy áp cường đại khiến cho kẻ đang ẩn núp kia run lấy bầy, miệng gần như sùi bọt mép. Đây là vì uy áp Trương Doãn Kiệt toàn bộ đều áp lên người này.

Người nọ cảm nhận được uy áp kia hướng về vị trí của mình thì cả kinh. Ẩn nấp thuật của hắn tuyệt đối là thượng tầng, đối phương thoát nhìn chỉ mới hai mươi mấy tuổi lại có thể dễ dàng phát hiện nơi mình ẩn giấu, thực lực của hắn đã mạnh bao nhiêu?

Cứ như vậy rời đi sao? Nhưng trong này truyền tới nội lực nồng đậm đối với hắn tràn ngập sức hấp dẫn, nhất định có bảo vật nào đó, nếu không sao có thể có nhiều năng lượng ước số nồng đậm như vậy?

Trương Doãn Kiệt thấy đối phương còn chưa rời đi, không khỏi nhíu mày: “Người nếu còn không rời đi, ta sẽ xuất thủ.” Vẻ ôn nhu trên mặt Trương Doãn Kiệt đã biến mất, thay vào đó là khí phách và tự tin không gì sánh kịp, chỉ có thực lực bản thân cực kỳ cường hãn mới có được khí tràng như vậy.

Cho tới bây giờ Trương Doãn Kiệt đều nổi tiếng ôn nhu, nhưng không có một ai biết rõ thực lực chân chính của Trương Doãn Kiệt. Anh tuyệt đối

không chỉ bề ngoài nho nhã, thực lực của anh càng cường hãn. Nếu không anh đã không được khen là đệ nhất thiên tài Trương gia, là hi vọng để gia tộc chấn hưng, cũng sẽ không có địa vị cao như vậy ở Trương gia.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 174: Nguy Hiểm

Người nọ do dự một lúc cuối cùng vẫn quyết tâm không rời đi. Có câu ‘kỳ ngộ luôn đi kèm với nguy hiểm’, nếu như lần này không gặp chuyện không may, như vậy bản thân có thể thu được kỳ ngộ cực lớn.

Chính mình đã tới bình cảnh tròn mười hai năm, nếu còn không đột phá, địa vị ở gia tộc sẽ càng ngày càng thấp, nghĩ tới đây, trong lòng của hắn càng thêm kiên định.

Trương Doãn Kiệt thấy người kia không có ý rời đi, sắc mặt lạnh xuống. Hiều Đồng đang trong thời khắc đột phá quan trọng, bất cứ động tĩnh cỏ lay gió động nào cũng có thể làm ảnh hưởng tới cô, cho nên anh cần phải tốc chiến tốc thắng.

Nếu đã quyết định ở lại tìm hiều, người kia lập tức đứng ra, cũng không tiếp tục trốn trong góc nữa, dù sao trốn hay không đều giống nhau, đối phương cũng đã sớm biết chỗ ẩn thân của mình.

Hắn hắc hắc cười nói: “Vị tiểu huynh đệ này, ta cũng không có địch ý với các ngươi, chỉ có điều đã có chỗ tốt, nói như thế nào cũng phải chia cho người khác một chút chứ?” Vừa nói, mắt của hắn lại nhìn về phía trong phòng. (Sally: Vì tu chân nên xưng hô đôi lúc không Hiện đại hóa nha mn).

Ở bên ngoài hắn căn bản thấy không rõ bên trong phòng có thứ gì.

Trương Doãn Kiệt không khỏi cười thành tiếng: “Đôi khi, cần phải tự mình hiều lấy, nếu hiện tại ngươi rời đi, ta sẽ không truy cứu. Nếu không

kết quả sẽ rất thảm, không cần vì một thứ không thuộc về mình mà đánh mất tính mạng tại đây.”

Nếu những người khác thấy Trương Doãn Kiệt lúc này, sợ là sẽ cho rằng đây là một Trương Doãn Kiệt khác, sẽ không coi đây là bản thân anh. Bởi vì Trương Doãn Kiệt cường thế như vậy so với bộ dáng bình thường tuyệt đối cách biệt một trời.

Người nọ hơi có chút do dự nhìn Trương Doãn Kiệt. Hắn không nhìn ra thực lực của đối phương, lúc đối phương nói chuyện khí thế cường đại, chẳng lẽ thực sự hắn mạnh hơn mình rất nhiều? Nhưng nhìn hắn ta còn trẻ tuổi như vậy, tu luyện chỉ hơn mười năm, chính mình đã tu luyện hơn hai mươi năm, chẳng lẽ còn có thể kém hơn so với hắn ta? Chắc hắn ta chỉ muốn mượn thế dọa dọa mình thôi.

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn yên tâm hơn rất nhiều: “Hừ, tiểu tử, lúc ta tu luyện người còn không biết ở đâu trong bụng mẹ ngây ngốc, bản thân có chút thực lực đã không biết trời cao đất rộng? Ta khuyên người vẫn nên nhanh chóng giao bảo vật cho ta, nếu như người không muốn xui xẻo.” Về mặt của hắn có chút đắc ý, càng nhìn Trương Doãn Kiệt, hắn càng cảm thấy suy nghĩ của mình rất đúng.

Mà sau khi Trương Doãn Kiệt nghe thấy lời của hắn, khóe miệng lại hiện lên nụ cười. Thực lực của người này mặc dù không kém nhưng so với anh vẫn có chênh lệch không nhỏ. Nếu không phải không muốn xuất thủ đá thương người, anh sẽ không nói nhiều lời như thế. Hiện tại xem ra đối phương không biết tình hình như thế, chỉ có bày ra thực lực mới có thể khiến cho đối phương lui bước.

“Người sẽ hối hận.” Đơn giản nói một câu, Trương Doãn Kiệt một quyền mang theo khí thế sắc bén quyền phong hướng phía đối phương oanh kích, một quyền này chứa lực lượng đủ để đánh ngã đại hán mấy trăm cân xuống đất, bò không đứng dậy được.

Người nọ cảm nhận một quyền này chứa đầy lực lượng cũng không dám khinh thường, vội vàng trốn sang bên cạnh. Nếu người dính một quyền này dù là ai cũng sẽ tuyệt đối không dễ chịu, đồng thời quay lại hung hăng đá về phía cầm Trương Doãn Kiệt.

Nhưng sau một khắc hẳn lại sững sốt bởi vì đùi phải đá một đá chứa lực lượng mạnh mẽ của hẳn lại bị tay Trương Doãn Kiệt nắm lấy, không sai, chính là dễ dàng nắm lấy như vậy.

Cố gắng rút chân mình về, lại phát hiện chân mình giống như bị sắt thép kẹp lấy, vô luận làm thế nào cũng không rút về được, trợn mắt đầy kinh ngạc, lực chân của hẳn ra sao hẳn rất rõ nhưng nhìn bộ dáng bình thản của người trẻ tuổi kia, dường như căn bản không coi là gì.

Lực lượng của hẳn ta rốt cuộc có bao nhiêu, điều này khiến hẳn bắt đầu ý thức được suy nghĩ lúc trước của mình rất sai lầm. Lầm, hơn nữa còn là sai lầm cực kì lớn, đối phương tuyệt đối là một người không thể lấy số tuổi để luận với thực lực biến thái của hẳn ta.

Dù là mấy tên tiểu tử trẻ tuổi trong gia tộc có tiềm lực vô hạn cũng không thể bằng hẳn ta. Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, sau khi Trương Doãn Kiệt nắm lấy chân của hẳn, tay hung hăng dùng lực khiến mắt cá chân đối phương gãy lìa.

“A...” Tiếng kêu thảm thiết vang lên, Trương Doãn Kiệt lại mặt không đổi sắc, trước đó anh đã bảo hẳn ta nhanh chóng rời đi, lâu như vậy thật lãng phí thời gian.

Mượn đùi phải của hẳn, kéo cả người lên sau đó xoay hai vòng mạnh mẽ quăng ra ngoài viện giống như ném rác, tên kia bị ném ra xa hơn một nghìn mét.

Động tác liền mạch lưu loát không hề dừng lại chút nào, còn đối với tiếng kêu thảm thiết đối phương vang lên ở tận mấy cây số anh không quan

tâm, xem ra hẳn ta hẳn không quay lại nữa, tên đó cũng không phải người đàn như vậy.

Sau khi giải quyết xong một phiền phức, Trương Doãn Kiệt mặt không đỏ hơi thở không gấp, ai cũng không nhìn ra anh vừa đánh nhau với một người. Hiện giờ trong lòng anh lo lắng nhất chính là Hiếu Đồng, lập tức đi vào trong phòng.

Năng lượng trong cơn lốc vẫn như cũ không biến mất, anh biết Hiếu Đồng đang đột phá. Nhưng đã trôi qua lâu như vậy, chắc đã đột phá xong mới đúng a. Trong mắt Trương Doãn Kiệt lộ ra vẻ nghi hoặc, hiển nhiên lần này Hiếu Đồng đột phá không thể dùng lẽ thường để suy tính.

Sau một lát, vẻ nghi hoặc trong mắt anh đã hoàn toàn biến mất, mấy thứ này đối với anh mà nói cũng không quan trọng, chỉ cần biết rằng lần kỳ ngộ này có chỗ tốt cực lớn với Hiếu Đồng là đủ rồi, nghĩ tới lời nói của cô ấy trước đó, khoe miệng Trương Doãn Kiệt không khỏi hiện lên nụ cười.

Hiếu Đồng, anh hi vọng em cường đại lên. Nếu như vì chuyện như vậy mà em lại không thương tâm nữa thì anh cũng sẽ trở nên mạnh mẽ. Anh sẽ không cho phép bất luận kẻ nào lại thương tổn em. Anh sẽ không tiếp tục yên lặng đứng sau em mà anh sẽ đứng ở bên cạnh em, cùng em đứng trên đỉnh thế giới này.

Anh biết tốc độ trưởng thành của Hiếu Đồng rất nhanh. Mới gần gũi một năm, Hiếu Đồng đã đạt tới cảnh giới như vậy. Sau khi Hiếu Đồng đột phá anh có thể cảm giác được thực lực Hiếu Đồng đã tăng lên toàn diện. Chênh lệch với anh đã không còn lớn nữa, anh muốn có lực lượng để bảo hộ Hiếu Đồng thì cần càng thêm nỗ lực.

Nếu không tương lai Hiếu Đồng vượt qua thực lực của anh, vậy anh còn bảo hộ cô thế nào đây?

Dương Hiểu Đồng hấp thu hai loại năng lượng đã đến giai đoạn quan trọng nhất, hai loại năng lượng đang không ngừng tràn ngập trong thân thể cô, có quá nhiều năng lượng nên nhất thời cô không thể tiếp thụ được. Tiếp theo cô lại phát hiện những năng lượng tạm thời không tiếp thụ được đang cải tạo thân thể cô, thân thể bắp thịt, gân mạch, tế bào đang không ngừng được cường hóa.

Mà tế bào kia thì như chiếm được thức ăn mỹ vị đang không ngừng hấp thu. Nhất là năng lượng hồng sắc quý dị kia, Dương Hiểu Đồng phát hiện nó so với năng lượng ước số cường hãn hơn nhiều, một phân tử năng lượng hồng sắc cần mười phân tử năng lượng ước số mới có thể trung hòa, phát hiện này khiến cô hết sức kinh ngạc.

Cô vẫn thấy rõ tất cả những chuyện phát sinh bên ngoài, biết chuyện Trương Doãn Kiệt vừa đánh nhau với người kia, trong lòng kinh ngạc vạn phần về thực lực Trương Doãn Kiệt. Mặc dù thật lâu trước đã biết anh là người tu chân, nhưng cũng không biết rõ thực lực của anh thế nào, hiện tại mới biết hóa ra thực lực của anh lại mạnh như vậy.

Chỉ có điều bây giờ cô không thể khống chế thân thể của mình, chỉ có thể ở lại đây, trong lòng có chút lo lắng, hi vọng tiếp theo sẽ không có thêm người chạy tới nữa. Nếu không, cô lo lắng...

Nửa giờ trôi qua, không có bất kỳ người nào tới, trong lòng Dương Hiểu Đồng cũng buông lỏng hơn, không có người chạy đến nữa a.

Thế nhưng, cũng không lâu lắm, mấy đạo tiếng vang truyền vào tai hai người. Sắc mặt Dương Hiểu Đồng lập tức trở nên khó coi, lần này tới không ít người a. Nhưng bây giờ cô vẫn không dừng lại được. Mắt nhìn về phía Trương Doãn Kiệt, lúc này cô có thể nhìn thấy Trương Doãn Kiệt, mà Trương Doãn Kiệt lại không thấy rõ cô.

Không biết Doãn Kiệt có thể có thể chống đỡ nổi không? Cô có thể cảm giác được người sắp tới thực lực rất cường hãn, nhưng bây giờ cô căn bản không thể động đậy.

Khi những người kia còn cách phòng hơn một nghìn mét Trương Doãn Kiệt đã phát hiện. Đối phương tới mười hai người, sắc mặt anh lập tức có chút ngưng trọng.

Thực lực đám người này so với người vừa rồi hiển nhiên tăng hơn một cấp. Nếu chỉ có bốn năm người thì anh cũng không ngại nhưng đây lại là mười hai người thì có chút phiền phức. Anh liếc mắt nhìn cơn lốc năng lượng vẫn đang xoay tròn, năng lượng vẫn nồng đậm như trước, không có dấu hiệu giảm bớt chút nào. Anh thầm nghĩ: Bất luận như thế nào cũng không để cho bọn họ ảnh hưởng tới Hiếu Đồng đột phá.

Hai tay nắm chặt thành quyền, sắc mặt vẫn đậm nhiên như trước đi ra ngoài.

Trong lòng Dương Hiếu Đồng lại càng căng thẳng. Cô biết Doãn Kiệt sẽ không bỏ lại mình nhưng anh có thể gặp nguy hiểm hay không? Lần đầu tiên Dương Hiếu Đồng cảm thấy đột phá cũng là một chuyện bi kịch.

Trương Doãn Kiệt đi tới cửa, mười hai người của đối phương cũng đã đứng trong sân, sắc mặt ngưng trọng nhìn Trương Doãn Kiệt.

Lần này bọn họ tới Trung Quốc là vì thi hành nhiệm vụ, vốn họ đang tu luyện trong phòng, đột nhiên phát hiện bên này truyền ra năng lượng nồng đậm tới cực hạn, rất hiển nhiên ở đó có bảo bối. Nếu không sao có thể tản ra năng lượng nồng đậm như vậy. Bọn họ đều là người sống mấy chục năm, chuyện như vậy lại lần đầu tiên nhìn thấy.

Bởi vậy mười hai người không hện mà cùng hướng về phía bên này, năng lượng kia ở phòng trước mặt nhưng thanh niên trước mặt này lại chắn trước bọn họ.

Thực lực của bọn họ không phải người lúc trước có thể sánh bằng, bọn họ cũng đã hơn năm mươi tuổi, có thể cảm nhận được thực lực thanh niên trước mắt so với tuổi của hắn cường đại hơn nhiều.

Ở đây với số tuổi như thế có thể tu luyện tới thực lực như vậy, thật sự là kỳ tài ngút trời. Căn cứ tình hình bọn họ tu luyện mà nói, bọn họ ít nhất tu luyện nhiều hơn ba mươi năm so với thanh niên này. Thực lực của đối phương lại không kém hơn so với mình, điều này không khỏi làm bọn họ sinh ra cảm xúc cảm khái.

Trương Doãn Kiệt lại cau mày nhìn mười hai người kia. Anh nhận ra đối phương cũng không phải người tu chân Trung Quốc, nhất là trang phục của bọn họ, bên hông đeo đao wushi.

“Các người là Ninja Nhật Bản?” Trương gia là thế lực quân đội, người tu chân ở quốc gia cũng thường xuyên thi hành nhiệm vụ, đối với võ sĩ Nhật Bản anh cũng không xa lạ gì. Anh đã tiếp xúc qua nhiều lần, đối với nhân thuật của bọn hắn cũng có chút bội phục. Quan hệ Nhật Bản với quốc gia của mình luôn luôn không tốt, đối phương nhiều người như vậy thoát nhìn đều là Ninja đẳng cấp không thấp, lúc này lại tụ tập ở đây.

Rất rõ ràng lần này bọn họ có nhiệm vụ phải chấp hành, mà tới đây chẳng qua là bị việc đột phá của Hiếu Đồng hấp dẫn đến.

Hai bên đều đang quan sát đối phương, một tên Ninja Nhật Bản giống như người dẫn đầu nói: “Thiếu niên, thực lực của người rất không tồi, so với thực lực của chúng ta cũng cao hơn. Nhưng hiện tại chúng ta cũng không chỉ có một người, người không phải đối thủ của chúng ta. Chúng ta cũng không muốn giết người, chỉ cần người mang bảo vật ra, chúng ta sẽ rời đi, thế nào?”

Nhiệm vụ của bọn họ còn chưa chấp hành xong, hiển nhiên không thích hợp phát sinh động tĩnh lớn.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 175: Rung Động Khó Hiểu

Trương Doãn Kiệt giống như không nghe thấy lời nói của bọn hắn, tiếp tục nói: “Lần này mấy người tới đây chấp hành nhiệm vụ gì?”

Lấy thực lực của bọn họ cũng không phải một cỗ thế lực yếu, mà có thể khiến mười hai người bọn họ đồng thời xuất động, thù lao tuyệt đối không ít, cũng chứng minh tầm quan trọng của nhiệm vụ này.

Vị Ninja dẫn đầu cau mày, hiển nhiên đối với vấn đề Trương Doãn Kiệt vừa hỏi rất bất mãn: “Người trẻ tuổi, vấn đề này không phải chuyện người nên hỏi, chính mình giao bảo vật ra đây, thế nào, nếu không chúng ta chỉ có thể động thủ.”

“Xem ra người phái đoàn này địa vị không nhỏ a, các người ở Nhật Bản coi như Ninja thượng đẳng, mười hai người cùng nhau làm nhiệm vụ thật sự làm cho người ta hiếu kỳ.” Trong mắt Trương Doãn Kiệt lóe ra ánh sáng mà bọn họ nhìn không hiểu.

Mặc dù anh cũng đã gặp không ít Ninja Nhật Bản nhưng một lần đồng thời xuất động nhiều người như vậy, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy. Ở Nhật Bản, loại Ninja thượng đẳng như bọn họ nhân số cũng không nhiều, mà có thể đạt được cảnh giới như vậy, trong lòng bọn họ đều có chút ngạo khí, đối phương lại có thể khiến bọn họ hợp tác với nhau cũng đã nói lên chỗ không bình thường.

Người này hoàn toàn mặc kệ đối phương nói cái gì, chỉ dựa vào ngôn ngữ của mình đã nhận ra họ là người Nhật Bản khiến họ rất bất đắc dĩ. Bọn

họ nhiều người như vậy, hẳn ta lại hoàn toàn xem nhẹ lời bọn họ, trấn định phân tích nhiệm vụ của bọn họ, vừa nhìn đã biết không phải người bình thường.

Tên Ninja Nhật Bản dẫn đầu còn chưa nói gì, người còn lại đã không nhin nổi nữa, bọn họ đều đã hơn năm mươi tuổi lại bị người tuổi trẻ tuổi mới hơn hai mươi trêu chọc, điều này khiến hẳn hết sức căm tức.

“Tiểu tử, rốt cuộc ngươi có nghe thấy lời của chúng ta không, lại không đáp ứng chúng ta lập tức có thể động thủ.” Mặc dù hiện tại không thích hợp động thủ nhưng vì bảo bối bọn họ cũng không để ý. Mặc dù bọn họ không biết bảo vật này là cái gì, nhưng năng lượng tỏa ra từ nơi này bọn họ biết đó tuyệt đối không phải vật tầm thường.

Nếu bọn họ biết bên trong đang có người hấp thu năng lượng bảo vật kia, bọn họ cũng sẽ không mất thời gian nói chuyện như thế, nhất định sẽ lập tức động thủ. Chỉ có điều khí tức của Dương Hiểu Đồng đã hoàn toàn bị năng lượng của huyết châu bao trùm, cho nên bọn họ mới phát hiện không được.

Sắc mặt Trương Doãn Kiệt lạnh xuống: “Vậy phải nhìn xem các người có bản lĩnh đó hay không?”

Mặc dù bọn họ nhiều người hơn, đối với nội lực của anh sẽ tiêu hao cực lớn nhưng anh cũng không sợ hãi. Trên con đường tu chân kiên kị nhất chính là do dự, cho nên bất luận kết quả thế nào, anh sẽ không do dự, quan trọng nhất là anh không thể để bọn họ ảnh hưởng tới Hiểu Đồng. Quá trình đột phá cực kỳ quan trọng, một khi bị phá hư rất có khả năng sẽ khiến Hiểu Đồng tẩu hỏa nhập ma.

Anh đã thề tuyệt đối sẽ không lại khiến Hiểu Đồng bị thương, tất nhiên anh sẽ dùng hết lực lượng của mình để bảo hộ cô.

Còn chưa đợi bọn họ kịp phản ứng, Trương Doãn Kiệt đã sớm vận nội lực từ trong cơ thể bộc phát, thân thể hóa thành một đạo hư ảnh, trực tiếp nhắm vào Ninja nói chuyện phía đối diện.

Tên Ninja kia không nghĩ đến tốc độ của Trương Doãn Kiệt lại nhanh như vậy hướng phía mình hạ thủ. Mặc dù hấn phản ứng chậm nhưng dù sao cũng là người kinh nghiệm phong phú, lập tức phản ứng, một quyền một chân, hai người cơ hồ trong nháy mắt đã va chạm nhau, liên tiếp phát ra âm thanh nặng nề, từng đạo khí lãng từ thân thể hai người bắn nhanh ra ngoài.

Lần chiến đấu này so với lần trước đương nhiên kịch liệt hơn rất nhiều. Trương Doãn Kiệt cũng không nhẹ nhõm ứng phó như trước nữa, vừa ra tay đã phát động công kích toàn lực.

“Bang bang “

Tiếng giao kích liên tiếp truyền ra từ bốn phương tám hướng trong sân.

“Ầm!”

Khi một Ninja rút lui, tất cả 11 người kia mới ngừng lại, mà giờ khắc này sắc mặt họ đều đỏ lên, hiển nhiên bị nội thương không nhẹ. Bên kia thân thể Trương Doãn Kiệt chỉ hơi run rẩy, mặt không hồng hơi thở không gấp, vừa nhìn một cái đã thấy rõ chênh lệch giữa hai bên.

Các Ninja nhìn thấy một màn này, sắc mặt đều âm trầm, không ngờ thực lực người thanh niên này lại cường hãn như vậy, những người vừa mới mới ra tay đều là bài danh bậc trung trong đám bọn hấn.

Thấy bọn họ nghi ngờ xem xét nhìn mình, cũng không tiếp tục động thủ, Trương Doãn Kiệt cũng không chủ động công kích. Hiện tại việc anh cần làm chính là kéo dài thời gian để Hiếu Đồng đột phá.

“Thực lực của tiểu tử này thật cường hãn, mọi người cùng xuất thủ một lượt đi, chiếm được bảo vật thì mọi người chia đều.” Người dẫn đầu nhóm Nhật Bản mở miệng nói.

Mặc dù là tiếng Nhật nhưng đối với Trương Doãn Kiệt mà nói lại không có chút ảnh hưởng nào, đối với quốc gia Nhật Bản thường xuyên phải giao tiếp, ngôn ngữ của họ anh tất nhiên phải hiểu biết.

Sắc mặt vẫn bình thản như trước, không hề nhìn ra anh đang đối mặt với hoàn cảnh nghiêm trọng.

Trong mười hai người ở đây anh chỉ cần chú ý ba người là đủ rồi, những người khác đối với anh đều không tạo được uy hiếp.

Hiển nhiên, lời của người dẫn đầu đạt được sự tán đồng của những người khác, nhao nhao tụ lại về phía Trương Doãn Kiệt, chuẩn bị đồng loạt động thủ.

“Ta đã nói người Nhật Bản luôn luôn thích làm vài việc lấy nhiều khi ít, chỉ có điều nhóm rác rưởi các người ta không thèm để ý.”

Lời Trương Doãn Kiệt càng khiến đám người kia tức giận, không ngờ người tướng mạo trẻ tuổi nho nhã này không chỉ có thực lực mạnh mà nói chuyện cũng rất không lưu tình, lập tức cảm thấy khuôn mặt nóng lên đỏ bừng.

“A!” Một số người nổi giận gầm lên một tiếng sau đó lập tức đồng thời vọt lên vây quanh Trương Doãn Kiệt.

Nhưng sau một khắc, ở trong tầm mắt của bọn họ, bóng dáng Trương Doãn Kiệt đột nhiên trở nên mơ hồ, vốn bóng người rõ ràng lại giống như đột nhiên biến mất, không khí xung quanh trở nên vắng vẻ.

Một màn này đồng dạng rơi vào trong mắt Dương Hiểu Đồng, kinh công của cô rất lợi hại, có thể xưng là tới vô ảnh đi vô tung, người bình thường căn bản không có biện pháp thấy rõ động tác của cô. Nhưng bây giờ cô mới phát hiện tốc độ của Trương Doãn Kiệt cũng kinh người như thế.

Ninja Nhật Bản cũng không phải dạng tầm thường, trước tiên liền làm ra động tác nắm trường đao trong tay trong nháy mắt thi triển ra một loại đao kỹ sắc bén.

Từng mảnh đao ảnh bay trong không khí, phát ra tiếng vang tê tê, dường như không khí đều bị tạo thành những tua nhỏ. Rất rõ ràng đây là chiêu thức bọn hắn đã diễn luyện trước đây rất nhiều lần, đao ảnh này khiến trước người bọn họ được bảo vệ chặt chẽ, chặt như nêm cối. Ở trong mắt người bình thường nhìn thấy, đây quả thực không chệ vào đâu được.

“Phốc”.

Thân thể Trương Doãn Kiệt ở trong không khí hơi động. Bóng dáng vốn mơ hồ lại lần nữa trở nên rõ ràng ở trước mắt mọi người. Anh đã tìm được lỗ thủng trong đao ảnh, một quyền đánh ra, trực tiếp đánh bay một người rớt ra ngoài, té trên mặt đất thổ huyết không ngừng.

Mà anh thì lại cầm đao trong tay hắn ta, đối phương có vũ khí nếu như anh không có thì có phần yếu hơn một chút.

“Thực lực người trẻ tuổi kia thật đáng sợ! Chúng ta không thể tiếp tục nương tay, nếu không kết cục như thế nào thực sự không thể đoán trước được.”

Mọi người nhao nhao gật đầu, dưới tình huống mười hai người bọn họ hợp lực, hắn ta còn có thể đánh một người thổ huyết, đủ để chứng minh thực lực của hắn ta. Nếu vẫn tiếp tục như vậy, kết cục thật sự có khả năng bị đảo ngược.

Trương Doãn Kiệt nghe thấy lời bọn họ, tinh thần lập tức căng thẳng, suy nghĩ của anh chính là đánh bại từng tên, xem ra không thể thực hiện được rồi chỉ có thể tăng nhanh tốc độ.

Nghĩ tới đây, thân hình Trương Doãn Kiệt lại lần nữa di động, đi tới trước mặt một tên Ninja Nhật Bản, một đao đâm ra. Đối phương cũng cấp tốc cảm nhận được nguy hiểm liền lấy đao nghênh đón nhưng vẫn như trước không thành công.

Vốn đao sẽ đâm vào trái tim của hắn hiện tại lại đâm vào xương sườn hắn, người nọ lập tức nhe răng, không ngờ người thanh niên này vừa ra tay đã muốn lấy tính mạng của hắn.

Đối với việc lần này Trương Doãn Kiệt lại không có chút cảm giác nào, dù sao quan hệ giữa Nhật Bản và Trung Quốc vẫn không tốt, Ninja Nhật Bản càng là tối kỵ của Trung Quốc, giết bọn họ cũng có thể coi như làm cống hiến vì quốc gia.

Khi Trương Doãn Kiệt chuẩn bị xuất đao thứ hai lại bị một người khác chặn lại, anh cũng không tiếp tục dây dưa nữa, dù sao đối phương cũng không có lực công kích nữa.

Tốc độ của Trương Doãn Kiệt rất nhanh, đặc biệt thân hình của anh khiến cho mấy người ở đây có loại cảm giác lực bất tòng tâm, mỗi lần xuất thủ anh đều có thể né tránh, công kích bọn họ đều đánh vào không khí, cảm giác dùng lực sai thật sự không dễ chịu.

Mà hiệu suất của Trương Doãn Kiệt lại hết sức cao, trong thời gian thật ngắn ngoài ba người thực lực mạnh nhất chín người còn lại toàn bộ đều mất sức chiến đấu, bảy người chết hai người bị thương. Trong không khí tản ra mùi máu tươi nồng đậm mà trên người anh lại không nhiễm một vết máu.

Yên tĩnh, yên tĩnh quý dị.

Ba người còn lại lúc này nhìn về phía Trương Doãn Kiệt trong mắt tràn ngập chấn động và thù hận, hẳn lại có thể giết bảy đồng liêu của bọn họ, hai người khác xem ra cũng gần chết...

Trương Doãn Kiệt khi nhìn về phía ba người sắc mặt cũng có chút ngưng trọng. Ngay từ đầu anh đã cảm giác được thực lực ba người này so với những người khác mạnh hơn một cấp, thậm chí còn có thể khiến cho anh cảm nhận được cảm giác nguy cơ.

“Tiểu tử, người tuổi còn trẻ có thể có thực lực như vậy, quả thực làm cho người ta bội phục, nhưng hôm nay người nhất định phải chết.”

Sau khi ba người liếc mắt nhìn nhau một cái, sau một khắc lập tức biến mất trước mặt Trương Doãn Kiệt.

Hai tai Trương Doãn Kiệt khẽ động, cước bộ rất nhanh di động, ngay một giây sau khi anh vừa động thì chỗ anh vừa đứng lúc này xuất hiện một đao phong sắc bén lạnh băng.

“Nhẫn thuật.” Trương Doãn Kiệt nhíu mày, tu chân giới Nhật Bản lấy nhẫn thuật mà nổi tiếng, nhẫn thuật này có đặc điểm thật sự làm cho người khác khó lòng phòng bị. Nếu không phải vừa rồi anh cảm giác được mặt đất truyền tới dao động rất nhỏ thì lúc này chân anh sợ rằng đã bị đâm xuyên qua.

Ba người kia trong lòng đất không ngừng chuyển động, tốc độ di chuyển của Trương Doãn Kiệt càng đạt tới cảnh giới khủng bố. Mỗi khi anh vừa mới đứng lại một chỗ lập tức liền gặp phải một thanh đao nhọn sắc bén, ba người phối hợp nhẫn thuật khiến Trương Doãn Kiệt một chiêu cũng không chịu nổi.

Mồ hôi chảy ra từ trên trán Trương Doãn Kiệt, tinh thần của anh không ngừng chăm chú nhìn động tĩnh dưới chân, dưới tình trạng khẩn trương mà tần suất cao khiến nội lực anh tiêu hao với tốc độ cực kỳ khủng bố.

Trương Doãn Kiệt đã có chút nóng ruột, nếu vẫn tiếp tục như vậy, tin rằng anh sẽ kiên trì không được bao lâu. Mà vào thời khắc này, khi Trương Doãn Kiệt vừa mới né tránh công kích dưới chân, một tay lập tức hung hăng nắm lấy đao của đối phương, cứng rắn lôi đối phương từ trong mặt đất ra.

Không cho đối phương có cơ hội phản ứng, trực tiếp đạp một cước về phía cổ của đối phương, trên không trung, một đao càng mạnh mẽ hơn hướng về bụng dưới của đối phương, sau một khắc, người đó té trên mặt đất, mất đi sinh cơ.

Lúc này tình hình của Dương Hiểu Đồng đã khá hơn nhiều, năng lượng đã được Hiểu Đồng hấp thu không sai biệt lắm, huyết châu kia càng ngày càng nhỏ, qua một lát nữa sẽ hoàn toàn kết thúc, mà lúc này Hiểu Đồng đã đột phá cấp năm!

Ở đây dưới dạng kỳ ngộ này, liên tiếp đột phá hai cấp, ngay cả Dương Hiểu Đồng cũng cảm thấy không thể tưởng tượng được. Chính bởi vì năng lượng huyết châu giảm xuống, khí tức của Dương Hiểu Đồng trong trung tâm cơ lốc cũng bị lộ ra.

Sau khi hai tên võ sĩ Nhật Bản còn trong lòng đất cảm nhận được, kinh ngạc nói: “Bên trong vẫn còn người, cô ta đang hấp thu năng lượng bảo vật, đáng chết, tiểu tử này cố ý kéo dài thời gian.”

Nghĩ tới đây hai người lập tức không hề dây dưa với Trương Doãn Kiệt nữa, bay thẳng vào trong phòng. Trong lòng Trương Doãn Kiệt căng thẳng vội vàng đuổi theo hai người, chiến đấu kịch liệt cùng một chỗ với hai người.

Vì không để ảnh hưởng việc Dương Hiểu Đồng đột phá, Trương Doãn Kiệt xuất ra toàn bộ võ công của mình, hai người kia đối với ngăn cản của Trương Doãn Kiệt cũng để ý lắm, đồng loạt bạo phát công kích mạnh nhất.

Trong lúc Trương Doãn Kiệt ứng đối hai người đã thành công xông vào trong phòng, nhìn thấy Dương Hiểu Đồng trong cơn lốc.

Nhìn thấy huyết châu sáng bóng đỏ như máu tản ra năng lượng, lập tức đôi mắt cũng được ánh sáng của nó làm cho sáng hơn rất nhiều. Hai người bọn họ cũng thông minh hơn, một người ngăn cản Trương Doãn Kiệt, một người thì hướng về phía Dương Hiểu Đồng. Trương Doãn Kiệt vừa mới ngăn cản công kích của người nọ liền nhìn thấy một màn này, lập tức cái gì cũng không để ý cố gắng vọt tới chỗ Dương Hiểu Đồng, sau lưng liền bị đối phương hung hăng chém một đao, máu tươi nhiễm đỏ lưng anh.

Ánh mắt Dương Hiểu Đồng lập tức đỏ lên, sau một khắc, năng lượng huyết châu đã bị Dương Hiểu Đồng hấp thu xong. Dương Hiểu Đồng cầm huyết châu hồng sắc lên, sau một khắc huyết châu lập tức hóa thành bột phấn, trong trung tâm của hạt châu có thể thấy có một giọt nước hồng sắc, nó chọt hóa thành khí thể rồi bị Dương Hiểu Đồng hút vào.

Lúc này cô cũng không có thời gian tự hỏi khí thể vừa rồi là gì, nhìn thấy Trương Doãn Kiệt bị thương, lập tức vọt về phía hai Ninja, vừa hấp thu nhiều năng lượng như vậy, cô đang cảm thấy lực lượng của mình không có chỗ sử dụng đây.

Năm phút đồng hồ sau, Dương Hiểu Đồng thành công chém giết hai người kia. Lúc này Dương Hiểu Đồng mới đỡ Trương Doãn Kiệt tới trên giường, nhìn thấy vết thương sau lưng sâu tới thấy cả xương, không khỏi đau lòng nói: “Đau không?”

Cô không nghĩ tới hôm nay sẽ mang đến cho Trương Doãn Kiệt phiền toái lớn như vậy.

Trương Doãn Kiệt lại cười lắc đầu, vẻ mặt ôn nhu như trước nói: “Đưa ngọc, một chút thương tích ấy thì tính là cái gì, ngược lại em vừa mới đột phá thật sự khiến người khác kinh ngạc.”

Dương Hiểu Đồng cẩn thận giúp Trương Doãn Kiệt băng bó vết thương. “Em cũng không biết, nguyên nhân chính là hạt châu kia. Em nghiên cứu rất lâu cũng không biết hạt châu kia có ích lợi gì, không nghĩ tới hôm nay lại đột nhiên phát huy tác dụng, chỉ có điều khí thể cuối cùng bị em hút vào là cái gì? Em cảm thấy rất kỳ quái.”

“Kỳ quái thế nào?”

“Em cũng không biết, chỉ cảm thấy trong thân thể có một loại rung động, cảm giác rất kỳ quái.” Dương Hiểu Đồng nhíu mày, cuối cùng cô vẫn cảm thấy trong thân thể có một luồng năng lượng không thuộc về mình, không ngừng quấy nhiễu thân thể của mình, khiến thân thể của cô trở nên có chút không bình thường.

Sau khi băng bó xong, Trương Doãn Kiệt nhìn về phía Dương Hiểu Đồng lại phát hiện mặt cô đang đỏ ửng không bình thường, không khỏi đặt tay lên trán cô hỏi: “Hiểu Đồng, sao thân thể em lại nóng như thế?”

Mà giờ lúc này Dương Hiểu Đồng lại phát giác thân thể của cô càng lúc càng khô nóng, thậm chí cô còn không thể khống chế thân thể của mình, ánh mắt cũng trở lên ngày càng mơ màng. “Em cũng không biết sao mình lại thế này?” Nhưng lời Dương Hiểu Đồng nói ra, trong giọng nói toát ra vẻ mỉa mai hoặc cực kì.

Dương Hiểu Đồng che miệng chính mình, có chút không thể tin bản thân sẽ nói ra lời như vậy.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Chủ Nhân Huyết Châu

Thân thể càng lúc càng khô nóng, hiện tại Dương Hiểu Đồng cuối cùng cũng hiểu được chuyện gì đang xảy ra, lập tức ngậm miệng lại, lúc này nói chuyện như vậy chính cô cũng không chịu nổi, hiển nhiên nguyên nhân do khí thể lúc trước mình hút vào.

Trong lòng mắng: Đây là cái thứ gì, lúc trước nhiều năng lượng như vậy giống như bảo vật, cuối cùng lại có xuân dược? Có làm hay không? Thứ đó là ai chế tạo vậy, quả thực quá biến thái!

Trương Doãn Kiệt nhìn thấy vẻ mặt mị hoặc của Dương Hiểu Đồng, trong lòng cũng hiểu được, anh nói: “Hiểu Đồng, đừng có gấp, anh nghĩ biện pháp giúp em giải độc.” Đây cũng là một loại độc nha.

Mặc dù Trương Doãn Kiệt có nghe nói qua về xuân dược, nhưng đây cũng lần đầu tiên nhìn thấy, cũng không biết có phương pháp gì để giải độc.

Bây giờ nên làm cái gì đây? Tế bào não Trương Doãn Kiệt rất nhanh vận chuyển.

Nội lực có thể hóa giải hay không? Nghĩ tới nghĩ lui Trương Doãn Kiệt cũng chỉ nghĩ tới biện pháp này, bất kể như thế nào cũng phải thử một chút. Vì vậy Trương Doãn Kiệt đặt tay ở sau lưng Dương Hiểu Đồng, nội lực hùng hậu mạnh mẽ tiến vào trong thân thể cô, thử phân giải độc tính.

Nhưng sau một khắc, Trương Doãn Kiệt lại sửng sốt, bởi vì thuốc độc đó lại thông qua nội lực tiến vào trong thân thể của anh!

Dưới tác dụng dược lực, hai mắt Dương Hiểu Đồng càng lúc càng mê mang, thậm chí cô còn không biết bản thân mình rốt cuộc đang làm gì?

Cánh tay tuyết trắng đặt lên vai Trương Doãn Kiệt. Thân hình Trương Doãn Kiệt run lên, không khỏi nhìn về phía Dương Hiểu Đồng. Dương Hiểu Đồng mị nhãn như tơ nhìn anh, bởi vì thân thể quá mức khô nóng, tay phải của cô không ngừng xé rách quần áo của mình, mà tay trái lại không ngừng du động trên người Trương Doãn Kiệt.

Dương Hiểu Đồng cảm giác thân thể của mình như một cầu lửa, đột nhiên chạm tới thứ gì đó lạnh lẽo, làm cho cô cảm thấy rất thoải mái, cho nên cả người cũng không ngừng tiến lên, muốn dựa vào đó.

Không tới một lát, cả người Dương Hiểu Đồng đã tựa trên người Trương Doãn Kiệt. Hô hấp của Trương Doãn Kiệt cũng trở nên dồn dập, trước mặt chính là người mà anh yêu thương sâu sắc. Nếu dưới loại tình huống này mà anh còn không có phản ứng, vậy anh cũng không phải đàn ông rồi.

Bản thân anh cũng trúng xuân dược, mặc dù không nghiêm trọng như Dương Hiểu Đồng nhưng anh cũng có sắp không khống chế được chính mình. Giọng nói khàn khàn lại trầm thấp: “Hiểu Đồng, em xác định sao?”

Lúc này Dương Hiểu Đồng đã hoàn toàn không còn tỉnh táo, căn bản cô cũng không biết mình đang làm gì, chỉ hi vọng có thể nhanh chóng một chút dập tắt đoàn lửa nóng kia, vậy nên cô lập tức gật gật đầu, càng tới gần Trương Doãn Kiệt.

Lúc tay Trương Doãn Kiệt chạm vào da thịt trắng nõn Dương Hiểu Đồng, đột nhiên tỉnh táo lại. Anh đang làm gì vậy? Lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn sao? Bây giờ Hiểu Đồng căn bản không hề tỉnh táo, nếu như ngày mai cô ấy tỉnh lại rồi hận mình, vậy chính mình chẳng phải là...

Nghĩ tới đây Trương Doãn Kiệt lập tức dừng động tác trên tay lại, hai tay đặt trên lưng Dương Hiểu Đồng, muốn hút tất cả thuốc kia vào trong cơ thể

của mình!

Dương Hiểu Đồng phát hiện nhiệt độ cực nóng càng ngày càng thấp, ánh mắt cũng dần dần khôi phục sự tỉnh táo.

Mà ngược lại sắc mặt của Trương Doãn Kiệt càng lúc càng hồng, lúc này làn da trắng nõn đã biến thành màu hồng phấn, bởi vì cố gắng chống đỡ để mình duy trì tỉnh táo, trên cổ của anh đã nổi gân xanh, hiển nhiên anh đang chịu đựng thống khổ rất lớn.

Đợi tới lúc nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đã khôi phục sự tỉnh táo. Trương Doãn Kiệt lập tức chạy vào phòng tắm xông nước lạnh tắm, còn tiếp tục như vậy nữa thì anh cũng không biết chính mình có thể khống chế được không nữa.

Dương Hiểu Đồng nhìn thấy Trương Doãn Kiệt bay nhanh vọt vào phòng tắm, trong mắt thoáng qua thần sắc phức tạp, nhưng cảm động nhiều hơn. Tỉnh táo lại cô đã biết vừa rồi xảy ra chuyện gì, không ngờ dưới tình huống như thế mà Doãn Kiệt vẫn có thể khống chế chính mình, hiện tại lại còn chuyển tất cả dục lực vào trong cơ thể của anh.

Lập tức, hình tượng Trương Doãn Kiệt ở trong lòng Dương Hiểu Đồng cao hơn một tầng. Chỉ có điều rất nhanh sau đó chuyển thành lo lắng, cô không biết Trương Doãn Kiệt có việc gì không, vừa rồi cô đã trải qua, biết thuốc đó hiệu lực có bao nhiêu khủng bố.

Trong phòng tắm Trương Doãn Kiệt không ngừng dội nước lạnh vào người, mặc dù xao động vẫn rất rõ ràng, nhưng trong lòng anh lại thoải mái hơn không ít. May mắn vừa rồi mình không làm ra chuyện có lỗi với Hiểu Đồng, nếu không về sau anh thật sự không biết nên đối mặt như thế nào với cô. Anh hi vọng tương lai có thể ở cùng một chỗ với Hiểu Đồng, chứ không phải càng ngày càng xa cách.

Anh rõ ràng biết Hiếu Đồng là một người không chịu thua, sau khi phát sinh chuyện như vậy, cô ấy tuyệt đối sẽ không bởi vì vậy mà ở cùng một chỗ với mình, trái lại còn tạo thành khúc mắc.

Ngay lúc Dương Hiếu Đồng đang lo lắng cho Trương Doãn Kiệt, khí thế hồng sắc từ thân thể Dương Hiếu Đồng tràn ra khắp bốn phía, dần dần biến thành hình dáng một người!

Dương Hiếu Đồng kinh ngạc nhìn hình bóng hư ảnh trước mặt ngưng tụ đã lớn, đó là một thiếu phụ gọi cảm tuổi chừng hơn ba mươi tuổi, không sai. Chính là thiếu phụ gọi cảm, bởi vì mỗi một cử động của cô ta đều phát ra vẻ gọi cảm.

Bóng dáng hồng sắc mặc một chiếc váy dài, váy dài lộ ra hơn nửa đôi chân tuyết trắng, mái tóc cuộn sóng tùy ý vén sang bên trái lại có cảm giác xinh đẹp tùy ý, mũi như tơ, loại hấp dẫn đó đoán rằng đàn ông bình thường không thể chống cự lại được.

Chỉ có điều rất hiển nhiên, hiện tại trọng điểm không phải ở chỗ này. Dương Hiếu Đồng hỏi: “Người là cái gì, ách, là người?” Dương Hiếu Đồng cũng không biết nên xưng hô với cô ta thế nào. Nếu là người vậy tại sao lại là một hư ảnh chứ?

Nghe thấy câu hỏi của Dương Hiếu Đồng, người phụ nữ kia yên lặng cười, lập tức mũi thái tỏa sáng, ngay cả bản thân Dương Hiếu Đồng là nữ nhân cũng nhìn ngẩn người. Hình như cô ấy đối với loại tình huống này đã tập mãi thành thói quen, cho nên cũng không lộ ra chút biểu tình nào.

“Cô gái, không cần nghi hoặc, ta chính là chủ nhân trước đây của huyết châu, năng lượng của huyết châu giúp cô tăng lên thực lực không ít chứ, có phải rất muốn cảm tạ ta hay không?” Lúc nữ nhân nói chuyện có chút đặc ý.

Người bình thường nhìn thấy cô ta có lẽ sẽ kinh ngạc một chút, nhưng ngay cả Thiên Hàng Bảo Điển, Dương Hiểu Đồng cũng kiến thức qua nên sau khi nghe cô ta nói cũng đăm nhiên tiếp thu. Bây giờ đối với với cô mà nói tất cả đều có thể, cho nên phát sinh chuyện gì cũng không kỳ quái.

“Cảm tạ người? Nếu như không có phát sinh chuyện cuối cùng, ta sẽ rất cảm tạ người.” Nghĩ đến chuyện cuối cùng đã xảy ra, Dương Hiểu Đồng có loại xúc động không biết nói gì tới cực điểm, giống như bị người khác đùa bỡn.

Mà nữ nhân kia khi nghe được lời của cô càng khoa trương hơn lập tức cười cười, thậm chí còn cười to lên: “Ha ha ha, đã lâu chưa gặp được chuyện buồn cười như vậy, vừa rồi là ta giúp người đạt thành đấy, người lại còn bày sắc mặt cho ta nhìn?”

Dương Hiểu Đồng cảm tức nhìn nữ nhân kia: “Đó mà gọi là giúp người đạt thành, người đây là loạn phối uyên ương thì có.”

Sắc mặt nữ nhân đột nhiên nghiêm túc thêm mấy phần: “Cô gái, cô đã có thể lấy được huyết châu coi như chúng ta hữu duyên. Huyết châu này chỉ có nữ giới mới có thể tiếp thu năng lượng của nó. Ta rất thích mấy câu người vừa nói, nữ nhân chúng ta tuyệt đối không thể kém hơn so với đàn ông, cho nên người cần nỗ lực để trạm tới đỉnh thế giới, như vậy sẽ không có người nào dám bắt nạt người. Ta hiện tại chỉ là một đạo tàn niệm trên huyết châu mà thôi, về phần chuyện về ta, người không cần biết nhiều. Nói cho người biết một việc, tên nam nhân vừa rồi may mà không động đến người, nếu không hiện tại hắn đã là người chết.”

Nghe nói như vậy, Dương Hiểu Đồng kinh ngạc nhìn nữ nhân: “Vì sao?”

Nữ nhân tỏ vẻ không sao cả mở tay ra nói: “Rất đơn giản, ta ghét nhất đàn ông chỉ dùng nửa người dưới, đối với loại đàn ông này ta cũng không để cho bọn họ dễ chịu. Dưới tình huống này, hắn lại có thể khống chế bản

thân, ta cũng rất bội phục. Cô gái, vận khí không tệ nha! Nam nhân kia quả thực không tồi. Nhân lực của ta rất chuẩn, nhất là vừa rồi ta thấy được suy nghĩ trong lòng hắn, hắn đối với người tuyệt đối là thật tình. Ta đã thấy vô số đàn ông nhưng kiểu đàn ông này lại cực kì ít cho nên cô phải quý trọng a!”

Dương Hiểu Đồng phát hiện lúc nữ nhân kia nói lời đó, trong mắt cô ta hiện lên vẻ thương cảm rồi lặng yên biến mất, rất rõ ràng cô ta là người có chuyện xưa.

“Ách... Tôi và anh ấy cũng không phải như người nghĩ.” Dương Hiểu Đồng giải thích, cô vừa mới chia tay Nghiêm Tuấn Trạch, đối phương lại nhắc lên quan hệ giữa cô và Trương Doãn Kiệt.

Nữ nhân không thèm để ý lời Dương Hiểu Đồng chút nào, tùy tiện nói: “Ta cũng không ngốc. Chẳng lẽ ta nhìn còn không hiểu sao, nam nhân đó mới là chân mệnh thiên tử của người, tin ta sẽ không sai đâu, đàn ông tốt rất khó tìm nha, ha ha, cố lên, ta phải đi rồi.”

“Chờ một chút.” Dương Hiểu Đồng lên tiếng gọi.

“Còn có chuyện gì?”

“Được lực với anh ấy không quan hệ sao?” Cô lo lắng Trương Doãn Kiệt có thể xảy ra chuyện gì hay không?

Nữ nhân lại cười “Không sao, trước đó chỉ là khảo nghiệm hắn thôi, chờ hắn tắm nước lạnh xong sẽ không có chuyện gì.” Nói xong nữ nhân đó lại lần nữa hóa thành sương mù màu trắng, một cơn gió thổi qua lập tức tiêu tan trong không khí...

Dương Hiểu Đồng thở phào nhẹ nhõm, không có việc gì là được rồi. Cô cũng không hy vọng bởi vì mình mà khiến Trương Doãn Kiệt bị thương tổn.

Đợi lúc Trương Doãn Kiệt từ trong phòng tắm đi ra đã là nửa giờ sau, nhìn thấy Dương Hiếu Đồng ngồi trên giường, trong mắt có chút xấu hổ, rất ngượng ngùng.

Khuôn mặt Dương Hiếu Đồng cũng đỏ lên, màn này thật sự quá rung động. “Anh vẫn khỏe chứ?”

“Ừ, đã không có việc gì.” Tiếng nói trầm thấp truyền vào trong tai Dương Hiếu Đồng.

“Nha.” Dương Hiếu Đồng gật đầu, nhất thời lại không biết nên nói cái gì cho phải. Lúc này lại phát hiện vết thương phía sau lưng Trương Doãn Kiệt đang không ngừng chảy máu, kinh hô: “Lưng của anh! Vừa rồi còn dội nhiều nước như vậy, mau ngồi xuống, em giúp anh băng bó lại.”

Nếu không phải thấy quần áo của anh bị nhuộm đỏ, cô quả thật không phát hiện điểm này, vết đao vừa rồi sâu thấy cả xương, hiện tại khẳng định trở lên nghiêm trọng hơn.

Trên mặt Trương Doãn Kiệt vẫn như trước hiện lên nụ cười, lại không có bộ dáng lo lắng chút nào, dường như tuyệt không để ý, nhưng cũng ngoan ngoãn ngồi xuống để Dương Hiếu Đồng giúp anh băng bó. Nói thật vừa rồi chìm đắm trong được lực thật sự không cảm giác được đau đớn, hiện tại khi băng bó trái lại cảm thụ rất rõ ràng cảm giác đau đớn.

Dương Hiếu Đồng phát hiện thời điểm bôi thuốc, thân thể Trương Doãn Kiệt run lên một chút, biết nhất định làm anh đau, lập tức băng bó cũng cẩn thận hơn.

Sau khi băng bó xong, Dương Hiếu Đồng nhân tiện nói: “Anh sớm nghỉ ngơi một chút đi, em đi về trước.” Còn tiếp tục như vậy, cô cũng không biết nên đối mặt thế nào với anh, lần đầu tiên gặp phải tình cảnh lúng túng như vậy.

“Anh đưa em về.”

“Không cần, anh đang bị thương nên nghỉ ngơi nhiều.” Nói xong, Dương Hiếu Đồng lập tức rời khỏi, trên mặt cũng nóng lợi hại.

Trương Doãn Kiệt nhìn bóng lưng Dương Hiếu Đồng rời khỏi, cười, cười rất vui vẻ, nụ cười hồn nhiên giống như đứa trẻ.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 177: Hành Động

Dương Hiểu Đồng rất nhanh về đến nhà, ba mẹ Dương vốn còn muốn hỏi cô mấy chuyện, chỉ có điều bị cô tùy tiện giải thích qua loa một chút liền trốn vào trong phòng của mình.

Ba Dương cũng biết hiện tại tâm tình Dương Hiểu Đồng rất khó chịu, cho nên cũng tùy ý để cô yên tĩnh một chút. Bây giờ bọn họ có nói cái gì cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Sau khi Dương Hiểu Thần trở về lập tức kể chuyện hôm nay xảy ra trên yến hội cho bọn họ. Ban đầu bọn họ rất tức giận rồi lại chuyển thành lo lắng, đã hơn nửa đêm nhưng không ai ngủ được, điện thoại của Hiểu Đồng cũng không gọi được, trong lòng vẫn mong cô sẽ không xảy ra chuyện gì. Dù sao mỗi cô gái lúc đối mặt với loại vấn đề này đều trở lên rất yếu đuối. Bây giờ nhìn thấy cô đã trở về cũng yên tâm không ít.

Dương Hiểu Đồng trực tiếp vùi vào trong chăn, chuyện xảy ra ngày hôm nay thật sự rất nhiều, nhiều đến nỗi hiện tại cô cũng không rõ trong đầu mình nghĩ thế nào, quá nhiều chuyện cũng chưa tiêu hóa được.

Chỉ là rất nhanh nhớ lại những chuyện đã phát sinh đêm nay trên yến hội. Nghĩ đến Nghiêm Tuấn Trạch buông tha tình cảm giữa bọn họ mà lựa chọn cùng Diệc Tuyết, trong lòng cô liền không nhịn được mà khổ sở. Gia tộc quan trọng còn cô thì không quan trọng sao? Nghĩ tới chuyện lần trước ở Nghiêm gia, Dương Hiểu Đồng cảm thấy thật buồn cười, thì ra cô không hề phát hiện sự tình đã biến thành cái dạng này.

Lúc trước mặc dù cô đã nghĩ tới khả năng này, có lẽ một ngày Nghiêm Tuấn Trạch tới trước mặt mình, khó có thể mở miệng nói với mình chuyện này, thế nhưng tối hôm qua trong tình huống đó mà hẫng lại mang theo Diệc Tuyết tới tham dự sinh nhật của cô, lại khiến cho cô không dự liệu được.

Cô lý giải được hành động của Nghiêm Tuấn Trạch, tất nhiên biết hẫng cũng không muốn làm như vậy. Chỉ có điều cách làm như thế có phần khiến cô cảm thấy quá mức đáng buồn, lại có thể nhân nhượng Diệc Tuyết như thế. Vậy hiện tại rốt cuộc hẫng còn có năng lực trước đây hay không, chí khí của hẫng đâu? Cô không biết...

Không khỏi tự giễu nghĩ: Nếu hẫng đã quyết định như vậy, hiện tại chính mình vì thế mà khổ sở thì có ý nghĩa gì? Bởi vì kết cục đã định, tình cảm cần hai người tự nguyện, dù một người kiên trì như thế nào cũng chỉ vô dụng mà thôi.

Dương Hiểu Đồng không phải người bình thường, lòng tự ái của cô tâm rất mạnh. Loại đàn ông vì những thứ khác mà buông tha chính mình, như vậy chuyện này vô luận như thế nào đều là cái gai trong lòng cô. Cô biết rõ Nghiêm Tuấn Trạch không thay lòng đổi dạ, nhìn biểu tình lúc đó của hẫng liền biết, chỉ có thể nói một câu ‘hữu duyên vô phận’.

Mặc dù sự tình cô đã phân tích rất rõ ràng nhưng dù sao cô cũng là một động vật cảm tính, không phải là động vật thuần túy lý tính, trong đầu nhớ lại những chuyện phát sinh giữa bọn họ.

Lần đầu tiên quen biết, nụ cười tự tin mà xán lạn của hẫng, trực tiếp ra tay giúp cô giải quyết mấy tên bại hoại.

Lần thứ hai gặp mặt lúc, một thân tây trang Armani, giống như hoàng tử chói mắt bước ra từ trong tranh.

Lần thứ ba...

Tất cả mọi chuyện phảng phất như mới phát sinh ngày hôm qua, tất cả đều rõ ràng như vậy, rõ đến mức cô muốn quên cũng không quên được. Dù sao cũng là người mà cô dùng tình cảm nghiêm túc đáp trả, dù sao cũng là người từng mang tới ảo tưởng cho cô. Cô cho rằng mình đã tìm được hạnh phúc, lại không nghĩ rằng vẫn là công dã tràng...

Nước mắt không tự chủ được chảy xuống, ở trước mặt Trương Doãn Kiệt cô không khóc, bởi vì không muốn để anh nhìn thấy một mặt yếu đuối của mình. Cô thực sự không muốn tiếp tục như vậy, tương lai vô luận xảy ra chuyện gì cô cũng sẽ không thể hiện ra vẻ yếu đuối, tất cả đều che giấu, tuyệt đối không để người khác thấy.

Vốn im lặng rơi lệ, cuối cùng lại tiếng lớn khóc lên, cô cần phải phát tiết tâm tình của mình thật tốt, cáo biệt đoạn tình cảm này. Khóc tới khi mắt hơi sưng đỏ Dương Hiểu Đồng mới ngừng lại. Chuyện thất tình đau buồn không thể dễ dàng quên đi được. Cho dù cô muốn quên nhưng vẫn không thể dễ dàng quên được.

“Ôi, quên đi, hiện tại cũng đã như vậy, suy nghĩ nhiều cũng vô ích, Hiểu Đồng, tỉnh lại a!”

“Không bao lâu mà sẽ quên, ở đây thương cảm mà chính là đứa ngốc.”

“Phải cho người Nghiêm gia ý thức được quyết định của bọn họ là sai lầm như thế nào! Còn có Diệc Tuyết tự cho là đúng kia, để cho cô ta biết chênh lệch giữa mình và cô ta!”

...

Dương Hiểu Đồng vừa an ủi vừa nhắc nhở chính mình. Chỉ có điều chuyện của Trương Doãn Kiệt lại bị cô tạm thời trốn tránh, hiển nhiên tình hình hiện tại của cô không thích hợp suy nghĩ chuyện này.

Ngày hôm sau, lúc Dương Hiểu Đồng xuống lầu ăn điểm tâm tất cả đều khôi phục thái độ bình thường. Ba người Dương gia mang khuôn mặt lo lắng nhìn cô, bộ dáng muốn mở miệng lại không biết mở miệng thế nào.

Sau khi ba người trao đổi ánh mắt, mẹ Dương dẫn đầu mở miệng nói trước: “Hiểu Đồng, con ổn chứ? Việc kia con không cần phải buồn, là bản thân Nghiêm Tuấn Trạch không có mắt, sớm muộn cậu ta sẽ phải hối hận.”

Trong mắt mẹ Dương, không có ai tốt hơn con gái của mình. Lúc trước bà còn nghĩ Nghiêm Tuấn Trạch là một người không tệ, không ngờ cuối cùng lại như vậy. Trong lòng bà rất tức giận, chỉ là bà vẫn lo lắng Hiểu Đồng sẽ không chịu nổi đả kích, nhất là cái người tên Diệc Tuyết kia thái độ lại kém như thế.

Dương Hiểu Đồng vỗ vỗ vai mẹ Dương, cười nói: “Mẹ, mẹ không cần lo lắng cho con, con không sao. Con đã trưởng thành, việc này cũng không thể tạo thành đả kích gì với con, con có thể tự mình xử lý tốt.”

Thấy bộ dáng mẹ Dương vẫn còn có chút lo lắng, Dương Hiểu Đồng nói tiếp: “Là chính hẳn không có mắt, tương lai hẳn nhìn thấy con ưu tú nhất định sẽ hối hận muốn chết. Diệc Tuyết kia hi vọng nhìn thấy bộ dáng con thương tâm khổ sở, con lại càng không cho cô ta được như ý.”

Nghe cô nói, mẹ Dương buồn cười, cho cô một động tác cổ lên: “Nghĩ được như vậy là tốt rồi, đàn ông tốt cũng không phải chỉ có một mình cậu ta, cần tỉnh táo lại để cho bọn họ nhìn a!”

“Vâng, con sẽ. Con còn có việc, con đi trước đây.”

Ba người Dương gia nhìn bóng lưng Dương Hiểu Đồng rời khỏi cũng yên tâm không ít. Ít nhất bọn họ vẫn hiểu tâm trạng của Hiểu Đồng lúc này, hiện tại tâm trạng của cô không tệ, tuyệt đối sẽ không sa sút tinh thần ý chí, chỉ cần như vậy thì bọn họ có thể an tâm rồi.

Sau khi Dương Hiếu Đồng ra khỏi nhà lập tức tới bang Hải Diễm. Hôm qua có việc nên cô không tham gia chuyện tiếp thu địa bàn bang Cuồng Lang. Chỉ đem chuyện này toàn quyền giao cho Trần Vĩ bọn họ. Hiện tại tất nhiên muốn tới xem một chút, có vấn đề gì vẫn cần cô đi xử lý.

Rất nhanh, Dương Hiếu Đồng đã tới tổng bộ bang Hải Diễm, chỉ có điều hôm nay người ở tổng bộ hiển nhiên nhiều hơn so với bình thường. Dương Hiếu Đồng cũng không cảm thấy kỳ quái, mà lúc này Trần Vĩ đang đợi cô.

Nhìn thấy Trần Vĩ, Dương Hiếu Đồng hài lòng gật đầu. Cô phát hiện Trần Vĩ thực sự là một người rất thông minh. Mặc dù thời gian cô tiếp nhận bang Hải Diễm không lâu, cũng không nhận thức Trần Vĩ sâu nhưng Trần Vĩ lại có thể hiểu ý tưởng của cô, mỗi khi có việc đều có thể làm rất tốt.

Cứ ví dụ như hôm nay, trước đó cô cũng không nói bảo Trần Vĩ ở đây chờ mình nhưng hôm nay vừa vào đã thấy hẵn đứng ở chỗ này, trái lại vì Dương Hiếu Đồng giảm đi không ít tâm tư.

“Chuyện ngày hôm qua thế nào?”

“Việc tiếp nhận thế lực bang Cuồng Lang tất cả cũng rất thuận lợi, chỉ là còn có một chút phiền phức.” Trần Vĩ hơi cúi đầu, cung kính nói.

Đối với việc có chuyện phiền phức, Dương Hiếu Đồng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Dù sao bang Cuồng Lang cũng là bang phái đứng thứ hai của Thụy Thành, có thể phát triển tới bây giờ tình hình tất nhiên có chỗ hơn người. Mấy nhân vật cấp nguyên lão ấy tuyệt đối sẽ không dễ dàng chấp nhận, trong lòng Dương Hiếu Đồng vẫn còn lo lắng một chuyện.

Đó là ba của Cuồng Lang, mặc dù ba của Cuồng Lang đã giao bang Cuồng Lang cho Cuồng Lang nhưng mọi người đều biết ba của Cuồng Lang chưa chết. Về phần hiện tại hẵn ta ở đâu cô cũng không biết, cô chỉ biết một khi ba hẵn biết chuyện này nhất định sẽ nhanh chóng trở về báo thù.

Điều này khiến cô có chút lo lắng.

“Ừ, tiếp nhận được bao nhiêu phần trăm?” Dương Hiểu Đồng tùy ý hỏi, tiếp theo mấy phiền phức kia cô sẽ tự tay xử lý từng cái một, chuyện cô muốn làm không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản, cô muốn lấy tốc độ nhanh nhất trở lên mạnh mẽ!

“Chúng ta đã tiếp nhận tám mươi phần trăm, xung quanh một vài địa bàn và sản nghiệp của hãn, chúng ta cũng đã tiếp thu toàn bộ. Sau khi biết Cuồng Lang chết, rất nhiều người bọn họ cũng đã ý thức được chuyện này sẽ phát sinh, cho nên tốc độ của chúng ta cũng phải nhanh hơn.” Trong mắt Trần Vĩ lóe ra ánh sáng hưng phấn.

Từ lúc bắt đầu khi hãn vừa tới bang Hải Diễm đã hy vọng có thể thống nhất tất cả các thế lực hắc bang của Thụy Thành, vậy thực sự quá tuyệt vời. Nhưng đi theo Ngô Chí Thiên lâu như vậy, hãn ta chưa thể thành công làm được một bước này. Đúng vậy, Ngô Chí Thiên cũng không phải là không có làm như vậy, chỉ có điều hãn ta không thành công.

Tất cả đều bởi vì ba Cuồng Lang, chỉ là hiện tại lại không biết tung tích của hãn. Sau khi thôn tính thực lực bang Cuồng Lang, địa vị đệ nhất của bang Hải Diễm sẽ không có bất kỳ người nào có thể lay động, trong lòng hãn có thể không kích động sao?

Nhất là khi nhìn thấy bộ dáng hiện tại Dương Hiểu Đồng, hãn biết cô tuyệt đối có thể thống nhất tất cả hắc bang của Thụy Thành.

Nghe thấy mấy chữ tám mươi phần trăm, Dương Hiểu Đồng có chút kinh ngạc. Mặc dù biết hiệu suất sẽ không kém nhưng hiệu suất này vẫn vượt qua dự đoán của cô, quả thật nhiều người làm việc hiệu suất sẽ nhanh hơn rất nhiều a.

“Rất tốt. Còn có vấn đề gì, nói cho tôi biết, chúng ta cùng nhau giải quyết!” Dương Hiểu Đồng nhìn xuống cười nói, vẻ tự tin trên mặt khiến

Trần Vĩ cũng không khỏi bị cô ảnh hưởng.

“Còn có...” Trần Vĩ nhất nhất nói rõ ràng, Dương Hiểu Đồng một bên nghe một bên gật đầu.

“Chúng ta lên đường thôi.” Dương Hiểu Đồng nói với Trần Vĩ.

“Tốt, tôi lập tức đi gọi huynh đệ.” Nghe vậy Trần Vĩ chuẩn bị đi gọi người.

“Chờ một chút, không cần, chút việc nhỏ ấy hai người chúng ta đi được rồi.” Dương Hiểu Đồng khoát tay ngăn lại, mở cửa xe nói.

Trần Vĩ sửng sốt: “Chỉ, chỉ hai người chúng ta đi?”

“Ừ, nhanh lên.”

Trần Vĩ thấy Dương Hiểu Đồng không phải đang nói đùa lập tức ngồi lên xe, trong lòng lại lo lắng không ngừng. Người của đối phương đều tập trung ở mấy chỗ đó, chỉ có hai người đi, có phần có chút quá...?

Chỉ có điều nhìn sắc mặt ung dung của Dương Hiểu Đồng, nhìn bộ dáng muốn xuất thủ trước của Dương Hiểu Đồng, trong lòng hẳn cũng bớt lo lắng, trước thực lực tuyệt đối, nhân số căn bản không coi là cái gì.

Hai người rất nhanh đã tới mục đích, đây là hộp đêm lớn nhất Thụy Thành, cao khoảng năm mươi tầng, hơn nữa vô cùng hoa lệ, trước khi Âm Kim Mai Côi xuất hiện, KTV* Chiến Thắng vẫn là nơi xa hoa nhất Thụy Thành.

KTV: từ viết tắt của ‘karaoke’

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 178: Tiếp Thu Toàn Bộ

Cửa lớn KTV Chiến Thắng rộng chừng mười lăm mét, rộng lớn vô cùng được làm từ thủy tinh, trên cửa sổ có rèm bằng ren, che khuất tầm mắt của mọi người, ánh đèn màu hồng cùng với âm nhạc du dương, hấp dẫn mười phần, trái lại còn có cảm giác túy sinh mộng tử* (Sống trong cuộc say, chết trong chiêm bao).

Dương Hiếu Đồng đối với kiến trúc tòa nhà khá ấn tượng, quả nhiên không hổ là sản nghiệp lớn nhất của Cuồng Lang, nghĩ đến hộp đêm này của hắn cũng tốn rất nhiều tiền mới có thể xây dựng.

Nói là KTV kỳ thực cũng giống như hộp đêm, các hộp đêm lớn có gì thì ở trong này cũng có đầy đủ mọi thứ, vũ nữ nhìn rất có tư sắc, cho nên hầu như các quyền quý đều muốn tới chỗ này giết thời gian.

Mặc dù giá cả không thể so với Âm Kim Mai Côi, tiêu phí ít hơn nhưng cũng không phải người bình thường có thể chịu nổi.

Chỉ là hôm nay KTV Chiến Thắng so với bình thường có chênh lệch rất lớn. Vốn người đến người đi náo nhiệt tới cực điểm, hiện tại lại vắng ngắt, cửa lớn khóa chặt, trên cửa treo bảng tạm dừng kinh doanh.

Dương Hiếu Đồng đi tới cửa, trên miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt: “Đóng chặt cửa lớn vì sợ ta đi vào sao?”

Trần Vĩ khom người đi theo sau Dương Hiếu Đồng, hiện tại hắn càng bội phục Dương Hiếu Đồng hơn.

“Người ở bên trong mau ra, Dương Hiểu Đồng tôi đã tới a.” Dương Hiểu Đồng sử dụng nội lực nói vọng vào bên trong, toàn bộ mọi góc ngách trong KTV Chiến Thắng đều có thể đủ nghe thấy giọng nói của cô.

Chỉ riêng chiêu thức ấy cũng đủ làm kinh hãi không ít người. “Chuyện gì đã xảy ra vậy? Sao cô ta có thể làm được?” Một người kinh hô.

“Dương Hiểu Đồng không phải người bình thường, ngày đó lúc nhìn cô ta quyết đấu với đại đương gia đã biết. Đại đương gia dùng hết toàn lực, mà cô ta lại giống như đang đùa giỡn, dễ dàng xử lí đại đương gia!” Một người có chút kiến thức nói.

“Đây quả thực không phải lực lượng con người.” Người còn lại cảm khái.

“Vậy chúng ta làm gì bây giờ?”

“Tất cả chúng ta ra xem một chút đi, ngốc ở trong này cũng không có ích lợi gì. Nếu chúng ta không đi ra cô ta sẽ tiến vào, chúng ta cũng không thể phá hủy KTV Chiến Thắng.”

Ba phút sau.

Dương Hiểu Đồng đứng ở cửa, nhìn một đám người khẩn trương trước mặt, biểu tình đạm nhiên, hai người đối mặt với hơn trăm người của đối phương, cục diện này thật sự có chút quái dị.

“Mục đích lần này tôi tới chắc các người đều biết, cho các người mười phút, giao địa bàn ra, thu dọn đồ đạc rời đi.” Nói xong Dương Hiểu Đồng cũng không thèm nhìn đối phương một cái, ánh mắt trực tiếp nhìn về phía KTV Chiến Thắng, bộ dáng kia giống như KTV Chiến Thắng đã là vật trong tay cô.

“Mày đây là ý gì, vô luận như thế nào chúng ta cũng không rời khỏi KTV Chiến Thắng.” Một tên trông như đầu lĩnh lòng đầy căm phẫn nói, lồng ngực kịch liệt phập phồng chứng minh lúc này hắn cực kì tức giận.

Dương Hiểu Đồng liếc mắt nhìn tên đó, chậm rãi nói: “Nếu không muốn chết thì làm theo lời của tôi, nếu không hậu quả người gánh chịu không nổi.”

Lời nói nhẹ nhàng vẫn đậm phong khinh nhưng khi nói ra lại khiến lòng mọi người trầm xuống.

Tên đầu lĩnh cũng cả kinh, nhìn ánh mắt của Dương Hiểu Đồng, không hiểu sao hắn có cảm giác sợ hãi, tựa hồ nhớ tới thân hình quý dị ngày đó của Dương Hiểu Đồng. Đứng vậy ở trên tay cô ta, bản thân mình căn bản cũng không có bất luận năng lực phản kháng nào.

Nhưng KTV Chiến Thắng là địa bàn hắn quản lí, từ khi mười tuổi hắn đã tiến vào bang Cuồng Lang, cho tới bây giờ đã mấy chục năm, phần lớn tất cả kỉ niệm cả đời của hắn đều lưu lại ở bang Cuồng Lang, như vậy sao hắn có thể chịu được.

Nhìn Dương Hiểu Đồng, lại nhìn kiến trúc phía sau, dường như hắn đã hạ quyết tâm: “Cho dù chết tôi cũng sẽ không giao KTV Chiến Thắng cho cô!”

Những người khác nghe thấy lời của hắn, trong lòng chấn động không nhỏ, bọn họ vẫn lưu đến bây giờ mà không có rời khỏi bang Cuồng Lang đã chứng minh bọn họ rất trung tâm với bang Cuồng Lang.

Không ít người gần bằng tuổi với người nói chuyện đứng ở bên cạnh hắn nói: “Vô luận như thế nào chúng ta cũng sẽ không rời khỏi, tôi cũng không tin cô có thể giết toàn bộ những người ở đây!”

Quả thực, mặc dù hắc bang sống mái với nhau nhưng mọi người đều biết, vào ban ngày cứ như vậy mà giết người là việc không thể nào làm, hắc đạo chỉ có thể tồn tại trong đêm tối, ban ngày không thể cho người nhìn thấy.

Cũng chính bởi vì điểm này, bọn họ mới có sức mạnh cố gắng tới giờ.

Nghe bọn họ nói, Dương Hiểu Đồng cười, cười tới mức run rẩy cả người, cười tới khi toàn bộ người bang Cuồng Lang đều sợ hãi nhìn cô. Bọn họ không rõ tại sao dưới tình huống như vậy sao cô ta còn cười được, trong lòng bọn họ không hiểu sao lại có cảm giác rất sợ hãi.

Tính cách của Dương Hiểu Đồng bọn họ không biết, chỉ có điều từ chuyện lần này cũng khiến bọn họ biết Dương Hiểu Đồng là một người có dã tâm rất lớn, tuyệt đối không phải dạng người khoan dung để mặc người khác bắt nạt tới tận cửa, bằng không dù phải trả giá đại giới cô ta cũng sẽ không buông tay mà trả thù.

Rất rõ ràng Cuồng Lang đã phạm vào tối kỵ đó, hẳn không nên tới địa bàn bang Hải Diễm gây rối. Nếu không hiện tại bang Cuồng Lang cũng sẽ không luân lạc tới nông nỗi này.

Tiếng cười Dương Hiểu Đồng đột nhiên ngừng lại, cười lạnh nói: “Các người cho rằng cứ như vậy tôi sẽ không có cách nào xử lí các người sao? Loại phương pháp này căn bản không thể coi là phương pháp, nghĩ rằng tôi chỉ có một chút thủ đoạn như vậy? Muốn tất cả mọi người dưới tình huống không biết lặng yên chết đi, hết sức đơn giản.”

“Tôi cho các người thời gian ba giây đồng hồ, nếu như vẫn không động, tự gánh lấy hậu quả.”

“Ba!” Khi nghe cô nói như thế cũng có không ít người nhao nhao bắt đầu rời khỏi. Dù sao thực lực của Dương Hiểu Đồng, bọn họ đều biết, nếu tiếp tục như vậy bọn họ tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt.

Đối phương là đại dương gia đệ nhất hắc bang của Thụy Thành, muốn bóp chết bọn họ thực sự rất đơn giản. Con người đều tham sống, bọn họ tất nhiên cũng không ngoại lệ.

“Hai!”

“Một!”

Có vài người vẫn đứng nguyên tại chỗ đều trợn trừng mắt với những người chuẩn bị rời đi, thật không nghĩ tới bọn họ lại không chịu kiên trì như vậy.

Dương Hiểu Đồng nhìn hơn mười người trước mặt còn đứng lại, vỗ tay nói: “Rất tốt, đều rất có can đảm, xem ra tình cảm của mọi người đối với KTV Chiến Thắng rất thâm hậu. Tôi đã cho các người cơ hội, là chính các người không quý trọng, đã như vậy, các người phải trả giá đại giới tương ứng thôi!” Giống như lời tuyên thệ vang lên trong lòng mọi người.

Một giây sau, tròng mắt Dương Hiểu Đồng biến thành màu đỏ quỷ dị, giống như màu đỏ tươi của máu, hơn mười người đối diện không tự chủ được đều nhìn về phía ánh mắt của cô, sau một khắc, trong đầu bọn họ bạo phát cảm giác đau nhức.

Tất cả mọi người ôm đầu mình, đau đớn kịch liệt khiến cho bọn họ nhao nhao lăn trên mặt đất, thậm chí bọn họ còn lấy đầu của mình không ngừng đập xuống đất, trong thời gian ngắn đầu của bọn họ đều là máu tươi, trong mắt cũng chảy ra máu tươi, thoát nhìn cực kỳ dọa người.

Mà lúc này tròng mắt Dương Hiểu Đồng đã khôi phục bình thường, đạm nhiên đứng ở nơi đó nhìn hành động phát cuồng của mọi người. Hiện tại Trần Vĩ cũng sợ choáng váng, loại thủ đoạn này thực sự quá kinh người, hẳn thậm chí còn không biết đại dương gia rốt cuộc động thủ thế nào, bản thân vẫn đứng bên cạnh cô, cô căn bản không hề di chuyển một chút nào nha! Làm sao lại biến thành cái dạng này chứ?

Trong lòng Dương Hiểu Đồng cũng rất vui mừng, đây là thủ đoạn công kích tinh thần mới mà chủ nhân huyết châu dạy cho cô! Dương Hiểu Đồng chỉ vừa mới học được một phần nhỏ trong đó, hiện tại sử dụng chẳng qua chỉ là một chiêu thức nhập môn đơn giản nhất trong đó.

Kỳ thực loại thủ đoạn này, chỉ cần người có sức mạnh linh hồn mạnh mẽ thì sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng, chỉ có điều những người ở đây đều là một vài người thường, tinh thần lực có thể mạnh tới đâu chứ, cho nên vừa ra tay lập tức bách phát bách trúng.

Những người rời đi lúc trước, rất nhiều người cũng chưa rời khỏi đó, bọn họ còn ở lại xem chừng. Dù sao ban ngày ban mặt Dương Hiểu Đồng tuyệt đối không thể giết người, bọn họ muốn biết Dương Hiểu Đồng sẽ dùng thủ đoạn gì, có thể dọa bọn họ.

Chỉ có điều lúc này trong mắt bọn họ đều tràn ngập vẻ hoảng sợ, cái này cũng quá kinh khủng rồi.

Dương Hiểu Đồng căn bản chưa hề động thủ, những người kia đã biến thành cái dạng kia, loại đau khổ này mặc dù bọn họ không thử nhưng nhìn bộ dáng những người kia đã biết nhất định cực kì khủng bố.

Lập tức cảm thấy may mắn vừa rồi mình đã rời khỏi, nếu không hiện tại đã thảm.

Hơn mười phút sau, hơn mười người kia mới dừng động tác lại, chỉ là ánh mắt họ trống rỗng nhìn về phía trước, không biết muốn làm gì, rất rõ ràng bọn họ đã biến thành ngu ngốc.

Dương Hiểu Đồng công kích đại não bọn họ, trở thành ngu ngốc là điều hiển nhiên.

Nhìn thấy một màn này, khoe miệng Dương Hiểu Đồng tiểu ý mở rộng, khoát tay nói với Trần Vĩ: “Được rồi, chúng ta đi thôi, gọi huynh đệ qua

đây tiếp thu những địa bàn khác của bang Cuồng Lang.”

Trên xe, Trần Vĩ nói: “Đại dương gia, nhưng bây giờ chúng ta mới chỉ thu phục KTV Chiến Thắng thôi, còn có những địa phương khác?” Hần tin lấy năng lực siêu nhiên kia của Dương Hiểu Đồng, tiếp theo khi đi thu những địa bàn khác tuyệt đối chỉ cần mấy phút.

Trước đó khi huynh đệ bọn họ muốn tới tiếp thu KTV Chiến Thắng, đã hao phí một ngày cũng không có bất cứ hiệu quả nào cả. Đại dương gia vừa xuất hiện, lúc này thời gian còn chưa tới nửa giờ đã đối phó xong tất cả, không khỏi trầm nghĩ: Đại dương gia quả nhiên không hổ là đại dương gia, người bình thường thật sự không có bốn sự này.

“Yên tâm đi, tiếp theo khi các huynh đệ tới tiếp nhận sẽ không gặp phải bất kỳ vấn đề gì.”

Nghe cô nói, trên mặt Trần Vĩ lộ ra thần sắc nghi hoặc.

Dương Hiểu Đồng thấy thế, cười nói: “Vừa rồi rất nhiều người bang Cuồng Lang vẫn ở lại nhìn, trải qua chuyện vừa rồi bọn họ nhất định rất nhanh sẽ truyền bá tin tức này cho những người khác, ông cho rằng trên thế giới này thật sự có nhiều người không sợ chết như vậy sao?”

Lúc này Trần Vĩ mới chợt hiểu hiểu ra: “Vẫn là đại dương gia thủ đoạn cao.”

“Ha ha, chuyện kế tiếp ông có thể làm được rồi.” Hôm nay Cô vô tình giết gà dọa khỉ, đồng thời cũng thử xem thủ đoạn mới của mình thế nào, hiệu quả thu được cực kì tốt.

“Đại dương gia yên tâm, tôi nhất định sẽ làm tốt.” Trần Vĩ nói rất nghiêm túc.

“Tôi tin ông.” Trong mắt Dương Hiểu Đồng hiện lên vẻ tán thưởng, hiển nhiên đối với một trợ thủ đắc lực như thế rất hài lòng. Thuận tay mở chi phiếu viết rồi đưa cho Trần Vĩ. Trần Vĩ nhìn thấy con số trên chi phiếu kinh ngạc không khép miệng lại được.

Hắn vội vàng hỏi: “Đại đương gia, đây...”

Lời còn chưa nói hết, Dương Hiểu Đồng đã nói thẳng: “Ông giúp tôi làm nhiều chuyện như vậy, những thứ này đều là ông nên được hưởng, không nên cự tuyệt.” Nếu là Trần Vĩ trước đây, Dương Hiểu Đồng cô sẽ không như vậy, thế nhưng hiện tại Trần Vĩ đã khiến cho cô thật tình muốn đối tốt với hắn hơn, loại ý tốt muốn giúp đỡ rất khó tìm.

“Vậy, cảm ơn đại đương gia!” Trần Vĩ cảm kích nói, một số tiền lớn như thế ai cũng không thể cự tuyệt được sự hấp dẫn của nó, trong lòng lại càng quyết định tương lai nhất định phải nỗ lực làm việc vì đại đương gia.

Sau khi Dương Hiểu Đồng về tới Âm Kim Mai Côi, phát hiện không ít người đều đang nghị luận chuyện của cô. Khi trở lại phòng làm việc, Tuệ Mẫn rất nhanh đi đến, trong tay còn cầm một quyển tạp chí.

“Dương đồng, chuyện hôm qua trên yến tiệc sinh nhật của cô bị đăng trên tạp chí.” Tuệ Mẫn đưa tạp chí trên tay mình cho Dương Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng lật nhìn một chút, quả nhiên chuyện ngày hôm qua toàn bộ đều được ghi lại ở trên báo, còn có không ít ảnh chụp.

“Góc độ không tệ a.” Dương Hiểu Đồng để tạp chí ở một bên hỏi: “Cô có ý kiến gì với chuyện này không?”

“Mọi người đều lan truyền cho rằng cô bị Nghiêm Tuấn Trạch vứt bỏ.” Tuệ Mẫn dùng khước mắt liếc Dương Hiểu Đồng, rất sợ Dương Hiểu Đồng tức giận, chỉ có điều bộ dáng Dương Hiểu Đồng rất bình tĩnh tự nhiên, cô cũng yên lòng không ít: “Việc này là Diệc Tuyết tự tới cửa khiêu khích.”

“Ha ha, vậy cho nên? Cô cảm thấy chuyện này sẽ ảnh hưởng lớn tới công ty sao?” Dương Hiểu Đồng hỏi lại, đối với cô mà nói, cô không hề cảm thấy chuyện này rất quan trọng. Cô cũng không phải minh tinh, một vài tin tức xấu sẽ ảnh hưởng tới cuộc sống của mình, chỉ có điều đây cũng không phải tin tức xấu, chỉ có thể coi là tin tình cảm mà thôi.

Tuệ Mẫn trầm mặc.

“Không cần để ý chuyện này, dù sao không cần bao lâu sẽ bị người khác quên lãng, còn nữa, gọi điện thoại cho tòa tạp chí kia, làm cho bọn họ không cần tiếp tục viết bài tiếp, không cần vì chút lợi nhỏ như thế mà ngay cả tòa tạp chí bọn họ cũng không muốn.”

Mặc dù chuyện này đối với cô không có ảnh hưởng nhiều lắm nhưng cô cũng không thích loại cảm giác này, thường xuyên bị người khác nghị luận chuyện tình cảm của mình, nghĩ đến không ai sẽ thích.

“Tôi biết, tôi lập tức đi ngay!” Tuệ Mẫn cung kính trả lời, lúc đi lại chần chừ nhìn Dương Hiểu Đồng: “Dương đồng, còn có một việc...”

Dương Hiểu Đồng chột nhứ mày: “Còn có chuyện gì? Không cần ấp a ấp úng, nói đi.”

“Chính là chuyện về vị Tiểu Nhã kia.”

“Cô ta làm sao vậy? Làm không tốt?” Nếu không phải Tuệ Mẫn nhắc tới, cô thiếu chút nữa đã quên mất, lần trước giao em họ Tiểu Nhã cho phòng nhân sự, để họ giúp cô an bài một việc cho cô ta. Sau đó vấn đề làm việc cô chưa từng hỏi, hiện tại Tuệ Mẫn nhắc tới hiển nhiên đã xảy ra một vài vấn đề.

“Đúng vậy. Trước đó cô ta được phòng nhân sự an bài đi tiếp khách, chỉ có điều hình tượng của cô, ách, có chút không ổn. Hơn nữa cô ta nói chuyện có vài khách nhân không thích nghe, cho nên đã được an bài đến

quản lý kho để hàng hóa chuyên chở. Nhưng từ khi cô ta quản lý kho để hàng hóa chuyên chở, kho hàng luôn luôn vô duyên vô cơ mất hàng. Mặc dù không nhiều, thế nhưng giá trị cũng không thấp...” Nhiều thì đích thực không nhiều nhưng mỗi một viên giá trị ít nhất cũng hai mươi vạn, bọn họ không phụ trách nổi a.

“Lúc chúng tôi hỏi cô ta, cô ta cũng không muốn trả lời chúng tôi, còn nói cô là chị họ của cô ta. Nếu như chúng tôi dám đắc tội cô ta đều sẽ bị khai trừ, cho nên rất nhiều người đều mở một mắt nhắm một mắt, không đắc tội cô ta, nhưng nếu tiếp tục như vậy...”

“Tôi biết, chuyện này tôi sẽ xử lý, cô làm rất tốt.”

Sau khi Tuệ Mẫn rời khỏi, Dương Hiểu Đồng cũng rất bất đắc dĩ. Mặc dù lúc giới thiệu Tiểu Nhã qua đây đã nghĩ tới vấn đề này nhưng không ngờ cô ta có thể quá phận như thế, thực sự không nghĩ ra cô ta lại là người tay chân không sạch sẽ, điều này làm cho cô không biết nói gì. Nghe giọng điệu của Tuệ Mẫn, trong công ty hẳn có không ít người không chịu nổi cô ta rồi.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 179: Nhà Kho Phong Ba

Chuyện này do chính cô gây ra tất nhiên cũng cần cô tự mình giải quyết. Từ lúc bắt đầu cô đã không quá trông chờ Tiểu Nhã có thể làm ở đây lâu dài, dù sao cô cũng đã gặp không ít người, là người hay quý cô liếc mắt một cái có thể nhìn ra.

Mấy ngày gần đây hơi bận nên không có thời gian chú ý chuyện này, không ngờ cô ta lại không an phận như thế. Dương Hiểu Đồng cũng không có tức giận, dù sao lần này có thể lấy việc đó để khai trừ cô ta rồi, nguyên nhân là do cô ta cũng không phải là mình và ba mẹ không cho mợ mặt mũi.

Dương Hiểu Đồng rất nhanh đi tới nhà kho, từ rất xa Dương Hiểu Đồng đã phát hiện một đám người đứng ở đó, tiếng tranh chấp không ngừng truyền ra từ bên trong.

“Tiểu Nhã, có phải đan dược trong nhà kho là cô lấy hay không?” Quản lí nhà kho vỗ bàn nghiêm khắc chất vấn Tiểu Nhã.

Quản lí nhà kho là một phụ nữ hơn bốn mươi tuổi, tính cách chính trực, hàm hậu, không phải loại người thấy món lợi nhỏ ham tiện nghi cho nên Dương Hiểu Đồng mới bố trí bà ta đến làm quản lí nhà kho.

Dù sao đồ vật trong kho Âm Kim Mai Côi đều có giá trị xa xỉ, nếu như không tìm một người chính trực, vậy chuyện mất trộm rất dễ phát sinh, loại chuyện như thế thường xuyên phát sinh thì dù là Dương Hiểu Đồng cũng không tiếp thu được nên ở đây Dương Hiểu Đồng cũng quản lí nghiêm khắc hơn.

Nhân viên trong công ty nếu phát sinh chuyện trộm cắp đầu tiên là khai trừ, không cần phải nói, hơn nữa sẽ thông báo chuyện này ra ngoài. Loại chuyện này một khi truyền đi, đừng nói Ám Kim Mai Côi, những công ty khác cũng sẽ không tiếp nhận người như vậy, cũng vì vậy nên các nhân viên làm việc rất quy củ, chưa từng phát sinh loại chuyện này.

Được làm việc ở Ám Kim Mai Côi có biết bao nhiêu người hâm mộ mà không được, đương nhiên bọn họ phải quý trọng. Chủ tịch đối với bọn họ rất tốt, nhất là ngày đầu tiên bán thanh phôi đan tiền thưởng nếu nói ra có thể dọa mọi người.

Nghe thấy lời của quản lí, trên mặt Tiểu Nhã hiện lên vẻ không sao cả, cô ta liếc mắt nhìn bà một cái, cảm giơ lên, thoạt nhìn cực kì cao ngạo: “Này, bà cô, bà nói chuyện với tôi như thế, bà có biết tôi là ai hay không?”

Nói xong Tiểu Nhã cũng học quản lí vỗ bàn một cái, tiếng động phát ra so với lúc trước bà vỗ còn lớn hơn, từ trên cao nhìn xuống nói: “Tôi là em họ chủ tịch của các người! Tôi và cô ấy là người một nhà, nếu như bà đắc tội tôi, cẩn thận tôi nói cho chị họ biết để bà lập tức cút xéo!”

Thái độ kiêu căng, không thèm để ai vào mắt khiến sắc mặt những người khác rất khó coi. Bọn họ đã sớm chịu không nổi Tiểu Nhã, chỉ có điều cô ta là em họ của Dương đồng nên bọn họ cũng không dám phát tác, vạn nhất mất đi việc làm thì thực sự cái được không bù nổi cái mất, cho nên cũng chỉ biết nén giận.

Vị quản lí kia sắc mặt xanh đen, không ngờ Tiểu Nhã lại còn nói chuyện quá đáng như thế với mình: “Cô là em họ của Dương đồng thì thế nào? Dương đồng là một người tài giỏi như vậy sao có thể có một người em họ như vậy, tôi thực sự không hiểu, cô không cảm thấy mất mặt sao? Một chút gia giáo cũng không có, trộm đồ còn ra vẻ hùng hồn, chẳng lẽ cô không cảm thấy thẹn với lòng mình sao?”

Bị thái độ của Tiểu Nhã làm cho tức giận, lời nói của quản lí nhà kho cũng nghiêm nghị hơn.

“Này, tử tam bát, bà nói như thế nào thì nói, tôi thế nào mặc mớ gì tới bà? Bà chỉ là một người làm công cho chị họ tôi, có tin tôi lập tức khiến bà mất bát ăn cơm hay không? Đây là lấy không phải trộm, tôi cầm thì thế nào? Tôi thích lấy, bà có thể làm gì?”

Nghe thấy lời Tiểu Nhã, người ở chỗ này cũng không còn gì để nói, đã thấy qua người da mặt dày nhưng chưa từng thấy da mặt dày như vậy, lời như thế mà cô ta cũng có thể nói được.

“Người tiểu nha đầu này, nói ai là tử tam bát.” Vừa nói xong, quản lí lập tức xông lên chuẩn bị kéo tóc Tiểu Nhã, làm như vậy chuyện này sẽ ầm ĩ nhưng như thế thì sao chứ?

Tiểu Nhã hiển nhiên không ngờ bà ta sẽ động thủ, không để ý một chút đã bị bà ta kéo tóc, cô ta lập tức ra sức phản kháng đẩy bà ta qua một bên: “Bà chết chắc rồi, tôi đi nói chuyện này cho chị họ, còn có mấy người này giúp đỡ bà, ai cũng không chạy thoát!”

Ngón tay chỉ vào mấy người phía sau quản lí nhà kho, trong mắt tràn đầy tức giận, mấy người khác lo lắng nhìn đối phương, lo lắng bát ăn cơm của bọn họ có thể bị mất hay không?

Dương Hiểu Đồng đứng bên ngoài nghe một hồi lâu, càng về sau chân mày của cô càng nhăn lại. Tiểu Nhã thực sự rất quá đáng, cánh rừng lớn, loại chim nào cũng có, lời này nói quả không sai.

“Không cần đi tìm, tôi đã tới.” Vừa nói Dương Hiểu Đồng đã đi vào.

Các nhân viên khác nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đều khom lưng cung kính nói: “Chủ tịch.” Cúi lưng cũng không phải vì thân phận của Dương

Hiếu Đồng, mà bởi vì tính cách và thành tựu của Dương Hiếu Đồng khiến bọn họ bội phục.

Tiểu Nhã nhìn thấy Dương Hiếu Đồng xuất hiện, đầu tiên là sửng sốt, đầu óc rất nhanh xoay chuyển: Cô ta đến đây từ lúc nào? Không biết lời vừa rồi cô ta có nghe được không? Không nên đi, nghe được hẳn phải sớm tức giận tiến vào, chứ không chờ tới bây giờ.

Nghĩ tới đây, trên mặt Tiểu Nhã hiện lên nụ cười, vội vàng chạy tới bên cạnh Dương Hiếu Đồng vô cùng thân thiết kéo tay Dương Hiếu Đồng nói: “Chị họ những người này đều bắt nạt em.” Bộ dáng kia, rất giống em gái đáng yêu chịu ủy khuất sau đó khóc lóc kể lể với chị gái.

Đáy mắt thậm chí còn hiện lên nước mắt trong suốt, mũi nhỏ hơi đỏ, bộ dáng thanh thuần ủy khuất và lúc trước kiêu ngạo hình thành hai hình ảnh tương phản mãnh liệt, nếu như người bình thường không nhìn thấy một mặt lúc trước của cô ta, chắc sẽ thực sự cho rằng đám người bọn họ đang khi dễ cô ta rồi.

Mà lúc này sắc mặt người quản lý đã tím bầm, những người khác đều cảm tức nhìn Tiểu Nhã, cảm giác có khổ mà không thể nói ra khiến bọn họ rất bất đắc dĩ, không ngờ Tiểu Nhã lại có thể giả tạo như thế, trong thời gian ngắn đã thay đổi hình tượng tốc độ thay đổi sắc mặt quả thực so với lật sách còn nhanh hơn.

Từng người một cúi đầu, không biết Dương Hiếu Đồng sẽ xử lý như thế nào? Dù sao bọn họ cũng không rõ ràng lắm quan hệ giữa Tiểu Nhã và Dương Hiếu Đồng như thế nào?

“Nha?” Nhướng mày một cái, tiện đà nói: “Bọn họ bắt nạt cô thế nào?” Dù sao hiện tại cũng không cần sốt ruột, cô nhìn xem cô ta chuẩn bị lừa gạt mình như thế nào.

Nghe cô nói, trong lòng Tiểu Nhã vui vẻ, xem ra chị họ thực sự không nghe thấy lời cô nói vừa rồi, vậy thì tốt rồi lập tức nức nở nói: “Thời gian em tới quản lý nhà kho cũng không lâu, bọn họ biết em là em họ của chị vẫn luôn xa lánh em, nói em đi cửa sau, mọi chuyện khắp nơi gây phiền toái cho em. Hơn nữa gần đây trong kho còn đánh mất đơn dược, bọn họ lập tức vu oan là em trộm, thật sự làm cho em chịu không nổi, em có thể làm ra chuyện như vậy sao?”

Tiểu Nhã bộ dáng chân thật như mình bị oan khuất nói, đưa tay chỉ trích mọi người, mọi người đều không nói gì, tại sao cô ta có thể đảo lộn sự tình như thế?

Dương Hiểu Đồng nghe Tiểu Nhã dối trá kể khổ, sâu trong đáy mắt hiện lên vẻ trêu tức và chế nhạo mà mọi người không thể phát hiện. “Vậy mấy người nói một chút, đang có chuyện gì xảy ra vậy?”

Đương nhiên cô không có khả năng chỉ nghe một mình Tiểu Nhã nói, đã quyết định phải giải quyết chuyện này triệt để cũng muốn tiêu trừ những bất mãn trong lòng các nhân viên này, xử lý việc này đương nhiên phải làm đúng chỗ.

Quản lý kia nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, sắc mặt hơi chút dễ nhìn một chút nhưng vẫn thấp thỏm bất an. Sắc mặt Tiểu Nhã lại trở nên khó coi, chị họ lại đi hỏi bọn họ chuyện này, chắc cũng không hoàn toàn tin tưởng lời của mình.

“Chủ tịch, chuyện này là như vậy. Từ khi Tiểu Nhã bị điều đến quản lý nhà kho, nhà kho luôn luôn không biết thế nào lại mất đồ, ngay từ đầu mất một viên, hai viên, bây giờ một lần lại mất mười viên, tới tận hai ngày trước việc này mới bị phát hiện. Nhà kho xảy ra chuyện như vậy, tôi đương nhiên muốn tra rõ ràng, cuối cùng tra tới trên người Tiểu Nhã. Lúc chúng tôi hỏi cô ta, thái độ của cô ta rất không tốt. Mà cô ta cũng không có phủ nhận chuyện này còn nói muốn tìm cô khai trừ toàn bộ chúng tôi.” Nói đến

đây, quản lí nhà kho không khỏi ngẩng đầu nhìn Dương Hiểu Đồng, trong mắt tràn đầy chân thành tha thiết.

“Chủ tịch, tôi thề tôi tuyệt đối chưa từng đụng tới đồ gì của nhà kho, quản lí tôi đã quản lí nhà kho cũng được một thời gian, chưa từng phát sinh vấn đề như vậy, chỉ có sau khi Tiểu Nhã xuất hiện mới phát sinh...”

Lời nói này nói rất rõ ràng, ý của bà ta chính là vật này là Tiểu Nhã trộm.

Dương Hiểu Đồng quay đầu lại nhìn Tiểu Nhã, gỡ cánh tay cô ta đang kéo tay của mình ra, nghiêm túc nói: “Tiểu Nhã, cô khiến tôi rất thất vọng.”

Nghe thấy câu nói đó, trong lòng Tiểu Nhã trầm xuống, mà những người khác thì kinh ngạc nhìn Dương Hiểu Đồng, không ngờ chủ tịch cứ như vậy tin bọn họ, không thể không thừa nhận, cảm giác được tín nhiệm này thực sự rất tốt.

“Chị họ, sao chị có thể tin lời bọn họ nói mà không tin em nói chứ?”
Tiểu Nhã vội la lên.

Khóe miệng Dương Hiểu Đồng hiện lên nụ cười, lại không biết là vui hay buồn, giọng nói lạnh lùng vang lên trong phòng kho: “Tiểu Nhã, lúc trước các người nói chuyện tôi cũng đã nghe thấy, những hành động cô làm tôi cũng biết, vừa rồi chẳng qua chỉ muốn nghe một chút xem cô nói thế nào thôi, cô thực sự khiến tôi rất thất vọng. Mẹ cô nhờ tôi giúp cô an bài việc làm, tôi mới giúp cô tìm, không ngờ lại lấy thái độ như vậy để làm việc, còn trộm cắp lung tung, còn nói tôi là chị họ cô, không quan hệ, đồ của chị họ cô còn trộm huống chi những người khác?”

Sắc mặt Tiểu Nhã càng ngày càng khó coi, ả vốn cho rằng mình vừa nói như thế những người khác không dám nói cho Dương Hiểu Đồng. Dương Hiểu Đồng cũng sẽ không kiểm tra sổ sách nhà kho vậy thì sẽ không có bất kỳ vấn đề gì nữa, không ngờ lại đúng lúc bị cô ta nghe thấy.

Thấy Tiểu Nhã không nói lời nào, Dương Hiểu Đồng thuận tiện nói: “Tiểu Nhã, từ giờ trở đi cô cũng không cần đi làm ở đây nữa, một lát cô đi lĩnh tiền lương tháng này. Coi như nể mặt chúng ta là thân thích, chuyện lúc trước tôi sẽ bỏ qua.” Cô cũng không muốn một chút mặt mũi cũng không lưu, điều cô có thể làm cũng chỉ như vậy, sau khi Tiểu Nhã đi rồi, công ty sẽ tốt hơn rất nhiều.

Nghe cô nói, Tiểu Nhã liếc mắt nhìn mọi người, phát hiện trên mặt của mọi người đều hiện lên vẻ vui mừng, sắc mặt cô ả càng khó coi, lập tức cảm thấy Dương Hiểu Đồng chán ghét đến cực điểm: “Chị họ, chị có nhiều tiền như thế, còn nhỏ mọn như vậy, chút tiền lẻ này đối với chị thì tính cái gì, lại tính toán chi li, thật sự tôi chưa từng thấy người nhỏ mọn giống chị vậy.”

Nghe cô ả nói, Dương Hiểu Đồng không giận mà ngược lại cười: “Tôi keo kiệt, vậy cô có thể trả lại tiền cho tôi sao?”

“Chị chính là cảm thấy hiện tại nhà tôi kém hơn so với nhà các người, cho nên mới đối xử với tôi như thế, chị cho rằng chị có bao nhiêu tài giỏi a, còn không phải bị người khác vứt bỏ sao?” Tiểu Nhã tức giận nói, bây giờ ả chỉ cảm thấy rất mất mặt, tự nhiên cái gì đều nói ra.

Đối với người chị họ này, dù sao ả cũng không có quá nhiều tình cảm, quan tâm một chút chẳng qua vì cô ta có tiền, chính mình có thể thu được một vài chỗ tốt từ cô ta.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 180: Bí Mật Diệt Gia

Nghe cô ta nói, sắc mặt Dương Hiểu Đồng lập tức âm trầm, hiển nhiên lời nói của Tiểu Nhã đã khiến cô tức giận: “Tiểu Nhã, nể tình chúng ta là chị em họ, hiện tại cô nhanh chóng rời khỏi đây cho tôi.”

Thấy Dương Hiểu Đồng không chửi mình ngược lại còn nói một câu như vậy, Tiểu Nhã lại càng thêm kiêu ngạo: “Thế nào? Bị tôi nói không có cách nào cãi lại sao? Vốn chính là như vậy, cô có gì đặc biệt hơn người chứ, làm người nhỏ mọn như vậy, tốt xấu gì tôi cũng là em họ của chị, mấy trăm vạn mấy nghìn vạn thì tính cái gì?”

Mọi người đều hút một ngụm khí lạnh, mấy trăm vạn mấy nghìn vạn không tính là cái gì? Hiện tại rất nhiều gia đình phải phấn đấu cả đời cũng không có một trăm vạn đó, lời như thế cũng nói ra miệng được, cũng không sợ cần phải đầu lười sao?

“Ba!”

“Hai!”

“Tôi cứ không đi đó chị có thể làm gì tôi?” Tiểu Nhã đặc ý nói, nhìn thấy chị họ của ả vừa đẹp lại có năng lực, ả luôn hi vọng cô có thể bị chế nhạo, như vậy trong lòng ả mới cảm thấy đặc biệt thoải mái.

“Một” Dương Hiểu Đồng hô lên 1 tiếng.

“Cho nên mới nói chị không cần tự cho là đúng...” Tiểu Nhã vẫn lái nhai như trước.

“Chát” một tiếng tát vang dội vang lên, Tiểu Nhã đang líu lo nói ngừng lại, không thể tin nhìn Dương Hiểu Đồng, hiển nhiên bị một cái tát làm cho ngỡ ngác, nửa ngày không phục hồi tinh thần.

Mà Dương Hiểu Đồng thu tay về sắc mặt vẫn bình thường không hề lo lắng chút nào, cái tát này tựa hồ đánh là điều đương nhiên. “Tôi đã nói rồi, là chính cô không đi, nơi này là chỗ của tôi, còn tiếp tục náo loạn nữa tôi sẽ khiến cô phải hối hận.”

Bây giờ cô đối với người em họ này chán ghét tới cực điểm, nói cô ta tuổi còn nhỏ, không hiểu chuyện sao? Cô lại không cho là như vậy, loại người này quả thực ngu xuẩn tới cực điểm.

“Chị dám đánh tôi?” Tiểu Nhã không thể tin nói: “Từ nhỏ đến lớn ba mẹ tôi cũng chưa từng đánh tôi như vậy!” Tiểu Nhã giống như nổi điên đánh về phía Dương Hiểu Đồng, hiển nhiên là muốn đánh lại.

Những người khác lúc này mới phản ứng nhao nhao chuẩn bị kéo Tiểu Nhã nhưng Dương Hiểu Đồng tốc độ nhanh hơn: “Ba” một cái tát vang dội đánh vào má bên kia của Tiểu Nhã: “Cô lại hồ nháo, tôi sẽ không bận tâm tình cảm chị em gì nữa.”

Lúc này Tiểu Nhã lại càng điên cuồng: “Tôi muốn liều mạng với chị.”

Dương Hiểu Đồng không thêm để ý tới Tiểu Nhã, nói với bảo vệ: “Đuổi cô ta ra, sau này không cho cô ta bước chân vào Âm Kim Mai Côi nửa bước.” Đối với loại người này, cô chán ghét từ tận đáy lòng.

Sau khi Tiểu Nhã bị lôi ra ngoài, toàn bộ gian phòng mới an tĩnh lại, sắc mặt Dương Hiểu Đồng đã khôi phục như bình thường: “Tiểu Nhã hồ nháo như vậy, chắc mọi người cũng chịu không ít ủy khuất, hôm nay tôi nhận lỗi với mọi người, sau này chuyện như vậy sẽ không phát sinh nữa. Trong Âm Kim Mai Côi, mỗi nhân viên đều giống nhau, ở trong này không có ai đi cửa sau, có công nên thưởng, có lỗi nên phạt, mọi người không cần lo lắng

điểm này. Tôi không phải một người không phân biệt được đúng sai, lần này là sai sót của tôi, vốn chỉ tính cho cô ta một cơ hội để cô ta thử một chút, hiện tại lại náo ra phiền phức như vậy. Cũng mong sau này mọi người gặp vấn đề tương tự thì nói cho tôi biết, không cần bởi vì người đó quen biết ai trong công ty thì mở một mắt nhắm một mắt, hiểu chưa?”

“Hiểu rõ!” Mọi người đồng thanh nói, lời nói của Dương Hiểu Đồng khiến trong lòng bọn họ thoải mái hơn rất nhiều. Nếu như hôm nay Dương Hiểu Đồng thiên vị Tiểu Nhã, mặc dù bọn họ sẽ không biểu hiện ra hay nói cái gì nhưng trong lòng nhất định sẽ bất mãn. Mà hôm nay Dương Hiểu Đồng lại không hề thiên vị, thậm chí còn bị Tiểu Nhã nói như vậy, điều này càng làm cho thiện cảm của bọn họ đối với Dương Hiểu Đồng lại tăng lên lần nữa, chỉ là Tiểu Nhã bọn họ lại chán ghét từ tận đáy lòng, chị em họ sao lại chênh lệch lớn như vậy?

Dương Hiểu Đồng về phòng làm việc, về phần Tiểu Nhã, cô căn bản mặc kệ, đối với loại thân thích quan hệ đơn bạc này gần như không có, cô thực sự không nổi lên được nửa phần hứng thú, hơn nữa loại tính cách này quả thực không có thuốc nào cứu được, người bình thường đụng tới cô ta đoán rằng cũng phải tức giận tới phun máu, ngay cả cô, sau này cũng không muốn nhìn thấy Tiểu Nhã nữa.

Yên lặng ngồi trên ghế, trong đầu nhớ lại câu nói kia của Tiểu Nhã “Cũng không phải bị người khác vứt bỏ sao?”

Trong lòng cô vẫn cảm thấy không dễ chịu, hiện tại Nghiêm Tuấn Trạch và Diệc Tuyết đang làm gì, từng người từng cảnh tượng hiện lên trong đầu cô, cuối cùng bị cô cứng rắn bóp chết, lắc lắc đầu, bây giờ còn nghĩ những cái này để làm gì, chỉ tăng thêm phiền não mà thôi. Như có như không thờ dài “Những lời này, thực sự hơi khó nghe một chút...”

Sau khi Tiểu Nhã bị đuổi ra ngoài, bưng khuôn mặt sưng đỏ rất nhanh chạy trở về nhà...

....

Trong một căn nhà kiểu tứ hợp viện thời xưa có hai người ngồi quanh bàn đá.

Mọi người rất nhanh sẽ phát hiện, tứ hợp viện này vô cùng rộng lớn, mỗi người ở một tứ hợp viện, phạm vi chừng mấy nghìn mét, mà điều kỳ lạ chính là bốn phía tứ hợp viện đều là núi, giống như một lá chắn thiên nhiên vây quanh nó.

Một người đàn ông có khuôn mặt chữ điền, lông mày nồng đậm, phía dưới là một đôi mắt sắc bén, trong ánh mắt lóe ra chút lạnh lùng, hai mắt không giận tự uy, chỉ cần vừa nhìn đã có loại khí thế không thể địch nổi.

Nếu Dương Hiểu Đồng nhìn thấy sẽ nhận ra người này chính là Diệc Vĩnh Huyền cô đã thấy!

Lúc này sắc mặt Diệc Vĩnh Huyền nhu hòa, trên mặt mang ý cười nhàn nhạt: “Lần này anh tìm em ra ngoài là có một số việc muốn nói với em, em cần chuẩn bị tâm lý thật tốt, cũng không phải chuyện xấu, không cần quá kinh ngạc.”

“Chuyện gì? Nghe anh nói như thế em lại càng tò mò.” Người nói chuyện là một phụ nữ một thân quần áo màu xanh, tóc xoăn xõa trên vai, một đôi mắt dịu dàng như nước long lanh trong suốt, dưới cái mũi xinh xắn là đôi môi đỏ mọng khêu gợi, nhìn kỹ sẽ phát hiện người đó nhìn rất giống Dương Hiểu Đồng! Người đó chính là Lam Toàn.

“Hình như anh đã tìm được Ly nhi.”

Nghe hẳn nói, người phụ nữ không thể tin nhìn Diệc Vĩnh Huyền, một lát sau mới lớn tiếng nói: “Anh nói anh đã tìm được Ly nhi? Nó ở đâu? Nó có khỏe không?” Đôi mắt của người phụ nữ lóe ra nước mắt trong suốt.

Dường như Diệc Vĩnh Huyền đã sớm đoán được biểu tình của người phụ nữ, thở dài nói: “Lam Toàn, em đừng vội, anh chỉ nói là hình như thôi, cụ thể có phải hay không còn cần chính em đi xác định, nhưng anh cảm thấy khả năng rất lớn. Cô ấy tên là Dương Hiếu Đồng, hiện tại ở Thụy Thành cũng là nhân vật cực kỳ nổi tiếng.”

“Dương Hiếu Đồng?” Tên này bà đã từng nghe nói qua nhưng lại không để ý: “Thật vậy chẳng? Anh nói cho em một chút rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Diệc Vĩnh Huyền đem chuyện ban đầu hẳn làm sao tìm được Dương Hiếu Đồng. Tất cả mọi chuyện đã xảy ra đều nói cho Lam Toàn, cũng nói rõ nguyên nhân tại sao mình lại cho rằng Dương Hiếu Đồng chính là Ly nhi.

Đợi sau khi Diệc Vĩnh Huyền rời khỏi, Lam Toàn mới nhận không được mà khóc rống lên. Bao nhiêu năm qua bà vẫn luôn tìm tung tích của Ly nhi, dù sao cũng là đứa nhỏ chính mình mang thai mười tháng, phần tình cảm đó không ai có thể hiểu, bà không lúc nào không nhớ tới Ly nhi của bà, tình thương của mẹ càng là khúc mắc trong lòng bà.

Mười mấy năm trước, Diệc gia đã xảy ra một chuyện rất lớn, trong gia tộc xuất hiện nội gián, sau khi người đó bị phát hiện lập tức trốn đi. Lúc đó Lam Toàn vừa mới sinh Ly nhi không lâu, tên nội gián kia vừa lúc đi qua, trực tiếp bắt Ly nhi đi làm lợi thế để rời đi, người Diệc gia tất nhiên cũng một đường theo dõi.

Ai biết còn có người tiếp ứng tên nội gián kia, cuối cùng lúc bọn họ tìm được tên nội gián mới phát hiện Ly nhi đã không thấy. Tên nội gián kia trước khi chết cũng không nói cho bọn họ biết, bọn họ cũng không biết Ly nhi rốt cuộc đã chết hay còn sống, chỉ đành tiếp tục tìm nhưng vẫn không có kết quả.

Lam Toàn luôn sống trong áy náy, là một người mẹ mà ngay cả đứa con của mình cũng không chăm sóc được, lại để người khác bắt đi như thế, lòng của bà đau đớn bao nhiêu. Mỗi đêm khuya yên tĩnh bà thường suy nghĩ, nếu như con gái của mình còn sống, hiện tại sẽ như thế nào? Có phải chịu khổ hay không? Một loạt ý nghĩ khiến bà không thở nổi, từ ngày Ly nhi biến mất, Lam Toàn chưa từng có ngày nào thanh thản...

Chồng của bà vẫn luôn tìm Ly nhi, chỉ có điều nhiều năm như vậy đều chưa tìm được, cho nên dần dần bọn họ cũng có chút nản lòng thoái chí, không ngờ lần này Diệc Vĩnh Huyền lại mang về cho bà một tin tức như vậy. Bà lập tức quyết định, bất luận có phải hay không, bà nhất định phải đi nhìn!

Nói là làm liền, Lam Toàn lập tức khởi hành.

Trong một túp hạp viện khác, Diệc Tuyết lại nổi giận đùng đùng trở về, lúc này Nghiêm Tuấn Trạch đã không ở bên cạnh cô ta...

Từ sau tiệc sinh nhật của Dương Hiểu Đồng, ngày hôm sau cô ta đã lên đường trở về. Sắc mặt Nghiêm Tuấn Trạch vẫn rất khó coi, đối với cô ta ngày càng xa cách, loại cảm giác này khiến cho cô ta rất khó chịu. Cô ta cũng biết mình ở tiệc sinh nhật người khác có hành động như vậy có phần quá phận, nhưng chỉ cần vừa nghĩ tới người đàn ông mình yêu thương sâu sắc trong lòng lại yêu một người con gái khác thì cô ta không khống chế được cảm xúc trong lòng mình.

Không khống chế được còn chưa tính, Diệc Tuyết ả chính là trời sinh làm công chúa, từ nhỏ đến lớn có ai dám khi dễ cô ta chứ? Dù cho cô ta có cố tình gây sự, đối phương cũng chỉ có thể chịu đựng, chịu đựng mà thôi! Đây đều bởi thân phận địa vị quyết định!

Mà Dương Hiểu Đồng hoàn toàn không thêm bận tâm tới thân phận của cô ta, ở trước mặt mọi người làm cô ta mất mặt, điều này sao có thể không

khiến cho cô ta tức giận chứ, từ nhỏ đến lớn cô ta chưa từng tức giận như vậy!

Ở trong nhà địa vị không cao lắm còn chưa tính, nhưng một khi người bên ngoài biết mình là người của Diệc gia có ai mà không cung kính với cô ta chứ? Nhất là nhìn thấy cô gái kia vô luận bị mình chế nhạo thế nào vẫn cao quý như trước khiến ả đồ kị không chịu được.

Vì sao cô ta có thể thân nhiên cư xử, vì sao ánh mắt kia của cô ta nhìn mình giống như mình mới là vai hề? Vì sao?

“Vì sao?” Diệc Tuyết tức giận nói, đồ đạc đáng thương ở bên cạnh toàn bộ đều bị cô ta ném trên mặt đất.

“Xoảng” Âm thanh vang lên lập tức khiến cho không ít người chú ý.

Diệc Đồng một thân váy dài màu đen, mềm mại ưu nhã đi tới. Đôi mắt màu xám sáng long lanh, lông mày hơi nhọn, một vẻ phong tình nói không nên lời, phía dưới chiếc mũi tinh xảo là môi mỏng hồng diễm lệ. Đường cong cực kì gợi cảm, không phải vẻ gợi cảm tục tĩu mà là vẻ gợi cảm cao ngạo hoa lệ. Khêu gợi đồng thời lại khiến cho đàn ông không dám nổi lên lòng khinh nhờn. Bởi vì một thân khí chất cao quý cùng với nụ cười nơi khóe miệng như có như không của cô cũng khiến cho người ta nhìn ra cô không tầm thường.

“Tôi còn tưởng rằng là ai đó, hóa ra là cô a, tôi đã nói ở Diệc gia trừ cô ra còn có ai có thể làm ra hành động vô lễ như thế?” Giọng nói không sao cả lại toát ra vẻ chế nhạo không chút lưu tình.

Nghe thấy lời cô gái kia nói, sắc mặt Diệc Tuyết lập tức khó coi hơn. Sao Diệc Đồng lại đến nhà cô?

Nếu như ở bên ngoài, cô đã sớm tức giận ngút trời đáp lời, thế nhưng bây giờ cô ả lại chỉ có thể cắn răng không dám nói một câu, bởi vì người trước

mặt không phải người ả có thể đắc tội được.

Người bên ngoài đều cho rằng người của Diệc gia rất giỏi, lại không biết nội tình Diệc gia càng sâu, mà Diệc Tuyết ả ở Diệc gia chỉ thuộc về tầng chót mà thôi. Bởi vì ả cũng không phải con cháu trực hệ của Diệc gia, mà là phân hệ. Có lẽ ở trong gia tộc khác trực hệ và phân hệ chênh lệch không lớn nhưng ở Diệc gia lại có khác biệt thật lớn.

Ở trước mặt con cháu trực hệ, con cháu phân hệ căn bản không là cái gì, bởi vì người Diệc gia quan niệm huyết thống mới là tôn quý nhất, hơn nữa mỗi một thế hệ con cháu trực hệ đều chỉ có mấy người, thế hệ này của bọn họ chỉ có ba người là Diệc Hy, Diệc Đồng và Diệc Ly.

Diệc Hy là con trai duy nhất trong đám con cháu trực hệ của bọn họ ở thế hệ này, năm nay đã hai mươi bảy tuổi, là thiên tài hiếm thấy của Diệc gia, tướng mạo anh tuấn, tuấn mỹ người thường không thể tưởng tượng, con gái chỉ cần nhìn thấy một lần thì suốt đời khó quên được. Chỉ có điều hãn vẫn luôn theo đuổi thực lực và tri thức, vì Diệc gia làm ra cống hiến to lớn.

Thái độ đối xử với mọi người không tệ nhưng không phải kẻ nào cũng có thể thân thiết, thân là con cháu trực hệ, hãn đương nhiên có quan hệ tốt nhất với con cháu trực hệ.

Con cháu phân hệ bình thường rất ít khi có cơ hội tiếp xúc với hãn. Bởi vì thế nên ở Diệc gia có không biết bao nhiêu người hâm mộ Diệc Đồng, chỉ có điều thân phận của Diệc Đồng bọn hãn cũng không thể với tới, chỉ có thể ở trong lòng mơ ước mà thôi.

Diệc Đồng chính là công chúa chân chính trong toàn bộ Diệc gia. Cô ta không chỉ có tướng mạo cực kỳ đẹp, năng lực cũng hết sức mạnh mẽ, ở cùng một chỗ với Diệc Hy, hai người hợp tác hết sức ăn ý, thân là phụ nữ nhưng cô ta tuyệt đối không kém hơn so với cánh đàn ông, trong gia tộc cô ta rất được trọng vọng.

Mà Diệc Đồng và Diệc Hy thì lại có chút khác biệt. Mặc dù Diệc Hy không ở chung với con cháu phân hệ nhưng nếu con cháu phân hệ tìm hần, hần cũng sẽ không nói lời khó nói. Diệc Đồng lại không như thế, cô ta rất cao ngạo, cô ta căn bản không để ý tới con cháu phân hệ, ở trong mắt của cô ta thì con cháu phân hệ so với cô ta có chênh lệch rất lớn, căn bản không có bất kỳ quan hệ nào.

Về phần Diệc Ly người nhỏ tuổi nhất, thời điểm mới sinh ra không lâu đã bị nội gián bắt đi, những năm gần đây gia tộc vẫn đang tìm tung tích của Diệc Ly, chỉ có điều tới bây giờ vẫn không tìm được...

Có người nói cô ta đã chết, có người nói còn sống, chỉ là chưa tìm được, dần dần thành viên phân hệ bọn họ cũng quên đi chuyện này, chỉ có thành viên trực hệ là vẫn nhớ chuyện này.

Ở Diệc gia có một việc chuyện rất kỳ quái, cũng chính bởi điều này quyết định vì sao thân phận con cháu trực hệ có thể cao hơn thân phận con cháu phân hệ nhiều như vậy.

Bởi vì Diệc gia từ xưa cho tới mấy nghìn năm nay, vô luận lúc nào, con cháu trực hệ đều có thành tựu cao hơn rất nhiều con cháu phân hệ, thành tích của con cháu phân hệ tuyệt đối sẽ không vượt qua con cháu trực hệ, mấy nghìn năm qua chưa từng phát sinh ngoại lệ, cũng bởi vậy ánh mắt trường bối đều dừng lại trên người con cháu trực hệ, bởi vì bọn họ mới là hi vọng của Diệc gia.

Về phần tại sao Diệc Tuyết lại biết Diệc Đồng, việc này còn phải nói về chuyện từ mấy năm trước.

Lúc Diệc Tuyết còn rất nhỏ đã ra nước ngoài, cho tới tận mấy năm trước mới từ nước ngoài trở về, ở nước ngoài cô ta vẫn luôn sống cuộc sống của công chúa, chưa từng có chuyện gì khiến cho cô ta không hài lòng.

Cho dù về tới gia tộc, cô cũng không có bất luận bận tâm gì, cuộc sống cho tới bây giờ thậm chí còn làm cho cô ta quên mất cô ta chẳng qua chỉ là một con cháu phân hệ.

Ngày đó, Diệc Đồng giống như hôm nay mặc một bộ váy dài màu đen, khuôn mặt kiêu căng đi qua trước mặt ả, dường như không nhìn thấy ả. Tôn quý, từ trên cao nhìn xuống, không coi ai ra gì.

Diệc Tuyệt chưa từng gặp Diệc Đồng, cô ta chưa từng thấy qua cô gái nào cao quý toát ra từ trong xương cốt như vậy. Tới tận bây giờ cô ta đều cho rằng mình cao quý, nhưng lúc gặp được Diệc Đồng thì cô ta lại phát hiện mình so với cô cái gì cũng không phải.

Lập tức nói: “Mặc váy dài như vậy, giống như người ngu ngốc, có cái gì tốt mà kiêu căng.”

Kỳ thực Diệc Đồng mặc rất đẹp, chẳng qua Diệc Tuyệt bởi vì đố kỵ mới nói như vậy, nhỏ giọng nói cũng bị Diệc Đồng nghe thấy. Diệc Đồng lập tức dừng bước, ánh mắt nhìn về phía cô ta: “Còn nghị luận nữa, tôi sẽ khiến cô kiếp này không nói được nữa.”

Cô ả chưa từng thấy người bá đạo như vậy, lúc đó Diệc Tuyệt rất sững sốt, đối phương là người Diệc gia, mình cũng là người Diệc gia, đối phương dựa vào cái gì mà nói chuyện với mình như thế. Ánh mắt Diệc Đồng khiến cô ta có cảm giác sợ hãi, nhưng cô ta vẫn như cũ không chịu thua nói: “Cô cao ngạo cái gì chứ, có gì đặc biệt hơn người.” Nói xong Diệc Tuyệt lập tức xông về phía Diệc Đồng.

Ở nước ngoài, chưa từng có người nào dám bắt nạt cô ta, thế nhưng cô ta đã quên đây không phải nước ngoài mà là ở Diệc gia.

Nhìn thấy nắm tay Diệc Tuyệt, đáy mắt Diệc Đồng hiện lên vẻ chế nhạo càng thêm rõ ràng: “Ánh sáng của hạt gạo mà cũng dám so với nhật nguyệt phát sáng!”

Sau một khắc, Diệc Tuyết vĩnh viễn không quên được, lúc cô ta còn chưa thấy rõ động tác của Diệc Đồng thì cô ta đã ngã trên mặt đất không bò dậy nổi...

Từ đó về sau, Diệc Đồng nhìn thấy Diệc Tuyết đều cười chế nhạo.

“Thân là người Diệc gia, vẫn nên chú ý hình tượng một chút, nếu không đi ra ngoài chỉ khiến mất mặt gia tộc.” Lời nói lạnh nhạt, vẻ mặt Diệc Đồng như có như không nhìn Diệc Tuyết đang sững sờ đứng đó.

Diệc Đồng cũng không biết tại sao mình như thế, trong gia tộc người nhiều như vậy, cô cứ nhìn thấy Diệc Tuyết là cực kỳ khó chịu. Hành vi cử chỉ của cô ta không có một chút phong phạm của Diệc gia. Việc Diệc Tuyết dính hôn cô cũng nghe nói, nói thật cô rất xem thường việc này, chính mình không có biện pháp đạt được tình yêu của đàn ông lại muốn dựa vào gia tộc, loại thủ đoạn này ở trong mắt cô không thể nghi ngờ ti tiện tới cực điểm.

Nói xong khóe miệng Diệc Đồng hiện lên nụ cười chế nhạo càng sâu, tiêu sái xoay người rời đi, tựa hồ lười liếc mắt nhìn Diệc Tuyết một cái.

Lúc này Diệc Tuyết mới ngẩng đầu lên, trong mắt tràn đầy vẻ giận dữ, chỉ có điều dù tức giận cô ta cũng chỉ có thể nuốt xuống. Chỉ là nhìn bóng lưng Diệc Đồng rời đi, trong đầu của cô ta đột nhiên hiện ra một ý niệm trong đầu, không biết vì sao, nghĩ tới thần sắc vừa rời Diệc Đồng, trong đầu cô ta lại hiện lên thần sắc Dương Hiểu Đồng.

Khóe miệng hiện lên nụ cười chế nhạo, lời nói lạnh nhạt cùng với khuôn mặt không biểu cảm thật sự quá giống nhau, quả thực tựa như một người vậy.

Một lát sau cô ta lắc lắc đầu, mình đang nghĩ vớ vẫn gì vậy...

Dương Hiếu Đồng yên lặng tu luyện trên bệ cửa sổ, lại không biết cuộc sống của cô sắp phát sinh thay đổi thật lớn.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 181

Ngày hôm sau, Dương Hiếu Đồng nhận được điện thoại của bà Dương. Bà Dương nói cho cô biết mợ mang theo Tiểu Nhã nổi giận đùng đùng tìm tới cửa, nói muốn tìm cô, nhưng bà hỏi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì thì hai người lại nói muốn chờ Dương Hiếu Đồng trở về rồi nói.

Đối với việc này, Dương Hiếu Đồng đã sớm đoán được, lúc Tiểu Nhã không cam lòng rời đi, cô đã biết cô ta nhất định sẽ trở về thêm măm thêm muối nói với mợ, sau đó mợ sẽ mang theo cô ta tìm đến mình.

Loại xiếc buồn chán này, cô đã sớm thuộc lòng, nếu như trước đó ôm thái độ chế giễu mà đối đãi bọn họ, dù sao đối với cô cũng không tạo nhiều ảnh hưởng gì nên tùy ý bọn họ, chỉ có điều lần này sau khi Tiểu Nhã náo loạn một hồi, cô đã không còn hứng thú.

Dương Hiếu Đồng nhanh chóng về nhà, đối với hai người thân thích dư thừa kia cô không sao cả, chỉ có điều lỡ như họ bắt nạt mẹ cô thì cô không chịu được.

Mười phút sau, Dương gia.

Sau khi Dương Hiếu Đồng đi vào lọt vào vào mắt đầu tiên chính là bà Dương đang nở nụ cười hơi xấu hổ. Dương Hiếu Đồng vòng qua bà Dương thấy rõ tình hình trong phòng khách, ông Dương không ở nhà, chỉ có hai người mợ và Tiểu Nhã sắc mặt kiêu căng nhìn mình.

Khóe miệng giương lên nụ cười nhạt, kéo bà Dương ngồi trên sofa, không nói câu nào. Dù sao đối phương giả vờ cao ngạo không nói lời nào

thì liên quan gì tới cô.

Bà mợ nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đi vào, vốn cho rằng cô sẽ hỏi mình tại sao, không ngờ sau khi cô ta ngồi xuống lại không có động tĩnh gì, không nói câu nào còn thoải mái uống trà, điều này sao có thể không khiến cho bà ta tức giận! Cuối cùng vẫn là bà ta thiếu kiên nhẫn lên tiếng: “Hiểu Đồng, hôm nay vô luận như thế nào cô cũng phải cho đi một công đạo.”

Nghe bà ta nói, bà Dương kinh ngạc nhìn Dương Hiểu Đồng, sâu trong đáy mắt hiện lên vẻ lo lắng. Bà không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chỉ có điều nhìn thấy bộ dáng của chị mình có lý không buông tha người, nghĩ đến sự tình cũng không đơn giản.

Dương Hiểu Đồng ý bảo bà Dương không cần lo lắng, chột ánh mắt chuyển về phía mợ kinh ngạc nói: “Nha? Tôi cần cho mợ công đạo gì?”

“Cô còn không biết xấu hổ mà nói như thế? Tôi để Tiểu Nhã tới chỗ cô làm việc, là hi vọng cô có thể chiếu cố nó. Cô không chiếu cố nó thì thôi, còn cùng người trong công ty cùng nhau bắt nạt nó, đây là ý gì? Nếu cô không muốn để Tiểu Nhã tới đó thì lúc trước đừng đáp ứng, hà tất phải cố ý làm như vậy?”

Bộ dáng của mợ vì con gái bị bắt nạt mà tức giận ủy khuất, nếu không phải người biết chuyện đã xảy ra nhìn thấy, sợ rằng sẽ thật sự cho rằng chuyện đúng như bà ta nói.

Mà Dương Hiểu Đồng lại không có chút cảm xúc dao động nào, chuyện này ở trong mắt của cô từ đầu tới cuối chỉ là một chuyện cười. “Nếu như tôi muốn bắt nạt cô ta, hiện tại cô ta sẽ không khỏe mạnh đứng trước mặt của bà.” Lạnh lùng nhìn bà ta, cô đã không còn hứng thú tiếp tục đùa giỡn với bà ta.

Nghe cô nói, bà ta rõ ràng sững sốt, bà không ngờ Dương Hiểu Đồng sẽ nói ra lời như vậy, một lát sau mới phản ứng được: “Cô nói cái gì? Nó là

em họ của cô! Cô lại có thể nói ra lời như vậy?”

Bà ta chỉ tay về phía Dương Hiếu Đồng không ngừng chửi rủa, ngay cả bà Dương cũng có chút không chịu nổi, dù sao người bị chửi là con gái của bà.

Mà tình hình này chỉ giằng co vài giây mà thôi, Dương Hiếu Đồng nắm lấy ngón tay bà ta đang chỉ về phía cô: “Tôi ghét nhất người khác dùng ngón tay chỉ vào tôi, trừ phi bà không muốn ngón tay này nữa.” Trực tiếp gạt tay của bà ta ra.

“Chuyện này tôi không cần phải giải thích bất cứ điều gì, lúc trước cô ta trộm đồ, nếu như tôi muốn chinh cô ta, hiện tại cô ta đã ngồi tù trong trạm cảnh sát, bà không biết điều còn quấy nhiễu như vậy nữa, tôi lập tức báo cảnh sát, không tin bà cứ thử xem! Còn nữa, từ nay về sau đừng có đến nhà tôi, nhà tôi không chào đón loại thân thích như bà, đối với các người loại thân thích này, tôi chỉ cảm thấy sỉ nhục mà thôi. Nói thật, Dương Hiếu Đồng tôi sống hai mươi năm, thấy người cũng không ít, lần đầu tiên nhìn thấy người không biết xấu hổ giống như các người. Hiện tại tôi không có hứng thú với các người. Tôi rất bận, không giống các người, có thể rảnh rỗi như vậy, cho nên, hiện tại rút cho tôi.” Dứt lời, Dương Hiếu Đồng chỉ vào cửa lớn, lạnh lùng nhìn hai người.

Mợ và Tiểu Nhã đã sợ ngây người, lần trước lúc bọn họ tới thăm dò, mặc dù cảm thấy Dương Hiếu Đồng khí chất bất phàm nhưng cũng rất dễ nói chuyện. Dù sao lúc trước nhà của họ đối xử với gia đình Hiếu Đồng không tốt, về sau Dương gia vẫn đáp ứng bọn họ khiến họ cho rằng Dương gia dễ bắt nạt.

Chỉ cần bà nổi giận với em gái của mình thì có thể đối phó, nhưng hôm nay thái độ của cô cháu gái này lại cứng rắn như vậy, tuyệt đối không hề bận tâm mặt mũi của bà, không khỏi khiến cho sắc mặt bà ta khó coi rất nhiều.

“Tao là trưởng bối, sao mày có thể nói chuyện như thế, một chút giáo dưỡng cũng không có, mày...” Mợ còn chuẩn bị nói tiếp, lại bị Dương Hiểu Đồng trực tiếp cắt ngang.

“Đừng nói tôi vội, ít nhất tôi so với con gái bà có giáo dưỡng hơn, trộm đồ xong còn đổ tội trên đầu của tôi, bị nhiều người thấy như vậy cô ta không hề e lệ, da mặt dày như vậy chắc cũng học được từ mợ, thật sự rất giỏi.” Dương Hiểu Đồng cười nhạo vỗ tay.

“Mày!” Sắc mặt bà ta lập tức biến thành màu đỏ. Dương Hiểu Đồng miệng lưỡi bén nhọn phản kích lại khiến bà không nói được nữa, chột ánh mắt nhìn về phía em gái bên cạnh chưa từng mở miệng.

“Em gái, cô dạy ra con gái thật tốt, còn nói chúng ta khi dễ, tôi xem ra là các người đang bắt nạt thì có, thấy chúng ta không bản lĩnh thì khi dễ như vậy, thật giỏi, hừ!”

Bà Dương xấu hổ đứng ở đó không biết nên nói cái gì, hiện tại tình hình này hai mặt khó xử. Chỉ là nếu để cho bà lựa chọn, bà nhất định sẽ đứng về phía con gái bà. Nội dung bọn họ vừa nói chuyện mặc dù không nhiều nhưng bà cũng đoán được đại khái sự tình.

Tiểu Nhã đi Hiểu Đồng công ty làm việc không bao lâu còn dám trộm đồ của công ty, bà cũng nhìn không được. Đối với con gái của mình, bà cũng áy náy, nếu như trước không phải bởi vì bà Hiểu Đồng cũng sẽ không để Tiểu Nhã vào công ty mình làm việc. Cũng không biết Tiểu Nhã trộm đi bao nhiêu đồ, có thể có ảnh hưởng hay không?

“Chị, nếu như chị còn dám mắng Hiểu Đồng nhà tôi nữa, bây giờ chị lập tức đi đi, sau này quan hệ của chúng ta nhất đao lưỡng đoạn!”

Nghe bà nói, Dương Hiểu Đồng kinh ngạc, cho tới bây giờ bà Dương điển hình là kiểu người hiền lành, luôn tuân theo quy tắc sống nhiều năm,

lời này thật sự không giống với lời bà Dương thường nói, chỉ có điều nghe bà nói như thế, trong lòng cô cảm thấy thực sự rất hài lòng.

“Cái gì, cô đứng về phía con gái cô phải không, tốt, cô giỏi.”

“Bà còn không đi? Muốn tôi đuổi bà ra sao?” Dương Hiếu Đồng nhìn bà ta còn cố tình gậy sự, chân mày nhíu lại, quá phiền, chắc mấy người đàn bà chanh chua cũng chính là như vậy đi.

Ngay lúc Tiểu Nhã chuẩn bị rời đi, bà ta lại kéo Tiểu Nhã ngồi xuống, muốn bà đi, bà cứ không đi!

“Cô muốn tôi đi cũng có thể, cho tôi năm trăm ngàn, sau này tôi sẽ không lại tới quấy rầy các người.”

Biểu tình của bà ta rất đậm nhiên, tựa hồ đó là chuyện đương nhiên, mà bà Dương cũng phải thán phục công phu xử tử ngoại của bà ta.

“Ha ha.” Dương Hiếu Đồng cười to, đột nhiên nói: “Bà nói cái gì? Tôi dựa vào cái gì phải cho bà?”

“Nếu như cô không cho tôi, tôi lập tức nói chuyện này cho truyền thông, liền nói cô khi dễ chúng tôi, nói một đồng lớn đưa tin mặt trái, tôi nghĩ đến lúc đó kết quả của cô cũng không tốt đi?”

“Nha? Loại thủ đoạn này bà cũng có thể nghĩ ra được, thật sự rất giỏi a!” Dương Hiếu Đồng khen ngợi bà ta, sâu trong mắt hiện lên vẻ trêu tức mà người khác không nhìn thấy.

Bà ta có vẻ rất đặc ý, cái chủ ý này bà ta phải xem rất nhiều tạp chí mới nghĩ ra, tất nhiên rất đặc ý, bà cảm thấy Dương Hiếu Đồng là người có địa vị cao, nhất định hết sức quan tâm tới danh tiếng của mình, giống như rất nhiều nghệ sĩ cũng bởi vì tuôn ra những việc không chịu nổi mới xuống dốc không phanh.

Nhưng bà nghĩ sai rồi, Dương Hiểu Đồng cũng không phải minh tinh, cô dựa vào Âm Kim Mai Cô bán ra các loại đan dược, vô luận tính cách của cô thế nào, mọi người đều cần đan dược này.

“Cô vẫn nên ngoan ngoãn đưa tiền đi, nếu không cô nhất định sẽ hối hận.”

“Tôi còn không tin bà có năng lực khiến tôi hối hận!” Cả người Dương Hiểu Đồng toát ra khí thế sắc bén không thể địch nổi, thậm chí còn mang theo uy áp, người đàn bà này đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, từng bước tới gần bà ta.

“Nếu như bà dám làm như vậy, tôi sẽ để bà đời này không làm người được, bà tốt nhất nên tin lời của tôi nói, người không tin lời tôi nói hiện tại đều là người chết.” Khóe miệng nở nụ cười trêu tức trong mắt bà ta lại có vẻ tàn nhẫn như vậy.

Theo uy áp tăng lên, sắc mặt bà ta càng ngày càng khó coi, cuối cùng chịu không nổi trực tiếp ngồi trên mặt đất, vẻ mặt kinh hoàng nhìn Dương Hiểu Đồng. Dương Hiểu Đồng nói vào tai bà ta: “Bà quá ngu xuẩn, nên biết tôi có thể đứng ở độ cao này, nhất định có thủ đoạn của mình, nếu không muốn chết thì an phận một chút cho tôi.”

“Biết biết.” Bà ta giống như chú gà con gật đầu mổ thóc, gật đầu lia lịa, rất sợ Dương Hiểu Đồng cứ như vậy đánh chết bà ta, kéo Tiểu Nhã rất nhanh chạy đi.

Nhưng lúc bọn họ đi tới cửa, tiếng nói của Dương Hiểu Đồng lại lần nữa vang lên: “Mang những thứ đồ đã trộm toàn bộ hoàn trả lại, nếu không thì dọn nhà tới đồn cảnh sát đi.”

Mợ và cả Tiểu Nhã cứng đờ người, rồi nhanh chóng rời đi... Còn tiếp tục ở đây nữa bọn họ cũng không biết sẽ như thế nào?

Nhìn bóng lưng hai người vội vàng rời đi, Dương Hiểu Đồng cười lạnh, luôn luôn phải như vậy bọn họ mới có thể tỉnh ngộ.

“Hiểu Đồng, Tiểu Nhã trộm bao nhiêu thứ?” Bà Dương mở miệng hỏi.

Dương Hiểu Đồng hơi nướng mày không sao cả nhún nhún vai nói: “Con cũng không biết, dù sao lúc bọn họ trả lại sẽ biết, mẹ, sau này bọn họ lại đến mẹ không cần để ý tới bọn họ, mẹ đối đãi với bà ta như chị em nhưng mẹ nhìn xem bà ta căn bản cũng không coi mẹ là em gái. Loại người này con cũng không có hứng thú, càng không hi vọng mẹ phải chịu ủy khuất.”

Trong mắt bà Dương tràn đầy vui mừng: “Mẹ biết, yên tâm đi, sau này mẹ sẽ không để ý tới bọn họ.” Sự tình hôm nay bà coi như nhìn rất rõ ràng.

Dương Hiểu Đồng vốn không tính lấy lại những thứ đó nhưng cô cảm thấy số tiền đó thà rằng mình cho người khác, thậm chí đốt đi cũng không muốn cho đám người vô sỉ kia! Cho nên cô mới muốn lấy lại.

Ngày hôm sau, lúc Dương Hiểu Đồng ở công ty, Tuệ Mẫn đột nhiên cầm một cái túi cho cô, nói là người khác gửi tới nhưng không có kí tên.

Dương Hiểu Đồng nhìn cái túi trước mặt, nhíu mày, là ai gửi tới? Trong lúc nhất thời cô không nghĩ ra.

Mở túi ra trong đó có một con mèo búp bê đáng yêu, lấy ra nhìn, Dương Hiểu Đồng phát hiện là một búp bê ghi âm.

Nhẹ nhàng nhấn một cái, một giọng nói vang lên: “Hiểu Đồng, xin lỗi, anh không hi vọng xa vời cầu xin em tha thứ, thế nhưng anh vĩnh viễn chỉ yêu em.” Đơn giản mấy câu, lại làm cho Dương Hiểu Đồng ngốc trệ một lát.

Là Nghiêm Tuấn Trạch đưa tới, kể từ sau ngày tổ chức yến hội cô không còn thấy Nghiêm Tuấn Trạch. Cô cũng trốn tránh tất cả sự tình về Nghiêm Tuấn Trạch, cô sợ hãi chính mình sau khi nghe xong trong lòng sẽ không khống chế được rung động, cho dù nói cô là đà điều cô cũng không để ý. Cô tin chỉ cần rời xa thế giới của hắn, đợi sau một khoảng thời gian cô có thể thản nhiên đối mặt với tất cả.

Chỉ là hiện tại thời gian quá ngắn, tạm thời cô chưa thể tiếp thu được. Tiệc sinh nhật lần này là tiệc sinh nhật mà từ khi cô nhận thức được mọi chuyện đến bây giờ là buổi sinh nhật khó quên nhất. Ở bên Trương Doãn Kiệt vui sướng đến Nghiêm Tuấn Trạch thương cảm, loại cảm giác từ thiên đường rơi xuống địa ngục thật sự làm cho cô rất bất đắc dĩ.

Chỉ là Dương Hiểu Đồng đã quên, đó cũng không phải một người cho, Trương Doãn Kiệt cho vui vẻ, mà thống khổ lại là Nghiêm Tuấn Trạch mang đến...

Nhớ tới Trương Doãn Kiệt, Dương Hiểu Đồng không khỏi nhớ tới chuyện đêm đó, không biết hiện tại anh thế nào, nữ nhân (người trong viên huyết châu) kia hẳn không có lừa gạt mình, anh nhất định không có việc gì.

Chỉ là bây giờ cô thật sự không dám đi gặp Trương Doãn Kiệt, vẫn nên để sau một khoảng thời gian rồi nói đi, đến lúc đó sẽ không lúng túng nữa.

Nghiêm gia.

Nghiêm Tuấn Trạch ngồi trong sân, nhìn thân cây tới phát ngốc, hiện hắn đối với cái gì cũng không nổi lên hứng thú, trong đầu vẫn cứ nghĩ đến chuyện đã xảy ra đêm hôm đó. Hiểu Đồng nhất định rất khổ sở, hiện tại con búp bê đó chắc cô đã nhận được rồi nhưng cô sẽ dễ dàng tha thứ cho mình sao?

Tha thứ? Ha ha, Nghiêm Tuấn Trạch cười tự giễu, mình bây giờ có tư cách gì cầu xin sự tha thứ của cô ấy? Trong ngày sinh nhật của cô ấy không

chỉ không thể cho mang đến cho cô ấy chút vui vẻ nào lại còn làm cô ấy đau khổ như vậy, thậm chí còn ở trước mặt nhiều người khiến cho cô ấy mất mặt như vậy.

Cô ấy vẫn luôn kiêu ngạo như vậy, lúc ngẩng đầu lên nhìn thấy Diệc Tuyết bộ dáng kinh ngạc đó khiến hấn khắc sâu ấn tượng, đúng vậy, Hiếu Đồng như vậy mới là Hiếu Đồng chân chính, vô luận gặp phải tình huống gì, cô ấy vẫn luôn cao ngạo ưu nhã như vậy, điều này khiến hấn càng thêm áy náy đồng thời càng yêu Dương Hiếu Đồng hơn.

Hấn chỉ biết, kiếp này bóng dáng Dương Hiếu Đồng không thể xóa nhòa trong tâm trí của hấn, về phần Diệc Tuyết, nếu như lúc trước không có cảm giác nào thì hiện tại lại chán ghét thật sâu...

Hai người Nghiêm Tuấn Minh và Tống Nhã Thiến thấy trong phòng không có ai đoán được Nghiêm Tuấn Trạch ở trong này, quả nhiên hấn lại yên lặng một mình ngồi ở chỗ này.

Lúc trước khi Diệc Tuyết không có tới, hấn liền một người ngồi ở chỗ này, một câu cũng không nói, nhìn lá cây phát ngốc, không biết đang suy nghĩ gì nhưng bọn họ đều biết trong lòng hấn rất khổ sở.

Từ lần trước sau khi hấn và Diệc Tuyết tham gia tiệc sinh nhật Hiếu Đồng, thời gian hấn phát ngốc càng dài hơn, rất nhiều chuyện cũng không đi xử lý, trong gia tộc cũng tùy ý hấn, dù sao hấn đã vì gia tộc hi sinh quá nhiều.

Tống Nhã Thiến nhìn thấy bộ dáng đó của Nghiêm Tuấn Trạch thì trong lòng rất khổ sở, trước kia nhìn hấn và Hiếu Đồng quan hệ tốt như vậy, ngay cả cô cũng hâm mộ nhưng ông trời lại luôn trêu ngươi, để phát sinh chuyện như vậy. So với bọn họ, Tống Nhã Thiến phát hiện trước đây cô và Nghiêm Tuấn Minh gặp phải trở ngại cũng không là gì.

“Tuấn Trạch.” Nghiêm Tuấn Minh đi tới bên cạnh Nghiêm Tuấn Trạch, ngồi xuống ghế đá.

“Anh.”

“Ừ, em gần đây vẫn ở trong này...” Tiếp theo Nghiêm Tuấn Minh cũng không biết phải nói gì, bởi vì hẳn không biết nên nói như thế nào.

“Ha ha, không có gì, để em yên tĩnh một khoảng thời gian sẽ khá hơn.” Hẳn cũng không hi vọng bọn họ vì mình lo lắng, đây đều là lựa chọn của hẳn, dù cho kết cục rất thê lương cũng là hẳn tự mình lựa chọn.

“Anh hai đang oán giận nói em gần đây cũng không có tới thăm anh ấy. Anh ấy hành động bất tiện, chỉ có thể để em đi nhìn anh ấy.” Cho tới bây giờ quan hệ giữa anh hai với Tuấn Trạch tương đối khá, hẳn tin cùng anh hai nói chuyện, có lẽ Tuấn Trạch sẽ khá hơn một chút.

Nghe hẳn nói, Nghiêm Tuấn Trạch cười, hẳn biết anh hai lo lắng cho hẳn: “Lát nữa em qua đó.”

Trước hẳn vẫn chưa từng muốn anh hai phải lo lắng, thân thể anh ấy vốn không tốt, nếu như còn phải lo lắng cho mình, vạn nhất thân thể lại càng không tốt vậy thì nguy rồi.

“Nhã Thiến, lần sau chị đi xem Hiếu Đồng thế nào, trở về nói cho em biết tình hình của cô ấy được không? Em rất lo lắng cho cô ấy.”

“Yên tâm đi, ngày mai chị sẽ đi, Hiếu Đồng không phải cô gái không hiểu chuyện, cô ấy nhất định hiểu rõ nỗi khổ trong lòng cậu.” Thời gian nhận thức Dương Hiếu Đồng không ngắn, cô tất nhiên biết Dương Hiếu Đồng là một cô gái cực kỳ thông tuệ.

Đúng vậy, Hiếu Đồng vẫn luôn rất thông minh. Trên mặt Nghiêm Tuấn Trạch đột nhiên hiện lên vẻ thê lương: “Cho dù Hiếu Đồng hiểu rõ thì thế

nào? Em và cô ấy đã không thể nào, không phải sao? Em chỉ hi vọng cô ấy có thể nhanh chóng quên đi, sau đó tìm được hạnh phúc của cô ấy. Là lỗi của em, em hứa hẹn cho cô ấy tương lai lại nuốt lời, hiện tại mới phát hiện hóa ra em lại vô dụng như thế, ngay cả người mình yêu cũng không bảo vệ được...”

Tống Nhã Thiên muốn nói gì đó nhưng cuối cùng vẫn không nói gì, bởi vì cô thực sự không biết nên nói cái gì để an ủi hẳn. Nghiêm Tuấn Trạch quá thông minh, tất cả mọi chuyện hẳn đã nghĩ rất thấu triệt, chính mình nói cái gì cũng không có tác dụng.

“Chị tin, Hiếu Đồng sẽ không hận cậu, chị tin chắc như vậy.”

“Cảm ơn.”

Sau khi hai người đi rồi, tâm tình Nghiêm Tuấn Trạch bắt đầu không bình tĩnh được nữa. Nếu như Hiếu Đồng hận hẳn, ít nhất còn có thể một đời nhớ hẳn, không biết tương lai sau này cô ấy có thể hoàn toàn quên mất hẳn hay không? Lúc này hẳn mới phát hiện hóa ra hẳn sợ hãi bị người khác quên đi như thế.

Sau khi Diệc Đồng đi rồi, Diệc Tuyết lại lần nữa bắt đầu nổi điên, ở trong nhà mình cô ả đương nhiên không cần cố kị điều gì, cha mẹ đối xử với cô ả cực kì tốt.

Nghe thấy tiếng vang này, rất nhanh, ba mẹ Diệc Tuyết đã chạy tới. “Bảo bối, con làm sao vậy? Lại nổi giận, có người bắt nạt con sao?” Bà Kỳ hỏi.

Lần này Diệc Tuyết đi Nghiêm gia nhìn Nghiêm Tuấn Trạch, lúc trở về lại nổi giận. Chẳng lẽ Nghiêm Tuấn Trạch đối xử với nó không tốt? Nghĩ tới đây, sắc mặt bà Kỳ cũng khó coi.

“Mẹ, lần này ra ngoài, con sắp tức chết rồi.” Nghe thấy bà Kỳ quan tâm, Diệc Tuyết làm nũng nói.

“Nghiêm Tuấn Trạch bắt nạt con?”

“Không phải anh ấy, anh ấy đối xử với con rất tốt.” Về điểm này, Diệc Tuyết vẫn nói dối, cô sợ nếu như mình nói Nghiêm Tuấn Trạch đối xử rất lạnh nhạt với mình mẹ cô sẽ không cho cô ở cùng một chỗ với Nghiêm Tuấn Trạch, lúc đó phải làm sao bây giờ?

“Vậy còn còn có ai có thể bắt nạt con?”

“Là một người tên là Dương Hiếu Đồng, cô ta lại...” Diệc Tuyết đem chuyện đã xảy ra trên yến hội thêm mắm thêm muối nói một phen.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 182

Sau khi mẹ Diệc Tuyết – Diệc Thiên Quang nghe Diệc Tuyết nói một hồi liền tức giận vỗ bàn: “Cái gì? Nha đầu kia lại dám đối xử với con như thế?”

Bởi vì tức giận, khuôn mặt xinh đẹp của Diệc Thiên Quang trở lên vằn vẹo: “Dám khi dễ bảo bối của ta, nhất định phải khiến cô ta hối hận! Không phải chỉ là bạn gái trước kia Nghiêm Tuấn Trạch thích sao, hiện tại Nghiêm Tuấn Trạch là của con, cô ta có cái gì tốt mà kiêu ngạo?”

Diệc Tuyết thấy mẹ mình nói như thế thì rất hưng phấn, cô ta biết chỉ cần trở về nói cho bà. Mẹ cô ả nhất định sẽ giúp ả trút giận, chỉ cần mẹ ra tay, vậy đối phó với Dương Hiểu Đồng không phải rất dễ dàng sao? Hiện tại ả chỉ muốn xé nát mặt của cô ta, để cô ta phải cầu xin mình tha thứ.

Mỗi khi nghĩ tới cô ta lúc nào cũng toát ra khí chất cao quý, ả đổ kị tới mức muốn phá hủy hoàn toàn, dựa vào cái gì, Diệc Đồng ở trước mặt ả luôn tỏ vẻ cao quý còn chưa tính, nữ nhân kia dựa vào cái gì mà cũng như vậy?

Tại sao ả không thể có cảm giác đó? Chỉ có bản thân ả mới biết trong lòng mình cũng rất hi vọng ả có thể có khí chất như vậy, chỉ nhẹ nhàng thoáng nhìn lập tức khiến cho người khác không thể dời mắt, nhưng vô luận làm như thế nào ả cũng không làm được, đương nhiên trên mặt ả cho tới bây giờ cũng không thể hiện ra chính mình hâm mộ điều đó.

“Mẹ, cô ta luôn dùng mọi biện pháp muốn câu dẫn Nghiêm Tuấn Trạch. Trước kia dù sao Nghiêm Tuấn Trạch cũng có cảm tình với cô ta, con

sợ...” Diệc Tuyết giả vờ khó xử nói, chỉ có điều, sâu trong mắt lại hiện lên vẻ đặc ý khi âm mưu thực hiện được.

“Cái gì? Cô ta lại còn không biết xấu hổ như vậy? Mẹ đi xử lí cô ta, dám phá hoại hạnh phúc của con gái mẹ là tội không thể tha thứ!” Diệc Thiên Quang bá đạo nói. “Bảo bối, con hi vọng mẹ xử lí cô ta thế nào?”

Biểu tình của Diệc Thiên Quang giống như đó là điều đương nhiên, căn bản không hề nghĩ tới là con gái của bà ta đã phá hoại hạnh phúc của người khác, cho rằng thu thập người khác là điều hiển nhiên, không khó coi chút nào.

“Bà xã, chuyện này em cũng đừng nhúng tay vào.” Diệc Thiên Hựu nhíu mày nói, con gái của mình là hạng người gì hẳn còn không rõ ràng sao? Lúc nào cũng là cô đi bắt nạt người khác, thành công thì cười đặc ý, nếu thất bại sẽ trở lại tìm bọn họ, nhiều năm như vậy hẳn đã sớm hiểu rõ rồi.

Diệc Thiên Quang xoay người nhìn Diệc Thiên Hựu: “Ông xã, con gái của chúng ta bị khi dễ, anh còn nói muốn em mặc kệ? Rốt cuộc anh có thương con gái hay không vậy?”

“Tôi không phải ý này. Đây đều là chuyện nhỏ của mấy đứa trẻ, em làm như vậy là chuyện gì xảy ra, hiện tại Tuyết nhi cũng không còn nhỏ nên để cho nó học cách tự xử lý mọi việc, huống hồ không bao lâu nữa nó phải kết hôn, đến lúc đó cũng không thể hơi chút xảy ra chuyện gì lại chạy về nhà mẹ đẻ.”

Nghe ông nói, Diệc Thiên Quang chống nạnh hỏi ngược lại: “Vậy thì có cái gì không được?”

“Thôi... Tùy hai người vậy.” Thấy mình nói như thế nào họ cũng không hiểu, Diệc Thiên Hựu cũng buông tha, nếu không đến lúc đó bọn họ lại gây chuyện với mình còn phiền toái hơn.

Diệt Thiên Hựu cũng chỉ có một đứa con gái là Diệt Tuyết, đương nhiên ông hết sức yêu thương. Diệt Tuyết dưỡng thành tính cách cao ngạo, tự cho là đúng một phần nguyên nhân rất lớn là do Diệt Thiên Quang, bởi vì bản thân Diệt Thiên Quang vốn là một người như thế. Diệt Tuyết vẫn đi theo bên người Diệt Thiên Quang, dần dần cũng biến thành như vậy.

Mỗi khi có việc Diệt Thiên Quang đều sẽ ra mặt giải quyết giúp cô ta, do vậy cũng trở thành một loại thói quen. Diệt Thiên Hựu cũng hiểu đây là thói quen xấu, chỉ có điều ngại Diệt Thiên Quang nên cũng tùy ý bọn họ tiếp tục như vậy. Bọn họ là người Diệt gia, dù sao ở bên ngoài người dám đắc tội Diệt gia rất ít, cho nên cũng không cần lo lắng quá mức.

Diệt Thiên Hựu nói xong thì xoay người rời khỏi, dù sao ở lại đó cũng không có tác dụng gì. Diệt Tuyết và Diệt Thiên Quang bắt đầu thương lượng kế hoạch tiếp theo.

“Mẹ, Dương Hiểu Đồng kia cũng là người tu chân, hơn nữa thực lực còn cao hơn so với con.” Diệt Tuyết nhớ tới vấn đề này vội vàng nói.

“Cô ta cũng là người tu chân? Thực lực cao hơn con bao nhiêu?” Diệt Thiên Quang kinh ngạc.

Dương Hiểu Đồng cũng không phải người của mấy tu chân thế gia như Nghiêm gia kia, cũng không phải người nhà bọn họ, sao có thể tu chân, hơn nữa, thực lực còn cao hơn so với Diệt Tuyết?

Mặc dù Dương Hiểu Đồng tu chân, điểm ấy có chút kinh ngạc, lại cũng có thể thoải mái, dù sao ở Trung Quốc người tu chân rất ít nhưng cũng không phải trừ mấy thế gia bọn họ ra sẽ không có những người khác, vẫn có một vài người tu luyện phân tán, chỉ có điều những người đó cũng không thể có thành tựu gì, dần dần càng ngày càng ít, tốc độ bọn họ tu luyện so với Diệt gia bọn họ tất nhiên không bằng.

Tuổi của Dương Hiểu Đồng cũng không kém mấy tháng so với Diệc Tuyết, cô ta có thể dựa vào chính mình một đường tu luyện tới thực lực cao hơn so với Diệc Tuyết. Chuyện này không chỉ khiến người kinh ngạc, mặc dù thiên phú của Diệc Tuyết không tính rất mạnh nhưng cũng là trung đẳng, mà cô ta...

Trừ phi người có thiên phú dị thường kinh khủng mới có thể làm được như vậy.

“Con cũng không biết cụ thể cô ta mạnh hơn con bao nhiêu, chỉ có điều uy áp cô ta phát ra khiến con thở không nổi, không thể phản kháng.” Diệc Tuyết nhú mày nói, trên mặt còn hiện lên vẻ không cam lòng, phải biết, ngày hôm đó ả cũng không nghĩ tới Dương Hiểu Đồng là người tu chân và có thực lực cao hơn mình. Vốn ả còn chuẩn bị để Dương Hiểu Đồng biết mình là người tu chân khiến cô ta hiểu chênh lệch giữa mình và cô ta thế nào.

Không ngờ tất cả dự định đều ngấm nước nóng, từ sau khi chuyện xấu xảy ra trên yến hội, Dương Hiểu Đồng chính là một chuyện xấu lớn nhất, chiêu số bách phát bách trúng của ả đều mất đi hiệu lực ...

“Nói như vậy, thực lực của cô ta ít nhất cao hơn con một cấp, không có việc gì, Diệc gia chúng ta còn không chinh được cô ta sao? Bảo bối, con vừa trở về, trước nghỉ ngơi hai ngày, đến lúc đó mẹ với con đi tìm cô ta?” Lần này Diệc Tuyết đã mấy ngày không trở về, bà thực sự rất nhớ cô.

“Đương nhiên được, mẹ.” Diệc Tuyết cười hì hì ôm lấy Diệc Thiên Quang, ở trong lòng nói thầm: Dương Hiểu Đồng, dám khi dễ tôi sẽ phải trả giá thật nhiều, chờ xem, nhìn xem tới lúc đó cô phải cầu xin tôi tha thứ thế nào?

Chỉ cần nghĩ đến một ngày đó, khóe miệng Diệc Tuyết lại không nhịn được khê giương lên.

Dương Hiểu Đồng lại hoàn toàn không biết sắp tới có nhiều người muốn tìm mình... Lúc này cô đang ở bang Hải Diễm xử lý công việc, hiện tại thế lực bang Hải Diễm gần như lớn gấp đôi so với trước cho nên lượng công việc cũng nhiều hơn.

Đương nhiên lượng công việc đó đối với Dương Hiểu Đồng chỉ bằng một bữa ăn sáng. Người khác làm việc sẽ cảm thấy mệt mỏi nhưng tố chất thân thể Dương Hiểu Đồng mạnh hơn người bình thường rất nhiều, đương nhiên sẽ không có cảm giác này. Hơn nữa việc này không hề phức tạp, trong bang Hải Diễm có kế toán giúp tính sổ sách, rất nhiều chuyện có thể giao cho Trần Vĩ và ba anh em Trương Vân, nếu không hiện tại cô sẽ bận tới đầu óc choáng váng.

Công việc ở bang Hải Diễm tuy nhiều nhưng giải quyết rất nhanh, trên cơ bản Dương Hiểu Đồng chỉ cần xác định một chút là được rồi. Hiện tại vừa mới thôn tính bang Cuồng Lang không lâu, nội bộ còn chưa đủ ổn định, Dương Hiểu Đồng chuẩn bị chờ sau khi nội bộ ổn định lại, từng bước một khiến cả Thụy Thành chỉ tồn tại một bang Hải Diễm!

Huấn luyện võ học Dương Hiểu Đồng đã tìm được, hiện tại buổi trưa mỗi ngày các thành viên bang Hải Diễm đều luyện võ, hơn nữa Dương Hiểu Đồng còn thiết lập chế độ thưởng để bọn họ có động lực, mỗi một người đều liều mạng huấn luyện, bọn họ có ai không hi vọng mình có thể trở hết tài năng trước nhiều người?

Chỉ cần đứng đầu, cuộc sống kia cũng không phải thân phận tiểu đệ hiện tại có thể sánh bằng, làm lão đại ai mà không muốn? Bọn họ đã có thể làm được, loại cuộc sống có thể bỏ mạng bất cứ lúc nào tất nhiên cũng có dã tâm.

Lúc Dương Hiểu Đồng tới luyện võ trường liền nhìn thấy cảnh tượng tất cả mọi người đổ mồ hôi như mưa, trong lòng cô cảm thấy rất vui vẻ. Tin rằng chỉ cần tiếp tục như vậy, không cần bao lâu nữa thực lực bang Hải

Diễm tuyệt đối sẽ tăng mạnh trên diện rộng, cái cô muốn không phải là một đám đám ô hợp, mà là một nhóm có thực lực tinh anh.

Mỗi tháng khảo hạch một lần, vừa lúc có thể tìm ra nhân tài kiệt xuất từ nhóm người đó, giúp đỡ việc quản lý bang Hải Diễm, mà tuyển ra nhân tài cũng là mỗi tháng khảo hạch một lần, do những người khác khiêu chiến, một khi thất bại sẽ phải giao ra quyền hành trong tay ra, như vậy cũng bảo đảm mọi người đều sẽ không ngừng nỗ lực, loại động thái cân bằng đó hiển nhiên là khởi đầu tốt.

Việc làm ăn của Âm Kim Mai Cô luôn rất tốt, Dương Hiếu Đồng không cần lo lắng quá nhiều. Hiện tại cô đã thành công luyện chế đan dược trị liệu ung thư não, cô chuẩn bị hai ngày nữa sẽ bắt đầu bán ra, mượn cơ hội này từng bước đề cao địa vị của Âm Kim Mai Cô.

Công ty chi nhánh ở S thành đã xây dựng gần như hoàn thành hết, khoảng chừng mười ngày sau đã có thể tiến hành cắt băng khai trương. Dương Hiếu Đồng đã bắt đầu tìm người chuẩn bị chuyển hàng qua đó, bởi vì công ty phát triển rất nhanh, cho nên bên A thành ở Thụy Thành cũng bắt đầu xây dựng công ty chi nhánh, mục tiêu đầu tiên của cô là khống chế toàn bộ thị trường Trung Quốc, sau đó sẽ tiến quân ra nước ngoài. Tuy rằng cần thời gian không ngắn nhưng chỉ cần Dương Hiếu Đồng nguyện ý thì thời gian tuyệt đối có thể rút ngắn.

Dù sao người khác mở công ty, vấn đề lớn nhất là tiền vốn nhưng đối với Dương Hiếu Đồng điều không cần lo lắng nhất chính là tiền vốn.

Dương Hiếu Đồng vừa mới trở lại Âm Kim Mai Cô, Tuệ Mẫn đã nói cho cô biết Tống Nhã Thiến tới, lúc này đang đợi mình trong phòng làm việc. Cô vừa mở cửa đã thấy Tống Nhã Thiến một thân trang phục mùa thu, hôm nay Tống Nhã Thiến hấp dẫn hơn nhiều so với trước kia, vẻ xinh đẹp thoát nhìn cơ trí mà lại ôn nhu, có lẽ bởi vì có tình yêu, sắc mặt cô nhìn qua hồng nhuận và hạnh phúc hơn rất nhiều.

Chỉ có điều nhìn thấy cô ấy như vậy tâm tình Dương Hiểu Đồng đặc biệt phức tạp, trước kia Nhã Thiến cùng Nghiêm Tuấn Minh trở về, sau đó từ chỗ Nghiêm Tuấn Trạch cô có nghe được hai người bọn họ đã thành công được ở cùng một chỗ. Hiển nhiên lần này Nhã Thiến qua đây có quan hệ tới Nghiêm Tuấn Trạch, dù cho không phải quan hệ trực tiếp cũng là quan hệ gián tiếp.

Tống Nhã Thiến nghe thấy tiếng cửa mở lập tức cao hứng xoay người lại, quả nhiên nhìn thấy Dương Hiểu Đồng. Hôm nay Dương Hiểu Đồng mặc áo khoác màu xanh kiểu Hàn đáng yêu, bên dưới mặc kết hợp một chiếc quần ngố, cùng đôi bốt màu đen khiến cô càng thêm xinh đẹp.

Trang phục đơn giản lại toát ra một phen phong tình khác biệt, Tống Nhã Thiến không khỏi cảm khái: Phật dựa vào kim trang, người dựa vào ăn mặc, nhưng dường như bất cứ trang phục nào mặc trên người Hiểu Đồng đều đẹp như vậy, cô thầm nghĩ, cho dù Hiểu Đồng mặc trên người là hàng vỉa hè cũng sẽ giống như mặc hàng hiệu.

“Nhã Thiến, chị từ Yên Kinh trở về lúc nào?” Dương Hiểu Đồng cười nói, trên mặt không có lộ ra chút cảm xúc nào.

“Đương nhiên là tới thăm em một chút, gần đây thế nào?”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 183

“Ha ha, em vẫn như vậy thôi còn có thể thế nào chứ? Ngược lại gần đây sắc mặt chị ngày càng hồng nhuận không ít nga, rất vui vẻ đi?” Trên mặt Dương Hiểu Đồng mang theo nụ cười chân thành. Chuyện của cô và Nghiêm Tuấn Trạch không có bất kỳ quan hệ nào tới Nhã Thiến.

Tổng Nhã Thiến nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng trong lòng cũng không dễ chịu. Bây giờ mình rất tốt nhưng Hiểu Đồng thì... Lúc trước vẫn nhờ có hai người Hiểu Đồng giúp cô mới có thể ở cùng một chỗ với Nghiêm Tuấn Minh.

“Hiểu Đồng, chuyện của hai người chị cũng biết, em cũng biết trong lòng Nghiêm Tuấn Trạch có nỗi khổ.” Mặc dù biết chuyện này Nghiêm Tuấn Trạch phải xin lỗi Hiểu Đồng. Nhưng nhìn Nghiêm Tuấn Trạch cả ngày mang bộ dáng không có tinh thần âm thầm đau khổ, cô vẫn không nhin được mà nói giúp hẵn.

“Ngồi xuống rồi nói đi.” Nụ cười trên mặt Dương Hiểu Đồng nhạt đi mấy phần, hiển nhiên cô không muốn ý đề cập tới đề tài này. “Nhã Thiến, chị đã qua đây thăm em thì đừng nói tới những chuyện không liên quan khác!”

Cô đã quyết tâm sau này tuyệt đối không có bất kỳ dính dáng tới Nghiêm Tuấn Trạch, sự tình có liên quan Nghiêm Tuấn Trạch cô cũng không muốn biết, tha thứ hay không tha thứ đã không còn quan trọng.

“Hiếu Đồng, chị cũng không muốn, nhưng em không biết Tuấn Trạch hẳn...”

Lời còn chưa nói hết Dương Hiếu Đồng đã cắt ngang lời Tống Nhã Thiến: “Hiện tại em và hẳn đã không còn quan hệ. Nhã Thiến, nếu như lần này chị tới đây chỉ vì muốn giải thích cho Nghiêm Tuấn Trạch thì hiện tại em rất bận, không có thời gian tiếp chị.” Nói xong Dương Hiếu Đồng đi về phía bàn bên cạnh, nghiêm nhiên chuẩn bị xử lý công việc.

Thấy tình trạng đó, Tống Nhã Thiến thở dài, xem ra Hiếu Đồng đã quyết tâm không để ý tới Nghiêm Tuấn Trạch, quen biết Dương Hiếu Đồng lâu như vậy, lần đầu tiên nhìn thấy bộ dáng kiên quyết như thế của cô ấy, nhiều lời cũng vô ích, hiện tại cô đã nhìn thấy. Cuộc sống của Hiếu Đồng vẫn như bình thường cũng không phải không gượng dậy nổi, không có thương tâm, nghĩ, sau khi Tuấn Trạch biết, trong lòng cũng sẽ dễ chịu hơn rất nhiều.

“Được rồi, chị không nói chuyện này nữa, đã lâu không gặp, em có thể dành chút thời gian đưa chị đi đâu chơi vui vẻ được không?”

Nghe cô nói, Dương Hiếu Đồng buông văn kiện trong tay xuống: “Cái này còn được, đi thôi, chị muốn đi đâu?”

Khiến Dương Hiếu Đồng kinh ngạc chính là nơi Tống Nhã Thiến muốn cô đưa đi chơi, chỉ có điều cô cũng không cự tuyệt, cô biết Tống Nhã Thiến muốn cho cô thả lỏng tâm tình.

Đó là núi Lăng Sơn, đều nói Ngũ Nhạc trở về không nhìn sơn, Lăng Sơn trở về không nhìn nhạc. Dương Hiếu Đồng cũng đang muốn kiến thức một phen, có lẽ sẽ có một phen cảm ngộ khác cũng không nhất định.

Đứng dưới chân núi Lăng Sơn ngẩng đầu nhìn lên ngọn núi cao chót vót, trong lòng Dương Hiếu Đồng không khỏi cảm khái, nơi đây tụ tập rất nhiều du khách các nơi, trên mặt mỗi người đều mang theo nụ cười thoải mái vui

vẻ, hoặc đi cùng người yêu hoặc người một nhà. Nói chung thoát nhìn hết sức ấm áp khiến trên mặt Dương Hiếu Đồng không khỏi hiện lên nụ cười.

Hai người không chọn cáp treo đi thẳng lên núi mà cô và Tống Nhã Thiến quyết định đi bộ lên núi, niềm vui leo núi và quá trình leo lên đỉnh núi rất có cảm giác thành tựu. Dương Hiếu Đồng là người tu chân, điểm ấy đối với cô mà nói thật sự rất dễ dàng nhưng điều khiến người ta kinh ngạc chính là Tống Nhã Thiến, cô ấy leo núi mặt không đỏ, hơi thở không gấp.

“Em... đến giữa sườn núi a, Hiếu Đồng sao em một chút cũng không mệt vậy?” Trước đây số lần cô leo núi cũng không ít, có thể được như vậy cũng rất bình thường, nhưng Hiếu Đồng thoát nhìn so với đi đất bằng cũng không có khác biệt gì.

“Ha ha, thân thể khỏe mạnh, cho tới bây giờ cũng không có đến chơi đùa, bây giờ nhìn lại thực sự không tệ a, đứng giữa sườn núi nơi này, con người đứng dưới chân núi nhỏ bé giống như con kiến vậy!” Cô chỉ cảm giác tâm tình có chút kiềm chế, hiện tại đã tốt hơn nhiều.

“Đúng vậy, thoát nhìn đây là nơi thả lỏng rất tốt, chỉ có thể nhìn một chút, căn bản không biết bọn họ đang làm cái gì?”

“Thế nào, ra ngoài chơi một chuyến, tâm tình tốt hơn không ít chứ?” Nhìn thấy nụ cười trên mặt Dương Hiếu Đồng, Tống Nhã Thiến cũng cười nói: “Đích xác không tệ, cảm ơn em.”

Hai người tiếp tục leo lên phía trên, khi đang chuẩn bị đi qua cầu treo bằng dây cáp trong lòng Dương Hiếu Đồng đột nhiên dâng lên cảm giác bất an, cho nên Dương Hiếu Đồng kéo Tống Nhã Thiến chuẩn bị đi lên lại.

Trong mắt Tống Nhã Thiến hiện lên vẻ nghi hoặc: “Hiếu Đồng?”

Dương Hiếu Đồng chỉ cau mày nói: “Trước tiên chị đừng đi lên.” Đem Tống Nhã Thiến ở lại tại chỗ, Dương Hiếu Đồng đi sang bên cạnh, đột

nhiên “Xé kéo” một tiếng, kèm theo tiếng du khách thét chói tai, hóa ra cây cầu cáp treo gần Dương Hiếu Đồng bọn họ bên này bị đứt!

Trong lúc mọi người kinh hoàng thét chói tai, đột nhiên mọi người sửng sốt, bởi vì bọn họ không có ngã xuống. Dương Hiếu Đồng nắm lấy một bên dây cáp của cây cầu, mà bên cạnh Dương Hiếu Đồng còn có một đôi tay khác.

Khi vừa phát hiện ra cô đã lập tức nắm lấy dây cáp, mà đồng thời cùng lúc đó còn có một người khác cũng cấp tốc nắm lấy dây cáp, vào giờ khắc này, Dương Hiếu Đồng biết người bên cạnh cô cũng giống như cô đều không phải người bình thường.

Nhìn về phía bên cạnh, khiến Dương Hiếu Đồng cũng không khỏi sửng sốt, bởi vì cô chưa từng gặp người đàn ông nào xinh đẹp như vậy! Không sai, chính là xinh đẹp.

Hắn có mái tóc màu râm nắng dài tới vai, không giống với thanh niên bình thường có kiểu tóc đầu cua, tóc của hắn cũng không có rườm rà lại càng không làm cho người ta cảm thấy hắn không giống đàn ông, ngược lại có một cảm giác nói không nên lời, khiến cho người ta khắc sâu ấn tượng.

Diện mạo so với Phan An, làn da quả thực còn hoàn hảo hơn so với con gái, đôi môi mỏng đỏ tươi, dáng người cao to, một đôi mắt màu râm nắng lại có chút sắc tím, nhưng màu tím cũng không rõ ràng, chỉ có điều ở dưới ánh mặt trời lại rất bắt mắt.

Khiến Dương Hiếu Đồng cảm thấy kỳ quái chính là cô xác định mình cho tới bây giờ chưa từng thấy qua người này, thế nhưng cô lại không hề có lòng phòng bị với người này, thậm chí còn có cảm giác muốn thân cận, đây là vì sao? Dương Hiếu Đồng rất nghi hoặc.

Diệp Hy nhìn cô gái trước mặt đang cùng mình nắm lấy dây cầu, nhẹ nhàng khoan khoái lại xinh đẹp tao nhã, không giống những nữ sinh bình

thường khác khiến cho mình giống như hoa hồ điệp hay cây thông Noel. Cách ăn mặc của cô đơn giản lại có phẩm vị, khiến người ta liếc mắt nhìn cũng thấy thoải mái, ngũ quan xinh xắn còn đẹp hơn so với bất cứ mình tinh nào.

Lúc này cô ấy đang nhìn chăm chăm hấn nhưng hấn có thể nhìn ra trong mắt của cô gái hiện lên vẻ nghi hoặc, tuyệt đối không phải loại ánh mắt hoa si, chính vì vẻ nghi hoặc đó khiến hấn cũng nhìn cô.

Hấn – Diệc Hy tự cho mình siêu phàm, đối nữ sinh bình thường cũng không quan tâm, nên cho dù xung quanh hấn có rất nhiều phụ nữ nhưng đến bây giờ hấn vẫn chưa có bạn gái, hoa si hấn càng không buồn để ý tới, chỉ có điều cô gái này lại khác, không hiểu sao hấn có cảm giác muốn thân thiết với cô gái này.

Không phải cảm giác thích giữa nam và nữ, nó tương tự như tình cảm anh em với nhau. Ở trong nhà, hấn chỉ có một người em gái là Diệc Đồng, tính cách Diệc Đồng cũng giống như hấn đều cao ngạo, chưa bao giờ đối đãi với nhau như anh em bình thường, phương thức ở chung giữa hấn và Diệc Đồng giống bạn bè hơn, nhưng nhìn cô gái trước mặt hấn thực sự rất muốn xem cô như em gái của mình.

Loại cảm giác kỳ lạ lại vô cùng khó hiểu này lại không khiến người khác phản cảm, lần đầu tiên gặp mặt đã có loại cảm giác này, Diệc Hy cũng rất hứng thú.

Ngay lúc hai người nhìn đối phương, những người khác lại càng ngây ngốc sửng sốt, bọn họ nhìn thấy cái gì?

Dây cáp cầu treo to như vậy mà trên cầu còn đứng hơn trăm du khách, vậy mà bọn họ có thể dùng hai tay kéo lại? Điều này quả thực đã phá vỡ nhận thức của bọn họ.

Không khỏi xem lại hai mắt của mình rồi cùng nhìn nhau liếc mắt một cái, càng xác định chính mình không hề nhìn lầm, đây là người sao? Trọng lượng mỗi người bọn họ gánh chịu cũng phải đến năm nghìn cân đó. “Mọi người mau trở về a!” Sau đó một người kịp phản ứng rất nhanh hô lên.

Nghe hẳn nói, mọi người mới phản ứng từ trạng thái xuất thần nhao nhao chạy về phía hai đầu. Lông mày Dương Hiểu Đồng lập tức nhíu lại, trạng thái yên lặng vốn hoàn hảo, hiện tại mọi người cùng nhau chạy khiến trọng lượng gia tăng không ít, dù là cô cũng có chút cố hết sức.

Diệp Hy nhìn Dương Hiểu Đồng nhăn lông mày, cũng biết ý nghĩ của cô. Tay hẳn liền dùng lực, khiến phần lớn sức nặng đều dồn lên trên người hẳn, đồng thời nói với người phía sau: “Mau tìm nhân viên phụ trách qua đây.”

Dương Hiểu Đồng rõ ràng cảm giác được gánh nặng nhẹ hơn một chút, không khỏi nhìn sang bên cạnh, lại nhìn thấy người đàn ông có gương mặt tuyệt mỹ vô song bên cạnh kia đang nở một nụ cười nhợt nhạt, không khỏi có chút sững sốt.

“Tiếp tục kiên trì thêm một lát, bọn họ rất nhanh sẽ trở lại.” Diệp Hy cười nói, chẳng biết tại sao dường như hôm nay tâm tình của hẳn cực kì tốt, bình thường làm gì có chuyện hẳn chủ động nói chuyện trước.

Dương Hiểu Đồng gật đầu, rất nhanh, trên cầu treo đã không còn người. Lúc này này nhân viên công tác cũng đã chạy tới, hai người giao sự tình cho nhân viên công tác sau đó trở về, các du khách được cứu nhao nhao nói cảm ơn với hai người.

Hai người đều là tuấn nam mỹ nữ khó gặp, đẹp tới mức không dời mắt được, thậm chí có người còn vội vàng lấy máy ảnh ra chụp ảnh hai người, còn có người hỏi hai người bọn họ có thể kí tên hay không khiến Dương Hiểu Đồng hơi thẹn thùng.

Lúc này Tống Nhã Thiển mới chạy đến bên cạnh Dương Hiểu Đồng, một màn vừa rồi quá mức rung động, dù cho cô phản ứng chậm chạp cũng biết chuyện gì đã xảy ra. Dương Hiểu Đồng giống như Nghiêm Tuấn Minh đều là người tu chân, hơn nữa thực lực tuyệt đối không thấp!

Giữa cô và Nghiêm Tuấn Minh không hề có bí mật nào, biết được chuyện này cũng rất bình thường, nhưng sức mạnh như vậy thật sự khiến cho người ta chấn động.

“Hiểu Đồng, đây là?” Tống Nhã Thiển cũng nhìn thấy Diệc Hy, đồng thời trong lòng cũng rung động thật lớn một phen, người đàn ông này thực sự là cực phẩm a. Quả thực không giống như người trong hiện thực.

Nghe thấy câu hỏi của Tống Nhã Thiển, Dương Hiểu Đồng lập tức xấu hổ nói: “Cái này...”

Diệc Hy lại cười nói: “Tôi tên Diệc Hy, rất hân hạnh được biết hai người.” Diệc Hy đưa đôi tay thon dài lại có lực ra, hai người cùng bắt tay nhau.

Nghe thấy tên này Dương Hiểu Đồng Lập tức sững sốt hỏi: “Diệc hay là Dịch?” Chẳng lẽ hẳn là người một nhà với Dịch Tuyệt? Vừa rồi cô cũng cảm giác được rõ ràng thực lực của người này không đơn giản, so với mình còn mạnh hơn một cấp, nhìn tuổi của hẳn cũng chỉ mới hơn hai mươi tuổi, từ chỗ Du Du chỗ cô biết tốc độ tu luyện của mình tuyệt đối siêu việt so với người bình thường. Mà hẳn lại có thể đạt được cảnh giới như vậy cũng đã nói lên sau lưng của hẳn tuyệt đối có một thế lực lớn.

Điều cô nghĩ tới đầu tiên chính là Diệc gia.

Nghe cô nói, Diệc Hy lắc đầu nói: “Là Diệc Hy, có vấn đề gì sao?”

“Nha, không có, tôi tên Dương Hiểu Đồng, cô ấy là Tống Nhã Thiển chị em tốt của tôi.” Dương Hiểu Đồng cười giới thiệu, chỉ có điều trong lòng

vẫn cảm thấy người đàn ông này có quan hệ với Diệc gia.

Trong lòng Diệc Hy lại cực kì kinh ngạc, ở Trung Quốc người biết Diệc gia cũng không nhiều, mà câu đầu tiên cô hỏi lại là mình có phải người của Diệc gia hay không? Chẳng lẽ cô có liên quan tới gia đình mình? Trong lúc nhất thời, Diệc Hy đối với cô gái này tràn đầy hứng thú.

“Không để ý thì cùng nhau đi chơi được chứ?” Diệc Hy cười nói, nụ cười sáng lạn thật sự khiến cho thiên địa buồn bã, khiến cho không người nào có thể chống cự, cuối cùng buổi đi chơi hôm nay từ hai người đi biến thành ba người.

Cho tới tận tối muộn Dương Hiểu Đồng bọn họ mới chia tay Diệc Hy. Tống Nhã Thiển thì trực tiếp đi máy bay chuyển đêm để trở về. Dương Hiểu Đồng cũng không ở Thụy Thành mà tới công ty chi nhánh, sắp tới rất nhanh sẽ khai trương, vừa lúc mượn cơ hội này tới thị sát một phen.

Trong trung tâm thành phố, một tòa nhà công ty cao ngất, kiến trúc không hề ngoại lệ trở thành nơi bắt mắt nhất thành phố, toàn bộ công ty vẫn như trước dùng màu vàng làm chủ đạo, cao nhã mà xa hoa, khiến cho người ta vừa nhìn đã cảm thấy đẳng cấp tăng lên.

Đối với thiết kế của công ty chi nhánh Dương Hiểu Đồng cũng không tốn nhiều tâm tư. Cô phân cho cấp dưới đi làm. Hôm nay vừa nhìn thấy cũng không tệ, đến lúc đó khai trương hiệu quả hẳn cũng không tồi.

Thời điểm Dương Hiểu Đồng đi trên đường đều nghe thấy người đi đường nói chuyện.

“Nghe nói đó là chi nhánh công ty của Âm Kim Mai Côی đấy, thật đúng là xa hoa a, vừa nhìn cũng biết không bình thường.”

Một nữ sinh cảm khái nói: “Đúng vậy, cậu nhìn kiến trúc này xem, màu vàng cách điệu không phải là tác phong của Âm Kim Mai Côی sao, cũng chỉ

có Âm Kim Mai Côi mới có thể xây dựng công ty xa hoa như thế. Tớ còn chưa được tới nhìn tổng công ty Âm Kim Mai Côi ở Thụy Thành đâu, ở đó còn khiến cho mọi người chần động hơn, những người ra vào đó đều là tầng lớp thượng lưu chân chính, tớ cũng không dám đi vào, đi vào thì có loại cảm giác nhà quê ra thành phố, haizz.”

“Vị chủ tịch Âm Kim Mai Côi tuổi cũng không lớn hơn chúng ta bao nhiêu nha, nhìn đẹp lại có năng lực như vậy, cùng là người sao lại có chênh lệch lớn như vậy chứ?”

“Đúng vậy, tớ thật bội phục cô ấy, người với người quả nhiên không giống nhau, chỉ có điều có mấy người được như thế chứ? Chúng ta vẫn nên cố gắng làm chuyện của mình thôi. Tớ hi vọng sau này tớ cũng có thể làm việc ở Âm Kim Mai Côi.”

Lúc nói tới đó trong mắt cô gái hiện lên khát vọng.

Cuộc sống như Dương Hiểu Đồng dường như cách cô quá xa, cô chỉ hi vọng mình có thể làm việc ở Âm Kim Mai Côi, phải biết rằng hiện tại ở trong mắt mọi người, làm việc ở Âm Kim Mai Côi so với làm công chức còn tốt hơn.

Mặc dù công chức làm việc rất nhẹ nhàng nhưng công việc của Âm Kim Mai Côi cũng không mệt, có lúc mệt thì sau đó sẽ được tiền thưởng kinh người, trước khi Âm Kim Mai Côi xuất hiện thì không có, chưa từng có người nghĩ tới sẽ có công việc như vậy.

“Đúng vậy, tớ cũng muốn. Tờ cũng quen biết một người làm việc trong đó đấy, nhìn bộ dáng tự hào của cô ta lúc nhắc tới công việc của mình, chắc chắn, nếu như tớ cũng có thể như vậy thì tốt rồi.”

Nữ hài cười nói. “Cho nên chúng ta phải cùng nhau nỗ lực!” Lâm Lâm cười nói. “Thế nhưng không được rồi, với tình hình hiện tại của nhà tớ, tớ căn bản không thể học đại học, hiện tại bằng cấp quan trọng như thế, tớ chỉ

là một học sinh trung học, sao Âm Kim Mai Côi có thể thuê tớ chứ? Phải biết rằng hiện tại tiến sĩ, trên tiến sĩ đều là tranh nhau vào đó.” Trên mặt cô gái hiện lên vẻ thất vọng.

“Đan Đan, cậu chớ nhụt chí a, chỉ cần nỗ lực tớ tin nhất định có thể, thành tích của cậu rất tuyệt, chỉ là nguyên nhân trong nhà...” Nói đến đây, ngay cả trong lòng cô cũng có chút khổ sở.

“A, không có việc gì, xe đến trước núi ắt có đường!” Trái lại Đan Đan có vẻ rất lạc quan, chỉ có điều sâu trong mắt cũng hiện lên vẻ thất vọng để Dương Hiểu Đồng nhìn thấy.

Trong lòng Dương Hiểu Đồng dường như bị xúc động trở lên mềm mại, chênh lệch giữa Đan Đan và Tiểu Nhã thực sự quá lớn, từ việc nhận thức đơn giản Dương Hiểu Đồng đã biết Đan Đan là một cô gái tốt, hơn nữa cũng là người chịu nghiêm túc làm việc, nghĩ đến bởi vì trong nhà có khó khăn cho nên mới không được đi học đại học.

Nghĩ tới đây, Dương Hiểu Đồng lập tức bước nhanh tới trước mặt Đan Đan, trên mặt mang theo tươi cười thân thiện nói: “Thời điểm công ty khai trương cầm cái này tới đó.” Đưa danh thiếp của mình cho Đan Đan và Lâm Lâm.

Đan Đan và Lâm Lâm kinh ngạc ngẩng đầu lên, lại nhìn thấy thần tượng Dương Hiểu Đồng các cô đang đàm luận, lập tức từ kinh ngạc chuyển thành mừng như điên: “Cảm ơn, cảm ơn.”

“Tôi chỉ cho hai người một cơ hội, có được hay không còn phải dựa vào sự cố gắng của hai người! Cố lên.” Tay phải Dương Hiểu Đồng nắm lại tạo một thủ thế cố lên.

“Chúng ta sẽ!” Đan Đan và Lâm Lâm cười nói, đáy mắt hiện lên sự kiên định.

Sau đó Dương Hiếu Đồng liền trở lại Âm Kim Mai Cô. Đan Đan và Lâm Lâm thì lại nhìn bóng lưng Dương Hiếu Đồng tới sững sờ: “Đan Đan, tớ không có năm mơ chứ? Vừa rồi thật sự là Dương Hiếu Đồng sao?”

Đan Đan cũng không dám tin, chột nhìn danh thiếp trong tay, cười nói: “Không sai, là thật đó, nhìn danh thiếp này xem.” Hai nữ hài cười rồi cùng ôm nhau.

Diệc Hy nhìn thấy cảnh đó, khóe miệng không khỏi hiện lên nụ cười, không chỉ là một cô gái thú vị mà còn là một cô gái có tấm lòng lương thiện.

Mà cùng lúc đó, sau khi Lam Toàn nói với Diệc Vĩnh Khôn chuyện này lập tức vội vàng tới Thụy Thành. Diệc Vĩnh Khôn tạm thời có việc không rời khỏi được nên không thể đi cùng bà, đợi sau khi Lam Toàn có tin tức hẳn sẽ lập tức chạy tới.

Khoảng cách giữa Diệc gia và Thụy Thành không gần, một đường đi tới cũng phải mất hai ngày hai đêm, người bình thường có lẽ sẽ rất mệt mỏi nhưng Lam Toàn lại không hề có chút cảm giác mệt mỏi nào. Hiện tại trong lòng bà cực kì kích động, nếu như Dương Hiếu Đồng thật sự chính là Ly nhi, vậy thì thật tốt quá!

Qua nhiều năm như vậy, bà vẫn luôn tìm kiếm nhưng lại không có tin tức gì. Lần này cậu út của mình mang cho mình tin tức, mặc dù Diệc Vĩnh Huyền không có khẳng định nhưng bà biết dựa vào tính cách của Diệc Vĩnh Huyền phải khẳng định rồi mới nói cho bà.

Điều này nói lên, rất có thể bà có thể tìm được con gái đã thất lạc nhiều năm của bà! Chính mình nhiều năm áy náy như vậy, nỗi nhớ con sâu biết bao.

Ngày mai là bà có thể nhìn thấy cô nhưng càng tới gần trong lòng Lam Toàn lại càng khẩn trương và phức tạp. Bà sợ hãi, vạn nhất không phải thì

chính mình nên như thế nào? Lại một lần nữa thất vọng nhưng nếu là thật thì sẽ như thế nào? Đứa nhỏ đó có thể hận bà hay không? Có thể không để ý tới bà hay không?

Chính mình nên giải thích thế nào? Nghĩ tới những chuyện này trong lòng bà liền có chút bối rối, có điều chuyện quan trọng nhất bây giờ là bà muốn gặp được cô gái đó, nhìn thấy con gái của mình.

Ở một nơi khác trong Diệc gia, hai người Diệc Tuyết và Diệc Thiên Quang đang cùng thương lượng sẽ xử lý Dương Hiểu Đồng thế nào, ngày mai bọn họ bắt đầu chuẩn bị khởi hành.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 184

Trong mắt Diệc Tuyết lóe lên tia âm mưu, ha ha, Dương Hiểu Đồng, cô cứ chờ tôi xé nát khuôn mặt cao ngạo đó đi, cô dám ngẩng cao đầu với tôi!

Ngày hôm sau, Dương Hiểu Đồng mới chính thức khảo sát công ty chi nhánh, bố trí rất không tồi, bộ phận lắp đặt thiết bị cũng tìm Trương sư phó đến làm, rất hợp tâm ý của cô, chênh lệch với tổng công ty cũng không phải rất lớn, mọi người vừa tới nhìn cũng biết là Âm Kim Mai Côi .

Các nhân viên làm việc các khâu đã tìm xong, chỉnh thể tổ chức cũng không tệ, đặc biệt là sau khi chuyện của Tiểu Nhã phát sinh, Dương Hiểu Đồng đã lệnh ba đội ngũ, không thể bởi vì người nào có thân thích có quan hệ các loại không trải qua phỏng vấn mà đã nhận, chuyện đi cửa sau tuyệt đối không cho phép phát sinh tại Âm Kim Mai Côi, một khi xuất hiện, chắc chắn sẽ nghiêm trị.

Cho nên những người được tuyển vào công ty đều là tinh anh trải qua tầng tầng chọn lựa mới được lưu lại. Dương Hiểu Đồng cũng điều một nhóm người từ tổng công ty mình đã huấn luyện qua đây, dạy cho bọn họ xử lý tình huống cùng với quá trình làm việc, sau này chỉ cần phân người của công ty mỗi tháng báo cáo với cô một chút tình huống là được rồi, không nên có vấn đề lớn gì.

Đồng thời, Dương Hiểu Đồng cũng để một vài anh em của bang Hải Diễm tới thành phố S, lấy Âm Kim Mai Côi là căn cứ, một mặt có thể chiếu cố Âm Kim Mai Côi một chút, về phương diện khác thì có thể để bang Hải Diễm phát triển tại thành phố S. Đương nhiên, chỉ có một phần nhỏ, dù sao

tình hình hiện tại của Thụy Thành cũng không biết rõ, nhanh như vậy đã thu tóm thành phố S hiển nhiên không tốt.

Tổng giám đốc công ty chi nhánh được Dương Hiểu Đồng bổ nhiệm tên là Tiểu Minh. Mặc dù Tiểu Minh không có bằng cấp cao nhưng đã lăn lộn ngoài xã hội nhiều năm, cách xử lý công việc hết sức khôn khéo, hơn nữa lại có nguyên tắc của mình, sẽ không làm ra chuyện gì quá phận, nhân tài như vậy rất khó tìm được, cho nên Dương Hiểu Đồng mới để hẳn đến đây đến nhận chức, cô cũng yên tâm hơn.

Sau khi biết được Dương Hiểu Đồng tới, Tiểu Minh lập tức chạy tới, Tiểu Minh bội phục từ trong đáy lòng đối với Dương Hiểu Đồng. Tài hoa, năng lực cùng với trí tuệ của Dương Hiểu Đồng khiến hẳn bội phục. Cô lại giao cơ hội như vậy cho mình càng làm cho hẳn cảm kích không thôi.

“Rất không tồi, Tiểu Minh, sau này này công ty chi nhánh sẽ giao cho anh xử lý, làm rất tốt, không cần làm ra đường rẽ gì nha.” Ngữ khí Dương Hiểu Đồng mặc dù rất nhẹ nhàng nhưng Tiểu Minh lại biết những lời này mang theo sự nghiêm khắc.

“Cảm ơn chủ tịch đã cho tôi cơ hội lần này, tôi nhất định sẽ làm việc thật tốt, ngài cứ yên tâm.” Tiểu Minh thành khẩn nói.

Thấy như vậy, Dương Hiểu Đồng cười gật gật đầu: “Vậy thì tốt, như vậy tôi sẽ chờ tới ngày cắt băng, những việc chuẩn bị thủ tục khác sẽ giao cho anh.”

Dương Hiểu Đồng không hề nấn ná lại đó nữa mà trực tiếp trở về Thụy Thành. Thời điểm cô tới trạm xe lửa lại lần nữa gặp Dịch Hy, Dịch Hy cũng cười cười nhìn cô.

“Dịch Hy, anh cũng ở đây sao, chuẩn bị đi đâu vậy?” Dương Hiểu Đồng mở miệng hỏi.

“Tôi chuẩn bị đi Thụy Thành, còn cô thì sao?”

“Tôi cũng đi Thụy Thành, thật đúng lúc.” Trong lòng Dương Hiểu Đồng có chút nghi hoặc, sự tình thật sự có trùng hợp như thế sao?

“Ừ, đi Thụy Thành xử lí một vài chuyện, duyên phận thôi, như vậy cũng có thể gặp được cô, ha ha.” Dịch Hy mặc một chiếc áo khoác màu đỏ đậm, kết hợp với chiếc quần jean màu đen, so với ngày đó nhìn qua càng thêm thời thượng, u nhã.

Cảm giác bầu không khí có cái gì không đúng Dương Hiểu Đồng vừa nhìn mới phát hiện, các cô gái ở trạm xe lửa đều vây quanh nhìn Dịch Hy, trên mặt hiện lên vẻ ái mộ, mà cô đang nói chuyện với hắn thì bị mọi người ghen ghét tức giận, nhìn những ánh mắt căm tức ghen tỵ kia Dương Hiểu Đồng thật sự không biết nói gì.

Người đàn ông này thật sự rất yêu nghiệt, cho tới bây giờ cô chưa từng thấy ai xinh đẹp như vậy. Dịch Hy đối với ánh mắt của mọi người không để ý chút nào, hiển nhiên sớm đã thành thói quen, không có bất kỳ ảnh hưởng với hắn.

Thành phố S cách Thụy Thành cũng không xa chỉ mất hai tiếng đồng hồ hai người đã tới Thụy Thành. Dương Hiểu Đồng có mời Dịch Hy đi chơi một chút nhưng Dịch Hy lại nói có chuyện nên từ chối, đợi sự tình hết bận thì sẽ đi tìm cô, Dương Hiểu Đồng tất nhiên không có ý kiến.

Lam Toàn đứng ở cửa Ám Kim Mai Côi, nhìn công ty người đến người đi làm ăn phát đạt đến cực điểm, trong lòng có chút cảm khái, nhiều khách hàng như vậy mà mọi người đều là người rất có tố chất, tuyệt đối không huyênháo, nơi này thoạt nhìn đơn giản nhưng để xây dựng lên tuyệt đối không dễ dàng.

Lam Toàn càng cảm thấy khả năng người kia là Ly nhi càng lớn, bởi vì con cháu trực hệ Diệc gia đều là nhân trung long phượng, nghĩ, cho dù Ly

nhi không lớn lên ở Diệc gia cũng sẽ không giống người bình thường.

Ám Kim Mai Côi ngay cả bà cũng nghe như sấm bên tai, Ám Kim Mai Côi mới khai trương không đến một năm đã rất nổi tiếng, đan dược thần kỳ kia khiến người ta than thở không ngớt. Chậm rãi đi vào, nhìn thấy bố trí bên trong càng khiến bà thán phục, thực sự quá tuyệt vời.

Quản lý đại sảnh nhìn thấy một vị phu nhân đi tới đang quan sát mọi thứ xung quanh, khuôn mặt mang theo nụ cười chức nghiệp đi qua hỏi: “Vị phu nhân này, không biết tôi có thể giúp ngài được gì?”

Từ lúc vị phu nhân này tiến vào cô lập tức biết vị phu nhân này nhất định lần đầu tiên đến Ám Kim Mai Côi. Từ cách ăn mặc cùng với khí chất của bà ấy đã có thể nhìn ra bà ấy không phải người bình thường, là quý tộc chân chính, tất nhiên cô không dám chậm trễ chút nào.

Làm quản lý đại sảnh lâu như vậy, điểm ấy trong mắt vẫn phải có.

Nghe thấy câu hỏi của quản lý đại sảnh, Lam Toàn âm thầm gật đầu, phục vụ quả thực không tồi. Hiện tại điều bà muốn nhất chính là được nhìn thấy Dương Hiểu Đồng. “Tôi muốn gặp chủ tịch của các người.”

Dù trong lòng quản lý đại sảnh có rất nhiều loại phỏng đoán cũng sững sờ, chợt cười hỏi: “Không biết ngài có hẹn trước hay không?”

“Hẹn trước?” Lam Toàn sững sốt, chợt hơi có chút lúng túng nói: “Không có.” Từ sau khi bà gả vào Diệc gia thì chưa từng phát sinh chuyện như vậy. Về sau phần lớn thời gian đều sống trong Diệc gia, căn bản không tiếp xúc với bên ngoài trừ việc tìm kiếm Hiểu Đồng, đến nơi này bà không hề nghĩ tới vấn đề này.

Nghe bà nói, quản lý đại sảnh xin lỗi cười nói: “Rất xin lỗi, muốn gặp chủ tịch cần phải hẹn trước.”

Lam Toàn nhíu mày, vậy phải làm sao mới tốt bây giờ? Trùng hợp lúc này Dương Hiểu Đồng vừa trở về từ thành phố S thì thấy được một màn này.

Trong lòng nghi hoặc không thôi, cô xác định mình chưa từng gặp qua người phụ nữ kia, sao bà ta lại tới tìm mình? Lúc đầu cô còn tưởng rằng người của công ty nào đó qua đây muốn bàn chuyện làm ăn với mình, chỉ có điều nhìn bộ dáng của bà ta không giống lắm.

Người phụ nữ kia nhìn rất đẹp, khiến cô có cảm giác rất thoải mái, thậm chí còn làm cho cô cảm giác được ấm áp, một thân trang phục màu xanh nhạt thời trang, khoảng chừng bốn mươi tuổi nhưng thoát nhìn chỉ giống như ba mươi tuổi, bảo dưỡng rất tốt.

Đặc biệt điều khiến người khác khắc sâu ấn tượng nhất chính là mi tâm của bà có một viên mỹ nhân chí, thoát nhìn vô cùng phong vận.

“Bà tìm tôi có việc gì?” Dương Hiểu Đồng đi tới bên cạnh Lam Toàn mở miệng hỏi.

Lam Toàn đầu tiên sửng sốt nhưng lập tức trong lòng nhanh chóng thay thế bằng cảm giác vui mừng như điên. Dù sao nghe thấy lời của quản lý đại sảnh bà còn tưởng rằng hôm nay phải đi một chuyến vô ích, hiện tại lại gặp được, đập vào mắt bà là một cô gái với khuôn mặt cực kì diễm lệ.

Đôi mắt quả thực giống như thủy tinh trong suốt, khóe mắt hơi giương lên hiện lên vẻ quyến rũ. Ánh mắt thuần khiết kết hợp với vẻ yêu mị lại tạo thành vẻ đẹp cực kì quyến rũ, cái mũi xinh xắn tinh xảo lại càng khiến cho cô tăng thêm mấy phần đáng yêu, đôi môi đỏ mọng như cánh hoa hồng càng thêm mê người.

Vóc người cao gầy mê người, ở đây vô luận nam nữ toàn bộ ánh mắt đều dừng lại trên người cô, mà cô lại cư xử thản nhiên giống như công chúa được mọi người ngưỡng vọng.

Ấn tượng đầu tiên của Lam Toàn Dương về Hiếu Đồng chính là như vậy, hơn nữa vẻ thành thực hiện lên trong mắt của cô gái kia khiến bà không thể tùy ý xem cô như một tiểu bối, ở trên người cô, bà có thể cảm nhận được cảm giác muốn thân thiết, trái tim Lam Toàn đập thành thịch, chẳng lẽ cô ấy thật sự là con gái của bà? Đứa nhỏ ưu tú như vậy?

Thấy người phụ nữ trước mặt vẫn cứ nhìn mình không nói lời nào, Dương Hiếu Đồng lần nữa hỏi: “Bà tìm tôi có việc gì?” Có rất ít phụ nữ nhìn thấy cô mà lại ngây người như thế, quan trọng nhất là từ trong mắt người phụ nữ này, cô nhìn thấy sâu trong đó hiện lên sự khẩn trương và tưởng niệm thật sâu.

Một người phụ nữ chưa từng gặp mặt sao nhìn mình lại có cảm xúc như vậy, trong mắt Dương Hiếu Đồng hiện lên nghi hoặc nhưng không thể phủ nhận, cô không hề ghét người phụ nữ này.

Quản lý đại sảnh nhìn thấy Dương Hiếu Đồng lập tức cúi chào rồi rời khỏi, tiếp tục đi làm việc. Mà Lam Toàn tới lần thứ hai nghe thấy câu hỏi mới phản ứng được: “Đúng vậy, tôi tìm cô có việc.”

“Vậy chúng ta tới phòng làm việc rồi nói chuyện.” Hiện tại hai người đứng ở đại sảnh đã khiến cho mọi người quan tâm, hiển nhiên chỗ này không thích hợp nói chuyện.

Lam Toàn gật đầu đáp ứng, hiện tại bà không thể chờ đợi được muốn biết rõ một số chuyện. Bây giờ bà đã xác định chắc chắn Dương Hiếu Đồng là con gái của mình, loại cảm giác máu mủ tình thâm chắc chắn sẽ không sai.

Nhiều năm như vậy, tìm được con gái giả cũng không ít nhưng chưa từng có cảm giác này. Dương Hiếu Đồng cùng Diệc Hy và Diệc Đồng đúng là có vài phần giống nhau, đều ưu tú, có khí chất và cao ngạo.

Dương Hiếu Đồng đi ở phía trước, chỉ cảm thấy vẫn luôn có một đôi mắt nhìn mình khiến cô hơi mất tự nhiên. Trên đường đi cô cũng đang suy đoán

người phụ nữ đột nhiên nhô ra này là ai? Rất rõ ràng bà ấy không có ác ý với mình, thế nhưng thật sự không nghĩ ra được.

Rất nhanh hai người đã tới phòng làm việc của Dương Hiểu Đồng. Dương Hiểu Đồng bảo thư ký rót hai chén trà rồi ngồi xuống cùng Lam Toàn.

“Không biết bà tìm tôi có chuyện gì?” Cô cũng không phải người hay để ý vào chuyện vụn vặt, đã không nghĩ ra thì không bằng trực tiếp mở miệng hỏi thì tốt rồi.

Lúc này trong lòng Lam Toàn cực kì thấp thỏm, bà cực kỳ lo lắng, trong thời gian ngắn cũng không biết diễn tả cảm xúc của mình: “Cháu tên Dương Hiểu Đồng phải không?” Trong mắt Lam Toàn hiện lên vẻ yêu thương.

“Không sai.” Sao lại hỏi vấn đề này, không thể nghi ngờ có phần kỳ quái, chạy tới Âm Kim Mai Cô tìm mình, tất nhiên phải biết tên của mình, bây giờ còn cố ý hỏi vấn đề này là sao? Chỉ có điều Dương Hiểu Đồng cũng không sót ruột, cô biết người phụ nữ này nhất định có chuyện.

“Tôi muốn hỏi cháu mấy vấn đề, có lẽ sẽ có chút mạo muội nhưng điều này rất quan trọng với tôi, hi vọng cháu có thể trả lời.” Ánh mắt Lam Toàn rất thành khẩn, vì tìm kiếm Ly nhi, bao nhiêu năm qua bà chưa từng có ngày nào được ngủ yên giấc, mỗi khi nghĩ tới bây giờ Ly nhi còn sống thì đang làm gì, ăn có ngon không, ngủ ngon có tốt không, cảm giác này có bao nhiêu dằn vặt, chỉ có người tự mình trải qua mới hiểu rõ!

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 185

Bất cứ người nào trong Diệc gia đều tu chân, nếu như phương diện này không có chút thiên phú thì sẽ bị phái ra ngoài, đi xử lý công việc làm ăn bên ngoài gia tộc, trong mắt người bên ngoài dường như chuyện đó rất tài giỏi nhưng trong nội bộ Diệc gia người như vậy hoàn toàn không có địa vị, thực lực càng mạnh thì càng có địa vị, mà con cháu trực hệ Diệc gia đều có tài nguyên tốt nhất để tu luyện.

Hai người Diệc Hy và Diệc Đồng hầu như dùng tất cả thời gian để tu luyện, bọn họ cũng không ham mê quyền lực quá lớn, có lẽ qua nhiều năm như vậy tạo thành thói quen, bọn họ đã thích cảm giác có thực lực đứng đầu.

Có thực lực, người khác sẽ phải tôn kính người. Người sống trên đời không thể khiến mỗi người đều kính trọng hẳn, như vậy thì phải để cho người khác sợ hãi, kính trọng người của người sẽ không để cho người khố sợ, sợ người của người sẽ không dám để người khố sợ, cứ như vậy không phải cách sống tốt nhất sao?

Nhìn nhìn sắc trời đã bắt đầu tối, Diệc Hy chậm rãi đi vào trong đám người. Tình hình cuộc đàm phán trên cơ bản đang nghiêng về một phía, hẳn nói cái gì căn bản không có người nào phản bác, cũng không có ai dám phản bác, tất cả mọi người đều phối hợp với hẳn, dùng mọi biện pháp đến nịnh hót mình thật sự quá nhàm chán.

Nếu như có thể, hẳn cũng lười đến, hoàn toàn lãng phí thời gian, chỉ có điều không có biện pháp, chính mình không tới, những người khác lại ngồi

không yên, cũng có thể để Diệc Đồng thay, nhưng cô vừa đến thì phía sau cô tất nhiên sẽ nhiều hơn mấy cái đuôi, Diệc đại tiểu thư vừa nổi giận thì người bình thường không chịu được.

Tổng kết các nguyên nhân trên, chỉ có để Diệc Hy đi, chỉ có điều Diệc Hy lại cảm thấy lần này tới cũng không tệ lắm, ít nhất biết được một cô gái thú vị, rất cuộc thú vị ở chỗ nào chính hắn cũng không rõ, chỉ là nhìn thấy cô, hắn sẽ cảm thấy tâm tình mình tốt hơn không ít, hoặc có thể nói rằng cô khiến cảm xúc trong lòng hắn mềm mại hơn.

Nếu chưa gặp được Dương Hiểu Đồng, hắn cũng không thể nào tin sẽ có loại sự tình này, chỉ có điều hiện giờ lại không thể không tin. Diệc Hy mặc cũng không cao điệu, phong cách màu đen, tuyệt đối hàng hiệu nhưng cũng rất nội liễm, trừ người trong nghề thì bình thường không thể nhìn ra.

Bọn họ trong vòng tròn này, Diệc Hy có thể nói mọi người đều biết, nhưng ngoài vòng tròn thì chỉ có rất ít người biết hắn, hắn sâu sắc hiểu rõ nguyên tắc làm người điệu thấp, những người không cần phải quen biết ấy thì không cần để cho bọn họ nhận thức.

Theo cách nhìn của hắn những nhân sĩ xuất hiện trên tạp chí đều cực kì ngu ngốc, cho nên hắn sẽ không trở thành người như vậy.

Mặc dù cách ăn mặc của Diệc Hy không cao điệu nhưng hắn lại sở hữu dáng người như minh tinh, dung mạo yêu nghiệt ở trong đám người lại chói mắt đến cực điểm, cho dù hắn đứng giữa một nghìn người sợ là mọi người chỉ cần liếc mắt một cái đã nhận ra hắn.

Mỹ nam như vậy rất ít thấy, minh tinh trên ti vi gì đó so với hắn căn bản không là cái gì, bởi vì sinh ra tại danh môn, mọi cử động của hắn đều toát ra khí chất quý tộc, sắc mặt lạnh lùng, không cảm xúc lại khiến cho các cô gái xung quanh hắn thét chói tai không ngớt.

Hình tượng soái ca thực sự là cực phẩm a, loại hình soái ca như Diệc Hy từ bác gái 60 tuổi, cho tới tiểu muội muội 3 tuổi đều thích, đối với mười tám tới hai mươi tám lực sát thương lại càng lớn tới mức trực tiếp giết trong nháy mắt.

Các nữ hoa si nhìn thấy soái ca đương nhiên sẽ không bỏ qua, bỏ chuyện cần làm rồi đi theo phía sau cực phẩm soái ca, tựa hồ liếc mắt nhìn nhiều một chút là có thể đẹp hơn một chút, dần dần phía sau Diệc Hy đã theo một đám người, rất nhiều cô gái đều cầm di động chụp ảnh, thậm chí còn muốn hắt kí tên.

Diệc Hy lại giống như không nhìn thấy vẫn tiếp tục bước đi theo tiến tẩu không hề dừng lại chút nào, những người phụ nữ khác cũng không dám ngăn trở đường đi của hắn, kết quả là trên đường tạo thành cảnh tượng xinh đẹp.

Những người đi đường thấy một đám người vây quanh một chỗ đều rất kinh ngạc, người vây xem rất làm cho người ta thán phục trong lòng, càng ngày càng nhiều người gia nhập khiến đội ngũ ngày càng đông, thiếu chút nữa tạo thành tai nạn, đồng học Diệc Hy của chúng ta vẫn là một người không tệ, vì tính mạng của người khác được an toàn hắn liền lên xe taxi.

Các nữ nhân háo sắc chỉ có thể thàn than một tiếng, lưu luyến nhìn xe taxi kia biến mất trong tầm mắt của mình.

Diệc Hy vốn chuẩn bị đi tìm Dương Hiểu Đồng, thời gian hắn ở đây không dài, cũng không muốn lãng phí quá nhiều thời gian cho nên quyết định ngày mai sẽ đi, hiện tại đi gặp cô ấy dường như hơi đường đột một chút.

Hai người Diệc Thiên Quang và Diệc Tuyết đang ngồi máy bay tư nhân đi Thụy Thành, tốc độ này thật sự rất nhanh. “Mẹ, dựa theo tốc độ này chắc

ngày mai chúng ta có thể đến Thụy Thành, đến lúc đó mẹ không thể thủ hạ lưu tình.”

“Con là con gái của mẹ, mẹ giúp con trút giận, ai khi dễ bảo bối của mẹ đều phải trả giá thật nhiều, sao có thể thủ hạ lưu tình? Đến lúc đó mẹ không chế sức mạnh của cô ta con muốn thế nào cũng được, có chuyện gì mẹ giúp con chống đỡ.” Trong mắt Diệc Thiên Quang, Dương Hiểu Đồng chẳng qua chỉ là người thường.

Dù là chủ tịch công ty thì thế nào? Ở trước mặt quái vật lớn như Diệc gia, không phải đều cúi đầu xưng thần? Chỉ cần cất nhắc lúc ra tay, hủy khuôn mặt rồi lại dẫn vật một phen là được, không biết lúc đó lên làm gì với cô ta đây? Đừng thấy bây giờ là thời đại hòa bình, mỗi ngày số người mất mạng không rõ nguyên nhân, lí do biến mất không hề ít hơn nửa số, Diệc Thiên Quang bà có trăm loại phương pháp khiến thần không biết quý không hay để Dương Hiểu Đồng biến thành một trong số đó!

Nghe bà nói, Diệc Tuyết vô cùng thân thiết tựa trên người Diệc Thiên Quang làm nũng: “Con biết mẹ đối với con tốt nhất!”

“Đúng vậy, mẹ không đối xử tốt với con gái bảo bối của mẹ thì đối xử tốt với người nào nữa?” Hiểu nhiên được Diệc Tuyết làm nũng bà ta rất hưởng thụ.

Bởi vì chuyện về Lam Toàn, tâm trạng của Dương Hiểu Đồng có chút phức tạp, không đi bang Hải Diễm mà trực tiếp trở về nhà. Cô biết thời điểm tất cả đều rõ ràng rồi mới thông báo với cha mẹ thì không còn kịp rồi, chẳng thà hiện tại tâm sự với họ nói không chừng tâm trạng hỗn loạn của cô sẽ tốt hơn một chút.

Thực ra trong lòng Dương Hiểu Đồng không hề muốn thừa nhận, kỳ thực cô cũng rất hi vọng mình tìm được cha mẹ ruột, muốn biết nguyên nhân vì sao. Nếu như Lam Toàn bọn họ thật không phải cố ý bỏ lại mình, cô có thể

mềm lòng hay không cô thực sự không biết được. Cô không hề có thiện cảm với Diệc gia nhưng đối cha mẹ mình cô không thể thờ ơ được.

Dương Hiểu Đông đang đi trên đường thì nhìn thấy một cô bé năm tuổi đang đứng giữa đường, mà một chiếc xe đi với tốc độ nhanh đang chạy về phía cô bé, cô bé vẫn cứ đứng ở đó, căn bản không hề biết mình gặp nguy hiểm, ánh đèn chói mắt, tiếng còi xe inh ỏi đan xen, Dương Hiểu Đông lập tức xông tới cứu cô bé.

Tốc độ kia chắc cũng chỉ có Dương Hiểu Đông mới có thể làm được, bởi cô luyện qua khinh công, tốc độ đó người bình thường không thể địch nổi.

Lúc này mẹ của cô bé đã chạy tới, nhìn thấy đứa bé trong lòng Dương Hiểu Đông sợ tới mức khóc không thành tiếng, một màn vừa rồi thực sự hù chết bà, đáng tiếc bà ở quá xa căn bản không chạy tới kịp.

Vội vàng nhìn đứa bé xem có chỗ nào bị thương hay không, khi chắc chắn không có vấn đề gì, nước nở nói đứt quãng: “Cám ơn cô, cám ơn cô.” Chỉ lập lại ba chữ này lại khiến cho Dương Hiểu Đông sâu sắc cảm nhận được sự cảm kích của cô ấy.

Đúng vậy, đều nói tình thương của mẹ là vĩ đại nhất trên thế giới, làm một người mẹ sao có thể nhẫn tâm bỏ rơi con mình, mà cô cũng không phải đứa trẻ không hoàn hảo hay người tàn tật.

Bởi vì tâm trạng không tốt nên lộ trình vốn chỉ mất nửa giờ Dương Hiểu Đông đi mất hai tiếng mới đi về nhà. Chỉ có điều cô không chú ý tới Lam Toàn cũng đi theo phía sau cô suốt hai tiếng đồng hồ, nhìn bóng lưng Dương Hiểu Đông ngẩn ra, trong mắt bà hiện lên vẻ tưởng niệm yêu thương, đó là con gái mình thất lạc nhiều năm qua.

Bà suy nghĩ rất nhiều mới đi theo phía sau cô, chỉ có điều bà cũng hiểu nguyên nhân Dương Hiểu Đông làm như vậy là bởi vì mình, mặc dù miệng con bé nói mình không phải con gái của bà, nhưng trong lòng con bé biết

rõ, hiển nhiên nó chưa chuẩn bị tâm lí tốt, bà cũng không muốn bức con bé, hai mươi mấy năm cũng chờ được hiện tại cần gì phải gấp.

Bà đã gọi người điều tra tình hình cuộc sống nhiều năm của cô, nhìn cuộc sống bây giờ của cô hẫng trôi qua không tệ. Ít nhất cha mẹ thu dưỡng cô không đối xử không tốt với cô, vậy cũng tốt. Lam Toàn cực kì cảm ơn cha mẹ đã thu dưỡng Ly nhi, nếu như có thể bà muốn tới nhà cảm ơn, nếu như không có bọn họ thì không biết hiện tại Ly nhi của bà sẽ thế nào?

Sau khi nhìn thấy Dương Hiếu Đồng vào nhà, Lam Toàn mới xoay người rời đi, bà cần suy nghĩ thật kỹ làm thế nào Ly nhi mới có thể tiếp thu mình, bất kể bà phải trả giá lớn như thế nào cũng phải làm cho Ly nhi tha thứ cho mình! Quả thực bà phải xin lỗi con bé vì không thể bảo vệ tốt con gái của mình!

Dương Hiếu Đồng sau khi vào cửa, ông bà Dương đang ngồi trên sofa xem ti vi, cơm nước đã chuẩn bị xong đều dọn lên bàn, nghiêm nhiên chính là chờ bọn họ trở lại, Hiếu Thần đi trường học, hết giờ mới trở về.

Ăn cơm xong, Dương Hiếu Đồng kêu mẹ Dương cùng nhau tiến vào phòng mình, bà Dương cũng biết Hiếu Đồng có việc muốn cùng mình nói, lúc ăn cơm con bé mặc dù không biểu lộ cái gì, thế nhưng bà nuôi con bé lâu như vậy, bà có thể không rõ cô có tâm sự hay không?

Kéo Dương Hiếu Đồng ngồi lên giường, bà Dương trong mắt lộ ra yêu thương, vuốt tóc Dương Hiếu Đồng, ôn nhu nói “Hiếu Đồng, có phải là có chuyện gì muốn cùng mẹ nói hay không?”

Dương Hiếu Đồng gật gật đầu, nhìn về phía mẹ Dương trong mắt có cảm xúc phức tạp.

“Có chuyện gì cứ nói đi, đều là người một nhà không có gì không thể nói.” Khi Hiếu Đồng cân nhắc lợi hại, hai người cũng rất ít cùng nhau nói

chuyện phiếm như vậy, loại cảm giác này thật đúng là làm cho người ta cảm thấy ấm áp.

“Mẹ, con không phải con ruột của mẹ đúng không?”

Bà Dương trong mắt thoáng hiện qua một tia kinh ngạc, lại không mở miệng, Hiếu Đồng hiện tại cũng lớn như vậy, rốt cuộc có nên nói hay không?

“Trước đây rất lâu con đã biết, lần đó ba mẹ nói chuyện, con trong lúc vô tình nghe thấy, bất quá con không có nói ra, bởi vì cảm thấy cái này cũng không trọng yếu, con cũng biết ba mẹ coi con là con gái ruột thịt đối đãi, từ nhỏ đến lớn tất cả mọi thứ so với Hiếu Thần cũng không có khác biệt gì, con cũng thật tình xem ba mẹ là ba mẹ ruột của con.” Dương Hiếu Đồng khước miệng mang theo tươi cười nhợt nhạt, biểu tình lại rất ấm áp.

Có lẽ nhớ lại cuộc sống một nhà bốn người, mở nhà hàng nhỏ trước đây, cuộc sống như thế mặc dù bận rộn, mặc dù bình thường, lại có hạnh phúc khó có thể nói rõ.

“Con vẫn luôn cảm thấy cuộc sống như thế rất tốt, bình thản mà hạnh phúc, có thể có ba mẹ như vậy con cảm thấy rất hạnh phúc, còn có Hiếu Thần, bốn người cùng một chỗ là một chính thể hoàn mỹ.”

Bà Dương tâm hòa tan, trong mắt có chút rung động, lúc trước bọn họ sợ Hiếu Đồng sau khi biết, trong lòng sẽ có ngăn cách, lại không ngờ con bé đã sớm biết, hơn nữa một chút cũng không để ý, này cũng chứng minh qua nhiều năm như vậy Hiếu Đồng đều biết bọn họ đối con bé là thật tâm, cái này làm sao có thể không làm cho bà cảm động?

“Chỉ là thỉnh thoảng con cũng sẽ suy nghĩ một chút, ba mẹ thân sinh của mình là ai, còn sống trên thế giới này không? Vì sao lại bỏ mình, có đôi khi cũng ôm tâm lý may mắn, có lẽ là không cần thận thất lạc, như vậy vì sao nhiều năm như vậy cũng không tới tìm con? Dần dần, con càng thêm hi

vọng bọn họ đã qua đời, như vậy ít nhất chứng minh con không phải bị vứt bỏ, như vậy trong lòng con sẽ dễ chịu một ít...” Dương Hiểu Đồng thanh âm có chút trầm thấp, thậm chí còn khàn khàn, việc này vẫn áp trong lòng cô, cho tới bây giờ cũng không có biểu lộ ra.

Nhìn thấy Hiểu Đồng như vậy, bà Dương trong lòng cảm thấy rất đau lòng, không ngờ Hiểu Đồng tự mình một người yên lặng nhận nhiều đau khổ như vậy, đem cô ôm vào trong ngực, Dương Hiểu Đồng nghe vị xà phòng nhàn nhạt thơm ngát trên người mẹ Dương, lại làm cho cô an lòng.

“Hiểu Đồng, vậy bây giờ vì sao đột nhiên nhắc tới chuyện này? Ba mẹ thân sinh tới tìm con?” Bà Dương cũng không phải người ngu dốt, nhìn thấy Hiểu Đồng không đúng cũng đã đoán được đại khái.

Dương Hiểu Đồng gật đầu “Đúng vậy, hôm nay bà ấy tới tìm con, bà ấy nói bà ấy là mẹ ruột của con, bà ấy nói cho con biết lúc trước bà ấy không phải cố ý làm thất lạc con, thế nhưng con không có tiếp tục nghe...”

“Con hẳn nên nghe một chút giải thích của bà ấy, bà ấy hiện tại đã tìm được con, đây cũng chứng minh bà ấy không có buông tha tìm kiếm con, con nghĩ a, Trung Quốc lớn như vậy, người lại nhiều như vậy, nào có dễ dàng tìm thấy con như vậy. Đứa nhỏ a, con còn chưa làm mẹ cho nên không thể minh bạch, đứa nhỏ đối với một người mẹ có bao nhiêu quan trọng, không có người mẹ nào nguyện ý rời xa con của mình.”

Lúc này trên người mẹ Dương thoáng hiện ánh sáng từ mẫu, bà cũng không ích kỷ nói Lam Toàn nói vậy, ở trong lòng bà rõ ràng biết Lam Toàn rất có thể muốn mang Hiểu Đồng đi, thế nhưng bà như trước vẫn nói như vậy, bởi vì bà minh bạch nỗi khổ tâm của người mẹ, bà cũng minh bạch vô luận Hiểu Đồng tương lai thế nào, con bé cũng là con gái của mình.

“Bà ấy là người của Diệc gia, cùng gia tộc với Diệc Tuyết kia, người đã cướp đi Tuấn Trạch, con không thích Diệc gia, Diệc Tuyết kia sẽ không

chịu dễ yên, đến lúc đó giữa hai người sẽ xảy ra chiến tranh...” Nếu như quen biết nhau, Diệc Tuyết kia không phải sẽ trở thành chị gái/ em gái của mình sao, cô phi thường ghét cô gái kia.

Bà Dương cười lắc đầu “Con đây là tìm lý do cho mình mà thôi, Diệc Tuyết kia đáng ghét, thế nhưng con gái của mẹ dễ bị người khi dễ như vậy sao? Cô ta dám khi dễ con, con nhất định sẽ trả thù trở lại, cô ta căn bản cũng không phải vấn đề, về phần Diệc gia, mẹ biết gia tộc bọn họ đích thực rất mạnh, nếu không cũng sẽ không khiến Nghiêm gia nhượng bộ, nếu như con trở thành người Diệc gia, bọn họ không phải càng hối hận sao? Bất quá này không quan trọng, quan trọng là con có nguyện ý hay không, nội tâm con phải tự quyết định, vô luận con lựa chọn như thế nào, mẹ đều ủng hộ. Bất luận con có nhận bọn họ hay không, con đều vĩnh viễn là con gái của mẹ!” Bà Dương biểu lộ thái độ của mình.

“Mẹ” Dương Hiểu Đồng quỵến luyến nằm trong lòng bà Dương, “Cám ơn mẹ.” Bà Dương tỏ thái độ làm cho cô rất kinh ngạc, đương nhiên nhiều hơn khiến cô dễ dàng không ít, trước cô lo lắng Lam Toàn bọn họ xuất hiện sẽ ảnh hưởng tất cả, lại không nghĩ rằng bà Dương nhìn so với cô khai sáng hơn, đúng vậy, vô luận tương lai thế nào, bọn họ đều là ba mẹ của cô, nhiều năm cảm tình như vậy không phải giả.

Nghĩ tới đây, Dương Hiểu Đồng tâm tình liền tốt hơn nhiều, tất cả đều tùy tâm mà định đi. Dương Hiểu Đồng tâm huyết dâng trào muốn ngày mai bắt đầu tuyên truyền thanh não đan, liền gọi điện thoại cho Tuệ Mẫn, mặc dù thời gian có chút gấp, thế nhưng điểm ấy Âm Kim Mai Côi vẫn có thể đối phó .

Dương Hiểu Đồng chuẩn bị sáng mai tổ chức yến hội, có lẽ chỉ vì chứng minh thực lực của mình, cho dù Lam Toàn là mẹ ruột của cô, cô như trước không thích Diệc gia, Diệc Vĩnh Huyền, Diệc Tuyết, những người này đều làm cho người ta không thích như vậy, cô cần nhờ lực lượng của chính mình đứng trên đỉnh thế giới khiến mọi người ngưỡng vọng.

Một giờ sau, thiệp mời toàn bộ đưa ra...

Tầng cao nhất của khách sạn nổi tiếng Sao Kim chính là nơi tổ chức yến hội lần này, tầng cao nhất bốn phía đều là thủy tinh trong suốt, đứng trong đó cảm giác dường như mình đang bay trên không trung, một loại cảm thụ rất mới lạ, đem nơi này bao trọn, giá kia cũng là giá trên trời, bất quá chủ tịch Âm Kim Mai Côi sẽ để ý sao?

Chỉ cần cô nguyện ý, chỉ cần một câu nói liền có thể thu mua, mặc dù thời gian rất vội vàng, thế nhưng người nhận được thiệp mời toàn bộ đều tới, này đủ để chứng minh lực ảnh hưởng của Âm Kim Mai Côi.

Dương Hiểu Đồng vốn còn chuẩn bị mời Diệc Hy, bất quá lại không biết liên lạc với hắn thế nào, cho nên cũng liền buông tha. Yến hội tự nhiên sẽ rất thành công, Dương Hiểu Đồng tuyên bố Thanh Nảo đan xuất thế, khiến cho cực đại náo động, mọi người đều kích động không thôi, trước Thanh Phôi đan, hiện tại Thanh Nảo đan, rất rõ ràng là một hệ liệt, đều là dược trị liệu ung thư .

Tác dụng của Thanh Phôi đan mọi người đều đã kiến thức qua, đối với Thanh Nảo đan đương nhiên cũng không có chút hoài nghi nào, rất rõ ràng dựa vào Thanh Nảo đan, Âm Kim Mai Côi tất nhiên lại có thể kiếm một khoản khổng lồ, tốc độ kiếm tiền này, chắc chắn, thật đúng là người so với người tức chết người.

Có lẽ mọi người ở đây tài phú tích lũy gộp chung lại so ra vẫn kém Âm Kim Mai Côi, người người đều biết Âm Kim Mai Côi là nơi kiếm tiền thế nào, thế nhưng ai cũng không rõ ràng lắm rốt cuộc buôn bán lời bao nhiêu tiền, có bao nhiêu số 0, nếu nói ra, người ở chỗ này dự đoán cũng phải bị bệnh tim.

Tự nhiên cũng có không ít người muốn theo Dương Hiểu Đồng nói vài câu khách sáo, cô rốt cuộc làm thế nào có loại đan dược này, Dương Hiểu

Đồng là ai? Ở trong Thiên Hàng bảo điển, khi huấn luyện, Dương Hiểu Đồng trên thương trường đã triệt để trở thành nhân tinh, người khác hỏi vấn đề gì cô đều lần lượt trả lời, thế nhưng sau khi người nợ hồi tưởng lại, phát hiện căn bản cái gì cũng không moi được...

Lúc này, rốt cuộc Diệt Thiên Quang và Diệt Tuyết cũng chạy tới Thụy Thành, đoạn đường này bốn ba đối với hai người tu chân bọn họ không có cảm giác quá lớn, hai người không hề nghỉ ngơi mà chạy thẳng tới đích là Âm Kim Mai Côi.

Nhưng lúc tới Âm Kim Mai Côi lại được báo cho biết Dương Hiểu Đồng không ở Âm Kim Mai Côi, lúc này cô đang ở khách sạn Sao Kim tổ chức yến hội. Diệt Tuyết cười, lần trước cũng ở yến hội, lần này cũng vậy, chính mình cùng yến hội thật sự có duyên a.

“Mẹ, lần trước ở trên yến hội cô ta khiến con mất thể diện, lần này vừa lúc ở trên yến hội lấy lại thể diện đi?” Diệt Tuyết cười nói.

Diệt Thiên Quang tất nhiên gật đầu đáp ứng: “Tốt, bảo bố nói như thế nào thì làm như thế!” Hai người hùng hổ đi tới khách sạn Sao Kim...

CỤC PHẨM THIÊN KIỆU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 186

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

Có lẽ bởi vì sắp báo được thù lớn, Diệc Tuyết bước đi càng lúc càng nhanh, không hề cảm thấy mệt, ngay cả dọc theo đường đi người đi đường nhìn cô ta với ánh mắt kinh ngạc hai người cũng hoàn toàn không đếm xỉa tới.

Nhà hàng Sao Kim khá nổi tiếng ở Thụy Thành, đương nhiên nguyên nhân nổi tiếng chủ yếu bởi vì tầng cao nhất của nó có phong cách rất mới lạ, những người trẻ tuổi thích lãng mạn rất thích đi chỗ đó, cho nên phần lớn người đều biết.

Hai người sau khi nghe ngóng đã biết nó ở đâu, Dương Hiểu Đồng cử chỉ ưu nhã đi trong đám người, ở đây mỗi người đều là khách hàng của cô, cái gọi là ‘ra cửa dựa vào bằng hữu’, rất nhiều chuyện có bọn họ giúp đỡ sẽ nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

Trong đó quan trọng nhất là một nhà buôn dược liệu, trước kia Dương Hiểu Đồng luyện chế đan dược không nhiều, dược liệu cần thiết cũng có thể từ từ mua nhưng rất rõ ràng bây giờ đó là điều không thể, mà hai người cô và nhà buôn dược liệu này hợp tác có thể lấy được lợi ích không ít. Nhiều bạn bè bằng hữu, ít đi kẻ thù đương nhiên là tốt nhất.

Dương Hiểu Đồng ở trên thương trường khéo léo khiến cho người ta xem thể là đủ rồi, lúc này Lam Toàn cũng ở ngoài cửa, chú ý nhất cử nhất động

Dương Hiếu Đồng phát ra hào quang mê người như một nữ vương, khiến bà vừa nhìn cũng không thể dời mắt. Thủ đoạn kinh doanh như vậy dù là người quản lý thương nghiệp của Diệc gia cũng kém hơn không ít.

Đối với cô con gái này thực sự càng xem càng thích, nghĩ đến tất cả người làm mẹ đều như thế này, vô luận con của mình thế nào, ở trong mắt của bà đều luôn ưu tú, huống chi Hiếu Đồng lại ưu tú như vậy.

Đột nhiên điện thoại vang lên, chắc tư liệu điều tra đã đưa tới, Lam Toàn liếc mắt nhìn tình hình trong sảnh, nghĩ có lẽ sẽ không có vấn đề gì nên tới quán cà phê dưới lầu, bà muốn biết cuộc sống nhiều năm như vậy con bé sống thế nào.

Lúc Lam Toàn vừa vào thang máy xuống lầu thì Diệc Thiên Quang và Diệc Tuyết vừa lúc bước vào thang máy...

“Phanh...” Một tiếng kinh động mọi người trong yến hội nên lập tức họ đồng loạt nhìn về phía cửa lớn.

Hai người Diệc Thiên Quang và Diệc Tuyết thấy ánh mắt của mọi người chăm chú nhìn mình tựa hồ đối với não động mình tạo thành rất hài lòng.

Mọi người nhú mày, ở trường hợp như vậy mà đập cửa, chuyện như vậy không thể nghi ngờ cực kì không có tu dưỡng, chỉ có điều đối phương làm như vậy đã tỏ rõ chính là không cho Âm Kim Mai Côi mặt mũi, rốt cuộc là ai bọn họ cũng rất nghi hoặc, đương nhiên cũng có người tới yến hội lần trước nhận ra Diệc Tuyết.

Việc này cũng không liên quan tới bọn họ nên họ chỉ yên lặng đứng một bên quan sát tình hình.

Lúc Dương Hiếu Đồng nhìn thấy hai người vẻ nghi hoặc trên mặt đã biến mất không còn, ngược lại khuôn mặt vẫn không biểu lộ gì, chỉ có điều vẻ lạnh lùng trong mắt đủ hù chết một đám người.

Lúc này Diệc Hy đang đứng ở dưới lầu quan sát tình hình trên lầu bởi vì thủy tinh hoàn toàn trong suốt nên hẳn có thể nhìn thấy rõ ràng mà người trên lầu lại không chú ý tới người dưới lầu.

Nhìn thấy Diệc Tuyết và Diệc Thiên Quang, ngay cả hẳn cũng hết sức kinh ngạc, không ngờ bọn họ và Dương Hiểu Đồng thậm chí có tiếp xúc? Thảo nào lúc trước cô ấy hỏi mình có phải họ Diệc hay không, xem ra bọn họ có xung đột.

Hẳn biết Dương Hiểu Đồng cũng sẽ không xảy ra chuyện cho nên chỉ hứng thú nhìn, hẳn muốn biết Dương Hiểu Đồng sẽ xử lý như thế nào? Chỉ là đối với hành động bất lịch sự của hai người Diệc Tuyết, hẳn cảm thấy mất hết mặt mũi của người Diệc gia, dựa vào gia thế của Diệc gia ở bên ngoài hoành hành ngang ngược thật sự khiến cho người ta xem thường.

Diệc Hy và Diệc Đồng đều giống nhau, tâm tính rất cao ngạo, bọn họ thích dựa vào thực lực của chính mình để cho người khác kính nể, lại không thích dựa vào tên tuổi Diệc gia khiến người khác tôn kính, điểm này với Diệc Tuyết hoàn toàn trái ngược, Diệc Tuyết chỉ có thể dựa vào tên tuổi Diệc gia để dọa những người khác.

Dương Hiểu Đồng thả ly sâm panh trong tay xuống, đi tới trước mặt hai người, biểu tình lạnh lùng, ánh mắt nhìn về phía hai người khiến cho bọn họ cảm thấy giống như bị nữ vương cao cao tại thượng nhìn chăm chăm, lần trước lúc Diệc Tuyết ở trên yến hội cũng cảm thấy, mà nhất thời Diệc Thiên Quang cũng bị loại cảm giác này dọa sợ.

Bà ta nhìn khuôn mặt của Dương Hiểu Đồng chẳng biết tại sao lại cảm thấy có chút quen mắt, rốt cuộc giống ai đây? Trong lúc nhất thời bà ta cũng không nghĩ ra, lúc bà ta ngây người Dương Hiểu Đồng đã lên tiếng.

“Hai người không cảm thấy hành vi cử chỉ của hai người rất bất nhã sao?” Lần này Diệc Tuyết còn dẫn theo một người tới giúp, vừa nhìn thấy

Dương Hiểu Đồng đã biết người phụ nữ bên cạnh cô ta cũng là người tu chân, hơn nữa thực lực cao hơn so với Diệc Tuyết, tướng mạo có chút giống nhau, chắc là mẹ của cô ta.

Nếu như yến hội lần trước mình thật sự không đánh lại nhưng sau khi hấp thu năng lượng của huyết châu, thực lực của cô đã tăng lên hơn một cấp, bây giờ cô ta vẫn như trước không tạo được bất kì uy hiếp gì đối với mình.

“Tôi muốn thế nào thì làm cái đó, thì làm sao?” Diệc Tuyết không phục nói, bộ dáng kia hoàn toàn trông giống một tên tiểu lưu manh thô bỉ.

Về điểm này, Diệc Tuyết thực sự rất thất bại, cho tới bây giờ thời điểm náo loạn gây gỗ với người khác cô đều là công chúa, người khác tất nhiên sẽ trở thành lưu manh thô bỉ, nhưng lúc chống lại Dương Hiểu Đồng lại trở thành Dương Hiểu Đồng là nữ vương, mình giống như du côn tiểu lưu manh. Chỉ có điều hôm nay tới để giáo huấn cô ta, không có hình tượng cũng không có gì đáng ngại, dù sao cũng không gặp người quen biết ở đây.

Dương Hiểu Đồng một nhún vai nói: “Tôi đang tổ chức yến hội, cô lại đập cửa mà vào, khiến tôi cảm thấy cực kỳ khó chịu.” Biểu tình vẫn cao ngạo như trước, lời nói ra lại làm cho Diệc Tuyết không biết nói gì.

“Chính là cô bắt nạt con gái của tôi?” Diệc Thiên Quang đã từ trạng thái ngây người khôi phục lại, lạnh mặt nói, công lực của bà ta so với Diệc Tuyết mạnh hơn nhiều, nhìn Dương Hiểu Đồng ánh mắt của bà ta híp lại, thời điểm lão nương ra ngoài lăn lộn người còn không biết đang ngây ngốc ở đâu.

Dương Hiểu Đồng không giận ngược lại còn cười nói: “Tôi nói vị bác gái này, con mắt nào của bà nhìn thấy tôi bắt nạt con gái bà? Trái lại các vị đang ngồi ở đây đều nhìn thấy hai người tới tận cửa bắt nạt tôi đó.”

Đối với loại người kiêu ngạo ngang ngược như hai mẹ con họ, trong lòng Dương Hiểu Đồng cực kỳ khó chịu, tại sao người Diệc gia lại là loại bại hoại này chứ, mình cũng là người của gia tộc đó, nghĩ tới đây cô không khỏi bĩu môi.

Nghe cô nói, Diệc Thiên Quang giận dữ, luôn luôn đều chỉ có bà lên mặt với người khác, làm gì có chuyện người khác lên mặt với bà ta, duỗi tay chuẩn bị tát Dương Hiểu Đồng: “Cô muốn chết có phải hay không?”

Thời điểm bà ta tát, nó lại rơi vào khoảng không, Dương Hiểu Đồng nắm chặt tay bà ta, hơn nữa trở tay liền cho bà ta một tát: “Có kỳ mẫu tát có kỳ nữ, những lời này thật sự không sai. Tôi cho rằng chỉ có Diệc Tuyết mới tiện như thế, không ngờ vẫn còn một người nữa.”

Lời nói Dương Hiểu Đồng ngày càng sắc bén, loại người không biết xấu hổ này khiến cô rất căm tức.

Diệc Thiên Quang bị một cái tát của Dương Hiểu Đồng làm cho tỉnh mộng. Còn Diệc Tuyết sau khi nhìn thấy lại càng tức giận trực tiếp xông lên muốn đánh nhau với Dương Hiểu Đồng, tốc độ phản ứng Dương Hiểu Đồng làm sao bà ta có thể địch nổi.

Một quyền của cô ta trong mắt người thường không chê vào đâu được nhưng ở trong mắt Dương Hiểu Đồng lại có vẻ như không chịu nổi một kích, đưa tay chặn năm tay Diệc Tuyết, một cước trực tiếp đá vào bụng Diệc Tuyết lập tức đập bay cô ta qua một bên, rượu trên bàn tiệc đổ hết lên người cô ta, trông cực kỳ chật vật.

Một cước này Dương Hiểu Đồng dùng bảy phần độ mạnh yếu, một cước đó khoảng hơn một nghìn cân, cho nên có thể đá bay Diệc Tuyết là chuyện bình thường, Diệc Tuyết ôm bụng đau đớn lăn lộn trên đất, trong lúc nhất thời không thể đứng dậy.

Khóe miệng Dương Hiểu Đồng hiện lên vẻ châm chọc ngày càng rõ ràng: “Đối với với loại người không biết xấu hổ chính là loại kết quả này, cô thật sự cho rằng thế giới này đều là của nhà cô sao? Bắt nạt tới cửa chẳng lẽ tôi sẽ không phản kháng?”

“Mẹ, mau ra tay a!” Dưới cái nhìn chăm chăm của mọi người, Diệc Tuyết chỉ cảm thấy mặt đỏ bừng, vội vàng nói với Diệc Thiên Quang.

Sự tức giận trong lòng Diệc Thiên Quang đã lên tới cực điểm, đã bao nhiêu năm rồi không người nào dám đối xử với bà như vậy, kiêu ngạo như bà ta sao có thể tiếp thu được điều này: “Cô sẽ vì những gì cô vừa làm mà hối hận.” Diệc Thiên Quang lạnh lùng nói trong mắt hiện lên vẻ nghiêm nghị gắt gao trừng mắt nhìn Dương Hiểu Đồng.

Khiến người xung quanh đều cảm giác được một trận rét lạnh, đồng thời một cỗ khí tức cường hãn phát ra từ bà ta, mặc dù thiên phú tu luyện của bà ta không được tốt lắm, nhưng thời gian tu luyện lại nhiều hơn hai mươi mấy năm so với bọn họ, bà ta cũng không lo lắng mình đánh không lại Dương Hiểu Đồng.

Vốn chuẩn bị đánh cô ta một trận rồi hủy dung thì thôi nhưng hiện tại bà ta lại không khống chế được nội tâm điên cuồng muốn giết cô ta, bà ta muốn giết con nhãi ranh trước mặt này, không đếm xỉa việc làm trường bối, mà lại muốn giết con nhãi này, nếu không bà ta tuyệt đối sẽ không an tâm.

Người ở chỗ này đều bị cỗ hơi thở này làm cho chấn động, biết được tiếp theo sẽ là một màn rất khủng bố, cho nên vội vàng rời xa hai người, đứng ở trong góc phòng.

Đối mặt với khí thế mà Diệc Thiên Quang phát ra, Dương Hiểu Đồng mặt không đổi sắc, đột nhiên một khí thế còn mạnh mẽ hơn so với Diệc Thiên Quang phát ra từ trên người của cô: “Tôi sẽ khiến bà trả giá càng

thêm nặng nề, bất luận bà là ai, đắ tội Dương Hiếu Đồng tôi tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt!”

Những lời này mang theo khí thế không thể địch nổi truyền ra từ miệng Dương Hiếu Đồng, cũng khiến những người ở đây rất kinh ngạc, quả nhiên, chủ tịch Âm Kim Mai Côi tuyệt đối không phải người đơn giản, mặc dù bọn họ không hiểu vũ lực nhưng vừa nhìn cũng biết thực lực của hai người bọn họ đều rất mạnh.

May mắn lúc trước không đã đắ tội Dương Hiếu Đồng, đây thật sự là một quyết định sáng suốt, mọi người âm thầm vui mừng, có điều bây giờ bọn họ tò mò hơn chính là hai người kia rốt cuộc ai sẽ thắng.

Cảm nhận được khí thế Dương Hiếu Đồng phát ra, ánh mắt Diệc Thiên Quang chột co rút lại, trong mắt tràn đầy kinh hãi, thực lực con ranh này sao lại mạnh như vậy? Khí thế đó so với mình còn mạnh hơn không ít, tại sao có thể như vậy?

Diệc Tuyết ở bên cạnh trong mắt cũng tràn đầy vẻ không thể tin, hiển nhiên lần này thực lực Dương Hiếu Đồng tăng lên rất nhiều so với lần trước, tốc độ thăng cấp như vậy quả thực nghe mà rợn cả người, trong lòng cũng có chút lo lắng, lần này xem ra chuyện báo thù có chút khó khăn.

Thực lực siêu mạnh của Dương Hiếu Đồng không khiến Diệc Thiên Quang nổi lên cảm giác muốn rút lui ngược lại ý muốn giết người trong lòng bà ta càng thêm kiên quyết hơn, tạo ra một địch nhân như vậy rõ ràng hoàn toàn bất lợi đối với bọn họ, nhưng hiện tại rất rõ ràng đã hoàn toàn đắ tội cô ta, thậm chí còn có thể nói tình hình bây giờ của bọn họ chính là không chết không thôi.

Hiện tại thực lực của bà còn có thể đánh một trận với cô ta, đợi thực lực của cô ta tăng lên nữa muốn trả thù thì đại giới phải trả cũng không phải chuyện bọn họ có thể chịu nổi. Hiện tại bà đã lớn tuổi như thế, tiếp tục tu

luyện nữa thực lực cũng không tăng lên được bao nhiêu, mà Diệc Tuyết lại càng không cần phải nói.

Trong lòng lại thầm mắng sao con gái mình có thể đắc tội một nhân vật không thể đắc tội như thế a, thực sự là phiền toái lớn mà.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 187: Đắc Tội Hiếu Đồng Phải Trả Đại Giới

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

(Sally: Tình hình là khi làm chương này phát hiện nó bị thiếu mất một đoạn, tìm hoài không ra, nhưng đọc vẫn hiểu mọi người thông cảm nha)

Lúc này Diệc Thiên Quang đã tức giận tới mức nói không ra lời: “Cô nói cô ta là con gái của cô thì là con gái cô sao? Hiện tại gia tộc còn chưa thừa nhận đâu.”

Loại cảm giác yếu thế này khiến bà ta rất thất bại, ở gia tộc địa vị của bà ta vĩnh viễn không thể vượt qua Lam Toàn, trước không nói trong gia tộc Diệc Vĩnh Khôn đã có địa vị rất cao, thực lực Lam Toàn cũng khiến người khác thán phục.

Lam Toàn là người Diệc Vĩnh Khôn mang về khi ở bên ngoài xử lý công việc, lấy địa vị Diệc gia, người bình thường không thể vào cửa Diệc gia, lúc đó tất cả mọi người không coi trọng hai người bọn họ, cho rằng đây chỉ là một đoạn cảm tình bi kịch nhưng điều khiến cho người ta kinh ngạc chính là so với trước đây hoàn toàn khác hẳn, Lam Toàn lại dễ dàng tiến vào Diệc gia, trở thành một phần tử Diệc gia.

Lúc đó đã tạo thành náo động rất lớn ở Diệc gia, chuyện dễ dàng tiến vào Diệc gia như vậy chưa từng phát sinh, sau đó bọn họ mới biết thực lực Lam Toàn rất mạnh, thiên phú tu luyện không phải người bình thường có thể so

sánh được, đừng nói con cháu phân hệ bọn họ, cho dù thực lực con cháu dòng chính cũng không cao như cô ta.

Cho nên trong thời gian ngắn, Lam Toàn ở Diệt gia đã có địa vị rất cao, đương nhiên còn có một phần nguyên nhân chính là trong gia tộc Diệt Vĩnh Khôn cũng có địa vị rất cao.

Diệt Vĩnh Khôn là con cháu dòng chính của Diệt gia, ở trong thế hệ con cháu dòng chính đó của bọn họ thiên phú tu luyện của hẳn đứng thứ nhất, chỉ có điều đối với phương diện xử lý thế lực gia tộc không có hứng thú, nếu không gia chủ tiếp theo đã là hẳn. Cho dù không phải gia chủ nhưng ở Diệt gia cũng là người có uy nghiêm nhất, thực lực mạnh mẽ đủ khiến kinh sợ tất cả những người có lòng bất chính.

Cho dù biết mình không có gì có thể so sánh với Lam Toàn, Diệt Thiên Quang vẫn cảm thấy nuốt không trôi khẩu khí này, chỉ là bất đắc dĩ. . .

Bà chưa từng gặp quá phụ nữ như Lam Toàn, tốt xấu cùng là trưởng bối, ít nhất cũng phải cho mình có cơ hội xuống đài, như bây giờ thì sau này vĩnh viễn không thể ngóc đầu lên nổi.

“Tôi nói con bé là con gái của tôi thì con bé chính là con gái tôi, cô có thể thế nào?” Bà còn không tin một con cháu phân hệ có thể làm gì, người Lam Toàn muốn hộ bọn họ cũng không năng lực động tới.

Về phần Diệt Tuyết vẫn ngăn Dương Hiểu Đồng, lúc này đã bị bà đánh hôn mê bất tỉnh, có lẽ là bởi vì nguyên nhân ý chí, lúc trước vô luận Dương Hiểu Đồng đánh như thế nào Diệt Tuyết cũng không ngắt nhưng đợi tới lúc Lam Toàn tới, Diệt Thiên Quang phát động huyết chú thất bại, bị Dương Hiểu Đồng một đá một cái lập tức hôn mê bất tỉnh, có lẽ trong lòng cô ta không chịu nổi đả kích như vậy.

“Con gái, con nói có đúng hay không?” Lam Toàn quay đầu cười hỏi.

Dương Hiểu Đồng nhìn bộ dáng Lam Toàn bên cạnh có chút ngang ngược vô lí, đột nhiên cảm thấy rất đáng yêu, không sai, chính là rất đáng yêu. So với người phụ nữ duyên dáng sang trọng lần trước gặp mặt hoàn toàn khác hẳn, bộ dáng vô lại bao che khuyết điểm lại khiến cho người ta cảm thấy càng thêm chân thật.

Chỉ có điều đối với Diệc gia, cô vẫn không hề có thiện cảm. Lạnh mặt không hề trả lời Lam Toàn, nhưng đối với phản ứng của Dương Hiểu Đồng, Lam Toàn đã sớm đoán được, cũng không thất vọng, trái lại đối với việc Hiểu Đồng không mở lời phản đối đã tốt hơn so với trước.

“Còn không mau chút? Muốn tôi ném hai người ra ngoài sao?” Lam Toàn chân mày dựng thẳng lên, đối với người bắt nạt con gái mình đương nhiên bà không có chút hảo cảm, hơn nữa bà cũng không hề lo lắng, Diệc Tuyết trở về gia tộc có thể náo loạn cái gì, bởi vì vô luận làm loạn như thế nào, thì cô ta cũng không tạo thành rung động gì.

Bọn họ đã mất rất nhiều thời gian mới tìm được Ly nhi, sau khi trở về nếu nói cho gia tộc đã tìm được Ly nhi chắc hẳn tất cả mọi người đều sẽ rất vui mừng, chuyện về Diệc Thiên Quang chắc cũng sớm bị mọi người quên lãng, bị vứt qua một bên.

“Nể tình bà là người Diệc gia, hiện tại chút ra ngoài cho tôi, tôi sẽ không truy cứu.” Lam Toàn vung tay một cái, bộ dáng kia giống như đang ban ân khiến cho sắc mặt Diệc Thiên Quang tái mét lại.

Nhìn sắc mặt Diệc Thiên Quang đỏ như gan lợn, Lam Toàn cũng không thèm để ý, bà biết may mà người có mặt ở đây là mình, chứ nếu như là Vĩnh Khôn thì hai người kia tuyệt đối sẽ gặp tai họa.

Qua nhiều năm như vậy, Vĩnh Khôn vẫn luôn luôn nhớ Ly nhi, cảm thấy mình có lỗi với bà lại càng phải xin lỗi Ly nhi, hiện tại biết có người dám khi dễ con gái của hắn, hậu quả kia có thể nghĩ.

Diệp Thiên Quang liếc mắt nhìn hai người, cắn cắn môi rồi vô lực buông tha, thực lực không bằng người không có cách nào, nhìn khuôn mặt con gái sưng phù giống như đầu heo ngã vào bên cạnh chân Dương Hiểu Đồng, bà chỉ có cảm giác người so với người thật tức chết.

Con gái Lam Toàn dù đã thất lạc nhiều năm như vậy, ở bên ngoài vẫn có thể có thành tựu như vậy, con gái của mình lại... Vì sao lại như vậy, chênh lệch giữa dòng chính và phân hệ của Diệp gia lại khủng bố như thế.

Ngay lúc Diệp Thiên Quang đi qua Dương Hiểu Đồng chuẩn bị mang Diệp Tuyết té xỉu đi, Dương Hiểu Đồng lại lên tiếng: “Nghĩ cứ như vậy mà đi sao? Chuyện không dễ dàng như vậy đâu, đây là lần thứ hai các người tới làm loạn yến hội của tôi, mỗi lần đều kêu ngạo không rõ mà đến, các người nghĩ rằng nơi này của tôi muốn tới thì tới muốn đi thì đi sao?” Nhìn thấy hai nữ nhân này, cô cực kì chán ghét, đã đắc tội cô phải trả giá thật lớn, lần này nếu không phải Lam Toàn xuất hiện, người phụ nữ kia đã chuẩn bị giết mình.

Thấy Dương Hiểu Đồng đứng ra ngăn cản, Lam Toàn đứng ở một bên chờ Dương Hiểu Đồng, Diệp Thiên Quang lại chịu không nổi nói: “Cô còn muốn thế nào? Tôi cho cô biết, không nên quá đáng!”

Nhưng Dương Hiểu Đồng còn chưa nói Lam Toàn đã tức giận nói: “Dám uy hiếp con gái của tôi, cô muốn chết có phải hay không?”

Diệp Thiên Quang chột ngậm miệng, trong lòng bà hô to nghiệp chướng a, hai người kẻ xướng người họa, rốt cuộc muốn bọn họ làm thế nào a, bà đã quyết định, hôm nay sau khi trở về chỉ ở nhà, cách bọn họ xa một chút, không thể trêu vào bọn họ thì trốn còn không được sao!

“Tôi muốn cho các người trả giá thật nhiều!” Sắc mặt Dương Hiểu Đồng rất lãnh đạm, cũng không có nhìn về phía Lam Toàn để trưng cầu ý kiến.

Lam Toàn cũng không sao cả, dù sao bà chỉ cần con gái của mình không tức giận mình nữa là được, những thứ khác không quan trọng.

“Ba ba ~” Dương Hiểu Đồng tát Diệc Tuyết hai phát khiến cô ta tỉnh lại, nhìn Dương Hiểu Đồng gần trong gang tấc, cô ả hét lên một tiếng lại bị Dương Hiểu Đồng làm cho ngậm miệng.

“Tỉnh?” Trên mặt Dương Hiểu Đồng mang theo nụ cười tươi, hiện tại cô mới biết chơi trò mèo vờn chuột thật thú vị.

Nhìn thấy bộ dáng chính mình bị chế phục và tình hình xung quanh, cô ta lập tức biết trong thời gian vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, thật không nghĩ tới Dương Hiểu Đồng lại là con cháu trực hệ của Diệc gia.

Lúc trước mình còn lấy thân phận của Diệc gia ở trước mặt cô ta kiêu ngạo, nghĩ tới đây Diệc Tuyết cảm thấy càng thêm châm chọc.

“Cô muốn làm gì?” Theo lý thuyết bộ dáng sợ hãi đó của cô ra hẳn rất giống một nai con gặp phải nguy hiểm, nhưng hiện tại bộ dáng đầu heo của cô ta chỉ khiến người ta cảm thấy càng thêm đáng đánh đòn!

“Tôi muốn thế nào? Cô vẫn không rõ sao? Nhìn dáng vẻ của cô, toàn thân cô quan tâm nhất chính là khuôn mặt của mình đi, mặc dù hiện tại vô cùng thê thảm, chỉ có điều tôi không để ý. Tôi sẽ khiến cô mất đi thứ cô vẫn cao ngạo đó!” Trong mắt Dương Hiểu Đồng hiện lên vẻ độc ác, cô biết nên làm thế nào để giết gà dọa khỉ.

“Không muốn, không muốn!” Lúc Diệc Tuyết nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, con người trong nháy mắt phóng đại, chột kinh khủng kêu lên, nếu để cô ta trở nên xấu xí, cả đời cô ta cũng không còn mặt mũi thấy mọi người.

“Cô nói không cần thì không cần sao? Vậy tôi nói cô không cần tiếp tục tìm tôi gây phiền toái vì sao cô vẫn đến? Chuyện đã làm sai thì nên trả giá

thật nhiều, tôi sẽ khiến cô trả giá khắc cốt ghi tâm, Dương Hiểu Đồng tôi chính là người cô không thể đắc tội.”

Nói xong Dương Hiểu Đồng không hề do dự cầm con dao trên mặt đất hướng về phía mặt Diệc Tuyết.

“Mẹ, cứu con!” Diệc Tuyết kinh hoàng hô to.

Diệc Thiên Quang lập tức vọt tới lại bị Lam Toàn ngăn lại, vô luận nỗ lực thế nào cũng không thể tới gần, chỉ có thể trơ mắt bất lực nhìn con gái của mình bị hủy dung.

Kèm theo từng tiếng thét chói tai như giết lợn, nước mắt của Diệc Tuyết và Diệc Thiên Quang bất lực kêu gào, thời gian như ngừng lại. Dương Hiểu Đồng không hề lưu luyến rời khỏi đó, Lam Toàn cũng không hề nán lại mà đi theo phía sau Dương Hiểu Đồng.

Mặc dù một màn vừa rồi có chút huyết tinh có chút bạo lực nhưng bà lại cảm thấy rất không tồi, loại tính cách đó bà thích, cũng không hề làm ra hành động ngăn cản, dù sao vô luận như thế nào bà cũng không lo lắng.

Dám khi dễ con gái của bà nên chuẩn bị tâm lí trả giá thật nhiều.

Diệc Tuyết té trên mặt đất, hai tay bưng mặt mình, máu tươi không ngừng chảy ra. Diệc Thiên Quang an ủi nói: “Tuyết nhi, không có chuyện gì, không có chuyện gì, mẹ ở chỗ này đây.”

Chỉ có điều Diệc Tuyết lại không hề phản ứng chỉ bưng mặt mình không chịu buông tay, một lát sau khi Diệc Thiên Quang lấy tay Diệc Tuyết ra, hai mắt Diệc Tuyết đã dại ra, hiển nhiên cô ta không chịu nổi đả kích quá lớn nên điên rồi, chỉ biết ngây người ngồi ở đó không biết làm gì.

Nhìn Diệc Tuyết như vậy, Diệc Thiên Quang lạnh người ngây ngốc ngồi dưới đất, dường như không kịp phản ứng vì sao trong thời gian ngắn lại xảy

ra biến hóa lớn như thế.

Quan sát tất cả chuyện đã xảy ra khóe miệng Diệc Hy hơi giương lên, trong mắt không dấu được vẻ kinh ngạc, Dương Hiểu Đồng lại là con gái Lam Toàn? Chuyện này có phần thật bất khả tư nghị (khó tin) một ít.

Chỉ có điều lần đầu tiên mình nhìn thấy cô ấy có cảm giác thân thiết cũng trở nên bình thường, chỉ có cảm giác giữa thân nhân mới có thể khiến hẳn có cảm giác như thế.

Nhìn cô xuống tay với Diệc Tuyết như vậy thật sự không nhẹ a, không chỉ chà đạp thân thể cô ta mà còn chà đạp lòng tự trọng của cô ta, nhắc tới Diệc Tuyết cũng chỉ là một nhân vật như bình hoa, không trải qua sóng gió lớn, bởi vậy không điên mới là lạ, lúc trước hùng hổ đến tính sổ, hiện tại lại rơi vào kết quả thảm bại như thế.

Chỉ là trên mặt Diệc Hy lại không hề có đồng tình, giới tu chân cá lớn nuốt cá bé, bọn họ ngay cả một chút cách sinh tồn cơ bản cũng không hiểu, sống không nổi rất bình thường.

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của Dương Hiểu Đồng đúng là không ngờ cô có thể ra tay ngoan độc như vậy, chỉ có điều có một người em gái như vậy dường như rất không tệ ah, nhìn tình hình kia cô còn chưa tiếp thu Lam Toàn, chỉ có điều hẳn tin tưởng bằng mị lực Lam Toàn, không bao lâu chắc sẽ nhìn thấy Dương Hiểu Đồng ở Diệc gia.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 188

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

Dương Hiếu Đồng đi xuống đại sảnh nhìn vẻ mặt đại ra của nhân viên lễ tân, hiển nhiên chuyện xảy ra ở trên lầu bọn họ đã biết, lấy một sấp tiền đặt lên quầy.

“Số tiền này dùng để bồi thường tổn thất cho khách sạn.” Nói xong, Dương Hiếu Đồng không quay đầu lại tiêu sái rời đi, hôm nay tâm tình của cô không tệ lắm.

Lam Toàn vẫn đi theo phía sau Dương Hiếu Đồng, mặc dù Dương Hiếu Đồng không hề có ý muốn nói chuyện, bà vẫn không để ý mà đi theo phía sau cô.

Cho dù chỉ nhìn bóng lưng Dương Hiếu Đồng, trên mặt Lam Toàn vẫn luôn hiện lên nụ cười, dường như muốn nhìn cho bù cho nhiều năm đã mất.

Mười phút sau.

“Hiếu Đồng a, đi chậm một chút thôi, đừng để mệt nhọc.” Lam Toàn ở phía sau vẻ mặt quan tâm nói, sợ Dương Hiếu Đồng chảy mồ hôi vì ánh mặt trời chiếu vào, chỉ một đoạn đường ngắn dừng nói bọn họ là người tu chân, cho dù người thường cũng sẽ không mệt...

Mười lăm phút sau.

“Hiếu Đồng a, con có chuyện gì gấp sao? Không vội thì chúng ta nói chuyện phiếm nhé!”

Hai mươi phút sau.

“A, ta đi không nổi nữa, nghỉ ngơi chút đi.”

“Ta bị trặc chân, đau chết mất...”

Sau khi nghe mấy lời lải nhải của Lam Toàn, Dương Hiếu Đồng hoàn toàn không biết nói gì, loại cực phẩm như vậy thật sự nhân gian hiếm thấy. Nhìn Lam Toàn hình tượng thế nào cũng đều là phu nhân tôn quý nhưng một người nói liên tục kia khiến cô cảm thấy không hề phù hợp với hình tượng đó.

Lời nói dối như thế mà bà ấy không chút xấu hổ nói ra, nhưng Dương Hiếu Đồng cũng biết cô không nói gì nhưng vẫn cảm thấy buồn cười.

Dọc theo đường đi, bà nói gì Hiếu Đồng đều không hề đáp lại nhưng bà không hề quan tâm, thế nhưng có một phát hiện lại khiến bà cực kì cao hứng đó là sau khi bà nói trặc chân, tốc độ của Hiếu Đồng đã chậm lại, cho dù biết bà đang nói dối, Hiếu Đồng vẫn làm như vậy, điều này cũng nói rõ trong lòng Hiếu Đồng có bà.

Làm sao không khiến bà vui mừng chứ? Đợi sau khi Vĩnh Khôn tới, hai vợ chồng bọn họ liên thủ (tương tự đồng vợ đồng chồng tát biển Đông cũng cạn) nhất định sẽ thành công! Lam Toàn cực kì có lòng tin.

Cứ như vậy một đường trở về nhưng tới khi đến cửa nhà, Lam Toàn lại không nói thêm gì chỉ nói qua một tiếng rời rời đi.

Sau khi Dương Hiếu Đồng trở về đầu tiên là nói cho mọi người biết chuyện hôm nay đã xảy ra sau đó cũng không lập tức tiến hành tu luyện hay tiến

vào Thiên Hàng Bảo Điển học tập, mà ngồi trên giường nhớ chuyện đã xảy ra hôm nay.

Từ chuyện đã xảy ra hôm nay, Dương Hiểu Đồng ít nhất biết ở Diệt gia địa vị của Lam Toàn cao hơn Diệt Thiên Quang, nhìn biểu tình Diệt Thiên Quang là có thể nhìn ra hoàn toàn nghiêng về một phía, địa vị có ưu thế tuyệt đối.

Một phương diện khác thực lực của Lam Toàn cũng mạnh hơn Diệt Thiên Quang, không có thực lực mạnh lấy tính cách Diệt Thiên Quang sẽ không dễ dàng chịu để yên như vậy.

Đặc biệt điều khiến cô kinh ngạc nhất chính là bọn họ đều là người Diệt gia nhưng cảm tình có thể nói mỏng vô cùng, cho dù chính mình cuối cùng phá hủy khuôn mặt Diệt Tuyết, Lam Toàn không hề nhú mày, hình như tuyệt đối không để ý, đương nhiên cô biết một phần nguyên nhân là do bà ấy bao che khuyết điểm, thế nhưng vẫn có thể nói rõ điểm này.

Xem ra Diệt gia cũng không đơn giản như cô tưởng tượng. Rốt cuộc cô có nên tiếp nhận Lam Toàn hay không? Mặc dù cô không thích Diệt gia nhưng cô cũng biết cô không bài xích Lam Toàn.

Lam Toàn đang xem tư liệu điều tra được, tư liệu điều tra rất cẩn thận, Dương cuộc sống nhiều năm qua của Hiểu Đồng đều được ghi lại ở trên đó, nhìn cuộc sống Dương Hiểu Đồng đã trải qua, Lam Toàn có xúc động muốn khóc.

Chính mình không thể chiếu cố tốt con gái của mình, nhỏ như vậy đã bắt đầu kiếm tiền, lại rất hiểu chuyện, nhưng điều khiến Lam Toàn kinh ngạc nhất là từ một năm trước Hiểu Đồng đột nhiên xảy ra chuyển biến lớn như vậy, tất cả biến hóa đều bắt đầu từ khi đó, hiện tại Hiểu Đồng bán đan được ngay cả bà cũng cảm thấy không thể tin.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Lam Toàn nhíu mày, xem ra bí mật trên người Hiếu Đồng cũng không ít nha. Song khi Lam Toàn nhìn thấy Nghiêm Tuấn Trạch là bạn trai của Dương Hiếu Đồng lập tức trừng lớn hai mắt, chọt hai tay chống nạnh giận dữ hét: “Có làm hay không? Cũng dám cướp bạn trai của con gái ta? Sớm biết, ta đã ra tay nặng hơn rồi, thực sự tiện nghi cho bọn họ!”

Trong lòng Lam Toàn cực kì tức giận, cô ta đã cướp bạn trai của con gái mình lại còn chạy tới tìm Ly nhi gây phiền phức, đúng là những chuyện Diệt Thiên Quang làm toàn không biết xấu hổ, bọn họ còn khiến bà bị liên lụy.

Bà cũng biết tình thế bây giờ của Nghiêm gia dưới tình huống như vậy Nghiêm gia làm ra quyết định đó cũng rất bình thường, nhưng đối với Nghiêm Tuấn Trạch bà vẫn có chút thất vọng, lúc trước mình và Vĩnh Khôn kiên trì hơn so với bọn họ.

Đương nhiên Lam Toàn vẫn để ý nhất giữa Ly nhi và em chồng mình đã có mâu thuẫn gì, theo bà biết thì tính cách cậu ta cũng không tệ lắm, nhưng lúc trước cứ nhắc tới Diệt Vĩnh Huyền thì trong mắt Dương Hiếu Đồng lại hiện lên vẻ chán ghét bà nhìn thấy rất rõ.

Sau đó mới biết hóa ra bởi vì lúc Ly nhi xin nhờ cậu ta hủy bỏ hôn sự cậu ấy không đáp ứng, mà bởi vậy khiến Ly nhi có ấn tượng rất không tốt với hẳn.

Nhìn xong tư liệu trên tay, Lam Toàn nhíu mày, nếu không phải biết thân phận Ly nhi, cậu ta làm như vậy cũng không gì đáng trách, dù sao chuyện này liên quan đến đến bộ mặt Diệt gia, nhưng cậu ta cũng đã gần nắm chắc rồi vì sao còn phải làm như vậy? Điều này có phần khiến mọi người nghi ngờ.

Ly nhi xuất hiện so với chút mặt mũi đó có chênh lệch rất lớn, một khi truyền về cho người của gia tộc rằng đã tìm được Ly nhi chắc rằng những lão nhân đã bế quan tu luyện cũng phải xuất quan.

Đây rốt cuộc là tại sao chứ?

Lam Toàn có chút không rõ, mặc dù Diệc Tuyết kia là người một nhà nhưng tuyệt đối không thể so sánh với Ly nhi, nghĩ mãi Lam Toàn mới đột nhiên nhớ tới ba của Diệc Tuyết có quan hệ khá thân với Diệc Vĩnh Huyền.

Bởi vì năm đó có một lần lúc Diệc Vĩnh Huyền gặp nguy hiểm ba của Diệc Tuyết đã giúp hắn, Diệc Vĩnh Huyền là một người nặng tình nghĩa, sau hắn liền rất chiếu cố gia đình họ.

Nếu không lấy thiên phú cả nhà Diệc Tuyết bọn họ, ở Diệc gia xa xa không có khả năng thu được thành tựu hiện tại, cũng chính bởi vậy, hắn mới vì Diệc Tuyết cự tuyệt chuyện này đi?

Lam Toàn có chút bất đắc dĩ, quan hệ của bà và cậu em chồng này không tệ lắm, bây giờ đã đoán được ý nghĩ của hắn, bà cũng không có cách nào oán giận cậu ta nữa.

Bây giờ mình nên làm những gì? Hiện tại Hiếu Đồng còn thích Nghiêm Tuấn Trạch kia hay không? Bà không biết, chỉ có điều bà biết hôn sự giữa Diệc Tuyết và Nghiêm Tuấn Trạch nhất định phải hủy bỏ.

Diệc Vĩnh Khôn đang ngồi trên máy bay quân dụng, không ngừng nhìn về phía Thụy thành xa xa, có trời mới biết hiện tại hắn có bao nhiêu hi vọng có thể nhanh chóng tới Thụy thành một chút, trên tay hắn còn cầm một tờ tạp chí, trên trang bìa tạp chí có in khuôn mặt Dương Hiếu Đồng.

Cảnh vệ viên bên cạnh cũng rất hiếu kỳ vì chưa bao giờ thấy tư lệnh xem loại tạp chí này, giờ lại bắt đầu xem tạp chí, còn gấp gáp chạy tới Thụy Thành như vậy, tất cả các việc đó khiến hắn cảm thấy không bình thường.

Chỉ có điều cô gái trên trang bìa thật sự rất đẹp, một cực phẩm như thế quả thật lần đầu tiên hẳn thấy, bởi vì luôn luôn sống trong quân đội nên rất nhiều chuyện hẳn không biết, tất nhiên không biết cô gái đó là chủ tịch của Âm Kim Mai Côi, dù sao hình tượng chủ tịch của Dương Hiểu Đồng so với hình tượng bên ngoài vẫn có chênh lệch rất lớn.

Nhìn thấy cảnh vệ viên nhìn không chớp mắt ảnh chụp của Hiểu Đồng trên trang bìa, tư lệnh cười hỏi: “Cảm thấy cô ấy xinh đẹp không?”

Cảnh vệ viên kia ma xui quỷ khiến lại gật đầu: “Đẹp, thật xinh đẹp, tôi là lần đầu tiên nhìn thấy mỹ nữ như vậy đó.”

Nghe thấy cảnh vệ viên nói như vậy, tâm tình Diệc Vĩnh Khôn rất tốt, con gái của mình được người ta khen như thế hẳn có thể không cao hứng sao? Lam Toàn đã khẳng định với mình Hiểu Đồng là con gái của ông rồi.

“Coi như tiểu tử cậu có mắt, ha ha.” Diệc Vĩnh Khôn thoải mái cười to, mặc dù con gái của mình không ở bên cạnh bọn họ nhiều năm như vậy nhưng vẫn có thể tự mình phát triển tốt như thế, rất nhiều người trong gia tộc còn kém hơn con bé.

Bởi vậy có thể thấy trong lòng hẳn có bao nhiêu vui vẻ.

Tới lúc cảnh vệ viên kịp phản ứng mình vừa nói gì cũng sững sờ, phải biết rằng tư lệnh luôn luôn khá nghiêm túc, vậy mà lúc hẳn chờ bị tư lệnh mắng lại nghe nói ‘hẳn có mắt’, điều này khiến hẳn sững sờ.

“Tư lệnh, nhìn ngài cao hứng như thế, có phải có chuyện vui gì hay không?” Thấy tâm trạng tư lệnh rất tốt, cảnh vệ viên thăm dò hỏi.

Diệc Vĩnh Khôn cười gật đầu nói: “Đích thực có tin tức tốt, đã tìm được con gái của ta.” Nói đến đây Diệc Vĩnh Khôn chỉ vào ảnh chụp Dương Hiểu Đồng trên tạp chí nói: “Xem đi, con bé là con gái của ta, ha ha.”

“Thực sự?” Cảnh vệ viên lập tức sững sờ, đối với chuyện tư lệnh có con gái mất tích rất nhiều người đều biết, bình thường ở trước mặt tư lệnh chưa bao giờ có ai dám nhắc tới hai chữ con gái, một khi nhắc tới, hậu quả kia tuyệt đối vô cùng thâm trọng, mà bây giờ tư lệnh lại nói cho hẳn biết đã tìm được con gái mất tích nhiều năm, hơn nữa còn là một đại mỹ nữ!

“Đương nhiên là sự thực, tôi lừa cậu làm cái gì?” Diệc Vĩnh Khôn lập tức trả lời, bộ dáng đó giống như một người cha đang kiêu ngạo vì con gái của mình, trên mặt hiện lên vẻ quang vinh.

“Vây chúc mừng tư lệnh!” Cảnh vệ viên vội vàng mở miệng chúc mừng, hẳn không phải người ngu, có thể có quan hệ khá hơn một chút với tư lệnh đối với hẳn tuyệt đối có lợi.

Diệc Vĩnh Khôn đang xem tư liệu về cuộc sống trước đây của Dương Hiểu Đồng, khi nhìn thấy chuyện con gái của mình bị cướp bạn trai ông cũng có phản ứng giống Lam Toàn, Diệc Vĩnh Khôn tức giận tới mức thiếu chút nữa đã phá bể cửa sổ, dọa cho cảnh vệ viên kia run rẩy một hồi.

Chỉ là giờ hẳn đã hiểu vì sao người ta là tư lệnh mà hẳn chỉ là một cảnh vệ viên bình thường, bởi vì hẳn rất sợ chết, mà tư lệnh lại không hề sợ chết, thế nhưng hẳn cũng không có lý tưởng lớn như vậy, chỉ muốn nói với tư lệnh ngàn vạn đừng kéo hẳn cùng chết...

Tới nửa đêm rồi cuộc Diệc Vĩnh Khôn đã đặt chân tới Thụy thành, hơn nữa đã tìm được khách sạn Lam Toàn ở, đêm nay vợ chồng hai người bắt đầu thương lượng làm thế nào để con gái họ tiếp nhận hai người, tha thứ cho sai lầm trước đây của bọn họ.

Chính cái gọi là vợ chồng đồng tâm, đồng tâm tất thắng lợi, ngày hôm sau hai người chuẩn bị đến thăm hỏi Dương gia.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 189: Bái Phỏng

Một đêm tu luyện Dương Hiểu Đồng cảm thấy tinh thần sáng khoái, chuyện tối hôm qua về Lam Toàn cũng không quấy nhiễu cô bao lâu, rất nhanh đã tiến vào trạng thái tu luyện. Trong Thiên Hàng Bảo Điện cùng Linh nhi học tập khinh công giai đoạn thứ hai cũng sắp đại thành, với tốc độ bây giờ của Dương Hiểu Đồng trừ Linh nhi chắc không có người nào có thể đuổi theo.

Đương nhiên Dương Hiểu Đồng còn có một chuyện rất tò mò đó là tốc độ của Trương Doãn Kiệt so với mình thì như thế nào, lần trước cô thấy rất rõ ràng tốc độ của anh rất nhanh, thậm chí so với mình còn nhanh hơn, chỉ có điều bây giờ thân pháp của mình cũng có tiến bộ, cũng không biết hiện tại rốt cuộc ai nhanh hơn.

Nhớ tới Trương Doãn Kiệt, Dương Hiểu Đồng không khỏi nhớ lại buổi tối kiều diễm kia, mấy ngày nay không nhìn thấy anh cũng không biết vết thương của anh đã khỏi chưa. Bởi vì trước đó vẫn tận lực trốn tránh, cô luôn không dám nghĩ tới phương diện này, giờ nhớ tới lại cảm giác mình không nên như vậy, anh ấy bị thương là vì mình mà.

Nghĩ tới đây, Dương Hiểu Đồng không khỏi cầm iphone màu đỏ sắc tía của mình lên, bấm gọi điện cho Trương Doãn Kiệt.

Trương Doãn Kiệt đang ở nhà ăn bữa sáng nhìn di động hiện hai chữ “Hiểu Đồng”, khóe miệng lộ ra nụ cười xán lạn, hoàn toàn khác so với nụ cười ôn nhu thường ngày, đây là nụ cười hạnh phúc xuất phát từ tận đáy lòng.

“Hiếu Đồng?”

“Doãn Kiệt, vết thương của anh đã khá hơn chút nào chưa?” Có lẽ bởi vì nhớ lại tình cảnh đêm đó, trên mặt Dương Hiếu Đồng có chút ửng đỏ ngay cả lúc nói chuyện cũng căng môi.

Nếu Trương Doãn Kiệt nhìn thấy bộ dáng đáng yêu này, nhất định sẽ cực kì vui mừng.

“Ừ, khá hơn nhiều, mấy ngày nữa là khỏi.” Trong mắt Trương Doãn Kiệt hiện lên vẻ sùng nịch mà chính anh cũng không biết, thân thể tổ chất người tu chân rất mạnh mẽ, trong giới tu chân anh là người nổi bật, tổ chất thân thể càng không cần nói, vết thương sau lưng đã vảy kết, không tới mấy ngày có thể khỏi hoàn toàn rồi.

“Vậy thì tốt quá.” Dương Hiếu Đồng cũng bớt lo lắng, đối với việc mấy ngày nay mình không hỏi thăm, quả nhiên Doãn Kiệt không hề để ý a, tính cách người này thật sự quá tốt rồi.

“Đúng rồi, ngày mai Âm Kim Mai Cô của em giới thiệu sản phẩm mới, anh nếu rảnh qua xem được không?”

“Được, ngày mai anh nhất định tới đúng giờ.” Trương Doãn Kiệt cười cười nói.

Sau khi cúp điện thoại, khóe miệng Dương Hiếu Đồng vẫn nở nụ cười như cũ, mặc dù Trương Doãn Kiệt nói anh không có việc gì nhưng cô lo lắng sợ anh vì muốn mình yên tâm mới nói vậy, ngày mai gặp anh ấy xác định một chút cô mới có thể an tâm.

Nghĩ tới đây, tâm tình Dương Hiếu Đồng rất tốt, tới Âm Kim Mai Cô, ngày mai chuẩn bị tung ra sản phẩm mới, hôm nay vẫn cần bố trí một chút, người của Âm Kim Mai Cô không ít, chắc hẳn hôm nay có thể ứng phó, chỉ cần sắp xếp bố trí lại một chút là được.

Từ sau khi tung ra Thanh Phôi đan hiệu quả vẫn rất tốt, còn có không ít chuyên gia y khoa chạy tới mua về làm nghiên cứu, kết quả đương nhiên không nghiên cứu ra nguyên nhân nên đến thỉnh giáo Dương Hiểu Đồng. Dương Hiểu Đồng lấy lí do bí mật không truyền ra ngoài để từ chối nhưng cô lại đưa phối phương Thanh Phôi đan cho bọn họ, bọn họ rất cảm ơn Dương Hiểu Đồng.

Dù sao Dương Hiểu Đồng cũng là thương nhân, bảo tồn cơ mật thương nghiệp của mình mọi người đều có thể hiểu, hơn nữa cô đã chịu nói phối phương cho bọn họ biết, để bọn họ có phương hướng nghiên cứu cũng đỡ tốn không ít công sức. Bất luận Dương Hiểu Đồng xuất phát từ mục đích gì thì ít nhất Thanh Phôi đan của cô đang tạo phúc cho nhân loại.

Nghĩ đến ngày mai, sau khi tung ra Thanh Nảo đan, tiết mục như vậy lại tái diễn, khóe miệng Dương Hiểu Đồng hiện lên nụ cười thoải mái, tất cả điều đó đều cần phải cảm ơn Thiên Hàng Bảo Điển, nếu không có nó cô cũng không thể liên tục tạo ra sản phẩm mới.

Cô đã bắt đầu học tập cách luyện loại đan dược tiếp theo một khoảng thời gian, tầm mười ngày nữa có thể luyện chế thành công, đến lúc đó có thể mang đến hạnh phúc cho rất nhiều bệnh nhân ung thư.

Cô đương nhiên nhớ tới lời nói lúc trước của Du Du, chính mình có thể thử viết ra phối phương đan dược, bây giờ cô nắm giữ kiến thức y khoa còn nhiều hơn các chuyên gia y khoa nổi tiếng, mặc dù khoảng cách tới khi cô có thể sáng tạo ra phối phương đan dược còn một khoảng nhất định, nhưng cô tin không lâu sau trong tương lai cô nhất định có thể.

Sau khi Dương Hiểu Đồng rời đi không lâu, hai người Lam Toàn và Diệc Vĩnh Khôn đã tới Dương gia.

Lúc bà Dương mở cửa nhìn thấy hai người, từ cách ăn mặc đến khí chất đều bất phàm, xuất hiện trước cửa nhà thì rất kinh ngạc.

“Xin hỏi hai người là?”

Diệp Vĩnh Khôn cầm lễ vật trên tay lần đầu bái phỏng còn Lam Toàn vẻ mặt tươi cười nói: “Xin chào, tôi là mẹ ruột của Ly nhi.”

Bởi vì biết nhiều năm qua Dương gia vẫn luôn đối xử tốt với Hiếu Đồng, đối với người đã giúp mình chiếu cố con gái nhiều năm, Lam Toàn thực sự rất cảm ơn họ.

Bởi vì có họ chiếu cố con gái của bà, Ly nhi mới không thiếu hụt tình thương của mẹ, làm cho bà bớt áy náy.

Bà Dương sửng sốt một lúc rồi chợt nhớ tới lời nói mấy hôm trước Hiếu Đồng nói với bà nên bà Dương nói: “Ly nhi là Hiếu Đồng?”

Lam Toàn gật đầu, bà Dương thấy Lam Toàn gật đầu cũng không có vẻ ngoài ý muốn, bà biết Hiếu Đồng đột nhiên hỏi bà vấn đề như thế nhất định đã xảy ra chuyện gì đó.

Đứng sang một bên rồi mở cửa: “Mời vào.”

Lam Toàn và Diệp Vĩnh Khôn gật đầu rồi tiến vào, mặc dù thân phận của bọn họ cao hơn rất nhiều so với ông bà Dương nhưng ở trước mặt bọn họ, hai người bọn họ không hề tỏ ra kiêu căng, trái lại còn rất khiêm tốn.

Ông bà Dương là đại ân nhân của hai người.

Ông Dương đang ngồi trên sô pha xem báo, nhìn thấy bà Dương dẫn hai người lạ mặt tiến vào thì rất nghi hoặc.

Bà Dương cho ông Dương ánh mắt không nên hỏi nhiều, vợ chồng già sống với nhau lâu như vậy, một ánh mắt đã có thể hiểu ý của đối phương.

Bà Dương pha trà sau đó hai bên ngồi xuống nói chuyện.

“Lần đầu gặp mặt, tôi xin giới thiệu một chút, tôi tên Diệc Vĩnh Khôn, đây là vợ của tôi – Lam Toàn. Ly nhi, Hiếu Đồng chính là con gái đã thất lạc nhiều năm của chúng tôi, đến bây giờ mới tìm được, lần này chúng tôi tới để cảm ơn hai người.” Trên mặt Diệc Vĩnh Khôn lúc này tuyệt đối không có vẻ uy nghiêm, thoạt nhìn rất dễ nói chuyện.

Chỉ có điều, nếu để người trong quân đội nhìn thấy bộ dáng này chắc họ sẽ phải rất ngạc nhiên mà hỏi ;’ đây là tư lệnh cường thế của bọn họ sao?’

Trong lòng ông Dương lộ bộp một tiếng, lúc trước khi vừa mới nhận nuôi Hiếu Đồng cũng luôn nghĩ, lúc nào ba mẹ con bé sẽ đến đón con bé, nhưng qua nhiều năm lại không thấy ai đến, bọn họ cũng quên mất điều đó, bọn họ đã coi Hiếu Đồng như con gái của bọn họ, không ngờ bây giờ đối phương lại đột nhiên tới.

Nhìn bọn họ có thể đoán đây cũng không phải gia đình bình thường, thực sự không ngờ gia thế Hiếu Đồng lại không đơn giản như thế. Nhất là người đàn ông kia, mặc dù biểu hiện rất khiêm tốn nhưng bản thân ông là đàn ông nên có thể cảm giác rõ ràng khí chất trên người hắn, hơn nữa trong mắt hiện ra vẻ uy nghiêm tuyệt đối không phải người bình thường có thể có.

Chỉ đành cười gượng hai tiếng nói: “Hóa ra là như thế này a, không biết trước kia vì sao lại thất lạc?” Ông rất quan tâm vấn đề này.

Nghe ông hỏi, trên mặt Lam Toàn và Diệc Vĩnh Khôn đều hiện lên vẻ đau khổ, hai mắt Diệc Vĩnh Khôn nhìn về phía mặt đất, dường như đang nhớ lại những chuyện đã xảy ra, bởi vì một lần biến cố kia mới khiến bao nhiêu năm qua hai người bọn họ luôn luôn cảm thấy hổ thẹn.

Bởi vì cảm thấy thẹn với Ly nhi, hai người bọn họ cũng không có thêm đứa nhỏ, nguyên nhân có lẽ chỉ có người làm cha mẹ như họ mới có thể hiểu.

Diệp Vĩnh Khôn chậm rãi nói: “Lúc trước, Ly nhi bị người bắt đi, khi chúng tôi đuổi theo thì người kia đã chạy trốn, mà Ly nhi cũng tìm không được, nhiều năm qua chúng tôi vẫn luôn tìm kiếm, chỉ có điều đến bây giờ mới tìm được.”

Diệp Vĩnh Khôn nói rất đơn giản, thế nhưng ông bà Dương lại có thể tưởng tượng đến những chuyện phát sinh lúc trước, trong lòng cũng có chút đồng tình, đều là cha mẹ, suy nghĩ của hai người họ có thể hiểu.

Lúc này trên mặt Lam Toàn đã rơi đầy nước mắt, một màn kia khiến bà đau khổ cả đời, con của mình cứ như vậy mất tích, tìm lâu như thế, lần lượt thất vọng, bà có bao nhiêu khổ sở có bao nhiêu thống khổ...

“Hóa ra là vậy, tôi biết hai người sẽ không bỏ lại Hiếu Đồng, ha ha.” Ông Dương cười nói, trong mắt hiện lên vẻ thấu hiểu, nhưng nghĩ tới sau này có thể Hiếu Đồng sẽ không ở cùng bọn họ nữa, trong lòng ông lại khổ sở.

Đó là con gái bảo bối của ông, sẽ nấu cơm cho ông ăn, sẽ lái nhải khuyên ông ít uống rượu, nhiều năm qua đã thành thói quen có cô bầu bạn ở bên cạnh.

“Thực sự rất cảm ơn anh chị đã chăm sóc Ly nhi, tôi vẫn lo lắng Ly nhi có thể sống không tốt nhưng Ly nhi may mắn gặp được hai người, cũng cảm ơn hai người đã bồi dưỡng Ly nhi thành tài, việc chúng tôi không làm được, hai người đều làm giúp chúng tôi, chúng tôi không biết nên cảm ơn hai người như thế nào?” Nói đến đây, Lam Toàn đã khóc không thành tiếng, không ai biết rốt cuộc bà có bao nhiêu áy náy, sự áy náy với con gái qua nhiều năm dường như luôn vây lấy bà.

Lam Toàn quỳ trên mặt đất nói cảm ơn ông bà Dương, Diệp Vĩnh Khôn cũng không ngăn cản, mà còn cùng quỳ xuống với Lam Toàn, thiên ngôn vạn ngữ cũng biểu đạt không được lòng cảm kích của bọn họ, chỉ có thể dùng hành động như vậy để thể hiện lòng cảm kích của bọn họ.

Có lẽ ông bà Dương chưa thể hiểu tại sao họ làm vậy, hai người như bọn họ lại cứ như vậy quỳ trên mặt đất, bỏ xuống thân phận, địa vị, thậm chí cả tôn nghiêm của bọn họ, bây giờ họ chỉ giống như cha mẹ bình thường đã mất đi con gái đang cảm ơn người đã nuôi dưỡng con gái họ bao năm qua.

Ông bà Dương lập tức kinh hãi muốn kéo hai người lên nhưng lại bị Diệc Vĩnh Khôn cự tuyệt.

“Chúng tôi không biết nên biểu đạt sự cảm kích của mình như thế nào? Cho nên xin đừng ngăn cản chúng tôi.”

Nghe ông Diệc nói, ông bà Dương nhìn nhau rồi không tiếp tục ngăn cản nữa, chỉ có điều nhìn thấy họ như vậy trong lòng hai người cũng yên tâm hơn, bởi vì bọn họ thật lòng yêu thương Hiếu Đồng, cha mẹ Hiếu Đồng cũng không có vứt bỏ con bé, bọn họ cảm thấy cao hứng vì Hiếu Đồng.

Ít nhất bọn họ biết, tương lai khi Hiếu Đồng ở cùng gia đình mới, họ sẽ thật lòng thương yêu Hiếu Đồng. Hiếu Đồng có bọn họ yêu mến và chính mình (ông bà Dương) yêu mến, sẽ càng thêm hạnh phúc. Hiếu Đồng là đứa nhỏ đáng nhận được hạnh phúc.

Nhưng bọn họ không chú ý tới, lúc này Hiếu Đồng đang đứng trong sân nhìn chuyện xảy ra trong phòng khách, không biết đã khóc nước mắt từ lúc nào...

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 190

Mặc dù cách cửa sổ nhưng những gì bọn họ nói Dương Hiểu Đồng đều nghe được rất rõ. Bức tường ngăn cách chắc chắn trong lòng bỗng chốc âm âm đổ vỡ, nhìn cha mẹ ruột quỳ trên mặt đất, người kiên cường như cô cũng không nhịn được lệ rơi đầy mặt.

Từ sau khi biết mình không phải con ruột của ông bà Dương, cô vẫn suy nghĩ vì sao mình lại bị vứt bỏ, tự suy nghĩ ra các lí do nhưng vẫn không có đáp án, cho nên cuối cùng cô buông tha, tin rằng mình là một đứa trẻ bị vứt bỏ.

Lúc Lam Toàn xuất hiện trước mặt cô, nói với cô bà là mẹ ruột của mình, trong lòng cô rất phức tạp nhưng không có ai có thể hiểu được điều này. Mặc dù Lam Toàn nói năm đó có nỗi khổ trong lòng nhưng Dương Hiểu Đồng vẫn không tin lắm.

Một gia tộc lớn như Diệc gia, trong các thế lực ở Trung Quốc có thể nói đứng đầu vậy mà lại để mất đứa nhỏ, người bình thường cũng không tin tưởng, bao gồm cả cô. Cô sợ hãi, sợ hãi khi mình biết chân tướng sẽ càng thêm khổ sở, cho nên cô lựa chọn không đi tìm hiểu.

Nhưng lúc này, khi đi làm về không lâu nhìn thấy Lam Toàn và một người đàn ông đi về phía nhà mình, cô lại trốn một bên muốn biết rốt cuộc bọn họ tới đây làm gì?

Khi nghe Lam Toàn khóc kể lại mọi chuyện, cảm nhận được sự thống khổ và bất đắc dĩ của bà, trong lòng của cô liền mềm nhũn, Lam Toàn là

một người phụ nữ tôn quý lại khóc thành như vậy, cô biết tất cả mọi chuyện không phải giả bộ, đó là lời từ tận đáy lòng.

Mặc dù Diệc Vĩnh Khôn không biểu đạt rõ giống như Lam Toàn nhưng ông lại quỳ xuống cùng bà đã nói nên tất cả. Ông yêu thương nồng đậm bao nhiêu, Dương Hiểu Đồng cảm nhận được.

Thực lực Diệc Vĩnh Khôn mạnh nhất, ông đã phát hiện bên ngoài có người, nhìn ra ngoài cửa sổ lại nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đứng ở đó, trên mặt thoáng hiện lên vẻ kinh ngạc.

Mấy người Lam Toàn cũng chú ý tới động tác của Diệc Vĩnh Khôn nên vội vàng nhìn theo lại nhìn thấy Dương Hiểu Đồng vẻ mặt đầy nước mắt đứng ở đó.

Dương Hiểu Đồng đẩy cửa đi vào, Lam Toàn nhìn Dương Hiểu Đồng đột nhiên không biết nên làm thế nào cho phải, bà sợ hãi Ly nhi cho rằng mình đang làm phiền ba mẹ cô, trong lúc nhất thời có chút hoang mang nói: “Hiểu Đồng a, con không nên hiểu lầm, chúng ta không có...” Lam Toàn vội vàng giải thích.

“Ba, mẹ” Dương Hiểu Đồng khóc gọi lên hai chữ, giờ khắc này cô đã quyết định tiếp nhận bọn họ, có cha mẹ như vậy cô nên vui mừng không phải sao?

Lúc mình sống vui vẻ không biết mọi chuyện thì bọn họ lại ăn không ngon ngủ không yên đi tìm mình khắp nơi. Nếu nói mình sống không tốt sợ rằng bọn họ càng sống không tốt hơn, cô có quyền gì để oán trách bọn họ?

Nếu như nói lúc trước không bảo vệ tốt cô, vậy dẫn vật bao nhiêu năm qua cũng đã đủ rồi.

Lam Toàn nghe thấy lời Dương Hiếu Đồng đầu tiên sững sốt, chột vé mặt mừng như điên, chỉ có điều nước mắt lại càng chảy nhiều hơn: “Ly nhi!” Lam Toàn lập tức ôm chầm lấy Hiếu Đồng.

Thật sự hiện tại trong lòng bà cực kì kích động và vui sướng, đây là ngày hạnh phúc nhất trong nhiều năm qua của bà. Hóa ra một chữ ‘mẹ’ lại có sức mạnh lớn như thế.

Bà vốn cho rằng kiếp này sẽ không thể nghe thấy từ đó nhưng ngay vừa rồi bà đã được nghe thấy!

“Mẹ” Dương Hiếu Đồng ôm Lam Toàn vừa khóc vừa nói, trong lòng lại cảm thấy rất hạnh phúc, hóa ra sau khi tiếp nhận hai người cô lại càng thêm hạnh phúc.

Diệp Vĩnh Khôn cũng ôm lấy hai người phụ nữ còn quan trọng hơn tính mạng của ông. Người đàn ông vốn thiết huyết lúc này mắt cũng có chút ẩm ướt, đây là sự vui sướng khi tìm lại được con gái mình.

Ông bà Dương mỉm cười nhìn bọn họ đoàn tụ, lúc này trong lòng của bọn họ không hề có chút thất vọng nào, nếu có chỉ là chúc cho họ hạnh phúc thật nhiều. Vì sao lại nuôi lớn Hiếu Đồng như vậy, trả giá nhiều như vậy, bọn họ chưa từng nghĩ tới, bởi vì Hiếu Đồng cũng cho họ có sự hạnh phúc nhiều năm như vậy, thế là đủ rồi.

Họ chỉ là một đôi vợ chồng bình thường, lúc này lại trở lên vĩ đại như vậy.

Toàn bộ Dương gia đều tràn ngập cảm giác hạnh phúc...

Sau khi Dương Hiếu Đồng nói chuyện với Lam Toàn và Diệp Vĩnh Khôn cũng hiểu thêm về bọn họ, cô biết mình tên là Diệp Ly, là con cháu dòng chính của Diệp gia.

Cô còn có một anh trai tên gọi Diệc Hy, một chị gái tên là Diệc Đồng. Nhưng lúc nghe thấy tên Diệc Hy, Dương Hiểu Đồng lập tức nghĩ tới Dịch Hy, có lẽ hai người bọn họ là một người.

Cũng chỉ có gia tộc như vậy mới có người ưu tú như thế và cũng bởi vậy khi lần đầu tiên mình nhìn thấy Diệc Hy lại cảm thấy rất thân thiết, chỉ có như vậy mới có thể giải thích được điều đó.

Lam Toàn càng không ngừng kéo Dương Hiểu Đồng hỏi thăm mấy năm nay cô sống như thế nào, xảy ra chuyện gì vui vẻ, cứ như vậy hai người trò chuyện suốt cả một ngày. Chuyện bố trí Âm Kim Mai Côi, Dương Hiểu Đồng đã giao cho Tuệ Mẫn đi làm.

Một đêm qua đi, Dương Hiểu Đồng đối với Diệc gia đã có hiểu biết nhất định, mới biết hóa ra Diệc gia lại lớn như thế, các thành viên lại càng phức tạp, chỉ có điều cô cũng biết được Diệc Tuyết ở Diệc gia chỉ là con cháu ở riêng, không thể so sánh với cô.

Khiến Dương Hiểu Đồng nhận thức sâu nhất chính là cả Lam Toàn và Diệc Vĩnh Khôn đều rất bao che khuyết điểm, vốn cô còn cho rằng Lam Toàn đã rất bao che khuyết điểm thế nhưng Diệc Vĩnh Khôn so với Lam Toàn còn bao che khuyết điểm hơn.

Khi ông biết Diệc Thiên Quang và Diệc Tuyết tới cửa gây phiền phức cho cô, Diệc Vĩnh Khôn tức giận tới mức hận không thể lập tức xông tới phế đi hai người kia, lại dám bắt nạt con gái của hắn? Quả thực không muốn sống nữa rồi.

Cuối cùng cũng nhờ Dương Hiểu Đồng và Lam Toàn ngăn cản hắn mới không đi. Mặc dù hành động đó rất đơn giản nhưng lại khiến cho Dương Hiểu Đồng cảm thấy rất hạnh phúc. Mà buổi tối lúc hai mẹ con Dương Hiểu Đồng và Lam Toàn cùng nằm trên giường nói chuyện phiếm thì Diệc Vĩnh Khôn lại gọi điện thoại báo cho gia tộc tin tức này, đồng thời cũng

muốn xin hủy bỏ hôn sự của Diệc Tuyết và Nghiêm Tuấn Trạch. Bất luận bây giờ Ly nhi có còn thích Nghiêm Tuấn Trạch hay không, hẳn cũng không thể khoan dung cho người đã bắt nạt con gái của mình và bạn trai cũ của cô (tựa hồ là Hiếu Đồng bắt nạt Diệc Tuyết nha, ít nhất hiện tại Diệc Tuyết đã bị điên...)

Tin tức tìm được Hiếu Đồng đã tạo nên oanh động rất lớn trong gia tộc, đương nhiên gia tộc cao hứng nhiều hơn. Bởi mỗi một con cháu dòng chính đều có thành tựu không thể khinh thường, hiện tại đã tìm được tất nhiên bọn họ rất cao hứng, hơn nữa còn có tình cảm giữa người thân, trong con cháu phân hệ có lẽ quan hệ huyết thống đã không còn nhiều nhưng trong con cháu dòng chính của họ lại có quan hệ lại cực kì thân thiết.

Lúc này Dương Hiếu Đồng mới biết hóa ra lúc trước Diệc Tuyết tỏ vẻ kiêu ngạo vì là người Diệc gia, nhưng thực chất trong Diệc gia cô ta không hề có địa vị, cũng chỉ là một kẻ đáng thương mà thôi.

Bọn họ chuẩn bị qua mấy ngày nữa sẽ mang Ly nhi về gia tộc, chứng minh thân phận của cô. Đã quyết định tiếp nhân cha mẹ, Dương Hiếu Đồng tất nhiên sẽ không cự tuyệt việc trở về Diệc gia, về phần chuyện sau này có ở lại Diệc gia hay không sẽ do chính cô quyết định, trở về một chuyến khiến Lam Toàn bọn họ cao hứng, hơn nữa có thể nhìn thấy thân nhân của mình, cô cũng rất vui mừng.

So với Dương Hiếu Đồng vui vẻ thì thành viên dòng chính Diệc gia lại đang cực kì ngạc nhiên và hưng phấn! Trước đó bọn họ đã nghe qua tên tuổi của Dương Hiếu Đồng, đối với thành tựu của Dương Hiếu Đồng cũng rất tán thưởng, dựa vào năng lực của bản thân có thể đạt được thành tựu như hiện tại thực sự không dễ dàng.

Bọn họ so với người bình thường hiểu rõ chuyện này hơn, đạt được thành tựu hiện tại cần nỗ lực nhiều thế nào bọn họ càng thêm rõ ràng, hơn nữa Dương Hiếu Đồng phát hành sản phẩm ngay cả bọn họ cũng không biết rất

cuộc làm như thế nào? Đối với bọn hăn mà nói, Dương Hiếu Đồng quả thực chính là một bảo bối trời ban.

Trong gia tộc có một nhân tài như vậy, bọn họ có thể không hưng phấn sao? Vì việc này mà ngay cả người chưa từng xem tạp chí cũng bắt đầu cầm tạp chí đăng tin tức Dương Hiếu Đồng để nhìn. Toàn bộ Diệc gia cũng đang thảo luận chuyện về Diệc Ly, hơn nữa các lão nhân trong nhà cũng không ngừng thúc giục Diệc Vĩnh Khôn mang Dương Hiếu Đồng trở về, bọn họ đang sốt ruột ah!

Ngày hôm sau, là ngày Thanh Nảo đan phát hành, cảnh tượng đó chúng ta có thể tưởng tượng, mới sáng sớm đã có một đám đông tập trung trước cửa của Âm Kim Mai Cô.

Lần này Âm Kim Mai Cô cũng không tuyên truyền gì bởi vì bọn họ đã không cần phải làm vậy. Mỗi ngày luôn có một đám người chú ý Âm Kim Mai Cô, cứ có chút động tĩnh bọn họ đều sẽ biết, huống chi động tĩnh hôm qua lại lớn như vậy.

Vẫn giống như lần trước có hai lối đi, một là lối dành cho hội viên và một lối của khách hàng bình thường, điểm lần này khác với lần trước đó là hội viên ở lầu hai, khách hàng bình thường ở lầu một.

Hội viên mua hàng đều được tặng quà, mà quà tặng chính là dựa vào số tiền mà hội viên tiêu phí để cộng điểm, tối cao có thể đạt được phần thưởng tới năm mươi vạn.

Chỉ với điều này thôi đã khiến các hội viên rất kích động, chuyện tốt như vậy khiến họ cảm thấy rất thoải mái, đồng thời cũng cảm giác được mình chi tiền ra có giá trị! Hơn nữa còn nhìn thấy ánh mắt hâm mộ của những người khác lại càng khiến tâm trạng của bọn họ càng tốt hơn, bởi điều này đã thỏa mãn lòng hư vinh của bọn họ.

Đây là chuyện hôm qua Dương Hiếu Đồng nghĩ ra, như vậy vừa có thể hấp dẫn nhiều người làm hội viên hơn, mà đối với sự phát triển lâu dài của Ám Kim Mai Côi cũng cực kì có lợi, hơn nữa đối với những hội viên thường xuyên mua hàng Dương Hiếu Đồng rất cảm ơn họ.

Dương Hiếu Đồng đang đưa Lam Toàn và Diệc Vĩnh Khôn tới Ám Kim Mai Côi. Bọn họ đối với sự nghiệp của cô cũng rất hiếu kỳ, hôm nay chính là một cơ hội tốt nên cô đưa bọn họ đến.

Lam Toàn và Diệc Vĩnh Khôn nhìn biến người ngay ngăn lại trật tự kia, trong mắt tràn đầy than thở, đương nhiên còn có tự hào, bởi vì đó là con gái của bọn họ a!

“Đúng rồi, lần này trở về nhà mang vài thứ đi, mặc dù không được tốt lắm, nhưng cũng là tâm ý của con.” Dương Hiếu Đồng cười nói.

Cô cũng biết đối với phụ nữ, mỹ dung dưỡng nhan là thứ bọn họ thích nhất, chắc mọi người sẽ rất vui vẻ, lần đầu tiên trở lại cô hi vọng mọi người có thể thích mình.

Chỉ có điều cô không biết rất nhiều phụ nữ Diệc gia đều là khách hàng của Ám Kim Mai Côi, chỉ là không ai biết thân phận của bọn họ thôi.

Lam Toàn và Diệc Vĩnh Khôn cũng không ngăn cản cô, dù sao bọn họ vẫn hi vọng lần này Hiếu Đồng trở về có thể được cả nhà thích, chỉ là đối với điều này bọn họ lại có thêm tự tin tuyệt đối.

Khi Dương Hiếu Đồng và Lam Toàn đứng trong đám người, Trương Doãn Kiệt liếc mắt đã nhìn thấy Dương Hiếu Đồng, mang theo vẻ mặt tươi cười nhu hòa khiến người ta có cảm giác cảnh đẹp ý vui đi tới: “Hiếu Đồng, sao em lại đứng đây mà không vào? Hai vị này là?”

Trương Doãn Kiệt có chút nghi hoặc, hai người trưởng bối này nhìn có vẻ địa vị không đơn giản nhưng anh chưa từng thấy qua a, chỉ là anh vẫn tỏ

ra tôn trọng.

Mà khi Lam Toàn nhìn thấy Trương Doãn Kiệt hai mắt lập tức tỏa sáng, trong mắt hiện lên sự vui vẻ.

“Doãn Kiệt, đây là ba mẹ ruột của em. Thật vất vả mới tìm được ba mẹ ruột, ha ha.” Khóe miệng Dương Hiểu Đồng hiện lên nụ cười hạnh phúc.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 191: Ôn Nhu

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

Trương Doãn Kiệt nghe thấy lời Dương Hiếu Đồng lập tức sững sốt, anh nhớ lúc trước Hiếu Đồng từng nói cho anh biết cô không phải con ruột của ông bà Dương. Về mặt cô đơn lúc đó của cô còn khắc sâu trong trí nhớ của anh, hiện tại cô đã tìm lại được ba mẹ ruột. Nhìn nụ cười hạnh phúc của cô, nụ cười bên khóe miệng Trương Doãn Kiệt cũng từ từ mở rộng, nhìn thấy nụ cười của cô, anh rất thỏa mãn.

“Cháu chào bác trai, bác gái!” Trương Doãn Kiệt lịch sự chào hỏi.

Lam Toàn cười nói: “Chào cháu, Doãn Kiệt phải không?”

“Vâng, đúng vậy.”

“Nha, cảm ơn cháu đã chiếu cố Ly nhi của chúng ta thời gian qua.” Tối hôm qua lúc nói chuyện với Ly nhi, Ly nhi đã nói cho bà biết việc Trương Doãn Kiệt bị thương vì cô, khiến bà rất cảm kích Trương Doãn Kiệt, hôm nay vừa nhìn thấy dáng vẻ đường đường Trương Doãn Kiệt, xử sự lễ phép, xác thực không tệ.

“Đâu có, Hiếu Đồng cũng giúp cháu rất nhiều.” Trương Doãn Kiệt biết Ly nhi mà Lam Toàn nói là Hiếu Đồng, chắc đó là tên thật của Hiếu Đồng.

“Ha ha, không cần khách khí, chúng ta vào xem thôi? Đến bây giờ bác cũng chưa thăm quan công ty con gái mình đâu.” So với việc Lam Toàn cẩn thận, Diệc Vĩnh Khôn lại tùy ý hơn, nhìn bọn họ ở đây nói chuyện hẳn đã không thể chờ được muốn vào xem một chút.

Mặc dù chưa từng tới đây nhưng tên tuổi của Âm Kim Mai Côi vẫn có nghe đến, cho dù ở trong quân doanh của ông cũng như sấm bên tai, nghe người ngoài nói về các loại đan dược thần kỳ, ông cũng không quá quan tâm, dù sao các loại mỹ dung đan đều là phụ nữ thích nhưng nó không có gì sức hấp dẫn với một đại nam nhân như ông.

Xóa bỏ dấu vết? Đối với một người quân nhân như ông, vết sẹo tượng trưng cho chiến tích của bọn họ, sao bọn họ có thể xóa bỏ? Chỉ có điều bây giờ nhìn thấy công ty của con gái, ông lại có cảm giác hoàn toàn khác.

Dương Hiểu Đồng cười gật đầu nói: “Vậy chúng ta đi vào nhanh một chút, lâu một lâu và hai so với lâu trên sẽ đông hơn, chúng ta lên trên lâu, muốn xem cái gì cũng có thể xem được.” Lâu một lâu hai hôm nay chủ yếu bán Thanh Nảo đan, cũng không có gì để nhìn.

Một hồi có thể mang mẹ đi spa làm đẹp chắc bà sẽ thích, Dương Hiểu Đồng nghĩ thầm.

Bốn người đi vào theo lối đi chuyên dụng rồi trực tiếp vào thang máy dành riêng cho Dương Hiểu Đồng để lên lâu ba. Với tình trạng chen chúc như vậy nếu không đi thang máy chuyên dụng chắc sẽ rất khó để di chuyển.

Không phải Âm Kim Mai Côi ít thang máy, mà là hiện giờ thật sự có rất nhiều người.

Người ở Âm Kim Mai Côi thấy Dương Hiểu Đồng đều vội vàng chào hỏi. Dương Hiểu Đồng cũng cười đáp lại, một màn này rơi vào trong mắt Lam Toàn và Diệc Vĩnh Khôn khiến bọn họ cực kì hài lòng, nhìn thấy nhân

viên công ty của con gái có vẻ rất giỏi, họ làm vậy cũng không phải là giả vờ.

Ở địa vị cao như bọn họ loại chuyện này đã thấy nhiều, có phải thật sự kính trọng từ đáy lòng hay không bọn họ liếc mắt có thể nhìn ra được.

Lâu ba.

Dương Hiểu Đồng cười nói với Lam Toàn: “Mẹ, ở đây đều là mỹ dung, mẹ cũng thử đi! Hiệ quả không tệ lắm đâu!”

Lam Toàn nhìn mỹ nữ bốn phía, mắt bà lập tức phát sáng, có người phụ nữ nào mà không thích làm đẹp, Lam Toàn cũng giống như vậy, lập tức nói với Diệc Vĩnh Khôn mình muốn đi làm đẹp.

Diệc Vĩnh Khôn ở trong phòng nghỉ thưởng thức trà, Dương Hiểu Đồng lấy điểm tâm đặc biệt của Âm Kim Mai Cô ra, những món này do chính cô nghiên cứu sáng tạo ra, trong đó bỏ thêm không ít dược liệu có lợi cho thân thể, sau khi thí nghiệm thành công mới phát hành, chỉ có năm mươi hội viên vip đứng đầu mới có thể nếm.

“Doãn Kiệt, vết thương của anh thực sự không có việc gì chứ?” Nhìn vẻ mặt vẫn luôn tươi cười của Trương Doãn Kiệt, Dương Hiểu Đồng hỏi.

Nhìn vẻ mặt của anh thì không giống một người bị thương nhưng đó cũng không phải thân thể của cô nên cô cũng không thể biết, bất quá thân thể của bọn họ đều có sức đề kháng rất tốt, anh ấy vì mình mới bị thương nên đương nhiên cô phải hỏi cho rõ.

Dương Hiểu Đồng nhìn về phía sau lưng bị thương của Trương Doãn Kiệt, vẻ lo lắng rơi vào trong mắt Trương Doãn Kiệt khiến anh cảm thấy rất thỏa mãn, anh mặc kệ Dương Hiểu Đồng lo lắng vì áy náy hay bởi vì lí do khác, anh chỉ cần biết rằng cô lo lắng cho anh, như vậy đã đủ rồi.

“Thực sự không có việc gì, em xem tình trạng hiện tại của anh giống người bị thương sao?”

“Đúng là không giống.”

Diệp Vĩnh Khôn nghe thấy hai người nói chuyện mới hỏi: “Thế nào? Doãn Kiệt cậu bị thương sao?”

“Vâng, vết thương nhỏ không có gì đáng ngại ạ!”

Dương Hiểu Đồng bĩu môi, vết thương sâu thấy xương còn nói là vết thương nhỏ: “Ba, Doãn Kiệt lần trước vì cứu con mới bị thương, vết thương cũng không nhẹ đâu, có thể nhìn thấy cả xương.”

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, ánh mắt Diệp Vĩnh Khôn nhìn về phía Trương Doãn Kiệt nhiều thêm phần tán thưởng, cười ha ha nói: “Bị thương, chận đao vì người người mình yêu mới là đàn ông thực sự! Ha ha, người trẻ tuổi, nhìn cậu có vẻ rất ít nói nhưng tính cách lại rất giống ta, ha ha, hôm khác cùng nhau uống một chén.”

Diệp Vĩnh Khôn vốn là một người đàn ông đơn giản, ông là hán tử, tất nhiên cũng thích hán tử thật tình, cách làm của Trương Doãn Kiệt chiếm được sự tôn trọng của ông, cũng chính thức được ông chấp nhận tiếp thu anh.

Nghe ông nói, Trương Doãn Kiệt được khen ngợi mà ngượng ngùng, lúc này Diệp Vĩnh Khôn nhìn có vẻ cũng không thích anh lắm, không nghĩ tới bây giờ lại nhiệt tình như vậy, chỉ có điều anh cũng không cự tuyệt: “Ha ha, vậy thì nhất định!”

Dương Hiểu Đồng thấy hai người trò chuyện vui vẻ, khóe miệng không khỏi hiện lên nụ cười: “Vậy hai người trò chuyện một lát, con ra ngoài một chút.” Hai người nói chuyện thì Hiểu Đồng cũng muốn đi làm việc khác, sẽ không ở đây quấy rầy hai người.

Sau khi Dương Hiểu Đồng ra ngoài lập tức phân phó nhân viên giúp Lam Toàn làm đẹp thật tốt, toàn bộ đều dùng đồ cao cấp nhất, tất cả làm theo ý muốn của Lam Toàn, muốn làm cái gì thì làm cái đó, đợi sau khi bà làm đẹp xong sẽ cho cô một chút ý kiến.

Từ sau khi Tiểu Nhã rời khỏi kho hàng, kho hàng chưa từng phát sinh chuyện mất đồ nữa, Dương Hiểu Đồng vừa vào đã nhìn thấy quản lí kho hàng lần trước.

Quản lí kho hàng nhìn thấy Dương Hiểu Đồng thì rất kích động, lần trước Dương Hiểu Đồng nguyện ý tin cô khiến cho cô cảm thấy rất cảm động, cô là một người thành thật, ai đối tốt với cô sẽ đối tốt với người đó.

Cô lập tức cung kính hỏi: “Chủ tịch, không biết có chuyện gì? Cần điều thêm hàng sao?”

Dương Hiểu Đồng nở nụ cười ôn hòa không hề tỏ vẻ kiêu ngạo nói: “Là như vậy, một lát tôi sẽ mang đi vài thứ, đây là danh sách, cô giúp tôi chuẩn bị một chút, đóng gói đẹp một chút, tôi sẽ tới lấy.”

“Được ạ! Tôi lập tức chuẩn bị.” Quản lí kho hàng tiếp nhận danh sách cười nói.

“Vậy làm phiền cô.” Dương Hiểu Đồng nói rất khách khí, dù sao nói như thế cũng không sao, hơn nữa người ta có thể cam tâm tình nguyện làm việc cho mình, có sao không làm đây?

Sau đó Dương Hiểu Đồng lên tầng cao nhất, đó là nơi dành riêng cho cô, bên trong trên cơ bản giống như một ngôi nhà, mọi thứ đều đầy đủ.

Cô muốn tự mình tự xuống bếp làm món ăn cho cả nhà! Vì đến bây giờ cô và Lam Toàn cũng chưa từng ăn cơm cùng nhau. Đã một thời gian dài không nấu ăn, mà lần trước nấu cơm là làm cho Nghiêm Tuấn Trạch và Mễ Tu, Dương Hiểu Đồng căn cứ môi.

Dương Hiểu Đồng lắc đầu, bây giờ mình còn nghĩ mấy chuyện đó làm gì? Tất cả đều đã không thể vì người yêu của mình nấu một bữa cơm ngon. May mà lúc trước có quyết định này cho nên cô đã bảo người ta mua nguyên liệu nấu ăn, Dương Hiểu Đồng đeo tạp dề lên rồi lập tức đun nấu. Tài nấu ăn của cô tuyệt đối tốt, cho dù đầu bếp nhà hàng lớn so ra còn kém hơn cô.

Đóa tiêu đầu cá, thịt sốt cà chua, thịt băm xào đậu hũ, thịt kho tàu... Một lát sau mấy món ăn đã được nấu xong đặt ở trên bàn, toàn bộ căn phòng tràn ngập hương thơm của món ăn.

Nhìn các món sắc hương vị đều đủ, Dương Hiểu Đồng hài lòng gật đầu. Đây cũng không phải món ăn bình thường, trong đó cô còn thêm một số dược liệu có lợi cho sức khỏe, chỉ có điều những dược liệu này lúc trước đã được cô luyện thành đan dược rồi nghiền thành bột sau đó bỏ vào, tuyệt đối sẽ không có mùi gì trong thức ăn.

Lúc Dương Hiểu Đồng trở lại lầu ba, Lam Toàn đã đang trong phòng nghỉ, trải qua một phen bảo dưỡng, nhìn qua Lam Toàn lại càng trẻ thêm không ít, làn da vốn hơi có nếp nhăn lúc này bỗng nhiên giống như nữ sinh.

“Mẹ, cảm giác thế nào?”

“Ừ, rất tuyệt, mẹ cảm giác làn da tốt hơn nhiều, ha ha, cũng là con gái mẹ lợi hại nha!” Nhìn bộ dáng hưng phấn của Lam Toàn, Dương Hiểu Đồng có thể hiểu được.

“Sau này thường xuyên tới đây là được.” Trong lòng lại nhớ tới đột phá thêm một cấp mình học được luyện chế phương pháp thanh xuân đan, lúc đó chắc mẹ sẽ càng vui vẻ hơn. “Còn có rất nhiều loại phục vụ, lần sau mẹ nhất định sẽ thử một lần!”

“Đúng rồi, con đã chuẩn bị cơm nước, trước tiên chúng ta đi ăn đã.”

Ba người cùng Dương Hiểu Đồng đi lên tầng cao nhất, bên trong bố trí rất thanh nhã, đơn giản nhưng lại khiến người ta cảm thấy rất thoải mái. Nhìn trên bàn để nhiều các món ăn, hương thơm xông vào mũi đã bắt ngay cái mũi của họ làm tù binh.

Sau khi bốn người ngồi xuống, Diệc Vĩnh Khôn hỏi: “Ly nhi a, đây là con tự tay làm?” Ông có chút không tin a, phải biết rằng ở Diệc gia người biết nấu ăn thật sự rất ít, càng đừng nhắc tới người có năng lực như Ly nhi.

Để Diệc Đồng đi nấu cơm? Còn không bằng giết cô luôn, cô chịu không nổi khi tay chân đầy mùi dầu mỡ, mặc dù như vậy cũng không có ai sẽ có ý kiến, nhưng chính điều này lại khiến cô ấy có một vẻ đẹp khác.

Dương Hiểu Đồng một nhún vai nói: “Đúng vậy, là con tự làm, nếm thử tay nghề của con xem!” Dương Hiểu Đồng nháy mắt, cười ôn nhu nói.

Người một nhà cùng ăn cơm ấm áp như vậy khiến Trương Doãn Kiệt có ảo giác, chính mình và bọn họ là người một nhà, chỉ có điều anh cũng rõ thân phận của mình bây giờ, còn nếu sau này thực sự có thể trở thành một người nhà với họ thì đó chính là điều hạnh phúc lớn nhất đời của Trương Doãn Kiệt.

Nhìn nụ cười ôn nhu của Hiểu Đồng, anh lập tức muốn sau này cũng có thể có nụ cười của cô!

Lam Toàn thấy Trương Doãn Kiệt si ngốc nhìn Ly nhi, hiểu rõ cười cười, liếc nhìn Diệc Vĩnh Khôn, hai người đều hiểu ý đối phương, không khỏi tươi cười vui vẻ.

Có một con rết như vậy bọn họ cũng không phản đối, đối với Ly nhi bọn họ đã thua thiệt nhiều lắm, chuyện hôn sự bọn họ tất nhiên sẽ không bắt buộc cô, chỉ cần cô thích thì tốt rồi, dĩ nhiên đối tượng cũng không thể quá kém, mà Trương Doãn Kiệt là một lựa chọn không tồi.

Trước đó bọn họ cũng đã tìm hiểu qua về Trương Doãn Kiệt, năng lực không tệ hơn nữa cũng không phải loại người trắng hoa, ít nhất nhiều năm qua chưa từng thấy hắn qua lại thân thiết với những cô gái khác, người phụ nữ duy nhất có quen biết chính là con gái của mình.

Diệp Vĩnh Khôn cầm chiếc đũa gắp một miếng thức ăn ngay lập tức ánh mắt trợn trừng nhìn Dương Hiểu Đồng hỏi: “Ly nhi, đây thật sự là đồ con làm sao? Ăn rất ngon! Cho tới bây giờ ba chưa từng ăn món ngon như vậy.”

Lam Toàn nhìn bộ dáng thán phục của Diệp Vĩnh Khôn cũng có chút kinh ngạc, có cần khoa trương như vậy không? Nhưng khi bà nếm thử một miếng cũng lộ ra vẻ mặt giống như Diệp Vĩnh Khôn.

Hai người ăn rất vui vẻ, Diệp Vĩnh Khôn hỏi: “Ly nhi, còn cơm hay không?” Quả thực ông có thể ăn sạch toàn bộ chỗ này.

“Có ạ, con đi lấy cho ba...” Nhìn thấy bọn họ ăn ngon như vậy, Dương Hiểu Đồng cũng rất vui vẻ. Diệp Vĩnh Khôn ăn cơm tuyệt đối không tỏ vẻ thân sĩ, chỉ biết chính mình ăn.

Dựa theo lời ông nói chính là thật vất vả mới được ăn món ăn do con gái làm, không ăn nhanh sao được? Nhiều năm như vậy hắn cũng chưa được ăn mà. Lam Toàn lại ăn rất nhã nhặn, chỉ có điều tốc độ cũng không chậm.

Trương Doãn Kiệt trước đây đã từng ăn cơm do Hiểu Đồng làm, nhưng có điều anh lại cảm thấy cơm hôm nay đặc biệt ngon, bởi vì trong món ăn của Dương Hiểu Đồng có bỏ thêm thành phần kích thích tiêu hóa, cho nên mỗi người đều ăn rất nhiều.

Bữa cơm này Dương Hiểu Đồng cũng không ăn nhiều lắm, chủ yếu là ba người bọn họ ăn, nhìn bộ dáng bọn họ ăn cơm, Dương Hiểu Đồng trong lòng lại cực kì thỏa mãn.

Sau khi ăn cơm chiều, Dương Hiếu Đồng giao một số việc công ty cho Tuệ Mẫn, nói cho cô ấy biết cô sẽ rời đi ít ngày, dùng người nào đều nói cho Tuệ Mẫn, việc tiếp theo thì Tuệ Mẫn có thể xử lý tốt.

Vấn đề khai trương công ty chi nhánh có thể tự khai trương, Dương Hiếu Đồng chỉ cần lộ mặt mà thôi, nếu như đến lúc đó cô không trở lại thì giao cho bọn họ xử lý. Quản lý công ty chi nhánh cũng cần tôi luyện năng lực phương diện này.

Lần này quyền lợi trao quyền cho cấp dưới không nói có phần hơi nặng nhưng Dương Hiếu Đồng lại không lo lắng. Hôm qua cô đã nói chuyện với các huynh đệ bang Hải Điểm để bọn họ giúp mình chiếu cố công ty một chút.

Quán lí kho hàng hóa dựa theo phân phó của Dương Hiếu Đồng đã chuẩn bị xong mấy đồ cần lấy, lúc này đều đã cất vào trong xe. Lam Toàn và Diệc Vĩnh Khôn lên xe trước còn Dương Hiếu Đồng ở ngoài xe nói chuyện với Trương Doãn Kiệt.

“Doãn Kiệt, lần này em cùng ba mẹ trở về nhà một chuyến, thông báo một chút, tầm mấy ngày mới trở về, anh chiếu cố tốt chính mình nhé!”

“Hiếu Đồng, em có thể nói cho anh biết cha mẹ em là ai không?” Anh có thể cảm giác được bọn họ đều là người tu chân hơn nữa thực lực rất mạnh, khí chất không hề tầm thường, Nghiêm gia, Trương gia, Tống gia cũng không thể sánh được, trong đầu hẳn hiện lên một gia tộc – Diệc gia!

Đối với Trương Doãn Kiệt, Dương Hiếu Đồng cũng không muốn giấu giếm: “Là Diệc gia, tên thật của em là Diệc Ly.”

Trương Doãn Kiệt thấy đúng như mình đoán nên cũng không kinh ngạc, chỉ cảm thấy thân phận của Hiếu Đồng quá cao, biến hóa này thật sự quá lớn, hiện tại khoảng cách giữa Hiếu Đồng và anh có phải đã gần hơn hay không?

Nhớ tới trước kia Diệc Tuyết kiêu căng ngạo mạn, anh chỉ cảm thấy tạo hóa trêu người.

“Thì ra là thế, chúc mừng em đã tìm được người nhà mình.”

“Ha ha, cảm ơn! Chờ sau khi trở về em sẽ nói tỉ mỉ với anh! Lần này em cần về nhà một chuyến trước.”

“Ừ, em cũng chiếu cố tốt chính mình.”

“Em sẽ.” Dương Hiểu Đồng lên xe, xe chậm rãi khởi động, Dương Hiểu Đồng nhìn lại phía sau, lại nhìn Trương Doãn Kiệt vẫn đứng tại chỗ nhìn mình rời đi.

Trong lòng cô đột nhiên mềm mại, nhớ tới những bức tranh anh vẽ cảnh bọn họ lần đầu quen biết, không biết chuyện ngày hôm nay có thể dọa anh hay không? Một người đàn ông ôn nhu như thế thật sự làm cho lòng người sinh mềm mại a.

Lam Toàn nhìn động tác của Dương Hiểu Đồng, trêu đùa nói: “Không mấy ngày nữa sẽ trở lại, có cần nhớ mãi không nữa như vậy không?” Con gái bà cũng đã hai mươi một tuổi, yêu đương rất bình thường, nhớ ngày đó bà còn yêu sớm hơn so với con gái.

Vừa bị Lam Toàn nói như thế, Dương Hiểu Đồng lập tức quay đầu, hơi chút lúng túng nói: “Ách... Không có a.”

Lam Toàn ngược lại hăng hái tới bên cạnh Dương Hiểu Đồng, thần bí hề hề nói: “Ha ha, Ly nhi a, Trương Doãn Kiệt kia tuần tú lịch sự, không tệ nha! Đại kiệt xuất nhất Trương gia chính là cậu ta, hơn nữa nghe nói thiên phú tu luyện cũng rất cao, vừa rồi ba con dò xét một phen, lấy niên kỷ hiện tại của cậu ta, đạt được thực lực như thế thực sự không dễ dàng, sau này thực lực rất có thể còn vượt qua ba con!”

Nghe Lam Toàn nói tốt về Trương Doãn Kiệt, Dương Hiểu Đồng nói: “Thực lực của anh ấy quả thực rất mạnh, thực lực của con vẫn có chút chênh lệch với anh ấy.”

“Như vậy là được rồi! Sau này con tìm bạn trai, nhất định phải tìm một người có thực lực mạnh hơn so với con, như vậy mới có thể bảo hộ con. Diệt gia chúng ta là lão thế gia, không tiếp nhận người ngoại quốc, ở Trung Quốc, thực lực vượt qua Trương Doãn Kiệt quả thật không có vài người, ngoại trừ cậu ta mẹ chỉ thấy Diệt Hy nhìn thuận mắt nhưng Diệt Hy là anh họ con, khó mà được?”

Dương Hiểu Đồng một trận thẹn thùng, cảm động Lam Toàn đang giúp mình chọn bạn trai: “Mẹ, mẹ suy nghĩ nhiều quá? Con vừa mới chia tay không bao lâu mà.”

“Con gái, con nói câu này không đúng rồi, có thích một người hay không cùng vừa việc mới chia tay bao lâu không liên quan.” Lúc này, Diệt Vĩnh Khôn ngồi ở phía trước cũng lên tiếng.

“Con xem ba con cũng lên tiếng, nói chung chính con suy nghĩ một chút đi, mẹ là người từng trải, Trương Doãn Kiệt nhất định là thích con, chỉ là, con gái mẹ ưu tú như vậy, ai sẽ không thích?”

Thấy biểu tình đặc ý của Lam Toàn, Dương Hiểu Đồng cười nói: “Mẹ, mẹ giống như Vương bà bán dưa, mèo khen mèo dài đuôi nha!”

“Sao có thể, mẹ nói là sự thực, ông xã, anh nói đúng không a?”

“Dĩ nhiên đúng rồi! Bà xã của anh có thể nói sai sao? Ai dám nói con gái của ba không tốt? Ba sẽ khiến hãn hối hận đã tới thế giới này!” Diệt Vĩnh Khôn nói chắc chắn như thế khiến Dương Hiểu Đồng một trận thẹn thùng, đây đúng là ba mẹ cực phẩm nha, chỉ có điều cảm giác như thế cũng không tệ. Đúng như Lam Toàn nói, từ ngày sinh nhật cô đã biết Doãn Kiệt thích cô, nếu không cũng sẽ không làm nhiều chuyện cho cô như vậy.

Quen biết anh lâu như vậy cô không hề biết tâm ý của anh, anh chỉ yên lặng ở bên cạnh mình, vào lúc mình cần sẽ xuất hiện ở trước mặt mình, yêu cầu của mình anh sẽ đáp ứng, trước đó luôn coi anh là bạn tốt, bây giờ có chuyện như vậy cảm giác liền thay đổi.

Có thể làm tới trình độ như vậy, đã nói rõ anh yêu càng sâu đậm, yêu đến mức có thể buông tay, tình yêu như vậy có mấy người có thể làm được? Mỗi khi nghĩ tới đây, Dương Hiểu Đồng lại cảm thấy đau lòng.

Cô biết mình không bài xích Trương Doãn Kiệt nhưng còn Tuấn Trạch? Cô rất rõ ràng mình và Tuấn Trạch đã không có khả năng, cho dù Diệc Tuyết không kết hôn với Tuấn Trạch, bọn họ vẫn không thể nào, nhưng cô lại không thể nhanh như vậy có thể buông...

Thời gian ở chung mặc dù không phải dài nhưng cũng đã trở thành một loại thói quen, muốn xóa bỏ thói quen này, còn phải cần một khoảng thời gian.

Hay là đi Diệc gia nhìn trước, rốt cuộc nhà mình như thế nào? Ngoại giới vẫn luôn đồn Diệc gia thần bí, rốt cuộc có bao nhiêu thần bí?

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 192: Về Nhà

Ba người ngồi xe đi tới vùng ngoại thành, Dương Hiểu Đồng nhìn thấy ở vùng ngoại thành dừng một chiếc máy bay quân dụng, màu sắc cực kì rực rỡ nhìn rất đẹp.

“Ba vốn chuẩn bị đặt vé máy bay nhưng như vậy thì rất phiền phức, đi máy bay sau đó còn phải đổi xe, không bằng trực tiếp ngồi máy bay quân dụng trở về là được rồi.” Diệc Vĩnh Khôn giải thích.

Dương Hiểu Đồng gật đầu: “Trước đây con đã nhìn thấy trên ti vi, con chưa từng chân chính thấy qua.”

Cô cũng không quá kinh ngạc, vì lần trước Lam Toàn đã nói với cô Diệc Vĩnh Khôn là tư lệnh tổng bộ quân khu, nếu ngay cả cha mình làm cái gì cũng không biết, vậy cô làm con gái ông cũng quá thất bại rồi.

“Ha ha, sau này con sẽ thường xuyên thấy, nếu con muốn theo ba lên chiến trường cũng được!” Diệc Vĩnh Khôn cười vui vẻ nói, hai mươi mấy năm tình thương của cha đều dồn vào đây.

Dương Hiểu Đồng lại tưởng thật nên hỏi: “Thực sự có thể chứ? Con muốn đi.” Cô luôn nghĩ tới cuộc sống thiết huyết kia, ở trong Tùng Lâm của Thiên Hàng Bảo Điển tác chiến, chiến địa, cứu hộ, cô đều học tập rất nhiều, chỉ là vẫn luôn không có đất dụng võ, nếu có thể đi quân đội, vậy thì có đất dụng võ rồi.

Diệc Vĩnh Khôn đầu tiên là sửng sốt, dù sao mình chỉ nói chơi lại không ngờ Ly nhi tưởng thật, nhìn thần sắc kích động trên mặt Ly nhi, ông chỉ

cảm thấy tâm tình thật tốt.

Hắn làm một người lính, có rất nhiều nhiệt tình đối với tổ quốc, tình cảm đối với chiến đấu kích thích, con gái của mình có thể giống mình đương nhiên khiến ông cảm thấy rất vui mừng.

“Tốt, lần sau dẫn con đi!” Mặc dù Diệc Vĩnh Khôn tươi cười vẫn nhu hòa nhưng lại thêm mấy phần nghiêm túc.

“Vĩnh Khôn?” Lam Toàn không khỏi lên tiếng, bà lo lắng an toàn của Hiếu Đồng, mặc dù hiện tại thời hòa bình nhưng các quốc gia ngầm xung đột cũng không ít, bà không muốn thật vất vả tìm được con gái mà nó lại gặp phải nguy hiểm.

Diệc Vĩnh Khôn lại lắc đầu nói: “Ở trong quân đội trưởng thành, vì quốc gia làm cống hiến có cái gì không tốt? Đây mới là con gái của anh! Hơn nữa thực lực của Ly nhi...” Diệc Vĩnh Khôn dừng một chút, nghi hoặc nhìn Ly nhi.

Hắn tin lấy tuổi tác hiện tại của Ly nhi, thực lực không thể vượt qua mình nhưng vì sao mình lại không nhìn thấu của cô tu vi.

“Ly nhi, bây giờ thực lực của con thế nào?”

“Tự bảo vệ mình không có vấn đề.”

“Vậy tại sao mẹ và ba con đều không nhìn ra thực lực của con?” Điểm này Lam Toàn cũng phát hiện, mặc dù là nữ giới nhưng ở Diệc gia thực lực rất nhiều nam nhân cũng không mạnh bằng bà.

Dương Hiếu Đồng vừa nghĩ một lát thì hiểu nguyên nhân: “Ba mẹ, phương thức tu luyện của con không giống với hai người cho nên hai người mới nhìn không ra, con cũng không biết dựa theo phân chia thực lực của hai người mà tính thì con đã đến cấp bậc nào?”

Nghe cô nói như thế, Lam Toàn có chút đau lòng, mấy năm nay Hiếu Đồng đều tự mình tìm hiểu tu luyện a, ngay cả những thứ hệ thống ấy cũng không biết.

“Không sao, lúc trở về chúng ta thử một chút sẽ biết. Yên tâm” Làm vợ chồng nhiều năm như vậy, vừa nhìn biểu tình của Lam Toàn thì Diệc Vĩnh Khôn có thể biết suy nghĩ của bà, chắc bà ấy lại thương tâm.

“Tốt!” Dương Hiếu Đồng hưng phấn lên máy bay.

Ngồi trên máy bay, Dương Hiếu Đồng mới cảm khái máy bay quân dụng với máy bay dân dụng hoàn toàn không giống nhau, đó cũng không phải có chút ổn định, mà là cực kì không ổn định.

Nếu người bình thường lần đầu tiên đi không biết sẽ thành bộ dáng gì nữa, chỉ có điều nó không tạo cảm giác quá lớn với cô, trong khi huấn luyện ở Thiên Hàng Bảo Điện mô phỏng, cô đã thử quá nhiều lần, không chỉ loại máy bay này, máy bay tiêm kích, máy bay cường kích, máy bay ném bom... Cô cũng đã lái thử qua.

Thiên Hàng Bảo Điện mô phỏng cũng giống y hệt so với hiện thực, không hề khác nhau, những máy bay quân dụng này cô không chỉ thói quen lái, cô thậm chí có thể mở, mỗi một loại đều có thể.

Học tập loại năng lực này trong Thiên Hàng Bảo Điện cảm giác không tệ, cảm giác được bay lượn trên bầu trời khiến cô rất thích.

“Ly nhi, con có cảm thấy khó chịu chỗ nào không?” Lam Toàn săn sóc hỏi, còn nhớ lần đầu tiên bà đi cũng cảm thấy rất không thoải mái, thậm chí nửa đường còn muốn xuống máy bay nhưng nhìn sắc mặt Ly nhi hình như không có chút nào không thích ứng a?

Dương Hiếu Đồng mỉm cười: “Con cảm thấy rất tốt ạ!” Cô không chỉ cảm thấy tốt mà còn là cực kì tốt.

Diệc Vĩnh Khôn càng đắc ý nói: “Xem ra Ly nhi thực sự rất thích hợp với cuộc sống bộ đội a, ha ha.” Nhìn Ly nhi thích ứng, ông lại càng cao hứng.

Phải biết rằng trong các con cháu trực hệ đời này, Diệc Hy và Diệc Đồng đều không có hứng thú với quân đội, đây vẫn luôn là tiếc nuối của ông, không nghĩ tới bây giờ Diệc Ly lại cảm thấy hứng thú với phương diện này như thế, đến lúc đó nếu như Ly nhi vẫn muốn đi, mình sẽ mang nó đến bộ đội.

Lam Toàn nhìn bộ dáng kích động của Diệc Vĩnh Khôn, đương nhiên biết ý tưởng của ông nhưng cũng không nói gì, mỗi lần có chuyện liên quan tới bộ đội, hẳn đều đặc biệt hưng phấn.

Sáng sớm ngày hôm sau, ba người đã tới Diệc gia.

Dương Hiểu Đồng nhìn Diệc gia, chỉ cảm thấy nơi này như thế ngoại đảo nguyên, so với tiết tấu cuộc sống thế kỷ hai mươi mốt hiện tại tuyệt đối khác hẳn, ở đây Dương Hiểu Đồng có thể cảm nhận được sự yên tĩnh và uy nghiêm.

Xung quanh Diệc gia được một ngọn núi vây quanh đem Diệc gia thành trung ương, giống như một lá chấn thiên nhiên. Kiến trúc toàn bộ theo phong cách cổ xưa, trước kia cô cảm thấy Nghiêm gia có tứ hợp viện rất có khí chất cổ đại, chỉ có điều nếu so sánh với Diệc gia thì Nghiêm gia hoàn toàn không thể so sánh.

Dương Hiểu Đồng biết đó cũng không phải tìm người mô phỏng theo kiến trúc cổ để thiết kế mà là kiến trúc cổ hàng thật giá thật. Uy nghiêm, tang thương, từ trên kiến trúc này Dương Hiểu Đồng thậm chí có thể cảm nhận được linh hồn của nó, làm cho tâm linh người ta bị kích động.

Quả nhiên Diệc gia không hổ là gia tộc có lịch sử hơn một nghìn năm, vừa nhìn liền cảm thấy không bình thường, nếu không phải Lam Toàn

mang theo mình tới, sợ rằng dù thế nào mình cũng không tìm được nơi này.

Đây cũng là lí do ngoại giới vẫn nói, có cực kì ít người biết gia tộc Diệc gia nhưng lại chưa từng có bất luận một người nào biết chỗ ở của Diệc gia.

Lúc này chỉ tầm năm giờ nhưng rất nhiều người Diệc gia đã rời giường, nhìn thấy ba người đến từng đạo ánh mắt tò mò phóng tới trên người Dương Hiểu Đồng, bọn họ cũng đã biết chuyện này, như vậy hiện tại đi bên cạnh mấy người Diệc Vĩnh Khôn không thể nghi ngờ chính là Diệc Ly đã mất tích nhiều năm!

Cảm nhận được mọi người đang quan sát, Dương Hiểu Đồng cũng không có cảm giác gì, dù sao loại này ánh mắt cô thường xuyên nhìn thấy, chỉ là người nhìn khác hơn mà thôi.

Sau khi về nhà, Diệc Vĩnh Khôn nói chuyện với cô một lát sau đó rời đi trước, ông cần đi thông báo với các trưởng bối trong nhà.

Lam Toàn đưa Dương Hiểu Đồng đến một gian phòng, hiển nhiên nơi này đã được chuẩn bị riêng cho cô. “Ly nhi, con ở trong phòng nghỉ ngơi trước, tầm tám giờ mẹ sẽ tới tìm con, đến lúc đó chúng ta cùng đi gặp mấy trưởng bối trong nhà, cũng nhận thức một chút, tin tưởng bọn họ sẽ thích con.”

Bà lo lắng Ly nhi lần đầu tiên tới hoàn cảnh lạ lẫm sẽ có chút khẩn trương, cho nên bà muốn cho cô thoải mái hơn.

“Con biết, mẹ cũng đi nghỉ ngơi một chút đi.” Cô thật sự không khẩn trương nha!

Bởi vì chưa từng có qua, cho nên cũng không lo lắng mất đi. Những người đó nếu đối tốt với cô, tất nhiên cô sẽ nguyện ý có người nhà, dù sao thân tình cũng không phải tùy ý liền có thể có, nếu để cho cô nhìn sắc mặt họ, cô cũng sẽ không khách khí.

Kỳ thực Dương Hiểu Đồng đã suy nghĩ nhiều, hiện tại các trường bối trong Diệc gia đang cao hứng cười toe toét, mặc dù chưa từng thấy cô nhưng nhìn nhiều tư liệu về cô như vậy thì cực kì hài lòng về cô rồi, cô có thể trở về đối với Diệc gia bọn họ mà nói tuyệt đối là chuyện tốt.

Thế hệ con cháu trực hệ đời này của bọn họ tổng cộng có ba người, trước đó bởi vì cô không có ở đây cũng chỉ có hai người, thật sự quá đơn bạc, bọn họ không lúc nào không mong muốn hi vọng cô có thể trở về.

Nhưng Lam Toàn đi không bao lâu, Dương Hiểu Đồng nghe thấy ngoài cửa truyền tới tiếng động, tiếng giày cao gót lộc cộc vang lên mà mục đích chính là gian phòng của mình.

Dương Hiểu Đồng chau mày, sẽ là người thế nào?

Hiển nhiên không mời mà tới.

“Cốc cốc” Tiếng đập cửa vang lên.

Lần đầu tiên đến, chính mình vẫn nên tỏ thái độ tốt một chút, Dương Hiểu Đồng mở cửa phòng ra.

Đập vào mắt chính là một phụ nữ gợi cảm tầm hai mươi lăm tuổi, tóc quấn màu hồng nhạt cuộn sóng, mày lá liễu cong cong bên dưới một đôi mắt phượng câu hồn, đôi mi dày xinh đẹp kia nếu không nhìn kỹ sẽ bị người hiểu lầm là mi giả, điều khiến cho người ta khắc sâu ấn tượng chính là đôi môi đỏ mọng căng mịn kia.

Đối với cách trang điểm của phụ nữ Dương Hiểu Đồng cũng biết một chút, có can đảm tạo thành môi đỏ mọng như vậy, chính là đối với dung mạo của mình cực kỳ tự tin.

Phụ nữ bình thường đều không dám vẽ loạn màu môi đỏ mọng như vậy, màu đỏ thắm sắc tơ lụa cùng váy dài tới đầu gối mặc ở trên người của cô ấy

đặc biệt có phong vị, lộ ra bên ngoài một mảng lớn da thịt màu trắng có cảm giác thị giác xung đột.

Trong lúc Dương Hiểu Đồng quan sát Diệc Đồng thì Diệc Đồng cũng đang đánh giá Dương Hiểu Đồng.

Tóc quăn màu đỏ, nhìn vô cùng đẹp mắt, cho dù đó là màu sắc cực kì nóng nhưng sáng bóng mê người, làn da đẹp tới mức có thể khiến tất cả nữ nhân hâm mộ, đôi mắt như đầm sâu làm cho người ta không đoán được suy nghĩ nhưng lại trong suốt long lanh trên khuôn mặt hoàn mỹ tinh xảo. Sống mũi cao thẳng, làm cho khuôn mặt cô nhu hòa lại có hơn một phần kiên cường, môi đỏ mọng hơi có chút hồng.

Khuôn mặt mộc không hề trang điểm, điều này lại khiến cho người cảm giác trước mắt sáng ngời, rất tươi mát, chiếc áo cánh dơi màu xanh nhạt lộ ra xương quai xanh tinh xảo cùng với vai đáng yêu, chiếc quần jean đơn giản làm lộ ra hai chân thon dài của cô.

Trang phục đơn giản đến cực điểm lại phụ trợ làm nó toát ra vẻ đẹp thanh lệ thoát tục của cô.

Diệc Đồng đối dung mạo của mình luôn luôn rất tự tin, qua nhiều năm như vậy chưa từng thấy người nào đẹp hơn so với chính mình, nhưng nhìn Dương Hiểu Đồng trước mặt, cô không khỏi thừa nhận thế giới này có phụ nữ còn đẹp tự nhiên hơn so với cô.

“Cô là Diệc Đồng?” Sau một phen quan sát, Dương Hiểu Đồng đã có thể đoán ra thân phận cô gái trước mặt, yêu thích nhất màu đỏ thắm gợi cảm.

Nghe cô nói, khóe miệng Diệc Đồng khẽ giương lên, nụ cười của cô và Dương Hiểu Đồng lại có vài phần giống nhau.

“Cô rất thông minh.” Diệc Đồng cười nói. “Rất cao hứng có thể tìm được em, em gái của chị, Diệc Ly.” Vẻ mặt cao ngạo mặt lúc này đã biến mất

không thấy, thay vào đó bằng nụ cười ấm áp.

Dương Hiểu Đồng hơi sửng sốt, lúc trước còn tưởng rằng Diệc Đồng cũng không có ý tốt với mình, không ngờ lại nói một câu như vậy.

“Ha ha, em cũng rất cao hứng, chị.” Kêu một cô gái ưu tú như vậy là chị, Dương Hiểu Đồng cũng không cảm thấy có chỗ nào không thích hợp.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 193: Thái Độ Gia Tộc

Diệc Đồng là một người kiêu ngạo nhưng cũng là một người đơn giản. Người bình thường cô không tiếp thụ nhưng một khi tiếp thụ, vậy khẳng định sẽ đối tốt với người đó.

Đối với Diệc Ly, từ nhỏ đến lớn cô cũng có chút nhớ. Cho tới bây giờ, cũng chỉ có hai người cô và Diệc Hy, hai người bên ba ở bên ngoài, thời gian ở cùng một chỗ cũng không dài.

Mặc dù bên ngoài cô tỏ ra rất cao ngạo nhưng ở trong lòng cũng hi vọng mình có thể có một cô em gái để nói chuyện tâm sự cùng mình. Lúc trước khi biết mình có một em gái mất tích, cô đã từng tìm kiếm, tới khi trưởng thành có năng lực, chính cô cũng từng tìm kiếm nhiều lần, dù sao dì Lam vẫn luôn đối xử rất tốt với cô.

Biết dì Lam có một tâm bệnh như thế, trong lòng cô cũng khó chịu, cô còn lo lắng, Diệc Ly ở bên ngoài nhiều năm như vậy, không biết sẽ phát triển thành bộ dáng gì nữa, sẽ có chênh lệch rất lớn với người trong tộc?

Dù sao người trong tộc đều là người tu chân, cho dù con cháu trực hệ thiên phú tu luyện cao nhưng bị chậm mười mấy năm, cho dù thiên phú tu luyện cao, vậy cũng...

Cho nên sau khi biết chuyện, cô đã chuẩn bị kỹ càng, vô luận thực lực em gái cô thế nào, là dạng gì cô cũng phải bảo vệ tốt cho nó, không để nó bị người khác bắt nạt nhưng Diệc Ly so với tưởng tượng của cô giỏi hơn nhiều.

Khí chất đó, vừa nhìn chính là người trong nhà!

Hai người đều có thiện cảm với đối phương, cho dù lần đầu tiên gặp mặt, thân tình thân thiết nhanh chóng khiến hai người không còn ngăn cách, trò chuyện rất hứng thú.

Thời điểm Lam Toàn qua gọi Dương Hiếu Đồng đã thấy cô và Diệc Đồng hai người trò chuyện rất thoải mái, trên mặt bà không khỏi lộ ra tươi cười.

“Dì Lam.” Diệc Đồng nhìn thấy Lam Toàn lễ phép chào hỏi.

“Ha ha, Đồng nhi tới à, nhìn thấy hai đứa ở chung vui vẻ, dì cũng vui vẻ.” Trước đó bà còn lo lắng tính cách Đồng nhi cao ngạo, vạn nhất ở chung không tốt... Hiện tại hoàn toàn không cần lo lắng.

Nghe bà nói, Diệc Đồng và Dương Hiếu Đồng nhìn nhau cười.

Dương Hiếu Đồng và Lam Toàn, Diệc Đồng cùng tới phòng họp gia tộc, nhìn trên mặt hai người tươi cười, Dương Hiếu Đồng cảm thấy nhà này tựa hồ cũng không tệ lắm!

Cùng nhau đi tới, Dương Hiếu Đồng lại lần nữa cảm nhận được Diệc gia khổng lồ như thế nào, cô tuyệt đối không phải một người không có kiến thức, nhưng Diệc gia lại khiến cô nhìn thấy tòa kiến trúc lớn nhất.

Sau khi đi chừng hơn hai mươi phút mới tới nơi, kiến trúc cổ đại, tuy nói không phải điêu long họa đống, nhưng cũng là tiểu viện khó gặp.

Tiểu viện này dường như là trung tâm toàn bộ Diệc gia, thần thức của Dương Hiếu Đồng tản ra đã phát hiện điểm này, cũng là tiểu viện lớn nhất suốt quãng đường này mà cô thấy.

Ba người đi vào, lúc này trong đại sảnh đã tụ tập không ít người, vị trí đầu là ngồi một lão nhân tóc bạc râu trắng, ánh mắt sắc bén, tinh thần phấn chấn, nếu không phải thấy tóc bạc râu trắng nói rõ tuổi của hắn, nhìn qua cũng chỉ tầm năm mươi tuổi mà thôi.

Dương Hiểu Đồng lại biết tuổi hắn tuyệt đối đã hơn trăm tuổi, tuổi thọ của người tu chân vốn cao hơn so với người bình thường, hiện tượng như vậy cũng rất bình thường. Người ở chỗ này tuổi tác đều khá lớn, Diệc Vĩnh Khôn ở trong này xem như trẻ tuổi nhất, nhìn người tới nơi này đều là người quyền cao chức trọng trong gia tộc.

“Gia gia, đây là con gái của con, Diệc Ly.” Diệc Vĩnh Khôn thấy mọi người tới đông đủ thì mở miệng.

Lão nhân ngồi đầu tiên gật đầu một cái nói: “Đây là Ly nhi a, tốt, quả nhiên không tệ!” Lão nhân ha ha cười tán dương, bộ dáng kia vốn nghiêm túc đã biến mất không còn, trước đó đã nhìn Diệc Ly qua tạp chí, hiện tại gặp mặt cũng không cảm thấy có bất kỳ vấn đề gì.

Dương Hiểu Đồng ở trong lòng cảm khái, người Diệc gia thích kiểu như vậy sao? Đầu tiên bày một bộ mặt nghiêm túc, làm cho trong lòng người khác đoán không ra, sau một khắc lại nói chuyện cười to vô cùng thân thiết, không thể không nói, điều này quả thực khiến người ta có chút không biết nói gì.

“Ly nhi, nhiều năm như vậy cuối cùng đã tìm được con.” Một vị lão nhân khác mở miệng nói, ánh mắt có chút vui mừng.

“Tìm được là tốt rồi, người một nhà xem như đoàn viên.” Tất cả mọi người nhao nhao mở miệng nói, ý mừng trên mặt hoàn toàn bộc lộ trong lời nói.

Dương Hiểu Đồng vẫn đứng đó cũng tươi cười.

“Lam Toàn a, mấy đứa đều ngồi đi, đừng cứ đứng mãi, đều là người một nhà, không cần khách khí.” Lão nhân cười nói, một chút cao ngạo cũng không có.

Hắn nghĩ Ly nhi lưu lạc bên ngoài nhiều năm như vậy, Diệc gia bọn họ đối với Ly nhi có thua thiệt, đương nhiên sẽ đối tốt với cô hơn một chút, huống chi cho dù ở bên ngoài, thành tựu của cô cũng cao như vậy, như vậy cũng khiến cho bọn họ càng coi trọng cô.

Ba người ngồi xuống, mới bắt đầu nói chuyện còn có chút câu nệ, càng về sau Dương Hiểu Đồng cũng thoải mái hơn. Nói chuyện với mọi người về cuộc sống những năm qua của cô, khiến mọi người vừa đau lòng lại vui sướng.

Mỗi một câu quan tâm gửi lời hỏi thăm khiến Dương Hiểu Đồng cảm nhận được tình thân ấm áp nồng đậm, nụ cười trên mặt vẫn luôn không tan. Không ngờ quan hệ dòng chính Diệc gia lại tốt như vậy, giống như gia đình bình thường, cực kỳ ấm áp.

Dương Hiểu Đồng lấy lễ vật mình mang đến ra, lần này lễ vật mang đến không chỉ có sản phẩm của Âm Kim Mai Côi, cô còn mang đan dược có trợ giúp tu luyện.

Vì một gia tộc đối xử tốt với cô, cô cam tâm tình nguyện. Rất hiển nhiên, Dương Hiểu Đồng mang lễ vật đến khiến người Diệc gia kinh hỉ thật lớn, ánh mắt nhìn về phía Dương Hiểu Đồng ngày càng khác biệt, nhất là gia chủ Diệc gia ánh mắt nhìn về phía cô càng lóng lánh ánh sáng.

“Những thứ này đều là cháu luyện chế?” Lão nhân sắc mặt đạm nhiên, chỉ có điều lời nói hơi run rẩy, có thể thấy được hắn đang rất kích động.

Dương Hiểu Đồng gật đầu: “Không sai, là cháu luyện chế.” Nếu cả gia tộc đều thành tâm thành ý tiếp thu cô, cô cũng không cần phải giấu giếm điều gì, lúc trước sợ sau khi nói ra sẽ dẫn tới người khác mơ ước, nếu như

không có năng lực tự bảo vệ mình, một khi lộ ra, vậy chính là một bom hẹn giờ.

Hiện tại có Diệc gia làm hậu thuẫn, cô còn sợ cái gì?

“Sao cháu có thể luyện chế ra?” Một lão nhân khác hỏi tiếp, dù sao đan dược như vậy, Diệc gia bọn họ cũng không có, trước đây có tiếp xúc với môn phái tu chân cũng đã chặt đứt, chỉ là lượng dự trữ của Diệc gia tương đối phong phú, cho nên tới bây giờ bọn họ vẫn ở vị trí siêu nhiên.

Dù sao nội tình bọn họ như vậy so với loại tu chân thế gia Nghiêm gia có khác nhau rất lớn.

“Công pháp tu luyện của cháu và mọi người không giống nhau, hơn nữa chỉ có mình cháu có thể tu luyện, lúc trước có vận may cháu nhặt được một quyển bí tịch đan dược mới bắt đầu luyện chế, chỉ là trong đó còn có liên quan tới công pháp tu luyện.”

Về Thiên Hàng Bảo Điển, Dương Hiểu Đồng vẫn không nói ra, cô biết bí mật này tuyệt đối không thể nói cho bất luận kẻ nào, trước ích lợi tuyệt đối, đối phương có khả năng dứt bỏ tất cả để cướp giật, để quá nhiều con bài chưa lật lộ ra đó cũng không phải điều Dương Hiểu Đồng nguyện ý làm.

Nghe thấy Dương Hiểu Đồng giải thích, lão nhân suy tư một chút cũng không có hỏi nhiều, bọn họ cho rằng cô vận khí tốt tiếp thu truyền thừa của một người tu chân, trở thành đệ tử của hẳn.

Loại chuyện này cũng không phải chưa từng phát sinh, bọn họ cũng có thể tiếp thu giải thích này, chỉ là điều này cũng nói rõ trừ Dương Hiểu Đồng ra không ai có thể luyện chế đan dược, điều này cũng khiến họ hơi thất vọng.

Nhưng Dương Hiểu Đồng có thể luyện chế đối với bọn họ mà nói cũng đã là một tin tức rất vui rồi, giờ phút này mấy người chỉ cảm thấy Dương

Hiếu Đồng là bảo bối Diệc gia bọn hần, phúc tinh Diệc gia.

Nhìn thấy chư vị trưởng bối đối tốt với Diệc Ly như vậy, trên mặt Diệc Đồng cũng hiện ra nụ cười, mà Diệc Hy vội vàng trở về nhìn thấy một màn này trên mặt cũng đầy ý cười.

Dương Hiếu Đồng cảm nhận được có người đang nhìn mình, vừa quay đã nhìn thấy Diệc Hy đang tươi cười nhìn mình, hai người nhìn nhau cười cười, cô đã sớm đoán được thân phận của Diệc Hy, hiện tại nhìn thấy tất nhiên cũng sẽ không kinh ngạc.

Không có anh trai thì hiện tại cô đã có thêm một anh trai nha, cảm giác kia cũng không tệ! Cảm thụ được thân tình Dương Hiếu Đồng cảm thấy rất hạnh phúc.

“Ly nhi a, nghe nói con cháu ở phân hệ đã từng có người xảy ra xung đột với cháu?” Một vị lão nhân đột nhiên mở miệng hỏi.

Dương Hiếu Đồng sửng sốt, mặc dù biết người họ nói là Diệc Tuyệt nhưng còn chưa đợi Dương Hiếu Đồng nói chuyện, một lão nhân khác đã tức giận nói: “Cái gì? Có người dám khi dễ cháu?” Tất cả mọi người liên tiếp nói, tức giận giống như tim gan bảo bối của mình bị người khác khi dễ vậy.

Vừa rồi còn nói xảy ra mâu thuẫn, như thế nào lại nhanh chóng thành khi dễ? Dương Hiếu Đồng chỉ cảm thấy buồn cười, hiện tại mới biết hóa ra bao che khuyết điểm không chỉ có ba mẹ, mà cả dòng chính đều là người bao che khuyết điểm.

“Lúc trước khi ta nhận được điện thoại của Vĩnh Khôn, nói là hủy bỏ quan hệ thông gia của phân hệ Diệc Tuyệt và Nghiêm Tuấn Trạch? Lúc đó cũng chưa kịp hỏi kỹ, hiện tại nói rõ ràng một chút, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì đi?”

“Khụ khụ...” Diệc Vĩnh Khôn ho nhẹ hai tiếng, sau đó nói: “Bởi vì đối tượng Diệc Tuyết kết hôn vốn là bạn trai Ly nhi, vì thế hai người xảy ra xung đột, Diệc Tuyết kia lại còn chạy tới tìm Ly nhi gây phiền phức, cũng may thực lực Ly mạnh hơn ả, không bị bắt nạt.”

Mặc dù Lam Toàn nói Ly nhi đã hủy khuôn mặt của cô ta nhưng trong lòng hẳn vẫn cảm thấy có chút tức giận, rất quá đáng! Cướp bạn trai của con gái mình, còn dám tới cửa khoe khoang?

Loại người này quả thực đáng chết! Thế nhưng là người Diệc gia phân hệ, cũng không thể làm căng quá mức, dù sao cũng đều là người Diệc gia. Chỉ có điều quan hệ giữa phân hệ và dòng chính rất đơn bạc. Cho dù là phế vật dòng chính so với mấy người đó cũng tôn quý hơn.

“Nghiêm Tuấn Trạch là bạn trai Ly nhi?” Lão nhân sững sốt, hiển nhiên không ngờ sẽ phát sinh chuyện như vậy. “Ôi, lão nhân ta hồ đồ ah, thật không nghĩ tới sẽ như thế này, lúc trước thiếu Nghiêm gia một nhân tình, vốn chuẩn bị xem có thể giúp đỡ bọn một chút xem như hồi báo, sau đó vừa lúc nghe nói Diệc Tuyết nha đầu thích Nghiêm Tuấn Trạch, ta cũng nghĩ không bằng trực tiếp để cho bọn họ ở cùng một chỗ là được rồi, đỡ phiền phức.”

“Trái lại không ngờ sẽ làm Ly nhi thương tâm, Ly nhi, đều là lão đầu tử ta làm việc không tốt, cháu sẽ không tức giận thái gia gia chứ?” Lão nhân quan sát thần sắc Dương Hiểu Đồng, rất sợ cô tức giận.

Nhìn thấy bộ dáng lão nhân như thế, Dương Hiểu Đồng lại bật cười, thật không nghĩ tới lão nhân quyền cao chức trọng sẽ có một mặt đáng yêu như thế. “Thái gia gia, sao cháu có thể giận ngài chứ? Hiện tại cháu và Nghiêm Tuấn Trạch đã không có cái gì.”

Lão nhân cười hắc hắc: “Không tức giận thái gia gia là được, nếu không thái gia gia cũng không biết nên làm cái gì bây giờ! Ly nhi a, Diệc Tuyết

bắt nạt cháu như vậy, không bằng khai trừ cô ta ra khỏi Diệc gia? Như vậy cháu cảm thấy thế nào?”

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 194: Bi Kịch Của Nghiêm Gia

Dương Hiểu Đồng sững sốt, không ngờ thái gia gia lại bày tỏ thái độ như vậy. Diệc Tuyết ở trong mắt bọn hăn lại không đáng nhắc tới, tùy tiện một câu nói đã quyết định tương lai vận mệnh của Diệc Tuyết.

Dương Hiểu Đồng cười, khôn ngoan nói: “Đều nghe thái gia gia.” Đối với người như Diệc Tuyết, cô cũng không có đồng tình dư thừa, người muốn đưa cô vào chỗ chết, chỉ cần cô không phải đầu óc có bệnh thì sẽ không đồng tình với cô ta.

“Ha ha, tốt, vậy cứ làm như thế.” Diệc Hàn Duệ cười ha ha, nhìn thấy Diệc Ly biết điều như vậy hăn cảm thấy rất vui vẻ. Đối với mấy người Diệc Tuyết, dù sao cũng là dòng chi thứ của Diệc gia, bọn họ không thể làm quá đáng.

Chỉ có điều so với Diệc Ly có địa vị quan trọng, Diệc Tuyết thật sự không thể so sánh, chỉ có thể trách chính cô ta không có mắt.

“Lần đầu tiên Diệc Tuyết đi tìm Ly nhi gây phiền phức bị Ly nhi đuổi đi, lần thứ hai cô ta lại kéo Diệc Thiên Quang tới, cuối cùng Diệc Thiên Quang còn phát động huyết chú, nếu như không phải đúng lúc ta đuổi tới, Ly nhi đã...”

Tiếp theo Lam Toàn không nói nữa nhưng mọi người ở đây đều có thể hiểu.

“Cái gì, Diệc Thiên Quang lại vận dụng huyết chú?”

Mọi người đều biết uy lực huyết chú, một khi sử dụng đối với người thi triển sẽ gặp tổn thương nhưng uy lực của nó lại có thể để người ta vượt cấp giết người, sử dụng thủ đoạn như vậy, không thể nghi ngờ muốn đưa Diệc Ly vào chỗ chết.

Tất cả mọi người không khỏi vui mừng, may mắn lúc đó Lam Toàn chạy tới, nếu không hậu quả thực sự không thể tưởng tượng được, Diệc gia sẽ thiếu một thiên tài, cuối cùng người trong nhà sẽ thiếu đi một người, rất tiếc nuối.

“Diệc Thiên Quang làm trưởng bối lại ra tay với tiểu bối, thật sự quá không biết xấu hổ.” Càng là người có thân phận địa vị như bọn họ thì càng để ý mấy thứ cấp bậc lễ nghĩa.

Gia tộc của họ có hơn một nghìn năm truyền thừa, giáo dục của họ, người bình thường không thể so sánh, lấy thân phận trưởng bối bắt nạt tiểu bối thật sự là việc cực kì đáng xấu hổ.

“Những năm gần đây thả lỏng cho chi thứ Diệc gia ra ngoài phát triển, có phải hơi quá mức hay không? Chuyện như vậy cũng có thể làm được, ta rất hoài nghi bọn họ ở bên ngoài còn làm chuyện gì hại thanh danh Diệc gia!” Đại trưởng lão tức giận nói.

Sắc mặt Diệc Hàn Duệ cũng nghiêm túc hơn mấy phần: “Quả thật cần phải sửa trị lại bọn họ.” Ông mới nghiêm túc được một lúc lại cười nói: “Hôm nay là ngày Ly nhi trở về, Diệc gia chúng ta đoàn viên nên vui mừng mới phải. Việc này mấy trưởng lão lưu lại bàn bạc, chúng ta thương lượng chuyện này cho tốt.”

Tiếp theo mọi người bắt đầu náo nhiệt trò chuyện những ngày qua, đương nhiên nhân vật chính là Dương Hiểu Đồng. Dương Hiểu Đồng cảm nhận được ý tốt và muốn thân cận hỏi thăm mình của mọi người, trong lòng ấm áp. Chỉ có điều cô cũng biết, rất có thể bọn họ nghĩ giúp cô lấy việc

Diệc Thiên Quang để làm đối tượng giết gà dọa khỉ. Nhưng cô cũng không để ý.

Chuyện Diệc Ly trở về nhanh chóng được Diệc gia tuyên bố. Những năm qua bọn họ không ngừng tìm kiếm, rất nhiều người cũng biết Diệc gia bị mất tích một đứa trẻ, hiện tại tìm được đương nhiên phải tuyên bố, muốn nhận tổ quy tông.

Lúc những gia tộc khác đều chúc mừng Diệc gia, Nghiêm gia lại hoàn toàn nổ tung. Nghiêm Túc ngồi trên ghế chỉ cảm thấy ông trời đang đùa hăn, sao lại phát sinh chuyện như vậy.

Dương Hiểu Đồng lại là đứa trẻ mất tích nhiều năm của Diệc gia – Diệc Ly! Lúc trước bọn họ ngàn tính vạn tính cũng không nghĩ đến Dương Hiểu Đồng sẽ là người của Diệc gia. Bọn họ vì một Diệc Tuyết của chi thứ Diệc gia mà buông tha Diệc Ly – dòng chính Diệc gia!

Đây quả thực một chuyện cười nhạo, sợ rằng không biết có bao nhiêu người đang cười nhạo Nghiêm gia bọn họ! Lấy vừng đánh mất dưa hấu a. Mấy ngày trước bọn họ thu được thông báo hủy hôn của Diệc gia đã cảm thấy rất nghi hoặc, vì sao lại đột nhiên từ hôn nhưng Diệc gia lại không giải thích nguyên nhân cho bọn họ.

Mặc dù trong lòng bọn họ có chút buồn bực nhưng cũng không thể nói gì, dù sao thế lực đối phương bày ra đó, trừ phi bọn họ không muốn lăn lộn nữa. Hiện tại Nghiêm Túc mới biết cái gì gọi là biết còn không bằng không biết!

Khi nghe Diệc gia công bố tin tức, hăn đã hiểu tất cả. Bởi vì Dương Hiểu Đồng cho nên Diệc gia hủy bỏ cửa hôn sự này, dù sao địa vị Diệc Ly và Diệc Tuyết tuyệt đối khác nhau một trời một vực, hoàn toàn không thể so sánh, mà cả nhà Diệc Tuyết đều bị đuổi khỏi Diệc gia, tuyên bố vĩnh viễn không thể bước chân vào Diệc gia nửa bước.

Trừng phạt như vậy với bọn hãn lớn bực nào, có lẽ chỉ có bọn họ những người trong cuộc mới biết. Hai người Diệc Tuyết và Diệc Thiên Quang vốn không phải người tốt lành gì, những năm gần đây dựa vào quyền thế Diệc gia bắt nạt người khác tuyệt đối không ít, trước kia những người kia khiếp sợ quyền thế Diệc gia không dám động thủ nhưng một khi mất đi Diệc gia bảo hộ bọn họ, hậu quả có thể nghĩ.

Mấy người thống hận bọn hãn tuyệt đối sẽ không buông tha cơ hội tốt như vậy, hơn nữa bọn họ bị đuổi khỏi Diệc gia, người bình thường cũng không dám thu nhận bọn họ, dù sao như vậy chính là tỏ vẻ bọn họ đang muốn đối nghịch với Diệc gia, có người nào dám mạo hiểm như vậy?

Mà nguyên nhân làm như vậy là do lúc trước hai người Diệc Thiên Quang và Diệc Tuyết tới cửa bắt nạt Diệc Ly, điều này càng thể hiện rõ trình độ coi trọng Diệc Ly của Diệc gia.

Nghiêm gia bọn họ phụ Diệc Ly như thế, Diệc gia có thể ra tay với bọn họ hay không, bọn họ thực sự không biết.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Nghiêm gia đều lo lo lắng lắng, trong lòng hết sức hối hận, nếu như lúc trước không thỏa hiệp, đáp ứng bọn họ ở cùng một chỗ thì tốt rồi, nhưng trên thế giới này không có thuốc hối hận.

Nghiêm Nguyên Vành ngồi bên cạnh Nghiêm Túc, khuôn mặt u sầu, tràn ngập hối hận hiện lên trong mắt nói: “Thực sự không ngờ mọi chuyện lại biến thành như vậy, Dương Hiểu Đồng lại là Diệc Ly mà Diệc gia để lạc mất nhiều năm.”

“Đúng vậy, cũng chỉ có Diệc gia mới có thể tạo ra thiên tài như vậy, cho dù không phải lớn lên ở Diệc gia nhưng thành tựu đó không phải người bình thường có thể sánh được, ha ha, chúng ta thực sự già mà hồ đồ, xem gạch thành ngọc quý, đẩy ngọc quý ra ngoài!” Nghiêm Túc cảm khái nói.

Lúc trước hẳn kiên trì quyết định này, vốn cho rằng năm lấy là cơ hội nhanh chóng cho Nghiêm gia quật khởi, hiện tại lại cảm giác mình năm lấy bùa đòi mạng khiến Nghiêm gia suy sụp!

Lúc trước Nghiêm gia đối Dương Hiểu Đồng như vậy, dù là ai đều sẽ nhớ mãi, có Dương Hiểu Đồng, Diệc gia sẽ buông tha mặc cho Nghiêm gia bọn hắn phát triển sao? Hẳn không biết, hẳn cũng không dám biết.

“Haizz, ba, ngài cũng đừng tự trách quá, cục diện lúc trước, chúng ta làm ra quyết định đó cũng không có gì đáng trách.”

“Nhưng một quyết định của ta lại đem toàn bộ Nghiêm gia...” Tiếp theo Nghiêm Túc không nói ra nhưng trong lòng hai người đều hiểu rõ.

“Chỉ có thể đi một bước tính một bước, hi vọng Dương Hiểu Đồng kia không ép chúng ta đến tuyệt lộ, không biết hiện tại Tuấn Trạch thế nào?” Trong lòng Nghiêm Nguyên Vành còn ôm một tia hi vọng, nếu như bây giờ Dương Hiểu Đồng vẫn thích Tuấn Trạch, như vậy tất cả vấn đề đều có thể giải quyết dễ dàng.

“Mọi chuyện nào có đơn giản như vậy, từ lần trước gặp mặt, chúng ta đã hiểu Dương Hiểu Đồng là một người có tính cách rất cao ngạo. Đúng vậy, con cháu dòng chính Diệc gia bọn họ có người nào mà không cao ngạo? Một người cao ngạo như vậy, làm việc sẽ không quay đầu lại, con nghĩ để cô ta ở cùng một chỗ với Tuấn Trạch? Ta cho con biết, ngay cả cô ta cũng không cho phép chuyện như vậy xảy ra.”

Mặc dù làm một quyết định sai lầm, Nghiêm Túc vẫn phân tích rất đúng chỗ.

Nghiêm Tuấn Trạch ngồi trong phòng mình, nhìn lá rụng ngoài cửa sổ. Hiện tại trong lòng cũng như cảnh ngoài cửa sổ, đặc biệt thê lương. Thế sự thật nhiều chuyện buồn cười, giờ phút này hẳn nghĩ như vậy.

Vốn cho rằng mình có thể ở cùng một chỗ vĩnh viễn với Hiếu Đồng, có thể cả đời bảo hộ cô, có thể ở cùng một chỗ với cô gái ưu tú và hoàn mỹ như vậy là chuyện hạnh phúc nhất kiếp này của Nghiêm Tuấn Trạch.

Nhưng đột nhiên một tờ hôn ước lại đánh tan khát khao hùng hực đó, cố gắng giãy giụa nhưng lại bất lực, vì gia tộc, hẳn quyết định hi sinh.

Lúc hẳn cho rằng mình hi sinh có thể đổi lấy gia tộc thịnh vượng, cuối cùng hẳn biết tất cả đều biến mất không còn gì, chính mình hi sinh hoàn toàn không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Hiếu Đồng mới là người có thể mang đến tương lai cho gia tộc mình, hẳn giống như một vai hề bị đùa giỡn xoay quanh, nếu nói Nghiêm Túc bọn họ cảm xúc sâu, kỳ thực cảm xúc Nghiêm Tuấn Trạch mới sâu nhất.

“Hiện tại chắc Hiếu Đồng rất hạnh phúc, tìm được người nhà của mình, bộ dáng bất lực lúc trước của cô ấy trong lòng mình, nói với mình chỉ cần có mình bồi bên cạnh cô ấy là được, hiện tại thì sao? Chính mình đã sớm không có tư cách đó.” Nghiêm Tuấn Trạch nhẹ giọng nói.

Mạch suy nghĩ quay về ngày trước, ngày đó lần đầu tiên Diệc Vĩnh Khôn đi tìm Dương Hiếu Đồng, lúc đó quan hệ của bọn họ như thế nào, hẳn thực sự hoài niệm.

Nếu như có thể, hẳn rất hi vọng có thể một đời sống trong quá khứ.

Hẳn chỉ biết, Nghiêm Tuấn Trạch hẳn kiếp này trừ Dương Hiếu Đồng sẽ không yêu bất luận kẻ nào, bất luận kẻ nào cũng không thể thay thế vị trí của cô trong lòng mình, cho dù chính mình đã không còn tư cách nhưng ít nhất có thể để hẳn đứng xa xa nhìn cô hạnh phúc.

Lúc hẳn cảm khái, Nghiêm Nguyên Vành đi tới phòng của hẳn.

“Ba, sao ngài lại tới đây?”

“Tuấn Trạch a, mấy ngày này khổ cực cho con rồi, sau khi từ Thụy thành trở về, con vẫn chưa từng cười qua, ta nhìn trong lòng cũng khó chịu, chỉ vì gia tộc, ta cũng không có cách nào.” Nghiêm Nguyên Vành bất đắc dĩ nói.

Nghiêm Tuấn Trạch khoát tay chặn lại: “Ba, bây giờ còn nói những lời này làm cái gì? Lúc trước đưa ra quyết định đó chính con, con sẽ không hối hận, vì gia tộc hi sinh, con cũng sẽ làm.” Hắn đang tự an ủi mình, dù sao gia tộc nuôi hắn lớn như vậy, làm chút hồi báo cũng là việc nên làm không phải sao? Cho dù hắn không muốn như vậy.

Nghe hắn nói, trong lòng Nghiêm Nguyên Vành có chút an ủi: “Tuấn Trạch a, con cảm thấy bây giờ Dương Hiểu Đồng còn cảm tình với con không? Nếu để hai đứa với nhau còn có thể không?”

Mặc dù Nghiêm Túc nói Dương Hiểu Đồng không thể nào quay đầu lại nhưng hắn vẫn quyết định thử một chút, vô luận như thế nào, đây cũng là một hy vọng, hắn cũng không hy vọng không thử cứ như vậy buông tha, hắn không tiếp thu được Nghiêm gia cứ như vậy suy sụp, thực sự không chấp nhận được.

Nghe thấy lời Nghiêm Nguyên Vành, Nghiêm Tuấn Trạch xa lạ nhìn ba mình – Nghiêm Nguyên Vành: “Ba, lời như thế sao người có thể nói ra miệng?”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 195: Gia Tộc Tỷ Vỡ

Hắn thực sự không nghĩ tới người ba mà trước giờ mình vẫn sùngbái lại là một người như vậy. Đầu tiên, Nghiêm Nguyên Vành vì lợi ích gia tộc để mình rời khỏi Hiếu Đồng, hẳn giãy giụa qua, cuối cùng cực chẳng đã tiếp thu sự thật đó, làm thương tổn người hẳn yêu nhất, những người khác cũng không thể biết rốt cuộc hẳn đau khổ như thế nào.

Mà bây giờ Nghiêm Nguyên Vành lại một lần vì bảo vệ lợi ích của gia tộc ra lệnh cho mình đi cầu Hiếu Đồng quay về với mình? Hai mắt Nghiêm Tuấn Trạch dần dần trở nên lạnh lùng, trong lúc vô tình giọng nói đông cứng không ít: “Ở trong mắt ba, rốt cuộc tôi là cái gì?”

Nghiêm Nguyên Vành thấy giọng Nghiêm Tuấn Trạch biến hóa, nhất là khi nhìn thấy ánh mắt tràn đầy xa lạ kia, không khỏi tức giận nói: “Con hỏi như vậy là có ý gì? Con chính con ta.”

Nghe thấy lời Nghiêm Nguyên Vành, Nghiêm Tuấn Trạch ha ha cười, nụ cười có ý tự giễu: “Con trai a? Ba làm như thế cũng có thể nói tôi là con trai ba? Ở trong mắt ba tôi chẳng qua chỉ là công cụ để thăng tiến địa vị gia tộc thôi, vô luận tôi nói gì, với ba đều không có chút ảnh hưởng nào, thứ ba muốn chẳng qua là gia tộc, muốn chẳng qua là chút hư vinh kia của ba thôi.”

Những chuyện và kinh nghiệm mấy tháng qua so với sống hai mươi mấy năm qua còn nhiều hơn, cả ngày một mình ngây ngốc trong phòng cái gì cũng không nghĩ, tuy nói rất chán chường nhưng trong lòng hẳn thấu triệt không ít.

Rất nhiều chuyện trước đây nhìn không rõ hiện tại hẳn có thể thấy rất rõ, vốn hẳn muốn dùng sự cố gắng của mình để được ba tán thành, như vậy hẳn cảm thấy đó là chuyện vui vẻ nhất.

Song khi người ba mà hẳn vẫn sùng bái trở nên vô si như vậy, khát vọng đó của hẳn đã trở nên không đáng nhắc tới.

“Từ đầu tới cuối ba chưa từng để ý tôi có cảm giác gì, tôi là con trai của ba, không phải người lạ.” Nghiêm Tuấn Trạch đem suy nghĩ sâu trong lòng mình nói ra.

“Sao con có thể nói chuyện như vậy? Nếu như ba không coi con là con trai của mình, vậy ba sẽ nói chuyện với con sao? Nói như con cảm thấy Nghiêm gia chúng ta thẹn với con phải không?” Hẳn thực sự không nghĩ đến đứa con trai vẫn một mực yên lặng làm việc, yêu cầu của mình chắc chắn sẽ nỗ lực hoàn thành lại ngỗ nghịch với hẳn.

Đối mặt với chất vấn của Nghiêm Nguyên Vành, Nghiêm Tuấn Trạch không có chút do dự nói: “Chẳng qua ba coi trọng tôi, vì tôi có giá trị lợi dụng mới nói chuyện với tôi như vậy thôi, mấy ngày nay, tôi ở nhà một mình ba có từng tới thăm tôi chưa? Hôm nay cũng vì chuyện của Hiếu Đồng mới tới.” Vẻ lạnh lùng trong mắt càng lúc càng đậm: “Ba thực sự khiến trái tim người ta lạnh giá.”

Một người ba như vậy, trước đây mình còn lấy hẳn làm vinh dự, lấy người như ông trở thành mục tiêu của chính mình. Lúc này Nghiêm Tuấn Trạch chỉ cảm thấy suy nghĩ trước đây của mình thật ngu ngốc, ngay cả chân tướng cũng không thấy rõ.

Lúc này Nghiêm Nguyên Vành nheo một hơi ở ngực không nói được gì nhưng tương lai Nghiêm gia còn phải dựa vào Nghiêm Tuấn Trạch, giọng nói không khỏi chậm lại mấy phần: “Ba sẽ làm gia chủ tiếp theo của Nghiêm gia, con không thể hiểu suy nghĩ của ta, điểm ấy ta có thể lý giải,

dù sao lấy sự từng trải của con còn không đạt được trình độ như vậy. Thế nhưng ta cho con biết, con nhất định phải đi, nếu không, con chính là tội nhân của cả gia tộc.”

“Ba cảm thấy với tình hình hiện tại tôi đi tìm Hiếu Đồng, cô ấy có thể tiếp thu sao? Tôi cho ba biết, không có khả năng. Mặc dù tính cách Hiếu Đồng rất tốt nhưng trong khung lại là một người kiêu ngạo, tôi trở lại tìm cô ấy không chỉ khiến cô ấy không tiếp nhận tôi, ngược lại sẽ coi thường tôi.”

Nghiêm Nguyên Vành phát hiện lời Nghiêm Tuấn Trạch và Nghiêm Túc lại không hèn mà giống nhau, sắc mặt càng khó coi, chẳng lẽ mình nhìn còn không thấu triệt bằng Nghiêm Tuấn Trạch sao?

“Không thử một chút làm sao biết không có khả năng? Nghiêm gia ta cũng không có người nói bại đờn giản như vậy.” Cho dù biết đó là hi vọng xa vời, hẳn cũng không thể buông tha như vậy.

Nếu bởi vì chuyện này, Nghiêm gia sẽ giống như Tống gia rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục, thực sự hẳn không thể tiếp thu. Bộ dáng chó nhà có tang Tống gia mơ hồ còn hiện trước mắt, nếu có một ngày bọn họ cũng có kết quả như Tống gia, chênh lệch lớn như vậy thực sự làm cho người ta rất khó tiếp thu.

Nghĩ tới đây, ngay cả Nghiêm Nguyên Vành không khỏi cảm khái cô bé Dương Hiếu Đồng này năng lực thật mạnh. Ba gia tộc lớn ở Yên kinh đã có thể chân vạc mấy trăm năm, vẫn luôn không thay đổi gì nhưng một Dương Hiếu Đồng xuất hiện lại có thể thay đổi quyền thế của ba gia tộc lớn. Làm Tống gia biến mất, khiến Nghiêm gia suy sụp, tất cả đều do một cô gái trẻ làm ra.

Nếu lúc trước có người nói với hẳn lời đó, chắc hẳn sẽ không thêm tin, chỉ có điều hiện tại không tin cũng không được rồi.

“Giây giụa cũng vô dụng, cần gì phải tiếp tục? Ít nhất hiện tại tôi vẫn còn tôn nghiêm, nếu như tôi đi tìm Hiếu Đồng sợ rằng tôn nghiêm toàn bộ Nghiêm gia chúng ta cũng không còn tồn tại nữa.” Nghiêm Tuấn Trạch dường như cực kì thất vọng, lúc này ngay cả nói chuyện cũng không còn hơi sức.

“So với tương lai, tôn nghiêm gia tộc tính là gì.”

Nghiêm Nguyên Vanh vẫn cực kì cố chấp nói: “Con nhất định phải đi thử một lần, tương lai gia tộc ở trong tay con.”

Nghiêm Tuấn Trạch cười chế nhạo nói: “Tôi sẽ đi gặp Hiếu Đồng.”

Nghe thấy lời Nghiêm Tuấn Trạch, Nghiêm Nguyên Vanh trên mặt lộ ra một chút tiểu ý, chỉ cần nguyện ý đi thử, ít nhất còn có một phần hi vọng.

Đợi sau khi Nghiêm Nguyên Vanh rời khỏi, Nghiêm Tuấn Trạch mất hứng ngồi dưới đất, nụ cười chế nhạo trên mặt lúc này đã biến thành thương cảm thật sâu. Hẳn sẽ đi tìm Hiếu Đồng không phải vì cầu Hiếu Đồng tha thứ để cô quay lại với mình, chỉ vì một lần chúc phúc chân thành.

Nhìn lá rụng bay bay, Nghiêm Tuấn Trạch cảm thấy cảnh tượng lúc này giống như Nghiêm gia đang dần dần bay mất, bắt đầu từ khi nào, ở trong mắt người thường, gia tộc Nghiêm gia mạnh mẽ, xa không thể với tới, cần dựa vào năng lực của một cô gái để mạnh mẽ lên?

Đầu tiên là Diệc Tuyết, sau đó là Dương Hiếu Đồng, nhiều lần trắc trở cuối cùng vẫn muốn dựa vào nữ nhân, gia tộc dựa vào một nữ nhân để mạnh mẽ, rốt cuộc có ý nghĩa gì? Hẳn cũng không hiểu....

Lúc Diệc gia công bố tìm được Diệc Ly, Dương Hiếu Đồng đã nghĩ tới cách làm Nghiêm gia trả giá, Nghiêm gia hiện tại sợ rằng chó cùng rứt giậu ah.

Từ lúc bắt đầu, cô đã nói, cô sẽ khiến tất cả những người bắt nạt cô hối hận, ai cũng không ngoại lệ. Đương nhiên cô nói dựa vào năng lực của mình, mà lúc này sức mạnh của Diệc gia không thể nghi ngờ đã khiến ngày này tới sớm không ít.

Mấy ngày nay ở Diệc gia, Dương Hiểu Đồng trôi qua rất vui vẻ, cô không có chuyện không quen nơi ở mới. Mọi người ở Diệc gia đều đối xử rất tốt với cô, nhất là hai ngày nay quan hệ giữa cô và Diệc Đồng đã phát triển tới trình độ như hình với bóng.

Sau khi ở đây cô mới biết rõ Diệc Đồng người này, mặc dù Diệc Đồng thoát nhìn cao ngạo, không dễ thân cận nhưng đối với người cô ấy quen thuộc lại đối xử vô cùng tốt, chỉ có điều người cô quen thuộc quá ít thôi.

Trước đây chỉ có một người Diệc Hy, hiện tại có thêm một Diệc Ly cũng chỉ có hai người thôi. mấy ngày ở cùng với Diệc Đồng, Dương Hiểu Đồng cảm nhận được tất cả cảm giác được làm em gái, bất cứ chuyện gì Diệc Đồng cũng làm cho cô, có thứ tốt thứ nhất sẽ đưa cho cô, có chỗ nào chơi vui người thứ nhất mang theo là cô.

Gia tộc có một vài chỗ đẹp cũng đã được Dương Hiểu Đồng đi dạo một lần. Diệc Hy đối với cô cũng vô cùng tốt, dường như muốn mang tình cảm nhiều năm tích lũy ra đối xử thật tốt với cô.

Diệc gia là một gia tộc kỳ quái, Dương Hiểu Đồng cho là như vậy, ở trong này dường như tách rời với Trung Quốc thế kỷ hai mươi mốt, kiến trúc từ xưa theo phong cách tứ hợp viện, không có ô tô, cũng không có tiếng ồn ào náo động của thành thị, chỉ có sự yên tĩnh của trời đất.

Khiến Dương Hiểu Đồng có cảm giác đi tới cổ đại nhưng trong phòng làm việc, máy sản phẩm công nghệ cao so với khoa học kỹ thuật hiện đại lại khiến người ta có cảm giác đi tới tương lai, hai loại cảm thụ hoàn toàn

khác nhau cứ như vậy dung hợp với nhau, nhưng kỳ quái nó lại không hề quái dị, ngược lại còn hết sức hợp lí.

“Ly nhi, ngày mai là thời điểm dòng chính và phân hệ gia tộc tiến hành tỉ thí, nếu bây giờ em là người Diệt gia thì phải tham gia, nói trước cho em biết để chuẩn bị sẵn sàng.” Diệt Đồng nói.

Dương Hiểu Đồng lông mày giương lên, trong con người mang theo vài tia nghi hoặc: “Tỉ thí? Tỉ thí cái gì? Sao em chưa từng nghe nói?”

“Việc này phải trách chị, mấy ngày nay mang em đi xung quanh chơi, lại quên nói chuyện quan trọng đó với em.” Diệt Đồng xin lỗi cười, chợt giải thích: “Diệt gia chúng ta là gia tộc tu chân cho nên luôn luôn coi trọng thực lực, người bên chi thứ muốn có được địa vị càng cao và nhiều tài nguyên tu luyện ở Diệt gia thì có thể nhân cơ hội hằng năm tỉ thí một lần để đoạt được. Mà dòng chính chúng ta cũng như thế, chỉ có thực lực càng cao địa vị mới càng cao. Ly nhi, nhiều năm qua em vẫn ở bên ngoài, cũng không biết rốt cuộc thực lực của em thế nào, để mọi người kiến thức một chút thực lực của em đối với em nhất định có chỗ tốt, đương nhiên, em cũng không cần có gánh nặng gì, cố gắng hết sức là được.”

Diệt Đồng vỗ vỗ vai Dương Hiểu Đồng, hình như sợ cô lo lắng, muốn cô thoải mái chút.

Khóe môi Dương Hiểu Đồng hiện lên nụ cười, hiển nhiên đối với cuộc tỉ thí này có phần hứng thú, vừa lúc cô cũng muốn nhìn một chút thực lực của mình rốt cuộc có thể xếp đến vị trí nào!

Ngày hôm sau, Dương Hiểu Đồng sớm rời giường.

Ở Diệt gia, mọi người đều rời giường rất sớm, mấy chuyện lục đục trên cơ bản không thể phát sinh, đây cũng là một điểm chênh lệch khá lớn với xã hội hiện đại.

Lúc Dương Hiểu Đồng đang chuẩn bị, Diệc Hy, Diệc Đồng cũng đi tới cửa phòng cô, hiển nhiên chuẩn bị cùng cô đi tới đài tử võ.

Ba người đi khoảng nửa tiếng mới đến đài tử võ, đài tử võ khắp cả phía tây Diệc gia, có thể dung nạp đủ mấy vạn người, khí thế thoát nhìn lớn vô cùng.

Khi ba người đến, xung quanh đài tử võ đã tụ tập không ít người, bầu không khí rất náo nhiệt, mọi người trò chuyện khí thế ngất trời có thể thấy được trình độ coi trọng trận tử thí ở Diệc gia. Càng là gia tộc khổng lồ, thực lực có vẻ càng nặng.

“Một hồi tử thí chủ yếu dùng phương thức rút thăm, chủ yếu là con cháu phân hệ tiến hành tử thí, bởi vì con cháu phân hệ chừng hơn một nghìn người nhưng dòng chính chúng ta chỉ có ba người. Con cháu phân hệ tử thí tuyển ra mười người ưu tú nhất ban thưởng, mà trong đó ba người đứng đầu có thể có tư cách khiêu chiến chúng ta, nói cách khác chúng ta là chờ đợi bị khiêu chiến. Hiện tại chủ yếu nhìn biểu hiện con cháu phân hệ, đợi tới lượt chúng ta đại khái phải đợi tới xế chiều.” Diệc Hy cẩn thận giải thích.

Tử thí như vậy từ nhỏ đến lớn hẳn và Diệc Đồng đã tham gia, đến bây giờ đã tham gia hai mươi lần, đối quá trình của nó rất rõ ràng. Chỉ có Ly nhi không hiểu, đương nhiên hẳn phải giải thích thật kỹ một phen.

“Hóa ra là như thế, so sánh như vậy thì dòng chính chúng ta thật sự quá ít rồi.” Hơn một nghìn người với ba người, khác nhau cũng quá lớn.

Nghe cô nói, Diệc Đồng lại cười: “Hồi bé lần đầu tiên chị tham gia cũng như vậy. So sánh số người quá kém nhau nhưng đây cũng là đặc điểm của Diệc gia, từ khi Diệc gia bắt đầu tồn tại, mỗi thế hệ số lượng con cháu dòng chính chỉ có hàng đơn vị, tối đa cũng chỉ có năm người, ba người chúng ta vẫn tính bình thường, có đôi khi chỉ có một người.”

Dương Hiểu Đồng cười, loại tình huống này thật thú vị. “Vừa lúc nhân cơ hội này em cũng có thể xem thực lực của mọi người, những năm gần đây em đều tự mình tu luyện, cũng không gặp được người tu chân, đối với phân chia đẳng cấp thực lực thật sự không biết.”

Nghe thấy lời Dương Hiểu Đồng, Du Du lại cười trộm nói: “Còn nói những năm gần đây, không phải cậu mới tu luyện một năm thôi sao!”

“Hắc hắc, điệu thấp điệu thấp, nếu như nói cho bọn hắc biết tứ mới tu luyện một năm, bọn họ có khả năng tin tưởng sao? Tứ cũng không muốn tạo náo động quá lớn.” Mặc dù cô không rõ thực lực của Diệc Hy, Diệc Đồng nhưng không có nghĩa cô không đoán được.

Hơi thở Diệc Hy mạnh hơn cô mấy phần, bây giờ mình đã cấp 4, chắc Diệc Hy đã cấp 4 đỉnh phong, hơi thở Diệc Đồng so với mình không khác biệt lắm, chắc thực lực chênh lệch không lớn.

Tinh thần lập tức rùng mình, nếu không phải trước kia có năng lượng kì quái của huyết châu, hiện tại trong ba người thực lực của cô là kém nhất, xem ra nội tình đại gia tộc thật sự không phải người bình thường có thể so sánh.

Ngay lúc ba người nói chuyện, đại trưởng lão dòng chính Diệc Hàn Hựu đã đứng trên đài cao nói: “Hiện tại gia tộc tử võ chính thức bắt đầu!” Tiếng nói hùng hồn đôn hậu, hiển nhiên có sử dụng nội lực trong đó để mỗi người ở đây đều có thể nghe thấy rõ ràng lời ông nói.

Dương Hiểu Đồng đưa mắt nhìn lên đài cao, dưới sự chỉ huy của Diệc Hàn Hựu, con cháu phân hệ nhanh chóng bốc thăm rồi đứng ở một bên nóng lòng muốn thử.

Ba người vẻ mặt đạm nhiên đứng ở một bên, mà ánh mắt mấy con cháu phân hệ nhìn về phía ba người đều nóng rực, mặc dù bọn họ chỉ có ba người nhưng khí thế lại không hề thua kém con cháu phân hệ.

Ở trong mắt con cháu phân hệ, địa vị và năng lực con cháu dòng chính đều khiến bọn họ hâm mộ, trong ba người bọn họ không ai là kém. Diệc Hy nhiều năm qua vẫn làm rất nhiều cống hiến cho Diệc gia, nắm giữ tình báo, từ bên ngoài, phương diện thu được tài nguyên hẳn nghiêm nhiên đại biểu của Diệc gia.

Diệc Đồng lại không ngừng nghiên cứu kỹ thuật mới, đồng thời tiến hành giao lưu với nhân viên tiên tiến nước ngoài, làm cho cả Diệc gia có thể vẫn dừng lại ở tiêu chuẩn cao cấp.

Dương Hiểu Đồng có Âm Kim Mai Côì thần kỳ bọn họ lại càng biết, Âm Kim Mai Côì ở trong nước và nước ngoài đều rất nổi tiếng, thành tích như vậy đủ để cô kiêu ngạo.

CỰC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc

www.dtv-ebook.com

Chương 196: Thực Lực Của Dương Hiếu Đồng

Trong ba người dòng chính, trừ thực lực Diệc Ly bọn họ không rõ lắm, thực lực hai người Diệc Hy, Diệc Đồng mọi người đã rất rõ, ở trong con cháu phân hệ không có ai có thể so sánh với bọn họ.

Nhất là Diệc Hy, thực lực Diệc Hy vẫn là tồn tại mà bọn hắn ngưỡng vọng, thực lực rất nhiều trưởng bối dòng thứ đều không hơn Diệc Hy, mà hiện tại Diệc Hy chưa tới ba mươi tuổi đã đạt được thành tựu như vậy, tương lai càng không có giới hạn.

Trong lòng Dương Hiếu Đồng cũng rõ ràng, chính mình biểu hiện ra thân phận địa vị cùng Diệc Hy, Diệc Đồng bọn họ như nhau, nhưng đây cũng chỉ là mặt ngoài thôi, thân phận dòng chính của mình so với bọn họ vẫn có chênh lệch nhất định.

Cho dù Âm Kim Mai Côi đã chứng minh thành tựu của mình không hề kém nhưng nếu không có thực lực, kia như cũ không hơn. Vậy nhân cơ hội hôm nay để mọi người thấy được thực lực của mình. Cô vốn là một người mạnh mẽ, tuyệt đối sẽ không để cho người khác cho rằng địa vị bây giờ của mình có vết bẩn.

Sau khi quyết định xong, Dương Hiếu Đồng xem càng thêm nghiêm túc. Mặc dù người bên chi thứ tham gia tỷ võ có hơn một nghìn người, tỷ võ một chọi một cũng cần thời gian không ngắn, may mà đài tỷ võ Diệc gia cũng khá lớn, có thể để năm mươi cuộc tỷ thí đồng thời tiến hành, cứ như vậy thời gian cũng tiết kiệm không ít.

Sau khi ra lệnh một tiếng, trên năm mươi đài tử võ phân biệt có hai người chiếm cứ hai bên đài tử võ, một màn này khiến Dương Hiểu Đồng chấn động, ở ngàn năm trước, Diệt gia cũng có bộ dạng này sao?

“Bang bang “

Tiếng liên tiếp giao thủ truyền ra từ đài tử võ, Dương Hiểu Đồng chăm chú từng động tĩnh trên đài tử võ, qua đó thực lực của mọi người xác định thực lực của mình đã đạt được cấp bậc nào.

Dương Hiểu Đồng không nhìn không biết, vừa nhìn giật mình, mới phát hiện Diệt gia đúng là bao hàm toàn diện, sử dụng phương pháp công kích gì cũng có, taekwondo, karate, nhu đạo, thái quyền nhiều vô kể. Đương nhiên Dương Hiểu Đồng cũng phát hiện, mấy phương thức công kích đó không phải chỉ có một mà dung hợp các phương thức khác nhau, so với phương thức công kích vốn có trở nên càng thêm mạnh mẽ.

Dương Hiểu Đồng không khỏi nhớ tới thượng tá Forlani dạy cô vật lộn tự do, có nói, không thể bởi vì chiêu thức cơ bản mà trói buộc chính mình, phương thức công kích ‘Bách gia trường tập’ mới là phương thức hữu hiệu nhất.

Phương thức công kích của bọn họ cũng thể hiện điểm này. Cô còn tưởng rằng người Diệt gia sẽ sử dụng các loại bí tịch võ công cổ đại gì đó, hiện tại mới hiểu được hóa ra Diệt gia vẫn dung hợp với xã hội bây giờ, đối với thứ có lợi gì đó đều sẽ tiếp thu.

“Ly nhi, nhìn thấy tên mập mập trên đài tử võ số năm, thái quyền của hắn không tệ chứ?”

Theo phương hướng Diệt Hy nói, Dương Hiểu Đồng nhìn sang, một người mập mập lúc này ở trần, khí trời không nóng nhưng trên người của hắn lại đầy mồ hôi, một đôi tay so với người thường to hơn không ít.

Ra quyền chuẩn, mau, ngoan, từng chiêu từng thức đem thái quyền chân chính thể hiện ra. Dương Hiểu Đồng gật đầu, trong mắt có vẻ tán thưởng: “Đúng vậy, quả thật rất không tồi, ở Trung Quốc em lần đầu tiên nhìn thấy thái quyền nguyên nước nguyên vị như thế.”

Diệp Hy lạnh nhạt cười: “Thành viên Diệp gia chúng ta phân tán các nơi trên thế giới, đừng thấy hiện tại con cháu chi thứ có hơn một nghìn người từ ba mươi tuổi trở xuống tụ tập tại đây, bọn họ bình thường cũng không phải đều ở đây, ở nước ngoài có rất nhiều người, chỉ vì cuộc tỷ võ hằng năm một lần mới trở về. Thái quyền đó của hãn cũng học được ở nước ngoài, có thể học được loại tinh túy đó cũng không dễ dàng, nhìn nhìn đối thủ của hãn, chắc chắn hãn lập tức sẽ thắng.”

Diệp Hy vừa mới nói xong, đối thủ của mập mạp kia đã bị hãn đánh xuống đài.

Nhìn tình cảnh tràn ngập kích thích này, Dương Hiểu Đồng cũng cảm thấy nhiệt huyết sôi trào a, dần dần nhìn nhập thần, từ trong chiêu thức khác nhau của mỗi người, cô tìm được chỗ có thể tiếp thu, trong đầu không ngừng hồi tưởng lại phương thức công kích và phương thức chống đối, đồng thời không ngừng hoàn thiện phương thức công kích của mình.

Thượng tá Forlani dạy vật lộn tự do cho cô cũng bao hàm các loại kiểu dáng, các công kích khác nhau của các quốc gia, hiện tại chính cô lại dung hợp một phen cũng có lĩnh ngộ mới.

“Em xem người trên đài tỷ võ số bảy.” Diệp Đồng nói.

Nhưng Dương Hiểu Đồng lại không có trả lời, Diệp Đồng không khỏi nhìn về phía Dương Hiểu Đồng, lại phát hiện Dương Hiểu Đồng đã nhìn mê mẩn, chính mình nói gì cô cũng nghe không thấy.

Nhìn về phía Diệp Hy, Diệp Hy lại cười với cô, làm một thủ thế với cô, ý bảo cô không nên quấy rầy Hiểu Đồng. Hai người chậm rãi đi tới bên kia,

mà Dương Hiếu Đồng lại hoàn toàn không phát hiện.

“Anh, anh xem Ly nhi nhìn thật nhập thần a.” Cô vẫn không nghĩ tới Ly nhi ở phương diện này lại cảm thấy hứng thú như thế.

Diệc Hy nhìn ánh mắt không nhúc nhích Diệc Ly, gật gật đầu nói: “Đúng vậy, mặc dù hai người chúng ta xem tu luyện trở thành nhiệm vụ chủ yếu của chúng ta, nhưng yêu thích đối với tu luyện thích chắc còn chưa có nhiều như Ly nhi. Lần trước chú Vĩnh Khôn nói, Ly nhi đối với chuyện về quân đội cảm thấy rất hứng thú, lần trước còn nói muốn đi quân đội, chú Vĩnh Khôn còn chuẩn bị qua mấy ngày nữa sẽ mang em ấy đi quân đội.”

“Mang Ly nhi đi quân đội? Dì Lam có thể đồng ý sao?” Từ nhỏ đến lớn, quan hệ giữa cô và Dì Lam rất thân thiết, cô biết rõ Dì Lam nhớ nhung Ly nhi ra sao, hiện tại Ly nhi đã trở về, để cho nó đi địa phương nguy hiểm như quân đội, dì Lam nhất định sẽ không đồng ý.

“Thông minh, lần trước cũng bởi vì Dì Lam không đồng ý, cho nên chú Vĩnh Khôn đang cãi nhau với Dì Lam đó.”

Nghe anh nói như thế, Diệc Đồng ha ha cười: “Chú Vĩnh Khôn cho tới bây giờ đều đối xử rất tốt với Dì Lam, lời Dì Lam nói trên cơ bản ông đều đồng ý, không ngờ lần này lại cãi nhau với Dì Lam, thật khó gặp được.”

“Em cũng biết chú Vĩnh Khôn không có quá nhiều kiên trì, kiên trì duy nhất chính là những chuyện về quân đội, hai người chúng ta không có ý muốn phát triển ở phương diện quân đội, cho tới bây giờ việc này vẫn là một tiếc nuối của chú Vĩnh Khôn, hiện tại Ly nhi cảm thấy hứng thú với phương diện đó, sao chú Vĩnh Khôn có thể không kích động?”

“Vậy cũng tốt, vốn nhìn Âm Kim Mai Côi của Ly nhi, em còn tưởng nó cảm thấy hứng thú với thương nghiệp đấy, không ngờ nó lại cảm thấy hứng thú với quân đội, vậy anh đoán cuối cùng dì Lam thắng hay chú Vĩnh Khôn thắng?”

Diệc Hy trầm ngâm chỉ chốc lát, nói: “Chắc cuối cùng Ly nhi vẫn sẽ đi quân đội.”

“Vì sao nói như vậy?” Diệc Đồng ngẩng đầu hỏi, động tác này khiến vẻ khêu gợi của cô tăng thêm mấy phần đáng yêu.

Diệc Hy lại lắc đầu, giả vờ bí ẩn nói: “Không nói cho em.”

Diệc Đồng sừng sốt, Diệc Hy lại cười ha ha, dẫn tới những người khác liên tiếp nhìn.

Lúc này Dương Hiểu Đồng cũng phục hồi tinh thần, nhìn bộ dáng Diệc Hy cười ha ha và với Diệc Đồng ảo não, nghi ngờ hỏi: “Làm sao vậy?”

“Không có gì, chỉ khiến chị em kinh ngạc, ha ha.”

Trên mặt Dương Hiểu Đồng cũng hiện lên nụ cười: “Anh bắt nạt chị chứ gì?”

Diệc Đồng cười: “Vẫn là Ly nhi tốt, không hư hỏng như Diệc Hy vậy.”

Thời gian trôi qua rất nhanh, có lẽ bởi vì khi mọi người quan tâm tới việc nào đó thì thời gian liền qua thật nhanh, lúc này Dương Hiểu Đồng cũng có cảm giác như thế.

Cô chìm đắm trong các loại võ học, trong lúc hồi tưởng lại và đúc kết, tỉ thí phân hệ đã kết thúc.

Mười người đứng đầu đã tuyển ra, Dương Hiểu Đồng chú ý tới trong 10 người chỉ có hai nữ, còn lại đều là nam, mà người đàn ông thái quyền lúc trước Diệc Hy nói cũng xếp hạng trong hạng mười người.

“Sắp đến chúng ta!” Khóe môi Dương Hiểu Đồng khẽ động, hiển nhiên trong lòng cũng nóng lòng muốn thử một chút, thẳng thắn mà nói, cho tới bây giờ cơ hội để cô động thủ cũng không nhiều.

Gặp phải không phải quá yếu chính là quá mạnh mẽ, thực lực kém không nhiều với cô, cứ như vậy đánh đấu không có hứng thú, nhưng lần này lại khác, lần này có nhiều người như vậy, cho dù cùng phân hệ không có gì hiểu chiến, một lát nữa so với Diệc Hy, Diệc Đồng cũng không tồi.

Vừa rời từ trong cuộc tỉ thí những người khác cô cũng lĩnh ngộ được vài thứ, vừa lúc có thể lấy cơ hội lần này thử một lần.

“Diệc Hy, một năm nay em lại có tiến bộ không ít, nhìn lần này em làm thế nào vượt lên trước anh nhé!” Diệc Đồng độc ác nói, hiển nhiên qua nhiều năm như vậy vẫn luôn bị Diệc Hy chèn ép khiến cô có chút không cam lòng, đương nhiên có ý độc ác chỉ là giả vờ.

Diệc Hy lại không sao cả một nhún vai: “Năm ngoái em cũng nói như vậy.”

“Hừ” thấy Diệc Hy không cho cô mặt mũi như thế, Diệc Đồng tức giận nói: “Năm nay không giống năm trước, anh chờ xem.”

Nghe cô nói, biểu tình Diệc Hy vẫn như trước không có biến hóa: “Vậy anh mỗi mắt mong chờ!” Trong giọng nói ý vị trêu đùa chiếm đa số, ý cười trong mắt hiện ra cực kỳ rõ ràng, chỉ cần không phải đồ ngốc cũng có thể nhìn ra được.

Diệc Hy càng không để ý, Diệc Đồng lại càng cảm thấy không có mặt mũi, quay đầu không nhìn hẳn.

Dương Hiểu Đồng lắc lắc đầu, nụ cười trên mặt không giảm chút nào, hai người này tuổi cũng không nhỏ mà trẻ con như vậy.

“Lần này mười người đứng đầu ban thưởng một viên đan dược giúp đỡ đột phá bình cảnh —— phá trệ đan.” Diệc Hàn Hựu tuyên bố, đồng thời ở bên cạnh hẳn có mười hộp gấm đặt trên bàn.

Nghe thấy lời Diệc Hàn Hựu, dưới đài truyền tới từng tiếng kinh hô, mọi người ở đây trừ ba người Dương Hiểu Đồng còn lại trong mắt đều tràn ngập vẻ hâm mộ, trong mắt mười người đứng đầu lại càng tràn ngập kích động.

Đối với lần này, Dương Hiểu Đồng có chút thẹn thùng, chỉ một viên phá trệ đan thôi mà có cần kích động như vậy không? Phải biết một lần một mình cô có thể luyện ra mấy chục viên.

“Hiểu Đồng, bọn họ và cậu cũng không giống nhau, địa vị của người bên chi thứ vốn không cao, mà cuộc tỉ thí này một năm tổ chức một lần, có thể được thưởng một viên đan dược đã rất tốt. Điều này cũng nói lên Diệc gia tồn kho rất phong phú, trước người xem Nghiêm gia bọn họ gia tộc nào có thể lấy ra ban thưởng? Còn một lần mười viên, Tống gia – Tống Dục Chính ngay cả một viên cũng không có.”

Du Du thấy ý nghĩ Dương Hiểu Đồng không nhận được mở miệng giải thích, thầm than người này thực sự là nữ hán tử, ăn no không biết hán tử đói, lời này may mắn suy nghĩ trong lòng, nếu nói ra đoán chắc sẽ bị quần ấu.

“Khụ khụ, tớ không ngờ chênh lệch nhiều như vậy a!” Dương Hiểu Đồng hơi xấu hổ nói với Du Du.

“Hắc hắc, điều đó nói lên Thiên Hàng Bảo Điển chúng ta mạnh mẽ, Du Du ta có bản lĩnh, cậu tu luyện không lo đan dược a, ha ha.” Du Du đắc ý nói.

Dương Hiểu Đồng một trận thẹn thùng: “Không ngờ cậu nói nhiều như thế đều vì khen mình?” Cô lại quên, Du Du và Linh nhi đều giống nhau, rất tự kỷ, đối thực lực của mình càng tự kỷ tới cực điểm.

Ai biết Du Du lại làm một động tác xấu hổ: “Trong lòng hiểu là được, không cần nói rõ như thế mà! Người ta sẽ ngại ngùng.” Nói xong còn bụm

mặt.

Biểu tình Dương Hiếu Đồng lập tức cứng ngắt: “Du Du, cậu quá dọa người.” ...

“Lần này ba người đứng đầu tử võ đều rất mạnh, Diệc Cường, Diệc Tu và Diệc Linh, bọn họ đoạt giải theo lệ trong vòng ba năm có tư cách khiêu chiến con cháu dòng chính, một khi khiêu chiến thắng sẽ lấy được tài nguyên luyện ngang nhau với con cháu dòng chính!”

Lời này vừa nói ra, toàn bộ đài tử võ lập tức nổ tung oa, năm trước ban thưởng cũng chưa từng có phong phú như thế. Phần thưởng này mười năm trước xuất hiện qua một lần sau đó không còn có xuất hiện, không ngờ lần này lại xuất hiện lần nữa.

Trên mặt ba người Diệc Cường, Diệc Tu và Diệc Linh lập tức lộ ra thần sắc kích động, phần thưởng này còn cao hơn cả phá trệ đan!

Dương Hiếu Đồng sửng sốt, nghi hoặc nhìn Diệc Hy: “Lời này có ý gì? Trong vòng ba năm, bọn họ đều khiêu chiến chúng ta sao?” Kiểu ban thưởng này quả thật cô chưa từng nghĩ đến.

“Phần thưởng này mười năm trước từng xuất hiện một lần, không ngờ mười năm sau lại xuất hiện lần nữa.” Diệc Hy cũng có chút cảm khái, chợt giải thích: “Em nói không sai, trong ba năm chỉ cần bất kỳ người nào trong ba người bọn họ muốn khiêu chiến em, em đều phải chấp nhận, không thể cự tuyệt. Một khi bọn họ thành công, bọn họ sẽ thu được tài nguyên tu luyện giống con cháu dòng chính, nếu sau này lại vì Diệc gia làm ra cống hiến, con cháu của bọn họ có thể làm con cháu dòng chính Diệc gia.”

“Thì ra là thế a! Vậy chúng ta không phải rất phiền phức sao?”

“Ha ha, vậy cũng không có biện pháp, vừa lúc có thể tôi luyện chính mình!” Diệc Đồng xoa tay nói, hiển nhiên đối với lần này cũng không bài

xích.

“Ha ha, vậy cũng đúng, nếu như không có người luận bàn cũng rất buồn chán.” Dương Hiểu Đồng cũng không để ý mấy chuyện này, dù sao cô cũng không có nhiều tổn thất lớn.

“Hiện tại ta tuyên bố tỷ võ phân hệ đã kết thúc, khiêu chiến dòng chính bắt đầu.” Lời này vừa nói ra, mọi người mới biết tỷ võ quan trọng bắt đầu.

Mặc dù phân hệ tỷ võ đã kết thúc nhưng không có ai rời đi, tất cả mọi người nhìn chăm chú ba người bọn họ.

“Hiện tại ba người đứng đầu có thể chọn ba người trong dòng chính tiến hành khiêu chiến, không có hạn chế.” Không có hạn chế, nói cách khác bọn họ tìm ai cũng có thể, cho dù ba lần tìm cùng một người cũng không có bất kỳ vấn đề gì.

Vừa nói xong lời này, Dương Hiểu Đồng phát hiện ánh mắt của ba người kia tất cả đều rơi trên người mình.

Diệt Hy và Diệt Đồng cũng phát hiện điểm này, chỉ có điều hai người cũng không kinh ngạc, đối với sự lựa chọn của bọn họ trước đó họ cũng đã nghĩ đến.

Dương Hiểu Đồng cười: “Thoạt nhìn em rất dễ khi dễ sao?” Mặc dù ngữ khí trêu đùa, nhưng trong lòng Dương Hiểu Đồng vẫn chú ý.

Ở trong mắt bọn họ, thực lực Diệt Hy và Diệt Đồng không thể phủ nhận, bọn họ muốn khiêu chiến có độ khó rất lớn, nhưng mình từ bên ngoài trở về, không sử dụng bất cứ tài nguyên nào của Diệt gia, cho dù cô sử dụng tài nguyên của mình cũng không có, cho nên tất nhiên thực lực của mình là yếu nhất.

Huống chi trước đó nghe thấy ban thưởng, nếu có thể đánh bại mình, bọn họ có thể có tài nguyên tu luyện của dòng chính, ôm may mắn trong lòng, bọn họ đều quyết định thử một lần, bởi vì đây là khả năng lớn nhất.

Khóe miệng Dương Hiểu Đồng khẽ hiện lên nụ cười nhưng trong mắt lại không có ý cười, cô nói: “Các người muốn khiêu chiến ta sao?”

Ba người nhìn biểu tình bí hiểm kia của Dương Hiểu Đồng, trong lúc nhất thời lại có một chút do dự, không biết rốt cuộc có nên hay không, trầm mặc một lát sau, kia Diệc Cường ôm quyền nói: “Diệc Ly, ta muốn khiêu chiến người!”

Lời này vừa nói ra, ánh mắt tất cả mọi người đều tập trung vào trên người hai người, Diệc Ly sẽ tiếp nhận? Mặc dù Diệc Ly cũng là người dòng chính, nhưng bọn hắn đối Diệc Ly đều có thể hiểu, cho tới bây giờ cô không lớn lên Diệc gia, Diệc Cường chính là bắt nạt người.

Dương Hiểu Đồng khẽ gật đầu: “Tốt” cô cần mượn cơ hội này lập uy, để mọi người thấy được thực lực của cô.

Thấy Dương Hiểu Đồng không do dự chút nào, ngược lại sáng khoái đáp ứng mọi người cũng kinh ngạc một phen.

Chợt Dương Hiểu Đồng cho Diệc Hy bọn họ một nụ cười an tâm, sau đó cùng Diệc Cường lên giữa đài tỷ võ lớn nhất.

Hai bóng dáng đứng trên đài tỷ võ, một bên trắng hán chiều cao hơn 1m8, một bên là cô gái thân hình mảnh khảnh, hình tượng hai người so sánh thật sự có chênh lệch không nhỏ.

Ở đây không ít người cũng không thích Dương Hiểu Đồng, dù sao đến bây giờ Dương Hiểu Đồng chưa từng xuất thủ, từ trên người của cô cũng không cảm giác được khí tức tương tự như Diệc Đồng và Diệc Hy.

Diệc Tu và Diệc Linh không mở miệng lúc này có chút hâm mộ nhìn Diệc Cường đứng trên đài, ở trong mắt bọn họ tỉ thí lần này Diệc Cường nhất định sẽ đạt được thắng lợi, bọn họ đều có chút hâm mộ người đầu tiên khiên chiến, chỉ tiếc vừa chính mình không thể giành trước khiên chiến.

“Động thủ đi.” Dương Hiểu Đồng nói thẳng không chút dài dòng, cô không muốn lãng phí thời gian, đã muốn đạt được hiệu quả thị uy, đương nhiên phải quyết đoán, hơn nữa còn phải cường thế.

Diệc Cường không nghĩ đến đối phương lại nói thẳng ra, lập tức không do dự nữa, rất nhanh vọt về phía Dương Hiểu Đồng, cách hai mươi mét mà nháy mắt đã vọt tới trước mặt Dương Hiểu Đồng.

Nắm tay mang theo nội lực trực tiếp tấn công đầu Dương Hiểu Đồng, nếu như người bình thường bị đánh chắc não sẽ tê liệt. Nắm tay trong không trung khiến cho từng đợt không khí phát ra tiếng bạo nổ, chỉ có thanh thế thôi đã khiến mọi người không thể khinh thường. Nhưng đối mặt nắm tay của Diệc Cường, Dương Hiểu Đồng lại không trốn không tránh, đợi lúc nắm tay xuất hiện trước mặt của mình, Dương Hiểu Đồng đưa ra tay phải ra trực tiếp cầm nắm tay kia mang theo kinh khí không thể địch nổi đó.

Bàn tay trắng nõn cứ nhẹ nhàng nắm lấy tay Diệc Cường như vậy, dường như không hề tổn chút sức lực nào để cầm lấy nắm tay đó.

Diệc Cường trong mắt lóe lên thần sắc không thể tin, đem tất cả khí lực của mình dồn trên nắm tay, cho dù sắc mặt đỏ lên hẳn đem tất cả khí lực dùng hết, nắm tay vẫn bị Dương Hiểu Đồng nắm lấy không thể động đậy.

So với sắc mặt đang đỏ lên của Diệc Cường thì Dương Hiểu Đồng lại có vẻ nhẹ nhõm hơn, trên mặt không có bất kỳ cảm xúc nào, dễ dàng nắm lấy, mặc cho Diệc Cường làm như thế nào cũng không thể lay động.

Nhìn thấy một màn này, toàn bộ mọi người đều sửng sốt, khí lực của Diệc Cường mọi người đều biết nhưng Diệc Ly lại không tốn sức chút nào chặn hẳn, người ở chỗ này cũng không có mấy người có thể chống đỡ được.

Sắc mặt Diệc Hy và Diệc Đồng có chút biến hóa, chỉ có điều không rõ ràng mà thôi.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 197: Tài Nguyên Tu Luyện

Một tay khiến Diệc Cường không thể động đậy, tay kia của Dương Hiểu Đồng vận nội lực, một quyền đánh vào bụng Diệc Cường.

Mặc dù Diệc Cường đã nhận ra động tác của cô nhưng bởi vì tay bị cô nắm lấy nên không tránh thoát được, cho nên chỉ có thể dùng tay kia của mình muốn ngăn cản công kích của Dương Hiểu Đồng.

Nếu chỉ như thế đã bị hãm chặn được thì hẳn đã đánh giá quá thấp thực lực Dương Hiểu Đồng. Nắm tay mang theo kinh khí cực kì mạnh mẽ hung hăng âm âm đánh trên bụng hẳn, đồng thời bàn tay đang nắm tay hẳn cũng bị cô thả ra.

Mà Diệc Cường lại trực tiếp bị cô đánh bay ra ngoài lôi đài, nặng nề rơi trên đất.

Tĩnh, toàn bộ đài tử võ đều yên tĩnh tới cực điểm.

Trừ cực ít người, những người khác đều đã quên mình đang làm gì, một màn trước mặt quá mức rung động, một chiêu, chỉ một chiêu đã đánh bại Diệc Cường.

Trước đó bọn họ đã nghĩ tới rất nhiều khả năng, tất cả đều là Diệc Cường giành được thắng lợi thế nào, cho dù có một số ít người cho rằng Diệc Ly có thể sẽ thắng lại không nghĩ có thể lấy sức mạnh tuyệt đối giành thắng lợi.

Sau một lúc lâu, Diệt Hy và Diệt Đồng dẫn đầu vỗ tay, hai người rất kinh ngạc, tạo thành hiệu quả như vậy, sức mạnh của cô đã mạnh tới mức nào? Hai người bọn họ có thể làm được vì thực lực đẳng cấp của bọn họ cao hơn so với Diệt Cường, cho nên làm được là bình thường nhưng Diệt Ly thì sao?

Bọn họ không biết thực lực chân chính Diệt Ly rất mạnh, dù sao bọn họ tu luyện công pháp khác nhau, hai người căn bản không thể điều tra thực lực của cô.

Đối với hiệu quả như vậy, Dương Hiểu Đồng tương đối hài lòng. Cường độ thân thể và sức mạnh với người cùng cấp thì cô mạnh hơn không ít. Bình thường người tu chân chỉ có một cơ hội tẩy gân phạt tủy nhưng cô không như thế. Cô đã tiến hành cải tạo thân thể ba lần, cường độ thân thể mạnh hơn so với bọn họ.

Vừa rồi lực lượng của cô đồng thời bạo phát, tạo thành hiệu quả như vậy cũng không có gì kỳ quái, dù sao đối phương chỉ có một tay để chống đỡ, không thể nào giảm bớt lực được.

“Còn có ai muốn khiêu chiến?” Tiếng nói lạnh lùng truyền ra từ giữa đài tỷ võ. Những lời này của Dương Hiểu Đồng là nói nếu có ai muốn khiêu chiến với cô, cô sẽ phụng bồi tới cùng.

Diệt Tu và Diệt Linh nhìn Diệt Cường té trên mặt đất một lúc lâu vẫn không đứng dậy được, nuốt từng ngụm nước bọt, trong lòng vui mừng may mắn vì vừa rồi mình không có xúc động khiêu chiến, nếu không kết quả của bọn họ tuyệt đối sẽ không tốt hơn so với Diệt Cường.

Phải biết rằng Diệt Cường là người đứng đầu trong ba người, một chiêu bị đánh xuống đài, mặt kia bị ném, chặc chặc.

Trong đầu mọi người đều tràn ngập một ý nghĩ: Hóa ra mặc dù Diệt Ly lớn lên ở bên ngoài, không được hưởng tài nguyên tu luyện Diệt gia nhưng

thực lực của cô vẫn không thể khinh thường.

Nghĩ tới đây, mọi người càng cảm khái, chênh lệch giữa phân hệ và dòng chính lại lớn như vậy, đám Diệc Hy bọn họ có thể nói bởi vì bọn họ được hưởng dụng tài nguyên tu luyện phong phú hơn so với bọn họ, cho nên thực lực mạnh hơn so với bọn họ, vậy Diệc Ly thì sao? Bọn họ đã hoàn toàn không viện cớ được nữa.

“Nếu như không có người khiêu chiến thì tôi sẽ xuống đài.” Dương Hiểu Đồng thấy một lúc lâu cũng không có người nói chuyện, lại lần nữa lên tiếng, đối với hiệu quả như vậy cô đã sớm dự liệu.

Tin rằng trong những ngày kế tiếp sẽ không có người khi dễ cô nữa, cảm giác này, cô rất không thích!

Thấy vẫn không có ai nói chuyện, cô lập tức rời khỏi đài tỷ võ.

“Nếu như con cháu phân hệ không có người tiếp tục khiêu chiến, như vậy lần thi đấu khiêu chiến này kết thúc tại đây.” Diệc Hàn Hựu lên tiếng, ánh mắt nhìn về phía Dương Hiểu Đồng tràn đầy tán thưởng, thực sự không ngờ thực lực của con bé lại mạnh như vậy, thật khiến bọn họ vui mừng.

Lát nữa sau khi trở về còn phải thông báo chuyện này một tiếng, Diệc Ly thật sự là bảo bối của Diệc gia a.

Sau khi Diệc Hàn Hựu tuyên bố khiêu chiến thi đấu chấm dứt, ông thuận tiện nói: “Hiện tại tỷ võ dòng chính bắt đầu!” Lúc nói những lời đó mắt ông cũng lóe sáng.

Không chỉ có ông mà người ở chỗ này đều như thế. Diệc Hy cười nói: “Tới lượt chúng ta ra sân, trước kia mỗi lần đều chỉ có hai người là anh và Đồng nhi, lần này rốt cuộc không còn hai người nữa.”

Diệc Đồng lại không để ý tới Diệc Hy, kéo Dương Hiểu Đồng nói: “Em gái, đi, chúng ta đi rút thăm.”

Cuối cùng kết quả rút thăm là Diệc Đồng đấu với Diệc Hy trước tiên, trận thứ hai thì là Dương Hiểu Đồng đấu với Diệc Hy, trận thứ ba là Diệc Đồng đấu với Dương Hiểu Đồng.

Nếu như trận thứ hai Dương Hiểu Đồng thắng Diệc Hy thì trận thứ ba không cần tiếp tục. Chỉ có điều tất cả mọi người ở đây đều cho rằng việc đó không có khả năng. Thực lực Diệc Hy bọn họ vẫn luôn hiểu rõ, hẳn được xưng thiên tài của Diệc gia.

Hai người Diệc Hy và Diệc Đồng đồng thời cười với Dương Hiểu Đồng. Sau đó nhanh chóng lên đài tỷ võ, hai người một một thân trường bào màu trắng, nhìn qua có vài phần giống hiệp khách cổ đại. Hôm nay Diệc Đồng không tiếp tục mặc váy mà mặc một bộ trang phục cười ngựa, lộ ra dáng người lồi lõm cực kì hấp dẫn.

Dương Hiểu Đồng đứng bên cạnh nhìn bộ dáng hai người giảng co, phát hiện dưới đài có rất nhiều người trong mắt đều mang theo vẻ hâm mộ, đám phụ nữ không chớp mắt nhìn chăm chăm Diệc Hy, trái tim trong mắt quả thực sắp ngừng tụ thành hình rồi. Đám đàn ông một bên nhìn dáng người Diệc Đồng một bên nuốt nước miếng, hiển nhiên Diệc Đồng có hấp dẫn quá lớn.

Thật đúng là đủ tai họa, cũng không biết bọn họ vì xem bọn họ bỉ thí hay nhìn hai người bọn họ. Chỉ có điều chính Dương Hiểu Đồng cũng cảm thấy vô cùng hứng thú với cuộc tỉ thí hai người bọn họ.

Hai người là hai nhân vật đứng đầu trong đồng lứa Diệc gia, thực lực khẳng định so với cô đoán còn mạnh hơn nhiều, cô không thể chờ đợi được muốn nhìn họ đấu.

Ngay lúc Dương Hiểu Đồng cảm khái hai người Diệc Hy và Diệc Đồng yêu nghiệt, lại chưa từng phát hiện, ánh mắt người ở chỗ này dừng lại trên người cô không ít hơn so với hai người bọn họ, thậm chí còn vượt qua hai người bọn họ. Bởi vì cô so với hai người bọn họ lại càng thần bí hơn.

Lúc này vui cười trên mặt hai người Diệc Hy và Diệc Đồng đã biến mất hoàn toàn, thay vào đó là vẻ nghiêm túc, hai người cũng không giằng co kéo dài lâu, Diệc Đồng ra tay trước.

Nội lực ngưng tụ ở hai tay của chị ấy, Dương Hiểu Đồng cẩn thận phát hiện không khí lưu động xung quanh tay chị ấy bị ảnh hưởng, chưa đến mười giây, trên tay Diệc Đồng đã ngưng tụ thành một khối không khí trong suốt đang xoay tròn, nếu không phải phương hướng khối không khí đó khác với không khí lưu động thì rất khó để nhìn ra.

Chỉ chiêu thức ấy đã đủ Dương Hiểu Đồng khiếp sợ, đến tận bây giờ, vô luận gặp được người ở bên ngoài hay con cháu phân hệ Diệc gia, cô chưa từng thấy qua loại phương thức công kích đó, cô có thể cảm nhận được năng lượng bao hàm trong khối không khí đó, nếu mình chống lại sợ rằng cũng hết sức vướng tay vướng chân.

Cái gọi tài nguyên tu luyện Diệc gia là thứ này sao? Phương thức công kích so với các loại võ như taekwondo mạnh hơn rất nhiều, đây quả thực là phương pháp vận chuyển ẩn chứa nội lực, có vài phần tương tự với huyết chú trước kia Diệc Thiên Quang sử dụng, chẳng lẽ đây là bí tịch ngàn năm truyền thừa?

Trong lúc Dương Hiểu Đồng phỏng đoán, Diệc Đồng đã công kích tới trước mặt Diệc Hy, mà Diệc Hy cũng không tiếng động vận nội lực tạo thành một tấm chắn phòng hộ trước mặt của mình, hai cỗ năng lượng đụng nhau cùng một chỗ tạo thành một cơn gió lốc lớn giữa đài tỷ võ, ngay cả mặt đất dưới đài tỷ võ cũng hơi tổn hại, có mấy chỗ bị nứt ra.

Nhìn thấy một màn này, Dương Hiểu Đồng xác định ý nghĩ của mình không sai, khác biệt giữa dòng chính và phân hệ chính là ở điểm này, chênh lệch giữa hai bên thật sự quá lớn, căn bản không thể so sánh.

Không ngờ lại có công phụ lợi hại như vậy, đáng tiếc mình không thể học được, trở về cô phải hỏi mình có thể học tập hay không, phương thức công kích tốt như vậy, nếu như không thể học thì quá thiệt rồi.

Dương Hiểu Đồng âm thầm hạ quyết tâm lại lần nữa quan tâm biến hóa trên đài, thực lực hai người đều rất mạnh, sau vòng thứ nhất so đấu, hai người đã dùng phương thức cận chiến để đấu, đấu cận chiến có thể nói hai người đều tương xứng, chỉ trong một phút đồng hồ ngắn đã giao thủ mười mấy lần, mọi người nhìn hoa cả mắt.

Cũng may Dương Hiểu Đồng có thể thấy rõ, cô phát hiện hai người giao thủ không hề lưu tình chút nào, tất cả chiêu thức ra tay đều nhắm vào điểm yếu hại của đối phương, có thể làm được điểm này cũng không dễ dàng, chỉ cần hơi lơ là một chút hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Hai người rất nhanh tách ra, đứng hai bên tả hữu võ đài, trên mặt đều là vẻ nghiêm túc. Chỉ có điều Dương Hiểu Đồng lại nhìn ra hơi thở của Diệc Đồng hỗn loạn hơn Diệc Hy, trên thực lực tuyệt đối, Diệc Đồng vẫn kém hơn Diệc Hy một chút.

Đột nhiên hai tay Diệc Đồng đặt trước ngực mình rất nhanh cuốn lại, đầu tay bắt đầu từ trên tay của chị ấy sinh sôi bộc phát một màn thần kỳ, một cỗ dao động mạnh mẽ chấn động phát ra từ hai tay của chị ấy.

Ánh mắt Dương Hiểu Đồng ngưng trọng, nhìn thấy Diệc Đồng sử dụng tuyệt chiêu, kết quả cuối cùng như thế nào phải xem một chiêu này rồi. Diệc Hy cũng phát hiện điểm này, rất nhanh vận nội lực của mình, nội lực qua hai tay của anh, cuốn lại tạo thành hình dạng một con rồng.

Mặc dù thể tích không phải rất lớn nhưng dù sao đó cũng là một con rồng, Dương Hiểu Đồng kinh ngạc hơn khi thấy từ miệng con rồng cô như có như không nghe thấy tiếng rồng ngâm.

Võ học như vậy, Dương Hiểu Đồng cũng muốn học.

“Hiểu Đồng, võ học đó thật thần kỳ a, lần đầu tiên tớ thấy đó.” Du Du cảm khái nói.

“Ha ha, cuối cùng địa cầu chúng ta cũng có một thứ siêu cấp tinh cầu không có rồi, đây là bí tịch cổ đại, giống như khinh công của Linh nhi đều thuộc về cổ đại.”

“Không tệ không tệ, uy lực này rất cường đại a, Hiểu Đồng cậu cũng phải tranh thủ cơ hội tu luyện, một khi tu luyện thành công, chính thể thực lực của cậu sẽ tăng rất lớn.”

Dương Hiểu Đồng gật đầu, Du Du không nói, cô cũng đã có ý nghĩ này rồi. “Đợi sau khi tỷ võ hôm nay chấm dứt, tớ sẽ đi hỏi một chút, nhìn thấy thứ này thật sự khiến cho người ta trông mà thèm.”

“Hiểu Đồng, loại thủ pháp công kích này cho tới bây giờ cậu chưa bao giờ gặp, lát nữa cậu tỷ võ cùng Diệc Hy, cậu...” Tiếp theo Du Du cũng không nói nữa, chỉ có điều sự ngưỡng ngạu trên mặt đã thể hiện suy nghĩ của cô.

“Tớ cũng không rõ lắm, ở phương diện này hoàn cảnh của tớ cực kì xấu, nhưng tớ sẽ không ngồi chờ chết, chờ coi đi!” Cô Dương Hiểu Đồng cũng không dễ dàng thua như vậy.

Thấy Dương Hiểu Đồng có lòng tin như thế, Du Du cười cười, có lòng tin là được, chủ nhân Thiên Hàng Bảo Điển của cô sao có thể kém? Nghĩ tới đây, cô không khỏi bắt đầu đặc ý.

“Ngất Thiên ấn!”

“Long ngâm cứu thiên!”

Sau khi hai người ngưng tụ công kích thành công, kèm theo một tiếng gầm nhẹ của hai người, dưới ánh mắt kinh diễm của mọi người âm âm đụng vào nhau ma sát tiêu hao năng lượng của đối phương.

Trên đài tử võ cát bay đá chạy, lại không ai nhắm mắt lại, đều rất sợ bỏ lỡ chi tiết nào đó. Cuối cùng Diệt Hy vẫn mạnh hơn một bậc, khi long ngâm cứu thiên đánh tan ngất thiên ấn vẫn còn dư lực công kích Diệt Đồng, mà Diệt Đồng chỉ có thể vội vàng chống lại, cuối cùng ngã xuống đài.

Chỉ có điều lúc Diệt Đồng rơi xuống đài, Diệt Hy lại nhanh chóng tiếp được chị ấy, không để chị ấy bị thương quá nặng. Dương Hiểu Đồng cũng vội vàng chạy tới, lần này tỉ thí Diệt Đồng cũng bị thương, dù sao bọn họ công kích đều rất mạnh mẽ, cuối cùng cho dù muốn dừng lại cũng không dừng được.

Ngất Thiên ấn liên hệ với tinh thần Diệt Đồng, Ngất Thiên ấn bị hủy, tất nhiên Diệt Đồng cũng bị phản phệ, chỉ có điều cũng may nó không quá nghiêm trọng, chỉ cần nghỉ ngơi một khoảng thời gian thì có thể tốt hơn.

Diệt Hàn Hựu cũng đi qua nhìn tình hình Diệt Đồng, thấy không phải quá nghiêm trọng cũng thở phào nhẹ nhõm, sau đó tuyên bố tử võ ngày mai tiếp tục.

Trải qua tỉ thí vừa rồi, Diệt Hy tiêu hao cũng không nhỏ, nếu tiếp tục tỉ thí thì rất không công bằng, trước đây bởi vì chỉ có hai người Diệt Hy và Diệt Đồng, chỉ cần tỉ thí một trận là xong, hiện tại lại không được. Lúc nghe thấy quyết định này, mọi người cũng không có dị nghị, bọn họ có thể hiểu điểm này.

Dương Hiểu Đồng và Diệc Hy đưa Diệc Đồng trở về, để cô nghỉ ngơi thật tốt sau đó về nhà mình. Dương Hiểu Đồng cũng không vào phòng mà đi tìm Lam Toàn.

Lam Toàn thấy Dương Hiểu Đồng tới, trên mặt cũng hiện lên vui mừng: “Ly nhi tới a.”

“Dạ mẹ, con có chuyện muốn hỏi mẹ.” Dù sao đều là người một nhà, cô trực tiếp hỏi.

“Chuyện gì thế?”

“Mẹ, hôm nay con nhìn thấy anh với chị tỷ võ, phương thức công kích của hai người bọn họ cho tới bây giờ con chưa từng thấy qua, có phải bí tịch võ công của Diệc gia hay không?”

Nghe cô nói như thế, Lam Toàn ngược lại không lộ ra biểu tình quái dị gì, bà nói: “Ừ, đúng vậy, đó chính là bí tịch võ công của Diệc gia, chỉ có dòng chính được học, bọn Đồng nhi từ nhỏ đã bắt đầu tu luyện.”

“Vậy tại sao con không có thể tu luyện ah?”

“Trước đây con không ở nhà đương nhiên không tu luyện được rồi.”

“Con đang nói hiện tại mà.” Dương Hiểu Đồng giải thích.

“Nha, hiện tại, con có thể tu luyện, ở Trân Bảo Các của Diệc gia đó, con tới đó sẽ không có ai ngăn cản con, bí tịch võ công đó ở lầu ba, ôi, cũng do mẹ hồ đồ lại quên mất chuyện này. Ly nhi, nếu như con cảm thấy hứng thú thì đi xem đi.”

“Vâng” Dương Hiểu Đồng gật đầu, vốn cho rằng còn phải tốn chút công phu, không nghĩ tới lại đơn giản như vậy đã giải quyết xong. “Mẹ, vậy con đi trước nha!”

Dương Hiểu Đồng ra khỏi phòng sau đó rất nhanh tới khu Trân Bảo Các, sau khi hỏi thăm một chút thì tìm được vị trí Trân Bảo Các. Trân Bảo Các chính là một tòa tháp, tổng cộng chia thành năm tầng.

Một đường tiến vào, chỉ có điều người giữ cửa cũng nói cô chỉ có thể tiến vào tầng ba. Hai tầng trên cần được gia chủ phê chuẩn mới có thể vào.

Dương Hiểu Đồng tới lầu ba lập tức nhìn thấy rất nhiều giá sách. Trên mỗi giá sách đều để một quyển sách bí pháp, cầm lên một quyển vừa nhìn thấy ghi “Ngự thiên thần chương”, cô tùy ý lật vài tờ, quả nhiên chính là bí tịch võ công. Dương Hiểu Đồng lập tức kích động, sau khi tìm một vòng quả nhiên tìm được tuyệt học “Long ngâm cửu thiên” mà Diệc Hy thi triển hôm nay.

Uy lực này thoát nhìn rất không tệ, mình mượn trở về xem thật kỹ, học xong cũng có thêm một chút năng lực. Sau khi Dương Hiểu Đồng đăng ký thành công, mượn được sách, chỉ có điều được nhắc nhở liên tục trừ cô ra tuyệt đối không thể để bất luận kẻ nào khác xem, bằng không sẽ phải chịu trừng phạt.

Dương Hiểu Đồng tất nhiên hiểu rõ, bí tịch như vậy chỉ có con cháu dòng chính bọn họ có thể thấy, những người khác ngay cả phân thứ Diệc gia cũng không cách nào học tập, cũng đã chứng minh trình độ coi trọng bí tịch võ công này của Diệc gia.

Đồng thời cũng thầm than vận khí của mình tốt, may mắn mình là con cháu dòng chính, có thể dễ dàng mượn về học tập, con cháu phân hệ muốn tranh đoạt tu luyện tài nguyên chắc trừ đan dược chính là bí tịch này rồi.

Chỉ có điều đó cũng là chuyện đương nhiên, đổi lại mình cũng sẽ làm giống như vậy, đối với mình mà nói, bí tịch này có nhiều tác dụng hơn đan dược.

Sau khi Dương Hiểu Đồng trở về lập tức cầm bí tịch lên nghiêm túc nhìn, dần dần trầm mê vào trong đó, đồng thời dựa theo hình vẽ trên đó bắt đầu tu luyện, mà trong lúc học, Dương Hiểu Đồng mới biết hóa ra thi triển võ học như vậy có yêu cầu rất cao đối với tinh thần lực của người tập.

Bộ dáng con rồng hôm đó và trình độ ngưng tụ phải có tinh thần lực để khống chế, nếu như không có tinh thần lực khống chế thì có nhiều nội lực hơn nữa cũng không cách nào ngưng tụ thành hình.

Cũng may tinh thần lực của Dương Hiểu Đồng cũng không kém, mấy ngày nay vẫn luôn luyện chế đan dược, luyện chế đan dược cũng là tiêu hao tinh thần lực, mà trong quá trình luyện đan, tinh thần lực của cô cũng có đề thăng không nhỏ, cho nên trong quá trình nghỉ ngơi, tinh thần lực cũng không tạo thành vấn đề gì cho cô.

Phải biết rằng muốn tu luyện bí tịch, vấn đề lớn nhất chính là phương diện tinh thần lực, mà phương diện tinh thần lực Dương Hiểu Đồng không có vấn đề, đã nói lên độ khó cô tu luyện môn bí tịch đã ít hơn rất nhiều.

Nội lực của cô vốn không yếu, chỉ là không vào kỳ môn mà thôi, hiện tại có bí tịch, tốc độ tu luyện của cô đương nhiên tiến triển cực nhanh, từ lúc bắt đầu cầm bí tịch, tròn một ngày cô đều luyện tập bí tịch này.

Thăng đến ngày hôm sau khi Diệc Đồng và Diệc Hy đến tìm cô, cô mới dừng lại đến, cảm khái mới đó mà đã qua một ngày, đối với môn bí tịch này cô đã có thể nắm giữ đại khái, phương pháp và quá trình cô đã hiểu, chỉ có điều chưa thực chiến qua nên không biết thi triển ra sẽ có hiệu quả thế nào.

“Hiểu Đồng, thời gian tỷ võ sắp tới, bây giờ chúng ta phải nhanh chóng tới đó.” Diệc Hy cười nói, ở Diệc gia chuyện đến muộn là chuyện rất không tốt.

“Vâng, em biết, vậy chúng ta đi thôi.” Trên mặt Dương Hiểu Đồng cũng mang theo tươi cười. Mặc dù một đêm không ngủ nhưng trạng thái tinh

thần của cô rất tốt, căn bản không hề nhìn ra tối hôm qua không có nghi ngờ.

“Chị, người chị khá hơn chút nào chưa? Không bằng ở trong phòng nghỉ ngơi cho tốt đi.”

Diệp Đồng lắc lắc đầu nói: “Chút vết thương nhỏ đó không có gì đáng ngại, hôm nay là ngày hai người tử võ, sao chị có thể không đi chứ. Nếu như Diệp Hy dám đả thương em, chị sẽ tìm hãn tính số.”

“Ha ha, tử võ có tổn thương là chuyện không thể tránh được.” Dương Hiểu Đồng cũng không phải để ý mấy chuyện đó, cho dù bị thương, tốc độ khôi phục của cô cũng rất nhanh, cô hy vọng có thể so đấu một trận thật tốt.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 198: Hòa Nhau?

Ba người rất nhanh đi tới đài tử võ, mà hôm nay lúc ba người đến, xung quanh đã là biển người. Dương Hiểu Đồng đoán ba người bọn họ là người tới chậm nhất.

Hôm nay người tới so với hôm qua lại càng nhiều hơn, thậm chí còn rất nhiều người tuổi tác đã cao cũng tới xem tử võ, chính là vì nhìn trận tử võ hôm nay của cô và Diệc Hy.

Ở đây đại số người đều hướng về phía Diệc Ly, dù sao trước đây tất cả mọi người cho rằng thực lực Diệc Ly không được tốt lắm, nhưng hôm qua Diệc Ly và Diệc Cường tỉ thí khiến không ít người kinh ngạc, nên càng khiến mọi người càng quan tâm tới Diệc Ly hơn, muốn biết thực lực của cô mạnh như thế nào.

Nhìn thấy tình trạng như vậy, Diệc Hy cười: “Ly nhi, xem ra danh tiếng của Ly nhi ở Diệc gia chúng ta rất tuyệt nha! Những người này chắc đều vì em nên mới tới.”

“Nha?” Dương Hiểu Đồng thu hồi ánh mắt quan sát nhìn Diệc Hy: “Tại sao lại nói như thế?”

Diệc Đồng dẫn đầu nói: “Việc này còn không đơn giản sao, trước đây khi chị và hần tỉ thí cũng chưa từng thấy xuất hiện nhiều người như vậy.”

“Ha ha” Dương Hiểu Đồng cười khê: “Mặc dù vì em mới tới nhưng chắc cũng có không ít người muốn chế giễu.” Đối với điểm này cô hiểu rất rõ.

Diệp gia giống trống khua chiêng tuyên bố thân phận của cô, mà toàn bộ trường bối dòng chính đều đối xử rất tốt với cô, đột nhiên nhô ra một người lại được đãi ngộ như vậy, trong lòng bọn họ vẫn có chút không thăng bằng.

“Xem em chế giễu kìa? Ở trước mặt của em, bọn họ mới là chế giễu lớn nhất.” Diệp Hy đột nhiên nghiêm mặt nói, hãnh thật vất vả mới tìm được em gái như Ly nhi, hẳn muốn bảo hộ cô thật tốt, tuyệt đối không cho phép người khác thương tổn cô.

Nghe thấy lời Diệp Hy, trong lòng Dương Hiểu Đồng không khỏi ấm áp, ở Diệp gia có thể có hai người Diệp Hy và Diệp Đồng thật tình đối xử với cô, cô thực sự cảm thấy vận khí của mình rất tốt.

“Một lát nữa không được bởi vì em mà nường tay đó! Em muốn tỷ thí một trận thật tốt, đúng lúc kiểm tra thực lực của em, những người dưới đài với em mà nói đều không sao cả.” Chỉ có cô quan tâm nhân tài sẽ tạo thành ảnh hưởng gì với cô, người khác đối với cô đều không sao cả.

Diệp Hy nhìn thấy trong mắt Dương Hiểu Đồng lấp lánh ánh sáng hiểu chiến lập tức cười gật đầu.

Sau khi Diệp Hàn Hựu nhìn thấy ba người đến thì tuyên bố: “Diệp Hy đấu với Diệp Ly, tỷ võ hiện tại bắt đầu!” Hôm qua sau khi trở về hẳn nói chuyện này cùng hội trưởng lão, mọi người đều có chút kinh ngạc, cho nên hôm nay hội trưởng lão có không ít người tới, ngay cả gia chủ Diệp Hàn Duệ cũng tới.

Chỉ có điều vị trí bọn hắn khá bí mật, những người khác đều nhìn không thấy mà thôi.

Đài cao hai mươi mét, Diệp Hy trực tiếp nhảy lên, chiêu thức ấy không phải người bình thường có thể làm được.

Dương Hiểu Đồng lại cười, ở trong ánh mắt thán phục của mọi người trực tiếp bay lên đài cao.

Không sai, chính là bay, khinh công của cô, tin rằng toàn bộ Diệt gia không có người nào có thể so với cô.

Diệt Hy nhìn thấy chiêu thức ấy của cô, trong mắt cũng hiện lên kinh diễm, phương thức tu luyện khinh công ở Diệt gia cũng không có. Nghe nói trước đây Diệt gia cũng có, chỉ có điều về sau không có bảo tồn tốt nên bị mất. Vì vậy toàn bộ người Diệt gia cũng không biết khinh công nhưng Dương Hiểu Đồng lại có. Việc này làm sao có thể không khiến người ta khiếp sợ?

Lúc này Diệt Hy mới phát hiện bí mật trên người em gái mình quả thực không ít, xem ra mình lo lắng mấy chuyện kia chỉ dư thừa.

Hai người đứng hai bên đài tỷ võ, chấp tay hành lễ đối phương, tỉ thí chính thức bắt đầu.

Đối mặt với cao thủ như Diệt Hy, Dương Hiểu Đồng lựa chọn chủ động xuất kích, bọn họ sẽ không dùng mấy thủ đoạn công kích cổ võ, cô cũng sẽ không dùng, duy nhất học được chính là long ngâm cửu thiên, hiển nhiên đây không phải chiêu thức sử dụng ngay từ đầu.

Khoảng cách trăm mét, trong nháy mắt Dương Hiểu Đồng đã xuất hiện trước mặt Diệt Hy, hiện tại ưu thế lớn nhất của cô là tốc độ, đương nhiên phải lợi dụng.

Một quyền đánh úp về phía khuôn mặt Diệt Hy, đối với tốc độ Dương Hiểu Đồng, Diệt Hy phản ứng hơi chậm, thật sự quá nhanh rồi, chỉ có điều dù sao thực lực của hắn nên hắn lập tức kịp phản ứng chuẩn bị ngăn trở tay Dương Hiểu Đồng, nhưng lúc này khóe miệng Dương Hiểu Đồng lại hiện lên nụ cười, bởi vì nắm tay của cô rất nhanh chuyển hướng, lấy góc độ xảo quyết đánh úp về phía trước ngực Diệt Hy.

Tốc độ cực nhanh, mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, thậm chí có người căn bản không có thấy rõ động tác thì nắm tay Dương Hiểu Đồng đã đến trước ngực Diệc Hy, lúc này cho dù Diệc Hy biết vị trí công kích của cô cũng không có cách nào chống lại.

Dương Hiểu Đồng một quyền ầm ầm đánh vào Diệc Hy, chỉ có điều Diệc Hy cũng không phải Diệc Cường có thể sánh bằng, cho dù bị đánh trúng Diệc Hy cũng chỉ lui về phía sau mấy bước.

Người ở dưới đài nhìn thấy Dương Hiểu Đồng một chiêu đã đánh trúng Diệc Hy đều sửng sốt, không phải chứ? Diệc Hy cũng không thể chặn lại? Cái này cũng quá kinh khủng rồi.

Phải biết rằng cho dù là Diệc Đồng, chiêu thứ nhất cũng không thể công kích được Diệc Hy!

Trong đầu mọi người ở đây đều hiện lên một ý nghĩ: Chẳng lẽ thực lực Diệc Ly còn mạnh hơn Diệc Đồng?

Lúc này Diệc Đồng đứng ở phía dưới nhìn trận đấu, không chỉ không có biểu tình phiến muộn, ngược lại trên mặt còn hiện lên nụ cười, đáng đời: Ha ha, hôm qua tức giận, hôm nay để Ly nhi xả giận giúp mình.

Ở trong mắt cô, thực lực Ly nhi càng cao càng tốt, như vậy địa vị trong gia tộc sẽ càng ngày càng quan trọng. Cô thật tâm muốn Ly nhi tốt.

“Không ngờ tốc độ của em lại kinh người như vậy, tiếp theo anh phải chú ý rồi.” Diệc Hy cười nói.

“Ha ha, em nghĩ với anh thì em chỉ có một ưu thế tốc độ thôi.” Dương Hiểu Đồng nói rất thẳng thắn. Quả thực, cô chỉ có ưu thế tốc độ, đã học đấu cận chiến với thượng tá Forlani, nếu Diệc Hy sử dụng bí tịch võ công thì cô căn bản không tới gần người anh ấy được.

Diệp Hy tập trung nội lực đến trên hai tay của mình, hai tay rất nhanh cuộn lại, tạo thành một chữ “Tù” thật lớn, Dương Hiểu Đồng từ trên chữ đó có thể cảm nhận được áp lực cực lớn, chắc muốn dùng nó để vây khốn mình.

Nếu bị vây khốn, vậy kết quả cuộc tỷ thí này đã có thể thấy, nhưng Dương Hiểu Đồng cô sao lại dễ dàng bị nhốt như vậy?

Khi chữ tù cách xa cô hai thước, cô rất nhanh né tránh, sau một khắc, mọi người lại phát hiện trên đài tỷ võ xuất hiện hai Dương Hiểu Đồng.

Chữ tù tự vây một Dương Hiểu Đồng tại chỗ nhưng mà sau một khắc, Dương Hiểu Đồng đó lại biến mất, một Dương Hiểu Đồng khác vẫn đứng ở bên kia đài tỷ võ.

Hóa ra, người chữ tù vây lại là tàn ảnh của Dương Hiểu Đồng, bởi vì tốc độ quá nhanh mà tạo thành tàn ảnh.

Nhìn thấy tốc độ như vậy, đừng nói người khác, ngay cả Diệp Hàn Duệ cũng không thể bình tĩnh, không khỏi đứng lên nhìn, trên mặt tràn đầy kinh ngạc, chỉ có điều sự vui vẻ còn nhiều hơn.

Một màn kế tiếp lại càng có nhiều kịch tính hơn. Mặc dù thực lực Diệp Hy rất mạnh, Dương Hiểu Đồng công kích không tạo thành hiệu quả gì, nhưng tốc độ của Dương Hiểu Đồng lại khiến cho Diệp Hy đau đầu, bởi vì hãn phát ra công kích đều bị Dương Hiểu Đồng trốn tránh từng chiêu.

Uy lực công kích mạnh mẽ cũng không tạo được hiệu quả a, giống như đang chơi mèo bắt chuột vậy, hai người không ngừng truy đuổi trên đài tỷ võ, nhưng trước sau không có kết quả, ở đây người nhìn thấy đều sửng sốt.

“Long ngâm cửu thiên!” Diệp Hy lại lần nữa sử dụng chiêu thức hôm qua đánh bại Diệp Đồng, bởi vì con rồng có thể từ vị trí người đó mà chuyển động.

Thấy Diệc Hy sử dụng một chiêu này, ánh mắt Dương Hiểu Đồng sáng ngời, chột hai tay cũng nhanh chóng cuốn, rất nhanh, phía trước Dương Hiểu Đồng cũng tạo thành một thần long màu vàng.

Mọi người vừa nhìn lập tức phát hiện hai con rồng này khác nhau, mặc dù con rồng mà Dương Hiểu Đồng ngưng tụ thể tích nhỏ hơn so với Diệc Hy, nhưng so với con rồng mà Diệc Hy ngưng tụ ra lại cô đọng hơn không ít!

“Gia chủ, tinh thần lực Diệc Ly không tệ, ngưng tụ ra rồng rất cô đọng, ngay cả Diệc Hy cũng kém hơn.” Nhị trưởng lão nhìn tình hình trên đài nói.

Diệc Hàn Duệ gật đầu, trên mặt đều là mừng rỡ: “Ở tuổi này, tinh thần lực có thể đạt đến trình độ mạnh như vậy, thật sự kinh người, dù sao tinh thần lực cũng không dễ tăng như nội lực.” Dừng lại một lát sau tiếp tục nói: “Thực lực Ly nhi quả thực kém Diệc Hy chút, nội lực của Ly nhi không thâm hậu bằng nhưng thủ đoạn của Ly nhi cũng không ít, tốc độ kia thật sự khiến người ta thán phục.”

“Ly nhi ở bên ngoài nhiều năm như vậy nhưng không hề kém hơn so với người lớn lên trong gia tộc.”

“Đúng vậy, Ly nhi thật sự có bản lĩnh, ha ha.” Diệc Hàn Duệ rất tự hào nói: “Mặc kệ hôm nay thắng hay thua, tương lai Ly nhi sẽ có tiền đồ rộng mở, nhìn tốc độ này của con bé, bảo đảm an toàn của mình tuyệt đối không có vấn đề, cứ dựa theo lời Vĩnh Khôn nói mà làm đi, để Ly nhi tiến quân đội, năng lực của con bé mới có thể phát huy tốt nhất.”

“Như vậy cũng tốt!” Trong lòng Nhị trưởng lão lập tức hiểu, xem ra sau này địa vị Diệc Ly còn cao hơn, về sau người nổi nghiệp bên quân đội rất khả năng chính là con bé.

Hai cự long âm âm đụng thẳng vào nhau, quán quanh cuốn lấy đối phương, kèm theo từng tiếng rồng ngâm, một màn này quả thực cực kỳ đồ

sộ và chói mắt.

Sau một lát, hai con rồng lại đồng thời tiêu tan, nói cách khác hai người đánh hòa nhau!

Đài thi đấu lại lần nữa sôi trào, Diệc Ly lại đánh hòa Diệc Hy! Đánh hòa với thiên tài chói mắt nhất Diệc gia bọn họ, ý nghĩa đó có thể nghĩ.

Lúc này, chủ trì tỷ võ đại trưởng lão Diệc Hàn Hựu lên tiếng, hãnh dựa theo ý tứ gia chủ nói: “Hôm nay tỷ võ hai người lấy kết quả hòa kết thúc!”

Đối với lần này, mọi người cũng không có tranh luận, dù sao lấy tốc độ của Dương Hiểu Đồng, Diệc Hy căn bản không đuổi kịp, hai người một truy một trốn không biết tới khi nào mới có thể kết thúc, như vậy không có kết quả tỷ võ đương nhiên lấy kết cục hòa nhau!

Kết quả đã có, mọi người đều nhao nhao rời đi, chỉ có điều toàn bộ mọi người vẫn đang thảo luận tất cả chuyện vừa phát sinh, hiển nhiên hôm nay bọn họ đã gặp quá nhiều chấn động, ngay cả ánh mắt nhìn Dương Hiểu Đồng cũng xảy ra không ít biến hóa.

Ba người tụ tập cùng một chỗ, Diệc Đồng cao hứng nói: “Ly nhi, thật không nghĩ tới thực lực của em lại mạnh như vậy, ha ha, lần này Diệc Hy phải kinh ngạc nha, nhưng coi như giúp chị xả giận, thật sự là em gái tốt của chị.”

“Đấy là đương nhiên, ha ha.” Dương Hiểu Đồng cười nói.

“Ly nhi, tiếp theo em chuẩn bị làm sao bây giờ?”

Dương Hiểu Đồng trầm mặc chốc lát rồi nói: “Em chuẩn bị ngày mai rời đi, dù sao em vẫn còn có rất nhiều chuyện phải làm.” Âm Kim Mai Côi còn rất nhiều chuyện phải xử lý, cô không có khả năng buông tha sự nghiệp mình một tay sáng lập, hơn nữa mình cũng phải nói rõ với ba mẹ Dương.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 199: Trở Lại

Edit: Vô Tâm

Beta: Sally

Đối với lời Dương Hiểu Đồng, Diệc Hy và Diệc Đồng cũng không phản đối, bọn họ cũng biết cô có rất nhiều chuyện muốn làm. Không riêng gì Ly nhi, hai người bọn họ cũng có rất nhiều chuyện muốn làm.

“Ly nhi, không bằng lần này em trở về chị cũng về cùng em tiện thể đi chơi một chút?” Cô cảm thấy rất hứng thú với Âm Kim Mai Côi của Ly nhi, lần này Ly nhi trở về mang đan dược có hiệu quả thần kỳ khiến người trong gia tộc đều khen không dứt miệng.

Nghe cô nói, Dương Hiểu Đồng cười nói: “Đương nhiên là được rồi!”

“Đồng nhi em trở về cùng Ly nhi đi, anh còn có chút chuyện phải làm, sẽ không cùng trở về.” Diệc Hy cười nói, lần trước hẳn đã kiến thức qua Âm Kim Mai Côi, hiện tại hẳn có không ít chuyện phải xử lí, không có biện pháp rời đi.

“Vâng, bận rộn cũng phải chiếu cố tốt chính mình a.” Dương Hiểu Đồng săn sóc nói, mặc dù biết thể chất Diệc Hy căn bản không có khả năng có vấn đề gì nhưng cô vẫn có chút lo lắng.

“Anh biết.” Cảm nhận được em gái đang quan tâm, tâm tình Diệc Hy thật tốt.

Đã quyết định xong, ba người cũng không nhiều lời vô ích, mỗi người đều trở về phòng mình.

Dương Hiểu Đồng lại đi tìm Lam Toàn và Diệc Vĩnh Khôn, nói cho bọn họ biết mình chuẩn bị trở về. Lam Toàn bọn họ đối với chuyện đó cũng không kinh ngạc, dù sao lúc trước cũng nói chỉ qua đây mấy ngày, chỉ là Lam Toàn có chút luyến tiếc.

“Ly nhi, sau khi trở về lúc nào con mới có thể tới thăm mẹ?” Trong mắt Lam Toàn đều hiện lên vẻ không nỡ.

Dương Hiểu Đồng tựa trên vai Lam Toàn, đầu tựa vào cổ bà, ôn nhu nói: “Mẹ, khi nào rảnh con sẽ trở lại thăm mẹ, nơi này là nhà của con mà.”

Lam Toàn không nỡ rời cô, cô hiểu, đối với người mẹ lúc nào cũng nhớ tới cô, cơ hồ muốn lấy tất cả thứ tốt đẹp nhất trên thế giới cho cô, cô thật tâm yêu quý bà.

Nghe cô nói, Lam Toàn mới an tâm gật đầu: “Con nói rồi đó nha.”

“Vâng, đương nhiên! Lúc mẹ rảnh cũng có thể tới gặp con.” Trên mặt Dương Hiểu Đồng mang theo tươi cười ấm áp.

Ngay lúc hai mẹ con trao đổi, Diệc Vĩnh Khôn cũng đi tới, trên mặt mang theo nụ cười từ ái, từ sau khi Dương Hiểu Đồng trở về, nụ cười trên mặt Diệc Vĩnh Khôn rõ ràng nhiều hơn rất nhiều.

“Ly nhi a, không phải con nói cảm thấy hứng thú với quân đội sao? Ba đã sắp xếp xong giúp con, chờ con xử lý xong công việc thì cùng ba tới quân đội.”

Nhìn thấy Diệc Vĩnh Khôn tươi cười, nụ cười bên khóe miệng Dương Hiểu Đồng không khỏi càng mở rộng, cô phát hiện ba ba cô rất trẻ con, từ

lúc cô nói mình cảm thấy rất hứng thú với cuộc sống quân đội, ông vẫn mong chờ để mình đi quân đội.

Nếu không phải mình có chuyện chắc ông sẽ muốn mình trực tiếp tới đó. Chỉ có điều cô cũng hiểu, Diệc Vĩnh Khôn làm một quân nhân, dùng tính mạng của ông yêu quân đội, chính mình cũng cảm thấy hứng thú với phương diện đó, dĩ nhiên ông muốn bồi dưỡng.

“Ba yên tâm đi, con về trước xử lý chuyện Âm Kim Mai Côi, sau khi xử lý tốt con lập tức đi tìm ba, chỉ có điều khả năng cần một khoảng thời gian hơi dài.”

Trên mặt Diệc Vĩnh Khôn hiển lộ bộ dáng an tâm: “Vậy thì tốt, thời gian dài cũng không sao, đến lúc đó con cho ba biết ba mang con đi.”

“Vâng.”

Đợi tới lúc thăm hỏi nói chuyện với người trong nhà xong cũng đã đến ban đêm, khiến cô không khỏi không cảm khái Diệc gia khổng lồ.

Ngày hôm sau, sáng sớm, hai người Dương Hiểu Đồng và Diệc Đồng cùng nhau bước lên con đường đi tới Thụy Thành, dọc theo đường đi hai chị em cười cười nói nói nên cũng không cảm thấy thời gian trôi qua chậm.

Lúc tới Thụy Thành, Dương Hiểu Đồng mới biết mình tới kịp lúc công ty chi nhánh khai trương, mà Diệc Đồng cũng có hứng thú với việc khai trương, một suy nghĩ, hai người lại lần nữa tới thành phố S.

Gần như bốn ba suốt hai ngày, hai người lại không hề cảm thấy mệt mỏi, nếu là người bình thường chắc sẽ mệt tới không muốn bước.

Lúc này trước cửa công ty đã tụ tập một biển người, gần đó cũng có rất nhiều ký giả, hiển nhiên đây là một tin tức lớn với bọn họ, người phụ trách công ty chi nhánh đứng ở cửa, mà bên cạnh hẳn chính là thị trường thành

phố S, hiển nhiên thị trường chuẩn bị cắt băng khai trương công ty chi nhánh.

Đồng thời còn xuất hiện một vài đại minh tinh và một số danh nhân, phái đoàn khai trương cũng đủ để khiến cho mọi người quan tâm, công ty bình thường căn bản không thể mời đến những người này. Ám Kim Mai Cô chỉ cần lên tiếng kêu gọi họ đều chạy đến, từ đó cũng thể hiện ra thực lực Ám Kim Mai Cô.

Dương Hiểu Đồng và Diệc Đồng đứng ngoài biển người, Diệc Đồng nhìn tình hình ở hiện trường, mặc dù trước đây cô cũng nhìn thấy không ít cảnh tượng như vậy, nhưng lần này lại khiến cô cảm thấy hết sức tự hào: “Ly nhi, rất giỏi nha!”

“Ha ha, đâu có, đi, chúng ta quá đó đi! Giúp em cắt băng được chứ?” Dương Hiểu Đồng kéo Diệc Đồng về phía cửa công ty.

Trong biển người qua lại không ngớt cũng không khó với hai người bọn họ. Mọi người chỉ cảm thấy có một sức mạnh ôn hòa đẩy bọn họ ra, hai người rất thuận lợi tiến vào.

Dương Hiểu Đồng vừa xuất hiện lập tức trở thành tiêu điểm toàn trường, ánh mắt của mọi người đều tập trung trên người của cô, ký giả lại càng cầm máy ảnh không ngừng chụp ảnh, rất sợ bỏ lỡ một chi tiết.

Diệc Đồng xuất hiện tất nhiên cũng khiến cho không ít người chú ý, dù sao một mỹ nữ như vậy không làm người khác chú ý là không thể nào.

“Chủ tịch.” Tổng giám đốc hơi khom người cung kính nói, giữa trán mang theo lo lắng nhẹ, hẳn không biết lần này mình có làm chủ tịch hài lòng hay không?

Dương Hiểu Đồng cười gật đầu, chỉ một mắt đã nhìn thấu suy nghĩ hiện tại của tổng giám đốc, lập tức nói: “Làm rất tốt.”

Nghe cô nói vậy, trái tim đang lo lắng của tổng giám đốc mới buông xuống. Khi hấn đối mặt với Dương Hiểu Đồng hoàn toàn không có cách nào xem cô như người bình thường để đối mặt, luôn luôn cảm thấy Dương Hiểu Đồng cao hơn một cấp so với hấn, đó là sự thần phục từ tận đáy lòng.

“Dương tiểu thư, xin chào xin chào.”

Còn chưa đợi Dương Hiểu Đồng chào hỏi, vị thị trưởng thành phố S mang theo vẻ mặt tươi cười lên tiếng, hấn biết thân phận bây giờ của hấn ở trước mặt Dương Hiểu Đồng không hề có chút lợi thế nào, cho nên cũng không để ý chút chuyện đó.

Dù sao công ty chi nhánh của Âm Kim Mai Cô khai trương ở thành phố S, kéo theo kinh tế thành phố S của bọn họ phát triển và còn có rất nhiều chỗ tốt khác, lúc trước nhìn thị trưởng Thụy Thành được cấp trên khen ngợi, bộ dáng xuân phong đặc ý kia khiến hấn không ngừng hâm mộ, không ngờ lần này công ty chi nhánh Âm Kim Mai Cô lại khai trương ở đây, hấn có thể không vui sao?

Ngày hấn xuân phong đặc ý sắp bắt đầu ah, tất cả đều phải cảm tạ Dương Hiểu Đồng, bởi vậy lúc nhìn thấy cô, hấn lập tức vô cùng nhiệt tình.

“Ha ha, Trịnh thị trưởng, cảm ơn ngài đã đến, thật hãnh diện cho Âm Kim Mai Cô, kẻ hèn thực sự cảm thấy vẻ vang.” Dù sao cũng là người trong quận, đương nhiên cần khách khí một chút, chỉ có điều mặc dù Dương Hiểu Đồng nói rất khách khí nhưng thần thái lại không có bộ dáng lấy lòng.

“Đâu đâu, Dương tiểu thư khách khí, có thể cắt băng cho quý công ty, tôi cũng cảm thấy rất vinh hạnh.” Đối với trường hợp như vậy, thị trưởng Trịnh rất quen thuộc.

“Ha ha, sau này còn phải nhờ thị trưởng Trịnh chiếu cố nhiều hơn ah!”

Hai người khách sáo một phen, các đại minh tinh bên cạnh cũng nhao nhao chào hỏi Dương Hiểu Đồng, cho dù siêu sao quốc tế hạng nhất ở trước mặt cô cũng không có bất luận tư cách sĩ diện nào, ngược lại mỗi người đều muốn thân thiết với Dương Hiểu Đồng.

Gia trị con người Dương Hiểu Đồng như thế nào không cần phải nói trong lòng bọn họ cũng hiểu, đối với minh tinh cái gì là trọng yếu nhất? Quan trọng nhất chính là khuôn mặt rồi, bọn họ dựa vào tuổi trẻ kiếm cơm, lo lắng nhất là thời gian của mình mất đi.

Mà phần lớn sản phẩm của Âm Kim Mai Cô đều có ích với bọn họ, nhưng giá cả sản phẩm đó không rẻ, nếu có thể có quan hệ tốt với cô, vậy tất nhiên sẽ có chỗ tốt.

Dương Hiểu Đồng cười chào hỏi với bọn họ, không hề tỏ vẻ không kiên nhẫn khiến người ở đây đều rất có thiện cảm với cô. Dù sao sau khi có địa vị như vậy mà còn có thể thân thiện nói chuyện với bọn họ như thế, không phải người nào cũng có thể làm được.

Dương Hiểu Đồng cầm micro lên, trên mặt mang theo nụ cười khuynh đảo chúng sinh nói: “Rất cao hứng hôm nay khai trương có nhiều bằng hữu tới cổ vũ như vậy, Âm Kim Mai Cô có thể có ngày hôm nay cũng đều dựa vào sự ủng hộ của mọi người, hôm nay may mắn mời thị trưởng thành phố S cùng với chư vị minh tinh đến cắt băng cho chúng ta, bên cạnh tôi chính là chị gái của tôi, hôm nay cũng cùng cắt băng.”

Hăng giọng một cái, cô tiếp tục nói: “Hôm nay khai trương bán hạ giá, tất cả các sản phẩm đều giảm tám phần trăm.”

Khi Dương Hiểu Đồng nói xong câu đó, giữa sân lập tức sôi trào, giảm tám phần trăm nhìn như không có gì nhưng giá sản phẩm của Âm Kim Mai Cô không thấp, một lần giảm tám phần trăm, ít nhất có thể giảm bớt bốn vạn!

Về phần thanh phôi đan và đan dược lại càng không cần phải nói, năm trăm vạn giảm tám phần trăm, giảm đi tròn một trăm vạn! Lập tức mọi người đều cầm điện thoại lên thông báo cho gia đình bạn bè mình, dù sao chỉ có hôm nay có cơ hội, bỏ lỡ thì không thể được chiết khấu rồi.

Một dải lụa màu đỏ được mọi người cầm trên tay, cuối cùng trong tiếng chúc mừng của mọi người, cắt băng thành công!

“Dương tiểu thư, cũng không thể để lộ một chút cho chúng ta vì sao cô lại có nhiều đan dược thần kỳ như vậy sao?”

“Dương tiểu thư, ở phía sau ngài có phải có thể lực chống đỡ hay không?”

“Dương tiểu thư, ở trong mắt ngài, tương lai phát triển của Âm Kim Mai Cô sẽ như thế nào?”

Các phóng viên vây quanh Dương Hiểu Đồng từng người tranh nhau dò hỏi vấn đề của mình, rất sợ bỏ lỡ tin tức mới, không cướp được đầu đề báo.

Lúc này ngay cả thị trường thành phố S đều bị các phóng viên xem nhẹ chen lấn đến bên cạnh. Dương Hiểu Đồng nhìn những ký giả chen đến chen đi, khuôn mặt tươi cười nói: “Tôi biết mọi người đều có rất nhiều vấn đề muốn hỏi tôi, mọi người bên ba đã lâu như vậy tới tham gia khai trương của Âm Kim Mai Cô, một lát tại tầng hai mươi tôi sẽ tổ chức một buổi chiêu đãi ký giả, đến lúc đó mọi người có vấn đề gì có thể nhất nhất hỏi, có thể trả lời tôi cũng sẽ trả lời, như vậy có được không?”

Lời Dương Hiểu Đồng nói khiến tác giả ở đó đều hoan hô, thiện cảm của từng người với Dương Hiểu Đồng lại càng bạo tăng, chưa từng thấy người có thân phận cao lại dễ nói chuyện như thế, lập tức không ầm ĩ và làm khó Dương Hiểu Đồng nữa mà theo cô tiến vào tầng hai mươi.

Nhân viên Âm Kim Mai Côi làm việc hiệu suất cực kì, nhanh chóng bố trí xong hội trường chiêu đãi ký giả, nước trà, điểm tâm rất đầy đủ. Sau khi được Dương Hiếu Đồng phân phó, mấy thứ này đều là đãi ngộ siêu cấp VIP mới được hưởng.

Đội tất cả đã được chuẩn bị hoàn tất, các phóng viên ngồi đàng hoàng xong, Dương Hiếu Đồng mới lên chủ vị, mà Diệc Đồng ngồi bên cạnh cô.

“Hiện tại có nửa giờ, mọi người có vấn đề gì có thể đặt câu hỏi.” Cô cũng không có quá nhiều thời gian tiêu hao ở việc này.

“Dương tiểu thư, rất cảm tạ ngài cho chúng tôi đãi ngộ này.” Ký giả tuần san Lợi Dân cười nói, trong mắt tràn đầy ca tụng, hiển nhiên cách làm của Dương Hiếu Đồng khiến cô cảm thấy trong lòng rất thoải mái.

“Đó là việc phải làm, mọi người tới đây cũng cực khổ.”

“Dương tiểu thư, xin hỏi sao ngài lại có nhiều đơn dược thần kỳ như vậy?” Một vị ký giả trước tiên mở miệng hỏi, trên mặt tràn đầy hiếu kỳ.

Dương Hiếu Đồng mỉm cười: “Chuyện này thuộc về cơ mật thương nghiệp của tôi, không tiện tiết lộ, thật ngại quá.”

Đối với lần này, ngược lại ký giả cũng không tỏ vẻ không hài lòng chỉ yên lặng ngồi xuống.

“Dương tiểu thư, lần này Âm Kim Mai Côi ở thành phố S khai trương công ty chi nhánh, tương lai có phải chuẩn bị ở những thành thị khác của Trung Quốc khai trương công ty chi nhánh không?”

“Đúng vậy, tôi cũng có quyết định này, tôi không chỉ chuẩn bị tiếp tục khai trương công ty chi nhánh ở Trung Quốc, còn chuẩn bị phát triển công ty chi nhánh của Âm Kim Mai Côi ra nước ngoài.”

“Dương tiểu thư, gần đây Âm Kim Mai Cô phát hành thanh phối đan và thanh não đan đều đột phá nan đề giới y học, ngài không chuẩn bị đưa phương pháp trị liệu cho thế giới biết từ đó tạo phúc cho mọi người sao?”

Vấn đề này vừa ra, người ở chỗ này không khỏi nhìn về phía người đặt câu hỏi, vấn đề này đủ sắc bén, phải biết rằng Dương Hiểu Đồng là một thương nhân, thương nhân đương nhiên lấy lợi nhuận làm mục đích, cho dù muốn lũng đoạn khối thị trường này cũng không gì đáng trách nhưng ký giả đó vừa nói như thế, trái lại khiến người ta cảm thấy Dương Hiểu Đồng có chút ích kỷ.

Nghe thấy ký giả hỏi vấn đề sắc bén đó, Dương Hiểu Đồng vẫn không cảm thấy chút xấu hổ nào: “Đối với hai loại đan dược này, tôi đã đưa phối phương báo cho mọi người biết, cho nên tôi không có giấu diếm, về phần phương pháp luyện đan dược là độc môn bí pháp của tôi, cũng thuộc độc quyền của tôi nên không có nghĩa vụ báo cho mọi người biết, vị này cảm thấy thế nào?”

Câu trả lời rất thỏa đáng, một mặt nói rõ cô không có ý giấu diếm, về phương diện khác cũng giải thích cách làm của cô đã hết lòng quan tâm giúp đỡ, điều này cũng thể hiện câu hỏi của ký giả kia có bao nhiêu cay nghiệt.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt mọi người nhìn ký giả kia đều có chút quái dị, Dương tiểu thư một người tốt như vậy lại còn đi nói móc cô ấy, thật sự quá đáng khiến người ta chán ghét.

Nhìn thấy một màn này, Diệc Đồng giơ ngón cái về phía Dương Hiểu Đồng.

Dương Hiểu Đồng nhàn nhạt cười. Mặc dù Dương Hiểu Đồng cô không thích náo loạn với mọi người khiến không thoải mái nhưng cũng không sợ. Trên thế giới này, người khiến cô Dương Hiểu Đồng sợ không hề tồn tại.

Một ký giả hỏi vấn đề như vậy, người khác dù cho đuổi cô ta ra cũng không có gì đáng ngại.

Chỉ có điều cô lại không làm như vậy, cô muốn cho ký giả đó không còn mặt mũi mà tự rời đi.

Quả nhiên, không lâu sau ký giả đã rời đi trước, tiếp theo phỏng vấn có vẻ rất dễ dàng, Dương Hiếu Đồng trả lời từng câu khiến đám ký giả cũng thu thập được tài liệu mỗi người cần.

Nửa giờ sau, mọi người nhao nhao rời khỏi mang theo tâm trạng tràn đầy vui mừng, lúc các phóng viên rời khỏi vừa đi vừa nghị luận tính cách Dương Hiếu Đồng thật tốt.

“Ly nhi, không ngờ em lại có cách đối đáp ký giả như thế, thủ đoạn đó người bình thường thực sự không làm được, mặc dù khi chị ở nước ngoài cũng thường xuyên đối mặt với ký giả, nhưng đối với vấn đề sắc bén của bọn hăn có đôi khi chị cũng không biết làm thế nào cho phải, em lại có thể xử lý thích đáng như thế.” Càng hiểu Ly nhi, cô càng phát hiện Ly nhi rất khéo léo.

“Em nói a, chị đừng khen em, chị cũng giống em đều rất lợi hại, đúng rồi, hai ngày nay vẫn gấp rút lên đường, chị có đói bụng không? Không bằng chúng ta trước đi ăn cơm, thế nào?” Dương Hiếu Đồng đề nghị Diệc Ly gật đầu nói: “Đấy là đương nhiên rồi, chúng ta đi thôi.”

Dương Hiếu Đồng vừa đi đột nhiên nhớ tới một người, thuận tiện nói: “Chị, không để ý em kêu một người cùng đi chứ?”

“Đương nhiên không có vấn đề.” Diệc Đồng hào phóng nói.

Thấy Diệc Đồng đồng ý, Dương Hiếu Đồng đi tới bên cạnh bấm điện thoại gọi Trương Doãn Kiệt: “Doãn Kiệt, em đã trở về, hiện tại ở thành phố S, anh có thể qua đây ăn một bữa cơm hay không?”

Sau khi Trương Doãn Kiệt nhận được điện thoại của Dương Hiểu Đồng tâm tình thật tốt, cười nói: “Đương nhiên, hai người đi trước đi, anh lập tức đến.”

Nói chuyện điện thoại xong, khi ngồi ở trên xe lại thấy Diệc Đồng về mặt ái muội cười với mình: “Em gái, thành thật khai báo, có phải bạn trai em hay không?”

Dương Hiểu Đồng sửng sốt, chột cười nói: “Chị, chị suy nghĩ nhiều rồi, đó là bạn tốt của em, không phải bạn trai.”

Nghe cô nói, Diệc Đồng bĩu môi nói: “Bạn trai đều từ bạn tốt phát triển lên, em đã nhớ tới cậu ta, cũng chứng minh hai người tuyệt đối không phải bạn bè bình thường.”

“Cũng không thể nói như vậy, vậy chỉ cần tìm bạn ăn cơm chính là quan hệ không bình thường sao?” Dương Hiểu Đồng hỏi ngược lại, kỳ thực mấy ngày nay vấn đề giữa cô và Doãn Kiệt, cô đã nghĩ rất nhiều, nhưng chính cô cũng nghi hoặc, không rõ trong lòng mình nghĩ thế nào.

Diệc Đồng vươn ngón trỏ lắc lắc trước mặt Dương Hiểu Đồng, giả vờ mê hoặc nói: “Không phải vậy.”

Dương Hiểu Đồng vỗ tay cô, không nói gì nói: “Không cái gì mà không a?”

“Thôi đi, tình huống của em chị còn không hiểu? Phải nói điều kiện của em như vậy, đàn ông đi theo phía sau em muốn theo đuổi em chắc chắn dài như Trường Thành vậy, nếu chỉ là bạn bè bình thường lấy tính cách của em cũng sẽ không nhớ tới mà mời người ta ăn cơm, em mời người ta ăn cơm là cho người ta hãnh diện mà thôi. Ở nhà nhiều ngày như vậy, đàn ông quay chung quanh em tuyệt đối không tính ít, em có chịu nói nhiều thêm mấy câu với ai? Hành động vừa rồi của em chứng minh quan hệ hai người không đơn giản.”

Dương Hiếu Đồng rơi vào trầm mặc, trong lúc nhất thời không nói gì.

Thấy tình trạng đó, Diệc Đồng yếu ớt thở dài nói: “Ly nhi, bây giờ tuổi em còn trẻ như vậy, nếu có thể tìm được người thật tình đối xử với em cũng không dễ dàng, dù sao trên thế giới này khó có được người yêu tốt, chị vẫn tin tưởng ánh mắt của em, nhưng lát nữa chị vẫn phải kiểm tra.”

Lúc Dương Hiếu Đồng hồi phục tinh thần cũng không quần quýt vấn đề đó, hỏi ngược lại: “Vậy chị, chị có thể sánh bằng em, sao còn không tìm bạn trai?”

“Chị còn chưa gặp được một người tốt, không vội, đợi gặp lại nói, nhưng gặp được sẽ không bỏ lỡ. Lúc trước chị đã bỏ lỡ, cho nên đến bây giờ vẫn tiếc nuối.” Sắc mặt Diệc Đồng thay đổi có chút thương cảm.

Thấy tình trạng đó, Dương Hiếu Đồng lập tức sửa lời nói: “Chị, lát nữa chị muốn ăn cái gì?” Đã là quá khứ, cô cũng không muốn nhìn thấy Diệc Đồng buồn, có chút chuyện thương tâm, chỉ cần nhắc tới lại không nhin được đau xót.

“Chị muốn ăn...” Diệc Đồng bị Dương Hiếu Đồng vừa nói như thế, cũng không tiếp tục chìm đắm trong ký ức nữa.

Hai người tới nhà hàng cao cấp nhất thành phố S, hoàn cảnh ưu nhã mà lại có phong cách, toàn bộ phòng ăn đều tràn ngập bầu không khí giáng sinh, cây thông Noel, ông già Nô-en, hoa tuyết màu trắng, thoát nhìn thật lãng mạn.

Dương Hiếu Đồng nghĩ tới, tất nhiên cũng có rất nhiều cặp tình nhân chọn tới nơi này ăn cơm, dù sao bây giờ người tuổi trẻ đều thích lãng mạn, ngay cả cô ở vào hoàn cảnh như vậy tâm tình cũng tốt hơn nhiều.

Hai người tìm một vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, cứ như vậy lẳng lặng ngồi nhìn người đi đường vội vã ngoài cửa sổ, có đôi khi cũng là một loại

hưởng thụ không tẻ.

Đây là một thói quen của Dương Hiếu Đồng, mỗi khi ăn cơm cô đều thích tìm vị trí như vậy.

“Sống ở Diệc gia cảm giác mỗi ngày đều giống nhau, ra ngoài mới có cảm giác ngày lễ, không ngờ đã sắp tới lễ Giáng Sinh.” Trên mặt Diệc Đồng hiện lên vẻ tươi cười mừng rỡ.

Nụ cười đó rất tình cảm, vừa có vẻ trẻ trung lại vừa đáng yêu, so với phong cách thành thực gợi cảm của chị ấy lại có khác biệt rất lớn. Dương Hiếu Đồng lại cho rằng nụ cười như vậy mới là Diệc Đồng chân thực nhất. Chỉ có điều vì sao hiện tại chị ấy lại như thế chứ? Trực giác cô cảm thấy việc Diệc Đồng thay đổi hình tượng và tính cách có liên quan tới việc trước đây chị ấy đã bỏ lỡ người kia.

Thiên chi kiêu nữ như Diệc Đồng, rốt cuộc trên người chị ấy đã xảy ra cố sự gì? Dương Hiếu Đồng quyết định tìm một cơ hội tìm hiểu rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nếu có thể giúp đỡ thì cô nhất định sẽ dốc toàn lực giúp đỡ.

Dù sao nhìn bộ dáng Diệc Đồng cũng biết chị ấy chưa buông bỏ được đoạn tình cảm đó.

Đến ăn món Pháp là ý của Diệc Đồng, bởi vì trước đây Diệc Đồng đều ở Pháp phát triển, có thói quen ăn món Pháp, sau khi trở về Diệc gia đã một thời gian rất lâu không có ăn món Pháp nên có chút nhớ, vì vậy hôm nay liền đi ăn.

Hai người cũng không trực tiếp ăn cơm, mà gọi một ly cà phê capuchino lạnh, vừa uống vừa nói chuyện phiếm, chờ Trương Doãn Kiệt đến. Dù sao đây là thành phố S, Trương Doãn Kiệt cách nơi này có chút xa, hai người cũng không vội.

Diệc Đồng quan sát người chung quanh, đột nhiên nhìn thấy một người nhìn cực kỳ đẹp trai anh tuấn đi đến, trên mặt mang theo nụ cười ôn nhu, chỉ nhìn một cái đã khiến người ta cảm thấy cực kì thoải mái, trên người của hắn mang theo một sức hút tương tác thần kỳ, mọi cử động đều rất lễ nghi, tuyệt đối là người có tu dưỡng cực cao.

Diệc Đồng nhìn hắn, không khỏi nháy mắt ra hiệu với Dương Hiểu Đồng, nhẹ giọng nói: “Người đàn ông này là một cực phẩm nha!”

Nghe cô nói, Dương Hiểu Đồng xoay người nhìn qua, lại nhìn thấy Trương Doãn Kiệt đang đi về phía bọn họ, trên mặt không khỏi hiện lên nụ cười.

Khi Trương Doãn Kiệt nhìn thấy Dương Hiểu Đồng, nụ cười trên mặt càng sâu, trong nháy mắt cơ hồ toàn bộ phụ nữ trong phòng ăn đều bị mê hoặc. Diệc Đồng phát hiện người đàn ông đang cười với mình, không khỏi có chút nghi hoặc, hình như mình không biết hắn?

Nhưng đối phương lại đi về phía bọn họ. Trương Doãn Kiệt đi tới bên cạnh Dương Hiểu Đồng rồi ngồi xuống, nhìn Diệc Đồng chưa từng thấy qua, hỏi: “Vị này chính là?”

Dương Hiểu Đồng cười nói: “Đây là chị gái em – Diệc Đồng.” Chợt nói với Diệc Đồng: “Chị, anh ấy là Trương Doãn Kiệt.”

“Xin chào!” Trương Doãn Kiệt lịch sự nói.

“Xin chào!” Ánh mắt Diệc Đồng không khỏi hiện lên ý cười, vừa rồi còn cảm thấy nghi hoặc, không ngờ cực phẩm này chính là người bọn họ đang đợi, ánh mắt Ly nhi quả thực không tệ, nam nhân như vậy xác thực rất hiếm thấy.

Cô chú ý tới, ở đây nhiều nữ nhân nháy mắt ra hiệu với hắn như vậy, nhưng hắn lại không phản ứng, hầu như không hề liếc mắt nhìn người khác,

ngoại trừ vừa rồi chào hỏi với mình, từ đầu tới giờ trong mắt của hắn cũng chỉ có một người là Ly nhi.

Người có thể làm được một bước này tuyệt đối không nhiều, đàn ông ưu tú như hắn, cho dù luôn mồm nói chỉ yêu một người nhưng nhìn thấy nhiều phụ nữ hướng về phía mình như vậy cũng sẽ có chút lâng lâng đặc ý. Nhưng hắn lại không hề như thế, người ngoài căn bản vào không lọt vào mắt của hắn. Loại đàn ông đó chính là đối tượng phụ nữ có thể yên tâm.

Dù là đồ ngọc cũng nhìn ra Trương Doãn Kiệt thích Ly nhi, hơn nữa còn cực kì thích.

Mặc dù tiếp xúc thời gian không lâu nhưng Diệc Đồng lại cảm thấy người đàn ông này không tồi. Nếu Ly nhi có thể cùng một chỗ với hắn, chắc sẽ hạnh phúc.

Một bữa cơm ba người ăn rất vui vẻ, Diệc Đồng nhìn mờ ám giữa Dương Hiểu Đồng và Trương Doãn Kiệt, trong lòng âm thầm cười trộm.

Sau khi ăn xong, Dương Hiểu Đồng chuẩn bị đưa Diệc Đồng về nghỉ ngơi. Diệc Đồng lại liên tục xoa tay nói: “Tự chị về được, hai người đã lâu không gặp, nói chuyện phiếm đi.”

“Chị, không cần, em đưa chị trở về đã, chị cũng không quen thuộc nơi này.”

Ai biết Diệc Đồng lại lập tức đẩy cô xuống xe nói: “Em đánh giá quá thấp chị của em rồi đấy, cho dù lạc đường chị cũng biết hỏi, nếu không thì tìm một khách sạn nghỉ ngơi một đêm, chị người lớn như thế còn có thể lạc đường sao, hai người mau đi đi, chị đi về trước.” Chợt nhìn về phía Trương Doãn Kiệt cười nói: “Giúp tôi chiếu cố tốt em gái nha.”

Trương Doãn Kiệt hiểu ý Diệc Đồng, tất nhiên cười gật đầu: “Tôi sẽ, cô yên tâm.”

Sau khi Diệc Đồng rời đi, hai người Dương Hiếu Đồng và Trương Doãn Kiệt tùy ý đi dạo trên đường cái, người trên đường nhìn hai người nhiều đếm không xuể, hai người lại không hề để ý, có một vài người nhận ra Dương Hiếu Đồng và Trương Doãn Kiệt, càng không ngừng chụp ảnh hai người, cho rằng đây là một scandal tình yêu lớn.

Chỉ có điều hai người lại không thèm để ý, ở trước mặt bọn họ, mấy scandal tình yêu đối với bọn họ đều không có chút ảnh hưởng nào, bọn họ không phải nghệ sĩ, không cần để ý mấy thứ đó.

“Về nhà lần này cảm giác thế nào?” Trương Doãn Kiệt dẫn đầu phá vỡ trầm mặc mở miệng hỏi, nhìn Dương Hiếu Đồng bên cạnh ngày càng thanh lệ thoát tục, anh chỉ cảm giác mình trái tim luân hãm đời này không thể thu hồi lại.

Cô chỉ đơn giản đứng ở bên cạnh anh như vậy, anh đã cảm thấy rất vui vẻ, nếu có một ngày, anh có thể khoác vai cô đi trên đường, đó nhất định sẽ là chuyện đáng giá khiến bao nhiêu người hâm mộ.

“Cũng không tệ lắm a, người của Diệc gia đều đối xử rất tốt với em, trước khi đi có chút lo lắng, về sau lại không hề lo lắng chút nào. Anh không biết đâu, Diệc gia cùng xã hội bây giờ có khác biệt rất lớn, lưu giữ lại rất nhiều thói quen ngày xưa, ở đó em cảm giác mình có chút giống người cổ đại, chỉ có điều rời xa thành thị ồn ào náo động cũng khiến người ta cảm thụ được cảm giác yên tĩnh.” Nhớ tới tất cả việc ở Diệc gia, Dương Hiếu Đồng cũng nói nhiều hơn.

“Thực sự rất kỳ lạ.” Nghe Dương Hiếu Đồng nói ra, Trương Doãn Kiệt nhìn khuôn mặt nghiêng đáng yêu của cô, trong lòng rất thỏa mãn.

Chỉ có điều Dương Hiếu Đồng lại không có chú ý tới ánh mắt tràn đầy tình yêu của Trương Doãn Kiệt. “Đúng rồi, Doãn Kiệt, em muốn nói cho anh một tin tức.” Dương Hiếu Đồng giả vờ thần bí nói.

“Tin tức gì?”

“Qua mấy ngày nữa em sẽ đi quân đội, ba em đã ở quân đội, bởi vì em cảm thấy hứng thú đối với phương diện này cho nên ba em quyết định để em đi.”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 200: Đêm Giáng Sinh

Trương Doãn Kiệt rất kinh ngạc nhưng trong lòng lại có chút mừng rỡ hỏi: “Em có hứng thú với quân đội?”

“Đúng vậy, em vẫn luôn cảm thấy rất hứng thú, tính kỷ luật và nhiệt huyết luôn khiến em hướng tới.” Kỳ thực ngay từ khi bắt đầu cô cũng đã hơi hướng tới rồi. Mỗi khi nhìn thấy quân nhân đều không nhìn được mà sùng kính, sau đó đi theo phía sau thượng tá Lanny lại càng yêu cuộc sống quân nhân.

Lúc nghe thượng tá Lanny nói về quân đội trên mặt không tự chủ toát ra vẻ kiêu ngạo và sự nhớ nhung với quân đội, cũng khiến cô rất có thiện cảm với quân đội.

“Bình thường con gái không có hứng thú với phương diện này, phải biết rằng quân nhân mặc dù biểu hiện ra thoạt nhìn không tệ nhưng cuộc sống ở trong quân đội lại rất khổ.”

“Yên tâm đi, em cũng không phải là một người sợ chịu khổ.” Dương Hiểu Đồng cười cười, mỗi ngày ở trong Thiên Hàng Bảo Điển học thứ này học thứ kia cô đều không hề sợ khổ.

Bình thường có thể kiên trì đi tiếp, chẳng lẽ lấy thể chất bây giờ còn làm không được sao? Dương Hiểu Đồng cô tuyệt đối không chịu thua.

Thấy Dương Hiểu Đồng kiên định như thế, Trương Doãn Kiệt rất hài lòng. “Vừa lúc, qua mấy ngày nữa anh cũng phải về quân đội, lần này thời gian rời quân đội có chút dài, thủ trưởng đã bắt đầu gọi anh về.”

Bởi vì Dương Hiếu Đồng, mấy ngày nay anh vẫn ở Thụy Thành. Việc ở Thụy Thành đã sớm xử lý xong, ở lại đây chẳng qua vì chờ Hiếu Đồng trở về. Anh cũng biết mình cố chấp ở lại là vì cái gì, cho nên vẫn kéo đến bây giờ cũng chưa trở lại.

May mắn người trong gia tộc vẫn ủng hộ anh, cũng không có thúc giục anh, nhưng anh biết cuối cùng mình vẫn phải về.

“Vậy sao? Vậy nói không chừng chúng ta còn có thể gặp nhau trong quân đội phải không, ha ha.”

“Nhất định sẽ nhìn thấy.” Trong mắt Trương Doãn Kiệt đều nghiêm túc, bất luận em ở đâu anh cũng sẽ tìm được em.

“Ừm.”

Hai người trò chuyện với nhau rất vui, Dương Hiếu Đồng phát giác khi ở cùng một chỗ với Trương Doãn Kiệt luôn luôn rất thoải mái, dường như trên người anh ấy có một loại ma lực khiến người ta thả lỏng quên âu lo, ở cùng một chỗ với anh ấy cũng là một loại hưởng thụ.

Mới đó mà đã đến buổi tối, lúc hai người đang thương lượng đi ăn cơm ở chỗ nào, di động Dương Hiếu Đồng rung lên.

Nhưng khi Dương Hiếu Đồng nhìn thấy tên trên di động, sắc mặt không khỏi cứng đờ, lấy di động ra nửa ngày vẫn chưa nghe điện thoại.

Trương Doãn Kiệt ở bên cạnh nhìn biểu tình Dương Hiếu Đồng, không khỏi hỏi: “Làm sao vậy?”

Mặc dù ngoài miệng hỏi câu nghi vấn nhưng trong lòng Trương Doãn Kiệt cũng đoán ra đại khái, dù sao người có thể làm Hiếu Đồng thất thần rất ít.

“Là Tuấn Trạch gọi tới.” Trên mặt Dương Hiếu Đồng không nhìn ra biểu tình gì.

Trong lúc nhất thời Trương Doãn Kiệt cũng không biết nên nói cái gì, chỉ nói: “Mau tiếp đi, cậu ấy tìm em nhất định có việc.”

Dương Hiếu Đồng nhìn Trương Doãn Kiệt gật đầu mới bắt điện thoại trả lời: “Alo!” Giọng nói mang theo chút là lạ, từ lần đó sau yến hội cô chưa từng gặp lại hắn, trừ đoạn thời gian trước Nhã Thiển nói cho cô chút chuyện của hắn, cô cũng không có tin tức gì của hắn.

Đương nhiên chủ yếu do cô không muốn hỏi, ngay cả lúc công bố thân phận, cho dù cô hiểu thái độ Nghiêm gia, lại có thể xem nhẹ Nghiêm Tuấn Trạch, bởi vì cô biết bây giờ trong lòng cô vẫn chưa hoàn toàn buông.

Cho dù biết bọn họ không có khả năng nhưng trong thời gian ngắn khi nhìn thấy hắn vẫn không thể坦然 đối mặt được, cô có lòng tin thời gian dài một chút, khi gặp lại hắn cô có thể xem hắn như bạn bè bình thường mà đối đãi, chỉ có điều hiện tại còn chưa tới mức đó.

Nghiêm Tuấn Trạch nghe thấy giọng nói xa lạ trong điện thoại của Dương Hiếu Đồng, trong lòng cay đắng chậm rãi lan tràn, nhưng tất cả đều do hắn tạo thành, tự làm vậy không thể sống, hắn chỉ đang nhận báo ứng mà thôi.

“Hiếu Đồng, bây giờ em đang ở thành phố S sao?” Nhịn xuống đau đớn dưới đáy lòng, cố gắng tươi cười hỏi.

Đây cũng là Nghiêm Nguyên Vành nói cho hắn biết. Mặc dù hắn có chút bất mãn với việc bọn họ điều tra hành tung Hiếu Đồng nhưng nghĩ chính mình cuối cùng vẫn muốn tới nên không nói nhiều nữa. Dù sao nếu hiện tại hắn không đến, mỗi ngày Nghiêm Nguyên Vành cũng sẽ nói với hắn, cũng không tránh được phiền phức này.

“Ừ, tôi ở đó.” Trong lòng có chút nghi hoặc vì sao Nghiêm Tuấn Trạch lại biết, nhưng cô không hỏi, cô đã không muốn hỏi nhiều nữa.

“Bây giờ anh đã ở thành phố S, có thể gặp mặt một lần không?”

Dương Hiểu Đồng do dự chỉ chốc lát, cũng không nói lời nào, mà bên kia trong lòng Nghiêm Tuấn Trạch càng lo lắng không ngớt, Hiểu Đồng ngay cả việc gặp mặt hẳn cũng không muốn sao?

“Được rồi, anh ở đâu, tôi qua.” Cô biết có một số việc cuối cùng vẫn cần phải đối mặt, trốn tránh không phải phong cách của cô, có lẽ hôm nay sau khi nói chuyện xong, chút không nỡ kia cũng có thể hoàn toàn buông xuống.

“Anh ở nhà hàng Ngọc Lam Tây, chờ em đến.”

“Tốt, bây giờ tôi qua đây.”

Nghiêm Tuấn Trạch còn chuẩn bị nói gì đó, lại chỉ nghe được tiếng tu tu ngắt điện thoại, thương cảm trên mặt càng dày thêm mấy phần.

Dương Hiểu Đồng nhìn Trương Doãn Kiệt có chút áy náy nói: “Doãn Kiệt, thật ngại quá, có thể em không ăn cơm tối với anh được rồi, Tuấn Trạch nói có một số việc muốn nói với em.”

Ở một bên nghe anh đã sớm biết Hiểu Đồng muốn đi, trên mặt cũng không lộ ra cảm xúc thất vọng, vẫn mang nụ cười ôn nhu: “Anh không sao, em mau đi đi.”

“Được, nếu không anh cùng đi với em?” Bởi vì cô nghĩ, dù sao sau khi nói xong với Tuấn Trạch thì cô cũng không có việc gì làm, không bằng cùng nhau tới đó.

Trương Doãn Kiệt suy nghĩ một chút rồi vẫn cự tuyệt: “Anh ở đây vẫn tốt hơn, em cứ đi trước, chờ hai người nói chuyện xong, anh lại đi tìm em.”

Thấy vậy, Dương Hiếu Đồng khẽ gật đầu nói: “Vậy đến lúc đó em gọi điện thoại cho anh.”

“Ừ”

Nhà hàng Ngọc Lam Tây là một nhà hàng Tây nổi tiếng ở thành phố S, tuyệt đối là một địa điểm tốt để tầng lớp thượng lưu gặp mặt, tin chắc bất cứ một nhà hàng cơm Tây nào đều không thể hơn so với nó, nghe nói ông chủ là một người cực kì thích lãng mạn, cho nên nơi này bố trí càng lãng mạn đến cực điểm, rất nhiều người cầu hôn đều chọn ở Ngọc Lam Tây.

Vì vậy, Ngọc Lam Tây rất được ưa thích, Dương Hiếu Đồng cũng chỉ biết tới tên chứ chưa từng đi qua. Ở trong suy nghĩ Dương Hiếu Đồng, tương lai sau khi sự nghiệp ổn định mới được thả lỏng chính mình, cùng người mình yêu cùng nhau vòng quanh thế giới, ăn món ăn ngon khắp thế giới, du lịch những nơi đẹp nhất thế giới.

Kỳ thực đây là hi vọng mỗi người đều muốn làm, sự thích ý và hưởng thụ có ai không muốn? Chỉ có điều vấn đề tiền bạc khiến đại đa số người bị trói chặt. Hiếu Đồng cũng từng như vậy nhưng bây giờ cô đã hoàn toàn không cần lo lắng cái này, tài sản tích lũy của Ám Kim Mai Côi mọi người không thể tưởng tượng được.

Chỉ có điều có chuyện khiến cô cảm thấy châm chọc chính là ngay cả người yêu cô còn chưa tìm được, một người du lịch hình như hơi nhàm chán nhưng cô tin, cô sẽ tìm được.

Sau nửa giờ, Dương Hiếu Đồng tới Ngọc Lam Tây, ở cửa có người mặc trang phục ông già Nô-en chào hỏi cô, hơn nữa lấy từ phía sau lưng trong cái túi to ra một phần quà nhỏ đưa cho cô, khuôn mặt tươi cười nói: “Giáng sinh vui vẻ.”

Nhìn nụ cười đó, Dương Hiếu Đồng cũng cười: “Cảm ơn, Giáng sinh vui vẻ.” Phương thức tặng món quà nhỏ khiến tâm trạng khách hàng vui vẻ hơn, không thể không nói, ông chủ ở đây rất thông minh.

Vừa đi vào, Dương Hiếu Đồng đã lập tức cảm nhận được khắp nơi tràn ngập màu sắc Giáng sinh, từng cây thông Noel đặt ở phòng ăn, trên mỗi cây đều treo những đồ vật nhỏ cùng với bít tất đáng yêu, bức tường bốn phía viết “Merry christmas!” Cho dù tâm trạng có chút nặng nề, trên mặt của cô cũng không khỏi hiện lên nụ cười.

Nghiêm Tuấn Trạch nhìn nụ cười trên mặt Dương Hiếu Đồng, trong lúc nhất thời nhìn ngây dại, cô vẫn đẹp như vậy, đứng ở đó khiến tất cả mọi thứ xung quanh đều buồn bã thất sắc, ánh mắt các nam sĩ ở đây đều dừng lại trên người cô, một cô gái xinh đẹp như vậy, bọn họ chưa từng gặp quá.

Ánh mắt ghen tỵ của đám phụ nữ nhao nhao phóng trên người cô, chỉ có điều Dương Hiếu Đồng không hề để ý, người khác nhìn thế nào đối với cô mà nói không có gì khác nhau, hướng phía bên cửa sổ vừa nhìn, đã thấy Nghiêm Tuấn Trạch ngồi bên cửa sổ.

Hắn biết cô có thói quen thích ngồi cạnh cửa sổ, lần này cũng không ngoại lệ.

Nghiêm Tuấn Trạch thân sĩ kéo ghế giúp Dương Hiếu Đồng để cô ngồi xuống sau đó hắn mới ngồi. Hai người tổ hợp tuấn nam mỹ nữ nghiêm nhiên trở thành tiêu điểm toàn trường, ở đây cả nam lẫn nữ đều muốn đổi thành một người trong đó, mà cô gái phục vụ vốn mang vẻ mặt ái mộ khi nhìn thấy cô gái ngồi đối diện Nghiêm Tuấn Trạch, ánh mắt cũng âm thầm mấy phần.

“Nước!”

Mấy nhân viên phục vụ nữ đều tranh nhau muốn phục vụ Nghiêm Tuấn Trạch, Dương Hiếu Đồng thấy một màn như vậy khóe miệng không khỏi

hiện lên nụ cười, một khoảng thời gian không gặp, hấn vẫn đẹp trai như vậy, chỉ có điều nụ cười rục rờ như ánh mặt trời kia đã khó có thể xuất hiện.

Đưa thực đơn cho Hiếu Đồng, hấn nói: “Hiếu Đồng, em muốn ăn gì?”

“Tôi thế nào cũng được, anh chọn đi.” Mục đích lần này cô tới không phải vì ăn cơm.

Nghe cô nói, Nghiêm Tuấn Trạch cũng không nói gì thêm, sau khi chọn cho mình và Dương Hiếu Đồng vài món ăn, hấn hỏi: “Cuộc sống dạo này thế nào?”

“Rất tốt, nhìn bộ dáng của tôi bây giờ thì biết, lần này anh tìm tôi có chuyện gì muốn nói sao?” Cô cũng không muốn ở đây lâu, bởi vì tình huống hiện tại của hai người có chút xấu hổ.

Nghiêm Tuấn Trạch sững sờ một chút, mình bây giờ ngoại trừ có chuyện tìm cô đã không còn lý do nào khác để tìm cô ấy, về cô đơn không khỏi hiện lên trên mặt của hấn.

Nhìn vẻ mặt cô đơn của Nghiêm Tuấn Trạch, trong lòng Dương Hiếu Đồng cũng không dễ chịu, vì sao lúc trước gần bó bây giờ hai người lại biến thành bộ dáng như vậy, bây giờ cô nhìn thấy hấn cũng không biết nên nói cái gì, không lời nào để nói.

“Kỳ thực anh cũng không có chuyện gì, chỉ là đối với chuyện trước kia muốn nói xin lỗi em, cũng hi vọng sau này em có thể hạnh phúc.” Hấn nhìn Dương Hiếu Đồng, trong mắt đều là vẻ chân thành.

Thấy tình trạng đó, Dương Hiếu Đồng cảm thấy tảng đá trong lòng dường như đã bỏ xuống, cười nói: “Tôi sẽ, anh cũng phải hạnh phúc.”

“Ừ” nhìn em hạnh phúc là hạnh phúc của anh, ở trong lòng Nghiêm Tuấn Trạch nói.

“Ở Diệc gia có vui không? Lúc trước khi biết tin tức anh cũng rất kinh ngạc, thật không nghĩ tới em lại là người của Diệc gia.”

“Đúng vậy, tôi vẫn luôn cảm thấy ông trời đang muốn trêu người, có điều ở Diệc gia rất tốt, bọn họ đều rất thương tôi, trước đây có chút bài xích đối với bọn họ, chỉ có điều về sau lại không có, có cha mẹ thương yêu cảm thấy rất hạnh phúc.”

“Vậy thì tốt.” Nghiêm Tuấn Trạch nhìn khuôn mặt tươi cười của Dương Hiểu Đồng, hỏi: “Hiểu Đồng... Sau này chúng ta vẫn là bạn bè đúng không?” Trong lòng có chút thấp thỏm, nếu sau này trở thành người lạ thì thực sự rất đau khổ.

Dương Hiểu Đồng cảm thấy tảng đá trong lòng đã buông xuống, cả người đều thoải mái hơn rất nhiều: “Sau này chúng ta vẫn là bạn.” Từ đầu tới cuối cô cũng không có hận Nghiêm Tuấn Trạch, kết cục hiện tại cô cũng không ngờ tới, cô không muốn mình giống như những cô gái khác, sau khi chia tay thì coi nhau như kẻ thù, việc đó không cần thiết, kỳ thực sau khi chia tay làm cho đối phương khổ sở là một việc không đáng chút nào.

Dương Hiểu Đồng cô tương lai nhất định sẽ rất hạnh phúc, mất đi hẳn cũng chỉ có thể chứng minh hẳn không phải là hạnh phúc của mình.

Sau nhà hàng.

“Này này, mọi người thấy không, người đàn ông kia nhìn thật đẹp trai a, hơn nữa có thể tới chỗ chúng ta ăn cơm nhất định là kẻ có tiền, thật tốt.” Một nữ phục vụ viên hai mắt ái mộ nói.

“Đúng vậy, tôi cũng cảm thấy rất đẹp trai, tới đây làm việc lâu như vậy tôi vẫn lần đầu tiên nhìn thấy đàn ông đẹp trai như vậy, chẳng lẽ đây quạ

giáng sinh ông trời tặng cho tôi?”

“Hai người hoa si đủ rồi đó, loại đàn ông đó hai người căn bản không xứng đâu, có thấy cô gái ngồi đối diện hẳn không? Nhìn rất đẹp? Cho dù là nữ minh tinh xinh đẹp nhất so ra cũng kém cô ấy đó.”

“Chẳng phải chỉ dựa vào tướng mạo thôi sao? Một bình hoa mà thôi!” Nữ phục vụ nói chuyện đầu tiên oán hận nói, trong mắt tràn đầy đố kỵ đối với Dương Hiểu Đồng, cô ta rất hi vọng cô gái ngồi trước mặt Nghiêm Tuấn Trạch là mình.

“Cô ngay cả bình hoa cũng không làm được, tỉnh lại đi.”

“Vừa rồi lúc tôi đưa thực đơn cho bọn họ, tôi cảm thấy cô gái kia quá lạnh lùng lãnh đạm, cũng không thích soái ca đó, mà soái ca kia vẫn rất ôn nhu, tôi nhìn mà xót xa trong lòng a.”

“Không phải chứ? Cô gái đó lại quá phận như vậy? Đã vậy còn âu yếm đại soái ca của tôi, thực sự quá đáng ghét!”

Lúc này, vừa lúc món ăn của Nghiêm Tuấn Trạch chuẩn bị xong, nữ phục vụ kia giành trước, nói: “Đồ ăn này để tôi đưa đi, xin nhờ xin nhờ.”

Mọi người thấy cô gái xin như thế, cũng cười đáp ứng: “Đi đi, đừng làm ra chuyện gì nhiều loạn, người xuất hiện ở chỗ này đều không phải nhân vật đơn giản.”

“Yên tâm đi, tôi biết.” Người phụ nữ đó cười nói, cao hứng bưng đồ ăn ra.

Dương Hiểu Đồng và Nghiêm Tuấn Trạch còn đang trò chuyện, nói sau này hai người vẫn là bạn bè, tâm trạng hai người thoải mái hơn không ít, thay đổi tâm trạng nói chuyện xác thực rất thích hợp.

“Tiên sinh, tiểu thư, đây là đồ ăn của hai người.” Cô gái đặt đồ ăn lên bàn rồi sau đó giúp bọn họ rót rượu nho, nhưng lại không cẩn thận đổ rượu nho vào người Dương Hiếu Đồng.

“A, xin lỗi, xin lỗi, tiểu thư, tôi không phải cố ý.” Nữ phục vụ kia vội vàng nói, chỉ là một cuộc có phải cố ý không cũng chỉ có tự cô ta biết.

“Hiếu Đồng, em không sao chứ?” Nghiêm Tuấn Trạch lo lắng nói.

Dương Hiếu Đồng nhìn nữ phục vụ không ngừng lau quần áo của mình, chân mày hơi nhíu lại: “Không sao, em đi toilet một chuyến.”

“Ừ”

Nhìn nữ phục vụ vẫn xin lỗi, Dương Hiếu Đồng mở miệng nói: “Quên đi, không có việc gì.” Sau đó xoay người đi toilet, mà trong mắt nữ phục vụ lại hiện lên vẻ giảo hoạt.

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 201: Hạnh Phúc

Sau khi Dương Hiếu Đồng đi toilet, nữ phục vụ kia len lén đi theo phía sau Dương Hiếu Đồng, đợi sau khi Dương Hiếu Đồng vào nhà vệ sinh, ở bên ngoài khóa cửa lại.

Cười trở đi về phía sau nhà hàng. “Vừa rồi không phải cô cố ý hất vào người vị tiểu thư kia chứ?” Một nữ phục vụ hiểu rõ tính cách cô gái đó hỏi.

“Ha ha, sao có thể chứ? Đó là do tôi không cẩn thận mà.” Cười khan giải thích, chỉ có điều trong lòng vẫn không nhịn được đắc ý.

“VẬY VỪA RỒI CÔ VỪA MỚI ĐI Đâu Đấy?”

“Tôi đi vệ sinh.”

“Phải không?” Có chút nghi hoặc, không phải trước đó cô ta mới đi vệ sinh sao? Tại sao lại đi...

Dương Hiếu Đồng ở trong toilet tẩy sạch vết bẩn kia đi, cũng may vết bẩn đó không khó rửa, vận chút nội lực hong khô quần áo, hoàn toàn giống như trước không nhìn ra có vết bẩn, nhìn thấy cửa khóa, khóe miệng Dương Hiếu Đồng hiện lên nụ cười nghiền ngẫm.

Từ lúc bắt đầu cô đã biết nữ phục vụ kia cố ý, chỉ lười tính toán, bây giờ còn dùng thủ đoạn cũ này với cô, có lẽ người bình thường sẽ không có cách nào giải quyết nhưng đối với cô mà nói, đây coi là cái gì?

Nữ phục vụ núp phía sau nhìn Nghiêm Tuấn Trạch, vẻ mặt tràn ngập tình yêu, không có cô gái kia ở trước mặt hẳn, cô ta cảm thấy thoải mái hơn.

Sau khi Dương Hiểu Đồng đi ra tùy tiện nhìn xung quanh thì lập tức thấy nữ phục vụ tự cho mình thông minh dùng chút thủ đoạn kia, đi tới bên cạnh cô ta, hỏi: “Vóc người hẳn rất đẹp phải không?”

Nữ phục vụ vẫn đang nhìn Nghiêm Tuấn Trạch, bên cạnh có người nói chuyện với cô ta, đầu cũng không quay đầu nhìn một chút, sắc mặt ửng đỏ nói: “Cô đây không phải đang nói lời vô ích sao? Đàn ông đẹp trai như vậy là lần đầu tiên tôi gặp được.”

“Ha ha, phải không? Cho nên muốn khóa tôi trong WC?” Sắc mặt Dương Hiểu Đồng âm trầm mấy phần, lần đầu tiên gặp mặt lại vì nhìn đàn ông mà khóa mình ở trong nhà vệ sinh, cô thật sự không biết nói cô gái này thế nào nữa.

Nghe Dương Hiểu Đồng nói, nữ phục vụ sững sốt, chột quay đầu lại, đợi tới lúc nhìn thấy sắc mặt có vài phần âm trầm của Dương Hiểu Đồng, càng hoảng sợ bắt đầu nói lắp: “Tôi, tôi...”

“Không cần giải thích, gọi ông chủ của các người qua đây.” Không đợi cô ta giải thích, Dương Hiểu Đồng quyết đoán nói, kỳ thực cô ta căn bản không có gì để giải thích, nhân viên như vậy nếu xuất trong Ám Kim Mai Côi bọn họ đã sớm bị sa thải.

“Tiểu thư, tôi cầu xin cô không cần tìm ông chủ, như vậy tôi sẽ bị mất việc.” Lúc này trên mặt nữ phục vụ mới hiện lên vẻ sợ hãi, lúc trước chỉ cảm thấy cô gái này chẳng qua chỉ là bình hoa, hẳn không có gì đáng ngại, hơn nữa nghĩ sẽ không biết cô ta làm mới tự tin làm thế, không ngờ cô gái này lại khôn khéo như vậy.

Nghe cô ta nói, Dương Hiểu Đồng cảm thấy rất buồn cười: “Sợ mất việc làm? Vậy sao cô còn dám làm như thế, thật sự quá đáng! Nếu đã làm thì

nên trả giá thật nhiều, tôi cũng không phải người dễ bị bắt nạt.”

Trong lúc hai người dây dưa, một người đàn ông chừng ba mươi tuổi đi tới, hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì?”

Nữ phục vụ kia sau khi trông thấy người đàn ông, vẻ kinh hoảng trên mặt giảm đi không ít: “Quản lí, cô gái này đổ oan cho em nói em khóa cô ta trong nhà vệ sinh, còn nói muốn tìm ông chủ.”

Đối với việc nữ phục vụ đổi trắng thay đen, Dương Hiếu Đồng cũng không để ý tới: “Gọi ông chủ của các người ra, tôi muốn nói chuyện với hẳn.”

Tên quản lí kia cười nói: “Tiểu thư, thật ngại quá, bây giờ ông chủ của chúng tôi không có ở đây.”

Nghe hẳn nói vậy, nữ phục vụ ném một ánh mắt quyến rũ tới tên quản lí, tên quản lí kia ngậm cười cười. Nhìn hành động giữa hai người, Dương Hiếu Đồng cũng cười, suy nghĩ một chút cũng biết quan hệ giữa hai người này không đơn giản.

“Ông chủ của các người thật sự không có ở đây hay giả vờ không có ở đây?” Hôm nay cô muốn làm rõ chuyện này! Một quản lí, một nhân viên phục vụ chẳng lẽ còn có thể chinh được cô sao? Cô cũng không phải một người dễ bị bắt nạt.

Nghiêm Tuấn Trạch cũng nhìn thấy chuyện bên này, vội vàng chạy tới, hỏi: “Hiếu Đồng, em không sao chứ?”

Dương Hiếu Đồng lắc lắc đầu: “Không sao.”

“Vậy có chuyện gì?”

“Vừa rồi lúc em đi nhà vệ sinh, cô gái này khóa em trong WC, em nói muốn tìm ông chủ nhưng vị quản lí này nói ông chủ không có ở đây.”

Nghe cô nói, Nghiêm Tuấn Trạch tức giận: “Cô dựa vào cái gì mà khóa cô ấy trong nhà vệ sinh? Lập tức gọi ông chủ của các người tới, bằng không ngày mai nhà hàng này cũng không cần tồn tại.”

Mặc dù đã cực lực khắc chế nhưng trong giọng nói vẫn tràn đầy tức giận, đã lâu không gặp Hiếu Đồng, không ngờ lần ăn cơm này còn xảy ra chuyện như vậy.

Những lời này vừa ra, hai người kia đều sửng sốt, không ngờ chuyện này lại trở nên nghiêm trọng như thế, tầng lớp thượng lưu tới Ngọc Lam Tây ăn cơm không ít nhưng người có thể nói ra những lời này lại không có bao nhiêu, dù sao ông chủ Ngọc Lam Tây cũng có bối cảnh nhất định, người bình thường cũng không làm như vậy.

Ngay lúc hai bên đang tranh chấp, ông chủ Ngọc Lam Tây đang đi từ cửa vào. Vừa thấy tình hình này đã biết xảy ra chuyện không hay, đi tới hỏi: “Hai vị, không biết xảy ra chuyện gì?”

“Ông là ông chủ nhà hàng này?” Dương Hiếu Đồng vừa nhìn bộ dáng người đàn ông lập tức đoán ra hẳn ta là ông chủ ở đây.

Ông chủ nhà hàng gật đầu: “Không sai, tôi chính là chủ ở đây. Có phải hẳn làm sai cái gì hay không?”

Dương Hiếu Đồng cười, không nói gì mà mở túi xách LV lấy ra một tờ chi phiếu đưa cho ông chủ nói: “Tôi là Dương Hiếu Đồng, tôi mua nhà hàng này của ông.”

Cũng không phải giọng điệu thương lượng mà ngữ khí không thể từ chối, hôm nay cô cực kỳ khó chịu, làm việc càng quá quyết.

Khi ông chủ nhà hàng vừa mới nhìn thấy Dương Hiểu Đồng đã cảm thấy cô nhìn rất quen mắt. Hiện tại vừa nghe tên của cô lập tức sững sốt, không chỉ hẳn, mà tên quản lí và nhân viên kia đều sững sốt.

Dương Hiểu Đồng a, có thể nói đây là một vị thần Trung Quốc, không ngờ lại ra hiện trước mặt bọn họ, cho dù trước đó bọn họ cảm thấy cô gái này nhìn rất đẹp, lại quen mắt cũng không dám nghĩ phương diện đó.

Chân nữ phục vụ run rẩy, tại sao mình lại không có mắt đặc tội một nhân vật lớn như thế? Cái này thật sự xong rồi.

Ông chủ nhà hàng cầm chi phiếu lên vừa nhìn, nhìn thấy con số trên đó cả kinh, chợt cười nói: “Được được, hiện tại Dương tiểu thư ngài chính là chủ của Ngọc Lam Tây, thủ tục chuyển nhượng tôi sẽ đi chuẩn bị.”

Dương Hiểu Đồng đã mở miệng, như vậy vô luận như thế nào hẳn đều phải bán, dù sao đây cũng là một nhân tình, đặc tội Dương Hiểu Đồng kết quả chắc chắn sẽ không tốt. Dù hẳn có chút bối cảnh, ở trong mắt người thường thoát nhìn không tệ nhưng bối cảnh ở trước mặt Dương Hiểu Đồng căn bản không đáng giá nhắc tới. Hơn nữa con số trên đó càng cho hẳn một kinh hi thật to, quả là bà chủ của Âm Kim Mai Cô có khác, vừa ra tay đã hào phóng như vậy, một khoản tiền lớn như vậy mà không hề nháy mắt đưa ra, giống như đối với cô đó căn bản không tính cái gì.

Nghe hẳn nói, Dương Hiểu Đồng khoát tay chặn lại: “Thủ tục chuyển giao không vội. Hiện tại lập tức sa thải hai người kia cho tôi là được.” Mua nhà hàng này đối với cô cũng không phải chuyện gì lớn, chẳng qua để xả giận mà thôi, số tiền kia cô không quan tâm.

“Tốt tốt, nhà hàng này của ngài đương nhiên do ngài làm chủ.” Ông chủ nhà hàng cúi đầu khom lưng nói, chợt nói với hai người kia: “Hai người các người hiện tại dọn đồ rồi đi nhanh lên.”

Tên quản kia lập tức nhìn Dương Hiểu Đồng cầu xin: “Chuyện này không liên quan tới tôi mà, sa thải một mình cô ta thì tốt rồi, đừng sa thải tôi có được hay không? Người nhà của tôi còn dựa vào tôi nuôi sống.”

Nhìn thấy bộ dáng đó của tên quản lí, Dương Hiểu Đồng càng khinh thường: “Ông cũng biết có người nhà? Vậy còn ở nhà hàng cùng người khác làm loạn? Đi nhanh đi.”

Nữ phục vụ nhìn Nghiêm Tuấn Trạch, chạy tới ôm bấp đùi hẳn: “Tiên sinh, tôi làm như vậy đều vì ngài, cầu xin ngài cứu tôi có được không?”

Nghiêm Tuấn Trạch sững sốt, chột vể mặt ghét bỏ thu chân: “Cút!”

“Giao cho ông, nói chung tôi không muốn gặp lại bọn họ.” Dương Hiểu Đồng nói với ông chủ cũ nhà hàng. Sau đó cùng Nghiêm Tuấn Trạch đi về phía bàn ăn, tiếp tục ăn cơm, vì hai người kia mà làm hỏng tâm trạng vui vẻ thật sự không đáng.

Hai người ăn cơm xong thì tách ra. Bởi vì Hiểu Đồng nói còn có việc cự tuyệt đi chơi với Nghiêm Tuấn Trạch. Nghiêm Tuấn Trạch cười cười không hỏi nhiều.

Ra khỏi Ngọc Lam Tây, Dương Hiểu Đồng gọi điện thoại cho Trương Doãn Kiệt. “Doãn Kiệt, em ăn cơm xong rồi, anh đang ở đâu vậy?”

“Ha ha, anh đang ở quảng trường Thạnh Khánh chờ em đến.”

“Tốt, em lập tức tới.” Cúp điện thoại Dương Hiểu Đồng nở nụ cười lên xe taxi đi quảng trường Thạnh Khánh, bởi vì lễ Giáng Sinh cho nên quảng trường Thạnh Khánh tràn ngập người.

Nơi chốn tràn ngập không khí giáng sinh, từng ông già Nô-en cầm trên tay trái bóng hình trái tim đưa cho nữ sinh và trẻ con dọc đường, không khí vui mừng, các ca khúc giáng sinh vang lên khắp quảng trường, từng đôi

tình nhân đang đi dạo với nhau, trên đầu con gái mang đồ trang sức tia chớp nơ bướm, con trai thì lại mang sừng tê giác và mang mặt nạ mê người.

Xung quanh có thể thấy quán bán ăn vặt, mua vật phẩm trang sức, tràn ngập màu sắc Noel. Nhưng Dương Hiểu Đồng tìm nửa ngày cũng không nhìn thấy bóng dáng Trương Doãn Kiệt. Ngay lúc cô chuẩn bị gọi điện thoại hỏi, một chiếc xe ngựa bí đỏ dừng trước mặt cô.

“Tiểu thư mỹ lệ, tiên sinh mà ngài muốn tìm đang chờ ngài ở phía trước, để tôi mang ngài qua.” Ông già Nô-en cười hì hì nói.

Dương Hiểu Đồng vể mặt kinh ngạc, tươi cười gật gật đầu lên xe.

Một màn này dẫn tới sự chú ý của người trên quảng trường, các cô gái càng không ngừng hâm mộ, chỉ cần là cặp đôi cũng có thể đoán được bạn trai cô muốn tạo bất ngờ cho cô, nhưng bất ngờ đó thật sự quá tuyệt vời!

Hầu như trong mắt tất cả phụ nữ đều hiện lên trái tim màu hồng, trong lời nói lộ ra vẻ hâm mộ, một cô gái si ngốc nói: “Nếu như bạn trai tớ làm cho tớ như vậy, tớ nhất định sẽ gả cho anh ấy!”

Người lái xe bí đỏ lái cũng không nhanh, Dương Hiểu Đồng ngồi trên xe nhìn mọi người hai bên đường, nụ cười trên mặt chậm rãi mở rộng, có lẽ ngay cả bản thân cô cũng không biết lúc này cô đang nở nụ cười xán lạn.

Lúc sắp tới nơi, ông già Nô-en cười nói: “Sắp tới nơi, nhắm mắt lại đi, bạn trai cô muốn cho cô một bất ngờ lớn.”

Dương Hiểu Đồng không để ý bạn trai mà hẩn nói, ngoan ngoãn nhắm hai mắt lại, cô rất tò mò còn có thể có bất ngờ gì nữa.

Trương Doãn Kiệt một thân tây trang hàng hiệu, nhìn qua rất anh tuấn đẹp trai, chung quanh anh vây quanh một đám người, mọi người đều không

muốn đi, bởi vì bọn họ muốn chứng kiến một màn tiếp theo, sau khi cô gái kia tới sẽ xảy ra chuyện gì mỗi người đều rất hiếu kỳ không ngớt.

Trương Doãn Kiệt đứng tại chỗ chờ nhưng khi nhìn thấy xe bí đỏ xuất hiện trong tầm mắt, nụ cười trên mặt chậm rãi mở rộng, như một tuyệt thế mỹ nam đang chờ đợi tình cảm chân thành cuộc đời này của anh.

Người ở chỗ này cũng nhìn xe bí đỏ đang chậm rãi tới, muốn biết cô gái nào có thể làm cho người đàn ông đẹp trai này vì cô làm nhiều chuyện như vậy, quả thực so với phim truyền hình còn lãng mạn hơn.

Rất nhiều người đều cầm di động lên quay chụp, xe bí đỏ dừng lại, Trương Doãn Kiệt đi qua đỡ Dương Hiểu Đồng đang nhắm hai mắt xuống xe.

“Ha ha, chuẩn bị bất ngờ gì cho em nha?” Dương Hiểu Đồng cười hỏi.

Cũng không biết có phải trùng hợp hay không, hôm nay Dương Hiểu Đồng mặc một thân màu trắng, có lẽ ở trong mắt người khác sẽ cho rằng muốn phong độ không muốn nhiệt độ (ý là muốn đẹp nên bất chấp thời tiết đẹp) nhưng đối với bọn họ mà nói, chút lạnh lẽo đó căn bản không coi là gì, đây cũng là nguyên nhân vì sao Diệc Đồng có thể mặc váy mỗi ngày.

Khi mọi người nhìn thấy Dương Hiểu Đồng thì lập tức hiểu, cũng chỉ có cô gái hoàn mỹ như vậy mới có thể xứng đôi với người đàn ông tuấn đạt kia.

Dương Hiểu Đồng một thân váy dài màu trắng, lộ ra chân nhỏ tinh xảo, chân đi đôi hài thủy tinh càng tinh xảo đặc sắc, áo choàng màu trắng hồ ly càng khiến cô cao quý mà ưu nhã.

Mái tóc ngắn dài xỏa hai bên vai, khuôn mặt xinh đẹp như công chúa làm cho người ta ngưỡng mộ và thán phục.

“Chờ một chút em sẽ biết.” Trương Doãn Kiệt nhìn Dương Hiểu Đồng trong mắt đều là ôn nhu, đỡ cô từng bước từng bước đi vào phòng, để cô ngồi bên cạnh lò sưởi, Dương Hiểu Đồng cảm khái nói: “Thật ấm.”

“Ha ha, mở mắt ra đi!” Trương Doãn Kiệt nói.

Dương Hiểu Đồng mở mắt ra lập tức nhìn thấy bó hoa hồng lớn trong tay Trương Doãn Kiệt, khuôn mặt đẹp trai, ôn nhu tươi cười: “Giáng sinh vui vẻ!” Trương Doãn Kiệt cười nói.

Dương Hiểu Đồng tiếp nhận hoa hồng, nhưng khi thấy rõ bố trí xung quanh vẻ mặt càng không thể tin tưởng: “Trời ạ, không phải em đang nằm mơ chứ?” Bởi vì lúc này cô không ở trong cửa hàng mà đang ở một tòa thành nhỏ, bên cạnh cô chính là lò sưởi, trên bàn là bữa ăn dưới ánh nến dành cho hai người, toàn bộ căn phòng tràn ngập bầu không khí lãng mạn, mấy thứ liên quan đến Giáng sinh gì đó ở trong này đều không thiếu thứ nào.

Cô còn có thể nhìn thấy người bên ngoài cửa sổ đều có ánh mắt hâm mộ, đây là chuyện lãng mạn nhất cô từng gặp qua, mà nữ chính lại là cô.

“Đương nhiên không phải nằm mơ, thích không?” Nhìn thấy bộ dáng vui vẻ của Dương Hiểu Đồng, Trương Doãn Kiệt cảm thấy rất vui mừng.

Âm nhạc vang lên, hai người ở trong nhà chậm rãi khiêu vũ, Trương Doãn Kiệt ôm eo thon nhỏ Dương Hiểu Đồng ôn nhu nói: “Hiểu Đồng, anh thích em.”

Thân thể Dương Hiểu Đồng cứng đờ, lại không nói gì.

Đối với phản ứng Dương Hiểu Đồng, Trương Doãn Kiệt trước đó đã sớm liệu, chỉ có điều trong mắt vẫn không nhìn được hiện lên vẻ thất vọng: “Anh biết bây giờ em chưa thể tiếp nhận anh, nhưng anh sẽ vẫn chờ em.”

“Hiểu Đồng a, hẳn đối với cậu thật tốt, đáp ứng hẳn đi? Tớ cảm thấy hẳn đáng tin hơn so với Nghiêm Tuấn Trạch.” Du Du nói, tất cả cho tới bây giờ mới hiểu được, từ trước tới giờ Trương Doãn Kiệt đều đối xử với cô tốt nhất, chỉ là chưa bao giờ nói ra, ngay cả Du Du cũng bị Trương Doãn Kiệt làm cảm động.

Một điệu nhảy kết thúc, hai người đi ra cửa, mọi người nhìn thấy hai nhân vật chính đi ra đều thét chói tai, mỗi một người đều hi vọng bọn họ có thể cùng một chỗ.

Dương Hiểu Đồng đứng ở ngoài cửa càng thấy rõ tòa thành, cô không biết trong thời gian ngắn Trương Doãn Kiệt làm thế nào mà làm được như thế, nhưng đây quả thật là một đêm giáng sinh cô khó quên nhất.

Tiếng nhạc lớn hơn, các đôi tình nhân nhao nhao ở trên quảng trường nhảy lên điệu valse, Dương Hiểu Đồng và Trương Doãn Kiệt cũng không ngoại lệ, ở trong lòng Trương Doãn Kiệt, Dương Hiểu Đồng cười khê: “Nếu như đêm nay có tuyết rơi, em sẽ đáp ứng anh.”

Lúc nói câu đó, độ cong khóe miệng Dương Hiểu Đồng chậm rãi mở rộng, giờ khắc này cô mới phát hiện hóa ra trong lúc vô tình mình đã tiếp thu Doãn Kiệt tiến vào cuộc sống của mình.

Trương Doãn Kiệt đầu tiên không kịp phản ứng, dù sao trước đó Hiểu Đồng không nói gì khiến tâm trạng của anh thoáng có chút thất lạc, nhưng mà sau khi xác định mình không nghe nhầm, nhìn thấy nụ cười trên mặt Hiểu Đồng, vẻ mặt anh mừng như điên nói: “Nhất định có tuyết rơi, nhất định sẽ có tuyết rơi!”

Dương Hiểu Đồng “Xì” cười, không ngờ Doãn Kiệt lại đáng yêu như thế.

Điệu nhảy vẫn đang tiếp tục, Dương Hiểu Đồng đột nhiên cảm thấy chóp mũi có chút lạnh, ngẩng đầu nhìn lên, bông tuyết đang nhẹ nhàng rơi xuống.

“Tuyết rơi!”

“Tuyết rơi!”

Mấy đôi tình nhân nhao nhao hoan hô, Trương Doãn Kiệt càng vui mừng nói: “Hiếu Đồng tuyết rơi, thực sự tuyết rơi!”

Dương Hiếu Đồng cười gật đầu: “Em biết!”

Thấy tình trạng đó, Trương Doãn Kiệt ôm Dương Hiếu Đồng xoay tròn: “Tuyết rơi!”

“Hì hì...” kèm theo tiếng cười như chuông bạc, trong một ngày đặc biệt, rốt cuộc hai người đã ở cùng một chỗ.

Bông tuyết bay đầy trời, không khí ấm áp, xe bí đỏ đáng yêu, nam nữ ôm nhau đã trở thành một bức họa tuyệt đẹp, lại không cách nào tách ra...

Nghiêm Tuấn Trạch đứng trong đám người, nhìn hình ảnh khiến lòng cay đắng kia, thật sâu chúc phúc, dùng giọng nói chỉ có mình hăn nghe thấy nói: “Hiếu Đồng, chúc em hạnh phúc.”

Anh không thể mang đến hạnh phúc mà do người khác mang tới cho em, chỉ cần nhìn em hạnh phúc thì anh sẽ hạnh phúc.

Chợt một mình chậm rãi rời khỏi quảng trường, chỉ có bông tuyết bay bay, bầu không khí vui mừng lại không hợp với hăn.

Diệc Đồng đứng trên cầu vượt thấy một màn như vậy trên mặt càng tràn ngập tươi cười: Kết cục đại đoàn viên, thật tốt! Chờ sau khi trở về mình phải tra hỏi chi tiết thật kỹ mới được, ha ha.

Nghĩ tới đây, Diệc Đồng không tiếp tục đợi mà đi về trước.

Cả đêm giáng sinh hai người chưa có trở về mà đi dạo thành phố S chơi suốt đêm. Trương Doãn Kiệt nắm bàn tay Dương Hiểu Đồng cảm thấy vô cùng thỏa mãn, Dương Hiểu Đồng cũng giống như vậy rất vui vẻ.

Ngày hôm sau, Dương Hiểu Đồng mới trở về Thụy Thành, mà Diệc Đồng thì đã thành thoi thoải mái ở biệt thự Hoa Hải chờ cô trở về nghiêm hình tra khảo.

Dương Hiểu Đồng vừa mới vào cửa đã nhìn thấy Diệc Đồng ngồi trên sofa nhìn cô cười không có ý tốt, cố ý làm bộ không nhìn thấy vòng qua Diệc Đồng đi tới bàn cơm: “Oa, chị thật quá tri kỷ, lại biết em đang đói bụng.” Lập tức tự mình ăn.

“Ê ê..” Diệc Đồng không kiên nhẫn chạy đến bên cạnh Dương Hiểu Đồng: “Chị còn chưa hỏi rõ ràng em ăn cái gì chứ, đợi hỏi xong lại ăn.” Vừa nói xong đã muốn cướp đôi đũa trong tay Dương Hiểu Đồng.

“Chị, không cần tàn nhẫn như vậy chứ.”

...

Hai người trình diễn một hồi đại chiến cướp thức ăn, cơ hồ chạy một vòng quanh phòng một lần, cuối cùng mới thở hổn hển dừng lại: “Hiện tại có thể thành thật khai báo chuyện giữa em và Trương Doãn Kiệt rồi chứ?”

CỤC PHẨM THIÊN KIÊU

Mộ Anh Lạc
www.dtv-ebook.com

Chương 202: Chuẩn Bị Thủ Tục

Thấy Diệc Đồng một bộ không đạt được mục đích không bỏ qua, Dương Hiểu Đồng chỉ có thể bất đắc dĩ cười: “Được rồi, chị muốn hỏi điều gì, em cho chị biết.” Trước đây sao cô không biết Diệc Đồng là người thích bát quái như thế nhỉ.

“Trương Doãn Kiệt theo đuổi em bao lâu rồi?”

“Em cũng không biết.” Dương Hiểu Đồng khoát tay chặn lại, nhìn Diệc Đồng vẻ mặt không tin, cô bất đắc dĩ giải thích: “Em thực sự không biết, trước đó cho anh ấy cũng không nói với em, em vẫn coi anh ấy như bạn bè, tới tận ngày sinh nhật của em mới biết anh ấy luôn thích em.”

Diệc Đồng trừng lớn mắt hỏi: “Ý của em là, cho tới bây giờ cậu ta đều lấy thân phận bạn bè ở bên cạnh em? Ngay cả lúc em và Nghiêm Tuấn Trạch quen nhau cậu ta cũng như thế sao? Chưa từng không để ý tới em?”

Dương Hiểu Đồng lắc đầu nói: “Không có, mỗi lúc em cần giúp đỡ anh ấy lập tức xuất hiện, khi em và Tuấn Trạch quen nhau, anh ấy cũng xuất hiện, chỉ có điều ít hơn so với trước đây thôi.”

Nghe cô nói thế, Diệc Đồng vẻ mặt không thể tin tưởng nói: “Bây giờ vẫn tồn tại đàn ông tốt như vậy sao? Chị còn cho rằng đã tuyệt chủng rồi chứ, em gái, vận khí của em thật tốt, có thể chịu đựng được thời gian khảo nghiệm mới là tình yêu chân chính. Trương Doãn Kiệt vô luận tướng mạo, thân phận, năng lực đều không kém, nhưng lại vì em làm nhiều như vậy thực sự không dễ dàng. Em nói hiện tại đàn ông có năng lực người nào mà

không lãng nhãng? Người nào chịu dành nhiều tâm tư và thời giờ như vậy theo đuổi một cô gái? Hơn nữa chị điều tra hẳn chưa từng qua lại gần gũi với người phụ nữ nào, cô gái duy nhất tra được chính là em. Hiện tại chị thật sự càng lúc càng hài lòng hẳn rồi, em cũng không nên phụ lòng hẳn a.”

Thấy bộ dáng nghiêm túc của Diệc Đồng, Dương Hiểu Đồng cười khê: “Em biết, chị cứ yên tâm đi.” Chị ấy còn để tâm chuyện này hơn cả mẹ cô.

“Chị, em chuẩn bị đi quân đội, Âm Kim Mai Côi như bây giờ cũng không phải biện pháp, cho nên em chuẩn bị tăng nhanh tốc độ phát triển của Âm Kim Mai Côi, nhưng em thiếu rất nhiều người có thể tin tưởng, chị nói em phải làm gì mới tốt?” Vấn đề nhân lực khiến cô cảm thấy rất phiền phức.

Buông tha Âm Kim Mai Côi là chuyện không thể nào nhưng sau khi cô đi quân đội, công ty phải làm sao mới được đây? Cô cũng không muốn để Âm Kim Mai Côi vẫn dừng lại ở trạng thái hiện tại, trì trệ không tiến không phải điều cô muốn.

Diệc Đồng nhíu mày, một lát sau cô gõ đầu mình cười nói: “Trời ạ, sao đột nhiên chị lại ngốc vậy chứ, bây giờ em cũng không chỉ có một người, em có gia tộc, phía sau em có toàn bộ Diệc gia thì sợ gì?”

“Ý của chị là từ chỗ Diệc gia gọi người tới giúp em quản lý Âm Kim Mai Côi?” Vừa nghe lời Diệc Đồng, Dương Hiểu Đồng lập tức hiểu ý của cô.

“Đúng vậy, ở phương diện thương nghiệp Diệc gia cũng có không ít nhân tài, hơn nữa bọn họ cũng không dám làm ra hành động độc chiếm, như vậy cho dù em vào quân đội, chị vẫn có thể giúp em xem qua, gia gia bọn họ sao có thể làm hại em chứ? Em cũng không cần lo lắng.” Diệc Đồng cười hì hì nói. Hiện tại địa vị của Dương Hiểu Đồng ở Diệc gia rất cao, bởi vì nhiều năm qua cô vẫn ở bên ngoài, người trong nhà đối với cô càng thêm yêu thương.

Thái gia gia lại càng cứng chiều cô, hưởng hồ quản lý Âm Kim Mai Côi đối Diệc gia cũng có chỗ tốt không nhỏ, người trong nhà tất nhiên không có khả năng phản đối.

“Như vậy cũng là một ý kiến hay, nhưng Âm Kim Mai Côi ở Thụy Thành em chuẩn bị giao cho em trai em Dương Hiểu Thần. Nó cũng sắp tốt nghiệp đại học, sau khi em đi rồi, nhiệm vụ chiếu cố ba mẹ sẽ rơi vào trên người thằng bé, hưởng hồ lấy năng lực của thằng bé, giao Âm Kim Mai Côi cho nó em cũng yên tâm.” Ông bà Dương nuôi cô nhiều năm như vậy, cô đã sớm coi bọn họ là cha mẹ ruột của mình, bản thân cô vẫn luôn luôn bảo vệ Hiểu Thần, cô ít nhất phải lưu lại mấy thứ cho cậu.

Sau này cô không thể giống như trước thường xuyên ở bên cạnh bọn họ nhưng tình cảm của cô sẽ không thay đổi.

Đối với cách làm của Dương Hiểu Đồng, tất nhiên Diệc Đồng có thể hiểu, đối lại là cô cũng sẽ làm như vậy: “Việc này không có vấn đề gì, nói với người trong nhà một tiếng thì tốt rồi, không có vấn đề gì.”

“Vâng, vấn đề còn lại cũng không có gì to tát, em chuẩn bị đi Pháp một chuyến, bởi vì trước đó cũng định mở một chi nhánh công ty Âm Kim Mai Côi ở Pháp. Mấy quốc gia khác tạm thời chưa cần, trước bước ra một bước, sau này tính tiếp.”

Nghe thấy hai chữ nước Pháp, Diệc Đồng không lí do sững sốt, chột cười nói: “Tốt, Âm Kim Mai Côi phát triển ở nước ngoài tất nhiên càng tốt, hưởng chi sau khi em vào quân đội cũng không thể ra ngoài, Trương Doãn Kiệt cũng là sĩ quan trong quân đội nhưng hiện tại cũng không thể thường xuyên ra ngoài sao?”

“Vâng, đúng vậy.” Mặc dù cùng Diệc Đồng thời gian rất ngắn, thế nhưng Dương Hiểu Đồng lại để ý tới, hiện tại trong lòng của cô càng xác định khi

Diệp Đồng ở Pháp nhất định có một đoạn tình yêu oanh oanh liệt liệt, chỉ là cuối cùng cô bị tổn thương về nước, sau đó không trở lại đó.

Rốt cuộc là chuyện gì, chẳng lẽ người chị ấy thích là người ngoại quốc? Cô nhớ gia quy Diệp gia là không thể kết hôn cùng người ngoại quốc? Trong lòng Dương Hiểu Đồng có rất nhiều phỏng đoán, cuối cùng quyết định lần này đi Pháp nhất định phải điều tra rõ ràng chuyện này.

“Tối hôm nay em hẹn ba mẹ cùng đi ăn cơm? Em đã nói với bọn họ rồi, đến lúc đó em trai em cũng sẽ tới.” Dương Hiểu Đồng vẻ mặt xán lạn cười nói, nghĩ đến người nhà của mình cô rất vui vẻ, dù sao nhiều năm như vậy đều trôi qua rất ấm áp.

Nhìn nụ cười hạnh phúc của Dương Hiểu Đồng, Diệp Đồng xấu xa cười nói: “Không gọi Trương Doãn Kiệt cùng đi sao? Để ba mẹ em trông thấy con rể tương lai!”

“Thôi nha, đừng có trêu em nữa mà!”

...

Sau đó, Diệp Đồng tự mình đi dạo phố, mà Dương Hiểu Đồng thì đi xử lý một vài chuyện, chuyện bang Hải Diễm còn chưa xử lý tốt, lúc trước dưới áp lực của Nghiêm gia và Diệp gia, cô trở thành bang chủ bang Hải Diễm, chỉ có điều bây giờ cô lại không có dư thời gian để ý tới tất cả.

Hôm nay vừa lúc xử lý chuyện này ổn thỏa, đợi khi mình đi quân đội, bang Hải Diễm vẫn có thể tự phát triển.

Lúc tới bang Hải Diễm, rất nhiều huynh đệ bang Hải Diễm đều đang luyện tập. Bởi vì Dương Hiểu Đồng quy định chế độ, bọn họ đối với việc tập luyện cực kì chăm chỉ, quả thực chỉ cần có thời gian thì đều toàn lực luyện tập, hi vọng khảo hạch mỗi tháng một lần có thể trở hết tài năng.

Khảo hạch tháng trước một tên côn đồ trở hết tài năng, bây giờ lại có thể quản lý bọn họ, bọn họ mới thực sự hiểu xét duyệt đó thật sự có hiệu quả, cho nên mỗi một người đều ngày càng nghiêm túc.

Khi Dương Hiểu Đồng xuất hiện thì nhìn thấy màn này, mà mọi người đang luyện tập nhìn thấy Dương Hiểu Đồng tới, vẻ mặt kích động hô: “Đại đương gia!”

Giọng nói vang dội tràn đầy kích tình, hiển nhiên Dương Hiểu Đồng vị đại đương gia thực sự để cho bọn họ chịu phục thậm chí còn kính yêu.

Nghe thấy tiếng hô của mọi người, Dương Hiểu Đồng cười nói: “Mọi người tiếp tục!” Nhìn thấy bang Hải Diễm dưới chế độ của mình càng ngày càng tốt cô cũng rất hài lòng, dù sao đây cũng là một thành tựu của cô.

Đi tới phòng nghỉ, nhìn thấy Trần Vĩ đang xử lý công việc, bộ dáng rất nghiêm túc, khóe miệng Dương Hiểu Đồng không khỏi khẽ cong, mà ba anh em cô cứu lúc trước cũng đang ở bên trong giúp đỡ Trần Vĩ xử lý công việc.

Bốn người nhìn thấy Dương Hiểu Đồng tới vội vàng đứng lên cúi người chào: “Đại đương gia!”

Dương Hiểu Đồng gật đầu: “Mấy ngày nay tôi không có ở đây mọi người phải làm việc vất vả rồi.”

Trần Vĩ cho rằng Dương Hiểu Đồng nói như vậy là đang trách hãn vượt quyền, lập tức khẩn trương giải thích: “Đại đương gia, mấy ngày nay ngài không ở đây, trong bang phái có rất nhiều vấn đề sổ sách cần phải xử lý, tôi đã giúp ngài xử lý một chút, chuyện quan trọng vẫn chờ ngài trở về làm.” Bộ dáng nôn nóng thực sự rất sợ hãi Dương Hiểu Đồng hiểu lầm hãn.

Mà ba anh em kia cũng có chút lo lắng nhìn Dương Hiểu Đồng, thấy tình trạng đó Dương Hiểu Đồng bật cười: “Các người khẩn trương như vậy làm

gì? Ta cũng đâu có ý trách cứ các người.”

Trần Vĩ nhìn nụ cười phát ra từ nội tâm của Dương Hiểu Đồng thì lo lắng trong lòng cũng giảm đi không ít. “Trong khoảng thời gian tôi không có ở đây mọi người đã làm rất tốt, sau này tôi giao bang Hải Diễm cho bốn người các anh, cũng hi vọng các anh có thể mang theo bang Hải Diễm càng ngày càng tốt.”

Trần Vĩ và ba anh em kia thấy tình trạng đó thì kinh hãi: “Đại đương gia ngài đây là có ý gì? Chúng tôi cũng không có ý vượt quyền.”

“Đúng vậy, chúng ta tuyệt đối không có ý nghĩ đó.”

“Nếu như chúng ta có ý nghĩ đó thì trời giáng ngũ lôi ầm ầm.”

“Đại đương gia, ngài phải tin tưởng chúng ta.”

Bốn người đều được Dương Hiểu Đồng đã cứu mạng, trong lòng đều coi Dương Hiểu Đồng như ân nhân cứu mạng bọn họ, chuyện đại nghịch bất đạo như vậy bọn họ không thể nào làm.

Vì biểu hiện thành ý của mình, bốn người bọn họ đều đồng loạt quỳ xuống.

Nhìn hành động của bốn người, trong lòng Dương Hiểu Đồng cũng rất an ủi, ít nhất điều này chứng minh cô không nhìn lầm người. Đỡ bốn người lên, trên mặt của cô mang theo nụ cười nhu hòa: “Tôi biết mấy người cũng không có ý tứ đó, lời vừa rồi của tôi cũng không phải vì thăm dò các người, mà là thật.”

“Đại đương gia, việc này không được đâu.”

“Bang Hải Diễm không thể không có ngài.” Mấy người sốt ruột vội vàng nói.

Dương Hiểu Đồng khoát tay, ý bảo mọi người ngồi xuống nói: “Mấy người các người đều là huynh đệ của ta, giao bang Hải Diễm cho các người ta cũng yên tâm, tiếp theo ta muốn đi một nơi trong khoảng thời gian ngắn không thể trở về, cho nên ta giao bang Hải Diễm cho các người, chỉ có điều chuyện các người là huynh đệ ta, điểm này tuyệt đối sẽ không thay đổi.”

“Đại đương gia, ngài đi cũng không có việc gì a, chúng ta giúp đỡ ngài quản lí, chờ ngài trở về là được.” Trần Vĩ vội vàng nói.

Dương Hiểu Đồng cũng biết mình nếu không nói rõ bọn họ sẽ không tiếp nhận: “Được rồi, ta thành thật nói với các người, ta muốn đi làm quân nhân, đoạn thời gian trước ta đã tìm được cha mẹ ruột của ta, sau đó có quyết định này. Các người cũng không thể để một quân nhân để ý tới hắc bang chứ? Nhìn thế nào cũng thấy không thích hợp không phải sao? Các người đều là huynh đệ tốt của ta, ta cũng tin các người có thể lãnh đạo tốt bang Hải Diễm, sau này ta trở về, mọi người vẫn là huynh đệ.”

Nghe cô nói, bốn người mới hiểu được nguyên nhân, nhìn Dương Hiểu Đồng tươi cười, Trần Vĩ nhớ lại lúc trước Dương Hiểu Đồng không cầu hỏi báo cứu thân nhân duy nhất mình thì cảm động nói: “Đại đương gia, chúng tôi nhất định sẽ không để cho ngài thất vọng, chúng ta sẽ thay ngài quản lí tốt bang Hải Diễm, nhưng ngài vẫn là đại đương gia của bang Hải Diễm, có cái gì chỉ cần nói một câu, chúng ta vào nơi nước sôi lửa bỏng, quyết không chối từ!”

“Không chối từ!” Ba huynh đệ cũng trầm miêng một lời nói.

Thấy tình trạng đó, Dương Hiểu Đồng rất vui mừng: “Vậ cảm ơn mọi người, mặc dù thời gian sinh hoạt trong hắc đạo không dài nhưng có thể quen biết các người ta cảm thấy rất may mắn!”

Một câu nói lại khiến bốn người rất cảm động.

Mặc dù Dương Hiểu Đồng nhỏ tuổi hơn so với bọn hắn nhưng tư tưởng của cô lại thành thực hơn, năng lực cũng rất mạnh, cho nên bọn họ cũng không thể xem cô như một vãn bối mà đối đãi.

Dương Hiểu Đồng cũng không có cùng bọn họ cùng nhau nói rõ với các vị huynh đệ chuyện này, mà rời đi trước, chuyện còn lại giao cho bốn người bọn họ toàn quyền xử lý. Hiện tại cô đã không còn liên quan tới hắc đạo, chỉ là cô còn có một đám huynh đệ hắc đạo, một đám huynh đệ nguyện ý vì cô vào nơi nước sôi lửa bỏng.

Quên đi, Dương Hiểu Đồng cảm thấy cũng chỉ có ở Dương gia mới cảm thấy yên tĩnh, để Hiểu Thần tiếp nhận Thụy Thành Âm Kim Mai Côi, sau đó đi Pháp xử lý tốt chuyện của công ty là có thể đi quân đội.

Nhưng mà Dương Hiểu Đồng mới vừa đi tới cửa lớn bang Hải Diễm đã nhìn thấy Trương Doãn Kiệt đứng ở cửa chờ cô.

“Xử lý tốt?” Tươi cười nhàn nhạt lại khiến Dương Hiểu Đồng cảm hết sức ấm áp. Cô biết lúc này Trương Doãn Kiệt xuất hiện ở đây chính là muốn an ủi cô, không để cô cảm thấy cô đơn.

Dù sao giao hắc bang chính mình quản lý lâu như vậy cho người khác, trong lòng cuối cùng vẫn sẽ có chút ít thương cảm, nhưng sự xuất hiện của Trương Doãn Kiệt quả thật khiến cô không có thời gian thương cảm.

“Chị em nói với anh đêm nay đi nhà em ăn cơm?”

Nghe anh nói, trong lòng Dương Hiểu Đồng thầm than, quả nhiên Diệc Đồng vẫn nhịn không được ra chiêu, như vậy cũng rất tốt, cô cười nói: “Đúng vậy, tối hôm nay, chị của em còn có Hiểu Thần bọn họ đều sẽ đi ăn cơm, anh cũng cùng đi chứ.”

Trương Doãn Kiệt nhún nhún vai nói: “Em đã hi vọng anh đi như thế, anh sẽ cố mà đáp ứng.”

“Này, em cũng không phải rất hi vọng nha!” Dương Hiểu Đồng giải thích.

“Phải không? Em không hi vọng sao?”

Trương Doãn Kiệt mở miệng đùa giỡn khiến Dương Hiểu Đồng cười mãi, cô đơn hoàn toàn biến mất.

Kéo tay Trương Doãn Kiệt, hai người không e ngại ánh mắt của mọi người, ở trên đường cái đi lại, hưởng thụ ngọt ngào của hai người bọn họ, trong lúc mơ hồ Dương Hiểu Đồng cảm giác đây chính là điều mình cần nhất.

“Anh trở về với em gặp trường bối, lúc nào em mới cùng anh trở về gặp trường bối đây?” Trương Doãn Kiệt nhìn Dương Hiểu Đồng bên cạnh như chim nhỏ nép vào người ôn nhu hỏi, ánh mắt nhìn cô tràn đầy sủng nịch.

“Gặp trường bối? Em chưa chuẩn bị sẵn sàng.” Dương Hiểu Đồng thật sự chưa nghĩ đến chuyện này, nghĩ đến cha mẹ Doãn Kiệt, anh chị của anh ấy, cô lập tức cảm giác mình muốn được bọn họ thích là một chuyện rất quan trọng.

“Vậy em muốn lúc nào mới có thể chuẩn bị sẵn sàng?”

“Chờ một thời gian, đến lúc đó lại nói, còn không biết ba mẹ em có hài lòng anh hay không đâu, tới lúc đó lại nói đi!” Dương Hiểu Đồng làm một mặt quý cười đắc ý.

Trương Doãn Kiệt tùy ý cô bắt nạt, Trương Doãn Kiệt vào cửa hàng chọn lựa lễ vật nửa ngày mới cùng Dương Hiểu Đồng về Dương gia, mà hai người vừa tới, Diệc Đồng cũng tới, còn có hai người Hiểu Thần và Linh Hi.

Bởi vì trước đây Doãn Kiệt cũng thường xuất hiện ở Dương gia, cho nên ông bà Dương tương đối quen thuộc, nhất là khi bọn họ nhìn thấy nụ cười

hạnh phúc của Dương Hiểu Đồng, trong lòng càng dễ chịu không ít. Chuyện lúc trước của Nghiêm Tuấn Trạch khiến hai người bọn họ rất lo lắng, hiện tại thấy không có việc gì bọn họ tự nhiên vui vẻ nhất.

Dương Hiểu Đồng bị bà Dương gọi vào trong phòng, mà Diệc Đồng thì ngồi trò chuyện với Trương Doãn Kiệt.

“Hiểu Đồng a, bây giờ con và Doãn Kiệt ở cùng một chỗ?” Bà Dương tò mò hỏi, bộ dáng vừa rồi của Hiểu Đồng và Doãn Kiệt rõ ràng không phải bằng hữu bình thường, thân là người từng trải bà biết hai người tất nhiên có phát triển mang tính đột phá.

Dương Hiểu Đồng có chút ngại ngùng gật đầu: “Vâng, hôm qua chính thức xác nhận quan hệ.”

Bà Dương yên lòng cười nói: “Doãn Kiệt là người rất tốt, những ngày qua cậu ấy giúp chúng ta không ít, mẹ biết cậu ấy thích con, nhưng nó có thể nhịn được lâu như vậy không nói, chỉ yên lặng đối tốt với con, mẹ thực sự cảm thấy nó không tệ, mẹ nghĩ nó sẽ không giống như Nghiêm Tuấn Trạch, mẹ cũng hi vọng con có thể nắm chặt hạnh phúc của mình.”

Dương Hiểu Đồng không ngờ bà Dương sẽ nói ra như thế: “Mẹ, sao mẹ lại biết?” Cô cho rằng bà Dương không biết chuyện.

“Mẹ có cái gì mà không biết, mẹ cũng biết sau này con sắp đi ra ngoài, không có nhiều thời gian về nhà nhưng không sao, con chỉ cần nhớ con còn có một gia ở đây là đủ rồi, con vĩnh viễn đều là con gái của mẹ.”

Nói đến đây, mắt bà Dương đã hơi ươn ướt, dù sao cũng là mẹ con nhiều năm như vậy, bà trả giá cảm tình tuyệt đối không hề ít hơn mẹ ruột của cô.

“Mẹ, đừng khóc.” Dương Hiểu Đồng vừa nói khóe mắt mình cũng không nhịn được ươn ướt. “Từ nhỏ đến lớn con đều sống cùng mọi người, trong thời gian trưởng thành, mẹ của con là mẹ, lúc sinh bệnh người chăm sóc

con cũng là mẹ, người vĩnh viễn là mẹ của con, bất luận con ở bên ngoài thế nào cũng sẽ không quên nhà mình.”

Chuyện cũ giống như một cuốn phim quay chậm dần hiện lên trước mắt Dương Hiểu Đồng, cảm thấy đó là những kỉ niệm rất khó quên.

“Nói một chút với mẹ, tiếp theo con có tính toán gì không.”

“Con chuẩn bị đi quân đội, ở quân đội phát triển, ba con ông ấy là tư lệnh, hơn nữa dòng chính Diệc gia không có ai phát triển ở phương diện quân đội, đây vẫn là một điều tiếc nuối của ông ấy, mà con lại cảm thấy hứng thú với phương diện này cho nên chuẩn bị tới đó, vừa lúc Doãn Kiệt cũng trở về quân đội, con sẽ cùng đi với anh ấy, thời gian ở quân đội chắc sẽ không ngắn, đến lúc đó số lần trở về cũng ít hơn, mẹ có thể hiểu cho con được chứ?”

Nghe cô nói, bà Dương hiểu ý nói: “Mẹ đương nhiên có thể hiểu được, ở quân đội con phải chăm sóc tốt cho mình, mẹ nghe nói cuộc sống trong đó rất khổ, nhưng mẹ cũng biết con không phải người bình thường, tóm lại, bảo trọng chính mình, biết không?”

“Con biết, mọi người cũng phải bảo trọng chính mình. Thời gian Hiểu Thần tốt nghiệp cũng không xa, con muốn giao Âm Kim Mai Cô ở Thụy Thành cho nó, đến lúc đó nếu thằng bé có ý kiến gì muốn làm gì cũng có thể lại gây dựng sự nghiệp, dù sao có chút tiền vốn gây dựng sự nghiệp cũng tiện, con đi quân đội, Âm Kim Mai Cô cũng không có người giúp xử lý, con tin Hiểu Thần có thể làm tốt.”

Bà Dương biết Dương Hiểu Đồng làm như vậy đều vì bọn họ, Âm Kim Mai Cô là tâm huyết của Hiểu Đồng, cứ như vậy giao cho bọn họ, bọn họ thực sự có chút áy náy.

Nhìn biểu tình khó xử của bà Dương, Dương Hiểu Đồng biết ý của bà: “Mẹ, chúng ta là người một nhà, của con chính là của mọi người, không

phải sao? Giao cho Hiếu Thần con mới yên tâm, huống hồ lúc trước con cũng tính sau khi Hiếu Thần tốt nghiệp sẽ tới giúp con.”

“Vậy chuyện này con nói với Hiếu Thần, mẹ cũng không biết.”

“Mẹ có việc gì muốn làm hay không? Hiện tại nói cho con một chút.”
Dương Hiếu Đồng kéo tay bà Dương làm nũng nói.